



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Τοιχογραφίες της Ιεράς Αποκαλύψεως στην Ι. Μονή Αγίου Διονυσίου Αγίου Όρους

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ (12) ΤΕΥΧΩΝ**

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



**«οὐδὲν γὰρ ἔστι κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται,  
καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται». (Ματθ. 1-26)**

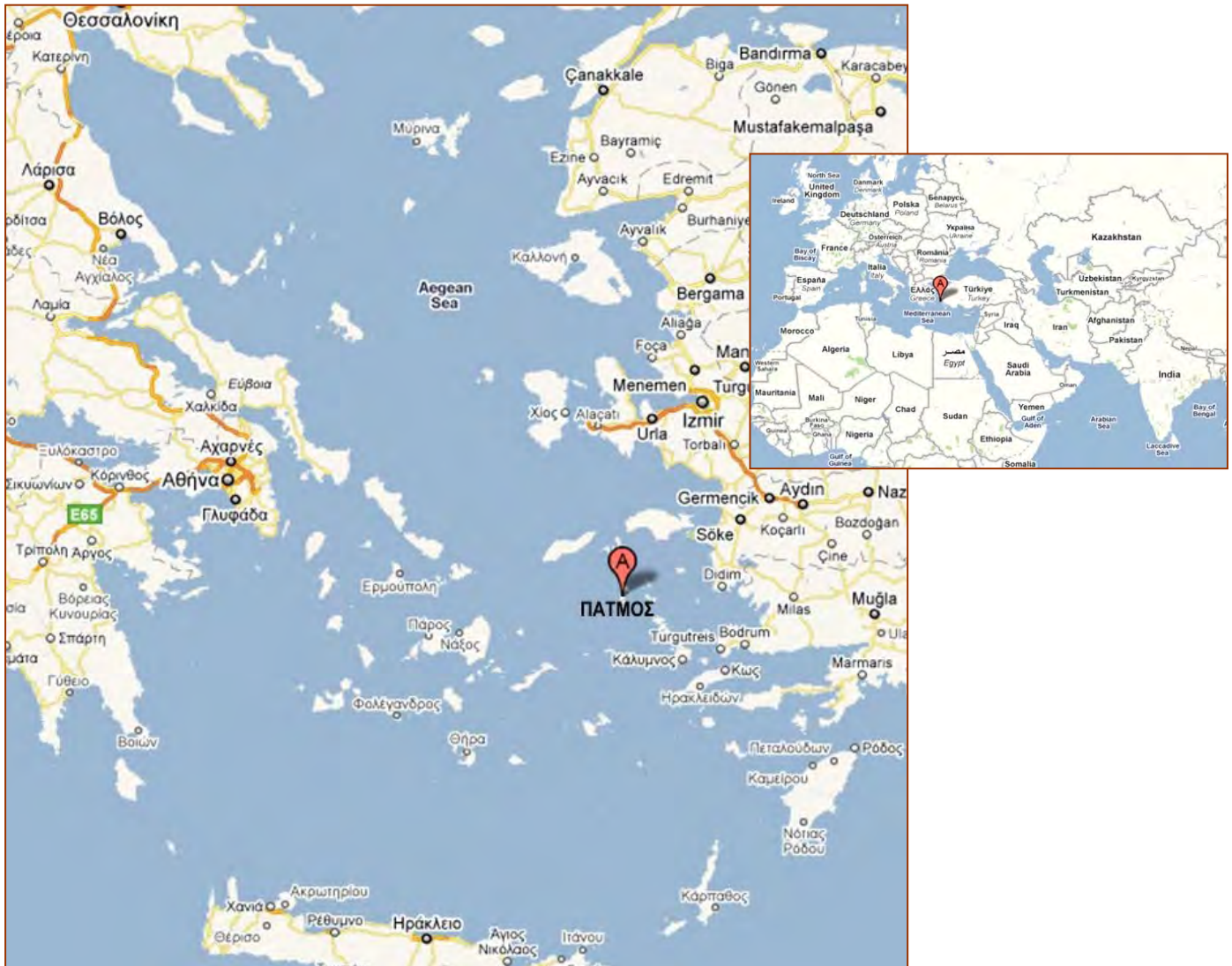
**A. Εισαγωγή και Επιστολές στις επτά Εκκλησίες**

Δεκέμβριος 2011+  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)



## Η θέση της Πάτμου στο χάρτη



### 1.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΓΕΝΙΚΗ.

Ένας μύθος του Αισώπου αναφέρεται στην λογομαχία που είχε κάποτε ένα αρνί με ένα λύκο.<sup>1</sup> **Το αρνί που στεκόταν σε ψηλό πύργο επάνω, κοροϊδευε τον λύκο που περνούσε από κάτω στο δρόμο. Τον αποκαλούσε κακό θηρίο και αιμοβόρο. Ο λύκος τότε στράφηκε και του είπε: «Δεν με περιπαίζεις εσύ, αλλά ο πύργος πάνω στον οποίο στέκεσαι!»** Αν δεν υπήρχε ο πύργος, ο λύκος θα έτρωγε το πρόβατο. Αυτό αναλογιζόμαστε και εμείς, τολμώντας τώρα να γράψουμε ερμηνεία στην Αποκάλυψη. Δεν θεωρούμε δική μας τη δύναμη να το κάνουμε, αποκαλύπτοντας μάλιστα την κακία των πονηρών πνευμάτων, αλλά τη δύναμη μας τη δίνει η Εκκλησία, και η μετά Θεόν προστάτης μας, η Παναγία, που είναι **«της Εκκλησίας ο ασάλευτος Πύργος»** (χαριετισμοί).

Το προφητικό βιβλίο της Καινής Διαθήκης, η **«Αποκάλυψις του Ιωάννου»**, έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς Χριστιανούς να προσπαθήσουν μια ερμηνεία του, και μια επαφή γενικότερα με το προφητικό πνεύμα της Βίβλου. Σε άλλους για ωφέλεια πνευματική, σε άλλους για ακαδημαϊκού τύπου έρευνα, και άλλους για να προβάλλουν τον εαυτό τους. Αυτοί οι τελευταίοι ως **μη αναζητητές της Αληθείας** δημιούργησαν πολλές πλάνες.

<sup>1</sup> **Άρνως και λύκος:** άρνως ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου ἰστάμενος λύκον κάτωθεν παριόντα τὴν ὁδὸν ἔσκωπτε καὶ θηρίον κακὸν ἀπεκάλει καὶ αἰμοβόρον. ὁ δὲ λύκος στραφείς εἶπε πρὸς αὐτόν· **«οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ πύργος, ἐν ᾧ ἵστασαι»**...

Οι Πατέρες της Εκκλησίας ερμήνευσαν την Αποκάλυψη με τρόπο θεόπνευστο και την παρέδωσαν σε όλες τις επόμενες από αυτούς γενιές.

Στις μέρες μας υπάρχουν όλα όσα βοηθούν στην κατανόηση του προφητικού αυτού βιβλίου: και τα κείμενα των Πατέρων, και οι γνώσεις για μια ιστορικού τύπου προσέγγιση των (προτέρων) γεγονότων που αναφέρονται στην Αποκάλυψη, και οι εμπειρίες από την διάδοση που είχαν οι διάφορες κατά καιρούς πλάνες. Παρουσιάζεται εδώ μια σύντομη ερμηνεία του βιβλίου της Αποκαλύψεως που προσθέτει ερμηνευτικά σχόλια και στα γεγονότα που δεν είχαν λάβει ιστορική υπόσταση όταν οι Πατέρες της Ορθοδοξίας έγραφαν τη δική τους Θεοφώτιστη ερμηνεία. Επειδή ένα είναι το Πνεύμα που φώτισε και φωτίζει Προφήτες, Αποστόλους και Διδασκάλους της Εκκλησίας, πρέπει και η ερμηνευτική απόδοση του κειμένου της Αποκάλυψης να γίνεται, και εδώ αυτό προσπαθείται συν Θεώ, σε συμφωνία με το πνεύμα των άλλων Ιερών Γραφών και παραδόσεων. Εξ άλλου ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος χρησιμοποιεί στην Αποκάλυψη νοήματα του αυτού πνεύματος με τα υπόλοιπα ιερά βιβλία της Γραφής, ακόμη και εκφράσεις παρεμφερείς προς αυτές των προφητών.

Στα σημεία που υπάρχουν αναφορές στην Αποκάλυψη σχετικά με εξωτερικά φαινόμενα, όπως πείνες, σεισμούς κλπ, καλό είναι να ακούμε τη γνώμη και τα στοιχεία των επιστημονικών ερευνητών, ακόμη και των μη Ορθοδόξων, αλλά να μην νομίσουμε σε καμιά περίπτωση, ότι η Αποκάλυψη εστιάζεται σε αυτά. Το κέντρο της Αποκάλυψης είναι πνευματικό, αφορά τις άυλες ψυχές, αλλά κατά ένα τρόπο που διαφεύγει της γνώσης των εξωτερικών ερευνητών τα αόρατα και άυλα **«τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται»**, δηλ. τα πνευματικά γίνονται αντιληπτά μέσω των δημιουργημάτων, από την αρχή της Δημιουργίας, από κτίσεως κόσμου.<sup>2</sup> **«Λοιπὸν υπάρχουν ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀόρατα, τα οποία συμβαίνει να είναι κρυμμένα ἀπὸ ἐμᾶς, για τα οποία και ο θεσπέσιος Ἀπόστολος συμμαρτυρεῖ και λέγει διότι τα ἀόρατα (ἔργα Του) ἀπὸ τότε που κτίσθηκε ο κόσμος δια των (ορατῶν) δημιουργημάτων εννοούμενα βλέπονται»**,<sup>3</sup> εξηγεί και ο Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας.<sup>4</sup> Στην Αποκάλυψη φανερώνονται πολλά Ουράνια Μυστήρια μέσω παραστάσεων αντιληπτῶν κατά το δυνατόν ἀπὸ τους ζῶντες ἀνθρώπους.

Ο προφήτης και βασιλιάς Δαβίδ μελετούσε κατ' αυτόν τον τρόπο, διδασκόμενος και ἀπὸ το παρελθόν: «Θυμήθηκα τις ἀρχαῖες ἡμέρες και μελέτησα σ' ὅλα τα ἔργα Σου, στα δημιουργήματα των χεριῶν Σου μελετούσα»<sup>5</sup>. Δηλ. ομολογεί ότι θυμόταν τι συνέβαινε τον παλιότερο καιρό μελετώντας τα βιβλία της Γραφής, γιατί η Δημιουργία και ὅλη η πορεία του ἀρχαίου θεοκρατικού Ἰσραὴλ ἦταν καταγραμμένη ἀπὸ την εποχή του Μωϋσῆ σ' αυτήν, διδασκόμενος και ἀπὸ ὅλα τα δημιουργήματα του Θεοῦ.

Επειδὴ **«αι ἡμέραι πονηραὶ εἰσὶ»** (Εφ. 5:16) συνηθίζεται να μελετάμε με θαυμασμό τα ἀνθρώπινα "επιτεύγματα". Ὅμως κατὰ τον Εκκλησιαστή **«ἴδου τὰ πάντα ματαιότης»** και ἀνάπαυση στις αἰώνιες ψυχές δεν υπάρχει ἀπὸ αὐτὰ τα πρόσκαιρα. Τα αφιερωμένα στον (ἀληθινό) Θεό, ὅμως, κτίσματα μας βοηθᾶνε να ατενίζομε σ' Αὐτόν, διότι αποτελοῦν υλοποιημένες ἐκφράσεις<sup>6</sup> ὧν ἀφοροῦν τη σωτηρία μας και του συνδεδεμένου με μας πνευματικού κόσμου. Ἀκόμα και ο παλιὸς ναὸς των Ἰουδαίων συμβόλιζε το σῶμα του Σωτήρος Χριστοῦ ὡπως ο ἴδιος ἀνέφερε στους Ἰουδαίους: **«Καταλύστε αὐτόν τον ναὸ και Ἐγὼ σε τρεῖς ἡμέρες θα τον ἀνεγείρω... ἐκεῖνος δε ἔλεγε περὶ του ναοῦ του σώματος Αὐτοῦ»** (Ιω. 12:19-21).

<sup>2</sup> «...τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ἢ τε αἴδιος Αὐτοῦ δύναμις και θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους». (Ρωμ. 1:20).

<sup>3</sup> Ὡς ἀνω: **«...τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ... καθοράται»**.

<sup>4</sup> Ἀθανασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, εἰς τό: «πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώννυσον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ». Γι' αὐτό, λέει ο ἅγιος, ζητάμε **«θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην,»** «ἦν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἐγνώκεν· εἰ γὰρ ἐγνώσαν». φησίν, «οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν».

<sup>5</sup> **«...ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων και ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων»**. (Ψαλμ. 142)

<sup>6</sup> Ἐπίσης θα μπορούσαμε να τις πούμε και (ιερές) προβολές ἢ ἀπεικονίσεις ἢ εἰκόνες.



Η αντιστοίχιση αυτή, βέβαια, έπαψε να ισχύει από τότε που σχίστηκε<sup>7</sup> το καταπέτασμα του ναού. Τότε η χάρη του Θεού έφυγε από τα ιερά των Ιουδαίων, επειδή σταύρωσαν τον Μεσσία.

Δεν είναι όλα τα αφιερώματα προς τον Θεό δεκτά αν δεν είναι της αποδοχής Του. Είτε μέσω κάποιων γενικότερων κανόνων, για το πως πχ πρέπει να χτίζεται και να καθαγιάζεται κάθε εκκλησία, είτε μέσω πιο συγκεκριμένων υποδείξεων, όπως πχ στους Ιουδαίους είχε υποδειχθεί σαν τόπος λατρείας ο τότε ναός της Ιερουσαλήμ και μόνον αυτός, διότι ένας ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας που το σώμα του συμβόλιζε ο ναός. Ο χάλκινος όφης, προτύπωση του Σταυρού, υψώθηκε από τον Μωϋσή στην έρημο, όχι από απλή δική του πρωτοβουλία, αλλά κατ' εντολή του Θεού, για να γιατρεύει όλους όσους ατένιζαν σ' αυτόν.

Οι Πατέρες δίνουν σημασία και στα **ονόματα των δημιουργημάτων**, ιδιαίτερα τα αναφερόμενα στη Βίβλο. Πώς, ρωτάει ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης, κάποιος να παραδράμει την σπουδαία εκείνη και φροντισμένη φιλοσοφία, όπου λέγεται ότι, **«όχι μόνο στα δημιουργήματα γίνεται φανερή η μεγαλοπρέπεια του Δημιουργού, αλλά και δια των ονομάτων τους δείχνεται η σοφία του Θεού, επειδή με τρόπο οικείο (συγγενικό) και προσφυώς, σε καθένα από τα γενόμενα ταίριαξε τις προσηγορίες (δηλ. τα ονόματά τους)»;** (Κατά Ευνομίου).

Στη Χριστιανική γραμματεία, από την εποχή των πρωτοπλάστων, υπάρχει συμμετοχή στα γεγονότα, τόσο των ανθρώπων, όσο και του Θεού. Το περιβάλλον υφίσταται τα αποτελέσματα από την επίδραση πάνω του των δύο αυτών θελήσεων, Θεού και ανθρώπων<sup>8</sup>. Δεν υπάρχει πεπρωμένο (κισμέτ) στο οποίο πρέπει οι Χριστιανοί να υποταχθούν. Οι προφητείες είναι διαφόρων επιπέδων εξαρτώμενες από την θέληση του Θεού και την οξύτητα της πνευματικής αντίληψης του προφητεύοντος. Και δεν πρέπει το θεολογικά πνευματικό να συγχέεται με το κοσμικά πνευματικό που είναι η διάνοηση χωρίς διάκριση καλού και κακού.<sup>9</sup>

**Στο βιβλίο της Αποκάλυψης προφήτης είναι ο πιο ικανός στην φανέρωση Μυστηρίων, ο απόστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος**, ο αγαπημένος μαθητής του Κυρίου, που άκουγε από Αυτόν τα απόρρητα προσπίπτοντας στο στήθος Του. Για τον λόγο αυτό δεν είναι παράδοξο που ο Ιωάννης ανεβαίνει μέχρι τον θρόνο του Θεού καταγράφοντας το πως παίρνονται εκεί οι αποφάσεις που αφορούν τα πράγματα της Γης. Ο Υιός του Θεού από την αρχή φανερώνει στον Ιωάννη ότι είναι θέλημά του να πληροφορηθούν οι Χριστιανοί τα μέλλοντα να συμβούν στην Οικουμένη, δοσμένα με πνευματικό τρόπο στην Αποκάλυψη, ώστε να γνωρίζουν ότι όλα ελέγχονται από Αυτόν και να μην φοβούνται, αλλά για όλα να ευχαριστούν τον Θεό.<sup>10</sup> Οι άνθρωποι αποφασίζουν ελεύθερα αλλά βοηθούνται ανάλογα με το πνευματικό τους ενδιαφέρον.

Τα μη Χριστιανικά φιλοσοφικά - θρησκευτικά συστήματα αναφέρονται εν μέρει σε παρόμοια θέματα με την Αποκάλυψη, μιλάνε για το τέλος του κόσμου ή την αλλαγή καταστάσεων στο πέρασμα του χρόνου, αλλά οι αναλύσεις τους δείχνουν την έλλειψη γνώσεων περί πνευματικού κόσμου, κινούνται σε ερμηνείες και αξιολογήσεις στο υλικό πεδίο. Από αυτή την άποψη ο σύγχρονος άνθρωπος με τους υπολογιστές και τα ηλεκτρονικά συστήματα παρατήρησης που σαρώνουν τα πάντα από το διάστημα μέχρι τους βυθούς των ωκεανών, είναι πιο εύκολο να κάνει σωστότερες από αυτά προβλέψεις.

Γενικά οι εξω-Χριστιανικές κοσμοθεωρίες ή θρησκείες δεν ανυψώνουν το νου όσων τις μελετούν στο να αντιληφθεί ότι **υπάρχει, και συμμετέχει στα δρώμενα στη Γη, ο ουράνιος -**

<sup>7</sup> Κατά τη Σταύρωση: «*Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον*». (Λουκ. 23:44-45).

<sup>8</sup> Με τους ανθρώπους καλής ή κακής προαίρεσης συντάσσονται ή αντιπαρατάσσονται οι αγγελικές οντότητες. Οι αγαθοί άγγελοι βοηθούν να επιτελεστεί κάθε καλό, ενώ οι πονηροί (δαίμονες) το μάχονται επιδιώκοντας το κακό.

<sup>9</sup> Με την λέξη «πνευματικό» θα εννοούμε εφεξής τη χάρη του Θεού που λαμβάνεται από τους ανθρώπους, ιδιαίτερα σε ζητήματα κατανόησης του θελήματος και των ενεργειών του Θεού, και όχι τη διανοητική επεξεργασία που είναι χρήσιμη μόνο αν έχει δοθεί η χάρη.

<sup>10</sup> **«Εν παντί ευχαριστείτε»** λέει ο Απόστολος, και αν και θλιβόμαστε δεν πρέπει (υπερβολικά) να στενοχωρούμαστε: «Εν παντί θλιβόμενοι αλλ' ου στενοχωρούμενοι» (Β Κορ. 4:8).

**άφθαρτος πνευματικός κόσμος, και ότι μετέχομε και εμείς σ' αυτόν με την ψυχή μας που είναι αθάνατη.** Είναι παρασυρμένες από τη ματαιότητα του υλικού κόσμου, και η “θεολογία” τους είναι κοσμική, δεν ξεφεύγει δηλαδή από τα όρια και τις έννοιες του κόσμου αυτού γι' αυτό και η ανακύκλωση των φυσικών διεργασιών, όπως των νερών (από τους ωκεανούς στα σύννεφα, και μέσω των ποταμών πάλι στη θάλασσα) και της κυκλικής κίνησης των άστρων γύρω μας, έχει μπει στη θεολογία των θνητών ή μετενσαρκωμένων ψυχών καθώς και στην εσχατολογία τους.

Οι Χριστιανοί που δεν προσήλθαν στη Μυστηριακά μεταδιδόμενη χάρη, αλλά αρκούνται μόνο στο να ονομάζονται Χριστιανοί έχοντας σαν βάση ο καθένας τις ιδέες του μυαλού του, μπερδεύουν ακόμη περισσότερο τα πράγματα. Παίρνουν τις κοσμοθεωρίες και τις ανακατεύουν με Χριστιανικές εσχατολογικές αναφορές. Στην περίπτωση των ινδιάνων Μάγιας, όπως είχαμε γράψει στο «**τι θα γίνει το 2012**»<sup>11</sup>, αναγραφόταν σε εφημερίδες και περιοδικά και προβαλλόταν από τα δυτικά μέσα ενημέρωσης και τα κινηματογραφικά στούντιο ότι το 2012, στις 21 Δεκεμβρίου έρχεται η συντέλεια. Και αυτό γιατί; Διότι ένας μεγάλος κύκλος μέτρησης του χρόνου από τους Μάγιας συμπληρώνεται τότε ...για να αρχίσει ένας άλλος!

**Ξένοι ερευνητές της Αποκάλυψης.** Ο σοφός Άγγλος επιστήμων **Ισαάκ Νεύτων** (Isaac Newton 1643-1727), που θεωρείται θεμελιωτής της σύγχρονης Φυσικής, μελέτησε επίσης την Αποκάλυψη. Ο βαθιά θρησκευόμενος Νεύτων αποδεικνύεται ότι ήταν καλός γνώστης της Βίβλου. Σε ένα χειρόγραφο του, από το 1704, που παρουσιάστηκε σε έκθεση το 2007 στο Εβραϊκό Πανεπιστήμιο της Ιερουσαλήμ, ο Νεύτων χρησιμοποιεί το βιβλίο του Δανιήλ από την Αγία Γραφή σε συνδυασμό με την Αποκάλυψη, για τον περίπου υπολογισμό της ημερομηνίας για την Συντέλεια. Το κάνει όπως λέει για να μην διασύρεται η Εκκλησία από διαφόρους που κάθε τόσο λένε ότι έρχεται το τέλος. Με όλο το επιστημονικό (αλλά όχι και θεολογικό) κύρος του, δήλωσε ότι **η Συντέλεια δεν πρόκειται να έρθει πριν το 2060.**<sup>12</sup> Αν και ο τρόπος που ερμηνεύει το θέμα είναι πρόχειρος και αυθαίρετος, η καλή του προαίρεση φαίνεται ότι έπαιξε ρόλο στο να προσεγγίσει την πραγματικότητα καλύτερα από πολλούς άλλους.

Ένας άλλος ερευνητής της Αποκάλυψης αλλά και πολέμιος του παπισμού<sup>13</sup>, ήταν ο Σκωτσέζος **Τζον Νάπιερ** (John Napier 1550-1617). Παρά το ότι η ερμηνεία του στην Αποκάλυψη είχε σημαντική κυκλοφορία σε πολλές γλώσσες, δεν είναι αυτή για την οποία έγινε κυρίως γνωστός. Εκείνο στο οποίο διακρίθηκε ήταν **η επινόηση των λογαρίθμων**, και η διευκόλυνση των πράξεων με μεγάλους αριθμούς. Αυτό έχει σημασία και στην Αποκάλυψη, κατά την έρευνα των αριθμητικών αναφορών της με βάση το σκεπτικό<sup>14</sup> του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού.

Στους **αρχαίους Έλληνες και τους Ιουδαίους** είχε γίνει, με τη χάρη του Θεού, ανάλογα και με την δεκτικότητά τους, μία προετοιμασία για την έλευση του Μεσσία. Ο μεν Ιουδαϊκός λαός επελέγη για να φέρει τον Μεσσία στον κόσμο, και ο Νόμος με τους Προφήτες όπως και όλη η Παλαιά Διαθήκη ήταν ένα εργαλείο που άνοιγε το δρόμο γι' αυτό, ο δε Ελληνικός για να

<sup>11</sup> <https://www.imdleio.gr/diaf/files/2012/2012.pdf>

Για τους Μάγιας αποθηκευμένο αρχείο: <https://www.imdleio.gr/apocalypse/01/Maya2012.pdf>

<sup>12</sup> Υπολογίζει τις 1260 ημέρες της Αποκάλυψης σαν χρόνια από την επικράτηση του παπισμού, που θεωρεί ότι έχει πραγματωθεί όχι ενωρίτερα από το 800 μ.Χ. σύμφωνα με ερμηνεία του στον προφήτη Δανιήλ. Έτσι φτάνει στο  $800+1260=2060$  μ.Χ. [www.imdleio.gr/apocalypse/01/IsaacNewton.pdf](http://www.imdleio.gr/apocalypse/01/IsaacNewton.pdf) (αγγλικά). Notes: [Newton 1](#) [Newton 2](#)

<sup>13</sup> Φαίνεται καθαρά στο έργο του: «A Plaine Discovery of the Whole Revelation of St. John», του 1593, που μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες.

<sup>14</sup> Όπως πχ τα **200.000.000** του στρατού που θα περάσει τον Ευφράτη, που αναλύσαμε ήδη στο **3 ΟΥΑΙ**. Ξέρομε πόσο πλατιά και σημαντική είναι η έννοια του «λόγου» θεολογικά. Τα γήινα είναι σκιές των επουρανίων, αλλά όταν αναφέρονται στη Βίβλο βοηθούν κι αυτά στην πνευματική ερμηνεία των γεγονότων. Ο λογάριθμος είναι πράγματι ένας αριθμός που μετράει λόγους. Λογάριθμος πχ του 16 ως προς βάση 2 είναι ο 4. Δηλ.  $\log_2 16=4$  Ο 4 είναι και το πλήθος των λόγων μέχρι το 16, αν παρατηρήσουμε τον παρακάτω πίνακα. Λογάριθμος του 729 ως προς βάση 3 είναι ο 6. Δηλ.  $\log_3 729=6$ , διότι  $3^6=729$ . Και 6 είναι το πλήθος των λόγων μέχρι το 729.

|                   |          |          |          |           |                   |                    |          |          |           |           |            |            |                   |
|-------------------|----------|----------|----------|-----------|-------------------|--------------------|----------|----------|-----------|-----------|------------|------------|-------------------|
| γεωμετ. πρόοδος:  | <b>2</b> | <b>4</b> | <b>8</b> | <b>16</b> | ...2 <sup>v</sup> | γεωμ. πρόοδος:     | <b>3</b> | <b>9</b> | <b>27</b> | <b>81</b> | <b>243</b> | <b>729</b> | ...3 <sup>v</sup> |
| αριθμητ. πρόοδος: | <b>1</b> | <b>2</b> | <b>3</b> | <b>4</b>  | ...v              | αριθ. πρ. (σειρά): | <b>1</b> | <b>2</b> | <b>3</b>  | <b>4</b>  | <b>5</b>   | <b>6</b>   | ...v              |



αναπτύξει τη φιλοσοφία η οποία ανθρώπινα εξηγούσε<sup>15</sup> γιατί έπρεπε να γίνει αυτή η έλευση, και επίσης να βοηθήσει στη μετάδοση του Ευαγγελίου. Δηλαδή ο παλιός Ισραήλ έφερε τον Μεσσία σωματικά και έγινε φορέας αληθινών αποκαλύψεων του Θεού στον κόσμο, ενώ ο αρχαίος Ελληνισμός μετέδιδε την εύηχη Ελληνική γλώσσα και τα γράμματα, για να μπορεί να γίνει από τις διάνοιες των ανθρώπων εύκολα κατανοητός, ερευνητός και ευμετάδοτος ο σωτηριώδης λόγος του Μεσσία Χριστού.

Η μετά Χριστόν χάρη που δόθηκε δια των Μυστηρίων από το Άγιο Πνεύμα στους Χριστιανούς, επειδή με αυτή ανοίγεται η Βασιλεία των Ουρανών, είναι ασύλληπτα μεγαλύτερη από αυτή που είχαν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, ακόμη και ο Μέγας μεταξύ αυτών Τίμιος Πρόδρομος: **«αληθινά σας λέγω, δεν υπήρξε μεταξύ αυτών που γεννήθηκαν από γυναίκες μεγαλύτερος του Ιωάννου του Βαπτιστού. Ο μικρότερος όμως στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερός του»**.<sup>16</sup> Βέβαια η ανταμοιβή μετά θάνατον είναι ανάλογη με τον κόπο και την αξιοποίηση που κάνει κάθε άνθρωπος στα δοσμένα σ' αυτόν τάλαντα<sup>17</sup> του Θεού. Γι' αυτό η θέση του Βαπτιστού και Προδρόμου της πρώτης παρουσίας του Χριστού, ο οποίος έζησε με υπερκόσμια άσκηση<sup>18</sup> και μαρτύρησε υπερασπιζόμενος τον νόμο του Θεού, είναι πάντα κορυφαία μέσα στην Εκκλησία.

## 1.2. Εισαγωγή στην Αποκάλυψη.

Ο άγιος στάρετς Βαρσανούφιος της Όπτινα (1845-1913), έγραψε<sup>19</sup>: **«Στην Αποκάλυψη λέγεται: Μακάριος είναι αυτός που διαβάξει τα λόγια αυτού του βιβλίου. Εάν αυτό είναι γραμμένο, αυτό σημαίνει ότι έτσι είναι πραγματικά, γιατί τα λόγια της Αγίας Γραφής είναι λόγια του Αγίου Πνεύματος. ...Ως εκ τούτου, είναι σαφές ότι αυτός που θα διαβάξει την Αποκάλυψη πριν από το τέλος του κόσμου θα είναι πραγματικά μακάριος, γιατί θα καταλαβαίνει τι συμβαίνει. Και καταλαβαίνοντας θα προετοιμάζει τον εαυτό του. Διαβάζοντας θα αναγνωρίσει στα γεγονότα που περιγράφονται στην Αποκάλυψη, το ένα ή το άλλο από τα σύγχρονα με αυτόν συμβάντα»**.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης, που είναι το τελευταίο της Καινής Διαθήκης, γίνεται όλο και πιο χρήσιμο, όσο πλησιάζουμε προς το τέλος του κόσμου. Είναι θεμελιώδες αξίωμα στη Χριστιανική διδασκαλία ότι υπάρχει τέλος του φθαρτού αυτού κόσμου, παγκόσμια Κρίση που γίνεται από τον Κύριο Ιησού Χριστό κατά τη 2α Παρουσία Του στη Γη, και ανακαίνιση του Σύμπαντος σε άφθαρτη μορφή μαζί με την ανάσταση και αφθαρτοποίηση των ανθρωπίνων σωμάτων.

Αλλιώς, αν μόνο γι' αυτή τη ζωή φροντίζουμε να είμαστε "καλοί Χριστιανοί", τότε είμαστε ελεεινότεροι όλων των ανθρώπων, κατά τον απόστολο Παύλο: **«Διότι αν ο Χριστός κηρύσσεται ότι αναστήθηκε εκ νεκρών, πως λένε μερικοί από εσάς ότι ανάσταση εκ νεκρών δεν υπάρχει; ...Εάν για τη ζωή αυτή μόνο ελπίζουμε στον Χριστό, είμαστε ελεεινότεροι όλων των ανθρώπων»**<sup>20</sup>. Εξ άλλου διακηρύσσομε: **«Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος»**, όταν απαγγέλλομε το Σύμβολο της Πίστεως. Έσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος. (Α Κορ. 15:22).

<sup>15</sup> Ο Σωκράτης πριν το θάνατό του είπε στους Αθηναίους, κατά την απολογία του, το προφητικό: «καθεύδοντες διατελείτε αν, ει μή τινα άλλον υμίν ο Θεός επιπέμψει, κηδόμενος υμών». Δηλ. **«Θα συνεχίζατε να κοιμάστε αν ο Θεός δεν σας έπεμπε κάποιον άλλον, φροντίζοντας για σας»**. Δείτε στον **«Επίτομο»** τι λέει ο Άγιος Νεκτάριος.

<sup>16</sup> **«Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἔστιν»** (Ματθ. 11:11).

<sup>17</sup> Βλ. στην παραβολή των τάλαντων (Ματθ. 25:14).

<sup>18</sup> Η ισάγγελη πολιτεία του Προδρόμου παριστάνεται, σ' αυτόν αποκλειστικά, με φτερούγες στις αγιογραφίες.

<sup>19</sup> Από τον Sergius Fomin, «Russia before the Second Coming», 1η έκδοση.

<sup>20</sup> **«Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσὶ τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται... εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν»**. (Α Κορ. 15:12, 15:19)

Ο Χριστός κατά το λόγο Του<sup>21</sup> αποκαλύπτει στους μαθητές του απόρρητα έως τότε μυστήρια. Η αποκάλυψη από την ημέρα της Πεντηκοστής τελειώνεται, και εξαπλώνεται σε όλους τους πιστούς Χριστιανούς, που με ζωή ανάλογη με αυτή των Μαθητών, «ομοθυμαδόν» δηλ. με μία γνώμη όλοι μαζί, προσκαρτερούν στην Εκκλησία, με προσευχές και δεήσεις προς τον Θεό. (βλ. Πράξεις 1:14)

Πριν την Πεντηκοστή οι Απόστολοι ήταν πνευματικά ασθενέστεροι, και γι' αυτό άκουσαν από τον Κύριο: **«...Έχω κι άλλα πολλά να σας πω, αλλά δεν μπορείτε να τα βαστάσετε ακόμη. Όταν όμως έλθει Εκείνος, το Πνεύμα της Αληθείας, θα σας οδηγήσει σε όλη την Αλήθεια».** (Ιω 16:12) Έτσι και το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι προσβάσιμο από τους αληθινά πιστούς, όχι από τους έξω από την Εκκλησία ευρισκομένους ή τους “έξω” έχοντας το νου τους αμελείς Χριστιανούς. **«Σε εκείνους, τους έξω, με παραβολές γίνονται όλα, ώστε κοιτάζοντας να μη βλέπουν, και ακούγοντας να μην ακούν, και να μη κατανοούν»<sup>22</sup>...**

Πολλοί που δεν έχουν Ορθόδοξο Χριστιανικό φρόνημα και πίστη, προσπαθούν να εξηγήσουν την Αποκάλυψη από τα εξωτερικά σχήματα που περιέχει, χωρίς να φτάνουν να αντιληφθούν το πνευματικό της περιεχόμενο που συνδέεται με αυτά, και έτσι κατασκευάζουν ερμηνευτικές μυθοπλασίες. Διότι στην ίδια (την Αποκάλυψη) ο Άγγελος που φανερώνεται στον Ιωάννη του κάνει σαφές ότι **«η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα (κεντρικό νόημα) της προφητείας».** (Αποκ. 19:10) Τα εξωτερικά σχήματα είναι δοσμένα έτσι, ώστε να επεξηγούν και βεβαιώνουν το πνευματικό μέρος της Αποκάλυψης, που είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο αυτή γράφτηκε. Οι σφραγίδες, τα άστρα που πέφτουν, οι τεσσάρων (4) χρωμάτων καβαλάρηδες κλπ, είναι συμβολικές εικόνες, ωραία και ωφέλιμη διακόσμηση, αλλά χρειάζεται και η πνευματική τους ερμηνεία, που μάλιστα πρέπει να είναι συνεπής με τα γραφόμενα στο υπόλοιπο βιβλίο.

Έχομε όμως και εμείς οι (γενικά) αμελείς μελετητές, βοήθεια από τους θεοφόρους διδασκάλους της Εκκλησίας, διότι αυτοί σαν γνήσιοι συνεχιστές του Αποστολικού έργου, έλαβαν όλα τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, και μας διευκρινίζουν όσα οι Απόστολοι δεν ανέλυσαν, ως άκαιρα στην εποχή τους. Και οι άγιοι της Εκκλησίας φτάνουν μέχρι των ημερών μας, καθοδηγώντας μας ώστε να μην βλέπομε την Αποκάλυψη εξωτερικά, σαν μια απλή παραβολή μεταξύ γήινων καταστάσεων, συνήθως σαν απλή προειδοποίηση για μια σειρά καταστροφών. Διότι, λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, **«εμείς έχομε νουν Χριστού, που σημαίνει πνευματικό, θείο, που δεν έχει κάτι ανθρώπινο. Διότι όχι του Πλάτωνα, ούτε του Πυθαγόρα, αλλά ο Χριστός τα δικά του τοποθέτησε στη διάνοιά μας.** Γι' αυτό λοιπόν να ντραπούμε, αγαπητοί, και να επιδείξομε βίο άριστο. Διότι και αυτός πράττει αυτό, που είναι πολλής φιλίας απόδειξη, **το να αποκαλύπτει σε μας τα απόρρητα λέγοντας: Δεν σας αποκαλώ πλέον δούλους αλλά φίλους, διότι όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου σας τα ανήγγειλα»...**<sup>23</sup>

Την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, της παιδαγωγού στον Χριστό, το Πνεύμα του Θεού ενέπνεε στους Προφήτες τα κατάλληλα με τις περιστάσεις νοήματα για διδασκαλία αρχόντων και αρχομένων. Οι προφήτες προειδοποιούσαν για το τι θα συνέβαινε στο μέλλον αν δεν γινόταν πιστευτό το κήρυγμά τους και δεν υπήρχε μετάνοια. **Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος όπως και οι παλαιοί Προφήτες, λαμβάνει την Αποκάλυψη σε κατάσταση πλήρους πνευματικής διαύγειας,** και όχι σε κατάσταση μη ελεγχόμενης από τον ίδιο έκστασης, όπως συμβαίνει όταν

<sup>21</sup> «...οὐδὲν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται». (Ματθ. 10:26).

<sup>22</sup> «...καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσι, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ συνιῶσι»... (Μαρκ. 4:11,12).

<sup>23</sup> «Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Τουτέστι, πνευματικὸν, θεῖον, οὐδὲν ἀνθρώπινον ἔχοντα. Οὐ γὰρ Πλάτωνος οὐδὲ Πυθαγόρου, ἀλλ' ὁ Χριστὸς τὰ ἑαυτοῦ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνέθηκε διάνοια. Τοῦτο γοῦν αἰσχυρθῶμεν, ἀγαπητοί, καὶ βίον ἐπιδειξώμεθα ἄριστον· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοῦτο ποιεῖται πολλῆς φιλίας τεκμήριον, τὸ τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἀποκαλύπτειν, λέγων· Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους· πάντες γὰρ ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς ἀπήγγειλα ὑμῖν»... (Υπόθεσις της προς Κορινθίους α' επιστολής. PG 61, 62).



τα πονηρά πνεύματα μιλάνε στους μάγους.

Κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, το Πνεύμα αποκαλύπτει τα νοήματα και οι Προφήτες τα εκφράζουν κατόπιν με ρήματα (λόγια) κατά τον δικό του τρόπο έκαστος<sup>24</sup>: **«Και επί των προφητών το Πνεύμα τα νοήματα μόνον έλεγε, αλλά όχι και τα λόγια. Αυτοί δε κατόπιν τα εξέφραζαν με το δικό τους τρόπο.** Διότι δεν τους μεταχειριζόταν σαν ακίνητους, όπως ακριβώς κάνει η δαιμονική επήρεια στο νου. Τα δε λεχθέντα ήθελε (το Πνεύμα) να γίνουν γνωστά και με την ιδιαίτερη γνώμη (του προφήτη) να ειπωθούν όλα. **Διότι δεν θα πράξει κάτι ο Κύριος χωρίς να το αποκαλύψει στους δούλους Του τους προφήτες».**

Ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ (1896-1993) αναφέρει σχετικά: **«Οι αποκαλύψεις του Θεού στον άνθρωπο είναι στιγμιαίες και ενυπόστατες. Αυτό βλέπουμε στον Παύλο, στον Μωϋσή, στον Φίλιππο. Ο Θεός δεν λέγει πολλά λόγια, αλλ' έναν ζωηφόρο λόγο. Ο ένας λόγος μεταφέρεται από τον Προφήτη στο λαό με πολλά λόγια»<sup>25</sup>.** ...«Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγει ότι η όραση των Προφητών ήταν ανώτερη του νου (λογικής) των φιλοσόφων, γι' αυτό και η προφητική καθαρότητα είναι «συλλειτουργός, κατά την θεολογίαν, των αγγέλων». Πράγματι, οι Προφήτες «μετασκευάζονται κατά το νοερό είδος προς θεοειδή μόρφωσιν» και διά της ιεράς αυτής μορφώσεως καλλιεργούν την «ιερογνωσίαν»... (σελ. 113, ως υποσ. 7)

Κατά τον γέροντα Σωφρόνιο δεν είναι σημαντικά τα οράματα, (από μόνα τους, τα οποία μπορεί κάποτε να είναι εκ του πονηρού), αλλά η χάρη του Θεού που μπαίνοντας στην ψυχή σταδιακά, την φωτίζει ανάλογα με την πνευματική της πρόοδο αποκαλύπτοντας τα αναγκαία. **«Η αποκάλυψη του Θεού δεν είναι τα οράματα, αλλά οι ελεύσεις της θείας Χάριτος που έρχονται σταδιακά».** (σελ. 440. Δείτε το και [online](#) στο A 49).

### 1.3. Αποκάλυψη: ένα εσχατολογικό βιβλίο.

**«Όλοι οι αρχαίοι Πατέρες της Εκκλησίας οι όποιοι έγραψαν σχολιασμούς πάνω στα ιερά βιβλία της Καινής Διαθήκης, ομόφωνα θεωρούν την Αποκάλυψη σαν μια προφητική εικόνα των εσχάτων ημερών του κόσμου και των γεγονότων πού πρόκειται να διαδραματιστούν προ της Δευτέρας Παρουσίας τού Χριστού στη γη και κατά το άνοιγμα τού Βασιλείου της Δόξης το όποιο έχει προετοιμαστεί για όλους τούς αληθινά πιστούς Χριστιανούς».** (Αρχιεπ. Αβέρκιος, στην «Αποκάλυψη»)

Επειδή η σημασία του βιβλίου της Αποκάλυψης αυξάνει όσο προχωράμε προς το τέλος, είναι καλό να προσδιορίσομε το στίγμα μας ως προς τα έσχατα χρόνια:

Σύγχρονοι σοφοί άγιοι γέροντες λένε: **«Δεν είμαι απαισιόδοξος, αλλά νομίζω ότι ζούμε στους τελευταίους καιρούς».** (άγιος γέροντας Σωφρόνιος A 25).

**«Είναι πράγματι πιο αργά από ότι σκεφτόμαστε: η Αποκάλυψη είναι τώρα».** Και **«...Οι έσχατοι χρόνοι είναι ήδη εδώ. Βλέπουμε καθαρά την προετοιμασία της εποχής του Αντιχρίστου».** (π. Σεραφεΐμ Ρόουζ)

**«Η άποψη του αρχιεπισκόπου Αβερκίου σχετικά με τον σύγχρονο κόσμο ήταν φρόνιμη, ακριβής και τελείως εμπνευσμένη από την Αγία Γραφή και τους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας: Δίδασκε πως ζούμε στην εποχή της αποστασίας, της έκπτωσής μας από την αληθινή Χριστιανοσύνη, όπου το «μυστήριο της ανομίας» έχει εισέλθει στο τελευταίο στάδιο της προετοιμασίας για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο».**<sup>26</sup>

<sup>24</sup> «Και επί των προφητών τὸ Πνεῦμα τὰ νοήματα μόνον ἔλεγεν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ ῥήματα· αὐτοὶ δὲ λοιπὸν ἔφραζον ἰδιωτικῶς. Οὐ γὰρ ὡς ἀκίνητοις ἐκέχρητο, καθάπερ ἢ τῶν δαιμόνων ἐπίπνοια· τὰ δὲ λεχθέντα γινώσκειν ἠβούλετο, καὶ μετὰ τῆς οἰκειᾶς γνώμης ἅπαντα λέγειν· Οὐ πρᾶγμα ποιήσει Κύριος, ἐὰν μὴ ἀποκάλυψη τοῖς δούλοις αὐτοῦ τοῖς προφήταις». (Εξηγήσεις εἰς τὸν Ἱερεμίαν τὸν Προφήτην, τὰ σωζόμενα. PG 64,744)

<sup>25</sup> Από το «Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ» του μητροπολίτου Ναυπιάκτου Ἱεροθέου σελ. 369. Δείτε επιλεγμένα εδάφια: [www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](http://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf) και ἄλλα: [www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](http://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

<sup>26</sup> Από το: «**Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ**» Αρχιεπ. Αβέρκιος Τοσέβ - πατήρ Σεραφεΐμ Ρόουζ, 1η έκδοση.

Ο **Άγιος Νικόδημος** μας υπενθυμίζει την γνώμη των Πατέρων της Εκκλησίας για τέλος του κόσμου μέσα στον 8ο αιώνα: «...**Λοιπόν επειδή κατά τον όγδοον αιώνα, ήτοι κατά τας οκτώ χιλιάδας χρόνους από κτίσεως κόσμου, έχει να γένει η του κόσμου συντέλεια, καθώς είναι γνώμη τινών Πατέρων...**»<sup>27</sup> Δηλ. ως το 8.000 έτος από Αδάμ, που σημαίνει το πολύ ως το 2500 μ.Χ. εφόσον η γέννηση του Χριστού είναι το 5508 έτος από Αδάμ.

Και ο **γέροντας Παΐσιος** (+1994) πιο κοντά στα σημερινά γεγονότα: «**Τώρα μια μπόρα θα είναι, μια μικρή κατοχή του αντίχριστου Σατανά. Θα φάει μετά μια σφαλιάρα από τον Χριστό, θα συγκλονισθούν όλα τα έθνη και θα έρθει η γαλήνη στον κόσμο για πολλά χρόνια. Αυτή την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του**»<sup>28</sup>.

Από τον βίο της **Αγίας Ματρώνας της Μόσχας**: «Προέβλεψε την Γερμανική εισβολή στην Ρωσία, αλλά μίλησε και για έναν άλλο, μετέπειτα πόλεμο, που θα σκοτώσει εκατομμύρια ανθρώπους, μέσα σε μια νύχτα... Η Άννα Βιμπόρνοβα θυμάται: Επισκέφθηκα την Ματρώνα τις μέρες της Μεγάλης Σαρακοστής (1952), λίγο πριν πεθάνει.

– **Μη φοβάσαι μου λέει, δεν θα ξαναγίνει σύντομα πόλεμος. Θα ξαπλώσουμε έτσι και θα σηκωθούμε αλλιώς. Πως αλλιώς;** την ρωτάω.

– **Να, μου λέει, θα γυρίσουμε στο «ξύλινο»...** Μάτουςκα, της λέω, **τι σημαίνει το ξύλινο;**

– **Ξύλινο αλέτρι, μου λέει, με αυτό θα δουλεύουμε τότε..! Και που θα πάνε τα τρακτέρ;**

– **Ω, λέει, άσε τα τρακτέρ...** Θα δουλεύει τότε το αλέτρι το ξύλινο, και η ζωή θα είναι καλή. Αλλά ακόμη δεν φτάσαμε μέχρι αυτούς τους καιρούς. **Εσύ όμως δεν θα πεθάνεις μέχρι τότε και θα τα δεις όλα αυτά...**»<sup>29</sup>

Ο γέροντας **Λαυρέντιος του Chernigov** (+1950) μας λέει για τον Γενικό ή 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο: «**Θα γίνει ένας πόλεμος, και όπου λάβει χώρα, κανένας άνθρωπος δεν θα μείνει!** Αλλά πριν από αυτόν ο Κύριος θα στείλει ασθένειες στους αδύνατους (πνευματικά) ανθρώπους, και θα πεθάνουν... **Ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος δεν θα είναι για μετάνοια, αλλά για εξολόθρευση!**»

**Γέροντας Γεννάδιος** (από τα Ακούμια της Κρήτης, +1983): «**Πρώτα θα παραχωρήσει ο Κύριος να γίνει παγκόσμιος πόλεμος, διότι ο κόσμος δεν μετανοεί. Ο πόλεμος αυτός θα είναι και ο τελευταίος, επειδή η καταστροφή θα είναι ολοκληρωτική. Ένα μικρό κρατίδιο θα είναι η αφορμή του παγκοσμίου πολέμου...**»

Ο **Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός** είναι πλήρως κατατοπιστικός για τα γεγονότα στην περιοχή της Ελλάδας, που έχουν σχέση με τον 3ο Παγκόσμιο ή όπως τον έλεγε «Γενικό Πόλεμο»: «**Όταν θα ιδείτε το χιλιάρμενο**<sup>30</sup> **στα ελληνικά ύδατα, τότε θα λυθεί το ζήτημα της Πόλης**» (19η). «**Οι Τούρκοι θα φύγουν, αλλά θα ξανάρθουν πάλι και θα φθάσουν ως τα Εξαμίλια.** Στο τέλος θα τους διώξουν εις την Κόκκινη Μηλιά. Από τους Τούρκους το 1/3 θα σκοτωθεί, το άλλο τρίτο θα βαπτισθεί και μονάχα το 1/3 θα πάει στην Κόκκινη Μηλιά» (63η). «**Στην Πόλη θα χυθεί αίμα που τριχρονίτικο δαμάλι θα πλέξη (=πλεύσει)**» (58η). «**Καλότυχος όποιος ζήσει μετά το γενικό πόλεμο. Θα τρώγει με ασημένιο κουτάλι...**» (59η). «**Θάνατι όγδοος αιώνας που θα γίνουν αυτά**»<sup>31</sup> (103η, δηλ. ως το 8.000 από Αδάμ ή ως το 2.500 μ.Χ. περίπου).

Ο **Άγιος Καλλίνικος της Τσερνίκα** από τη Ρουμανία έμαθε με αποκάλυψη<sup>32</sup> ότι όχι στην εποχή του (1848) αλλά **το 1992 αρχίζουν τα γεγονότα της Συντελείας**: «...**Δυναμωμένος από την χάρη του Θεού είδε την Αγία Τριάδα, έτσι όπως είναι ζωγραφισμένη στις άγιες Εικόνες, ενώ**

<sup>27</sup> Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου «ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ», κεφ. Β', σελ 496, Ορθ. Κυψέλη.

Η χρονολόγηση του Αγ. Νήφωνος: [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/14\\_AgNifwn-Nikodimos.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/14_AgNifwn-Nikodimos.pdf)

<sup>28</sup> Από το βιβλίο «Πνευματική Αφύπνιση», έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου Ευαγ. Ιωάννης ο Θεολόγος, Σουρωτή Θεσ/κης.

<sup>29</sup> Και η Βιμπόρνοβα ζει, αλλά είναι άνω των 80 ετών! Επίτομος: [www.imdleio.gr/htm/2\\_epitomos\\_parts.htm](http://www.imdleio.gr/htm/2_epitomos_parts.htm)

<sup>30</sup> Η Ναυτική δύναμη για την ασφάλεια των θαλασσών του πλανήτη ονομάζεται **1000 ship navy** ή **χιλιάρμενο!**

<sup>31</sup> Και άλλες πολλές όπως «Με άλλους θα κοιμηθείτε και με άλλους θα ξημερώσετε». (34η. Θά 'ναι ξαφνικό). [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>32</sup> Δείτε «Σημεία των καιρών» σελ. 112, [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/11\\_gegonota\\_glwsif.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/11_gegonota_glwsif.pdf)



κάτω από την Αγία Τριάδα, είδε μια μεγάλη περγαμηνή από χρυσό, στην οποία ήταν γραμμένα με μεγάλα γράμματα: **7500 από Αδάμ...** Οι Άγιοι (Νικόλαος και Γεώργιος) λοιπόν που τον κρατούσαν από τα μπράτσα, του είπαν: **Βλέπε ότι, όχι το 1848 είναι το τέλος του κόσμου, αλλά το τέλος του ορατού κόσμου θα αρχίσει, όταν συμπληρωθούν 7500 χρόνια από κτίσεως Αδάμ.** Οπότε, πρόσθεσαν, **άρχισε να κτίζεις το μοναστήρι στη μνήμη του Αγίου Γεωργίου...**

**1.4. Πόρισμα γενικό:** Εφόσον τα έσχατα χρόνια είναι μια μεγάλη περίοδος, από του Ιησού Χριστού που «φανερώθηκε επ' εσχάτων των χρόνων...» (Α' Πέτρου 1:22) μέχρι τη Συντέλεια που δεν θα αργήσει όπως είναι γνώμη των Πατέρων της Εκκλησίας, έπεται ότι **το στίγμα της θέσης μας στην Ιστορία είναι πολύ κοντινότερα στο τέλος παρά στην αρχή.**

#### **1.5. Αξιοσημείωτα.**

Αντίληψη της θέσης μας ως προς το τέλος του κόσμου έχουμε και μέσω παρατηρήσεων της πνευματικής κατάστασης της κοινωνίας. Βλέπομε την γενική εξαχρείωση ηθών και αξιών, που συμβαίνει όταν υπάρχει **γενική απομάκρυνση από το Θεό.** Όπως συνέβη σ' αυτούς για τους οποίους ο Απόστολος Παύλος λέει ότι παραδόθηκαν από το Θεό σε κάθε είδους κακία επειδή δεν θέλησαν να Τον γνωρίσουν.<sup>33</sup> Τότε η χάρη του Θεού στους ανθρώπους παραμερίζεται από πλήθος δαιμονικών επηρειών, με αποτέλεσμα μέριμνες και συγκρούσεις για προσδοκώμενες απολαύσεις, για γήινα συμφέροντα και για εφήμερες ιδεολογίες. Έτσι ετοιμάζεται η οδός του Αντίχριστου. Από την Ιστορία γνωρίζουμε ότι υπήρξαν πολλοί αντίχριστοι, και το βεβαιώνει ο Ιωάννης ο Θεολόγος από την πρωτο-Χριστιανική εποχή: **«και τώρα αντίχριστοι πολλοί έχουν γίνει»** (1η Ιω. 2:18). Στην αρχή εμφανίζονται οι μικρότεροι αντίχριστοι, κυριευμένοι από τα πονηρά πνεύματα που έχουν περιορισμένη εξουσία, ενώ στο τέλος θα έρθει ο αρχηγός του κακού, ο Σατανάς, έχοντας βρει κατάλληλο οικητήριο τον τελικό Αντίχριστο. Η πρόοδος αυτή του κακού, κατά το **«Μυστήριο της ανομίας»** σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο, ενεργείται ήδη (Β Θεσ. 2:7). Την ταχύτητα με την οποία εξελίσσεται πλέον σε όλες τις χώρες, λόγω της Παγκοσμιοποίησης, και τη δυνατότητα να εμφανισθεί σύντομα ο Αντίχριστος, την ανέπτυξε μέσα σε λίγες γραμμές στις 1-2-2011 ο **Ρώσος πατριάρχης Κύριλλος:**<sup>34</sup> **«...Υπάρχει ένα είδος Αποκαλυπτικής έντασης, καθώς η δύναμη της αμαρτίας δεν είχε ποτέ κυριαρχήσει τόσο στην ανθρώπινη φυλή όπως το κάνει σήμερα. Και ξέρουμε ότι όταν θριαμβεύει η αμαρτία, ο διάβολος εμφανίζεται. Και γνωρίζουμε ότι, αν η αμαρτία θριαμβεύει σε όλο το ανθρώπινο γένος, τότε ο Αντίχριστος εμφανίζεται. Και έτσι η Εκκλησία δεν μπορεί να βοηθήσει, αλλά να αντιδράσει σε αυτή την εξάπλωση του κακού».**

Αν δεν μπορούμε να δούμε τα σημάδια της αποστασίας γύρω μας, τότε είναι σχεδόν σίγουρο ότι και τον αρχι-εμπνευστή της, τον Αντίχριστο, δεν θα μπορέσουμε να τον αντιληφθούμε. Και επομένως είναι μάταιο να γνωρίζουμε με ακρίβεια πότε αυτός έρχεται, όταν η ψυχή μας έχει αλωθεί από τις δυνάμεις της πλάνης.

Για να μην πέσομε θύματα πλάνης, πρέπει απαραίτητα να κατοικεί μέσα μας η χάρη του Θεού, που σε πληρότητα για τους Χριστιανούς, είναι η Βασιλεία του Θεού. Και **«όποιος δεν δέχθηκε μέσα του τη Βασιλεία του Θεού δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον Αντίχριστο. Με ένα ακατανόητο για τον ίδιο τρόπο, ανεπίγνωστα, θα γίνει σίγουρα οπαδός του. Δεν θα μπορέσει να καταλάβει το τέλος του κόσμου που πλησιάζει, και την επικείμενη φοβερή δεύτερη έλευση του Χριστού»**<sup>35</sup>...

<sup>33</sup> «Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστᾶς, καταλάλους, θεοσυγεῖς, ὕβριστᾶς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετᾶς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας...» (Ρωμ 1:28- 31)

<sup>34</sup> <https://www.imdleo.gr/diaf/2011/05/patriarch-Apocalypse.pdf>

<sup>35</sup> Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ: «Η Βασιλεία του Θεού και ο Αντίχριστος» σελ. 16. Βέβαια «δυνάμει» η Βασιλεία του Θεού εγκαθίσταται σε όσους έλαβαν το Βάπτισμα Χριστιανούς (και το διατηρούν), πρέπει όμως να γίνει και «ένεργεια» δι' αρετής. Δείτε απόσπασμα: [www.imdleo.gr/diaf/2009/img/ag\\_Ign\\_Briantcaninov.pdf](http://www.imdleo.gr/diaf/2009/img/ag_Ign_Briantcaninov.pdf)

**Είναι απαραίτητη η γνώση των Προφητειών** λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, και αν την είχαν οι Ιουδαίοι<sup>36</sup> δεν θα αρνιόντουσαν να δεχτούν τον Ιησού Χριστό σαν Μεσσία: **«Ιουδαίους τούς άθλίους και ταλαιπώρους, οί δια τήν τών χρόνων άγνοιαν τὸ μέγιστον σφάλμα έσφάλησαν»...** (Ιουδαίους τους αθλίους και ταλαιπώρους, που για την άγνοια των χρόνων έπεσαν στο μέγιστο σφάλμα)...

Η Αποκάλυψη είναι προφητικό βιβλίο, αλλά συγχρόνως και διδακτικό, όπως όλα τα άλλα προφητικά βιβλία. Επειδή θα εμφανισθούν πολλοί ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, ο Κύριος μας προειδοποίησε γι' αυτό στο Ευαγγέλιο<sup>37</sup> ώστε να μην πλανηθούμε. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, πάλι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, **μας φανερώνει τώρα με πολύ μεγαλύτερη λεπτομέρεια τι συμβαίνει και θα συμβεί, όχι μόνο στη Γη, αλλά και στον Ουρανό.** Αυτό δηλώνει την μεγάλη πνευματική αξία της Αποκάλυψης, και αποδεικνύει ότι άξια κατέχει τη θέση της στην Καινή Διαθήκη σαν τελευταίο βιβλίο που μας δίνει αυξημένη την Ουράνια γνώση, που κανονικά είναι κτήμα των Αγγέλων, διότι λόγω εγγύτητας προς τη Συντέλεια η άνω Ιερουσαλήμ αρχίζει να ενώνεται όλο και πιο αισθητά με την κάτω και τωρινή. Αυτό το αισθανόμαστε να επιτελείται ήδη στην λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. **«Ο Μελλοντικός Αιώνας έχει ήδη προβάλλει μέσα στον παρόντα αιώνα. Για τα μέλη της Εκκλησίας οι Έσχατοι Χρόνοι έχουν ήδη τεθεί σε ενέργεια. Καθότι εδώ και τώρα οι Χριστιανοί απολαμβάνουν τους πρώτους καρπούς της Βασιλείας του Θεού. Ναι έρχου Κύριε Ιησού. Έχει ήδη έρθει στη θεία λειτουργία και στη λατρεία της Εκκλησίας»** (σεβασμιότατος Κάλλιστος Γουέαρ<sup>38</sup>). Ανάλογα μιλάει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος της Ρωσικής διασποράς:

**«Η δύναμη του αληθινού Χριστιανού στους δύσκολους καιρούς που έπονται είναι η Αποκαλυπτική προσδοκία της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού.** Το γνήσιο Χριστιανικό πνεύμα είναι εκείνο μιας συνεχούς αναμονής της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού. Ένα πνεύμα που προσευχόμενο βοά προς τον Κύριο: **«Αμήν, ναι έρχου, Κύριε Ιησού»** (Αποκ. Κβ 20). **Και το πνεύμα που αντιτίθεται σε αυτό είναι αναμφίβολα το πνεύμα του Αντιχρίστου, το οποίο πασχίζει με κάθε τρόπο να αποτραβήξει τούς Χριστιανούς από τη σκέψη της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού και των αμοιβών που την ακολουθούν».** («Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ»)



αρχιμανδρίτης Χαράλαμπος  
Βασιλόπουλος

Ερμηνευτής της Αποκάλυψης



Το ιερό Σπήλαιο της Αποκαλύψεως στην Πάτμο.



π. Αθανάσιος Μυτιληναίος  
ηγούμενος της Μονής Στομίου  
Ερμηνευτής της Αποκάλυψης



<sup>36</sup> Δείτε και «Επίτομος» υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου, σελ. 205.

<sup>37</sup> **«...έγερθήσονται γάρ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και δώσουσι σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε πλανήσαι, εί δυνατόν, και τούς έκλεκτούς, ίδου προείρηκα ύμίν».** (Ματθ. 24:23-27).

<sup>38</sup> «Η Ορθόδοξη Εκκλησία» έκδοση Ακρίτας σελ. 417. Δείτε και στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ σελ. 17.

## 2.0. Η μελέτη του κειμένου.

Όταν μελετάς τις γραφές φρόντιζε να εμβαθύνεις στα κρυπτά νοήματά τους. Διότι όπως λέγει ο Απόστολος όσα προεγράφησαν όλα αποβλέπουν στην προσωπική μας οικοδομή. (Μάρκος ο Ασκητής, 26)

### ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

Στη Δημοτική  
(Εισαγωγή και χαιρετισμός)

Ἐποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **1-2** ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδε. **1-3** μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

Ἀποκάλυψη του Ιησού Χριστού, την οποία του έδωσε ο Θεός, για να δείξει στους δούλους Του αυτά που πρέπει να γίνουν με γρηγοράδα, και τα έδειξε με σημεία, όταν την απέστειλε δια του Αγγέλου του, στο δούλο Του Ιωάννη, **1-2** ο οποίος μαρτύρησε το λόγο του Θεού και τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού, από όσα είδε. **1-3** Μακάριος όποιος διαβάζει και όσοι ακούν τους λόγους της προφητείας και τηρούν τα γραμμένα σ' αυτή, γιατί ο καιρός είναι κοντά.

#### 2.1. Σχόλιο εισαγωγικό.

Ο άγιος Ιωάννης μας διαβεβαιώνει ότι η Αποκάλυψη, την οποία θα εκθέσει κατόπιν, είναι από τον Ιησού Χριστό, ο οποίος επειδή του φανερώθηκε με μορφή ανθρώπινη λέγεται ότι την έλαβε εκ Θεού. Δεν έλαβε ο Ιωάννης την Αποκάλυψη με τρόπο άρρητο και απροσπέλαστο από εμάς, όπως κάποτε ο απόστολος Παύλος, ώστε να είναι δύσκολο ακόμη και κάτι ελάχιστο να μας μεταφέρει από αυτήν. Αλλά την λαμβάνει με τρόπο πιο κοντινό στην κατανόησή μας, με οράματα και με νοήματα που σταδιακά πλέκουν ένα ιστό γνώσης που εκτείνεται από τη Γη ως τον Ουρανό, μέχρι και τον θρόνο του Θεού. Συνδέει έτσι, όπως θα δούμε στη συνέχεια, τα ανθρωπίνως δρώμενα με τις παρεμβάσεις που γίνονται στον πνευματικό κόσμο, ώστε η Εκκλησία πρώτα, και ο υπόλοιπος κόσμος μετά, να οδεύει προς το τέλος της ανθρώπινης Ιστορίας έχοντας αποκομίσει καθ' οδόν την μέγιστη πνευματική ωφέλεια.

**Της Μεγάλης Βουλής Άγγελος είναι ο Υιός**, και εδώ το προσδιοριστικό άρθρο και ο ενικός αριθμός (του αγγέλου) δηλώνει ότι ο ίδιος ο Υιός είναι αυτός που χειρίζεται όλες τις επί μέρους αποκαλύψεις χρησιμοποιώντας και αγγέλους σαν βοηθούς όπου χρειάζεται. Η ιδιότητά του αυτή να αναγγέλλει τα ωφέλιμα (συμβουλές, προειδοποιήσεις, προφητείες, απειλές κλπ) του δίνει το όνομα Άγγελος. **Ο χρόνος για τα γεγονότα είναι εγγύς, που σημαίνει ότι είναι διαθέσιμος για να πράξουμε τα ωφέλιμα για την ψυχή μας όσο ζούμε<sup>39</sup>**, αλλά και ότι η συνολική διάρκεια που έχει η ανθρωπότητα στη διάθεσή της για να ασκείται στην αρετή, δηλ. από τον καιρό που δίνεται η Αποκάλυψη (περ. στο 95 μ.Χ.) ως την Συντέλεια, είναι αξιοποιήσιμη για τον ίδιο σκοπό.

Όσοι διαβάζουν το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι μακάριοι διότι το βιβλίο αυτό είναι πολύ διδακτικό, παρακολουθεί τα γεγονότα κάθε εποχής, και μας ωθεί να κάνουμε κάθε φορά<sup>40</sup> το σωστό επειδή τα αναλύει με πνευματικό, ωφέλιμο στις ψυχές, τρόπο.

<sup>39</sup> Αυτή η ερμηνεία είναι ένα παράδειγμα εφαρμογής του «πνευματικού χρόνου». Δείτε σχετική αναφορά στις πνευματικές οντότητες: <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

<sup>40</sup> Όταν ξέρομε σε ποια εποχή ζούμε, ξέρομε σαν Χριστιανοί τι πρέπει να προσέξομε. Τον καιρό πχ του Αντιχρίστου θα σκεπτόμαστε πως να αποφύγομε το σφράγισμά του και να κρυφτούμε στα βουνά ή να μαρτυρήσομε. Όχι πως να κάνομε επιχειρηματικές επενδύσεις για να δώσομε δήθεν ελεημοσύνη...



## Κείμενο πρωτότυπο

**1-4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

**1-5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. τῶ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,

**1-6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

**1-7** Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. **1-8** Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

## Στη Δημοτική

**1-4** Ο Ἰωάννης προς τις επτά (7) Εκκλησίες που είναι στην Ασία. Χάρη σ' εσάς και Ειρήνη από τον Θεό, ο οποίος είναι ο (κατά κυριολεξίαν) υπάρχων και αυτός που (πάντα) υπήρχε και ο οποίος είναι ο ερχόμενος (πάντοτε), και από τα επτά πνεύματα που παρίστανται στο θρόνο Του, **1-5** και από τον Ιησού Χριστό, που είναι ο μάρτυρας ο πιστός, ο πρωτότοκος των νεκρών και ο εξουσιαστής των βασιλέων της γης. Αυτός που μας αγαπά και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του, **1-6** και μας έκανε βασιλεία, ιερείς για το Θεό και Πατέρα του. Σ' Αυτόν (ανήκει) η δόξα και το κράτος στους αιώνες των αιώνων· ἀμήν.

**1-7** Ἰδοῦ, ἔρχεται με τις νεφέλες, και θα τον δει κάθε οφθαλμός, και αυτοί που τον κέντησαν (στο πλευρό κατά τη Σταύρωση), και θα θρηνήσουν ενώπιόν του όλες οι φυλές της γης. Ναι, ἀμήν. **1-8** Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, λέγει Κύριος ο Θεός, ο Υπάρχων και αυτός που Υπήρχε (πάντοτε) και ο (πάντοτε) Ερχόμενος, ο Παντοκράτωρ.

## 2.2. Ο Ἰωάννης προς τις επτά (7) Εκκλησίες.

Από το ίδιο το κείμενο γίνεται φανερό ότι ο συγγραφέας του είναι Θεόπνευστος. Αυτό επιβεβαιώνεται και από την ένταξη του βιβλίου της Αποκαλύψεως στον κανόνα της Καινής Διαθήκης από τους Αγίους Πατέρες της Εκκλησίας. Δεν δηλώνει ο ίδιος τον εαυτό του σαν Απόστολο Ἰωάννη, αλλά εμείς γνωρίζουμε από την Παράδοση της Εκκλησίας, ότι πράγματι ο Ἰωάννης ο συγγραφέας της Αποκαλύψεως, είναι ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Ἰωάννης ο Θεολόγος, ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού, που δέχθηκε την Αποκάλυψη όταν ήταν εξόριστος στην Πάτμο.

Ο Άγιος Ιερομάρτυς Ιππόλυτος της Ρώμης, χαρακτηρίζει<sup>41</sup> τον συγγραφέα της Αποκάλυψης «**απόστολο και μαθητή**» του Κυρίου και επίσης «**προφήτη και απόστολο**».

Επίσης δέχονται τον Ευαγγελιστή Ἰωάννη, σαν συγγραφέα της Αποκαλύψεως, ο άγιος Πολύκαρπος Σμύρνης, ο άγιος Ειρηναίος της Λυών, ο άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας, και οι άγιοι Βασίλειος ο Μέγας, Εφραίμ ο Σύρος, Επιφάνειος Κύπρου, Αθανάσιος ο Μέγας, Γρηγόριος ο Θεολόγος, Αμβρόσιος, Αυγουστίνος και Ιερώνυμος, αλλά και οι Τερτυλλιανός, Ωριγένης. κλπ.

Την γνησιότητα της Αποκαλύψεως ως βιβλίου θεοπνεύστου, δοθέντος υπό του Ευαγγελιστού Ἰωάννου του Θεολόγου διακηρύσσει στην ερμηνεία του της Αποκαλύψεως, και ο **σοφός Οικουμένιος**: «...δεν υπάρχει άγνοια όμως ότι μερικοί για το παρόν σύγγραμμα

<sup>41</sup> Ο Άγιος Ιερομάρτυς Ιππόλυτος, πάπας Ρώμης, στο έργο του «Απόδειξις εκ των Αγίων Γραφών περί Χριστού και περί Αντιχρίστου» γράφει: «ταῦτα μὲν οὖν προφητεῖει Ἡσαΐας· ἴδωμεν δὲ εἰ τὰ ὅμοια αὐτῷ ἐφθέγγατο Ἰωάννης. οὗτος γὰρ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ὧν ὄρα ἀποκάλυψιν μυστηρίων φρικτῶν, ἅτινα διηγούμενος ἀφθόνως καὶ ἐτέρους διδάσκει. λέγε μοι, ὦ μακάριε Ἰωάννη, ἀπόστολε καὶ μαθητὰ τοῦ Κυρίου, τί εἶδες καὶ τί ἤκουσας περὶ Βαβυλῶνος. γρηγόρησον καὶ εἶπέ· καὶ γὰρ αὐτὴ σε ἐξώρισεν». (&36) Και επίσης: «λέγει γὰρ ὁ προφήτης καὶ ἀπόστολος· «ὡδε ὁ νοῦς· ὁ ἔχων σοφίαν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπου, καὶ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐστὶν χξς»... (&50).

προσπάθησαν να πουν ότι είναι νόθο και δεν συντάσσεται (κατά το ύφος) με τις λοιπές συγγραφές του Ιωάννου. Εγώ όμως από αυτά τα λεγόμενα που τυχαίνουν ψυχωφελή και ουδέν έχουν που να μην είναι θείον και του συγγραφέως επάξιον, το **γνήσιο γι' αυτό μαρτυρώ...**» και συνεχίζει αναφέροντας άλλους πατέρες που επίσης το δέχονται σαν αυθεντικό κείμενο του Ευαγγελιστού Ιωάννου<sup>42</sup>. Ο τριακοστός τρίτος κανόνας της Συνόδου της Καρχηδόνας αποδίδει την Αποκάλυψη στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο και την εντάσσει στα κανονικά Βιβλία της Αγίας Γραφής.

Θα αναφερθούμε ακόμη σε ένα σύγχρονο, τον **άγιο γέροντα Πορφύριο**, ο οποίος δίδει μαρτυρία ότι έζησε το γεγονός της Αποκαλύψεως σε κατάσταση θεικής έκστασης:

**«Αυτό το θαύμα, που μου έγινε στην Πάτμο, είναι ένα μεγάλο μυστήριο. Έχει μεγάλη έννοια. Είδα το γεγονός της Αποκαλύψεως. Είδα τον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, τον μαθητή του τον Πρόχορο, έζησα το γεγονός της Θείας Αποκαλύψεως όπως ακριβώς είχε συμβεί. Άκουσα τη φωνή του Χριστού απ' τη σχισμή του βράχου...»** (από το βιβλίο «Βίος και Λόγοι», έκδοση Ι. Μ. Χρυσοπηγής).

Η ίδια λοιπόν η παράδοση της Εκκλησίας μαρτυρεί υπέρ της εγκυρότητας του βιβλίου της Αποκάλυψης και της συγγραφής της από τον Ιωάννη το Θεολόγο. Μάλιστα η άγνοια της Ορθόδοξης Παράδοσης είναι ο κύριος λόγος που οι δυτικοί σχολιαστές νομίζουν ότι συγγραφέας της Αποκάλυψης είναι (πιθανόν) κάποιος άγνωστος **πρεσβύτερος Ιωάννης**. Στην Εκκλησία δεν μπορεί να δίνει ο οποιοσδήποτε εντολές στους επισκόπους αν δεν έχει το ανάλογο κύρος. Και η Αποκάλυψη απευθύνεται πρωταρχικά στους επισκόπους των Εκκλησιών: **«Ο Ιωάννης προς τις επτά (7) Εκκλησίες που είναι στην Ασία»**. Προφανώς ο Ιωάννης αυτός ήταν μεγαλύτερου κύρους ακόμη και από τους επισκόπους, για να περάσει στην εποχή του το κείμενό του έτσι απλά και χωρίς αντίδραση, οπότε ήταν Απόστολος. Σήμερα **εξετάζουν κάποιοι σχολιαστές την Αποκάλυψη σαν να ήταν ένα δημοσίευμα εφημερίδος και όχι ένα εκκλησιαστικό κείμενο**, που ο τρόπος εξέτασης που του αρμόζει είναι από άτομα μέσα στην Εκκλησία, με σέβας στους εκκλησιαστικούς κανόνες και την παράδοση.

Στην συνέχεια του κειμένου ο Ιωάννης μας υπενθυμίζει την άχρονη ύπαρξη της θεότητας του Ιησού Χριστού, και την δια της θυσίας του ως ανθρώπου, που είναι έμπρακτη μαρτυρία της αγάπης Του προς τη φύση μας, διάνοιξη της Βασιλείας των Ουρανών σε όλους τους πιστεύοντας σ' Αυτόν. Η χάρη του Θεού και η **ειρήνη που είναι πνευματική** και άγνωστη στους απίστους, πέμπεται από το Θεό, μάλιστα από τις ενέργειες<sup>43</sup> του Αγίου Πνεύματος, που επειδή είναι άπειρες αναφέρονται σαν επτά, στις οποίες διακονούν επτά κορυφαίοι άγιοι Άγγελοι που παρίστανται στο θρόνο του Θεού, όπως ειπώθηκε στον Τωβίτ.<sup>44</sup>

Τονίζει ότι οι Χριστιανοί γίνανε ήδη, δια του Υιού, ιερείς του Θεού Πατρός, **«γένος εκλεκτόν, βασιλείον Ιεράτευμα»** κατά τον απόστολο Πέτρο. (Α' Πέτρ. 2:9), Έτσι κατακρίνονται οι Ιουδαίοι που δεν πίστευσαν στον Υιό και λένε ότι (κατ' ευθείαν) λατρεύουν τον Θεό, επειδή και

<sup>42</sup> «Οὐκ ἠγνόηται δέ, ὡς τινες περὶ τοῦ παρόντος συγγράμματος ἐπειράσθησαν εἰπεῖν, ὅτι νόθον τέ ἐστι καὶ ἀσύντακτον ταῖς λοιπαῖς τοῦ Ἰωάννου συγγραφαῖς. ἐγὼ δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν εἰρημένων ψυχωφελῶν τυχανόντων καὶ οὐδὲν ἐχόντων ὅτι μὴ θείον καὶ τοῦ συγγραφέως ἐπάξιον, τὸ γνήσιον αὐτῷ μαρτυρῶ καὶ ἐξ ὧν ἔγκριτοι πατέρες ἐδῆξαντό τε αὐτὸ καὶ ἐκύρωσαν. **Ἀθανάσιος** μὲν ὁ πᾶμμεγας ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν κανονιζομένων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, **Βασίλειος** δὲ ὁ θεσπέσιος, ἐν τῇ Περί Υἱοῦ συντόμῳ ζητήσῃ, **Γρηγόριος δὲ ὁ θεολόγος**, ἐν τῷ εἰς τὴν τῶν Ἐπισκόπων Παραουσίαν λόγῳ, **Μεθόδιος** δὲ ὁ σοφώτατος, ἐν τῷ Περί Ἀναστάσεως λόγῳ, **Κύριλλος** δὲ ὁ μέγας ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐν βιβλίῳ ἔκτῳ τῆς Ἐν Πνεύματι καὶ Ἀληθείᾳ Πραγματείας· πρὸς τούτοις καὶ **Ἰππόλιτος** ὁ θεσπέσιος ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ τοῦ Δανιήλ. οὐ γὰρ ἂν μνήμης παρὰ τοῖς οὕτως ἀκριβέσι τετύχηκε πατράσιν, εἴ τι ὅλως ἦν ἐν αὐτῷ νόθον καὶ ἀπόβλητον. ἦν δὲ καὶ ἄλλους παραθέσθαι τῶν ἁγίων κυροῦντας τὸ σύγγραμμα...»

<sup>43</sup> Επτά κυριότερες αναφέρονται στον Ησαΐα: **«πνεῦμα σοφίας και συνέσεως, πνεῦμα βουλήs και ισχύs, πνεῦμα γνώσεως και ευσεβείας, πνεῦμα φόβου Θεού»**. (Ησ. 11:2).

<sup>44</sup> **«...ἐγὼ εἶμι Ραφαήλ, εἷς ἐκ τῶν ἐπτά ἁγίων ἀγγέλων, οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, και εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου»**. (Τωβ. 12:15). Δηλ. οι επτά άγιοι άγγελοι φτάνουν μέχρι τον θρόνο του Θεού, όπως λέει και η Αποκάλυψη. Μπορούμε να εκλάβομε και τους αγγέλους αυτούς ως στέλνοντας χαιρετισμό, ως ενεργουμένων υπό των «επτά πνευμάτων» του Θεού, που κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά είναι ενέργειες του Αγίου Πνεύματος. **«Και έτσι είναι γραμμένο στην Αποκάλυψη...»** (150 κεφάλαια στην Καινή Διαθήκη).

στην εδώ ζωή τους ζημιώθηκαν στερούμενοι τα χαρίσματα των Χριστιανών, και την ώρα της Κρίσης θα ατενίζουν με δέος **προς Αυτόν που εξεκέντησαν**, που μίσησαν αντί να αγαπήσουν.

Διότι **«ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα παρά μόνο δι' Εμού»** λέγει ο Υιός (Ιω. 14:6). Εξ άλλου αν μπορούσαν οι Ιουδαίοι να σωθούν χωρίς να έλθει ο Μεσσίας δεν θα περίμεναν ακόμη και τώρα την εμφάνισή του. Μάλιστα ούτε λατρεία<sup>45</sup> μπορούν στο Θεό να επιτελούν μακριά από το Ναό της Ιερουσαλήμ, που καταστράφηκε και δεν πρόκειται να κτισθεί<sup>46</sup> παρά μόνο όταν θα έρθει για να καθίσει σ' αυτόν το «βδέλυγμα της ερημώσεως», δηλ. ο Αντίχριστος. **«Στο ιερό θα στηθεί βδέλυγμα της ερημώσεως. Μέχρι του καιρού της Συντελείας, συντέλεια θα δοθεί στην ερήμωση»** (Δανιήλ 9:27). **«Όταν δε ακούσεις ω Ιουδαίε συντέλεια, ποια λοιπόν άλλη κατάσταση προσδοκάς»;** Λέει στον «κατά Ιουδαίων» λόγο ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Και επισημαίνει ότι **«ιερό τον ναό καλεί»**, των Ιεροσολύμων.

«Βδέλυγμα ερημώσεως» προτύπωση του Αντιχρίστου, ήταν και ο **ανδριάντας** που τοποθετήθηκε από τους κατακτητές Ρωμαίους στο Ναό, και **η προφητεία της ερήμωσης του Ναού ξεκινάει από την εποχή αυτή**, λέει ο Χρυσόστομος και έτσι το αποδίδει στον Δανιήλ ο Ιώσηππος. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός προειδοποίησε, κατά τον Χρυσόστομο, για την καταστροφή από τους Ρωμαίους: **«Όταν λοιπόν δείτε το βδέλυγμα της ερημώσεως να στέκεται σε τόπο άγιο, όποιος διαβάξει ως το εννοήσει, τότε όσοι είναι στην περιοχή της Ιουδαίας ως φύγουν στα όρη»...** (Ματθ. κβ 15) Αλλά τα λόγια αυτά έχουν εσχατολογικό βάθος, και εφαρμόζονται στον Αντίχριστο σαν το κατ' εξοχήν «βδέλυγμα της ερημώσεως».

Η ερήμωση του ναού, κατά τον Δανιήλ, και των λόγων του Κυρίου **«ιδού αφήνεται ο οίκος σας έρημος»** (Λουκ. Ιγ 35) που δηλώνουν την Θεο-εγκατάλειψη των μη πιστευσάντων στο Χριστό Ιουδαίων, είναι **πνευματικά γεγονότα**. Δεν πρέπει να συγχέονται με το κοσμικά γεγονότα που αφορούν το κράτος των Ιουδαίων, το οποίο κάποτε ήταν ελεύθερο, κάποτε υποταγμένο, και κάποτε καταστράφηκε ολότελα. Οι διαμορφώσεις κρατών, και συνασπισμών κρατών είναι κάτι που έρχεται εκ Θεού, δεν είναι άσχετο με την πνευματική κατάσταση των λαών, αλλά και **δεν πρέπει να ταυτίζεται (μάλιστα χρονικά) με τα πνευματικά γεγονότα**.

Έτσι, **η ερήμωση των Ιουδαίων, από πνευματική άποψη, έγινε με την απομάκρυνση της χάρις του Θεού από τα ιερά τους μετά τη Σταύρωση του Κυρίου, όταν δηλ. σχίστηκε το καταπέτασμα του ναού στη μέση** (Λουκ. 23:44-45).



<sup>45</sup> Αυτό, τονίζει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, δεν επιτρέπεται από τον Μωυσή. Και μόνο στον ναό της Ιερουσαλήμ είχε ορίσει ο Κύριος να είναι επιτρεπτή η λατρεία του Θεού. Γι' αυτό και στον 136ο ψαλμό, την περίοδο της αιχμαλωσίας, οι Ιουδαίοι ψάλλουν **«επί των ποταμών Βαβυλώνας εκεί εκαθήσαμεν και εκλαύσαμεν εν τω μνησθήναι ημάς της Σιών. 2 επί ταις ιτέαις εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τα όργανα ημών· 3 ότι εκεί επηρώτησαν ημάς οι αιχμαλωτεύσαντες ημάς λόγους ωδών και οι απαγαγόντες ημάς ύμνον· άσατε ημίν εκ των ωδών Σιών. 4 πως άσωμεν την ωδήν Κυρίου επί γης αλλοτρίας»;** Δηλ. θεωρούν ακόμη και τα θρησκευτικά άσματα ανάρμοστα να ψάλλονται σε ξένο τόπο!

<sup>46</sup> Αυτό το λέει ο προφήτης Δανιήλ, εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, και ο Ιώσηππος αν και Ιουδαίος το αφήνει άθικτο. **«...φησίν· Άρθήσεται θυμίαμα και σπονδή· και επί τούτοις επί τὸ ιερόν βδέλυγμα τῆς ερημώσεως, και ἔως συντελείας καιρού συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσης, ὦ Ἰουδαίε, συντέλειαν, τί λοιπὸν ἕτερον προσδοκᾷς»;** Μάλιστα περί του Ιησού Χριστού προφητεύει ο Δανιήλ: **«Και τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον».** (Και να φέρει δικαιοσύνη αιώνια). **Ποία δὲ δικαιοσύνη αἰώνιος, ἀλλ' ἢ ἡ παρὰ τοῦ Χριστοῦ δοθείσα;** (Ποια δε είναι η αιώνια δικαιοσύνη παρά αυτή που δόθηκε από τον Χριστό;) **«Και τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν και προφήτην, και τοῦ χρίσαι ἅγιον ἁγίων, τούτέστι, στήσαι λοιπὸν τὰς προφητείας»·** («και να σφραγίσει ὄραση και προφήτη, δηλ. να σταματήσει τις προφητείες για τον Μεσσία). **«τοῦτο γάρ ἐστι σφραγίσαι, τὸ στήσαι τὸ χρίσμα, στήσαι τὰς ὀράσεις».** (Διότι αυτό σημαίνει το να σφραγίσει, να σταματήσει το -νομικό- χρίσμα, να σταματήσει τις οράσεις). **«Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἔλεγεν· Ὁ νόμος και οἱ προφῆται ἔως Ἰωάννου».** (Κατά Ιουδαίων PG 48,898)



Η ερήμωση των ψυχών των αμετανόητων Ιουδαίων, που παρέμειναν εχθροί του Χριστού, ολοκληρώθηκε (Θεο-εγκατάλειψη) **επτά (7) χρόνια<sup>47</sup> μετά την Ανάληψη του Κυρίου**, (μία εβδομάδα ετών) όπως ακριβώς προφήτευσε ο Δανιήλ και εξηγούν οι Πατέρες. Δηλ. γύρω στο 40 μ.Χ. με τον τρόπο που χρονολογούμε, διότι τότε έληξαν οι 70 εβδομάδες ετών. **Η παύση της θυσίας, όπως και της αρχιεροσύνης έγινε ενωρίτερα, το τέταρτο έτος<sup>48</sup> μετά την Ανάληψη του Σωτήρος**. Τότε έγινε σ' όλους αντιληπτή η ερήμωση των ιερών των Ιουδαίων.

Το κράτος τους, τέλος, υπέστη πολλές καταστροφές από επαναστάσεις, μέχρις ότου οι Ρωμαίοι το κατέστρεψαν εκ θεμελίων το 70 μ.Χ. **Η αναφορά του αγγέλου<sup>49</sup> στον Δανιήλ ότι ο λαός του (οι Ιουδαίοι) θα παραμείνουν σε κατάσταση αφανισμού έως της Συντελείας, αφορά την πνευματική τους ερήμωση**, και αυτή είναι που προσδιορίζεται ακόμη και χρονολογικά.

Από τα προηγούμενα συνάγεται ότι **πνευματικά οι Ιουδαίοι ποτέ δεν θα γίνουν σαν λαός (στην πλειοψηφία τους) Χριστιανοί, οπότε και κράτος να έχουν, αυτό ποτέ δεν θα γίνει Χριστιανικό, αλλά θα φθάσει να υποστηρίξει τον Αντίχριστο**, σε αντίθεση με πολλούς άλλους λαούς που έκαναν Χριστιανικά κράτη. Θα υπάρξουν όμως και Ιουδαίοι οι οποίοι θα γίνουν Χριστιανοί και με την ζωντάνια της πίστης τους θα γεμίσουν χαρά και ζωή<sup>50</sup> τις Χριστιανικές κοινωνίες των έσχατων χρόνων που ήδη ζούμε.

Ο Ιωάννης απευθύνεται στις **επτά (7) εκκλησίες της Ασίας**. Το επτά σημαίνει ένα πλήρη κύκλο χρόνου, όπως ακριβώς επτά είναι οι ημέρες της Δημιουργίας. Οι μικρότεροι κύκλοι των εβδομάδων, που χρησιμοποιούμε στα σύγχρονα ημερολόγια, μας υπενθυμίζουν αυτή την επταδικότητα του χρόνου. Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός<sup>51</sup> λέει για το ιδιαίτερο νόημα του επτά: **«Να προσεχθεί δε ακόμη, ότι ο αριθμός επτά δηλώνει πάντα (όλο) τον παρόντα χρόνο»**.<sup>52</sup> Αυτό σημαίνει μυστικά το να είναι αργία από τα σωματικά έργα η εβδομή: Ο πνευματικός Ισραήλ, οι Χριστιανοί, να ενασχολούνται **σε όλη τη ζωή τους, που σημαίνεται με τον αριθμό επτά**, με όλα όσα κρατούν το νου τους στη θεωρία του Θεού. Διότι, καταλήγει, Ισραήλ σημαίνει νους ορών τον Θεό. Επομένως οι επτά εκκλησίες αν και είναι συγκεκριμένες ιστορικά, έχουν στα χαρακτηριστικά τους όλα όσα είναι απαραίτητο να γνωρίζουν οι πιστοί και οι ποιμένες τους μέχρι την Συντέλεια.

<sup>47</sup> «**Ἐξήκοντα ἑννέα οὖν ἑβδομάδες ἐτῶν εἰπὼν ὁ ἄγγελος εἰς τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάληψιν, καὶ ἑτέραν μίαν ἑβδομάδα παρέχων εἰς μετάνοιαν τοῖς Ἰουδαίοις**· ὅπως ἰδόντες τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα μετὰ τὴν ἀνάστασιν, κἂν οὕτως πιστεῦσωσιν. Ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἔλεξε τοῖς Ἰουδαίοις· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεῦσητε». (Βασιλείου του Μεγάλου 38η ομιλία, γ').

<sup>48</sup> «Τῷ γὰρ τετάρτῳ ἔτει μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος, τελευτήσαντος Τιβερίου, διαδεξάμενος, εἰκόνα Αὐγούστου ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ ἀνέθηκε, καὶ πολλῶν πολέμων περὶ τούτου γενομένων παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἠττήσας αὐτοὺς ὁ Γάϊος τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν κατέσκαψε, καὶ τὰς θυσίας τὰς κατὰ τὸν νόμον σὺν τῷ πτερυγίῳ περιεῖλε. Τὸ δὲ πτερύγιον λέγει τὴν τοῦ ἀρχιερέως στολὴν, ἥτοι διπλοῖδα. Τῶν γὰρ πρὸ Τίτου ἐπὶ φόρον αὐτὴν ποιησάντων, καὶ ἐπὶ ἰδίαν σφραγίδα φρουρούντων, καὶ τῶν βουλομένων αὐτὴν μισθούντων, ὁ Τίτος ἐλθὼν καὶ ταύτην ἐξηφάνισε, αὐτὸν μόνον προσκυεῖσθαι βουλόμενος». (Βασιλείου του Μεγάλου 38η ομιλία).

<sup>49</sup> «**Ἴνα δὲ μηδεμία ἐλπίς ματαία τοῖς Ἰουδαίοις καταλειφθῆ ἑπανάνεώσεως αὐτῶν ποτε, προσέθηκεν ὁ ἄγγελος· Ἐπ' ἀφανισμῶ ἕως συντελείας**». (Βασιλείου του Μεγάλου 38η ομιλία, PG 85).

<sup>50</sup> «**Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν**»; (Ρωμ 11:15).

<sup>51</sup> **Αγ. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ** «Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», κεφ. «Κατὰ Ἰουδαίων περὶ τοῦ σαββάτου» (96).

<sup>52</sup> «Ἐτι δὲ ἰστέον, ὅτι ὁ ἐπτά ἀριθμὸς πάντα τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ, ὡς φησιν ὁ σοφώτατος Σολομῶν· **«Δοῦναι μερίδα τοῖς ἐπτά καὶ γε τοῖς ὀκτώ»**. Καὶ ὁ θεηγόρος Δαυὶδ περὶ τῆς ὀγδόης ψάλλων περὶ τῆς μελλούσης μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καταστάσεως ἔψαλλε. **Τὴν ἐβδόμην οὖν (85) ἡμέραν ἀργίαν ἄγειν ἐκ τῶν σωματικῶν, τοῖς δὲ πνευματικοῖς ἐνασχολεῖσθαι** προστάσων ὁ νόμος μυστικῶς πάντα τὸν χρόνον τῷ ἀληθινῷ Ἰσραὴλ καὶ νοῦν ὀρῶντα θεὸν ἔχοντι ὑπέφηνε τῷ θεῷ ἑαυτὸν προσάγειν καὶ ὑπεράνω τῶν σωματικῶν γίνεσθαι».

### Οι Εκκλησίες είναι στην Ασία:

Οι Εκκλησίες είναι στην Ασία για την οποία οι παλιοί λεξικογράφοι υποστηρίζουν ότι το νόημα της λέξης δηλώνει **καθολικότητα**, «**πάσα γη**»: «**Ἀσία ὑπὸ τῶν παλαιῶν πᾶσα λέγεται, ἧς οἱ Πέρσαι τὴν ἀρχὴν ἐκέκτηντο**». Προέλευση ονόματος: «**Ἀσία· Προμηθέως μήτηρ ἡ Ἀσία...**» (Φώτιος λεξικογράφος). Σε άλλο ερμηνευτή: «**Ἡπειρος κυρίως ἡ πᾶσα γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θαλάσσης· Ἡπειρος καὶ ἡ Ἀσία...**»

**Επομένως η Αποκάλυψη απευθύνεται σε όλες τις εκκλησίες της Γης, σε όλες τις εποχές μέχρι τη Συντέλεια.** Διότι αυτό σημαίνουν οι λέξεις, με την αρχική σημασία τους. Είναι δηλ. αυτό-αποκαλυπτόμενο **το μεγαλείο της ευρύτητας ισχύος της Αποκάλυψης σε κάθε χρόνο και τόπο.** Ισχύει για τις επτά Εκκλησίες της Ασίας προς τις οποίες αρχικά απευθύνεται, και εκτείνεται σε κάθε Εκκλησία, οποτεδήποτε και οπουδήποτε αυτή υπάρξει μέχρι τη Συντέλεια. Διότι τα θεμελιώδη πνευματικά νοήματα που περιέχονται στις επτά, μπορούν έτσι απλά ως έχουν ή συνδυαζόμενα μεταξύ τους, να διδάξουν κάθε πιστό, οποιασδήποτε τοπικής Εκκλησίας, μέχρι τη 2α Παρουσία.

Η Αποκάλυψη απευθύνεται και σε μεμονωμένα άτομα, διότι εκκλησία, ναός του Θεού είναι κάθε πιστός: «**Δεν γνωρίζετε ότι είστε ναός του Θεού και το πνεύμα του Θεού κατοικεί σε σας**»; (Α Κορ. 3:16). Ο νους κάθε πιστού οφείλει να **επισκοπεί** τους λογισμούς του, τις επιθυμίες, και τις εκδηλώσεις του θυμού, ώστε ο όλος άνθρωπος, ψυχικά και σωματικά να ζει κατά Θεόν. Αν αντίθετα στην εποχή μας, για παράδειγμα, οι λογισμοί της φιλαργυρίας και φιληδονίας που διοχετεύονται μέσα από τα μέσα ενημέρωσης περνάνε ανενόχλητοι, δηλαδή αφιλτράριστοι από το νου, θα εξάψουν τις άλογες επιθυμίες και το θυμό, και θα οδηγήσουν σε μάχες για υλικά κέρδη και απολαύσεις. Τότε ο Χριστιανός που τα δέχεται αυτά κινδυνεύει θανάσιμα, όπως οι παλιοί Ισραηλίτες έπαθαν μεγάλη ζημιά από τις συμβουλές του **Βαλαάμ** που τους ωθούσαν στο να φάνε ειδωλόθουτα και να πορνεύσουν, και σε μια μέρα εξοντώθηκαν λέει η Γραφή 23.000. (Α' Κορ. 10:8). Συνεπώς όσα απευθύνονταν αρχικά στον άγγελο ή επίσκοπο της Εκκλησίας της Περγάμου αφορούν άμεσα, εξίσου, κάθε σύγχρονο ή άλλης εποχής πιστό.

**1-9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **1-10** ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος

**1-11** λεγούσης· ὁ βλέποις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις. εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

**1-9** Εγώ ο Ιωάννης, ο αδελφός σας και συμμετοχος στη θλίψη και στη Βασιλεία και στην υπομονή (με τη χάρη) του Ιησού Χριστού, ήρθα στο νησί που καλεῖται Πάτμος, για (να κηρύξω) το λόγο του Θεού και για (να δώσω) μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. **1-10** Ἦρθα σε πνευματική κατάσταση κατά την ημέρα της Κυριακής, και άκουσα πίσω μου φωνή μεγάλη σαν από σάλπιγγα

**1-11** να λέει: Ὅ,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίο και στείλε το στις επτά Εκκλησίες. Στην **Ἐφεσο** και στη **Σμύρνη** και στην **Πέργαμο** και στα **Θυάτειρα** και στις **Σάρδεις** και στη **Φιλαδέλφεια** και στη **Λαοδίκεια**.

### 2.3. Για τον Ιωάννη στην Πάτμο.

Ο τόπος που έλαβε ο Ιωάννης την Αποκάλυψη είναι η Πάτμος, στην οποία πήγε εξόριστος, κηρύσσοντας και εκεί τον λόγο του Θεού, μαρτυρώντας ιδιαίτερα την έλευση του Σωτήρος Ιησού Χριστού, ως αυτόπτης μάρτυς της διδασκαλίας και των θαυμάτων Του. Σε πνευματική κατάσταση, ημέρα Κυριακή, ακούει πίσω του φωνή ισχυρή σαν σάλπιγγα. Σάλπιγγα εδώ είναι η φωνή του Κυρίου, αλλά και των λειτουργών Του ενίοτε, ως και των προφητών.

**«Διότι σάλπιγγες ήσαν οι προφήτες, σάλπιγγα δε μεγάλη η φωνή του Κυρίου στο Ευαγγέλιο»...** λέει ο άγιος Επιφάνιος<sup>53</sup> Κύπρου.

Οι επτά Εκκλησίες είναι στην Ασία, αλλά και σε όλη τη Γη αφού αυτό δηλώνεται γενικότερα από τη λέξη Ασία, όπως ήδη αναφέραμε. **«Με αυτές τις επτά Εκκλησίες γράφει σε κάθε Εκκλησία, διότι δεν πρέπει να μείνει απαρατήρητο ότι η καθολικότητα σημαίνεται με το επτά, καθότι όλος ο χρόνος αυτής της εποχής είναι ανάπτυξη των 7 ημερών»**, λέει και ο Αιδέσιμος Μπήντ της Αγγλικής (Ορθόδοξης) Εκκλησίας στην ερμηνεία του στην Αποκάλυψη.

Επομένως λόγω της έκτασης της έννοιας του επτά σε όλο το χρόνο μέχρι τη Συντέλεια, η Αποκάλυψη απευθύνεται σε κάθε Εκκλησία και κάθε πιστό μέχρι το τέλος της ανθρωπότητας. Τα ονόματα των επτά Εκκλησιών δεν είναι επίσης, χωρίς κάποιο ιδιαίτερο νόημα, όπως θα δούμε εξετάζοντας τα γραφόμενα για την κάθε μία από αυτές.

**1-12** Καί ἐκεῖ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, **1-13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν·

**1-14** ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός,

**1-15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **1-16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὁξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

**1-17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἔθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ λέγων· μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος

**1-18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου.

**1-19** γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

**1-20** τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

**1-12** Και τότε ἔστρεψα πίσω, για να βλέπω (αυτόν που πρόφερε) τη φωνή πουμίλαγε μαζί μου. Και όταν ἔστρεψα προς τα πίσω, εἶδα επτά λυχνίες χρυσές, **1-13** και στο μέσο των επτά λυχνιών ὁμοιο με Υἱό Ανθρώπου, ντυμένο με χιτώνα ποδήρη και περιζωσμένο στους μαστούς με ζώνη χρυσή. **1-14** Η δε κεφαλή του και οι τρίχες (να είναι) λευκές σαν μαλλί λευκό, όπως το χιόνι, και οι οφθαλμοί του σαν πύρινη φλόγα, **1-15** και τα πόδια του ὁμοια με χαλκολίβανο σαν (νάταν) πυρακτωμένοι μέσα σε καμίνι, και η φωνή του σαν βοή από νερά πολλά.

**1-16** Και (τον εἶδα) να ἔχει μέσα στο δεξί χέρι του επτά αστέρες, και από το στόμα του να βγαίνει ρομφαία με κόψη διπλή κοφτερή, και η ὄψη Του είναι όπως ο ἥλιος φέγγει με την (πλήρη) δύναμή του.

**1-17** Και όταν τον εἶδα, ἔπεσα μπροστά στα πόδια του σαν νεκρός. Και ἔθεσε το δεξί του χέρι πάνω μου λέγοντας: Μη φοβάσαι· ἐγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος και ὁ ἔσχατος (τελευταῖος) **1-18** και ὁ (κατ' ἐξοχήν) ζωντανός, και ἔγινα νεκρός, και (ὁμως) να, εἰμαι ζωντανός στους αἰῶνες των αἰώνων, και ἔχω τα κλειδιά του θανάτου και του Ἄδη.

**1-19** Γράψε, λοιπόν, αυτά που εἶδες, και αυτά που γίνονται και ὅσα μέλλουν να γίνουν μετά από αυτά. **1-20** Το μυστήριο των επτά ἀστέρων που εἶδες πάνω στο δεξί μου χέρι, και τις επτά λυχνίες τις χρυσές. Οι επτά αστέρες είναι ἄγγελοι (ἐπίσκοποι) των επτά ἐκκλησιῶν, και οι λυχνίες οι επτά, είναι επτά ἐκκλησίες.

<sup>53</sup> Επιστολή προς Ακάκιον και Παύλον πρεσβυτέρους Μοναστηρίων της κοίλης Συρίας, κατά αιρέσεων. Δείτε και 4η σάλπιγγα σελ.3: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf)



## 2.4. Σχόλιο για τις επτά (7) λυχνίες και την εμφάνιση του Κυρίου.

Ο αριθμός επτά του συνόλου των λυχνιών, που ο ίδιος ο Κύριος εξηγεί ότι συμβολίζουν Εκκλησίες, και των αστέρων που συμβολίζουν επισκόπους, δηλ. δεύτερα νοερά φώτα, μετά τον νοητό ήλιο Χριστό, υπογραμμίζει την διαχρονικότητα της ισχύος των λόγων, του Χριστού στην Αποκάλυψη, έτσι όπως μας τα μεταφέρει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος. Η διαχρονικότητα αυτή εκφράζεται και με τον αριθμό επτά των Εκκλησιών προς τις οποίες γράφει ο απόστολος Παύλος, που αν και διαφορετικές από αυτές του Ιωάννη, μεταφέρουν τα μηνύματά τους προς όλη την Εκκλησία, ασχέτως εποχής.

**«Οι εκκλησίες του Χριστού δεν ήταν εκείνο τον καιρό μόνο σε αυτά τα μέρη, αλλά το πλήρες σύνολο περιέχεται στον αριθμό επτά (7)».** λέει, ο Αιδέσιμος Μπήντ<sup>54</sup>, για τις Εκκλησίες στις οποίες αναφέρεται η Αποκάλυψη.

Το είδος της φανέρωσης του Χριστού στους Αγίους μετά την Ανάληψή του στον Ουρανό, μπορεί να είναι διαφορετικό αυτού της επί Γης ζωής Του ως ανθρώπου. **«Γι' αυτό δεν έχουμε πλέον κριτήρια σαρκικού τύπου στις γνωριμίες μας. Κι αν ακόμη γνωρίσαμε τον Χριστό κατά την έσαρκο παρουσία Του, τώρα πλέον δεν τον γνωρίζουμε (από αυτά τα σωματικά χαρακτηριστικά του)»**, μας λέει<sup>55</sup> ο Απόστολος Παύλος. Και αφενός μας προτρέπει να έχουμε πλέον πνευματικά κριτήρια στις γνωριμίες μας, αφ' ετέρου και τον ίδιο τον Χριστό με τρόπο πνευματικό να τον γνωρίζουμε, ώστε να μην πλανηθούμε από τυχόν οράματα του πονηρού, ή και τεχνάσματα του Αντιχρίστου. Διότι υπάρχουν τώρα και τεχνολογίες εξαπάτησης. Επειδή λοιπόν, ο Υιός δεν φάνηκε στον Ιωάννη με τα ίδια εξωτερικά χαρακτηριστικά που του ήταν γνωστός μέχρι την Ανάληψή Του στην Γη, γιαυτό Τον αναφέρει ως **«όμοιο με Υιό ανθρώπου»**, αντί «Υιό ανθρώπου», όπως αυτό-απεκαλείτο ο Κύριος. Έτσι και στα οράματα της Παλαιάς Διαθήκης, η φανέρωση του Κυρίου γίνεται με τρόπο που μεταδίδει πνευματικά νοήματα σε όποιον τα παρατηρεί, και όχι με συγκεκριμένα σωματικά χαρακτηριστικά. Αφού όμως πνευματικά πρέπει να γνωρίζουμε πλέον τον Κύριο, πρέπει και στο συγκεκριμένο όραμα της Αποκάλυψης να ερμηνεύσουμε με τρόπο πνευματικό τα περιγραφόμενα εκεί χαρακτηριστικά Του:

Ο ποδήρης, το μακρύ ένδυμα, δείχνει την Ιερωσύνη του Υιού. Η χρυσή ζώνη υποδεικνύει το σφιχτά στον Ιησού κρατημένο πλήθος των Αγίων. Η θέση της ζώνης στο στήθος δηλώνει ότι ο χορός των Αγίων τρέφεται σαν από μαστούς με το θεόπνευστο λόγο από τα βιβλία των δύο Διαθηκών, Παλαιάς και Καινής. Η κεφαλή και οι τρίχες της κεφαλής είναι λευκές σαν χιόνι για να μας φανερώσουν ότι ο Υιός είναι κατά τη θεότητα (θεική του φύση) «παλαιός των ημερών» δηλ. αρχαιότερος της Δημιουργίας του κόσμου και ξένος από οποιαδήποτε κακία. Οφθαλμοί πύρινοι του Κυρίου είναι οι διακριτικοί ποιμένες και πνευματικοί διδάσκαλοι των Χριστιανών, που έχουν το ιδιαίτερο χάρισμα να φωτίζουν τα κρυπτά των καρδιών και τα δυσερμήνευτα νοήματα των θείων λόγων, για να οδηγούνται οι πιστοί με ασφάλεια στη σωτηρία. Οι πόδες ήταν όμοιοι με χαλκολίβανο που έχει περαστεί από φωτιά, διότι συμβολίζουν τους πιστούς που καθαρίζονται με δοκιμασίες, σαν από φωτιά (τα πολύτιμα κράματα μετάλλων), σ' αυτή τη ζωή. Το μίγμα<sup>56</sup> του χαλκού και ασημιού από το Λίβανο, δηλώνει την ζωή τους, που είναι ευσεβής, με προσευχές που ανεβαίνουν στο Θεό σαν θυμίαμα από τα καλύτερα αρώματα (Λίβανος) και δοξολογία που ηχεί δυνατά σαν καμπάνα (που φτιάχεται από χαλκό) αφυπνίζοντας τους αμελείς.

<sup>54</sup> Από την «Ερμηνεία στην Αποκάλυψη» (Explanation of the Apocalypse) υπό Venerable Beda, σε μετάφραση (του αρχαίου κειμένου) από τον Edward Marshall. Κάθε αναφορά στον Μπήντ θα είναι από αυτό το βιβλίο, εκτός αν αναγράφεται διαφορετικά. Ο Αιδέσιμος Μπήντ (Venerable Bede) έζησε στην Αγγλία από το 673(;) - 735.

<sup>55</sup> **«Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν».** (Β΄ Κορ. 5:16)

<sup>56</sup> Κατά τον Αρχιμ. Ιωήλ Γιαννακόπουλο, στην «Ερμηνεία στην Αποκάλυψη» που κάνει, σελ. 35, «ο χαλκολίβανος είναι χαλκός εκ του όρους Λιβάνου ή μίγμα ηλεκτρου έχοντος τα 4/5 χρυσόν και το 1/5 άργυρον». Η καμπάνα φτιάχεται από μίγμα χαλκού, ασημιού (αργύρου), αλλά και χρυσού σε μικρή αναλογία.

**Η φωνή του Κυρίου** είναι ως φωνή υδάτων πολλών, διότι πολύ το πλήθος των Χριστιανών (που βαπτισμένοι με νερό) βρίσκονται σε πλήρη ομοφωνία με το λόγο του Κυρίου, μεταδίδοντάς τον μαζί με Αυτόν. **Η όψη του Κυρίου** που είναι σαν ήλιος φωτεινή, συμβολίζει όχι μόνο τη δόξα του Υιού, αλλά και όλης της Εκκλησίας<sup>57</sup> ως σώματος Χριστού, από την κοινωνία της με τον Τριαδικό Θεό.

Ιδιαίτερη θέση κατέχουν στην Εκκλησία οι **επίσκοποι ή άγγελοι των τοπικών Εκκλησιών**, και πολλή είναι η φροντίδα του Χριστού γι' αυτούς, που δηλώνεται με το κράτημά τους στο χέρι Του. Ο έλεγχος των επισκόπων των επτά Εκκλησιών της Ασίας την εποχή της συγγραφής της Αποκάλυψης έγινε από τον ίδιο τον Κύριο. Στις εποχές όμως που ακολουθούν μέχρι το τέλος του κόσμου ο έλεγχος αυτός, που είναι πνευματικός, γίνεται δι' άλλων επισκόπων ή απλών πιστών που θα φωτισθούν να τους πουν τον κατάλληλο λόγο σε κάθε περίπτωση. **Η δίστομη ρομφαία** στο στόμα του Κυρίου, δηλώνει το λόγο Του που είναι πολύ κοφτερός, κόβοντας τις κακίες οι οποίες βρίσκονται δεξιά και αριστερά από τις αρετές, επειδή **κάθε υπερβολή ή έλλειψη είναι εκ του πονηρού** κατά τους Πατέρες.

Η ανθρώπινη φύση νοιώθει εκμηδενισμένη μπροστά στην υπερκόσμια ισχύ των οράσεων του Θεού, στις οποίες δεν μπορεί ούτε να ατενίσει εύκολα όσο ζει μέσα στη σάρκα, παρά μόνο αν ενδυναμωθεί, όπως συνέβη με τον Ιωάννη τον Θεολόγο.

Εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος (τελευταίος) λέγει ο Χριστός. **«Είναι ο πρώτος διότι τα πάντα δι' αυτού και εις Αυτόν έχουν κτισθεί,<sup>58</sup> και είναι ο έσχατος διότι σ' Αυτόν ανακεφαλαιώνονται τα πάντα»**, επεξηγεί ο Αιδέσιμος Μπήντ, όσα βρίσκονται στον Ουρανό και όσα βρίσκονται στη Γη.<sup>59</sup>

Αν και ο Υιός, ως Θεός, είναι ο κατ' εξοχήν ζωντανός και πηγή της ζωής, έγινε νεκρός σαν άνθρωπος, για να αναστήσει και εμάς στην πνευματική Του βασιλεία, και να ζούμε μαζί του πάντα (στους αιώνες των αιώνων). Αυτή η θυσία του Ιησού Χριστού του έδωσε το δικαίωμα να κρίνει και ως άνθρωπος ζώντες και νεκρούς, εξουσιάζοντας τη ζωή και το θάνατο του σώματος και την σωτηρία ή καταδίκη της ψυχής. Να έχει δηλαδή τα κλειδιά του θανάτου και του Άδη.



Διότι λέγει<sup>60</sup> ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας **«με αυτήν (τη θυσία) ο Σωτήρας έδωξε την αμαρτία και θανάτωσε τον διάβολο, όχι με την υπερβολή της θεϊκής Του ισχύος, ούτε με τη νικηφόρο δύναμή Του, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα μ' εκείνο που λέγει η Γραφή: «Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι το θεμέλιο του θρόνου Σου» (Ψαλμ. 88, 15), όπως κι εμείς στα δικαστήρια νικούμε τούς αντιδίκους μας με την ψήφο των δικαστών. Γι' αυτό είπε ο Κύριος πριν από το πάθος Του: «Τώρα είναι κρίση του κόσμου τούτου τώρα ο άρχοντας του κόσμου τούτου θα πεταχτεί έξω» (Ιω. 12:31). Αυτά γνωρίζοντας και ο μακάριος Διονύσιος Αρεοπαγίτης λέγει: «Η υπέρτατη αγάπη της αγαθότητας του Θεού κατέλυσε την εναντίον μας εξουσία του πλήθους των αποστατών, δηλαδή των δαιμόνων, όχι με τη δύναμή Του, που είναι απείρως ισχυρότερη, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα με τη διδασκαλία που μας έχει μυστικώς παραδοθεί».** (Περί εκκλησιαστικής ιεραρχίας).

<sup>57</sup> Είναι της βασιλείας του Θεού η υπέρλαμπρη δόξα της Μεταμορφώσεως του Χριστού. Γιαυτό πριν την ανάβαση στο όρος Θαβώρ έλεγε προς τους Μαθητές, ότι υπάρχουν μερικοί από εσάς που στέκεσθε εδώ, οι οποίοι πριν να γευτούν θάνατο θα δουν τον Υιό του ανθρώπου ερχόμενο στην βασιλεία Του: **«άμην λέγω υμίν, είσι τινες τών ὧδε έστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ».** (Ματθ. 1στ-28). Αλλά αυτό θα συμβεί μετά θάνατον, και σε όλους τους δικαίους: **«τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὕψα ἀκούειν ἀκούετω».** (Ματθ. 13:43).

<sup>58</sup> **«...ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι: τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσται».** (Κολ. 1:16)

<sup>59</sup> **«...εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ».** (Εφ. 1:10)

<sup>60</sup> Αγίου Νικολάου Καβάσιλα «Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας», έκδοση «το Περιβόλι της Παναγίας», σελ 68-69.

Η Αποκάλυψη πέρα από την αναφορά της στις τότε επτά αρχαίες Εκκλησίες, ορίζεται και σαν Προφητικό βιβλίο από τον ίδιο τον Κύριο, περιέχον όχι μόνο τη φανέρωση όσων συμβαίνουν αλλά και όσων θα συμβούν: **«Γράψε, λοιπόν, αυτά που είδες, και αυτά που γίνονται και όσα μέλλουν να γίνουν μετά από αυτά».**

## Επιστολή στην εκκλησία της Εφέσου

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

**Τῷ** ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2-2** οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς, καὶ ἐπέειρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶ, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· **2-3** καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακας.

**2-4** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφήκας.

**2-5** μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσης. **2-6** ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

**2-7** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου.

**Στον** ἄγγελο τῆς Εκκλησίας (που βρίσκεται) στην Ἐφεσο γράψε: Αυτά λέγει εκείνος που κρατά τους επτά αστέρες στο δεξί του χέρι, που περπατά στο μέσον των επτά λυχνιῶν των χρυσῶν: **2-2** Γνωρίζω τα ἔργα σου και τον κόπο σου και την υπομονή σου, και ὅτι δεν μπορείς να βαστάξεις τους κακοὺς, και δοκίμασες αυτούς που λένε για το εαυτό τους ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, αλλά δεν εἶναι, και τους βρήκες να ψεύδονται. **2-3** Και υπομονή ἔχεις, και βάσταξες (το φορτίο των δοκιμασιῶν) για το ὄνομά μου, και δεν ἔχεις κουραστεί.

**2-4** Αλλά ἔχω εναντίον σου αυτό, ὅτι την ἀγάπη σου την πρώτη ἀφήσες.

**2-5** Να θυμάσαι, λοιπόν, ἀπὸ πού ἔχεις πέσει και μετανόησε και τα πρῶτα ἔργα κάνε. Εἰδεμή, ἔρχομαι σ' εσένα γρήγορα, και θα μετακινήσω τη λυχνία σου ἀπὸ τον τόπο της, αν δεν μετανοήσεις.

**2-6** Αλλά ἔχεις αυτό, ὅτι μισεῖς τα ἔργα των Νικολαϊτῶν, που κι εγὼ μισῶ.

**2-7** Ὅποιος ἔχει αὐτί ας ἀκούσει τι λέγει το Πνεῦμα στις Εκκλησίες. Σ' αὐτόν που νικά θα του δώσω να φάει ἀπὸ το δέντρο της ζωῆς, που εἶναι μέσα στον Παράδεισο του Θεοῦ μου.

### 2.5. Σχόλιο (για την Εκκλησία της Εφέσου):

Αν και οι Εκκλησίες ἔχουν ασωμάτους Ἀγγέλους προστάτες και βοηθοὺς ὅπως και κάθε βαπτισμένος Χριστιανός, ο Κύριος δεν απευθύνεται σ' αὐτούς, διότι δεν θα υπήρχε ἀνάγκη να γίνει αὐτό μέσω του Ιωάννου. Μπορούσε να γίνει ἀπὸ ἄλλους ἀγγέλους διαπιστευμένους στη διακονία αὐτή. Ο λόγος του Κυρίου εἶναι σεβαστός και εκτελεστέος ἀπὸ τις ουράνιες δυνάμεις, αλλά εδῶ ο αναφερόμενος σαν **ἄγγελος εἶναι ο ἐπίσκοπος, ο ἀρχι-ιερατεύων της Εκκλησίας**. Ο Θεός μιλώντας δια του προφήτου Μαλαχίου θεωρεῖ τον **ιερέα** φύλακα της θεϊκῆς γνώσης και εκφραστή, σε κάθε περίπτωση, του νόμου του Θεοῦ στον λαό, χαρακτηριστικά που τον καθιστοῦν **ἄγγελο Κυρίου: «ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάξεται γνώσιν, και νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστιν»** (Μαλ. 2:7).

Ο Χριστός περπατά **«ἐν μέσῳ»** και ὄχι **"ἀνάμεσα"** στις λυχνίες, δηλ. ὄχι σε κάποιο υποθετικό κενό χώρο ἔξω ἀπὸ αὐτές, ὅπως συνήθως γραφικά παριστάνεται, **ἀλλά μέσα σε κάθε λυχνία**, δηλ. ταυτόχρονα μέσα σε κάθε Εκκλησία, ως πανταχοῦ παρών Θεός,



έχοντας επομένως πλήρη γνώση όσων συμβαίνουν σε κάθε μία από αυτές. Επαινεί τον επίσκοπο της Εκκλησίας της Εφέσου, για την εργατικότητα του, τον κόπο και την υπομονή του, και τον έλεγχο των αιρετικών διδασκάλων που από ενωρίς προσπαθούσαν να διεισδύσουν στην Εκκλησία.

Η αναφορά στους **Νικολαΐτες**, που διέδιδαν ότι δεν υπάρχουν σαρκικά αμαρτήματα, είναι ξεχωριστή και έντονη, με τον προσδιορισμό των έργων τους ως μισητών από τον Κύριο. Αυτό είναι χρήσιμο να το θυμόμαστε στην εποχή μας, και οι επίσκοποι να το προβάλλουν, εφόσον κάθε Εκκλησία της Αποκάλυψης μεταφέρει τα πνευματικά της μηνύματα, όπως είπαμε ήδη, σε κάθε τόπο και χρόνο. Και όσο πλησιάζουμε στη Συντέλεια και η αμαρτία αυξάνει, ο άνθρωπος θα κρύβει τα πάθη του πίσω από παραπλανητικές ιδεολογίες και αντίχριστες ή υπερ-ελαστικές κοσμικές νομοθεσίες που θα αντιστρατεύονται το νόμο του Θεού, με υποκριτικό όμως προσωπείο ψευτο-αγάπης, ψευτο-πολιτισμού, ψευτο-προοδευτικότητας κλπ. Οι πιστοί πρέπει όμως να γνωρίζουν τον νόμο του Θεού και αυτόν να τηρούν.

Οι διαπιστώσεις, νουθεσίες και οι προειδοποιήσεις μπορεί να απευθύνονται στον απόστολο Τιμόθεο (+93 μ.Χ.) ή κάποιο άλλο μαθητή των αποστόλων Παύλου και Ιωάννου του Θεολόγου, που ήταν τότε επίσκοπος στην Έφεσο. Πνευματικά όμως εξεταζόμενα τα λόγια του Κυρίου δεν σταματούν να έχουν ισχύ στα στενά τοπικά όρια της τότε Εφέσου, ούτε το συγκεκριμένο χρόνο της συγγραφής της επιστολής.

Υπάρχει δυνατότης να θεωρηθεί η Έφεσος σαν η πρώτη χρονικά εποχή για το σύνολο των επτά Εκκλησιών, ως το τέλος του κόσμου. Να γίνει δηλαδή μία διεύρυνση στο χρόνο, των νοημάτων της κάθε Εκκλησίας, όχι μόνο με ένα τρόπο γενικό (ή χαοτικό όπως θα λέγαμε σήμερα), που έτσι κι αλλιώς ισχύει όπως είπαμε ήδη, αλλά ανάλογα με τη σειρά της στην Αποκάλυψη. Έτσι η Έφεσος θα αντιπροσωπεύει την πρώτη περίοδο της ζωής όλης της Εκκλησίας ως τη Συντέλεια, η δεύτερη Εκκλησία στην οποία απευθύνεται ο Ιωάννης, αυτή της Σμύρνης, τη δεύτερη περίοδο της ζωής όλης της Χριστιανικής Εκκλησίας κλπ. Αυτός ο τρόπος εξέτασης μας βοηθάει να αντιληφθούμε τα κύρια στάδια προόδου της Εκκλησίας σε θέματα πνευματικού ενδιαφέροντος.

**Ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος** της Εκκλησίας της Ρωσικής διασποράς, στην ερμηνεία του στην Αποκάλυψη, αφού διαπιστώνει ότι ήδη από την επιστολή προς την Έφεσο συμπεραίνεται ότι έχει περάσει η Αποστολική εποχή, αναφέρεται σε επτά γενικότερες εποχές Εκκλησιών που **«η Χριστιανοσύνη σέ αυτές έχει ήδη περάσει από το πρώτο στάδιο αγνότητας και αλήθειας. Η ψευδο-χριστιανοσύνη αγωνίζεται να καταλάβει μιά θέση στίς εν λόγω Εκκλησίες, παράλληλα μέ τήν αληθινή Χριστιανοσύνη»**.<sup>61</sup> Δηλ. αναφύονται αιρέσεις ηθικού και δογματικού περιεχομένου για να λάμψει στο τέλος περισσότερο η αλήθεια και η αξία της Χριστιανικής διδασκαλίας και ζωής, αλλά και να αναδειχθούν οι πιο άξιοι από τους πιστούς. **«Δίotti είναι ανάγκη και αιρέσεις να υπάρχουν ανάμεσά σας, για να φανερωθούν οι δόκιμοι από εσάς»**, λέει<sup>62</sup> ο απόστολος Παύλος. Εφόσον όμως υπάρχουν αιρέσεις, ορθά έπραττε ο επίσκοπος της Εφέσου να ελέγχει το περιεχόμενο της διδασκαλίας όσων απευθύνονται στο λαό σαν συνεχιστές του αποστολικού έργου, και να φανερώνει ποιοι είναι ψευδαπόστολοι: **«δοκίμασες αυτούς που λένε για το εαυτό τους ότι είναι απόστολοι, αλλά δεν είναι, και τους βρήκες να ψεύδονται»**, γι' αυτό και επαινείται από τον Κύριο.

Η Εκκλησία πρέπει να συνεχίσει να πολεμάει τις αιρέσεις, ενημερώνοντας τους πιστούς για την επιχειρούμενη εκτροπή από το νόμο του Θεού σε ηθικό και δογματικό

<sup>61</sup> «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», Αρχιεπ. Αβέρκιος Τσοσέβ - πατήρ Σεραφεΐμ Ρόουζ. Εκδόσεις Μυριόβιβλος. Εισαγωγή από τόν Αρχιεπ. Αβέρκιο, σελ. 63. Πλέον κάθε αναφορά στον αρχιεπ. Αβέρκιο θα γίνεται σε αυτό το βιβλίο εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

<sup>62</sup> **«Δεί γάρ και αιρέσεις εν υμίν είναι, ίνα οι δόκιμοι φανεροί γένωνται εν υμίν»**. (Α' Κορ. 11:19)

επίπεδο, είτε αυτή προωθείται από ψευδο-διδασκάλους, είτε από την διεφθαρμένη πολιτική εξουσία. Ο **άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός** (1714-1779) προφήτευσε ότι οι ποιμένες της Εκκλησίας θα απομακρυνθούν από την ορθή πίστη και από την παραδοσιακά αρμονική σχέση προς τους άλλους πιστούς: **«Θάρθει καιρός που δεν θα υπάρχει αυτή η αρμονία που είναι σήμερα μεταξύ λαού και κλήρου»**. (Δηλ. στην εποχή του ο Άγιος Κοσμάς δέχεται αρμονία μεταξύ κλήρου και λαού. - 56η). Επίσης: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων»**.<sup>63</sup> (57η). Τότε που τα έλεγε αυτά ο άγιος, κάποιοι κληρικοί από το ακροατήριο δυσανασχέτησαν και είπαν: «Άγιε μεγάλη προσβολή σε μας». Και ο Άγιος απάντησε: **«Αμ εγώ τι είμαι; Δεν είμαι από την ιδικήν σας τάξιν; Σας λέγω πως αυτά μια μέρα θα γίνουν»**<sup>64</sup>... Μιλάει ο άγιος και για ηθικά παραπτώματα (χειρότεροι), και για κακοδοξίες (ασεβέστεροι) όπως είναι π.χ. η αποδοχή του θρησκευτικού συγκρητισμού και της Πανθρησκείας. Σε άλλο χειρόγραφο αναγράφεται: **«Οι κληρικοί θα γίνουν σαν τους λαϊκούς, και οι λαϊκοί σαν τα ζώα»**. Δηλαδή θα υπάρχει γενικός ξεπεσμός. Επίσης: **«Ακούσατε αδελφοί μου Χριστιανοί. Θάρθει καιρός που δεν θα παρατηρείται αυτή η αρμονία που είναι σήμερα μεταξύ λαού και κλήρου. Όταν θα πηγαίνει ο παπάς σε σπίτι λαϊκού, μόλις φεύγει θα θυμιάζουν με θυμίαμα. Αν θα καθίσει σε στρώμα, μετά την αναχώρησή του θα το τινάζουν. Αν θα συναντούν οι άνθρωποι κληρικό στο δρόμο, θα γυρίζουν πίσω και δεν θα εξακολουθούν το δρόμο τους»**. (Καλυβοπούλου) Αυτή η εκκοσμίκευση των κληρικών ενώ ήδη έχει αρχίσει, θα γίνεται όλο και πιο έντονη και πιο φανερή πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου. Η αναλαμπή της Ορθοδοξίας μετά τον 3ο Παγκόσμιο πόλεμο θα την ανακόψει για ένα διάστημα.

Οι **Εφέσιοι** μάλλον εκφράζουν την πιο δυνατή **έφεση** προς την αρετή με βάση τη διδασκαλία των αποστόλων, αφού αποτελούν την αμέσως μετά τα αποστολικά χρόνια Εκκλησία, ακόμη και κατά την ετυμολογία<sup>65</sup> του ονόματος της πόλης τους από το «εφίεμαι» που σημαίνει έχω (καλή) γνώμη ή πόθο (επιθυμία) ή και απαίτηση. Μπορεί, γενικεύοντας, η Έφεσος να θεωρηθεί η πρώτη εποχή του Χριστιανισμού, λέγει ο **αρχιεπ. Αβέρκιος**.

### **Οι επτά Εκκλησίες ως επτά εποχές του Χριστιανισμού, κατά τον αρχιεπ. Αβέρκιο:**

«Κατά μία άποψη, οι επτά Εκκλησίες συμβολίζουν επτά περιόδους στη ζωή ολόκληρης της Εκκλησίας του Χριστού, από την ίδρυσή της μέχρι το τέλος του κόσμου:

1. **Η Εκκλησία της Εφέσου** σηματοδοτεί την πρώτη περίοδο, δηλ. την Αποστολική Εκκλησία που μοχθούσε και δεν λύγιζε στον αγώνα της εναντίον των πρώτων αιρετικών, των Νικολαϊτών. Σύντομα, όμως, εγκατέλειψε την καλή συνήθεια να ευεργετεί τον πλησίον - την «κοινωνία των αγαθών» («την αγάπην σου την πρώτην»).
2. **Η Εκκλησία της Σμύρνης** σηματοδοτεί τη δεύτερη περίοδο, εκείνη των διωγμών εναντίον της Εκκλησίας, οι οποίοι ήταν δέκα συνολικά.<sup>66</sup>
3. **Η Εκκλησία της Περγάμου** σηματοδοτεί την τρίτη περίοδο, την εποχή των Οικουμενικών Συνόδων και της μάχης εναντίον των αιρέσεων με το ξίφος του λόγου του Θεού.
4. **Η Εκκλησία των Θυατείρων** είναι η τέταρτη περίοδος. Η εποχή κατά την οποία ο Χριστιανισμός άνθισε ανάμεσα στους λαούς της Ευρώπης.
5. **Η Εκκλησία των Σάρδεων** είναι η εποχή του ουμανισμού και υλισμού από τον 16ο ως τον 18ο αιώνα.
6. **Η Εκκλησία της Φιλαδελφείας** είναι η προτελευταία περίοδος της ζωής της Εκκλησίας

<sup>63</sup> Διαβάστε τις προφητείες του αγίου Κοσμά: [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>64</sup> Χειρόγραφο Καλυβοπούλου, περιοδικό Β. Ήπειρος.

<sup>65</sup> Λεξικό Έλληνο - Αγγλικό Liddell Scott, Οξφόρδη 1996, σελ. 742. Επίσης **εφεσία=επιθυμία** κατά το λεξικό ή αντιποίηση όπως στην γνωστή από τη δικανική ορολογία έφεση από το «εφήμι». Εφίεμενοι οι επιθυμούντες, κατά το λεξικό ΣΟΥΔΑ. Εφίεται = επιθυμεί, έφεσις=ορμή ή και μεταγωγή σε άλλο δικαστήριο, κατά το λεξικό αυτό.

<sup>66</sup> Την εποχή της ειδωλολατρικής Ρώμης.

του Χριστού. Πρόκειται για τη σύγχρονή μας εποχή, όταν η Εκκλησία θα έχει «μικρή δύναμη» στη σύγχρονη ανθρωπότητα, καινούργιοι διωγμοί θα ξεκινήσουν και θα απαιτείται πολύ υπομονή.

7. **Η Εκκλησία της Λαοδικείας** είναι η τελευταία, η τρομερότερη όλων των εποχών πριν από το τέλος του κόσμου, και χαρακτηρίζεται από αδιαφορία προς την πίστη και εξωτερική ευημερία». <sup>67</sup>

### Επιστολή στην Εκκλησία της Σμύρνης

**2-8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·

**2-9** οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν· ἀλλὰ πλούσιος εἶ καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγή τοῦ σατανᾶ.

**2-10** μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν. ἰδοὺ δὴ μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

**2-11** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

**2-8** Και στον άγγελο της Εκκλησίας στη Σμύρνη γράψε: Αυτά λέει ο πρώτος και ο έσχατος, που έγινε νεκρός και έζησε:

**2-9** Ξέρω τα έργα και τη θλίψη και τη φτώχεια σου. Αλλά είσαι πλούσιος, και τη βλασφημία από εκείνους, που λένε για τους εαυτούς των, πως είναι Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλά συναγωγή του Σατανά.

**2-10** Τίποτα μη φοβάσαι από αυτά που μέλλεις να πάθεις. Ιδοὺ λοιπόν πρόκειται να βάλει ο διάβολος μερικούς από εσάς σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε, και θα έχετε θλίψη δέκα ημέρες. Γίνου πιστός μέχρι θανάτου και θα σου δώσω το στέφανο της ζωής.

**2-11** Ὅποιος έχει αὐτί ας ακούσει τι λέει το Πνεῦμα στις Εκκλησίες. Αυτός που νικά δεν θα βλαβεί από το θάνατο το δεύτερο (την καταδίκη την αιώνιο, που είναι η μόνιμη διακοπή των χαρισμάτων του Θεού - ο οποίος είναι η Ζωή - στον άνθρωπο).

### 2.6. Σχόλιο (για την Εκκλησία της Σμύρνης).

Δεν είναι τυχαίος ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται ο Χριστός στον επίσκοπο κάθε μίας από τις Εκκλησίες. Στην Έφεσο που θα μπορούσε να καυχηθεί για την ιδιαιτερότητά της να είναι η πρώτη χρονικά Εκκλησία μετά την αποστολική εποχή, αλλά και η επιφανέστερη με κοσμικά κριτήρια (πληθυσμό και οικονομία) της Ασίας, ο Κύριος εμφανίζεται να κρατά στο χέρι του όλους τους αστέρες - επισκόπους των Εκκλησιών. Προτρέπει έτσι τον επίσκοπο της Εφέσου να προσβλέπει στον Ίδιο, και όχι σε νομιζόμενα φυσικά πλεονεκτήματα, τα οποία πράγματι όπως προφητεύθηκε εξέλιπαν, με το να υποβιβασθεί η σημασία της πόλης σε τέτοιο βαθμό, που από έλλειψη κατοίκων δεν υπήρχε πλέον ανάγκη επισκοπής (έδρας επισκόπου) σ' αυτήν, δηλ. «**μετακινήθηκε η λυχνία**» της.

Στην Σμύρνη δεν υπήρξε μετακίνηση της λυχνίας της, ούτε απειλή γι' αυτό, αλλά η Εκκλησία αυτή δοκιμάσθηκε πολύ κατά καιρούς, τόσο ώστε και μέχρι τον θάνατο έφτασαν οι πιστοί της. Αυτό συνέβη και στα πρόσφατα χρόνια με την Μικρασιατική καταστροφή (1922), αρχικά όμως με διωγμούς των Ρωμαίων ειδωλολατρών αυτοκρατόρων. Για τον λόγο αυτό, εδώ ο Κύριος παρουσιάζεται σαν **Αυτός που έγινε νεκρός** (με τα εκούσια πάθη) **αλλά έζησε** (με την Ανάσταση της ανθρώπινης φύσης του), αν και σαν Θεός πάντα ζει, είναι ο πρώτος και έσχατος.

<sup>67</sup> «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», σελ. 123 και 124.



Ακόμα και το όνομα της Εκκλησίας αυτής θυμίζει το πάθος και ενταφιασμό του Κυρίου, διότι με μίγμα **σμύρνης και αλόης** το οποίο έφερε ο Νικόδημος και άλλα αρώματα, ενταφιάσθηκε το σώμα του Κυρίου (Ιω 19 39). **Η σμύρνα ήταν και ένα από τα δώρα των Μάγων**, που προδήλωνε το πάθος του Κυρίου Ιησού Χριστού, το οποίο υπέφερε για χάρη μας ως άνθρωπος (Ματθ. 2:11). **«Κατά τον ίδιο τρόπο και ο Δαβίδ υμνεί τον Κύριο, αιώνιον μένοντα Θεόν και Βασιλέα, αποσταλέντα δε προς εμάς, και προσλαβόντα το δικό μας σώμα που είναι θνητό. Διότι αυτό επισημαίνεται όταν ψάλλει: Σμύρνα και στακτή και κασία από των ιματίων σου»...** μας εξηγεί και ο άγιος Αθανάσιος ο Μέγας.<sup>68</sup>

Ο Αιδέσιμος Μπήντ για την Εκκλησία της Σμύρνης: **«Μιλάει (ο Κύριος) σε αυτή την Εκκλησία του διαρκούς διωγμού, και το όνομά της, επίσης, συμφωνεί με αυτό. Διότι Σμύρνη ερμηνεύεται μύρο (ενταφιασμού), το οποίο υποδηλώνει τη νέκρωση της σάρκας»**. Η νέκρωση της σάρκας από τα αμαρτωλά πάθη είναι αυτό που πρέπει να επιδιώκουν οι Χριστιανοί, αλλά αν απαιτηθεί από τις περιστάσεις να μαρτυρήσουν, πρέπει να μείνουν πιστοί «άχρι θανάτου», οπότε και θα λάβουν το στεφάνι του μαρτυρίου, που θα είναι γι' αυτούς στέφανος ζωής, δηλ. δόξα αιώνια.

Ο Χριστός βεβαιώνει ότι γνωρίζει τα έργα του επισκόπου της Εκκλησίας της Σμύρνης, και κατ' επέκταση των πιστών, και ιδιαίτερα ότι αυτά γίνονται μέσα σε θλίψεις και υλική φτώχεια, που όμως φέρνει πλούσια την ευλογία του Θεού. Αυτήν δεν την βλέπουν όσοι δεν έχουν πνευματικά μάτια, όπως οι Ιουδαίοι της περιοχής, οι οποίοι βλασφημούν κατά του Θεού μη δεχόμενοι τον Μεσσία Ιησού Χριστό, και έτσι τόσο οι ίδιοι, όσο και οι λατρευτικές τους συναθροίσεις, έχοντας εγκαταλειφθεί από τη χάρη του Θεού, κατανοούν συναγωγές του Σατανά.

Βέβαια από τη χάρη μπορούν να εκπέσουν και οι αμετανόητα αμαρτάνοντες Χριστιανοί, έστω και αν εξωτερικά λένε ότι πιστεύουν στο Θεό. Όμως αν δεν ξεπέσουν από τα ευσεβή δόγματα, η πίστη στον Υιό μπορεί δια της μετανοίας να τους σώσει, πράγμα που δεν μπορεί να γίνει στους βλασφήμους αρνητές του Σωτήρος Χριστού, οι οποίοι παραμένουν συναγωγή του Σατανά, όσο παραμένουν σε βλάσφημο ως προς τον Σωτήρα δόγμα. Δεν μπορεί κανείς να σωθεί χωρίς την ορθή πίστη στον Ιησού Χριστό.

Ακόμη και ο **Αβραάμ** δια πίστεως εσώθη λέει ο Παύλος: **«Διότι τι η Γραφή λέγει; επίστευσε δε Αβραάμ στον Θεό, και του ελογίσθη σε δικαιοσύνη»**. Και **«διότι δεν ήταν δια (μωσαϊκού) νόμου η επαγγελία στον Αβραάμ ή στο σπέρμα αυτού... αλλά δια δικαιοσύνης πίστεως»** (Ρωμ. 4:13). Και **«δεν θεωρούνται σπέρμα τα τέκνα της σαρκός, αλλά της επαγγελίας»**. (Ρωμ 9:8). Δεν είναι η σαρκική (ή φυλετική) συγγένεια εκείνη που μας κάνει τέκνα του Αβραάμ, όπως έλεγαν στον Χριστό οι Ιουδαίοι, ότι εμείς τέκνα του Αβραάμ είμαστε, αλλά η πνευματική δια της κοινής πίστεως. **«Στον δε Αβραάμ ειπώθηκαν οι επαγγελίες «και στο σπέρμα αυτού». Δεν λέγει, «και στα σπέρματα», σαν να πρόκειται περί πολλών, αλλ' ως προς ένα, «και στο σπέρμα σου», που είναι ο Χριστός»** (Γαλ. 3:16).

<sup>68</sup> Ομιλίες κατά Αρειανών, PG 26, 112: «οὕτως ὁ Δαβιδ ὑμνεῖ τὸν Κύριον, αἰώνιον μέν ὄντα Θεὸν καὶ βασιλέα, ἀποσταλέντα δὲ πρὸς ἡμᾶς, καὶ προσλαβόντα τὸ ἡμέτερον σῶμα θνητὸν ὄν· τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῦ σημαίνεται ἐν τῷ ψάλλειν· **Σμύρνα, καὶ στακτή, καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου**... Ἡ στακτή λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος εἶναι ἀπὸ τῆς σμύρνης τὸ πιο λεπτότερο μέρος, οπότε ὡς κινητικότερο συμβολίζει τὴν κάθοδο τοῦ Κυρίου στὸν Ἄδη, ἐνῶ ἡ σμύρνα συμβολίζει τὸ πάθος. Ἡ κασία εἶναι λεπτός καὶ εὐώδης φλοιός που συμβολίζει τὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου: «Ἡ δὲ στακτή καὶ αὐτὴ σμύρνης ἐστὶν εἶδος τὸ λεπτότατον. Ἐκθλιβέντος γὰρ τοῦ ἀρώματος, ὅσον μὲν αὐτοῦ ῥυτὸν, εἰς τὴν στακτὴν ἀπομερίζεται· τὸ δὲ παχύτερον ἀπομένον σμύρνα προσαγορεύεται. Οὐκοῦν καὶ ἀποπνέει ἡ τοῦ Χριστοῦ εὐωδία, σμύρνης μὲν διὰ τὸ πάθος, στακτῆς δὲ διὰ τὸ μὴ ἀκίνητον μείναι μηδὲ ἀνενέργητον ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις καὶ ταῖς τρισὶν νυξίν, ἀλλὰ κατελθεῖν εἰς ἄδου τῆς περὶ τὴν ἀνάστασιν οἰκονομίας ἕνεκεν, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτοῦ τὰ σύμπαντα. Κασσίας δὲ ἀποπνέει, διότι ἡ κασία φλοιός τις ἐστὶ λεπτότατος καὶ εὐώδης, ξυλῶδει κάρφει περιτεινόμενος. Μήποτε οὖν τὸ τοῦ σταυροῦ πάθος, ἐπ' εὐεργεσία τῆς κτίσεως πάσης παραληφθὲν, βαθέως ἡμῖν καὶ σοφῶς ὁ λόγος διὰ τοῦ τῆς κασίας ὀνόματος παρηγνίστατο». (Μεγ. Βασιλείου. Ομιλία στους ψαλμούς PG 29, 405 & 408).

Πριν το Ευαγγελικό κήρυγμα όλοι απομακρυσμένοι ήσαν από το Θεό (πάντες εξέκλιναν), και βλάσφημοι (τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών), εθνικοί και Ιουδαίοι. Μάλιστα «γνωρίζομε», λέγει ο απόστολος Παύλος, «ότι όσα ο νόμος λέγει στους υπό τον νόμο τα λέγει (δηλ. στους Ιουδαίους) για να φραγεί κάθε στόμα και να είναι υπόδικος όλος ο κόσμος στον Θεό. Διότι με έργα (του Μωσαϊκού) νόμου δεν θα δικαιωθεί οποιαδήποτε σάρκινη ύπαρξη (πάσα σάρξ) ενώπιον του Θεού».<sup>69</sup>

Η πονεμένη Εκκλησία της Σμύρνης είναι πρότυπο των πτωχών σε ισχύ και υλικά αγαθά Εκκλησιών, με πλούσια όμως πνευματική δράση αλλά και χάρη εκ Θεού, καθώς και σταθερότητα στα δόγματα παρά τις ύβρεις και τους διωγμούς. Υπό του Χριστού προαναγγέλεται ο πρώτος διωγμός όταν επίσκοπος ήταν<sup>70</sup> ο άγιος Βουκόλος: **«Ιδού λοιπόν πρόκειται να βάλει ο διάβολος μερικούς από εσάς σε φυλακή, για να δοκιμασθείτε, και θα έχετε θλίψη δέκα ημέρες».**

Ο διωγμός των δέκα ημερών αν δούμε την Εκκλησία της Σμύρνης σαν την 2η χρονικά περίοδο της Χριστιανοσύνης είναι οι 10 κυριότεροι διωγμοί των ειδωλολατρών αυτοκρατόρων της Ρώμης: **1) Νέρων** (το 64), **2) Δομιτιανός** (91), **3) Τραϊανός** (98), **4) Μάρκος Αυρήλιος** (177), **5) Σεπτίμιος Σεβήρος** (202), **6) Δέκιος** (250) and **Γάλλος** (252), **7) Βαλεριανός** (257), **8) Αυρηλιανός** (275), **9) Διοκλητιανός** (303) και **10) Μαξιμιανός** (311). Ο διωγμός του Δομιτιανού, την εποχή που γράφτηκε η Αποκάλυψη κράτησε **10 χρόνια**.

Αλλά συμβολικά όσος είναι καταπατητές των **10 εντολών του Θεού, διώκουν τους Χριστιανούς με 10 διωγμούς ή 10 ημέρες** κλπ, ως τη Συντέλεια.<sup>71</sup> Ο Αιδέσιμος Μπήντ λέει: **«Το 10, σημαίνει το σύνολο του χρόνου κατά τη διάρκεια του οποίου οι εντολές του δεκαλόγου είναι απαραίτητες».** Δηλ. πάντα, σε όλη τη ζωή μας **«διότι ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με»** λέγει ο Κύριος, και ακόμη διότι **«ο Ουρανός και η Γη θα παρέλθουν οι δε λόγοι Μου δεν θα παρέλθουν»** (Ματθ. Κδ-35).

Τα παραγγέλματα του Κυρίου πρέπει να ακούγονται από όλους όσους έχουν πνευματικά αυτιά, διότι αυτοί θα τα αξιοποιήσουν προς ψυχική τους ωφέλεια: **«Όποιος έχει αυτί ακούσει τι το Πνεύμα λέγει στις Εκκλησίες».** Αν και είναι ο Κύριος αυτός που εμφανίσθηκε στον Ιωάννη, όμως **ο άλλος Παράκλητος, το Πνεύμα της Αληθείας,** μένει μαζί με τους πιστούς και είναι μέσα μας<sup>72</sup> μετά το άγιο Βάπτισμα και Χρίσμα, βοηθώντας μας να κατανοούμε τα λόγια των Γραφών, στις οποίες συγκαταλέγεται και η Αποκάλυψη. Και επειδή τα λόγια αυτά έχουν γενική ισχύ, απευθύνονται όχι μόνο στη συγκεκριμένη Εκκλησία, της Σμύρνης, αλλά σε όλες: **«τι το Πνεύμα λέγει στις Εκκλησίες».**

**Αυτός που νικά δε θα βλαβεί από το θάνατο το δεύτερο,** δηλαδή μετά το σωματικό θάνατο, που είναι ο πρώτος, δεν θα καταδικασθεί στην Κόλαση, όπου είναι μόνιμη η διακοπή των χαρισμάτων του Θεού, και γι' αυτό η κατάσταση αυτή ονομάζεται **2ος θάνατος,** καθώς ζωή είναι ο Θεός.



<sup>69</sup> Προς Ρωμαίους Γ κεφ. 9-20.

<sup>70</sup> Είναι μάλλον απίθανο να ήταν ο άγιος Πολύκαρπος που μαρτύρησε το 155 μ.Χ.

<sup>71</sup> Ο Θεός όμως, όπως υποσχέθηκε (Μαρ Ι 30), αμείβει με τα εκατονταπλάσια τους πιστούς και τις Εκκλησίες τους σε αυτή τη ζωή, και στην άλλη με ζωή αιώνιο. Δηλ. τους δίδει 10x100=1000 ημέρες ή **1000 χρόνια** ή 1000 ευκαιρίες να δοξάζουν το Θεό με ειρήνη, ανενόχλητοι από τους απίστους.

<sup>72</sup> «...και Εγώ ερωτήσω τον Πατέρα και άλλον Παράκλητον δώσει υμίν, ίνα μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας, ό ο κόσμος ου δύναται λαβείν, ότι ου θεωρεί αυτό ουδέ γινώσκει αυτό. υμείς δε γινώσκετε αυτό, ότι παρ' υμίν μένει και εν υμίν έσται» (Ιω 14:16-17).

## Επιστολή στην εκκλησία της Περγάμου

**2-12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξειᾶν·

**2-13** οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ.

**2-14** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξε τὸν Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι.

**2-15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως,

**2-16** μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

**2-17** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

### 2.7. Σχόλιο (για τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Περγάμου).

Πρὸς τὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου ἀπευθυνόμενος ὁ Κύριος λέγει «δεν ἀρνήθηκες τὴν πίστην σε Μένα». Αυτό ἐστὶν μιὰ ἀπόδειξις ὅτι πράγματι οἱ ἄγγελοι αὐτοῖ τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ἐπίσκοποι. Ἄν ἦσαν ἄγγελοι ἀσώματοι, δεν υπήρχε περίπτωση νὰ τεθεῖ σε ἀμφιβολία ἡ πίστη τους ἀπὸ ἀνθρώπινες πιέσεις.

Ἡ Πέργαμος ἐμφανίζεται τὴν ἐποχὴ συγγραφῆς τῆς Ἀποκάλυψης νὰ εἶναι κέντρο εἰδωλολατρείας καὶ αἱρέσεων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο διαδίδονταν κάθε εἶδους πλάνες καὶ βλάσφημες ἀντιλήψεις πρὸς τὰ ἔξω, ἔχοντας ἔτσι γίνετο **θρόνος τοῦ Σατανά**. Φαίνεται ὅτι ὄχι μόνο τὸ κακὸ παράδειγμα ἀλλὰ καὶ ἡ ολέθρια διδασκαλία αἰρετικῶν καὶ **εἰδωλολατρῶν εξαπατοῦσαν τοὺς κατοίκους τῆς Περγάμου**, γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς συστήνεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι **Αὐτὸς ἔχει τὴν ῥομφαίαν τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας**, που μάχεται τὸ κακὸ με κέντρο τὴ Γραφή που ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο διαθήκες, Παλαιὰ καὶ Καινὴ, καὶ γι' αὐτὸ εἶναι **δίστομη** (με διπλὴ τομὴ ἢ κόψη).

Ἐπίσης εἶναι δίστομη, διότι ἡ ἀληθὴς διδασκαλία διαχωρίζει τὶς κακίες που βρίσκονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὶς ἀρετές, δηλ. ἀποτελοῦν υπερβολὴ ἢ ἔλλειψη ἀρετῆς.

**2-12** Καὶ στὸν ἄγγελο τῆς ἐκκλησίας τῆς Πέργαμο γράψε: Αὐτὰ λέει ἐκεῖνος που ἔχει τὴν ῥομφαίαν τὴν δίκοπην τὴν κοφτερήν:

**2-13** Ξέρω τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς. Ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανά· καὶ ὁμως κρατᾶς τὸ ὄνομά μου καὶ δεν ἀρνήθηκες τὴν πίστην μου ἀκόμα καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες που ζούσε ὁ Ἀντίπας, ὁ μάρτυράς μου ὁ πιστός, ὁ ὁποῖός φονεύθηκε στὴν περιοχή σας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ.

**2-14** Ἀλλὰ ἔχω λίγα ἐναντίον σου, γιατί ἔχεις ἐκεῖ κάποιους που κρατοῦν τὴν διδαχὴν τοῦ (μάντεως) Βαλαάμ, ὁ ὁποῖός δίδαξε τὸ (βασιλιά των Μωαβιτῶν) Βαλάκ νὰ βάλει σκάνδαλο μπροστὰ στους Ἰσραηλίτες, καὶ νὰ φάνε εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσουν.

**2-15** Ἔτσι ὅμοια ἔχεις κι ἐσύ κάποιους που κρατοῦν τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν (που δεν δέχονται τὴν ὑπαρξὴ σαρκικῶν ἀμαρτημάτων).

**2-16** Μετανόησε, λοιπόν· εἰδεμὴ, ἔρχομαι σ' ἐσένα γρήγορα καὶ θα πολεμήσω (Εγὼ) μαζί τους με τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου.

**2-17** Ὅποιος ἔχει αὐτὴν ἀκούσει τί λέγει τὸ Πνεῦμα στις ἐκκλησίες. Σ' αὐτὸν που νικά θα τοῦ δώσω ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κρυμμένο καὶ θα τοῦ δώσω ψηφίδα λευκὴ (ἀθωωτικὴ - συγχωρητικὴ), καὶ πάνω στὴν ψηφίδα ἓνα καινούργιο ὄνομα γραμμένο, που κανεὶς δεν τὸ ξέρει παρὰ μόνο αὐτός που τὸ λαβαίνει.



Έτσι ο νους γνωρίζει τι πρέπει να κάνει: **«δια των πρεπόντων κόπων ο νους, όλες περιτέμνει τις υπερβολές και τις ελλείψεις, τις οποίες επινοήσασα η φιλαυτία της γνώμης καθενός έφτασε σε θηριώδη κατάσταση την ημερότατη φύση...»**<sup>73</sup> λέγει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Και ο σοφός Σολομών προτρέπει: **«μη εκκλίνης εις τα δεξιά, μηδέ εις τα αριστερά»**.<sup>74</sup> Και η προτροπή αυτή ισχύει και για τα δόγματα της πίστεως. Οι υπερβολές και οι ελλείψεις δημιουργούν αιρέσεις, είτε αναφερόμαστε ασεβώς στην Αγία Τριάδα (**Τριαδολογικές αιρέσεις**)<sup>75</sup> όταν δεν δεχόμαστε μία θεία Φύση σε τρία διακριτά πρόσωπα, είτε αναφερόμαστε κακόδοξα στις δύο φύσεις του ενός προσώπου, του Κυρίου Ιησού Χριστού (**Χριστολογικές αιρέσεις**)<sup>76</sup> για τις οποίες άλλοτε υπερβάλλομε λέγοντας πχ ότι η θεία Φύση απορρόφησε την ανθρωπίνη (Ιουδαίζοντας), ή άλλοτε ότι μεταξύ τους εναντιώνονται (Ελληνίζοντας).

Επομένως όταν θεωρήσαμε την Εκκλησία της Περγάμου σαν την τρίτη περίοδο στην ιστορία της Εκκλησίας, όπως είπε πριν ο Αρχιεπ. Αβέρκιος, αντιλαμβανόμαστε γιατί **σε αυτήν αντιστοιχούν οι Οικουμενικές Σύνοδοι**, που είναι η μάχη εναντίον των αιρέσεων με τη δίστομη ρομφαία του λόγου του Θεού. Η πρώτη Οικουμενική σύνοδος συνεκλήθη στη Νίκαια το 325, και η εβδόμη επίσης στη Νίκαια το 787, δηλώνοντας τη συμπλήρωση ενός κύκλου πνευματικών μαχών, σε μια γενικά ειρηνική περίοδο για τους Χριστιανούς πολίτες της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Πολλές ακόμη άγιες Σύνοδοι έγιναν, τις οποίες αναμένεται να επισφραγίσει η **Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος** η οποία θα επαναβεβαιώσει στους Χριστιανούς των εσχάτων ημερών την αλήθεια των δογμάτων της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεως και θα καταδικάσει τις αιρέσεις. **«Ύστερον θέλει γίνει η Ογδόη Σύνοδος και αυτή θέλει διαλέξει τους καλούς από τους κακούς· ήγουν την Ορθοδοξίαν, καθώς διαλέγει ο γεωργός τον σίτον από το άχυρον»**, λέει και ο άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης. Μια τέτοια Σύνοδος δεν θα γίνει κάτω από Οικουμενιστικού τύπου πιέσεις, όπως αυτές που εφαρμόζει η αποκρυφιστικών αρχών παγκοσμιοποίηση, αλλά όταν με επέμβαση του Θεού αλλάξει η παρούσα κατάσταση, μετά το ξεκαθάρισμα του 3ου Παγκοσμίου Πολέμου, και υπάρξουν αληθινά ευσεβείς εξουσίες.

Εκτός από τις αιρετικές δοξασίες που μεταδίδονται ελεύθερα στην Πέργαμο πλανώντας τους Χριστιανούς υπάρχει η προβολή της ανηθικότητας, όπως και της ειδωλολατρίας, οι οποίες παρασύρουν τους αμελέστερους Χριστιανούς, όπως συνέβη παλαιότερα με τον μάντη Βαλαάμ. Αυτός συμβούλευσε τον Βαλάκ, βασιλέα της Μωάβ, **να χρησιμοποιήσει την ηθική διαφθορά και τα ειδωλόθυτα για να εξουδετερώσει τους τότε Ισραηλίτες**, που πέφτοντας στην παγίδα, έχασαν την προστατευτική κάλυψη της χάρις του Θεού, και εξοντώθηκαν πολλοί από την οργή Του (Αριθ. κεφ κε).

Ελαστική συνείδηση στο θέμα των σαρκικών αμαρτημάτων έχουν και τώρα μερικοί Χριστιανοί, όπως παλιότερα οι Νικολαΐτες. Αυτοί έλαβαν το όνομά τους από τον ένα των επτά

<sup>73</sup> «...ὄν (τῆς πλάσεως λόγον) ἐρρωμένον ἐπαναλαβὼν διὰ τῶν καθηκόντων πόνων ὁ νοῦς πάσας περιτέμνει τῆς φύσεως τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰς ἐλλείψεις, ἃς ἡ φιλαυτία τῆς ἐκάστου γνώμης ἐπινοήσασα τὴν ἡμερωτάτην ἐθηρίωσε φύσιν»... (Προς Θαλάσσιον, ερώτ. μ).

<sup>74</sup> Παροιμία Σολομώντος Κεφ. Δ, 27.

<sup>75</sup> Λέει ειδικώτερα **ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος**: **«Διαιρείται γάρ άδιαιρέτως (η Τριάς), ίν' ούτως είπω, και συνάπτεται διηρημένως.** "Εν γάρ έν τρισίν ή θεότης, και τὰ τρία έν. τὰ έν οίς ή θεότης, ή, τό γε άκριβέστερον είπειν, ά ή θεότης. **Τὰς δε υπερβολὰς και έλλείψεις έλλείψωμεν**· ούτε τήν ένωσιν σύγχυσιν έργαζόμενοι, ούτε τήν διαίρεσιν, άλλοτρίωσιν· Απέστω γάρ ήμών έξ ίσου, και ή Σαβελλίου συναίρεσις, και ή Άρείου διαίρεσις, τὰ έκ διαμέτρου κακά, και όμότιμα τήν άσέβειαν· τί γάρ δεί Θεόν, ή συναλείφειν κακώς, ή κατατέμνειν εις άνισότητα;» (Λόγος ΙΖ εις τα Άγια Φύτα, ΡG 36, 345).

<sup>76</sup> **Και ο Μέγας Βασίλειος**: **«Τραχεῖα δε τις κραυγή τῶν έξ άντιλογίας παρατριβομένων άλλήλοις, και βοή άσημος, και δύσκριτος ήχος έκ τῶν άσιγήτων θορύβων, πάσαν ήδη σχεδόν Έκκλησίαν πεπλήρωκεν, επί υπερβολὰς και έλλείψεις τό εύθές δόγμα τῆς εύσεβείας παρατρεπόντων.** Οί μὲν γάρ επί Ιουδαισμόν διὰ τῆς συγχύσεως τῶν προσώπων, οί δε επί Έλληνισμόν διὰ τῆς τῶν φύσεων εναντιότητος παραφέρονται· ούτε τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς μεσιτεύειν αύτοίς έξαρκούσης, ούτε τῶν άποστολικῶν παραδόσεων τὰς πρὸς άλλήλους αύτοίς διαλλαγὰς βραβεουσῶν»... (Βασιλείου του Μεγάλου, Αρχιεπ. Καισαρείας Καππαδοκίας Περί του Αγίου Πνεύματος, κεφ. 30, &77).

διακόνων της Αποστολικής εποχής, τον προσήλυτο Νικόλαο, ο οποίος ξέπεσε από την ορθή πίστη, όπως είναι παράδοση, παρασύροντας πολλούς. **«Αυτοί είναι πηγές άνυδροι, νεφέλες που έρχονται από λαίλαπα, στους οποίους ο ζόφος του σκότους διατηρείται αιώνια»** λέγει ο απόστολος Πέτρος, και συνεχίζει: **«...Δελεάζουν με ασέλγειες επιθυμιών της σαρκός όσους πράγματι απέφυγαν (την υγιή διδασκαλία), όσους αρέσκονται να γυροφέρνουν στην πλάνη. Τους επαγγέλλονται ελευθερία, αυτοί δούλοι υπάρχοντες της φθοράς. Διότι σε ότι κάποιος έχει ητηθηεί, σ' αυτό και έχει δουλωθεί».** (2η Πέτρ. Β 17-19). Πολλοί τέτοιοι διδάσκαλοι κυκλοφορούν που έχουν σύνθημα την ελευθερία στο κήρυγμα τους υπέρ της ανηθικότητας και **«όσα από τη φύση γνωρίζουν σαν τα άλογα ζώα, σ' αυτά φθείρονται»** (Ιούδα 1:10). Όσοι πέφτουν στα σαρκικά πάθη, υποδουλώνονται σ' αυτά, που θα τους φθείρουν αιώνια αν δεν μετανοήσουν. Αυτό το καταλαβαίνουν μέσα από τη συνειδησή τους, άμεσα, οι επιμελείς Χριστιανοί, και τους το βεβαιώνει η γνώση του λόγου του Θεού, είτε από ευσεβείς διδασκάλους την έλαβαν, είτε απ' ευθείας εκ των Γραφών.

Από τον επίσκοπο της Περγάμου ζητάει ο Κύριος να μετανοήσει για την αμέλειά του στο συγκεκριμένο θέμα της καταπολέμησης από την Εκκλησία των Νικολαϊτικού τύπου διδασκαλιών, που διαδιδόμενες ανεμπόδιστα στην πόλη παρέσυραν αρκετούς Χριστιανούς σε διεφθαρμένο ηθικά βίο. **«Μα γιατί του λέει να μετανοήσει; Αυτός ήταν ηθικότατος... Ναι αλλά δεν πρόσεξε και εισχώρησαν στο ποίμνιό του μερικοί Νικολαϊτες αιρετικοί, ακόλαστοι. Αυτός δε ως προϊστάμενος ήταν υπεύθυνος. Όποιος προϊστάται έχει ευθύνη. Και το “μετανόησε” απευθύνεται σε όλες τις εποχές και σε όλους»** ερμηνεύει το εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης ο μακαριστός αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.<sup>77</sup>

Αυτά τα λέγει το Πνεύμα **«στις Εκκλησίες»**. Δεν τα λέγει μόνο στην Εκκλησία της Περγάμου αλλά σε κάθε Εκκλησία. Το δώρο σε όποιον νικά θα είναι η μουσική ζωοποιός τροφή του σώματος και αίματος του Κυρίου, το μάννα το εκ του Ουρανού, που θα τον τρέφει αιώνια. Διότι όποιος νικά τα πάθη που καταλήγουν σε θανάσιμα αμαρτήματα, αυτός αφού δοκιμαζόμενος ξεπέρασε το γήινο πεδίο, δίκαια τρέφεται με Ουράνια τροφή. Και σαν ανταμειβή των κόπων της μετανοίας του λαμβάνει ψηφίδα λευκή (αθωωτική - συγχωρητική), και πάνω στην ψηφίδα ένα όνομα καινούργιο είναι γραμμένο, που κανείς δεν το ξέρει παρά μόνο αυτός που το λαβαίνει, γιατί αυτό είναι η ιδιαίτερη δωρεά του Θεού με την οποία θα ζει αυτός προσωπικά<sup>78</sup> στην αιωνιότητα. Δεν θα γνωρίζει<sup>79</sup> (δεν θα μπορεί να αισθανθεί) κάποιος δίκαιος πόση ακριβώς χάρη εκ Θεού θα έχει ένας άλλος δίκαιος. Έτσι δεν θα υπάρχει ούτε υπόνοια στενοχώριας στον Παράδεισο, παρόλο που θα υπάρχει διαφορά στη δόξα, δηλ. στην λαμπρότητα, **«όπως ακριβώς αστέρας από αστέρα διαφέρει σε δόξα»** (1η Κορ. 5:41). Και διότι **«στον οίκο του Πατρός Μου πολλές (δια)μονές υπάρχουν»**, λέει ο ίδιος ο Κύριος (Ιω 14:2).

Αυτά για την Εκκλησία της Περγάμου, η οποία ετοιμολογικά μπορεί να σημαίνει **«περί του γάμου»** ή **«υπέρ του γάμου»**, διότι μέσω αυτής ενισχύεται η καταπολέμηση της ανηθικότητας (Νικολαϊτισμός), και των αιρέσεων. Με τις εδώ διορθωτικές παραινήσεις του Κυρίου, διατηρείται η αγνότητα στις σχέσεις μεταξύ των πιστών, κυρίως στο γάμο τους εδώ στη

<sup>77</sup> Στο «η Αποκάλυψις εξηγημένη, το κατά δύναμιν», 8η έκδοση 1993. Από το βιβλίο αυτό θα είναι κι οι άλλες αναφορές του ίδιου στην Αποκάλυψη, εκτός αν αναγράφεται διαφορετικά.

<sup>78</sup> Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στην προς Κορινθίους 1η Επιστολή ομιλία του (μα') βεβαιώνει ότι και οι δίκαιοι και οι αμαρτωλοί θα έχουν πολλές διαφορές, οι μεν στον Παράδεισο, οι δε στην Κόλαση. **«Και ποιήσας δύο τάγματα δικαίων τε και αμαρτωλών, αυτά τα δύο ταῦτα εἰς πολλὰ πάλιν κατατέμνει μέρη, δεικνύς ὅτι οὔτε δίκαιοι καὶ αμαρτωλοὶ τῶν αὐτῶν τεύξονται, οὔτε δίκαιοι πάντες δικαίοις ὁμοίως, οὔτε αμαρτωλοὶ αμαρτωλοῖς».** Και μετά από λίγο συνεχίζει **«Ὅτι εἰ καὶ ἐν βασιλείᾳ πάντες, οὐ πάντες τῶν αὐτῶν ἀπολαύσονται· καὶ εἰ πάντες ἐν γεννῇ οἱ αμαρτωλοὶ, οὐ πάντες τὰ αὐτὰ ὑπομενοῦσι. Διὸ καὶ ἐπήγαγεν· Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Οὕτω, πῶς; Ἐν διαφορᾷ πολλῇ».** (PG 61, 358).

<sup>79</sup> Δεν πρόκειται για εννοιολογική αντίληψη της διαφοράς. Η χάρη του Θεού βιώνεται, δεν υπολογίζεται με τη διάνοια. Διότι «ποιος από τους ανθρώπους γνωρίζει τα σχετικά με τον άνθρωπο, παρά μόνο το πνεύμα του ανθρώπου που είναι μέσα του»; (1η Κορ. Β-11).

Γη, ενώ οι πνευματικής φύσης μάχες και ιδιαίτερα των Οικουμενικών Συνόδων, διατηρούν όλη την Εκκλησία καθαρή από αιρέσεις, ικανή για πνευματική ένωση με τον Νυμφίο Χριστό, σε Ουράνιο γάμο.

### Επιστολή στην εκκλησία των Θυατείρων

**2-18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· **2-19** οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. **2-20** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἀφείς τὴν γυναῖκά σου Ἰεζάβελ, ἣ λέγει ἑαυτὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμούς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα.

**2-21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς.

**2-22** ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς,

**2-23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

**2-24** ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

**2-25** πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἴξω.

**2-26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν,

**2-27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται, ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου,

**2-18** Καὶ στον ἄγγελο τῆς ἐκκλησίας στα Θυάτειρα γράψε. Αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, που ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς του σαν πύρινη φλόγα καὶ τὰ πόδια του ὅμοια με χαλκολίβανο. **2-19** Ξέρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστη καὶ τὴ διακονία καὶ τὴν ὑπομονή σου· καὶ τὰ ἔργα σου τα τελευταία εἶναι περισσότερα ἀπὸ τα πρώτα.

**2-20** Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίον σου αὐτό, ὅτι ἀφήνεις τὴ γυναῖκα (τοῦ περιβάλλοντός σου, τὴν ὅπως τὴν παλιά εἰδωλολάτρισσα γυναῖκα τοῦ βασιλιά τοῦ Ἰσραὴλ Ἀχαάβ) Ἰεζάβελ, που λέει γιὰ τον εαυτό τῆς ὅτι εἶναι προφήτισσα, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς δικούς μου δούλους, ὥστε νὰ πορνεύσουν καὶ νὰ φάνε εἰδωλόθυτα. **2-21**

Καὶ τῆς ἔδωσα χρόνο νὰ μετανοήσῃ, ἀλλὰ δε θέλει νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνεία τῆς. **2-22** Να! Τὴν ρίχνω στο κρεβάτι καὶ αὐτοὺς που μοιχεύουν μαζί τῆς ρίχνω σὲ θλίψη μεγάλη, ἀν δὲν μετανοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς· **2-23** καὶ τὰ παιδιὰ τῆς θὰ εξαλείψω με θάνατο, καὶ θὰ γνωρίσουν ὅλες οἱ ἐκκλησίες ὅτι ἐγώ εἶμαι ἐκεῖνος που ἐρευνᾷ νεφρά καὶ καρδιές, καὶ θὰ ἀποδώσω σὲ καθέναν ἀπὸ ἐσᾶς σύμφωνα με τὰ ἔργα σας. **2-24** Σ' ἐσᾶς ὅμως λέω στους υπόλοιπους τῶν Θυατείρων, ὅσοι δὲν ἔχουν τὴ διδαχὴ αὐτῆ, οἱ ὁποῖοι δε γνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λένε. Δὲν βάζω πάνω σας ἄλλο βάρος·

**2-25** ὅμως αὐτό που ἔχετε κρατήστε το μέχρις οὗτου ἐρθῶ. **2-26** Καὶ σ' αὐτόν που νικᾷ καὶ τηρεῖ μέχρι τέλος (ολοκλήρωσης) τὰ ἔργα μου, θὰ του δώσω ἐξουσία πάνω στα ἔθνη,

**2-27** καὶ θὰ τοὺς ποιμάνει (τοὺς ἀνθρώπους τοὺς) με ῥάβδο σιδηρένια, ὅπως τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ θὰ συντριβοῦν, ὅπως κι ἐγώ ἔχω λάβει ἐξουσία ἀπὸ τὸν Πατέρα μου,



2-28 καὶ δώσω αὐτῶ τὸν ἀστέρα τὸν 2-28 και θα του δώσω τον αστέρα τον  
πρωῖνόν. 2-29 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πρωινό. 2-29 Ὅποιος ἔχει αὐτί ας ἀκούσει τι  
Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. λέγει το Πνεύμα στις εκκλησίες.

## 2.8. Σχόλιο (για την Εκκλησία των Θουατείρων).

Εδώ ο Χριστός υπενθυμίζει την θεία του φύση, **«τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ»**, στον επίσκοπο των Θουατείρων. Και το κάνει αυτό για να τονίσει ότι βλέπει την Εκκλησία όχι με συνηθισμένα μάτια, αλλά με γεμάτα από θεϊκή γνώση (πύρινα) μάτια. Και ότι δεν περπατάει με κοινά ανθρώπινα πόδια δηλ. με τον κοσμικό τρόπο που πορεύονται και οργανώνουν τη ζωή τους οι άνθρωποι, αλλά με υπερφυσικό τρόπο. Μάλιστα μαζί με αυτούς τους πιστούς που έχουν λάβει τα υπερφυσικά δώρα της χάρις του Θεού, και γιαυτό μπορούν να περνούν μέσα από δοκιμασίες εξαγνιζόμενοι, όπως υπονοείται με τα πόδια που είναι όμοια με τον χαλκολίβανο.<sup>80</sup>

Αξιόπιστα λοιπόν αναφέρει στον επίσκοπο ότι γνωρίζει τα έργα του και μάλιστα ότι έχει κάνει πρόοδο: **«και τα έργα σου τα τελευταία είναι περισσότερα από τα πρώτα»**. Όμως του υποδεικνύει που υστερεί. Αμελεί ο επίσκοπος των Θουατείρων να ελέγξει τα λόγια και έργα της συνεργατιδός του “Ιεζάβελ” που λόγω της στενής σχέσης μαζί του ονομάζεται «γυναίκα του», χωρίς απαραίτητα να είναι σύζυγός του, αν και τότε αυτό δεν απαγορευόταν.

Τα τέκνα της Ιεζάβελ δεν αποκαλούνται τέκνα του επισκόπου όταν απειλούνται από τον Κύριο με θάνατο, αλλά **«παιδιά της»**. Είναι παιδιά πνευματικής μοιχείας, αλλά ίσως και σαρκικής, αν το ερμηνεύσουμε κατά γράμμα: **«...δεν θέλει να μετανοήσει από την πορνεία της. Να! Την ρίχνω στο κρεβάτι και αυτούς που μοιχεύουν μαζί της ρίχνω σε θλίψη μεγάλη»**... Στην περίπτωση της Περγάμου είδαμε δύο χωριστές αναφορές: σε σαρκικά αμαρτήματα των Νικολαϊτών αφενός, και στην τύπου Βαλαάμ επικρατούσα πλάνη αφ’ ετέρου, η οποία εκτός από τα ειδωλόθυτα οδηγούσε και σε πορνεία: **«να φάνε ειδωλόθυτα και να πορνεύσουν»**. Από την άποψη του **είδους αποτελεσμάτων** από αυτές τις διαδιδόμενες πλάνες, δεν έχουμε διαφορά μεταξύ Περγάμου και Θουατείρων, εκτός του γεγονότος ότι η διδασκαλία τύπου Βαλαάμ ακούγεται από κάποια απόσταση στην Εκκλησία της Περγάμου, έχει κέντρο τους ειδωλολάτρες της πόλης, ενώ στην περίπτωση της Ιεζάβελ που χαρακτηρίζεται γυναίκα του επισκόπου, η διδασκαλία αποκτά λόγω της εγγύτητάς της προς τον επίσκοπο επί πλέον κύρος, με αποτέλεσμα να επηρεάζονται αρνητικά οι πιστοί σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό.

**Επομένως η Ιεζάβελ εισάγει ένα μεγαλύτερο κακό.** Όπως η παλιά Ιεζάβελ που είχε ειδωλολατρική καταγωγή,<sup>81</sup> όταν έγινε γυναίκα του βασιλιά του Ισραήλ Αχαάβ, με το κύρος που είχε σαν βασίλισσα, διέστρεψε υπερβολικά τον λαό, οδηγώντας τον στα είδωλα και στις οργιαστικές τελετές της Αστάρτης (Αφροδίτης), έτσι και η «γυναίκα»<sup>82</sup> του επισκόπου των Θουατείρων **«λέει για τον εαυτό της ότι είναι προφήτισσα»**, αντλώντας φαινομενική αξία από την σχέση της με τον επίσκοπο. **Ο άγιος Επιφάνιος λέει ότι για τις γυναίκες που αυτο-αποκαλούνταν προφήτισσες μιλάει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος:**

<sup>80</sup> Θυμηθείτε τα γραφέντα στο σχόλιο 2.04 και την αντίστοιχη υποσημείωση.

<sup>81</sup> Ήταν Φοινίκισσα και έγινε, κατά παράβαση της εντολής του Θεού, που απαγόρευε στους Ισραηλίτες να παντρεύονται ειδωλολάτρισσες, γυναίκα του βασιλιά του Ισραήλ Αχαάβ.

<sup>82</sup> Ο μακαριστός π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος θεωρεί την γυναίκα ως σύζυγο του επισκόπου στην ερμηνεία του στην Αποκάλυψη. Ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος όμως τη βλέπει με μεταφορική έννοια: **«συνεχίζοντας να μιλάει μεταφορικά ο Κύριος παρομοιάζει την πονηρία και την απάτη των αιρετικών με πόρνη»**. (σελ. 105). Εμείς την γυναίκα ερμηνεύουμε όχι μεταφορικά, αλλά με τη γενικότερη έννοια μιας **υπαρκτής πάντως γυναίκας**. Ότι δηλ. **είναι υπαρκτή σαν πρόσωπο η γυναίκα στην οποία αναφέρεται η επιστολή**, στενά συνδεδεμένη μεν, αλλά όχι αναγκαστικά σύζυγος του επισκόπου. Αυτή η ερμηνεία μας βοηθάει όταν εξετάζουμε την Εκκλησία αυτή των Θουατείρων σαν μια εποχή μέσα στην συνολική ζωή της επι Γης Εκκλησίας, χρησιμοποιώντας τότε, για τα μη αναφερθέντα ιστορικά γεγονότα, **και την μεταφορική έννοια**.

**«...δεν βλέπετε, ότι λέγει περί των γυναικών, που νομίζοντας ότι έχουν χάρισμα προφητείας, απατώνται και απατούν πολλούς; Λέγω μάλιστα για την Πρίσκιλλα και Μαξιμίλλα και Κυρντίλλα, των οποίων η απάτη δεν διέφυγε από το Πνεύμα το Άγιον»...<sup>83</sup>**

Δηλαδή εξαπατώμενες από τα πονηρά πνεύματα κάποιες γυναίκες, εκ των οποίων μία τουλάχιστον ήταν του στενού περιβάλλοντος του επισκόπου, υποστήριζαν με την ανοχή του, ότι έχουν προφητικό χάρισμα, ενώ δίδασκαν αντίθετα προς τον λόγο του Κυρίου, πλήθος πλάνες δογματικού<sup>84</sup> και ηθικού περιεχομένου. Αυτό είναι το ιστορικό γεγονός, και σ' αυτό, κατά τον άγιο Επιφάνιο Κύπρου, οφείλεται η συρρίκνωση της Εκκλησίας των Θυατείρων, μαζί και της πόλης.

Γυναίκες με αληθινό προφητικό χάρισμα αναφέρονται στις Πράξεις των Αποστόλων, οι ευσεβείς και γνήσια αφιερωμένες στον Κύριο, κόρες του αποστόλου Φιλίππου: **«σ' αυτόν δε (τον Φίλιππο), ήσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι»** (Πράξ. Κα 9). Είναι ευθύνη του επισκόπου **να διακρίνει τα πνεύματα** από τα λόγια και έργα του καθενός και να μην επιτρέπει να κηρύσσεται στους πιστούς η διδασκαλία των δαιμονίων μέσω πλανημένων ανθρώπων.<sup>85</sup> Ιδιαίτερα πρέπει να προσέχει τους ανθρώπους του στενού του περιβάλλοντος.

Ο Κύριος δίνει αρχικά περιθώρια μετανοίας, εδώ στην ψευδοπροφήτισσα, αλλά αν δεν υπάρξει, χρησιμοποιεί δραστικότερα φάρμακα. **«Να! Την ρίχνω στο κρεβάτι»**... Το ίδιο όμως κάνει και με τους πλανημένους από αυτήν **«και αυτούς που μοιχεύουν μαζί της ρίχνω σε θλίψη μεγάλη»**. Επειδή πλανήθηκαν απ' αυτήν δεν λέει να μετανοήσουν από τα έργα τους, αλλά «από τα έργα της» **«αν δεν μετανοήσουν από τα έργα της»** δηλ. τα έργα που τους δίδαξε. Το πιο άσχημο είναι ότι όσοι μεγάλωσαν μέσα στην πλάνη, **τα παιδιά της**, ως πάσχοντες από ανίατο νόσημα, θα εξαλειφθούν με θάνατο: **«και τα παιδιά της θα εξαλείψω με θάνατο»**. Δείχνει την αιτία και τον τρόπο συρρίκνωσης της πρώιμης Εκκλησίας των Θυατείρων, όταν η κατάσταση ξέφυγε από τα χέρια του επισκόπου, και δεν υπήρξε μετάνοια. Αλλά θα κρίνει τον καθένα ξεχωριστά κατά τα έργα του: **«και θα αποδώσω σε καθέναν από εσάς σύμφωνα με τα έργα σας»**. Έτσι **«θα γνωρίσουν όλες οι εκκλησίες ότι Εγώ είμαι εκείνος που ερευνά νεφρά και καρδιές»** δηλ. όχι μόνο εξωτερικά βλέπω τα γεγονότα, αλλά ξέρω και καθέναν τι έχει μέσα του, λέγει ο Κύριος.

**«Σ' εσάς όμως» λέγει ο Κύριος, «στους υπόλοιπους των Θυατείρων, όσοι δεν έχουν τη διδαχή αυτή (της Ιεζάβελ), οι οποίοι δε γνώρισαν τα βάθη του Σατανά, καθώς λένε (οι ίδιοι). Δεν βάζω πάνω σας άλλο βάρος»**. Τι σημαίνει αυτό; **«Ο Χριστός λέγει ότι δεν θα επιβάλλει άλλο βάρος, ήτοι την δια λόγου μάχη των πιστών κατ' αυτών των αιρετικών, αλλά μόνον την αποφυγή της βρώσεως των ειδωλοθύτων και της πορνείας, το οποίον είναι απόφασις της Αποστολικής Συνόδου** (Πράξ. 15:26), ερμηνεύει ο μακαριστός **Ιωήλ Γιαννακόπουλος**. Διότι όσοι πιστοί δεν μελέτησαν σε βάθος τις πλάνες, δύσκολα μπορούν να τις αντιμετωπίσουν με λόγο. Μπορούν όμως να τις αποφύγουν στο βίο τους.

<sup>83</sup> Στο «Πανάριον», προς Παύλον και Ακάκιον: **«οὐχ ὁρᾶτε, ὧ οὗτοι, ὅτι περὶ τῶν γυναικῶν λέγει τῶν ἐν οἴῃσει προφητείας ἀπατωμένων καὶ ἀπατωσῶν πολλούς; φημί δὲ περὶ Πρισκίλλας καὶ Μαξιμίλλας καὶ Κυντίλλας, ὧν ἡ ἀπάτη οὐ λέληθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον»**... (τόμος 2, σ.308).

<sup>84</sup> Δογματική πλάνη είναι το να προσεγγίζουν οι πιστοί πνευματικά τους ειδωλολάτρες και να τρώνε ειδωλόθυτα, κατ' επέκταση κάθε μολυσμένη πνευματικά τροφή. Πολλοί είναι πχ σήμερα που μιλάνε για ενέργειες από τον υλικό κόσμο, που μέσα από απατηλές ψυχοθεραπευτικές τεχνικές των ανατολικών παγανιστικών θρησκειών, υποτίθεται ότι δίνουν ειρήνη ή άλλες ψυχικές εμπειρίες και αισθήματα. Όμως ό,τι περνάει μέσα από τις ανατολικές θρησκείες για να δοθεί στους Χριστιανούς είναι ένα σύγχρονο ειδωλόθυτο επειδή αυτές οι θρησκείες είναι ειδωλολατρικές στη βάση τους ή ολοκληρωτικά, πιστεύοντας σαν Θεό τη φύση ή της φυσικές ενέργειες, τη μετεμψύχωση κλπ.

<sup>85</sup> Σύγχρονη ψευτο-προφήτισσα είναι και η **Βασούλα Ρύντεν**. Σε διάλογο με τον «Ιησού»: **«(Βασούλα): Μπορώ να Σ' ευλογήσω και εγώ; (Ιησούς): Μπορείς. (Βασούλα): Τότε έχε τις ευλογίες μου Ιησού Χριστέ!»** (Τετράδια 116, α 77). Ορθά και το Οικουμενικό Πατριαρχείο απεκήρυξε τις πλάνες της: [www.ec-patr.org/docdisplay.php?lang=en&id=1306&tla=gr](http://www.ec-patr.org/docdisplay.php?lang=en&id=1306&tla=gr)

Και τι θα γινόταν αν τα Θυάτειρα δεν παρασυρόταν από τις Ιεζαβελικές απάτες; Θα έπαιρναν εξουσία πάνω στους εθνικούς (ειδωλολάτρες), και με ράβδο σιδερένια θα συνέτριβαν το πήλινο φρόνιμά τους, ώστε και οι λαοί αυτοί να ενταχθούν στην ίδια, ανόθευτη από τους αιρετικούς, Χριστιανική πίστη. **«Σ' αυτόν που νικά... θα του δώσω εξουσία πάνω στα έθνη, και θα τους ποιμάνει με ράβδο σιδερένια, όπως τα σκεύη τα κεραμικά θα συντριβούν».** Αυτό μπορεί και πρέπει να γίνει, αναλογικά, μέσα σε κάθε άνθρωπο. Να καταπολεμηθεί κάθε είδος συνδιαλλαγής με τα πνεύματα που υποκινούν τα πάθη της φιλαρχίας, φιλαργυρίας και φιληδονίας με τα οποία σαν άλλα ειδωλόθυτα τρέφεται η ψυχή των πνευματικά αμελών ανθρώπων κάθε εποχής, και να γίνει το σώμα άξιο κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος. Τότε ο λόγος των πιστών αποκτά δύναμη Θεϊκή, και είναι ανίκητος όπως και ο λόγος του Κυρίου Ιησού, που ενώ αυτή την εξουσία την είχε ως Θεός, την έλαβε και ως άνθρωπος κάνοντας τέλεια υπακοή στο θέλημα του Πατρός: **«όπως κι Εγώ έχω λάβει εξουσία από τον Πατέρα μου».**

Γενικά η ράβδος είναι σύμβολο κτυπήματος λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.<sup>86</sup> Όταν είναι σιδερένια τότε δεν είναι εύθραυστη, που σημαίνει ότι μπορεί να πλήττει χωρίς να κινδυνεύει από φθορά ή καταστροφή λόγω χρήσης, δηλ. προκαλεί αποτελέσματα που έχουν μονιμότερο χαρακτήρα. Προκειμένου περί λαών, η δύναμη αυτή σημαίνει την εκτόπιση της ειδωλολατρίας μέσω του σταθερού φρονήματος των πιστών και του λόγου τους που προβάλλει το δίκαιο του Θεού, χτυπώντας σαν με σιδερένια ράβδο την κάθε ανομία. Η επιμονή των ειδωλολατρών ή και ο ανοικτός πόλεμός τους κατά της Εκκλησίας θα επιφέρει σαρωτική νίκη των πιστών και στο κοσμικό πεδίο.

Τότε και η εξουσία στη Γη περνάει στους Χριστιανούς, που σημαίνει ότι ιδρύονται κράτη που έχουν νόμους σύμφωνους με το νόμο του Θεού. Αυτά έχουν σαν ανώτερο από τις κοσμικές επιδιώξεις, και σαν τον κατεξοχήν στόχο τους, να επιτύχουν για τους πολίτες τους, με ενάρτετο βίο, την ανατέλωση από αυτή τη ζωή Βασιλεία των Ουρανών. Έτσι για το Χριστιανικό βασίλειο του Βυζαντίου έλεγε ο Ράνσιμαν<sup>87</sup>: **«Είναι αδύνατο να κατανοήσει κανείς τους Βυζαντινούς αν δεν λάβει υπ' όψιν την ευσέβειά τους. Ο Βυζαντινός πίστευε ακράδαντα ότι αυτός ο κόσμος είναι απλώς προοίμιο ενός καλύτερου κόσμου, στον οποίο μπορούσε να έχει μερίδα και κλήρο εάν κρατούσε την Πίστη άφθορη. Δεν αγνοούσε τον παρόντα κόσμο».** Στους μεμονωμένους πιστούς που έχουν ακρίβεια πίστεως, όπως και τους λαούς που έχουν αληθινά Χριστιανική νομοθεσία και έθιμα, δόθηκε το ιδιαίτερο δώρο να γνωρίζουν την αρετή και να την επιδιώκουν προσβλέποντας αδιάλειπτα στη βασιλεία του Θεού σαν το **αστέρι το πρωϊνό**, που ακολουθείται από τον ήλιο της δικαιοσύνης Χριστό με τη 2α του Παρουσία. Και **«διότι σε κάθε αρετή προηγείται πάντα ο Θεός»** λέει ο Μάρκος ο ασκητής,<sup>88</sup> όπως ο ήλιος στο καθημερινό φως.

Σαν αντίστοιχη εποχή στη ζωή του συνόλου της Εκκλησίας, **«η Εκκλησία των Θυατείρων είναι η τέταρτη περίοδος. Η εποχή κατά την οποία ο Χριστιανισμός άνθισε ανάμεσα στους λαούς της Ευρώπης»**, όπως λέει ο αρχιεπ. Αβέρκιος. Μετά την εποχή των Οικουμενικών Συνόδων, που εκπροσωπείται από την Πέργαμο, όπως ειπώθηκε ήδη, ο Χριστιανισμός εξαπλώνεται σε νέες χώρες, κυρίως στους Σλάβους της Ευρώπης. Σ' αυτούς από πρόνοια του Θεού μεταδίδονται δια των αγίων **Κυρίλλου** (827-869) και **Μεθοδίου** (815-885) βασικά στοιχεία πολιτισμού της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, με πρώτο το αλφάβητο

<sup>86</sup> «Ότι τὰ πράγματα καὶ αἱ ὄψεις ἐναργέστεραι ἦσαν, καὶ μᾶλλον ἔπληττον τὸν ἀκροατὴν. Ἡ γὰρ ράβδος πληγῆς ἐστὶ σύμβολον». Εξηγήσεως στον Ιερεμία τον προφήτη τα σωζόμενα (PG 64 σ.752).

<sup>87</sup> Από το: «Η τελευταία Βυζαντινή αναγέννηση», εκδόσεις Δόμος, σελ. 23. Επί πλέον επεξηγεί: «Στο Βυζάντιο είχαν έναν τρόπο ζωής που ήταν καλύτερα δομημένος. Άλλωστε, όταν έχεις έντονο θρησκευτικό συναίσθημα, η ζωή σου μορφοποιείται κι είναι πολύ πιο ικανοποιητική από τη σημερινή, όπου κανείς δεν πιστεύει σε τίποτε αρκετά... Ήταν ένας πολιτισμός, στον οποίο η θρησκεία αποτελούσε μέρος της ζωής». Συνέντευξη στις δημοσιογράφους Χρύσα Αράπογλου και Λαμπρινή Χ. Θωμά το 1994, στη Σκωτία. (flash.gr)

<sup>88</sup> «Πάντα πώλησον Μάρκον αγόρασον», Κουφάλια Θεσσαλονίκης, Νο 40, σ. 29.



που δημιούργησαν και μετέδωσαν τον ένατο αιώνα οι προαναφερθέντες άγιοι.<sup>89</sup> Οι σλαβικοί λαοί ενώνονται σε κράτη με ισχυρότερο αυτό της Ρωσίας που εκτείνεται τώρα μέχρι τα βάθη της Ανατολής, στον Ειρηνικό ωκεανό. Εδώ οι πιστοί έδειξαν ιδιαίτερο ζήλο, με αποτέλεσμα να λάβουν, όπως οι Χριστιανοί του Βυζαντίου παλιότερα, τη «**σιδηρά ράβδο**» ακόμη και στο κοσμικό πεδίο, φτιάχνοντας ισχυρά Χριστιανικά κράτη διοικούμενα με βάση το νόμο του Θεού. Η χρονική διάρκεια όμως των κρατών αυτών σαν Χριστιανικών σταμάτησε όταν, σαν άλλη Ιεζάβελ, η φιλόκοσμη διδασκαλία και συμπεριφορά μπήκε στην ζωή των πιστών, αυξάνοντας την εμπάθειά τους τόσο ώστε να μην διαφέρουν πλέον από τα ειδωλολατρικά έθνη.

Είναι μεγάλη η αξία λοιπόν του να τηρούνται τα θεία προστάγματα. Και αυτό φαίνεται να εννοείται και από την ετυμολογία της λέξης: **Θυάτειρα τα τηρούντα τα θεία**, που γράφονται για λόγους γραμματικούς<sup>90</sup> έτσι, και με αυτά δίνεται απάντηση στο τι πρέπει να προσέξουν αυτοί που αγωνίζονται να τηρήσουν τα θεία προστάγματα. Ανάλογα, «**Θυάτειρα μεταφράζεται προς θυσίαν. Και οι άγιοι παριστούν τα σώματά τους θυσίαν ζώσαν**», λέει ο Αιδέσιμος Μπήντ.

## Επιστολή στην εκκλησία των Σάρδεων

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

**Και** τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

**3-2** γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθνήσκειν· οὐ γὰρ εὗρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου.

**3-3** μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἦξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ.

**3-4** ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσι, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοι εἰσιν.

**3-5** Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ

**Και** στον άγγελο της εκκλησίας που είναι στις Σάρδεις γράψε: Αυτά λέει εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρες. Ξέρω τα έργα σου· διότι όνομα έχεις ότι ζεις, αλλά είσαι νεκρός.

**3-2** Γίνου (στα πνευματικά) γρήγορος και στήριξε τα λοιπά (πρόσωπα) που έμελλαν να πεθάνουν, γιατί δεν έχω βρει τα έργα σου ολοκληρωμένα μπροστά στο Θεό μου.

**3-3** Να θυμάσαι, λοιπόν, πώς τα έχεις λάβει και ακούσει, και να τα τηρείς και μετανόησε. Αν όμως δεν γίνεις πνευματικά γρήγορος (δηλ. νηφάλιος και πρόθυμος εκτελεστής των εντολών του Θεού), θα έρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δεν θα γνωρίσεις ποια ώρα θα έρθω εναντίον σου.

**3-4** Αλλά έχεις λίγα ονόματα ανθρώπων στις Σάρδεις που δεν μόλυναν τα ρούχα τους και θα περπατήσουν μαζί μου με λευκά, γιατί είναι άξιοι.

**3-5** Αυτός που νικά έτσι, θα ντυθεί με ρούχα λευκά και δεν θα εξαλείψω το όνομά του από τη βίβλο της ζωής, και θα ομολογήσω το όνομά του μπροστά στον Πατέρα μου και μπροστά στους αγγέλους του.

<sup>89</sup> Έτσι εκτός από ισαπόστολοι δίκαια ονομάσθηκαν φωτιστές των Σλάβων με πλήρη έννοια, αφού τους μετέδωσαν τα γράμματα σε διανοητικό (κοσμικό) και πνευματικό επίπεδο. Εξ άλλου Σλάβοι κατά μίαν έννοια σημαίνει οι **εγγράμματοι**, ενώ τον 6ο αιώνα, οι 3 κύριες φυλές των Σλάβων, Βένδων και Αντών, αναφέρονταν από τους ξένους με το κοινό όνομα Σκλαβηνοί ή **Σκλάβοι**.

<sup>90</sup> «Τὰ διὰ τοῦ "**ειρα**" ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύτονα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον, **σῴτειρα· πρέσβειρα· ὀλέτειρα· σάπφειρα· μενέτειρα· Θυάτειρα**.»... (Θεογνώστου γραμματικού πρωτοσπαθαρίου κανόνες, προς Λέοντα, 9ος αἰών. Έκδοση Oxford University Press, και Hakkert, 1963)

πατρός μου και ένώπιον τών άγγέλων 3-6 Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι λέγει το αυτου. 3-6 'Ο έχων ους άκουσάτω τί τὸ Πνεύμα στις εκκλησίες. Πνεύμα λέγει ταῖς εκκλησίαις.

## 2.9. Σχόλιο (για την Εκκλησία των Σάρδεων).

Οι Σάρδεις, μια Εκκλησία με εξωτερική ακτινοβολία, όπως λαμπρότητα εμφανίσεων επισκόπου και κλήρου, καλοφτιαγμένες εκκλησίες κλπ, δεν έχει αληθινή πνευματικότητα. Ο επίσκοπος αρκείται στον πλούτο που νομίζει ότι έχει, σε ότι δηλ. βρήκε έτοιμο από τους προκατόχους του, που όμως χωρίς πνευματική φροντίδα παραμένει ανεκμετάλλευτος και είναι με κοσμικά μόνο κριτήρια αξιόλογος, όχι με πνευματικά. Τα πνευματικά είναι οι αγώνες για την αρετή, που αναδεικνύουν από την μεριά των πιστών ζωντανά παραδείγματα αρετής ανδρών και γυναικών, των οποίων η έλλειψη αποδεικνύει την άκαρπη εργασία του επισκόπου της Εκκλησίας των Σάρδεων. Γι' αυτό και ο επίσκοπος ελέγχεται έντονα από τον Κύριο: **«Ξέρω τα έργα σου· διότι όνομα έχεις ότι ζεις, αλλά είσαι νεκρός»**. Γιατί είναι νεκρός, και όχι απλά κάπου αμελής; Διότι επαναπαύεται στα κεκτημένα, και **όσα επι πλέον έργα κάνει δεν έχουν καμιά πνευματική αξία**. Όποιος ζει κάτι εργάζεται, έχει οπωσδήποτε και κάποια έργα. Και ο επίσκοπος επίσης έχει, τα οποία ο Κύριος του λέει ότι τα γνωρίζει: **«Ξέρω τα έργα σου»**.

Αλλά πως είναι άνευ πνευματικής αξίας σε τέτοιο βαθμό που να τον καθιστούν νεκρό; Αυτό συμβαίνει όταν τα έργα γίνονται με εμπάθεια, όπως από κενοδοξία, ή φιλαργυρία, ή με έριδες με τους υφισταμένους του, με προσωποληψία,<sup>91</sup> κλπ, δηλ. όταν γίνονται όχι με φόβο Θεού, αλλά με αμαρτωλό κοσμικό πνεύμα. Τότε ενώ σαν επίσκοπος πρέπει να είναι συνεχιστής του έργου των αποστόλων για τους οποίους ο Κύριος έλεγε **«εσείς είσθε το φως του κόσμου»** για την πληρότητα των χαρισμάτων που είχαν του Αγίου Πνεύματος, καταντάει σκοτάδι από την έλλειψη αρετής, παρασύροντας πολλούς: **«διότι αν το φως που είναι μέσα σου γίνει σκότος, το σκότος (που είναι ο κόσμος)<sup>92</sup> πόσο (περισσότερο) θα σκοτισθεί»;** (Μαθ. 6:23). Τόσο ώστε οι λοιποί των Σάρδεων επρόκειτο να πεθάνουν πνευματικά: **«Γίνου (στα πνευματικά) γρήγορος και στήριξε τα λοιπά (πρόσωπα) που έμελλαν να πεθάνουν»**. Το **έμελλαν** αντί του **μέλλουν** σημαίνει ότι με θεία επέμβαση θα σωθούν κάποιοι, που από τη μεριά της διοίκησης Εκκλησίας των Σάρδεων είχαν εγκαταλειφθεί πνευματικά και θα οδηγούνταν σε ψυχικό θάνατο, δηλ. σε πλήρη χωρισμό από τη ζωοποιό χάρη του Θεού, λόγω των αμαρτιών τους. Γιατί η εντολή του Χριστού σε όποιον θέλει να αφιερωθεί σ' Αυτόν, και κυρίως στους επισκόπους σαν συνεχιστές του Αποστολικού έργου, είναι **«ακολουθεί μοι, και άφες τους νεκρούς θάψαι τους εαυτών νεκρούς»** (Μαθ. 8:22). Που σημαίνει ακολούθησε Εμένα την αληθινή Ζωή, και άφησε τις μάταιες κοσμικές πράξεις που δεν έχουν πνευματικό αντίκρουσμα, σ' αυτούς που θέλουν να ζουν χωρίς να ενδιαφέρονται να τηρήσουν τις εντολές Μου, καταντώντας έτσι να είναι πνευματικά νεκροί. Μάλιστα από το εδάφιο αυτό του Ευαγγελίου φαίνεται το ποια διάκριση πρέπει να έχουν οι πιστοί και περισσότερο οι καθοδηγητές τους κληρικοί, όταν η εντολή της αγάπης προς τους συνανθρώπους μας, που επεκτείνεται και στους νεκρούς, δεν θεωρείται απλώς μικρότερη αλλά πρέπει δραστικά να παραμερίζεται κάποτε, χάριν της αγάπης προς τον Θεό. Διότι όποιος αληθινά ακολουθεί το Θεό δίνει με διάκριση προτεραιότητα στην

<sup>91</sup> Αμέτρητα είναι τα πάθη που ενώ δεν είναι μεγάλα όπως η μοιχεία, η πορνεία και η φιλαργυρία, όμως όλα φθείρουν την ψυχή, και εναντίον όλων αυτών πρέπει να αγωνιζόμαστε: **«Εί δε λέγεις ότι έν τοῖς φαινομένοις ου πορνεύω, ου μοιχεύω, ουκ είμι φιλάργυρος, λοιπόν δίκαιός είμι»**, πεπλάνησαι έν τούτω νομίσας ότι πάντα έξετέλεσας. Ουκ είσι μόνον τρία μέρη τής άμαρτίας, εις ά όφείλει τις άσφαλίσασθαι, αλλά μυρία· ή άφοβία, ή τύφωσις, ή άπιστία, τὸ μῖσος, ὁ φθόνος, ή δολιότης, ή υπόκρισις-πόθεν έστιν; Ουκ όφείλεις πρὸς ταῦτα έχειν τήν πάλην και τὸν άγώνα έν τοῖς λεληθόσιν, έν τοῖς λογισμοῖς»; (Μακαρίου Αιγυπτίου «Ομιλία πνευματικάί» τ. 7 σελ. 54),

<sup>92</sup> Εδώ ο κόσμος αποκαλείται «σκότος» όπως εξηγεί ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος: **«Εί δε ύμεῖς (οἱ Απόστολοι) οἱ ὄντες φῶς σκοτισθήτε, τὸ σκότος πόσον, ὃ έστιν ὁ κόσμος»;** (Ομιλία πνευματικάί, ομιλία α΄).

καθαρή, από κοσμικές προσμίξεις, αρετή, αποκομίζοντας το μέγιστο όφελος και τον μέγιστο φωτισμό, και αποφεύγοντας την σύγχυση και τα πάθη που είναι σκοτισμός της ψυχής.

Αυτό δείχνει ότι δεν κάνει ο τίτλος την αρετή, αλλά τα έργα. **Και είναι παγίδα για ένα μη δόκιμο στην αρετή πιστό, να επιθυμεί τη θέση του επισκόπου σε μια εποχή εξωτερικής άνεσης στην Εκκλησία.** Διότι όποιος θέλει να γίνει επίσκοπος οφείλει, όπως κάθε Μοναχός, να αναχωρήσει πρώτα εκ του κόσμου, δηλ. από γονείς, συγγενείς ή κτήματα ή πατρίδα ή συνήθειες, και **να νικήσει σαν να λέμε αυτά και να υπερισχύσει στον σχετικό αγώνα, διότι και αυτά είναι πόλεμος** λέγει ο άγιος Μακάριος.<sup>93</sup> Αλλά μετά αρχίζει άλλος αγώνας, προς τα πνεύματα της πονηρίας, και αν δεν προσέξει (εξαπατώμενος μάλιστα από την υποκριτική πνευματικότητα μιας εποχής ευμάρειας) μπορεί να ηττηθεί και να επιστρέψει στα παλιά πάθη, και τις κοσμικές αντιλήψεις και συναναστροφές (βλ. 2η Πέτ. 2:22).

«Στην αρχαιότητα οι Σάρδεις ήταν μια μεγάλη και πλούσια πόλη, πρωτεύουσα της επαρχίας της Λυδίας, και τώρα είναι η μικρή πόλη Σάρδ (Sart), όπου υπάρχουν πλέον λίγοι Χριστιανοί και δεν έχουν δική τους εκκλησία» λέει ο αρχιεπίσκ. Αβέρκιος. Δηλ. θα λέγαμε εμείς, **«πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν». «Ο πνευματικός θάνατος της πόλης έγινε ολοφάνερος επί του Ιουλιανού του Παραβάτη· η πόλη στράφηκε προς την ειδωλολατρεία και έτσι η επίπληξη του Θεού την κατέκλυσε: καταστράφηκε ολοσχερώς»** συμπληρώνει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (σελ. 112).

Επομένως η απειλή **«θα έρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δε θα γνωρίσεις ποια ώρα θα έρθω εναντίον σου»** σημαίνει τους ξαφνικούς πειρασμούς, όπως αυτόν του Παραβάτη που με απειλές και κολακίες έπεισε τους τότε κατοίκους της πόλης των Σάρδεων να στραφούν στην ειδωλολατρεία, οπότε λόγω της εγκατάληψης του Θεού σύντομα καταστράφηκε και η πόλη. Αυτό το κακό θα αποτρεπόταν αν ο επίσκοπος ήταν σε εγρήγορση, δηλ. νηφάλιος και πρόθυμος εκτελεστής των εντολών του Θεού, κατευθύνοντας έτσι και τον πιστό λαό του.

Οι Σάρδεις είχαν ιστορική εμπειρία του τι σημαίνει **«αν όμως δεν βρίσκεσαι σε εγρήγορση θα έρθω εναντίον σου σαν κλέφτης»**. Διότι πράγματι στην αρχαιότητα ο Κύρος ο Πέρσης, κατά το 547 π.Χ. τους έπιασε νύκτα στον ύπνο, και κατέλαβε την πόλη όταν οι άνθρωποι του αναριχήθηκαν στην, θεωρητικά απόρθητη, οχυρή ακρόπολή τους που βρισκόταν σε ύψωμα 450 μέτρα ύψος πάνω από το έδαφος, όταν οι σκοποί κοιμώντουσαν.

Η καταπολέμηση του πνεύματος αυτάρκειας και φαινομενικής πνευματικότητας του επισκόπου των Σάρδεων γίνεται από τον Κύριο με την υπενθύμιση ότι **«Αυτός είναι εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρες»**, δηλ. ο αληθινά πλούσιος. Τον κάποτε πλούτο της πόλης των Σάρδεων μαρτυρεί και το όνομά της από **τον ομώνυμο πολύτιμο λίθο, το σάρδιο**.<sup>94</sup> Όμως πνευματικά δεν είναι ότι και το όνομά της για την Εκκλησία του Χριστού. Αξιότιμοι και πολύτιμοι είναι μερικοί μόνο πιστοί **«που δεν μόλυναν τα ενδύματά τους»** δηλαδή την χάρη που έλαβαν κατά το βάπτισμα την διατήρησαν ανόθευτη από νέο-ειδωλολατρικές προσμίξεις, διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας.

Η επαγρύπνηση δεν σημαίνει την αναμαρτησία, αλλά την συνεχή κάθαρση δια των Μυστηρίων, κυρίως της Εξομολόγησης, ώστε τα ιμάτια, δηλαδή τα λόγια και έργα που μαρτυρούν την πίστη να παραμένουν καθαρά, λευκά. Ανάλογη θα είναι και η ανταμειβή: **«και θα περπατήσουν μαζί Μου με λευκά, γιατί είναι άξιοι»**. Θα λάβουν άφθαρτη δόξα, την οποία ο

<sup>93</sup> «Όταν γάρ τις αναχωρήσει από τῶν γονέων, ἀπὸ γυναικὸς ἢ κτημάτων ἢ τρυφῆς ἢ πατρίδος ἢ συνηθειῶν καὶ νικήσῃ ὡσπερ εἶπεν ταῦτα καὶ καταγωνίσῃται -καὶ ταῦτα γὰρ πόλεμὸς ἐστίν-, τότε συναγαγὼν ἑαυτὸν καὶ σχολάζων τῷ Κυρίῳ καὶ ἐγκύψας ἔνδον ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἔχει πάλιν πόλεμον καὶ ἀγῶνα μέγαν πρὸς ἀντικειμένας δυνάμεις, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς καὶ ἐνεργείας σκότους, πρὸς ἃ πολεμῆσαι αὐτὸν καὶ ἀγωνίσασθαι χρὴ ἀναλαβόντα ὄπλα οὐράνια, ἵνα δυνηθῇ νικῆσαι τὸν δεινὸν καὶ πικρὸν τῆς κακίας πόλεμον»... (Αγίου Μακαρίου, Ομιλία ν΄)

<sup>94</sup> Το σάρδιο είναι πολύτιμος λίθος λευκός ή και κόκκινος διαφανής και με ζωηρά χρώματα λέει το λεξικό Magenta.



Κύριος φανέρωσε στους Μαθητές του, όταν **«μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού έγιναν λευκά ως το φως»** (Ματθ. 17:2).

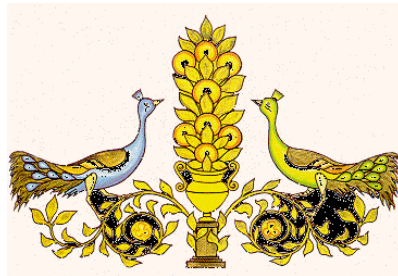
Η προσπάθεια του κάθε πιστού να διατηρηθεί στην ορθή πίστη μέσα σε ένα γενικό κλίμα αδιαφορίας, θεωρείται ομολογία πίστεως, και γιαυτό ο Κύριος κατά την υπόσχεσή του<sup>95</sup> βεβαιώνει: **«και δεν θα εξαλείψω το όνομά του από τη βίβλο της ζωής, και θα ομολογήσω το όνομά του μπροστά στον Πατέρα μου και μπροστά στους αγγέλους του»**.

Αν την δούμε γενικότερα και διαχρονικά, **«η Εκκλησία των Σάρδεων είναι η εποχή τού ουμανισμού καί υλισμού από τον 16ο ως τον 18ο αιώνα»** λέει ο αρχιεπ. Αβέρκιος. Είναι η μετά την πτώση του Βυζαντίου εποχή, οπότε βρήκαν την ευκαιρία να προωθηθούν οι κοσμικές ιδέες της Αναγέννησης στις Ορθόδοξες Σλαβικές Εκκλησίες, νοθεύοντας τον ζήλο των πιστών με στοιχεία ανθρωποκεντρικά (ουμανιστικά) και ενδιαφέροντα κοσμικά.

Πολύ χειρότερα από την Ανατολή, το ανθρωποκεντρικό αυτό πνεύμα επηρέασε ενωρίτερα το εκκλησιαστικό φρόνημα στη Δύση. Το εμπαθές πνεύμα της Αναγέννησης και της εν συνεχεία εποχής του baroque<sup>96</sup> φαινόταν στα σαρκώδη πρόσωπα των αγιογραφιών, στις ημίγυμνες παραστάσεις και γυμνά αγάλματα διακόσμησης εκκλησιών, ακόμη και του Βατικανού, στις ανθρωποκεντρικές θρησκευτικές και πολιτικό-φιλοσοφικές ιδέες κλπ.

Ο πάπας της Ρώμης θεώρησε τον εαυτό του κέντρο της Εκκλησίας στη Γη, περιορίζοντας τον Χριστό στον Ουρανό παρά τα γραφόμενα στην Αποκάλυψη, και αργότερα οι Προτεστάντες αντί να επιστρέψουν στην μητέρα Ορθόδοξη Εκκλησία απομακρύνθηκαν περισσότερο, και συνεχίζουν να απομακρύνονται, φτιάχνοντας κατά τα μέτρα τους εκκλησίες χωρίς Μυστήρια έγκυρα και κλήρο, που ονομάζουν **ομολογίες**. Αλλά γι' αυτούς ισχύει το ρητό του Παύλου: **«τον Θεό ομολογούν ότι γνωρίζουν αλλά με τα έργα αρνούνται»**... Οι «εκκλησίες» τους είναι μια κοσμική και εμπαθής προσέγγιση του Χριστιανισμού, όπου τα δόγματα της πίστης είναι θολά και καταλύονται βασικοί κανόνες της ηθικής. Για τον λόγο αυτό είναι **«βδελυκτοί και απειθείς και προς παν έργον αγαθόν αδόκιμοι»** (Τίτ. 1:15-16, βλ. υποσ.).

Όπως σε κάθε Εκκλησία, και εδώ, ο λόγος του Κυρίου κλείνει με την προτροπή όποιος έχει πνευματική ικανότητα κατανόησης, κατά τη δύναμή του πάντα, να ακούσει τι μας διδάσκει το Πνεύμα το Άγιον, διότι **αφορά τους πιστούς όλων των Εκκλησιών: «Όποιος έχει αυτί ας ακούσει τι λέγει το Πνεύμα στις εκκλησίες»**. Επομένως ας μην προσεγγίζεται μόνο στενά ιστορικά, και γενικά με κοσμική επιστημονικότητα η Αποκάλυψη, αν και σε αυτό κάποια ωφέλεια υπάρχει, εισαγωγική στο νόημα των γραφομένων, αλλά πνευματικά, με Ορθόδοξο Χριστιανικό πνεύμα.



<sup>95</sup> **«Λέγω δε υμίν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ»**. (Λουκ 1β-8). Δηλ. «Σας λέγω, όποιος Με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, και ο Υιός του ανθρώπου θα τον ομολογήσει μπροστά στους αγγέλους του Θεού», κατά τη 2α Παρουσία και Κρίση. Αλλά η ομολογία πρέπει να γίνεται και με έργα από Ορθοδόξως πιστεύοντας Χριστιανούς, όχι από ακάθαρτους λόγω απομάκρυνσης από το Μυστήριο της εξομολόγησης, ούτε απίστευτους στα δόγματα της Αληθείας αιρετικούς, προειδοποιεί ο Απόστολος Παύλος: ...«διότι όλα είναι καθαρά στους καθαρούς, στους δε μiasμένους και απίστευτους ουδέν καθαρόν, αλλά έχουν μianθεί και η συνείδηση και ο νους τους. Τον Θεό ομολογούν ότι γνωρίζουν αλλά με τα έργα αρνούνται, όντες βδελυκτοί και απειθείς και προς παν έργον αγαθόν αδόκιμοι». (Τίτ. 1:15-16).

<sup>96</sup> Η τέχνη του Μπαρόκ (Baroque) έδωσε το όνομά της στην ιστορική περίοδο 1600 - 1750 που ακολούθησε την Αναγέννηση. Ακόμη και οι άγγελοι είναι αδικαιολόγητα σαρκώδεις. Π.χ. Michelangelo Merisi da Caravaggio.

## Επιστολή στην εκκλησία της Φιλαδελφείας.

**3-7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Δαυῖδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδείς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδείς ἀνοίξει· **3-8** οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, ἣν οὐδείς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

**3-9** ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γινῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. **3-10** ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

**3-11** ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

**3-12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. **3-13** Ὁ ἔχων οὐς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

**3-7** Και στον ἀγγελο τῆς ἐκκλησίας στὴ Φιλαδέλφεια γράψε. Αὐτὰ λέει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, που ἔχει τὸ κλεῖδί τοῦ Δαβίδ, που ἀνοίγει καὶ κανεὶς δε θα (μπορέσει να) κλείσει, καὶ που κλείνει καὶ κανεὶς δεν θα (μπορέσει να) ἀνοίξει. **3-8** Ξέρω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔχω δώσει μπροστὰ σου θύρα ἀνοιγμένη, που κανεὶς δε μπορεῖ νὰ τὴν κλείσει. Γιατί ἔχεις μικρὴ δύναμη, ἀλλὰ τήρησες τὸ λόγο μου καὶ δεν ἀρνήθηκες τὸ ὄνομά μου.

**3-9** Ἰδοὺ, σου δίνω ἀπὸ τὴ συναγωγὴ τοῦ Σατανά, αὐτοὺς που λένε τους εαυτοὺς τους πὼς εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δεν εἶναι ἀλλὰ ψεύδονται. Ναι, θα τους κάνω νὰ ἔρθουν καὶ νὰ προσκυνήσουν μπροστὰ στα πόδια σου καὶ νὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ σε ἀγάπησα.

**3-10** Ἐπειδὴ φύλαξες τὸν λόγο μου νὰ ἔχεις ὑπομονή, κι ἐγὼ θα σε φυλάξω ἀπὸ τὴν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ που μέλλει νὰ ἔρχεται πάνω σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιὰ νὰ πειράξῃ αὐτοὺς που κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ.

**3-11** Ἐρχομαι γρήγορα· κράτα αὐτὸ που ἔχεις, γιὰ νὰ μην πάρει κανεὶς τὸ στέφανό σου.

**3-12** Αὐτὸν που νικά θα τὸν κάνω στῦλο μέσα στο ναὸ τοῦ Θεοῦ μου καὶ ἔξω δε θα βγεῖ πια. Καὶ θα γράψω πάνω του τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλης τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινούργιας Ἱερουσαλήμ, που κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὸ Θεὸ μου· καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούργιο.

**3-13** Ὅποιος ἔχει αὐτὴν ἀκούσει τι λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες.

### 2.10. Σχόλιο (για τὴν Ἐκκλησία τῆς Φιλαδελφείας).

«Καὶ πρῶτα ὀνομάζεται ἐδῶ ὁ Κύριος, εἰδικά, Ἄγιος, γιὰ νὰ υπενθυμίσει ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ ἐπισκόπου, νὰ κάνει δηλ. αγίους. Νὰ προετοιμάζει καὶ νὰ κατευθύνει τοὺς ἀνθρώπους στὸ δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος» ἐρμηνεύει ὁ ἀρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 196). «Αὐτὰ τα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός». Καὶ προσθέτει τὸ «ἀληθινός», «διότι τὴν ἀγιότητα ὁ Κύριος τὴν ἔχει ἐξ ἑαυτοῦ... Δεν μεταβλήθηκε σὲ Ἄγιο. Γεννήθηκε προ πάντων τῶν αἰώνων Ἄγιος. Διότι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Μεσσίας, γιὰ τὸν ὁποῖο μιλάει ὅλη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Εἶναι ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαβίδ (κατὰ σάρκα)» λέγει στὴ συνέχεια ὁ μακαριστὸς Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 198).

Ο Χριστός τονίζει ότι **Αυτός έχει το κλειδί του Δαβίδ**. Ο Δαβίδ ως προφήτης και βασιλιάς υπήρξε εν πολλοίς προτύπωση του Μεσσία Χριστού, ο οποίος είναι βασιλιάς και αρχιερέας αιώνιος, ο κατ' εξοχήν προφήτης<sup>97</sup> ο αποκαλύπτων Μυστήρια και διδάσκαλος.

**Ο Μεσσίας έπρεπε να γεννηθεί στην Βηθλεέμ**, την πόλη Δαβίδ, καθώς οι ίδιοι οι Ιουδαίοι συμβούλεψαν τον Ηρώδη όταν ήρθαν οι Μάγοι, και όντως γεννήθηκε εκεί, **από Παρθένο μητέρα** όπως προφήτευσε ο Ησαΐας, **στη φάτνη των ζώων** όπως προείπε ο Αμβρακίου. **Έφυγε κατόπιν στην Αίγυπτο** (επί νεφέλης κούφης, δηλ. επί της Θεοτόκου) καταδιωκόμενος από τον Ηρώδη, όπως πάλι προφήτευσε ο Ησαΐας. **Ήρθε στον Ιορδάνη να βαπτισθεί και τα ύδατα τον φοβήθηκαν** όπως προφήτευσε ο Δαβίδ, που επίσης προείπε τα τρυπήματα από τα καρφιά (**ώρυξαν χείρας μου και πόδας μου**) που έγιναν στο Σταυρό. Και ο Μωυσής για τη Σταύρωση προείπε ότι **θα δείτε τη ζωή σας να κρέμεται επί ξύλου, την ταφή του προδιετύπωσε ο Ιακώβ** αναφέροντας ότι **«εκοιμήθη ως λέων»**, και την Ανάσταση ο Δαβίδ προανέκηρυξε με το **«ανάστα ο Θεός να κρίνεις τη Γη»**. Και για την Ανάληψη ο ίδιος προείπε: **«ανέβη ο Θεός με αλαλαγμό»**.

Οι προφητείες αυτές δεν κατανοούνται, παραμένουν ένα κλειδωμένο αίνιγμα, αν δεν θεωρηθεί Μεσσίας ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος είναι ο μόνος που σώζει: **«εάν γαρ μη πιστεύσητε ότι εγώ είμι, αποθανείσθε εν ταις αμαρτίαις υμών»** (Ιω 8:24). Επομένως το κλειδί της σωτηρίας μας και της γνώσης (δηλ. της επαλήθευσης των Προφητειών και κατανόησης όλης της Παλαιάς Διαθήκης) το κατέχει ο Χριστός, ο οποίος δεν είναι μόνο άνθρωπος αλλά και Θεός, πράγμα που δεν μπόρεσαν να πιστέψουν οι Ιουδαίοι. **«Διότι εσείς ω ανόητοι μη γνωρίζοντες την προφητεία Μωυσέως, ενομίζατε ότι τυχαίον άνθρωπο σταυρώνετε. Αλλά ο από εσάς, ο εναντίον σας μάλλον, το σκεύος της εκλογής, ο Παύλος κραυγάζει: διότι αν ήξεραν, τον Κύριο της δόξης δεν θα εσταύρωναν»** λέγει ο ιερός Χρυσόστομος.<sup>98</sup>

Η Σταύρωση λοιπόν του Χριστού ως ανθρώπου, που συγχρόνως είναι ο Υιός του Θεού και Κύριος της δόξης, είναι το κέντρο επίλυσης των αινιγμάτων της Παλαιάς Διαθήκης και επαλήθευσης των προφητειών και κέντρο της σωτηρίας των ανθρώπων. Γι' αυτό **ειδικότερα κλειδί ονομάζεται ο Σταυρός του Κυρίου**, που προτυπωνόταν στον Ελιακείμ: «και θα συμβεί την ημέρα εκείνη θα καλέσω τον παιδα μου Ελιακείμ του Χελκίου... και θα δώσω την δόξα Δαβίδ σ' αυτόν, και θα κυβερνήσει, και δεν θα υπάρξει ο αντιλέγων. **Και θα δώσω σ' αυτόν το κλειδί του οίκου Δαβίδ επί του ώμου αυτού και θα ανοίξει, και δεν θα υπάρξει ο αποκλείων, και θα κλείσει και δεν θα υπάρξει ο ανοίγων»** (Ησ. κβ 20-22). Το κλειδί του οίκου Δαβίδ, δηλ. τον Σταυρό, έφερε ο Κύριος που προτυπωνόταν από τον Ελιακείμ, επί του ώμου του όταν οδηγείτο στην Σταύρωση.

Ο Venerable Bede (Αιδέσιμος Μπήντ) ερμηνεύει: **«Κλειδί. Δηλαδή, βασιλική εξουσία, είτε γιατί γεννήθηκε (ο Χριστός) από την γενειά του Δαβίδ, είτε διότι η προφητεία του Δαβίδ έγινε ολοφάνερη από την εγκαθίδρυση της Εκκλησίας του Χριστού»** (που είναι η βασιλεία του Χριστού και στη Γη).

Ο επίσκοπος της Φιλαδελφείας επαινείται από τον Κύριο, ο οποίος τον αναγνωρίζει ως αγωνιστή ήδη στεφανωμένο (δηλ. με νίκες στον πόλεμο των παθών και των έξωθεν πειρασμών): **«κράτα αυτό που έχεις, για να μην πάρει κανείς τον στέφανό σου»**. Οι επιτυχίες του επισκόπου οφείλονται στο ότι έδειξε υπομονή, αν και πρέπει μέχρι τέλους της ζωής του να την παρατείνει, κατά το Ευαγγελικό: **«ο υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται»**.

<sup>97</sup> Τον Μεσσία έτσι απεκάλεσε ο Μωυσής: **«προφήτην εκ των αδελφών σου ως εμέ αναστήσει σοι Κυριος ο Θεός σου, αυτού ακούσεσθε»**. (Δευτ. 18:15). Δηλ. προφήτη που θα είναι Ιουδαίος την καταγωγή θα φανερώσει σε σένα Ισραήλ, Κύριος ο Θεός σου, αυτού να ακούσετε.

<sup>98</sup> Λόγος εις τον άγιο Πρωτομάρτυρα Στέφανο: **«Υμεις γάρ, ὡς ανόητοι, μη γινώσκοντες την προφητείαν Μωυσέως, ενομίζετε ψιλὸν ἄνθρωπον σταυροῦν· ἀλλ' ὁ ἐξ ὑμῶν, καθ' ὑμῶν δὲ μάλλον, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, Παῦλος κράζει· Εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν»**. (PG 59, 503).



Για αυτή την υπομονή του θα διαφυλαχθεί από τους πειρασμούς που θα δοκιμάσουν όλη την ανθρωπότητα, δηλ. θα είναι παγκόσμιος: «Επειδή φύλαξες το λόγο μου να έχεις υπομονή, **κι εγώ θα σε φυλάξω από την ώρα του πειρασμού που μέλλει να έρχεται πάνω σ' όλη την οικουμένη**, για να πειράξει αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη». Επειδή φύλαξε το λόγο του Κυρίου στους, περιορισμένους τοπικά και χρονικά, μικρότερους πειρασμούς, θα διαφυλαχθεί από Αυτόν στους πολύ μεγαλύτερους, των αυτοκρατόρων της κοσμοκράτειρας τότε Ρώμης.

Η φράση **«του πειρασμού»** αναφέρεται σε ένα αντί πολλών πειρασμών, διότι αφ' ενός ο συγκεκριμένος επίσκοπος της επιστολής δεν θα φτάσει να ζήσει περισσότερους από ένα παγκόσμιο διωγμό, εκτεινόμενο σε όλη την γνωστή τότε οικουμένη που εξουσιαζόταν από τους Ρωμαίους, και αφ' ετέρου διότι οι διωγμοί των Ρωμαίων αποτελούν προτύπωση του διωγμού που θα εξαπολύσει σε όλη τη Γη εναντίον των πιστών, ο παγκόσμιος ηγέτης την εποχή της Συντελείας, Αντίχριστος. Τον τελευταίο αυτό και μεγαλύτερο από όλους διωγμό θα τον ζήσει κάποιος διάδοχος του επισκόπου, διότι δεν απειλήθηκε μετακίνηση της λυχνίας της Φιλαδελφείας. Σ' αυτόν ακόμη και οι εκλεκτοί θα κινδυνεύσουν να εξαπατηθούν από τα απατηλά σημεία και τέρατα του Αντιχρίστου. Η διαφύλαξη από τον μεγάλο πειρασμό δεν σημαίνει ότι ο επίσκοπος δεν θα περάσει θλίψεις από αυτόν, αλλά ότι θα ενισχυθεί στην πίστη ώστε να κερδίσει μάλλον παρά να χάσει σε αρετή.

Η εμμονή του επισκόπου της Φιλαδελφείας στην τήρηση του νόμου του Θεού και την υπεράσπισή του από τους ανθρώπους που είναι όργανα του Σατανά, μεταξύ των οποίων και οι Ιουδαίοι της συναγωγής, συγχρόνως με την φιλανθρωπία του που υποδηλώνεται και από το όνομα της Εκκλησίας, κάμπει τελικά τους εχθρούς, που επάνω του αναγνωρίζουν τη χάρη του Θεού. Έτσι από διώκτες γίνονται ταπεινοί πιστοί που προσκυνούν στο πρόσωπό του τον αληθινό Θεό που τον χαρίτωσε: **«θα τους κάνω να έρθουν και να προσκυνήσουν μπροστά στα πόδια σου και να γνωρίσουν ότι εγώ σε αγάπησα»**. Είναι η αγιότητα του επισκόπου που έλκει κοντά του φίλους και εχθρούς, η οποία του δωρήθηκε από τον Κύριο, και με την οποία σαν με θύρα ανοικτή προς τον Ουρανό, ενώνεται ο νους του με το Θεό: **«έχω δώσει μπροστά σου θύρα ανοιγμένη, που κανείς δε μπορεί να την κλείσει»**.

Ιδιαίτερα επαινείται ο επίσκοπος από τον Χριστό, διότι παρά την μικρή δύναμη που έχει, δηλ. τη μικρή κοσμική ισχύ και επιρροή στα γεγονότα της περιοχής που επισκοπεί, τήρησε τις εντολές Του και δεν αρνήθηκε ότι είναι και στην πράξη Χριστιανός: **«έχεις μικρή δύναμη, αλλά τήρησες το λόγο μου και δεν αρνήθηκες το όνομά μου»**. Γι' αυτό και είναι αγαπητός στον Κύριο που είπε: **«Εάν τας εντολάς μου τηρήσετε, θα μείνετε στην αγάπη μου, όπως Εγώ έχοντας τηρήσει τις εντολές του Πατρός μου μένω στην αγάπη Του»** (Ιω. 15:10).

Ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος παρατηρεί: **«Η Φιλαδέλφεια ήταν η δεύτερη σπουδαιότερη πόλη της Λυδίας και ήταν γνωστή για τον ιδρυτή της Άτταλο Φιλάδελο, βασιλιά της Περγάμου. Ήταν η μόνη από τις πόλεις της Μικράς Ασίας που για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν υπέκυψε στους Τούρκους. Είναι αξιοθαύμαστο ότι ακόμη και στις μέρες μας ο Χριστιανισμός στην Φιλαδέλφεια ανθίζει περισσότερο απ' ότι σε οποιαδήποτε άλλη Μικρασιατική πόλη. Έχει διασωθεί σημαντικός αριθμός Χριστιανών με τον δικό τους επίσκοπο και είκοσι πέντε εκκλησίες. Οι κάτοικοί της ξεχωρίζουν για την ευγένεια και φιλοξενία τους. Οι Τούρκοι αποκαλούν τη Φιλαδέλφεια Alakh-ser δηλ. Πόλη του Θεού. Κι αυτό, άθελά μας, μας θυμίζει την υπόσχεση του Κυρίου: Και θα γράψω πάνω του το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλης του Θεού μου»** (σελ. 115).

Για την ετυμολογία της λέξης ο Μπήντ γράφει: **«Φιλαδέλφεια. Φιλαδέλφεια ερμηνεύεται «αδελφική αγάπη», και σ' αυτήν είναι η πόρτα του βασιλείου ανοικτή, και η υπόσχεση δόθηκε διότι είναι αγαπημένη από τον Κύριο»**. Φιλάδελφος είναι ο φιλών δηλ. αγαπών τους αδελφούς του. Και Φιλαδέλφεια επομένως είναι η επισκοπή που χαρακτηρίζεται

από την αδελφική αγάπη των μελών της.

Όπως ο επίσκοπος της Φιλαδελφείας **στήριξε τους αδελφούς του** με το παράδειγμά του και την αυτοθυσία του, αντιπαλαίοντας με τους ανθρώπους του Σατανά στη ζωή αυτή, αντίστοιχη θα είναι και η θέση του στην αιωνιότητα. Δηλ. θα είναι **στύλος** της Ουράνιας και πνευματικής Ιερουσαλήμ κατά την υπόσχεση του Κυρίου: **«Αυτόν που νικά θα τον κάνω στύλο μέσα στο ναό του Θεού μου και έξω δεν θα βγει πια»**. Και η δόξα του επισκόπου θα είναι τριπλή όπως σημαίνεται από τα τρία ονόματα που λαμβάνει:

1) από τον Θεό διότι **«ο αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του Πατρός μου»** (Ιω 14:21),

2) από την Νέα Ιερουσαλήμ που απαρτίζεται από τους χαριτωμένους από το Άγιο Πνεύμα πιστούς στον Ουρανό, που όσο προστίθενται κι άλλοι σ' αυτή, τόσο περισσότερο πλησιάζει η ολοκλήρωσή της και το κατέβασμά της στον περίγειο χώρο για τη 2α Παρουσία. Και

3) από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού Χριστό, που θα γνωρισθεί στους αξίους, μετά την Κρίση, με νέα πολύ μεγαλύτερη δόξα.

Γι' αυτό γράφεται: **«Και θα γράψω πάνω του το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλης του Θεού μου, της καινούργιας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από το Θεό μου· και το όνομά μου το καινούργιο»**.

Σαν γενικότερη εποχή **«η Εκκλησία της Φιλαδελφείας είναι η προτελευταία περίοδος της ζωής της Εκκλησίας του Χριστού. Πρόκειται για σύγχρονη μας εποχή, όταν η Εκκλησία θα έχει «μικρή δύναμη» στη σύγχρονη ανθρωπότητα, καινούργιοι διωγμοί θα ξεκινήσουν και θα απαιτείται πολύ υπομονή»** μας λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (+1976) όπως γράψαμε ήδη. Επειδή υπελόγησε ότι η Εκκλησία των Σάρδεων κράτησε, σαν μεγαλύτερη εποχή, μέχρι τον 18ο αιώνα, έπεται ότι η Φιλαδέλφια κρατάει από τον 19ο περ. αιώνα μέχρι τις ημέρες μας, ή μάλλον μέχρι την έναρξη της προσπάθειας για την Παγκοσμιοποίηση, δηλ. μέχρι περίπου το 1990. Ακριβέστερα **από εκκλησιαστικής πλευράς, μέχρι το 1986 χρονιά του Τσερνομπίλ και έναρξης της Πανθηρσκείας**.

Η Εκκλησία διωκομένη τότε στη Σοβιετική Ένωση και σ' όλα τα άλλα αθεϊστικά καθεστώτα μεγαλούργησε δημιουργώντας πολλά εκατομμύρια νεομαρτύρων της πίστεως. Στην Ελλάδα η Μικρασιατική καταστροφή, εκτός από τους πιστούς που αναδείχθηκαν νεομάρτυρες από τους Τούρκους, ανέδειξε μέσα στα δύσκολα χρόνια και τους πολέμους που ακολούθησαν, και πολλές οσιακές φυσιογνωμίες, όπως του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, των αγίων γερόντων Γεωργίου Καρσλίδη, Παΐσιου του Αγιορείτου, Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτη, Ιακώβου Τσαλίκη, Σωφρονίου του Αγιορείτου και κτήτορος Μονής στο Έσσεξ, Αμφιλοχίου του Μακρή, Γενναδίου από τα Ακούμια της Κρήτης, Ευμενίου και Θεοδοσίου από το Ρέθυμνο της Κρήτης, Νικηφόρου του λεπρού επίσης από την Κρήτη, ενωρίτερα του Αγίου Ανθίμου της Χίου, του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου κλπ. Στη Ρωσία επίσης πολλοί όσοι βοήθησαν τον πιστό δοκιμαζόμενο λαό, όπως ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς ο ιατρός, η αγία Ματρώνα της Μόσχας η τυφλή, ο στάρετς Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ, ο γέροντας Αριστοκλής, ενωρίτερα ο άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης και πιο πριν ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, πολλοί γέροντες της Μονής της Όπτινα, και άλλοι πολλοί. Στη Ρωσική διασπορά έλαμψε ιδιαίτερα ο άγιος Ιωάννης ο Μαξιμόβιτς ο θαυματουργός.

Αυτά ας τα κατανοήσουν όσοι έχουν την πνευματική ικανότητα, διότι **απευθύνονται στους πιστούς κάθε Εκκλησίας, σε κάθε χρόνο και τόπο: «Όποιος έχει αυτή ας ακούσει τι λέγει το Πνεύμα στις εκκλησίες»**.



άνω ο αρχιεπίσκοπος **Αβέρκιος Τσοσέβ**, αξιόλογος ερμηνευτής της Αποκάλυψης



## Επιστολή στην εκκλησία της Λαοδικείας.

**3-14** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

**3-15** οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός

**3-16** οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

**3-17** ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρειάν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός,

**3-18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλη καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλύριον ἵνα ἐγχαρίση τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς.

**3-19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον.

**3-20** ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

**3-21** Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσει μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

**3-22** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

**3-14** Και στον ἀγγελο της ἐκκλησίας στη Λαοδικεία γράψε. Αυτὰ λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσης τοῦ Θεοῦ.

**3-15** Ξέρω τὰ ἔργα σου· ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός. Ἐπρεπε να ἦσουν ψυχρὸς ἢ ζεστός.

**3-16** Ἔτσι, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς καὶ οὔτε (εἶσαι) ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω να σε αποβάλω σαν ἐμετό ἀπὸ τὸ στόμα μου.

**3-17** Γιατί λες ὅτι πλούσιος εἶμαι καὶ ἔχω πλουτίσει καὶ ἀπὸ τίποτα δὲν ἔχω ἀνάγκη, καὶ δὲν ξέρεις ὅτι ἐσύ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ φτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός.

**3-18** Σε συμβουλεύω να αγοράσεις ἀπὸ ἐμένα χρυσάφι που ἔχει πυρακτωθεῖ καὶ καθαριστεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά, για να πλουτίσεις, καὶ ρούχα λευκά, για να ντυθεῖς καὶ να μὴ φανερωθεῖ ἡ ντροπὴ τῆς γυμνότητάς σου, καὶ κολλύριο, ὡστε να χρίσεις τοὺς ὀφθαλμούς σου, για να βλέπεις. **3-19** Εγὼ ὅσους ἀγαπῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ἐχε ζήλο, λοιπόν, καὶ μετανόησε.

**3-20** Ἰδοὺ, ἔχω σταθεῖ μπροστὰ στη θύρα καὶ κτυπῶ. Ἀν κάποιος ἀκούσει τὴ φωνὴ μου καὶ ἀνοίξει τὴ θύρα, τότε θα εἰσέλθω πρὸς αὐτὸν καὶ θα δειπνήσω μαζί του καὶ αὐτὸς μαζί μου.

**3-21** Σ' αὐτὸν που νικά θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στο θρόνο μου, ὅπως κι ἐγὼ νίκησα καὶ κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στο θρόνο του.

**3-22** Ὅποιος ἔχει αὐτί ας ἀκούσει τι λέγει τὸ Πνεῦμα στις ἐκκλησίες.

### 2.11. Σχόλιο (για τὴν Ἐκκλησία τῆς Λαοδικείας).

Στὴν ἑβδόμη καὶ τελευταία τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας ἀπευθύνεται ὁ Κύριος με τὸ ὄνομα **Ἀμὴν**. Καὶ ἐπειδὴ με αὐτὴ τὴν Εβραϊκὴ λέξη που σημαίνει «γένεοιτο» (εἶθε να γίνει, εἶθε να πραγματοποιηθῶν ὅσα ζητάμε) κλείνουν οἱ προσευχές μας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ εκπληρωτὴς τῶν αἰτημάτων μας, ὅπως καὶ του ἐπισκόπου τῆς Λαοδικείας. Καὶ συγχρόνως εἶναι **«ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός»**, που εἶχε καὶ πρὶν τὴν Σταύρωση τὴν βεβαίωση τῆς ἀληθείας τῆς διδασκαλίας του ἐκ του Θεοῦ Πατρός: **«ὁ πέμψας με Πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ»** (1ω 5:37).



Με την, μετά τα σεπτά Πάθη, Ανάσταση, ο Χριστός έγινε η αρχή της νέας πνευματικής κτίσης: **«απαρχή Χριστός, έπειτα οι Χριστού εν τη (Δευτέρα) παρουσία αυτού»<sup>99</sup>** (Α Κορ. 15:23). Σαν Υιός του Θεού ήταν η Αρχή δια του οποίου έγινε όλη η κτίση: **«πάντα δι' αυτού εγένετο, και χωρίς αυτού εγένετο ουδέ εν ο γέγονεν»** (Ιω 1:2-3).

Επομένως όλη η κτίση και η αναδημιουργία της οφείλεται στον Κύριο Ιησού Χριστό, που εύκολα μπορεί να αναζωογονήσει και τον επίσκοπο της Λαοδικείας αν το θέλει. Διότι από τα έργα του αποδεικνύεται χλιαρός στην πίστη και χρειάζεται διόρθωση: **«ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός. Έπρεπε να ήσουν ψυχρός ή ζεστός»**. Αν δεν θελήσει να διορθωθεί θα αποβληθεί από τον Κύριο: **«Έτσι, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε (είσαι) ζεστός ούτε ψυχρός, μέλλω να σε αποβάλω σαν εμετό από το στόμα μου»**. Το αντίθετο δηλ. που συμβαίνει με τους αληθινά ανθρώπους του Θεού, όπως τον προφήτη Ιερεμία στον οποίο ο Κύριος υποσχόταν ότι θα είναι σαν το στόμα του αν με το λόγο του κάποιιοι μετανοούσαν: **«εάν εξαγάγης τίμιον από αναξίου, ως το στόμα μου έση (θα είσαι)»**. (Ιερ. 15:19)

Ο αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος γράφει: **«Η Λαοδίκεια ήταν Ελληνική<sup>100</sup> πόλη. Κτίσθηκε υπό του Αντιόχου Β,<sup>101</sup> στην εύφορη κοιλάδα του Λύκου ανατολικά της Εφέσου και απέναντι της Ιεραπόλεως. Ήκμαζε σ' αυτή το εμπόριο, η βιομηχανία και η ιατρική. Αλλά παρά την υλική πρόοδο υστερούσε τρομακτικά σε θρησκευτική ζωή... Η Εκκλησία αυτή είχε ιδρυθεί υπό του αποστόλου Παύλου διά του Επαφρά, με πρώτο επίσκοπο τον Αρχιππο. Κατά τους χρόνους της Αποκαλύψεως ευρίσκεται σε πλήρη μααρασμό... Γι' αυτό και ο Κύριος την αναφέρει τελευταία στην Αποκάλυψη, διότι ήταν και στην αρετή τελευταία»** (σελ. 210). Κατά τον μακαριστό Βασιλόπουλο ήταν πλούσια πόλη σε υλικά αγαθά από τα οποία μάλλον ήρθε σε πνευματικό μααρασμό.

Κάπως ανάλογα σκιαγραφεί τη Λαοδίκεια ο αρχιεπ. Αβέρκιος: **«Η Λαοδίκεια που τώρα αποκαλείται από τους Τούρκους Eski-Gissar, δηλ. «Αρχαίο Οχυρό», βρίσκεται στη Φρυγία, στον ποταμό Λύκο, κοντά στην πόλη Κολοσσαί. Στην αρχαιότητα ήταν γνωστή για τη γονιμότητα του εδάφους της, το εμπόριο και την κτηνοτροφία της. Ήταν πολυπληθής και πλούσια πόλη. Αυτό μαρτυρούν εκσκαφές κατά τις οποίες βρέθηκαν πολύτιμα γλυπτά, πολυτελή διακοσμητικά αντικείμενα από μάρμαρο, βάθρα κλπ. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο πλούτος ήταν που έκανε τους Λαοδικείς τόσο χλιαρούς στην πίστη, και γι' αυτό η πόλη υπέστη την τόσο αυστηρή τιμωρία του Θεού, την ολοσχερή καταστροφή και ερήμωσή της από τους Τούρκους»**. (σελ. 119).

Ο Κύριος καλεί τον επίσκοπο να μην επαναπαύεται στον υλικό πλούτο που έχει λόγω της γενικής ευμάρειας. Τον συμβουλεύει να αγοράσει από τον Κύριο αγιαστική χάρη, που είναι πνευματικό χρυσάφι καθαρισμένο με τη φωτιά των δικιμασιών, ώστε να ντυθεί με αρετές για να μην φαίνεται ότι είναι γυμνός από αυτές όπως οι άπιστοι, αλλά και να ανοίξουν έτσι οι οφθαλμοί του για να βλέπει: **«Σε συμβουλεύω να αγοράσεις από εμένα χρυσάφι που έχει πυρακτωθεί και καθαριστεί από τη φωτιά, για να πλουτίσεις, και ρούχα λευκά, για να ντυθείς και να μη φανερωθεί η ντροπή της γυμνότητάς σου, και κολλύριο, ώστε να χρίσεις τους οφθαλμούς σου, για να βλέπεις»**. Τον προτρέπει να μην φοβάται τις δοκιμασίες, και προσπαθεί να ξεφύγει με τη χλιαρή συμπεριφορά από αυτές, διότι **«Εγώ όσους αγαπώ ελέγχω και παιδεύω»**. Τον καλεί σε μετάνοια **«έχε ζήλο, λοιπόν, και μετανόησε»** μέσα από τον έλεγχο που γίνεται μέσα στη

<sup>99</sup> Και: **«αυτός (ο Χριστός) είναι η κεφαλή του σώματος της εκκλησίας ος είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, ίνα γένηται εν πάσιν αυτός πρωτεύων»** (Κολ. 1:18).

<sup>100</sup> ...«Εἰσὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις κτίσματα τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ Μηδίᾳ, ὧν Λαοδικεῖά τε καὶ Ἀπάμεια καὶ ἡ πρὸς Ῥάγαις [Ἡράκλεια] καὶ αὐτὴ Ῥάγα, τὸ τοῦ Νικάτορος κτίσμα», (Στράβωνος Γεωγραφικά Leipzig, βιβ. 11, κεφ. 13).

<sup>101</sup> Μάλλον από τον πατέρα του Σέλευκο: **«...τῆς δὲ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης (ἐβασίλευσεν) Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, ὃς καὶ πόλεις δύο κτίσας ἐν τοῖς μέρεσι Κιλικίας καὶ ἄλλην ἐν Συρίᾳ τὴν μὲν Σελεύκειαν ἐκάλεσεν τὴν δὲ Ἀντιόχειαν τὴν δὲ Λαοδικεῖαν εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς Λαοδικῆς»**, κατά τον χρονογράφο Ιωήλ του 13ου αιώνα (TLG 3140 001). Και για την ετυμολογία από άλλη πηγή του 11ου αιώνα: **«Λαοδίκεια, πόλις Ἀσίας, ἀπὸ Λαοδικῆς θυγατρὸς Σελεύκου, κτισθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ... Λαοδίκη, ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη»**. (Etymologicum Gudianum σελ. 362)

συνείδησή του, διότι εδώ είναι ο Κύριος που κρούει τη θύρα της καρδιάς του. Όλοι εμείς μπορούμε και πρέπει να ζητάμε τα χρήσιμα για την ψυχή μας από τον Κύριο, όπως λέγεται και στο Ευαγγέλιο **«κρούετε, και ανοιγήσεται υμίν (θα σας ανοιχθεί)»** (Ματθ. 7:7).

Μπορούμε να δούμε την κρούση και εξωτερικά, στα γεγονότα της ζωής μας που μας βοηθούν να αλλάξουμε πορεία στα θέματα της αρετής. **«Πως κρούει ο Κύριος: 1) Με τον λόγο του Ευαγγελίου. 2) Με το κήρυγμα. 3). Με τις ευεργεσίες. 4) Με τις θλίψεις»**, λέει ο μακαριστός Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 222).

Οι νικητές του πνευματικού αγώνα σε μια εποχή γενικής κατάπτωσης και χλιαρότητας θα έχουν σπουδαία ανταμειβή: **«Σ' αυτόν που νικά θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στο θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στο θρόνο του»**.

Η Λαοδίκεια, όπως υποσημειώσαμε, ήδη έλαβε το όνομά της από την **Λαοδίκη** θυγατέρα του Σελεύκου. Σημαίνει δίκη του λαού, με την έννοια ότι **δικάζεται ο λαός**, αλλά μπορεί και αντίστροφα να εννοηθεί ότι εκεί **δικάζει ο λαός**. Την εποχή που γράφτηκε η επιστολή της Αποκάλυψης συνέβαινε από τους ηγεμόνες το πρώτο, να δικάζουν αυτοί το λαό. Προχωρώντας προς την συντέλεια όμως ο λαός, έστω και επιφανειακά, αποκτά δημοκρατικά δικαιώματα και πλέον συμμετέχει στη διοίκηση. Από πνευματικής πλευράς η Εκκλησία θέλει όλοι οι πιστοί να έχουν πλήρη γνώση<sup>102</sup> των ιερών κειμένων και παραδόσεων για να μπορούν **να κρίνουν στον εαυτό τους τι είναι δίκαιο και σωστό**, και **παράλληλα να δέχονται και τις κρίσεις των κληρικών** για να διορθώνονται. Παλιότερα ο θεός λόγος διδασκόταν κυρίως από τον επίσκοπο και τους (ιεροκήρυκες) κληρικούς, αλλά τώρα η πρόοδος στην τεχνολογία και την διάδοση της γνώσης κάνει δυνατή και την απ' ευθείας από τους πιστούς μάθηση των συγγραμμάτων των Πατέρων μαζί και της Βίβλου. Αυτό είναι ιδιαίτερα χρήσιμο στην εποχή της αποστασίας που ζούμε και της χλιαρής και αμφιλεγόμενης υποστήριξης της πίστης υπό των επισκόπων.

Σαν γενικότερη εποχή **«η Εκκλησία της Λαοδικείας είναι η τελευταία, η τρομερότερη όλων των εποχών, πριν από το τέλος του κόσμου, και χαρακτηρίζεται από αδιαφορία προς την πίστη και εξωτερική ευημερία»**<sup>103</sup> λέει ο αρχιεπ. Αβέρκιος. Ακολουθεί την εποχή της Φιλαδελφείας και, όπως είπαμε ήδη, **αρχίζει μαζί με την παγκοσμιοποίηση, (κατά το 1986) όσον αφορά τα εκκλησιαστικά γεγονότα**, από τα οποία εξαρτώνται όλες οι άλλες εξελίξεις σύμφωνα με το πνεύμα της Αποκάλυψης. Αν και επίσημα η παγκοσμιοποίηση πολιτικά αναγγέλθηκε το 1990 από τον τότε πρόεδρο George Bush, **οικονομικά ξεκίνησε στις 27 Οκτωβρίου του 1986**,<sup>104</sup> όταν το χρηματο-οικονομικό της σύστημα άρχισε να δουλεύει σε παγκόσμια βάση, με την ηλεκτρονική διασύνδεση όλων των χρηματιστηρίων και τραπεζικών συστημάτων. Δεν μπορεί να είναι τυχαίο ότι την ίδια ημερομηνία ακριβώς, **στις 27 Οκτωβρίου 1986, ξεκίνησε και η πανθηρσκεία στην Ασία!**

## **2.12. Συνοπτικά για όλες τις Εκκλησίες.**

Ο Ιησούς Χριστός σαν θεμελιωτής και κεφαλή της Εκκλησίας απευθύνεται στους επισκόπους των εκκλησιών και σε όλους τους πιστούς δια του Ευαγγελιστού Ιωάννου, που είναι και ο συγγραφέας της Αποκάλυψης, για να τους νουθετίσει. Απευθύνεται σε όλες τις μέσα στο χρόνο Εκκλησίες που σημαίνονται με τον αριθμό επτά (7), και σε όλες τις κατά τόπους Εκκλησίες που δηλώνονται από το όνομα της Ασίας που σημαίνει «πάσα γη».

Επομένως σε κάθε επίσκοπο υπάρχει κάτι ωφέλιμο να μάθει από τις επιστολές αυτές προς τις Εκκλησίες, διότι ότι συμβαίνει σε κάθε επισκοπή είναι ότι γράφτηκε προς κάποια από τις επτά αρχικές Εκκλησίες ή είναι μέρος ή συνδυασμός των γραφομένων σε περισσότερες της μιας από αυτές. Επειδή τα νοήματα είναι πνευματικά, είναι ωφέλιμα σε όλους, διότι στηρίζουν τις ψυχές των Χριστιανών στην αλήθεια της Ευαγγελικής διδασκαλίας, ώστε να ενεργούν με

<sup>102</sup> Μάλιστα σε ερευνητικό επίπεδο: **«Ερευνάτε τας γραφάς»** (Ιω Ε-39).

<sup>103</sup> «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», σελ. 123 και 124.

<sup>104</sup> <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

τρόπο θεάρεστο. Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος απευθυνόμενος στους Κολασσαείς,<sup>105</sup> ζητάει μετά την ανάγνωση από αυτούς της επιστολής του, να σταλεί αυτή και προς τους Λαοδικείς, και αντίστροφα, των Λαοδικέων προς τους Κολασσαείς. Για τις προσωπικές όμως συμβουλές ισχύει το λεχθέν υπό του Κυρίου προς τον Πέτρο όταν ήθελε να μάθει για τον Ιωάννη: «**Τι προς σε**»; (Ιω 21:23).<sup>106</sup>

Αλλά και στους πιστούς είναι πολύ ωφέλιμα όσα γράφονται στην Αποκάλυψη, και προς τις Εκκλησίες, διότι **κάθε πιστός είναι μία εκκλησία του Θεού**. Και όλα όσα εξωτερικά βλέπομε να υπηρετούν το σχέδιο της σωτηρίας μας, και την τελείωση του συνόλου της Εκκλησίας (της Νέας Ιερουσαλήμ), όπως ναοί, εικόνες, ιερά άμφια κλπ, έχουν γίνει για να καθαγιάζεται το σώμα, και να υπηρετεί και αυτό την τελείωση της λογικής ψυχής μας. Διότι **η ψυχή είναι η ζώσα και αληθινή του Θεού εκκλησία** λέγει ο **Άγιος Μακάριος**.<sup>107</sup> Και τονίζει ότι στην Συντέλεια καταργείται όλη η φαινόμενη (εξωτερική - ορατή) οικονομία<sup>108</sup> και διακονία, ακόμη και αυτή που υπηρετεί τα Μυστήρια της Εκκλησίας, και μένει η λογική ψυχή που με τρόπο νοερό, όπως αρμόζει σ' αυτήν, τελεί τα Μυστήρια με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.<sup>109</sup>

Είναι πολύ σημαντικό να το ξέρομε αυτό, ότι η ψυχή μπορεί να πάρει τον αγιασμό των θείων Μυστηρίων με τρόπο καθαρά πνευματικό σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως στην εποχή του διωγμού του τελικού Αντιχρίστου, οπότε δεν θα τελούνται δημόσια θείες λειτουργίες.

Σε τέτοιες περιπτώσεις αναφέρεται επίσης ο **Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας**: «**Λοιπόν, θα ερωτήσει κανείς αν κάποιος από τούς ζώντες έχει στην ψυχή του όλα τα καλά πού είπαμε (που τον καθιστούν άξιο της θείας Μεταλήψεως), δεν προσέλθει όμως στα Μυστήρια, θα λάβει εξίσου τον αγιασμό πού προέρχεται από αυτά; Όχι ο καθένας, αλλά εκείνος πού δεν μπορεί να προσέλθει σωματικώς, όπως οι ψυχές των νεκρών. Τέτοιοι υπήρξαν όσοι έζησαν περιπλανώμενοι σε ερημιές και όρη και σπηλιές και οπές της γης (Εβρ. 11,38), για τούς οποίους ήταν αδύνατον να δουν θυσιαστήριο και ιερέα. Αυτούς ο ίδιος ο Χριστός τους αγίαζε αφανώς με αυτόν τον αγιασμό. Πώς το ξέρουμε αυτό; Από το ότι είχαν μέσα τους ζωή, την οποία δε θα είχαν, αν δε μετείχαν στο Μυστήριο αυτό. Διότι ο ίδιος ο Χριστός είπε: «**Αν δε φάγετε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα Του, δεν θα έχετε ζωή μέσα σας**» (Ιω. 6, 53). Και για να το φανερώσει αυτό, σε πολλούς από αυτούς τους αγίους έστειλε Αγγέλους για να τους φέρουν τα τίμια δώρα».<sup>110</sup>**

<sup>105</sup> «Καί όταν ἀναγνώσθῃ παρ' ὑμῖν (Κολασσαεῖς) ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καί ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσθῃ, καί τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καί ὑμεῖς ἀναγνώτε». (Κολ. 14:14)

<sup>106</sup> Δηλ. τι σε νοιάζει εσένα; Αντιλαμβάνεσαι πόσο υψηλή είναι η αποστολή σας; Έχει σημασία ο τρόπος που ζητεί να μάθει κάποιος για αυτά που αφορούν άλλους. Τότε οι Απόστολοι, πριν την Πεντηκοστή, ήταν ακόμη ατελείς.

<sup>107</sup> «**Πᾶσα ἡ φαινόμενη τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ οἰκονομία γέγονε διὰ τὴν ζῶσαν καὶ νοερὰν οὐσίαν τῆς ψυχῆς τῆς λογικῆς τῆς κατ' εἰκόνα Θεοῦ ποιηθείσης, ἣτις ἐστὶν ἡ ζῶσα καὶ ἀληθινὴ Θεοῦ ἐκκλησία. Καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὁμοίοις ὀνόμασιν ἐτιμήθη τὰ ἄλογα καὶ ἄψυχα καὶ σωματικὰ τῶν λογικῶν καὶ ζώντων καὶ ἐπουρανίων, ἵνα διὰ τῆς σκιᾶς ὀδεύσασα ἡ νηπία ψυχὴ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν καταστήσῃ. Ἐκκλησία γὰρ Χριστοῦ καὶ ναὸς Θεοῦ καὶ θυσιαστήριον ἀληθινὸν καὶ θυσία ζῶσα ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος τυγχάνει, δι' οὗ καὶ τὰ σωματικὰ ἀγιαζόμενα τὴν ἐπίκλησιν τῶν οὐρανίων ἔλαχεν**». (Αγίου Μακαρίου του Αιγυπτίου, λόγος NB).

<sup>108</sup> Οικονομία είναι το Θεϊκό σχέδιο της σωτηρίας.

<sup>109</sup> Στον ίδιο (NB) λόγο: «Ὡσπερ γὰρ ἡ τοῦ νόμου λατρεία καὶ διαγωγή σκιὰ ἦν τῆς νῦν ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, οὕτως ἡ νῦν ὀρωμένη ἐκκλησία σκιὰ ἐστὶ τοῦ ἔνδον ἀνθρώπου τοῦ λογικοῦ καὶ ἀληθινοῦ. ἰδοὺ γὰρ πᾶσα ἡ φαινόμενη οἰκονομία καὶ διακονία τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας παρέρχεται ἐν τῇ συντελείᾳ καὶ μένει ἡ λογικὴ καὶ νοερὰ οὐσία τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, εἰς ἣν πᾶσα ἡ οἰκονομία καὶ ἡ διακονία [τῶν] μυστηρίων τῶν ἐπουρανίων τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν δυνάμει Πνεύματος ἀγίου ἐπιτελεσθῆναι ὀφείλει, ἵνα ἀληθῶς ναὸς ἅγιος Θεοῦ καὶ ἐκκλησία Χριστοῦ διὰ τῆς ζώσης τοῦ πνεύματος ἐνεργείας καταρτισθεῖσα ζωῆς αἰωνίου κληρονόμος γένηται».

<sup>110</sup> Αγίου Νικολάου Καβάσιλα, «Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας», Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 133. Οι άγγελοι απλώς φανερώνουν το μυστήριο, δεν είναι πάντα απαραίτητοι. Στο θέμα αυτό αναφέρονται και άλλοι άγιοι, όπως ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης που θέλει ο ασκητής να είναι πλήρως συνειδητοποιημένος και προετοιμασμένος έχοντας πει και την ευχή της θείας Μεταλήψεως, και είναι γραμμένες σχετικές ιστορίες στο Γεροντικό, στους βίους παλαιών και συγχρόνων ασκητών όπως του αγίου γέροντος Ιωσήφ του ησυχαστού κλπ.



Επειδή λοιπόν **«Εκκλησία Χριστού και ναός Θεού και θυσιαστήριο αληθινό και ζωντανή θυσία είναι ο άνθρωπος του Θεού»**,<sup>111</sup> έπεται ότι οι προειδοποιήσεις του Χριστού προς την Εκκλησία της Λαοδικείας, αυτής των εσχάτων ημερών κατά τον αρχιεπίσκοπο Αβέρκιο, πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθούν από όλους τους Χριστιανούς και όχι μόνο από τους επισκόπους των Εκκλησιών.

Η χλιαρότητα στην πίστη έχει αρχίσει να διαφαίνεται από τις μέρες μας, και θα γίνει ακόμη μεγαλύτερη πλησιάζοντας προς την συντέλεια, οφειλόμενη στην εκκοσμίκευση και εξωτερική άνεση, όπως περιγράφεται στην Αποκάλυψη: **«Διότι λες ότι πλούσιος είμαι και έχω πλουτίσει και από τίποτα δεν έχω ανάγκη, και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και φτωχός και τυφλός και γυμνός»** (3-17). Οι επίσκοποι θα επαναπαύονται στην εξωτερική άνεση με την οποία θα λειτουργούν οι εκκλησίες τους, και θα γίνονται διαρκώς ανακαινίσεις και στολισμοί των εκκλησιαστικών κτιρίων, χωρίς όμως την απαραίτητη πνευματική εργασία<sup>112</sup> με την οποία καθαγιάζονται όλα αυτά. Αν και εσωτερικά (δηλ. πνευματικά) θα υπάρχει φτώχεια και τυφλότης και γύμνια, εξωτερικά θα υπάρχει πολυτελής εμφάνιση.

Το χαρακτηριστικό της εποχής αυτής που αντιστοιχεί στην Εκκλησία της Λαοδικείας είναι η υποκρισία, ακόμα και στο θέμα της πίστης. Αν και δεν θα υπάρχει αληθινή αγάπη προς το Θεό και τον συνάνθρωπο, θα κτίζονται εκκλησίες από κενοδοξία περισσότερο παρά από φιλοθεΐα. **Αλλά κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σ' αυτές τις εκκλησίες την εποχή του Αντιχρίστου: «Ξανά σας επαναλαμβάνω: Κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σε εκείνες τις εκκλησίες. Θα είναι στερημένες ελέους!...»**, λέει εμφαντικά ο σάρετς **Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ** (+1950, βλ. Επίτομο υπό ΛΜΔ). Και ανάλογα, ο σάρετς **Σεραφείμ της Βύριτσα** (1866-1949) προειδοποιούσε τα πνευματικά του παιδιά ότι: «Θα έλθει εποχή, όταν όχι οι διωγμοί, αλλά τα χρήματα, οι ανέσεις και οι απολαύσεις θα διώξουν τους ανθρώπους από τον Θεό και τότε θα χαθούν περισσότερες ψυχές απ' ότι στους καιρούς του ανοικτού πολέμου κατά του Θεού. **Από τη μια θα ξαναστήνουν σταυρούς και θα επιχρυσώνουν τους τρούλους και από την άλλη παντού θα βασιλεύει το ψεύδος και το κακό. Η πραγματική Εκκλησία θα διώκεται πάντα και οι άνθρωποι θα σωθούν μόνο μέσα από τις θλίψεις και τις αρρώστιες. Οι διωγμοί θα είναι ύπουλοι και απρόβλεπτοι. Θα είναι πολύ φοβερό να ζει κανείς τότε... Λυπάμαι αυτούς που θα ζουν τότε!»**

Η επίταση της αποστασίας, που είναι ένα φαινόμενο χαρακτηριστικό της προετοιμασίας για την έλευση του Αντιχρίστου, και η υποκρισία στα ζητήματα της πίστης που ήδη θεσμοθετήθηκε από τον καιρό των πανθηρσκευτικών συνάξεων (επίσημα το 1986 όπως αναφέραμε), προφητεύθηκε από τον άγιο επίσκοπο **Θεοφάνη τον έγκλειστο**:

**«Αν και το όνομα του Χριστού θα ακούγεται παντού, και παντού θα είναι ορατές εκκλησίες και εκκλησιαστικές ακολουθίες, όλα αυτά θα είναι μόνο εμφάνιση, ενώ μέσα θα**

<sup>111</sup> Κατά τον Άγιο Μακάριο, και είναι σύμφωνο με το πνεύμα των Γραφών και τους άλλους Πατέρες. Κατά τον ιερό Χρυσόστομο: **«Έκαστος γὰρ ὑμῶν ναός ἐστι, καὶ κοινὴ πάντες, καὶ ὡς ἐν σώματι Χριστοῦ οἰκεῖ, καὶ ὡς ἐν ναῷ πνευματικῷ οἰκεῖ...»** (PG 62, σ. 44).

<sup>112</sup> Ο σάρετς Λαυρέντιος λέει χαρακτηριστικά για τις έσχατες ημέρες: «Θάρθει καιρός που θα ανακαινίσουν ακόμη και τις κλειστές εκκλησίες, και θα τις στερεώσουν όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά. Θα χρυσώνουν τους θόλους και τα καμπαναριά. Αλλά όταν αυτός ο καιρός περάσει, θα μπει η εποχή της βασιλείας του Αντιχρίστου... **Δεν βλέπετε πόσο υποκριτικά έχουν ετοιμασθεί όλα; Όλες οι εκκλησίες θα είναι απόλυτα μεγαλοπρεπείς, όπως ποτέ πριν. Αλλά κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σ' αυτές τις εκκλησίες** (την εποχή του Αντιχρίστου). Ο Αντίχριστος θα στεφθεί βασιλιάς σε ένα μεγάλο ναό στην Ιερουσαλήμ, με τη συμμετοχή κλήρου και του Ρώσου Πατριάρχη! Η ζάλη που θα επικρατεί θα είναι τέτοια, που ακόμα και ο Ρώσος Πατριάρχης, κατά τον σάρετς Λαυρέντιο, δεν θα έχει πεισθεί στους λόγους των προφητών Ηλία και Ενώχ που θα αποκαλύπτουν τον Αντίχριστο! Όταν όμως ο τελευταίος στην στέψη του, κατά την ορκωμοσία, θα περικόψει τις λέξεις που αναφέρονται στο Θεό, και θα αναγνωρίσει μόνο τον εαυτό του, τότε ο Πατριάρχης θα αναφωνήσει ότι αυτός είναι ο Αντίχριστος και θα φονευθεί...

**επικρατεί αληθινή αποστασία. Σε αυτό το έδαφος θα γεννηθεί ο Αντίχριστος...».**<sup>113</sup>

Ο μακαριστός πατήρ Σεραφείμ Ρόουζ (+1982), ο ένθερμος και χαρισματικός Ορθόδοξος από την Αμερική, αναρωτιέται για τους διαθρησκευτικούς διαλόγους:<sup>114</sup> **«Σε ποιο πιθανό έδαφος μπορεί να βρίσκεται οποιοδήποτε είδος ενότητας, έστω και χαλαρής, ανάμεσα σε Χριστιανούς και αυτούς που όχι απλώς δεν γνωρίζουν το Χριστό, αλλά - όπως στην περίπτωση των μη χριστιανικών θρησκειών που βρίσκονται σε επαφή με το Χριστιανισμό - απορρίπτουν κατηγορηματικά το Χριστό»;** Και αναφέρει πολλά παραδείγματα “θεολογικών” ανοησιών αλλά και βλασφημιών που ακούγονται στις οικουμενιστικές και πανθρησκευτικές συνάξεις από πολλά χρόνια πριν. Για ένα μητροπολίτη από το Λίβανο λέει: «Αναφερόμενος στην προφητεία **«θα εκχύσω το Πνεύμα μου σε κάθε σάρκα»** (Ιωήλ 2:28), ο μητροπολίτης δηλώνει: **«Πρέπει να θεωρήσουμε ότι αυτό εννοεί μια Πεντηκοστή που είναι παγκόσμια από την πρώτη στιγμή... η έλευση του Πνεύματος στον κόσμο δεν εξαρτάται από τον Υιό... Το Πνεύμα ενεργεί και εφαρμόζει τις ενέργειές Του σε συμφωνία με τη δική Του οικονομία και από αυτή τη σκοπιά μπορούμε να εκτιμήσουμε τις μη χριστιανικές θρησκείες ως σημεία όπου εργάζεται η έμπνευσή Του»!** Το Πνεύμα τις Αληθείας εμπνέει πλάνες κατά τον μητροπολίτη! Έτσι ουσιαστικά δηλώνει ότι μόνο με παραχάραξη των αληθειών της Ορθοδοξίας μπορεί να γίνονται τέτοιοι διάλογοι και αυτός προτείνει μία μεγάλου μεγέθους πλάνη σαν βάση. Παρόμοιες πλάνες έχουν ακουστεί πολλές, όμως η πιο επικίνδυνη είναι αυτή που χαϊδεύει τα αυτιά των αφελών προβάλλοντας την ανάγκη προώθησης της κοσμικής ειρήνης μέσω των πανθρησκευτικών κατασκευασμάτων, παρόλο που μέχρι τώρα δεν την βοήθησαν καθόλου. Μάλλον αποκοιμίζαν τον κόσμο, δείχνοντας προς τα έξω μια ειρηνόφιλη μάσκα, ενώ το σχέδιο των πολέμων της Νέας Τάξης προχωράει προς την γενική ανάφλεξη, με τις ευλογίες μάλιστα του πνευματικού της ηγέτη, δηλαδή του πάπα.

Η άσχημη πνευματικά κατάσταση θα παρασύρει περισσότερο τους κληρικούς, που θα εκτραπούν ηθικά και δογματικά: **«οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων»**, έλεγε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Ο Θεός όμως σαν Θεός αγάπης εύκολα μας συγχωράει κάθε φορά που προστρέχουμε σ’ Αυτόν. Μάλιστα **όπου επλεόνασε η αμαρτία, εκεί υπερεπερίσσευσε η χάρη κατά τον Απόστολο** (Ρωμ. 5:20). Επομένως εκείνο που είναι σημαντικότερο είναι η μετάνοια. Είναι η λεύκανση των ενδυμάτων της ψυχής με το Μυστήριο της Εξομολογήσεως, που όπως γράφεται προς τον επίσκοπο, δίνει **«ρούχα λευκά, για να ντυθείς και να μη φανερωθεί η ντροπή της γυμνότητάς σου»...**

**Λόγω των συχνών πτώσεων οι άνθρωποι πρέπει να έχουν και ανάλογα συχνή προσέλευση στο Μυστήριο της Μετανοίας.** Διότι αν δεν έχουν πνευματικά κατορθώματα και αρετές, τουλάχιστον ας έχουν όσο το δυνατόν λιγότερα αμαρτήματα να βαραίνουν την ψυχή τους, μάλιστα κατά την ώρα του θανάτου.

Όταν βασιλεύσει ο τελικός Αντίχριστος δεν θα γίνεται δημόσια θεία λειτουργία πουθενά στον κόσμο, και οι αληθινοί Χριστιανοί θα βρίσκονται υπό διωγμόν. Τότε το βδέλυγμα της ερημώσεως θα έχει μπει (πνευματικά) μέσα και στις Χριστιανικές εκκλησίες,<sup>115</sup> όπως μας πληροφορεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Και ο ίδιος ο Αντίχριστος θα στήσει τον θρόνο του

<sup>113</sup> Και αυτό από τον Επίτομο, πηγής: Bishop Theophan, Tolkovanie na Vtoroe Poslanie sv. Apostola Pavla k Soluniam, 2.3-5.

<sup>114</sup> Στο «**Η Ορθοδοξία και η θρησκεία του μέλλοντος**», από το 2: **«Χριστιανικός και μη χριστιανικός οικουμενισμός».**

<sup>115</sup> Στην 2η προς Θεσσαλονικείς ομιλία, (PG 62,482): **«Καὶ ἀποκαλυφθῆ ὁ ἄνθρωπος, φησὶν, ὁ ὑπερραϊρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα. Οὐ γὰρ εἰς εἰδωλολατρείαν ἄξει ἐκεῖνος, ἀλλ’ ἀντίθεός τις ἔσται, καὶ πάντας καταλύσει τοὺς θεοὺς, καὶ κελεύσει προσκυνεῖν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ καθεσθήσεται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πανταχοῦ Ἐκκλησίας».** Εδώ ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μιλάει για Εκκλησίες με «Ε» κεφαλαίο, όχι δηλ. κτίσματα αλλά υποδιαρέσεις εκκλησιαστικές, όπως πατριαρχεία, αρχιεπισκοπές, επισκοπές κλπ. **Αυτές θα αποστατήσουν μαζικά, δηλ. πνευματικά θα αποδεχθούν τον Αντίχριστο.** Ο Αντίχριστος, σαν άνθρωπος, θα καθίσει στο ναό των Ιουδαίων, και δεν μπορεί να είναι παντού, όπως ο Χριστός που είναι μέσα σε κάθε Εκκλησία Του, ως Θεός.

στον ανοικοδομηθέντα ναό των Ιουδαίων της Ιερουσαλήμ, κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας, όπως τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό,<sup>116</sup> όπου θα έχει την απαίτηση να προσκυνείται σαν θεός. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος λέγει ομοίως: **«Βδέλυγμα της ερημώσεως που στέκεται σε τόπο Άγιο, λέγεται, διότι ο ναός των Ιεροσολύμων θα οικοδομηθεί ύστερα, καθώς ο Αντίχριστος θα πιστευθεί από τους Ιουδαίους ότι είναι Χριστός, και θα καθίσει και θα θεωρηθεί βασιλιάς όλης της Οικουμένης. Θα έρθει δε για να ερημώσει τον κόσμο, διότι είναι βδέλυγμα της ερημώσεως».**<sup>117</sup>

Κατά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, μετά τον 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο, θα υπάρξει μια γενική αναστολή του κακού, όχι όμως εξαφάνισή του. **Ο λύκος τότε θα ζήσει με τ' αρνί** κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Και όπως εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, σε επόμενο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, οι άνθρωποι που επέζησαν του πολέμου, στην πλειοψηφία τους έμειναν αμετανόητοι. Θα υπάρξει όμως και μετάνοια. Δηλαδή προσέλευση στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη ανθρώπων που είχαν έως τότε παραδοθεί στα θηριώδη ένστικτά τους.

Και ο λύκος είναι ζώο αρπακτικό. **«Διότι αν εισέλθει εδώ άνθρωπος που αρπάξει, πλεονεκτεί, ακούσει δε τους λόγους της διδασκαλίας, μεταβάλλει τη γνώμη του και αντί λύκου γίνεται πρόβατο. Διότι ο μεν λύκος και τα ξένα αρπάξει, το δε πρόβατο και το μαλλί του προσφέρει».**<sup>118</sup> Και σε άλλη ομιλία: **«Τότε θα συμβοσκηθεί ο λύκος με τα αρνιά. Λύκο λοιπόν καλεί η Γραφή τον πλούσιο, αρνί τον πτωχό».**<sup>119</sup> Δάσκαλος της αρπαγής όπως και κάθε κακίας, είναι κατ' εξοχήν ο Διάβολος, όπως αναφέρεται στο Ευαγγέλιο. Επομένως κατά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας θα υπάρξει πνευματική αναζωογόνηση της Οικουμένης, ανάλογη αυτής που υπήρξε τα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού. Σ' αυτήν αναφερόταν, η προφητεία του Ησαΐα<sup>120</sup> που επανέλαβε, κατ' επέκταση, για την εποχή μας ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, αλλά η διάρκειά της τώρα θα είναι πολύ σύντομη...

**συνεχίζεται...**

26-11/9-12-2011, Νίκωνος του «Μετανοείτε»  
**Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

### **Όλα τα τεύχη:**

- A. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf) (αυτό το τεύχος).
- B. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>116</sup> «...ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραινόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, (ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεὸν καθίσει ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν, ὅτι ἔστι θεός». **Εἰς τὸν ναὸν δὲ τοῦ θεοῦ οὐ τὸν ἡμέτερον, ἀλλὰ τὸν παλαιόν, τὸν Ἰουδαϊκόν**». (Περὶ τοῦ ἀντιχρίστου, «Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως»).

<sup>117</sup> Από την «Σημασία (σημείωση) στον Ιεζεκιήλ», (PG 36, 668): **«Βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ, φασὶν, ὅτι ὁ ναὸς ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομηθήσεται ὕστερον, ὡς τοῦ Ἀντιχρίστου πιστευθησομένου ὑπὸ Ἰουδαίων Χριστοῦ εἶναι, καὶ καθεσθησομένου, καὶ δόξοντος ὅλης τῆς οἰκουμένης εἶναι βασιλέως. Ἦξει δὲ ἐπ' ἐρημίᾳ τοῦ κόσμου· βδέλυγμα γάρ ἐστι τῆς ἐρημώσεως».**

<sup>118</sup> Ιω. Χρυσοστόμου ομιλία στον Λάζαρο, PG 48, σ. 1038.

<sup>119</sup> Του Ιω. Χρυσοστόμου επίσης: **«Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν. Λύκον τοίνυν καλεῖ ἡ Γραφή τὸν πλούσιον, ἀρνίον τὸν πτωχόν».** (MPG 50, σ. 437).

<sup>120</sup> **«...καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ...»** (Ησ. Ια 6). Μαζί με τον προφήτη Ησαΐα λέει και ο Ιερεμίας, εξηγεί ο Χρυσότομος: **«Εγὼ σαν ἀρνὶ ἀκάκο ἦρθα να θυσιαστώ. Ἀρνὶ ἦταν ἀνάγκη να ονομαστῆι (ο Χριστός) διότι δεν επαναστάτησε για το πάθος, δεν ἐλάκτισε (= δεν ἀντιστάθηκε) στην σφαγή».** (PG 59, 615).



- Θ. [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)  
 I. [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)  
 IA. [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)  
 IB. [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

**Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:**

<https://www.imdle0.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

**Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :**

| <b>Ε ν ό τ η τ ε ς :</b> |   | <b>Σελίς</b> |
|--------------------------|---|--------------|
| <b>1.1.</b>              | Εισαγωγή γενική   | <b>2</b>     |
| <b>1.2.</b>              | Εισαγωγή στην Αποκάλυψη   | <b>6</b>     |
| <b>1.3.</b>              | Αποκάλυψη: ένα εσχατολογικό βιβλίο  | <b>8</b>     |
| <b>1.4.</b>              | Πόρισμα γενικό  | <b>10</b>    |
| <b>1.5.</b>              | Αξιοσημείωτα  | <b>10</b>    |
| <b>2.0.</b>              | <b>Η μελέτη του κειμένου</b>  | <b>12</b>    |
| <b>2.1.</b>              | Εισαγωγή και χαιρετισμός  | <b>12</b>    |
| <b>2.2.</b>              | Ο Ιωάννης προς τις επτά (7) Εκκλησίες                                     | <b>13</b>    |
| <b>2.3.</b>              | Ο Ιωάννης στην Πάτμο  | <b>17</b>    |
| <b>2.4.</b>              | Οι επτά λυχνίες και η εμφάνιση του Κυρίου                                 | <b>18</b>    |
| <b>2.5.</b>              | Επιστολή στην εκκλησία της Εφέσου   | <b>21</b>    |
| »                        | Οι 7 Εκκλησίες ως επτά εποχές του Χριστιανισμού, κατά τον αρχιεπ. Αβέρκιο | <b>23</b>    |
| <b>2.6.</b>              | Επιστολή στην Εκκλησία της Σμύρνης  | <b>24</b>    |
| <b>2.7.</b>              | Επιστολή στην εκκλησία της Περγάμου                                       | <b>27</b>    |
| <b>2.8.</b>              | Επιστολή στην εκκλησία των Θυατείρων                                      | <b>30</b>    |
| <b>2.9.</b>              | Επιστολή στην εκκλησία των Σάρδεων  | <b>34</b>    |
| <b>2.10.</b>             | Επιστολή στην εκκλησία της Φιλαδελφείας                                   | <b>38</b>    |
| <b>2.11.</b>             | Επιστολή στην εκκλησία της Λαοδικείας                                     | <b>42</b>    |
| <b>2.12.</b>             | Συνοπτικά για όλες τις Εκκλησίες  | <b>44</b>    |

*www.imdle0.gr*



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Τα τέσσερα (4) «ζώα»

*«οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος,  
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ».* (Λουκ. Δ 4)

Β. Η Ουράνια λατρεία - Το Αρνίο και το σφραγισμένο βιβλίο - Οι έξι από τις επτά Σφραγίδες

Μάρτιος 2012 +

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

Στη Δημοτική  
(Η ουράνια λατρεία)

Μετά ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἠκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· ἀνάβα ὧδε καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

**4-2** καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος,

**4-3** ὅμοιος ὄρασει λίθω ἰάσπιδι καὶ σαρκίῳ· καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου, ὁμοίως ὄρασις σμαραγδίνων.

**4-4** καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους τοὺς εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

**4-5** καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ·

**4-6** καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοίᾳ κρυστάλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν·

**4-7** καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ·

**4-8** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἐν αὐτῶν ἔχον ἀνὰ πτέρυγας ἕξ, κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

Μετά ἀπὸ αὐτὰ κοίταξα, καὶ να, θύρα ἀνοιγμένη στον ουρανὸ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη που ἀκουσα νὰ μιλά σαν σάλπιγγα μαζί μου, νὰ λέει. Ἀνέβα ἐδῶ καὶ θα σου δείξω ὅσα πρέπει νὰ γίνουν μετὰ ἀπὸ αὐτά.

**4-2** Τότε ἀμέσως ἦρθα σὲ πνευματικὴ κατάσταση, καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἦταν τοποθετημένος στον ουρανὸ, καὶ πάνω στο θρόνο κάποιος καθισμένος, **4-3** ὁμοιος στη θέα με τὸ λίθο ἰάσπη καὶ τὸ σάρδιο· καὶ ουράνιο τόξο (ἀπλωμένο) κυκλικά του θρόνου, καθὼς καὶ θέα ἀπὸ σμαράγδια.

**4-4** Καὶ κυκλικά γύρω στο θρόνο, θρόνοι εἴκοσι τέσσερις, καὶ πάνω στους θρόνους καθισμένους εἴκοσι τέσσερις πρεσβυτέρους ντυμένους με ρούχα λευκά, καὶ πάνω στα κεφάλια τους στεφάνια χρυσά.

**4-5** Καὶ ἀπὸ τὸ θρόνο βγαίνουν ἀστραπές καὶ φωνές καὶ βροντές· καὶ ἑπτὰ πύρινες λαμπάδες καίνε μπροστὰ στο θρόνο, που εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

**4-6** Καὶ μπροστὰ στο θρόνο σαν θάλασσα γυάλινη, ὁμοία με κρύσταλλο. Καὶ στο μέσο του θρόνου καὶ κυκλικά γύρω ἀπὸ τὸ θρόνο, τέσσερα ζῶα (ὄντα με ἰδιαιτέρη ζωντανία), γεμάτα ὀφθαλμούς ἀπὸ μπροστὰ καὶ ἀπὸ πίσω.

**4-7** Καὶ τὸ πρῶτο οὐν τὸ γεμάτο ζωὴ εἶναι ὅμοιο με λέοντα καὶ τὸ δεύτερο οὐν ὅμοιο με μοσχάρι καὶ τὸ τρίτο οὐν ἔχει τὸ πρόσωπο σαν ἀνθρώπου καὶ τὸ τέταρτο οὐν εἶναι ὅμοιο με ἀετὸ που πετάει.

**4-8** Καὶ τὰ τέσσερα ζωντανά (γεμάτα ζωὴ ὄντα), τὸ καθένα τους ξεχωριστά ἔχει ἀπὸ ἕξι φτερούγες, ἐνὼ κυκλικά καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτα ὀφθαλμούς. Καὶ ἀνάπαυση δὲν ἔχουν ἡμέρα καὶ νύχτα λέγοντας. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτορας, που υπήρχε καὶ υπάρχει καὶ θα υπάρχει πάντα, καὶ ὁ (διαρκῶς) ἐρχόμενος (με τὴ Χάρη Του).



**4-9** Καὶ ὅταν δῶσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

**4-10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες·

**4-11** ἄξιός εἶ, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

### 1.1. Η ουράνια λατρεία.

Ο προφήτης καὶ βασιλιάς Δαβίδ, αναφέρει στον 10<sup>ο</sup> ψαλμό: **«Ο Κύριος εἶναι στον ναὸ τον ἅγιό Του. Κύριος, στον Ουρανὸ εἶναι ὁ θρόνος Του. Οἱ ὀφθαλμοὶ του προσβλέπουν στον πένητα...»**. Μας ενημερώνει ὁ προφήτης ὅτι ὁ Κύριος βρίσκεται στον Ουράνιο ἅγιο ναὸ Του, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἀνώτατο μέρος τοῦ Ουρανοῦ ἐπιβλέπει με ἰδιαίτερη φροντίδα τὰ κατώτατα μέρη τῆς Γῆς, τοὺς πιο ταπεινοὺς, φτωχοὺς καὶ ἀνήμπορους. Καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ ἅγιοι. **«Δεν γνωρίζετε ὅτι εἰσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας»**, ρωτᾷ τοὺς πιστοὺς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Α Κορ. Γ 16). Τὴν ἀγιότητα τὴν λαμβάνουν οἱ πιστοὶ ὡς δῶρο τοῦ Υἱοῦ, που σαν ἄνθρωπος εἶναι ὁ κατεξοχὴν Ἅγιος Ναὸς τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμα καὶ οἱ προ Χριστοῦ Προφῆτες καὶ ἄλλοι δίκαιοι, δια πίστεως στον ἐλθόντα μετὰ ἀπὸ αὐτοὺς Μεσσία, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἔλαβαν χάρη καὶ σώθηκαν. Διότι πάλι εἶναι γραμμένο ὅτι **«δεν θα δικαιωθεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα του (Μωσαϊκοῦ) νόμου πάσα σαρξ»** (Γαλ. Β 16). Ἐπειδὴ εἶναι **«πνεῦμα ὁ Θεός»**, γι' αὐτὸ **«ὁ Κύριος δεν κατοικεῖ σε χειροποίητους ναοὺς»<sup>1</sup>**, ὅπως τόνισε ὁ πρωτομάρτυς **Στέφανος** στους διώκτες τοῦ Ἰουδαίου. Τὰ κτίσματα καὶ τὰ διάφορα ἀντικείμενα μποροῦν νὰ λάβουν κι αὐτὰ ἀγιασμό ἀλλὰ ἔμμεσα, ἀπὸ τὴ λογικὴ λατρεία που τελεῖται δι' αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοὺς (ἀγίους) ἀνθρώπους που τὰ χρησιμοποιοῦν.

Ο προφήτης Ησαΐας μας διδάσκει: **«Ἔτσι λέει ὁ Κύριος· ὁ Ουρανὸς εἶναι θρόνος Μου, ἡ δε γῆ υποπόδιο (υπόβαθρο) των ποδιῶν μου...»** (Ησ. 66,1). Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο στο Εὐαγγέλιο: **«...Εγὼ ὁμως σας λέω νὰ μην ὀρκίζεσθε ὀλότελα. Μήτε στον Ουρανὸ διότι εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ, μήτε στη Γῆ, διότι εἶναι υποπόδιο των ποδιῶν Του, μήτε στα Ἱεροσόλυμα διότι εἶναι πόλη τοῦ μεγάλου Βασιλέως»<sup>2</sup>**... Καὶ στὴν προσευχὴ που μας διδάξε ὁ Κύριος λέμε **«Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς»**... δηλ. ἀναγνωρίζομε σαν Πατέρα μας τὸ Θεὸ που εἶναι στον Ουρανὸ.

Ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ εἶναι στον Ουρανὸ, δηλ. στον πνευματικὸ κόσμο, στον ὁποῖο ζοῦν οἱ ἄγγελοι ἀλλὰ καὶ οἱ ψυχές μας, που δημιουργήθηκαν μεν μαζί με τὰ σώματά μας, γιατί αὐτές τὰ κρατοῦν στη ζωὴ, ἀλλὰ εἶναι πνεύματα που ζοῦν σε μὴ υποκείμενο στη φθορά, (πνευματικὸ) κόσμο. **Ἐπομένως ἀς μην ξεετάζομε σαν ζήτημα ἀπόστασης τὸ «που εἶναι ὁ Ουρανὸς», ἀλλὰ σαν ζήτημα πνευματικῆς υπεροχῆς.** Ὅπου εἶναι οἱ ἅγιοι, ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, ἐκεῖ

<sup>1</sup> «Σολομών δε ἠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποίητοις ναοῖς κατοικεῖ... (Πράξεις 7:47-48).

<sup>2</sup> «...ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμοσαι ὄλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως...» (Ματθ. 5:34). Πόλη τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ στη Γῆ, εἶναι τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἡ Ἐκκλησία Του.

είναι ο Θεός. Για κάθε άνθρωπο που αγωνίζεται στη Γη, ο Κύριος υποσχέθηκε ότι αν τηρεί το λόγο του, δηλ. αν φυλάττει τις εντολές Του, Αυτός και ο Πατήρ θα έρθουν και θα κατοικήσουν σ' αυτόν: **«Εάν κάποιος με αγαπά, θα τηρήσει το λόγο Μου, και ο Πατήρ μου θα τον αγαπήσει, και προς αυτόν θα έλθουμε, και διαμονή θα φτιάξουμε σ' αυτόν»** (Ιω 14:23). Σε κάθε πιστό που έγινε κατοικητήριο και ναός αγίος του Θεού, εκεί υπάρχει επίσης θρόνος του Θεού, όπως μας εξήγησαν τα λόγια του Παύλου και του Προφητάνακτος, διότι η ψυχή του είναι ικανή να λαμβάνει τις εντολές του Θεού και να τις εκτελεί, και να προτρέπει και άλλους να γίνουν πρόθυμοι στην εργασία αυτή.

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος αρπάζεται στον Ουράνιο πνευματικό κόσμο, εκεί που η θριαμβεύουσα Εκκλησία μαζί με τις ασώματες δυνάμεις υμνεί τον Θεό και τον παρακαλεί υπέρ των αγωνιζομένων πιστών στη Γη. Εδώ όχι μόνο ο καθένας από τους αγίους είναι ναός και θρόνος του Θεού, αλλά επειδή όλοι έχουν μία σύμφωνη γνώμη να υμνούν και υπηρετούν πρόθυμα το Θεό, ο Θεός ο ίδιος εμφανίζεται σ' αυτούς. Ο Κύριος είχε υποσχεθεί ότι **«ο αγαπών Εμένα θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, και εγώ θα τον αγαπήσω, και θα εμφανίσω τον εαυτό Μου σ' αυτόν»** (Ιω 16 21). Ο Ιωάννης βλέπει και αυτός μαζί με τους άλλους αγίους όραση Θεού πάνω σε φοβερό θρόνο, χωρίς ανθρώπινα χαρακτηριστικά, δηλ. μια εμφάνιση του Πατρός, γιατί ξεχωριστά θα μας δείξει πως και με ποια δόξα εμφανίζεται το «Αρνίον», ο Ιησούς.

Εκεί στον Ουρανό, ο Ιωάννης, συναντά πλήθος αγγέλων. Οι άγγελοι αν και θα μπορούσαν εάν το ήθελαν να στραφούν προς το κακό, μετά την ενανθρώπιση του Σωτήρος σταθεροποιήθηκαν στο καλό βλέποντας το παράδειγμά Του. Μία μερίδα όμως αγγέλων<sup>3</sup> με αρχηγό τον Εωσφόρο, που είχε πριν ακόμα από την πλάση του ανθρώπου υπερηφανευθεί κατά του Θεού, απομακρύνθηκε από το καλό. Έγιναν «εφευρέτες» της κακίας, και αντί να μετανοήσουν κατάντησαν δαίμονες, δημιουργώντας διαρκώς πειρασμούς στους ανθρώπους. Αν και στην ουσία τους οι ψυχές και τα πνεύματα των αγγέλων παραμένουν αναλλοίωτα, η εργασία τους ή όχι στις αρετές τα «ντύνει» με τη χάρη του Θεού και τα λαμπρύνει και θεοποιεί ή τα σκοτεινιάζει με την απομάκρυνση των ευεργεσιών και της φωτιστικής χάρης, επιτρέποντας να ζουν στην διεστραμμένη κατάσταση που τα ίδια αγάπησαν, όπως συμβαίνει με τους δαίμονες, που γι' αυτό παριστάνονται ζωγραφικά, σκοτεινοί και άσχημοι.<sup>4</sup>

Ο Ιωάννης, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος στην ερμηνεία του<sup>5</sup> στην Αποκάλυψη, **«βλέπει τον Θεό στον θρόνο του, στο κέντρο του Ουρανού, μέσα δηλ. στον Αγγελικό, τον πνευματικό κόσμο. Τον βλέπει με άλλα λόγια μέσα στον Ναό του Σύμπαντος κόσμου»**. Ο θρόνος των βασιλέων της γης είναι κέντρο κοσμικής εξουσίας και αποφάσεων, συχνά όχι δικαίων, διότι καταλαμβάνεται, όπως λέγει ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος,<sup>6</sup> **«όχι από τους αξιότερους, αλλά από τους δυνατότερους»**. Ο Ιησούς Χριστός αν και σαν Θεός είναι παντοδύναμος, όμως δεν θεωρεί την εξουσία του συνυφασμένη κυρίως με την δύναμή του, που είναι άπειρη, αλλά με την δικαιοσύνη του, για την οποία, ως άνθρωπος, υπέφερε σταυρικό θάνατο, και συνανέστησε την πεσμένη από την αμαρτία φύση μας. Γι' αυτό ενώ ο Ιησούς διδάσκει με παρρησία στους Ιουδαίους, κάνοντας πλήθος θαυμάτων **«ως εξουσίαν έχων»<sup>7</sup>**, όντας Θεός με απεριόριστες δυνάμεις, μόνο μετά την Ανάστασή Του διακηρύσσει για την ανθρώπινη φύση του **«Μου δόθηκε πάσα εξουσία εν Ουρανῶ και επί Γης»**. Διότι, αφού

<sup>3</sup> Διαβάστε περισσότερα στον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, και στις «Πνευματικές οντότητες» υπό Λεοντίου Μ. Δ.: <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

<sup>4</sup> Δεν είναι μαύροι σαν από την φυλή αυτή των ανθρώπων, αλλά πνευματικά σκοτεινοί, και αυτό εικονίζεται.

<sup>5</sup> Από το βιβλίο «Η Αποκάλυψη εξηγημένη», υπό Αρχιμανδρίτου Χαράλαμπος Βασιλοπούλου, έκδοση Ορθ. Τύπου, Αθήναι 1993. Από το βιβλίο αυτό γίνονται οι αναφορές στον συγκεκριμένο συγγραφέα π. Χαράλαμπος.

<sup>6</sup> ...«Οὐ γὰρ ἐξ ἀρετῆς μᾶλλον ἢ κακουργίας ἢ προεδρίας, **οὐδὲ τῶν ἀξιωτέρων ἀλλὰ τῶν δυνατωτέρων οἱ θρόνοι**». (Επιτάφιος εἰς τὸν Μ. Βασίλειο ἐπίσκοπο Καισαρείας Καπαδοκίας, κεφ 26, παρ. 3).

<sup>7</sup> Ματθ. 7:29. Βεβαιώνεται και από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού: **«ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου»**. (Ματθ. 9:6).

ενίκησε σαν άνθρωπος τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους αναιώντας την ήττα του Αδάμ, δίκαιωσε την ανθρώπινη φύση ενώπιον του Θεού και έγινε η αρχή της νέας πνευματικής Δημιουργίας, ο νέος Αδάμ. Και εμείς στο Σύμβολο της Πίστεως μετά την αναφορά στα σεπτά πάθη και την Ανάστασή Του διδαχθήκαμε από τους Θεοφόρους Πατέρες να λέμε **«και ανελθόντα εις τους Ουρανοὺς και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός»**.

Με το γεγονός αυτό της Αναλήψεως του Σωτήρος στον Ουρανό, δημιουργείται και για την ανθρώπινη φύση, την ενωμένη υποστατικά στο πρόσωπο του Υιού, ένας θρόνος **«εκ δεξιῶν του Πατρός»**. Και όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος **«τέτοιον ἔχομε αρχιερέα, ο οποίος κάθισε στα δεξιά του θρόνου της μεγαλωσύνης (δηλ. του Θεού) στους ουρανοὺς»**. Το «δεξιά» δείχνει τιμή, κατά αναλογία των γήινων, αλλά όχι τοπικό προσδιορισμό, και αυτό το δίνει ο Θεολόγος Ιωάννης γράφοντας, ελεύθερα, στην Αποκάλυψη άλλοτε **«το αρνίον το ανά μέσον του θρόνου»...** (Αποκ. Ζ 17) και άλλοτε **«εκ του θρόνου του Θεού και του αρνίου»** (Αποκ. Ζ 9, Κβ 1 κλπ). Και επειδή το «αρνίο» έλαβε σαν άνθρωπος πάσα Θεϊκή εξουσία, **έχομε μια αρχή, Θεανθρώπινη**. Μπορούμε λοιπόν να προσεγγίσουμε λογικά την κατανόηση του τρόπου που ασκείται η Θεανθρώπινη εξουσία, άλλοτε σαν απόλυτη έκφραση των θεϊκών ιδιωμάτων, όπως της δικαιοσύνης, δια της οποίας έπρεπε να εκδιωχθούν από τον Παράδεισο οι πρωτόπλαστοι, και άλλοτε σαν άκρα φιλανθρωπία, όταν την προσεγγίζουμε δια του σαρκωθέντος Υιού, του «Αρνίου», ενθυμούμενοι τη θυσία του για μας. Ο θρόνος του Θεού είναι επομένως κέντρο εξουσίας που εργάζεται πάντα με δικαιοσύνη και φιλανθρωπία τη σωτηρία μας, λαμβάνοντας με υπερβάλλουσα αγάπη και σοφία, τις ωφέλιμες και δίκαιες πάντα αποφάσεις.<sup>8</sup>

Οι άγιοι γέροντες και ιερείς (πρεσβύτεροι), που βλέπει ο Ιωάννης, είναι ντυμένοι στα λευκά και στεφανωμένοι, που σημαίνει ότι είναι καθαροί από πάθη, και η νίκη τους, εναντίον των εσωτερικών και εξωτερικών εχθρών, είναι μόνιμη πλέον, και κάθονται σε θρόνους, δηλ. βρίσκονται σε ανάπαυση και τους έχει επί πλέον δοθεί δικαστική εξουσία, όπως γράφεται: **«θα καθίσετε σε δώδεκα θρόνους κρίνοντας τις 12 φυλές του Ισραήλ»** (Ματθ. 19-28) και **«δεν γνωρίζετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο»;** (Α Κορ. 6:2).

Από αυτή τη ζωή, η ψυχή του ανθρώπου όταν αγιασθεί από τον Κύριο, γίνεται ναός άγιος και θρόνος Κυρίου, και είναι δεκτική αποκαλύψεων. Αυτό συνέβη με τους προφήτες, σαν τον Ιεζεκιήλ και τον Δανιήλ, που είδαν πολλά μυστήρια, παρεμφερή με αυτά που είδε ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, και επίσης με τους Αποστόλους και τους διδασκάλους της Εκκλησίας που φτάνουν μέχρι των ημερών μας.

Κατά τον **Άγιο Γρηγόριο Νύσσης** η ψυχή, ανάλογα με την πίστη της, μπορεί να γίνει **υποζύγιο, θρόνος και οίκος του Θεού**. Τα δε ονόματα χαρακτηρίζουν την ληφθείσα από την ψυχή χάρη. Υποζύγιο (γαϊδουράκι) ή ίππος του Θεού είναι όποιος βαστάζει το όνομα του Θεού ενώπιον εθνών και βασιλέων, ενώ **όποιος δεν ζει πλέον για τον εαυτό του αλλά για τον Χριστό, αυτός γίνεται οίκος και θρόνος Θεού**.<sup>9</sup> Ο απόστολος Παύλος είχε, για παράδειγμα, και τα δύο αυτά χαρίσματα.<sup>10</sup>



<sup>8</sup> «Ταυτόχρονα αποδεικνύεται η **άγαθότητα, η σοφία, η δικαιοσύνη και η δύναμη του Θεού**», λέει ο άγιος Ιω. ο Δαμασκηνός για την θεία οικονομία και τη φροντίδα του Θεού για τη σωτηρία μας.

<sup>9</sup> «...σὺ δὲ ταῦτα δεξαμένη, (ὡ ψυχὴ), ὑποζυγιὸν τε καὶ οἰκητήριον γενήσῃ διὰ πίστεως τοῦ σοι ἐναντακλίνεσθαι μέλλοντος διὰ τῆς ἐν σοὶ κατοικήσεως· τοῦ γὰρ αὐτοῦ **καὶ θρόνος ἔσῃ καὶ οἶκος γενήσῃ**. τάχα δ' ἂν τις εἴποι τὴν τοῦ Παύλου ψυχὴν ἢ εἴ τις ἄλλη γέγονε κατ' ἐκείνην τῶν τοιούτων ἀξιοῦσθαι ῥημάτων· ἐκεῖνος γὰρ σκευὸς ἐκλογῆς ἅπασι γενόμενος καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ εἶχε τὸν κύριον ἐν μὲν τῷ βαστάζειν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐναντίον ἐθνῶν καὶ βασιλέων ἵππος γενόμενος, ἐν δὲ τῷ μηκέτι αὐτὸν ζῆν, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ δεικνύειν ζῶντα ἐκεῖνον καὶ δοκιμὴν διδόναι τοῦ ἐν αὐτῷ λαλοῦντος Χριστοῦ οἶκος περιληπτικὸς τῆς ἀπεριλήπτου γενόμενος φύσεως» (στο Ἄσμα ασμάτων, γ').

<sup>10</sup> Ο Κύριος εἶπε για τον Απόστολο Παύλο: **«σκευὸς ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ»** (Πράξεις 9:15). Ο προφήτης Αμβακούμ (3:8) για τους Αποστόλους εἶχε προεἶπει **«ὅτι ἐπιβήσῃ (Κύριε) ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία»...** Ο απ. Παύλος μιλάει ως τέλειος: **«Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζω δε οὐκέτι ἐγώ, ζει δε ἐν ἐμοὶ Χριστός»** (Γαλ. 2:20).



**1.2.** Κατ' εξοχήν όμως **ναός και θρόνος Άγιος του Θεού είναι η Υπεραγία Θεοτόκος, «η τιμιώτερα των Χερουβίμ και ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ»,** από την οποία γεννήθηκε ο Υιός και Λόγος του Θεού ως άνθρωπος. **«Γιατί το αίμα της μακαρίας έγινε αίμα Θεού -πώς να το εκφράσω»;** λέει ο **Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας (+1392)** σε λόγο του στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Από τη στιγμή που γεννήθηκε η Παρθένος, λέει ο **ίδιος** σε λόγο του στον Ευαγγελισμό, οικοδομούσε κατάλυμα για Εκείνον που μπορούσε να σώσει τον άνθρωπο, αγωνιζόταν να καταστήσει ωραία κατοικία του Θεού τον εαυτό της, τέτοια που να μπορεί να είναι άξια γι' Αυτόν. Έτσι τίποτε δεν βρήκε να κατηγορήσει στα ανάκτορα (της Παρθένου) ο Βασιλιάς. Κι ακόμη περισσότερο, δεν του πρόσφερε η Παρθένος μόνο **βασιλική κατοικία αξία του μεγαλείου Του,** αλλά Του ετοίμασε από τον εαυτό της και τη **βασιλική πορφύρα** και τη **ζώνη** και, όπως λέγει ο Δαβίδ, την **«ευπρέπεια»,** τη **«δύναμη»** και την ίδια τη **«Βασιλεία».** Διά της Θεοτόκου, με την ενανθρώπιση του Κυρίου, λέγει και ο Άγιος Επιφάνιος της Κύπρου<sup>11</sup> **«ιδρύθηκε ο θρόνος στην Αγία Εκκλησία του Θεού στον αιώνα».**

Διπλό είναι το αξίωμα που δόθηκε στην Εκκλησία: **Βασιλικό<sup>12</sup>** και **Αρχιερατικό.** Και, εξηγεί ο Άγιος Επιφάνιος, **«το μεν βασιλικό (είναι) από του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού κατά δύο τρόπους: και γιατί Αυτός είναι κατά την σαρκική καταγωγή (μέσω της Θεοτόκου) από σπέρμα του βασιλιά Δαυίδ, και γιατί είναι ο ίδιος κατά τη Θεϊκή του φύση, πολύ μεγαλύτερος (των γηίνων) αιώνιος βασιλεύς. Το δε ιερατικό (αξίωμα έχει) διότι αυτός είναι αρχιερέυς και πρύτανης αρχιερέων».** Και άμεσα πρώτος επίσκοπος εγκαταστάθηκε ο Ιάκωβος, ο επονομαζόμενος αδελφός του Κυρίου, για την κοινή με Αυτόν ανατροφή, παιδί όμως υπάρχων του Ιωσήφ.

Ο πατριάρχης Ιακώβ είχε προφητεύσει για τον Μεσσία ότι θα έρθει πριν διακοπεί η σειρά των απογόνων του Ιούδα: **«Δεν θα εκλείψει άρχων από τον Ιούδα και ηγούμενος από των μηρών του, έως ότου έλθει αυτός που θα αναλάβει, και αυτός είναι προσδοκία εθνών»...** (Γεν. 49:10). Και πράγματι έτσι έγινε. Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς Χριστός, υπήρχε η φυλή του Ιούδα, μάλιστα η Παρθένος ήταν και από τη βασιλική γενιά του Δαβίδ. Αλλά ο Ιησούς συγκρότησε και εγκαινίασε στη Γη, δική του **πνευματική βασιλεία,** στην οποία ο ίδιος είναι αιώνιος Βασιλεύς, και στην οποία κλήθηκαν να εισέλθουν πάντα τα έθνη. Η γήινη βασιλεία είχε φύγει ήδη από τους Ιουδαίους, και βασιλιάς τότε ήταν ο αλλοεθνής (Ασκαλωνίτης) Ηρώδης.<sup>13</sup>

Αλλά και η αρχιερατεία πέρασε δια του Κυρίου στην Εκκλησία, ενώ οι αρχιερείς των Ιουδαίων με αργύρια εξαγόραζαν πλέον από τους Ρωμαίους το αξίωμά τους. Δηλαδή έληξε η περίοδος αναμονής: **ο Μεσσίας ήλθε και ίδρυσε την Εκκλησία του,** οπότε από τον σαρκικό Ισραήλ η εξουσία και η αρχιερατεία δόθηκε στον νέο πνευματικό Ισραήλ που περιλαμβάνει και τα έθνη, αφού κατά την προφητεία ο Κύριος ήταν **«προσδοκία εθνών».**

Όλες αυτές τις προφητείες για την έλευση του Μεσσία παρακάμπτοντας οι Εβραίοι, περιμένουν ματαιώς να έρθει κάποιος άλλος Σωτήρας. Γι' αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

<sup>11</sup> Αγίου Επιφανίου κατά αιρέσεων: ...«τότε δὲ λοιπὸν ἀλλόφυλος βασιλεύς Ἡρώδης καὶ οὐκέτι οἱ ἀπὸ τοῦ Δαυιδ διάδημα ἐπέθεντο. μεταπεσοῦσης δὲ τῆς βασιλικῆς καθέδρας, ἐν Χριστῷ ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ μὲν οἴκου τοῦ σαρκικοῦ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ τὸ βασιλικὸν μετέστη ἀξίωμα, ἴδρυται δὲ ὁ θρόνος ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐκ δύο προφάσεων ἔχων τὸ ἀξίωμα τὸ τε βασιλικὸν καὶ τὸ ἀρχιερατικόν – καὶ τὸ μεν βασιλικὸν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ δύο τρόπους διὰ τε τὸ εἶναι αὐτὸν ἐκ σπέρματος Δαυιδ τοῦ βασιλέως κατὰ σάρκα καὶ τὸ εἶναι αὐτὸν, ὅπερ καὶ ἔστι, βασιλέα μείζονα ἀπ' αἰῶνος κατὰ τὴν θεότητα· τὸ δὲ ἱερατικόν, ὅτι αὐτὸς ἀρχιερέυς καὶ ἀρχιερέων πρύτανης, κατασταθέντος εὐθύς Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου καλουμένου καὶ ἀποστόλου, ἐπισκόπου πρώτου, υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ φύσει ὄντος, ἐν τάξει δὲ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου κληθέντος διὰ τὴν συνανατροφήν». (τ. 1ος, σ. 324).

<sup>12</sup> Το βασιλικό αξίωμα υποδηλώνεται διά του θρόνου, κατά το λεξικό Σούδα του 10<sup>ου</sup> αιώνα μ.Χ.: **«θρόνον δηλονότι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα λέγων».**

<sup>13</sup> Λέει σχετικά ο **Μέγας Βασίλειος:** «Οὐ μέντοι ἐξέλιπεν ἡ τοῦ Ἰούδα φυλὴ ἕως οὗ ἤλθεν ὧ ἀπέκειτο, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ θρόνου, μεταπεσοῦσης λοιπὸν τῆς Ἰουδαϊκῆς βασιλείας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀσκαλωνίτου Ἀντιπάτρου Ἡρώδη καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, οἱ εἰς τέσσαρας ἀρχὰς κατενείμαντο τὴν Ἰουδαίαν, ἡγεμονεύοντος μὲν Πιλάτου, τὸ δὲ σύμπαν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς κράτος ἔχοντος Τιβερίου». (Επιστολή 236η ενότ. 3).

έχει επισημάνει με την ευκαιρία αυτή, το απαραίτητο της μελέτης των προφητειών και μάλιστα της έρευνας του χρόνου εκπλήρωσής των: **«προς Ιουδαίους τους αθλίους και ταλαιπώρους, οι οποίοι δια την άγνοια των χρόνων έσφαλαν στο μέγιστο σφάλμα»** (να μην αναγνωρίσουν τον Μεσσία). Και θα πέσουν στα χέρια του Αντιχρίστου.<sup>14</sup>

Ενώνει ο Υιός στο πρόσωπό Του, την Θεϊκή εξουσία και τον ιερό τόπο, την ανθρώπινη φύση του, στην οποία αυτή φανερώνεται και από την οποία ασκείται, έχοντας σαν ζωντανό θρόνο την πανάμωμο Παρθένο, από την οποία σαρκώθηκε. Αυτή πρώτη **έγινε όλη σώμα και αίμα Χριστού**, και από αυτήν έχουν τον αγιασμό τα λοιπά μέλη της Εκκλησίας, όσα δηλαδή μετέχουν στο **«σώμα Χριστού»**.<sup>15</sup>

Και επειδή **οι δώδεκα Απόστολοι** συγκέντρωναν στον εαυτό τους όλα τα χαρίσματα του Αγίου πνεύματος, και θα κρίνουν τις 12 φυλές του Ισραήλ, θεωρούνται τα εγγύτερα στον Ιησού Χριστό κέντρα (πνευματικής) εξουσίας<sup>16</sup> μαζί με μια απαρχή από δώδεκα ακόμη Πατριάρχες, Προφήτες και Δικαίους που και αυτοί ανέμεναν τον Μεσσία και δι' Αυτού όλοι νίκησαν τον κοινό εχθρό του ανθρωπίνου γένους, και στεφανώθηκαν. Αναγνωρίζοντας την προέλευση της νίκης τους, πέφτουν όλοι οι πρεσβύτεροι και προσκυνούν ενώπιον του θρόνου του Θεού, ευχαριστώντας τον. Γύρω από τον Κύριο, όχι γεωμετρικά, αλλά πνευματικά, που σημαίνει με πολλά είδη χαρισμάτων και αρετών υπάρχουν πολλοί άγιοι, νικητές στον πόλεμο κατά των παθών, της κοσμικής ματαιότητας και του διαβόλου, ή κατά τη γλώσσα της Αποκάλυψης, **γύρω από το θρόνο του Θεού, υπάρχουν πολλοί θρόνοι στεφανωμένων αγίων**.

Τους θρόνους βλέπει ο Ιωάννης αφού παρατηρήσει πρώτα μια **«θύρα ανοιγμένη στον ουρανό»**.

Αλλά ο ίδιος ο Κύριος μας εισάγει σε πνευματικές καταστάσεις ή εξάγει, είναι δηλαδή ο ίδιος **«η θύρα»**,<sup>17</sup> για τον οποίο τίποτα δεν είναι αδύνατο και απροσπέλαστο, και Αυτός καλεί τον Ιωάννη: **«η φωνή η πρώτη που άκουσα να μιλά σαν σάλπιγγα μαζί μου»**. «Πρώτη» ονομάζει τη φωνή που τον προσκάλεσε στην όραση των απορρήτων, για την οποία είχε προηγουμένως πει (Αποκ. 1:10): **«Ήρθα σε πνευματική κατάσταση κατά την ημέρα της Κυριακής, και άκουσα πίσω μου φωνή μεγάλη σαν από σάλπιγγα»**... Σάλπιγγα, όπως έχουμε αναφέρει ήδη, είναι η φωνή του Κυρίου, που ακούστηκε από τον Ιωάννη να λέει: **«Ανέβα εδώ και θα σου δείξω όσα πρέπει να γίνουν μετά από αυτά»**. Αυτό σαφώς υποδηλώνει ότι υπάρχει σχέδιο για τη σωτηρία των ανθρώπων, αλλά που δεν εφαρμόζεται χωρίς να ληφθεί υπ' όψιν και η θέλησή τους. Εξετάζεται αν υπάρχει μετάνοια, και είναι αποτρεπτική ή μειωτική των κακών η μεσολάβηση των αγίων προς τον Θεό, υπέρ των αμαρτωλών.

**«Δεν θα κάνει τίποτα Κύριος ο Θεός, αν δεν αποκαλύψει την παιδεία στους δούλους Του, τους προφήτες»**.<sup>18</sup> Ο Θεός εμφανίζεται

στον Αβραάμ και τον ενημερώνει για την αναγκαιότητα καταστροφής των Σοδόμων και Γομόρρων, όταν ο αριθμός των δικαίων που ζουν εκεί έχει μειωθεί πολύ, και ο Αβραάμ παζαρεύει τον αριθμό τους, ώστε ο απαιτούμενος για τη σωτηρία να είναι ο ελάχιστος (Γέν. 18:24-33). Οι άγγελοι που έρχονται κατόπιν για την καταστροφή της περιοχής αυτών των πόλεων, συζητούν με τον Λωτ και αυτός καταφέρνει να τους



<sup>14</sup> Δείτε και στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ σελ. 205.

<sup>15</sup> Στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού: **«Υμείς δε έστε σώμα Χριστού και μέλη εκ μέρους»** (Α' Κορ. 12:27).

<sup>16</sup> «Και προσκαλεσάμενος τους δώδεκα μαθητάς αυτού **έδωκεν αυτοίς εξουσίαν** πνευμάτων ακαθάρτων ώστε εκβάλλειν αυτά και θεραπεύειν πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν»... (Ματθ. 10:1).

<sup>17</sup> Αυτός μας εισάγει στον Παράδεισο αλλά και σε πνευματικές θεωρίες ή άλλες δωρεές: **«Άμην άμην λέγω ύμϊν ότι έγω είμι ή θύρα τών προβάτων»** (Ιω. 10:7). ...**«άνήγγελλον όσα έποίησεν ό θεός μετ' αύτών και ότι ήνοιξεν τοίς έθνεσιν θύραν πίστεως»**... (Πρ. 14:27). Επίσης **«...προσευχόμενοι άμα και περι ήμϊν, ίνα ό θεός άνοιξη ήμϊν θύραν τοϋ λόγου»**... (Κολ. 4:3) κλπ.

<sup>18</sup> **«...διότι ού μη ποιήση κύριος ό θεός πρᾶγμα, εάν μη άποκαλύψη παιδείαν αύτοϋ προς τοϋς δούλους αύτοϋ τοϋς προφήτας»**. (Αμώς 3:7).

αλλάξει το σχέδιο, ώστε να μην καταστραφεί μια μικρή πόλη, η Σηγώρ, και να πάει να κατοικήσει εκεί.<sup>19</sup> Ο άγιος **Βαρσανούφιος ο Μέγας από τη Γάζα**, ανέρχεται (κατά τον 6ο αιώνα), όπως ο Ιωάννης ο Θεολόγος, μέχρι τον θρόνο του Θεού, και μαζί με άλλους δύο Αγίους που ζούσαν τότε σε άλλα μέρη, και ήταν και αυτοί άξιοι να παρασταθούν ενώπιον του Θεού, αποτρέπεται την επικείμενη τότε μεγάλη καταστροφή του κόσμου, λόγω των αμαρτιών του.

Σε όλες τις περιπτώσεις λαμβάνεται υπ' όψιν η γνώμη των αγίων και όχι των αμαρτωλών, που ζητούν εκδίκηση, διότι ο Θεός θέλει να ευεργετεί σε αυτή τη ζωή, και όχι να τιμωρεί, δεν θέλει να επιταχύνει την καταστροφή του κόσμου, αλλά αντίθετα να βρει αφορμή για τη σωτηρία του. **«Ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε για να απωλέσει ψυχάς ανθρώπων αλλά για να σώσει»** είπε στους μαθητές του ο Κύριος όταν του ζήτησαν την καταστροφή πόλης των Σαμαρειτών που δεν τους δέχτηκε (Λουκ. 9:52).

Το σχέδιο λοιπόν του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων, δεν κρύβεται από τους Αγίους, αλλά, κατά το συμφέρον, τους γνωστοποιείται. Το κεντρικό μέρος του σχεδίου είναι η σάρκωση του Θεού Λόγου, το μυστήριο της θείας Οικονομίας, δια το οποίο έγιναν τα πάντα. Αλλά το σχέδιο επεκτείνεται και στο μέλλον, γιατί ο χρόνος είναι ένα «κτίσμα» του Θεού, και ελέγχεται από Αυτόν, και διότι πρέπει η Νέα Ιερουσαλήμ, η Εκκλησία των Αγίων στον Ουρανό, να είναι τελεία. Οι άνθρωποι με ελεύθερη προαίρεση είτε επιλέγουν να το ακολουθήσουν τηρώντας τις εντολές του Θεού και προχωρώντας στην μεριά των δικαίων, είτε να το απορρίψουν προχωρώντας στην μεριά των αδίκων. Έτσι ειπώθηκε και στον παλιό Ισραήλ: **«Ιδού εγώ έχω δώσει ενώπιόν σου σήμερα τη ζωή και το θάνατο, το αγαθό και το κακό»** (Δευτ. Α 15), και πάλι αργότερα με την αφορμή εξωτερικής απειλής: **«τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ έχω δώσει ενώπιόν σας την οδό της ζωής και την οδό του θανάτου»** (Ιερ. Κα-8). Δηλ., διαλέξτε το καλό ή το κακό, σύμφωνα με τις θεόσδοτες εντολές, όχι με εγκόσμιες σκοπιμότητες. Και γι' αυτούς που θέλουν να μάθουν περισσότερα για την πρόνοια του Θεού, δίδονται περισσότερα στοιχεία για το σχέδιο σωτηρίας μας, που εφαρμόζεται με κάθε ακρίβεια αν και εκτυλίσσεται ανάλογα με τις πνευματικές ανάγκες κάθε εποχής, και όσα βλέπει ο Ιωάννης στον Ουρανό το επιβεβαιώνουν.

Για το εδάφιο αυτό ο **Αιδέσιμος Μπηντ** της Ορθόδοξης Αγγλικής Εκκλησίας λέει: **«Θύρα»:** *Αφού επερίγραψε (ο Ιωάννης) τα έργα της Εκκλησίας και τη μελλοντική της κατάσταση, ανακεφαλαιώνει από τη γέννηση του Χριστού, με την πρόθεση να επαναλάβει τα ίδια πράγματα με διαφορετικό τρόπο, γιατί σε αυτό το βιβλίο επαναλαμβάνει με διάφορα σχήματα όλη την χρονική ανάπτυξη της ιστορίας της Εκκλησίας.* «Ιδού», λέει, **«μια θύρα άνοιξε στον ουρανό»**. Βλέπει ακριβώς μια θύρα στον ουρανό, καθώς ο ίδιος είναι έτοιμος να ανέβει, γιατί υπάρχει η υπόσχεση ότι τα ουράνια μυστήρια πρόκειται να ανοιχθούν στον ίδιο, ή, επειδή **ο Χριστός είναι «η θύρα»**.<sup>20</sup>

Πρώτα βλέπει ο Ιωάννης τον θρόνο του Θεού που υπερέχει ασύγκριτα από τους θρόνους των πρεσβυτέρων, και **«πάνω στο θρόνο κάποιον καθισμένο»**. Ο Ιωάννης για τους Ορθοδόξους δεν είναι ένας τυχαίος Ιωάννης, αλλά ο κορυφαίος Θεολόγος της Εκκλησίας. Επομένως υπάρχει λόγος που δεν αναφέρει ευθέως ότι αυτός που βλέπει καθισμένο στον θρόνο είναι «ο Θεός». Και πράγματι, ο Θεός είναι απεριγράφτος και πέρα από τη δυνατότητα

<sup>19</sup> Ο άγγελος λέει στο Λωτ ότι τον θαύμασε τώρα που τον γνώρισε προσωπικά, (για την αυτοθυσία με την οποία αντιμετώπισε τους Σοδομίτες, προτιμώντας να δώσει σ' αυτούς τις θυγατέρες του να βιασθούν, αντί των ξένων όπως νόμιζε τους αγγέλους πριν του φανερωθούν), και ότι **ήταν επομένως αδύνατο να κάνει οτιδήποτε πριν να μπει ασφαλώς ο Λωτ στη Σηγώρ:** «ιδού εθαύμασά σου το πρόσωπον και επί τω ρήματι τούτω του μη καταστρέψαι την πόλιν, περί ης ελάλησας· σπεύσον ουν του σωθῆναι εκεί· **ου γαρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως του ελθεῖν σε εκεί**· δια τούτο εκάλεσε το όνομα της πόλεως εκείνης Σηγώρ. ο ήλιος εξήλθεν επί την γην, και Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ, και Κύριος έβρεξεν επί Σόδομα και Γόμορρα θείον, και πυρ παρά Κυρίου εξ ουρανού και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας και πάσαν την περίχωρον και πάντας τους κατοικούντας εν ταις πόλεσι και τα ανατέλλοντα εκ της γης». (Γέν. 19:21-25) **Δεν ήταν εξωγήινοι οι άγγελοι**, όπως λένε μερικοί άσχετοι με τις Γραφές!

<sup>20</sup> Από το βιβλίο του Edward Marshall «The Explanation of the Apocalypse» υπό Venerable Beda. Οι αναφορές στην ερμηνεία του Μπηντ είναι από αυτό το βιβλίο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.



κατανόησής μας. Δεν μπορούμε να μιλάμε μόνο καταφατικά περί Θεού, αλλά πρέπει και αποφατικά. Για το ότι δηλ. ο Θεός νοείται αλλά και είναι πέραν της νοήσεως, οράται αλλά είναι και πέραν της οράσεως, είναι συγχρόνως πανταχού παρών αλλά και καθισμένος στον Ουράνιο θρόνο. Δεν θέλει λοιπόν να μιλήσει ο Θεολόγος Ιωάννης διαφορετικά από το Ευαγγέλιό του, στο οποίο λέγει: **«Τον Θεό δεν τον είδε ποτέ κανείς. Ο μονογενής Υιός που είναι στον κόλπο του Πατρός, εκείνος το εξήγησε»** (Ιω 1:18).

Για το θέμα αυτό λέει χαρακτηριστικά ο **άγιος Επιφάνιος Κύπρου**: **«Και ότι μεν έγινε ορατός ο Θεός στους ανθρώπους πολλές φορές το είπαμε, και δεν το αρνούμαστε. Διότι αν αρνηθούμε τις θείες Γραφές δεν είμαστε αληθείς και βρισκόμαστε να έχουμε ξεπέσει από την αλήθεια. Εάν βγάλομε την Παλιά Διαθήκη δεν ανήκομε πλέον στην καθολική Εκκλησία, το Ευαγγέλιο όμως είπε **«Τον Θεό δεν τον είδε ποτέ κανείς. Ο μονογενής Υιός που είναι στον κόλπο του Πατρός, εκείνος το εξήγησε»**. Και πάλι η ίδια θεία Γραφή λέγει ότι **«ο Θεός οράθηκε από τον Αβραάμ όταν ήταν στην Μεσοποταμία»**. Και αυτός ο Κύριος στο Ευαγγέλιο, ότι **«οι άγγελοι αυτών βλέπουν το πρόσωπο του Πατρός μου που είναι στον Ουρανό»**. Αλλά πάντως θα πει κάποιος, για όσα η θεία Γραφή έχει πει, ότι οι Προφήτες έχουν δει το Θεό με τον νου, από το ρητό **«και οι άγγελοι αυτών βλέπουν το πρόσωπο του Πατρός Μου που είναι στον Ουρανό»**, και πάλι από το **«μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά, διότι αυτοί θα δουν τον Θεό»**. Θα μπορούσε λοιπόν να πει κάποιος που το κατανόησε έτσι, και ένωσε τις λέξεις κατά το σκεπτικό του αυτό, ότι με τον νου βλέπει καθένας τον Θεό, όχι με τους οφθαλμούς. Αντιτάσσεται όμως σ' αυτό ο θείος λόγος που **δια του προφήτη Ησαΐα λέει: «ταλαίπωρος εγώ, που έχω κατανυγεί, διότι είμαι άνθρωπος που έχει ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ μέσα σε λαό που έχει ακάθαρτα χείλη, και τον Κύριο Σαβαώθ (της δόξης) είδα με τους οφθαλμούς μου»**. Και δεν είπε με τον νου, ούτε εννοιολογικά, αλλά με τους οφθαλμούς»<sup>21</sup>.**

Συμβαίνει δηλ. στα πνευματικά, επειδή ξεπερνούν πολύ τον φυσικό τρόπο αντίληψης, και κατά δύναμη ανοίγονται τα μυστήρια στους αξίους, να λέει κανείς για το ίδιο θέμα και ότι προσεγγίζεται δια των αισθήσεων και ότι δεν προσεγγίζεται, και παραδόξως να είναι σωστές και οι δύο αυτές αντίθετες απόψεις. Λέει ολοκληρώνοντας, ο Άγιος Επιφάνιος: **«Το θέμα λοιπόν είναι, όπως πολλές φορές διηγήθηκα το παράδειγμα, σαν να είδε κάποιος από μια μικρή τρύπα τον ουρανό και να πει «βλέπω τον ουρανό», και δεν θα λέει ψέματα αυτός, διότι βλέπει πράγματι τον ουρανό. Θα πει όμως με σύνεση κάποιος σ' αυτόν ότι «δεν είδες τον ουρανό», και δεν θα ψεύδεται κι αυτός»<sup>22</sup>**. Και θα έχουν δίκαιο και οι δύο, κατά τον άγιο Επιφάνιο, παρά το ότι εκφράζονται αντίθετα για το ίδιο θέμα, διότι δεν υπήρξε ούτε τελεία επίγνωση αλλά ούτε και άγνοια από την θεωρία του πνευματικού ουρανού, στο παράδειγμα.

<sup>21</sup> Στο πρωτότυπο δια πάντα ενδιαφερόμενο: **«Καὶ ὅτι μὲν ὤφθη θεὸς ἀνθρώποις πολλάκις εἶπομεν, καὶ οὐκ ἀρνούμεθα. ἐὰν γὰρ ἀρνησώμεθα τὰς θείας γραφάς, ἀληθεῖς οὐκ ἐσμέν καὶ εὐρισκόμεθα ἐκπίπτοντες τῆς ἀληθείας· ἢ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἐκβάλλοντες οὐκέτι ἐσμέν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἔφη «θεὸν οὐδεὶς πώποτε ἑώρακεν, ὁ μονογενὴς θεὸς αὐτὸς ἐξηγήσατο», καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ θεία γραφή <φησιν> ὅτι «ὤφθη ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ», καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ὅτι «οἱ ἄγγελοι τούτων ὀρώσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανῷ». ἀλλὰ πάντως ἐρεῖ τις εἰρηκέναι τὴν θείαν γραφὴν, τοὺς προφήτας ἑωρακέναι τὸν θεὸν ἐν τῷ νῷ, ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ τοῦ «καὶ οἱ ἄγγελοι τούτων ὀρώσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανῷ», καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ «μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὁμονται». νοήσας δὲ τοῦτο καὶ παραζέυξας κατὰ τὴν αὐτοῦ ἔννοιαν τὰς λέξεις εἶποι <τις> ἂν ὅτι ἐν τῷ νῷ ἕκαστος ὀρᾷ τὸν θεόν, οὐ γὰρ ὀφθαλμοῖς. ἀντιπίπτει δὲ τούτῳ ὁ θεῖος λόγος φάσκων διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου «τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαί, ὅτι ἄνθρωπος ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων ἐν λαῷ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντι ἐγὼ κατοικῶ, καὶ τὸν κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου»· καὶ οὐκ εἶπε τῷ νῷ, οὐδὲ ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς». (Αἰγίου Επιφανίου, κατὰ αἰρέσεων, τ. 3, σ. 238 - 239).**

<sup>22</sup> **«Ἔστι δὲ, ὡς πολλάκις τὸ ὑπόδειγμα διηγησάμην, τὸ πρᾶγμα οὕτως ὡς εἴ τις θεάσοιτο δι' ὀπῆς μικροτάτης τὸν οὐρανὸν καὶ εἶποι· ὀρῶ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἂν ψεύσοιτο ὁ τοιοῦτος· ὀρᾷ γὰρ οὐρανὸν τῷ ὄντι· εἶποι δὲ τις αὐτῷ συνετῶς ὅτι οὐχ ἑώρακεν τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἂν ψεύσοιτο ὁ τοιοῦτος. ὁ μὲν γὰρ λέγων ἑωρακέναι οὐ ψεύδεται, καὶ ὁ φήσας πρὸς αὐτὸν μὴ ἑωρακέναι καὶ αὐτὸς ἀληθεύει. οὔτε γὰρ εἶδε τὴν ἐπέκτασιν οὔτε τὸ πλάτος. καὶ ὁ μὲν ἑωρακῶς ἠλήθευσεν, ὁ δὲ ἀντειπὼν μὴ ἑωρακέναι οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἠλήθευσε».** ((κατὰ αἰρέσεων, τ. 3, σελίς 240).

Εδώ, στον Ουρανό, ο Ιωάννης ο Θεολόγος βλέπει το πώς κυβερνά τα λογικά σύμπαντα ο Θεός. Βλέπει ότι παρά την απείρως ανώτερη εξουσία Του, ο Θεός επιτρέπει να υπάρχουν γύρω του πρεσβύτεροι από τη μεριά των ανθρώπων που είναι έτοιμος να τους ακούσει, δίνοντας παράδειγμα για το πώς πρέπει να διοικείται η Εκκλησία Του, και πόσο μετριόφρων πρέπει να είναι κάθε κυβερνήτης του λαού.

Η όραση του Θεού, ήταν η κατάλληλη σε όσα έπρεπε να δει για να μας διδάξει ο ευαγγελιστής Ιωάννης. Έμοιαζε στη θέα με τον ίασπη και το σάρδιο. **«Γιατί με τον ίασπη»;** ρωτάει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, και ο ίδιος απαντάει: **«Για να δείξει την καθαρότητα και την Αγιότητα του Θεού, διότι ο ίασπης είναι το διαμάντι».**<sup>23</sup> Ο λόγος του Θεού δεν είναι «ναι και ου» (Β Κορ. Α 17-19), αλλά χωρίς προσποίηση, καθαρός σαν διαμάντι και άφθαρτος, με αιώνια ισχύ: **«Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, αλλά ο λόγος μου δεν πρόκειται να παρέλθει»** (Μαθ. Κδ 35) λέγει ο Κύριος.

Το σάρδιο είναι κόκκινο σαν φωτιά και αίμα,<sup>24</sup> δείχνοντας την αγάπη του Θεού στην ανθρώπινη φύση, αλλά και το πώς με φιλανθρωπία ασκείται η απόλυτη εξουσία και δικαιοσύνη Του. Αυτό έχει ήδη αποδειχθεί, όταν προσκαλείται στον Ουρανό ο Ιωάννης, διότι έχει γίνει ήδη η ενανθρώπιση του Σωτήρος, τα πάθη, η Ανάσταση, και η Ανάληψή του. Η επιβεβαίωση της μόνιμης ειρήνης πλέον μεταξύ Θεού και ανθρώπων δείχνεται από το ουράνιο τόξο το απλωμένο γύρω από τον θρόνο. Τώρα το τόξο δεν είναι στη Γη και προσωρινό κατά την ώρα της βροχής, όπως επί Νώε μετά τα νερά του κατακλυσμού. Είναι μόνιμο και γύρω από το θρόνο του Θεού, γιατί ο Νέος Αδάμ, ο Ιησούς Χριστός, αφού διά της θυσίας του συμφιλίωσε μόνιμα τις δύο φύσεις, την Θεϊκή και την ανθρώπινη, δια του ύδατος του βαπτίσματος προσφέρει δωρεάν αυτή τη συμφιλίωση σε κάθε πιστό της Εκκλησίας. Το επιβεβαιώνουν πολλοί που καθαρισμένοι με το βάπτισμα και τα άλλα Μυστήρια της Εκκλησίας, με ψυχές καθαρές σαν κρύσταλλο παρίστανται μπροστά στο θρόνο, αποτελώντας μια λαοθάλασσα που εισήλθε στην ακύμαντη αιώνια ζωή, ενώ μερικοί εξ αυτών που αναδείχθηκαν μάρτυρες μιμούμενοι τον Χριστό, στολίζουν ολόγυρα τον θρόνο σαν σμαράγδια.

**Από το θρόνο βγαίνουν αστραπές και φωνές και βροντές,** που είναι ο λόγος του Θεού, άλλοτε παραινετικός (μακάριοι οι ελεήμονες...) και άλλοτε αυστηρός (ουαί σε σας Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές)... Άλλοτε αναφέρεται στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων οπότε ακούγεται σαν φωνή, δηλ. εξετάζει πράγματα ευκολότερα καταληπτά στους ανθρώπους, όπως «ου κλέψεις», «ου φονεύσεις», «ου μοιχεύσεις» και τα όμοια, άλλοτε αποκαλύπτει υψηλές δογματικές αλήθειες όπως **«Εν αρχή ήν ο Λόγος»**, που είναι μια θεολογική βροντή γι' αυτό και ο Ιωάννης ο Θεολόγος είχε από τον Κύριο ονομασθεί «υιός βροντής» μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο, και άλλοτε φωτίζει δια των προφητειών το μέλλον, όχι πλήρως αλλά έτσι όπως η αστραπή.

Όλα, **αστραπές και βροντές και φωνές αποτελούν το κήρυγμα του Ευαγγελίου.** Διότι και τα απλούστερα ήρθε και συμπλήρωσε ο Κύριος, ο οποίος ακριβώς διευκρίνισε ότι δεν ήρθε για να καταργήσει, αλλά να συμπληρώσει τον νόμο του Μωυσή σε πνευματικότερη βάση, ενώ με πιο βροντερό Θεολόγο τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, απεκάλυψε τα υψηλά δόγματα στην Εκκλησία Του. Ο Μέγας Αθανάσιος λέει πχ: **«Άστραψε αστραπή και θα τους σκορπίσεις. Αστραπή, το ευαγγελικό κήρυγμα λέγει»**, αναφερόμενος στην ερμηνεία του ψαλμού.<sup>25</sup>

Και ο Μέγας Βασίλειος: **«Εξάλλου, ότι είναι Βροντή το Ευαγγέλιο, δηλούν οι Μαθητές που μετονομάστηκαν από τον Κύριο, και είναι, υιοί Βροντής».**<sup>26</sup>

<sup>23</sup> «Ο ναός του Σύμπαντος κόσμου», (τόμος 2ος στην ερμηνεία της Αποκάλυψης) σελ. 33.

<sup>24</sup> Όπως πάλι λέει ο π. Χαράλαμπος, ή ενίοτε έχει απόχρωση προς το λευκό, συμβολίζοντας πάντως τη φύση μας.

<sup>25</sup> Ερμηνεία στους ψαλμούς (MPG 27. σελ. 541).

<sup>26</sup> «Ότι γάρ βροντή τὸ Εὐαγγέλιον, δηλοῦσιν οἱ παρὰ τοῦ Κυρίου μετονομασθέντες μαθηταὶ καὶ υἱοὶ βροντῆς χρηματίζοντες. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐν τῷ τυχόντι τῆς τοιαύτης βροντῆς ἢ φωνῆ, ἀλλ' ἐάν τις ἄξιός ᾗ ὀνομάζεσθαι τροχός. Φωνὴ γὰρ τῆς βροντῆς σου, φησὶν, ἐν τῷ τροχῷ» (MPG 29 σελ. 292). Μάλιστα εδώ τους τρέχοντες σε όλη την οικουμένη υπηρέτες του Λόγου τροχούς ονομάζει, κατά τον Ιεζεκιήλ.

Τέσσερα (4) είναι τα Ευαγγέλια, αλλά ενιαίος είναι ο λόγος του Θεού που διαδίδεται σ' όλη την οικουμένη μέσω των Αποστόλων και διδασκάλων της Εκκλησίας. Για την αιτία αυτή οι 4 πνευματικές υπάρξεις με τις συμβολικές μορφές των Ευαγγελιστών βρίσκονται τόσο κοντά στο θρόνο του Θεού, που ο Ιωάννης αναφέρει ότι είναι **«στο μέσο του θρόνου και κυκλικά γύρω από το θρόνο, τέσσερα ζώα, γεμάτα οφθαλμούς από μπροστά και από πίσω»**. Τα «ζώα» αυτά είναι όντα με ιδιαίτερη ζωντάνια, αν τα εξετάσουμε με βάση την ετυμολογία του ονόματός τους. Αλλά και από τα χαρακτηριστικά τους, να είναι **γεμάτα οφθαλμούς και να έχουν έξι πτέρυγες**, δείχνουν ότι είναι πολύ ανώτερα από τις χοϊκές δυνατότητες της ανθρώπινης φύσης, (που έχει δύο μόνο μάτια και δεν έχει καθόλου πτέρυγες), και είναι οι πιο τέλειες, για την εργασία της μετάδοσης του ευαγγελικού λόγου, πνευματικές οντότητες. Είναι οι καταλληλότερες να είναι πιο κοντά στον Θεό, τον οποίο βλέπει ο Ιωάννης με υπερκόσμια και όχι ανθρώπινα χαρακτηριστικά, γιατί θα μας δείξει χωριστά «το αρνίο», την ανθρώπινη αλλά θεωμένη φύση του Λόγου.<sup>27</sup>

Όπως στο όραμα του **Ιεζεκιήλ**, στο οποίο επίσης εμφανίζεται ο Θεός πάνω στα χερουβείμ, έτσι και εδώ τα 4 ζώα είναι μέσα και γύρω στον θρόνο του Θεού, για να δηλώσουν την από πρώτο χέρι μεταφορά του θείου λόγου προς τα τέσσερα πέρατα της οικουμένης ή τα τέσσερα σημεία του ορίζοντος ή τις 4 διαστάσεις του κόσμου μας όπως θα λέγαμε σήμερα, δηλ. σε κάθε σημείο που ζουν άνθρωποι και σε κάθε εποχή. Τα μάτια των αγγελικών δυνάμεων που έβλεπαν προς τα εμπρός σημαίνουν την διευκόλυνση του κυρήγματος στο μέλλον, διά της προνοίας του Θεού, και της φροντίδας των πνευματικών αυτών οντοτήτων που αποκαλεί ο Ιωάννης «ζώα». Αυτά εμφανίζονται με μορφές που χαρακτηρίζουν τους Ευαγγελιστές.

Όπως παρατηρεί ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος, **«ο άγιος Ειρηναίος της Λυών (2ος αιών) ήταν ο πρώτος που ταυτοποίησε τα τέσσερα ζωντανά όντα με τους Ευαγγελιστές. Σύμφωνα με τις πρώτες Ορθόδοξες εικόνες (πχ τα μωσαϊκά του San Vitale στην Ραβέννα), το λιοντάρι ταυτίζεται με τον άγιο ευαγγελιστή Μάρκο, το μοσχάρι με τον άγιο Λουκά, ο άνθρωπος με τον άγιο Ματθαίο και ο αετός με τον άγιο Ιωάννη»**.<sup>28</sup>

Ο ύμνος των αγγελικών οντοτήτων δεν είναι, τώρα που τον ακούει ο Ιωάννης, άσχετος με την εργασία τους, την προώθηση του κηρύγματος του Ευαγγελίου. Ζουν όλα τα θαυμαστά γεγονότα που συνοδεύουν την διάδοση του λόγου του Θεού, μερικά από τα οποία, της εποχής των δώδεκα Αποστόλων, καταγράφηκαν στις Πράξεις και Επιστολές τους, και γι' αυτό εκφράζουν την, πολύ μεγαλύτερη τώρα, χαρά και θαυμασμό τους για την διαρκή μετάδοση της χάρις του Αγίου Πνεύματος στους πιστούς της Εκκλησίας, με τη συνεχή δοξολογία **Άγιος Άγιος Άγιος Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας, που υπήρχε και υπάρχει και θα υπάρχει πάντα, και ο (διαρκώς) ερχόμενος (με τη Χάρη Του)**.



<sup>27</sup> Ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος ο οποίος ακολουθεί τον Άγιο Ανδρέα Καισαρείας, λέει ότι στο θρόνο κάθετα ο Πατέρας. Συμφωνεί δηλ. με τους άλλους εμνηυτές ότι πρόκειται για μια εμφάνιση του Θεού, και όχι του Ιησού Χριστού με την ανθρώπινη φύση του, αλλά την αναφέρει στο πρόσωπο του Πατρός: **«Αφού στο όραμα αυτό παρουσιάζεται ο Πατέρας δεν δίνονται σ' Αυτόν, όπως προηγουμένως στον Υιό, χαρακτηριστικά του ανθρώπινου σώματος, αλλά παρομοιάζεται με πολύτιμους λίθους»**. (Αρχιεπ. Αβερκίου Τσοσέβ - π. Σεραφείμ Ρόουζ, «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη» εκδ. Μυριόβιβλος σελ. 133. Κάθε αναφορά στον αρχ. Αβέρκιο, θα γίνεται πλέον σ' αυτό το έντυπο). **Όμως το ίδιο ισχύει και για το Θεό-Λόγο, όταν δεν θέλει να εμφανίζεται σαν άνθρωπος**. Δείτε σε επόμενη σελίδα τι λέει ο Μ. Βασίλειος.

<sup>28</sup> «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη» σελ. 136, υπ. 17.



Με το «Άγιος» 3 φορές, δηλώνονται τα τρία ισότιμα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, που όμως έχουν μία Θεϊκή φύση, δηλ. είναι ένας Θεός, και αυτό φανερώνεται με το Κύριος που λέγεται στον ενικό.

Το επισημαίνει ο Μέγας Αθανάσιος,<sup>29</sup> αλλά και ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, λέει: **«Μαζί με τα Χερουβείμ να δοξολογήσεις, τα οποία συνάγουν τις τρεις Αγιότητες (τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος), σε μια κυριότητα (σε ένα Κύριο και Θεό)».**<sup>30</sup> Μεγάλα μυστήρια μας φανερώνει επομένως ο Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, τα οποία γνωρίζοντας, κατανοούμε σε βάθος τη θεία λατρεία.

Στην ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας,<sup>31</sup> ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας, σημειώνει: **«Ανυμνούμε τον ίδιο τον Τριαδικό Θεό, ψάλλοντας: «Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος αθάνατος, ελέησαν ημάς». Το «Άγιος, άγιος, άγιος...» αποτελεί τον ύμνο των αγγέλων (Αποκ. και Ησ. Στ 3). Και τα «Θεός», «ισχυρός» και «αθάνατος» είναι λόγια του προφήτη Δαβίδ: «Εδίψησεν η ψυχή μου προς τον Θεόν, τον ισχυρό, τον ζώντα» (Ψαλμ. Μα 3). **Ψάλλουμε τον Τρισάγιο Ύμνο μετά την είσοδο του Ευαγγελίου, για να διακηρύξουμε πώς με την έλευση του Χριστού άγγελοι και άνθρωποι ενώθηκαν και αποτελούν πλέον μία Εκκλησία».****

Η εισαγωγή του Τρισαγίου ύμνου στη θεία λειτουργία, έγινε με τρόπο θαυμαστό και αποκαλυπτικό. Επί Πρόκλου αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως συνέβη να αρπαγεί ένα παιδί, εκ του λιτανεύοντος τότε λαού, στον ουρανό, και εκεί να μνηθεί στον Τρισάγιο ύμνο. Όταν επέστρεψε το παιδί ανήγγειλε το πώς πρέπει να ψάλλεται χάριν ευλογίας ο Τρισάγιος ύμνος, και όλο το πλήθος τον έψαλλε έτσι, όπως του αποκαλύφθηκε. **«Η δε μετά ταύτα Έκτη Οικουμενική Σύνοδος επεκύρωσε τον ύμνο αυτό, ως αναφερόμενο στην Τρισυπόστατο θεότητα και κατεδίκασε κάθε διόρθωση»**, προσθέτει ο πατήρ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος στην ερμηνεία του της Αποκάλυψης (τ. 2ος, σελ. 86).

Κατά τον **Μεγάλο Βασίλειο «ούτε οπτασία, ούτε προφητεία γίνεται χωρίς τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα».** Δηλαδή σε κάθε φανέρωση του Θεού, ιδιαίτερα τις αναφερόμενες στις Γραφές, τις οποίες και εξετάζουμε, συμμετέχουν και τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. Οπότε δεν έχει σημασία ποιο πρόσωπο προσδιορίζεται από τους ερμηνευτές ως φανερούμενο. Και παράδειγμα είναι το πώς αναφέρεται στην περίπτωση της όρασης του προφήτη Ησαΐα η Γραφή: **«Ο προφήτης (Ησαΐας) του Πατρός εισηγείται το πρόσωπο, στον οποίο πίστευαν οι Ιουδαίοι. Ο ευαγγελιστής (Ιωάννης) του Υιού. Ο (απόστολος) Παύλος του Πνεύματος. Ένα Κύριο Σαβαώθ από κοινού ονομάζοντες, τον οραθέντα. Διαιρέθηκε σ' αυτούς ο λόγος που αφορά την Υπόσταση, μένοντος αδιαιρέτου του φρονήματος περί ενός Θεού».**<sup>32</sup>

<sup>29</sup> Δείτε σελ. 137 στην ερμηνεία της Αποκάλυψης του αρχ. Αβερκίου.

<sup>30</sup> **«Κεφάλαιον δὲ τοῦ λόγου· Μετὰ τῶν χερουβὶμ δόξασον, συναγόντων τὰς τρεῖς ἀγιότηας εἰς μίαν κυριότητα»...** (MPG 36, σ.253).

<sup>31</sup> Διαβάστε το συνοπτικό: [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm\\_Leit\\_Kavasila.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm_Leit_Kavasila.pdf)

<sup>32</sup> **«Ὅτι οὔτε ὀπτασία οὔτε χρησιμωδία γίνεται κεχωρισμένως Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος»...** (MPG 29, σ. 721) Αναλυτικότερα: **«Ὅσον μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ προφητικοῦ γράμματος, ὁ ἐπὶ πάντων ἐστὶ Πατὴρ ὁ ὀφθεις καὶ χρησιμοδοτήσας τῷ προφήτῃ· ὁ μέντοι τῆς βροντῆς υἱὸς, ἐξαίσιος φθεγξάμενος, καὶ τῆς βροντῆς εἰρηκῶς φοβερώτερα, ...Υἱὸν ἔφη τὸν ὀφθέντα καὶ χρησιμοδοτήσαντα τῷ προφήτῃ. Λέγει γὰρ ἐν τῷ ἰδίῳ συγγράμματι· Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἰουδαῖοι πιστεῦειν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διότι εἶπεν Ἡσαΐας περὶ αὐτῶν· Τετύφλωνται αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ πεπύρωται αὐτῶν ἡ καρδία, ὅπως μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ συνῶσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος τοῦ Πνεύματος ἀπεφήνατο τὴν ὀπτασίαν εἶναι καὶ τὴν χρησιμωδίαν, λέγων· Καλῶς ἔφη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν· Ἀκοῆ ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέπετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου. Ὁ προφήτης τοῦ Πατρὸς εἰσηγείται πρόσωπον τοῦ παρὰ Ἰουδαίους πεπιστευμένου· ὁ εὐαγγελιστῆς τοῦ Υἱοῦ· ὁ Παῦλος τοῦ Πνεύματος· ἓνα Κύριον Σαβαώθ τὸν ὀφθέντα κοινῶς ὀνομάζοντες. Διήρηται αὐτοῖς ὁ περὶ τῆς ὑποστάσεως λόγος, ἀδιαιρέτου μένοντος ἐν αὐτοῖς τοῦ περὶ ἐνός Θεοῦ φρονήματος.**

Στο θρόνο του Θεού βλέπει ο Ιωάννης επτά πύρινες λαμπάδες, που τις αναγνωρίζει σαν τα 7 πνεύματα του Θεού: **«και επτά πύρινες λαμπάδες καίνε μπροστά στο θρόνο, που είναι τα επτά πνεύματα του Θεού»**. Δεν πρόκειται για το ίδιο το Άγιο Πνεύμα, διότι αυτό δεν είναι μπροστά αλλά επί του θρόνου, ούτε βέβαια για χωρισμό Του σε επτά μέρη, διότι όταν η ψυχή δεν είναι δυνατόν να κομματιασθεί επειδή είναι απλό πνεύμα, πολύ περισσότερο κάθε τι το Θεϊκό βρίσκεται εντελώς έξω από τις γήινες διεργασίες και σχηματικές αντιλήψεις. Πρόκειται για τις ενέργειες του Αγίου Πνεύματος, που χαρακτηρίζονται με τον αριθμό επτά, για να βεβαιώνουν το μέσα στην επταδικότητα (δηλ. το σύνολο) του χρόνου μέγα πλήθος χαρισμάτων που δίνεται στους πιστούς. Θα μπορούσαμε πάντως να διακρίνομε επτά κυριότερες κατηγορίες χαρισμάτων, ή «πνευμάτων» κατά την προφητική ορολογία. **«Οι επτά λαμπάδες ενώπιον του θρόνου του Θεού είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία αναφέρει ο προφήτης Ησαΐας (11,3), ήτοι πνεύμα φόβου Θεού, βουλής και ισχύος, γνώσεως και ευσεβείας, σοφίας και συνέσεως»** μας λέει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος.<sup>33</sup>

Ο προφήτης Ησαΐας είχε όραση των εξαπτερούγων **Σεραφεΐμ** (6ο κεφ.), ενώ ο προφήτης Ιεζεκιήλ (1ο και 10ο κεφ.) των (όπως τα είδε) τετραπτερούγων **Χερουβεΐμ**, με μορφή παρόμοια προς τα ζώα που βλέπει ο Ιωάννης. Σημαίνουν δε τα **Χερουβεΐμ απέραντη γνώση**, και τα **Σεραφεΐμ πύρινα στόματα**, κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο.<sup>34</sup>

Για τις πτέρυγες ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει. **Πτέρυγες: Σηκώνουν την Εκκλησία ψηλά με την τελειότητα της διδασκαλίας τους. Διότι ο αριθμός έξι ονομάζεται τέλειος**, επειδή είναι ο πρώτος που γίνεται πλήρης από τα διάφορα μέρη του, το ένα που αποτελεί το έκτο μέρος του έξι, και το δύο που είναι το τρίτο, και το τρία που είναι το μισό, και συνθέτουν τον αριθμό έξι.<sup>35</sup>

### Κείμενο:

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

στη δημοτική

#### (Το Αρνίο και το σφραγισμένο βιβλίο)

Και είδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ, **5-2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρῦσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλη· τίς ἄξιός ἐστιν ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

**5-3** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό.

**5-4** καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό.

**5-5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυΐδ, ἀνοῖξαι τὸ

Και είδα στο δεξί χέρι εκείνου που κάθεται πάνω στο θρόνο ένα βιβλίο γραμμένο από μέσα και από έξω, πολύ καλά σφραγισμένο με επτά σφραγίδες.

**5-2** Και είδα άγγελο ισχυρό να διακηρύσσει με μεγάλη φωνή. Ποιος είναι άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει τις σφραγίδες του;

**5-3** Και κανείς δεν μπορούσε στον ουρανό, ούτε πάνω στη γη, ούτε κάτω από τη γη να ανοίξει το βιβλίο ούτε να το βλέπει.

**5-4** Και έκλαιγα πολύ, γιατί κανείς άξιος δε βρέθηκε να ανοίξει το βιβλίο ούτε να το βλέπει.

**5-5** Και ένας από τους πρεσβυτέρους μού λέει. Μην κλαις· ιδού, νίκησε ο λέων που είναι από τη φυλή του Ιούδα (γιου του πατριάρχη

<sup>33</sup> Από το βιβλίο του «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως» εκδόσεις Πουρνάρα 1991, σ. 56. Εις το εξής κάθε αναφορά στον συγγραφέα θα γίνεται από το βιβλίο αυτό, εκτός αν ορισθεί διαφορετικά.

<sup>34</sup> «Τί γάρ ἐστι Χερουβεΐμ; πεπληθυσμένη γνώσις. Τί δὲ Σεραφεΐμ; ἔμπυρα στόματα». (Ομιλία. 3η «περὶ ἀκαταλήπτου καὶ ὅτι οὐδὲ ἡ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ φορητὴ τοῖς Σεραφεΐμ»).

<sup>35</sup> Είναι:  $6=1+2+3=1 \times 2 \times 3$ . Θα μπορούσαμε σε συνδυασμό με τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή στην ανάλυσή του στις 6 υδρίες (Ιω. Β 6), να πούμε ότι διδάσκεται δια των εξαπτερούγων ζώων η 1 φύση του Θεού, σε 3 υποστάσεις, με ιδιαίτερη αναφορά στον σαρκωθέντα Υιό και Λόγο του Θεού, τον 2πλής φύσης (θείας+ανθρωπ.) Ιησού Χριστό.

βιβλίον και τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

**5-6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, ἃ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀποστελλόμενα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

**5-7** καὶ ἦλθε καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

**5-8** καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἷ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· **5-9** καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες· ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,

**5-10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **5-11** καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

**5-12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

**5-13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστί, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**5-14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, ἀμήν· καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

Ἰακώβ), ἡ ρίζα τοῦ Δαβὶδ, γὰρ νὰ ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ τὶς ἑπτὰ σφραγίδες τοῦ.

**5-6** Καὶ εἶδα στὸ μέσο τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἀνάμεσα στους πρεσβυτέρους, Ἀρνίον νὰ ἔχει σταθεῖ σαν σφαγμένο, ἔχοντας κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀποστέλλονται σὲ ὅλη τὴ γῆ.

**5-7** Καὶ ἦρθε καὶ ἔλαβε (τὸ βιβλίον) ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι ἐκείνου ποὺ κάθεται πάνω στὸ θρόνο.

**5-8** Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσερα ὄντα τὰ γεμάτα ζωὴ καὶ οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι ἔπεσαν μπροστὰ στὸ Ἀρνίον ἔχοντας ὁ καθένας κιθάρα καὶ φιάλες χρυσῆς γεμάτες θυμιάματα, ποὺ εἶναι οἱ προσευχῆς τῶν ἁγίων.

**5-9** Καὶ ψάλλουν ᾠδὴ καινούργια λέγοντας. Ἄξιός εἶσαι νὰ λάβεις τὸ βιβλίον καὶ ν' ἀνοίξεις τὶς σφραγίδες τοῦ, γιὰτὶ σφάχτηκες καὶ μᾶς ἀγόρασες γιὰ τὸ Θεὸ με τὸ αἷμα σου, ἀπὸ κάθε φυλὴ καὶ γλῶσσα καὶ λαὸ καὶ ἔθνος

**5-10** καὶ τοὺς ἔκανες (ὅσους εξαγόρασες) βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ μᾶς, καὶ θὰ βασιλέψουν (πνευματικὰ) στὴ γῆ.

**5-11** Καὶ εἶδα, καὶ ἄκουσα σαν φωνὴ ἀγγέλων πολλῶν κυκλικά, γύρω ἀπὸ τὸ θρόνο καὶ ἀπὸ τὰ ὄντα τὰ γεμάτα ζωὴ, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους. Καὶ ἦταν ὁ ἀριθμὸς τοὺς μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

**5-12** λέγοντας με μεγάλη φωνή. Ἄξιο εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ σφαγμένο νὰ λάβει τὴ δύναμη καὶ τὸν πλοῦτο καὶ τὴ σοφία καὶ τὴ ἰσχύ καὶ τὴν τιμὴ καὶ τὴ δόξα καὶ τὴν εὐλογία.

**5-13** Καὶ κάθε κτίσμα ποὺ ὑπάρχει στὸν οὐρανὸ καὶ πάνω στὴ γῆ καὶ κάτω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ πάνω στὴ θάλασσα, καὶ ὅσα εἶναι μέσα σ' αὐτὰ ὅλα τὰ ἄκουσα νὰ λένε. Σ' αὐτὸν ποὺ κάθεται πάνω στὸ θρόνο καὶ στὸ Ἀρνίον (ἀνήκει) ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

**5-14** Καὶ τὰ τέσσερα ὄντα τὰ γεμάτα ζωὴ ἔλεγον. Ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσκύνησαν.



## 2.1. Το σφραγισμένο βιβλίο και το Αρνίον.

Ο Ιωάννης βλέπει όραση Θεού, όπως είπαμε, που δεν έχει ανθρώπινα χαρακτηριστικά, γιατί το «Αρνίο» εμφανίζεται χωριστά για να κάνει πιο έντονη τη σημασία της ενανθρώπισης του Υιού, και τις μεγάλες από αυτήν δωρεές προς την ανθρωπότητα. Όμως, λέει ότι βλέπει στο μέρος του «δεξιού χεριού» του Θεού, ένα βιβλίο. Αυτό σημαίνει ότι στην πιο τιμητική θέση υπάρχει αυτό το βιβλίο που είναι μέσα και έξω γραμμένο, και σφραγισμένο με επτά σφραγίδες.

Ο Μπηντ λέει γι' αυτό: **«Βιβλίο. Το όραμα αυτό αντιπροσωπεύει τα μυστήρια της Αγίας Γραφής, που ανοίγονται μπροστά μας με την ενανθρώπιση του Κυρίου. Και το αρμονικό του σύνολο περιέχει, ως το πούμε έτσι, την Παλαιά Διαθήκη εξωτερικά, και την Καινή εσωτερικά».** Δηλαδή το εξωτερικό γράψιμο αντιστοιχεί στην Παλιά Διαθήκη, επειδή αυτή βλέπει εξωτερικά τους αγώνες των Δικαίων, ενώ το εσωτερικό αντιστοιχεί στην Νέα (Καινή) διότι αυτή διδάσκει ότι μέσα μας γίνονται οι πνευματικές μάχες, και μέσα μας γίνεται η αληθινή δικαίωση, διότι η «Βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας».<sup>36</sup> Αν και οι περισσότεροι ερμηνευτές θεωρούν απλά ότι, κατά την κοσμική άποψη, το βιβλίο είναι γραμμένο και στις δύο όψεις του, ο Αιδέσιμος Μπηντ παίρνει περισσότερα στοιχεία εξετάζοντας την ετυμολογία των λέξεων «εσωτερικά» και «εξωτερικά». Έτσι γίνεται προφανές πως ότι είναι «εσωτερικά» είναι πολύ καλύτερα σφραγισμένο από ότι είναι «εξωτερικά». Και ότι η Παλιά Διαθήκη για τον εξωτερικό τρόπο προσέγγισης των καταστάσεων είναι μικρότερης αξίας σε σχέση με την Νέα, η οποία βρίσκεται εσωτερικά, και με τρόπο εσωτερικό δηλαδή πνευματικό, όχι μόνο ερμηνεύει την Παλαιά, αλλά προσθέτει απαραίτητες εξηγήσεις για την πνευματική ερμηνεία των συμβαινόντων μέσα στις ψυχές των ανθρώπων, και φανερώνει τις επιδράσεις πάνω μας των αγαθών και πονηρών πνευμάτων, δίνοντας μια βαθύτερη κατανόηση όλης της Δημιουργίας.

Ένας ισχυρός άγγελος φωνάζει προς όλους όσους βρίσκονται στον Ουρανό, στη Γη, και στα καταχθόνια, ποιος είναι άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει τις επτά σφραγίδες του. Αλλά δεν βρισκόταν κανείς που να μπορεί έστω και να το κοιτάξει. Οι σφραγίδες τοποθετούνται από όποιον έχει την κατοχή ενός πράγματος, για να μην επιτρέψουν σε κάποιον άλλο την παράνομη χρήση του. Επειδή εδώ το βιβλίο βρίσκεται στην κατοχή του ίδιου του Θεού, κανείς εκτός του ίδιου ή ατόμου της πλήρους εμπιστοσύνης Του και εξουσιοδότησής Του, δεν μπορεί να το ανοίξει. Και εφόσον **«πάντες εξέκλιναν άμα ηχρειώθησαν»** (Ρωμ. 3:12) κατά τον Απόστολο, είναι προφανές ότι όχι μόνο δεν βρίσκεται κάποιος να είναι πλήρως αγαπητός στο Θεό, αλλά και ελεγχόμενοι όλοι από τη συνείδησή τους, δεν τολμούν να κοιτάξουν σ' αυτό. Ούτε οι άγγελοι στον Ουρανό δεν ήταν ικανοί να αντικρύσουν την φωτεινή σαν συνεχή αστραπή διδασκαλία της αγάπης που περιέχεται στην Καινή Διαθήκη.

«**Ικανοί**», λέει ο Μπηντ: **«Ούτε ένας άγγελος, ούτε ένας από τους δικαίους, παρόλο που λύθηκαν από τα δεσμά της σάρκας, ήταν σε θέση να αποκαλύψει, ούτε να ερευνήσει στα μυστήρια του θείου νόμου, ούτε να εξετάσει το βιβλίο, που σημαίνει να μελετήσει τη φωτεινότητα της χάρις της Καινής Διαθήκης. Διότι ακόμα και τα παιδιά του Ισραήλ δεν μπορούσαν να κοιτάξουν στο πρόσωπο του νομοθέτη (Μωυσή) της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία έχει σαν εσωτερικό μέρος της τη Νέα».**

Ένας από τους πρεσβυτέρους παρηγορεί τον Ιωάννη, πληροφορώντας τον ότι υπάρχει νικητής, από την φυλή του Ιούδα και απόγονος του Δαβίδ: «νίκησε ο λέων που είναι από τη φυλή του Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ»... Αναφέρεται στα λόγια του πατριάρχη Ιακώβ που προφήτευαν ότι ο Χριστός θα γεννηθεί από τη γενιά του Ιούδα, παιδιού του Ιακώβ, ο οποίος γι' αυτό θα δοξασθεί από τη δόξα του Χριστού: **«Ιούδα, εσένα ως δοξάσουν οι αδελφοί σου... θα σε προσκυνήσουν οι υιοί του πατρός σου»...**

<sup>36</sup> «Ίδού γαρ η βασιλεία του Θεού εντός υμών έστιν» (Λουκ. 17:21), λέγει ο Κύριος.

Και αμέσως για τον Χριστό: «...εκ βλαστού, υιέ μου, ανέβης· αναπεσών<sup>37</sup> (δηλ. σαν για ξεκούραση) εκοιμήθης σαν λέων και σαν σκύμνος (λιονταράκι)· ποιος θα τον σηκώσει»; Αν ο Χριστός από μόνος του (με τη θέλησή του) υπέμεινε τα πάθη που τον οδήγησαν στον θάνατο, ποιος θα τον σηκώσει, από τον προσωρινό πάντως αυτόν ύπνο, άλλος από τον εαυτό Του αφού αυτός, σαν Θεός, έτσι τα θέλησε να συμβούν; Δεν είναι μόνο άνθρωπος ο Μεσσίας Ιησούς Χριστός αλλά και Θεός. Γι' αυτό ο Ιακώβ τονίζει «**τις εγερεί αυτόν**»;<sup>38</sup>

Γιατί όμως νίκησε ο Ιησούς; Διότι «**αυτός αμαρτίαν δεν έπραξε, ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του**», όπως λέει<sup>39</sup> ο απόστολος Πέτρος. Και διότι στο θέλημα του Πατρός έγινε «**υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού**» (Φιλ. Β 8). Βλέπει λοιπόν ότι ο μόνος που έχει την απαιτούμενη τελειότητα για να κρατά το βιβλίο είναι το «αρνίο», ο άνθρωπος Ιησούς, ο εγγύτερα στο θρόνο του Θεού. Είναι «**έν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζώων και έν μέσω των πρεσβυτέρων**», δηλ. είναι στο κέντρο όλων των δημιουργημάτων αλλά και του θρόνου του Θεού. Διά του αρνίου επομένως δίνεται η χάρη του Θεού προς όλα τα άλλα δημιουργήματα, και ο Ιωάννης εξηγεί ότι έχει «**κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, τα οποία είναι τα επτά πνεύματα του Θεού που αποστέλλονται σε όλη τη γη**». Και «επτά πνεύματα» είπαμε ότι σημαίνει κάθε χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, κάθε ενέργεια του Πνεύματος που εισάγει τους πιστούς στην Εκκλησία και τους τελειοποιεί. Κυρίως η φωτισμένη διδασκαλία και τα Μυστήρια δια των οποίων γίνεται και παραμένει κάποιος Χριστιανός.

**2.2.** Ότι όλα αυτά τα δώρα τα ελάβαμε από το Αρνίο, τον ενανθρωπίσαντα Λόγο, το αναγνωρίζουν όλα τα δημιουργήματα, με πρώτα τα κορυφαία, τέσσερα «ζώα» από τον πνευματικό κόσμο (αγγέλους), και τους είκοσιτέσσερεις πρεσβυτέρους από την μεριά των ανθρώπων. Ψάλλουν καινούργια ωδή λέει ο Ιωάννης, μια διαρκή ευχαριστία προς το Αρνίο, «**γιατί σφάχτηκες και μας αγόρασες για το Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος**». Και δεν έδωσε απλώς τη σωτηρία αλλά γέμισε τους πιστούς με κάθε είδος ευλογίας καθιστώντας τους «**βασιλείς και ιερείς του Θεού μας, και θα βασιλέψουν (πνευματικά) στη γη**». Πραγματικά η δύναμη του λόγου του Κυρίου, έτσι όπως καταγράφεται στα ευαγγέλια, είναι διαλυτική των αμαρτωλών συνηθειών και παθών, εγείρει νεκρούς στο πνεύμα «**αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι**» (Ματθ. Θ 2), και στο σώμα «**σοι λέγω έγειρε και περιπάτει**».<sup>40</sup>

Η βασιλεία του Θεού που δόθηκε αρχικά στους ανθρώπους, κατά την δημιουργία τους, ήταν εξωτερική επί όλων των γήινων κτισμάτων: «**...και να εξουσιάζετε των ιχθύων της θαλάσσης, και των πετεινών του ουρανού, και πάντων των κτηνών, και πάσης της γης, και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης**» (Γεν. 1:28). Η πνευματική βασιλεία ήταν κρυμμένη στην υπακοή στα προστάγματα του Θεού και στο «ξύλο της ζωής», την προτύπωση του



Σταυρού. Η υπόλοιπη Παλαιά Διαθήκη μαρτυρεί ότι η εντολή **Άγιος Ιάκωβος ο αδελφόθεος** απομάκρυνσης από τον Παράδεισο των πρωτοπλάστων ήταν αδύνατο να ανακληθεί λόγω της πληθώρας της αμαρτίας, για την οποία αντί σωτηρίας, οι τότε άνθρωποι καταστράφηκαν με κατακλυσμό, πλην των οκτώ μελών της οικογενείας του Νώε. Η ανθρωπότητα είχε φτάσει στη

<sup>37</sup> Ο «αναπεσών» Ιησούς παρίσταται αγιογραφικά σαν μισοξαπλωμένος, στο Πρωτάτο του Αγίου Όρους.

<sup>38</sup> «'Ιούδα, σέ αίνέσαισαν οί άδελφοί σου· ...προσκυνήσουσί σοι οί υίοι τοῦ πατρός σου. σκύμνος λέοντος 'Ιούδα· έκ βλαστοῦ, υιέ μου, ανέβης· αναπεσών έκοιμήθης ώς λέων και ώς σκύμνος· **τίς έγερεί αυτόν**»; (Γεν. 49:8-9).

<sup>39</sup> «...ος αμαρτίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού» (1η Πέτ. 2:22).

<sup>40</sup> Ματθ. 9:6 και Μαρ. 2:11 ή «το κοράσιον, σοι λέγω, έγειρε» (Μαρ. 5:41) κλπ.

χαμηλότερη πνευματικά στάθμη της όταν γεννήθηκε ο Σωτήρας. Ακόμα και ο λαός που έπρεπε πρώτος να τον υποδεχτεί και να γνωρίζει τα πάντα γι' Αυτόν ήταν παρασυρμένος σε εξωτερικά κινήματα κατά των Ρωμαίων, και αντί της διδασκαλίας του νόμου του Θεού, δεχόταν τα προστάγματα των πρεσβυτέρων (πλουσίματος χεριών και ποτηριών και άλλων πολλών)<sup>41</sup> που κρατούσαν το νου του σε πλήρη συσκότιση.

Στο σημείο λοιπόν αυτό, ο Ιωάννης, μας περιγράφει την διαρκή ευχαριστία προς το «Αρνίο» Ιησού Χριστό, που γίνεται στον Ουρανό, γιατί με τη θυσία του άνοιξε τη βασιλεία Του και στο ανθρώπινο γένος. Το ότι θα βασιλέψουν οι άγιοι στη γη, σημαίνει ότι, οι Απόστολοι πρώτα και όλοι οι άγιοι πιστοί κατόπιν, καθαροί από το προπατορικό αμάρτημα και τα πάθη, δια των μυστηρίων της Εκκλησίας, αποκτούν εξουσία υλική και πνευματική, για να υπερνικούν τον κόσμο και τον διάβολο: **«Ιδού σας δίνω την εξουσία να πατάτε πάνω σε όφεις και σκορπιούς και σε όλη την δύναμη του εχθρού (διαβόλου) και τίποτε δεν θα σας βλάψει»** (Λουκ. 10:19, Ματθ. 10:1 κλπ). Αυτό το δώρο δίνεται σαν αποτέλεσμα της βασιλικής ιδιότητας του Χριστού, ενώ από την αρχιερατική του ιδιότητα εγκαινιάζεται η πνευματική και αναίμακτη ιεροσύνη.

Το βασιλικό και ιερατικό χάρισμα, δεν υπάρχουν μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά, γιατί εκκλησία και ναός του Θεού είναι κάθε πιστός. Όταν ο νους του ανθρώπου ελευθερωθεί από τη δουλεία των παθών, εξουσιάζει σαν βασιλιάς τις αισθήσεις και χαλιναγωγεί τις άλογες ορμές του σώματος, αντί να κατευθύνεται απ' αυτές. Και μπορεί να ιεουργεί εσωτερικά στην ψυχή του διά της επικλήσεως του παντοδυνάμου ονόματος του Κυρίου, καθαριζόμενος και αγιαζόμενος από Αυτόν. Επειδή μέσα σε κάθε πιστό περιέχεται το όλο της Εκκλησίας, στο βαθμό που αυτός μπορεί να το φέρει, έχομε από τους πνευματικούς διδασκάλους για τα ίδια θέματα μια εξωτερική και μια εσωτερική ερμηνεία, που και οι δύο έχουν πνευματική βάση και είναι ωφέλιμες. Ο **Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος**, σαν παράδειγμα, δίνει για τα Χερουβικά «ζώα» του θρόνου του Θεού στο όραμα του Ιεζεκιήλ, που ομοιάζουν με αυτά που είδε ο Ιωάννης, την εξής εσωτερική ερμηνεία, που συμπληρώνει όσα είπαμε για τα κατ' εξοχήν ζωντανά αυτά όντα: **«Νομίζομε ότι ο άνθρωπος είναι το λογικό (της ψυχής). Ο λέων το θυμικό. Ο μόσχος το επιθυμητικό. Ο αετός η συνείδηση, που είναι ψηλότερα από τα άλλα, το οποίο είναι αυτό που λέγεται από τον Παύλο πνεύμα του ανθρώπου»<sup>42</sup> ...**

### Κείμενο :

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

στη δημοτική: **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ**

**(Οι επτά σφραγίδες)**

Και εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἐπτὰ σφραγίδων· καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχου.

**6-2** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ.

Και εἶδα, ὅταν ἄνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἀπὸ τῆς ἐπτὰ σφραγίδες, τότε ἄκουσα ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσερα ὄντα τὰ γεμάτα ζωὴ νὰ λέει, ὡς φωνὴ (μὲ τὴ δύναμη) βροντῆς. Ἐλα.

**6-2** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ αὐτός που κάθεται πάνω του νὰ ἔχει τόξο, καὶ του δόθηκε στέφανι καὶ ἐξῆλθε (ἐμφανίστηκε στο προσκήνιο τῆς ἱστορίας) νικώντας καὶ γιὰ νὰ νικήσῃ (οριστικὰ ὡς τὸ τέλος).

<sup>41</sup> Μάλιστα καυχιόντουσαν γι' αυτές τις προλήψεις και τις ονόμαζαν «παράδοση των πρεσβυτέρων» (Μαρκ. 2 5). Γι' αυτό και η έντονη επιτίμηση του Κυρίου προς αυτούς: «Ουαί υμίν, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἐξωθεν τοῦ ποτηρίου και τῆς παροψίδος, ἐσωθεν δε γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς και ἀδικίας» (Ματ. Κγ 25).

<sup>42</sup> «ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΖΕΚΙΗΛ» (MPG 36, σ. 665): «*Νομίζομεν τὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸ λογικόν· τὸν λέοντα, τὸ θυμικόν· τὸν μόσχον, τὸ ἐπιθυμητικόν· τὸν αἰετὸν, τὴν συνείδησιν ἐπικειμένην τοῖς λοιποῖς, ὃ ἐστὶ πνεῦμα παρὰ Παύλου λεγόμενον τοῦ ἀνθρώπου*»...



**6-3** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· ἔρχου.

**6-4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

**6-5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθημένος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6-6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

**6-7** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· ἔρχου.

**6-8** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθημένος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

**6-9** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀρνίου ἣν εἶχον· **6-10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλη λέγοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **6-11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

**6-12** Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ

**6-3** Καὶ ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴ δευτέρη, ἀκουσα το δεύτερο ον, το γεμάτο ζωή, να λέει. Ἐλα.

**6-4** Καὶ ἐξῆλθε (εμφανίστηκε στο προσκήνιο τῆς ιστορίας) ἄλλος ἵππος, κοκκινωπός, καὶ σ' αὐτὸν που κάθεται πάνω του δόθηκε να πάρει τὴν εἰρήνη ἀπὸ τὴ γῆ καὶ να ἀλληλοσφαχτοῦν, καὶ του δόθηκε μεγάλη μάχαιρα.

**6-5** Καὶ ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴν τρίτη, ἀκουσα το τρίτο ον το γεμάτο ζωή να λέει. Ἐλα. Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἵππος μαύρος, καὶ αὐτός που κάθεται πάνω του να ἔχει ζυγαριά στο χέρι του.

**6-6** Καὶ ἀκουσα σαν μια φωνή ἀπὸ το μέσο των τεσσάρων γεμάτων ζωή ὄντων να λέει. Ἐνας χοίνικας σιτάρι για ἓνα δηνάριο, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθάρι για ἓνα δηνάριο· ἀλλὰ το λάδι καὶ το κρασί μην τα πειράξεις.

**6-7** Καὶ ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴν τέταρτη, ἀκουσα τὴ φωνή του τέταρτου γεμάτου ζωή ὄντος να λέει. Ἐλα.

**6-8** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός (δηλ. χλωμός, ἢ κιτρινοπράσινος) καὶ αὐτός που κάθεται πάνω του ἔχει ὄνομα ο Θάνατος, καὶ ο Ἄδης ἀκολουθοῦσε μαζί του. Καὶ του δόθηκε ἐξουσία πάνω στο ἓνα τέταρτο τῆς γῆς, για να σκοτώσει με ρομφαία (μάχες με ὅπλα) καὶ με λιμό (πείνα) καὶ με θάνατο (κάθε εἶδος) καὶ ἀπὸ τα θηρία τῆς γῆς.

**6-9** Καὶ ὅταν ἀνοίξε τὴν πέμπτη σφραγίδα, εἶδα κάτω ἀπὸ το θυσιαστήριο τις ψυχές των σφαγμένων για το λόγο του Θεοῦ καὶ για τὴ μαρτυρία που ἔδωσαν (υπερ) του Ἀρνίου.

**6-10** Καὶ ἔκραξαν με φωνή μεγάλη λέγοντας. Ὡς πότε, Δεσπότη ἅγιο καὶ ἀληθινέ, δε θα κρίνεις καὶ δε θα ἐκδικεῖσαι το αἷμα μας ἀπὸ αὐτοὺς που κατοικοῦν πάνω στη γῆ;

**6-11** Καὶ δόθηκε σε καθέναν ἀπὸ αὐτοὺς στολὴ λευκή, καὶ τους εἰπώθηκε να ἀναπαυτοῦν ἀκόμα λίγο χρόνο, ὡσὸτου ολοκληρώσουν (τὴ μαρτυρία τους) καὶ οἱ σύνδουλοί τους καὶ οἱ ἀδελφοὶ τους που πρόκειται να θανατώνονται ὅπως καὶ αὐτοί.

**6-12** Καὶ εἶδα ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴν ἕκτη, καὶ ἐγένετο σεισμός μέγας. Καὶ ο ἥλιος

ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, 6-13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλουσα τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη,

6-14 καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

6-15 καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δούλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρεων,

6-16 καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου,

6-17 ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

ἐγίνε μαύρος σαν σάκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγίνε σαν αἷμα.

6-13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν στη γῆ ὅπως ἡ συκιά ρίχνει τα ἀγουρα πρῶιμα σύκα της, ὅταν σείεται ἀπὸ δυνατὸ ἀνεμο.

6-14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀποχωρίστηκε (ἀπὸ το στερέωμα) σαν (ἀρχαῖο) βιβλίο που τυλίγεται ἐλικοειδῶς (κυλινδρικά). Καὶ κάθε ὄρος καὶ νῆσος μετακινήθηκαν ἀπὸ τον τόπο τους.

6-15 Καὶ (τότε) οἱ βασιλιάδες της γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροί, καὶ κάθε δούλος καὶ ἐλεύθερος, ἔκρυσαν τους εαυτοὺς τους στα σπήλαια καὶ στους βράχους που εἶναι στα ὄρη.

6-16 Καὶ λένε στα ὄρη καὶ στα βράχια. Πέστε πάνω μας καὶ κρύψτε μας ἀπὸ το πρόσωπο ἐκεῖνου που κάθεται πάνω στο θρόνο καὶ ἀπὸ την ὀργή του Ἀρνίου.

6-17 Γιατί ἦρθε ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη της ὀργῆς τους, καὶ ποιος μπορεῖ να σταθεῖ (να τους ἀντιμετωπίσει);

### 3.1. Το ἀνοίγμα των σφραγίδων.

Το «Ἀρνίον» ἔχοντας ἀνοίξει το βιβλίον που ἀποκαλύπτει μυστήρια, ἀποσφραγίζει διαδοχικὰ τις σφραγίδες του. Ἀλλὰ **ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνος που ἀποκαλύπτεται με ἓνα πιο ἐποπτικὸ τρόπο τώρα**. Καὶ το λόγο του Θεοῦ τον συναντᾶμε σε ὅλα τα βιβλία της Ἀγίας Γραφῆς. Περισσότερο ὅμως σφραγισμένα, καὶ πιο ἀναγκαῖα για μελέτη, εἶναι τα ἐσωτερικὰ νοήματα της Παλιάς καὶ κυρίως της Καινῆς Διαθήκης. Γιατί ὁ ἀνθρώπος ὅταν ἀμελεῖ τὴ μελέτη του θεοῦ νόμου καὶ τα παραδείγματα ἐφαρμογῆς του, κινεῖται ἀντίστροφα, ἀντὶ να ἀποκαλύπτει στη διάνοιά του τα μυστήρια που κρύβονται στο λόγο του Θεοῦ, τα σφραγίζει. **«Αὐτὸς λοιπὸν που δὲν ἐπιδοθεῖ στη μελέτη, οὔτε ἐπιθυμεῖ να λύσει τον δεσμὸ της ἀγνοίας, λέγεται ὅτι σφραγίζει τον νόμο»** λέει ὁ Μέγας Βασίλειος. Στην πραγματικὴ ἐπισφραγίζει τὴν ἀγνοία του, δὲν τὴν σφραγίζει ἀπλῶς, διότι ἤδη ὑπάρχει μια δυσκολία στον να ἀντιληφθεῖ κανεῖς το ἐσωτερικὸ περιεχόμενον του λόγου των Γραφῶν, του νόμου του Μωυσῆ καὶ του πνευματικὸ νόμου της Καινῆς Διαθήκης, ἡ ὁποία δυσκολία εἶναι ἓνα πρῶτο «σφράγισμα». Ὅπως πάλι λέει ὁ Μ. Βασίλειος **«ἔχει σφραγισθεῖ ὁ νόμος με ἀσάφεια καὶ με το να μὴ εἶναι εὐληπτος στους τυχόντες, για τὴν ἐπιζητούμενη ἀναγκαῖα ἐξάσκηση»**.<sup>43</sup>

Αὐτὸ που πρέπει να κάνει καθένας ἀπὸ ἐμᾶς, το κάνει το «Ἀρνίον», ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, για λογαριασμὸ ὄλων μας, δίνοντάς μας, δια του Ἰωάννου καὶ της Ἀποκάλυψης, τὴ βαθύτερη γνώση καὶ ἐρμηνεία των Γραφῶν, χωρὶς βέβαια να παῦει ἡ ἀναγκαιότητα καὶ της δικῆς μας προσπάθειας, για να γίνε τελικὰ αὐτὴ κτῆμα μας.

<sup>43</sup> Ἀπὸ τὴν ἐρμηνεία στο 8ο κεφ. του προφήτη Ησαΐα, ὅπου καταλήγει ὅτι οἱ (αυτο)σφραγιζόμενοι στην ἀγνοία θα γίνου φανεροὶ τὴν ἡμέρα της Κρίσης, ὅταν γίνε ἡ ἀποκάλυψη των κρυπτῶν φανερῆ σε ὄλους: «Ἐσφραγίσται δὲ ὁ νόμος ἀσάφεια καὶ τῶ μὴ εὐληπτος εἶναι τοῖς τυχοῦσι, διὰ τὴν ἀναγκαίως ἐπιζητούμενην τοῦ νόμου γυμνασίαν. Ὁ τοίνυν μὴ ἐπιδοῦς ἑαυτὸν τῇ μελέτῃ, μηδὲ λύειν τὸν τῆς ἀγνοίας δεσμὸν ἐπιθυμῶν, σφραγίζειν τὸν νόμον λέγεται, ὅς φανερωθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποκαλύψεως. Φανεροὶ γὰρ ἔσονται οἱ σφραγίζοντες τὸν νόμον, τοῦ μὴ μαθεῖν».

Γιατί όμως μόνο ο Ιησούς μπορεί να κάνει αυτή την αποκάλυψη; Διότι πρόκειται να μας μιήσει στην υπερβάλλουσα αγάπη του Θεού προς εμάς και στην ανάγκη να ανταποκριθούμε και εμείς ανάλογα, οπότε ποιος έχει αποδείξει την μεγάλη δύναμη της αγάπης καλύτερα από το σφαγέν για χάρη μας «Αρνίο»; Η επιβεβαίωση ότι είναι, ο Ιησούς, ο μόνος αληθινός φορέας τέλειας αγάπης προς το Θεό και τον συνάνθρωπο, δίνεται από τον καθήμενο επί του θρόνου δικαιοκρίτη Θεό, ο οποίος, ως μόνο άξιο, του παραδίδει το βιβλίο των αποκαλύψεων, όταν ουδείς άλλος τολμά όχι να το διεκδικήσει αλλά ούτε να το ατενίσει: «γιατί κανείς δε βρέθηκε άξιος να ανοίξει το βιβλίο ούτε να το βλέπει» (5-4).

Αυτό το βιβλίο ανοίγει ο Ιησούς Χριστός, και χρησιμοποιεί, σαν μάρτυρα και μεταδότη των αποκαλύψεων, τον πιο αγαπημένο του μαθητή, τον έτσι χαρακτηρισμένο<sup>44</sup> Ιωάννη το Θεολόγο. Πρέπει λοιπόν αυτά που θα μας πει να μην τα δούμε σαν μια διαδοχή ψυχρά υπολογισμένων καταστάσεων, αλλά σαν μια πολύ υψηλού επιπέδου εκδήλωση αγάπης, αλλά και σοφίας και δικαιοσύνης, του Θεού και του «Αρνίου».

**Ανοίγονται επτά σφραγίδες.** Από τον αριθμό τους καταλαβαίνουμε ότι αφορούν το σύνολο της ιστορίας. Δεν αναφέρεται κάποιος συγκεκριμένος τόπος στον οποίο ισχύουν, επομένως έχουν παγκόσμια εφαρμογή. Άλλοτε εφαρμόζονται στο ένα μέρος και άλλοτε στο άλλο. Στον καιρό όμως της Παγκοσμιοποίησης σε όλη τη Γη συγχρόνως.

**Στην πρώτη σφραγίδα εξέρχεται ίππος λευκός,** και ο καθισμένος πάνω σ' αυτόν έχει τόξο, και του δόθηκε στεφάνι, και εξήλθε νικώντας και για να νικήσει (οριστικά ως το τέλος). Πρόκειται για τους Αγίους Αποστόλους λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (σελ. 149), που μεταφέρει την ερμηνεία που κάνει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. Αν το δούμε διαχρονικά, είναι οι περίοδοι μετάδοσης του Ευαγγελικού λόγου στην Ιστορία. Με το τόξο κατευθύνονται τα βέλη του λόγου του Θεού εναντίον των δαιμόνων, για να ελευθερωθούν οι άνθρωποι από την κυριαρχία τους. Στην προς Εφεσίους επιστολή του ο απόστολος Παύλος όταν περιγράφει την πολεμική πανοπλία του Χριστιανού, αντί για τόξο έχει μάχαιρα: **«και την μάχαιραν του Πνεύματος (να δεχθείτε), το οποίο είναι ρήμα Θεού»** (Εφ. Στ 17). Ο πρώτος καβαλάρης εξέρχεται με την φωνή του πρώτου ζώου, του λιονταριού, που αντιστοιχεί στον Ευαγγελιστή Μάρκο. Σε σχέση και με την εσωτερική ερμηνεία που κάνει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, το κάλεσμα του λευκού ίππου, από το όμοιο με λιοντάρι πνευματικό ον, δείχνει το μεγάλο θυμό με τον οποίο ως λέων ο Κύριος επιτίθεται στον σφετεριστή της εξουσίας του διάβολο, τον ως λέοντα επίσης φοβίζοντα και κατεξουσιάζοντα τους απομακρυσμένους από τη χάρη του Θεού ανθρώπους. Είναι επόμενο νικητής να είναι πάντα στις μάχες αυτές ο Χριστός και οι Χριστιανοί που ακολουθούν το παράδειγμά Του.

**Στην δεύτερη σφραγίδα** εξήλθε, δηλ. εμφανίστηκε για κάποιο διάστημα στο προσκήνιο της ιστορίας, **άλλος ίππος, πυρρός, δηλ. κοκκινωπός.** Και σ' αυτόν που κάθεται πάνω του δόθηκε να σηκώσει την ειρήνη από τη γη και να αλληλοσφαχτούν, και **του δόθηκε μεγάλη μάχαιρα.** Είναι περίεργο από πρώτη άποψη το ότι από τα αγιότατα όντα που διαδίδουν τον ευαγγελικό λόγο έρχεται η εντολή να βγει σε δράση ένας μισάνθρωπος ίππος, δηλ. **να πάρει ισχύ ένα αιμοβόρο σύστημα διακυβέρνησης.** Αυτό αν το εξετάσουμε βαθύτερα θα καταλάβουμε πιο εύκολα γιατί γίνεται, και ποια ωφέλεια θα υπάρξει στην Εκκλησία.

Να επισημάνουμε αρχικά, ότι τα όντα αυτά τα γεμάτα μάτια δεν έχουν τις δικές μας πεπερασμένες ικανότητες. Δεν βλέπουν σαν κι εμάς ένα ελάχιστο μέρος των συμβαινόντων της δικής μας ψυχής, αλλά έχουν εποπτική εικόνα από όλες τις ψυχές συγχρόνως. Όχι τέλεια όπως ο Θεός, αλλά μπορούν όπως εμείς παρατηρούμε τα φώτα μιας πόλης από ψηλά, να εποπτεύουν τις ψυχές, και όχι μόνο τα σώματα. Όπως εμείς κοιτάμε εξωτερικά ένα δένδρο ή μια

<sup>44</sup> Ονομάζεται μονολεκτικά «Ηγαπημένος» ο Ιωάννης.



ομάδα δένδρων και βλέπομε ότι είναι πχ σε ανθοφορία ή υποφέρουν από ξηρασία, έτσι αυτά τα όντα με τα μάτια τους που είναι πνευματικά, βλέπουν καθαρά αν οι ψυχές είναι προσκολλημένες στο Θεό, όπως έλεγε ο Δαβίδ **«εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω Σου»** (ψαλ. 62ος,9) ή είναι παραπλανημένες από κοσμικές ή δαιμονικές αντιλήψεις και πάθη, κατά το **«επλανήθην ως πρόβατον απολωλός»** (ψαλ. 118ος, 176) όπως είπε επίσης ο ίδιος ψαλμωδός.

Μάλιστα έχοντας μάτια μπροστά και πίσω, βλέπουν μέσα στο χρόνο. Μπορούν να αντιληφθούν το παρελθόν μιας ψυχής, δηλ. αν βαπτίστηκε, αν αμάρτησε, αν μετανόησε κλπ, και σε ποια κατάσταση βρίσκεται στο παρόν και τι επιθυμεί, και αντιλαμβάνονται τι μπορεί να της συμβεί στο μέλλον. Δηλαδή οι ικανότητές τους είναι πολύ ανώτερες από αυτές των ανθρώπων. Γι' αυτό και η θέση τους είναι η εγγύτερη όλων των δημιουργημάτων στο θρόνο του Θεού. **Αλλά η Υπεραγία Θεοτόκος, είναι ο ζωντανός θρόνος του Θεού**, όπου και αν βρίσκεται: στον Ουρανό με τους αγγέλους, ή για άμεση βοήθεια των πιστών, στη Γη. Οπότε με τη μεσολάβησή της οι αποφάσεις των τεσσάρων όντων φιλτράρονται προς όφελός μας. Εμπειρίες διευρυμένης και πνευματικής γνώσης, συμβαίνει κάποιες φορές να ζουν άνθρωποι του Θεού σε ένα βαθμό, αλλά ούτε να τις εκφράσουν με λόγια δεν μπορούν, όπως έλεγε ο απόστολος Παύλος,<sup>45</sup> γιατί υπερβαίνουν πολύ τα ανθρώπινα. Η κρίση των γεμάτων ζωή όντων, επομένως, είναι αποτέλεσμα ορθής γνώσης της κατάστασης της ψυχής των ανθρώπων.

Το ανθρώπινο γένος διάλεξε από τον Παράδεισο ακόμη, να ακολουθεί τον επικίνδυνο δρόμο της γνώσης όχι μόνο του καλού αλλά και του κακού,<sup>46</sup> και πολλοί επιμένουν σ' αυτόν παρά την απελευθέρωση που πρόσφερε με την θυσία του υιός του Θεού, για τον οποίο είχε προφητευθεί **«ότι πριν να γνωρίσει ή να προτιμήσει τα πονηρά, θα επιλέξει το αγαθό»** (Ησ. Ζ 15). Δια της διδασκαλίας του Κυρίου Ιησού, που ακολουθούσε το παράδειγμά του, αλλά και το παράδειγμα της Παναγίας μητρός Του, ξεκίνησε η ανάκληση του νου της ανθρωπότητας από το σκοτάδι των πονηρών διαλογισμών: **«Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους, μην φονεύσεις... Εγώ όμως σας λέγω ότι όποιος οργίζεται προς τον αδελφό του θεληματικά, ένοχος θα είναι στην κρίση»** (Ματθ 5:21-22). Και **«Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους, μη μοιχεύσεις. Εγώ δε σας λέγω ότι όποιος βλέπει γυναίκα με σκοπό την επιθυμία της, ήδη την εμοίχευσε στην καρδιά του»** (Ματθ 5:27-28)...

Αλλά δεν πίστεψαν όλοι στο λόγο του Θεού. Οι περισσότεροι εμμένουν στην κακία τους ή ζουν με αμέλεια. Τα τέσσερα ζώα του Ουρανού αφήνουν να εκδηλωθεί η κακή αυτή προτίμησή τους, και **να διδαχθούν πλέον οι άνθρωποι από τις συνέπειες των λανθασμένων επιλογών τους**. Διότι ελεύθερα πρέπει οι άνθρωποι να αποφασίζουν το καλό ή το κακό, αν θα τηρήσουν το νόμο του Θεού ή όχι. Αν και ο διάβολος ασκεί βία επάνω στους αμαρτωλούς θεωρώντας ότι έχει δικαιώματα σε βάρος τους, ο Θεός όμως και επειδή είναι Θεός αγάπης, και επειδή μας έπλασε ελεύθερα όντα, θέλει ελεύθερα να αποφασίζομε πιο είναι αυτό που μας συμφέρει. Τότε έχει νόημα και η Κρίση δικαίων και αμαρτωλών.

Μετά λοιπόν τη δωρεά της αγάπης του Θεού και του Αρνίου, που είναι η διάδοση του Ευαγγελικού κηρύγματος, δια του οποίου ανοίγεται η βασιλεία των Ουρανών σε όσους πιστέψουν, έρχεται η εποχή που η απομάκρυνση από το νόμο του Θεού δημιουργεί είδωλα μέσα στις ψυχές, συνοπτικά τριών κατηγοριών: **φιλαρχίας, φιλαργυρίας, και φιληδονίας**.

<sup>45</sup> Γιατί όχι μόνο τι είδε, αλλά ούτε τι άκουσε δεν ήταν δυνατόν να μας πει χωρίς να χάσει το υψηλό νόημά του, επειδή η σοφία των επουρανίων δυνάμεων δεν μπορεί να χωρέσει σε χοϊκά μυαλά. Υπάρχουν χαρισματικοί γέροντες με διορατικό χάρισμα, με το οποίο αντιλαμβάνονται τι υπάρχει στην ψυχή των ανθρώπων. Όταν όμως μπορούν να δουν που θα οδηγήσει μέσα στο χρόνο η κατάσταση μιας ψυχής, ή και περισσότερων, έχοντας το προορατικό χάρισμα, τότε έχουν ακόμη τελειότερη εικόνα για να βοηθήσουν. Τέτοιοι γέροντες φτάνουν μέχρι την εποχή μας, με γνωστότερους τον γέρ. Πορφύριο (+1991), γέρ. Παΐσιο τον Αγιορείτη (+1994) και τον γέρ. Σωφρόνιο, που όντας ακόμα στη γη, με σάρκα και οστά, είχαν τέτοια χαρίσματα. Τα 4 «ζώα» έχουν κορυφαία όμως αποστολή και είναι ειδικά γι' αυτό το σκοπό γεμάτα με πολύ δραστικότερα «μάτια», αν και **δεν έχουν τη γνώση του Θεού που είναι άπειρη**.

<sup>46</sup> Γιατί ακολούθησαν τη συμβουλή που έδωσε ο όφης **«ότι ἤ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν»**.

Επειδή προσπαθούν να κατορθώσουν όλοι το ίδιο είδωλο, δεν το πετυχαίνουν, γιατί δεν μπορούν όλοι να είναι άρχοντες, όλοι να είναι πλούσιοι, ή όλοι να απολαμβάνουν τα πάντα, οπότε βγάζουν μίσος προς τους άλλους ανθρώπους, που τους θεωρούν αντιπάλους, αλλά και προς τις αλήθειες του Ευαγγελίου γιατί τους ελέγχουν. **«Από πού έρχονται οι πόλεμοι και οι μάχες σε σας; Δεν έρχονται από εκεί, από τις ηδονές σας τις στρατευόμενες στα μέλη σας»;** λέει ο απόστολος Ιάκωβος, και συνεχίζει: **«επιθυμείτε και δεν έχετε, φονεύετε και αγωνίζεσθε, και δεν μπορείτε να πετύχετε. Μάχεσθε και πολεμείτε και δεν έχετε, για το να μην ζητάτε (από το Θεό). Ζητάτε και δεν λαμβάνετε διότι για κακό σκοπό ζητάτε, δηλ. για να ξοδεύσετε σε ηδονές»...** (Ιακ. Δ 1-5). Τελικά δεν καταφέρνουν οι μάχες κάτι καλό, αλλά όταν οι άνθρωποι ξεχάσουν το Θεό τότε δεν ζητούν από Αυτόν, ή αν ζητούν δεν ζητούν για το καλό τους, αλλά για τις περιστασιακές κοσμικές επιθυμίες τους, που μπορούν όλες να χαρακτηρισθούν σαν ηδονές, επειδή και η εξουσία και ο πλουτισμός προκαλούν μια αίσθηση ηδονικής ανάπαυσης πάνω σε μια γήϊνη, ασταθή και πρόσκαιρη βάση.

Όταν το κακό περισσεύσει, τότε ο Ιωάννης, που βρίσκεται στον Ουρανό, μας δείχνει ότι κατά το σωτηριώδες σχέδιο του Θεού, στο οποίο θέλει να μας μιήσει, τα μετά το πρώτο, τρία ουράνια όντα επιτρέπουν να εκφρασθεί η θέληση των αμελών και απίστων, **για να ξεκαθαρίσουν οι χαρακτήρες των ανθρώπων στο θέμα της πίστεως.** Μέσα από τις δοκιμασίες που έρχονται αναδεικνύονται οι στερεοί στην πίστη Χριστιανοί, ενώ καλούνται να αποφασίσουν αν θα μείνουν στην αμέλεια, στα πάθη, στην αποστασία ή και την εχθρότητά τους, όσοι υπήρξαν παλιότερα πιστοί, ή είναι δηλωμένοι άπιστοι και αντίχριστοι.<sup>47</sup> Ο Θεός που είδαμε ότι δεν θέλει τη χλιαρότητα στην πίστη, γιατί αυτή δεν σώζει, επιτρέπει να έρθουν δοκιμασίες, γιατί έτσι ωφελούνται οι πιστοί και οι καλοπροαίρετοι άπιστοι. Και ο απόστολος Παύλος πληροφορεί τους Κορινθίους, ότι η πολλή χάρη του Θεού στις Εκκλησίες της Μακεδονίας και η περίσσεια χαρά των πιστών, οφείλεται στην πολλή δοκιμασία με θλίψεις.<sup>48</sup> Τότε πλουτίζει η Εκκλησία με Αγίους Μάρτυρες.

Είναι αξιοπρόσεκτο ότι τα τέσσερα ζωντανά του Ουρανού δεν καλούν κάθε φορά ίππο και αναβάτη, αλλά μόνο τους ίππους. **Δηλ. δίνουν τη δυνατότητα να δράσουν οι πνευματικές δυνάμεις** (σαν καβαλάρηδες) που διέπουν (κατευθύνουν πνευματικά) μικρά ή μεγάλα σύνολα ανθρώπων, με το να τους επιτρέπεται η ανάλογη εξουσία και ισχύς στη Γη. Γι' αυτό χρησιμοποιείται ο ίππος, επειδή είναι παλιό σύμβολο ισχύος, και, σήμερα ακόμα, μονάδα μέτρησης ισχύος στην Φυσική. Ως ίπποι προλέγονται, από τον προφήτη Αμβακούμ και οι Απόστολοι, στους οποίους αναπαύεται το πνεύμα του Κυρίου: **«Κύριε θα επιβείς πάνω στους ίππους Σου, και η ιππασία σου σωτηρία».**<sup>49</sup> Όμως υπάρχουν και οι ίπποι - φορείς ειδωλολατρίας και ψευτο-πνευματικότητας που πατάσσονται από τον Κύριο: **«όλους τους ίππους των λαών θα πατάξω με πλήρη τύφλωση»** λέγει δια του προφήτη Ζαχαρία (κεφ. 12:4), εννοώντας το θάμπωμα που θα προκαλέσει στο νου του ειδωλολατρικού ιερατείου η εκτυφλωτική λάμψη του ευαγγελικού λόγου. Και ο **Αντίχριστος**, που θα προέρχεται από τη φυλή Δαν, **έχει τους δικούς του ίππους** επίσης, με τους οποίους θα τaráξει όλη τη γη.<sup>50</sup>

Με το κάλεσμα του πρώτου ίππου διαδίδεται από τους Αποστόλους και διαδόχους τους το Ευαγγέλιο, αλλά και αρκετοί αδόκιμοι στην πίστη και την αρετή βρίσκουν επίσης ευκαιρία να

<sup>47</sup> Θα υπάρξουν ακόμη και αντίχριστοι που θα προσέλθουν στην ευσέβεια, όπως καθαρά ο Κύριος το προσδιόρισε στον επίσκοπο της Εκκλησίας της Φιλαδελφείας.

<sup>48</sup> «Γνωρίζω δε υμίν, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εν ταις εκκλησίαις της Μακεδονίας, ότι εν πολλή δοκιμή θλίψεως η περισσειά της χαράς αυτών, και η κατά βάθους πτωχεία αυτών επερίσσευσεν εις τον πλούτον της απλότητος αυτών»...(Β Κορ. 8:1).

<sup>49</sup> «...μη έν ποταμοίς ώργίσθης, Κύριε, η έν ποταμοίς ό θυμός σου; η έν θαλάσση τò δρμημά σου; **ότι έπιβήση επί τούς ίππους σου, και η ιππασία σου σωτηρία**» (Αμβακ. 3:8).

<sup>50</sup> «...έκ Δαν άκουσόμεθα φωνήν όξύτητος ίππων αύτου, από φωνής χρεμετισμού ίππασίας ίππων αύτου έσεισθη πάσα ή γή...» (Ιερ. 8:16)

παρεμβάλουν ψευδοδιδασκαλίες. Αυτές έχουν την αναφορά τους στους επόμενους ίππους. Από την εποχή των Αποστόλων έχουμε αιρετικές διδασκαλίες, τις οποίες είναι απαραίτητο οι γνήσιοι κήρυκες του λόγου να τις απομονώνουν και να τις ξεσκεπάζουν. Έτσι παρέχεται μια επί πλέον ωφέλεια στην Εκκλησία, από την οριοθέτηση ψεύδους - αλήθειας, διότι, όπως είπαμε και άλλοτε, η αλήθεια επειδή είναι μοναδική, βρίσκεται ανάμεσα σε ψέματα που βρίσκονται δεξιά ή αριστερά της, δηλ. γεννώνται συνήθως από υπερβολή ή έλλειψη της. Οι δοκιμασίες βοηθούν να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα στο πνευματικό πεδίο, οι πιστοί να γίνουν στερεότεροι, και κάποιοι από αυτούς να αναδειχθούν μάρτυρες, αν και στο σωματικό και υλικό πεδίο υπάρχουν θλίψεις.

Οι πνευματικοί οδηγοί και διδάσκαλοι όπως ο Ιωάννης, είναι απαραίτητο να γνωρίζουν τις αντιτιθέμενες στην αλήθεια της Εκκλησίας διδασκαλίες, διότι πρέπει να τις αντιμετωπίζουν. **«Είναι σοφά καθορισμένο να παρατηρούνται οι αντιτιθέμενοι ιππείς, ώστε όπως ο ίδιος (ο Ιωάννης) αντλεί χαρά από την ευπραγία της Εκκλησίας, έτσι να μπορεί να αποκτήσει, επίσης, προσοχή από τις αντιξοότητες της, με την εκ των προτέρων γνώση τους»**, λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ. Ο ίδιος ο Μπηντ, σαν αναβάτη των τριών ίππων, μετά τον πρώτο (λευκό), θεωρεί το διάβολο. Έτσι για τον **κόκκινο ίππο** λέει: **«Κατά της Εκκλησίας και προχωρώντας με νίκες (στο υλικό πεδίο) βγήκε ένας κόκκινος ίππος, δηλαδή, κακοήθεις άνθρωποι, αιμοσταγείς, από τον αναβάτη του (ίππου), τον διάβολο»**. Οπωσδήποτε μόνο στο διάβολο ταιριάζει το: **«του δόθηκε να πάρει την ειρήνη από τη γη και να αλληλοσφαχτούν, και του δόθηκε μάχαιρα μεγάλη»**. Παρατηρεί επίσης ο Μπηντ: **«Ωστόσο, έχουμε διαβάσει στο Ζαχαρία για τον κόκκινο ίππο του Κυρίου. Αλλά ο προηγηθείς (του Κυρίου) είναι κόκκινος με το αίμα Του, αυτός (της Αποκάλυψης) με το αίμα των άλλων»**. Ο κόκκινος ίππος στο πρωτότυπο κείμενο ονομάζεται **πυρρός**. Το όνομα αυτό προσδιορίζει καλύτερα τις εσωτερική κατάσταση των ανθρώπων που τον ακολουθούν, διότι θυμίζει την πύρρωση της σαρκός και των διανοιών όσων δρουν αντίθετα στο νόμο του Θεού.<sup>51</sup>

Η Εκκλησία δεν υποφέρει άδικα τον καιρό του αιματόχρωμου αυτού ίππου, διότι τότε αναδεικνύονται πολλοί άγιοι Μάρτυρες. **«Αφού το πρώτο ζωντανό ον συμβολίζει την εξουσία των Αποστόλων, υποθέτω ότι το δεύτερο, το μοσχάρι, συμβολίζει την ιερή θυσία των Αγίων Μαρτύρων»**, λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, και οπωσδήποτε συμφωνεί ο αρχιεπ. Αβέρκιος που το αναγράφει στην ερμηνεία του της Αποκάλυψης (σελ. 151). Μετά τον κόκκινο έρχεται η σειρά του **μαύρου ίππου**. Και επάνω στον μαύρο ίππο ο Μπηντ βλέπει τον διάβολο. **«Ο μαύρος ίππος είναι η σπείρα των ψευδαδέλφων οι οποίοι έχουν το ζυγό ενός δικαίου επαγγέλματος, αλλά βλάπτουν τους συνανθρώπους τους μέσα από έργα του σκότους. Διότι όταν λέγεται από το μέσον των ζωντανών δημιουργημάτων, «μην βλάψεις», δείχνεται ότι ένας είναι εκεί που βλάπτει (ο διάβολος). Για το τρέξιμο προς τα εμπρός αυτού του ίππου, ο Απόστολος λέει, «Από έξω ήταν μάχες, μέσα ήταν φόβοι»**.<sup>52</sup>

**«Το μαύρο χρώμα του αλόγου συμβολίζει το θρήνο για όσους απομακρύνθηκαν από την πίστη στον Χριστό επειδή δέιλιασαν μπροστά στα μαρτύρια»**, λέει ο άγιος Ανδρέας. Πολλοί θεωρούν ότι το μαύρο άλογο συμβολίζει τη συμφορά του λιμού, συμπληρώνει ο αρχιεπ. Αβέρκιος, και **«πρέπει να βοηθάμε τους διωκόμενους αδελφούς μας δίνοντάς τους παρηγοριά (οίνο) και συμπόνια (έλαιο)»** (σελ. 152).

<sup>51</sup> Μήπως όμως υποδεικνύει και το από πού θα ξεπρόβαλλε ο φονικός ίππος του κομμουνισμού; Από το **πυρ+Ρος**, όπου **Ρος** ή **Ρως** είναι η **Ρωσία** στο αρχαίο της όνομα, με το οποίο την ονόμαζε (τιμητικά) ο άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης, αλλά και η Γραφή (Ιεζ. 39). Και πύρινη είναι, σαν το αίμα και την φωτιά της Κόλασης, η σημαία των κομμουνιστών! Δεν μας ενδιαφέρει το πολιτικο-οικονομικό τους μοντέλο αλλά η δογματικά δεμένη σ' αυτό βλασφημία και αθεΐα.

<sup>52</sup> **«Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι-ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι»** (Β Κορ. 7:5).



Αν δούμε τον μελανό ίππο στο υλικό πεδίο σαν συμφορά, διότι έτσι θεωρούμε συνήθως τις δοκιμασίες, στο πνευματικό πεδίο όμως πρέπει να πούμε ότι άλλοι ωφελούνται και άλλοι βλάπτονται. Οι στερήσεις, η πείνα, και οι άλλες παρεμφερείς δοκιμασίες είναι αφορμή στους καλούς να γίνουν καλύτεροι, και στους κακούς να αποφασίσουν αν θα γίνουν χειρότεροι, αφού προς τα εκεί θα σπρώχνουν οι περιστάσεις, ή να αρπάξουν την ευκαιρία μιας γρήγορης και σωτήριας αλλαγής.

Εφόσον ο κόκκινος ίππος είναι μια αιματοβαμμένη περίοδος, με πολλά θύματα από σφαγές, όπως καθαρά ορίζεται σαν σκοπός για την κόκκινη εξουσία<sup>53</sup> **«να αλληλοσφαχτούν»**, ο επόμενος, μαύρος ίππος, δεν μπορεί να είναι καλύτερος, διότι πάμε προς χειρότερες καταστάσεις, όπως δηλώνεται από το ότι ύστερα από τον μαύρο ακολουθεί ο χλωρός ίππος, που είναι ο πλήρης και ολοκληρωτικός αφανισμός δηλ. «ο θάνατος» ακολουθούμενος από τον Άδη (τον ψυχικό θάνατο).

Πρέπει να δούμε λοιπόν τον μελανό ίππο σαν συνεχιστή του κακού που προξενήθηκε από τον κόκκινο. Και επειδή ο κόκκινος ίππος έδρασε στο υλικό πεδίο, θεωρούμε τον μαύρο σαν δημιουργό **πλάνης και εξαπάτησης στο πνευματικό πεδίο**, που εκμεταλλεύεται την κατάσταση που δημιούργησε ο κόκκινος, για να ασκήσει πιέσεις. Έρχεται επομένως, με τον μαύρο ίππο, μια περίοδος στην οποία οι αποστάτες και οι άθεοι προσπαθούν να περάσουν στο λαό την πλάνη τους, η οποία συνοδεύεται από ελλείψεις αγαθών στο υλικό πεδίο. Γίνεται εκμετάλλευσή τους, ώστε μέσω εκβιασμών και απειλών στέρησης των αναγκαίων για επιβίωση, να γίνουν αποδεκτές οι προωθούμενες πλάνες, αιρέσεις ή αθεΐα. **Τότε «μαυρίζονται» τα πρόσωπα των ανθρώπων που πέφτουν θύματα πλάνης.** Γιατί η ιλαρότης του προσώπου είναι χαρακτηριστικό των δικαίων, των ανθρώπων του Θεού.

Με την άνοδο του κομμουνισμού στη Ρωσία, μιας κόκκινης εξουσίας, εμφανίστηκε στη Ρωσική Γη ο κόκκινος ίππος της Αποκάλυψης, χύνοντας πολύ αίμα κατά τα πρώτα χρόνια για την επικράτησή του. Όπως είχε προφητευσεί<sup>54</sup> ο γέροντας Αριστοκλής από τη Μόσχα που είχε ασκηθεί στον Άθωνα: **«Όπου πάει αυτό το κακό, ποτάμια αίματος θα ρεύσουν».**

Μέσα στην μιζέρια που ακολούθησε τις εκκαθαρίσεις, το «κόμμα» θέλησε να επιβάλλει την ιδεολογία του, που έχει κορυφαίο δόγμα την αθεΐα,<sup>55</sup> ενώ εναλλακτικά πρότεινε προσχώρηση στην «Ζωντανή Εκκλησία», ένα κομματικό κατασκεύασμα που επιχειρούσε να δημιουργήσει μόνιμο σχίσμα στην Ρωσική Εκκλησία. Από τον τεράστιο αριθμό των εκτοπισθέντων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και από το ότι η «Ζωντανή Εκκλησία» έπαυσε γρήγορα να υπάρχει, αντιλαμβανόμαστε ότι οι Ρώσοι στην πλειοψηφία τους αντιστάθηκαν γενναία, αποκομίζοντας τίτλους αληθινής ομολογίας,<sup>56</sup> αρκετοί και Μαρτυρίου.

Η δεύτερη αυτή περίοδος των δοκιμασιών σε θέματα πίστεως, συνοδευόμενη από όχι πλήρως εξοντωτικές στερήσεις υλικών αγαθών, αντιστοιχεί στον μαύρο ίππο της Αποκάλυψης. Η έλλειψη τροφίμων στην περιοχή του Βόλγα έφτασε το μέγιστό της το 1922. Το σιτάρι του ενός χοϊνικός είναι η απαραίτητη τροφή για μια μέρα και στοιχίζει ένα δηνάριο, δηλ. όσο ένα ημερομίσθιο. Επειδή το κριθάρι είναι λιγότερο θρεπτικό χρειάζεται να πάρει κανείς τριπλάσια ποσότητα ημερησίως, αλλά τα «ζώα» διατάσσουν να κοστίζει το ίδιο, ένα ημερομίσθιο.

Το ότι όμως ο Ιωάννης ακούει από το μέσον των τεσσάρων ζώων τη φωνή που καθορίζει τα απαραίτητα όρια **«ένας χοϊνικός σιτάρι για ένα δηνάριο, και τρεις χοϊνικές κριθάρι για ένα δηνάριο, αλλά το λάδι και το κρασί μην τα πειράξεις»**, αυτό σημαίνει ότι και

<sup>53</sup> Κόκκινη ισχύς ή εξουσία είναι και επίσημα τα παλαιολιθικά κομμουνιστικά κόμματα, που κρατώντας το δόγμα της εξόντωσης των αντιπάλων, που εισήγαγε ο Μαρξ από τη διδασκαλία των Ιλλουμινάτι, δημιουργούν όπου πάνε ποταμούς αίματος. Για τον Μαρξ, των «Δικαίων» των Ιλλουμινάτι: [www.imdleo.gr/diaf/2009/07/Illuminati\\_c\\_game.pdf](http://www.imdleo.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf)

<sup>54</sup> «Στην μνήμη της γερόντισσας Βαρβάρας», γέρων Αριστοκλής, Orthodox Life, τ. 33, αρ. 4, Ιουλ-Αύγ. 1983.

<sup>55</sup> Και την μισανθρωπία εννοείται, όπως επιβεβαιώθηκε στην πράξη.

<sup>56</sup> Όχι κατά τις προτεσταντικού τύπου «ομολογίες».

κατά την περίοδο της διάδοσης του Ευαγγελίου, και κατά την περίοδο των δοκιμασιών ύστερα, υπάρχει μέριμνα ακόμα και για τις υλικές μας ανάγκες. Σύμφωνα με τα πνευματικά κατά βάσιν κριτήρια που έχουν, τα τέσσερα ζωντανά του Ουρανού επιβλέπουν ώστε όλα, ακόμα και οι στερήσεις, να αποβούν, με λίγη καλή θέληση από εμάς, προς όφελός μας.

Αν όμως παρατηρήσουμε ότι αφήνεται άθικτο το λάδι και το κρασί, και αυτό δεν συμβαίνει συνήθως σε καταστάσεις πείνας, καταλαβαίνουμε ότι το βάρος για την συγκεκριμένη ερμηνεία είναι πνευματικό, οπότε το λάδι και το κρασί σημαίνουν ότι **δεν πρέπει να πάψουμε να ελεούμε ακόμα και από τα λίγα που θα έχουμε**, διότι αυτό δεν εμποδίζεται.

Τον οίνο μπορούμε να τον δούμε σαν πνευματική παρηγοριά και το έλαιον σαν ελεημοσύνη με υλικά αγαθά (έλεος). Πνευματικά, τότε, και **ο ένας χοϊνίκας σιτάρι για ένα δηνάριο σημαίνει ότι πιο εύκολα κρατιούνται στην πίστη όσοι τρέφονται πνευματικά κατ' ευθείαν από τους Αγίους της Εκκλησίας**, που είναι αυτοί και οι διδασκάλους τους σίτος εκλεκτός στις αποθήκες του Θεού.<sup>57</sup> Συμπεριλαμβάνονται στους Αγίους, οι χαρισματούχοι πνευματικοί καθοδηγητές που υπάρχουν στη ζωή.<sup>58</sup> Όσοι πιστοί δεν καθοδηγούνται άμεσα από κάποιο φωτισμένο γέροντα και η Χριστιανική διδασκαλία φτάνει σ' αυτούς μέσω τρίτων, κοπιάζουν περισσότερο, γιατί πρέπει να κρίνουν μόνοι τους τι είναι σωστό, προχωρούν δηλ. με δυσκολία πέφτοντας πιο εύκολα σε σφάλματα, αλλά μπορούν να πετύχουν ότι και οι πρώτοι, τη σωτηρία, όταν τους βρει ο θάνατος σε μετάνοια και πίστη ορθή.

Δηλαδή ο Χριστός θα δώσει και στους πρώτους (του σιταριού) και στους δεύτερους (του κριθαριού) τον ίδιο μισθό, τη σωτηρία. Η οποία, όπως στο Ευαγγέλιο, είναι **«ένα δηνάριο»**.<sup>59</sup>

Το πνευματικό ον που καλεί τον μελανό ίππο να εξέλθει είναι το έχον **μορφή ανθρώπου**, γιατί όποιος έμεινε στην λαμπρότητα της Ορθόδοξης πίστης **διατήρησε το κατ' εικόνα**, αποφεύγοντας το μαύρισμα δηλ. την απομάκρυνση της χάρις του Θεού απ' αυτόν.

Με το πρόσταγμα του επόμενου «ζώου» του Ουρανού, καλείται να βγει **ο τέταρτος ίππος, ο χλωρός**. Αυτός έχει το όνομα **«Θάνατος»**, και για το λόγο αυτό το χρώμα του είναι το χρώμα των οστών όταν ξεθάπτονται: πρασινοκίτρινο.<sup>60</sup> Τον θάνατο όμως ακολουθεί ο **Άδης**, δηλαδή ο αιώνιος χωρισμός από τον Θεό. Επομένως έχουμε τότε πλήρη αφανισμό των ψυχών και των σωμάτων των ανθρώπων. Αυτή είναι βέβαια η τελειωτική συμφορά, που ολοκληρώνει την καταστροφή των προηγούμενων δύο ίππων, δηλ. της κόκκινης και μαύρης εξουσίας.

Αν συνεχίσουμε το παράδειγμα της Ρωσίας που προηγουμένως αναφέραμε, θα δούμε ότι στην μεγάλη Ορθόδοξη αυτή χώρα, πράγματι μετά τις σφαγές για την επικράτηση του κομμουνισμού, και την περίοδο του βίαιου προσηλυτισμού στην αθεία ή εναλλακτικά στην σχισματική «Ζωντανή Εκκλησία», ακολούθησε **ο 2ος παγκόσμιος πόλεμος που μαζί με τις διώξεις των πιστών από το καθεστώς, οι οποίες δεν έπαυσαν μέχρι την πτώση του, αντιστοιχούν στον χλωρό ίππο**. Τότε είχαμε το θάνατο τόσων δεκάδων εκατομμυρίων, ώστε πράγματι να ξεπερνούν τα θύματα το ¼ του σημερινού Ρωσικού πληθυσμού,<sup>61</sup> δηλ. το κακό κάλυψε το μέρος της γης που προβλέφθηκε από την Αποκάλυψη:

<sup>57</sup> Ο Τίμιος Πρόδρομος έλεγε για τον Κύριο ότι το φυτάρι είναι στο χέρι του και θα καθαρίσει το αλώνι του, και θα βάλει τον σίτο στην αποθήκη του, το δε άχυρο (τους αμετανόητους αμαρτωλούς) θα κατακαύσει με φωτιά άσβεστη. «...ου το πτύον εν τη χειρί αυτού και διακαθαριεί την άλωνα αυτού, και συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε άχυρον κατακαύσει πυρί ασβέστω» (Λουκ 3:17).

<sup>58</sup> Τέτοιοι υπήρξαν στη Ρωσία ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός, οι στάρετς Σεραφέιμ της Βύριτσα, ο γ. Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ, η Αγία Ματρώνα η τυφλή, και άλλοι πολλοί, μέσα στην περίοδο των δοκιμασιών από τους σοβιετικούς.

<sup>59</sup> «...και ελθόντες οι περί την ενδεκάτην ώραν έλαβον ανά δηνάριον. Ελθόντες δε οι πρώτοι ενόμισαν ότι πλείονα λήψονται, και έλαβον και αυτοί ανά δηνάριον»... (Ματθ 20:9-10).

<sup>60</sup> Αν το αναζητήσουμε στις σημαίες, τέτοιο είναι το χρώμα του Ισλάμ.

<sup>61</sup> Ένας από τους Σοβιετικούς αναλυτές απογραφών υπελόγησε σε 43-52 εκατομμύρια τα άτομα της Σταλινικής περιόδου που δεν πέθαναν από φυσικό θάνατο. Μέσο όρο δίνουν οι **αναλυτές** 30 εκατομ. θύματα του Στάλιν και περ. 20 εκατ. του Β Π. Πολέμου. Κατά **δυτικές εκτιμήσεις** (hawaii.edu) όσοι φονεύθηκαν από τους κομμουνιστές μόνο, στη Σοβιετική Ένωση από το 1917 είναι περ. **61,9 εκατομ.** εκ των οποίων 54,8 εκατομμύρια πολίτες. Ο συνολικός πληθυσμός της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην **απογραφή του 2002** ήταν **145,2** εκατομμύρια κάτοικοι.

**«Και του δόθηκε εξουσία πάνω στο ένα τέταρτο της γης».** Στον ίππο αυτό γίνεται εξολόθρευση με όλα τα μέσα: **«για να σκοτώσει με ρομφαία (μάχες με όπλα) και με λιμό (πείνα) και με θάνατο (κάθε είδους) και από τα θηρία της γης».** Στα θηρία περιλαμβάνονται όχι μόνο τα μεγάλα, αλλά και τα μικρά (ιοί, μικρόβια κλπ) που προκαλούν επιδημίες. Αντίστοιχο «ζώο» εδώ είναι ο αετός, διότι **«όπου είναι το πτώμα εκεί θα συναχθούν οι αετοί»** (Ματθ. Κδ 28), που σημαίνει ότι επειδή η δοκιμασία αυτή είναι μεγάλη, οι άγγελοι προστρέχουν σ' αυτήν, κάπως σαν την εμφάνιση του Χριστού και των αγγέλων (αετών) κατά τη 2α Παρουσία.

Ό,τι έζησε η Ρωσία, που έγινε πιο έντονο στα μάτια του κόσμου λόγω του μεγέθους της χώρας, και λόγω της μακράς διάρκειας και της έντασης των δοκιμασιών, έζησαν και ζουν κατά καιρούς οι πιστοί άλλων χωρών, σε κάποιο βαθμό. Κάθε πιστός δοκιμάζεται και μεμονωμένα, διότι «ουδείς απείραστος θα εισέλθει στην βασιλεία των Ουρανών», κατά τους πατέρες της Εκκλησίας. Όμως υπάρχουν και δοκιμασίες που αφορούν μεγαλύτερα σύνολα, όπως είναι των χωρών ή και συνασπισμών χωρών. Οι πολίτες, και ιδιαίτερα οι πιστοί, έχουν και συλλογική ευθύνη για όσα γίνονται από το κράτος τους, αν αυτό δηλ. είναι φιλόανθρωπο ή μισάνθρωπο και πόσο. Η τότε Σοβιετική Ένωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση, και η Αμερική είναι συγκροτημένα διοικητικά σύνολα κρατών ή πολιτειών με πιστούς διάφορης πνευματικότητας από τόπο σε τόπο. Οι δοκιμασίες είναι επόμενο να έχουν για το λόγο αυτό διαφορετική έκταση και συνέπειες ανά περιοχή.<sup>62</sup> Όπου υπάρχει πίστη στο Θεό τα θύματα είναι πολύ λιγότερα, όχι μόνο στο πνευματικό, αλλά και στο υλικό πεδίο. Έλεγε ο **άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης** που προείδε τα θύματα από την μεγάλη πείνα του 1932-34 που είχε κέντρο την Ουκρανία, να βρίσκονται μετά θάνατο σε άσχημη κατάσταση: **«αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν πίστη. Από τα στόματά τους έβγαιναν βλασφημίες».**<sup>63</sup>

Συνοψίζοντας για τους ίππους, λέμε ότι ο λευκός είναι η διάδοση του Ευαγγελίου κατά τόπους και οι επόμενοι τρεις, κόκκινος, μαύρος και χλωρός είναι οι δοκιμασίες που ακολουθούν. Κατ' αυτές δοκιμάζεται η πίστη των ανθρώπων, οπότε άλλοι παραμένουν σταθεροί ή και αναδεικνύονται σε μάρτυρες ή ομολογητές, και άλλοι απομακρύνονται από την αλήθεια του Ευαγγελίου σε αιρέσεις ή στην αθεΐα και σε πράξεις που εκδιώκουν την χάρη του Θεού από επάνω τους. **Οι τέσσερες πρώτες σφραγίδες αποτελούν μια ενότητα**, από ότι είδαμε από τις μεταξύ των σχέσεις, και από το ότι αλλάζει πλήρως το νόημα στην πέμπτη σφραγίδα. Εκφράζουν μια ομάδα γεγονότων που μπορεί να επαναλαμβάνεται, από τόπο σε τόπο, μέσα στην Ιστορία.

Ο **Αιδέσιμος Μπηντ** λέει γενικά για τις σφραγίδες: **«Στην πρώτη σφραγίδα, ο ίδιος (ο Ιωάννης) βλέπει τη δόξα της πρώτης Εκκλησίας, στις εξής τρεις τον τριπλό πόλεμο εναντίον της, στην πέμπτη τη δόξα όσων θριαμβεύουν σε αυτόν τον πόλεμο, στην έκτη τα πράγματα που είναι να έρθουν την ώρα του Αντιχρίστου, και με μια σύντομη ανακεφαλαίωση των πρώην γεγονότων στην έβδομη την αρχή της αιώνιας ανάπαυσης».**

### **3.2. Η πέμπτη σφραγίδα.**

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης βλέπει κάτω από το Ουράνιο θυσιαστήριο τις ψυχές των Μαρτύρων του Ιησού Χριστού, που εσφάγησαν για τον λόγο του Θεού αλλά και για την μαρτυρία τους υπέρ του «Αρνίου» δηλ. του ακάκου Ιησού, ως ανθρώπου: **«είδα κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές των σφαγμένων για το λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία που έδωσαν (υπέρ) του Αρνίου».** Τον Ιησού μαρτυρούσαν τέλειο άνθρωπο αλλά και τέλειο Θεό, δύο Φύσεις (Θεία και ανθρώπινη) ενωμένες ατρέπτως και ασυγχύτως σε μία Υπόσταση.

<sup>62</sup> Στην Ουκρανία πχ η πείνα είχε θερίσει (1932-34) πολύ περισσότερο κόσμο από τη Ρωσία, που το Ουκρανικό κοινοβούλιο αναγνώρισε σαν γενοκτονία, 10 εκατομμυρίων, «ενορχηστρωμένη από τον Ιωσήφ Στάλιν». [Link](#)

<sup>63</sup> Δηλαδή η πείνα θερίζει πολύ περισσότερους όπου δεν υπάρχει το θαύμα της Χριστιανικής πίστης. Και στην περίπτωση της μεγάλης πείνας του 1932-34 οι περισσότεροι που πέθαναν ήταν άπιστοι. Διαβάστε το όραμα του Αγίου Ιωάννη της Κροστάνδης και τα σχετικά με την πείνα: [www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag\\_I\\_Krostand-auton.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf)

Στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρονται μάρτυρες πιστοί στο λόγο του Θεού,<sup>64</sup> ενώ το «Αρνίο», ο Ιησούς Χριστός δεν είχε εμφανισθεί ακόμη στο προσκήνιο της Ιστορίας. Όλοι όσοι μαρτύρησαν τότε και όλοι όσοι μαρτύρησαν μετά Χριστόν βρίσκονται μαζί κάτω από το Ουράνιο θυσιαστήριο, δηλ. στην ιερότερη θέση στον Ουρανό. Εκεί βρίσκεται και ο Άβελ καθώς και όλοι οι προ του γραπτού Νόμου δίκαιοι που φονεύθηκαν από τους πονηρούς ανθρώπους. Το αίμα τους «βοά» προς τον Κύριο (Γέν. 4:10), που είναι δίκαιος, ζητώντας να αποδώσει δικαιοσύνη. Αλλά επειδή είναι και φιλόανθρωπος αναμένει την μετάνοια μας.

Και οι Μάρτυρες στον Ουρανό έκραξαν, δηλ. φώναξαν δυνατά, όπως τονίζεται στο κείμενο: **«και έκραξαν με φωνή μεγάλη»...** Ρώτησαν τον Θεό με παρρησία, γιατί δεν κρίνει ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη, εφόσον και το αίμα αυτών βοά προς τον Κύριο όπως του Άβελ: **«Ως τότε, Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν θα κρίνεις και δεν θα εκδικείσαι το αίμα μας από αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη»;** Ζητάνε γρήγορα να αποδοθεί δικαιοσύνη, για να βασιλέψει το δίκαιο στη Γη. Αυτό που ζητούν όμως σημαίνει την **οριστική κρίση**, γιατί με την ελεύθερη βούλησή του ο άνθρωπος, όσο υπάρχει αυτός ο κόσμος, μπορεί να τοποθετείται είτε στην υπηρεσία του καλού ακολουθώντας τα προστάγματα του Θεού, είτε να απομακρύνεται από τη χάρη του Θεού ακολουθώντας τα προστάγματα των διανοιών και εμπραθών ορέξεών του. Οι άγιοι Μάρτυρες στον Ουρανό κινούνται επομένως από ζήλο, για να **εξαλειφθεί η κακία από τη Γη**, η οποία όσο πλησιάζουμε στο τέλος του κόσμου αυξάνει.

Είδαμε όμως, και στην περίπτωση των πρώτων σφραγίδων, ότι όλα όσα συμβαίνουν δεν είναι εκτός ελέγχου, αλλά αντιθέτως υπάρχει πρόνοια του Θεού για τα πάντα. **«Και οι τρίχες σας είναι μετρημένες»<sup>65</sup>** λέει ο Κύριος, ενώ η θέλησή μας αφήνεται (από τον Θεό) ελεύθερη.

Δίνονται **λευκές στολές** στους Μάρτυρες, που σημαίνει ότι σε σχέση με την οριστική κρίση που ζητούν από το Θεό για να εξαλειφθεί η κακία, οπότε και θα τιμωρηθούν όσοι έμειναν στα έργα της αμετανόητοι, ενώ θα τιμηθούν οι δίκαιοι, δίνεται ιδιαίτερα στους Αγίους Μάρτυρες, μια πρώτη ευλογία εκ Θεού. Αυτή τους λαμπρύνει όχι μόνο στα μάτια, αυτών που βρίσκονται στον Ουρανό, αγγέλων και ανθρώπων, αλλά και σε όσους είναι στη Γη και έχουν πνευματικά μάτια. **Τα ενδύματα εδώ ονομάζονται στολές, όπως στους στρατιωτικούς**, για να δηλωθεί ότι η χάρη που λαμβάνουν οι Άγιοι Μάρτυρες, πριν την 2α Παρουσία, τους δίνει δυνάμεις ώστε να συστρατευθούν με τους Αγίους Αγγέλους και να βοηθήσουν και αυτοί στην μείωση του κακού στη Γη, καθώς και των συνεπειών του πάνω στους ανθρώπους, μέχρι την Συντέλεια.

Επομένως το αίτημα των Μαρτύρων να σταματήσει το κακό, φέρνει μερικώς μια μείωσή του με την δική τους βοήθεια. Μένει να δούμε τι συμβαίνει τα κοντινά χρόνια πριν την εποχή της Συντελείας, και αυτό το εξετάζει η επόμενη, έκτη σφραγίδα.

### 3.3. Για την έκτη σφραγίδα.

**«Η αφαίρεση της έκτης σφραγίδας συμβολίζει εκείνες τις τρομερές συμφορές και τα σημεία των στοιχείων της φύσης που θα συμβούν στη γη κατά την τελευταία περίοδο της ύπαρξής της πριν το τέλος του κόσμου – τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και την τελική Κρίση. Πρόκειται για τα ίδια εκείνα σημεία που ο Κύριος προφήτευσε λίγο πριν το σταυρικό Του μαρτύριο».** Αυτά γράφει επεξηγώντας το σχετικό χωρίο της Αποκάλυψης ο αρχιεπ. Αβέρκιος (σελ. 155). Συμφωνεί με τον Αιδέσιμο Μπηντ, και είναι προφανές ότι αναταράξεις τόσο έντονες όσο αυτές που περιγράφονται εδώ, δεν θα μπορούσε να αντέξει για πολύ το ανθρώπινο γένος. Αυτές θα γίνουν μία φορά μόνο: **«διότι θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έχει γίνει από την αρχή του κόσμου μέχρι τώρα, ούτε πρόκειται να γίνει»<sup>66</sup>**.

<sup>64</sup> Όπως οι Μακκαβαίοι, πολλοί των προφητών, κριτών κλπ.

<sup>65</sup> «ύμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσὶ». (Ματθ. 10:30)

<sup>66</sup> Το ότι **δεν θα γίνει** σημαίνει ότι η μεγάλη θλίψη δεν θα γίνει κι άλλη φορά, αλλά **μία φορά μόνο** μέσα σε όλη την Ιστορία, στο τέλος, όταν έρθει η ώρα της (Ματθ. 24:21): **«ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται».**



Δεν μοιάζει να είναι τυχαίο ότι η σφραγίδα που περιέχει τα γεγονότα της Συντελείας είναι η έκτη (6η). **Το 6 είναι τέλειος αριθμός, και δηλώνει την τελείωση.** Την 6η ημέρα συμπληρώθηκε η Δημιουργία με την πλάση του Αδάμ. Έκτος (6ος) είναι ο νους με εργαλείο τη διάνοια, πάνω από τις πέντε αισθήσεις, που μας δίνει τη σύγχρονη διάνοηση και τον τεχνολογικό πολιτισμό, όπως ονομάζεται. Και η ανθρωπότητα έχει φτάσει να αξιοποιήσει την τεχνολογία τόσο, που να κινδυνεύει πλέον από αυτήν. **«Stephen Hawking: Πρέπει να μεταλλαχθούμε ή θα μας κατακτήσουν τα ρομπότ».** Ο γνωστός παράλυτος επιστήμονας θέλει να επέμβουν οι επιστήμονες στο ανθρώπινο DNA, «έτσι ώστε το είδος μας να μείνει στην ακμή των τεχνολογικών εξελίξεων, διαφορετικά οι έξυπνες μηχανές θα καταλάβουν τον κόσμο!» Άλλα σημάδια για το πόσο «προοδευμένοι» είμαστε είναι πολλά. Υπενθυμίζουμε μερικά.

Χρησιμοποιείται στις αγοραπωλησίες το **barcode** (ο γραμμωτός κώδικας) που είναι ένας εξελιγμένος τρόπος συναλλαγών, αλλά και τύπος του 666, αριθμού του τελικού Αντιχρίστου. Και αυτό μας δίνει ένα σημάδι ότι **η εποχή μας είναι ήδη πολύ εξελιγμένη, μια αληθινά τελική εποχή.** Γενικά ότι προβάλλεται με σήμα το 666, έχει για τους Χριστιανούς εσχατολογική διάσταση, λόγω του ότι αυτό είναι το σήμα του Αντιχρίστου. Και όπως είπαμε και άλλοτε, όταν έρχεται ο Χριστός προηγείται το σύμβολό του που είναι ο Σταυρός, και αντίστοιχα στον Αντίχριστο προηγείται το δικό του σύμβολο, το 666.

Άλλο παρεμφερές σημάδι είναι η ανάπτυξη του διαδικτύου (internet), στο οποίο επίσης το **www** αντιστοιχεί (όχι ότι ταυτίζεται), με 666.<sup>67</sup> Το World Wide Web (www) δημιουργήθηκε σαν ένα πρότζεκτ από το CERN το 1989. Το **CERN** (European Organization for Nuclear Research), ψάχνει για μικρο-σωματίδια της ύλης που θα μπορούσαν να μας αποκαλύψουν τον τρόπο που δρα η βαρύτητα και πως συνδυάζεται με τις άλλες τρεις γνωστές δυνάμεις της Φυσικής.<sup>68</sup> Όμως το κάνει αυτό χρησιμοποιώντας μια άκρως επικίνδυνη τεχνολογία δημιουργίας μαύρων οπών! Η πολύ «προοδευμένη» αυτή μηχανή χρησιμοποιεί επιταχυντές κυκλικούς που μαζί με την είσοδό τους μοιάζουν με βάρια. Το σήμα του CERN, γι' αυτό το λόγο, αντιστοιχεί σε 666 με πρόσθετο σε αναμονή ένα άλλο εξάρι.<sup>69</sup> Μόνο που εποχή 6666 δεν θα υπάρξει! Δηλ. δεν θα πετύχουν τιθάσευση της βαρύτητας για να κάνουν ταξίδια στο χρόνο.<sup>70</sup> Το 666 χρησιμοποιούν κατά κόρον πολλά από τα **συγκροτήματα της σύγχρονης μουσικής**, το συνδέουν μάλιστα συνειδητά και ανοιχτά πλέον με τον Σατανά.<sup>71</sup>

Άλλα επικίνδυνα επιστημονικά «επιτεύγματα» είναι τα **πυρηνικά**, είτε πρόκειται για όπλα, που παράγονται κατά χιλιάδες αν και όλοι μιλάνε για ειρήνη, είτε είναι οι επικίνδυνοι πυρηνικοί σταθμοί παραγωγής ενέργειας, όπως αποδείχθηκε στην Ιαπωνία τον Μάρτιο του 2011. Επίσης επικίνδυνο και καταστροφικό για το Όζον είναι κάθε σύστημα επέμβασης μέσω συχνοτήτων στα διάφορα στρώματα του ουρανού που περιβάλλουν τη Γη, για να επιδράσουν στον καιρό, στους σεισμούς, ακόμα και στον νου των ανθρώπων. Το μεγαλύτερο από αυτά θεωρείται ότι είναι το **HAARP** στην Αλάσκα. Αλλά τα φοβερότερα είναι τα πειράματα που γίνονται άμεσα πάνω σε ανθρώπους, η επέμβαση στο **DNA**, η **κλωνοποίηση** και τα παρόμοια.<sup>72</sup> Μάλιστα από τις Προφητείες των Αγίων συμπεραίνεται ότι **ο Αντίχριστος θα**

<sup>67</sup> Δείτε περισσότερα στο: [https://www.imdleio.gr/html/666\\_yp.htm](https://www.imdleio.gr/html/666_yp.htm)

<sup>68</sup> Δείτε περισσότερα: <https://www.imdleio.gr/html/2008.htm#CERN>

<sup>69</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/15\\_CERN\\_logo.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/15_CERN_logo.pdf) video: [www.imdleio.gr/diaf/2008/img/CERN\\_logo-666.wmv](http://www.imdleio.gr/diaf/2008/img/CERN_logo-666.wmv)

<sup>70</sup> Προφανώς δεν θα τους το αποκαλύψει ο Θεός για να μην το χρησιμοποιήσουν και αυτό για το κακό μας. Αυτό φανερώνεται από το ότι το σήμα του Αντιχρίστου και της εποχής του είναι **666, ατελέστερο του «6666»**, που δηλώνει την πλήρη τιθάσευση και της βαρύτητας (της 4ης δύναμης) μέσα στο χρόνο. Και από αυτό φαίνεται επίσης ότι έχει συντομευθεί ο χρόνος ως την Συντέλεια.

<sup>71</sup> Δείτε [https://www.imdleio.gr/diaf/files/polymesa/video/02\\_diaf/09\\_666-rock+andreas\\_158kbps.wmv](https://www.imdleio.gr/diaf/files/polymesa/video/02_diaf/09_666-rock+andreas_158kbps.wmv)

<sup>72</sup> Κάποιες φαρμακευτικές εταιρίες κάνουν πειράματα με ανθρώπινο DNA σε γουρούνια, άλλες σε αγελάδες, άλλες με άλλα είδη του ζωικού βασιλείου, αλλά ακόμη και με φυτά, μολύνοντας ανεπανόρθωτα τον γενετικό κώδικα των βιοσφαιρών του πλανήτη. **Η Αμερικανική «National Academies of Sciences» επιτρέπει στις εταιρίες να παράγουν ανθρώπους-ζώα χωρίς να ρωτάνε κανένα!** Ο Αντίχριστος θέλει, όταν έλθει, τίποτα να μην είναι φυσιολογικό, αλλά όλα να είναι τεχνητώς συντηρούμενα, για να ελέγχονται από αυτόν.

**γεννηθεί με τη χρήση της γενετικής τεχνολογίας.**<sup>73</sup>

Αυτά όλα μας θυμίζουν τα λόγια του ισαποστόλου Αγίου Κοσμά του Αιτωλού: **«Το κακό θα σας έρθει από τους διαβασμένους».**<sup>74</sup> Μέσα στους «διαβασμένους» πρωτεύοντα ρόλο έχουν ο **οικονομολόγοι** της σύγχρονης εποχής, οι οποίοι φτιάχνουν διάφορα απάνθρωπα και εξευτελιστικά για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια μοντέλα διακίνησης του χρήματος, με πιο πρόσφατο το σύστημα των διασυνδεδεμένων χρηματιστηριακών αγορών που κατακλύβει τους κόπους των τιμών ανθρώπων μεταφέροντας τους στις τσέπες τυχодиωκτών. Τα τελευταία μάλιστα χρόνια αυτό γίνεται και κατόπιν πιέσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έλεγε ο γέροντας Παΐσιος εξυπηρετεί αυτά τα συμφέροντα.<sup>75</sup>

Σε πλήρη έλεγχο των πολιτών και υποταγή τους στην προετοιμαζόμενη παγκόσμια κυβέρνηση, στοχεύουν τα (υποδόρια) τσιπ στους ανθρώπους. Αργότερα το σφράγισμα επί τελικού Αντίχριστου θα γίνει μαζί με την απαίτηση ομολογίας πίστης σ' αυτόν. Επειδή ορίστηκε ήδη το διάστημα 2013-2016 στην Αμερική για να σφραγισθούν όλοι,<sup>76</sup> καταλαβαίνουμε ότι η πορεία μας προς το τέλος του κόσμου είναι πολύ κοντά, αν και γνωρίζουμε ότι θα υπάρξει αναβολή, δεν θα πετύχουν τώρα άμεσα το σκοπό τους (να φέρουν τον Αντίχριστο), αλλά θα προηγηθεί η αναλαμπή της Ορθοδοξίας.

Πρέπει να θυμηθούμε ότι **έκτη ημέρα δηλ. Παρασκευή<sup>77</sup> πλάσθηκε ο Αδάμ και περί την έκτη ώρα έπεσε σε παρακοή**, διότι το δειλινό ελέγχεται υπό του Θεού. Γι' αυτό και έκτη ώρα ο Χριστός σταυρώνεται, επειδή το δειλινό ο Αδάμ εξωρίσθη: **«διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὥρα ἕκτη ὁ Χριστὸς σταυροῦται, ἐπειδὴ τὸ δειλινὸν ὁ Ἀδὰμ ἐξωρίσθη».**<sup>78</sup>

Δηλαδή ο Χριστός έπαθε την έκτη ημέρα και έκτη ώρα, αλλά και τον έκτο (μεγάλο) αιώνα επειδή γεννήθηκε το 5508 από Αδάμ, κατά την μέτρηση της Εκκλησίας. Επομένως **στον Χριστό αν τα βάλομε δίπλα-δίπλα έχομε κατά το πάθος Του τρία δάρια ή 666**. Είναι ένα σημείο αυτό, που αντιστοιχεί στα γεγονότα των τελικών δοκιμασιών της ανθρωπότητας όταν ο Αντίχριστος με σήμα το 666 θα καταδιώκει και θανατώνει τους Χριστιανούς. Επίσης ο Χριστός σταυρώθηκε στο μέσο της Γης,<sup>79</sup> στα Ιεροσόλυμα, όπου θα γίνει δεκτός σαν βασιλιάς και ο Αντίχριστος από τους Ιουδαίους.

Σε σχόλιο που κάνει στον Ιώβ ο Μέγας Αθανάσιος, λέει: **«Ο λέγων στον ήλιο και δεν ανατέλλει, με άστρα δε το επισφραγίζει (Ιώβ). Και αυτό έγινε στο Σταυρό. Με άστρα το επισφραγίζει: Ειπώθηκε ότι κατά τις τρεις ώρες που είχε εκλείψει ο ήλιος, αστέρες φάνηκαν στον ουρανό σαν νά ήταν νύχτα».**<sup>80</sup>



<sup>73</sup> Δείτε από τις **Προφητείες του Αγίου Νείλου** και του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ στον **«Επίτομο»**.

<sup>74</sup> Η 54η [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf) όπου σημειώσαμε: Είναι οι εφευρέσεις των διαβασμένων για τις οποίες τώρα καμαρώνουμε!

<sup>75</sup> **«Αυτοί τώρα πάνε να πάρουν όλη την οικονομία στο χέρι τους... Τέτοια δικτατορία που σκέφτονται να κάνουν, μόνο ο διάβολος μπορεί να την είχε σκεφτεί! ...Τελικά θα φάει μια σφαλιάρα ή θα πάει στην άκρη».** Δείτε περισσότερα στον Α τόμο των προφητειών: <https://www.imdleio.gr/html/proph1a.htm>

<sup>76</sup> Εισάγεται το σφράγισμα σαν απαραίτητο στον εκσυγχρονισμό του συστήματος υγείας με το νέο Draft Law on Health Care (HR 3200).

<sup>77</sup> Γι' αυτό ο ιερός Χρυσόστομος λέει: **«Επειδή οὖν πρώτη δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο ἕκτη τῆς ἰσημερίας ἡμέρα - τῆ γὰρ Παρασκευῆ ἐκτίσθη ὁ ἄνθρωπος»...**

<sup>78</sup> Μεγάλου Αθανασίου PG 28, σελ.693.

<sup>79</sup> Τα Ιεροσόλυμα είναι στο μέσο του Ισραήλ. Ο Δαβίδ για την προαιώνια βουλή του Θεού να γίνει άνθρωπος λέει **«Ο δε Θεός βασιλεύς ημών, προ αιώνων εργάσατο σωτηρίαν εν μέσω της γης»** (ψαλμ. 73:12). Και η περιοχή ανάμεσα στα ποτάμια Νείλο, Ευφράτη, Τίγρη και Γάγγη αναφέρεται σαν η παραδείσια Γη, από την οποία ξεκίνησε με τον Αδάμ και την Εύα η ανθρωπότητα. Και το κρανίο του Αδάμ βρισκόταν θαμμένο στον **«Κρανίου τόπο»**, όπου εσταυρώθη ο Κύριος. Και κάτι σαν σημάδι: οι συντεταγμένες της Ιερουσαλήμ είναι 31° 46' Β, 35° 14' Α. Άθροισμα 66° 60' δηλ τρία δάρια συνεχόμενα.

<sup>80</sup> **«Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ, καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει (Ιώβ). Καὶ τοῦτο ἐν τῷ σταυρῷ γέγονε· Κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει· φέρεται ὅτι ταῖς τρισὶν ὥραις ἐν αἷς ἐξέλιπεν ὁ ἥλιος, ἀστέρες ἐφάνησαν ἐν οὐρανῷ ὡς ἐν νυκτί»** (τ. 7ος, σελ. 24).

Και ο προφήτης Αμώς λέει για τη Σταύρωση: **«Και θα συμβεί σ' εκείνη την ημέρα λέγει Κύριος ο Θεός, θα δύσει ο ήλιος το μεσημέρι, και θα σκοτεινιάσει την ημέρα το φως του, και θα μεταστρέψω τις εορτές σας σε πένθος»...**(κεφ. 8:9).

Ο Κύριος για την συσκότιση κατά τη Συντέλεια: **«Αμέσως δε μετά την θλίψη των ημερών εκείνων ο ήλιος θα σκοτισθεί και η σελήνη δεν θα δώσει το φέγγος της. Και οι αστέρες θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευθούν. Και τότε θα φανεί το σήμα του Υιού του ανθρώπου στον Ουρανό. Και τότε θα κλάψουν πικρά όλες οι φυλές της γης, και θα δουν τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενο επάνω στις νεφέλες του ουρανού, με δύναμη και δόξα πολλή»** (Ματθ. 24:29-30).

Επομένως τα γεγονότα της Συντελείας μοιάζουν με τα γεγονότα των τελευταίων ημερών του Χριστού, κατά τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του, και αυτό δεν πρέπει να μας ξενίζει. Τα γεγονότα της Σταύρωσης θα μοιάζουν με τον ανελέητο διωγμό και τη θανάτωση των Χριστιανών από τον Αντίχριστο, και τα γεγονότα της Αναστάσεως με αυτά της κοινής Ανάστασης, αλλά πολύ φοβρότερα τώρα λόγω της τελικής Κρίσης, και της αλλαγής ολοκλήρου του φθαρτού Σύμπαντος σε άφθαρτο.

Από ομιλία του π. Σεραφείμ Ρόουζ μαθαίνουμε ότι **«...ο Άγιος Σεραφείμ (του Σαρώφ), μίλησε στον Μοτοβίλωφ για τα αφορώντα την πνευματική κατάσταση των τελευταίων Χριστιανών που θα απομείνουν να πιστεύουν (αληθινά) στο Θεό πριν το τέλος του κόσμου»:**

**«Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περικόπτονταν αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί που θα έχουν απομείνει, πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες»;**<sup>81</sup>

**«Με το άνοιγμα της έκτης σφραγίδας ο τελευταίος διωγμός ανακοινώθηκε. Και ότι ο κόσμος θα κλονιστεί με σκοτάδι και φόβο, όπως όταν ο Κύριος σταυρώθηκε την έκτη ημέρα της εβδομάδας»** λέγει ο Αιδέσιμος Μπηντ, επιβεβαιώνοντας την ομοιότητα των γεγονότων της Σταύρωσης με τα γεγονότα πριν την 2α Παρουσία. Ο κυριότερος λόγος που επιβάλλει αυτήν την ομοιότητα είναι ότι η ζωή του Χριστού είναι το αρχέτυπο για την Εκκλησία, η οποία αποτελεί «σώμα Χριστού».<sup>82</sup> Με αυτά που γράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψη επιβεβαιώνει αυτή την ομοιότητα, η οποία δηλώνει ότι η Ιστορία έχει κέντρο εκτύλιξης τον Χριστό και την Εκκλησία Του. **ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ!**

Λέει ο Ιωάννης (6-12): **«Και είδα όταν άνοιξε τη σφραγίδα την έκτη, και έγινε σεισμός μεγάλος. Και ο ήλιος έγινε μαύρος σαν σάκος τρίχινος και η σελήνη όλη έγινε σαν αίμα».** Μπορούμε να θυμηθούμε τι παρόμοιο έγινε κατά την επίγεια παρουσία του Χριστού, μέσα από κείμενο του Μεγάλου Αθανασίου, σε σχόλιό του στον Ιώβ.<sup>83</sup> **«Ο σείων την υπ' ουρανόν εκ θεμελίων (γράφεται στον Ιώβ). Ο Χριστός είναι αυτός που έσεισε την υπό τον ουρανόν (κτίση). Πολλοί τοπικοί σεισμοί γίνονται. Εδώ έγινε σεισμός. Αλλά οι της πλησίον πόλης (κάτοικοι) δεν το κατάλαβαν. Επί δε του Χριστού δεν έγινε τοπικά, γι' αυτό (γράφεται) ο σείων την υπό τον ουρανόν (κτίση) εκ θεμελίων. Οι δε στύλοι αυτής σαλεύονται (γράφεται στον Ιώβ), δηλ. οι Απόστολοι στον καιρό του πάθους σαλεύθηκαν. Όλοι εσείς, λέγει (ο Κύριος), θα σκανδαλισθήτε με Εμένα αυτή τη νύκτα».**<sup>84</sup>

<sup>81</sup> The Orthodox Word, 1973, No 50. Από την ομιλία του ιερομονάχου π. Σεραφείμ Ρόουζ, στη συνάντηση της νεολαίας της εκτός Ρωσίας Ορθόδοξης Ρωσικής Εκκλησίας, στο Σαν Φρανσίσκο στις 3/8/1981 με θέμα: **«Το μέλλον της Ρωσίας και το τέλος του κόσμου»** (**Επίτομος σελ. 104**).

<sup>82</sup> Διότι ο απόστολος Παύλος λέει: «Εσείς είστε σώμα Χριστού και μέλη από μέρος» (Α Κορ 12:27): **«Υμείς δέ έστε σώμα Χριστού και μέλη εκ μέρους».**

<sup>83</sup> Ιώβ, κεφ. 9:6.

<sup>84</sup> **«Ο σείων την υπ' ούρανόν εκ θεμελίων. Χριστός έστιν ο σείσας την υπ' ούρανόν· πολλοί εκ μέρους γίνονται σεισμοί· σείσμος γέγονεν ένθάδε· άλλ' οί έν τή πλησίον πόλει ούκ έγνωσαν· επί δε του Χριστού ού γέγονε**



Διάδοχοι των Αποστόλων είναι οι επίσκοποι της Εκκλησίας, οι οποίοι είναι νοητοί αστέρες που φωτίζουν πνευματικά τον κόσμο. Αυτοί πλέον, στο τέλος του κόσμου, δεν σαλεύονται από αδυναμία πνευματική για την οποία οι ίδιοι είναι ανεύθυνοι, αλλά για αδυναμία για την οποία ευθύνονται διότι ζουν μετά την Πεντηκοστή. Και ο Ιωάννης μάλιστα τους βλέπει να πέφτουν από τη θέση τους στον ουρανό κάτω στη γη (6-13): **«Και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη όπως η συκιά ρίχνει τα άγουρα πρώιμα σύκα της, όταν σείεται από δυνατό άνεμο»**. Δηλ. κάποτε γίνεται γενικός παρασυρμός των διοικητών της πίστης από ιδέες γήινες, και τότε πολλοί ξεπέφτουν από το ύψος και την καθαρότητα των δογμάτων της Ορθοδοξίας. Βλέποντας την μεγάλη χλιαρότητα στα θέματα πίστεως των επισκόπων της τελευταίας χρονικά Εκκλησίας, αυτής της Λαοδικείας, ο Χριστός επιτρέπει να έρθει πειρασμός, να γίνει σεισμός κατά τον άγιο Ιωάννη το Θεολόγο, ώστε να φανεί ποιοι παραμένουν ακλόνητοι στην παραδοθείσα από τους Αποστόλους και τους αγίους διαδόχους των πίστη.

Ο προφήτης Ησαΐας μιλάει για γενικότερες επιπτώσεις: **«και θα τακούν όλες οι δυνάμεις των ουρανών, και θα τυλιχτεί ο ουρανός σαν (αρχαίο κυλινδρικό) βιβλίο, και θα πέσουν όλα τα άστρα όπως πέφτουν τα φύλλα της αμπέλου<sup>85</sup> και όπως πέφτουν τα φύλλα από τη συκιά»** (Λδ 4). Δεν αρκείται στην **«άμπελο»**



ο προφήτης, η οποία είναι σύμβολο της Εκκλησίας, αλλά ούτε και στη **«συκή»** που είναι σύμβολο της Ιουδαϊκής συναγωγής, αλλά τις χρησιμοποιεί σαν παραδείγματα, λέγοντας **«όπως»**: **«όπως πέφτουν τα φύλλα της αμπέλου και όπως πέφτουν τα φύλλα από τη συκιά»**.

Κυλινδρικό βιβλίο άνω από τις ανασκαφές στη Νεκρά θάλασσα.

Μας προτρέπει επομένως από τις αποστασίες που γνωρίζουμε ότι συνέβησαν είτε στην Εκκλησία (Ιούδας, αιρέσεις κλπ), είτε στην Συναγωγή τον καιρό της Παλιάς Διαθήκης (πχ κατά τον καιρό των ευσεβών Μακκαβαίων, όταν πολλοί Ιουδαίοι αποστάτησαν από την πίστη στον ένα αληθινό Θεό, πιεζόμενοι από τον ειδωλολάτρη Αντίοχο), να αντιληφθούμε τι πρόκειται να γίνει γενικά σε κάθε νομιζόμενο αστέρα τον καιρό της Συντελείας: **«θα πέσουν όλα τα άστρα»!** Περιλαμβάνονται «στα άστρα» όσοι λάμπουν στο νου των ανθρώπων σαν άξιοι, αλλά είναι αλλότριοι της χάρις του Θεού. Τέτοιοι είναι θρησκευτικοί και πολιτικοί ηγέτες που προβάλλουν ψευδή εικόνα ικανοτήτων στον κόσμο, λαμπροί επιστήμονες όλων των ειδικοτήτων που τα έργα τους αποδεικνύονται μάταια και επιβλαβή, και βέβαια όλοι οι εφήμεροι «αστέρες» του θεάτρου, κινηματογράφου, τηλεόρασης, μουσικής, και της λοιπής επικαιρότητας. Όταν έρθει ο Κύριος κατά την 2α Παρουσία, δεν θα υπάρχει τίποτα λαμπρό για να καυχηθεί κανείς σ' αυτό, εκτός από τον Τίμιο Σταυρό Του που θα προηγείται.

**«Και το ότι οι αστέρες έπεσαν όπως επίσης έχει γραφτεί και σχετικά με όσους εξαπατήθηκαν από τον Αντίοχο, δηλώνει ότι όλοι εκείνοι που θεωρούν τους εαυτούς των φώτα του κόσμου θα πέσουν, θα συντριβούν και θα ηττηθούν από τα όσα θα συμβαίνουν εκείνη την εποχή - την εποχή κατά την οποία όπως ο Κύριος έχει πει, θα επιχειρήσουν**

---

μερικώς, διὰ τοῦτο ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων· οἱ δὲ σῦλοι αὐτῆς σαλεύοντες, δηλονότι οἱ ἀπόστολοι ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους ἐσαλεύθησαν. Πάντες ὑμεῖς, φησί, σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ».

<sup>85</sup> Η άμπελος δεν είναι το αμπέλι, το οποίο είναι «ο αμπελών», έλεγε ο γέροντας Θεόκλητος ο Διονυσιάτης. Άμπελος είναι το φυτό με το οποίο ο Χριστός ομοίαζε την Εκκλησία Του: **«Εγώ είμαι η άμπελος, εσεῖς τα κλήματα»** (Ιω Ιε 5). Η συκή είναι επίσης ένα συχνά εμφανιζόμενο στο Ευαγγέλιο δένδρο. Κατά την Ορθόδοξη Εκκλησία μας είναι σύμβολο της εβραϊκής συναγωγής. Γι' αυτό ο άδολος Ισραηλίτης **Ναθαναήλ** καθόταν κάτω από την συκή όταν τον κάλεσε ο Ιησούς. Και επειδή η συναγωγή δεν παρήγαγε καρπούς, πριν τα σειπά πάθη, ο Κύριος πρώιμα ξηραίνει την συκή γιατί δεν ήθελε να δείξει την τιμωρό δύναμή Του πάνω σε ανθρώπους. **«Τὴν συκὴν οὐχ ἀπλῶς ὁ Κύριος κατηράσατο· μὴ τοῦτο νόμιζε, ὡ τῶν θείων ἀκόρεστε· ἀλλ' ἵνα δείξῃ τοῖς ἀγνώμοσιν Ἰουδαίοις, ὅτι ἔχει δύναμιν καὶ πρὸς τιμωρίαν ἀρκοῦσαν»**. (Ισιδώρου Πηλουσιώτου).



**να πλανήσουν εάν είναι δυνατόν και τους εκλεκτούς λόγω των μεγάλων δοκιμασιών»,** λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (σελ. 156).

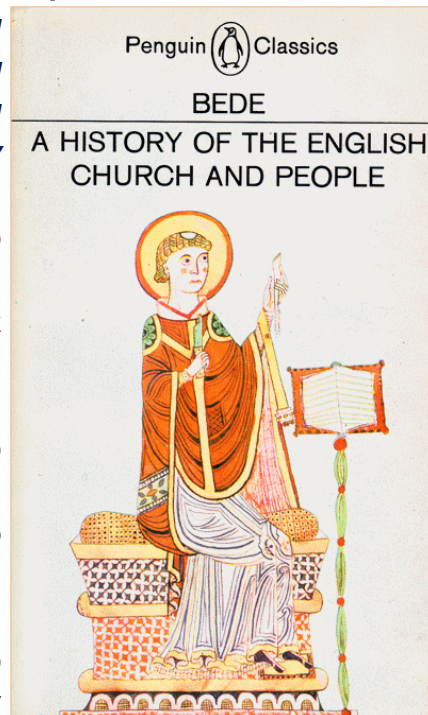
Ο Ιωάννης λέει ότι **«ο ήλιος έγινε μαύρος σαν σάκος τρίχινος και η σελήνη όλη έγινε σαν αίμα»**. Το δίδυμο ήλιος - σελήνη παριστάνει συχνά τον Χριστό και την Εκκλησία. Ο Χριστός στέλνει όπως ο ήλιος το Φως του στην Εκκλησία, με το οποίο αυτή λάμπει, γιατί είναι ετερόφωτη όπως η Σελήνη. Και το μαύρισμα του ήλιου εδώ, καθώς και το μάτωμα της Σελήνης, δείχνουν την πνευματική κατάσταση του σκότους μέσα στην οποία ζουν οι άνθρωποι των εσχάτων χρόνων, και τους διωγμούς και **το αίμα που χύνει η Εκκλησία**.

Για τον **«μαύρο ήλιο»** λέει ο Μπηντ: **«Αυτό σημαίνει, ότι σαν να κρύφτηκε η δύναμη του Χριστού, ή η διδασκαλία Του κρύφτηκε προσωρινά, ή καλύφθηκε από ένα πέπλο, όταν οι υπηρέτες του Αντιχρίστου προωθήθηκαν για να επιτεθούν στους υπηρέτες του Χριστού»**. Και για την αιματοβαμμένη σελήνη, συμβόλου της Εκκλησίας: **«Η Εκκλησία, περισσότερο από ό, τι συνηθίζει, θα χύσει το αίμα της για τον Χριστό. Και είπε «όλη», επειδή ο τελευταίος σεισμός θα είναι σε ολόκληρο τον κόσμο. Αλλά πριν από αυτό, όπως είναι γραμμένο, θα υπάρξουν σεισμοί κατά τόπους»**.

Ο Αιδέσιμος Μπηντ ερμηνεύει εσωτερικά (πνευματικά) το κείμενο της Αποκάλυψης, αλλά θα υπάρξουν οπωσδήποτε και αντίστοιχα εξωτερικά (στο υλικό πεδίο) γεγονότα. Ο ίδιος **με το να πει ότι ο τελευταίος σεισμός - διωγμός θα είναι παγκόσμιος, δήλωσε ένα (εξωτερικό) γεγονός: ότι θα έχει ξεκινήσει η παγκοσμιοποίηση τότε**, ενώ πριν, ανάλογα με το μέρος όπου θα υπάρχουν αντίχριστες εξουσίες, θα υπάρχουν τοπικοί διωγμοί, ή, κατά την συμβολική έκφραση, **«κατά τόπους σεισμοί»**.

Το κύριο νόημα της Αποκάλυψης είναι πνευματικό όπως έχουμε αναφέρει, και ιδιαίτερα σε αυτή τη σφραγίδα εκείνο που έχει πολύ μεγάλη σημασία για την Εκκλησία είναι η πνευματική της ερμηνεία. Οι καθαρά εξωτερικές (στο υλικό πεδίο) ερμηνείες, αστρολογικού τύπου ή τύπου **Νοστράδαμου**<sup>86</sup> είναι απαράδεκτες για τη σοβαρότητα του βιβλίου της Αποκάλυψης. Όμως υπάρχει διασύνδεση των πνευματικών με τα υλικά. Είναι πνευματική συνέπεια το ότι όταν οι ψυχές των ανθρώπων εργάζονται στο αγαθό, θα βρискουν και στα σώματα ανάπαυση από πληθώρα υλικών αγαθών, ενώ αλλιώς θα συμβαίνει το αντίθετο: **«εάν θέλετε και Μου εισακούσετε, τα αγαθά της γης θα φάγετε· εάν όμως δεν θέλετε, ούτε με εισακούσετε, μάχαιρα θα σας καταφάει· διότι το στόμα Κυρίου τα ελάλησε αυτά»** (Ησ. 1:19-20).

Και τα αγαθά είναι όλο το περιβάλλον, το κοντινό και το μακρινό. Αν ο πνευματικός ουρανός των ψυχών σκοτεινιάσει τότε και ο υλικός ουρανός, δηλ. η ατμόσφαιρα και τα αστέρια, για διάφορες αιτίες θα στέλνουν σκοτεινά μηνύματα<sup>87</sup> ή και θα σκοτεινιάσουν κι αυτά. Αν την ψυχή μας δεν την τρέφει η χάρη του Θεού, τότε και το σώμα θα καταντήσει σε ανάλογη πείνα υλικών αγαθών. Ίσως κατανοήσουμε τότε τη φωνή του **προφήτη Ιερεμία: «οι αμαρτίες σας απομάκρυναν τα αγαθά σας»** (Ιερ. Ε 25). Ότι συμβαίνει στο υλικό πεδίο είναι επομένως



Ο Αιδέσιμος Μπηντ (+735) είναι γνωστός για πολλές σοβαρές εργασίες του, εκτός της ερμηνείας της Αποκάλυψης. **«Η Ιστορία της Αγγλικής Εκκλησίας και του λαού»**, άνω σε επανέκδοση, του χάρισε τον τίτλο «πατέρας της Βρετ. Ιστορίας».

<sup>86</sup> Διαβάστε για το Νοστράδαμο και την προφητεία του 7ου του 1999: [www.imdleio.gr/diaf/2008/08\\_L-Nostradamus.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2008/08_L-Nostradamus.pdf)

<sup>87</sup> Γιατί τώρα να μαθαίνουμε για μαύρες οπές που ρουφάνε χιλιάδες ηλιακά συστήματα και ούτε φως δεν ξεφεύγει από αυτές για να μας δώσει ένα μήνυμα του τι γίνεται εκεί; Γιατί τώρα να μαθαίνουμε για σκοτεινή ύλη και ενέργεια που κυριαρχούν στο Σύμπαν; Ίσως γιατί προσδεύσαμε πολύ, θα πουν κάποιιοι. Αλλά αυτό ακριβώς δεν δείχνει ότι η πρόδοός μας είναι πονηρή, δηλ. κουράζει και καταπονεί ανώφελα την ψυχή;

εξαρτημένο από την κατάσταση που επικρατεί στο πνευματικό πεδίο, και μας προειδοποιεί, ώστε να διορθωθούμε.<sup>88</sup>

**3.4.** Από τους νεότερους αγίους, ο **στάρετς Σεραφεΐμ του Σαρώφ** (+1833), αποκαλύπτει ότι πριν την εποχή του Αντιχρίστου θα υπάρξει μεγάλη αποστασία του ανώτερου κλήρου, λόγω εκκοσμίκευσης: **«Ο Κύριος απεκάλυψε σε μένα τον ταπεινό Σεραφεΐμ, ότι θα υπάρξουν μεγάλες δυστυχίες στη ρωσική γη. Η Ορθόδοξη πίστη θα καταπατηθεί, και οι ιεράρχες της Εκκλησίας του Θεού και άλλοι κληρικοί θα απομακρυνθούν από την καθαρότητα της Ορθοδοξίας. Και για αυτό ο Κύριος θα τους τιμωρήσει δριμύτατα. Εγώ, ο ταπεινός Σεραφεΐμ, ikéteusa enagwníως τον Κύριο για τρεις ημέρες και τρεις νύκτες, ότι θα μπορούσε να με αποστερήσει από το Βασίλειο του Ουρανού, και να δώσει συγχώρηση σε εκείνους».** Αλλά, συνεχίζει ο άγιος Σεραφεΐμ, **«ο Κύριος απάντησε: Δεν πρόκειται να δώσω συγχώρηση σε εκείνους, διότι διδάσκουν διδασκαλίες εντάλματα ανθρώπων, και με τη γλώσσα τους με τιμούν, αλλά η καρδιά τους απέχει μακριά από Εμένα».**<sup>89</sup>

Μέσα και έξω από την Ρωσία υπάρχουν αρκετές ομάδες Ορθοδόξων, ανεξάρτητες από την επίσημη Ρωσική Εκκλησία. Δεν πρέπει όμως να δημιουργούνται σχίσματα με το παραμικρό, και προκαταβολικά να θεωρούνται αιρετικοί οι της μιας ομάδας από την άλλη. Αν και ο άγιος Σεραφεΐμ μας αποκαλύπτει ότι από το 1991 υπάρχει πρόβλημα, και γι' αυτό επανεμφανίσθηκε όπως είχε πει,<sup>90</sup> εν τούτοις θα υπάρξει και ανασύνταξη των πιστών στο Θεό Ορθοδόξων, μέσω αληθινής **8ης Οικουμενικής Συνόδου**, οπότε θα ξεκαθαρίσουν τα πράγματα.

Ο γέροντας Σωφρόνιος (+1993) έλεγε: **«Εγώ προτιμώ να με σκοτώσουν οι άνθρωποι του κόσμου, παρά να πάω μαζί τους και να αποκτήσω κοσμικό φρόνημα».**<sup>91</sup> Και επίσης **«Η διδασκαλία της Εκκλησίας, που έλαβε την τελική της μορφή από τις Οικουμενικές Συνόδους, δεν επιδέχεται καμιά αλλαγή»** (Α 01). Αν υπήρχε αυτό το φρόνημα μέχρι τέλους στην ιεραρχία της Εκκλησίας, όλα θα πήγαιναν ωραία και καλά. Αλλά θα υπάρξει πρόβλημα στη Ρωσική τουλάχιστον Εκκλησία κατά τον άγιο Σεραφεΐμ, και την Ελληνική κατά ένα μέρος σύμφωνα με τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό,<sup>92</sup> οπότε χρειάστηκε να επανεμφανισθεί ο στάρετς Σεραφεΐμ, ώστε με τα θαύματά του να βοηθάει στην ενίσχυση της πίστης των Ορθοδόξων.

Η οσία μοναχή **Μακαρία** (+1993) προφήτευσε: **«Ετοιμάζουν αλλαγές στα της Πίστεώς μας. Όταν θα γίνει αυτό οι άγιοί μας θα φύγουν και θα σταματήσουν να προσεύχονται για την Ρωσία. Όσοι παραμείνουν (σ.σ. εννοεί τους πιστούς) θα τους πάρει ο Κύριος μαζί Του. Οι επίσκοποι που θα το επιτρέψουν αυτό δεν θα δουν το πρόσωπο του Κυρίου ούτε εδώ, ούτε εκεί. -σ.σ. εννοεί στον άλλον κόσμο-** (3 Αυγούστου 1988). Η γερόντισσα προβλέπει ό,τι και ο

<sup>88</sup> Για τον καθένα μας σημαίνει να μην βρεθούμε χωρίς μετάνοια και πνευματική ανάνηψη στην ώρα της Κρίσης, του θανάτου αλλά και της οριστικής.

<sup>89</sup> «Υποκριταί! καλώς προεφήτευσε περί υμών Ησαΐας λέγων, εγγίζει μοι ο λαός ούτος τω στόματι αυτών και τοις χείλεσι με τιμά, η δε καρδιά αυτών πόρρω απέχει απ' εμού, μάτην δε σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων» (Ματθ. Ιε-7). Δηλ. είναι υποκριτική η ευσέβεια των επισκόπων αυτών. Δεν μιλάμε βέβαια για τους παπικούς, όπως τον πάπα Ιωάννη Παύλο Β' που ήταν ο ίδιος επαγγελματίας θεατρίνος και δίδασκε φαινομενολογία: **Η «θεωρεία του θεάτρου υπεράνω όλων»!** Και που η «αγιοποίησή του» είχε αποφασιστεί πριν πεθάνει, γιαυτό το CNN έδειχνε λίγο πριν τον θάψουν να ηλεκτροκολλούν ένα εσωτερικό τσίγκινο φέρετρο, προκειμένου να διατηρηθεί μέχρι την εκταφή και αγιοποίησή του! Και πράγματι διατηρήθηκε, έγιναν οι τελετές αγιοποίησης α' φάσης, και ξαναθάφτηκε... Δείτε και Επίτομο: [https://www.imdleio.gr/html/2\\_epitomos\\_parts.htm](https://www.imdleio.gr/html/2_epitomos_parts.htm)

<sup>90</sup> Εξηγεί, ο Άγιος Σεραφεΐμ, ότι επρόκειτο να ζήσει περισσότερο από 100 χρόνια. Αλλά επειδή μετά από καιρό οι επίσκοποι θα γίνουν τόσο ολιγόπιστοι που δεν θα πιστεύουν πλέον στο κυρίαρχο δόγμα της Χριστιανικής Πίστης (της Αναστάσεως), γι' αυτό φάνηκε ευάρεστο στον Κύριο να τον πάρει ενωρίτερα από την πρόσκαιρη ζωή, και μετά να τον επανεμφανίσει. (Η κοίμησή του έγινε όταν ο Άγιος ήταν 73 ετών, το 1833). **Η επανεμφάνισή του έγινε το 1991, με το ξεκίνημα της παγκοσμιοποίησης**, κατόπιν της πτώσης του κομμουνισμού στη Ρωσία.

<sup>91</sup> Από το βιβλίο του Μητρ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, Ιεροθέου: «Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ» (σελ. 371), και το Α21 στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf)

<sup>92</sup> **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και ασεβέστεροι των όλων»** (57η):

[https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

άγιος Σεραφεΐμ, με πρόσθετες λεπτομέρειες.

Προβλέπει επίσης τον ερχομό της Παναγίας για την επαναφορά της ορθής πίστης: **«...η Παναγία θα διασχίσει όλη τη γη και θα έρθει με όλη της τη δόξα στη Ρωσία για να επαναφέρει την ορθή πίστη. Όταν θα έρθει η Παναγία θα φτιάξει τα πράγματα όχι κατά τη θέλησή τους (των πλανημένων) αλλά κατά τη θέλησή της, όπως θα ορίσει ο Σωτήρας Χριστός. Για λίγο καιρό θα επανέλθει η ορθή πίστη** (11 Ιουλίου 1986).<sup>93</sup> Είναι το μικρό διάστημα της αναλαμπής της Ορθοδοξίας.

Επομένως πριν την αναλαμπή, θα υπάρχουν ήδη αλλαγές σε θέματα Ορθόδοξης πίστης. Ούτε μπορεί να γίνει **«ένωση των Εκκλησιών»**, εξηγεί ο γέροντας Σωφρόνιος ο Αγιορείτης, και κήτορας της Μονής του Βαπτιστού στο Έσσεξ. **«Με τις συζητήσεις μπορεί να επέλθει μία γνωριμία, που μπορεί να βοηθήσει «πολιτικά», χωρίς όμως να βλάψει την Ορθοδοξία. Αλλά η «ένωση των Εκκλησιών» είναι δύσκολη, έως αδύνατη. Όσοι ομιλούν για «ένωση Εκκλησιών» δεν γνωρίζουν ούτε την νοοτροπία των ετεροδόξων ούτε το ύψος της Ορθοδοξίας. Μερικοί από τους ετεροδόξους μισούν τους Ορθοδόξους»**.<sup>94</sup>

Αλλοιώσεις στα θέματα πίστεως θα προκαλέσουν αναταραχές στα Μοναστήρια. Και ο γέροντας Σωφρόνιος μας προειδοποιεί: **«Ο Μοναχισμός είναι θεσμός παραδόσεως, είναι παράδοση. Όταν φύγει το Άγιον Πνεύμα, θα εκλείψει ο Μοναχισμός. Στις ημέρες μας ο Μοναχισμός έχει μειωθεί ως παράδοση και συντηρείται ως ανθρώπινη ενέργεια. Θα έλθει μεγάλος πειρασμός στα Μοναστήρια. Θα δημιουργηθεί λειψανδρία περισσότερη από ότι προηγουμένως»**. (Α 07) Και για την γενικότερη κατάπτωση: **«Σήμερα τα Μοναστήρια θα παύσουν να είναι θεολογικά. Θα ζουν μέσα σε αυτά ευλαβείς άνθρωποι, αλλά όχι θεολόγοι. Άλλο ευλάβεια, άλλο θεολογία»**. (Α 33). Αυτό σημαίνει όχι ότι δεν θα ασχολούνται κάποιοι Μοναχοί με την θεολογία, αλλά η ενασχόλησή τους θα είναι μόνο διανοητική, όπως των κοσμικών θεολόγων, χωρίς βίωση υψηλών πνευματικών καταστάσεων.

Ο όσιος στάρετς Σεραφεΐμ της Βύριτσα έλεγε: **«Θα έρθει καιρός οπότε η πνευματική ζωή στη Ρωσία θα ανθίσει. Πολλές εκκλησίες και Μοναστήρια θα ανοιχτούν, και ακόμη λαοί απ' όλες της θρησκείες θα έρχονται εδώ για να βαπτίζονται στην Ορθοδοξία. Εντούτοις αυτό δεν θα διαρκέσει πολύ - ίσως 15 χρόνια - μετά τα οποία θα έρθει ο Αντίχριστος»** (Επίτομος σελ. 226). Δηλ. τα κυρίως χρόνια της αναλαμπής στη Ρωσία τα έβλεπε ο στάρετς περίπου 15 (μόνο).

Αν για το νομιζόμενο καλό του έθνους ή της «ειρήνης» αθετηθούν τα παραδομένα από τους Πατέρες δόγματα της ευσεβείας, τότε είναι λογικό να αναμένεται Θεο-εγκατάλειψη που θα οδηγήσει και σε υλικές καταστροφές. Ότι **«θα τακούν οι δυνάμεις των ουρανών»** σημαίνει ότι θα χαλαρώσουν σαν κερύ που λειώνει, και τελικά, σε όσους πέσουν σε αίρεση, **θα παύσουν την προστατευτική τους κάλυψη οι αγγελικές δυνάμεις και οι άγιοι της θριαμβεύουσας Εκκλησίας**.

Για το λόγο αυτό η γερ. Μακαρία έλεγε ότι όταν θα γίνουν αλλαγές στα θέματα της πίστεως τότε **«οι άγιοί μας θα φύγουν, και θα σταματήσουν να προσεύχονται για την Ρωσία»**.<sup>95</sup> Στον 67ο ψαλμό αναγράφεται κάτι παρεμφερές: **«ως τήκεται κηρός από**

<sup>93</sup> Η Ρωσίδα στην καταγωγή, μεγαλόσχημη Μοναχή Μακαρία (+18 Ιουνίου 1993), από τριών ετών ήταν παράλυτη, και τα τελευταία χρόνια της ζωής της τα πέρασε σχεδόν αβοήθητη. Μέσω αυτής ο Χριστός θεράπευσε χιλιάδες πονεμένες και αμαρτωλές ψυχές. Από το βιβλίο του Ghenadie Durasov **«Οσία μοναχή Μακαρία, η παρηγοριά των θλιβομένων»** (στα ρουμανικά). Οι προφητείες της: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria\\_proph.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria_proph.pdf)

<sup>94</sup> Απόδειξη είναι, έλεγε ο γέροντας, ότι, αν κάποιος Δυτικός γίνει βουδιστής ή μαρξιστής, οι οικείοι του δεν τον αποβάλλουν από την οικογένειά τους, αν όμως γίνει Ορθόδοξος, τότε τον αποβάλλουν! (Α 17, σελ. 337).

<sup>95</sup> Από αυτό όμως, και ότι η αγία κοιμήθηκε το 1993, συμπεραίνεται ότι δεν θεωρεί τώρα χωρίς χάρη τα μυστήρια της επίσημης Ρωσική Εκκλησίας. Εξ άλλου μπορεί κάποιος να αποστασιοποιείται από τους αιρετικούς, χωρίς να είναι ανάγκη να φτιάχνει καινούργιες «Εκκλησίες». Φαίνεται δηλ. ότι υπάρχει «ζήλος ου κατ' επίγνωσιν» σε όσους υποστηρίζουν ότι μέχρι το 1927, υπήρχε χάρη στην Ρωσική Εκκλησία, ενώ μετά επί μητρ. Σεργίου χάθηκε. Τα παρόμοια υποστηρίζουν και Έλληνες «παλαιοημερολογίτες», αγνοώντας τον Άγιο Λουκά τον Ιατρό. **Αλλά δεν είναι περίεργο αφού ούτε και τους πολύ θαυματουργούς γέροντες Παΐσιο, Πορφύριο, Ιάκωβο Τσαλίκη κλπ. αναγνωρίζουν!** Ο γέρ. Σωφρόνιος (1993+) ήταν επίσης διαλλακτικός στο θέμα του μητροπ. Σεργίου, λόγω των



**προσώπου πυρός, ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου του Θεού**». Αυτό θα συμβεί οριστικά κατά την 2α Παρουσία σε όσους έμειναν αμετανόητα αμαρτωλοί. Ο Ιωάννης ο Θεολόγος, στο εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης, μας δείχνει, κατά προτεραιότητα, την πνευματική εγκατάλειψη όσων δεχθούν τα αλλοιωμένα δόγματα, προετοιμάζοντάς μας όμως, να αναλογισθούμε τις συνεπακόλουθες επιπτώσεις στο υλικό πεδίο, δηλ. στα σώματα και το λοιπό φυσικό περιβάλλον.

Συνεχίζοντας για το τι συμβαίνει στον Ουρανό, λέει ο Ιωάννης **«Και ο ουρανός αποχωρίστηκε σαν (αρχαίο) βιβλίο που τυλίγεται ελικοειδώς (κυλινδρικά)»**. Και αμέσως σαν συνέπεια στη γη: **«κάθε όρος και νήσος μετακινήθηκαν από τον τόπο τους»** (6-14).



«Ουρανός πολύφωτος η Εκκλησία», όπως ψάλλεται, και επομένως κατά τον Μπηντ: **«Όπως ένα κυλινδρικό βιβλίο τυλιγμένο περιέχει πράγματι μυστήρια μέσα του, έτσι θα γίνει με την Εκκλησία. Εκείνη την εποχή, γνωστή μόνο στους δικούς της, θα αποφύγει με σύνεση το διωγμό με την φυγή, διότι με την απόκρυψη αυτή μπορεί να παραμείνει μη αντιληπτή από εκείνους που είναι εκτός (αυτής)»**.

**Νήσοι** είναι οι κατά τόπους Εκκλησίες, που όπως κάθε νησί περιβάλλεται από θάλασσα, έτσι και οι Εκκλησίες περιβάλλονται από τον ασταθή πνευματικά κόσμο της απιστίας. **Όρη** είναι οι άγιοι, και ο Κύριος γεννήθηκε από την Θεοτόκο Μαρία, που χαρακτηρίζεται στον Δανιήλ σαν **όρος**, και **«εξ όρους κατασκίου δασέος»** αναφέρεται από τον Αμβακούμ (3:3). Αλλά και ο ίδιος ο Κύριος αναφέρεται συμβολικά από τον Δανιήλ σαν **«όρος μέγα και επλήρωσε πάσαν την γην»** (2:35). **«Όρη»** όμως, κατά το εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης είναι οι ζώντες τότε **αξιωματούχοι της Εκκλησίας**, δηλ. τα θεωρούμενα τότε σαν όρη, μέλη της αγωνιζόμενης στη γη Εκκλησίας.

Για τα **«όρη»** λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ: **«Μιλάει (η Αποκάλυψη) για τα μέλη της Εκκλησίας, ως διαφέροντα ανάλογα με τον χαρακτήρα των αξιωμάτων ή των αρμοδιοτήτων τους, και προλέγει, ότι κανείς δεν θα είναι χωρίς το μερίδιό του σε αυτό τον ανεμοστρόβιλο. Αλλά η κίνηση που προκαλείται από αυτόν θα είναι ανόμοια, γιατί με το καλό θα είναι ένας που προφυλάσσεται με την απομάκρυνση, ενώ με το κακό, ο υποχωρών με συγκατάβαση»**.

Κατά την εσωτερική ερμηνεία που κάνει ο Μπηντ, αλλά και από τα συμφραζόμενα, **όλοι όσοι αναφέρονται εδώ είναι άτομα της Εκκλησίας**. Συνεχίζουμε αυτού του τρόπου την ερμηνεία, που είναι και η μόνη λογική, εφόσον πρόκειται για γεγονότα της 3ης σφραγίδας, ούτε καν της τελευταίας. Έτσι δεν δικαιολογείται να θεωρήσουμε σαν κέντρο διεργασιών το υλικό πεδίο, θεωρώντας σαν φυσικά τα αναφερόμενα στο πνευματικό πεδίο (Ουρανό) καταστρεπτικά φαινόμενα, που αν πράγματι εκδηλώνονταν πρόωρα στο φυσικό πεδίο, δεν θα υπήρχε συνέχεια στην ιστορία του κόσμου.

Εξ άλλου πρέπει να προσέξουμε ότι τα λόγια των προφητών αλλά και του Κυρίου φωτίζουν τα εσχατολογικά γεγονότα από διάφορες πλευρές. Είδαμε πριν ότι ο προφήτης Ησαΐας μιλάει ευρύτερα. Αλλά και ο Κύριος δεν αναφέρεται στα ίδια ακριβώς γεγονότα με τον Ιωάννη όταν λέει: **«Αμέσως δε μετά την θλίψη των ημερών εκείνων ο ήλιος θα σκοτισθεί και η σελήνη δεν θα δώσει το φέγγος της»...** Διότι μιλάει για **μετά τις θλίψεις** τι θα συμβεί στη Φύση, ενώ εδώ ο Ιωάννης μιλάει για το τι συμβαίνει κατά την περίοδο των θλίψεων. Δηλ. επικεντρώνεται στο τι θα συμβεί στους πιστούς, κατά τις φοβερές ημέρες των δοκιμασιών, τώρα μάλιστα της τελευταίας, που είναι παγκόσμια.

Το ότι **«οι βασιλείς της γης, και οι μεγιστάνες, και οι χιλιάρχτοι, και οι πλούσιοι, και οι ισχυροί, και κάθε δούλος και ελεύθερος, έκρυψαν τους εαυτούς τους στα σπήλαια και στους βράχους που είναι στα όρη»**, σημαίνει ότι στην εξέλιξη των γεγονότων του διωγμού των μελών της Εκκλησίας, όλοι όσοι είχαν δημόσιο αξίωμα Χριστιανοί εξουσιάζοντας λίγους ή

---

δύσκολων συνθηκών και της πίεσης των κομμουνιστών. Εξ άλλου δεν πέρασε στα δόγματα της Εκκλησίας κάποια παραμένουσα αλλοίωση, από τις σχέσεις που είχε συνάψει ο Σέργιος με τους κομμουνιστές.



πολλούς ανθρώπους, αλλά και οι απλοί πιστοί κάθε τάξης, κρύβουν τον εαυτό τους στα σπήλαια, όπως ο Χριστός «λαθών ετέχθη υπό το σπήλαιον», για να διαφύγουν την προσοχή του κόσμου και των διωκτών, όπως παλιότερα ο Κύριος τον Ηρώδη. Κρύφτηκαν ακόμη στους βράχους των ορέων.

Και ότι **«λένε στα όρη και στα βράχια. Πέστε πάνω μας και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεται πάνω στο θρόνο και από την οργή του Αρνίου. Γιατί ήρθε η ημέρα η μεγάλη της οργής τους, και ποιος μπορεί να σταθεί (να τους αντιμετωπίσει)»;** Δείχνει ότι αναζητούν την πνευματική κάλυψη και συμπαράσταση των σταθερών στην πίστη (βράχων) και σπουδαιών στην αρετή (ορέων) μελών της Εκκλησίας. Κυρίως εννοείται ότι επιζητούν την βοήθεια των Αγίων της θριαμβεύουσας Εκκλησίας.

Παρόμοια το ερμηνεύει ο Αιδέσιμος Μπηντ: **«Ενώ όλοι οι αδύναμοι εκείνη τη στιγμή θα ζητούν να ενισχυθούν με τα παραδείγματα από τους υψηλότερα στην Εκκλησία, και να οχυρωθούν από την ιεραρχία τους, προστατευόμενοι με τις συμβουλές τους, και να βρουν καταφύγιο με τις προσευχές τους, εκκλιπαρούν πολύ τα όρη να πέσουν πάνω τους με ένα αίσθημα συμπόνοιας. Γιατί «όρη τα υψηλά ταις ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοις λαγωίς».** Θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι η αγωνιζόμενη στη Γη Εκκλησία, στο τέλος του κόσμου, θα είναι πολύ αδυνατισμένη από την αποστασία, πριν ακόμη τον τελικό διωγμό του Αντιχρίστου. Γι' αυτό το λόγο έρχονται τότε σε ενίσχυσή της οι δύο προφήτες Ηλίας και Ενώχ. Τα σχετικά γεγονότα αναφέρει ο Ιωάννης σε άλλο κεφάλαιο.

Η αποστασία μιας μεγάλης μερίδας του ανώτερου κλήρου είναι γνωστή στον Κύριο όπως είδαμε από τις προφητείες. Αλλά τότε πως σώζονται αυτοί που το θέλουν, και ιδιαίτερα οι νέοι; Η απάντηση είναι αφενός στο ότι η γνώση πλέον δεν είναι κτήμα λίγων, ακόμα και η εκκλησιαστική, διότι είναι πλέον άμεσα προσβάσιμη και σε ηλεκτρονική μορφή (ολόκληρη η Πατρολογία, Συναξάρια, ακολουθίες, ερμηνευτικά κείμενα των Πατέρων, βίοι αγίων κλπ), αλλά επί πλέον τα νέα παιδιά που έρχονται στον κόσμο είναι ευφυέστερα από αυτά παλιότερων γενιών, και αν θέλουν μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ευφυΐα τους αυτή για να σωθούν. Έτσι σύγχρονες τεχνολογίες, όπως το διαδίκτυο - όσο καιρό είναι διαθέσιμο, πρέπει να αξιοποιούνται από τους πιστούς με καλή χρήση.



Συνοψίζοντας για την έκτη σφραγίδα τονίζουμε ότι αυτή **αναφέρεται αποκλειστικά στην Εκκλησία** και μάλιστα της περιόδου των μεγάλων δοκιμασιών, πριν το τέλος του κόσμου. Δεν υπάρχει «αρπαγή» της Εκκλησίας στον ουρανό (**rapture**), ενωρίτερα από τα γεγονότα της Συντελείας, για να μην υποφέρει, όπως λένε δυτικοί (παρ)ερμηνευτές. Αντίθετα τα μέλη της Εκκλησίας προβλέπεται όπως πάντα, αλλά τώρα πολύ περισσότερο, να υποφέρουν για την αγάπη τους στο Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού Χριστό, και τις αιώνιες αξίες που Αυτός μας δίδαξε, και φυλάσσει η Εκκλησία.

Σκοπός του Ιωάννου του αγαπημένου μαθητού του Σωτήρος, είναι να μας προετοιμάσει κατάλληλα ώστε όχι μόνο να μην ψυχρανθεί η αγάπη μας προς τον Χριστό, αλλά να εκμεταλλευτούμε τα γεγονότα για να την αυξήσουμε, και να λάβουμε στεφάνια Ομολογίας, ίσως και Μαρτυρίου. Να προσέξουμε να μην παραπλανηθούμε από τους πολλούς ψευδο-Χριστούς και ψευδο-προφήτες. Παρατηρώντας στην Αποκάλυψη το πόσο σοφά όλα κατευθύνονται στην τελείωση από το Θεό, να είμαστε προετοιμασμένοι για τους αγώνες και την υπομονή που απαιτείται. Διότι **«ο υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται»** (Ματθ. 10:22).

**συνεχίζεται...**

05/18-03-2012, Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως  
**Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

| Ε ν ό τ η τ ε ς : |                                     | Σελίς |
|-------------------|-------------------------------------|-------|
| 1.1.              | Η ουράνια λατρεία                   | 3     |
| 1.2.              | Θρόνος του Θεού η Υπεραγία Θεοτόκος | 6     |
| 2.1.              | Το σφραγισμένο βιβλίο και το Αρνίον | 15    |
| 2.2.              | Από το Αρνίον όλα τα δώρα           | 16    |
| 3.1.              | Το άνοιγμα των σφραγίδων            | 19    |
| 3.2.              | Η πέμπτη σφραγίδα                   | 26    |
| 3.3.              | Η έκτη σφραγίδα                     | 27    |
| 3.4.              | Για τη μεγάλη αποστασία του κλήρου  | 33    |

### Όλα τα τεύχη:

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf) (αυτό το τεύχος)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- Ε. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- Η. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- Ι. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

### Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

*www.imdleo.gr*



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Οι Σάλπιγγες της Αποκάλυψης

**«Σήμερα ζούμε σε χρόνια Αποκαλύψεως. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς Προφήτης για να το καταλάβει».** Γέρ. Παΐσιος (+1994), Λόγοι Β΄ Πνευματική αφύπνιση.

**Γ. Οι 144.000, η Ουράνια σιγή, οι 4 πρώτες Σάλπιγγες.**

**Ιούλιος 2012+**

**Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

**[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)**



**Κ**αὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

**7-2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

**7-3** λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**7-4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ·

**7-5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

**7-6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

**7-7** ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

**7-8** ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

**7-9** Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

**Κ**αὶ μετὰ αὐτὸ εἶδα τέσσερις ἀγγέλους νὰ στέκονται πάνω στις τέσσερις γωνίες τῆς γῆς, κρατώντας τους τέσσερις ἀνέμους τῆς γῆς, γιὰ νὰ μὴ πνέει ἄνεμος πάνω στη γῆ μήτε πάνω στη θάλασσα μήτε πάνω σε κανένα δέντρο.

**7-2** Καὶ εἶδα ἄλλο ἄγγελο νὰ ανεβαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολή τοῦ ἡλίου, ἔχοντας σφραγίδα τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκραξε με φωνὴ μεγάλη στους τέσσερις ἀγγέλους που τους δόθηκε νὰ βλάψουν τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα, λέγοντας.

**7-3** Μὴ βλάψετε τὴ γῆ μήτε τὴ θάλασσα μήτε τὰ δέντρα, μέχρι νὰ σφραγίσουμε τους δούλους τοῦ Θεοῦ μας πάνω στα μέτωπά τους.

**7-4** Καὶ ἀκούσα τὸν ἀριθμὸ τῶν σφραγισμένων. Ἐκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σφραγισμένοι ἀπὸ κάθε φυλὴ τῶν γιῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

**7-5** Ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι,

ἀπὸ τὴ φυλὴ Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

**7-6** ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

**7-7** ἀπὸ τὴ φυλὴ Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

**7-8** ἀπὸ τὴ φυλὴ Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες,

ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

**(Οἱ αναρίθμητοι σωσμένοι τῆς θλίψης)**

**7-9** Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ κοίταξα, καὶ νὰ, πλῆθος πολὺ, που νὰ τὸ ἀριθμῆσει κανεὶς δὲν μπορούσε, ἀπὸ κάθε ἔθνος καὶ φυλὴς καὶ λαοὺς καὶ γλώσσες, νὰ ἔχουν σταθεῖ μπροστὰ στο θρόνο καὶ μπροστὰ στο Ἀρνίον, ντυμένους με στολὲς λευκὲς καὶ με φοίνικες στα χέρια τους.

**7-10** καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλη λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἁρνίῳ.

**7-11** καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

**7-12** λέγοντες· ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

**7-13** Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἦλθον;

**7-14** καὶ εἶρηκα αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέ μοι· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁρνίου.

**7-15** διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. καὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

**7-16** οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα,

**7-17** ὅτι τὸ ἁρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

**7-10** Και κράζουν με φωνή μεγάλη, λέγοντας. Η σωτηρία μας ανήκει στο Θεό μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Αρνίο.

**7-11** Και ὅλοι οἱ ἄγγελοι εἶχαν σταθεῖ κυκλικά γύρω ἀπὸ το θρόνο και τους πρεσβυτέρους και τα τέσσερα ζωντανά ὄντα, και ἔπεσαν μπροστά στο θρόνο με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν το Θεό,

**7-12** λέγοντας. Αμήν· η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ἰσχὺς ανήκουν στο Θεό μας στους αἰῶνες των αἰώνων· ἀμήν.

**7-13** Και ἀποκρίθηκε ἓνας ἀπὸ τους πρεσβυτέρους, λέγοντάς μου. Αυτοί οἱ ντυμένοι με τις στολές τις λευκές, ποιοι εἶναι και ἀπὸ πού ἦρθαν;

**7-14** Και εἶπα σ' αὐτόν. Κύριέ μου, εσύ ξέρεις. Και μου εἶπε. Αυτοί εἶναι που ἐρχονται ἀπὸ τη θλίψη τη μεγάλη, και ἔπλυναν τις στολές τους και τις λεύκαναν μέσα στο αἷμα του Αρνίου.

**7-15** Γι' αὐτό εἶναι μπροστά στο θρόνο του Θεοῦ και τον λατρεύουν ἡμέρα και νύχτα μέσα στο ναό του, και αὐτός που κάθεται πάνω στο θρόνο θ' ἀπλώσει τη σκηνή του πάνω τους.

**7-16** Δε θα πεινάσουν πια, οὔτε πλέον θα διψήσουν, οὔτε θα πέσει πάνω τους ο ἥλιος οὔτε οιοδήποτε καῦμα.

**7-17** Γιατί το Αρνίο που βρίσκεται ἀνάμεσα στο θρόνο θα τους ποιμάνει και θα τους ὀδηγήσει σε πηγές με νερά ζωῆς· και θα εξαλείψει ο Θεός κάθε δάκρυ ἀπὸ τους οφθαλμούς τους.

### **1.1. Για τους τέσσερις ἀγγέλους και τον ἄλλο τον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.**

«Μετά ἀπὸ αὐτό» λέει ο ἅγιος Ἰωάννης ο Θεολόγος, δηλ. μετά ἀπὸ ὅσα μας εἶπε ὅτι ἀκολουθοῦν το ἀνοίγμα της ἑκτῆς σφραγίδας, βλέπει ποια εἶναι η γενικὴ κατάσταση στη Γη: **«...εἶδα τέσσερις (4) ἀγγέλους να στέκονται πάνω στις τέσσερις (4) γωνίες της γῆς, κρατώντας τους τέσσερις (4) ἀνέμους της γῆς, για να μην πνέει ἄνεμος πάνω στη γῆ, μήτε πάνω στη θάλασσα μήτε πάνω σε κανένα δέντρο».**

Θα μπορούσαμε, παραστατικά, να δούμε αὐτούς τους ἀγγέλους στις τέσσερις «γωνίες» ἢ 4 σημεία του ὀρίζοντος να παρεμποδίζουν την κίνηση των ζωογόνων ἀνέμων της Γῆς. Ἀλλὰ θα δούμε, στη συνέχεια, ὅτι ὑπάρχει βαθύτερο νόημα στο τοπίο αὐτό της Ἀποκάλυψης. Εἶναι προφανῶς πονηροί οἱ ἀγγελοὶ αὐτοί, γι' αὐτό δέχονται αὐστηρὴ ἐντολή ἀπὸ τον ἀγγελο που

ξεπροβάλλει από την Ανατολή, έχοντας σφραγίδα του ζώντος Θεού, **ώστε να μην σπεύσουν να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα: «Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους».** Αν οι 4 άγγελοι ήσαν αγαθοί, και δεν ήσαν πονηροί δαίμονες, δεν θα χρειαζόντουσαν «μεγάλη φωνή» (που προκαλούσε φόβο) για να υπακούσουν: **«...έκραξε με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα».** Η δουλειά των τεσσάρων “αγγέλων” είναι η γνώριμη στα πονηρά πνεύματα καταστροφή.

Το βάρος της ερμηνείας της Αποκάλυψης είναι στο πνευματικό πεδίο, από όπου άμεσα επηρεάζονται οι ψυχές μας, που είναι πνεύματα. Πρέπει, επομένως, να δούμε την περιγραφή που κάνει ο Απόστολος σε πνευματική βάση, αφήνοντας την εξωτερική περιγραφή να λάβει εκ των υστέρων την “γεωμετρική” της απεικόνιση. Πράγματι, η τελεία άπνοια από το σταμάτημα των ανέμων όλων των διευθύνσεων, για ένα αξιοσημείωτο χρονικό διάστημα είναι, εφόσον ακόμη υπάρχει γήινος κόσμος, με διαφορετικές συνθήκες ημερών και νυχτών, βαρομετρικής πίεσης και θερμοκρασίας, υγρασίας, ηλιοφάνειας κλπ, εντελώς απίθανη. Εξ άλλου αν το θέμα ήταν μόνο να ελεγχθούν τα φυσικά στοιχεία, δεν χρειαζόντουσαν να δράσουν οι 4 πονηροί άγγελοι. Αυτοί αναλαμβάνουν δουλειά<sup>1</sup> όταν πρόκειται να πειράξουν τους ανθρώπους για να δοκιμασθεί η πίστη τους και η υπομονή τους στις δύσκολες περιστάσεις.

Όπως στην περίπτωση της έκρηξης στο Τσερνομπίλ<sup>2</sup> της Ουκρανίας, το 1986, υπήρχε πνευματικό περιεχόμενο στην περιγραφή του αστέρος που έπεφτε «καιόμενος ως λαμπράς», και το φαινόμενο της έκρηξης στον αντιδραστήρα ήταν, για την Αποκάλυψη, μόνο το εξωτερικό μέρος του δυστυχήματος, με τον ίδιο τρόπο πρέπει να σκεφτούμε και εδώ.

Είδαμε μέχρι τώρα από την ερμηνευτική απόδοση των προηγουμένων κεφαλαίων, ότι **το κέντρο της Αποκάλυψης είναι ο Ιησούς Χριστός και η Εκκλησία.** Και είδαμε στον Ουρανό **τα τέσσερα αγγελικά «ζώα»** που φρόντιζαν για την διάδοση του ευαγγελικού κηρύγματος, αλλά και τον έλεγχο της πίστης των ανθρώπων μέσω δοκιμασιών, επιτρέποντας κάθε φορά να βγει στο προσκήνιο της ιστορίας ο κατάλληλος «ίππος». Η Αποκάλυψη, όσο εκτυλίσσεται, γίνεται πιο αναλυτική, για να βοηθήσει στην κατανόηση της σωρείας των γεγονότων της κοντινής προς τη Συντέλεια περιόδου.

Από τον Ουρανό, στο έβδομο κεφάλαιο, μεταφερόμαστε στη Γη. Δεν βλέπουμε κάποια τοπική εικόνα, αλλά **ολόκληρη τη Γη να βρίσκεται υπό την απειλή τεσσάρων πονηρών αγγέλων** (πνευμάτων). Επειδή απομακρύνθηκαν οι άνθρωποι της Γης από τον λόγο του Θεού που έχει κέντρο τα τέσσερα ευαγγέλια, ξέπεσαν σε πονηρές διδασκαλίες που έχουν αντίθετη, δηλ. δαιμονική προέλευση.

Ο λόγος του Θεού είναι ο **ακρογωνιαίος** της Εκκλησίας και του Σύμπαντος όλου, διότι **«είπε και εγένετο»** (Γένεση). Και δεν πρόκειται να παρέλθει: **«ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι δε λόγοι μου δεν πρόκειται να παρέλθουν».** (Ματθ. Κδ 35). Ένας είναι ο λόγος του Κυρίου για τη σωτηρία μας, αλλά **μεταδίδεται δια των τεσσάρων ευαγγελιστών, που αποτελούν τις τέσσερις γωνίες δηλαδή τα τέσσερα θεμέλια της πίστης στη Γη.** Αυτό είναι κατ’ αντιστοιχία προς τα τέσσερα σημεία του ορίζοντος που εξαπλώθηκε η Χριστιανική διδασκαλία ή τις τέσσερις διαστάσεις του αισθητού κόσμου ή τα τέσσερα στοιχεία της φύσης κατά τους αρχαίους, όπου παντού φθάνει η διδασκαλία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αλλά τέσσερις και οι γενικές αρετές: **φρόνησις, ανδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη,** τις οποίες επιτυγχάνει όποιος εφαρμόζει τον ευαγγελικό λόγο. Και **«τετράγωνη»** είναι η Ουράνια πόλη που περιγράφει σε επόμενο κεφάλαιο ο Ιωάννης: **«Και η πόλη τετράγωνη κείται, και το μήκος της είναι όσο και το πλάτος»...** (Αποκ. Κα 16).

Όταν οι άνθρωποι αμελήσουν την πνευματική τους εργασία, τότε τα πονηρά πνεύματα

<sup>1</sup> Αναστατώσεις και καταστροφές παντού (pdf): <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/02/anastat.pdf>

<sup>2</sup> Θα αναφερθούμε και αργότερα, αλλά μπορείτε να διαβάσετε επίσης: **4η σάλπιγγα** (pdf): [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf) Και το **«3 ΟΥΑΙ»**: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>



εισάγουν τις δικές τους πονηρές διδασκαλίες στον νου των ανθρώπων, **σκοτίζοντάς τον**. Κερδίζουν σ' αυτόν τότε σταδιακά έδαφος, τα διαφημιζόμενα είδωλα του χρήματος και των ηδονών, κινούμενα διά των προσώπων της εφήμερης δημοσιότητας, οι πνευματικές μυθοπλασίες και αιρετικές αντιλήψεις, οι οργανωμένες άθεες πολιτικές ή αποκρυφιστικές πονηρές ιδεολογίες, και πολλά άλλα. Από όλα αυτά ο νους γεμίζει από καταστροφικούς, για τον ίδιο τον άνθρωπο και το περιβάλλον του, λογισμούς και επιθυμίες. Τότε τη θέση των αρετών στις ψυχές, καταλαμβάνουν τα πάθη. Ο Ιωάννης όταν βλέπει τους πονηρούς αγγέλους, αυτοί έχουν πάρει τόση εξουσία στο διεφθαρμένο πλέον νου των ανθρώπων, ώστε είναι ήδη έτοιμοι να παρεμποδίσουν πλήρως κάθε μετάδοση του λόγου του Θεού. Το **«κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης»**, σημαίνει ακριβώς τη συγκράτηση ή **το πλήρες σταμάτημα της ευαγγελικής διδασκαλίας**. Διότι την πνευματική πολιτεία ανέμους εκάλεσε η Γραφή κατά τον άγιο Γρηγόριο Νύσσης.<sup>3</sup>

Πριν το τέλος του κόσμου θα επιστρέψει το αθεϊστικό καθεστώς στην Ρωσία, έλεγε η **Αγία Ματρώνα**<sup>4</sup> (+1952): **«μετά θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλαιοί... και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πως σας λυπάμαι όλους»!** Η Ρωσίδα γερόντισσα **Μακαρία**<sup>5</sup> (+1993) συμπλήρωνε ότι όχι μόνο δεν θα επιτρέπεται η Χριστιανική διδασκαλία, αλλά: **«θα φτιάξουν λίστες με αυτούς που πηγαίνουν στην εκκλησία, ...θα υποστείτε διωγμούς επειδή προσεύχεστε στο Θεό, ...θα απομακρύνουν τα βιβλία και μετά τις εικόνες»**, και άλλα πολλά...

Ενώ όμως τα πονηρά πνεύματα έφθασαν να πάρουν τόση εξουσία κάποια στιγμή, που με αυτή πλέον, μέσα στην πνευματική συσκότιση και την έξαψη των παθών, να προσπαθήσουν να επιφέρουν τις μεγαλύτερες καταστροφές, φαίνεται να ανεβαίνει στον (κατώτερο) ουρανό, δηλ. στο νου των ανθρώπων, όχι φανερά, αλλά μέσω των ειδήσεων των γεγονότων, ένας άλλος άγγελος, αυτός του Θεού, και μάλιστα με σφραγίδα! Δεν κατέρχεται από τον (πνευματικό) Ουρανό, διότι **είναι ήδη στα μέρη της Ανατολής: «Και είδα άλλο άγγελο να ανεβαίνει από την ανατολή του ηλίου, έχοντας σφραγίδα του ζωντανού Θεού, και έκραξε με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα»...**

Άγγελος σημαίνει γενικά απεσταλμένος, εδώ μάλιστα με ειδική αποστολή. Ποιος όμως απεσταλμένος του Θεού είναι στον περίγειο χώρο, και μάλιστα της Ανατολής, όπου ήταν ο Παράδεισος κατά τη Γραφή, και όπου η ανόθευτη πίστη των Ορθοδόξων έχει την έδρα της; **«Μιλάει για τον προφήτη Ηλία, που προηγείται των καιρών του Αντιχρίστου...»** λέει ο Ιερομάρτυς Βικτωρίνος<sup>6</sup> από τη Δύση, **«...για την αποκατάσταση και την ενίσχυση των εκκλησιών έναντι του (ερχομένου) αφορήτου διωγμού»**. Διότι στον προφήτη Μαλαχία έχει προαναγγείλει ο Θεός την αποστολή του προφήτη Ηλία: **«...και ιδού εγώ θα σας αποστείλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, πριν να έλθει η ημέρα Κυρίου η μεγάλη και επιφανής (της 2ας Παρουσίας), ο οποίος (Ηλίας) θα αποκαταστήσει καρδίαν πατρός προς υιόν, και καρδίαν ανθρώπου προς τον πλησίον αυτού, για να μη έλθω να πατάξω την γη άρδην (ολοκληρωτικά)»** (Μαλ. Δ 4-5). **«Γη» εδώ είναι οι αμαρτωλοί**, όπως εξηγεί<sup>7</sup> ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

<sup>3</sup> «...kân úπεραρθεις πάσης γηίνης βάσεως διαέριος τῷ βίω γένηται, ἐπὶ τῆς πνευματικῆς βεβηκῶς πολιτείας, ἦν ἀνέμους ὁ λόγος ὠνόμασεν, ἔστε εἰς θρόνον τοῦ ἐν αὐτῷ καθιδρυμένου ἀφορισθῆναι (οἷος ἦν ὁ Παῦλος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον, πρὸς τὸ γενέσθαι σκευὸς ἐκλογῆς...»). Από το «κατά Ευνομίου», έκδ. Jaeger, W. Leiden: Brill, 1960. Βιβ. 3, κεφ 1, & 59.

<sup>4</sup> «Επίτομος» υπό Λεοντίου Μ.Δ., σελ. 99, [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

<sup>5</sup> Διαβάστε τις προφητείες: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria\\_proph.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria_proph.pdf)

<sup>6</sup> St. Victorinus of Petau, έχομε υπόψιν δύο εκδόσεις «Commentary on the Apocalypse», και «Victorinus Poetovionensis: Commentarius In Apocalypsin». Ο Ιερομάρτυς Βικτωρίνος ήταν επίσκοπος σε μια πόλη της Παννονίας, καλουμένη Petau ή Poetonio ή Pettavium, τώρα η σύγχρονη Ptui, στη Σλοβενία. Μαρτύρησε το 304 επί Διοκλητιανού, και κατά τον άγιο Ιερώνυμο είναι ο πρώτος εξηγητής της Βίβλου στη Δύση.

<sup>7</sup> **«Μή ποτε έλθων πατάξω τήν γήν άρδην· πατάσσει δε τούς αμαρτάνοντας. Όρᾶς τούς αμαρτάνοντας γήν καλουμένους»;** (PG 56 σ.183).

Εξηγεί επίσης ο ιερός Χρυσόστομος ότι οι αρχιερείς κακώς ενόμιζαν ότι ο Ηλίας θα ξανα-ερχόταν πριν την (πρώτη) εμφάνιση του Μεσσία. Ο Χριστός απαντά σε σχετική ερώτηση των μαθητών του, ότι «ο Ηλίας ήλθε», υποδεικνύοντας τον Ιωάννη τον Πρόδρομο, λόγω του ότι ήταν ανάλογη η διακονία του με αυτήν του Ηλία, δηλώνοντας ότι πνευματικά μόνο ταίριαζε στην περίπτωση η γνώμη αυτή των αρχιερέων των Ιουδαίων. Ο Ιωάννης και Βαπτιστής του Κυρίου ήταν της πρώτης παρουσίας του Χριστού πρόδρομος, ενώ ο Ηλίας θα είναι της δευτέρας. Όμως είναι δύο διαφορετικά πρόσωπα. Και τονίζει **ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος**:

«Είδες ακρίβεια προφητικού ρητού; Διότι καθώς τον Ιωάννη εκάλεσε ο Χριστός «Ηλία», για την συμμετοχή του στην διακονία, **για να μην νομίσεις ότι το ίδιο λέγεται και από τον προφήτη (Μαλαχία), πρόσθεσε και την πατρίδα του, λέγοντας ο Θεσβίτης.** Ο Ιωάννης όμως δεν ήταν Θεσβίτης. Και άλλο ακόμη προσδιορισμό θέτει λέγοντας: Για να μην έλθω να πατάξω τη γη άρδην, φανερώνοντας την Δευτέρα Παρουσία Του, τη φοβερή. **Διότι στην προηγηθείσα (1η παρουσία) δεν ήλθε να πατάξει τη γη: Διότι δεν ήρθα, λέγει, να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω τον κόσμο.** Φανερώνοντας λοιπόν, το είπε, ότι προ εκείνης (της 2ας) που έχει την κρίση (σαν σκοπό), έρχεται ο Θεσβίτης. **Και μαζί, επίσης, την αιτία διδάσκει της παρουσίας αυτού (του Ηλία του Θεσβίτη). Ποια είναι η αιτία; Για να πείσει, ερχόμενος, να πιστεύσουν οι Ιουδαίοι στον Χριστό και να μην χαθούν πάντες καθ' ολοκληρίαν όταν (ο Χριστός) έρθει.** Για αυτό λοιπόν και αυτός (ο Κύριος), παραπέμποντας αυτούς σε εκείνη την ενθύμηση λέγει: **«Και θα τα αποκαταστήσει όλα».** Που σημαίνει ότι θα διορθώσει την απιστία των Ιουδαίων, των τότε ευρισκομένων. Γι' αυτό και με πάρα πολύ μεγάλη ακρίβεια μίλησε. Διότι **δεν είπε να αποκαταστήσει καρδιά υιού προς πατέρα, αλλά πατέρα προς υιό.** Επειδή Πατέρες ήσαν των Αποστόλων οι Ιουδαίοι, γι' αυτό λέγει, **ότι θα αποκαταστήσει στα δόγματα των υιών τους, δηλ. των Αποστόλων, τις καρδιές των πατέρων, δηλ. τη διάνοια του γένους των Ιουδαίων».**<sup>8</sup>

Ο Προφήτης Ηλίας ενώ προσωπικά και ορατά από τους ανθρώπους θα εμφανισθεί αργότερα για να ελέγξει τον Αντίχριστο, ήδη στο εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης αρχίζει να παρεμβαίνει στις εξελίξεις, όταν το αντίχριστο ρεύμα παίρνει παγκόσμιες διαστάσεις: **«είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται πάνω στις τέσσερις γωνίες της γης, κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης».** Αυτό είναι ένα τοπίο ολόκληρης της Γης, στο οποίο οι τέσσερις άγγελοι ετοιμάζονται να περάσουν στην τελική φάση καταστροφής, με τη δράση τους. Όταν επομένως οι δυνάμεις του κακού αρχίζουν να οργανώνονται σε παγκόσμια βάση για να ανεβάσουν στην εξουσία τον ηγέτη τους Αντίχριστο, τότε αντίστοιχα σαν κοντινός υποστηρικτής των πιστών, αρχίζει να δρα, έχοντας μεγάλη παρά Θεού την εξουσία, ο προφήτης Ηλίας. Τη σταδιακά αυξανόμενη παρέμβαση του Ηλία στα πράγματα της Γης περιγράφει ο Ιωάννης ο Θεολόγος: **«είδα άλλο άγγελο να ανεβαίνει από την ανατολή του ηλίου»...** Αυτός σφραγίζει τους πιστούς για να αντέξουν στην περίοδο των τελευταίων δοκιμασιών της ανθρωπότητας, πριν και κατά την εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου.

Κατά τον Αιδέσιμο Μπηντ **οι τέσσερις άγγελοι εκπροσωπούνται στη γη από τα τέσσερα κύρια βασίλεια**, τις τέσσερις δηλ. αυτοκρατορίες, των Ασσυρίων, και Περσών, και Ελλήνων και Ρωμαίων, και τις διάδοχές τους πρωταγωνίστριες **«μεγάλες δυνάμεις»** όπως λέμε

<sup>8</sup> Είδες ακρίβειαν προφητικής ρήσεως; Ἐπειδὴ γὰρ τὸν Ἰωάννην Ἠλίαν ἐκάλεσεν ὁ Χριστὸς, διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας, ἵνα μὴ νομίσης τοῦτο καὶ παρὰ τοῦ προφήτου λέγεσθαι νῦν, προσέθηκεν αὐτοῦ καὶ τὴν πατρίδα, εἰπὼν, Τὸν Θεσβίτην· Ἰωάννης δὲ Θεσβίτης οὐκ ἦν. Καὶ ἕτερον δὲ μετὰ τούτου παράσημον τίθησι λέγων, Μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν ἐμφαίνων τὴν φοβερὰν. Τῇ γὰρ προτέρᾳ οὐκ ἦλθε πατάξαι τὴν γῆν. **Οὐ γὰρ ἦλθον, φησὶν, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Δηλὼν τοίνυν, ὅτι πρὸ ἐκείνης ἔρχεται ὁ Θεσβίτης τῆς τὴν κρίσιν ἐχούσης, τοῦτο εἶρηκε.** Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ὁμοῦ διδάσκει τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Τίς δὲ ἡ αἰτία; Ἴνα ἐλθὼν πείσῃ πιστεῦσαι τοὺς Ἰουδαίους τῷ Χριστῷ, καὶ μὴ πάντες ἄρδην ἀπόλωνται παραγενομένου. Διὸ δὴ καὶ αὐτὸς εἰς ἐκείνην αὐτοὺς παραπέμπων τὴν μνήμην, φησί· Καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· τουτέστι, διορθώσεται τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἰουδαίων τῶν τότε εὐρισκομένων. Διὸ καὶ σφόδρα ἀκριβέστατα εἶρηκεν. **Οὐ γὰρ εἶπεν· Ἀποκαταστήσει καρδίαν υἱοῦ πρὸς πατέρα, ἀλλὰ, Πατὴρ πρὸς υἱόν.** Ἐπειδὴ γὰρ πατέρες ἦσαν τῶν ἀποστόλων οἱ Ἰουδαῖοι, τοῦτο λέγει, ὅτι ἀποκαταστήσει τοὺς δόγμασι τῶν υἱῶν αὐτῶν, τουτέστι, τῶν ἀποστόλων, τὰς καρδίας τῶν πατέρων, τουτέστι, τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὴν διάνοιαν. (Εἰς το κατὰ Ματθαῖον ομιλίες, τ. 58, σ. 559).

σήμερα.<sup>9</sup> Πράγματι, ο κοσμοκράτορας του αιώνας τούτου (διάβολος), χρησιμοποιεί την κοσμική ισχύ των αυτοκρατοριών αυτών για να πλανήσει τους ανθρώπους, ώστε αν ήταν δυνατόν να ξεχάσουν όλοι τον αληθινό Θεό, και κατόπιν να αλληλοκαταστραφούν από την κακία τους. Αυτό έκανε με το να θεοποιεί τους Καίσαρες, με το να νομοθετεί αντίθετα από το νόμο του Θεού κλπ. Αλλά ήδη ο Χριστιανισμός ήρθε σε αυτά τα βασίλεια. Και συνυπάρχει πλέον η θηριώδης κοσμική ισχύς, που απειλεί να καταστρέψει την ανθρωπότητα, με την Εκκλησία, η οποία με την πνευματική αποστολή της προσπαθεί να συγκρατήσει το κακό, και κυρίως να σώσει τα πιστά μέλη της, προφυλάσσοντάς τα από το αντίχριστο πνεύμα.

Τα τέσσερα γήινα ισχυρά βασίλεια, των τεσσάρων αγγέλων, κάνουν κοινή εμφάνιση στο εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης. Επομένως όπως στο ίδιο τοπίο είδαμε τον Ηλία να ξεκινάει τη δράση του, που όμως θα ολοκληρωθεί επί Αντιχρίστου, έτσι συμβαίνει και με αυτές τις «αυτοκρατορίες» ή μεγάλες δυνάμεις. Τώρα, στο ξεκίνημα της συντονισμένης πνευματικά αντιχριστιανικής πορείας τους, φανερώνονται σαν **«τέσσερεις γωνίες της γης»**, ενώ αργότερα τις ξαναβλέπουμε, στο αποκορύφωμα της κακίας τους, στον πόλεμο των Γωγ και Μαγώγ: **«Και όταν συντελεσθούν τα χίλια έτη, θα λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του και θα βγει για να πλανήσει τα έθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας»...** Και ο πόλεμός τους, αναφέρει σαφώς ο ευαγγελιστής Ιωάννης, είναι εναντίον των Αγίων και της Εκκλησίας: **...«Και ανέβηκαν στο πλάτος της γης (δηλ. κυριάρχησαν με το αντίχριστο πνεύμα τους σ' ολόκληρη τη Γη), και κύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων και την πόλη την αγαπημένη (την Εκκλησία). Και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατέφαγε».** (20ό κεφ.)

Παρατηρήσαμε την αντίθεση της **«τετράγωνης πόλης»** του Ουρανού προς τις **«τέσσερεις γωνίες»** της γης, που την μάχονται. Αυτό δείχνει ότι το κακό προσπαθεί να μιμείται τις δυνάμεις του καλού. Στο μυστήριο της ανομίας στο οποίο αναφέρεται ο απόστολος Παύλος, υπάρχει σκιώδης αντιστοιχία, μίμηση δηλαδή, προς το μυστήριο της θείας Οικονομίας. Επομένως όποιος είναι γνώστης των μυστηρίων του Θεού, είναι και γνώστης ανάλογα με τις ικανότητές του, του μυστηρίου της ανομίας. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος που ο πονηρός δεν θέλει να διαδίδεται στους ανθρώπους η γνώση του Θεού, για να μην φανερώνονται οι οδοί του.

Για τους τέσσερεις ανέμους, ο Μπηντ λέει ότι μας θυμίζουν τους αντίστοιχους του Δανιήλ: **«...εγώ ο Δανιήλ παρατηρούσα στο όραμά μου το νυκτερινό, και να οι τέσσερεις άνεμοι του ουρανού προσέβαλαν στη θάλασσα τη μεγάλη. Και τέσσερα μεγάλα θηρία ανέβαιναν από τη θάλασσα διαφέροντα μεταξύ των».** (Δαν. Ζ 2-3). Απλώς οι 4 άνεμοι στον Δανιήλ δεν είναι οι ζωογόνοι άνεμοι του λόγου του Θεού, αλλά οι ενάντιοι, δαιμονικής προέλευσης. Αυτοί προωθούν την αθεΐα, τις αιρέσεις, και την ανηθικότητα, και δρουν με το σταμάτημα των ευεργετικών ανέμων της ευαγγελικής διδασκαλίας, όταν η αποστασία αυξηθεί σταδιακά, και όταν επιτρέψει ο Θεός. Τότε η φθοροποιός διδασκαλία αναλαμβάνει πλήρη δράση, εντελώς αντίθετης κατεύθυνσης από αυτήν του Θεού, και οι άνθρωποι οδηγούνται σε καταστροφή, πνευματική αλλά και υλική, που περιγράφεται από την Αποκάλυψη. Τότε, αυτοί που πρέπει να είναι πρόβατα του Θεού γίνονται θηρία του διαβόλου, ο οποίος τους ενώνει όλους σε πόλεμο κατά της Εκκλησίας.

Τα θηρία του Δανιήλ είναι αυτά που ανέφερε πριν ο Μπηντ, εμφανισθέντα με τη σειρά τους στο προσκήνιο της ιστορίας, ενώ την εποχή της παγκοσμιοποιημένης Γης, **τα διάδοχά τους σχήματα, θα δράσουν από κοινού καταδιώκοντας τους πιστούς και την Εκκλησία,**

<sup>9</sup> **«Τέσσερεις αγγέλους. Που σημαίνει, τέσσερα κύρια βασίλεια, δηλαδή, των Ασσυρίων, και Περσών, και Ελλήνων και Ρωμαίων. Και όπως και στις προηγηθείσες σφραγίδες, μετά τις πολλαπλές διαμάχες της Εκκλησίας, είδε τις χαρές των θριαμβευσάντων ψυχών, έτσι και τώρα, επίσης, πρόκειται να αποδείξει με παραδείγματα τη νίκη επί των προηγούμενων βασιλείων του κόσμου, που έχουν πλέον μπει στην Εκκλησία του Χριστού, η οποία (νίκη) πρόκειται να ακολουθήσει την βασιλεία του Αντιχρίστου. Γιατί τα μεγαλύτερα ζητήματα πρέπει κατ' ανάγκη να επιβεβαιώνονται με μεγαλύτερες αποδείξεις».** Χρησιμοποιούμε πάντα το κείμενο του Μπηντ από τη μετάφραση του Edward Marshall.



και τελικά εκλέγοντας τον Αντίχριστο σαν παγκόμιο ηγέτη. Εδώ θάλασσα μεγάλη είναι η ανθρωπότητα, γιατί από τα συμπραζόμενα εξάγονται οι σημασίες στα ονόματα. Στο εδάφιο της Αποκάλυψης, όμως, όταν ο άγγελος (Ηλίας) φώναξε «...**με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους**», η θάλασσα αναφέρεται σε σχέση με τη γη, και κατόπιν εισάγεται μια τρίτη κατηγορία, τα «δένδρα».

### 1.2. Οι συμβολισμοί γης, θαλάσσης και δένδρων.

Γενικά μπορούμε να πούμε ότι στο σημείο αυτό η Αποκάλυψη με τη «θάλασσα» υποδεικνύει τους απίστευτους, που πνευματικά κλυδωνίζονται εύκολα από τις περιστάσεις, και με τη «γη» χαρακτηρίζει τους (λίγο ή πολύ) πιστούς που ανάλογα με τα έργα πίστης τους, βρίσκονται ανάμεσα στους πιο εναρέτους (σαν δένδρα) και στους (σαν χλόη) σχεδόν αργούς σε πνευματική εργασία Χριστιανούς, αλλά που δεν έχουν ακόμη ξεπέσει στο εχθρικό στρατόπεδο των αντιχρίστων ή αθέων. Η καταστροφή της 1ης σάλπιγγας ήταν μερική σ' αυτούς που η ψυχή τους ήταν στολισμένη με μεγαλύτερη (ως δένδρα) αρετή και ολοκληρωτική σ' αυτούς που ήταν μικρή (σαν χλόη). Το κακό σ' αυτή την περίπτωση είναι η **διαβολική γνώση** που απλώνεται γρήγορα σαν φωτιά στις διάνοιες πονηρών ανθρώπων, που ακολουθείται από χαλασμό (σαν από χαλάζι) στις καρδιές αυτών που την αποδέχονται, καταστρέφοντας την ως τότε «αγαθή γη» της ψυχής τους και τον φυσικό καλλωπισμό της με αρετές. Ήταν μια ξαφνική καταστροφή, που ακολουθείται από μια μεγαλύτερη στην επόμενη σάλπιγγα.

Αν λάβομε υπ' όψιν μας όμως και το σχετικό κείμενο των σαλπίνγων, η θάλασσα περιέχει πλοία, καθώς και άλλα έμψυχα κτίσματα, και εκτός από τα δένδρα υπάρχει χλόη, και ενδιάμεσες καταστάσεις φυτών. Αυτό δείχνει ότι και μέσα στον κόσμο της απιστίας, η Εκκλησία κάνει σωτηριώδες έργο, και με λιγοστές εκκλησιαστικές κοινότητες ή ιεραποστολές, σαν με πλοία, σώζει κόσμο, ενώ υπάρχουν και πιστοί που ζουν σαν ιχθείς εκεί, χωρίς φανερή πνευματική οργάνωση, όπως συμβαίνει όταν, για λόγους βιοποριστικούς, πιστοί εργάζονται σε μια άθρη χώρα, ή ανήκουν σε εκκλησία κατακομβών, όπως οι πρωτο-Χριστιανικές. Οι διάφορες

κατηγορίες «φυτών» δείχνουν μόνο τη διαφορετική πνευματική βαθμίδα και μόρφωση των ανθρώπων, που ζουν σε χώρες Χριστιανικές. Ο χαρακτηρισμός, κάποιων **ανθρώπων σαν ψυχικών** υπό του αποστόλου Παύλου, είναι παρεμφερής με αυτόν της **γης χωρίς φυτικού καλλωπισμού**, του Ιωάννη.

Ότι συμβαίνει στον κόσμο δεν είναι αποτέλεσμα μόνο υλικών και σωματικών προσπαθειών. Αλλά ούτε και κάποιων ικανοτήτων ψυχικών. Το Πνεύμα του Θεού είναι εκείνο που επεμβαίνει, για να οδηγήσει

στην τελείωση την Εκκλησία, και δι' αυτής να βοηθήσει τον κόσμο. Όλη η Αποκάλυψη μας βεβαιώνει γι' αυτό, ώστε οι πιστοί να μην δειλιάζουν μπροστά σε απειλές και βάσανα από οποιαδήποτε αντίχριστη εξουσία. Αυτό συνεχίζει να μας αναλύει ο Ιωάννης και στο παρόν κεφάλαιο, παρόλο που τα πονηρά πνεύματα προσπαθούν να το αποσιωπήσουν τελείως, όπως και όλη τη Χριστιανική διδασκαλία. Δεν αρκεί, λοιπόν, η ψυχή για να υπάρξουν κατορθώματα (αληθινά ωφέλιμα), βεβαιώνει ο **άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος**:

**«Διότι δεν μας αρκεί η ψυχή για να έχουμε κατορθώματα, εάν δεν απολαύσομε της βοήθειας εκείνης (του Πνεύματος). Και για να μάθετε ότι ούτε η ψυχή μας αρκεί σε κατορθώματα, και τι λέγω, σε κατορθώματα; ούτε στο να μπορέσομε να κατανοήσομε τα λεγόμενα:**



**Ο ψυχικός άνθρωπος, λέγει, δεν δέχεται τα προερχόμενα από το Πνεύμα. Διότι όπως σαρκικό ονομάζει τον εργαζόμενο στη σάρκα, έτσι ψυχικό αποκαλεί τον από ανθρώπινους λογισμούς εξαρτώντα τα πράγματα, και μη δεχόμενο την ενέργεια του Πνεύματος».**<sup>10</sup>

**1.3. Το σφράγισμα των πιστών.** Η εντολή του Θεού, να σφραγισθούν οι αληθινά πιστοί, όσοι τηρούν τα προστάγματα του Θεού, εκτελείται: **«Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων. Εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων του Ισραήλ».** Τι σημαίνει αυτό; **«Αυτό μοιάζει με την αποκάλυψη που έγινε κάποτε στον προφήτη Ιεζεκιήλ, σχετικά με τον άνδρα που φορούσε ποδήρη (μακρύ ένδυμα) και έβαζε το σημείον πάνω στα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων** (Ιεζ. Θ 4), **ώστε να μη θανατωθούν οι ευσεβείς μαζί με τους ασεβείς (γιατί οι κρυφές αρετές των αγίων είναι άγνωστες ακόμη και στους αγγέλους)»**, λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος.<sup>11</sup>

Το ίδιο επίσης θέμα εξετάζει με διεξοδικό τρόπο ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης:

«Λέγει λοιπόν ο απόστολος (Πέτρος), ότι ο Θεός ελύτρωσε τον Λώτ (ομού με την γυναίκα και τας δύο του θυγατέρας) και δεν κατέκαυσεν αυτόν μαζί με τους Σοδομίτες. Διαιτί; επειδή και καθ' εκάστην ελυπείτο και επόνει η καρδιά του από την συναναστροφήν όπου είχε των ανόμων εκείνων και αρσενοκοιτών ανθρώπων. Διαιτί και με τους οφθαλμούς του και με τας ακοάς του ο δίκαιος και φιλόξενος άνθρωπος καθ' εκάστην ημέραν εβασάνιζε την δικαίαν ψυχήν του βλέπων και ακούων τα άνομα έργα των Σοδομιτών, και μάλιστα διά την θλίψιν εκείνην όπου εδοκίμασεν ο αοίδιμος, όταν επήγαν οι δύο άγγελοι προς αυτόν ως ξένοι άνθρωποι και τους εξενοδόχησεν. Οι δε Σοδομίται έδραμον και εζήτουν αυτούς διά να τους πορνεύσουν. Αυτός όμως αντεστάθη ανδρείως και δεν τους επαράδωκεν εις χείρας των. **Όθεν επειδή και δεν αρέσκετο η καρδιά του εις τα παράνομα έργα των συγκατοίκων του, αλλά καθ' εκάστην ελυπείτο και ανεστέναζε δι' αυτά, διά τούτο και ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων.**

Τούτο είναι ένα ζωντανόν παράδειγμα, το οποίον πρέπει να ενθυμούνται και να έχουν προ οφθαλμών πάντοτε, όσοι κατοικούν εις πόλεις, ή εις χωρία, ή εις μοναστήρια, ή εις άλλους τόπους. **Διαιτί εάν αυτοί φυλάττουν μεν δικαιοσύνην και τας εντολάς του Θεού, δεν συναρέσκονται δε, εις τα κακά και παρανομίας όπου γίνονται εις τας πόλεις εκείνας, ή εις τα χωρία ή εις τα μοναστήρια, αλλά μάλιστα και λυπούνται δι' αυτάς και στενάζουν, βέβαια διά την λύπην αυτήν και τους στεναγμούς, έχουν να ελευθερωθούν από την οργήν όπου μέλλει να πέμψη ο Θεός εις τας πόλεις, ή εις τα χωρία, ή εις τα μοναστήρια εκείνα, καθώς ηλευθέρωσε και τον Λώτ από την οργήν όπου έστειλεν εις τα Σόδομα.**

Τούτο ηθέλησε να φανερώσει ο Θεός, και διά του προφήτου Ιεζεκιήλ, όταν έμελλε να αφανίσει την πόλιν Ιερουσαλήμ. Επειδή αναγινώσκομεν ότι **έδωκε σημείον εις το μέτωπον όλων εκείνων των δικαίων ανθρώπων, όπου ελυπούντο και εστενάζον διά τας παρανομίας όπου εγίνοντο εις την πόλιν ταύτην και δεν συνηρέσκοντο εις αυτάς, και διά του σημείου αυτού τους ηλευθέρωσεν από την αιχμαλωσίαν και τον αφανισμόν της πόλεως εκείνης.** «Και δόξα Θεού του Ισραήλ ανέβη από των Χερουβίμ... και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδυμένο τον ποδήρη... και είπε προς αυτόν διέλθε μέσην την Ιερουσαλήμ και δος το σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων επί πάσαις ταις ανομίαις ταις γινομέναις εν μέσω αυτής, και τούτοις (τοις βαστάζουσιν εν ταις χερσί πέλεκυν)

<sup>10</sup> «Ούδὲ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῖν εἰς κατορθώματα, ἐὰν μὴ ἀπολαύσωμεν τῆς βοηθείας ἐκείνης. Καὶ ἵνα μάθητε, ὅτι, οὐδὲ ἡ ψυχὴ ἀρκεῖ ἡμῖν εἰς κατορθώματα· καὶ τί λέγω, εἰς κατορθώματα; οὐδὲ εἰς τὸ δυναθῆναι συνιέναι τῶν λεγομένων· **Ψυχικός, φησὶν, ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος. Ὡσπερ γὰρ σαρκικὸν καλεῖ τὸν τῆ σαρκὶ δουλεύοντα, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ τὸν τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἀνθρωπίνοις τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα, καὶ μὴ δεχόμενον τοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.**» (PG 56. σ. 182)

<sup>11</sup> Αρχιεπ. Αβερκίου Τοσέβ - π. Σεραφεῖμ Ρόουζ: «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη» εκδ. Μυριόβιβλος σελ. 160. Πλέον, οι αναφορές στον αρχιεπ. Αβέρκιο, θα γίνονται από αυτό το βιβλίο, εκτός αν ορισθεῖ διαφορετικά.

είπεν ακούοντός μου: **Πορεύεσθε οπίσω αυτού εις την πόλιν και κόπτετε και μη φείδεσθε τοις οφθαλμοίς υμών, και μη ελεήσητε πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νήπια και γυναίκας αποκτείνετε εις εξάλειψιν, επί δε πάντας, εφ' ους εστί το σημεῖον, μη εγγίσητε**» (1εζ. 9:3-6).<sup>12</sup>

Η συμμετοχή των πιστών στα μυστήρια της Εκκλησίας είναι η μεγαλύτερη ασφάλεια γι' αυτούς. Κατά το μυστήριο, εξάλλου, του Χρίσματος, το οποίο ακολουθεί το Βάπτισμα, ο ιερέας χρίει σταυροειδώς απαγγέλοντας: **«σφραγίς δωρεάς πνεύματος Αγίου...»**. Όμως πρέπει να διατηρείται η βιωτή του ανθρώπου καθαρή από αμαρτίες, μέσω του Μυστηρίου της Μετανοίας, που είναι η εξομολόγηση και η αλλαγή του αμαρτωλού φρονήματος, για να είναι άξιος σωτηρίας. Γι' αυτό λέγει ο άγιος Νικόδημος, **τον Λωτ «ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων»**.

**«Με τα Μυστήρια του Βαπτίσματος και του Χρίσματος, κυρίως, ο Χριστιανός σφραγίζεται»** λέει και ο μακαριστός αρχιμανδρίτης Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.<sup>13</sup> Και προσθέτει: **«Με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος, την οποία λαμβάνει διά των Μυστηρίων, και με τον συνεχή και ανύστακτο αγώνα, που θα κάνει, θα προχωράει στην αγιότητα «μέχρι να μορφωθεί μέσα του ο Χριστός»**. Θα φθάσει έτσι στο καθ' ομοίωσιν που είναι και ο προορισμός του... Αυτούς λοιπόν που με αγώνες, θυσίες, και την χάρη του Θεού, παίρνουν (και διατηρούν) τη σφραγίδα Του, τους γνωρίζει ο Θεός. Γι' αυτό λέγει και η Αγία Γραφή: **«Έγνων Κύριος τους όντας Αυτού»**.

Η σφράγιση των πιστών, που γίνεται όπως είπαμε για να προφυλαχθούν οι αληθινά πιστοί από τα ερχόμενα καταστροφικά γεγονότα που σημαίνονται δια των επομένων σαλπίγγων, μοιάζει με τη σφράγιση των Εβραίων πριν την έξοδό τους από την Αίγυπτο. Η διαφορά έγκειται στο ότι εκεί οι Εβραίοι γνωριζόντουσαν μεταξύ τους, γιατί ήταν διαφορετικός λαός από τους Αιγυπτίους, και έτσι οι πληγές που χτύπησαν τους τελευταίους είχαν και ορατή διαφοροποίηση ανάμεσα στους δύο λαούς. Στην περίπτωση όμως των σημερινών κοινωσιών, οι αληθινοί Χριστιανοί είναι μόνο με πνευματικά κριτήρια διαφορετικοί από τους μη Χριστιανούς, γιατί ήδη όλοι οι λαοί έχουν ανθρώπους που προσήλθαν στην Χριστιανική πίστη, και η αληθινή πνευματική κατάσταση καθενός δεν είναι γνωστή και εξωτερικά αναγνωρίσιμη. Αν τότε έπρεπε να γίνει σφράγιση των ανωφλίων των οικιών των Εβραίων με το αίμα του πασχαλινού αρνιού, για να μην υποστούν και αυτοί τις καταστροφικές συνέπειες μαζί με τους Αιγυπτίους, πολύ περισσότερο ο διαχωρισμός των αληθινά πιστών από τους απίστευτους χρειάζεται τώρα, και γίνεται αοράτως διά των Μυστηρίων.

Ο «Αμνός του Θεού» Ιησούς Χριστός, σφραγίζει, επί πλέον, τους αξίως προσερχομένους στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, με τρόπο αόρατο στους ανθρώπους, αλλά, για μεγαλύτερη βοήθεια στις δύσκολες περιστάσεις, ορατό στους αγγέλους.<sup>14</sup> Η σφραγίδα τίθεται στο μέτωπο, διότι αυτή τη συνήθεια είχαν οι κύριοι των δούλων την παλιά εποχή, αλλά και εκεί έγινε η σφράγιση επί των ημερών του προφήτη Ιεζεκιήλ. Το Θηρίον, δηλ. ο Αντίχριστος, θα δούμε αργότερα ότι θα σφραγίζει και αυτός πάνω στο μέτωπο τους ανθρώπους του. Το κέντρο του μετώπου δηλώνει το που προσέχει ο νους του συγκεκριμένου ατόμου. Όταν είναι πάνω του χαραγμένος ο Σταυρός του Χριστού, σημαίνει ότι έχει την πίστη και ελπίδα του στον Χριστό, για

<sup>12</sup> Οσίου Νικοδήμου Αγορείτου, «Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων». Το αναφέρομε και στο τέλος του α' τόμου των Προφητειών:

[https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/14\\_AgNifwn-Nikodimos.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/14_AgNifwn-Nikodimos.pdf)

<sup>13</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», Έκτη σφραγίς, σελ. 206. Οι αναφορές θα γίνονται σ' αυτό το βιβλίο.

<sup>14</sup> Και ακόμη στους Αγίους, που θα βηθούν και αυτοί, όπως χαρακτηριστικά έλεγε ο γέρ. Αμβρόσιος: «Το 1990 είχε πει ότι σύντομα ο Θεός, επειδή θέλει να στηρίξει τους ανθρώπους, θα αποκαλύπτει τους Αγίους Του οφθαλμοφανώς. **Επειδή οι πειρασμοί θα είναι μεγάλοι και τα βάσανα δυσβάσταχτα, θα παραχωρήσει ο Κύριος να εμφανίζονται Άγιοι, και μάλιστα μεγάλοι, όπως ο Άγιος Δημήτριος ή ο Άγιος Γεώργιος**. Θα ακούν οι άνθρωποι ότι τη μία εβδομάδα παρουσιάστηκε ο τάδε Άγιος στην Κρήτη, την άλλη ο τάδε στη Μακεδονία, άλλος εδώ, άλλος εκεί...» (α' βιβ. σελ. 122). Διαβάστε: [https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf)



να αντιμετωπίσει τις θλίψεις αυτής της ζωής και να κερδίσει την αιωνιότητα κατά την κοινή Ανάσταση.

«**Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων**» λέει ο Ιωάννης. Λέει μόνο ότι άκουσε, και όχι ότι και είδε, διότι από όλες τις χώρες της γης είναι οι σφραγισμένοι, αλλά και διότι δεν σφραγίζονται όλοι συγχρόνως. Γιατί δεν φθάνουν όλοι στην επιθυμητή τελείωση συγχρόνως, και επίσης τα έσχατα χρόνια που γίνεται η σφράγιση είναι μια μεγάλη χρονική περίοδος. Για το λόγο αυτό είδαμε ότι ο άγγελος (προφήτης Ηλίας), διατάζει τη σφράγιση όχι όντας μεσούρανα, αλλά ανεβαίνοντας στον ουρανό, δηλ. ενωρίτερα από τότε που θα αναλάβει πλήρη δράση, επί Αντιχρίστου.

Και για ένα ακόμη λόγο, λέει ο π. Χαράλαμπος, τον οποίο αναφέραμε συνοπτικά πριν: «**Λέγει άκουσα, διότι δεν βλέπει την πράξη της σφραγίσεως. Αοράτως και μυστικώς ενεργεί η θεία χάρις στη σφράγιση. Δεν φαίνεται. Δεν φθάνουν όλοι στο μαρτύριο για να γίνεται φανερή η σφραγίδα του Θεού. Χιλιάδες Χριστιανοί ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού μυστικά, ταπεινά και αθόρυβα**».<sup>15</sup>

#### **1.4. Οι 12 φυλές, οι 144.000 και η σημασία του 12.**

«**Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων. Εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες, σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων του Ισραήλ**». Ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος λέει σχετικά: «**Ο αριθμός 144.000 είναι γινόμενο του 12.000 επί 12. Ο αριθμός δώδεκα είναι ιερός, διότι 12 ήσαν οι φυλές του Ισραήλ, δώδεκα και οι Απόστολοι, ο σκελετός και η βάση Παλαιάς και Καινής Διαθήκης**».<sup>16</sup>

Επειδή ο λόγος του Θεού έχει αιώνια αξία, για να μας συνδέσει ο Ιωάννης με τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης και τον εκεί διαιρεμένο σε 12 φυλές Ισραήλ, αναφέρει την κατάσταση της όλης Εκκλησίας με τον τρόπο που είναι προσφιλής σ' αυτόν, δηλ. με αναδρομική αναφορά στην ήδη διαδραματισθείσα ιστορική πορεία της. Αυτό εξυπηρετεί και την παραστατικότητα της Αποκάλυψης, που είναι γεμάτη από εικόνες, επειδή με εξωτερικό τρόπο αναφέρεται η Παλαιά Διαθήκη στους πνευματικούς αγώνες της εποχής της.

Σε δώδεκα λοιπόν φυλές είχε διαιρεθεί ο παλιός Ισραήλ, οι οποίες παραδίδουν τη σκυτάλη των αγώνων στις 12 κατά πνεύμα φυλές των Χριστιανών, που είναι το νέο Ισραήλ, το οποίο πλέον εκτείνεται σε όλη τη Γη, και διαιρείται και αυτό σε 12 μέρη κατά τον αριθμό των Αποστόλων «**διότι διαίρεσαν λέγει (η Γραφή) την Οικουμένη οι δώδεκα (απόστολοι)**», εξηγεί ο άγιος Αθανάσιος ο Μέγας.<sup>17</sup> Και ο απόστολος Ιάκωβος απευθύνεται, με την καθολική του επιστολή, «**στις 12 φυλές που βρίσκονται στην διασπορά**».<sup>18</sup>

Στις έσχατες μέρες προβλέπεται η είσοδος ενός σημαντικού μέρους Εβραίων στην Εκκλησία, που άρχισε ήδη, και ο Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει επομένως τις φυλές του νέου Ισραήλ, δηλ. της Εκκλησίας, με τα ονόματα των αντιστοιχών του παλαιού Ισραήλ, για να δείξει ότι υπάρχει συνέχεια μεταξύ των δικαίων της Παλαιάς και των αγίων της Νέας Διαθήκης και ότι πραγματοποιείται πλέον η προφητεία για την προσέλευση των Εβραίων στην πίστη. Μάλιστα είναι μυστήριο, κατά τον απόστολο Παύλο, ο τρόπος που γίνεται καθυστερημένα:

«**Επειδή δεν θέλω να αγνοείτε, αδελφοί, το μυστήριο αυτό, για να μην αναπαύεσθε στη φρονιμάδα σας. Ότι έγινε δηλ. πώρωση από τη μεριά του (παλιού) Ισραήλ, μέχρις ότου το πλήρωμα των εθνών να εισέλθει (στην Εκκλησία), και έτσι όλος ο (πνευματικός) Ισραήλ να σωθεί, όπως εγράφη: Θα έρθει από την Σιών ο λυτρωτής (Ιησούς) και θα**

<sup>15</sup> Έκτη σφραγίς, σ. 208.

<sup>16</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως» σελ. 75. Οι αναφορές μας στον π. Ιωήλ γίνονται από αυτό το βιβλίο.

<sup>17</sup> «**Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς.** Δύναμις πάλιν τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν λόγοι, οὓς καὶ ἐξ ὅλης καρδίας κελεύει τοὺς ἀγίους ἀποστόλους νοθετεῖν. **Καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς.** Ἕκαστος, φησί, μέρους βασιλευέτω τῶν ἐθνῶν. **Διείλαντο γὰρ, φησί, τὴν οἰκουμένην οἱ δώδεκα**». Μεγάλου Αθανασίου, ερμηνεία στους ψαλμούς, τ. 27, σ. 221.

<sup>18</sup> «Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν».

**απομακρύνει από την ασέβεια τον Ιακώβ».** (Ρωμ. 11:25-26). Και ο Ιακώβ είναι ο πατριάρχης των 12 φυλών του παλιού Ισραήλ, ενώ συγχρόνως ανήκει στους δικαίους της Εκκλησίας. Και επειδή ο ίδιος, ο Ιακώβ, προφήτευσε ότι από τη φυλή του Ιούδα θα γεννηθεί ο Μεσσίας, και αυτή θα δοξασθεί γι' αυτό, ο Ιωάννης πρώτη αυτήν αναφέρει όταν απαριθμεί τους σφραγισμένους: **«Από τη φυλή Ιούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι»...**

Με τις αναφερόμενες φυλές, συμπληρώνει ο π. Ιωήλ, δεν δηλώνεται ότι πρόκειται περί Ιουδαίων κατά σάρκα απογόνων των δώδεκα αυτών φυλών. **Σημαίνεται «το πλήθος της Εκκλησίας του Χριστού, εκ της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης συνισταμένης. Επομένως η σφράγιση τούτων υπό του Θεού, σημαίνει την προστασίαν της Εκκλησίας υπό του Θεού, η οποία θα παραμείνει στη γη, σαν σύνολο, μέχρι τέλους του κόσμου. Αναφέρεται ότι οι σωσμένοι αυτοί κατάγονται από τις φυλές του Ισραήλ. Δεν πρόκειται όμως περί Ιουδαίων κατά σάρκα απογόνων των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, αλλά περί Χριστιανών, οι οποίοι είναι κατά πνεύμα απόγονοι και κληρονόμοι συνεχιστές και αντικαταστάτες του κατά σάρκα Ισραήλ. Τούτο φαίνεται εκ της σειράς την οποίαν έχουν οι φυλές του Ισραήλ στους στίχους 5 - 8. Στους στίχους αυτούς προτάσσεται όχι ο Ρουβίμ ως πρεσβύτερος, όπως έπρεπε να γίνει εάν επρόκειτο περί των κατά σάρκα κληρονόμων, αλλά ο Ιούδας, εκ του οποίου κατήγετο ο Χριστός, και υπό του οποίου Χριστού ιδρύθη η Εκκλησία. Μετά τον Ιούδα ο οποίος είναι φορέας των Μεσσιανικών υποσχέσεων, έρχεται ο Ρουβήμ ο πρεσβύτερος, και την σειρά κλείνουν ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν ως νεότερος. Η φυλή του Δαν παραλείπεται ίσως διότι, κατά τη μαρτυρία του Ειρηναίου στηριζόμενου σε παλιά Ιουδαϊκή παράδοση, εκ της φυλής ταύτης θα προέλθει ο Αντίχριστος, ή διότι η φυλή αυτή εξέλιπε λίαν ενωρίς (Α Παραλ. VI - VII)»** (σελ. 76).

Ο Δαν ήταν γιος του Ιακώβ από την Βαλλά, παιδίσκη της Ραχήλ. Το όνομά του το έδωσε η Ραχήλ για να της θυμίζει την **κρίση του Θεού**. Επειδή **«είπε η Ραχήλ· με έκρινε ο Θεός και επήκουσε της φωνής μου και μου έδωσε υιό· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Δαν».** (Γεν. 30:6). Ενώ ο Ιούδας γεννήθηκε από την άλλη γυναίκα του Ιακώβ, τη Λεία, η οποία σαν ευχαριστία, και εξύμνηση, **δοξολογία προς το Θεό, του έδωσε το όνομά του: «(Η Λεία) έτεκεν υιό και είπε· τώρα περισσότερο, θα το κάνω αυτό, θα δοξολογήσω τον Κύριο· γι' αυτό εκάλεσε το όνομα αυτού Ιούδα».**

Τα ονόματα δεν είναι τυχαίας σημασίας, και αυτό επιβεβαιώνεται από τις προφητείες που λέει στα παιδιά του λίγο πριν αναχωρήσει από τη πρόσκαιρη αυτή ζωή ο Ιακώβ: **«Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και τους είπε· συνάχθητε (μαζευτείτε), για να σας αναγγείλω, τι θα σας απαντήσει επ' εσχάτων των ημερών».**

Τότε προς τον Ιούδα λέγει: **«Ιούδα, εσένα ας δοξάσουν οι αδελφοί σου· τα χέρια σου να είναι στην πλάτη των (καταδιωκόμενων από σένα) εχθρών σου· θα σε προσκυνήσουν οι υιοί του πατρός σου».** Η αίνεση και προσκύνηση των άλλων Πατριαρχών προς τον Ιούδα, απευθύνεται βέβαια προς τον Μεσσία, απόγονό του, διότι ο Ιούδας σαν άνθρωπος έκανε σφάλματα, που αναγράφονται στη Βίβλο, και δεν ήταν άξιος τέτοιων τιμών. Και πολλά ακόμη προφήτευσε ο Ιακώβ στον Ιούδα, που πραγματοποιήθηκαν όλα στον Ιησού Χριστό (Γεν. Μθ 8-12).

Για τον Δαν προφητεύει ο Ιακώβ: **«Ο Δαν θα κρίνει το λαό του, ως και μία φυλή στον Ισραήλ. Και ας γίνει ο Δαν όφισ επί της οδού, όπως ο καθισμένος στο μονοπάτι, που δαγκώνει την πτέρνα του ίππου, και θα πέσει ο ιππεύς προς τα πίσω, περιμένοντας τη σωτηρία του Κυρίου».** Η προφητεία αυτή, επίσης, δεν σταματάει στον Δαν.<sup>19</sup> Συνδυάζεται με το λόγο του Θεού προς τον όφι που εξαπάτησε τους πρωτοπλάστους: **«...Και είπε Κύριος ο Θεός στον όφι· επειδή το έκανες αυτό, καταραμένος θα είσαι εσύ από όλα τα κτήνη και από όλα τα θηρία που βρίσκονται επί της γης· επάνω στο στήθος και στην κοιλιά σου θα πορεύεσαι και γη θα τρως όλες τις ημέρες της ζωής σου. Και έχθρα θα θέσω ανάμεσα σε σένα και ανάμεσα στην γυναίκα, και ανάμεσα στο σπέρμα σου και ανάμεσα στο σπέρμα αυτής· αυτός θα**

<sup>19</sup> Λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Είναι άξιο θαυμασμού και εκπλήξεως, πως ο δίκαιος αυτός με τα μάτια του πνεύματος, προορόντας τα όλα, τα προανέφερε στα παιδιά του, και αυτά που θα συμβούν στον καθένα προέλεγε. Διότι αυτά που θα γίνουν μετά πολύ χρόνο από τώρα τα προλέγει». (Ομιλίες στην Γένεση, PG 54. σελ. 575).

**σου τηρήσει (κρατήσει) την κεφαλή, και συ θα του τηρήσεις την πτέρνα»** (Γεν. 3:14).

Σπέρμα της γυναικός εννοείται ο Χριστός, ο οποίος όχι μόνο κρατάει υπό έλεγχο την κεφαλή του όφεως, δηλ. τον Σατανά και τη δύναμή του, αλλά τον έχει ήδη συντρίψει, και μάλιστα έχει δώσει αυτή την εξουσία και στους πιστούς. «Διότι είπε **πατείτε επάνω όφειων και σκορπίων και πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού**. Δεν είπε εξουσιάζετε, όπως περί των θηρίων, αλλά πατείτε, εισάγοντας ισχυροποιημένη την εξουσία. **Γι' αυτό και ο Παύλος δεν είπε** (ευχόμενος στους πιστούς) **ο Θεός να υποτάξει τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας, αλλά ο Θεός να συντρίψει τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας**. Όχι πλέον, όπως πριν, **αυτός σου τηρήσει κεφαλήν, και συ αυτού τηρήσεις πτέρναν**. Αλλά ολόκληρος η νίκη, καθαρό το τρόπαιο, **παντελής αφανισμός του πολεμίου και συντριβή και απώλεια**».<sup>20</sup>

Η πτέρνα είναι το κατώτερο μέρος του σώματος, σε επαφή με τη γη. Υπονοείται λοιπόν η επαφή, από αγάπη, του ενανθρωπίσαντος Κυρίου με τους έχοντας γήινο φρόνημα ανθρώπους, προκειμένου και αυτοί να αλλάξουν, αν το θελήσουν, και να σωθούν.

**«Και διότι η Εκκλησία είναι σώμα. Έχει οφθαλμό, και έχει κεφαλή. Όπως ακριβώς εάν η πτέρνα δεχθεί αγκάθι, ο οφθαλμός κάτω σκύβει επειδή είναι μέλος του σώματος, και δεν λέγει, επειδή κάθεται υψηλά, καταφρονώ του κάτω μέρους, αλλά σκύβει και αφήνει το ύψος του. Αν και τι είναι από την πτέρνα ευτελέστερο, ή τι από τον οφθαλμό ευγενέστερο»;** Αυτά μας λέει ο ιερός Χρυσόστομος, σε λόγο του για τον πτωχό Λάζαρο.<sup>21</sup>

Όταν όμως οι άνθρωποι παραμένουν αδιάλλακτοι, τότε στρέφονται κάποτε κατά του ευεργέτη τους, προκαλώντας του τραύματα. **«Όμοια με τον όφι πράττουν οι πονηροί, όπως ειπώθηκε, και εσύ τηρήσεις αυτού πτέρναν. Την πτέρνα Χριστού ή του δικαίου θα παραφυλάξουν»**, λέει ο Ωριγένης.<sup>22</sup> Αυτό δηλ. ισχύει για όλους τους διδασκάλους του ευαγγελικού λόγου: **«διότι το να πει ο προφήτης δαγκώνοντας την πτέρνα του ίππου, σημαίνει ότι πειράζει (ο νοητός όφεις) αυτούς που κηρύσσουν την αληθινή και σωτήρια οδό»**, κατά τον ιερομάρτυρα Ιππόλυτο.<sup>23</sup>

Κατά τον Θεοδώρητο Κύρου, η έννοια του προφητικού ρητού είναι: **«ίππο, καλεί το σώμα, αναβάτη δε την ψυχή, το δε να πέσει στα οπίσω, δηλ. να κείται ύπιος, τον θάνατο σημαίνει, διότι αυτό είναι το σχήμα των πεθαμένων»**.<sup>24</sup>

Στην περίπτωση του Χριστού, που ενδιαφέρει κυρίως, **πτερνιστής είναι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης**, καταγόμενος από τη φυλή του Δαν. Ως παντογνώστης ο Κύριος βεβαίως το ήξερε, και γι' αυτό είπε κατά τη διάρκεια του δείπνου: **«...Ο τρώγων μαζί μου τον άρτο**, δείχνοντας σε εκείνο τον ταλαίπωρο ότι όχι επειδή το αγνοούσε συλλαμβάνεται, αλλά και ότι πολύ καλά το γνωρίζει. Και το οποίο αυτό μάλιστα περισσότερο από όλα ήταν ικανό να τον συκρατήσει. Και δεν είπε με παραδίδει, αλλά **σήκωσε εναντίον μου την πτέρνα του**. Το δόλιο και ύπουλο και λαθραίο της επιβουλής θέλοντας να παραστήσει».<sup>25</sup>

<sup>20</sup> **«Πατείτε γάρ, φησίν, επάνω όφειων και σκορπίων, και επί πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.** Οὐκ εἶπεν, ἄρχετε, καθάπερ ἐπὶ τῶν θηρίων, ἀλλὰ, **πατείτε**, ἐπιπεταμένην εἰσάγων τὴν ἀρχήν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος οὐκ εἶπεν, Ὁ Θεὸς **υποτάξει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν**, ἀλλ' Ὁ Θεὸς **συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν**. Οὐκέτι, καθάπερ πρότερον, **Αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺ αὐτοῦ τηρήσεις πτέρναν**: ἀλλ' ολόκληρος ἡ νίκη, καθαρὸν τὸ τρόπαιον, **παντελής ἀφανισμός τοῦ πολεμίου, καὶ συντριβή, καὶ ἀπώλεια**. (Ομιλίες στην Γένεση, PG 54. σ. 602).

<sup>21</sup> **«Καὶ γὰρ ἡ Ἐκκλησία σῶμά ἐστιν· ὀφθαλμὸν ἔχει, καὶ κεφαλήν ἔχει.** Ὡσπερ οὖν ἐὰν ἡ πτέρνα δέξηται ἄκανθαν, ὁ ὀφθαλμὸς κάτω κύπτει, μέλος ὦν τοῦ σώματος, καὶ οὐ λέγει, Ἐπειδὴ ἐν ὕψει κάθημαι, καταφρονῶ τοῦ κάτω μέλους, ἀλλὰ κύπτει καὶ καταλιμπάνει τὸ ἑαυτοῦ ὕψος· καίτοι τί πτέρνης εὐτελέστερον, ἢ τί ὀφθαλμοῦ εὐγενέστερον»; (PG 48, σ. 1032)

<sup>22</sup> Από επιλογή στους ψαλμούς: **«Όμοίως τῷ ὄφει οἱ πονηροί, ὡς εἴρηται· Καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν, τὴν πτέρναν Χριστοῦ ἢ τοῦ δικαίου φυλάξουσι»**. (τ. 12, σ. 1469).

<sup>23</sup> Αναφερόμενο στον Ισαάκ και Ιακώβ: **«...τὸ γὰρ εἰρηκέναι τὸν προφήτην· «δάκνων πτέρναν ἵππου»**, πειράζων τοὺς τὴν ἀληθινὴν καὶ σωτήριον ὁδὸν κηρύσσοντας» (σ. 92).

<sup>24</sup> **«ἵππον δὲ οἶμαι καλεῖν αὐτὸν τὸ σῶμα, ἐπιβάτην δὲ τὴν ψυχήν· τὸ δὲ εἰς τοῦπίσω πεσεῖν, τουτέστιν ὕπιον κεῖσθαι, τὸν θάνατον παραδηλοῖ· τοιοῦτο γὰρ τῶν τεθνεώτων τὸ σχῆμα»**. (ερωτήσεις στην 8τευχον).

<sup>25</sup> **«... Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, (Ιω. Ιγ 18)** δεικνὺς ἐκείνῳ τῷ ταλαιπώρῳ, ὅτι οὐκ ἀγνοῶν συλλαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ σφόδρα εἰδῶς· ὁ καὶ αὐτὸ μάλιστα πάντων ἱκανὸν ἦν αὐτὸν κατασχεῖν. Καὶ οὐκ εἶπε, παραδίδωσιν ἐμὲ,



Και ο Κύριος πρόσθεσε: «**σας το λέω από τώρα, ώστε όταν γίνει να πιστεύσετε ότι εγώ είμαι (ο Μεσσίας)**» (Ιω. 13:19).

Από τη φυλή του Δαν θα είναι και ο Αντίχριστος. Όπως ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, που πρόδωσε τον Κύριο, ήταν από τη φυλή του Δαν, έτσι και ο Αντίχριστος που θα εξαπατήσει τον κόσμο και θα πολεμήσει κατά τις έσχατες ημέρες της ανθρωπότητας το «Σώμα Χριστού», δηλ. την Εκκλησία, θα κατάγεται από τη φυλή του Δαν. Αυτό υποστηρίζει και ο άγιος ιερομάρτυς Ιππόλυτος: «**Οτι μεν αυτός (ο Αντίχριστος) από τη φυλή του Δαν πρόκειται να γεννηθεί και να αντιπαχθεί, όντας τύραννος, βασιλιάς, κριτής φοβερός και διάβολος, λέει ο προφήτης: Ο Δαν θα κρίνει τον λαό αυτού, ως και μία φυλή στον Ισραήλ.** Αλλά θα πει κάποιος ότι αυτό για τον Σαμφών έχει ειπωθεί, ο οποίος γεννημένος από τη φυλή του Δαν έκρινε τον λαό του είκοσι έτη. Το επί του Σαμφών όμως είναι το μερικό, το δε ολικό θα εκπληρωθεί στον Αντίχριστο. Διότι και ο Ιερεμίας λέγει έτσι: **από τον Δαν θα ακούσομε την οξύτητα των ίππων του. Από τη φωνή του χρεμετισμού της ιππασίας των ίππων του σείσθηκε ολόκληρη η γη.** Και πάλι ο Μωϋσής λέγει: **σκύμνος λέοντος (λιονταράκι) ο Δαν και θα ξεπηδήσει από τη χώρα Βασάν.**<sup>26</sup> Αλλά για να μην σφάλει κάποιος (νομίζοντας) ότι για τον Σωτήρα το είπε αυτό, ας προσέξει: **Δαν λέγει σκύμνος λέοντος, την φυλή ονομάσας του Δαν. Εσαφήνισε το θέμα, ότι από αυτή πρόκειται ο διάβολος να γεννηθεί. Διότι καθώς από τη φυλή Ιούδα γεννάται ο Χριστός, έτσι από τη φυλή του Δαν θα γεννηθεί ο Αντίχριστος. Του μεν Σωτήρος μας Κυρίου Ιησού Χριστού υιού του Θεού δια το βασιλικό και ένδοξο προκηρυχθέντος λέοντος, κατά τον όμοιο τρόπο και τον διάβολο παρομοίως λέοντα προανήγγειλε η Γραφή δια το τυραννικόν αυτού και βίαιον».**<sup>27</sup>

Η φυλή, λοιπόν, του Δαν δεν αναφέρεται στο κεφάλαιο αυτό της Αποκάλυψης, διότι από αυτήν θα προέλθει ο Αντίχριστος, όπως ήδη προήλθε από αυτήν και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης. Επίσης παρατηρείται ότι η φυλή του Λευϊ αναφέρεται στην όγδοη θέση. Αυτό διότι ο Χριστός άλλης ιεροσύνης, αιώνιας, είναι μέτοχος: «**Συ ιερέυς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ**» (Εβ. Ε 6). Και «**η αληθινή Ιεροσύνη αναδείχθηκε κατά την ογδόη ημέρα, της Αναστάσεως**», ερμηνεύει ο Ανδρέας Καισαρείας. Παλιά η φυλή αυτή δεν αναφερόταν, γιατί ήταν διάσπαρτη ανάμεσα στις άλλες φυλές, αλλά προφανώς τίθεται σε αντικατάσταση της φυλής του Δαν. Ακόμη μπορούμε να προσθέσουμε, ότι δεν παραλείπεται γιατί ενδιαφέρει η πνευματική της συνέχεια, η ιεροσύνη της Νέας Διαθήκης, η οποία είναι η μόνη αληθινή, που έχει την παλιά του Λευϊ σαν τύπο και σκιώδη προδήλωσή της. Επίσης αναφέρεται το όνομα του **Ιωσήφ**, αντί του γιού του Εφραΐμ, για να τονιστεί η γεμάτη δοκιμασίες ενάρετη ζωή του Ιωσήφ, που τον κατέστησε τύπο Χριστού, και γι' αυτό τιμάται ιδιαίτερα από την Χριστιανική Εκκλησία.



---

ἀλλ', ἦρην ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν· τὸ δολερὸν καὶ ὕπουλον καὶ λαθραῖον τῆς ἐπιβουλῆς παραστήσαι βουλόμενος». (Ιω. Χρυσοστόμου 59 σ.387)

<sup>26</sup> «**Σκύμνος λέοντος Δαν καὶ ἐκπηδήσει ἐκ Βασάν. Αὕτη δὲ ἐστὶν Σκυθόπολις**», εξηγεί ο άγιος Αθανάσιος ο Μέγας. Και ο Αντίχριστος από την Γαλιλαία, όπως ο Χριστός, εξέρχεται. (Επίτομος, σελ. 212).

<sup>27</sup> Από το περί Συντελείας του κόσμου: «ὅτι μεν γὰρ οὗτος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν μέλλει γεννᾶσθαι καὶ ἀντιτάσσεσθαι, τύραννος ὢν, βασιλεύς, κριτῆς δεινὸς καὶ διάβολος, ὡς φησὶν ὁ προφήτης “Δαν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαόν, ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ”. ἀλλ' ἐρεῖ τις ὅτι τοῦτο ἐπὶ τοῦ Σαμφών εἴρηται, ὅς ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν γεννηθεὶς ἔκρινε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἴκοσιν ἔτη. τὸ μεν ἐπὶ τοῦ Σαμφών μερικὸν γεγένηται, τὸ δὲ καθ' ὅλου πληρωθήσεται ἐπὶ τὸν ἀντίχριστον. λέγει γὰρ καὶ Ἰερεμίας οὕτως· “[σπουδῆν] ἐκ Δαν ἀκουσώμεθα ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεισθη πᾶσα ἡ γῆ”. καὶ πάλιν Μωϋσῆς φησὶν “σκύμνος λέοντος Δαν καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν”. ἀλλ' ἵνα μή τις σφαλῆ περὶ τοῦ σωτήρος εἰρησθαι τὸ ῥητὸν τοῦτο, ἐπιστησάτω τὸν νοῦν. “Δαν” φησὶ “σκύμνος λέοντος”. τὴν φυλὴν ὀνομάσας τοῦ Δαν, ἐσαφήνισε τὸ προκειμένον, ἐξ ἧς μέλλει ὁ διάβολος γεννᾶσθαι. ὡσπερ γὰρ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα γεννᾶται ὁ Χριστός, οὕτως ἐκ τῆς Δαν φυλῆς γεννήσεται ὁ ἀντίχριστος. τοῦ μεν κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ ἐνδοξὸν λέοντος προκεκηρυγμένου, τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τὸν διάβολον ὁμοίως λέοντα προαναγγόρευσε ἡ γραφὴ διὰ τὸ τυραννικὸν αὐτοῦ καὶ βίαιον». (Ἐκδ. Achelis, H. Leipzig: Teubner, 1897)

Πρώτα λοιπόν αναφέρεται η φυλή του Ιούδα, από την οποία γεννήθηκε ο Χριστός, και μετά ακολουθούν άλλες ένδεκα, που τα ονόματά τους δίνουν μια ιδέα της αρετής που κάθε φυλή του συμπληρωμένου πλέον, και με Ιουδαίους, πνευματικού Ισραήλ, εργαζόταν και θα εργάζεται μέχρι τέλους του κόσμου.<sup>28</sup>

Ο αρχιεπ. Αβέρκιος αναφέρει τη γνώμη του αγίου Ανδρέα Καισαρείας: **«Ο ίσος αριθμός των σωσμένων από κάθε φυλή, μου φαίνεται, ότι δηλώνει την καρποφορία του αποστολικού σπόρου. Ο αριθμός (144.000) στο σημείο αυτό, είναι το δώδεκα που έχει ληφθεί δώδεκα φορές και πολλαπλασιάζεται επί χίλια, για να δείξει ότι αυτοί ήταν οι μαθητές που προήλθαν από το σπόρο που έπεσε στη γη, πολλαπλασιάστηκε και επέφερε τη σωτηρία σε όλους»**. Αυτή η γνώμη του αγίου Ανδρέα ταυτίζεται με τη δική μας, αλλά περιέργως, όχι με του αρχιεπισκόπου Αβερκίου, που αν και ακολουθεί σχεδόν πάντα τον άγιο Ανδρέα στην ερμηνεία του της Αποκάλυψης, εδώ υποστηρίζει ότι **«το σφράγισμα αυτό είναι (μόνο) των Ισραηλιτών, οι οποίοι πριν το τέλος του κόσμου θα ασπαστούν το Χριστό όπως προβλέπει και ο άγιος (Απόστολος) Παύλος»** (Ρωμ. 9:27, 11:26).

Πάντως, κατά κοινή ομολογία όλων των ερμηνευτών και του αρχιεπ. Αβερκίου, οι αμέσως μετά αναφερόμενοι που κρατούν φοίνικες στα χέρια τους, είναι όσοι νίκησαν τον πειράζοντα διάβολο στη γη, και για το λόγο αυτό, βρίσκονται τώρα νικητές, αφού κρατούν φοίνικες που είναι σύμβολο νίκης, στον Ουρανό. Αναγνωρίζουν ότι με τη χάρη του Θεού κατάφεραν αυτή τη νίκη τους: **«Η σωτηρία μας ανήκει στο Θεό μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Αρνίο»**, και γι' αυτό τον υμνούν λέγοντας: **«η ευλογία, και η δόξα, και η σοφία, και η ευχαριστία, και η τιμή, και η δύναμη, και η ισχύς, ανήκουν στο Θεό μας στους αιώνες των αιώνων· αμήν»**.

Η αναφορά στο **«Αρνίο»** σαν συντελεστού της σωτηρίας τους, δείχνει την αναγνώριση της δύναμης των Μυστηρίων, διά των οποίων τον Αρνίον - Ιησούς, άνοιξε στους πιστούς οδούς ζωής, και τους ασφάλισε με ιερό σφράγισμα από την φθορά του κοσμικού πνεύματος, και από το αντίχριστο ρεύμα που θα είναι μεγάλο στους έσχατους καιρούς.

**«Αυτοί είναι εκείνοι που αναφέρει ο Δαβίδ - εξαριθμήσομαι αυτούς και υπέρ άμμον πληθυνθήσονται - δηλ. όλοι όσοι προηγουμένως μαρτύρησαν διά τον Κύριο αλλά και εκείνοι που πρόκειται με θάρρος να υπομείνουν τις δοκιμασίες κατά τους έσχατους καιρούς. Χύνοντας το αίμα τους για τον Χριστό, κάποιοι έχουν ήδη λευκάνει, και κάποιοι πρόκειται να λευκάνουν τα ενδύματα των πράξεών τους (άγ. Ανδρέας κεφ. 20)»**, λέει ο αρχιεπ. Αβέρκιος.

Και συμπληρώνει ο αρχ. Αβέρκιος: **«Όλα τα σημεία μαρτυρούν ότι πρόκειται για τους μάρτυρες του Χριστού, και η αναφορά της “μεγάλης θλίψης” κάνει πολλούς σχολιαστές να θεωρούν ότι πρόκειται τελικά, για τους Χριστιανούς που θα σκοτωθούν από τον Αντίχριστο την τελευταία περίοδο της ύπαρξης του κόσμου. Γιατί και ο ίδιος ο Χριστός είχε δηλώσει σχετικά με αυτή την θλίψη: Διότι θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, που τέτοια δεν έγινε από την αρχή του κόσμου μέχρι τώρα, ούτε πρόκειται να γίνει»** (Ματθ. 24:21).

Όμως ο ίδιος ο Κύριος κατά τα σεπτά Πάθη, μας έδωσε το υπόδειγμα της **«μεγάλης θλίψης»**. Και όπως υπέμεινε Αυτός τον πειρασμό από τον Σατανά και τους ανθρώπους του, όταν και τότε κρίση γινόταν του κόσμου, και ο άρχων του κόσμου βλήθηκε έξω από την τυραννική εξουσία του, έτσι κατ' αναλογίαν θα γίνει και στο «Σώμα του Χριστού», την Εκκλησία, επί Αντιχρίστου. Τότε πάλι θα έχει λυθεί ο Σατανάς για να πλανήσει τον άθεο και κακόπιστο κόσμο, και τότε θα μαρτυρήσουν πολλοί πιστοί.

Για το θέμα αυτό είχε συνομιλήσει ο στάρετς Σεραφείμ του Σαρώφ με ένα θεολόγο, τον Μοτοβίλωφ: **«Μία άλλη φορά, ο Άγιος Σεραφείμ, μίλησε στο Μοτοβίλωφ για τα αφορώντα την πνευματική κατάσταση των τελευταίων Χριστιανών που θα απομείνουν να πιστεύουν (αληθινά) στο Θεό πριν το τέλος του κόσμου:**

<sup>28</sup> Δείτε Γένεση (29:32...) και στον **Επίτομο** υπό ΛΜΔ (σ.60): [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/10\\_apokalypsi-synt.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/10_apokalypsi-synt.pdf)

**Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περικόπτονταν αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί, που θα έχουν απομείνει, πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: **Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες;...**»<sup>29</sup>**

«Μεγάλη θλίψη» είναι γενικότερα η ζωή αυτή, από τότε που οι πρωτόπλαστοι διάλεξαν το δρόμο της γνώσης όχι μόνο του καλού αλλά και του κακού, παρά την προειδοποίηση του Θεού, ότι θα μπει ο θάνατος σαν αποκορύφωμα των κακών στην ζωή τους. Και δυστυχώς η ανθρωπότητα συνεχίζει να πειραματίζεται με το κακό, που δεν είναι άλλο από την έλλειψη του καλού. Και καλό και ωφέλιμο είναι ότι έγινε και θεσμοθετήθηκε από τον Θεό και είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή και μεταδίδεται από γενιά σε γενιά με την ιερή Παράδοση. Αν και οι περισσότεροι ακολουθούν την πλατιά και κατηφορική οδό της απωλείας, υπάρχουν όμως και αυτοί που θέλουν να τηρήσουν τα προστάγματα ζωής του Θεού. Επειδή ο δρόμος γι' αυτούς είναι ανηφορικός και δύσκολος, σαρκώθηκε ο Υιός, το ένα από τα πρόσωπα του Τριαδικού Θεού, και με τα σεπτά Πάθη και την Ανάστασή του, άνοιξε πλέον όχι μόνο το δρόμο για τον παλιό Παράδεισο, αλλά για τη θέωση, συμφιλιώνοντας την ανθρώπινη φύση, στο πρόσωπό Του, κατά τον καλύτερο τρόπο, με το Θεό.

Οι πιστοί έχοντας σαν πολυτιμότερο δώρο το Μυστηριακά μεταλαμβανόμενο τίμιο σώμα και αίμα του Κυρίου Ιησού Χριστού, καθαρίζονται από τις αμαρτίες τους και παίρνουν δύναμη στον αγώνα τους, μέχρι να μεταβούν στην άλλη ζωή. **«Αυτοί είναι που έρχονται από τη θλίψη τη μεγάλη, και έπλυναν τις στολές τους και τις λεύκαναν μέσα στο αίμα του Αρνίου. Γι' αυτό είναι μπροστά στο θρόνο του Θεού και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα... Δεν θα πεινάσουν πια, ούτε πλέον θα διψάσουν... Γιατί το Αρνίο που βρίσκεται ανάμεσα στο θρόνο θα τους ποιμαίνει...»**

Οι **«στολές»** είναι και αυτές δώρο του Ιησού Χριστού στους πιστούς, από το Βάπτισμα και το Χρίσμα, με τα οποία εισέρχονται στη **«στρατευόμενη Εκκλησία»**. **Γι' αυτό η λέξη «στολή» προσδιορίζει όχι μόνο το δώρο του Θεού, αλλά και τον τρόπο ζωής των αγωνιζομένων πιστών στη γη.** Και όταν κάποια αμαρτία λερώσει τις στολές, τότε πάλι δια του Χριστού, μέσω του μυστηρίου της Εξομολόγησης, αλλά και της θείας Ευχαριστίας γίνεται η εκ νέου λεύκανσή τους. Επομένως το Αρνίο, δηλ. ο Ιησούς Χριστός σαν άνθρωπος, είναι αναγκαιότατος για τη σωτηρία μας, όπως και ο Ίδιος μας βεβαίωσε: **«Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον (Θεό) Πατέρα παρά μόνο δι' Εμού»** (Ιω. 16 6). Και αυτός ακριβώς ο λόγος καταπολεμάει πλήθος αιρέσεων.<sup>30</sup>

Πριν μεταβούμε στο επόμενο (όγδοο) κεφάλαιο, να δούμε μια βαθύτερη ερμηνεία των αριθμών **12 και 144.000**, που επιβεβαιώνει όσα είπαμε, και μας συνδέει με τους 144.000 που αναφέρονται στο 14ο κεφάλαιο: **«Και είδα, και να! Το Αρνίο να έχει σταθεί πάνω στο όρος Σιών, και μαζί του εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες να έχουν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους. Και άκουσα φωνή από τον ουρανό**

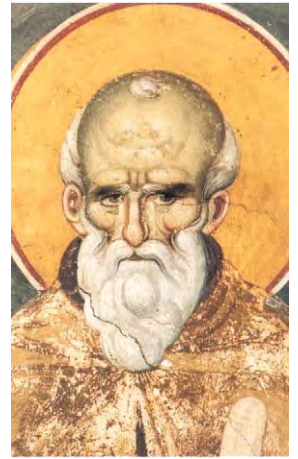
<sup>29</sup> The Orthodox Word, 1973, No 50. Το αναφέρομε και στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ, σ. 104.

<sup>30</sup> Ο ιδιαίτερος τονισμός, από τον Ιωάννη τον Θεολόγο, στην Αποκάλυψη, ότι η σωτηρία των πιστών ανήκει **και στο Αρνίο: «Η σωτηρία μας ανήκει στο Θεό μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Αρνίο»**, προβάλλει έντονα την **αναγκαιότητα** να υπάρχει διαχρονική δυνατότητα λήψης της χάριτος από τον ενανθρωπίσαντα Κύριο Ιησού Χριστό, διά του οποίου ερχόμαστε στον Θεό - Πατέρα, και ο οποίος είπε: **«αμήν αμήν λέγω υμίν, εάν μη φάγητε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και πίνητε αυτού το αίμα, ουκ έχετε ζωήν εν εαυτοίς»** (Ιω. Στ 53). Και πρόσταξε: **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος»** (Μτ Κη-19). Αυτό προϋποθέτει Μυστήρια, μέσα σε ένα ιερό καθίδρυμα (Εκκλησία) δικό Του. Μόνο έτσι θα φτάνει η αυθεντική ευλογία του Χριστού στους πιστούς κάθε εποχής, όπως ακριβώς δινόταν στους Αποστόλους. Επομένως η Αποκάλυψη καταπολεμάει πλήθος αιρέσεων της εποχής μας, που άλλες δεν αναγνωρίζουν Μυστήρια, άλλες είναι ανθρώπινα ιδρύματα με Χριστιανικούς τίτλους που απλώς μιμούνται τα αληθινά Μυστήρια, ή άλλες δεν συνεχίζουν να ανήκουν στην Μία Εκκλησία για διάφορους λόγους.



σαν βοή νερών πολλών και σαν φωνή βροντής μεγάλης»...

Ο 12 δηλώνει την (ανθρώπινη) φύση και το χρόνο λέει ο Άγιος Μάξιμος ο ομολογητής: **«Ο δώδεκα αριθμός δηλώνει την φύση και τον χρόνο, επειδή βέβαια είναι πενταδική η φύση λόγω των αισθήσεων, εβδοματικός δε ο χρόνος, όπως σε όλους είναι φανερό. Το πέντε δε με το επτά αν συνθέσεις, θα συμπληρώσεις τον δώδεκα αριθμό»** (7+5=12).



Η σημασία του αριθμού δώδεκα είναι για τον λόγο αυτό σπουδαία, και προδηλώνεται στην Παλαιά Διαθήκη, σε πόλεμο του βασιλιά Δαβίδ, που είναι τύπος Χριστού, λέει επίσης, ο άγιος Μάξιμος: **«Και επέστρεψε ο Ιωάβ (στρατηγός του Δαβίδ), και επάταξε την φάραγγα των αλών, δώδεκα χιλιάδες. Διότι κάθε ένας που είναι στρατηγός του νοητού Δαβίδ, δηλαδή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, κατά των δυνάμεων του (νοητού) εχθρού, πατάσσει δώδεκα χιλιάδες στην φάραγγα των αλών. Φάραγγα αλών είναι η σάρκα, καθώς έγινε τόπος παθών ατιμίας διά της παρακοής, στην οποία σαν σε φάραγγα, δια λόγου και θεωρίας (πνευματικής), κάθε ευσεβής και φιλόθεος πατάσσει τη φύση και τον χρόνο, δηλ. την παράλογο επίβολή τους πάνω στην ψυχή, ουδόλως εμμένοντας, ένεκα του ύψους της αρετής και της (πνευματικής) γνώσης, σε όσα βρίσκονται κάτω από τους νόμους της (αισθητικής) φύσης και του χρόνου»**.<sup>31</sup>

Μπορούμε και με άλλο τρόπο να φτάσουμε στο ίδιο συμπέρασμα, λέει πάλι ο άγιος Μάξιμος. Διότι αν την τετράδα των αισθητών πραγμάτων αυτού του κόσμου (δηλ. όπως θα λέγαμε σήμερα τις 4 διαστάσεις τις οποίες άμεσα αισθανόμαστε) φτάσει κάποτε ο άνθρωπος να μην τις χρησιμοποιεί σωστά, σε σχέση με τις τρεις δυνάμεις της ψυχής του (λογικό, θυμικό, επιθυμητικό), τότε νικείται κατά τον αριθμό 4x3=12. Για να αποκαταστήσει τη βλάβη χρειάζεται να προστρέξει στον Κύριο, και με τη δύναμή Του, όπως ο Ιωάβ, που αναφέραμε πριν, να εξοντώσει κάθε κατάλοιπο κακίας. Τότε όσοι άνθρωποι το πετύχουν γίνονται **υπέρ αίσθηση και χρόνο, το οποίο ακριβώς δηλώνεται από τον αριθμό δώδεκα**. Και αυτοί αναφέρονται από την Γραφή σαν **ηλικίας μεγαλύτερης των δώδεκα ετών**, λέγει πάλι ο άγιος Μάξιμος, όπως στην περίπτωση όσων είχαν βγει από την Βαβυλώνια αιχμαλωσία και οικούσαν στο Ισραήλ. **«...Οι δε πάντες ήσαν εξ Ισραήλ από δωδεκαετούς (και άνω), χωρίς παιδων και γυναικών...»**.<sup>32</sup>

**Ο Χριστός διδάσκει δωδεκαετής στο ναό** διότι ήταν τέλειος, ως Θεός, και όχι διότι σταδιακά τελειώθηκε καθώς έλεγαν κάποιοι αιρετικοί, ως ο Εβίων, στον οποίο απαντώντας ο **άγιος Επιφάνιος Κύπρου** αναφέρει ότι και ενωρίτερα, όντας νήπιο ακόμη κατά τη σωματική

<sup>31</sup> «Του ἁγίου Μαξίμου ἐρωτήσεις διάφοροι, καὶ ἐκλογαὶ διαφόρων κεφαλαίων ἀπορουμένων»: Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας· πᾶς γὰρ ὁ τῷ νοητῷ βασιλεῖ Δαυὶδ στρατηγῶν, τουτέστι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ, κατὰ τῶν ἐναντίων δυνάμεων, πατάσσει δώδεκα χιλιάδας ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἀλῶν. Φάραγγις δὲ ἐστὶν ἀλῶν ἢ σὰρξ, ὡς χωρίον παθῶν ἀτιμίας διὰ τῆς παρακοῆς γενομένη, ἐν ἧ, καθάπερ φάραγγι, διὰ λόγου καὶ θεωρίας πᾶς εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος πατάσσει φύσιν καὶ χρόνον, ἡγουν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τῆς ψυχῆς παράλογον πρόληψιν, μηδαμῶς ἐμμένων διὰ τὸ ὕψος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως τοῖς ὑπὸ φύσιν καὶ χρόνον νόμοις. Ὁ γὰρ δώδεκα ἀριθμὸς τὴν φύσιν δηλοῖ καὶ τὸν χρόνον, εἴπερ πενταδικὴ μὲν ἡ φύσις διὰ τὰς αἰσθήσεις, ἐβδοματικὸς δὲ ὁ χρόνος, ὡς πᾶσι καθέστηκεν εὐδῆλον, πέντε δὲ τοῖς ἐπτά συνθεῖς, τὸν δώδεκα πληρώσας ἂν σαφῶς ἀριθμὸν».

<sup>32</sup> Είναι η 55η απάντηση προς Θαλάσσιον του αγίου Μαξίμου: «...Καὶ δηλοῖ τοῦτο σαφῶς τῆς προκειμένης ἡμῖν εἰς ἐξέτασιν γραφῆς ὁ λόγος, ἔχων οὕτως **οἱ δὲ πάντες ἦσαν ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ δωδεκαετούς, χωρὶς παιδων καὶ γυναικῶν, μυριάδες τέσσαρες τρισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα**. (Α' Ἑσδρα Ε 41). Εὐγε τῆς ἀκριβείας τῶν λογίων τοῦ πνεύματος, ἐπισημηναμένου μηδένα τῶν ἀριθμουμένων ἐν Ἰσραὴλ καὶ τῆς Βαβυλωνίας ἐκβεβηκότων – ταύτην δὲ λέγω τοῦ παρόντος αἰῶνος τὴν σύγχυσιν – εἶναι παντελῶς ὑπὸ τὸν δωδεκαετῆ χρόνον, δηλοῦντος τοῦ λόγου μυστικῶς ὅτι μόνος ὁ γενόμενος ὑπὲρ αἴσθησιν καὶ χρόνον – τοῦτο γὰρ ὁ δώδεκα σημαίνει σαφῶς ἀριθμὸς, ἐκ πέντε διὰ τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐπτά διὰ τὸν χρόνον συναγόμενος – καὶ τὴν πρὸς ταῦτα τῆς ψυχῆς διακόψας σχέσιν ἐκβαίνει τῆς αὐτῶν συγχύσεως, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν ἐπιειγόμενος...»

του ηλικία, ο Κύριος, έδειξε ότι δεν ήταν κοινός άνθρωπος. Διότι προς την μητέρα του και τον Ιωσήφ, όταν τον βρήκαν στο ναό, μετά πολλή αναζήτηση, απάντησε: **«και τι που Με ζητούσατε; Δεν γνωρίζετε ότι σ' αυτά τα οποία είναι του Πατέρα Μου πρέπει να είμαι»;**<sup>33</sup>

Η κρισιμότητα της (πνευματικής) ηλικίας των δώδεκα ετών δηλώνεται από το Ευαγγέλιο και στην περίπτωση της **κόρης του αρχισυναγώγου που ήταν δωδεκαετής**,<sup>34</sup> καθώς και της **αιμορροούσας γυναίκας η οποία δώδεκα έτη είχε το πάθος αυτό** και δεν μπορούσε κανείς ιατρός να την θεραπεύσει. Και είναι μυστήριο, το πως προλαβαίνει η εθνική αυτή γυναίκα να πάρει την ίαση πρώτη, απλώς αγγίζοντας τον Κύριο, ενώ ο Ιησούς πορευόταν προς ανάσταση της κόρης του αρχισυναγώγου, η οποία τον ίδιο καιρό πεθαίνει.

Η εθνική γυναίκα, τύπος της εξ εθνών Εκκλησίας, πρώτη λαμβάνει την ίαση και χαρακτηρίζεται **θυγάτηρ**: **«Θάρσει, θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε»**, δηλ. **«έχε θάρρος θυγατέρα Μου, η πίστη σου σε έσωσε»**. Και όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος **«αποκληθείσα θυγατέρα, υπάρχει πλέον πολλών μητέρα, έχουσα μάρτυρα αυτόν που παλαιότερα είπε ότι πολλά τα τέκνα της ερήμου μάλλον παρά της εχούσης τον άνδρα. Για την Συναγωγή λέγω της οποίας άνδρας ήταν ο (Μωσαϊκός) νόμος, που σαν Αρχισυνάγωγος, καλεί σήμερα τον Δεσπότη (Χριστό) στην ανάσταση του πεθαμένου παιδιού του»**.<sup>35</sup>

Μάλιστα **«ο Λουκάς εκείνο που δεν είπε ο Ματθαίος πρόσθεσε. Ότι δωδεκαετής ήταν η θυγατέρα του αρχισυναγώγου. Και η αιμορροούσα δώδεκα έτη είχε που ήταν άρρωστη. Άρα λοιπόν με τη γέννηση εκείνης, αυτή αιμορροεί... Και το ίδιο όριο του χρόνου είναι του τέλους εκείνης (της Συναγωγής) και της αρχής της σωτηρίας αυτής (της εξ εθνών Εκκλησίας). Δώδεκα (12) ετών εκείνη πεθαίνει, και δώδεκα (12) έτη πάσχουσα αυτή θεραπεύεται...»** λέει ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων.<sup>36</sup>

Μας δηλώνεται έτσι ότι την περίοδο της χάριτος, μετά την έλευση του Κυρίου, όποιοι δεν περάσουν το όριο της πνευματικής ηλικίας των 12 ετών, δηλ. όσοι δεν υπερβούν την αμαρτωλότητα και εκκοσμίκευση διά της πίστεως στον Σωτήρα Χριστό, είναι εκτός της Ουράνιας Ιερουσαλήμ. Και **προλαβαίνει η πίστη της εθνικής γυναίκας την Συναγωγή**. Αυτό δείχνει ότι η Εκκλησία απαρτίζεται πρώτα από τα έθνη, όταν για την απιστία της η Συναγωγή πεθαίνει. Την οποία όμως μεταβαίνει και ανασταίνει ο Κύριος Ιησούς κατόπιν, διά των κατά καιρούς μαθητών Του και με την άορατη, στην αρχή, και εμφανή στο τέλος του κόσμου παρέμβαση του προφήτη Ηλία, ώστε να ολοκληρωθεί η μία Εκκλησία από όλα τα έθνη και τους Ιουδαίους **«και ούτω πας Ισραήλ σωθήσεται»** (Ρωμ. ΙΑ 26).

**Δηλαδή σταυροειδώς ευλόγησε τα έθνη της Γης ο Κύριος Ιησούς Χριστός**, όπως κάποτε ο Ιακώβ ευλόγησε σταυροειδώς τα δύο παιδιά του Ιωσήφ, δηλ. πρώτα τον δευτερότοκο Εφραΐμ, και μετά τον πρωτότοκο Μανασσή. Στην παρατήρηση του Ιωσήφ ότι έκανε λάθος, ο Ιακώβ απαντά: **«Γνωρίζω τέκνο μου, γνωρίζω. Και αυτός (ο πρωτότοκος) θα γίνει λαός και θα υψωθεί κι αυτός. Αλλά ο αδερφός του ο νεότερος θα γίνει μεγαλύτερός του. Και οι**

<sup>33</sup> «...Και από δωδεκαετούς εύρισκεται καθημενος ανά μέσον των ιερέων και πρεσβυτέρων, έρωτών τε αυτούς και ζητών μετ' αυτών», και **έξεπλήττοντο επί τῷ λόγω τῆς χάριτος τῷ έκπορευομένῳ έκ τοῦ στόματος αὐτοῦ...** Ἄλλα και ἔτι ανώτέρω, ὅτε νηπιάζοντος αὐτοῦ ἀνήλθον (φησίν) οἱ περὶ Ἰωσήφ και Μαριάμ εἰς Ἰερουσαλήμ προσκυνησαι ἐν τῇ ἑορτῇ και ἀνέκαμπτον, ἔμεινεν Ἰησοῦς και ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ... Ὁ κύριος πρὸς αὐτήν: **τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδευτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναι με;** σημαίνων ὅτι ὁ ναὸς εἰς ὄνομα Θεοῦ τουτέστιν πατὴρ τοῦ ἰδίου ὠκοδομήθη. εἰ τοίνυν ἀπὸ νηπίου οἶδε τὸν ναὸν και τὸν πατέρα, οὐκ ἄρα φιλὸς ἄνθρωπος ὁ γεννηθεὶς Ἰησοῦς». (Κατὰ αἰρέσεων τ. 1, σ. 373).

<sup>34</sup> Ματθ. Θ 18, και Μαρ. Ε 22, και Λουκ. Η 41.

<sup>35</sup> «Θυγάτηρ κληθεῖσα πολλῶν ὑπάρχει μήτηρ, μάρτυρα κεκτημένη τὸν πάλαι βοήσαντα· Ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· λέγω δὴ τῆς **συναγωγῆς, ἧς ἄνῆρ ὁ νόμος**, ἀρχισυνάγωγος, Δεσπότην σήμερον εἰς τὴν ἔγερσιν καλῶν τῆς τελευτησάσης παιδός». (τ. 64. σ. 20)

<sup>36</sup> «Ὁ δὲ Λουκάς, ὁ μὴ εἶπε Ματθαῖος, προσέθηκεν ὅτι δωδεκαετής ἦν ἡ τοῦ ἀρχισυναγώγου θυγάτηρ. Καὶ ἡ αἰμορροούσα δώδεκα ἔτη εἶχεν αἰμορροούσα· οὐκοῦν ἅμα τῇ γενέσει ἐκείνης, αὕτη αἰμορροεῖ... Καὶ ὁ αὐτὸς ὄρος τοῦ χρόνου τοῦ τέλους ἐκείνης, και τῆς ἀρχῆς τῆς σωτηρίας ταύτης ἐστί. Δώδεκα ἐτῶν ἐκείνη ἀποθνήσκει, και δώδεκα ἐτῶν τοῦ πάθους αὕτη πιστεύουσα θεραπεύεται... (Στο κατὰ Λουκάν, PG 72, -τ. 72-, σ. 637).

**απόγονοί του θα γίνουν πλήθος εθνών»...** (Γέν. Μη 14-19). Πρώτα πήρε την ευλογία το πλήθος των εθνών και μετά ακολουθούν οι Ιουδαίοι, για την απιστία τους, παρόλο που πρώτοι αυτοί είχαν μάθει από τον Μωϋσή για τον ένα Θεό και ήξεραν τις προφητείες για την έλευση του Μεσσία.

Όσοι λοιπόν έγιναν **«υπέρ αίσθηση και χρόνο»**, ή είναι **«ηλικίας (πνευματικής) μεγαλύτερης των δώδεκα ετών»** είναι επόμενο να εισέρχονται στην Ουράνια πόλη, τη Νέα Ιερουσαλήμ, η οποία **«έχει δώδεκα πυλώνες και πάνω στους δώδεκα πυλώνες δώδεκα αγγέλους, και ονόματα είναι γραμμένα πάνω στους πυλώνες, που είναι τα ονόματα των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ»** (Αποκ. Κα 12). Και είναι επόμενο οι 12 φυλές να ανήκουν στον πνευματικό Ισραήλ. Διότι ποιος άλλος θα μπορούσε να περάσει το ασφαλέστατο «μεγάλο και ψηλό» τείχος, που **«έχει δώδεκα θεμελίους λίθους, και πάνω τους είναι τα δώδεκα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου»;**

**«Αυτά τα βαθύτερα νοήματα αν δεν τα καταλαβαίνουν οι απλούστεροι, αυτοί ας θαυμάζουν τα μεγαλεία του Θεού όπως αυτά λέγονται. Διότι είναι εποικοδομητικό ακόμη και όταν τα σκεπτόμαστε (σαν να είναι μόνο) σωματικά»**, λέει επίσης ο άγιος Κύριλλος, και συμπληρώνει: **«Όσοι όμως μπορούν να διαβούν στο να βλέπουν ότι και αυτά συνέβαιναν σαν τύπος σε εκείνους, γράφτηκαν όμως για μας, ας ευχηθούν στο Θεό να μας δώσει λόγο που να τα σαφηνίζει»**. (PG 72, σ. 637).

### **1.5. Η σημασία των 4, 40, 100 και 144.**

Μπορούμε και τη σημασία του συνολικού αριθμού των **144.000** να ερευνήσουμε. Το 4+40+100, όλο σε χιλιάδες, δηλώνει την πνευματική ποιότητα των ανθρώπων, που με την μελέτη του λόγου του Θεού που έχει κέντρο τα **4 ευαγγέλια**, και με την υπομονή στις κακοπάθειες ή και την εκούσια άσκηση την οποία σαν **σαρακοστή (40ή)** είναι νομοθετημένο να διέρχονται στη ζωή τους οι Χριστιανοί, επιτυγχάνουν την τελεία εφαρμογή των **10 εντολών**, δηλαδή την τελεία αρετή που υποδηλώνεται από το εκατό. Διότι **«ο αριθμός εκατό την τελεία αρετή σημαίνει, καθώς έχει την θεία δεκάδα των εντολών δεκαπλασιασμένη»** λέει ο άγιος Μάξιμος. Σ' αυτή την τελειότητα που υπονοείται από την ηλικία του, των 100 ετών, όταν έφθασε ο Αβραάμ, γίνεται πατέρας του Ισαάκ...<sup>37</sup>

Το τέσσερα λοιπόν δηλώνει την πρώτη υπέρβαση του κόσμου, διότι διά της μελέτης του ευαγγελικού λόγου πιστεύουμε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και έτσι το ενδιαφέρον μας μετατοπίζεται από τα στοιχεία του κόσμου στην απόκτηση αρετών, και **είναι τέσσερεις οι γενικές αρετές: φρόνηση, ανδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη**. Αλλιώς μένομε στις προ Χριστού αντιλήψεις, στις οποίες η καταξίωση είναι κοσμική, και αντιστοιχούν στο γράμμα της Παλιάς Διαθήκης όπου ακόμα και η λατρεία του Θεού στο ναό της Ιερουσαλήμ γινόταν με θυσίες ζώων. Οι εθνικοί φιλόσοφοι προσπαθούσαν να βρουν δρόμο σωτηρίας των ανθρώπων αλλά το μέγιστο στο οποίο έφθασαν είναι το Σωκρατικό «έν οίδα ότι ουδέν οίδα» (ένα γνωρίζω ότι ουδέν γνωρίζω). Πρέπει λοιπόν **οι Χριστιανοί να θυμούνται ότι το πολίτευμά τους είναι ανώτερο από ιδεολογίες, και φιλοσοφίες, και υλικές επιδιώξεις**, που συνήθως εξαπατούν τους ανθρώπους, και γι' αυτό μας προειδοποιεί ο απόστολος Παύλος: **«Βλέπετε μη σας εξαπατά κανείς δια της φιλοσοφίας και ωμής απάτης, κατά την παράδοση των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου...»** (Κολασ. Β:8).

Με το σαράντα δηλώνεται μια επαύξηση, εκούσια ή ακούσια, στους κόπους και πόνους για την αρετή. **«Ο αριθμός σαράντα (40) έχει σε πολλά σημεία ληφθεί από την Θεόπνευστο Γραφή σαν να προκαλεί κάκωση. Όπως οι κακοπαθήσαντες στην έρημο Ισραηλίτες 40 χρόνια, και οι ίδιοι που δούλεψαν στην Αίγυπτο για 400 χρόνια. Αλλά και ο κόσμος αυτός στον οποίο την κάκωση υπομένομε συνίσταται από τέσσερα στοιχεία»** λέει

<sup>37</sup> «Ὁ δὲ ἑκατὸν ἀριθμὸς τὴν τελείαν ἀρετὴν σημαίνει, ὡς ἔχων δεκαπλουμένην τὴν θείαν δεκάδα τῶν ἐντολῶν· εἰς ἣν φθάσας ὁ Ἀβραάμ πατὴρ γίνεται τοῦ μεγάλου Ἰσαάκ, νεκρὸς κατὰ φύσιν, ζωῆς καὶ χαρᾶς γεννήτωρ κατὰ πνεῦμα γενόμενος». (55η προς Θαλάσσιον).



ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής.<sup>38</sup>

Επειδή δεν βρίσκονται όλοι στο ίδιο πνευματικό επίπεδο όταν υπομένουν πειρασμούς ή κάνουν άσκηση, **δεν υποδεικνύεται με τον αυτό αριθμό (40) το ίδιο κατόρθωμα ή ο ίδιος αγώνας.** Έτσι πχ οι Ιουδαίοι, τους οποίους νομοθέτησε ο Μωυσής να νηστεύουν σαράντα ημέρες, κατόρθωσαν απλώς την αποχή από τα πρακτικά αμαρτήματα, γιατί ήταν πνευματικά νήπιοι. **Ο προφήτης Ηλίας** όταν νηστεύει σαράντα ημέρες κάνει ανώτερο αγώνα, προφυλάσσοντας το νου του από συγκαταθέσεις, διότι το προφητικό του χάρισμα αυτήν ακριβώς, την αποχή από συγκαταθέσεις, απαιτεί. **Ο Κύριος**, τέλος, νηστεύοντας 40 ημέρες, μας δείχνει πως με τη δύναμή Του, να γίνουμε ανώτεροι όχι μόνο από πρακτικά αμαρτήματα και συγκαταθέσεις, αλλά ακόμη και από λεπτές εμπλαθείς φαντασίες.<sup>39</sup>

Γενικά ισχύει ότι τα πολλαπλάσια επί δέκα ενός αριθμού δείχνουν επίταση δηλ. ενίσχυση, τελείωση αυτού που δηλώνεται από τον αριθμό, καλό ή κακό ανάλογα με το νόημα που έχει στη θέση της Γραφής που αναφέρεται. Δηλ. το 40 δηλώνει επίταση αυτού που δηλώνεται από το 4, το 100 αυτού που δηλώνεται από το 10 κλπ. **«Διότι τελείωση των εκατοντάδων είναι η χιλιάδα. Όπως ακριβώς η μεν δεκάδα είναι των μονάδων, η δε εκατοντάδα των δεκάδων, η δε μυριάδα των χιλιάδων»**<sup>40</sup> κατά τον άγιο Κύριλλο.

Το 40.000, ή τέσσερεις μυριάδες όπως αλλιώς αναφέρεται, εκφράζει κατά τον καλύτερο τρόπο τις τέσσερεις γενικές απάθειες στην τελειότητά τους, οι οποίες αποκτώνται διά των τεσσάρων γενικών αρετών. **«Πρώτη απάθεια είναι η παντελής αποχή από την αμαρτία η οποία γίνεται με έργα, η οποία παρατηρείται στους αρχαρίους. Δεύτερα είναι η παντελής αποβολή των εμπλαθών λογισμών, η οποία βρίσκεται στην ανώτερη (από τους αρχαρίους) τάξη. Τρίτη είναι η περί τα πάθη παντελής ακινησία, που συμβαίνει σε όσους βρίσκονται ακόμη ψηλότερα. Και τέταρτη είναι η παντελής κάθαρση και από αυτή τη λεπτή φαντασία των παθών, που απαντάται μόνο στους τελείους»**<sup>41</sup>

Η Παρθένος και Θεοτόκος Μαρία, η μητέρα του Κυρίου μας, είχε τις 4 γενικές απάθειες και τις 4 γενικές αρετές στον τελειότατο βαθμό, και μάλιστα διότι αγωνίσθηκε γι' αυτό, και όχι επίκτητα, όπως ο Υιός της, σαν Θεός. **«Γιατί, όπως δεν υπήρχε τρόπος να γεννήσει το Χριστό καλύτερα από ό,τι Τον γέννησε, ούτε να γίνει κατά τρόπο πραγματικότερο μητέρα Του από ό,τι έγινε, αλλά έφθασε στη σχέση της προς Αυτόν στο ακρότατο όριο γνησιότητας, έτσι δεν ήταν δυνατόν να φθάσει και σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής από εκείνο με το οποίο έζησε όλη τη ζωή της».** λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας (+1392).

<sup>38</sup> «Ο μὲν τεσσαρακοστὸς ἀριθμὸς ὡς κακωτικὸς πολλαχοῦ ἐν τῇ θεοπνεύστῳ παρείληπται γραφῇ, ὡς οἱ κακοπαθήσαντες ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰσραηλῖται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ οἱ αὐτοὶ δουλεύσαντες ἐν Αἰγύπτῳ τετρακόσια ἔτη. Ἀλλὰ γὰρ καὶ ὁ κόσμος οὗτος ἐν ᾧ τὴν κάκωσιν ὑπομένομεν ἐκ τεσσάρων συνίσταται στοιχείων». (Απάντηση στο τι σημαίνει ο τεσσαράκοντα αριθμός).

<sup>39</sup> Κατά τον άγιο Μάξιμο: «Ο οὖν Μωυσῆς ὡς πρῶτος νομοθετήσας καὶ νηπίοις οὔσι τοῖς Ἰουδαίοις τὸν νόμον παραδούς, τεσσαράκοντα νηστεύει ἡμέρας, σημαίνων ὅτι ἢ κατ' αὐτὸν νομοθεσία τῶν κατὰ πρᾶξιν ἀμαρτημάτων τὴν ἀποχὴν νομοθετεῖ· πᾶσα γὰρ ἀμαρτία ἐκ τῶν αἰσθητῶν καὶ τῶν αἰσθήσεων συνίστασθαι πέφυκεν. Ὁ δὲ Ἡλίας τοῦ προφητικοῦ χαρίσματος τύπον φέρων ὡς ὑπεραναβεβηκῶς τὰ νομικὰ παραγγέλματα νηστεύει τεσσαράκοντα ἡμέρας, σημαίνων ὅτι τὸ προφητικὸν χάρισμα τὴν ἀποχὴν τῶν συγκαταθέσεων νομοθετεῖ. Ὁ δὲ κύριος ὡς πληρωτῆς τοῦ νόμου καὶ μόνος ἄρας τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, νηστεύσας τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, δέδωκεν ἡμῖν δύναμιν οὐ μόνον τῶν κατὰ πρᾶξιν καὶ συγκατάθεσιν ἀμαρτιῶν ἀπέχεσθαι ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ψιλῶν φαντασιῶν ἀνωτέρους γενέσθαι».

<sup>40</sup> Στο «Περὶ τῶν ἐλευθερωθέντων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ δουλείας, συνεξεληθόντων τῷ Ζοροβάβελ»: «Τελείωσις γὰρ ἑκατοντάδων, ἢ χιλιάς· ὡσπερ ἢ μὲν δεκάς μονάδων, ἢ δὲ ἑκατοντὰς δεκάδων, ἢ δὲ μυριάς χιλιάδων» (τ. 77 σ.1284).

<sup>41</sup> Εκ του Αγίου Κυρίλλου: «Δ' δὲ μυριάδες (40.000) εἰσὶν, αἱ δ' (4) γενικαὶ ἀρεταί, **φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη**, μεθ' ὧν καὶ φύσιν καὶ χρόνον διαβάς ὁ νοῦς, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας λῆξιν ἀποκαθίσταται, **Ἡ αἱ δ' (4) γενικαὶ ἀπάθειαι**, ὧν πρώτη μὲν ἢ παντελής ἀποχή τῆς κατ' ἔργον ἀμαρτίας, ἐν τοῖς εἰσαγωγικοῖς θεωρουμένη. Δεύτερα δὲ ἢ παντελής ἀποβολὴ τῶν εμπλαθῶν λογισμῶν, ἐν τοῖς ὑπὲρ τούτους συνισταμένη. Τρίτη δὲ ἢ περὶ τὰ πάθη παντελής ἀκίνησις ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις γινομένη. Τέταρτη δὲ ἢ καὶ αὐτῆς δὴ τῆς ψιλῆς φαντασίας τῶν παθῶν παντελής κάθαρσις ἐν τοῖς τελείοις ὀρωμένη». (τ. 77 σ.1285).

Και αν η Παρθένος δεν μπορούσε να φθάσει σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής, τότε είναι προφανές ότι και κανείς άλλος δεν έφτασε σ' αυτό το μέτρο.

Και αυτό φαίνεται, λέει επίσης ο άγιος Νικόλαος, και από τα λόγια που είπε ο ίδιος ο Κύριος «**όταν σε δημόσια συνάθροιση είπε ότι “μητέρα μου και αδελφοί μου είναι όσοι ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν”**». Αυτά τα είπε θέλοντας να κοσμήσει όχι τόσο εκείνους, όσο τη μητέρα Του. Γιατί κοσμείται βέβαια η μητέρα, όταν τονίζεται ότι **εκείνα που κάνουν τους ανθρώπους άξιους να ονομάζονται “μητέρα και αδελφοί Του” είναι η φροντίδα για την τήρηση του θείου νόμου. Πράγματι, το γεγονός ότι την Παρθένο δεν την τίμησε απλώς με το όνομα της μητέρας ούτε την αποκάλεσε μόνο, αλλά την είχε αληθινά μητέρα, φανερώνει καθαρά ότι αυτή είχε ξεπεράσει κάθε κορυφή αγιότητας**».<sup>42</sup> Επομένως η Παναγία, εκτός του ότι είναι όντως «Σώμα Χριστού» ως γεννήσασα σωματικά τον Κύριο, έχει κατορθώσει όλες τις αρετές στην τελειότητά τους, δηλ. κάθε αρετή που θα έχουν εργασθεί όλοι οι άγιοι μέχρι το τέλος του κόσμου. Δίκαια λοιπόν λαμβάνεται η Θεοτόκος σαν τύπος του συνόλου της Εκκλησίας του Χριστού, και μάλιστα στην Αποκάλυψη.

Πολλά χρήσιμα νοήματα, μας υπενθυμίζουν λοιπόν οι αριθμοί. Το ίδιο και ο αναφερόμενος στο κεφάλαιο αυτό των **144.000**. Από τα γραφόμενα συμπεραίνεται ότι **ο αριθμός αυτός μας δείχνει πρώτα και κύρια το ποιόν των σημαινομένων με αυτόν, και μετά το πλήθος**, το οποίο πρέπει να το θεωρούμε σαν εικόνα του νοήματος του αριθμού στον φυσικό κόσμο, και επομένως όχι αναγκαία ταυτόσημο με τον ίδιο τον αριθμό.

Οι χιλιάδες ενισχύουν, όπως είπαμε, την έννοια των αριθμών στους οποίους δίνονται, και ποιοτικά και ποσοτικά. Λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«...Δεν μου φαίνεται ότι ο αριθμός χίλια (1.000) με ακρίβεια σημαίνει εκατό φορές την δεκάδα, αλλά ότι έχει ληφθεί σε ένδειξη πλήθους από τον λόγο. Διότι είναι συνηθισμένο, από την πολλή χρήση που έχει στη Γραφή, με τον αριθμό αυτό να δείχνεται το πλήθος, όπως ο Δαβίδ λέει αντί του πλήθους χιλιάδες ευθυνούντων και υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου (ψαλμ. 67)»**<sup>43</sup>.

Επειδή οι αριθμοί εκφράζουν και επιβεβαιώνουν πρωτίστως τα νοήματα των Γραφών, πρέπει επομένως να είναι εντελώς διαφορετική η προσέγγιση της Αποκάλυψης και όλων των άλλων ιερών Γραφών από τους Ορθοδόξους, σε σχέση με τους αγνοούντες τους πατέρες της Ορθοδοξίας, άθεους ή αιρετικούς ερμηνευτές.

Επειδή η Εκκλησία δεν είναι μόνο εξωτερικά αλλά και μέσα μας, όπου έχουν την έδρα τους οι λογισμοί, οι επιθυμίες, ο θυμός, οι αρετές και τα πάθη, έπεται ότι από την εσωτερική πνευματική κατάσταση του καθενός μας εξαρτάται και η εικόνα της πνευματικής κατάστασης του συνόλου που ανήκομε. Δηλ. η πνευματική εικόνα της τοπικής Εκκλησίας, του Μοναστηριού, του χωριού ή της πόλης, κλπ. Η ύπαρξη ενός Αγίου μέσα σε ένα σύνολο ανθρώπων μπορεί να το βελτιώσει περισσότερο από όσο πολλοί άλλοι μη πνευματικά ανεβασμένοι.

Αυτά, κατά συνέπεια, τα οποία γράφει η Αποκάλυψη, δεν πρέπει να θεωρηθούν μόνο σαν εκφράσεις της εξωτερικής κατάστασης των διαφόρων κοινωνιών, αλλά κυρίως της πνευματικής κατάστασης συνόλων αλλά και μεμονωμένων ατόμων. Να αντιληφθούμε πως **ότι γράφεται είναι και στο προσωπικό πεδίο μια ειδοποίηση**, ότι όλα όσα πράττομε με έργα, λόγια, και σκέψεις, καταμετριοούνται και κρίνονται από τον καρδιογνώστη Θεό, όχι μόνο κατά την κρίση που ακολουθεί το θάνατο και τη Δευτέρα Παρουσία, αλλά, προς διόρθωσή μας, και ενδιάμεσα, με διάφορες δοκιμασίες που είναι σχετικές με ότι περιγράφεται εξωτερικά.

Πρέπει να μπορούμε στην Ουράνια Πόλη με εσωτερική εργασία, ώστε να ξεπεράσουμε την πνευματική νηπιότητα και το όριο της «ηλικίας» των δώδεκα ετών, και έτσι αφού μέσα μας

<sup>42</sup> Νικολάου Καβάσιλα, βιβλίο «Η Θεομήτωρ» (Τρεις Θεομητορικές Ομιλίες), σειρά «Επί τας Πηγάς», εκδ. Αποστ. Διακονίας. Διαβάστε για την γέννηση της Θεοτόκου: [https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/kavasilas\\_theotokos.html](https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/kavasilas_theotokos.html)

<sup>43</sup> «...ὁ δὲ τῶν χιλίων ἀριθμὸς οὐ μοι δοκεῖ δι' ἀκριβείας σημαίνειν τὴν τῶν ἑκατοντάδων δεκάδα, ἀλλ' εἰς πλήθους ἔνδειξιν παρελήφθη ὑπὸ τοῦ λόγου· σύνηθες γάρ ἐστιν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς γραφικῆς τῷ ἀριθμῷ τούτῳ τὸ πλήθος ἐνδεικνυσθαι, ὡς φησιν ὁ Δαβὶδ ἀντὶ τοῦ πλήθους ὅτι Χιλιάδες εὐθυνούντων, καὶ Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου» (15η ομιλία, τ. 6, σ. 237).

έχομε καθαρθεί και κατά δύναμη εργασθεί στην αρετή, να είναι δυνατόν να ενωθούμε με τους άλλους δικαίους και αγίους της Εκκλησίας, που είναι πολίτες της άνω Ιερουσαλήμ.

- Συνέχεια... -

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

**Κ**αι ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγή ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶριον.

**8-2** Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

**8-3** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

**8-4** καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

**8-5** καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν. καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

**8-6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

**8-7** Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

**8-8** Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, **8-9** καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσει, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

**8-10** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η

(**Ἡ ἑβδόμη σφραγίδα καὶ τὸ χρυσὸ θυμιατήρι**)

**Κ**αι ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴν ἑβδόμη, ἐγένε σιγή στον Ουρανό περίπου μισή ώρα.

**8-2** Και εἶδα τους επτά αγγέλους που είχαν σταθεί μπροστά στο Θεό, και τους δόθηκαν επτά σάλπιγγες.

**8-3** Και ἄλλος ἄγγελος ἦρθε και στάθηκε δίπλα στο θυσιαστήριο, ἔχοντας θυμιατὸ χρυσό, και του δόθηκαν θυμιάματα πολλά, για να τα προσφέρει με τις προσευχές των Ἀγίων Πάντων πάνω στο θυσιαστήριο το χρυσό που είναι μπροστά στο θρόνο.

**8-4** Και ἀνέβηκε ο καπνὸς των θυμιαμάτων με τις προσευχές των ἁγίων ἀπὸ το χέρι του ἀγγέλου μπροστά στο Θεό.

**8-5** Και ἔλαβε ο ἄγγελος τὸ θυμιατήρι και τὸ γέμισε ἀπὸ τὴ φωτιά του (ουρανίου) θυσιαστηρίου και τὴν ἔριξε στη γη. Και ἐγέναν βροντές και φωνές και ἀστραπές και σεισμός.

### (**Οἱ επτά σάλπιγγες**)

**8-6** Και οἱ επτά ἄγγελοι, που ἔχουν τις επτά σάλπιγγες, ετοιμάστηκαν για να σαλπίσουν.

**8-7** Και ο πρῶτος σάλπισε, και ἐγένε χαλάζι και φωτιά ανακατεμένα με αἷμα και ρίχτηκαν στη γη. Και τὸ ἓνα τρίτο τῆς γῆς κατακάηκε και τὸ ἓνα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρὸ χορτὰρι κατακάηκε.

**8-8** Και ο δεύτερος ἄγγελος σάλπισε, και σαν ὄρος μέγαλο που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα. Και ἐγένε τὸ ἓνα τρίτο τῆς θάλασσας αἷμα,

**8-9** και πέθανε τὸ ἓνα τρίτο ἀπὸ τὰ κτίσματα (δημιουργήματα του Θεοῦ) που είναι μέσα στη θάλασσα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ψυχές, και τὸ ἓνα τρίτο των πλοίων καταστράφηκε.

**8-10** Και ο τρίτος ἄγγελος σάλπισε: και ἔπεσε ἀπὸ τον ουρανό ἓνας ἀστέρας μέγας καιγόμενος σαν λαμπάδα, και ἔπεσε πάνω στο ἓνα τρίτο των ποταμῶν και



τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

**8-11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

**8-12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φανῇ ἢ ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

**8-13** Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλη· οὐαί, οὐαί, οὐαί τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

πάνω στις πηγές των νερῶν.

**8-11** Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρα λέγεται ὁ Ἄψινθος (ὅπως καὶ τὸ φυτὸ μετὰ τὴν κατάπικρη γεύση, τὴν ἀψινθιά). Καὶ ἐγένετο τὸ ἕνα τρίτο των νερῶν σαν ἄψινθος καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πέθαναν ἀπὸ τὰ νερά, γιατί πικράθηκαν.

**8-12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ χτυπήθηκε τὸ ἕνα τρίτο τοῦ ἡλίου καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς σελήνης καὶ τὸ ἕνα τρίτο των ἀσθεριῶν, για να σκοτεινιάσει τὸ ἕνα τρίτο ἀπὸ αὐτά, καὶ ἡ ἡμέρα να μὴ φωτίσει κατὰ τὸ ἕνα τρίτο τῆς καὶ ἡ νύχτα παρόμοια.

**8-13** Καὶ εἶδα, καὶ ἀκουσα ἕναν αετὸ να πετάει μεσοῦρανα, λέγοντας με φωνὴ μεγάλη. Οὐαί (αλοῖμονο), οὐαί, οὐαί σ' αὐτοὺς που κατοικοῦν πάνω στη γῆ ἀπὸ τις ὑπόλοιπες φωνές τῆς σάλπιγγας των τριῶν ἀγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν.

## **2.1. Η ἑβδομη σφραγίδα καὶ ἡ Οὐράνια σιγή.**

Σιγή ἐγένετο στον Οὐρανὸ, λέει ἐδῶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, δηλ. κάτι τὸ πρωτοφανές ὡς τότε ἐκεῖ που τὰ ἀγγελικὰ τάγματα, ὅπως ψάλλεται στὴν Ἐκκλησία, **«ασιγήτοις φωναίς Σε υπερυψεί»**. Μήπως ἔπαυσε ἡ λατρεία καὶ ἡ δοξολογία καὶ ἡ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό; Δὲν εἶναι δυνατόν ἡ κατάσταση στὴ Γῆ να ἀνατρέψει ὅτι καλὸ ἔχει φτιάξει ὁ Θεὸς στον Οὐρανὸ. Ἀλλὰ ὅπως ὅταν πρόκειται να ἀναγνωσθῇ τὸ Εὐαγγέλιο στὶς ἐκκλησίες γίνεται σιγή ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, καὶ ὅλων ἡ προσοχὴ στρέφεται ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου θα ἀκουσθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ στον Οὐρανὸ πρόκειται να ἀκουσθῶν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ για τὰ γεγονότα τῆς Γῆς, καὶ ὅλες οἱ Οὐράνιες δυνάμεις δίνουν τὴν προσοχὴ τους σ' αὐτές, ὄχι μόνο για να τις γνωρίσουν, ἀλλὰ καὶ για να τις ἐφαρμόσουν. Διότι οἱ ἄγγελοι εἶναι **«λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα γι' αὐτοὺς που πρόκειται να κληρονομήσουν τὴ σωτηρία»** (Ἐβρ. 1:14).

Ἐπειδὴ οἱ πειρασμοὶ των πιστῶν πρόκειται να γίνουν μεγαλύτεροι, διότι οἱ ὑπόλοιποι των ἀνθρώπων ἀρχισαν να ἀποστατοῦν ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ να δίνουν ἐπομένως ἐξουσία στα πονηρὰ πνεύματα να προχωρήσουν σε πολὺ μεγάλης ἐκτασης καταστροφές, **ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει για τὴ σωτηρία των ἀληθινῶν Χριστιανῶν.**

Εἶδαμε ὅτι αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ γίνονται γνωστοὶ στους ἀγγέλους με ἕνα ἰδιαιτέρο σημάδι, ἕνα Θεϊκὸ σφράγισμα, που δίνεται πρὶν τὰ καταστροφικὰ γεγονότα που ετοιμάζονται ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα. Αὐτὰ τὰ πνεύματα καθοδηγοῦν τις γήινες κοσμοκρατορίες να καταστρέψουν τὴν ἀνθρωπότητα, ψυχικά καὶ υλικά. Τὸ σημάδι αὐτὸ εἶπαμε ὅτι δίνεται διότι ὑπάρχουν πολλοὶ Χριστιανοὶ που συμμετέχουν στα Μυστήρια τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ λίγοι ἔχουν τὴν καρδιά τους στραμμένη ἀληθινὰ στο Θεό. Ἡ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ, που ἀναγγέλλεται μέσω σαλπίγγων, δηλ. μέσω ἰσχυρῶν προσταγμάτων, γίνεται μετὰ τὸ σφράγισμα, καὶ εἶναι μία σειρά ἀποφάσεων που ἔχουν συγχρόνως χαρακτήρα προειδοποίησης καὶ κρίσης. Πρόκειται για κρίσεις μερικῶν χαρακτήρα ἀρχικά, ἀλλὰ που σταδιακά, διὰ των σαλπισμάτων, φθάνουν στὴν ὀριστικὴ Κρίση τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Το μέγα πλήθος και την λειτουργική διακονία των αγγέλων κατά τον καιρό της τελικής Κρίσης, είδε και περιγράφει ο προφήτης Δανιήλ: **«χίλια χιλιάδες (αγγέλων) ελειούργουν σ' Αυτόν, και μύρια μυριάδες παρίσταντο σ' Αυτόν. Δικαστήριο στήθηκε, και βίβλοι ανοίχτηκαν»** (Δαν. 7:10).

Η σιγή λοιπόν στον Ουρανό δηλώνει ότι για ένα διάστημα που ονομάζεται **ημιώριο**, δηλ. μισής ώρας, ο Θεός προετοιμάζει τους αγίους της θριαμβεύουσας Εκκλησίας και τους αγγέλους του Ουρανού, **να αυξήσουν στο μέγιστο την προσοχή τους**, προσευχόμενοι βαθύτερα, γιατί πρόκειται να ακούσουν τις τελικές αποφάσεις Του για τα πράγματα της Γης. Αυτή η εντονότερη προσευχή, παρόλο που είναι προσωπική και δεν ακούγεται από τους άλλους, φτάνει στον Θεό σαν ισχυρή βοή: **«Διότι έτσι είπε ο Θεός προς τον τηρούντα σιγή μακάριο Μωϋσή: Τι βοάς προς Εμένα; Βοήν ονομάζων τη σιγή για την σπουδαία (καρδιακή) νοερά προσευχή»**.<sup>44</sup>

Οι πιστοί ενισχύονται από τις αποφάσεις του Θεού, ενώ συγχρόνως δίνεται η δυνατότητα στους υπόλοιπους των ανθρώπων να συνειδητοποιήσουν που βαδίζουν, μήπως συνέλθουν και κάποιιο σωθούν. Καιρός μετανοίας δηλ. παρέχεται, αλλά όχι επ' αόριστον. Λίγο πριν την γενική Κρίση τα γεγονότα αρχίζουν να εξελίσσονται τόσο γρήγορα, που ο στάρετς Λαυρέντιος έλεγε ότι **ο τρίτος παγκόσμιος Πόλεμος, δεν θα είναι για μετάνοια, αλλά για εξολόθρευση**.<sup>45</sup> Οι επτά σάλπιγγες περιλαμβάνουν και την τελική Κρίση, η οποία όμως προσδιορίζεται καλύτερα στις «επτά φιάλες» και άλλα κεφάλαια της Αποκάλυψης.

Ο Οικουμένιος θεωρεί σημαντική την εστίαση στην Συντέλεια: **«Ποια όμως είναι η της έβδομης σφραγίδας λύση; Η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου και η αντίδοση των αγαθών»**. Διότι συνεχίζει ο άγιος **«αν και μερικοί, από τους αμαρτωλούς, παραδίνονται σε τιμωρία, αλλά όμως (εκπληρώνεται) ο σκοπός του Χριστού και η αιτία της ενανθρώπησης, (που είναι) να γίνουν όλοι κληρονόμοι της Βασιλείας**. Όταν λύθηκε λοιπόν η έβδομη σφραγίδα, έγινε σιγή σαν μισή ώρα, ως ερχομένου του Βασιλέως της κτίσεως, και πάσης αγγελικής και υπερκοσμίου δυνάμεως ευρισκομένης σε κατάπληξη από την υπερβολή της δόξης του ερχομένου, και δια τούτο σιωπούσης»<sup>46</sup> ...

Ο Οικουμένιος (10ος αιώνας) ρίχνει όλο το βάρος στην Δευτέρα Παρουσία, που είναι το σημαντικότερο γεγονός. Μας ενδιαφέρουν όμως και τα γεγονότα των σαλπίγγων που προηγούνται, και μας επηρεάζουν άμεσα, χωρίς να ξεχνάμε ότι επειδή **η Αποκάλυψη πρώτα απευθύνεται στο πνεύμα μας**, τα λεγόμενά της εφαρμόζονται και ατομικά στον καθένα από εμάς.

Με την **«ώρα»** δηλώνεται κάποιος καιρός στον Ουρανό. Όταν αυτός βρίσκεται κοντά στη Συντέλεια, είναι **γεμάτος από γεγονότα πνευματικής σημασίας**, όπως οι **ώρες της Μεγάλης Εβδομάδος**, πριν τη Σταύρωση του Κυρίου και την Ανάσταση. Αυτό έχει καταγραφεί στα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας, όπου είναι φανερή η **ιδιαίτερη σημασία και πυκνότης των γεγονότων της εσχάτης αυτής Εβδομάδος της επί γης παρουσίας του Κυρίου Ιησού Χριστού**. Ανάλογα ιδιαίτερης βαρύτητας είναι τα γεγονότα της Συντελείας τα οποία θα περάσει η Εκκλησία, η οποία ακολουθεί πάντα τον Κύριο που είναι το αρχέτυπο γι' Αυτήν. Το ότι ο καιρός κόβεται στη μέση και λαμβάνεται **ο μισός κύκλος της «ώρας»**, δηλ. **το «ημιώριον»**, δηλώνει ότι από όλη την ώρα, **το μισό (προς το τέλος) είναι το σημαντικότερο**, στο οποίο κυρίως υπάρχει πληθύς πνευματικών γεγονότων, που φανερώνει **συντόμευση των**

<sup>44</sup> «Οὕτω γὰρ καὶ ὁ τῶν ὄλων Θεὸς πρὸς σιγῶντα τὸν μακάριον ἔφη Μωσῆν· **Τί βοᾶς πρὸς με; Βοήν τὴν σιγὴν ὀνομάζων διὰ τὴν σπουδαίαν τῆς διανοίας εὐχὴν**». (Θεοδωρήτου Κύρου, ερμηνεία στους Ψαλμούς, PG 80,885).

<sup>45</sup> Στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitom0s\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitom0s_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>46</sup> Από την «πλήρη ερμηνεία του Οικουμενίου στην Αποκάλυψη»: **«Τίς δὲ ἡ τῆς ἐβδόμης σφραγίδος λύσις; ἡ δευτέρα τοῦ Κυρίου παρουσία καὶ ἡ ἀντίδοσις τῶν ἀγαθῶν εἰ γὰρ καὶ τινες κολάσει παραδίδονται τῶν ἡμαρτηκῶτων, ἀλλ' ὁ γε σκοπὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὑπόθεσις τὸ πάντας κληρονόμους τῆς αὐτοῦ γενέσθαι βασιλείας. λυθείσης τοιγαροῦν τῆς ἐβδόμης σφραγίδος, ἐγένετό φησιν σιγή ὡς ἡμιώριον ὡς ἤξοντος δὴ τοῦ βασιλέως τῆς κτίσεως, καὶ πάσης ἀγγελικῆς καὶ ὑπερκοσμίου δυνάμεως καταπεπλημένης τῆ ὑπερβολῆ τῆς δόξης τοῦ παραγινομένου, καὶ διὰ τοῦτο σιωπησάσης»** (University of Michigan Press 1928, σ. 102).

**διαδικασιών** στον Ουρανό. Σύμφωνα όμως με το πνεύμα της Αποκάλυψης δηλώνει και αντίστοιχη συντόμευση στη Γη. Ο Κύριος μας πληροφόρησε για τη συντόμευση αυτή: **«Διότι θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έχει γίνει από την αρχή του κόσμου έως τώρα, ούτε πρόκειται να (ξανα)γίνει. Και εάν δεν εκολοβώνοντο (περικόπτονταν) οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν κανείς απ' τους επιζώντες (με σάρκα). Δια τους εκλεκτούς όμως θα κολοβωθούν οι ημέρες εκείνες».** (Ματθ. 24:21-22).

Η θλίψη που θα ζήσει η Εκκλησία επί Αντιχρίστου, θα αντιστοιχεί στην θλίψη του Κυρίου κατά τα σεπτά πάθη όπως είπαμε ήδη. Και τις ημέρες των Παθών τα γεγονότα είναι τόσο πυκνά που **γεμίζουν τις ώρες της Μεγάλης Εβδομάδος**, δίνοντάς μας μία εικόνα των αλληπάλληλων θλίψεων, που θα ζήσουν στα έσχατα οι Χριστιανοί.

Στον Ουρανό δεν υπάρχει μηχανικός χρόνος, αλλά είναι η διαδοχή των πνευματικών γεγονότων που δημιουργεί την έννοια του χρόνου. Τον χρόνο αυτό, που γίνεται αντιληπτός από την ψυχή μας, ονομάσαμε άλλοτε<sup>47</sup> πνευματικό, για διάκριση από τον μηχανικό που τον αντιλαμβανόμαστε σωματικά.

## 2.2. Γενικά για τις επτά σάλπιγγες.

**«Και όταν άνοιξε τη σφραγίδα την εβδομη, έγινε σιγή στον Ουρανό περίπου μισή ώρα. Και είδα τους επτά αγγέλους που είχαν σταθεί μπροστά στο Θεό, και τους δόθηκαν επτά σάλπιγγες».** Το ερώτημα είναι: Έγινε λοιπόν πρώτα σιγή στον Ουρανό, και κατόπιν δόθηκαν οι επτά σάλπιγγες στους αγγέλους, ή η σιγή δηλώνει βαθύτερη και εντονότερη προσευχή από όλους όσους μπορούν να βρίσκονται πνευματικά εκεί, και **διαρκεί ολόκληρη την περίοδο της προετοιμασίας και των γεγονότων των σαλπίγγων;** Επειδή σιγή απαιτείται όχι μόνο πριν αλλά και κατά την



εξαγγελία των αποφάσεων του Θεού, που γίνονται σταδιακά, μέσω επτά σαλπισμάτων, έπεται ότι **όλη** η περίοδος απαιτεί ιδιαίτερη προσευχή: από τότε που ξεκινάει η ετοιμασία μέχρι τη λήξη των γεγονότων των επτά σαλπίγγων.

Θεωρούμε επομένως ότι με το **«ημιώριο»** δηλώνεται και η πριν τις αποφάσεις σιγή, αλλά και όλη η περίοδος των σαλπίγγων μέχρι τη Συντέλεια. Διότι νοηματικά το «ημιώριο» περιλαμβάνει και την τελική Κρίση, με την άκρα σιγή όσο αυτή θα διαρκέσει, στην οποία είδαμε να εστιάζεται ο Οικουμένιος. Επειδή επομένως είναι πνευματική η έννοια του χρόνου του «ημιωρίου», δεν είναι λάθος να υπάρχουν πολλές εξεικονίσεις του στη Γη, εφόσον δεν απομακρύνονται από το νόημα.

Ένας άγγελος στον Ουρανό συντονίζει τις προσευχές των Αγίων Πάντων, δηλ. όλης της Εκκλησίας, αγγέλων και ανθρώπων, ώστε μέσω αυτού να φτάνουν στο Θεό: **«Και άλλος άγγελος (εκτός των επτά) ήρθε και στάθηκε δίπλα στο θυσιαστήριο, έχοντας θυμιατό χρυσό, και του δόθηκαν θυμιάματα πολλά, για να τα προσφέρει με τις προσευχές των Αγίων Πάντων πάνω στο θυσιαστήριο το χρυσό που είναι μπροστά στο θρόνο. Και ανέβηκε ο καπνός των θυμιαμάτων με τις προσευχές των αγίων από το χέρι του αγγέλου μπροστά στον Θεό».**

**«Το χρυσό θυσιαστήριο στο οποίο τελείται κάθε θείο Μυστήριο, και όπου προσφέρεται η θυσία του Μαρτυρίου είναι ο ίδιος ο Χριστός, η προεικόνιση του οποίου φανερώθηκε στον Μωυσή στο Όρος, μαζί με τη σκηνή του Μαρτυρίου»** (Εξ. 25:9, Εβρ. 8:5), λέει από τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας, και ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (σελ. 168). Ότι είναι Θεϊκό είναι πολύτιμο, διότι αυτό που αποτελεί τον Ουράνιο πλούτο είναι οι δωρεές του Θεού, που γι' αυτό είναι χρυσές ή πολύτιμοι λίθοι και μαργαριτάρια, κατά την Αποκάλυψη. Έτσι το θυμιατό είναι χρυσό, διότι είναι ολόκληρο δοσμένο από το Άγιον Πνεύμα.

<sup>47</sup> Διαβάστε γι' αυτόν στις «πνευματικές οντότητες»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>



Τις προσευχές, παρά το ότι ο Θεός σαν Παντογνώστης τις γνωρίζει, γράφεται εδώ, αλλά και στην Παλαιά Διαθήκη, ότι τις λαμβάνει δι' αγγέλων, για να προστεθεί και η δική τους εκτίμηση και μεσιτεία στα αιτήματα των ανθρώπων. Ο αρχάγγελος **Ραφαήλ** δηλώνει ότι είναι διαπιστευμένος στην διακονία αυτή: **«Εγώ είμαι ο Ραφαήλ, ένας εκ των επτά αγίων αγγέλων, οι οποίοι αναφέρουν τις προσευχές των αγίων και εισέρχονται ενώπιον της δόξης του Αγίου (Θεού)»**. (Τωβ. Ιβ 15). Έτσι οι άγγελοι αποτελούν μαζί μας μία Εκκλησία, που από κοινού αγωνίζεται κατά του εχθρού διαβόλου και των δαιμόνων, που είναι ξεπεσμένα αγγελικά πνεύματα. Δεν υπάρχουν άλλες “εξωγήινες” λογικές οντότητες, όπως μερικοί φαντάζονται, πέρα από τα αγγελικά πνεύματα, αγαθά ή πονηρά. Αλλά και αυτές οι λογικές οντότητες των ασωμάτων δυνάμεων, δεν έχουν τίποτα το φθαρτό επάνω τους, γιατί δεν ανήκουν στο φθαρτό και υλικό Σύμπαν που ζούμε σωματικά.<sup>48</sup>

Ιδιαίτερα για την αγωνιζόμενη στη Γη Εκκλησία γράφεται, ότι ενισχύεται η πίστη των Χριστιανών, και θερμαίνεται η καρδιά τους στην αγάπη του Θεού, με φωτιά που ρίχνεται από το ουράνιο θυσιαστήριο:

**«Και έλαβε ο άγγελος το θυμιατήρι και το γέμισε από τη φωτιά του (ουρανού) θυσιαστηρίου και την έριξε στη γη. Και έγιναν βροντές και φωνές και αστραπές και σεισμός»**. Η φωτιά αυτή επειδή ρίχνεται, δηλ. σκορπίζεται στη γη, χωρίς να κατευθύνεται σε συγκεκριμένα άτομα, είναι προφανές ότι θα έχει δύο ειδών επιπτώσεις. **Τους πιστούς θα τους ενισχύσει, ενώ τους απίστευτους θα ταράξει.**



Στους πιστούς, από την ουράνια φωτιά, ανοίγεται κατά τη δύναμή τους η γνώση των επερχομένων, ώστε όχι απλώς γνωρίζουν αλλά και έντονα προειδοποιούν τους λοιπούς των ανθρώπων, οι οποίοι αναπαισμένοι μέχρι τότε στην απιστία τους υφίστανται απότομο κλονισμό των πεποιθήσεών τους. Ακούγονται διάφορες φωνές προειδοποίησης, ανάλογα με την πνευματική δύναμη των πιστών, οι οποίες είναι:

- Θεολογικές φωνές, που σαν βροντές προειδοποιούν για τις συνέπειες της απομάκρυνσης από τα δόγματα της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης,
- Φωνές ελέγχου της ηθικής διαφθοράς, και
- Προφητικές φωνές, που σαν αστραπές φωτίζουν το νου των ανθρώπων για το μέλλον.

Μια παρόμοια ρίψη φωτιάς έγινε επί Ιεζεκιήλ του προφήτου, όταν και τότε ο Θεός επρόκειτο να τιμωρήσει τους κατοικούντες την Ιερουσαλήμ. Ο Ιεζεκιήλ βλέπει, στο όραμα του ουρανού άρματος, ένα άνδρα ο οποίος διατάζεται να μπει ανάμεσα από τους τροχούς, κάτω από τα Χερουβείμ, και να γεμίσει τις παλάμες του με άνθρακες πυρός: **«γέμισε τις παλάμες σου με άνθρακες πυρός ανάμεσα από τα Χερουβείμ, και να τους σκορπίσεις πάνω στην πόλη»** (Ιεζ. Ι 2). Και επειδή τα γεγονότα της Παλαιάς προζωγραφίζουν αυτά της Νέας Διαθήκης, τα τέσσερα Χερουβείμ συμβολίζουν, όπως και στην Αποκάλυψη, τους τέσσερεις Ευαγγελιστές που κέντρο τους έχουν το λόγο του Θεού, που είναι σαν αναμμένο κάρβουνο, και τους μεν πιστούς φωτίζει, τους δε άπιστους ή κακόπιστους κατακαίει ελέγχοντάς τους. Ο ίδιος ο προφήτης φωτίζεται τότε, και διδάσκει με τόσο έντονο λόγο, ώστε όχι μόνο κλονίζονται κάποιοι ασεβείς όταν τον ακούνε αλλά και πεθαίνουν! **«Προφήτευσε, υιέ ανθρώπου. Και έπεσε πάνω μου πνεύμα Κυρίου και είπε προς εμένα: λέγε, τάδε λέγει Κύριος· αυτά και αυτά είπατε, οίκος Ισραήλ, και τους διαλογισμούς του πνεύματός σας Εγώ γνωρίζω... Μάχαιρα φοβείσθε και μάχαιρα θα φέρω εναντίον σας, λέγει ο Κύριος... Πάνω στα όρη του Ισραήλ θα σας κρίνω, και θα το γνωρίσετε διότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και συνέβη ενώ προφήτευσά και ο Φαλτίας ο του Βαναίου (ένας των ηγετών του λαού) απέθανε...»** (Ιεζ. Κεφ. Ια).

<sup>48</sup> Βλ. «πνευματικές οντότητες»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

Αυτό στη σύγχρονη εποχή θυμίζει όσους με το παραμικρό αυτοκτονούν, όταν ακούσουν ότι έρχονται μεγαλύτερα των συνήθων δεινά, αντί να στραφούν στο Θεό για βοήθεια.

**«Και οι επτά άγγελοι, που έχουν τις επτά σάλπιγγες, ετοιμάστηκαν για να σαλπίσουν».** Ο Θεός ειδοποιεί τους αγγέλους να ετοιμασθούν, για να συμμετάσχουν και αυτοί, με διάφορες αποστολές, στα τελούμενα στη γη, αλλά και γιατί όλα στον ουρανό γίνονται με τάξη, και τελειότητα. Το ότι είναι επτά οι άγγελοι δεν σημαίνει ότι αναγγέλλουν μόνο επτά κρίσεις του Θεού, διότι ο αριθμός επτά δηλώνει ένα πλήρες σύνολο μέσα στο χρόνο. Ούτε ακόμη ότι είναι μόνο επτά οι άγγελοι που αναλαμβάνουν διακονία τον καιρό των επτά σαλπίγγων. **«Δεν εννοεί μόνον επτά αγγέλους, αλλά αναριθμήτους. Ο αριθμός επτά είναι ως γνωστόν συμβολικός αριθμός»**, λέει και ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 227).

### **2.3. Οι άγγελοι του Θεού με τις σάλπιγγες και η δράση των δαιμόνων.**

**Αρχίζουν να σαλπίζουν κατόπιν οι άγγελοι, οι οποίοι χωρίζονται σε δύο ομάδες.**

Οι πρώτοι τέσσερεις σαλπίζουν ελαφρότερες καταστροφές για να ανακόψουν το κακό, από τους τρεις τελευταίους. Όσο προχωράμε προς τον τελευταίο άγγελο, η κατάσταση στη Γη χειροτερεύει. Ο χωρισμός των αγγέλων σε **τέσσερεις** και **τρεις** υποδηλώνει ένα καιρό (των τεσσάρων αγγέλων) που χαρακτηρίζεται από γενική διαφθορά των ηθών και μαζική απομάκρυνση των ανθρώπων από τον ευαγγελικό λόγο και τις τέσσερεις (4) γενικές αρετές, και ένα καιρό (των τελευταίων τριών αγγέλων) που υποδηλώνει ότι **επιπρόσθετα θα υπάρχουν μεγαλύτερα θεολογικά ναυάγια**, δηλ. ευρύτατη διάδοση βλασφημιών δογμάτων και αιρετικών αντιλήψεων, επί πλέον αυτών της προηγούμενης περιόδου των τεσσάρων αγγέλων, και πολύ μεγαλύτερη της ήδη υπάρχουσας ηθική κατάπτωση.

**«Να προσεύχεσθε για να μην εισέλθετε σε πειρασμό (Ματθ. Κστ 41). Γιατί θα γίνει μεγάλη δυστυχία, που όμοιά της δεν υπήρξε από την αρχή του κόσμου... Γι' αυτό, Εκείνος (ο Θεός) θα στείλει αυτούς τους επτά μεγάλους Αρχαγγέλους για τη διάλυση του βασιλείου του Αντίχριστου»**



λέει ο άγιος Βικτωρίνος, και διότι: **«τότε θα υπάρξει ειρήνη στη γη, όταν επτά ποιμένες θα εγερθούν σ' αυτή, και οκτώ επιθέσεις («δαγκώματα») ανδρών, και θα περικυκλώσουν τον Ασσούρ, δηλαδή, τον Αντίχριστο, στην τάφρο του Νεβρώδ, στην καταδίκη του διαβόλου».**<sup>49</sup> Είναι δηλ. κατά τον ιερομάρτυρα Βικτωρίνο (+304) κατάλληλο και για την περίπτωση των επτά σαλπιστών αγγέλων το αναφερόμενο στον προφήτη Μιχαία, περί του τρόπου κατατροπώσεως του Σατανά. Διότι **«ξεσηκώθηκαν εναντίον του επτά ποιμένες και οκτώ δαγκωματιές ανθρώπων, δηλαδή οι προ της ελεύσεως του Χριστού και οι μετά την ογδόην (δηλ. την έλευση), διά νομικών και Νέων γραμμάτων καλούντες σε σωτηρία τους πλανημένους»**<sup>50</sup> ερμηνεύει ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας. Εδώ οι άπιστοι και βουτηγμένοι στην κακία, ένεκα της συσπείρωσής τους κατά της Εκκλησίας θεωρούνται πνευματικά «σώμα του Σατανά», από το οποίο σαν με δαγκώματα η ευαγγελική διδασκαλία αποσπάει όσους μετανοήσουν και πιστεύσουν στον Χριστό.

<sup>49</sup> «...καί ἔσται αὕτη εἰρήνη· ὅταν Ἄσσυριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῆ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθῆσονται ἐπ' αὐτὸν ἐπτά ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων· καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἄσσουρ ἐν ρομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρώδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς»... (Μιχαίας 5:4-5)

<sup>50</sup> **«Καὶ ἐγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν «ἐπτά ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων».** ἐπιλάμψαντος γὰρ ἡμῖν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, κατεξανέστησαν τρόπον τινὰ τοῦ παραλύσαντος ἡμᾶς σατανᾶ νομικά τε καὶ προφητικά κηρύγματα, ἢ ἀποστολική τε παιδείυσις. διὰ γὰρ τοι τούτων κατεδήχθη τρόπον τινὰ καὶ σεσύληται. καὶ κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος φωνὴν διηρπάσθη τὰ σκεύη αὐτοῦ τῆς ὑπ' αὐτῶ δουλείας ἐκπεφοιτηκότων τῶν πεπλανημένων ποτὲ, καὶ τὸν φύσει καὶ ἀληθῶς Θεὸν καὶ τῶν ὄλων δεσπότην ἐπεγνωκότων. οὐκοῦν ἐπανέστησαν μὲν αὐτῷ **«ποιμένες ἐπτά καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων,»** τουτέστιν, οἱ πρὸ τῆς ἐπιδημίας, καὶ οἱ μετὰ τὴν ὀγδόην, διὰ νομικῶν τε καὶ νέων γραμμάτων καλοῦντες εἰς σωτηρίαν τοὺς πεπλανημένους». Εἰς τοὺς 12 προφῆτες, 2τομη ἔκδοσις Pusey, P.E. τῆς Οξφόρδης, Clarendon Press, 1868, ανατυπωμένη το 1965. Τόμ. 1, σ. 86.

Του ιδίου νοήματος είναι, λέει ο άγιος Κύριλλος, και το αινιγματικό χωρίο του Εκκλησιαστή **«δώσε μερίδα στους επτά και βέβαια στους οκτώ»<sup>51</sup>** (Εκκλ. 11:2). **«Ο δέκα πέντε αριθμός είναι περιεκτικός των επτά καθώς και των οκτώ. Σημαίνεται δε με κάποιο τρόπο από την Θεόπνευστο Γραφή, διά μεν του επτά όλος ο καιρός του Νόμου μέχρι (και) των αγίων προφητών, για τον σαββατισμό της εβδομάδας, διά δε του οκτώ πάλιν ο (καιρός) της Νέας Διαθήκης, κατά την οποία έγινε η Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού κατά την ογδόη»<sup>52</sup>** (δηλ. την Κυριακή, που είναι η ημέρα της διανοιγείσης σε μας από τον Κύριο αιώνιας βασιλείας Του. Όπου το οκτώ -8- είναι σύμβολο της αιωνιότητας, όπως και στα μαθηματικά είναι του απείρου όταν είναι πλαγιαστό (∞), αλλά συγχρόνως και της έναρξης της την ογδοη ημέρα, δηλ. αυτήν της Ανάστασης του Κυρίου).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ εξετάζει τις σάλπιγγες από τη μεριά της Εκκλησίας στο επίπεδο του λόγου και της πίστης, αλλά με γενικότερο τρόπο, γιατί βέβαια τότε ήταν πολύ ενωρίς για να μπορεί να περιγράψει τα συμβαίνοντα γεγονότα στα χρόνια που ζούμε. **«Η Εκκλησία, η οποία συχνά δηλώνεται με τον αριθμό επτά, είναι επιφορτισμένη με το καθήκον του κηρύγματος»**, λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ, και αναφέρει τα αποτελέσματα των σαλπίγγων:

**«Η 1η σάλπιγγα** δηλώνει την κοινή καταστροφή των αθέων στη φωτιά και το χαλάζι, **η 2η την απέλαση του διαβόλου** από την Εκκλησία με το αγριότερο κάψιμο της θάλασσας του κόσμου, **η 3η την πτώση των αιρετικών** μακριά από την Εκκλησία και τη διαφθορά τους από τα ρεύματα της Αγία Γραφής, **η 4η σάλπιγγα δηλώνει την αποστασία των ψευδαδελφών** στο σκοτεινιάσμα των άστρων, **η 5η την μεγαλύτερη εχθρότητα των αιρετικών**, προδρόμων της εποχής του Αντιχρίστου, **η 6η τον ανοικτό πόλεμο του Αντιχρίστου** και των δικών του εναντίον της Εκκλησίας, και την καταστροφή αυτού του εχθρού, με την παρεμβολή (στο σημείο αυτό) μιας ανακεφαλαίωσης από τον καιρό της έλευσης του Κυρίου. **Η 7η σάλπιγγα δηλώνει την ημέρα της Κρίσης**, στην οποία ο Κύριος θα δώσει την ανταμοιβή τους στους δικούς Του και θα κρίνει όσους έφθειραν τη Γη».<sup>53</sup>

Οι σάλπιγγες αναγγέλλουν όπως είπαμε τις αποφάσεις του Θεού. Το πώς όμως εκτελούνται δεν αναλύεται στην Αποκάλυψη. Υπάρχουν οι προφήτες που μας εξηγούν τον τρόπο. Όταν οι άνθρωποι αμαρτάνουν χωρίς διάθεση μετανοίας, καυχώμενοι μάλιστα πολλές φορές για τα αμαρτωλά κατορθώματά τους, τότε για να μην γίνει νόμος η αμαρτία, και οι νεότεροι μεγαλώνουν με αυτό το νόμο και χάνονται, **ο Θεός ανακόπτει το κακό με το να αποτραβήξει τη χάρη του από τους αμαρτωλούς, ώστε όσοι συνεχίζουν να δουλεύουν στο κακό, να τιμωρηθούν από αυτό που κάνουν!**

**Εκείνο που οι αμαρτωλοί δεν ξέρουν, είναι το ότι μπορούν να αμαρτάνουν μόνο όσο ο Θεός τους παρέχει καιρό μετανοίας, οπότε τους σκεπάζει με την ανάλογη χάρη.** Ο Κάϊν όταν ο Θεός του απεκάλυψε το έγκλημά του και κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να κρυφτεί από Αυτόν και να γλυτώσει τις συνέπειες του φόνου, νόμιζε, όπως έλεγε στο Θεό, ότι αμέσως μόλις κάποιος θα τον συναντούσε θα τον σκότωνε: **«και θα γίνει ώστε όποιος με βρει να με σκοτώσει»**. Ο Θεός του είπε ότι δεν θα γίνει έτσι. Αλλά **«και έθεσε Κύριος ο Θεός σημάδι στον Κάϊν ώστε να μην τον σκοτώσει ο οποιοσδήποτε τον συναντήσει»** (Γεν. 4:9-15).

<sup>51</sup> «...δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καί γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν».

<sup>52</sup> «...ὁ δέκα καὶ πέντε ἀριθμὸς περιεκτικὸς ἐστὶ τῶν ἐπτά, καὶ μέντοι καὶ τῶν ὀκτώ. σημαίνεται δὲ πως αἰεὶ παρὰ γε τῆ θεοπνεύστῳ γραφῆ, διὰ μὲν τοῦ ἐπτά σύμπαρ ὁ τοῦ νόμου καιρὸς μέχρι τῶν ἀγίων προφητῶν, διὰ τὸν ἐν ἐβδόμῃ σαββατισμὸν, διὰ δὲ τοῦ ὀκτώ πάλιν ὁ τῆς νέας διαθήκης, καθ' ἣν ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γενομένη κατὰ τὴν ογδόην. καὶ τοῦτο οἶμαι δηλοῦν τὸ αἰνιγματωδῶς εἰρημένον, “Δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά, καί γε “τοῖς ὀκτώ,” τουτέστι τόπον ἐχέτωσαν παρὰ σοί, νόμος τε καὶ οἱ μετ' αὐτὸν προφητῆται, τὸν ἐν ἐβδόμῃ τιμῶντες σαββατισμὸν· ἐχέτωσαν δὲ καὶ οἱ ὀκτώ, τουτέστιν οἱ μετὰ τὴν ἀναστάσιμον τοῦ Σωτῆρος ἡμέραν Ἀπόστολοι τε καὶ Εὐαγγελισταί». Από την προαναφερθείσα ερμηνεία στους 12 προφήτες του Αγίου Κυρίλλου, σελ. 86.

<sup>53</sup> Το αναφέραμε ήδη στην 4η σάλπιγγα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf)



Τι άλλο είναι αυτό το σημάδι, για να παραμένει ζωντανός, παρά μια ιδιαίτερη χάρη που του έδινε καιρό μετανοίας;

Όταν ο καιρός όμως της μετανοίας παρέλθει, τότε έρχεται η κρίση. Και αν πρόκειται για κρίση ενός ατόμου, συνήθως ακολουθεί ο θάνατος. Αν υπάρχουν όμως κάποια καλά στοιχεία στον άνθρωπο, ή στην περίπτωση της ανθρωπότητας υπάρχουν και ευσεβείς Χριστιανοί, τότε πριν την τελική κρίση δίνονται οι ενδιάμεσες προειδοποιήσεις, που είναι και μερικές κρίσεις του Θεού, γιατί ξεκαθαρίζουν τα πράγματα, δηλ. **απομακρύνουν τους πιστούς και ευσεβείς από τους απίστευτους και ασεβείς**. Αυτοί οι πιστοί και ευσεβείς, επειδή και ένας πιστός αποτελεί «εκκλησία», μπορεί να είναι λογισμοί, επιθυμίες, και θυμός της καρδιάς ενός ατόμου. Δηλαδή **«σάλπιγγες» μπορεί να ηχούν και μέσα σε μεμονωμένα άτομα**. Την περίπτωση του μεμονωμένου ατόμου καλύπτουν λεπτομερώς οι ασκητικοί Πατέρες της Εκκλησίας. Εμείς στον εδώ σχολιασμό της Αποκάλυψης, κρατώντας κατά νουν την αναφερθείσα πνευματική διασύνδεση μεταξύ μεμονωμένων ατόμων και συνόλων ανθρώπων, θα ρίξουμε το βάρος μας στα τελευταία και την Οικουμένη ολόκληρη.

Όταν η αμετανοησία των αμαρτωλών φτάσει σε κρίσιμο σημείο, απειλώντας πλέον να συμφθείρει και τους πιστούς, τότε επιτρέπει ο Θεός, σαν τελική λύση, να λυθούν τα πονηρά πνεύματα που πριν ήταν περιορισμένα λόγω της γενικότερης ευσεβείας του κόσμου. Δηλ. **τότε αναλαμβάνουν δράση οι «Γίγαντες»** κατά την ερμηνεία του Μεγάλου Βασιλείου στον προφήτη Ησαΐα: **«Γίγαντες έρχονται να εκπληρώσουν τον θυμό μου, χαίροντες συγχρόνως και υβρίζοντας. Ο λόγος (του προφήτη) απειλεί επιδημία κάποιων θεομάχων (γι' αυτό υβρίζουν), που αποστέλλονται προς εκδίκηση όσων έχουν αμαρτήσει»**. Ο θυμός προκειμένου περί της απαθούς Θεότητας σημαίνει ότι επέτρεψε να δράσουν απότομα (δηλ. ξαφνικά αλλά και γρήγορα) οι «Γίγαντες», οι οποίοι, ως συνήθως, είναι ταγμένοι στο κακό λέει ο Μέγας Βασίλειος, **και τους οποίους «ονόμασε σαφέστερα ο ψαλμωδός αγγέλους πονηρούς, λέγων: εξαπέστειλε σ' αυτούς οργήν θυμού Αυτού, θυμό και οργή και θλίψη, που έγινε με αποστολή αγγέλων πονηρών»**.

Και επειδή είναι εποχή ξεκαθαρίσματος, γι' αυτό επιστρατεύθηκαν αυτοί **οι πονηροί άγγελοι, δηλ. δαίμονες**: **«Γι' αυτό δε τέτοιοι διάκονοι (του θελήματος του Θεού) επινοήθηκαν σε όσους έπραξαν άξια τιμωρίας, διότι ακριβώς από την πολλή ωμότητα, μη έχοντας καμμία συμπάθεια προς τους τιμωρούμενους, μήτε μπορώντας να αναλάβουν σπλάχνα οικτιρμού, επιχαίρουν όταν μαστιγώνονται οι άνθρωποι και τους καθυβρίζουν, κάνοντας απόλαυσή τους τον πόνο και την οδύνη και την λύπη όσων μαστιγώνονται»**, λέει πάλι ο Μέγας Βασίλειος.

Για τους «γίγαντες» αυτούς λέει επίσης ο Ησαΐας: **«Ο Κύριος Σαβαώθ (των δυνάμεων) έχει διατάξει έθνος οπλομάχο να έρθει από γη πολύ μακρινή. Από το άκρο του θεμελίου του Ουρανού, Κύριος και οι οπλομάχοι αυτού, για να καταφθείρουν (καταστρέψουν) όλη την οικουμένη»**. Επομένως λέει ο Μέγας Βασίλειος **«μη φοβηθείς αυτόν που χτυπάει (δηλ. τον διάβολο), αλλά παρακάλεσε (για συγνώμη και βοήθεια) αυτόν που διατάσσει (τον Θεό)»**. Και γιατί από «γη πολύ μακρινή»; Διότι αυτοί που μας συμπονοούν και βοηθούν στα θέματα της σωτηρίας είναι Άγγελοι ειρηνικοί και από κοντά μας προσφέρουν βοήθεια, ενώ αυτοί που είναι για τιμωρία μας έρχονται από μακριά (δηλ. κρατιόντουσαν πριν σε απόσταση από εμάς), ώστε με την ωμότητά τους να βοηθήσουν στην θεραπεία της ψυχής μας.

Και επί πλέον διευκρινίζει ο Μέγας Βασίλειος: **«Πως λοιπόν από γης μακρινής και από το άκρο του Ουρανού έρχεται το οπλομάχο αυτό έθνος (των δαιμόνων); Από γης μεν διότι προτίμησε τον περίγειο τόπο, και να συμφύρεται στα γήινα πάθη. Από το άκρο δε του Ουρανού, διότι από εκεί έγινε η αρχική πτώση του»**, δηλ. από την πρώτην αρχηγική θέση που είχε ο Εωσφόρος στα αγγελικά τάγματα.

Είναι λοιπόν ανελέητοι οι δαίμονες, αλλά σε ποιους; Στους απομακρυσμένους από το Θεό ανθρώπους... δηλ. **στους δικούς τους!** Γι' αυτό έλεγε ο γέροντας Αμβρόσιος<sup>54</sup> της Μονής Δαδίου (+2006), για όσα θα επιτρέψει ο Θεός στην εποχή μας, της μεγάλης αποστασίας: **«Τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ γρήγορα. Ο διάβολος θα κυριαρχήσει. Όσους τον πλησιάσουν, θα τους τσακίσει, θα τους συντρίψει. Φίλους αυτός δεν έχει».** Για τους αληθινά πιστούς όμως δεν θα γίνει έτσι, αλλά την φροντίδα της Εκκλησίας έχει ο Θεός, όπως περιγράφεται πάλι από τον προφήτη Ησαΐα, που ερμηνεύεται από τον Μ. Βασίλειο. Την Εκκλησία την ασφαλίσει, λέει, πάνω σε **«όρος πεδινό»** (ευρύχωρο οροπέδιο) με το «σημείο Του»:

**«Γι' αυτό λαμβάνοντας πρόνοια (ο Θεός) αυτών που τον φοβούνται, τους ανεβάσει μεν στο σημαντικό ύψος του όρους, τους ασφαλίσει δε με την ομαλότητα της κορυφής. Τους δίνει δε φυλακτήριο το σημείο (Σταυρό), με την παραγγελία να παρηγορούν με καλά έργα τους θλιβομένους, να ανοίγουν το στόμα προς διδασκαλία σε όσους θέλουν να μάθουν, για να αποφύγουν την επιδρομή των γιγάντων».**

Διότι όλοι θα παραλύσουν όταν θα γίνει η επιδρομή τους. **«Κανείς να μην έχει πεποίθηση στη δύναμή του για να αμυνθεί προς τους επερχόμενους οπλομάχους. Κανείς να μην ελπίζει στην ταχύτητα των ποδιών του, για να μπορέσει δήθεν να αποδράσει την ημέρα της συντριβής, στην οποία έρχονται για να καταφθείρουν όλη την οικουμένη».** Αυτά προσθέτει ο Μέγας Βασίλειος επεξηγώντας τον προφήτη Ησαΐα.<sup>55</sup>

Γίνεται έτσι γνωστός ο τρόπος που έρχονται οι μεγάλες δοκιμασίες στην ανθρωπότητα, και είναι κατανοητό το γιατί αυξάνουν όσο μεγαλώνει η αποστασία, δηλαδή όσο απομακρυνόμαστε από τον αληθινό Θεό.

Ο διάβολος αποκαλείται από τον απόστολο Παύλο **άρχων της εξουσίας του αέρος και πνεύμα που τώρα ενεργεί στους υιούς της απειθείας** (Εφ. 2:2). Διότι η περιοχή που δρα τώρα ο πρώην αρχάγγελος του Θεού δεν είναι ο Ουρανός, όπου κάποτε είχε τιμητική θέση, αλλά ο περίγειος χώρος, από τον οποίο διά των οργάνων του μεταδίδει στους ανθρώπους τις διαβολές του κατά των συνανθρώπων τους, αλλά και κατά του Θεού. Τα μέσα ενημέρωσης δρουν στην περιοχή αυτή του αέρα, και γι' αυτό η έκφραση ο τάδε **βγήκε στον αέρα**, δηλώνει την παρουσίασή του σε τηλεοπτική ή ραδιοφωνική εκπομπή. Τώρα που είναι πιο γρήγορες οι επικοινωνίες και πάρα πολλές οι ράδιο-τηλεοπτικές εκπομπές (καλής ή κακής) ενημέρωσης, οι τοποθετήσεις στα διάφορα θέματα λαού και ηγετών, και οι σχετικές αποφάσεις παίρνονται γρηγορότερα οπότε και τα γεγονότα τρέχουν ταχύτερα.

Μας ενδιαφέρουν όμως τα γεγονότα που επιταχύνουν την πορεία προς τη Συντέλεια, και αυτά είναι τα πνευματικής φύσης. Στο υλικό πεδίο, επειδή οι άνθρωποι είναι εμπαθείς, τα αποτελέσματα των επιλογών τους αντί να είναι ευχάριστα, συνήθως προκαλούν δυσάρεστη ζημιά στο κοινωνικό σύνολο, που είναι τόσο μεγαλύτερη, όσο περισσότερο χρησιμοποιείται η σύγχρονη τεχνολογία.

**2.4. Η πρώτη σάλπιγγα.** **«Και ο πρώτος (άγγελος) σάλπισε, και έγινε χαλάζι και φωτιά ανακατεμένα με αίμα και ρίχτηκαν στη γη. Και το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε».** Εδώ προαναγγέλεται η γέννηση του Αντιχρίστου, συνοδευόμενη από την καταστροφή που ταιριάζει στα έργα του Σατανά. Η γέννηση του Χριστού ήταν, αντίθετα από την καταστροφή που ακολουθεί το πρώτο σάλπισμα, ευλογία Θεού για την ανθρωπότητα, και **ο προφήτης Ιωήλ** την προαναγγείλε συνοπτικά σαν **«αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού»** (Ιωήλ 3:3). Το αίμα και η φωτιά μοιάζουν κοινά και στην περίπτωση του Χριστού, και στην περίπτωση του Αντιχρίστου.

<sup>54</sup> [https://www.imdle0.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf) και [https://www.imdle0.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

<sup>55</sup> Δείτε και «αναστατώσεις παντού»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/02/anastat.pdf> από σελ. 6.

Όμως τα ονόματα έχουν διαφορετικό περιεχόμενο. Στην γέννηση του Χριστού το αίμα δηλώνει τη Σάρκωση, το πυρ την Θεότητα (Θεϊκή φύση) του Υιού, που χωρίς τροπή και αλλοίωση ενώθηκε υποστατικά με την ανθρώπινη φύση του Κυρίου, και η ατμίδα του καπνού δηλώνει το Πνεύμα το Άγιον που επεσκίασε την Παρθένο.<sup>56</sup>

Αντίθετα από ότι συνέβη στη γέννηση του Χριστού, στην έναρξη των καταστροφικών γεγονότων από το πρώτο σάλπισμα, που θα φέρουν τον Αντίχριστο στον κόσμο, γιατί μόνο μέσω καταστροφών έρχεται αυτός, το αίμα και η φωτιά δηλώνουν τη νέκρωση της ψυχής του ίδιου του Αντιχρίστου αλλά και των προδρόμων του, από τη διαβολική γνώση που τις κατακαίει σαν φωτιά. Αυτή τους κάνει να επιθυμούν όσα ικανοποιούν τα πάθη της σάρκας και τα κατασκευάσματα της διανοίας των, και έτσι τους καθιστά τέκνα **φύσει οργής**.<sup>57</sup> Οπότε **κατόπιν ακολουθεί και στο υλικό πεδίο χαλασμός**, από μάχες και βιαιότητες. **Η χάλαζα αυτό σημαίνει, χαλασμό που έρχεται από ψηλά, από το νου που έχει δεχθεί τη διαβολική γνώση.** Αυτή η γνώση θεωρεί “καθυστερημένο” όποιον δεν προκαλεί καταστροφές, επειδή ο Σατανάς είναι ο κατεξοχήν καταστροφέας, ο αναφερόμενος ως **Απολλύων ή Αββαδών** (Αποκ. Θ 11), δηλ. αυτός που οδηγεί στην απώλεια, σε πλήρη ψυχο-σωματική καταστροφή.

Για να μπορέσει να φέρει ο πονηρός σε σύγκρουση τους ανθρώπους, και να τους εμποτίσει τη διάνοια με διαβολικές θεωρίες, χρησιμοποιεί την αδικία και όλη την εμπάθειά τους, όταν τους βρίσκει να ζουν με αμέλεια και μακριά από τη Μυστηριακή Χριστιανική ζωή ή να έχουν ξεπέσει σε κατάσταση απιστίας. Από όλους αυτούς τους εμπαιχτές, τους ισχυρότερους παρακινεί σε αδικία των ασθενεστέρων, και κατόπιν δίνει τη δική του λύση στο πρόβλημα που ο ίδιος κρυφά δημιούργησε: τη διάπραξη βιαιοτήτων, και μάλιστα τη διαφήμισή τους σαν το μοναδικό δρόμο επιτυχίας. Αυτή η διασύνδεση της πνευματικής κατάστασης των ανθρώπων που παραχώρησαν τόπο του νου τους στον πονηρό, με την τελική συμπεριφορά τους που προκαλεί χαλασμό, περιγράφεται στα επακόλουθα του πρώτου σαλπίσματος.

Στον ουρανό των διανοιών των ανθρώπων που απομακρύνθηκαν από το Θεό, όταν αποσύρει Εκείνος ξαφνικά τη χάρη του, τα πονηρά πνεύματα δίνουν τη δική τους διδασκαλία που είναι φωτιά που ανάβει τα πάθη, και προκαλεί νέκρωση των αδελφικών συναισθημάτων, γιατί το αίμα δηλώνει το θάνατο των δημιουργημάτων όταν λαμβάνεται αντί γι' αυτά. Το βλέπομε και στην επόμενη σάλπιγγα: «Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας **αίμα**, και **πέθανε** το ένα τρίτο από τα κτίσματα που είναι μέσα στη θάλασσα» (Αποκ. Η 9). Η «**χάλαζα**» δημιουργείται στον ουρανό μετά από ψύξη, δηλ. στο νου των ψυχρανθέντων στην αγάπη προς το Θεό και τον συνάνθρωπό τους, και μετά πέφτει στη γη, σαν φυσικό επακόλουθο των αποφάσεων που παίρνονται από τέτοια πονηρά διανοήματα.

Στη γη η χάλαζα αντιπροσωπεύει, επομένως, μάχες και συγκρούσεις κάτω από αδελφοκτόνες αντίχριστες ιδεολογίες. «**Η πληγή αυτή μοιάζει με την εβδόμη πληγή του Θεού κατά του Φαραώ της Αιγύπτου, διότι και η πληγή εκείνη του Φαραώ ήταν “χάλαζα και πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη”** ήτοι αστραπές μετά βροχής χαλάζης, ώστε “**πάσαν βοτάνην και πάντα τα ξύλα (δένδρα) επάταξεν η χάλαζα**” εν Αιγύπτω» μας θυμίζει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος (σελ. 86). Στην Παλαιά Διαθήκη όμως τα συμβαίνοντα ήταν εξωτερικά γεγονότα, τύποι των πνευματικών της Καινής. Δηλ. η χάλαζα ήταν πράγματι χάλαζα, και τα δένδρα και η βοτάνη ήταν πράγματι βοτάνη. Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως με όσα περιγράφονται στην Αποκάλυψη. Εδώ τα νοήματα κινούνται πρώτα και κύρια στον πνευματικό χώρο, που αφορά άμεσα τις ψυχές μας, και μετά τυπώνονται στον υλικό κόσμο τα αποτελέσματά τους.

<sup>56</sup> Όπως ψάλλει η Εκκλησία κατά την Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση: «Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεἶδεν Ἰωὴλ· αἷμα τὴν Σάρκωσιν· πῦρ τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ ἔπελθόν τῆ Παρθένῳ καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἑνανθρωπίσεως, Κύριε δόξα σοι».

<sup>57</sup> «...καὶ ἡμεῖς πάντες ανεστράφημεν ποτέ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει οργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ». (Εφ. 2:3).



Οι συνέπειες της πρώτης σάλπιγγας είναι επομένως και αυτές δύο ειδών, πνευματικές και υλικές, όπως γενικά αναφέραμε ήδη. **«Και το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε»**. Πιο συγκεκριμένα όμως, ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, μας λέει ότι οι άνθρωποι που εδώ εκπροσωπούν το τρίτο της γης, δηλ. το τρίτο όσων είχαν πίστη σε κάποιο βαθμό, κατακάηκαν από τη σαν φωτιά διαβολική γνώση. Επομένως το τρίτο των χλιαρών Χριστιανών και των ακίνητων στην αρετή όπως τα δένδρα, κατακάηκε και πέρασε στον πνευματικά νεκρό χώρο της αθεΐας και του αντιχριστιανισμού. Το χορτάρι που καταστρέφεται από το χαλάζι πιο εύκολα από ότι τα δένδρα, κάηκε από αυτό το χαλασμό εντελώς. Δηλ. κατά τους **συμβολισμούς** που και πρωτίτερα εξηγήσαμε, η διαβολική γνώση που εισάγει το μίσος μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, βρήκε πρόσφορο έδαφος στη διάνοια των χλιαρών χωρίς έργα Χριστιανών. Και αν και η κοινωνική τους ζωή ήταν τέτοια που τους κρατούσε μακριά ακόμη και από τη θεωρητική γνώση των γραμμάτων της Εκκλησίας, ήταν σαν το χορτάρι εντελώς εκτεθειμένοι στην καταστροφή. Όμως τα δένδρα, και οι αντιστοιχούντες σ' αυτά χλιαροί μεν στην πίστη, αλλά έχοντες μόρφωση ευσεβείας Χριστιανοί, αντέχουν περισσότερο στις δαιμονικές προσβολές,<sup>58</sup> με σημαντικές πάντως απώλειες, που φθάνουν το ένα τρίτο, σ' αυτή τη σάλπιγγα.

Στο υλικό πεδίο, ο κοντινότερος στην εξωτερική περιγραφή της πρώτης σάλπιγγας τρόπος καταστροφής, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι είναι αυτός από τα πυροβόλα όπλα και τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Το αεροπλάνο εφευρέθηκε το 1903 από τους αδερφούς Ράιτ, και εκτός από την καλή χρήση του, χρησιμοποιείται στην πολεμική αεροπορία για καταστροφές γήινων στόχων από αέρος και αερομαχίες. Η χρήση τώρα προηγμένων τεχνολογιών κυματικών όπλων τύπου HAARP μπορεί να επιφέρει, με ενδοθερμική επέμβαση, καταστροφή του τύπου της 1ης σάλπιγγας, στο ένα τρίτο ή και περισσότερο της Γης.<sup>59</sup> **Όμως, ο εύκολος, εξωτερικός τρόπος (κατ' ευθείαν) προσέγγισης του κειμένου της Αποκάλυψης βάζει σε δεύτερη θέση το πνευματικό της περιεχόμενο. Επομένως δεν δίνει τα σωστότερα αποτελέσματα, ακόμα και για τα υλικά πράγματα, αλλά είναι μια απλή, συχνά μακρινή εικόνα αυτού που είναι το κύριο νόημα, το οποίο με τον τρόπο αυτό παραβλέπεται.**

Για μας, από τις συνέπειες της πρώτης σάλπιγγας, σημαντικότερες για να ληφθούν υπόψιν είναι οι πνευματικές, δηλ. η μαζική διάδοση των αιρετικών, αθεϊστικών και αντιχριστιανικών διδασκαλιών, που κατευθύνουν τους ανθρώπους στην απώλεια αντί την σωτηρία. Έτσι στη γη έχουμε χαλασμούς κάτω από αυτές τις ιδεολογίες και πλάνες. Σαν ακρότατο σημείο όχι απλής χρονικής έναρξης, αλλά εντατικής προετοιμασίας αυτών των εσχατολογικών φαινομένων, μπορούμε να λάβουμε **τον καιρό του Σχίσματος** (δηλ. γύρω στα 1054 μ. Χ.) της μέχρι τότε ενιαίας Ορθοδόξου Χριστιανικής Εκκλησίας.

Εκκλησιαστικά, η κυριότερη αιτία ήταν η βλάσφημη προσθήκη στο Σύμβολο της Πίστεως **«και εκ του Υιού» (Filioque)** για την εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος, από την Εκκλησία της Ρώμης. Έκτοτε οι πλάνες αυξήθηκαν και κατέστησαν την Εκκλησία αυτή παπική. Δημιουργήθηκαν έτσι πόλεμοι και έριδες κάτω από το κοσμοκρατορικό φρόνημα του πάπα της Ρώμης, σε Δύση και Ανατολή, όπως οι Σταυροφορίες, και τελικά οι παρεκκλίσεις από την Ορθοδοξία κατέληξαν στην Διαμαρτύρηση του Λούθηρου, στον κατατεμαχισμό σε προτεσταντικές ομάδες της πρώην Δυτικής Εκκλησίας, και στην αθεΐα από την επικρατούσα σύγχυση.

Αν θεωρήσουμε την **μεγάλη εσχατολογική περίοδο από τότε που ήρθε ο Χριστός στη γη (επ' εσχάτων των χρόνων, 1η Πετ. 1:20) μέχρι την Συντέλεια σαν «μία ώρα»**, τότε το

<sup>58</sup> Δηλ. αν έχει κάποιος μάθει για αιρετικούς μονοφυσίτες, αρειανούς κλπ εύκολα αναγνωρίζει τα χαρακτηριστικά τους στις σύγχρονες κινήσεις. Μερικές, όπως οι «Αρειανοί» του Χίτλερ, εμφανίζονται και με το ίδιο όνομα!

<sup>59</sup> Στα «όπλα του γενικού πολέμου» περισσότερα: [https://www.imdle0.gr/diaf/2011/06/weapons\\_gen\\_war.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2011/06/weapons_gen_war.pdf)

ημιώριο (ή ημι-όριο προς το τέλος), είναι λογικό να αρχίζει περίπου τον καιρό του Σχίσματος, διότι τώρα η Συντέλεια δεν μοιάζει να είναι μακριά, και διότι δεν λαμβάνεται ακριβώς, αλλά **«ως ημιώριον»**. Ο ίδιος ο Χριστός ονομάζεται ως **«ώρα» επί των ορέων**<sup>60</sup> από τον προφήτη Ησαΐα δηλ. **σαν καιρός Αναστάσιμος που κάλυψε με την ωραιότητά Του τους υψηλούς στην αρετή**, όπως στην φύση η ανοιξιάτικη ομορφιά καλύπτει τα όρη. Και επειδή ο Χριστός υποσχέθηκε ότι θα είναι μαζί μας μέχρι της Συντελείας του αιώνας,<sup>61</sup> **«ώρα» είναι η Χριστιανική εποχή, που δεν πρόκειται να παρέλθει**<sup>62</sup> και να αντικατασταθεί από άλλη.

Επίσης το τέλος του αιώνας τούτου από τη γέννηση του Χριστού, δηλ. η Χριστιανική εποχή **«ενδεκάτη ώρα» ονομάζεται**, και ο Ιωάννης ο Θεολόγος **«εσχάτη ώρα» την αποκαλεί** όπως μας εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.<sup>63</sup> Ο άγιος Κύριλλος μας εξηγεί ότι μέχρι την ογδόη ώρα ήταν η κατά τον Νόμο του Μωυσή λατρεία, εννάτη έως και δεκάτη είναι η ώρα των προφητών. Ενδεκάτη ώρα είναι ο ερχομός του Μονογενούς Υιού του Θεού στον κόσμο. **«Διότι όπως ακριβώς από την ενδεκάτη ως την δωδεκάτη άλλη μία ώρα είναι, η τελευταία, έτσι από του ερχομού του Χριστού ως την Συντέλεια είναι άλλη μία ώρα»**.<sup>64</sup>

Αρκετούς αιώνες μετά το Σχίσμα ακολουθούν τα γεγονότα της πρώτης σάλπιγγας, που προαναγγέλουν τη γέννηση του Αντιχρίστου, όταν η ιδεολογία του έχει πλέον αρχίσει να παίρνει την τελική της, **φανερά εχθρική στάση προς την Εκκλησία του Χριστού. Αυτό γίνεται στα μέσα περίπου του 18ου αιώνας**. Ο αποκρυφισμός, και ιδιαίτερα ο Εωσφορισμός από τις Μασσονικές στοές, της έδωσαν μια σχεδόν τελική μορφή.<sup>65</sup>

Από το 1726 ιδρύονται στοές στη Γαλλία που προετοιμάζουν ιδεολογικά την Επανάσταση του 1789. Μέλη τους είναι εξέχοντα πρόσωπα της αριστοκρατίας όπως ο πρίγκιπας της Ορλεάνης και άλλοι ευγενείς που νωρίτερα είχαν χάσει τα προνόμιά τους από τον βασιλιά Λουδοβίκο 14ο, καθώς και διανοούμενοι όπως ο γνωστός αθεϊστής Βολταίρος. Το 1789, όταν ξέσπασε η Επανάσταση, μόνο οι στοές που προήλθαν από την «Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας» που ίδρυσε ο προαναφερθείς πρίγκιπας έφταναν τις 1.000...

Μπορούμε επομένως να θεωρήσουμε **την εποχή γύρω στην Γαλλική Επανάσταση σαν αρχή της οργανωμένης εξάπλωσης των αθεϊστικών ιδεολογιών**, και με αποτέλεσμα, χάριν αυτών, τις χωρίς ηθικές αναστολές φονικές συγκρούσεις των λαών, μέσα και έξω από τις χώρες τους. Αυτό αργότερα συνέβη και στην κομμουνιστική επανάσταση στη Ρωσία. **Η Αμερική την ίδια εποχή επιτυγχάνει την ανεξαρτησία της από τους Άγγλους (1776)**, αλλά αυτό θεωρείται θετικό γεγονός, γιατί έγινε με, ως ένα βαθμό, πίστη στο Θεό,<sup>66</sup> και όχι κάτω από

<sup>60</sup> **«...πάρεμι ως ώρα επί τῶν ὀρέων, ως πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ως εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστήν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων, Σιών βασιλεύσει σου ὁ Θεός»...** (Ησ. 52:7).

<sup>61</sup> «καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28:20).

<sup>62</sup> **«...ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται»**. (Ματθ. 24:34).

<sup>63</sup> «Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελεθῶν» καὶ τῷ κόσμῳ ἐπιδημήσας μετὰ σαρκὸς καὶ λέγων· «Ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξῆλθον καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον», εἶδεν πάντας τοὺς ἐθνικοὺς «ἐστῶτας ἀργούς». **Ἐνδεκάτην ὥραν λέγει τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ τῶν καιρῶν, περὶ ἧς Ἰωάννης φησὶν· «Παῖδια, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν»...** (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τοὺς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν).

<sup>64</sup> **«Καὶ γὰρ ἡ κατὰ νόμον λατρεία, ἕως ὀγδόης· ἐννάτη δὲ ὥρα, καιρὸς τῶν πνευματοφόρων προφητῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ὡς καλοὶ ἐργάται ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ οἰκοδεσπότητος ἐργάσασθαι τὸν ἀμπελῶνα τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἕως δεκάτης. Ἐνδεκάτη ὥρα, ἐπιδημία τοῦ Μονογενοῦς· ἐπ' ἐσχάτων γὰρ τῶν χρόνων ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων ἐπεδήμησεν ἡμῖν ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, Θεοῦ Λόγος· ὡσπερ γὰρ ἀπὸ ἐνδεκάτης εἰς δωδεκάτην ἄλλη μία ὥρα ἐστὶν ἡ ἐσχάτη, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας Χριστοῦ ἕως τῆς συντελείας, ἄλλη μία ὥρα ἐστίν»** (Αγίου Κυρίλλου, στις παραβολές, PG 77, σελ. 1097).

<sup>65</sup> Διαβάστε «Η Γαλλική Επανάσταση και η Μασονία»: [https://www.imdle0.gr/diaf/2012/img2/gal\\_epan-Mas.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2012/img2/gal_epan-Mas.pdf)

<sup>66</sup> Όταν ο Γάλλος ιστορικός Alexis de Tocqueville επισκέφθηκε τις Ηνωμένες Πολιτείες το 1831-32, και ένα από τα πρώτα πράγματα που παρατήρησε σχετικά με τον αμερικανικό λαό, ήταν ότι υπήρχε πολύ πιο ευσεβής θρησκευτικά από τους Ευρωπαίους. Γράφοντας για την εμπειρία του στο περίφημο βιβλίο του «**Η Δημοκρατία στην Αμερική**», σημειώνει ότι **«δεν υπάρχει χώρα σε ολόκληρο τον κόσμο στον οποίο η χριστιανική**

αθεϊστική ιδεολογία και συνθήματα.

Από τα σημάδια που μας έδωσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός στο Ευαγγέλιο, για τους έσχατους χρόνους, πέρα από την αύξηση της έντασης γνωστών φαινομένων όπως σεισμών, πείνας, πολέμων κλπ, υπάρχει και **το σημάδι της βλάστησης των φύλλων της συκής**, δηλ. η εκ νέου εμφάνιση και δραστηριοποίηση της Εβραϊκής συναγωγής, που και αυτή ανάγεται χρονικά στα μέσα περίπου του 18ου αιώνας. Οι διδασκαλίες των ραββίνων δεν συμφωνούν αναγκαστικά μεταξύ τους στα δόγματα, ούτε οι περισσότερες υπακούουν στο Μωσαϊκό Νόμο, και είναι πολλές φορές προσωπικές επινοήσεις που εισάγουν προλήψεις, όπως πλούσιμα χεριών και ποτηριών, και γιαυτό ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι μάταια νομίζουν οι Εβραίοι πως τον σέβονται μ' αυτές, διότι είναι διδασκαλίες που γίνονται κατ' εντολήν ανθρώπων, και επομένως δεν αφορούν υπακοή στον Θεό: **«Μάτην δε σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων»** (Ματθ. Ιε 9).

Μόλις λοιπόν η αποστασία αυξήθηκε και άρχισαν να προβάλλονται δημόσια αντίχριστες θεωρίες και αθεϊστικές ιδεολογίες, τότε **οι καιροί των εθνών άρχισαν να παρέρχονται**, οπότε **ξεπροβάλλει η Συναγωγή**, προκειμένου και αυτή να επιλέξει Χριστό ή Αντίχριστο. Η μυστική κίνηση των Χασιδικών ή Κασιδικών Εβραίων που ιδρύθηκε τον 18ο αιώνα στην ανατ. Ευρώπη από τον Βάαλ Σημ Τοβ (Baal Shem Tov) παίζει τώρα σημαντικό ρόλο στον επηρεασμό πολιτικών στη Δύση και στην Ανατολή.<sup>67</sup>

Όπως είναι προφανές, αλλά και ήδη εξηγήσαμε,<sup>68</sup> **είναι διαφορετικός ο χρόνος των πολιτικών ή άλλων γεγονότων από τα πνευματικά**. Πρώτα έρχονται τα πνευματικά, όπως στον ουρανό πρώτα μαζεύονται τα σύννεφα, και κατόπιν βρέχει, δηλ. κατόπιν ακολουθούν τα γεγονότα στη γη. Εξάλλου πρώτα οι άνθρωποι σκέφτονται, και μετά δρουν. Επομένως από την επαναδραστηριοποίηση της Συναγωγής τα μέσα του 18ου αιώνα, δεν είναι περίεργο που πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι σήμερα, οπότε γίνονται οι τελικές προσπάθειες επανίδρυσης του Συνεδρίου (Σανχεντρίν) των 71 Εβραίων αρχιερέων. Αυτό πάντως παρά τις προσπάθειες, μεταξύ των οποίων και του Ναπολέοντος το 1806, δεν έχει επισήμως ξανασυγκροτηθεί.<sup>69</sup>

Έχει όμως πραγματοποιηθεί (1967 & **2017**), η προφητεία του Κυρίου περί της Ιερουσαλήμ: **«και Ιερουσαλήμ είναι πατουμένη υπό εθνών άχρι πληρωθώσι καιροί εθνών»** (Λουκ. Κα 24), που δηλώνει την επανεμφάνιση των Εβραίων με πρωταγωνιστικό ρόλο στη διεθνή σκηνή, και συγχρόνως την εξασθένηση του ηγεμονικού ρόλου των εθνών.

Κατά τον γέροντα Παΐσιο **οι σιωνιστές δουλεύουν περίπου 250 χρόνια ως τώρα**.<sup>70</sup> Δηλ. από τα μέσα του 18ου αιώνας, γύρω στο 1750, επιβεβαιώνοντας έτσι ότι πράγματι με την αποστασία των Χριστιανικών εθνών ανοίγει ο δρόμος για τον Ιουδαϊσμό, προκειμένου όπως είπαμε να τοποθετηθεί και αυτός θρησκευτικά ως προς το πρόσωπο του Χριστού. Μεταξύ των Εβραίων, από το 1.000 μ.Χ. περίπου, είχε αρχίσει να κυκλοφορεί το βιβλίο Τολεδώθ Γιεσουά,

---

**θρησκεία διατηρεί μια μεγαλύτερη επιρροή στις ψυχές των ανθρώπων από ό,τι στην Αμερική»... «Στη Γαλλία είχα δει σχεδόν πάντα το πνεύμα της θρησκείας και το πνεύμα της ελευθερίας να πορεύονται σε αντίθετες κατευθύνσεις. Αλλά στην Αμερική ανακάλυψα ότι ήταν στενά ενωμένα και ότι βασιλεύαν από κοινού πάνω στην ίδια χώρα».** Ο πρόεδρος **George Washington** στην Διακήρυξη που εξέδωσε για την Εθνική Εορτή της Ημέρας των Ευχαριστιών στις 3 Οκτωβρίου 1789 τόνιζε: **«Καθώς είναι καθήκον όλων των εθνών να αναγνωρίζει την πρόνοια του Παντοδύναμου Θεού, να υπακούει στο θέλημά Του, να είμαστε ευγνώμονες για τις δωρεές Του, και ταπεινά να ικετεύουμε την προστασία και εύνοιά Του...».**

<sup>67</sup> Και από αυτήν φαίνεται ότι θα είναι ο ηγέτης από τον οποίο θα γίνει ο γενικός χαλασμός κατά τον άγιο Κοσμά. Κάποιος «Κασιδιάρης». Στην Ελλάδα το σημάδι δόθηκε, μένει στο εξωτερικό να δοθεί, γιατί ο γενικός πόλεμος θα είναι μέσα και έξω. «Ο χαλασμός θα γίνει από ένα **κασιδιάρη**» (47η). [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>68</sup> Διαβάστε το Α' τεύχος της ερμηνείας, σελ. 15-16: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)

<sup>69</sup> Γίνονται από διάφορους ραββίνους προσπάθειες επανίδρυσης του Σανχεντρίν, όπως **αυτό του 2004**, που δεν έχει την επίσημη αποδοχή του κράτους, ούτε όλων των Εβραίων.

<sup>70</sup> «...Και οι κομμουνιστές κράτησαν, πόσα χρόνια δηλαδή; Δουλεψαν κοντά 75 χρόνια καί δέν κράτησαν ούτε 70-72 χρόνια... **Οι Σιωνισταί δουλεύουν τώρα, ξέρεις πόσα χρόνια; Και 250! Αυτοί ουτε 7 χρόνια δέν θά κρατήσουν!**» (Από απομαγνημένη συνομιλία του γέρ. Παΐσιου, στο βιβλίο του κ. Ζουρνατζόγλου Γέρ. Παΐσιος ο Αγιορείτης).



που έδινε μια εντελώς βλάσφημη θεώρηση του βίου του Χριστού.<sup>71</sup> Αλλά γύρω στο 1730 μ.Χ. άρχισαν, και μεταξύ των Χριστιανών, να γράφονται βιβλία με διάφορες βλάσφημες εκδοχές, που τις επινοούσαν οι συγγραφείς τους.

Ένα έντονα αντιχριστιανικό κίνημα, την ίδια εποχή, είναι αυτό των «**Φωτισμένων**» (**Order of the Illuminati**) από τη Βαυαρία, το οποίο ιδρύθηκε την Πρωτομαγιά του 1776 από τον Adam Weishaupt,<sup>72</sup> με την υποστήριξη του **Mayer A. Rothschild**.<sup>73</sup> Στόχοι του ήταν η **κατάργηση όλων των κυβερνήσεων, της ιδιωτικής ιδιοκτησίας** (και των φόρων κληρονομιάς), **του πατριωτισμού, της οικογένειας, της θρησκείας, και η δημιουργία μιας παγκόσμιας κυβέρνησης**. Υπήρχε διασύνδεση των «Πεφωτισμένων» με τους Γάλλους επαναστάτες, που εξακριβώθηκε τυχαία όταν κεραυνός χτύπησε το 1785 ένα ταχυδρόμο (ονόματι Lanze) των πρώτων. Τώρα οι Illuminati τιλοφορούνται ως «**Διεθνές Τάγμα των Πεφωτισμένων Ελευθεροτεκτόνων**», και έτσι βέβαια φανερώνουν την πλήρη διασύνδεσή τους με τις Μασονία που φαίνεται στην πράξη και από τα κοινά σύμβολα και τυπικά. Στην Ελλάδα είναι οργανωμένοι κάτω από την στοά «**Grand Lodge of Greece of the Illuminati Freemasons**».

Από την εποχή αυτή του 18ου αιώνα, μαζί με την αύξηση του πληθυσμού της Γης, αρχίζει σωρεία εφευρέσεων που καθιστούν δυνατή τη συμβίωση όλων πάνω στον πλανήτη, αλλά και πιθανή την αιφνίδια καταστροφή με τα πολεμικά μέσα που επιτόνησε η κακία των ανθρώπων από τις εφευρέσεις αυτές. Η εκβιομηχάνιση και η επιτάχυνση των ρυθμών της ζωής, κάνει τα γεγονότα να τρέχουν όλο και πιο γρήγορα.

**Όσο οι αποφάσεις πνευματικού χαρακτήρα επιταχύνονται, τόσο ο πνευματικός νόμος τρέχει επίσης γρηγορότερα, και φέρνει την Συντέλεια πιο κοντά.** Δεν ισχύει ότι αν ο διάβολος κινηθεί πιο γρήγορα, θα καταφέρει να προλάβει τις αντιδράσεις και να μείνει μοναδικός κυρίαρχος στην παγκόσμια ιστορία, κάνοντας από ένα σημείο και μετά, ότι θέλει. Βλέπομε να περιγράφεται στην Αποκάλυψη μια συνεχής παρέμβαση του Θεού στα πράγματα της Γης, για να μην κινδυνεύσει, αλλά να ενισχυθεί η Εκκλησία. Η πρώτη σάλπιγγα είναι μια ακόμη τέτοια παρέμβαση. Αυτή εκτοπίζει ένα σημαντικό μέρος από την τάξη των πνευματικά αδιάφορων και ραθύμων, υποχρεώνοντάς τους να εγκαταλείψουν την χλιαρότητα στην πίστη.

Είπαμε ότι φθάνομε όχι απότομα, αλλά σταδιακά στο παχύ σκοτάδι της αθεΐας και του αντι-Χριστιανισμού. Γι' αυτό θεωρήσαμε το Σχίσμα σαν αρχή του «ημιωρίου», μια εποχή από την οποία οι αιρετικές αντιλήψεις προχωρώντας ακάθεκτα οδήγησαν σταδιακά ως την οργανωμένη έκφραση αθεΐας από το μέσο του 18ου αιώνα και μετά. Δηλ. η σύλληψη του τελικού κακού έγινε γύρω στο 1050, αλλά κρατήθηκε αφανές το μεγάλωμά του (σαν μέσα στην κοιλιά της αντι-Εκκλησίας του Αντιχρίστου) μέχρι τη γέννησή του γύρω στα 1750.

Λίγο νωρίτερα των μέσων του 18ου αιώνα αρχίζουν να φανερώνονται οι αθεϊστικές ιδεολογίες, ενώ λίγο αργότερα η χάλαζα από σφαίρες πολεμικών όπλων, μεταξύ των ως τότε Χριστιανικών ομάδων και κρατών, καθιστά ορατά τα αποτελέσματα στη γη. «**Και είναι γνωστό ότι τα βόλια, το χαλάζι των πολεμικών όπλων, είναι όντως ανακατεμένα με φωτιά και με αίμα, γι' αυτό και λέγονται πυροβόλα όπλα**» λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 16), θεωρώντας και αυτός τη **χάλαζα των σφαιρών** σαν μια χαρακτηριστική εικόνα του κακού στη

<sup>71</sup> Κατά την Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια (Jewish Encyclopedia, Vol 7, New York 1906, σελ. 170-173), το Τολεδώθ Γιεσουά εγράφη τον Μεσαίωνα. Στόχος να εμποδισθεί η επιρροή του Χριστιανισμού στους Εβραίους. Εκεί βλασφημείται η γέννηση του Χριστού εκ Παρθένου. Γίνονται δεκτά τα θαύματα του Χριστού αλλά αποδίδονται σε μαγική δύναμη. Κατηγορείται ψευδώς ο Χριστός ότι ήρθε να καταργήσει το Νόμο. Μαρτυρείται μιν ότι ο Χριστός σταυρώθηκε, αλλά την Ανάσταση την έπλασαν οι μαθητές με την... αυτοκράτειρα Ελένη (που όμως πήγε 250 χρόνια αργότερα στα Ιεροσόλυμα...), και άλλες κοτσάνες... (δείτε και σελ. 62, μητρ. Μελετίου «Τι είναι ο Χριστός»).

<sup>72</sup> <https://www.imdle0.gr/diaf/2012/img2/metr.Serafeim-Illuminati.pdf>

<sup>73</sup> [https://www.imdle0.gr/diaf/files/nwo-08/History\\_of\\_the\\_New\\_World\\_Order-1.htm](https://www.imdle0.gr/diaf/files/nwo-08/History_of_the_New_World_Order-1.htm)

Γη. Αρχίζουν επομένως συγκρούσεις και πόλεμοι μέσα και έξω από χώρες ως τότε Χριστιανικές, αλλά η αντίθετη ιδεολογία θα διαχωρίσει πλέον τους πιστούς από τους απίστους.

Είναι ενδιαφέρον ότι **ένα χρόνο πριν την Γαλλική Επανάσταση, το έτος 1788, σημειώθηκε στον χώρο του βόρειου Ατλαντικού, κοντά στην Ισλανδία, η έκρηξη ενός υποθαλάσσιου ηφαιστείου**, το οποίο εξέβαλε μια τεράστια ποσότητα μάγματος, ώστε σχημάτισε ένα ολόκληρο νησί που υπάρχει έως σήμερα. Τα αέρια που απελευθερώθηκαν από την έκρηξη του ηφαιστείου μεταφέρθηκαν με τα εναέρια ρεύματα **πάνω από τον ουρανό της Γαλλίας**, προκαλώντας εκείνη τη χρονιά **ανομβρία, καταστροφή της γεωργικής παραγωγής και σιτοδεία σε όλη τη χώρα**. Είχαμε δηλ. «εξ ουρανού» μια προειδοποίηση για το μέλλον, σχετιζόμενη με τα προβλεπόμενα της πρώτης σάλπιγγας.

Από όσα συνέβησαν από το μέσο του 18ου αιώνα, σε σχέση με την Χριστιανική πίστη, γιατί πόλεμοι και ακαταστασίες γίνονταν πάντοτε, **μπορούμε την περίοδο από τότε μέχρι τη Συντέλεια να την θεωρήσουμε ένα στενότερο χρονικά ημι-όριο**. Αυτό μπορεί να γίνει γιατί εξετάζοντας το θέμα των σαλπίγγων από πνευματική σκοπιά, είναι βέβαια δυνατόν να δούμε διάφορες εικόνες πάνω στη Γη που του ταιριάζουν. Στην περίπτωση της πρώτης σάλπιγγας παρατηρούμε καλύτερα έτσι το προχώρημα των γεγονότων που έχουν πνευματική βαρύτητα. Σύμφωνα με τον σοφό Οικουμένιο μπορούμε επίσης να δούμε ένα τέτοιο ημι-όριο ή «**ημιώριο**» και στα πιο κοντινά ακόμα γεγονότα προς τη Συντέλεια (3,5 χρόνια). Αλλά αυτό δεν χρειάζεται να το εξετάσουμε από τώρα, γιατί η ίδια η Αποκάλυψη το εξετάζει αργότερα. Θα επικεντρωθούμε στο ημιώριο από το οποίο ξεκινούν όλες οι σάλπιγγες, και μάλιστα με αποτελέσματα εσχατολογικά όχι μόνο πνευματικής αλλά και, αντίστοιχα, υλικής φύσης.

Ολόκληρος ο κύκλος, δηλ. η «ώρα», όταν το «ημίωρο» αρχίζει κατά τα μέσα του 18ου αιώνα, είναι ανάγκη να ξεκινάει τουλάχιστον 250 χρόνια ενωρίτερα (περί το 1500 μ.Χ.). Τότε έχουμε μια σημαντική ημερομηνία: **την επίσημη ανακάλυψη της Αμερικής, που έγινε το 7.000 από Αδάμ ή το 1.492 μ.Χ.** Όπως το λέει και το όνομά της, η «**όχι μερική**» Α-μερική ήταν στην πρόνοια του Θεού η χώρα που θα μπορούσε να κάνει δυνατή την παγκοσμιοποίηση, στηριγμένη στις αρχές που είχε όταν αυτή δημιουργήθηκε, και τον τρόπο διασύνδεσης που είχαν μεταξύ τους και προς την κεντρική κυβέρνηση τα κράτη μέλη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ακόμη και η ημερομηνία της επίσημης ανακάλυψής της, που μας εισάγει στον **όγδοο (μεγάλο) αιώνα**, δείχνει την εσχατολογική σημασία της χώρας αυτής στα γεγονότα της γης. Το ότι όμως η θέληση των ανθρώπων ξέφυγε από την αρχική πίστη στο Θεό, και έφτασε μέχρι την υποστήριξη του σατανισμού, και οι πολιτικοί της είναι τώρα αποκρυφιστές, αυτό δεν είναι καθόλου δημιουργημένο από το Θεό, και δείχνει ότι δεν ακολουθείται πλέον ο σωστός δρόμος, αλλά αυτός προς την καταστροφή.

Παρατηρούμε όμως ότι τον καιρό της ίδρυσης των Ιλλουμινάτι και των αθέων διανοητών της εποχής της Γαλλικής επανάστασης, η Αμερική επιτυγχάνει την ανεξαρτησία της χωρίς να έχει χάσει την πίστη της στο Θεό. Δηλ. η **παρακμή του Χριστιανισμού στην Αμερική καθυστερεί σε σχέση με την Ευρώπη**, η οποία πρώτη δέχεται τις αθεϊστικές και αντιχριστιανικές ιδεολογίες, αλλά και τις συνέπειες από την εγκατάλειψη του Θεού, που φαίνεται στις καταστροφές που την ακολουθούν, κατά τους μεταξύ των χωρών της πολέμους.

**Η πτώση του Βυζαντίου το 1453 μ.Χ.** (400 χρόνια μετά το Σχίσμα), είναι επίσης μια ημερομηνία σημαντική στην αρχή της περιόδου αυτής της **έσχατης «ώρας»**, διότι αφήνει τον Χριστιανισμό της Δύσης χωρίς έλεγχο στις πλάνες των αιρετικών αντιλήψεων του πάπα και των άλλων θρησκευτικών ομάδων. Οι αιρέσεις προκαλούν σε επιπόλαιους ανθρώπους μίσος κατά της θρησκείας, και όχι μόνο κατά των αιρέσεων ή και κατά των αιρεσιάρχων, όταν αυτοί αδικούνται. Η Ιερά Εξέταση, με τη βία και αυθαιρεσία των ανθρώπων του πάπα, συνέβαλε σ' αυτό. Έτσι ο δρόμος για τα οργανωμένα αντι-χριστιανικά κινήματα άνοιξε.

Την διαφύλαξη των αληθειών του Χριστιανισμού, έχουν αναλάβει οι Σύνοδοι της Εκκλησίας, και ιδίως οι Οικουμενικές. Μέσω αυτών καταπολεμήθηκε η προσπάθεια των αιρεσιάρχων κάθε εποχής να εμφανισθούν με ένδυμα προβάτου ενώ είναι λύκοι, και να παρασύρουν έτσι τους Χριστιανούς, μακριά από το Χριστό, στις προσωπικές εμπαιθείς επιδιώξεις τους. Προϊόν τέτοιων εμπαιθειών κάτω από Χριστιανικό μανδύα ήταν οι Σταυροφορίες, που κατέστρεψαν το Ανατολικό Χριστιανικό Ρωμαϊκό κράτος. Όπως προβλέπει η ίδια η Αποκάλυψη, ένας τέτοιος αρχαιρεσιάρχης, που αποκαλείται Ψευδοπροφήτης, θα εμφανισθεί για να προσπαθήσει να οδηγήσει τους πιστούς στον Αντίχριστο και την αποδοχή του σφραγίσματός του.

Στην Εκκλησία υπάρχουν δόγματα, αλλά και κανόνες που ρυθμίζουν την εκκλησιαστική ζωή. **«Οι δογματικοί Όροι των Συνόδων διαθέτουν ένα απόλυτο και αμετάβλητο κύρος»**, λέγει ο σεβ. Κάλλιστος Γουέαρ, και συνεχίζει: **«Οι δογματικοί Όροι ασχολούνται με τις αιώνιες αλήθειες, ενώ οι κανόνες με την επίγεια ζωή της Εκκλησίας, όπου οι συνθήκες συνεχώς μεταβάλλονται και οι διαφορετικές περιπτώσεις είναι όντως άπειρες. Μεταξύ όμως των Κανόνων και των Δογμάτων της Εκκλησίας υφίσταται μια ουσιαστική σύνδεση: το Κανονικό Δίκαιο δεν είναι παρά η προσπάθεια να εφαρμοστεί το Δόγμα στις πρακτικές καταστάσεις της καθημερινής ζωής του κάθε Χριστιανού»**.<sup>74</sup>

Επομένως τα δόγματα δεν είναι απλώς “θεολογούμενα” ζητήματα, χωρίς σημασία για την καθημερινή ζωή των Χριστιανών. Αντίθετα είναι ζωτικής σημασίας η ύπαρξη και διατήρησή τους στη μνήμη των πιστών, για να μην καταλήξουν αυτοί δούλοι των εκάστοτε πλανεμένων και γίνουν βορά του διαβόλου. Το τονίζει ξανά ο σεβασμιώτατος Κάλλιστος:

**«Το κοινωνικό μας πρόγραμμα, έγραφε ο Ρώσος λόγιος Fyodorov, είναι το δόγμα της Αγίας Τριάδας. Η Ορθοδοξία πιστεύει βαθιά πως το δόγμα για την Αγία Τριάδα δεν είναι κάποια «υψηλή θεολογία» με την οποία ασχολείται μόνο ο επαγγελματίας θεολόγος, αλλά κάτι που διαθέτει ζωντανή, πρακτική σημασία για τον κάθε χριστιανό. Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Γραφής, το ανθρώπινο πρόσωπο έχει δημιουργηθεί κατ’ εικόνα του Θεού, και για τους χριστιανούς Θεός σημαίνει Τριάδα: έτσι μόνο στο φως του Τριαδικού δόγματος μπορούμε να καταλάβουμε ποιοι είμαστε και πως ο Θεός θέλει να είμαστε. Η ζωή μας, οι προσωπικές μας σχέσεις και όλα μας τα σχέδια για τον σχηματισμό μιας χριστιανικής κοινωνίας εξαρτώνται από μια σωστή Τριαδική θεολογία»**.<sup>75</sup>

Η Ρωμαϊκή Χριστιανική αυτοκρατορία ενσωμάτωσε από την Εκκλησία όχι μόνο τους κανόνες ηθικής αλλά και τα δόγματα της πίστεως, δηλαδή με ένα πνεύμα ελευθερίας ολόκληρη την Εκκλησία στην ζωή των πολιτών της, για να τους προσφέρει την πληρέστερη προστασία από τα αίτια του κακού, που ξεκινούν από την άγνοια του Θεού και των εντολών του.

Ο μακαριστός καθηγητής π. Ιωάννης Σ. Ρωμανίδης βλέπει την σχέση πολιτείας - Εκκλησίας σαν κάτι λειτουργικό και εντελώς απαραίτητο στην νέα και υγιώς σκεπτόμενη Χριστιανική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία:

**«Το κλειδί για την κατανόηση της μεταβολής της Ορθοδόξου Καθολικής Παραδόσεως από παρανόμου σε νόμιμο θρησκεία και κατόπιν σε επίσημη Εκκλησία, έγκειται στο γεγονός, ότι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία διεπίστωσε, ότι δεν είχε απέναντί της απλώς μίαν επί πλέον μορφήν θρησκείας ή φιλοσοφίας, αλλά μίαν καλώς οργανωμένην “Εταιρίαν Νευρολογικών Κλινικών”, οι οποίες εθεράπευαν την νόσο της θρησκείας και την ασθένεια της ανθρωπότητας που αναζητούσε την ευδαιμονία. Και έτσι παρήγον φυσιολογικούς πολίτας με ανιδιοτελή αγάπην, αφιερωμένους εις την ριζικήν θεραπείαν των προσωπικών τους και των κοινωνικών νοσημάτων. Η σχέσις που ανεπτύχθη μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας, ήτο ακριβώς αντίστοιχος προς την σχέσιν μεταξύ Κράτους και**

<sup>74</sup> Κάλλιστος Ware, Επίσκοπος Διοκλείας: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ», σελ. 325-326, έκδ. Ακρίτας.

<sup>75</sup> Από το ως άνω βιβλίο, κεφ. 11, σελ. 329.



**συγχρόνου Ιατρικής»!..<sup>76</sup>**

Είναι οπωσδήποτε ενδιαφέρον, και επίκαιρος πάντα, ο τρόπος που εξετάζει τον ρόλο της Εκκλησίας ο π. Ιωάννης, ο οποίος μάλιστα τονίζει: **«Ο μόνος σκοπός των Ορθοδόξων δογμάτων είναι η διαφύλαξη της οδού της εν Χριστώ θεραπείας μέσω της καθάρσεως και του φωτισμού της καρδιάς και της θεώσεως των πιστών».** Και για το λόγο αυτό διατυπώθηκαν, λέει, τα δόγματα: **«Ο μόνος σκοπός της διατυπώσεως των δογμάτων από Οικουμενικές και Τοπικές Συνόδους, ήταν και είναι, η διαφύλαξη των πιστών εντός της θεραπευτικής αυτής αγωγής της καθάρσεως και του φωτισμού της καρδιάς»...**

Η προέλευση των Συνόδων είναι κι αυτή χαρακτηριστική της ύψιστης αποστολής των: **«Το συνοδικό σύστημα προήλθε 1) εκ της ομάδος των προφητών σε κάθε Εκκλησία, και 2) εκ των Αποστόλων ως των εποπτών των υπ' αυτών ιδρυομένων Εκκλησιών... Οι επίσκοποι και πρεσβύτεροι των αποστολικών εκκλησιών προήρχοντο από τους προφήτας και διδασκάλους»...**

«Σε κάποιο σημείο, Εκκλησίες, όπως εκείνη της Λαοδικείας (Αποκ. 3:14-22), αυξήθηκαν σε τέτοιο βαθμό, ώστε έγιναν δεκτές ως ημι-φυσιολογικά, όσον έμειναν υπό εποπτίαν. Φαίνεται ότι εξ αιτίας μιας τέτοιας συγκυρίας, αρχίζουν να εμφανίζονται Εκκλησίες όπου προΐστανται πρεσβύτεροι αντί επισκόπων, διότι **δεν υπήρχον αρκετοί θεούμενοι**, δια τον βαθμόν του επισκόπου. **Ότι οι επίσκοποι πρέπει να εκλέγονται εκ των θεομένων, έμεινε βασική προϋπόθεση της Ορθόδοξου Παραδόσεως, ιδιαίτερος υποστηριζόμενη υπό του Αγίου Διονυσίου του Αρειοπαγίτου, μέχρι τον 19ον αιώνα.** Με την πάροδο του χρόνου οι θεούμενοι αποσυνδέθηκαν από τον ενοριακόν κλήρον και ήρχισαν να εμφανίζονται στο επίκεντρο των αναχωρητών και μοναχών, οι οποίοι γίνονται εν συνεχεία τα φυτώρια για την προετοιμασία υποψηφίων Ιεραρχών και κυρίως προέδρων Συνόδων»... Και πάλι συνοψίζοντας για τη δυναμική παρουσία της Εκκλησίας, που ανόρθωσε πνευματικά και επέκτεινε πολλούς ακόμη αιώνες τη ζωή της αυτοκρατορίας των Ρωμαίων:

**«Η δύναμη του φωτισμού και της θέωσης όχι μόνο υπέμεινε και εβάστασε τους διωγμούς, αλλά και κατέκτησε τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και έγινε η καρδιά του Ελληνικού της Πολιτισμού. Μη οικείοι με την πραγματικότητα αυτή ιστορικοί, δεν έχουν κανένα τρόπο, να κατανοήσουν την έκταση της μεταμόρφωσης που υπέστη το Ρωμαϊκό κράτος από τη θεραπεία του φωτισμού και της θέωσης. Το κριτήριο με το οποίο η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έκανε την Ορθόδοξη πίστη και πράξη, και το Συνοδικό της σύστημα μέρος της νομοθεσίας και της διοικήσεώς της δεν διέφερε πολύ από την σημερινή νομική υποστήριξη της γνησίας ιατρικής και της προστασίας των πολιτών από κομπογιαννίτες».**

**Οι επτά Οικουμενικές Σύνοδοι** ονομάζονται από τον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως (+1920) και ως **«οι επτά περίβολοι της Ορθοδοξίας οι δια κανόνων και όρων και διατάξεων περιχαράκωσαντες τας ιεράς αληθείας από των σοφισμάτων των κακοδόξων».** Είναι δηλ. επτά ζώνες προστασίας και ασφάλειας των πιστών Ορθοδόξων Χριστιανών οι Οικουμενικές Σύνοδοι.<sup>77</sup> Όταν όμως αρχίζει να προβάλλεται αδιάντροπα δημόσια η αθεϊστική ιδεολογία, τότε σταδιακά καταστρέφονται οι ζώνες αυτές, αφήνοντας απροστάτευτους όσους πιστούς δεν έχουν εσωτερική πνευματική εργασία αλλά κατευθύνονται εξωτερικά από τις εκάστοτε επικρατούσες κοσμικές αντιλήψεις.

**Όταν ο νους των ανθρώπων έχει θέα μέχρι τις κοσμικές ιδέες κάθε εποχής και τον ψυχισμό (αισθηματισμό) που τις περιβάλλει, τότε αυτές γίνονται ο «θεός» του.** Επομένως με τις σάλπιγγες της Αποκάλυψης δίνεται μια επί πλέον προειδοποίηση στους πιστούς ότι η δημόσια ζωή, κάθε φορά που ηχούν, κατακυλάει πνευματικά, και όσο πλησιάζομε στο τέλος, η

<sup>76</sup> «Η θρησκεία είναι νευροβιολογική ασθένεια, η δε Ορθοδοξία η θεραπεία της». Διαβάστε το εδώ: [https://www.imdleo.gr/diaf/2012/img2/Romanides\\_thrisk-nv\\_asth.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2012/img2/Romanides_thrisk-nv_asth.pdf)

<sup>77</sup> Αγ. Νεκταρίου Ι. Κατήχησις της Ανατ. Ορθοδόξου Εκκλησίας, έκδοση Ρηγοπούλου, σελ. 192.

ηθική, οι ιδεολογίες, οι νόμοι του κράτους και η συμπεριφορά των ανθρώπων **γίνονται όλο και πιο εχθρικές** και επικίνδυνες για τους αληθινούς Χριστιανούς.

Ο «**άνθρωπος της ανομίας**» δεν μπορεί να έρθει αν δεν καταλυθεί πρώτα ότι τον εμποδίζει.<sup>78</sup> Πρέπει επομένως να καταστραφούν αυτές οι «**επτά ζώνες προστασίας**» της Εκκλησίας, που βέβαια περιέχουν και πολλές άλλες μικρότερες, για να βρεθεί ο Αντίχριστος στο κέντρο του ενδιαφέροντος, διεκδικώντας θέση Χριστού στις καρδιές των ανθρώπων.

**Η πρώτη Οικουμενική Σύνοδος καταδίκασε τον Άρειο που υπεβίβαζε τον Κύριο Ιησού Χριστό σε κτίσμα**, δηλ. μόνο άνθρωπο, έστω κι αν τον θεωρούσε τον πρώτο και τελειότερο όλων. Όταν η νοοτροπία του να προσβλέπομε στο Χριστό μόνο σαν άνθρωπο, επικρατήσει στη δημόσια ζωή, τότε βρίσκουν την ευκαιρία να προβληθούν και πολλοί άλλοι “Χριστοί”, επειδή η διαφορά τους προς τον αληθινό Χριστό δεν δείχνεται άπειρη αλλά πεπερασμένη. Και είναι μετά εύκολη υπόθεση η εξαπάτηση και κατεύθυνση του λαού από εμπαιθείς ανθρώπους ψευδο-Χριστούς σε πράξεις αντίθετες προς τη Χριστιανική διδασκαλία, δηλ. σε βλασφημίες, έριδες, βία, μίσος, αρπαγές, φόνους και τα παρόμοια. Η ουμανιστική περίοδος στη Δύση (μετά το 1400 μ.Χ.) που επηρέασε τη Γαλλική Επανάσταση και τις ιδεολογίες που την ακολούθησαν, με κυριότερες αυτές του ναζισμού και κομμουνισμού, επανέφερε ουσιαστικά τον αρειανισμό στο πλήθος, με το να προβάλλει υποκατάστατους χριστούς δηλ. περιστασιακούς «σωτήρες» της πολιτικής, της επιστήμης, των τεχνών κλπ.<sup>79</sup>

Η Γαλλική Επανάσταση με το σύνθημά της **ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα**, δεν διευκρινίζει τι είδους ελευθερία επιδιώκει, και μεταξύ ποίων θα είναι η ισότητα καθώς και η αδελφότητα. Αν και το σύνθημα μοιάζει με Χριστιανικό δεν είναι, διότι δεν αναφέρεται κάπου ότι η Επανάσταση θέτει σαν στόχο τις Χριστιανικές αξίες, ή ζητάει την ευλογία του Θεού για την επιτυχία της. **Αυτό αντίθετα από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, που στηρίχθηκε στην επίκληση του ονόματος της Αγίας Τριάδος για την επιτυχία της.** Και είναι αυτό ακριβώς που διακρίνει σαφώς τους Φιλικούς της Ελληνικής Επανάστασης από τους αντιχριστιανικούς κύκλους των Γαλλικών στοών. Ακόμα και στην Αμερικανική Επανάσταση της ανεξαρτησίας από τους Άγγλους, γινόταν επίκληση του ονόματος του Θεού σε βοήθειά της, και δεν υπήρχε το ίδιο πνεύμα στις μυστικές οργανώσεις των Αμερικανών επαναστατών, με το αντιχριστιανικό των Γάλλων. Αυτό εισήχθη αργότερα.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε βοήθεια από το Θεό, αν περιοριζόμαστε (να πιστεύουμε) σε συνθήματα γήινα, χωρίς πίστη που να τα ξεπερνάει και να ανεβαίνει στον Ιησού Χριστό ως Θεό αληθινό. Η πίστη πρέπει να ανεβαίνει στο Θεό για να μπορεί να επιτευχθεί κάτι καλό.

<sup>78</sup> «Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυφθῆσεται ὁ ἄνομος...» (Β Θεσ. 2:6). ...«Τί δήποτ' οὖν ἐστὶ τὸ κατέχον ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν, τουτέστι, τὸ κωλύον; Οἱ μὲν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν φασίν, οἱ δὲ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν· οἷς ἔγωγε μάλιστα τίθεμαι». Ιωάννου Χρυσοστόμου (PG. 62, σ. 485).

<sup>79</sup> Κάποιοι από αυτούς τους ψευδο-Χριστούς έχοντας απομονώσει τον Χριστό από τη Θεϊκή του φύση, προχωρούν στην παρανοικότητα να προβάλλουν πλέον τον εαυτό τους σαν... θεό! Μεταξύ αυτών και ο Νίκος Καζαντζάκης. «**Ήταν “λυσσασμένος” για δόξα** (γράφει ο φίλος του Πρεβελάκης) **την ζωή του την προσδιώρισαν δύο κυρίως πράγματα: ο μεγαλομανής εγωϊσμός του και η μηδενική συζυγική ζωή του. Έτσι: φθάνει στο σημείο να θέλη να δημιουργήσει θρησκεία και Εκκλησίες στο όνομά του και να προσκυνάται για προφήτης του Θεού!**» Η Έλλη Αλεξίου, αδελφή της γυναίκας του Γαλάτεια, στο βιβλίο της «Για να γίνη Μεγάλος», Αθήνα 1981, μας λέγει, ότι όλος ο στόχος του **N. Καζαντζάκη σε όλα, όσα έλεγε, έκανε και έγραφε, ήταν να γίνη μεγάλος. Πόσο μεγάλος; Να γίνη Θεός!... Αλλά πίσω τι κρύβεται το λέει ο ίδιος: «Ένας δαίμονας είναι μέσα μου. Και πολλές φορές ψυχανεμίζομαι, πως δεν είμαι εγώ»** (Για να γίνης Μεγάλος, σελ. 186, 396). Αυτά πέρα από τα ανθελληνικά του αισθήματα: «Προτιμώ την Γερμανία από την Γαλλία. Το Παρίσι μυρίζει πολύ Ελλάδα. **Και η Ελλάδα και οι Έλληνες μου είναι ΜΙΣΗΤΟΙ!** (Γράμμα 76, σελ. 121) από τα «400 γράμματα του Νικ. Καζαντζάκη» από τον φίλο του Παντ. Πρεβελάκη, Αθήνα. Από το «Τι είναι ο Χριστός» μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου.

«Χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα (καλό)»<sup>80</sup>. Και το «Εμένα» διευκρινίζεται ότι είναι όχι απλά του Ιησού ως ανθρώπου αλλά οπωσδήποτε και ως Θεού: «**ο πιστεύων σε Εμένα δεν πιστεύει σε εμένα, αλλά σε Αυτόν που με απέστειλε**».<sup>81</sup>

Ο Γάλλος φιλόσοφος Ερνέστ Ρενάν (1823-1892), μερικές δεκαετίες μετά την Γαλλική Επανάσταση γράφει: «**Ο Ιησούς είναι το πιο μεγάλο θρησκευτικό πνεύμα σε ολόκληρη την ιστορία της ανθρωπότητας. Η ομορφιά Του είναι αιώνια. Και της βασιλείας Αυτού ουκ έσται τέλος. Ο Ιησούς είναι σε όλες Του τις σχέσεις και εκδηλώσεις μοναδικός. Σε ολόκληρη την ιστορία δεν υπάρχει ούτε ένα πρόσωπο, που θα μπορούσε κανείς να το βάλει κοντά Του. Χωρίς τον Χριστό, είναι αδύνατο να καταλάβει κανείς την ιστορία της ανθρωπότητας**». Παρατηρεί όμως ο μακαριστός μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος (1933-2012): «**Τι υπέροχα λόγια! Πόσο εξυψώνουν τον Ιησού Χριστό! Μα εκείνος που τα είπε, ΔΕΝ επίστευε στον Χριστό! Για να είναι κανείς Χριστιανός, δεν αρκεί να λέει ωραία λόγια για τον Χριστό**»<sup>82</sup>...

Στα γραφόμενα αυτά του Ρενάν φανερώνεται ο αρειανισμός του. Δέχεται τον Χριστό σαν το τελειότερο κτίσμα, αλλά όχι επίσης τέλειο Θεό. Χωρίς αυτή την πίστη όμως δεν μπορεί κάποιος να σωθεί. Η πίστη του αποστόλου Πέτρου στην θεότητα του Χριστού ήταν αυτή για την οποία επαινέθηκε από τον Κύριο: «**Μακάριος είσαι, Σίμων, παιδί του Ιωνά, (που έχεις αυτήν την πίστη)**!» Μα του λέει να ξέρει ότι δεν την βρήκε με το μυαλό του. «**Διότι δεν στην αποκάλυψε σάρκα και αίμα, αλλά ο Πατέρας Μου που είναι στους Ουρανούς**». Και «**πάνω σ' αυτή την πέτρα (της πίστης) θα οικοδομήσω την Εκκλησία Μου**» (Ματθ. 16:17-18). Αν επομένως κάποιος δεν έχει αυτή την πίστη στη θεότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού δεν μπορεί να ανήκει στην Εκκλησία, και να σωθεί.

Στον ανθρωπισμό ή ουμανισμό<sup>83</sup> αν και είναι δανεισμένος από την αρχαία Ελλάδα, αγνοήθηκε ο συνδυασμός λογικής και ευσέβειας των αρχαίων, που αφενός δεν επενέβαινε στις επιστήμες και τις τέχνες καταλυτικά, όπως ο παπισμός, αφ' ετέρου όμως θεωρούσε απαραίτητη τη γνώση του ορίου μεταξύ των ανθρωπίνων επινοήσεων και της αποκάλυψης του Θεού, του πρώτου κινούντος κατά τον Αριστοτέλη.

**Η παπική Εκκλησία δέχτηκε το 2009 την θεωρία της Εξέλιξης, και έτσι εισπήδησε πάλι στο χώρο της Επιστήμης**, αλλά χωρίς να πάρουν είδηση την πονηράδα του εγχειρήματος οι ορθολογιστές, ακριβώς επειδή τους λείπει η έννοια του ορίου μεταξύ συμβατικού - υπερβατικού, επιστήμης - θρησκείας.<sup>84</sup>

Ο σύγχρονος αρειανισμός δείχνει ότι ένας πρώτος περίβολος ασφαλείας των ανθρώπων της Εκκλησίας έχει σταδιακά καταλυθεί, και μετά τα μέσα του 18ου αιώνα αυτό έγινε πιο φανερό με τις κυκλοφορούσες **ιδέες τον καιρό της Επανάστασης**<sup>85</sup> που συνέχισαν και μετά από αυτήν. Είναι χαρακτηριστική η **στέψη του Ναπολέοντα** (15/8/1769-5/5/1821) σε αυτοκράτορα,

<sup>80</sup> «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. Ιε 5).

<sup>81</sup> «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με» (Ιω Ιβ 44).

<sup>82</sup> «ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ» έκδοση Ι. Μητ. Νικοπόλεως 1999. Ο Ρενάν το 1863 εξέδωσε το πολύκροτο βιβλίο «**Η Ζωή του Ιησού**», που προκάλεσε μεγάλο σάλο διότι παρουσίαζε τον Χριστό ως άνθρωπο και όχι ως υιό του Θεού.

<sup>83</sup> Ο Ουμανισμός είναι φιλοσοφικής και κοσμικής προέλευσης κίνηση αλλά με θρησκευτική αιρετική κατάληξη, που υποστηρίζει ότι ο άνθρωπος και μόνο ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος για την ζωή του και την πορεία της. Κατ' επέκταση, κάθε τι ζωντανό δεν εξαρτάται από την παρουσία κάποιου υπερφυσικού όντος. Ο Ουμανισμός δεν δέχεται την πιθανότητα μεταθανάτιας ζωής.

<sup>84</sup> Θίξαμε το θέμα, όπως και των UFO και σε άλλες εργασίες, πχ. [www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf) [www.imdleio.gr/diaf/2008/14\\_CERN.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2008/14_CERN.pdf) [www.imdleio.gr/diaf/2011/01/W\\_Von\\_Braun+Vatican+UN+NASA+Pravda.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2011/01/W_Von_Braun+Vatican+UN+NASA+Pravda.pdf) και video: [www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/UFO.htm](http://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/UFO.htm) και [www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf)

<sup>85</sup> Υπάρχουν και πιο εξωφρενικές ενέργειες των Γάλλων επαναστατών. Για παράδειγμα το 1792 μέσα στην παραζάλη της επανάστασης, που κατάργησε με διάταγμα το Θεό και τον Χριστό, αποφάσισε να της φτιάξει δική της θρησκεία, ένας La Reveillere Lereaux (Λα Ρεβειγιέρ Λετώ): την θρησκεία των θεοφιλανθρώπων! Και βέβαια γελοούσαν όλοι με τη ...θρησκεία του.

όταν ενώ είχε προσκαλέσει τον πάπα Πίο Ζ΄ στην τελετή (2/12/1804), φόρεσε μόνος του το στέμμα... αυτοευλογούμενος. Η ζημιά που έγινε στον “ουρανό” της ανθρώπινης διάνοησης δεν άργησε να φανερωθεί στη γη με τις αδελφοκτόνες πράξεις βίας και το χαλασμό από πολέμους κυρίως στην Ευρώπη. Στη Γαλλία, μόνο κατά την περίοδο που ονομάστηκε «**Τρομοκρατία**» (27/7/1793-27/7/1794) σκοτώθηκαν πάνω από 35.000 άτομα.<sup>86</sup> Μέχρι το 1803 επικρατούν ο εμφύλιος και οι πόλεμοι της Γαλλικής Επανάστασης. Μετά αρχίζει η **περίοδος των Ναπολεόντιων πολέμων** (1803-1815) που συνέχισαν το αιματοκύλισμα στην Ευρώπη. Οι ταραχές δεν παύουν, αλλά οδηγούν τελικά στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Η πρώτη σάλπιγγα μπορεί να θεωρηθεί σαν μια επισήμανση για το πνευματικό αυτό κακό, και τις ολέθριες επιπτώσεις του πάνω στα δρώμενα της γης.

Μπορούμε κατ’ ανάλογο τρόπο να δούμε **στις επόμενες σάλπιγγες** το προχώρημα του κακού, που μας δείχνει όμως αντίστοιχα προς την αύξηση των δυσκολιών και την μεγαλύτερη αμοιβή των πιστών που, με τα μέσα της Εκκλησίας, το νικούν.

Η Εκκλησία δεν παύει πάντα να αντιμάχεται το κακό, και γι’ αυτό η πρόνοια του Θεού αναδεικνύει σε όλες τις εποχές και ειδικότερα στις κρίσιμες, μεγάλους Αγίους για βοήθεια των ασθενεστερών στην πίστη Χριστιανών. Στην Ελλάδα πλήθος νεομαρτύρων και οσίων, και στην Ρωσία μεγάλοι άγιοι βοήθησαν τον κόσμο.

## 2.5. Η δεύτερη σάλπιγγα.

«**Και ο δεύτερος άγγελος σάλπισε, και (κάτι) σαν όρος μεγάλο που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα**». Αυτή η φωτιά είναι του ίδιου τύπου με αυτήν που είδαμε να προκαλεί την καταστροφή στην πρώτη σάλπιγγα. Η φωτιά εκεί είχε νόημα πνευματικό. Το ίδιο και εδώ, πρόκειται για συνέχεια της καταστροφικότητας της ίδιας φωτιάς, που εκπροσωπεί στον “ουρανό” των διανοιών των ανθρώπων τις ιδεολογίες της έχθρας προς το Θεό και τον συνάνθρωπο, όταν δεν συμφωνεί μ’ αυτές. Η φωτιά αυτή μεταδόθηκε σε ένα «μεγάλο όρος».

**Όρος αληθινά μέγιστο είναι η Εκκλησία**, και έτσι χαρακτηρίζεται από τον προφήτη Δανιήλ: «**Ο λίθος που επάταξε την εικόνα (των κοσμικών εξουσιών) έγινε όρος μέγα και εγένισε όλη τη γη**».<sup>87</sup> Κατά τον ίδιο τρόπο στην Αποκάλυψη, ο Ιωάννης λέει «**με έφερε με τρόπο πνευματικό σε όρος μέγα και υψηλό και μου έδειξε την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ**»<sup>88</sup> που αναφέρεται επίσης στην Εκκλησία, με ένα ιδιαίτερο εδώ προσδιορισμό το «υψηλό» γιατί δείχνει την μέσα στην Εκκλησία υψηλή θέση κατόπτευσης που δόθηκε στον Ιωάννη.

Αλλά επίσης είναι και βασιλεία τα «όρη» κατά την Αποκάλυψη, όπως όταν λέει «**οι επτά κεφαλές είναι επτά όρη... και βασιλείς είναι επτά**» (Αποκ. 17:9). Εδώ επομένως έχουμε την επικράτηση των βλασφημών ιδεολογιών σε μια ως τότε **βασιλεία Χριστιανική**, πολύ σημαντική για την Εκκλησία. Και αυτή είναι, για την εποχή μετά την Γαλλική Επανάσταση που εξετάζουμε, η **Ρωσική**. Όπως στην 1η σάλπιγγα προηγείται η συσκότιση των διανοιών των ανθρώπων, έτσι και στη 2η προηγείται της κομμουνιστικής επανάστασης η ακόμη μεγαλύτερη συσκότιση, από πιο προχωρημένες αθεϊστικές θεωρίες και αντίχριστες ιδεολογίες.

**Το 1848 ο Μωυσής Μαρδοχαίος Μαρξ Λεβί, γνωστός ως Καρλ Μαρξ, γράφει το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο**». Ο Μαρξ ήταν μέλος μιας οργάνωσης, κλάδου των Ιλλουμινάτι, που ονομαζόταν «**Σύνδεσμος των Δικαίων**».<sup>89</sup> Είχε τόσο υφιστάμενο ρόλο που το όνομά του για είκοσι χρόνια δε φαινόταν στο Μανιφέστο. Απροκατάληπτοι ιστορικοί έχουν διαπιστώσει ότι το Κομμουνιστικό Μανιφέστο δεν περιέχει τίποτα «καινούργιο» ή «πρωταρχικό», αλλά είναι μία

<sup>86</sup> Από την... «Επιτροπή Κοινής Σωτηρίας» υπό τον Ροβεσπιέρο.

<sup>87</sup> «...καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένηθη ὄρος μέγα καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν». (Δαν. Β 35).

<sup>88</sup> «...καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ’ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ». (Αποκ. 21:10).

<sup>89</sup> «League of the Just». [https://www.imdleo.gr/diaf/files/nwo-08/History\\_of\\_the\\_New\\_World\\_Order-1.htm](https://www.imdleo.gr/diaf/files/nwo-08/History_of_the_New_World_Order-1.htm)



αναφορά στα συγγράμματα του Adam Weishaupt και του μαθητή του Clinton Roosevelt... Υποστηρίζει όχι μόνο οικονομικές και πολιτικές αλλαγές αλλά και ηθικές και πνευματικές. **Πιστεύει ότι η οικογένεια θα πρέπει να καταργηθεί** και ότι όλα τα παιδιά πρέπει να μεγαλώνουν από μια κεντρική αρχή... Εκφράζει τη στάση του απέναντι στο Θεό λέγοντας: **«Πρέπει να πολεμήσουμε ενάντια σε όλες τις επικρατούσες ιδέες της θρησκείας, του κράτους, της χώρας, του πατριωτισμού. Η ιδέα του Θεού είναι το κεντρικό θέμα ενός διεστραμμένου πολιτισμού. Πρέπει να καταστραφεί».**<sup>90</sup>

Το 1829, οι Αμερικανοί είχαν πληροφορηθεί από τις διαλέξεις της Αγγλίδας Ιλλουμινίστριας Frances "Fanny" Wright, την πρόθεση των Ιλλουμινάτι να οργανώσουν μηδενιστικές και άλλες αθεϊστικές ομάδες κάτω από ένα διεθνή σύνδεσμο που πρόκειται να ονομασθεί «κομμουνισμός».

Σημαντικότεροι από τους Ιλλουμινάτι την ίδια εποχή ήταν ο **Albert Pike** και ο **Giuseppe Mazzini**, που δούλευαν μαζί. Ο Pike ανέλαβε τις θεοσοφικές απόψεις των επιχειρήσεων τους, ο Mazzini την πολιτική. Το 1871, ο Mazzini σε μια επιστολή έγραφε το τελικό τριμερές σχέδιο των Illuminati για την υπαγωγή, μέσω καταστροφικών (και μάλιστα παγκοσμίων) πολέμων, όλων των χωρών της γης σε μια παγκόσμια κυβέρνηση κάτω από τις αρχές του εωσφορισμού. **Τρεις τέτοιοι παγκόσμιοι πόλεμοι προτάθηκαν από τους Mazzini και Pike:**

- Ο πρώτος αυτών των παγκόσμιων πολέμων, ήλπισαν, θα ανέτρεπε την Τσαρική κυβέρνηση της Ρωσίας και θα καθιέρωνε μια δικτατορία "πεφωτισμένων" - ένα νέο επίπεδο στο παιχνίδι του ελέγχου των πληθυσμών. Αυτό θα έδινε στους Ιλλουμινάτι μια ασφαλή βάση από την οποία να λειτουργήσουν, με έναν μεγάλο πληθυσμό και απέραντους φυσικούς πόρους, για να τροφοδοτήσουν με καύσιμα τη νέα μηχανή του Εωσφορισμού.
- Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος θα επέτρεπε στη νέα (Σοβιετική) Ρωσία να καταλάβει την Ευρώπη ή, όπως τελικά έγινε, τη μισή από αυτή.
- Ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος θα ήταν στη Μέση Ανατολή μεταξύ των Μουσουλμάνων και των Εβραίων, και θα επέφερε τον βιβλικό Αρμαγεδώνα.<sup>91</sup>

Βλέπομε μόνο από αυτό το αντίχριστο κίνημα πόση διαστροφή απλώθηκε στο νου των διανοουμένων που βρίσκονταν μακριά από την Εκκλησία και τη διδασκαλία της. Αυτή μεταφέρθηκε με συνθήματα στα μυαλά των πιο απλοϊκών εμπαθών ανθρώπων και έγιναν οι αιματηρές επαναστάσεις στις χώρες που βρέθηκαν πνευματικά απροετοίμαστες, με αποτέλεσμα την αλληλοεξόντωση του πληθυσμού και άλλες καταστροφές.

Η υπακοή των απλών πολιτών σε τέτοιου είδους κινήματα φαίνεται πόσο ανόητη είναι από τις διακηρύξεις των ίδιων των ηγετών τους. Ο Karl Marx έγραψε το 1848 ότι ο «**Σλαβικός συρφετός**» αναφερόμενος στο Ρωσικό λαό, καθώς επίσης και τους Τσέχους, και Κροάτες, ήταν «**οπισθοδρομικές**» φυλές, η μόνη λειτουργία των οποίων στην παγκόσμια ιστορία του μέλλοντος επρόκειτο να είναι «**τροφή για τα κανόνια**»! Οι **Marx και Engels** μίλησαν ταυτόσημα σχεδόν, για την αναγκαιότητα να εξαφανισθούν ολόκληροι αυτοί οι λαοί στον προβλεφθέντα από αυτούς ερχόμενο (πρώτο) παγκόσμιο πόλεμο: **Ο ερχόμενος παγκόσμιος πόλεμος θα αναγκάσει όχι μόνο τις αντιδραστικές ομάδες και τις δυναστείες, αλλά ολόκληρους τους αντιδραστικούς λαούς, να εξαφανιστούν από το πρόσωπο της γης. Και αυτό θα είναι πρόοδος..!** Οι θεωρητικοί επομένως του κομμουνισμού έχουν παρόμοια φυλετική ιδέα με αυτή των Ναζιστών ότι κάποιες φυλές είναι άχρηστες ή επιβλαβείς στην ανθρωπότητα, ενώ κάποιες άλλες είναι... εκλεκτές! Αυτό δεν είναι περίεργο, διότι τα κινήματα αυτά εδραιώθηκαν θεωρητικά στη Δύση την ίδια χρονική περίοδο που ακμάζουν αθεϊστικές και

<sup>90</sup> Δείτε και: [https://www.imdle0.gr/diaf/2009/07/Illuminati\\_c\\_game.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf)

<sup>91</sup> Οι αποκαλύψεις αυτές προέρχονται από το αξιοπρόσεκτο και λεπτομερειακό βιβλίο του **William T. Still**, «**NEA ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ: ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ**», καθώς και από το βιβλίο του ιστορικού **Garry Allen** «**Οι Εσωτεριστές**», έκδοση Στερέωμα. Συνοπτικά: [www.imdle0.gr/diaf/2009/07/Illuminati\\_c\\_game.pdf](http://www.imdle0.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf) (ως άνω).

αιρετικές δοξασίες (μετά τη Γαλλική Επανάσταση).

Δεν είναι ανάγκη να γνωρίζει κανείς από που ακριβώς προέρχεται μια αδελφοκτόνα ιδεολογία για να μην εξαπατηθεί. Το μόνο που χρειάζεται είναι να ακούει τα αναγνώσματα της Εκκλησίας και να προσπαθεί να ζει σύμφωνα μ' αυτά. Όσοι έχουν μόνο τυπική σχέση με το άκουσμα του λόγου του Θεού και δεν ενδιαφέρονται να τον τηρήσουν και πολύ περισσότερο όσοι δεν τον γνωρίζουν, γίνονται λεία των κηρύκων του κακού και των δαιμόνων που βρίσκονται πίσω τους, **θεωρώντας σαν «καλό» το κακό** και τις θηριωδίες και καταστροφές σαν έργα μεγάλης καταξίωσης. Αυτό έπαθε και ο Ρωσικός λαός, όταν η παρακμή της διανοήσης έδωσε την ευκαιρία στα δυτικότερα αντιχριστιανικά κηρύγματα να αντικαταστήσουν το κήρυγμα της Εκκλησίας.

Η αντιστροφή των εννοιών καλού και κακού όσο πιο έντονη είναι τόσο πιο πολύ πλησιάζει τη **βλασφημία του Αγίου Πνεύματος** που είναι ασυγχώρητο αμάρτημα. Η κομμουνιστική ιδεολογία θεωρεί τις βλάσφημες διδασκαλίες θνητών ανθρώπων (Μαρξ, Έγκελς κλπ) σαν υπέρτατη πηγή έμπνευσης, και απαιτεί την απόλυτη υπακοή σ' αυτές, αντικαθιστώντας επομένως το Χριστό με τους ανθρώπους αυτούς, και την Αγία Γραφή που είναι έργο του Αγίου Πνεύματος, με τα βλάσφημα συγγράματά τους. Έτσι **οι δάσκαλοι της κομμουνιστικής ιδεολογίας είναι συγχρόνως αρειανίζοντες Αντίχριστοι και Πνευματομάχοι.**

Κατάφεραν δηλ. οι θεωρητικοί του κομμουνισμού το αντίστοιχο, αλλά ακριβώς αντίθετο από αυτό που γίνεται στην Εκκλησία, όπως το εκθέτει ο σεβασμιώτατος Κάλλιστος Γουέαρ: **«Το δεύτερο και το τρίτο πρόσωπο της αγίας Τριάδας αλληλοσυμπληρώνονται ως προς τη δραστηριότητα τους στον κόσμο. Το λυτρωτικό έργο του Χριστού δεν μπορεί να θεωρηθεί χωριστά από το αγιαστικό έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο Λόγος έλαβε σάρκα, μας λέει ο άγιος Αθανάσιος, για να λάβουμε εμείς το Άγιο Πνεύμα. «Αυτός ούν εστί (λοιπόν είναι) Θεός σαρκοφόρος, και ημείς άνθρωποι πνευματοφόροι».** Από μια άποψη, ολόκληρος ο «σκοπός» της Σάρκωσης ήταν η αποστολή του Αγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής».<sup>92</sup>

Η δεύτερη σάλπιγγα έχει επομένως (αντίστροφη) πνευματική διασύνδεση με την **2α Οικουμενική Σύνοδο το 381 μ.Χ. που κατέδικασε τότε τους Πνευματομάχους** (που δεν δέχονταν την Θεότητα του Αγίου Πνεύματος), επισφράγισε την καταδίκη του Αρείου και συμπλήρωσε το Σύμβολο της Πίστεως. Επομένως **η 2η σάλπιγγα μας προειδοποιεί για το αντιχριστιανικό προχώρημα στην κατάλυση αυτών που θέσπισε η 2α Οικουμενική Σύνοδος.** Αυτό το κακό πρώτα συνέβη στον κατώτερο «ουρανό» των ανθρωπίνων διανοιών. Οι ψυχές των πιστών όμως που ανεβαίνουν στους ανώτερους Ουρανοί, όπου είναι οι άγγελοι και αυτός ο θρόνος του Θεού, δεν παραπλανώνται από δαιμονικές θεωρίες και συνθήματα. Έχουν, αντίθετα την ευκαιρία, από τις δυσκολίες, να ανέβουν πνευματικά ψηλότερα, με πιο πολλή προσευχή, με φροντίδα των ασθενεστέρων, με ομολογία ή και μαρτύριο. Οι χλιαροί όμως και εκκοσμικευμένοι Χριστιανοί κινδυνεύουν άμεσα να χαθούν, επειδή ο νους τους είναι ανεπιφύλακτα ανοικτός στον ορίζοντα των πρόσκαιρων βιωτικών μελημάτων και δεν έχει την ικανότητα φιλτραρίσματος των καθημερινά προβαλλομένων παραπλανητικών ειδήσεων και συνθημάτων.

Το αποτέλεσμα του προχωρήματος της δαιμονικής πλάνης φάνηκε στην καταστροφή που προκλήθηκε στο Χριστιανικό βασίλειο της Ρωσίας. Αυτό **«σαν όρος μεγάλο»**, για την μεγάλη σπουδαιότητά του για την Εκκλησία, **καιγόμενο από τη διαβολική φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα της απιστίας.** Το γεγονός της πτώσης της ως τότε Αγίας Ρωσίας, αντιστοιχεί σε **αντίστροφο βάπτισμα** της χώρας στον αθεϊσμό και στη βλασφημία της κομμουνιστικής ιδεολογίας. Έτσι έπαψε να υπάρχει πλέον ένα ισχυρό βασίλειο προστασίας των Χριστιανών, και ο κόσμος όλος έγινε μια θάλασσα απιστίας με κάποιες εξαιρέσεις, όπως την Ορθόδοξη Ελλάδα.

<sup>92</sup> Κάλλιστος Ware, Επίσκοπος Διοκλείας: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ», Το Άγιο Πνεύμα, σελ. 363, έκδ. Ακρίτας.

Μετά την επανάσταση στη Ρωσία, η **συνολική εικόνα** που παρουσίαζε ο κόσμος είναι η εξής:

**«Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας αίμα, και πέθανε το ένα τρίτο από τα κτίσματα (δημιουργήματα του Θεού) που είναι μέσα στη θάλασσα, τα οποία έχουν ψυχές, και το ένα τρίτο των πλοίων καταστράφηκε».** Δηλ. νεκρώθηκε πνευματικά το ένα τρίτο των ψυχών των ανθρώπων. Και αποδιοργανώθηκε πλήρως και έπαψε να λειτουργεί το ένα τρίτο των ενοριών, μοναστηριών και άλλων ιδρυμάτων της Εκκλησίας, επειδή καταδιώχτηκαν από τους αντιχριστούς, οι ιερείς, οι Μοναχοί και Μοναχές και οι άλλοι συμμετέχοντες σ' αυτά. Και επίσης καταστράφηκαν οι ναοί και αρπάχτηκαν τα κτιριακά και άλλα περιουσιακά τους στοιχεία.

Αυτό δείχνει πόσο σημαντική ήταν η επίπτωση από αυτή τη σάλπιγγα στην συνολική Εκκλησία. Ιδιαίτερα στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας, οι επιπτώσεις ήταν συγκλονιστικές. Κατά την «αντιθρησκευτική εκστρατεία» τις δεκαετίες του 1920 και 1930 σχεδόν όλος ο κλήρος και πολλοί πιστοί ή στάλθηκαν σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως ή εκτελέστηκαν. Μόνο **το 1937 εκτελέστηκαν 85.000 Ορθόδοξοι ιερείς.**<sup>93</sup> Οι Θεολογικές σχολές έκλεισαν και οι δημοσιεύσεις των εκκλησιών απαγορεύτηκαν. Το 1941 μόνο το ένα δωδέκατο (1/12) των ιερέων είχε αφεθεί να υπηρετεί στις ενορίες του. Κατά την περίοδο μεταξύ 1927 και 1940, ο αριθμός των Ορθόδοξων εκκλησιών στη Ρωσία μειώθηκε από 29.584 σε λιγότερο από 500, δηλ. στο 1,9%. Και **λιγότερο από το 1% των εκκλησιών που χρησιμοποιούνταν το 1917 ήταν διαθέσιμο για τους πιστούς μέχρι το 1939.**

Ο Αλεξάντερ Γιάκοβλεφ, ο επικεφαλής της Επιτροπής για την αποκατάσταση των θυμάτων της πολιτικής καταστολής (στη Ρωσική κυβέρνηση) έχει δηλώσει ότι **ο αριθμός των μοναχών, μοναζουσών, και ιερέων που θανατώθηκαν από τις εκκαθαρίσεις είναι πάνω από 200.000.**<sup>94</sup> Αλλά η παρανοϊκότητα των κομμουνιστών φάνηκε και στις εκκαθαρίσεις της περιόδου 1929-1930 της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, όπου σχεδόν το 100 τοις εκατό των ακαδημαϊκών, των βοηθών τους και των μεταπτυχιακών φοιτητών συνελήφθησαν με πλαστές κατηγορίες και καταδικάσθηκαν σε ποινές που κυμαίνονταν από τρία χρόνια εξορίας μέχρι και θάνατο.<sup>95</sup> Και αυτό για ανανέωση της Ακαδημίας από τους οπισθοδρομικούς... Χριστιανούς.

Επομένως όταν τα μυαλά των ανθρώπων είναι σκοτισμένα από την καθημερινότητα και την ενασχόληση με τα πάθη, βρίσκουν ευκαιρία να διεισδύσουν σ' αυτά βλάσφημες και καταστροφικές θεωρίες που καλύπτονται κάτω από πολιτικές ιδεολογίες με επαγγελίες χρημάτων, απολαύσεων, και άλλων φαντασιών, ενώ στην πράξη υπηρετούν τον Σατανά και τον επερχόμενο Αντίχριστο.

Ο π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982), επισημαίνει: **«Ο άγιος Θεοφάνης είχε προφητεύσει την πτώση του Ορθόδοξου Τσάρου και τα τρομερά επακόλουθά της, τα οποία είπε πρέπει να έρθουν σαν τιμωρία για την απιστία, ελευθεροφροσύνη, ανηθικότητα, και βλασφημία μεταξύ των συμπατριωτών του».**

Και επίσης είχε πει ο άγιος Θεοφάνης ο έγκλειστος: **«Όταν η βασιλική εξουσία πέσει, και ο κόσμος παντού ιδρύει δημοκρατίες, τότε θα υπάρξει χώρος για τον Αντίχριστο να δράσει. Δεν θα είναι δύσκολο για τον Σατανά να προετοιμάσει φωνές για την άρνηση του Χριστού, όπως έδειξε η πείρα από τη Γαλλική Επανάσταση. Δεν θα υπάρχει κανείς για να προβάλλει μια αποφασιστική αντίδραση, ένα επιτακτικό βέτο, και έτσι όταν τέτοια καθεστώτα, κατάλληλα για τις επιδιώξεις του Αντιχρίστου θα έχουν ιδρυθεί παντού, τότε ο Αντίχριστος θα εμφανιστεί».**<sup>96</sup> Δηλ. τα δημοκρατικά καθεστώτα με την παρασκηνιακή υπακοή

<sup>93</sup> Από το βιβλίο Maelstrom of Memory, του Mr. Yakovlev, και γενικά: [en.wikipedia.org](https://en.wikipedia.org)

<sup>94</sup> Jennifer Wynot. Monasteries without walls: secret monasticism in the Soviet Union, 1928-39. Church History 71.1 (March 2002), σ.63.

<sup>95</sup> Dimitry V. Pospelovsky. A History of Soviet Atheism in Theory, and Practice, and the Believer, τόμ. 2: Soviet Antireligious Campaigns and Persecutions, St Martin's Press, New York (1988) σελ. 70

<sup>96</sup> Το (4) στις «Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>

σε, ανοιχτά ή καλυμμένα, αντιχριστιανικές αποκρυφιστικές ομάδες, θα παραδώσουν την ηγεσία στον Αντίχριστο. Μας ενδιαφέρει η πνευματική μεριά των γεγονότων και όχι η πολιτική, αν και παρατηρούμε ότι οι αντίχριστες κινήσεις προωθούνται μέσω της πολιτικής, και από εκεί θα προέλθει και ο τελικός «υιός της ανομίας».

Αυταρχική και επίσης αποκρυφιστικής έμπνευσης είναι η **κίνηση του Ναζισμού**. Ο Χίτλερ και πολλοί από την ηγεσία της Γερμανίας, και οι Ναζί SS ασχολούνταν συστηματικά με τον αποκρυφισμό. **Το σήμα των SS ήταν στην πραγματικότητα διπλός κεραυνός**. Ο βασικός μέντορας του Χίτλερ, ο **Dietrich Eckhart**, ήταν ιερέας της Εταιρείας της Θούλης, μιας ισχυρής αποκρυφιστικής εταιρείας. Ένα βασικό σημείο της φιλοσοφίας αυτής της αποκρυφιστικής κοινότητας ήταν η πίστη ότι η Γερμανική φυλή ήταν απόγονος μιας φυλής θεών με το όνομα **Αρεία** ή **Υπερβόρεια** (Hyperboreans)... Στις ρίζες υπήρχαν υποτιθέμενα παγκόσμια μυστικά που έπρεπε να ανακαλυφθούν, και τα "κλειδιά" για την αναβίωση των απογόνων αυτής της "**άρχουσας φυλής των υπεράνθρωπων**" σε μια **νέα χιλιετηρίδα**.<sup>97</sup> Πολλές αποστολές είχαν σταλεί στην Ινδία και το Θιβέτ για να βρουν τα χαμένα κλειδιά για το **Αρειανό** παρελθόν τους. Όταν το Βερολίνο ήρθε στα χέρια των Συμμάχων, βρέθηκαν εκεί πάνω από 1.000 πτώματα Θιβητιανών.

Η **Αρεία φυλή** μας υπενθυμίζει την πνευματική σύνδεση αυτού του κινήματος με την **αίρεση του Αρειανισμού**. Εκεί όπου οι αιρέσεις έχουν ξεχάσει ή και πολεμήσει τη θεότητα του Ιησού Χριστού, δεν είναι περίεργο να εμφανίζεται πλήθος από κήρυκες μιας κατώτερης "θέωσης", «υπερανθρώπων» ή «ημιθέων» κλπ. Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τη γελοιοτητα όλων αυτών επειδή είναι απομακρυσμένοι από το (αληθινό) φως του Χριστιανισμού. Έτσι γοητεύονται από δαιμονικά φώτα, που διδάσκουν τα ακριβώς αντίθετα από ότι η Εκκλησία του Χριστού. Το κίνημα αυτό θα μετεξελιχθεί μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο σαν **Νέο-Εποχίτικος πνευματικός ανθρωπισμός ή ουμανισμός**, με έδρα στην Αμερική. Μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητό ως ένα **ευρύ φάσμα μη Χριστιανικών φιλοσοφιών και παραδόσεων**, όπως γράφει ο Randall N. Baer πρώην ηγετικό στέλεχος του κινήματος.<sup>98</sup>

**«Ο ακρογωνιαίος λίθος του ανθρωπισμού αυτού είναι η πίστη ότι ο άνθρωπος έχει θεία φύση, κι επομένως είναι ουσιαστικά ένας "θεός" ή ένας φωτισμένος "υπεράνθρωπος"... Ο άνθρωπος ανυψώνεται σε κυρίαρχη θεότητα»** λέει ο Baer.<sup>99</sup> Στην πραγματικότητα, έχοντας χάσει τη γνώση της Αληθείας, ο άνθρωπος αυτοσχεδιάζει εξαπατώμενος από τον πονηρό όφη που όπως στους πρωτοπλάστους έτσι και τώρα του υποδεικνύει διάφορα υποκατάστατα θέωσης: **αν φάτε τον ένα ή τον άλλο απαγορευμένο καρπό θα γίνεται «θεοί»!**

Παρατηρούμε ότι μετά την εμφάνιση στη Δύση της αντιχριστιανικής ιδεολογίας του κομμουνισμού, και η μορφή του ουμανισμού γίνεται πιο καταστροφική, δηλ. και αυτή άγεται από αντιχριστιανικότερο πνεύμα. **Ο Ναζισμός είναι μια τέτοια έκφραση προχωρημένου αντιχριστιανικού ουμανισμού ή Αρειανισμού.**

Ο **Γερμανικός εθνικοσοσιαλισμός ή ναζισμός** εμφανίστηκε στη Γερμανία κατά τη

<sup>97</sup> Με το να μυήσει τον Χίτλερ στα υψηλότερα μυστικά της Εταιρείας της Θούλης, ο Dietrich Eckhart πίστευε ότι απελευθέρωνε μια **ηγεμονική μυστική δύναμη**. Έγραφε: «Ακολουθήστε τον Χίτλερ! Εκείνος θα χορέψει, αλλά εγώ έχω διαλέξει το ρυθμό. Του έχουμε διαλέξει το ρυθμό. Του έχουμε εμπιστευτεί τα μέσα για να επικοινωνεί μαζί Τους. Μην κλαίτε για μένα: Θα επηρεάσω την ιστορία όσο κανένας άλλος Γερμανός». Βλ. «Επίτομο» υπό ΛΜΔ σελ. 157.

<sup>98</sup> Αποσπάσματα έχουν ληφθεί από το βιβλίο του Randall N. Baer «Στον Εφιάλη της Νέας Εποχής», εκδοτικός οίκος «Στερέωμα».

<sup>99</sup> Λέει ακόμη ο Baer: «Αυτή είναι η ουσία της βλασφημίας του Νεοεποχικού πνευματικού ανθρωπισμού - που ζητάει να εξυψώσει τον άνθρωπο σε Θεό εκτοπίζοντας τον Ιησού Χριστό από Βασιλέα των Βασιλέων και Κύριο των Κυρίων. Η Νέα Εποχή προσφέρει μυριάδες υποκατάστατα και ψεύτικες απομιμήσεις του Ακρογωνιαίου Λίθου (Ιησού Χριστού) της Εκκλησίας... Η Νέα Εποχή προσφέρει, ακόμη, ένα πλήθος πανάρχαιων πειρασμών που έχουν τη βάση τους στον αποκρυφισμό. Τους προσφέρει σε μια νέα συσκευασία, στο μοντέρνο κι αστραφτερό περιτύλιγμα μιας Νέας Εποχής».



δεκαετία του 1920, και το 1933 οδήγησε στην καθιέρωση δικτατορικού καθεστώτος. Ο όρος της **καθαρότητας της φυλής** αποτελούσε κεντρική έννοια της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας. Τέθηκε ως αίτημα η «**ανωτερότητα της Άρειας φυλής**», η οποία έπρεπε οπωσδήποτε να προστατευτεί από την ανάμειξη με άλλες φυλές. Ο Ναζισμός όπως και ο κομμουνισμός επαγγελλόταν 1.000 χρόνια παραδεισένιας κυριαρχίας πάνω στη γη.<sup>100</sup> Και αυτό κατά απομίμηση της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη. Όπως ο κομμουνισμός θέλει τη διεθνοποίησή του, έτσι και ο Χίτλερ στο βιβλίο του «**ο αγών μου**» (Mein Kampf), ήθελε να ενώσει όλους τους γερμανόφωνους λαούς της Ευρώπης υπό την ηγεσία του, και, βέβαια, να υποτάξει τους υπόλοιπους.

**Και τα δύο αυτά κινήματα, κομμουνισμός και ναζισμός, ιδεολογικά αλλά και στην πράξη, ήταν συστήματα παγκοσμιοποίησης διά της βίας.** Συνήθως οι ανεξάρτητοι πολιτικά μελετητές τα ονομάζουν με διαφορά χρώματος μόνο, σαν **κόκκινο και μαύρο φασισμό**. Αλλά σε όσους τα κριτήριά τους είναι πνευματικά, η **προέλευση και των δύο έχει την αρχή της στην αποστασία, και είναι δαιμονική**. Οι πολιτικό - οικονομικές τους επαγγελίες είναι απλή **κάλυψη της πνευματικής τους προέλευσης** και ο συνήθης τρόπος παγίδευσης των απίστων αλλά και των αμελών και χλιαρών στην πίστη Χριστιανών.

Αλλά ας δούμε τις εξελίξεις, από την πνευματική τους σκοπιά, στην Αμερική. Όπως γράφει ο Baer: «Πενηταδύο (52) εκδοτικοί οίκοι έχουν σχηματίσει από κοινού τη λεγόμενη **Νεοεποχική Συμμαχία Εκδόσεων και Εμπορίας** (New Age Publishing and Retail Alliance), που το σλόγκαν της είναι "**Μια Συνείδηση που η ώρα της έχει φτάσει**"...». Ο καθηγητής Carl Raschke, του Πανεπιστημίου του Denver, επικριτής της Νέας Εποχής, ονομάζει το κίνημα αυτό την **πιο ισχυρή κοινωνική δύναμη των Η.Π.Α. σήμερα**. Και προσθέτει: «**Εάν το δει κανείς προσεκτικά βλέπει ότι αντιπροσωπεύει μια ολοκληρωτική απόρριψη των Χριστιανικών και των θεμελιωδών Αμερικανικών αρχών**».<sup>101</sup>

Ο π. Σεραφείμ Rose δεν αμφέβαλε ότι και η Αμερική, που αγαπάει την ελευθερία, θα εισερχόταν μια μέρα σε εποχή διωγμού των Χριστιανών, σε εποχή κατακομβών. «**Αυτό που η Ρωσία και άλλες χώρες έχουν δοκιμάσει έρχεται εδώ**», είπε. «**Αλλά ποια ακριβώς μορφή θα έχει δεν μπορούμε να πούμε, και δεν πρέπει να γίνουμε υστερικοί γι' αυτή την προοπτική**». Εντούτοις, στις δεκαετίες μετά από τον θάνατό του, βλέπουμε ότι, ενώ οι άνθρωποι στη Ρωσία επανακτούν τις θρησκευτικές ελευθερίες τους, οι άνθρωποι στην Αμερική τις χάνουν, γράφει ο π. Δαμασκηνός.<sup>102</sup> Και συνεχίζει:

**«Το 1962 η κοινή προσευχή απαγορεύθηκε από τα δημόσια σχολεία με μια απόφαση του αμερικανικού Ανώτατου Δικαστηρίου. Σήμερα, όλες οι εκδηλώσεις της Χριστιανικής πίστης στα σχολεία - όπως η εθελοντική παρακολούθηση μελέτης της Βίβλου κατά τη διάρκεια των μεσημεριανών διαλειμμάτων, η προσευχή κατά τη διάρκεια των γευμάτων, η χρησιμοποίηση ροζαρίου (κομβοσχοινιού) σε ένα σχολικό λεωφορείο, η διοργάνωση χριστιανικών συναντήσεων μετά το σχολείο, ή ακόμα και η κατοχή μιας Βίβλου πάνω στο θρανίο κάποιου - έχουν απαγορευθεί από τις σχολικές αρχές, και οι αποφάσεις των δικαστηρίων έχουν παροτρύνει και στηρίζουν αυτές τις ενέργειες. Οι αρμόδιοι για τον σχεδιασμό προγραμμάτων σπουδών έχουν προχωρήσει τόσο πολύ ώστε να αφαιρέσουν κάθε αναφορά του ονόματος του Θεού από τις εκδόσεις της κλασικής**

<sup>100</sup> Έλεγε πχ ο Χίτλερ σε δυτικό δημοσιογράφο: «Παρά τον κίνδυνο να φανώ ότι μιλάω ανόητα, σας λέω ότι το Ναζιστικό κίνημα θα συνεχιστεί για 1.000 χρόνια!»! [www.history.co.uk/explore-history/ww2/nazi-germany.html](http://www.history.co.uk/explore-history/ww2/nazi-germany.html) Από το Σεπ. του 1934 στη Νυρεμβέργη ο Χίτλερ διακηρύσσει ότι το κίνημα των Ναζί ολοκληρώθηκε, και άλλη επανάσταση στη Γερμανία δεν πρόκειται να γίνει για 1000 χρόνια. Τότε αρχίζει το **χιλιετές 3ο Reich**, μετά την Δυτ. Ρωμαϊκή αυτοκρατορία (961-1806) και το Reich του Bismarck (1871-1918). Αλλά τελικά διήρκεσε 11 χρόνια...

<sup>101</sup> Δείτε και στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ, σ. 155.

<sup>102</sup> Το (17) στο <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf> από το βιβλίο «π. Σεραφείμ Ρόουζ, η ζωή και τα έργα του, τόμος Γ'», Μυριόβιβλος, Α έκδοση.

**φιλολογίας που πρόκειται να διαβάσουν οι μαθητές!** Πρέπει να ληφθεί υπ' όψη ότι αυτό συμβαίνει ακριβώς σε εκείνα τα κέντρα που διαμορφώνουν τις μελλοντικές γενεές».

Είναι ενδιαφέρον να αναφερθούμε και στις προβλέψεις του π. Σεραφείμ για την πτώση του κομμουνισμού, και την αντικατάστασή του από μια νέα παγκοσμιοποιητική κίνηση. Από το ίδιο βιβλίο για τον π. Σεραφείμ:

«Ενώ ο π. Σεραφείμ δεν έκανε συγκεκριμένες προβλέψεις σχετικά με την Αμερική, **προέβλεψε την πτώση του αθεϊστικού κομμουνισμού στη Ρωσία και την άνοδο του νέου παγκόσμιου συστήματος που θα χτιζόταν πάνω στα θεμέλια που ο κομμουνισμός είχε θέσει...** Σε μια ομιλία που έκανε το Μάιο του 1981 -σχεδόν ακριβώς μία δεκαετία πριν την κατάρρευση του σοβιετικού καθεστώτος στη Ρωσία- ο π. Σεραφείμ είπε: **Ο λόγος για τον οποίο ο κομμουνισμός κυριάρχησε στον κόσμο, δεν είναι επειδή αυτός είναι καλύτερος από τον καπιταλισμό ή τη δημοκρατία ή οτιδήποτε άλλο σχετικό, αλλά επειδή στη Δύση υπάρχει ένα πνευματικό κενό, και όταν σ' αυτό το κενό εμφανίζεται ο κομμουνισμός, τότε απλώς προχωρεί σταθερά μέσα σε αυτό, καταλαμβάνοντας λίγο έδαφος και μετά άλλο λίγο...**

*...Αν και η αστυνομία στη (Σοβιετική Ένωση) είναι πολύ ισχυρή και είναι παντού, εντούτοις, οι άνθρωποι επαναστατούν όλο και περισσότερο. Δηλαδή **ξεσηκώνονται όχι με ένοπλη επανάσταση αλλά με τον νου τους, και γίνονται ανεξάρτητοι.** Αυτό σημαίνει ότι αργά ή γρήγορα ολόκληρο το σύστημα πρόκειται να καταρρεύσει. και έτσι ο κομμουνισμός δεν θα έχει την απάντηση...*

...Αλλά στο μεταξύ **προετοιμάζεται ένα πολύ σημαντικό πράγμα** που πρέπει να συμβεί πριν να έρθει το τέλος του κόσμου και αυτό είναι ότι **πρέπει να υπάρξει μία, ενιαία παγκόσμια κυβέρνηση, από την οποία ο Χριστιανισμός θα είναι κατά κάποιο τρόπο αποδιωγμένος**». Σωστότερα θα λέγαμε, για την επίσημη τελική μορφή του, ότι θα είναι ένας μεταλλαγμένος Χριστιανισμός.

Επειδή ο π. Σεραφείμ αναφέρεται στην διασύνδεση του απερχομένου κομμουνισμού με τα όργανα της επόμενης παγκόσμιας προσπάθειας, αυτής που στις μέρες μας βρίσκεται σε εξέλιξη, της **Νεοταξικής Παγκοσμιοποίησης**, είναι ενδιαφέρον να θυμηθούμε τα λόγια του, όπως τα καταγράφει ο π. Δαμασκηνός:

«Αλλά προκειμένου να εφοδιαστούν οι άνθρωποι με μια **“πνευματική” βάση για μια παγκόσμια κυβέρνηση**, πρέπει να υπάρξει κάτι υψηλότερο. Και στις ιδέες των Ηνωμένων Εθνών, παραδείγματος χάριν, βλέπουμε κάτι που μοιάζει με μια πνευματική απάντηση. Τα Η.Ε. υποστηρίζουν ότι είναι ο ακρογωνιαίος λίθος, η βάση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης που δεν θα είναι μια τυραννία, που δεν θα βασιζείται σε οποιαδήποτε ιδιαίτερη ιδέα όπως ο κομμουνισμός,<sup>103</sup> αλλά σε κάτι πολύ ακαθόριστο και δίχως ιδιαίτερη χριστιανική βάση.

Στην πραγματικότητα, είκοσι περίπου χρόνια πριν, **έχτισαν ένα ναΐσκο περισυλλογής στο κτίριο των Η.Ε.** και εκείνη την περίοδο διοργάνωσαν μια μεγάλη συζήτηση για το ποιο θα ήταν το αντικείμενο της λατρείας σε αυτόν. Δεν μπορείτε να έχετε ένα σταυρό, επειδή αμέσως χαρακτηρίζεστε ως χριστιανός, δεν μπορείτε να έχετε τίποτα μουσουλμανικό ή ινδικό επειδή πάλι προσδιορίζεστε. Αυτό θα πρέπει να είναι υπεράνω θρησκείας. Τελικά κατέληξαν **σε μία μαύρη ογκώδη πέτρα (!)** Οι άνθρωποι δοκιμάζουν ένα τρομερό συναίσθημα μπροστά σε αυτήν, όπως ενώπιον ενός ειδώλου: ένα πολύ ασαφές είδος θρησκευτικού ενδιαφέροντος»...

Ο ναός αυτός έχει και το εικόνισμά του... Ένα πίνακα αφηρημένης ζωγραφικής - μια κουρελού μεγάλου μεγέθους, που ακριβώς δείχνει το ζόφο και τη σύγχυση στον οποίο οδηγεί

<sup>103</sup> Υποσημ. του συγγραφέως: «Η διαφορά μεταξύ του διεθνούς κομμουνισμού και της παγκοσμιοποίησης των Η.Ε. δεν είναι τόσο πραγματική όσο κάποιος νομίζει. Από τα δεκαεπτά άτομα που αναγνωρίζονται από το Υπουργείο Εξωτερικών των Η.Π.Α. ως διαμορφωτές της αμερικανικής πολιτικής στο οικοδόμημα των Ηνωμένων Εθνών, όλα εκτός από ένα αναγνωρίστηκαν αργότερα ως μυστικά μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος των ΗΠΑ. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος ενορχήστρωσε τη διάσκεψη που κατάρτισε τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ήταν ένα άτομο που καταδικάστηκε αργότερα ως σοβιετικός πράκτορας: ο Άλγκερ Χίς».

όλες τις θρησκείες η προσπάθεια της παγκοσμιοποίησης από την ονομαζόμενη τώρα «Νέα Τάξη». Είναι αξιοσημείωτο ότι η νέα πνευματικότητα του Ο.Η.Ε. εγκαινιάσθηκε από το γάμο στον “ναό” αυτό του (μαύρου) πρώην Γεν. Γραμματέα των Η.Ε. Kofi Annan με μια Σουηδέζα...<sup>104</sup>

Ότι βέβαια όλες οι “πνευματικές” επινοήσεις του ΟΗΕ έχουν γεωκεντρική βάση και εξυπηρετούν απλώς πολιτικά συμφέροντα των παγκοσμιοποιητών, καταγράφεται επίσης από τον π. Δαμασκηνό, στον βίο του π. Σεραφείμ Rose:

«Αυτό που ο π. Σεραφείμ είπε για μια **“πνευματική βάση” σε μία παγκόσμια κυβέρνηση μετά από την πτώση του κομμουνισμού**, αντηχεί αλλόκοτα τα τελευταία χρόνια από τον Ρόμπερτ Μύλερ, πρώην Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Υπερασπιζόμενος την αποκαλούμενη **«Ενωμένη Πρωτοβουλία Θρησκειών»**, που διαμορφώθηκε το 1995 ως το πνευματικό αντίστοιχο των Ηνωμένων Εθνών, ο Μύλερ είχε δηλώσει: **Ο ρόλος και η ευθύνη της νέας Ενωμένης Οργάνωσης Θρησκειών και του Παγκόσμιου Κοινοβουλίου των Θρησκειών θα είναι τουλάχιστον να δώσει στην ανθρωπότητα μια νέα πνευματική, πλανητική, κοσμική ιδεολογία η οποία θα ακολουθήσει μετά τον θάνατο του κομμουνισμού και του καπιταλισμού...»**<sup>105</sup>

Πρέπει να τονίσουμε ότι, επειδή εδώ ερευνάμε την Αποκάλυψη, η οποία όπως είπαμε έχει κέντρο την Εκκλησία και την διδασκαλία της, μας ενδιαφέρουν πρώτιστα οι τυχόν παρεκκλίσεις από την διδασκαλία αυτή, για να προειδοποιηθεί έγκαιρα κάθε πιστός Χριστιανός. Έτσι σε σχέση με το ιερό κείμενο μελετάμε πρώτα σε ποια πνευματική κατάσταση βρίσκεται η ανθρωπότητα, που φανερώνεται από την ηθική στάθμη και τις ιδεολογίες που υπάρχουν και από το ποιόν και από την ταχύτητα μετάδοσής των. Κατόπιν ενδιαφέρει το πόσο καιρό παρέμειναν στην εξουσία τα καθεστώτα που ήταν φορείς αυτών των ιδεολογιών.

Έτσι εκτός από την άνοδο και την πτώση καθεστώτων όπως του ναζισμού ή του κομμουνισμού, ενδιαφέρει για την μελέτη μας κυρίως **η άνοδος και η πτώση στο νου των ανθρώπων της αντίχριστης συνιστώσας των ιδεολογιών που στηρίζουν αυτά τα συστήματα**. Η επανάσταση ή αντεπανάσταση αρχίζει στο νου των ανθρώπων, γι’ αυτό έλεγε για τους Ρώσους ο π. Σεραφείμ ότι αργά ή γρήγορα θα ελευθερωθούν από τα δεσμά τους, διότι **«ξεσηκώνονται όχι με ένοπλη επανάσταση αλλά με τον νου τους, και γίνονται ανεξάρτητοι»**. Διότι από ολόκληρη την ιδεολογία, εκείνο που μας απομακρύνει από το Θεό είναι ότι έρχεται σε σύγκρουση με τις εντολές και τη διδασκαλία Του. Αυτό φέρνει καταστροφή πνευματική και υλική, και για να μην πιασθούμε εντελώς στον ύπνο ηχούν οι σάλπιγγες της Αποκάλυψης. Ανακεφαλαιώνουμε ως εδώ:

Οι σάλπιγγες, είπαμε, είναι μια πιο συγκεκριμένη σειρά προειδοποιητικών γεγονότων, από αυτά των έξι πρώτων σφραγίδων τα οποία εξετάσαμε πριν και δεν είναι καθορισμένου χρόνου και τόπου. Επομένως τα γεγονότα των σφραγίδων μπορούν κάποτε και να αλληλοκαλύπτονται με αυτά των σαλπιδών. Οι σάλπιγγες, είναι δηλωτικές γεγονότων της συντελούμενης αποστασίας, που θα φέρει στην αρχή τον **«υιό της ανομίας» και έχουν παγκόσμια σημασία**: **«Και το ένα τρίτο της γης κατακάηκε... Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας αίμα... Και έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μεγάλος καιγόμενος σαν λαμπάδα, και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών...»** κλπ.

Επομένως **οι σάλπιγγες μας δείχνουν τις επιπτώσεις πάνω σ’ όλη τη γη από το σταδιακό προχώρημα στο κακό**. Και επειδή το κακό δεν έχει δική του υπόσταση, μας δείχνουν στην πραγματικότητα την απομάκρυνση από το καλό δηλ. από την αγάπη του Θεού και των συνανθρώπων μας. Είπαμε ότι ξεκινούν όχι με βάση κάποια ημερομηνία, αλλά με την εμφάνιση στο προσκήνιο της κατάστασης που περιγράφεται από την πρώτη σάλπιγγα.

<sup>104</sup> Δείτε περισσότερα στον Επίτομο υπό ΛΜΔ, σελ.49: «Ο Ο.Η.Ε. ΚΑΙ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ».

<sup>105</sup> Συγχρόνως, ο Μύλερ λέει ότι τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να ηγηθούν με «δυναμική δράση» **ενάντια στον «θρησκευτικό φονταμενταλισμό»**. (Από τις σελ. 364-367 του βιβλίου)

Συνολικά αφορούν το μισό ενός κύκλου χρόνου δηλ. ένα ημι-ώριο (ή ημι-όριο) προς το τέλος του κόσμου. Το πρώτο μισό της ώρας ή του κύκλου είναι μια κατάσταση προετοιμασίας και ζυμώσεων των θρησκευτικών συστημάτων και φιλοσοφικών δοξασιών, που σε συνδυασμό με την αύξηση των παθών οδηγεί στην οργανωμένη ανατροπή της ηθικής και δογματικής διδασκαλίας του Χριστιανισμού, η οποία γίνεται στο 2ο ημιώριο, που είναι αυτό των σαλπίγγων.

Τα περιγραφόμενα στην Αποκάλυψη γεγονότα των σαλπίγγων **δεν τα λαμβάνομε απ' ευθείας σαν δηλωτικά πραγματικών καταστάσεων του υλικού κόσμου**, αλλά θεωρούμε ότι είναι παραβολικές εκφράσεις που έχουν πνευματικό κυρίως νόημα, από το οποίο μετά λαμβάνομε την πιο ταιριαστή εικόνα σαν κατάσταση που αντιστοιχεί στη γη.

**Το κύριο νόημα το λαμβάνομε από τη συνάφεια με τα υπόλοιπα νοήματα της Αγίας Γραφής**, όπως αυτά ερμηνεύονται από τους διδασκάλους της Εκκλησίας. Η εξωτερική ερμηνεία της Αποκάλυψης είναι επομένως μια προσπάθεια ανάλογη προς την κατανόηση του Ευαγγελίου όταν ο μελετών μένει στο γράμμα των παραβολών και δεν εισέρχεται στο εσωτερό και πνευματικό νόημά τους. Αυτό είναι φυσικό να συμβαίνει με τους επιπόλαιους και άσχετους στα θέματα πίστεως αλλά όχι και με τους μαθητές του Χριστού, γιατί αυτοί τότε ακούνε: **«ακόμα και σεις είστε ασύνετοι»;** (Ματθ. 1ε 16). Ο ίδιος ο Κύριος εξ άλλου έδωσε τον τρόπο κατανόησης της Αποκάλυψης στον Ιωάννη: **«Οι επτά αστέρες είναι άγγελοι (επίσκοποι) των επτά Εκκλησιών, και οι λυχνίες οι επτά, είναι επτά Εκκλησίες»...** (Αποκ. 1:20).

Είπαμε ότι πριν να ηχήσουν οι σάλπιγγες γίνεται **σιγή στον Ουρανό**, αλλά επειδή οι σάλπιγγες είναι επτά και δεν αναφέρεται άλλο διάστημα στον Ουρανό ανάμεσά τους, αυτό μας κάνει να **θεωρούμε το διάστημα της σιγής στη Γη σαν «ημιώριο» μέχρι τη Συντέλεια**. Ένας επί πλέον λόγος είναι ότι η κρίσιμη κατάσταση που δηλώνεται από τη σιγή, όχι μόνο δεν παρέρχεται μόλις ηχήσει η πρώτη σάλπιγγα, αλλά αντίθετα συνεχίζεται κρισιμότερη με τα γεγονότα των επομένων σαλπίγγων. **Τα γεγονότα των σαλπίγγων είναι προστιθέμενα**, αλλά με ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτά της σάλπιγγας που ηχεί κάθε φορά. Δηλ. το προχώρημα του κακού δεν ανακόπτεται μόλις αρχίσουν να ηχούν οι σάλπιγγες, με εξαίρεση ένα πολύ μικρό διάστημα που αντιστοιχεί στην **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**. Οι άνθρωποι δηλ. δεν αλλάζουν τρόπο σκέψης και ζωή. Δεν μετανοούν όπως λέει ο ευαγγελιστής Ιωάννης. Ακόμη και μετά τον Γενικό Πόλεμο η πλειοψηφία παραμένει αμετανόητα προσκολλημένη στις αμαρτίες και τα πάθη της.

Από όσα είπαμε **η πρώτη σάλπιγγα τελειώνει, δηλ. παραδίνει τη σκυτάλη στη 2η σάλπιγγα, κάπου στον Α' παγκόσμιο πόλεμο**. Η δεύτερη που αφορά πιο προχωρημένες στο κακό ιδεολογίες εκφρασμένες κυρίως από τον κομμουνισμό και ναζισμό τελειώνει κάπου μετά τον **Β' παγκόσμιο πόλεμο**,<sup>106</sup> τότε βέβαια που αρχίζει η τρίτη σάλπιγγα. Η καταστροφή στη θάλασσα είναι μια εικόνα από τη 2η σάλπιγγα, κάτι που συνέβη κατά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο και, παρόλο που δεν υπάρχουν ακριβή στατιστικά στοιχεία, μοιάζει να αντιστοιχεί στις απώλειες σκαφών όλων των ειδών κατά το 1/3, που προβλέπει αυτή η σάλπιγγα. Αν και εξωτερικά ταιριάζει, είπαμε ότι στην πραγματικότητα η Αποκάλυψη μιλάει για **το 1/3 των πιστών των κατά τόπους Εκκλησιών που νεκρώθηκε πνευματικά**, δηλ. παρασύρθηκε από τους αντιθέτους και αιρετικούς, με αποτέλεσμα να ακολουθήσει μια αντίστοιχης κλίμακας σφαγή,

<sup>106</sup> Ο άγιος Νικόλαος Αχρίδος, στον άγιο π. Ιουστίνo Πόποβιτς: **«Ο βασιλεύς αντίχριστος αποτελεί την αρχήν του ΙΘ' αιώνας. Ο πάπας, αντίχριστος, αποτελεί την μέσην του ίδιου αιώνας. Οί φιλόσοφοι τής Εύρώπης, αντίχριστοι (ἀπὸ τὸ φρενοκομεῖον) ἀποτελοῦν τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος: Ναπολέων ὁ Βοναπάρτης, ὁ Πῖος (το 1870 διετύπωσε το αλάθητο του πάπα), ὁ Νίτσε (Ο ἄλλος κόσμος ἔλεγε εἶναι ψευδαῖσθησις, ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ νὰ λατρεύῃ ἄλλους θεοὺς, πρέπει νὰ μεριμνήσῃ γιὰ τὴν δική του ἀνύψωσις σὲ «ὑπεράνθρωπο»). Τρία μοιραῖα ὀνόματα τῶν τριῶν μεγαλυτέρων ἀρρώστων τῆς κληρονομημένης ἀσθενείας... Ὁ καῖσαρ, ὁ ποντίφηξ καὶ ὁ φιλόσοφος... καὶ μάλιστα ὄχι εἰς τὴν ἀρχαίαν εἰδωλολατρικὴν Ρώμην, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τῆς βαπτισμένης Εὐρώπης»!**



κυρίως μάλιστα στην αχανή έκταση της Αγίας Ρωσίας, του σημαντικού αυτού «Όρους» της Εκκλησίας. Ήδη αναφέραμε κάποια στοιχεία για την **μετά τη 2η σάλπιγγα κατάσταση που είναι πιο έντονα παγκοσμιοποιητική**, και είδαμε εν συντομία τις διεργασίες στον ΟΗΕ και την Αμερική.

## **2.6. Οικουμενισμός - Πανθησκεία - τρίτη σάλπιγγα.**

Ένα από τα συνεπακόλουθα του Β΄ Παγκ. Πολέμου είναι η προσπάθεια συνένωσης όλων των αυτοσχέδιων εκκλησιών (ή “Χριστιανικών ομολογιών”) της Δύσης με την Ορθόδοξη Εκκλησία, στα πλαίσια γενικότερου σχεδίου για τον σχηματισμό παγκόσμιων οργανισμών. Το 1948, η προϋπάρχουσα ιδέα<sup>107</sup> προωθήθηκε από **1η Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (WCC) στο Άμστερνταμ**. Από τότε οι γενικότερες διαβουλεύσεις μεταξύ των αυτόκλητων “εκκλησιών” μπήκαν στην τελική τους ευθεία. Το 2005 το ΠΣΕ φιλοξενήθηκε στην Αθήνα. Όπως λέει το ίδιο το WCC (ή ΠΣΕ): **«Το ΠΣΕ ενώνει 349 εκκλησίες, δικαιοδοσίες και μέλη εκκλησιών σε περισσότερες από 110 χώρες και εδαφικές περιοχές σε ολόκληρο τον κόσμο, αντιπροσωπεύοντας πάνω από 560 εκατομμύρια Χριστιανών συμπεριλαμβανομένου και του μεγαλύτερου μέρους των Ορθόδοξων Εκκλησιών του κόσμου...»**. Όπως λέει το ίδιο, για τις εκκλησίες - μέλη του το WCC (ή ΠΣΕ) έχει στόχους:

*«Ως μέλη αυτής της κοινωνίας οι εκκλησίες-μέλη του ΠΣΕ:*

- **Καλούνται στο στόχο της ορατής ενότητας σε μια πίστη και μια ευχαριστιακή κοινωνία.**
- *Να προωθήσουν την κοινή μαρτυρία τους στην εργασία για την αποστολή και τον ευαγγελισμό. Να συμμετέχουν στη χριστιανική υπηρεσία για την εξυπηρέτηση ανθρωπίνων αναγκών, σπάζοντας τους φραγμούς μεταξύ των ανθρώπων, που αναζητούν δικαιοσύνη και την ειρήνη, και διατήρηση της ακεραιότητας της δημιουργίας. Και*
- *Να ενθαρρύνουν την ανανέωση στην ενότητα, τη λατρεία, την αποστολή και υπηρεσία».*

Είναι προφανής λοιπόν στόχος η **«ορατή ενότητα»** κάτω από μια συγκεχυμένη πίστη **με μια φαινομενική «ευχαριστιακή κοινωνία»**, ασχέτως του τι γίνεται Μυστηριακά...<sup>108</sup> Διότι το Μυστήριο δεν επιτελείται με προδιαγραφές ανθρώπινες και σε άλλο κατασκεύασμα ξένο προς την Ορθόδοξη Εκκλησία έτσι όπως αυτή υπάρχει εξ αρχής από τα αποστολικά χρόνια ιδρυμένη από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Πέρα από την ενότητα των, έστω και κατ' όνομα μόνο, Χριστιανών, το παγκοσμιοποιημένο σύστημα χρειάζεται την ενότητα όλων των θρησκειών. Αυτό το ανέλαβε ο πάπας. Η συνάντηση όλων των “θρησκευτικών ηγετών”, κάτω από τον πάπα Ιωάννη Παύλο 2ο, στις 27-10-1986 είναι μια ημερομηνία ορόσημο. Στις 27-10-2011 συμπληρώθηκαν 25 χρόνια (μια γεννιά) και έγινε πανηγυρικά νέα τέτοια συνάντηση.

**Με αυτές τις εμφανίσεις ο (εκάστοτε) πάπας προβάλεται ως αρχηγός της Πανθησκείας.** Υπαγόμενες σ' αυτήν θα ελέγχονται καλύτερα οι θρησκείες, που θα αποτελούν έτσι λογιστικά υπολογιζόμενες και επεξεργάσιμες ομάδες στην παγκοσμιοποιημένη και ψηφιακή κοινωνία, η οποία στηρίζεται σε ψυχρά διανοουμενίστικα μοντέλα για να πραγματωθεί. Επικαλούνται βέβαια διάφορους πολιτικούς λόγους για τους οποίους αυτές οι συγκεντρώσεις πρέπει να γίνονται: αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, για την ειρήνη κλπ. **«Βία ποτέ ξανά, πόλεμος ποτέ ξανά, τρομοκρατία ποτέ ξανά...»** ήταν από τα συνθήματα της Ασίζης του 2011. Το αστείο είναι ότι ενώ όλοι μαζί προσεύχονται στους πιο διαφορετικούς “θεούς” για να πραγματοποιηθούν αυτά,<sup>109</sup> οι Νεοταξίτες πολιτικοί, που τους κατευθύνουν, φροντίζουν να γίνουν ακριβώς τα αντίθετα! Μετά την Ασίζη του τέλους του 1986 άρχισαν οι πόλεμοι της Νέας Τάξης το 1990 στο Ιράκ και την Βοσνία, και έκτοτε συνεχίζουν χωρίς να θέλουν να τελειώσουν...

<sup>107</sup> Από το 1902 είχε ήδη κάνει ανοίγματα στους Λατίνους και Προτεστάντες το Οικουμενικό Πατριαρχείο με την Συνοδική Εγκύκλιο του Γερμανού του Γ΄. [https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoumenismos\\_all.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoumenismos_all.pdf) σελ. 19.

<sup>108</sup> <https://www.oikoumene.org/en/who-are-we.html>

<sup>109</sup> Δείτε φωτογραφίες στο <https://www.imdle.org/htm/assisi.htm>

Τώρα, μετά την Ασίζη του 2011, πάμε ακόμη χειρότερα και μάλιστα σε περιοχές αντιπάλων συμφερόντων υπερδυνάμεων, όπως στη Μέση Ανατολή.

Αυτό που ιδιαίτερα ενδιαφέρει είναι να παρατηρήσουμε ότι οι πανθηρσκευτικές συνάξεις αλλά και οι αντίστοιχες του ΠΣΕ (WCC) μόλις προβληθούν δημόσια, γίνονται πομπόι μηνυμάτων που **μειώνουν το κύρος της αληθινής Εκκλησίας του Χριστού**, διότι την συντάσσουν μαζί με ανθρωπογενείς «θηρσκείες» ή μεταλλαγμένες «εκκλησίες».

**«Και ο τρίτος άγγελος σάλπιξε: και έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μεγάλος καιγόμενος σαν λαμπάδα, και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών και πάνω στις πηγές των νερών»** (Αποκ. Η-10). Η τρίτη σάλπιγγα εστιάζεται στην καταστροφή από ένα αστέρα που ο Ιωάννης ο Θεολόγος βλέπει να πέφτει καιγόμενος σαν λαμπάδα. Δηλ. κατά τον τρόπο ερμηνείας της Αποκάλυψης, που ο ίδιος ο Κύριος φανέρωσε, **το πρόβλημα δημιουργείται από την πτώση ενός, αρχικά, μεγάλου κύρους επισκόπου της Εκκλησίας: «έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μεγάλος»**. Γιατί αστέρες είναι οι επίσκοποι. Και η θέση τους είναι πάνω από τα γήινα, στον ουρανό, για να βοηθούν και τους πιστούς που περισπώνται σε μέριμνες της πρόσκαιρης ζωής να ανυψωθούν κι αυτοί ψηλά με τις αρετές. Αλλά οι αστέρες - επίσκοποι δεν είναι άπτωτοι. Μόλις εισέλθει και σ' αυτούς κοσμικό φρόνημα από κάποια διαβολική ιδέα που τη δέχτηκαν αντί να την απορρίψουν, παίρνουν πτωτική πορεία. Ο αστέρας που παρατηρεί ο Ιωάννης πέφτει όλο και χαμηλότερα **«καιγόμενος σαν λαμπάδα»**, από συνεχή συγκατάθεση στις διαβολικές ιδέες που σαν φωτιά τον συνοδεύουν στην πτώση του. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και όταν ένα ουράνιο σώμα εισέρχεται στην ατμόσφαιρα της Γης. Εδώ όμως η πτώση αυτή δεν είναι σύντομη, αλλά ο Ιωάννης την βλέπει να κρατάει αρκετό χρόνο, σαν τη λαμπάδα που δεν καίγεται άμεσα. Αυτό διαφοροποιεί τον επίσκοπο αυτό από τους άλλους επισκόπους που ξέπεσαν σε πλάνες, διότι αυτοί έμειναν από κάποια στιγμή και μετά σταθεροί στη θέση τους, ενώ αυτός φαίνεται να πέφτει διαρκώς από πλάνη σε πλάνη.

**Ο μεγάλος αστέρας είναι βέβαια ο πάπας - επίσκοπος της παλιάς Ρώμης, που πέφτει από αίρεση σε αίρεση επιδιώκοντας γήινα συμφέροντα. Το 1870 ο πάπας της Ρώμης αυτό-ανακηρύσσεται αλάθης στην Α΄ Σύνοδο του Βατικανού, επιβεβαιώνοντας την εμμονή των παπών στις πλάνες τους. Η Β΄ Βατικάνειος Σύνοδος (1962-1965) επεξέτεινε την πλάνη, δεχθείσα ότι ο πάπας είναι αλάθης όχι μόνον όταν αποφαινεται επισήμως και από καθέδρας ως πάπας αλλά οσάκις αποφαινεται...** Έτσι πλέον κάθε "οικουμενική σύνοδος" γίνεται ένα συμβουλευτικό σωματείο των παπών. **«Δεν μπορεί να υπάρξει Οικουμενική Σύνοδος αν δεν επικυρωθεί, ή τουλάχιστον αν δεν γίνει δεκτή, από τον διάδοχο του Πέτρου»** λένε οι υποταγμένοι στον επί γης «θεό» πάπα, Ρωμαιοκαθολικοί.<sup>110</sup> Μερικές από τη σωρεία αιρέσεων και αυθαιρεσιών που έχουν πέσει είναι:

- Το δήτην **πρωτείο του πάπα**, που συνδυαζόμενο με το «αλάθης» καθιστά υποτελή σε φθαρτό άνθρωπο την παπική εκκλησία: **«παραμένει ακέραιη η εξουσία του Πρωτείου πάνω σ' όλους τους ποιμένες και τους πιστούς. Πραγματικά, ο Επίσκοπος Ρώμης με το αξίωμά του ως αντιπροσώπου του Χριστού και ποιμένα όλης της Εκκλησίας, έχει πλήρη, υπέρτατη και παγκόσμια εξουσία μέσα στην Εκκλησία, την οποία μπορεί πάντοτε ελεύθερα να εξασκεί...»**. Τα προηγούμενα λόγια από τις αποφάσεις της Β Βατικάνειας Συνόδου δείχνουν το μέγεθος της παρανοϊκότητας όσων τα υποστηρίζουν.<sup>111</sup>

- Αυτήν του **Filioque** την παραδοχή δηλ. της εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος «και εκ του Υιού» και όχι μόνον εκ του Πατρός. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις αποφάσεις της Β΄ Οικουμενικής Συνόδου, που διατύπωσε το σχετικό άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως, αλλά

<sup>110</sup> Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας, Βατικανό, έκδ. Κάκτος, Αθήναι 1996, § 884, σελ. 293. Περισσότερα στο: «Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός», γέρ. Γ. Καψάνη. [www.imdleo.gr/diaf/files/nwo-09/orthodoxia-kathol.pdf](http://www.imdleo.gr/diaf/files/nwo-09/orthodoxia-kathol.pdf)

<sup>111</sup> Από το «Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός (Παπισμός) - Κύριαι Διαφοραί», αρχ. Γεωρ. Καψάνη, που μαζί με πολλά που γράφονται εδώ μπορείτε να βρείτε στο [https://www.imdleo.gr/diaf/2006/26-Oikoumenismos\\_all.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2006/26-Oikoumenismos_all.pdf)

και άλλων Συνόδων. Οι απολίτιστοι Φράγκοι, που ήταν Γερμανικά φύλα και κατοικούσαν κοντά στο Ρήνο ποταμό, από το 809 εισήγαγαν στα μέρη τους αυθαίρετα το Filioque στο Σύμβολο της πίστewς. Δυστυχώς πολλοί στη Δύση όπως **οι Γότθοι που εκχριστιανίστηκαν περί το 341 ασπάστηκαν τον Αρειανισμό και όχι την Ορθοδοξία**, διότι τότε ήταν αυτοκράτορας ο Κωνσταντίνος που ήταν αρειανός. Αρχικά τις διαφοροποιήσεις στα δόγματα της πίστewς δεν τις δέχθηκαν οι πάπες της παλαιάς Ρώμης. Μόνο το 1009 ο Φράγκος πάπας Σέργιος Δ' στην ενθρονιστήρια ομιλία του αποδέχθηκε το Filioque, αφού οι Φράγκοι τελικά κατάλαβαν το θρόνο του επισκόπου της παλαιάς Ρώμης, όταν προσκαλεσμένοι από τον πάπα Στέφανο το 754 μ.Χ. σταδιακά κατάφεραν να παραμερίσουν τους ως τότε Ρωμαίους την καταγωγή πάπες.

- **Οι δυτικοί δέχονται κτιστή την Χάρι του Θεού**, αλλά έτσι η θέωση είναι αδύνατη για αυτούς, ενώ οι Ορθόδοξοι δια του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά ωμολόγησαν την Θεία Χάρι άκτιστο. Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας με τις μεγάλες Συνόδους του 14ου αιώνας επεκύρωσε την διδασκαλία περί της διακρίσεως ουσίας και ενεργείας του Θεού και περί των ακτίστων Ενεργειών Του και του ακτίστου Φωτός.

- Έκαναν **οκτώ Σταυροφορίες**, από το 1095 ως το 1270. Οι σταυροφορίες κατέστρεψαν ουσιαστικά το Βυζάντιο και το παρέδωσαν στον Μωάμεθ το 1453.

- Εισήγαγαν την «**Ιερά εξέταση**» με αναρίθμητα θύματα, και είχαν **γενικότερη ανάμειξη στα κοσμικά πράγματα**, τις επιστήμες και την πολιτική. Στις ημέρες μας, ο πάπας έχει έδρα το Βατικανό, που είναι στην καρδιά της Ρώμης, με έκταση γης 440 στρέμματα, και με οικονομικά συμφέροντα που απλώνονται σε όλο τον πλανήτη. Διαθέτει πολλά κτίρια με 11.000 περ. δωμάτια. Κέντρο τού Βατικανού είναι ο Ναός τού Αγίου Πέτρου. Το Κράτος του Βατικανού ιδρύθηκε αρχικά το 755 από τον Πιπίνo τον Βραχύ, πατέρα του Καρλομάγνου, και στην εποχή μας **ανασυστάθηκε το 1929 από το Μουσολίνι**. Είναι σημαντική η αιτιολογία της ανακηρύξεως του Παπικού Κράτους, όπως την υποστήριξε ο πάπας Πίος ΙΑ: «**ο επί της γης αντιπρόσωπος του Θεού δεν δύναται να είναι υπήκοος επιγείου κράτους**»!<sup>112</sup> Ο Χριστός ήταν υπήκοος επιγείου κράτους, και μάλιστα καταδέχθηκε να απογραφεί, ο πάπας όμως δεν μπορεί να είναι!...

- Εισήγαγαν λειτουργικές καινοτομίες αντίθετες προς τις παραδομένες στην αρχαία Εκκλησία, όπως **χρησιμοποίηση αζύμου άρτου στην θεία Ευχαριστία** που αντιβαίνει στον τρόπο με τον οποίο ο Χριστός ετέλεσε το μυστικό δείπνο. Ο καθαγιασμός των τιμίων δώρων δεν γίνεται με επίκληση,<sup>113</sup> αλλά με την απαγγελία των λόγων του Χριστού «**λάβετε φάγετε... πίετε εξ αυτού πάντες...**» Αντίθετα προς την εκφώνηση αυτή, **δεν επιτρέπουν μετάληψη των λαϊκών από το «Αίμα του Χριστού»!**...

- Έκαναν **καινοτομίες σε όλα τα μυστήρια της Εκκλησίας** (Βάπτισμα, Χρίσμα, Ιερωσύνη, Εξομολόγηση, Γάμο, Ευχέλαιο). Το βάπτισμα το κάνουν με ράντισμα, διέσπασαν τη σύνδεση των μυστηρίων Βαπτίσματος, Χρίσματος, και θείας Ευχαριστίας, δεν γίνεται συλλειτουργία κατά τις λατρευτικές συνάξεις κλπ. **Ο Σταυρός δεν γίνεται με τα τρία δάκτυλα ενωμένα σε ένα σημείο** για να φανερώνει την πίστη στα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος και συγχρόνως σε μια ουσία, δηλ. σε ένα Θεό.<sup>114</sup>

- Πλήθος άλλες διαφορές υπάρχουν μεταξύ της παπικής και Ορθόδοξης Εκκλησίας, όπως **η θεωρία για την “περισσεύουσα αξιομισθία” του Χριστού και των αγίων** που την διαχειρίζεται ο πάπας, η διδασκαλία περί του απολύτου προορισμού, η άποψη περί της ενιαίας μεθοδολογίας για την γνώση του Θεού και των κτισμάτων, η οποία οδήγησε στην σύγκρουση μεταξύ θεολογίας και επιστήμης. **Διαφορετικός είναι και ο τρόπος θεολογίας στη Δύση**

<sup>112</sup> Εκ του Μητρ. Ναυπάκτου Ιεροθέου, δείτε σχετ. υποσημείωση σε επόμενη σελίδα.

<sup>113</sup> Διαβάστε την «Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας» του Αγίου Νικολάου του Καβάσιλα, και αποσπάσματα εδώ: [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm\\_Leit\\_Kavasila.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm_Leit_Kavasila.pdf)

<sup>114</sup> Για το Σταυρό και τη θαυμαστή δύναμή του διαβάστε: [www.imdleio.gr/diaf/2006/15-STAYROS\\_iamatikos.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2006/15-STAYROS_iamatikos.pdf)

(σχολαστικισμός), από την Ορθόδοξη Ανατολή (ησυχασμός). Η προσπάθεια διερεύνησης των μυστηρίων της πίστεως στη Δύση γίνεται με την λογική (Άνσελμος Καντερβουρίας, Θωμάς Ακινάτης), ενώ στην Ορθόδοξη Εκκλησία επικρατεί ο ησυχασμός, δηλαδή η κάθαρση της καρδιάς και ο φωτισμός του νου, για την απόκτηση της γνώσης του Θεού. Και αφήσαμε για να αναφέρομε στο τέλος μια σημαντική αλλά και αντιφατική προς τα ήδη αναφερθέντα πλάνη.

• Το δόγμα της ασπίλου συλλήψεως της Θεοτόκου και γενικά τη ...Μαριολατρεία, κατά την οποία η Παναγία ανυψώνεται ως την Τριαδική Θεότητα και μάλιστα γίνεται λόγος και για Αγία Τετράδα.<sup>115</sup> Το δόγμα αυτό εκτός του ότι αφαιρεί από τη Θεοτόκο το βραβείο για τον αγώνα της να γίνει το τιμιότατο και καθαρότατο σκεύος για την σάρκωση του Ενός της Αγίας Τριάδος, συγκρούεται με το πρωτείο του πάπα, που είναι προνόμιο του αποστόλου Πέτρου, όπως λένε οι παπικοί. Δηλ. πως το πρωτείο στηρίζεται στον Πέτρο, όταν η Παναγία είναι ανώτερή του, συμμετείχε στην Πεντηκοστή, και κατά την Σταύρωση δεν ανατίθεται από τον Χριστό στον Πέτρο αλλά στον Ιωάννη τον Θεολόγο; Και πως ενώ οι παπικοί δέχονται κτιστή τη Χάρη τη Θεού έγινε άσπιλη η σύλληψη, ενώ η Παναγία δεν ήταν ήδη Θεός όπως ο Υιός της; Διότι η κτιστή χάρη δεν δημιουργεί θεούς κατά χάριν, απλώς μπορεί να βοηθήσει ηθικά.

Όλες οι παραπάνω παπικές επινοήσεις είναι εξαρτώμενες μεταξύ τους προστιθέμενες ή αντιφατικές πλάνες. Κεντρικό σημείο απόκλισης από την Ορθοδοξία μπορεί, εκτός των προσωπικών εμπειριών επεμβάσεων των παπών, να θεωρηθεί το ότι: «Ενώ οι Ορθόδοξοι πιστεύουμε<sup>116</sup> ότι ο Θεός έχει άκτιστη ουσία και άκτιστη ενέργεια και ότι ο Θεός έρχεται σε κοινωνία με την κτίση και τον άνθρωπο με την άκτιστη ενέργειά Του, εν τούτοις οι Παπικοί πιστεύουν ότι στον Θεό η άκτιστη ουσία ταυτίζεται με την άκτιστη ενέργειά Του (actus purus) και ότι ο Θεός επικοινωνεί με την κτίση και τον άνθρωπο δια των κτιστών ενεργειών Του, δηλαδή ισχυρίζονται ότι στον Θεό υπάρχουν και κτιστές ενέργειες. Οπότε η Χάρη του Θεού δια της οποίας αγιάζεται ο άνθρωπος θεωρείται ως κτιστή ενέργεια.<sup>117</sup> Αλλά έτσι δεν μπορεί να αγιασθεί»... Από αυτή τη βασική διδασκαλία προέρχεται η διδασκαλία περί εκπόρευσης του Αγίου Πνεύματος εκ του Πατρός και εκ του Υιού, το καθαρτήριο πυρ, το πρωτείο του Πάπα κλπ.

Για όλα αυτά ο πρόσφατα ανακηρυχθείς άγιος π. Ιουστίνος Πόποβιτς βλέπει την πτώση του πάπα να είναι ξεχωριστή: «Εις την ιστορίαν του ανθρωπίνου γένους υπάρχουν τρεις κυρίως πτώσεις: του Αδάμ, του Ιούδα, και του Πάπα».

Να γιατί λοιπόν ο πάπας της παλαιάς Ρώμης είναι μεν **μεγάλος επίσκοπος - αστέρας**, αλλά συγχρόνως ο Ιωάννης τον **παρατηρεί να πέφτει διαρκώς «καιγόμενος σαν λαμπάδα»**. Η λαμπάδα για τους πιστούς έχει αντίθετη έννοια από ότι εδώ. Το φως της λαμπάδας των πιστών είναι συμβολικά το φως της θείας χάριτος που δίδει στους πιστούς μετάνοια, καθαρισμό από την αμαρτία και φωτισμό και, στο πέρασμα του χρόνου, **όσο καίγεται η λαμπάδα τόσο ο πιστός ανεβαίνει πνευματικά**. Αντίθετα η λαμπάδα του πάπα καίγεται από τη φωτιά της πονηρής προσπάθειάς του να κατακτήσει τα γήινα, προκαλώντας όλο και μεγαλύτερη πνευματική πτώση, όσο περνάει ο χρόνος, στον ίδιο και τους ακολούθους του. Και εδώ στην 3η σάλπιγγα ο αστέρας πέφτει στα πόσιμα γλυκά νερά: **«και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών και πάνω στις πηγές των νερών»**.

<sup>115</sup> Πολλά στοιχεία εδώ είναι του Μητρ. Ναυπάκτου Ιεροθέου, «Βασικά σημεία διαφοράς μεταξύ Ορθοδόξου Εκκλησίας και Παπισμού», από το τεύχος της «Παρέμβασης» του Απριλίου 2001. [https://www.parembasis.gr/2001/01\\_04\\_13.htm](https://www.parembasis.gr/2001/01_04_13.htm)

<sup>116</sup> Από το ως άνω κείμενο του μητρ. Ιεροθέου.

<sup>117</sup> Η «κτιστή ενέργεια» συγγενεύει με τον όρο που χρησιμοποιεί η επιστήμη, και αν αφορά τα σώματα μπορεί και να ταυτίζεται με τα ενεργειακά πεδία της Φυσικής... όπου ύλη και ενέργεια είναι ισοδύναμα... Για την ψυχή υποτίθεται ότι ταυτίζεται με κτιστές ενέργειες ανάλογες του κόσμου των αγγέλων... Αλλά οι άγγελοι δεν έχουν καμιά κοινή διάσταση με τον υλικό κόσμο. Συνεπώς δεν μπορούν να μεταδώσουν στα σώματα χάρη, αν δεν παρεμβληθεί η άκτιστη χάρη του Θεού που δεν δέχονται οι παπικοί... Άρα ούτε θαυμαστές ιάσεις μπορούν να γίνουν!... Διαβάστε το «πνευματικές οντότητες» υπό ΛΜΔ: [www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf)



Ο πονηρός πλέον αυτός επίσκοπος πέφτει σε μια σημαντική αίρεση. Στην **παναίρεση της Πανθηρησκείας**, η οποία μολύνει, με τις προβαλόμενες δημόσια πανθηρησκευτικές συνάξεις, το δόγμα της Χριστιανικής πίστης για τη σωτηρία μέσω των Μυστηρίων της Εκκλησίας, από τα οποία πρώτο είναι αυτό του Βαπτίσματος. **«...Απάντησε ο Ιησούς: αληθώς σου λέγω, εάν δεν γεννηθεί κάποιος εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν μπορεί να εισέλθει στην Βασιλεία του Θεού»** (Ιω Γ-5). Υποβαθμίζεται δηλ. ο ρόλος της Εκκλησίας του Χριστού. Και για μας τους Ορθοδόξους δεν θα υπήρχε πρόβλημα αν δεν συμμετείχαμε σ' αυτές ελκυόμενοι από την κοσμική ακτινοβολία του πάπα, ενός αφεντικού της αιματοβαμμένης ήδη Νέας Τάξης. Στις συνάξεις αυτές που εκπροσωπούν τα πιο αντιφατικά μεταξύ τους θρησκευτικά ρεύματα, ο πάπας καταλαμβάνει την κεντρική θέση και παρουσιάζεται σαν ανώτατη πνευματική αρχή, επεκτείνοντας την υποτιθέμενη επιρροή του σαν «αντιπρόσωπος του Θεού στη γη» και στους μη Χριστιανούς.

Γράφει ο γέροντας Γεώργιος Καψάνης, της Μονής οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους: **«Ζούμε σε εποχή συγχύσεως, διαχριστιανικού και διαθηρησκειακού συγκρητισμού (αναμείξεως), προωθήσεως της λεγομένης «Νέας Εποχής». Το πλήρωμα της Εκκλησίας μας επηρεάζεται. Πρόσφατα Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών έγραφε ότι ημπορεί να ανάψει κεριά μπροστά στην εικόνα της Παναγίας, όπως και μπροστά στο άγαλμα μιας από τις θεές του Ινδουισμού»!**<sup>118</sup>

Να λοιπόν γιατί ο αστέρας της Αποκάλυψης πέφτει στα γλυκά νερά, και μάλιστα στις πηγές τους. Διότι υποβιβάζεται η αναγκαιότητα των μυστηρίων της Εκκλησίας, με πρώτο αυτό του Βαπτίσματος, αλλά και του λόγου του Θεού που αυτή κηρύσσει, και μάλιστα στην αυθεντική του μορφή, αυτή των πηγών της, που εκπροσωπείται από τους Ευαγγελιστές, Αποστόλους, Προφήτες, Διδασκάλους και άλλους Δικαίους της Εκκλησίας.

**«Και το όνομα του αστέρα λέγεται ο Άψινθος (όπως και το φυτό με την κατάπικρη γεύση, την αψινθιά). Και έγινε το ένα τρίτο των νερών σαν άψινθος και πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί πικράθηκαν»** (8-11). Πανθηρησκεία επομένως και Εκκλησία δεν συμβιβάζονται. Μάλιστα το ένα τρίτο των πιστών «πικράθηκε», και πολλοί των ανθρώπων πέθαναν πνευματικά όταν θεώρησαν κατόπιν αυτών των Συνάξεων ασήμαντο ή άχρηστο το Βάπτισμα και δεν προσήλθαν να ενωθούν στην Αγία του Θεού Εκκλησία.

Επομένως ο πάπας δια των Πανθηρησκειακών συγκεντρώσεων υποβιβάζει ή σωστότερα εξευτελίζει το κύρος του Χριστιανισμού χάριν των πολιτικών σκοπιμοτήτων της Νέας Τάξης. **Με αυτό τον τρόπο η Χριστιανική διδασκαλία που είναι «ύδωρ ζων» πικραίνεται, και ακόμη και το Βάπτισμα, που επίσης γίνεται με νερό, δεν θεωρείται απαραίτητο, όταν ακόμη και οι δαίμονες που εκδιώκονται απ' αυτό έχουν την τιμητική τους θέση δια των εκπροσώπων τους (όπως αυτών του Βουντού) στις συγκεντρώσεις αυτές!**

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος δίνει στον «αστέρα» λόγω της πίκρανης που προκαλεί στις ψυχές για τη Χριστιανική διδασκαλία και ιδιαίτερα στο εισαγωγικό της Εκκλησίας μυστήριο του Βαπτίσματος, το όνομα Άψινθος ή όπως αλλιώς θα λέγαμε **Πικραντής** ή **Δηλητηριαστής ψυχών**. Αυτή είναι μια νέα ουρανόσδοτη ονομασία για τον πάπα (Πικραντής ή Δηλητηριαστής) και τη συγκεκριμένη αίρεσή του (Πίκρανη ή Δηλητηρίαση), προστιθέμενη στις παλιές που δεν αναίρεσε.

Αυτό το νόημα έχει η 3η σάλπιγγα, αλλά υπάρχει και στον υλικό κόσμο μια εικόνα πολύ ταιριαστή σ' αυτό. Είναι η καταστροφή, στις 26 Απριλίου 1986, στο πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας του Τσερνομπίλ, που στα Ουκρανικά σημαίνει **Άψινθος**, και αποτελεί επιβεβαίωση ότι συντελούνται τα προβλεπόμενα από την 3η σάλπιγγα ενώ συγχρόνως είναι και προειδοποίηση για αλλαγή πνευματικής πορείας, αν δεν θέλομε να

<sup>118</sup> «Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός (Παπισμός) - Κύρια Διαφορά»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2006/21-orthodoxia-rwm-Kapsanis.pdf>

συνεχισθούν αυτές οι πληγές. Στα πυρηνικά εργοστάσια γίνονται σχάσεις ανάλογες με αυτές που γίνονται στα άστρα, και ο αστέρας της Αποκάλυψης έχει επομένως την αντιστοίχισή του στην εκεί καταστροφική έκρηξη. Την έκρηξη στο Τσερνομπίλ είχε προφητεύσει ο **γέροντας Αριστοκλής** (1838-1918) από την Μόσχα. **«Η αναγέννηση στη Ρωσία θα αρχίσει μετά μια πολύ ισχυρή έκρηξη στην όχθη ενός μεγάλου ποταμού».**

Το 1986 ζούσε στον κόσμο αυτό ο γέροντας Παΐσιος και έλεγε: **«Εκεί, στην Αποκάλυψη, ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει ότι είδε αστέρα μέγα καιόμενο να πέφτει από τον ουρανό μολύνοντας, πικραίνοντας, και δηλητηριάζοντας θανάσιμα τα νερά και τις πηγές των υδάτων... Και το όνομα του αστέρος ΑΨΙΝΘΟΣ... Ουκρανικά Τσερνομπιλ. Όσοι περιμένουν ακόμη να πέσει κάποιο αστέρι από τον ουρανό έχουν πλανηθεί. Ποτέ δεν πρόκειται να καταλάβουν ότι αυτό έχει ήδη γίνει!»<sup>119</sup>**

Είναι ξεκάθαρη η τοποθέτηση του γέροντος Παϊσίου ότι **το σημάδι της 3ης σάλπιγγας δόθηκε**, και βέβαια στον κατάλληλο καιρό. Τον ίδιο χρόνο, στις **27-10-1986** έγινε η **Πανθρησκευτική Συνάντηση της Ασίας**.

Δεν παύει όμως να ενεργεί και σήμερα η πνευματική αιτία της καταστροφής, που είναι η διενέργεια των πανθρησκευτικών και οικουμενιστικών αλλά και πολλών άλλων μικρότερων διαθρησκειακών συνάξεων, επομένως δεν είναι περίεργο που **στη γη οι πληγές συνεχίζονται**. Μετά από σεισμό<sup>120</sup> που προκάλεσε θαλάσσιο τσουνάμι στις 11 Μαρτίου του 2011 έγινε καταστροφή **σε πυρηνικά εργοστάσια τη Ιαπωνίας** με ανάλογες επιπτώσεις από διαφυγή ραδιενέργειας όπως αυτές του Τσερνομπίλ της Ουκρανίας. Αλλά την ίδια χρονιά στις 27-10-2011 έγινε νέα Πανθρησκευτική Συνάντηση στην Ασία!<sup>121</sup>

Η Πανθρησκευτική συνάντηση της Ασίας δεν έγινε τυχαία το 1986. Το 1986 ήταν και το έτος που έγινε η πρώτη προσπάθεια συμφωνίας μεταξύ των προέδρων **Κορμπατσώφ και Ρήγκαν στο Βλαδιβοστόκ** για να μπει η Ρωσία στη Νέα Τάξη. **Είχε προηγηθεί συμφωνία<sup>122</sup> του πολωνού πάπα Ιωάννη Παύλου 2ου με τον Αμερικανό πρόεδρο Ρήγκαν για να ανατραπεί το καταρρέον οικονομικά καθεστώς του κομμουνισμού στην Ευρώπη.**

Αλλά υπάρχει μία είδηση<sup>123</sup> που κάνει ακόμα πιο σημαντική την συγκεκριμένη ημερομηνία. **«Στις 27 Οκτ. 1986 οι υπολογιστές συνέδεσαν τα οικονομικά συστήματα του κόσμου δημιουργώντας μια παγκόσμια οικονομία. Έτσι γεννήθηκε η σύγχρονη ελεύθερη αγορά».** Μάλλον από τότε, με τη διευκόλυνση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, άρχισε ο καθοδηγούμενος από διεθνείς χρηματιστηριακούς κύκλους οικονομικός έλεγχος των χωρών, προκειμένου όλοι να οδηγηθούν σε πλήρως κατευθυνόμενη **παγκόσμια οικονομία**.

Είναι ενδιαφέρον ότι η **3η Οικουμενική Σύνοδος** το 431 στην Έφεσο, κατέδικασε τον Νεστόριο, που δεν αναγνώριζε την Παναγία ως Θεοτόκο, αλλά σαν χριστοτόκο. Η Θεοτόκος όμως είναι όλης της Εκκλησίας πνευματική μητέρα. **Όταν υποβαθμίζεται η Θεοτόκος υποβαθμίζεται η Εκκλησία και η σχέση όλων των μελών της με τον Θεό.** Αν γέννησε ένα απλό χριστό Κυρίου η Θεοτόκος τότε τα Μυστήρια της Εκκλησίας είναι τυπικά και όχι αληθινά.

<sup>119</sup> Από την ενότητα «ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ» του βιβλίου του κ. Νικ. Ζουρνατζόγλου, «ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ - ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ό ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ».

<sup>120</sup> Δείτε και «Αναστατώσεις και καταστροφές παντού» υπό ΛΜΔ: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/02/anastat.pdf>

<sup>121</sup> Μπορεί, όποιος επιθυμεί να διεισδύσει περισσότερο, να δει ότι στην Ουκρανία εξεργάηη ο 4ος αντιδραστήρας και στην Ιαπωνία και οι 4. Και αυτό ίσως διότι από τις Οικουμενιστικές - Πανθρησκευτικές συνάξεις η Ουκρανία σαν χώρα με λαό κράμα Καθολικών και Ορθοδόξων βλάπτεται από την μη προσέλευση των πιστών στο Ορθόδοξο δόγμα το οποίο διακηρύσσει θεολογικότερα ο 4ος ευαγγελιστής (Ιωάννης ο Θεολόγος), ενώ η Ιαπωνία βλάπτεται καθολοκληρίαν, σαν παγανιστική χώρα, υποβαθμίζοντας τη σημασία και των 4 ευαγγελιστών και μη προσερχόμενη στην πίστη. Όπως οι 4 ευαγγελιστές παρέχουν ενέργεια ζωής με το λόγο του Κυρίου που περιέχουν, έτσι και οι πυρηνικοί ανιδραστήρες προσφέρουν ενέργεια για τις καθημερινές ανάγκες της ζωής.

<sup>122</sup> Στις 24-9-1992, το «TIME» χαρακτήρησε «**Ιερά Συμμαχία**» (HOLY ALLIANCE) τη συνεργασία πάπα - Ρήγκαν για την ανατροπή του κομμουνισμού.

<sup>123</sup> Δείτε σχετικό βίντεο: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

Διότι χριστό ονομάζει ο Θεός, στην Παλαιά Διαθήκη, ακόμη και τον μη Ιουδαίο βασιλιά Κύρο.<sup>124</sup>

**Η 3η σάλπιγγα παρατηρούμε έτσι να έχει σχέση αλλά με αντίθετο νόημα προς τις αποφάσεις της 3ης Οικουμενικής Συνόδου.** Κατά το σκεπτικό του Αγίου Νεκταρίου **μία ακόμη ζώνη πνευματικής προστασίας των Χριστιανών από τις δημόσια κυκλοφορούσες πλάνες, έχει πάψει να υφίσταται.** Αναλογιζόμαστε έτσι πόσο μεγάλη υπήρξε η συμβολή του Χριστιανικού βασιλείου των Ρωμαίων από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, συμπεριλαμβανομένου και αυτού της Ρωσίας, στο να προστατεύει τους ανθρώπους του από πνευματικά θανάσιμες πλάνες, και να τους ενημερώνει γι' αυτές μέσω Εκκλησιαστικών Συνόδων. Όσο όμως ο κόσμος γίνεται στη δημόσια ζωή εχθρικότερος στους πιστούς, τόσο γίνεται ισχυρότερη η παρουσία του Θεού μέσα σε όσους τον λατρεύουν «**εν πνεύματι και αληθεία**», και έχει ληφθεί ήδη η πρόνοια γενικότερης προστασίας των, με το μυστικό σφράγισμά τους, το οποίο όπως είπαμε δεν αφορά μια μόνο εποχή, αλλά όλους τους έσχατους χρόνους των σαλπίγγων.

Παρατηρήσαμε λοιπόν, ότι η **πλάνη του αρειανισμού** αφού εκτόπισε από το νου των ανθρώπων την αληθινή γνώση για την ύπαρξη στον Κύριο Ιησού Χριστό Θεϊκής φύσης, και όχι μόνο ανθρώπινης, **ουσιαστικά περιόρισε τον Θεό στον Ουρανό**, και μέσα στη ροή του χρόνου γέννησε πολλούς άλλους **γήινους “χριστούς”** με πρώτο τον “αλάθητο” πάπα της Ρώμης ή **“υπερανθρώπους”** όπως τους ηγέτες του κομμουνισμού και ναζισμού.<sup>125</sup> Αυτοί όχι μόνο βασάνισαν τον κόσμο με τις υπερήφανες και παρανοϊκές ιδέες τους, αλλά και γέμισαν πτώματα τις χώρες της οικουμένης από όπου πέρασαν. Δεν στάθηκαν όμως μόνο ως εδώ, οι αρειανίζοντες, αλλά θέλοντας να σταθεροποιήσουν την πλάνη τους, ενώ είναι φθαρτοί άνθρωποι, την ανακήρυξαν όπως και τους εαυτούς των αλάθητη. Δηλ. τα αρειανής έμπνευσης κινήματα του κομμουνισμού και ναζισμού δίωξαν την διδασκαλία της Εκκλησίας, απαγορεύοντάς την όπου μπορούσαν, και αντικαθιστώντας την με τις δικές τους «αλάθητες» ιδεολογίες, γιαυτό και οι οπαδοί τους τις τιμούν σε κάθε αναφορά τους με θρησκευτική ευλάβεια. **Αυτή όμως, η αντικατάσταση της Χριστιανικής διδασκαλίας με άλλη αντίθετων αρχών, τείνει να γίνει βλασφημία του Αγίου Πνεύματος ανάλογα με το βαθμό αποδοχής της, δηλ. να είναι ασυγχώρητη.** Η προσθήκη της Οικουμενιστικής και Πανθρησκευτικής πλάνης στις κυκλοφορούσες δημόσια πλανεμένες αντιλήψεις και ιδεολογίες μειώνει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων στην Εκκλησία, πικραίνοντας τις ψυχές και είναι αντίστοιχη της πλάνης του Νεστορίου που υποβίβαζε το κύρος της Θεοτόκου, όπως εξηγήσαμε πριν.

Η επαναφορά των αρχαίων αιρέσεων με νέα μορφή και όνομα στη δημοσιότητα δείχνει ότι προχωράμε στην γενική συσκότιση που θα αναδείξει τον τελικό Αντίχριστο. **Η τρίτη σάλπιγγα χρονικά προσδιορίζεται από το πυρηνικό ατύχημα του Τσερνομπίλ (1986),** αλλά οι πνευματικές διεργασίες που αφορά άρχισαν ενωρίτερα, λαμβάνοντας σχήμα με τις οικουμενιστικές συνάξεις μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1948), και βέβαια συνεχίζονται αφού η πίκραση συνεχίζει να εκδηλώνεται και στο εξωτερικό πεδίο, με νεότερο χτυπητό ατύχημα αυτό της Ιαπωνίας (2011). Μετά την τρίτη σάλπιγγα άρχισαν οι διαδικασίες της Παγκοσμιοποίησης στηριζόμενες στα ήδη σαθρά θεμέλια των προηγμένων κινημάτων.

<sup>124</sup> Δια του προφήτου Ησαΐου: «Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρω...» (Ησ. Μθ 1). Χριστοί ήταν από τους Ισραηλίτες οι ιερείς, οι προφῆτες και οι βασιλείς.

<sup>125</sup> Κατά τον Άγιο π. Ιουστίνο Πόποβιτς: **‘Ο Άρειανισμός δεν έχει ακόμη ταφεῖ. Εἶναι σήμερα τῆς μόδας και ἔχει διαχυθεῖ σὰν ψυχὴ στὸ σῶμα τῆς σύγχρονης Εὐρώπης.** Στην κουλτούρα τῆς Εὐρώπης, στὴν φιλοσοφία, στὴν ἐπιστήμη, στὸν πολιτισμὸ καὶ ἐν μέρει στὴν θρησκεία τῆς, ὑπάρχει κρυμμένος ὁ Άρειανισμὸς. παντοῦ ὁ Χριστὸς συστηματικὰ καταβιβάζεται σὲ ἀπλὸ ἄνθρωπο. «**Πόθεν τόσος ἀρειανισμὸς σήμερα;**» διερωτᾶται ὁ Γέρων Ἰουστίνος. «**Ὁ ἄνθρωπος ἔγινε σήμερα τὸ μέτρον τῶν πάντων, μέτρον ὄλων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ὄντων καὶ πραγμάτων. Μετρῶν μὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὰ πάντα ὁ εὐρωπαϊκὸς ἄνθρωπος ἀπορρίπτει πᾶν ὄ,τι εἶναι εὐρύτερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, μεγαλύτερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπειρότερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Τὸ στενὸν τοῦ μέτρον στενεύει τὸν Θεάνθρωπον εἰς ἄνθρωπον.**» (Θεάνθρωπος, σελ. 140-142).

Αναφέραμε τι έλεγε ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ και άλλοι ερευνητές για την πορεία της κατάστασης στην Αμερική, η οποία τώρα ηγείται στην προσπάθεια για μια μοναδική κυβέρνηση σε όλο τον κόσμο και ένα (παγκόσμιο) ηγέτη.

Λίγα χρόνια μετά το Τσερνομπίλ η προσπάθεια της παγκοσμιοποίησης παίρνει το όνομα **Νέα Τάξη Πραγμάτων** από τον αμερικανό πρόεδρο Τζόρτζ Μπους τον πρεσβύτερο, κατά τον πόλεμο του Ιράκ το 1990.<sup>126</sup> Ο τότε πρόεδρος Alan Greenspan, της Ομοσπονδιακής Τράπεζας Αποθεμάτων (**Federal Reserve**) που έμμεσα κατευθύνει την πολιτική της Αμερικής, μας είπε για το μέλλον όπως το έβλεπε ο ίδιος: **«Ανησυχώ πολύ λίγο για το θέμα των ξένων επενδύσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αντίθετα, η ενοποίηση των παγκόσμιων οικονομιών είναι μία επιθυμητή εξέλιξη. Οι παγκόσμιοι ηγέτες προφητεύουν και φωνάζουν για μια ενωμένη οικονομία, μια συγκεντρωτική κυβέρνηση, ένα μοναδικό άτομο που θα οδηγήσει την ανθρωπότητα... στην επόμενη χιλιετηρίδα».**<sup>127</sup> Να ο χιλιασμός και στη Νέα Τάξη, σαν συνέχεια της πνευματικής κληρονομιάς από τον κομμουνισμό και ναζισμό, όπως και η συνέχεια του αρειανισμού με το «ένα μοναδικό άτομο»...

Οι άνθρωποι πρέπει να μείνουν υποταγμένοι, και μάλιστα σε ένα μόνο άτομο! Το μόνο που δεν λένε είναι ότι **πρέπει τα γράμματα του ονόματός του αθροιζόμενα να δίνουν σαν αποτέλεσμα το 666!!!**<sup>128</sup> Αυτό μάλιστα παριστάμενο στις ράβδους «οδηγούς» του barcode (του προτύπου EAN-13) κυριαρχεί στην αγορά,<sup>129</sup> περίπου από το 1990, όταν η ηλεκτρονική εξελίχθηκε. Εφευρέθηκε όμως ενωρίτερα, το 1973.

Και ο **Henry Spaak**, πρώην γεν. γραμματέας της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας (NATO): **«Αυτό που θέλουμε είναι ένα άνθρωπο με ικανό ανάστημα για να διατηρήσει την υποταγή όλων των ανθρώπων και να μας εξυψώσει από τον οικονομικό βάλτο μέσα στον οποίο βυθιζόμαστε. Στείλτε μας έναν τέτοιο άνθρωπο και είτε είναι θεός είτε είναι διάβολος, εμείς θα τον δεχτούμε»!** Στην πραγματικότητα “θεοί” και “διάβολοι”, για τον δυτικό τρόπο σκέψης, λίγο διαφέρουν.

Τότε, περί το 1990, αρχίζουν σύμφωνα με το όραμα του **Αγίου Καλλινίκου** από την Ρουμανία, που έγινε με τη μεσολάβηση του Αγίου Νικολάου και Αγίου Γεωργίου, **τα κυρίως γεγονότα της συντελείας** (7500 από Αδάμ).<sup>130</sup> Επομένως η «**Νέα Τάξη**» (New World Order ή **NWO**) χαρακτηρίζει τα γεγονότα αυτά ως το τέλος του κόσμου.

Μετά την τρίτη σάλπιγγα λοιπόν έρχεται η νεοταξική προσπάθεια παγκοσμιοποίησης, στηριγμένη στην ίδια **σάπια πνευματικότητα** που γέννησε τον κομμουνισμό και ναζισμό.

**2.7. Η τέταρτη σάλπιγγα. «Και ο τέταρτος άγγελος σάλπισε. Και χτυπήθηκε το ένα τρίτο του ήλιου και το ένα τρίτο της σελήνης και το ένα τρίτο των αστεριών, για να σκοτεινιάσει το ένα τρίτο από αυτά, και η ημέρα να μη φωτίσει κατά το ένα τρίτο της, και η νύχτα παρόμοια».** (8-12)

Ο τέταρτος άγγελος κρύβει το φως του ήλιου, των άστρων και της σελήνης κατά το ένα τρίτο, δηλ. **επιτρέπει να μειωθεί η φωτιστική διδασκαλία των λόγων του Χριστού στη γη** κατά το τρίτο (1/3), και έτσι να έρθουν μεγάλοι πειρασμοί που θα πλήξουν όχι μόνο τους ασεβείς αλλά και τους αμελείς Χριστιανούς, με την δημιουργία συγκρούσεων μεταξύ των διαφόρων ομάδων από την αύξηση της εμπάθειας. Διότι η **εμπάθεια κερδίζει έδαφος όταν ο λόγος του Θεού παύει να συγκρατάει τα άτομα από τις κακές διαθέσεις τους.**

<sup>126</sup> Δείτε το 27-10-1986, Τσερνομπίλ, Ομιλία Μπους κλπ: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

<sup>127</sup> <https://www.imdle0.gr/html/nwo.htm>

<sup>128</sup> Βλ. «666-υπολογισμοί»: [https://www.imdle0.gr/html/666\\_yp.htm](https://www.imdle0.gr/html/666_yp.htm)

<sup>129</sup> Βλ. άνω υποσημείωση και BARCODE - απλοποιημένη σύντομη ανάλυση: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/gen/html-proph/barcode\\_analysis.htm](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/gen/html-proph/barcode_analysis.htm)

<sup>130</sup> Θα το βρείτε στον τόμο των «Προφητειών» σελ.112.



Μάθαμε τι γίνεται στην Αμερική από τον π. Σεραφείμ Ρόουζ, αλλά τα ίδια ισχύουν στην Ευρώπη ακόμη και στην Ορθόδοξη Ελλάδα. Προχωράει δηλ. η ιδέα του περιορισμού των δικαιωμάτων των Χριστιανών στο τομέα της εκπαίδευσης, στον τομέα της δημόσιας προβολής της πίστης των κλπ, ενώ αντίθετα διαφημίζονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης βλάσφημες θεωρίες και ταινίες, και η ανηθικότητα εκτός του ότι προβάλλεται συγχρόνως και επαινείται...

Μετά την οικονομική ενοποίηση των χρηματιστηριακών αγορών, του 1986, η φιλαργυρία των κύκλων διακίνησης του χρήματος δημιούργησε προβλήματα στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Δεν τους ενδιαφέρει αν πεθαίνει κόσμος από την πολιτική αυτή που υποστηρίζεται από τις ισχυρές χώρες όπως την Αμερική και τη Γερμανία. Παρόλο που δεν κερδίζουν ούτε οι απλοί Αμερικανοί ή Γερμανοί πολίτες αλλά μόνο οι μεγαλοχρηματιστές οι τελευταίοι δεν αλλάζουν την τακτική τους. Επειδή **«η φιλαργυρία είναι ρίζα πάντων των κακών»** κατά τον Απόστολο Παύλο, από τις άδικες ενέργειες των χρηματιστών ξεκινάει σαν αλυσσώτη αντίδραση μια αλλεπάλληλη ομάδα κακών στις επόμενες σάλπιγγες. Διότι το μίσος μεταξύ των ανθρώπων θα σκορπίσει σαν αποτέλεσμα των ενεργειών τους το θάνατο, μέσα και έξω από τις χώρες, στον πόλεμο που για το λόγο αυτό λέγεται **γενικός** από τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό.

Στην Ελλάδα, η φιλαργυρία των Τραπεζιτών με την σύμπραξη ντόπιων, πνευματικά νεκρών, συνεργατών μπαίνει σε ένα προχωρημένο στάδιο το 2010, σε μια ενορχηστρωμένη προσπάθεια λεηλασίας του Ελληνικού κράτους με τη βοήθεια της χρηματιστηριακής εταιρίας Goldman-Sachs και ξένων πολιτικών. **Τον ίδιο χρόνο εκρήγνυται το ηφαιστείο της Ισλανδίας Eyjafjallajokull (Εϊγιαφιατλαγιοκούλ)**. Τα αποτελέσματα είναι σχετικά ήπια, ιδίως από την τέφρα που σκέπασε τους Ουρανούς της Ευρώπης και άλλα μέρη λιγότερο. Δεν είχαμε οδυνηρά συμβάντα όπως νεκρούς, που υπήρχαν πχ από την έκρηξη του ηφαιστείου Krakatoa στην Ινδονησία το 1883, και έφτασαν τους 40.000, αλλά δεν προβλεπόταν κάτι τέτοιο από την Αποκάλυψη. Απλά, η επικίνδυνη στάχτη προκάλεσε σταμάτημα των αεροπορικών πτήσεων για αρκετό διάστημα. Η έκρηξη του ηφαιστείου έγινε την **20η Μαρτίου το βράδυ, κατά την εαρινή ακριβώς ισημερία**. Αυτό δηλώνει το αφύσικο να μην πηγαίνομε σε περισσότερο φως αλλά σε λιγότερο λόγω στάχτης. Προφανώς λοιπόν **ο χρόνος της έκρηξης του Ισλανδικού ηφαιστείου είναι σημάδι ότι η πνευματική συσκότιση μειώνει το φως του Χριστού, τον καιρό ακριβώς της Άνοιξης που φέρνει την Ανάσταση του Κυρίου και το αληθινό Φως, που ακολουθείται από την φωτολουσία των πυρίνων γλωσσών της Πεντηκοστής**. Δηλ. τον καιρό που θα έπρεπε ο σύγχρονος άνθρωπος να ετοιμασθεί για να δεχθεί το Αναστάσιμο φως, και να μπορέσει έτσι να λάβει τη λύση των προβλημάτων που τον απασχολούν, αυτός στρέφεται στο σκοτάδι των παθών, όπου αντί για λύση τον περιμένει καταστροφή.

Αυτό είπαμε έχει σχέση με την **“έκρηξη” της φιλαργυρίας των Τραπεζιτών - Χρηματιστών τον ίδιο καιρό**, αλλά επίσης και με την διαφήμιση των σαρκικών παθών σαν δείγμα ελευθερίας, και μάλιστα της ομοφυλοφιλίας. Γράψαμε<sup>131</sup> ήδη ότι **μετά τα σαρκικά πάθη έρχεται η φιλαργυρία, και κατόπιν έρχονται οι ταραχές μέσα στις χώρες, και ύστερα οι μεγάλοι πόλεμοι που θα καταλήξουν γρήγορα στον 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο**.

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης (Council of Europe Parliamentary Assembly ή PACE) λέει είδηση του πρακτορείου Ιντερφάξ, ένα πρόβλημα έχει, την **ομοφυλοφιλική συμπεριφορά**: **«Ευρωβουλευτές προτείνουν να διδάσκονται τα παιδιά του σχολείου για τις ιδιαιτερότητες της ομοφυλοφιλικής συμπεριφοράς»**. Αλλά μια ομάδα Ρώσων Ορθοδόξων αναρωτιούνται: **«Είναι δυνατόν η κάποτε Χριστιανική Ευρώπη να έχει ξεχάσει την Αγία Γραφή και την κατάληξη που είχαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα»;**

Ίσως και ο **τόπος του ηφαιστείου δεν είναι τυχαίος**. Έγινε στην Ισλανδία την χώρα που περισσότερο υποστήριξε την ομοφυλοφιλία κάτω από την πρώτη παγκοσμίως, δημόσια προβαλλόμενη, ομοφυλόφιλη ηγέτιδα:

<sup>131</sup> Περισσότερα και βίντεο στην 4η σάλπιγγα (pdf): [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf)

«Η πρώτη gay ηγέτης στον κόσμο, κέρδισε τις εκλογές στην Ισλανδία», λέει είδηση από ελληνικό site. «Είναι η πρώτη gay ηγέτης στον κόσμο που δεν έχει κρύψει την ομοφυλοφιλία της», διευκρινίζει. (Συζεί με σύμφωνο συμβίωσης).<sup>132</sup>

Αυτή η αύξηση της εμπάθειας που σκοτίζει το νου του λαού, οφειλόμενη στο κρύψιμο του Χριστού, της Εκκλησίας και των Αγίων στο δημόσιο βίο που κυριαρχείται από πνεύμα απιστίας, πλεονεξίας και εγωισμού αναμειγμένο με ανηθικότητα, δηλ. πνεύμα αποστασίας από τις αρχές του Χριστιανισμού, είναι βασικά η 4η σάλπιγγα. Σαν σημάδι της στο υλικό πεδίο μπορούμε να λάβουμε το προαναφερθέν ηφαιστειο της Ισλανδίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα είναι το μοναδικό φαινόμενο. Επειδή μάλιστα τα αποτελέσματα των σαλπγγων είναι, κατά ένα μέρος τους, προστιθέμενα είναι σχεδόν σίγουρο ότι κατά τον παγκόσμιο πόλεμο που περιγράφεται στην 6η σάλπιγγα θα προστεθεί και η συσκότιση όχι μόνο του πνευματικού ουρανού στα μυαλά των ανθρώπων, αλλά και της ατμόσφαιρας από τα τότε πολεμικά γεγονότα.

Αν την 4η σάλπιγγα τη δούμε φυσικά, κατά τις κοσμικές αντιλήψεις, θα διακρίνομε διάφορες αιτίες στο φυσικό κόσμο που αυξάνουν την μόλυνση στην ατμόσφαιρα και καλύπτουν τον ήλιο. Η απότομη εκβιομηχάνιση της Κίνας και Ινδίας, χωρίς μάλιστα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά και της Ρωσίας, δημιούργησαν συνθήκες απόκρυψης του ήλιου παρόμοιες με τις περιγραφόμενες στην 4η σάλπιγγα της Αποκάλυψης, αν εξετασθεί εξωτερικά. Αν προστεθεί και η μόλυνση από τα ηφαιστεια, τις τεράστιες πυρκαγιές διεθνώς, και τις συνέπειες από πολεμικές επιχειρήσεις, όπως το κάψιμο μέρους των πετρελαιοπηγών του Κουβέϊτ το 1991 από τον Σαντάμ Χουσεϊν, τότε το όλο σκηνικό πιθανόν να έχει φτάσει κάποια στιγμή στο ποσοστό σκοτεινιάσματος της Αποκάλυψης (1/3 ή 33%). Υπάρχει εξ άλλου η **πλανητική σκίαση**<sup>133</sup> ένα σχετικό φαινόμενο, που παρατηρήθηκε σχεδόν πρόσφατα, και οφείλεται σε νέφη που δημιουργούνται από μικροσωματίδια ρύπων. Η επιστήμη τα καταγράφει αυτά, και μετράει την πλανητική σκίαση από τη μείωση της ηλιοφάνειας<sup>134</sup> ή της συνολικής ηλιακής ακτινοβολίας, που γίνεται με ειδικά όργανα.

Δεν είναι ξεκάθαρο αν κάποτε το ποσοστό σκίασης έφτασε αυτό της Αποκάλυψης, διότι πρόκειται για παράγοντα κυμαινόμενο, και για τον λόγο ότι **το συγκεκριμένο φαινόμενο της «πλανητικής σκίασης» ή «global dimming» δεν είναι αρεστό στη Νέα Τάξη να ακούγεται πολύ**, επειδή θεωρείται αντίπαλο του φαινομένου του θερμοκηπίου,<sup>135</sup> στο οποίο οι νεοταξίτες στηρίζουν τις ελπίδες τους για... νέους φόρους! Λέει πχ η κλιματολόγος **Beate Liepert**: «*Νομίζαμε ότι ζούσαμε σ' ένα κόσμο πλανητικής υπερθέρμανσης, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι ακριβώς έτσι. Ζούσαμε σ' ένα κόσμο Πλανητικής Υπερθέρμανσης και Σκίασης και τώρα αφαιρούμε την Πλανητική Σκίαση. Οπότε καταλήγουμε στον κόσμο της Πλανητικής Υπερθέρμανσης*»...



Βέβαια υπάρχει το... **H.A.A.R.P.**<sup>136</sup> και άλλοι τεχνητοί και μη παράγοντες που επηρεάζουν το κλίμα, αλλά δεν εξετάζονται εδώ. Πάντως ο εξωτερικός τρόπος άμεσης προσέγγισης του θέματος δεν αποδίδει την πλήρη και αληθινή ερμηνεία του. Γι' αυτό το λόγο ενδιαφερθήκαμε πρώτα για την πνευματική - εσωτερική του ερμηνεία.

<sup>132</sup> Από την «4η σάλπιγγα» υπό ΛΜΔ: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf)

<sup>133</sup> Δείτε το σχετικό video του BBC: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/poly10/02/glob-dim.htm> ή pdf κείμενο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/04/Global\\_dimming.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/04/Global_dimming.pdf)

<sup>134</sup> Άλλο ηλιοφάνεια άλλο φωτεινή ενέργεια και άλλο ηλιακή ακτινοβολία. Εμάς μας ενδιαφέρει η φωτεινή ενέργεια που είναι μέρος της ηλιοφάνειας, η οποία είναι ένα μέρος της συνολικής ακτινοβολίας του ήλιου, που βέβαια δεν λαμβάνει όλη μέρος στα ίδια φαινόμενα.

<sup>135</sup> Πχ. η πλανητική σκίαση δημιούργησε ψύξη μεταξύ 1940 και 1970, από τους βιομηχ. ρύπους.

<sup>136</sup> Δείτε «Όπλα του Γενικού πολέμου» υπό ΛΜΔ: [https://www.imdleio.gr/diaf/2011/06/weapons\\_gen\\_war.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2011/06/weapons_gen_war.pdf)

Συνεχίζει όμως το ιερό κείμενο: **«Και είδα, και άκουσα έναν αετό να πετάει μεσούρανα, λέγοντας με φωνή μεγάλη. Ουαί (αλλοίμονο), ουαί, ουαί σ' αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη από τις υπόλοιπες φωνές της σάλπιγγας των τριών αγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν».** (8-13).

Αετός εμφανίζεται εδώ, και πετάει μεσούρανα, και λέει **τρία ουαί** (αλλοίμονο) σ' όσους κατοικούν πάνω στη γη. Αλλά τίποτα αργό δεν υπάρχει στις Γραφές. Όλα όσα γράφονται έχουν βαθύ και συγκεκριμένο νόημα. **«Τίποτα δεν είναι αργό από όσα είναι του Πνεύματος»** λέγει ο άγιος Κύριλλος.<sup>137</sup> Και ο Μέγας Βασίλειος λέγει επίσης ότι **«τίποτα μέχρι συλλαβής δεν είναι αργό των θεοπνεύστων λόγων».**<sup>138</sup>

Επομένως τα εδώ συμβολιζόμενα θα μας καταδείξουν πολύ μεγάλης σημασίας καταστάσεις για ολόκληρη τη γη. Θα δούμε κατόπιν ότι **τις τρεις τελευταίες σάλπιγγες ονομάζει επίσης «ουαί» ο Ιωάννης ο Θεολόγος** και συγγραφέας της Αποκάλυψης. Στο τέλος της 5ης σάλπιγγας αναφέρει: **«Το ουαί το ένα πέρασε· ιδού, έρχονται ακόμα δύο ουαί μετά από αυτά»** (9-12). Το επαναλαμβάνει στο τέλος της 6ης σάλπιγγας: **«Το ουαί το δεύτερο πέρασε· ιδού, το ουαί το τρίτο έρχεται γρήγορα»** (11-14). Στην 7η σάλπιγγα περιλαμβάνεται η Συντέλεια, γιαυτό και δεν έχει νόημα να διευκρινίσει πότε πέρασε το 3ο ουαί... Βάσει αυτών εξηγήσαμε ήδη σε άλλο κείμενο<sup>139</sup> ότι **τα τρία «ουαί» του αετού (που είναι ο ίδιος ο Ιωάννης που έχει σύμβολο τον αετό) είναι προτυπώσεις, καταστάσεις σε μικρογραφία όσων πρόκειται να συμβούν στις κυρίως σάλπιγγες,** δηλ. προειδοποιήσεις που έχουν ισχυρή σύνδεση με τα καθαυτά γεγονότα των τριών τελευταίων σαλπίγγων.

Επομένως η **4η σάλπιγγα** που αναλαμβάνει τη σκυτάλη των **μερικών κρίσεων που είναι και προειδοποιήσεις** όπως είπαμε, από την 3η, γύρω στην εποχή του Τσερνομπίλ (1986), δηλ. όταν αρχίζει η Νεοταξική παγκοσμιοποίηση, την παραδίδει όταν αρχίζουν τα τρία προειδοποιητικά ουαί πριν την πέμπτη σάλπιγγα. Και πάλι όμως τονίζουμε ότι οι ενέργειες των σαλπίγγων είναι κατά ένα βαθμό προστιθέμενες στις ακολουθούσες, και αφορούν το πνεύμα μας οπότε δεν πρέπει να δενόμαστε με ακριβείς ημερομηνίες, αλλά από τα νοήματα να αντιλαμβανόμαστε τον καιρό τους.

Η 4η σάλπιγγα σκοτίζει το νου των ανθρώπων με την προσπάθεια απόκρυψης της αληθινής διδασκαλίας του Χριστού, της Παναγίας, και των Αγίων, στα πρότυπα της πολτοποίησης όλων των θρησκειών που προωθεί η Νέα Τάξη. Σχολιάζεται<sup>140</sup> πχ (Ελλάδα): **«Ούτε μία φορά δεν αναφέρεται το όνομα «Θεοτόκος» ή «Παναγία» ή «Μητέρα του Θεού» στα νέα προγράμματα σπουδών για τα Θρησκευτικά στο Γυμνάσιο. Οι «σύγχρονοι» θεολόγοι που τα συνέταξαν θεωρούν προφανώς αρκετή την αναφορά στο πρόσωπο της Θεοτόκου στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού σχολείου, όπου μεταξύ άλλων εξετάζουν τη θεματική ενότητα «Η Παναγία στο Κοράνι» (Δ' τάξη Δημοτικού). Και στις τρεις τάξεις του Γυμνασίου, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών που το Υπουργείο ετοιμάζεται να εφαρμόσει από την επόμενη σχολική χρονιά (2013), η Θεοτόκος απουσιάζει»!**<sup>141</sup>

Με την απόκρυψη όμως του Χριστού, της Παναγίας και των Αγίων από τη δημοσιότητα, ανοίγει ο δρόμος της **“θέωσης”** των ως τώρα αρειανιζόντων πλανόντων και πλανομένων, όπως ο **πάπας**, ηγέτης τώρα της πανθηρσκειακής προσπάθειας, ή των πολιτικών ηγετών, από τους

<sup>137</sup> Στην ερμηνεία του προφήτη Ησαΐα (κεφ. Β) με την ευκαιρία που αλλιώς αναφέρεται ο Θεός στην μία περίπτωση και αλλιώς στην άλλη. Και ερωτά που είναι το λάθος; Αλλά απαντάει δεν υπάρχει τίποτα αργό στα του Πνεύματος: **«...Τίς οὖν ἡ αἰτία; Ἡ γὰρ ἐκεῖ λείπει, ἢ ἐνταῦθα παρέλκει. Ἄλλ' οὐδὲν ἄργον τῶν τοῦ Πνεύματος»...**

<sup>138</sup> **«...τοῦ μηδὲ μέχρι συλλαβῆς ἄργόν τι εἶναι τῶν θεοπνεύστων ῥημάτων».** Ομιλία 6η στην Εξαήμερον, του Μεγάλου Βασιλείου.

<sup>139</sup> Διαβάστε **«Τα τρία ουαί της Αποκάλυψης»** υπό ΛΜΔ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

<sup>140</sup> Από τον θεολόγο κ. Ιωάννη Τάτση.

<sup>141</sup> [www.epirus-ellas.gr/2012/07/blog-post\\_117.html](http://www.epirus-ellas.gr/2012/07/blog-post_117.html) και [https://ellinonea.blogspot.com/2012/01/blog-post\\_905.html](https://ellinonea.blogspot.com/2012/01/blog-post_905.html)

οποίους ο κόσμος σαν από “**θεούς**” περιμένει τη λύση των προβλημάτων του. Δηλ. προστίθεται, στην εποχή αυτή της 4ης σάλπιγγας, η αντίστοιχη πλάνη που καταδικάσθηκε από την **Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο**,<sup>142</sup> αυτή της απορρόφησης της ανθρωπίνης φύσης του Χριστού από την Θεία φύση του.

Έτσι οι ως τώρα μη δεχόμενοι ύπαρξη Θεού ή υποβιβάζοντες σε απλό άνθρωπο τον Χριστό, δηλ. όλοι οι αρειανίζοντες, **βρίσκουν τώρα, στη μεγαλύτερη συσκότιση, την ευκαιρία να προσπαθήσουν να θεοποιήσουν ...τους εαυτούς των!** Και βέβαια ως εμπαιθείς οι ίδιοι, θέλουν να θεοποιήσουν και τα πάθη τους! Έτσι δεν επιδιώκεται απλώς ανοχή από τους πόρνους, μοιχούς, ομοφυλόφιλους, ειδωλολάτρες, νεοναζί, μαρξιστές, διεθνείς τοκογλύφους κλπ, αλλά η κάθε ομάδα με εωσφορική υπερηφάνεια έχει σαν “θεό” τον αρχηγό της και προχωράει στα τυφλά, χωρίς να καταλαβαίνει ότι οδηγεί το κοινωνικό σύνολο στην καταστροφή, που έρχεται πρώτα σαν πνευματική καταστροφή.

Κανείς που θέλει το συμφέρον του δεν προσπαθεί να βουλιάξει το σκάφος μέσα στο οποίο βρίσκεται ο ίδιος. Η αιτία του παραλογισμού έγκειται στην εγκατάλειψη του Θεού, λόγω της αμετανοησίας του κόσμου, οπότε πλέον δεν υπάρχει κριτήριο καλού και κακού στον νου των πλανεμένων. Τρέχουν στην καταστροφή... χαρούμενοι!

Την πιο μεγάλη ευθύνη έχουν οι φιλάργυροι Τραπεζίτες που δημιούργησαν τους προηγούμενους παγκοσμίους πολέμους, και ήδη με την αδιαλλαξία τους, στην καθοδηγούμενη από αυτούς Νέα Τάξη, μας οδηγούν στον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο μόλις τα πάθη ανέβουν σε κρίσιμο επίπεδο, και το επιτρέψει ο Θεός.

**«Μετά από δύο παγκόσμιους πολέμους - οι πόλεμοι είναι η κατεξοχήν αμαρτία - ο σύγχρονος κόσμος έχασε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος».**<sup>143</sup> Αυτό μας λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ, που αποτελεί εξήγηση της αναισθησίας των φανερά παραλογοζομένων ανθρώπων. Δηλ. **ο σύγχρονος άνθρωπος έχασε πλέον τον έλεγχο της συνείδησής του**, για να αποφεύγει έστω και σαν από διαίσθηση την καταστροφή. Λίγοι είναι οι πιστοί που δεν τους αγγίζει αυτή η συμφορά γιατί είναι με λόγια και με έργα συνειδητά μέλη της Ορθοδόξου Εκκλησίας του Χριστού.

Εμείς ως ελπίζομε, σε κάθε περίπτωση, στη σωτήρια επέμβαση του Θεού, με τις προσευχές των Αγίων. Ιδιαίτερα όμως της Παναγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας. Ας απαντήσουμε στις σύγχρονες σκοταδιστικές κινήσεις με τα φωτιστικά λόγια των Πατέρων, όπως του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα, που εξυμνεί με τεκμήρια αληθινά, και όχι φανταστικά όπως οι παπικοί, την Παρθένο:

**«Αλλά η αιτία πάλι όλων των αγαθών που έχουμε είναι η ένωση με το Θεό. **Κι αυτή όμως η ένωση στην Παρθένο οφείλεται.** Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η πολυύμνητη πρέπει να θεωρείται η αιτία όλης της ωραιότητας και της μεγαλοπρέπειας και κάθε άλλου πράγματος που είναι άξιο να υμνείται μέσα στο ανθρώπινο γένος. Και γι' αυτό όλα τα εγκώμια προς αυτή πρέπει να αναφέρονται μόνο. **Αλλά και για το γεγονός ότι υπάρχουμε κι είμαστε άνθρωποι, τη μακαρία Παρθένο πρέπει να θεωρούμε αιτία.** Ακόμη περισσότερο: όπως για χάρη του καρπού υπάρχει το δένδρο, έτσι **για χάρη της Παρθένου δόθηκε και η αρμονία και η ίδια η ύπαρξη σ' όλη την κτίση, και στον ουρανό και στη γη και στον ήλιο και σε καθετί που υπάρχει».****<sup>144</sup>

Ας μην είναι επομένως η πίστη μας επηρεασμένη από την άγνοια και το σκοταδισμό, αλλά από το φως της Χριστιανικής διδασκαλίας. Αλλιώς ομολογούμε πίστη σε ένα ακαθόριστο Θεό, όπως λέει ο άγιος Νικόλαος Αχρίδος (+1956):

<sup>142</sup> Έγινε στην Χαλκηδόνα το 451, και καταδίκασε τους «Μονοφυσίτες» Ευτυχή και Διόσκορο.

<sup>143</sup> Το (Γ 03) στο «**Διδακτικά και εσχολογικά αποφθέγματα**» [www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

<sup>144</sup> Διαβάστε το ολόκληρο online: [https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/kavasilas\\_koimisis.html](https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/kavasilas_koimisis.html)



**«Μη ρωτήσεις τον Χριστιανό αν πιστεύει στο Θεό μα αν πιστεύει στο Ευαγγέλιο, στο χαρμόσυνο Άγγελμα του Χριστού. Γιατί, αν πει ότι πιστεύει στο Θεό έτσι κατά τη λογική του και όχι κατά το Ευαγγέλιο, τότε είναι οπισθοδρομικός και παγανιστής αφού έφτασε μέχρι την πίστη όπως και οι άνθρωποι πριν από δυο χιλιάδες χρόνια, όπως για παράδειγμα κάποιοι φιλόσοφοι της Ελλάδας και της Ασίας. Τότε για ποιο λόγο κατέβηκε ο Χριστός από τον ουρανό»;** (Εμπνευσμένα κείμενα Ορθόδοξου πνευματικότητας, έκδοση Ορθόδοξος Κυψέλη 2007).

Ρεαλιστικά αντιμετωπίζοντας παρόμοιες ερωτήσεις ο Αϊνστάϊν (Einstein) έλεγε: **Πείτε μου πρώτα τι εννοείτε με τη λέξη Θεός, και μετά θα σας πω αν πιστεύω!**

**συνεχίζεται...**

24-6/7-7-2012+, Γενέσιον του Τιμίου Προδρόμου  
**Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

### **Όλα τα τεύχη:**

- A. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf) (αυτό το τεύχος).
- Δ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

### **Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:**

<https://www.imdleio.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

## **Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :**

| <b>Ε ν ό τ η τ ε ς :</b> |  | <b>Σελίς</b> |
|--------------------------|--|--------------|
| <b>1.1.</b>              | Για τους τέσσερις αγγέλους και τον άλλο τον αναβαίνοντα από ανατολής ηλίου | <b>3</b>     |
| <b>1.2.</b>              | Οι συμβολισμοί γης, θαλάσσης και δένδρων                                   | <b>8</b>     |
| <b>1.3.</b>              | Το σφράγισμα των πιστών  | <b>9</b>     |
| <b>1.4.</b>              | Οι 12 φυλές, οι 144.000 και η σημασία του 12                               | <b>11</b>    |
| <b>1.5.</b>              | Η σημασία των 4, 40, 100 και 144.  | <b>19</b>    |
| <b>2.1.</b>              | Η έβδομη σφραγίδα και η Ουράνια σιγή                                       | <b>23</b>    |
| <b>2.2.</b>              | Γενικά για τις επτά σάλπιγγες  | <b>25</b>    |
| <b>2.3.</b>              | Οι άγγελοι του Θεού με τις σάλπιγγες και η δράση των δαιμόνων              | <b>27</b>    |
| <b>2.4.</b>              | Η πρώτη σάλπιγγα   | <b>30</b>    |
| <b>2.5.</b>              | Η δεύτερη σάλπιγγα   | <b>41</b>    |
| <b>2.6.</b>              | Οικουμενισμός - Πανθηρσκεία - τρίτη σάλπιγγα                               | <b>50</b>    |
| <b>2.7.</b>              | Η τέταρτη σάλπιγγα   | <b>57</b>    |

*www.imdleio.gr*



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, το φρέαρ της 5ης Σάλπιγγας αριστερά, και ο μεγάλος πόλεμος της 6ης Σάλπιγγας δεξιά.

**«Πολλή η αμαρτία στον κόσμο, πολλή η ασέβεια και η απιστία. Πρέπει να γίνει πόλεμος. Πρέπει να γίνει πόλεμος. Πρέπει να γίνει πόλεμος»!**

Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος (15-7-1990) στον μακαριστό άγιο γέροντα Ιάκωβο Τσαλίκη

**Δ. Η πέμπτη (5η) και έκτη (6η) σάλπιγγα στο 9ο κεφάλαιο.**

Φεβρουάριος 2013+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ**

**9-1** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῶ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου,

**9-2** καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄρς ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

**9-3** καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·

**9-4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**9-5** καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

**9-6** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

**9-7** καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσίῳ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων,

**9-8** καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν,

**9-9** καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

**9-10** καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις

**9-1** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ εἶδα ἀστέρα νὰ ἔχει πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸς στὴ γῆ, καὶ τοῦ δόθηκε τὸ κλεῖδι τοῦ πηγαδιοῦ τῆς ἀβύσσου (τοῦ χωρὶς βυθοῦ χάους).

**9-2** Καὶ ἀνοίξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου καὶ ἀνέβηκε καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι σαν καπνὸς ἀπὸ καμίνι που καίει με (μεγάλῃ) φωτιά, καὶ σκοτείνιασε ὁ ἥλιος καὶ ὁ αέρας ἀπὸ τὸν καπνὸ τοῦ πηγαδιοῦ.

**9-3** Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸ βγήκαν ἀκρίδες στὴ γῆ, καὶ τοὺς δόθηκε ἐξουσία σαν αὐτὴν που ἔχουν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς.

**9-4** Καὶ τοὺς εἰπώθηκε νὰ μὴ βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὔτε κανένα φυτὸ χλωρὸ, οὔτε κανένα δέντρο, παρά μόνο τοὺς ἀνθρώπους που δὲν ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ πάνω στα μέτωπά τους.

**9-5** Καὶ τοὺς δόθηκε ἐντολὴ νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν, ἀλλὰ νὰ βασανιστοῦν πέντε μῆνες· καὶ ὁ βασανισμὸς τοὺς εἶναι σαν βασανισμὸς σκορπιοῦ ὅταν πληγώσῃ ἄνθρωπο.

**9-6** Καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες θὰ ζητήσουν οἱ ἄνθρωποι τὸ θάνατο, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν βρουν, καὶ θὰ ἐπιθυμήσουν νὰ πεθάνουν (για νὰ γλυτώσουν), ἀλλὰ θὰ φεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ αὐτοὺς.

**9-7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων εἶναι ὅμοια με ἵππους που εἶναι ἔτοιμοι γιὰ πόλεμο, καὶ πάνω στα κεφάλια τοὺς εἶναι σαν στέφανοι ὅμοιοι με χρυσὸ, καὶ τὰ πρόσωπά τους σαν πρόσωπα ἀνθρώπων.

**9-8** Καὶ εἶχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικῶν, καὶ τὰ δόντια τοὺς ἦταν σαν τῶν λιονταριῶν.

**9-9** Καὶ εἶχαν θώρακες (προστατευτικὴ κάλυψη) σαν θώρακες σιδερένιους, καὶ ὁ θόρυβος τῶν πτερυγῶν τοὺς σαν θόρυβος ἀρμάτων με ἵππους πολλοὺς που τρέχουν σὲ πόλεμο.

**9-10** Καὶ ἔχουν οὐρὲς ὁμοίες με σκορπιούς



καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

**9-11** ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῶ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

**9-12** Ἡ οὐαὶ ἢ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

**9-13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

**9-14** λέγοντος τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ· ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

**9-15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

**9-16** καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου δύο μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

**9-17** καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον

**9-18** ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θεῖου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

**9-19** ἢ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

**9-20** καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν

καὶ κεντριά, καὶ με τὶς οὐρές τους ἔχουν τὴ δύναμη νὰ βλάψουν τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνες.

**9-11** Ἐχουν πάνω τους βασιλιά τον ἄγγελο τῆς ἀβύσσου· τὸ ὄνομά του Ἑβραϊκὰ εἶναι Ἀβαδδών, στὴν δε Ἑλληνικὴ ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

**9-12** Το (αλοῖμονο), οὐαί, τὸ ἓνα πέρασε· ἰδοὺ, ἔρχονται ἀκόμα δύο οὐαὶ μετὰ ἀπὸ αὐτά.

**9-13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ ἀκουσα μία φωνὴ ἀπὸ τὰ τέσσερα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ, που εἶναι μπροστά στο Θεό,

**9-14** νὰ λείει στὸν ἕκτο ἄγγελο που ἔχει τὴ σάλπιγγα. Λύσε τοὺς τέσσερις ἀγγέλους τοὺς δεμένους πάνω στὸν ποταμὸ τὸ μεγάλο, τὸν Εὐφράτῃ.

**9-15** Καὶ λύθηκαν οἱ τέσσερις ἄγγελοι, οἱ προετοιμασμένοι γι' αὐτὴν τὴν ὥρα καὶ ἡμέρα καὶ μῆνα καὶ χρονιά, γιὰ νὰ σκοτώσουν τὸ (ἓνα) τρίτο τῶν ἀνθρώπων.

**9-16** Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ εἶναι δύο μυριάδες μυριάδων δηλ. διακόσια εκατομμύρια (2x10.000x10.000), ἀκουσα τὸν ἀριθμὸ τους.

**9-17** Καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἶδα τοὺς ἵππους στὴν ὄραση καὶ αὐτοὺς που κάθονται πάνω τους: Νὰ ἔχουν θώρακες πύρινους (κόκκινους) καὶ ὑακίνθινους (γαλάζιους) καὶ θειαφένιους (κιτρινωπούς)· καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἵππων σαν κεφάλια λιονταριῶν, καὶ ἀπὸ τὰ στόματά τους βγαίνει φωτιά καὶ καπνὸς καὶ θειάφι.

**9-18** Ἀπὸ τὶς τρεῖς τούτες πληγές σκοτώθηκαν τὸ ἓνα τρίτο τῶν ἀνθρώπων, δηλαδὴ ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τὸν καπνὸ καὶ τὸ θειάφι που βγαίνει ἀπὸ τὰ στόματά τους.

**9-19** Γιατί ἡ δύναμη τῶν ἵππων εἶναι στὸ στόμα τους καὶ στὶς οὐρές τους· γιατί οἱ οὐρές τους εἶναι ὅμοιες με φίδια που ἔχουν κεφάλια καὶ με αὐτὲς βλάπτουν.

**9-20** Καὶ οἱ υπόλοιποι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, που δὲν σκοτώθηκαν με τὶς πληγές αὐτές, δὲν μετάνοιωσαν (γιὰ νὰ μεταστραφούν) ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν



αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὐτε βλέπειν δύναται οὐτε ἀκούειν οὐτε περιπατεῖν,

**9-21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὐτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

τους, ὥστε να μην προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα εἰδῶλα τα χρυσά, και τα αργυρά, και τα χάλκινα, και τα λίθινα, και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν, ούτε να ακούνε, ούτε να περπατούν.

**9-21** Και δε μετάνιωσαν από τους φόνους που έκαναν, ούτε από τις μαγείες τους, ούτε από την πορνεία τους, ούτε από τις κλεψιές τους.

### **1.1. Ο πεσμένος αστέρας ανοίγει το φρέαρ της Αβύσσου για να βγούν οι δαιμονικές ακρίδες.**

Πριν να σαλπίσουν οι τελευταίες τρεις σάλπιγγες είδαμε<sup>1</sup> ότι ο «Αετός» της Αποκάλυψης μας προειδοποιεί τρεις (3) φορές, δηλ. με ισάριθμες και αντίστοιχες προς τις ακολουθούσες σάλπιγγες προειδοποιήσεις. Κατόπιν έρχονται τα κυρίως «ΟΥΑΙ» των σαλπίγγων.

«**Και είδα αστέρα να έχει πέσει από τον ουρανό στη γη**», μας λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, δηλώνοντας στους πιστούς και επιμελείς Χριστιανούς, στη γλώσσα που μόνο αυτοί καταλαβαίνουν, ότι **ένας επίσκοπος ξέπεσε από την θέση του στον πνευματικό ουρανό**, από όπου μπορούσε να φωτίζει τους ανθρώπους με τη διδασκαλία του Χριστού κατά τη νυχτερινή πορεία τους μέσα στα κοσμικά πράγματα της πρόσκαιρης ζωής, και τον βλέπει να βρίσκεται στη γη, δηλ. να έχει πλέον μόνο γήινα ενδιαφέροντα. Όπως εξήγησε ο ίδιος ο Κύριος στην αρχή της Αποκάλυψης, **οι αστέρες είναι άγγελοι (επίσκοποι) των Εκκλησιών** (1-20).

Ο επίσκοπος που παρατηρεί ο Ιωάννης δεν μπορεί να προσφέρει πια πνευματικό έργο, όμως επειδή αναφέρεται σαν αστέρας παρά το ότι έχει ήδη «πέσει», αυτό σημαίνει ότι **διατηρεί την εξωτερική περιβολή με την οποία αναγνωρίζεται ακόμη σαν επίσκοπος**. Αυτός, ενώ είναι τώρα εντελώς γήινου φρονήματος, ξεγελάει τον κόσμο με την εμφάνισή του, και για το λόγο αυτό **είναι εξαιρετικά επικίνδυνος** για όλους τους ανθρώπους, και ιδιαίτερα τους πιστούς.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε στην πέμπτη (5η) σάλπιγγα, και ότι στην προηγούμενη τρίτη (3η) σάλπιγγα περιγράφεται ένας αστέρας που πέφτει σταδιακά (καιγόμενος σαν λαμπάδα). Εξηγήσαμε ότι δεν θα μας ενδιέφερε, όπως και τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο, αν δεν επηρέαζε τα γεγονότα σε βαθμό που να είναι άξια προσοχής η συμπεριφορά του. Διότι δεν μας αποκαλύπτει τα περί αυτού ο Ιωάννης χωρίς λόγο. Ξεπεσμένος επίσκοπος που επηρεάζει πολύ τα πράγματα, εκκλησιαστικά και πολιτικά, είναι ο πάπας της Ρώμης. Μάλιστα το ενδιαφέρον του πάπα για τα πολιτικά πράγματα συνεχίζεται. Τελευταία ο πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ αναμίχθηκε στην ανατροπή των κομμουνιστικών καθεστώτων, με την «**ιερή συμμαχία**»<sup>2</sup> που έκανε με τον Αμερικανό πρόεδρο Ρήγκαν. Έκτοτε το Βατικανό είναι εκ των ηγετών και υπερμάχων της αιματοβαμμένης Νέας Τάξης, του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας», και βέβαια των τεραστίων οικονομικών συμφερόντων του σε όλο τον πλανήτη. Μεταξύ των συμφερόντων αυτών, όπως φαίνεται από το κέλυφος στο ένδυμα του πάπα Βενεδίκτου 16ου, είναι προφανώς τα πετρέλαια (φωτό).



<sup>1</sup> Στο Γ τεύχος της ερμηνείας της Αποκάλυψης: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf) και επίσης στο «**3 ΟΥΑΙ**»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

<sup>2</sup> Το «TIME» έτσι χαρακτήρισε την κοινή προσπάθεια πάπα - Ρήγκαν για την ανατροπή του κομμουνισμού. Δείτε και σχετικό video: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

Αυτό δεν είναι τυχαίο γιατί κέλυφος, σαν το σήμα της πετρελαϊκής SHELL, υπάρχει και στο έμβλημα αυτού του πάπα!



«...Και του δόθηκε το κλειδί του πηγαδιού της αβύσσου (του χωρίς βυθού χάους)», συνεχίζει ο Ιωάννης, για τις εξελίξεις σχετικά με τον αστέρα - επίσκοπο που βλέπει πεσμένο στη γη. Στην τρίτη (3η) σάλπιγγα ήταν ο τότε πάπας που διαδραμάτισε το ρόλο του αστέρα που τον είδαμε πεσμένο και μολύνοντα τα νερά. Και εξηγήσαμε ότι **πνευματικά** τον καιρό του Τσερνομπίλ (1986), που έγινε «στην όχθη μεγάλου ποταμού», όπως είχε προφητευθεί από τον γέροντα Αριστοκλή από τη Μόσχα,<sup>3</sup> ξεκίνησε η **Πανθησκεία υπό τον πάπα στην Ασία**. Οι επιπτώσεις της στο πνευματικό πεδίο θα γίνονται όλο και μεγαλύτερες, γιατί αυτή προωθούμενη χάριν πολιτικών σκοπιμοτήτων πικραίνει τις ψυχές, υποβιβάζοντας την αξία που έχει το σωτήριο Βάπτισμα που γίνεται με νερό.

Από το 1986 δεν έχει φανεί κάποιος άλλος αστέρας - επίσκοπος με τόσο μεγάλα γήινα (πολιτικο-οικονομικά) ενδιαφέροντα όσο ο πάπας του Βατικανού. Σε αυτά τα ενδιαφέροντα πρέπει να ενταχθεί όμως και η προσπάθειά του να καταστεί παγκόσμια αποδεκτός ηγέτης όλων των θρησκειών του πλανήτη.<sup>4</sup> Τη θέση αυτή δεν μπορεί να κατέχει ένα πρόσωπο που θα έχει, ανυπόκριτα, συγκεκριμένη πίστη και ιδανικά. Η αντιφατικότητα στα πιστεύω των διαφόρων θρησκειών δεν αφήνει περιθώρια στον προβαλλόμενο ηγέτη τους να είναι θρησκευτικό πρόσωπο, εκτός αν είναι υποκριτής. Επομένως **ο πάπας δρα κοσμικά, είναι και στην πέμπτη σάλπιγγα το κεντρικό πρόσωπο, και είναι τελείως ξεπεσμένος πνευματικά**. Μετά την 3η σάλπιγγα δεν σταθεροποιήθηκε σε κάποια στάθμη, αλλά η πτώση του συνεχίστηκε έως ότου έφτασε, στην 5η σάλπιγγα, στο χείλος της αβύσσου. Εκεί ανοίγει όχι τον ουρανό με τα κλειδιά που υποτίθεται ότι κατέχει σαν διάδοχος του Αποστόλου Πέτρου, αλλά το πηγάδι της χωρίς βυθού (δηλ. ορίου) απωλείας, διότι αυτό είναι τα κλειδιά που ταιριάζει στον τρόπο που πολιτεύεται ο παπισμός τα έσχατα αυτά χρόνια, και αυτό του δίνεται.

**1.2. Η δαιμονική φύση των ακρίδων.** Από το πηγάδι της αβύσσου βγαίνουν στη γη **δαιμονικές ακρίδες** που πριν ήταν «κλειδωμένες», και εμποδίζονταν να πειράξουν τους ανθρώπους της Γης. Πως το καταλαβαίνουμε ότι είναι δαιμονικές και δεν είναι αληθινές ακρίδες, ή αν εξηγηθούν αλληγορικά, κάποιες τεχνολογικές επιτεύξεις; Από το ότι **«τους ειπώθηκε να μη βλάψουν το χορτάρι της γης, ούτε κανένα φυτό χλωρό, ούτε κανένα δέντρο, παρά μόνο τους ανθρώπους που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού πάνω στα μέτωπά τους»**. Εδώ τα δένδρα, επειδή αναφέρονται μαζί με τους ανθρώπους, δεν έχουν αλληγορικό νόημα, αλλά είναι πράγματι δένδρα, και το χορτάρι είναι πράγματι χορτάρι. Επίσης κατά την Γραφή **«άβασιλευτόν έστιν ή άκρις»** (Παροιμ. 24:27) ενώ εδώ σαφώς αναφέρεται ότι **έχουν βασιλέα** και μάλιστα όχι γήινο: **«τον άγγελο της αβύσσου· το όνομά του Εβραϊκά είναι Αβαδδών...»**, **επομένως δεν ανήκουν στον φυσικό κόσμο αυτές οι ακρίδες αλλά στον πνευματικό**. Είδαμε ότι **οι πιστοί σφραγίζονται** πριν τα καταστροφικά γεγονότα των σαλπίνγων, και εδώ ο Ιωάννης μας λέει ότι το θεϊκό σφράγισμα τους σώζει και από την πληγή των «ακρίδων». **Οι ακρίδες είναι πονηρά πνεύματα**, και γι' αυτό αναγνωρίζουν το πνευματικό σφράγισμα, όπως και οι αγαθοί άγγελοι. Οι ζωικές ακρίδες όμως που τρώνε χορτάρι δεν μπορούν να το αντιληφθούν, αλλά ούτε και οι άνθρωποι.

Οι δαιμονικές ακρίδες όπως και από την **ετυμολογία του ονόματός τους προκύπτει, θα οδηγούν σε ακρότητες** και θα έχουν **άκρως αόρητη δράση** πάνω στους απομακρυσμένους από την Εκκλησία ανθρώπους. Θα τους κάνουν να υποφέρουν τόσο πολύ,

<sup>3</sup> Διαβάστε **Θαύμα του Chernobyl**: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/2011.html>

<sup>4</sup> Ακόμη και των απίστων, αφού στην Ασία του 2011 μετείχε και εκπρόσωπος των «μη πιστών»! Δείτε και το: <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm#2011>

που θα θέλουν να πεθάνουν αλλά δεν θα μπορούν. Γι' αυτό γράφεται ότι **«τους δόθηκε εξουσία σαν αυτήν που έχουν οι σκορπιοί της γης»**. Αυτές οι δαιμονικές ακρίδες βγαίνουν από το φρέαρ (πηγάδι) της αβύσσου που άνοιξε ο ξεπεσμένος επίσκοπος, μέσα από τον καπνό της πνευματικής συσκότισης που προκαλεί η εμπαθής προσκόλληση σε γήινα συμφέροντα: **«Και άνοιξε το πηγάδι της αβύσσου και ανέβηκε καπνός από το πηγάδι σαν καπνός από καμίνι που καίει με (μεγάλη) φωτιά, και σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό του πηγαδιού. Και από τον καπνό βγήκαν ακρίδες στη γη...»**.

Στην 5η σάλπιγγα, επομένως, τα γήινα συμφέροντα του ξεπεσμένου επισκόπου τον οδηγούν στο φρέαρ της αβύσσου, δηλ. πνευματικά στην πύλη του Άδη από όπου βγαίνουν δαιμόνια. Αυτό σημαίνει ότι αφ' ενός έχει φτάσει **σε απαράδεκτες υποχωρήσεις σε θέματα πίστewς** σκοτίζοντας τον νου των ανθρώπων, και αφ' ετέρου, από την μορφή των ακρίδων, καταλαβαίνουμε ότι υποστηρίζει, για τα οικονομικά του συμφέροντα, **την ακραία αρπαχτική συμπεριφορά και τους πολέμους<sup>5</sup> της Νέας Τάξης**, που αποτελούν προανάκρουσμα του 3ου παγκοσμίου πολέμου. Παρόμοια, με περιφερειακούς πολέμους στην αρχή, ξεκίνησε ο Χίτλερ τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

**1.3. Τι δηλώνει η μορφή των ακρίδων.** Αν και οι ακρίδες είναι πνευματικές, στον νου των ανθρώπων παίρνουν μορφή αλλόκοτη, επειδή είναι δαιμονικές, η οποία **δηλώνει μία γιγάντια προετοιμασία εξοντωτικού πολέμου**. Γι' αυτό σ' αυτές εικονίζονται οι πολεμικές μηχανές των αντιπάλων: **«Και τα ομοιώματα των ακρίδων είναι όμοια με ίππους που είναι έτοιμοι για πόλεμο»**. Οι εμπόλεμοι καυχώνται προκαταβολικά για τη νίκη τους και το (χρυσό) κέρδος από την πολεμική προσπάθεια αυτή: **«και πάνω στα κεφάλια τους είναι σαν στεφάνια που μοιάζουν χρυσά»**.

Και βέβαια οι δαιμονικές ακρίδες κρύβονται πίσω από πρόσωπα ανθρώπων, δηλ. των πρωταγωνιστών των γεγονότων τότε, που θεωρούνται οι υπεύθυνοι της αντιπαράθεσης, και του διαρκώς αυξανόμενου μίσους, που θα οδηγήσει στην τελική αναμέτρηση: **«και τα πρόσωπά τους σαν πρόσωπα ανθρώπων»** (9:7). Κρύβονται διότι δεν θέλουν να αποκαλύπτεται στους αδαείς η ύπαρξη πνευματικού κόσμου, πονηρών πνευμάτων κλπ. Επίσης, σε κάθε εποχή, από τον καιρό του Κάϊν, υπάρχουν πρόσωπα κακοπροαίρετα που είναι πρόθυμα να προωθήσουν την καταστροφή, εκτελώντας το θέλημα του ανθρωποκτόνου Σατανά και των δαιμόνων του. Ενώ οι Χριστιανοί γνωρίζουν ότι πίσω από τις κακές διαθέσεις των ανθρώπων κρύβονται επιρροές πονηρών πνευμάτων, και γι' αυτό έλαβαν την εντολή να αγαπούν τους εχθρούς των, οι άθεοι το αγνοούν και έτσι έχουν μεγάλο μίσος εναντίον των συνανθρώπων τους που είναι έτοιμο να ξεσπάσει σε ανθρωποκτόνες μάχες, με την πρώτη ευκαιρία. Την ευκαιρία αυτή περιμένει και ο Σατανάς για να τους οδηγήσει στον Άδη, πράγμα που μαζικά επιτυγχάνει **όταν του δίνεται η άδεια** με το σάλπισμα του βου αγγέλου.

Όταν αυξάνει η εμπάθεια των ανθρώπων, η ευσέβειά τους αντικαθίσταται από μια άρρωστη πνευματικότητα που προσπαθεί να συνδυάσει τα αντίθετα δηλ την αγάπη του Θεού με την αγάπη της εφήμερης αμαρτωλής ζωής. Τότε στη δημόσια ζωή δεν είναι τυχαίο που πολλοί, ενώ εμφανίζονται σαν Χριστιανοί, είναι ενταγμένοι σε εωσφορικές και αποκρυφιστικές οργανώσεις,<sup>6</sup> ενώ συγχρόνως ψηφίζονται κρατικοί νόμοι αντίθετοι προς αυτούς του Θεού.

Οι δαιμονικές ακρίδες ωραιοποιούν την ετοιμαζόμενη πολεμική αναμέτρηση και γι' αυτό **«είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών»**, όμως **«τα δόντια τους ήταν σαν των λιονταριών»**, δηλ. έτοιμα να ξεσκίσουν το θύμα τους, που στην προκειμένη περίπτωση είναι οι αντίθετα φρονούντες και με διαφορετικά συμφέροντα αντίπαλοι. Τα σύγχρονα θωρακισμένα άρματα μάχης, και η λοιπή σιδηρόφρακτη πολεμική μηχανή περιγράφονται επίσης σαφώς: **«Και είχαν**

<sup>5</sup> Θεωρεί ότι γίνονται για την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας» κλπ.

<sup>6</sup> Όπως την «Skull and Bones» (Κρανίο και Κόκαλα), τους Ιλλουμινάτι, τη Μασονία, και περιφερειακές οργανώσεις και τάγματα όπως τους Rotary, Lions κλπ.



**θώρακες (προστατευτική κάλυψη) σαν θώρακες σιδερένιους, και ο θόρυβος των πτερυγών τους σαν θόρυβος αρμάτων με ίππους πολλούς που τρέχουν σε πόλεμο».**

Οι ακρίδες παρουσιάζονται με αυτή την μορφή για να τρομοκρατήσουν τον κόσμο τον παραδομένο στις αμαρτωλές επιθυμίες που γεννιούνται μέσω των **πέντε (5) αισθήσεων**, όταν αυτές δεν ελέγχονται από ευσεβή νου. Χρησιμοποιούν για το λόγο αυτό **όσους ανθρώπους τις ακολουθούν στην κακία**, που γι' αυτό μπορούν να χαρακτηρισθούν και σαν «ουρές» τους. Αυτοί οργανώνοντας τις αντίπαλες παρατάξεις σε πόλεμο, επιτρέπουν στα πονηρά πνεύματα να πειράξουν τους ανθρώπους το χρονικό διάστημα που συμβολικά δηλώνει την οργή (μήνη) του Θεού για το είδος του παραπτώματός τους, δηλ. **πέντε μήνες**: **«Και έχουν ουρές όμοιες με σκορπιούς και κεντριά, και με τις ουρές τους έχουν τη δύναμη να βλάψουν τους ανθρώπους πέντε μήνες».**

Υπάρχει και στα πονηρά πνεύματα ιεραρχική δομή. Έτσι δρουν πρώτα οι «ακρίδες», που είναι χαμηλότερα στην ιεραρχία του κακού πνεύματα, και κατόπιν ο αρχηγός τους, ο οποίος είναι καταθόνιος βασιλιάς και άγγελος της πνευματικής αβύσσου δηλ. του Άδη. Το όνομά του είναι **εξολοθρευτής**: **«Έχουν πάνω τους βασιλιά τον άγγελο της αβύσσου· το όνομά του Εβραϊκά είναι Αβαδδών, στην δε Ελληνική έχει όνομα Απολλύων».**

**1.4. Η αντίθετη προς τον πάπα συμπεριφορά της Σαμαρείτιδας.** Ο Χριστός όταν συναντά την Σαμαρείτιδα, στο Φρέαρ του Ιακώβ, της προσφέρει **«ύδωρ ζων»**, την σωτήρια διδασκαλία Του, δια της οποίας φανερώνει ότι δεν υπάρχει ένας συγκεκριμένος τόπος που πρέπει να λατρεύεται ο Θεός, αλλά μόνο προσωρινά γινόταν η προσκύνηση στην Ιερουσαλήμ, διότι **«η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων»**<sup>7</sup> δηλ. ο ίδιος ο σωτήρας Χριστός γεννήθηκε στην Ιουδαία και όχι στη Σαμάρεια ή κάπου αλλού. Και όταν η γυναίκα στις κρίσιμες ερωτήσεις της προσθέτει ότι αναμένει οριστική απάντηση από τον Μεσσία: **«...γνωρίζω ότι έρχεται Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός. Όταν έλθει Εκείνος θα μας τα αναγγείλει όλα»**, ο Ιησούς δεν κρύβεται αλλά την βεβαιώνει: **«Εγώ είμαι που σου μιλάω»**.<sup>8</sup> Τότε η γυναίκα προσέρχεται στην πίστη, όπως και πολλοί των συμπολιτών της, και γίνεται κατόπιν η αγία μάρτυς και ισαπόστολος Φωτεινή.<sup>9</sup>

Ενώ ο Χριστός στο φρέαρ (του Ιακώβ) δίνει νερό ζωντανό στην Σαμαρείτιδα, και κατά την υπόσχεσή Του<sup>10</sup> καθιστά την ίδια πηγή ζωής και φωτός, **βλέπουμε αντίθετα τον ξεπεσμένο αστέρα, με την εκκοσμίκευση της Χριστιανικής διδασκαλίας, να σκοτίζει τον νου των ανθρώπων από το φρέαρ της πνευματικής σύγχυσης που ανοίγει** και να προκαλεί μια αφόρητη κατάσταση, που δεν είναι παρά το προοίμιο του εξολοθρευτικού πολέμου που έρχεται. Αυτές οι τόσο μεγάλες συνέπειες δεν προέρχονται από κάποιο ανίσχυρο αστέρα - επίσκοπο, αλλά από αυτόν που έχει την μεγαλύτερη επιρροή στα κοσμικά πράγματα, δηλ. τον πάπα της Ρώμης.

**1.5. Πάπας - Εβραίοι.** Εκτός από τις πανθηρσκευτικές συγκεντρώσεις που ξεκίνησε ο πάπας Ιωάννης Παύλος 2ος το 1986 στην Ασίζη της Ιταλίας και οι οποίες έκτοτε συνεχίζονται και σε πολλά άλλα μέρη, **το 1993 το Βατικανό συνάπτει σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ.**

<sup>7</sup> Λέγει στη Σαμαρείτιδα ο Ιησούς: «...ὁμοίως προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν». (Ιω. 4:22)

<sup>8</sup> «...λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι». (Ιω 4:25-26)

<sup>9</sup> Η Αγία Φωτεινή βαπτίστηκε από τους Αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής, μετά την Ανάσταση του Κυρίου. Μαζί της βαπτίστηκαν και οι δύο γιοί της καθώς και οι πέντε αδερφές της. Με την συνοδεία των γιών της και των αδερφών της κήρυξε τον λόγο του Χριστού στην Συρία, στην Φοινίκη, στην Παλαιστίνη, στην Αίγυπτο, στην Καρχηδόνα και τελικά στη Ρώμη. Για τη μεγάλη της αποστολική δράση η Εκκλησία μας την ονομάζει Ισαπόστολο. Μαρτύρησε, μαζί με τις πέντε αδερφές της (που λέγονταν Ανατολή, Φωτώ, Φωτίς, Παρασκευή και Κυριακή) και τους δύο γιους της (Ιωσήν και Βίκτωρα μετέπειτα Φωτεινό), επί Νέρωνος. Την μνήμη της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος την γιορτάζουμε στις 26 Φεβρουαρίου και την Κυριακή της Σαμαρείτιδος.

<sup>10</sup> «...ὅποιος ὁμως πῖει ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ ἐγὼ θὰ τοῦ δώσω, δὲν θὰ διψήσει στὸν αἰῶνα, ἀλλὰ **τὸ νερὸ ποὺ ἐγὼ θὰ τοῦ δώσω, θὰ γίνῃ σ' αὐτὸν πηγὴ ὕδατος ποὺ θὰ ἀναβλύζει χαρίζοντας αἰῶνια ζωὴ**» (Ιω 4:14).



Αυτό δεν θα ήταν μεμπτό αν στην προσπάθεια αυτή δεν παρενέβαιναν οι θεολογικές προσεγγίσεις του πάπα προς τον Ιουδαϊσμό, και η διπλωματική θεολογία του τότε καρδινάλιου Ράτζινγκερ, του μετέπειτα πάπα Βενεδίκτου 16ου, για τον οποίο οι Εβραίοι λένε: **«Έλυσε το πραγματικό πρόβλημα που υπήρχε, το ηλικίας 2.000 ετών θεολογικό ερώτημα. Ήταν αυτός που είχε τα κλειδιά για να ανοίξει αυτό το κλειδίωμα. Κατά τα τελευταία 20 χρόνια έχει αλλάξει την 2.000-ετή ιστορία των σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανισμού».**

Να λοιπόν τι κλειδιά έχει ο πάπας. Και να πως οι Εβραίοι αντιλαμβάνονται τα αποτελέσματα της "θεολογίας" του, αναφερόμενοι σε επίσημο έγγραφο του: **«Στο έγγραφο, ο Ratzinger επιδιώκει να αντιμετωπίσει την άρνηση των Εβραίων να δεχτούν τον Ιησού ως Μεσσία και την επιμονή του Ιουδαϊσμού ότι ο Μεσσίας δεν έχει έρθει ακόμα. Υποστήριξε (ο τότε καρδινάλιος Ράτζινγκερ) ότι η θέση αυτή είναι επίσης μέρος του θείκου σχεδίου, εξηγεί ο Rosen, ο οποίος ηγείται τώρα του Τμήματος των Διαθρησκευτικών Υποθέσεων της Αμερικανικής Εβραϊκής Επιτροπής, και το γεγονός ότι οι Εβραίοι δεν δέχονται τον Ιησού δεν πρέπει να θεωρείται ως πράξη της απόρριψης του Θεού, αλλά ως μέρος του σχεδίου του Θεού για να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι η ειρήνη και σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα δεν έχει έρθει ακόμα»...<sup>11</sup>**

Ο Ratzinger έγραψε μία εισαγωγή και υπέγραψε το «THE JEWISH PEOPLE AND THEIR SACRED SCRIPTURES IN THE CHRISTIAN BIBLE» το έγγραφο δηλ. **«Ο λαός των Εβραίων και οι Άγιες Γραφές τους στην Χριστιανική Βίβλο»** που δημοσιεύθηκε το 2001 από το «Pontifical Biblical Institute» (Ποντιφικό Βιβλικό Ινστιτούτο). Σε αυτό το έγγραφο αναφέρθηκε ο Rosen.

Αν ο παπισμός βάζει τα εγκόσμια συμφέροντα πάνω από τις Χριστιανικές αλήθειες και χάριν αυτών δέχεται ότι η σωτηρία για την ανθρωπότητα δεν ήρθε, πρέπει οι Χριστιανοί να το αποδέχονται; Τότε σε τι πιστεύουν; Και αν οι παπικοί (επειδή δεν την εξετάζουν) νομίζουν ότι η «θεολογία» του Ράτζινγκερ δεν απομακρύνεται από την αλήθεια των Γραφών, πάλι **δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψιν το τι καταλαβαίνουν οι Εβραίοι από αυτήν;** Αλλά και αν κατά τους Εβραίους, χρειάζεται βελτίωση ο παπισμός, ας αναφερθούν στο πως αυτός εφαρμόζει στην πράξη τον Χριστιανισμό και όχι στα παραδομένα εκ Θεού δόγματα που αναφέρονται στις άγιες Γραφές.

**1.6. Η θεολογία των κοσμικών ανοιγμάτων.** Δεν σκοπεύομε εδώ να αναλύσουμε το κείμενο του παπικού ινστιτούτου, αλλά από ένα σημείο του μόνο, δίνουμε μια ιδέα της **αμφιλεγόμενης θεολογίας** που περιέχει. Είναι από τη θέση II-A-5:

**«Αυτό που έχει ήδη ολοκληρωθεί στον Χριστό πρέπει ακόμα να ολοκληρωθεί σε μας και στον κόσμο. Η οριστική ολοκλήρωση θα γίνει στο τέλος με την ανάσταση των νεκρών, ένα νέο ουρανό και μια νέα γη. Η Εβραϊκή μεσσιανική προσδοκία δεν είναι μάταιη. Μπορεί να γίνει**

<sup>11</sup> Η Ισραηλινή διαδικτυακή Χααρέτζ έγραψε μετά την ανάδειξη του καρδινάλιου Ράτζινγκερ σε πάπα Βενέδικτο ότι οι Εβραίοι δεν πρέπει να φοβούνται από αυτόν (παρά το ότι ανήκε στην Ναζιστική νεολαία) διότι αυτός πρωτοστάτησε στην θεολογική επαφή Ιουδαϊσμού - Χριστιανισμού. Έγραφε η Haaretz στις 20-4-2005: **Ο Ισραήλ Singer, πρόεδρος του Παγκόσμιου Εβραϊκού Κογκρέσου, λέει ότι ο Ratzinger «ήταν ο άνθρωπος που παρέσχε τις θεολογικές βάσεις για την απόφαση του Πάπα Ιωάννη Παύλου Β να αρχίσει σχέσεις με το Ισραήλ. Έλυσε το πραγματικό πρόβλημα που υπήρχε, το ηλικίας 2.000 ετών θεολογικό ερώτημα. Ήταν αυτός που είχε τα κλειδιά για να ανοίξει αυτό το κλειδίωμα. Κατά τα τελευταία 20 χρόνια έχει αλλάξει την 2.000-ετή ιστορία των σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανισμού. Πιστεύω ότι θα συνεχίσει την πολιτική του Ιωάννη Παύλου II όσον αφορά τις σχέσεις με τους Εβραίους και το Ισραήλ»... Στο έγγραφο, ο Ratzinger επιδιώκει να αντιμετωπίσει την άρνηση των Εβραίων να δεχτούν τον Ιησού ως Μεσσία και την επιμονή του Ιουδαϊσμού ότι ο Μεσσίας δεν έχει έρθει ακόμα. «Υποστήριξε ότι η θέση αυτή είναι επίσης μέρος του θείκου σχεδίου», εξηγεί ο Rosen, ο οποίος ηγείται τώρα του Τμήματος των Διαθρησκευτικών Υποθέσεων της Αμερικανικής Εβραϊκής Επιτροπής, «και το γεγονός ότι οι Εβραίοι δεν δέχονται τον Ιησού δεν πρέπει να θεωρείται ως πράξη της απόρριψης του Θεού, αλλά ως μέρος του σχεδίου του Θεού για να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι η ειρήνη και σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα δεν έχει έρθει ακόμα. Αυτό είναι καταπληκτικό. Πήρε κάτι που υπήρξε η πηγή των μεγάλων καταδικών του Ιουδαϊσμού και του εβραϊκού λαού μέσα στους αιώνες και το γύρισε σε κάτι θετικού θεολογικού χαρακτήρα»... Αγγλικά: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/02/Haaretz\\_Ratzinger-Jews.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/02/Haaretz_Ratzinger-Jews.pdf)**

για μας τους Χριστιανούς ένα ισχυρό διεγερτικό για να κρατήσει ζωντανή την εσχατολογική διάσταση της πίστεώς μας. **Μαζί με αυτούς, και εμείς ζούμε στην προσδοκία.** Η διαφορά είναι ότι για εμάς ο Μόνος που μπορεί να έρθει θα έχει τα χαρακτηριστικά του Ιησού, ο οποίος έχει ήδη έρθει και είναι ήδη παρών και ενεργός ανάμεσά μας».

Ας αρχίσουμε από το τέλος του εδαφίου. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του Ιησού; Είναι εξωτερικά, οπότε να περιμένουμε κάποιον να του μοιάζει στην εμφάνιση, που μάλιστα κυκλοφορεί ανάμεσά μας; Είναι μια επικίνδυνη ιδέα που οδηγεί στον Αντίχριστο. Υποθέτομε ότι δεν εννοεί αυτό ο Ράτσιγκερ. Ο Ιησούς είναι λοιπόν ως Θεός ανάμεσά μας. Ως Υιός ανθρώπου (άνθρωπος) θα εμφανισθεί δημόσια μόνο κατά την 2α Παρουσία: **«...Αυτός ο Ιησούς που αναλήφθηκε από σας στον Ουρανό, έτσι θα έρθει, με τον τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό»** (Πρ. Α-11), όπως είπαν οι άγγελοι στους Αποστόλους κατά την Ανάληψη του Κυρίου. Και **«διότι πρόκειται ο Υιός του ανθρώπου να έρθει με την (θεική) δόξα του Πατρός του μαζί με τους αγγέλους του, και τότε θα αποδώσει στον καθένα κατά την πράξη του».** (Ματθ. Ιστ 27). Τότε όμως που ο Υιός θα εμφανισθεί στον ουρανό κριτής φοβερός πάνω σε θρόνο με δόξα Θεϊκή, οι Εβραίοι θα κοιτάξουν αν μοιάζουν τα χαρακτηριστικά του με του Ιησού για να πιστέψουν; Αλλά **«τότε θα εμφανισθεί το σήμα του Υιού του ανθρώπου (δηλ. ο Σταυρός) στον ουρανό, και τότε θα κλάψουν πικρά όλες οι φυλές της γης και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου ερχόμενο πάνω στις νεφέλες του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής».** Τότε **«όψονται εις ον εξεκέντησαν»** (Ιω Ιθ 37). Και πάλι στην Αποκάλυψη τονίζει ο Ιωάννης: **«Ιδού έρχεται μετά των νεφελών, και όψεται αυτόν πας οφθαλμός και οίτινες αυτόν εξεκέντησαν».** Δηλ. θα τον δουν όλοι και αυτοί ακόμη που τον πλήγωσαν είτε όταν ήταν στον Σταυρό είτε, σαν με λόγχη, όσοι έπραξαν αμαρτίες. (Αποκ. Α-7).

Μήπως γι' αυτό δεν είναι μάταιη η προσδοκία των Εβραίων; Επειδή πράγματι θα συναντηθούν τότε στην γενική Κρίση με τον Μεσσία και Θεό που όμως δεν δέχτηκαν; Αλλά αυτό αποτελεί ειρωνεία από μέρους του πάπα προς τους Εβραίους<sup>12</sup> και βέβαια δεν αποτελεί μέρος του Θεϊκού σχεδίου να μείνουν άπιστοι κάποιοι λαοί και να απωλεσθούν σαν εχθροί του αληθινού Θεού όταν θα έρθει η ώρα της Κρίσης, τότε που ο καιρός της μετανοίας έχει λήξει...

Μια άλλη διφορούμενη θεολογική διατύπωση είναι αυτή «της προσδοκίας». Εμείς ξέρομε ότι πριν την έλευση του Χριστού όλα τα έθνη στέναζαν κάτω από την τυραννία του Διαβόλου και ανέμεναν να έλθει στη γη ο Σωτήρας. Περισσότερο όλων τον ανέμεναν οι Εβραίοι αφού αυτοί είχαν επιλεγεί για να Τον φέρουν σαν άνθρωπο στη γη και είχαν τις αποκαλύψεις μέσω του Μωυσέως και των προφητών γι' Αυτόν. Αλλά και οι Έλληνες διά των φιλοσόφων όπως και άλλοι λαοί είχαν φτάσει να αντιληφθούν την αναγκαιότητα της έλευσης του Σωτήρος. **Από τη στιγμή όμως που ήρθε ο Σωτήρας έπαυσε η προσδοκία για Αυτόν. Όσοι τον δέχθηκαν έλαβαν «την εξουσία να γίνουν τέκνα Θεού»** (Ιω. 1:12), ονομασθέντες πλέον Χριστιανοί. Οι Χριστιανοί πρέπει λοιπόν να πράξουν τις εντολές του Σωτήρος και Υιού του Θεού για να σωθούν, επειδή δι' Αυτού του Υιού συμφιλιώθηκαν προς τον Θεό Πατέρα, και η εργασία των εντολών αποδεικνύει την προς τον Υιό αγάπη τους.<sup>13</sup> Το περιθώριο να πράξουν οι άνθρωποι τις εντολές είναι η ζωή αυτή, **«καθ' όσον απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις»** (Εβ. 9:27). Σύμφωνα με το παπικό ινστιτούτο και τον Ράτσιγκερ που υπέγραψε το κείμενο, ότι ολοκληρώθηκε στον Χριστό, δηλ. η ανάσταση του σώματός Του, θα ολοκληρωθεί σε μας και στον κόσμο. Δηλ. θα αναστηθούν πράγματι κατά την κοινή Ανάσταση όλα τα σώματα. Αλλά τότε θα οδηγηθούν **«όσοι έπραξαν τα αγαθά σε ανάσταση ζωής και όσοι έπραξαν τα φαύλα σε ανάσταση κρίσεως (τιμωρίας)»** (Ιω. 15:29).

<sup>12</sup> Μόνο που δεν τους εύχεται **«Μείνετε σε όσα πιστεύετε, δεν είναι μάταιο και καλή... κόλαση».**

<sup>13</sup> **«Ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος εστί ο αγαπών με' ο δε αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του πατρός μου, και εγώ αγαπήσω αυτόν και εμφανίσω αυτόν εμαυτόν».** (Ιω. 14:21)

Η προσδοκία των μελλόντων αγαθών είναι για μας ένας στόχος και ένα κίνητρο για αγώνα προς αγιασμό, **μόνο όσο ζούμε σ' αυτή τη ζωή**. Με την 2α Παρουσία γίνεται η Κρίση ζώντων και νεκρών, και δεν υπάρχει πλέον περιθώριο μετανοίας. Την κρίση μάλιστα θα την κάνει ο Υιός γιατί Αυτός έγινε άνθρωπος<sup>14</sup> και μας αγάπησε περισσότερο όλων, υπομείνας σταυρικό θάνατο. Έτσι δεν θα μπορούν οι άνθρωποι να πουν ότι ο Θεός είναι αυστηρός στην κρίση του γιατί δεν τους καταλαβαίνει. Η προσδοκία των μελλόντων αιωνίων αγαθών είναι μέσα στο Σύμβολο Πίστεως: **«Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνας»**. Αυτό που προσδοκούσαν όλοι οι λαοί έγινε πραγματικότητα: Ο Σωτήρας Χριστός ήρθε και η Εκκλησία που ιδρύθηκε από Αυτόν τελειώνεται εμπλουτιζόμενη διαρκώς με νέα πρόσωπα, έως ότου στην Δευτέρα Παρουσία φανερωθεί ολοκληρωμένη.

Αν ο πάπας αποκοιμίζει τους Εβραίους αφήνοντάς τους στην απιστία, ιδιαίτερα με το να δηλώνει ότι **«η Εβραϊκή μεσσιανική προσδοκία δεν είναι μάταιη»**, παρά το ότι ο Μεσσίας ήρθε και θα τον αντιμετωπίσουν όπως και όλοι σαν φοβερό Κριτή, τι άλλο φανερώνει παρά τη δική του απιστία; Διότι όταν αποκοιμίζεις κάποιον πνευματικά τότε και ο ίδιος έχεις (πνευματικό) πρόβλημα. Ίσως πιστεύει ότι όλοι πιστοί - άπιστοι, ευσεβείς - βλάσφημοι, δίκαιοι - άδικοι θα σωθούν αρκεί... να περιμένουν μέχρι την 2α Παρουσία. Λέει ότι όλοι θα γίνουν σαν τον Χριστό και θα βρίσκονται σε ένα νέο ουρανό και μια νέα γη. Αλλά αποσιωπά ότι υπάρχει **Κόλαση αιώνια, και αυτοί που θα μοιάζουν με τον Χριστό, όντας φωτεινοί, θα είναι μόνο οι ευσεβείς** που έχουν με λόγους και έργα βεβαιώσει την πίστη τους: **«τότε οι δίκαιοι θα λάμπουν ως ο ήλιος στην βασιλεία του Πατρός αυτών»**. (Ματθ. 13:43). Αλλά εκτός από τους (λίγο ή πολύ) φωτεινούς θα υπάρχουν και σκοτεινοί, και θα πάνε όπου ήδη έχει προδιαγράψει ο Υιός: **«εις την γέενναν, εις το πυρ το άσβεστον, όπου ο σκώληξ αυτών ου τελευτά και το πυρ ου σβέννυται** (Μαρ. 9:44), και **«εις κόλασιν αιώνιον»** (Ματθ. 25:46), και **«εκεί που είναι ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων, όταν θα δείτε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας μέσα στη βασιλεία του Θεού, εσάς δε εκβαλλομένους έξω»** (Λουκ. 13:28). Επειδή αυτά τα λόγια που είπε ο Χριστός έχουν άμεση αναφορά στους Δικαίους των Εβραίων που σώζονται, ενώ μπροστά του το πλήθος δεν πίστευε και γι' αυτό του αναγγέλλει ότι **«εσείς θα πεταχτείτε έξω»** από τη Βασιλεία, είναι φανερό ότι θα υπάρξουν και Εβραίοι ασεβείς που δεν σώζονται.

Γιατί λοιπόν αντί να προειδοποιήσει ο πάπας τους Εβραίους, εφόσον παριστάνει το φίλο τους, τους καθοδηγεί λανθασμένα να μένουν στην απιστία, και έτσι να φτάσουν την ώρα της Κρίσης απροετοίμαστοι; Γιατί τους αποκρύπτει ότι θα πεταχτούν πολλοί έξω από τη Βασιλεία και οπωσδήποτε αυτοί που είναι βλάσφημοι και αρνητές του Υιού; Ή μήπως θα σκηνώσει ο Θεός εν μέσω ανθρώπων που δεν θέλουν να δουν τον Υιό του, αλλά τον υβρίζουν κιόλας και τον συκοφαντούν; **Προφανώς λοιπόν ο πάπας έχει κοσμικά κίνητρα**, αδιαφορεί για τη σωτηρία του Εβραϊκού λαού, και ενδιαφέρεται μόνο να έχει καλές σχέσεις το Βατικανό με όσους Εβραίους είναι ισχυροί πολιτικά και οικονομικά, κινούμενος πνευματικά με υποκρισία κάτω από προσποιητή ευσέβεια, πολύ πιο επικίνδυνα από το να δηλώνει άθεος.

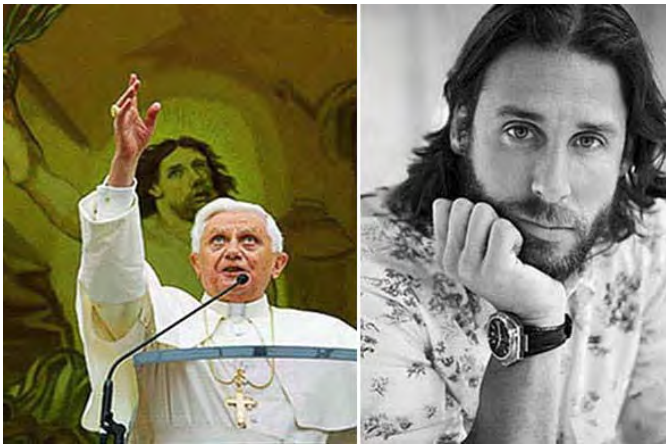
**Θα μπορούσαν μάλιστα οι Εβραίοι, από τα λόγια του πάπα, να ψάχνουν για ένα πρόσωπο που να μοιάζει κάπως με τον Ιησού εξωτερικά, και μάλιστα να μην το περιμένουν από τον ουρανό, εφόσον δεν γνωρίζουν την Καινή Διαθήκη**, αλλά να το ψάχνουν στη γη. Έτσι, στην πραγματικότητα οδηγούνται, από τα διφορούμενα λόγια του πάπα, στον Αντίχριστο.<sup>15</sup> Αυτά μόνο από μια γρήγορη ματιά σε ένα σημείο της "θεολογίας" των παπικών, μέσα από το 104 σελίδων κείμενο του παπικού ινστιτούτου.<sup>16</sup>

<sup>14</sup> «...και εξουσίαν έδωκεν Αυτώ (ο Πατήρ) και κρίσιν ποιείν, ότι υιός ανθρώπου εστί». (Ιω. 5:27).

<sup>15</sup> Δείτε πχ πως ο πάπας προβάλλει τον Ντέιβιντ Ρόθσιλντ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/01/Antichrist-DMR.pdf> Και βέβαια ο Ντέιβιντ **«έχει ήδη έρθει και είναι ήδη παρών και ενεργός ανάμεσά μας»!**

<sup>16</sup> [www.vatican.va/roman\\_curia/congregations/cfaith/pcb\\_documents/rc\\_con\\_cfaith\\_doc\\_20020212\\_popolo-ebraico\\_en.html](http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/pcb_documents/rc_con_cfaith_doc_20020212_popolo-ebraico_en.html) και αποθηκευμένο: <https://www.imdleio.gr/apocalypse/03/PBC-Jews.pdf> για το εδάφιο κλικ στο bookmark αριστερά.





Η διφορούμενη θεολογία των παπικών, αν συνδυαστεί με τις γεμάτες σύμβολα εμφανίσεις του πάπα, γιατί να μην οδηγεί σε ένα γήινο "Μεσσία" με εξωτερικά χαρακτηριστικά που να μοιάζουν κάπως με του Ιησού; Προσέξτε το πρόσωπο πίσω από τον πάπα. Γιατί να μην είναι αυτή η εμφάνιση του πάπα μια προσπάθεια να προβληθεί κάποιος νέος γήινος «Σωτήρας» σαν τον δεξιά παριστάμενο, γόνο των Ρότσιλντς, που μάλιστα ασχολείται με την οικολογία ένα σύγχρονο νεοταξίτικο είδωλο;... Και ο πάπας βέβαια θα παραμένει ο μπροστάρης "πνευματικός" καθοδηγητής... όπως επί Αντιχρίστου!

**1.7. Εξέλιξη και UFO.** Παρακολουθώντας την πορεία του πεσμένου αστέρα-επισκόπου προς τα καταχθόνια επισημάναμε ήδη<sup>17</sup> από το 2009, ότι περιέργως ο πάπας Βενέδικτος 16ος δέχτηκε επίσημα ...μια κοσμική θεωρία, την θεωρία της Εξέλιξης, δηλ. μπέρδεψε τα πνευματικά με τα υλικά, η οποία μάλιστα εισάγει τον «αυτοματισμό»,<sup>18</sup> και, για τους έχοντες γνώση, **φανερά έφτασε στην αθεΐα.** Συγχρόνως όμως, για να μην τον εγκαταλείψουν όλοι οι πιστοί του, υποστηρίζει και το υπέρ-παραδοσιακό του δόγμα της «μοναδικής (Ρωμαιοκαθολικής) Εκκλησίας στην οποία μόνο υπάρχει σωτηρία»!

Αλλά υπάρχει και συνέχεια... διότι δεν δέχτηκε «τυχαία» το Βατικανό την θεωρία που επιμένει να αγνοεί ότι υπάρχει όριο μεταξύ πνευματικού και φυσικού κόσμου,<sup>19</sup> **θεοποιώντας ουσιαστικά την Φύση και την «τύχη».** Αυτό έγινε για να προετοιμαστεί η επόμενη κίνηση του σβησμένου αστέρα που ήταν να ανακοινώσει, λίγες μέρες μετά την αποδοχή της θεωρίας της Εξέλιξης, ότι **και το Βατικανό, ψάχνει για... «Εξωγήινους»!** Όπως γράψαμε αλλού, πολλοί τώρα δικαιολογούν **την πλάνη της αναζήτησης UFO και πιο "εξελιγμένων πολιτισμών" στο Σύμπαν,** από τη στάση αυτή του Βατικανού. Αλλά όταν εξωγήινοι δεν υπάρχουν,<sup>20</sup> παρά μόνο ξεπεσμένοι άγγελοι (δαίμονες) με ποικίλες παραλλασσόμενες μορφές, τότε **το Βατικανό τι άλλο κάνει παρά να οδηγεί τους ανθρώπους στη λατρεία των δαιμόνων;** Αυτό μάλιστα το πράττει γνωρίζοντας ότι **για τους ουφολόγους η προσήλωση στο θέμα των εξωγήινων έχει θρησκευτικό χαρακτήρα,** οπότε δεν πρέπει να μείνουν έξω από... την πανθηρσκευτική κίνηση υπό τον εκάστοτε πάπα!

Το 2011 ο πάπας του Βατικανού συμπεριέλαβε στους εκπροσώπους των θρησκειών, κατά την συνάντηση της Ασίζης, και... **ένα μη πιστό<sup>21</sup>** για να ολοκληρώσει το συμμαζέμα όλων των ομάδων διαφόρων θρησκευτικών αποχρώσεων κάτω από την **νέα Βαβέλ της πολύθεης αθεΐας<sup>22</sup>** που ίδρυσε στα πλαίσια των Νεοταξικών συμφερόντων του.

**Συμπληρώθηκε ήδη μία (1) χιλιετία συσσωρευμένης πλάνης στον παπισμό,** μας θυμίζει ο μακαριστός καθηγητής π. Ιωάννης Σ. Ρωμανίδης: *«Ο τελευταίος Ορθόδοξος Ρωμαίος Πάπας που μνημονεύεται στα δίπτυχα των υπολοίπων τεσσάρων Ρωμαίων Πατριαρχείων είναι ο*

<sup>17</sup> <https://www.imdleio.gr/htm/2009b.htm#Vat-uf0> και: <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf> όπου αναφέρονται: Ο πνευματικός χρόνος, οι κόσμοι των πνευμάτων και «οι διαστάσεις» τους, πως συνδέονται οι άλλοι κόσμοι με τον δικό μας, UFO και εξωγήινοι - πως οριοθετείται το θέμα για να απαντηθεί οριστικά μέσα από τις Γραφές, προσέγγιση στο μοντέλο του συνόλου της Δημιουργίας, πλάνες κλπ.

<sup>18</sup> Κατά την έκφραση του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, ο οποίος αναφερόμενος στο μεγαλείο του Θεού που εικονίζεται στη Δημιουργία λέει: **«Οὐ γὰρ τῷ αὐτομάτῳ δώσομεν τοιαύτην δύναμιν».** ("Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κεφ. 3)

<sup>19</sup> Δείτε σχετική αναφορά για το CERN: [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/14\\_CERN.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/14_CERN.pdf)

<sup>20</sup> Διαβάστε «πνευματικές οντότητες, Γραφές...» <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

<sup>21</sup> Δείτε <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm#2011>

<sup>22</sup> Κατ' αντιστοιχία προς τον χαρακτηρισμό της παλιάς Βαβέλ από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Διαβάστε σχετικά **«Οι 2 θεοί της Βαβυλώνας»:** [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/09/Bel\\_and\\_Draco.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/09/Bel_and_Draco.pdf)



Ιωάννης ΙΗ΄ (1003-1009) και ο πρώτος αιρετικός Ρωμαίος Πάπας που εξέπεσε από τα δίπτυχα, αφού προσέθεσε το *Filioque* στην ομολογίαν πίστεώς του, ήτο ο Σέργιος Δ (1009-1012), δηλαδή 42 χρόνια πριν από το λεγόμενο σχίσμα του 1054». <sup>23</sup>



Βλέπουμε αριστερά ένα στιγμιότυπο από την αναγγελία της έκρηξης του φρέατος πετρελαίου **Deepwater Horizon** (Ορίζοντας του βαθιού νερού) στον κόλπο του Μεξικού, που είναι η 1η προειδοποίηση από τα **Τρία Ουαί**, και αντιστοιχεί στην 5η σάλπιγγα. Γι' αυτό ακόμη και το όνομά του ταιριάζει με «**Φρέαρ της Αβύσσου**», καθώς τα βαθειά νερά δεν φαίνεται να έχουν βυθό. Η έκρηξη έγινε στις 20-4-2010, 5 χρόνια ακριβώς μετά την ανάδειξη σε πάπα του Βενεδίκτου 16ου (19-4-2005). Είναι **σχετική με τα πετρέλαια προειδοποίηση**, τα οποία σημειολογικά βρίσκονται μέσα στα ενδιαφέροντα του πάπα Βενεδίκτου και του Βατικανού.

Τα γεγονότα παρατηρούμε ότι τρέχουν πολύ γρήγορα τώρα. Μετά το 1986, που ήχησε με το Τσερνομπίλ η τρίτη σάλπιγγα, φτάσαμε στα πρόθυρα της 2ης προειδοποίησης της αντίστοιχης προς τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, στην 6η σάλπιγγα. **«Το (αλλοίμονο), ουαί, το ένα πέρασε· ιδού, έρχονται ακόμα δύο ουαί μετά από αυτά»**. Το 1ο Ουαί είναι η 5η σάλπιγγα, που πίσω της -στο υλικό πεδίο- κρύβονται τα συμφέροντα των πετρελαϊκών (και του Βατικανού) στη Μεσόγειο - Μέση Ανατολή κυρίως. Τους ενδιαφέρει η εκμετάλλευση των πετρελαϊκών κοιτασμάτων στη θαλάσσια περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, αν και εντείνεται διεθνώς η προσπάθεια απόκτησης δικαιωμάτων και θαλάσσιας εξόρυξης. Γι' αυτό ήταν **υποθαλάσσιο φρέαρ αυτό που εξερράγη στον κόλπο του Μεξικού σαν 1η προειδοποίηση αντίστοιχη του 1ου Ουαί**. Πνευματικά είπαμε τι αντίστοιχο συμβαίνει, με πρωταγωνιστή τον πάπα. Κέντρο της 2ης προειδοποίησης (που ονομάσθηκε από τον Αετό της Αποκάλυψης σαν 2ο Ουαί, δηλ. το ίδιο όνομα με το κυρίως γεγονός) και του γενικού πολέμου (του κυρίως 2ου Ουαί) είναι η περιοχή του Ευφράτη κατά την Αποκάλυψη:

**2.01. Ο 6ος άγγελος σαλπίζει και λύει τους 4 αγγέλους του Ευφράτη. «Και ο έκτος άγγελος σάλπισε. Και άκουσα μία φωνή από τα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου του χρυσού, που είναι μπροστά στο Θεό, να λέει στον έκτο άγγελο που έχει τη σάλπιγγα. Λύσε τους τέσσερις αγγέλους τους δεμένους πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη»**. (9:12-14).

Το χαρακτηριστικό της έκτης σάλπιγγας είναι ότι αναγγέλλει γεγονότα με κέντρο τον Ευφράτη, όπου λύνονται οι 4 άγγελοι. Οι άγγελοι αυτοί είπαμε <sup>24</sup> ότι είναι πονηροί γιατί δεν χρειάζονται δέσιμο οι άγγελοι του Θεού που είναι πρόθυμοι να υπακούσουν στο θέλημά Του. Οι πονηροί άγγελοι είναι δεμένοι γιατί, σαν κακοποιοί, μόλις λυθούν προκαλούν όλεθρο. Κάποτε ήταν λυτοί, αλλά με τον εκχριστιανισμό των εθνών της περιοχής οι άγγελοι δέθηκαν. Έκτοτε σποραδικά κάποιος λύνονται για λίγο ώστε να γίνουν τοπικοί πόλεμοι και να τιμωρηθούν μεταξύ τους οι κατά καιρούς ασεβείς καιμισάδελφοι άνθρωποι της περιοχής. Ο Θεός όρισε στον κάθε λαό ένα φύλακα άγγελο, από την αρχαιότητα, <sup>25</sup> στους δε Χριστιανούς **ένα άγγελο ανά πιστό**. <sup>26</sup>

<sup>23</sup> «Ορθόδοξος και Βατικάνιος συμφωνία περι Ουνίας».

<sup>24</sup> Στο Γ τεύχος της ερμηνείας της Αποκάλυψης: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>25</sup> «...ότε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ». (Δευτ. ΛΒ 8) Και όπως φαίνεται καθαρά από το βιβλίο του προφήτου Δανιήλ.

<sup>26</sup> Μεγάλου Βασιλείου (από την ερμηνεία στους ψαλμούς): «**Ἐκάστω γὰρ τῶν πιστῶν ἔστιν ἄγγελος παρεξευγμένος, ἅγιος τοῦ βλέπειν τὸν Πατέρα τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς**». (PG 29, 453)

Ο άγγελος όμως του κάθε λαού, σαν συμπονετικός στους ανθρώπους δεν θέλει να γίνονται πόλεμοι για να προλάβει ο λαός του να έρθει σε μετάνοια, όπως οι Νινευίτες τον καιρό του προφήτη Ιωνά. Όταν όμως το κακό παραγίνεται τότε για να μην μονιμοποιηθεί και είναι αδύνατη πλέον η διαβίωση των Χριστιανών, ο Θεός εξ ουρανού πληροφορεί τον φύλακα άγγελο του λαού να επιτρέψει τον πόλεμο. Δηλ. η εντολή του λυσίματος των κακοποιών αγγέλων παύει πλέον να εμποδίζεται πνευματικά, με αποτέλεσμα σε ελάχιστο χρόνο να οργανωθούν οι αντίπαλοι που θα φέρουν τους καταστροφικούς πολέμους. Όταν έρθει η ώρα τότε συμβαίνουν τα γεγονότα των σαλπίγγων, αλλά είναι η κακία των ανθρώπων και δεν είναι οι σάλπιγγες που φέρνουν τα δεινά. **«Όχι ότι οι σάλπιγγες των αγγέλων φέρνουν τις πληγές επάνω στον κόσμο, αλλά ότι κάθε μία από αυτές στο δικό της χρόνο ανακοινώνει αυτά που έρχονται, ή πρόκειται να έρθουν»** μας λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ.<sup>27</sup>

**Τώρα θα λυθούν και οι τέσσερις άγγελοι συγχρόνως** για να αλληλο-καταλυθεί εν μέρει η βασιλεία του κακού στη Γη, με την περιοχή των κρατών του Ευφράτη να είναι κέντρο της διαμάχης. Ο Ευφράτης λαμβάνεται σαν ένα όριο μεταξύ Ανατολής και Δύσης, όπως ήταν από την αρχαιότητα. Ο **άγιος Επιφάνιος Κύπρου** απαντώντας στους αιρετικούς του καιρού του, που θεωρούσαν μυθεύματα όσα έγραφε η Αποκάλυψη,<sup>28</sup> όπως τα μεγάλα μεγέθη (εκατοντάδες εκατομμύρια) στρατού, αναφέρει ότι εφ' όσον όσα είπε ο Ιωάννης για τις Εκκλησίες της Μικράς Ασίας επαληθεύτηκαν, κατά τον ίδιο τρόπο θα επαληθευτούν και τα υπόλοιπα από τα λόγια του. Η Αποκάλυψη δείχνει, λέει ο άγιος Επιφάνιος, με όσους φορούσαν θώρακες πυρίνους και θειώδεις και υακινθίνους (δηλ. κοκκινωπούς και κιτρινωπούς και γαλαζωπούς) **«τις διαφορές των λαών που κάθονται εκεί στον Ευφράτη, οι οποίοι είναι οι Ασσύριοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Μήδοι και οι Πέρσες. Αυτές είναι οι τέσσερις βασιλείες που κατά σειράν αναφέρονται στο βιβλίο του προφήτη Δανιήλ. Από αυτούς πρώτοι εβασίλευσαν οι Ασσύριοι και οι Βαβυλώνιοι κατά τους χρόνους του, μετά δε από αυτούς οι Μήδοι και κατόπιν οι Πέρσες, των οποίων πρώτος βασιλιάς έγινε ο Κύρος».** Δηλ. χρησιμοποιείται μια αναφορά των βασιλειών που υπήρξαν κάποτε διαδοχικά στην περιοχή, σαν τύπος όσων θα διαδραματισθούν κατά την περίοδο των μεγάλων πολεμικών συρράξεων, η οποία ανοίγει με το 6ο σάλπισμα του αγγέλου της Αποκάλυψης. Μόνο που τώρα θα εμπλακούν αντίστοιχα προς τα τέσσερα αρχαία βασίλεια οι τέσσερις υπερδυνάμεις και τα κράτη που τις ακολουθούν, με κέντρο ενδιαφέροντος την περιοχή του Ευφράτη κατά την ίδια χρονική περίοδο.

**2.02. «Ο πόλεμος θα γίνει για το νερό»<sup>29</sup>** έλεγε ο άγιος γέροντας Παΐσιος. Και σαν προεργασία: **«Όταν ακούσετε ότι τα νερά τού Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία του μεγάλου εκείνου πολέμου»...**<sup>30</sup> Τα νερά τα ρυθμίζουν ήδη οι Τούρκοι με φράγματα, εκ των οποίων μεγαλύτερο είναι το φράγμα του Ατατούρκ.

Επομένως ο πόλεμος ανάμεσα σε αντίπαλα συμφέροντα Ανατολής και Δύσης ξεκινά για τον οικονομικό και γεωπολιτικό έλεγχο των πετρελαίων και της μεταφοράς τους, ηπιότερα στην αρχή, αλλά στρατιωτικά κατόπιν. Τότε φανερώνεται και η αντιπαράθεση των υπερδυνάμεων,

<sup>27</sup> Στο κεφ. 8 της «Ερμηνείας της Αποκάλυψης» υπό Venerable Beda πάντα από το βιβλίο του Edward Marshall.

<sup>28</sup> Στο «Πανάριον». Οι τότε αιρετικοί θέλοντας να κτυπήσουν την ακρίβεια των λόγων του Ευαγγελιστού Ιωάννου δηλ. στην πραγματικότητα το Ευαγγέλιο και τις επιστολές του, μεταχειρίσθηκαν τα δυσεξήγητα της Αποκάλυψης σαν σύμμαχο στους ισχυρισμούς τους. Οπότε λέει ο άγιος: «...καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ, μύρια μυριάδες καὶ χίλια χιλιάδες καὶ ἦσαν ἐνδεδυμένοι θώρακας πυρίνους καὶ θειώδεις καὶ ὑακινθίνους. ἐνόμισαν γὰρ οἱ τοιοῦτοι μὴ πη ἄρα γελοῖόν (τί) ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ἐὰν γὰρ λέγη τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς ἐν τῷ Εὐφράτῃ καθεζομένους, ἵνα δείξῃ τὰς διαφορὰς τῶν ἐκέῖσε ἐθνῶν καθεζομένων ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, οἵτινές εἰσιν Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι καὶ Μήδοι καὶ Πέρσαι. αὗται γὰρ αἱ τέσσαρες βασιλείαι κατὰ διαδοχὴν ἐν τῷ Δανιήλ ἐμφέρονται, ὧν πρῶτοι Ἀσσύριοι ἐβασίλευσαν καὶ Βαβυλώνιοι ἐν χρόνοις αὐτοῦ, Μήδοι δὲ διεδέξαντο, μετ' αὐτοῦ δὲ Πέρσαι, ὧν πρῶτος γέγονε Κύρος βασιλεύς»... (τ. 2, σελ. 309)

<sup>29</sup> Δείτε βίντεο με μαρτυρία: [https://www.imdle.org/diaf/2012/vid/sygrisi\\_proph.htm](https://www.imdle.org/diaf/2012/vid/sygrisi_proph.htm)

<sup>30</sup> Βλ. «Επίτομος» υπό Λεοντίου Μοναχού [www.imdle.org/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/11\\_gPaisios+.pdf](http://www.imdle.org/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/11_gPaisios+.pdf)

που εξελίσσεται σε πόλεμο με κέντρο τον Ευφράτη, που αποτελεί διαχωριστικό όριο μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Αρχικά ενδιαφέρονται να εκμεταλλευθούν τις θαλάσσιες περιοχές που έχουν πετρέλαιο ή φυσικό αέριο, αφού αρπάξουν όσο μεγαλύτερα οικονομικά πλεονεκτήματα μπορούν από τις χώρες στις οποίες αυτά ανήκουν, και ελέγξουν τις οδούς μεταφοράς τους. Το ότι **τις υπερδυνάμεις (και το Βατικανό) ενδιαφέρουν τα υποθαλάσσια φρέατα άντλησης πετρελαίου, μας το φανέρωσε πρώτη η Αποκάλυψη**, όπως είδαμε, και επιβεβαίωσε η 1η προειδοποίηση, η αντίστοιχη της 1ης ουαί, που έγινε με την έκρηξη του υποθαλασσιού φρέατος άντλησης πετρελαίου στον κόλπο του Μεξικού (20-4-2010).



Τα μεγάλα υποθαλάσσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου μεταξύ Ισραήλ - Κύπρου ονομάστηκαν **Λεβιάθαν**. Με το όνομά τους μας θυμίζουν πάλι την 5η σάλπιγγα, διότι **ο Λεβιάθαν είναι δαιμονικό<sup>31</sup> θαλάσσιο τέρας** αναφερόμενο στον προφήτη Ησαΐα και τον Ιώβ, με δευτερεύουσας σημασίας υλική αντιστοιχία κάποια μεγάλα κοίτη όπως τις φάλαινες, τον κροκόδειλο κλπ. Λέγεται από τον Θεό στον Ιώβ: *«Καθώς φτερνίζεται φεγγίζει, τα δε μάτια του μοιάζουν με Εωσφόρο (Αυγερινό). Από το στόμα του βγαίνουν σαν αναμμένες λαμπάδες και διασκορπίζονται γύρω του σαν πυρακτωμένες σχάρες. Από τα ρουθούνια του βγαίνει καπνός (σαν) από καμίνι που καίει με αναμμένα κάρβουνα. Η πνοή του είναι σαν από κάρβουνα (αναμμένα), εξέρχεται δε φλόγα από το στόμα του. Στον τράχηλό του εδράζεται η δύναμή του και μπροστά του απλώνεται απώλεια (τέλεια καταστροφή)... Εξερευνάει αναταράσσοντας την άβυσσο (βαθεία νερά), όπως το φυσικό του σιδηρουργείου. Νομίζει δε τη θάλασσα, σαν χώρο λουσίματος, τον δε τάρταρο (το βαθύτατο μέρος) της αβύσσου σαν αιχμάλωτό του»...* (Ιώβ κεφ. 41). Το κύριο νόημα είναι προφανώς πνευματικό.

Και στον προφήτη Ησαΐα (κεφ. 27) **ο εκεί δράκων είναι ο διάβολος**, με αντίστοιχους ορατούς εχθρούς, αυτούς της Εκκλησίας (στο υλικό πεδίο). Η τιμωρία του θα γίνει οριστικά κατά τη Μέλλουσα Κρίση, ενώ σε πρώτη φάση έγινε όταν ο Κύριος ήρθε επί Γης, ίδρυσε την Εκκλησία - αμπελώνα Του, και έπρεπε να την προστατεύσει από τον εχθρό, ο οποίος διέφευγε την τιμωρία: *«Εκείνη την ημέρα ο Θεός θα καταφέρει την μάχαιρά του την αγία, την μεγάλη και ισχυρή, (που είναι ο λόγος και ο Σταυρός του ενανθρωπίσαντος Υιού) εναντίον του μεγάλου όφη - δράκου, ο οποίος διαφεύγει (την τιμωρία)· θα καταφέρει την μάχαιρά του εναντίον αυτού του όφη - δράκου του πανούργου και διεστραμμένου, και θα φονεύσει τον δράκοντα. Κατά την ημέρα εκείνη ο αμπελώνας (Εκκλησία) του Κυρίου θα φανεί αμπελών ωραίος και επιθυμητός (από Αυτόν), ώστε να είναι καλό να ηγείται κατά των εχθρών του (πνευματικά του Δράκοντος)»*. Επειδή ο διάβολος, όμως, είναι ξεπεσμένος άγγελος, όταν «φονεύεται» τότε απλώς η δύναμή του γίνεται ανενέργητη, αλλά ο ίδιος δεν επιτρέπεται από τον Θεό να πεθάνει, παρόλο που αυτό θα ήταν καλύτερο γι' αυτόν από το να βασανίζεται στην Κόλαση λόγω της αμετανοησίας του.

<sup>31</sup> Θεωρείται αρχηγικό δαιμόνιο, διότι η λέξη Λεβιάθαν είναι σύνθετη από τις εβραϊκές λεβιάθ και θαννέμ, που σημαίνει «**σύνολο δρακόντων**». Αναγράφεται σαν **לִוְיָתָן** (LVITHN) στην πεντάλφα των σατανιστών, και θεωρείται **φύλακας και ένας από τους 7 πρίγκιπες του Άδη**. Στην αγγλοσαξονική τέχνη από το 800 περίπου, ταυτίζεται με το «Στόμα της Κόλασης» (Hellmouth), ένα τερατώδες ζώο στο ανοιχτό στόμα του οποίου πέφτουν όσοι πρόκειται να κολασθούν. Βλ. και <https://en.wikipedia.org/wiki/Leviathan>



Σαν συνέπεια του ότι εξ αρχής δημιουργήθηκε υπό του Θεού λογική πνευματική οντότης, γι' αυτό όπως όλα τα πνευματικά όντα που φτιάχτηκαν λογικά (μεταξύ των οποίων και η ψυχή μας), δεν πεθαίνει για να μην είναι μάταιη η αναζήτηση του Θεού από αυτά, αλλά και οι κόποι για την πνευματική τους τελείωση ανώφελοι.

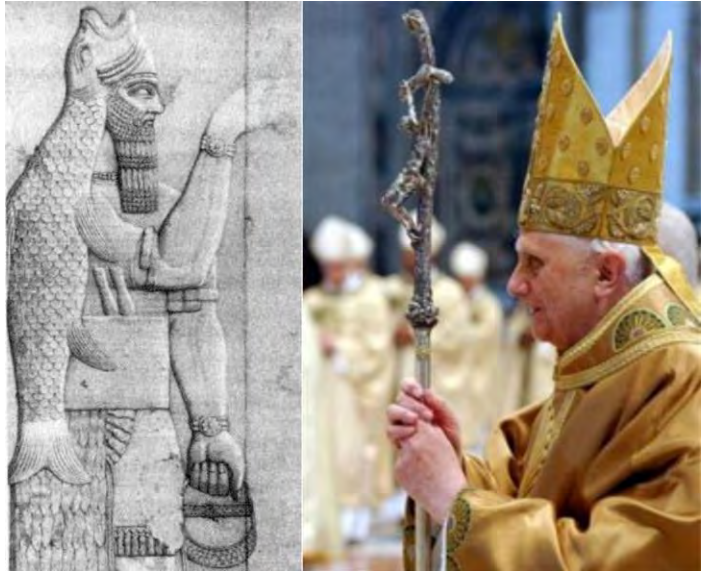
Ο Κύριος με τον ερχομό του και κατά την Βάπτιση **συνέτριψε τας κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος** εκπληρώνοντας το προφητευμένο από τον προφητάνακτα Δαβίδ.<sup>32</sup> Βέβαια και των επιγείων πονηρῶν δαιμόνων που φόβιζαν ως λέοντες τους ανθρώπους συνέθλασε ο Χριστὸς τὰς μύλας, και τους δράκοντες του αέρος συνέτριψε με τον Σταυρό του.

Ο Αντίχριστος στο 11ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης παρουσιάζεται σαν **«θηρίο που ανεβαίνει από την άβυσσο»**, και στο 13ο

σαν θηρίο που αναδύεται από τη θάλασσα. Δηλ. έχομε σταδιακή προώθηση του ανόμου, πρώτα αφανῶς και μυστηριωδῶς κατά τον απόστολο Παῦλο, και κατόπιν φανερά όταν ξεπετάγεται **ἀπὸ τῆς θάλασσης, τὸν κόσμον τῆς ἀπιστίας**.

Τελευταία φανερώνονται τα υποθαλάσσια συμφέροντα των πετρελαϊκῶν, και του πάπα, που δεν μπορούν να θεωρηθῶν ἀσχετα με την υλική προώθηση του Αντιχρίστου στο προσκήνιο της Ιστορίας. Μάλιστα κύριος υποστηρικτῆς του Αντιχρίστου είναι ο **«ψευδοπροφήτης»**,

κατά την Αποκάλυψη, ο οποίος είναι δικέρατος, έχοντας δηλ. διπλή εξουσία α) (ψευδο)πνευματική και β) κοσμική. Τέτοιος και εμφανισιακά ἀκόμη είναι ο πάπας, μοιάζοντας **με τὸ ἐπίσημο ἔνδυμα<sup>33</sup> τῆς ἐνθρόνισής του με βύθιο δράκοντα που πάνω του είναι κολλημένα κοχύλια!** Θαλάσσιος δράκων εκτός από τον Λεβιάθαν, ἦταν και ο ψευτοθεὸς των Χαναανιτῶν που ονομαζόταν **Δαγῶν**. (στην προηγούμενη φωτογραφία αριστερά).



Ο Δαγῶν παριστανόταν σαν **ἄνθρωπος-ψάρι**, και μερικοί τον ταυτίζουν με τον **γίγαντα Νεβρώδ** τον πρώτο που επεθύμησε να γίνει **παγκόσμιος τύραννος**,<sup>34</sup> και γι' αυτό είναι... επίτιμος ηγέτης των Νεοταξιτῶν! Οπωσδήποτε είναι τύπος του Αντιχρίστου που είναι το θηρίο που βγαίνει από τη θάλασσα και θα κυβερνήσει τυραννικά τη γη για 3,5 χρόνια.

<sup>32</sup> **«Σὺ ἐκράταιώσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος»...** (Ψαλμ. Ογ 13). Αλλά το γεγονός της θάλασσεως των κεφαλῶν των δρακόντων ὑμνεῖ ἡ Ἐκκλησία και σε διάφορα εορταστικά της τροπάρια: **«Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστὸς, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι και τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, και ἄψαι κορυφῆς μου, και δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταπτόμενον».** (5η Ωδὴ της Παραμονῆς των Θεοφανείων). Και: **«Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς, ἀγάλλου ἢ ἔρημος, Ἰορδάνου, τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνη· ἡκει γὰρ ἢ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδὰμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὡ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, και τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε».** (Δοξαστικὸ εσπερινοῦ παραμονῆς Θεοφανείων)

<sup>33</sup> Ὅπως δείχνεται σε προηγούμενη φωτογραφία, και ὅπως μπορούν να δουν ὅσοι θέλουν σε βίντεο στο youtube.

<sup>34</sup> Στη Γένεση (κεφ.10, 8) γράφεται ὅτι ο Νεβρώδ ἦταν γιος του Χους, γιου του Χαμ, και ἦταν **«γίγας κυνηγὸς ἐνώπιον του Κυρίου»** και βασίλευε στη Βαβυλώνα και ἄλλες πόλεις της Μεσοποταμίας. Ο Ιουδαῖος ιστορικὸς **Ιώσηπος** γράφει γι' αὐτόν: **«Ἦταν ἐγγονὸς του Χαμ, γιου του Νῶε, ἄνθρωπος τολμηρὸς, με μεγάλη δύναμη στα χέρια»...** Ἐπεισε, λέει, τους ανθρώπους την ευτυχία που είχαν στον καιρὸ τους να μην την αποδώσουν στο Θεό, ἀλλά ὅτι ἦταν το δικὸ τους σθένος που την προξένερε. **«Ἐπίσης ἀλλάξε σταδιακά την διακυβέρνηση στην τυραννία, βλέποντας ὅτι δεν υπήρχε ἄλλος τρόπος για να μεταστρέψει τους ἄνδρες ἀπὸ τὸ φόβο του Θεοῦ, ὥστε να τους φέρει σε μια συνεχὴ εξάρτηση ἀπὸ τὴ δικὴ του δύναμη».** ([wikipedia](#)) **Ἐπομένως ο Νεβρώδ ἦταν κυνηγὸς των ἀνθρώπων του Θεοῦ, τύπος του Αντιχρίστου και των Νεοταξιτῶν** που ἔχουν τα ἴδια μυαλά. Ἐπειδὴ θεωρεῖται ἰδρυτῆς της Βαβυλώνας είναι και πρότυπο των τεκτόνων, παρόλο που αυτοὶ ἔπρεπε να ἔχουν πρότυπο τον Κάϊν, τον πρώτο που ἔκτισε πόλη (και ἦταν ἀδελφοκτόνος).



**2.03. Πάπας - Λεβιάθαν - Δαγών - δάκτινο άστρο.** Όμως ο πάπας το δίκωχο που φοράει αντί μίτρας το στόλισε με τον εβραϊκό αστέρα κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα του 2010.<sup>35</sup> Έτσι στο πρόσωπό του ενώθηκε ο Λεβιάθαν και ο Δαγών!!! Οι δύο



αντιπροσωπευτικές θεότητες των ειδωλολατρών ο Βηλ και ο Δαγών πέφτουν και συντρίβονται με τον ερχομό του Χριστού όπως είδε προφητικά και πανηγυρικά ανήγγειλε ο Ησαΐας: **«Έπεσε Βηλ, συνετρίβη Δαγών»**<sup>36</sup>... Ο Δαγών, το είδωλο που είχαν φτιάξει στην Άζωτο για τον ψευτοθεό τους οι ντόπιοι, κάποτε ήρθε σε αντιπαράθεση με την Κιβωτό της Διαθήκης η οποία τοποθετήθηκε στο ναό του Δαγών απέναντι από το είδωλο, όταν επέτρεψε ο Θεός για τις αμαρτίες των Ισραηλιτών να αρπαγεί από τους αλλοφύλους. Τότε κάθε πρωί οι ντόπιοι εύρισκαν το είδωλο του Δαγών<sup>37</sup> να είναι πεσμένο μπροστά στην Κιβωτό της Διαθήκης, σε στάση προσκύνησης. Αυτό γινόταν για να μην νομίζουν οι ειδωλολάτρες ότι ο Δαγών τους πρόσφερε την νίκη κατά των Ισραηλιτών.

Είναι ακόμη γνωστό ότι τους πανηγυρισμούς των Φιλισταίων, όταν γιόρταζε ο θεός τους Δαγών, διέκοψε ο τότε αιχμάλωτός τους **Σαμψών** γκρεμίζοντας τον χώρο που ήταν στεγασμένοι. Το έπαθαν αυτό οι Φιλισταίοι όταν άρχισαν να καυχώνται ότι ο θεός τους Δαγών τους παρέδωσε τον Σαμψών.<sup>38</sup> Και είναι πολύ γνωστός

ο τρόπος που ο Σαμψών, επανευρίσκοντας τη δύναμή του με το μεγάλωμα των μαλλιών του,<sup>39</sup> γκρέμισε το χώρο που γιορταζόταν ο Δαγών σπρώχνοντας τις δύο κεντρικές κολώνες. Επομένως ο Δαγών συμβολίζει εχθρική δύναμη προς τους Ισραηλίτες. Όμως και το **εξάκτινο άστρο**, ή εξάγραμμα δεν θεωρείται σύμβολο των Θεοφοβούμενων Εβραίων της εποχής του Νόμου. **«Μήπως μου προσφέρατε σφάγια και θυσίες, ω οίκος του Ισραήλ, σαράντα χρόνια στην έρημο; Και αναλάβετε την σκηνή του Μολόχ και το άστρο του θεού σας Ραιφάν, τους τύπους αυτών (των**



<sup>35</sup> Δείτε και σχετικό βίντεο (αγγλικά): <https://www.youtube.com/watch?v=FJZP60yFSfY>

<sup>36</sup> **«Έπεσε Βηλ, συνετρίβη Δαγών, έγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι καὶ πεινῶντι, ἐκλελυμένω, οὐκ ἰσχύοντι ἄμα, οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν»...** (Ησ. κεφ. 46)

<sup>37</sup> **«Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγῶν. Καὶ ὤρθησαν οἱ Ἄζῳπιοι καὶ εἰσήλθον εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ»...** (Βασ. Α κεφ.5)

<sup>38</sup> **«Καὶ ἤρξατο θηρὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν, καθὼς ἐξυρῆσατο. καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγῶν θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν· ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν»...** (Κριταὶ κεφ 1στ, 22)

<sup>39</sup> Δεν είναι ότι στα μαλλιά υπήρχε πράγματι η δύναμη του Σαμψών. Αλλά έφερε τα μακριά μαλλιά σαν δείγμα αφιέρωσης και υπακοής στο Θεό, όπως σήμερα για τον ίδιο λόγο οι Ορθόδοξοι Μοναχοί αφήνουν μακριά γένια και μαλλιά. Όταν έθεσε σε προτεραιότητα τη σχέση του με τη Δαλιδά, ως προς την εντολή του Θεού, τότε τιμωρήθηκε, αλλά η χάρη του Θεού επανήλθε όταν μετάνιωσε, και σημάδι ήταν το μεγάλωμα πάλι των μαλλιών του.

**ψευτοθεών) που φτιάξατε για τον εαυτό σας. Και γι' αυτό θα σας μετοικίσω μακρύτερα από τη Δαμασκό, λέγει Κύριος ο Θεός, ο έχων το όνομα Παντοκράτωρ».** (Αμώς Ε 25-27) Βλέπουμε ότι όσοι



εμπρός

**Το «Talisman» του Κρόνου (Saturn)** πίσω με την κεφαλή του ταύρου Μολόχ στο κέντρο



το άστρο της σημαίας του Ισραήλ



Βουδιστικό αστέρι

μετέχουν σε ειδωλολατρικές εορτές και χρησιμοποιούν τα σύμβολα των ψευτοθεών, αποτελούν πλέον **σκήνωμα ειδωλολατρικό (του Μολόχ)**, και παύουν να έχουν την προστασία του Θεού. Το εξάκτινο άστρο εθεωρείτο και σήμα του θεοποιημένου έκτου (δου) από τον ήλιο πλανήτη Κρόνου. Επομένως **κατά τον προφήτη Αμώς είναι οι αποστάτες από τον αληθινό Θεό Ιουδαίοι που πρότειναν, και έγινε δεκτό, να λάβουν το άστρο σαν σήμα τους.** Και ο εξ Ιουδαίων πρωτομάρτυρας Στέφανος αυτό το εδάφιο θύμισε στους Ιουδαίους για να τους εξηγήσει γιατί απομακρύνθηκαν από τον Θεό: **«...και έφτιαξαν μοσχάρι στις ημέρες εκείνες και πρόσφεραν θυσία στο είδωλο, και ευφραίνονταν με τα έργα των χεριών τους. Μετεστράφη δε ο Θεός, και τους παρέδωσε να λατρεύουν την στρατιά του ουρανού,** καθώς έχει γραφεί σε βιβλίο των Προφητών: **Μήπως μου προσφέρατε σφάγια και θυσίες... Και αναλάβετε την σκηνή του Μολόχ και το άστρο του θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους αυτών (των ψευτοθεών) που φτιάξατε για τον εαυτό σας»<sup>40</sup>...** (Πράξεις Ζ 41-43). Χαρακτηρίζεται λοιπόν σαν σήμα της λατρείας των ψευτοθεών της «στρατιάς του ουρανού» το εξάκτινο άστρο που από τους παλιούς αποστάτες το παρέλαβαν οι αποκριφιστές Εβραίοι των τελευταίων αιώνων.

Η δύναμη των συμβόλων είναι σπουδαία, όταν αυτά είναι εκ Θεού, διότι αντιπροσωπεύουν τον ίδιο τον Θεό. Τέτοιο **ισχυρό σύμβολο είναι ο Σταυρός του Χριστού,<sup>41</sup>** που προτυπωνόταν από τον αναρτημένο σε ψηλό κοντάρι **χάλκινο όφη,** προς τον οποίο ατενίζοντας γιατρευόντουσαν από τις πληγές των φιδιών της ερήμου οι Εβραίοι, τον καιρό του Μωυσή. Η επιλογή ενός σήματος (εξάκτινο αστέρι) από το επίσημο κράτος του Ισραήλ, που μαρτυρείται από την Αγία Γραφή σαν σύμβολο παγανιστικό,<sup>42</sup> δείχνει ότι η επικρατούσα τάση στους ηγέτες των Εβραίων εναντιώνεται στον Θεό (και όχι μόνο στον Ιησού Χριστό ως άνθρωπο), όπως είχε συμβεί και παλιότερα, την εποχή του Νόμου και των Προφητών, δηλ. δείχνει ότι **επικρατούν μεταξύ αυτών οι αποκριφιστές,<sup>43</sup>** που είναι στην πραγματικότητα

<sup>40</sup> «...και έμοσχοποίησαν έν ταις ήμέραις εκείναις και άνήγαγον θυσίαν τῷ είδώλω, και εύφραίνοντο έν τῷς έργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. έστρεψε δε ο Θεός και παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθώς γέγραπται έν βίβλῳ τῶν προφητῶν· μή σφάγια και θυσίας προσηνέγκατέ μοι έτη τεσσαράκοντα έν τῇ έρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ; και ανέλαβετε τῆν σκηνήν τοῦ Μολόχ και τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ἰρεμφάν, τοὺς τύπους οὗς έποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· και μετοικίω ὑμᾶς έπέκεινα Βαβυλῶνος».

<sup>41</sup> Αναγνωρίζεται από τα αρχικά IC XC του Κυρίου επάνω του ή και την παράσταση του σώματός Του.

<sup>42</sup> Γενικά κάθε Θεοφανέρωτο σύμβολο, βοηθάει στην προσέγγιση του αληθινού Θεού, και οι Εβραίοι μπορούσαν να διαλέξουν ένα τέτοιο αντί για το εξάκτινο αστέρι, και έτσι **να θυμούνται καλύτερα τις εντολές αλλά και τις ευεργεσίες του Θεού** και να μπορούν να πλησιάσουν ευκολότερα τον Χριστό και τη διδασκαλία Του. Είχαν πχ την **φλεγόμενη και μη καιόμενη βάτο του Σινά,** ή την **κλίμακα του Ιακώβ** τα οποία προτύπωναν τη Θεοτόκο.

<sup>43</sup> Το εξάγραμμα ή εξάκτινο άστρο υπάρχει και σαν «mantra», το σπουδαιότερο μάλιστα, στον Θιβετιανό μοναχισμό. Δηλώνει στα 3 επάνω τρίγωνα «καλές» επιρροές και στα κάτω κακές από "θεούς" ή "δαίμονες" και στο κέντρο τον φωτισμό, δηλ. από τη γνώση αυτή καλού - κακού υποτίθεται ότι φωτίζεται ο άνθρωπος. Στην πραγματικότητα αυτή ακριβώς ήταν η **συμβουλή του φιδιού** στους προπάτορες: Να μην αρκестθούν στη γνώση του καλού αλλά **να γνωρίσουν και το κακό ...για να γίνουν "θεοί".** Η τραγική ειρωνεία είναι ότι οι Ναζί



παγανιστές και εωσφοριστές.

Τελικά όμως γνωρίζουμε ότι, κατά τις προφητείες, αρκετοί Εβραίοι θα προσέλθουν στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και θα βαπτισθούν. Ήδη υπάρχουν Χριστιανοί Εβραίοι στο Ισραήλ προερχόμενοι κυρίως από τη Ρωσία. Επίσης υπάρχει το θρησκευτικό κίνημα των **Μεσσιανικών Ιουδαίων** (Messianic Jews), που δέχονται τον Ιησού Χριστό σαν Μεσσία, μερικοί βαπτίζονται και γίνονται γέφυρα και των άλλων προς την Ορθοδοξία. Αντιμετωπίζουν όμως διωγμό από τους φανατικούς «ορθόδοξους Εβραίους», οι οποίοι θέλουν να τους απομακρύνουν από το Ισραήλ.<sup>44</sup> Ανάλογος είναι ο διωγμός, από τους φανατικούς Εβραίους, που αντιμετωπίζουν οι Χριστιανοί που διαμένουν στο Ισραήλ, για να αναγκαστούν να μεταναστεύσουν.<sup>45</sup> **Στις 29 Νοεμβρίου του 1979 μαρτύρησε στο Ισραήλ και ο άγιος, πλέον, Φιλούμενος** από παρανοϊκούς κινούμενους από θρησκευτικά<sup>46</sup> κίνητρα, που τον κατακρεούργησαν στο φρέαρ του Ιακώβ, την ώρα που διάβαζε τον εσπερινό.<sup>47</sup> Οπωσδήποτε όλοι κρίνονται από το Θεό, τα άτομα σαν άτομα, και το κάθε κράτος κρίνεται σαν κράτος, αλλά επειδή μας ενδιαφέρουν οι θρησκευτικές τάσεις, δεν ασχολούμαστε γενικά με κράτη, παρά μόνο όταν υπάρχει ανάγκη, λόγω προφητικής αναφοράς σ' αυτά, όπως πχ από τον προφήτη Δανιήλ και τον προφήτη Ζαχαρία για τα τέσσερα ισχυρά βασίλεια του κόσμου.

Ο πάπας ενσωματώνοντας στην επίσημη αρχιερατική αμφίεσή του **σύμβολα αποστασίας από τον αληθινό Θεό**, αυτοεπιδεικνύεται ως αποστάτης, εχθρός των Εβραίων που θα θελήσουν να αναζητήσουν την αλήθεια για να σωθούν, αλλά και των πιστών Χριστιανών. Τον ενδιαφέρουν πλέον μόνο τα γήινα, και χρησιμοποιεί τα πνευματικά για συγκάλυψη των πράξεών του. **Είναι ο μοναδικός αστέρας - επίσκοπος που μπορεί να πραγματοποιεί όσα αναφέρει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη**, τα οποία συγκεκριμένα προκαλούν με το 6ο σάλπισμα τον 3ο Παγκόσμιο ή **Γενικό Πόλεμο** όπως ονομάστηκε από τον **άγιο Κοσμά τον Αιτωλό**, γιατί αυτός θα ενεργείται μέσα και έξω από τις χώρες. Και σαν υπεύθυνο (αιτία) των γεγονότων του πολέμου, αλλά και της αποστασίας γενικότερα που θα οδηγήσει σ' αυτόν, δεν είναι καθόλου παράδοξο που ο άγιος Κοσμάς ορίζει τον πάπα. Και για την αμετανοησία του και τη συμπαρατάξή του με τις δυνάμεις του Αντιχρίστου μόνο γι' αυτόν μας προτρέπει **«τον πάπα να καταράσθε διότι αυτός θα είναι η αιτία»**.<sup>48</sup> Εξ άλλου η συμπαρατάξη του πάπα με τους αποκρυφιστές νεοταξίτες που προκαλούν δυστυχία και πολέμους δεν διέφυγε και από το προορατικό βλέμμα του **γέροντος Παϊσίου**:

- **Γέροντα, ο ηγέτης αυτού του πολέμου θα είναι Εβραίος;**

- **Ναι, Εβραίος θα είναι. Θα συνεργαστεί πολύ κι ο πάπας, γιατί όλα τα παιδιά του Διαβόλου τα θεωρεί δικά του και θα τους υποδεικνύει να ακολουθούν τον (τότε) αντίχριστο. Γι' αυτό και ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είπε «τον πάπα να καταράσθε διότι αυτός θα είναι η αιτία». Ο Άγιος εννοούσε αυτόν τον πάπα της συγκεκριμένης εποχής που θα βοηθήσει στην ανάδειξη του αντιχρίστου (ηγέτη). Οι άλλοι πάπες σε σχέση μ' εκείνον θα φαίνονται... σαν καλοί!**<sup>49</sup>

---

υποχρέωναν τους Εβραίους να φορούν το εξάκτινο αστέρι που έγραφε στο κέντρο Ιουδαίος, σαν διακριτικό, αλλά και αυτοί οι ίδιοι σαν σήμα τους είχαν τη **σβάστικα, ένα επίσης Βουδιστικό σύμβολο!** Οι **Raelians** οπαδοί της θρησκείας των "εξωγήινων", έχουν σαν σύμβολο τη **σβάστικα τοποθετημένη μέσα στο άστρο του Ισραήλ...!**

<sup>44</sup> Πολλά άρθρα υπάρχουν στο διαδίκτυο, όπως **Israel's Messianic Jews Face Orthodox "Persecution"**: Δηλ. **Οι Μεσσιανικοί Ιουδαίοι του Ισραήλ αντιμετωπίζουν από τους ορθόδοξους (φανατικούς Εβραίους) «διωγμό»**: <https://www.worthynews.com/10112-israels-messianic-jews-face-orthodox-persecution>

<sup>45</sup> πχ **«Ο διωγμός των Ισραηλινών εξαναγκάζει τους Χριστιανούς να μεταναστεύουν»**. Από είδηση της 5-5-2012 στο site: <https://theorthodoxchurch.info/blog/news/2012/05/israeli-persecution-forces-christians-to-emigrate/>

<sup>46</sup> Αν δεν είχαν θρησκ. κίνητρα τότε δεν θα αγιοποιείτο. Η αγιότητα φανερώθηκε και από θαύματα του αγίου.

<sup>47</sup> Δείτε περισσότερα: <https://www.imdleio.gr/html/2010.htm>

<sup>48</sup> Η 90ή προφητεία: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>49</sup> Στον Τόμο των Προφητειών σελ. 36: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/06\\_gPaisios.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/06_gPaisios.pdf)



**2.04. Το 6 της 6ης σάλπιγγας και το 4 των αγγέλων.** Η μεγάλη καταστροφή στην ανθρωπότητα έρχεται με την 6η σάλπιγγα, σε αντίθεση προς την 6η ημέρα που υπήρξε η ημέρα της Δημιουργίας του ανθρώπου. Μάλιστα **το έξι δηλώνει τελειότητα** κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, για το καλό ή για το κακό ανάλογα με τη χρήση του, και είναι ο αριθμός που αντιστοιχεί στους διανοητές,<sup>50</sup> δηλ. όσους χρησιμοποιούν το μυαλό τους που είναι έκτο σε σχέση με την πεντάδα των αισθήσεων. Τώρα αυτό δηλώνει την χρήση των επιστημών και των εφευρέσεων όχι πλέον για την ευημερία αλλά την καταστροφή του ανθρώπου. Στους διανοητές περιλαμβάνονται οι άθεοι φιλόσοφοι των επινοημάτων της κακίας που χύνουν μίσος στις καρδιές των ανθρώπων, οι συνεχιστές της παρανοϊκότητας του ρατσιστή υπεράνθρωπου του Νίτσε και του απάνθρωπου και Θεομάχου Μαρξ, οι ειδωλολάτρες του χρήματος και των άλλων γήινων συμφερόντων, τα οποία θέτουν πάνω από τον άνθρωπο, και γενικά όλοι **οι άπιστοι**, ως προς τον Ευαγγελικό λόγο, και **οι κακόπιστοι** που λένουν ή και πράττουν διεστραμμένα.

Ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει: **«Ο έκτος άγγελος δηλώνει τους κήρυκες της τελευταίας σύγκρουσης, οι οποίοι, όπως το Ευαγγέλιο προειδοποιεί, ανιχνεύουν τις απάτες του Αντιχρίστου. Γιατί τα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου είναι τα Ευαγγέλια, τα οποία υψώνονται πάνω από την Εκκλησία»**. Ο κόσμος θα κριθεί από το λόγο του Θεού, και κρίνεται και σε ενδιάμεσες μικρές η μεγάλες κρίσεις, όπως τον γενικό πόλεμο, με βάση αυτόν τον λόγο και μόνο. Γι' αυτό η ισχύς (4 κέρατα) κρύβεται μέσα στα Ευαγγέλια, που **με μία φωνή** εκφράζουν το λόγο του Θεού. Και για αυτό πρώτα από αυτά, διά των κορυφαίων αγγελικών δυνάμεων που τα διακονούν, ξεκινάει η απόφαση να κινηθούν τα γεγονότα της 6ης σάλπιγγας, ώστε τελικά να αποδυναμωθεί η κακία μεταξύ των ανθρώπων που είναι αντίθετη στις εντολές του Θεού Λόγου: **«Και άκουσα μία φωνή από τα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου του χρυσού, που είναι μπροστά στο Θεό, να λέει στον έκτο άγγελο που έχει τη σάλπιγγα. Λύσε τους τέσσερεις αγγέλους τους δεμένους πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη»...**

Δηλώνει εδώ η Αποκάλυψη ότι η επερχόμενη καταστροφή θα γίνει με την καθοδήγηση των πονηρών πνευμάτων, διότι οι άνθρωποι, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, απομακρύνθηκαν από το δρόμο του Θεού και την αληθινή πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, και δεν θέλουν να εφαρμόζουν τον Ευαγγελικό λόγο στη ζωή τους. Γι' αυτό αφήνονται να τιμωρηθούν, κατά τις επιθυμίες και τα πονηρά έργα τους, με το να βρεθούν κάτω από την εξουσία των πονηρών δαιμόνων για ένα διάστημα, μήπως προλάβουν να συνειδητοποιήσουν το λάθος τους και μετανοήσουν. **Τέσσερεις οι ευαγγελιστές της Χριστιανικής πίστης, τέσσερεις και οι δαίμονες που λύνονται, λόγω της απιστίας των ανθρώπων, για την βίαιη αναχαίτιση της κακίας.** Με κέντρο τον **Ευφράτη** διαδραματίζονται τα γεγονότα, γιατί με το ύδωρ το ζων, της διδασκαλίας και του Βαπτίσματος, που δώρισε ο Θεάνθρωπος περπατώντας στα μέρη εκείνα, αρδεύεται ο Χριστιανικός κόσμος και γι' αυτό υπάρχει κάποια **ευφροσύνη** στη Γη. Μετά όμως την μεγάλη μεγέθους αποστασία ακολουθεί το λύσιμο των πονηρών αγγέλων, το ζωοποιο νερό της χάριτος του Χριστού λιγοστεύει από τα πονηρά έργα που τη διάπραξη τους υποβάλλουν οι δαίμονες, και **μετά την ελάττωση του πνευματικού ύδατος ακολουθεί η ανεπάρκεια και ο «πόλεμος του νερού» στο υλικό πεδίο.** Όταν επομένως ο Ιωάννης μας μιλάει στην Αποκάλυψη για πονηρούς αγγέλους που λύνονται για να προκαλέσουν καταστροφές, μας ενημερώνει για την κρισιμότητα της κατάστασης, λίγο πριν και κατά την διάρκεια του Γενικού Πολέμου, όταν **οι πιστοί θα βρίσκονται μέσα σε μια κοινωνία δαιμονοκρατούμενη...**

Είδαμε τη σχέση που έχει με τα φρέατα των πετρελαίων η πέμπτη σάλπιγγα, και πως με τις αντιπαραθέσεις συμφερόντων, στα οποία μετέχει το Βατικανό, η κατάσταση οδηγείται στην σύγκρουση του Γενικού ή τρίτου παγκοσμίου πολέμου. Για να φτάσουμε στον πόλεμο χρειάζεται

<sup>50</sup> Δείτε και στο «3 ΟΥΑΙ»: <https://www.imdleo.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

μια γενική πνευματική κατάπτωση. Αυτή εκτός από τη φιλαργυρία των Τραπεζιτών και την φιλαρχία των πολιτικών, έχει σπουδαίο συντελεστή την αποκοιμίζουσα τις συνειδήσεις **ανηθικότητα**, η οποία εξαπλώνεται με την κατευθυνόμενη από την Μασονία και τους αποκρυφιστές προώθηση της σαρκολατρείας, και μάλιστα της ομοφυλοφιλίας σαν φυσικού τρόπου ζωής, υπό την πίεση των ελεγχόμενων από αυτούς διεθνών Οργανισμών.<sup>51</sup>

Εντούτοις, πρέπει να ζούμε πνευματικά, προετοιμαζόμενοι για την αιωνιότητα, και γι' αυτό μας δόθηκαν οι εντολές του Θεού, ώστε **«το δοθέν σώμα μας οφείλει να πνευματοποιηθεί»**<sup>52</sup> κατά τον γέροντα Σωφρόνιο Σαχάρωφ, τον Αγιορείτη και κτήτορα Μονής στο Έσσεξ. Μέσω των σαρκικών παθών αποκοιμίζεται ο νους των ανθρώπων και κατόπιν εύκολα, και χάριν των φανταζόμενων μελλοντικών ηδονών, οι πονηροί δαίμονες ενσπείρουν στο νου το πνεύμα της μισαδελφείας και **τα εξοντωτικά φονικά πάθη**. Αυτόν τον τρόπο εξαπάτησης των φιληδόνων, τον είδαμε να παριστάνεται **«σαν τρίχες γυναικών»**, στη μορφή των δαιμονικών ακρίδων που οδηγούν την ανθρωπότητα στην φονική καταστροφή του Γενικού Πολέμου.

Είμαστε επιρρεπείς στα φονικά πάθη από την εποχή των προπατόρων, και θα απαλλαγούμε μόνο, αν **«ενδυθούμε τον καινό άνθρωπο»** (Εφ. Δ 24), δηλ. όταν ανανεωθούμε πνευματικά: **«Η προπατορική αμαρτία εισήγαγε πανταχού την διάσπαση. Μέχρι σήμερα η ανθρωπότητα όχι μόνο δεν ελευθερώθηκε από το πνεύμα της αδελφοκτονίας, αλλά συνεχίζει ακόμα περισσότερο να βυθίζεται σε θανατηφόρο παραλήρημα»**, λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ. (Β 37)

**2.05. Αιρέσεις.** Οι πιστοί καλούνται τώρα να αντέξουν σε ένα πολύ μεγαλύτερο φάσμα πειρασμών από αυτούς των προγενέστερων εποχών. Το χειρότερο είναι ότι προστίθενται και **πειρασμοί θεολογικής φύσεως** όπου **οι αιρετικοί εμφανίζονται σαν προφήτες** διεκδικώντας ισοτιμία με τους διδασκάλους της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Υποστηρίζονται από τον ξεπεσμένο αστέρα του Βατικανού, για να διχάσουν ακόμη περισσότερο και αν ήταν δυνατόν να απωλέσουν και τους εκλεκτούς, όπως προειδοποιεί ο Κύριος Ιησούς Χριστός: **«διότι θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν ήταν δυνατόν, και τους εκλεκτούς»** (Ματθ. 24:24).

Από τις μεγαλύτερες επομένως συμφορές, περιεχόμενες μέσα στα ουαί, είναι οι πολυάριθμες αιρέσεις: **«Δεδομένου ότι είχε πει ότι τρεις ουαί επρόκειτο να έρθουν, αναφέρει τώρα ότι η μια έχει έρθει ήδη, με την εξαπάτηση της αιρέσεως, και ότι δύο υπολείπονται, που θα συμβούν στους διεστραμμένους την εποχή του Αντιχρίστου και κατά την ημέρα της κρίσης»**. Αυτά μας λέει ο Μπηντ, που έζησε πριν να εμφανισθεί η αίρεση του παπισμού, ζωγραφίζοντας το πρώτο ουαί (της 5ης σάλπιγγας) σαν αποτέλεσμα της πλάνης που είδαμε να προέρχεται από τον πλήρως εκκοσμικευμένο αστέρα της Αποκάλυψης. **Το 2ο ουαί το αναφέρει την εποχή του Αντιχρίστου**, η οποία ξεκινάει πριν την δημόσια φανέρωσή του. Πολλοί αντίχριστοι εμφανίζονται πριν την εποχή του τελικού εξολοθρευτού της ανθρωπότητας, και δεν είναι ασήμαντη η ευθύνη τους στα ενδιάμεσα δραματικά γεγονότα όπως τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο, ο οποίος **προηγείται** της εποχής του τελικού Αντιχρίστου. Γι' αυτό και ο γέροντας Παΐσιος σαν Αντίχριστο αναφέρει και τον Ευρωπαίο ηγέτη αυτής της ενδιάμεσης εποχής, όπως είδαμε πριν.

Όμως για το καλό μας **όλα ελέγχονται μέχρι λεπτομερείας από το Θεό**, και όλα είναι έτοιμα για να διαδραματισθούν στον καιρό τους. Και ενώ οι άνθρωποι πράττουν με την ελεύθερη βούλησή τους αυτό που νομίζουν να είναι το πιο συμφέρον γι' αυτούς, ο άχρονος Θεός προγνωρίζει τα πάντα μέχρι και την ακριβή ώρα και ημέρα, μήνα και χρόνο της φονικής αναμέτρησης που ετοιμάζεται από τους πονηρούς αγγέλους, για να σκοτώσει το τρίτο των

<sup>51</sup> Δείτε πχ Ευρωκοινοβούλιο - ομοφυλοφιλία: [https://www.imdle.org/diaf/2006/08-Eur\\_cunsil-omophilo.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2006/08-Eur_cunsil-omophilo.pdf)

<sup>52</sup> Το Β17 στο: [https://www.imdle.org/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

ανθρώπων: **«Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, οι προετοιμασμένοι γι' αυτήν την ώρα και ημέρα και μήνα και χρονιά, για να σκοτώσουν το (ένα) τρίτο των ανθρώπων».**

**2.06. Για τον Ευφράτη από τον Αιδέσιμο Μπηντ.** Οι άγγελοι λύθηκαν στον Ευφράτη **«γιατί ο Ευφράτης, που είναι ένα ποτάμι της Βαβυλώνας, σημαίνει τη δύναμη του βασιλείου του κόσμου, και τα κύματα των διωκτών (των Χριστιανών). Αυτό είναι το μεγάλο βουνό, που είχε προλεχθεί ότι θα ριχτεί καίόμενο με φωτιά μέσα στη θάλασσα».** Αυτά λέει για τον Ευφράτη ο Αιδέσιμος Μπηντ, επιβεβαιώνοντας ουσιαστικά ότι:

α. Τα πολεμικά γεγονότα του Ευφράτη, όπως περιγράφονται στην έκτη (6η) σάλπιγγα **είναι παγκόσμια**, δηλ. αφορούν αναμέτρηση όλων των μεγάλων δυνάμεων και για το λόγο αυτό **θεωρούνται όλα τα επί μέρους βασίλεια σαν ένα: «το βασίλειο του κόσμου».** Στο τέλος του κόσμου ο Αντίχριστος θα καθίσει στο θρόνο αυτού του πρόσκαιρου παγκοσμίου βασιλείου, και θα παραπλανήσει στο έπακρο τους ήδη πλανωμένους από το κοσμικό πνεύμα ανθρώπους. Ο Ευφράτης τότε συμβολίζει<sup>53</sup> τον Αντίχριστο που θα κατάγεται από αυτά τα μέρη, με μητέρα από τη φυλή Δαν. Ενωρίτερα γίνεται η αναμέτρηση των μεγάλης ισχύος δυνάμεων μέσα σ' αυτό το «υπέρ-βασίλειο του κόσμου», και στο εσωτερικό των κρατών επικρατεί **αναρχία και διαμάχη**, γιατί αυτό είναι χαρακτηριστικό της προετοιμασίας για την έλευση του Αντιχρίστου, και ο γνωστός τρόπος με τον οποίο δρουν οι πονηροί δαίμονες. Αυτό έκανε και τον **άγιο Κοσμά** να μιλήσει για **«Γενικό Πόλεμο».** Τώρα αυτά δεν μας φαίνονται απίθανα, διότι βρισκόμαστε σε φάση (μετά το 1990) που **έχει ενεργοποιηθεί πλέον επίσημα η παγκοσμιοποίηση.** Είναι εκπληκτικό, όμως, το πώς μίλησε τόσο νωρίς καθαρά ο Μπηντ για το **παγκοσμιοποιημένο βασίλειο** και το **σύστημα που το διέπει, δηλ. αυτό της Βαβυλώνας, ήτοι της μεγάλης πνευματικής σύγχυσης.** Και

β. Είχαμε πει<sup>54</sup> ότι **οι συμφορές των πρώτων σαλπίνγων είναι προστιθέμενες**, δηλ. προστίθενται μερικώς ή πλήρως, στα γεγονότα των επόμενων σαλπίνγων, γίνονται ένα συστατικό τους. Ειδικά στον μεγάλο πόλεμο της έκτης σάλπιγγας θα χρησιμοποιηθεί κάθε διαθέσιμο μέσο, και αυτά που αναφέρθηκαν στις προηγούμενες σάλπιγγες, για καταστροφή. Αυτά που έχουν συμβεί πριν, όπως η κατάρρευση του βασιλείου της Ρωσίας που αντιστοιχεί στην 2η σάλπιγγα, δεν θα είναι τίποτα μπροστά στην γενική καταστροφή και εξαθλίωση των χωρών όλου του πλανήτη, του **«βασιλείου του κόσμου»** κατά τον Μπηντ. Όπως τότε ένα από τα Χριστιανικά βασίλεια καταστράφηκε από τη διαβολική γνώση που εισήγαγε τη μισαδελφεία και τη φωτιά των όπλων, το ίδιο θα συμβεί και τώρα **αλλά σε όλες τις "πολιτισμένες" χώρες.**

**2.07. Η Πόλη σαν όριο Ανατολής - Δύσης.** Η Κωνσταντινούπολη, που βρίσκεται κι αυτή στο σύνορο Ανατολής - Δύσης όπως και οι χώρες του Ευφράτη, θα είναι περιοχή σύγκρουσης των υπερδυνάμεων κατά τις Ορθόδοξες Χριστιανικές προφητείες.<sup>55</sup> Η «Πόλη» θα καταληφθεί αρχικά από τους Ρώσους.<sup>56</sup> Μετά την κάθοδο των Ρώσων (ξανθού γένους) στην Πόλη για **5 περίπου μήνες**, οπότε **«θα φάγουν λάχανα πολλοί σε εκδίκηση των Αγίων»** δηλ. τιμωρώντας τους εκεί εχθρούς των Χριστιανών για το διάστημα αυτό που αντιστοιχεί στην περίοδο ωρίμανσης των λαχάνων, θα αναλάβουν την διοίκηση προσωρινά **τρεις επίτροποι**

<sup>53</sup> Είπαμε ότι ανάλογα με τη θέση στη Γραφή, και το καλό ή κακό νόημα είναι και η ερμηνεία. Ο Ευφράτης όταν συμβολίζει τον Αντίχριστο σημαίνει «μέγα πειρασμό» κατά τον άγιο Αρέθα Καισαρείας και άλλους. Διαβάστε για τον πόλεμο του Αρμαγεδόνα: [www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/13\\_Gog-Armagedon.pdf](http://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf) Με τη διευκρίνιση ότι υπάρχει αναλογία στα γεγονότα του παγκοσμίου πολέμου με αυτά της Συντελείας στην οποία γίνεται ο τελικός πόλεμος του Αντιχρίστου. Έχομε δηλ. ενωρίτερα, στη Νεκρά Θάλασσα, μικρότερο «Αρμαγεδόνα»! (σ. 34 Α τόμ. Πρ.)

<sup>54</sup> Γ τεύχος της Αποκάλυψης, σελ. 49

<sup>55</sup> Αναφέρονται στον **άγιο Μεθόδιο** (9ος αιών), τον **άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν σαλό** και άλλους. Αν και μερικοί θεωρούν το κείμενο του Αγίου Μεθοδίου ψευδεπίγραφο, σημασία έχει ότι αναφέρεται στα γεγονότα με τον τρόπο που μίλησε γι' αυτά ο άγιος Κοσμάς και πιο πρόσφατα ο γέροντας Παΐσιος, ο οποίος μάλιστα διευκρίνισε ότι οι (προσωρινοί) **τρεις προνοητές της Πόλης θα είναι ένας Ευρωπαίος, ένας Ρώσος και ένας Έλληνας.**

<sup>56</sup> Δείτε Α τόμο Προφητειών σελ. 68 (σελ. 80 & 81 του βιβλίου του γ. Ιωσήφ. Έκδ. 1995).



(προνοητές). Αλλά η ένταση θα συνεχίζεται και αλλαγές στην ηγεσία, κατά τον άγιο Μεθόδιο,<sup>57</sup> θα σημάνουν την κλιμάκωση των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Τότε **«θα παραχθούν τα έθνη του Βορρά»** και υποκινούμενα από τα πνεύματα της πονηρίας και τον πάπα,<sup>58</sup> θα αντιπαραταχθούν μέσω τεσσάρων στρατοπεδεύσεων.

Το **Βόρειο-Ατλαντικό Σύμφωνο (NATO ή North Atlantic Treaty Organization)**, έχει **28 χώρες μέλη** (2012), **30 (το 2022)**, και με τις συμφωνίες 1997 και 2002 περιλάμβανε **σαν εταίρο**, για τη σταθερότητα και ασφάλεια, **και τη Ρωσία**, ώστε να δρουν από κοινού αν χρειασθεί... (Αυτό άλλαξε μετά την ενσωμάτωση στη Ρωσία της Κριμαίας το 2014). Αλλά **θα παραχθούν τότε και τα έθνη που κάθονται νότια**, δηλ. **οι Κινέζοι** και οι σύμμαχοί τους. Τότε θα πιαστεί ο πόλεμος ο ονομαζόμενος **«Μέγας Φίλιππος»** από τα κράτη που φιλούν (=αγαπούν) την ισχύ και θα μετάσχουν στις μάχες με τεράστιο αριθμό πολεμικών μηχανών (ίππων).

Ο αριθμός των πολεμιστών της γιγάντιας αυτής πολεμικής μηχανής ή **«ίππου»** κατά τον Ιωάννη, θα είναι **200 εκατομμύρια συνολικά, από όλες τις εμπόλεμες χώρες**. Και 18 γλωσσών λαοί, λέει ο άγιος Μεθόδιος θα πολεμήσουν. Πολύ περισσότερα από 18 θα είναι τα κράτη, αλλά 18 οι γλώσσες, που αντιστοιχούν στο τέταρτο των διαμερισθεισών κατά την πυργοποιία της Βαβυλώνας φυλών και της δημιουργίας έκτοτε τόσων αντίστοιχων γενικών γλωσσών ή διαλέκτων.<sup>59</sup> Όποιος μπει στον πόλεμο αυτό, που θα διεξαχθεί κυρίως μεταξύ ξεπεσμένων πνευματικά Χριστιανικών κρατών, θα καταστραφεί, έλεγε ο γέροντας Παΐσιος.

Τα διακόσια εκατομμύρια μπορούμε κατά διάφορους τρόπους<sup>60</sup> να δούμε τι πνευματικό μήνυμα μας δίνουν και τι επαληθεύουν. **«Ο μεν εκατόν (100) αριθμός μας φέρνει το μήνυμα της τελείας αρετής, η οποία δεκαπλασιάζει την δεκάδα των θεόγραφων εντολών. Ο δε διακόσια (200) τη φύση (μας) αποτελούμενη από ύλη και είδος»**, μας λέει ο άγιος Κύριλλος<sup>61</sup> και επεξηγεί: **«Επειδή είναι μεν η ύλη τετραδική, διά τα τέσσερα στοιχεία ή διαστάσεις της, πενταδικό δε το είδος διά το πενταπλό της αίσθησης, με την οποία σχηματίζονται (στο νου μας) τα υλικά, όταν συνθέσεις 4 φορές το 50 θα λάβεις 200 (=4x50)»**.

Ο επί χιλιάδες ή εκατομμύρια<sup>62</sup> πολλαπλασιασμένος αριθμός διακόσια δείχνει πολύ τελειότερη τη φυσική ικανότητά μας για δημιουργία ή για καταστροφή, ανάλογα με την καλή ή κακή διάθεση που τη χρησιμοποιούμε. Εδώ που πρόκειται για πόλεμο, τα 200.000.000 ή 200x10<sup>6</sup> δείχνουν ότι κατά την αδελφοκτόνα αναμέτρηση η ανθρωπότητα θα έχει φτάσει σε τέτοια κακία που θα χρησιμοποιήσει, με πάθος, το μέγιστο της δύναμής της για την αυτοκαταστροφή της. Επίσης το 10<sup>6</sup> δηλώνει την μέγιστη δημιουργική ή εδώ καταστροφική ικανότητα σε σχέση με τις δέκα (10) εντολές του Θεού. Πάντως τα στρατεύματα των εμπόλεμων ξεχύνονται **«για να σκοτώσουν το (ένα) τρίτο των ανθρώπων»**.

<sup>57</sup> Θα εγερθεί πρώτα ένας «αυτόνομος» και κατόπιν κάποιος «λύκος αγριώδης». (Α τόμος Προφητειών σελ. 68).

<sup>58</sup> Δείτε πχ για το ξέπεσμα του παπισμού από τον **Επίτομο** υπό ΛΜΔ όπου αναφέρεται: **«Την 1η Αυγούστου 1984, ημέρα Τετάρτη, ο Αθανάσιος Στριγάς (άνθρωπος του NATO) γίνεται δεχτός από τον Πάπα Ιωάννη - Παύλο II (Βοϊτύλα) στο Βατικανό. Ο κληρικός Μονσινιόρ Βιλώ τον ενημερώνει ότι «το Βατικανό χρειαζόταν όπλα για να τα πουλήσει στους σαντινίστας (σοσιαλιστές) και στους Κόντρας (δεξιούς) στη Νικαράγουα! Μισά στους μεν, μισά στους δε... Δίκαια πράγματα!... Ο ίδιος ο πάπας, λίγο μετά, λέει στον Άθ. Στριγά: «Τί να κάνουμε; Τα κάνουμε και αυτά!» Και του μίλησε για την ισορροπία και για την αρμονία των ισορροπιών, πράγμα που και ο Θεός το ευλογεί (!) Γι' αυτό θα έπρεπε να βοηθηθούν και οι δύο πλευρές εκεί κάτω...»** (σελ. 172).

<sup>59</sup> Λέγει και ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς: **«Φαίνονται δε να είναι και κατά τον αληθή λόγον αί γενικαί διάλεκτοι δύο και έβδομήκοντα ως αί ήμέτεροι παραδιδόασι γραφαί, αί δε άλλαι αί πολλαί επί κοινωνία διαλέκτων δύο ή τριών ή και πλειόνων γίνονται. Διάλεκτος δε έστι λέξις ίδιον χαρακτήρα τόπου έμφαινουσα, ή λέξις ίδιον ή κοινόν έθνους έπιφαινουσα χαρακτήρα»**. (1.21.142.4)

<sup>60</sup> Μία ανάλυση έγινε ήδη για τα 200 εκατομμύρια, στην σελ. 16 του «3 ΟΥΑΙ»: [www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf)

<sup>61</sup> PG 77, σ. 1285: **«Ο μεν ρ' αριθμός μηνύσει την τελειάν αρετήν δεκαπλασιάζουσαν την δεκάδα των θεογράφων εντολών. Ο διακόσια δε, την φύσιν έξ ύλης και είδους συνεστηκυϊαν... Έπει γάρ τετραδική μὴν ή ύλη, διά την τετρακτὺν τῶν στοιχείων αὐτῆς, πενταδικὸν δε τὸ είδος διά τὸ πενταπλοῦν τῆς αἰσθήσεως, τῆς τὰ υλικά σχηματιζούσης, τετράκις τὸν ν' συνθεῖς, ποιήσεις ζ'»**.

<sup>62</sup> **«Τελείωσις γὰρ εκατοντάδων, ή χιλιάς· ὡσπερ ή μὲν δεκάς μονάδων, ή δε εκατοντάς δεκάδων, ή δε μυριάς χιλιάδων»**... (PG 77, σ. 1285)

**2.08. Η διαφορά του τρίτου από το ένα τρίτο!** Κατά τον Αιδέσιμο Μπηντ έχει σημασία η ακριβής διατύπωση **«το τρίτο»** αντί του νεο-ελληνικού: **«ένα τρίτο» των ανθρώπων**, επειδή **«οτιδήποτε είναι εκτός της Εκκλησίας αποκαλείται τρίτο μέρος»...**<sup>63</sup> Όπως σε ένα ζευγάρι δεν χωράει τρίτος, έτσι και μεταξύ Χριστού και Εκκλησίας δεν πρέπει να περιλαμβάνεται **το «τρίτο» των πλανεμένων** (αιρετικών και αθέων). Ο πόλεμος θα αποδείξει, απατηλή και παράλογη, την προβαλλόμενη (κοσμική) αγάπη των πλανεμένων προς τον Χριστό και την Εκκλησία, διά της οποίας νομίζουν ότι μπορούν ...**«να γίνουν ένα»...**<sup>64</sup> Επειδή από το πνευματικό νόημα των σημειομένων πρέπει να μεταβίνομε στο υλικό και εξωτερικό, θα ήταν δυνατόν **το «τρίτο» πνευματικά** να μην αντιστοιχεί στο 1/3 των ανθρώπων του πλανήτη που θα πεθάνουν. Αλλά ο τεράστιος αριθμός των στρατευμάτων (200.000.000), που παραξένευε όλους τον καιρό που γράφτηκε η Αποκάλυψη, συνηγορεί στο να είναι πολύ μεγάλος και ο αριθμός των θυμάτων του πολέμου. Από τα όπλα, μόνο, σκοτώθηκε το τρίτο των ανθρώπων, **τότε που στο πνευματικό πεδίο οι αιρέσεις και οι διαστροφές είχαν απλωθεί παντού και διεκδικούσαν την διαιώνισή τους**, όπως φαίνεται αν γράψουμε τα 200 εκατομμύρια σαν  $2 \times 10^8$ . Διότι **«η δυνάδα σημαίνει το διαφορετικό»**,<sup>65</sup> εν προκειμένω του αριθμού των εντολών του Θεού, ο οποίος στην ογδόη δύναμη δηλώνει την προσπάθεια διαιώνισης (εδώ της κακίας), επειδή το οκτώ σημαίνει ακριβώς την αιωνιότητα. Από Ορθόδοξες πηγές γνωρίζουμε ότι προστιθέμενες στις καταστροφές των όπλων οι παρενέργειες του πολέμου, όπως πείνα, μολύνσεις και άλλες κακοπάθειες, θα ανεβάσουν τα θύματα στο μισό και παραπάνω της ανθρωπότητας...

Τα χαρακτηριστικά των θωράκων σημαίνουν τις διαφορές των λαών του Ευφράτη, μας είπε πριν ο άγιος Επιφάνιος: **«Αυτές είναι οι τέσσερις βασιλείες που κατά σειράν αναφέρονται στο βιβλίο του προφήτη Δανιήλ»**. Είναι δηλ. οι τέσσερις (4) κοσμοκρατορίες που παλιότερα εμφανίσθηκαν διαδοχικά στην ιστορική πραγματικότητα. Όμως η Αποκάλυψη δεν αναφέρεται στο παρελθόν. **Σκιαγραφεί το μέλλον με βάση τα προγενέστερα σχήματα που έλαβαν τα βασίλεια του κόσμου**, που τώρα τα εκπροσωπούν οι διάδοχός τους **«μεγάλες δυνάμεις»**.

**2.09. Άγιος Μάξιμος - προφητείες από την Ιστορία!** Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή δεν είναι ανάγκη να είναι προφητικό ένα κείμενο της Γραφής για να μας μεταφέρει γνώσεις για θέματα που σχετίζονται με το μέλλον· μπορεί να είναι και ιστορικό. Διότι **«ο λόγος της αγίας Γραφής, κι αν ακόμα δέχεται περιορισμούς ως προς το γράμμα, και καταλήγει στους ίδιους χρόνους που καταλήγουν τα πράγματα που ιστορεί, αλλά ως προς το πνεύμα μένει για πάντα απερίγραφος ως προς αυτά που εννοεί. Και κανένας ας μην δυσανασχετήσει, κι ας μην δυσπιστήσει, έχοντας υπόψιν ότι ο Θεός που μίλησε είναι απερίγραφος στη φύση του»**<sup>66</sup> ...

Και από πρακτική άποψη, όπως έλεγε Γάλλος οικονομολόγος: **«Η ιστορία δεν είναι χρήσιμη επειδή διαβάζει κανείς εκεί το παρελθόν, αλλά επειδή διαβάζει το μέλλον»!**<sup>67</sup>

Και, κατ' άλλο τρόπο, το πνεύμα του Θεού δεν περιορίζεται ιστορικά σε ένα μόνο γεγονός, επειδή πολλά από αυτά που είναι διαφορετικά στη Γη είναι της αυτής ενεργείας του Πνεύματος στον Ουρανό, δηλ. στις ψυχές μας, αλλά και στους κόσμους των αγγέλων. Διότι **ο πνευματικός νόμος που διέπει όλα τα γεγονότα παραμένει ο αυτός**, εξαρτώμενος από τις

<sup>63</sup> Ερμηνεία που ανέφερε στον «πρώτο άγγελο», δηλ. στην πρώτη σάλπιγγα.

<sup>64</sup> Στις Οικουμενιστικές συναθροίσεις διαβάζεται συνήθως αυτό το απόσπασμα του Ευαγγελίου (Ιω. 17:11) **«για να γίνουν ένα» με τον Χριστό και τους αληθινά πιστούς, οι αιρετικοί χωρίς να μετακινηθούν από τις βλασφημίες και αυθαιρεσίες τους!**

<sup>65</sup> Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, Φιλοκαλία 14β εκδ. «Γρ. Παλαμάς» 1992, σελ. 353

<sup>66</sup> «Προς Θαλάσσιον» στην 50η ερώτηση, εκδ. «Γρηγ. Παλαμάς» σελ. 357.

<sup>67</sup> Ο Jean-Baptiste Say, 1767-1832.

εντολές του Θεού που είναι πάντα ίδιες, απαρασάλευτες και αναλλοίωτες, και ο Θεός δεν προσωποληπτεί, ούτε προσκολλάται εμπιαθώς σε αντικείμενα (πχ. ναούς, όπως αυτόν του Σολομώντος) ή καταστάσεις (πχ. εορταστικές εκδηλώσεις). Έτσι ο καθένας μας αγωνιζόμενος, λέει ο άγιος Μάξιμος, μπορεί μέσα του να σχηματίσει ένα άλλο Εζεκία ή Ησαΐα και να γίνει ισοβάθμιος στην αρετή με αυτόν.

Προτρέπει επίσης, και το κάνουμε ήδη συχνά, να ερευνούμε και την ερμηνεία των ονομάτων για να ωφεληθούμε περισσότερο: **«Επειδή όποιος εκδέχεται την Αγία Γραφή ως ψυχή (ή ζωή) σύμφωνα με τον Χριστό, πρέπει να ασκηθεί με φιλοπονία και στις ονομάτων την ερμηνεία, ώστε να μπορεί να διασαφηνίσει όλο το νόημα όσων γράφονται στη Γραφή, αν βέβαια ενδιαφέρεται για την πλήρη κατανόηση όσων έχουν γραφεί κι όχι κατά τον Ιουδαϊκό τρόπο να κατεβάζει το ύψος του Πνεύματος στο σώμα και στη γη, και να περικλείει τις θείες κι αθάνατες επαγγελίες των νοητών αγαθών μέσα στην φθορά των προσκαίρων...»** (σελ. 357).

Ας δούμε ένα συναφές προς το εξεταζόμενο στην Αποκάλυψη θέμα μας, από ένα προφητικό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης.

**2.10. Ο προφήτης Ζαχαρίας σε σχέση με την Αποκάλυψη και τον Ισραήλ.** Στον καιρό που προφήτευε (από το 519 π.Χ.) ο προφήτης Ζαχαρίας, (Ζαχ. Β-1), οι τέσσερις (4) πιο εχθρικές στον παλιό Ισραήλ ισχυρές χώρες ονομάζονται τέσσερα (4) κέρατα: **«Και σήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και να 4 κέρατα. Και είπα προς τον άγγελο που μου μιλούσε· τι είναι αυτά Κύριε; Και εκείνος μου είπε: αυτά τα κέρατα είναι εκείνα που διασκόρπισαν τις φυλές του Ιούδα και του (υπόλοιπου) Ισραήλ και τους κατοικούντες την Ιερουσαλήμ».** Επομένως πνευματικά εξετάζοντας τα εδώ γραφόμενα έχουμε σαν αντιστοιχία του κακού πάλι 4 κέρατα, δηλ. τέσσερις δυνάμεις κακοποιές που είναι αντίθετες στο θέλημα του Θεού που έχει κέντρο, φανερά στην εποχή μας - αινιγματικά παλιότερα, την ευαγγελική διδασκαλία. Αυτές οι δυνάμεις διασκόρπισαν σωματικά τον παλιό Ισραήλ. Τα πονηρά πνεύματα όμως που κρύβονταν πίσω τους φθείρουν τώρα τον κατά πνεύμα Ισραήλ, που φτιάχτηκε να ζει στην ευφροσύνη του νοητού ποταμού των ζωοποιών δωρεών του Βαπτίσματος<sup>68</sup> και της διδασκαλίας του Θεού Λόγου. Μάταιες και επιβλαβείς ενασχολήσεις, φθείρουν τον Χριστιανικό λαό, προκαλώντας το διασκορπισμό του νου του με αποτέλεσμα την καθήλωσή του στη σύγχυση της σύγχρονης, Βαβυλωνιακού τύπου, ζωής.

Για να βγει, λοιπόν, ο νους των Χριστιανών από αυτή την κατάσταση αιχμαλωσίας τι χρειάζεται; Αυτό που είδε στην συνέχεια ο Ζαχαρίας: δηλ. **να αναλάβουν εργασία τέσσερις (4) τέκτονες!** Τον παλιό καιρό τέκτονες ονομάζοντο οι ξυλουργοί. **«Και μου έδειξε ο Κύριος τέσσερις τέκτονες. Και είπα: τι έρχονται να κάνουν αυτοί; Και μου απάντησε: τα κέρατα εκείνα (τα προηγούμενα) είναι αυτοί (οι εχθροί) που διασκόρπισαν τον Ιούδα, και συνέτριψαν τον Ισραήλ, και κανείς τους δεν μπόρεσε να σηκώσει κεφάλι. Και βγήκαν αυτοί (οι τέκτονες), για να παροξύνουν ιδιοχειρώς τα τέσσερα κέρατα, δηλ. τα έθνη που υψώνουν τη δύναμή τους εναντίον της γης του Κυρίου διασκορπίζοντάς την».** (Ζαχ. Β 3-4).

Όπως οι ξυλουργοί ξύνουν τα ξύλα, έτσι στα χέρια των 4 τεκτόνων θα οξυνθούν οι σχέσεις των τεσσάρων (4) δυνάμεων μεταξύ τους, λέει ο προφήτης Ζαχαρίας, για να αφήσουν ελεύθερο τον Ισραήλ. Και πράγματι οι Ισραηλίτες που είχαν επιστρέψει, μετά 70 χρόνια, από την Βαβυλώνα στην οποία είχαν οδηγηθεί αιχμάλωτοι περί το 600 π.Χ.<sup>69</sup> μπόρεσαν με προσωρινές

<sup>68</sup> Και στο όραμα του Ιεζεκιήλ ο ποταμός Ευφράτης συμβολίζει το Βάπτισμα κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα: **«Ο ποταμός σημαίνει ότι με το νερό βρήκαμε την ελευθερία».** (από το βιβλίο του π. Δαν. Γούβαλη) Και βέβαια το νερό είναι και η διδασκαλία του Χριστού: **«Εάν τις διψά, ερχέσθω προς Με και πινέτω».** (Ιω Ζ 37)

<sup>69</sup> Τρεις φορές κατακτήθηκε η Ιερουσαλήμ από τον Ναβουχοδονόσορα, και σε κάθε μία υπήρχαν αιχμάλωτοι Ιουδαίοι που οδηγήθηκαν στην Βαβυλώνα. Κατά τον π. Ιωήλ Γιαννακόπουλο (στο περί Ιεζεκιήλ) συνέβησαν τα έτη 605, 597 και 586 π.Χ. Κατά την πρώτη αιχμαλωτίζεται (ή τότε κατά τον Χρυσόστομο γεννιέται στη Βαβυλώνα) ο Δανιήλ, στην δεύτερη ο προφήτης Ιεζεκιήλ, και στην τρίτη καταστράφηκε ολοκληρωτικά και ο ναός του Σολομώντος. Και η επιστροφή των Ιουδαίων πάλι σταδιακά πραγματοποιήθηκε.



μόνο παρενοχλήσεις από γειτονικούς λαούς, να ξαναφτιάξουν το Ναό, στον οποίο είχε προφητευθεί<sup>70</sup> η έλευση του Χριστού και από τον σύγχρονο προς τον Ζαχαρία προφήτη Αγγαίο. Αυτό είναι ένα ανάλογο προς την εποχή μας ιστορικό γεγονός, που **πνευματικά εκφράζει την ανάγκη να ελευθερωθεί ο νους των ανθρώπων από την εξουθενωτική εξάρτηση από τα υλικά και την σύγχυση**, η οποία σαν άλλη Βαβυλώνα κρατάει τα νοήματα θολά και υποδουλωμένα στα πνεύματα της πονηρίας, μακριά από **την πνευματική Ιερουσαλήμ, την πόλη της ειρήνης του Θεού**.

Για την απελευθέρωση του Ισραήλ επιστρατεύονται **οι τέσσερις «τέκτονες»**, που στην εποχή μας θα μπορούσαν να αντιστοιχούν πράγματι σε 4 ηγέτες προερχόμενους από τον σύγχρονο τεκτονισμό (Μασονία) ή τα εξαρτώμενα από αυτόν «τάγματα». Αυτοί, σαν κυβερνήτες, παροξύνουν τις μεγάλες δυνάμεις του πλανήτη να ριψοκινδυνέψουν μεταξύ τους συγκρούσεις, πράγμα που φανερώνει τις κακές τους διαθέσεις. Αλλά αυτό επιτρέπεται από τον Θεό για να ελευθερωθεί ο Χριστιανικός λαός που είναι ο νέος, πνευματικά δυνατός «Ισραήλ», που ενώ θα έπρεπε, όπως δηλώνεται από το όνομά του, να είναι θεωρητικός νους που βλέπει το Θεό και τα ουράνια μυστήρια, αυτός ζει σαν να είναι τυφλός, μέσα στη νοητή Βαβυλώνα της πολύθεης αθεΐας κατά τον άγιο Μάξιμο, και πνευματικής αταξίας και σύγχυσης. Γι' αυτό **«φύγετε από τη γη του Βορρά λέγει ο Κύριος· διότι από τους τεσσάρους ανέμους του ουρανού θα σας μαζέψω λέγει (επίσης) ο Κύριος· στην Σιών να σώζεσθε εσείς που κατοικείτε την θυγατέρα Βαυλώνας»**. (Ζαχ. 2:10-11).

Γη του Βορρά είναι η άκαρπη πνευματικά διάνοηση, που τα νοήματά της δεν ξεκινούν από τους ευσεβείς λογισμούς της καρδιάς, η οποία είναι το κέντρο των πνευματικών λειτουργιών. **«Το κακό θα σας έρθει από τους διαβασμένους»<sup>71</sup>** έλεγε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ανιχνεύοντας την προέλευση της κακίας που θα κινήσει τα γεγονότα του «Γενικού Πολέμου» στα μυαλά των ανθρώπων της σύγχρονης εποχής. Γι' αυτό χρειάζεται συμμάζεμα του νου από τον διακορπισμό του στις θεωρίες και ιδέες του τετραδικού αυτού κόσμου, που οι αμελείς στην πνευματική ζωή συχνά θεοποιούν, και οι οποίες **διαδίδονται προς κάθε διεύθυνση σαν από τέσσερις ανέμους**. Αυτό φαίνεται πολύ εντονότερα στην σύγχρονη εποχή με τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, τα τηλέφωνα, το διαδίκτυο και τις δορυφορικές επικοινωνίες που μεταδίδονται, μέσω συχνοτήτων όλου του φάσματος, κυρίως διά του αέρος. Όμως, **η σωτηρία είναι στην Εκκλησία, που είναι η Σιών η Αγία**, στην οποία η καρδιά κάθε αγιασμένου μέλους της έχει χωρισθεί τελείως από τη νοητή Βαβυλώνα, τη θυγατέρα στους τρόπους και τις συνήθειες της παλιάς Βαβυλώνας, στην οποία έγινε η σύγχυση όχι μόνο των γλωσσών, αλλά **«και των δογμάτων και νοημάτων και του ικανού να τα βλέπει αυτά νου»**, κατά τον Μ. Βασίλειο.<sup>72</sup>

Και είναι πνευματικό το κεντρικό νόημα της προφητείας του Ζαχαρία και απευθύνεται στον πνευματικό Ισραήλ, όπως αποδεικνύεται από τα λόγια του Κυρίου: **«διότι αυτός που άπτεται (αγγίζει) σε σας άπτεται της κόρης του οφθαλμού του»**. (Ζαχ. Β 12). Από τις τιμωρίες του παλιού Ισραήλ όταν αυτός αθετούσε την τήρηση των εντολών του Θεού,<sup>73</sup> βεβαιωνόμαστε

<sup>70</sup> Αγ. Νεκταρίου Ιερά Κατήχησις, σελ. 199.

<sup>71</sup> Διαβάστε: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf) (54η). Οι οικονομικές θεωρίες και οι επιστημονικές ανακαλύψεις που χρησιμοποιούνται για όλων των ειδών τα όπλα θα γυρίσουν σε βάρος της ανθρωπότητας.

<sup>72</sup> Από την αναφορά της Βαβυλώνας στον προφήτη Ησαΐα, και την ερμηνεία του Μεγάλου Βασιλείου (κεφ. 13, τ. 256): «Κατὰ μὲν οὖν τὴν ἱστορίαν δοκεῖ Βαβυλῶν κεκλήσθαι ὁ τόπος, ἔνθα συνεχύθη ἡ διάλεκτος τῶν εἰπόντων· Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Ἐκεῖ τοίνυν κατελθὼν ὁ Θεὸς, συνέχεε τὰς γλώσσας· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, σύγχυσις. Χωρίον οὖν συγχύσεώς ἐστὶν ὁ Βαβυλῶνος τόπος, οὐ διαλέκτου μόνον, ἀλλὰ καὶ δογμάτων καὶ νοημάτων καὶ τοῦ δοκοῦντος ταῦτα βλέπειν νοῦ».

<sup>73</sup> Τόσο ὥστε κάποτε να απειληθεί και η παντελής εξαφάνιση του Ισραήλ υπό του Θεού, που αποσοβήθηκε με την μεσολάβηση του Μωυσή. Και ο προφήτης Ησαΐας κατακεραυνώνει τον παλιό Ισραήλ, για τον οποίο τώρα λένε οι Εβραίοι ότι είναι ο «εκλεκτός λαός», επειδή προείδε ότι δεν θα εδέχετο τον Σωτήρα Ιησού Χριστό: **«οὐαὶ ἔθνος**

ότι τα λόγια αυτά έχουν εφαρμογή μόνο σε όσους έχουν πράγματι το νου τους στραμμένο διαρκώς στο Θεό, τους δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης αλλά κυρίως όσους Χριστιανούς **«πνεύματι Θεού άγονται»** (Ρωμ. Η 14). Αυτοί είναι αληθινά **«Ισραήλ»**, που σημαίνει **«νους που βλέπει το Θεό»**, δηλ. **είναι ο οφθαλμός της ανθρωπότητας**, που αν πειραχθεί, τότε αυτή μένει πνευματικά τυφλή. Η ανθρωπότητα, όπως και η Ιερουσαλήμ,<sup>74</sup> παρεκκλίνουσα από τον δρόμο των εντολών του Κυρίου γίνεται **Σόδομα** που σημαίνει ακριβώς **έκκληση**<sup>75</sup> κατά τον Μεγάλο Βασίλειο, φτάνοντας τελικά σε **τύφλωση πνευματική**,<sup>76</sup> κατά τον άγιο Μάξιμο. Και ο προφήτης Ζαχαρίας μας βεβαιώνει, από όσα δι' αυτού λέγει ο Κύριος στη συνέχεια, ότι κινείται εντελώς πνευματικά η προφητεία του: **«Τέρπου, και ευφραίνου, θυγατέρα μου Σιών, διότι ιδού, Εγώ έρχομαι και θα κατασκηνώσω εν μέσω σου, λέγει ο Κύριος. Και θα καταφύγουν έθνη πολλά προς τον Κύριον εκείνη την ημέρα και θα γίνουν σ' Αυτόν λαός και θα κατασκηνώσουν ανάμεσά σου»**. (Ζαχ. 2:14-15). Είναι η προφητεία της έλευσης του Μεσσία, που αν και είναι Κύριος και Θεός καταδέχεται να κατασκηνώσει ανάμεσά μας, δηλ. να γεννηθεί σαν άνθρωπος χωρίς να παύσει να είναι Θεός, και **γίνεται δεκτός από τα έθνη** που γίνονται αυτά πρώτα λαός Του.

Κατόπιν ο προφήτης αναφέρεται και στην θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα: **«Να χείρεσαι υπερβολικά, θυγατέρα μου Σιών· διαλάλησε Ιερουσαλήμ: Ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σε σένα δίκαιος, λυτρωτής και σωτήρας, πράος, καθισμένος πάνω σ' ένα υποζύγιο, και ένα πουλάρι νεαρό»**. (Ζαχ. 9:9) Η είσοδος αυτή έγινε μετά το θαύμα της ανάστασης από τον Χριστό του Λαζάρου, που σημαίνει την **ανάσταση του νου του Ισραήλ**, για να δοξάσει το Θεό. Δηλ. το νόημά της επεκτείνεται στον πνευματικό Ισραήλ, είναι σχετικό με την απελευθέρωση του νου μας από τη νοητή Βαβυλώνα για να γίνουμε ικανοί να υποδεχθούμε τον Ιησού θριαμβευτικά στην νοητή Ιερουσαλήμ της ψυχής μας, που θα βρίσκεται πράγματι τότε σε ειρήνη με τον Θεό. Αυτό όμως πραγματώνεται μετά την ανάσταση του Λαζάρου με **«φωνή μεγάλη»** από τον Κύριο.

Όταν, κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας, δούμε το θαύμα εσωτερικότερα, δηλ. στην πνευματική του σημασία, **«εάν ο νους μας Λάζαρος πεθάνει, πρέπει, με εξομολόγηση, να προσέλθουν στον Χριστό η υλική μας σάρκα και η σεμνοτέρα ψυχή και σαν Μάρθα και Μαρία αντίστοιχα να τον παρακαλέσουν. Και Αυτός όταν λάβει το αίτημά μας, θα διατάξει να σηκωθεί η πώρωση που επίκειται στην μνήμη μας, και με φωνή μεγάλη, της Ευαγγελικής σάλπιγγας θα φωνάξει: Έλα έξω από τους περισπασμούς του κόσμου, και θα λύσει τις σειρές των αμαρτιών ώστε να μπορούμε να κινούμαστε ελεύθερα προς την αρετή»**.<sup>77</sup>

Από το προφητικό κείμενο του Ζαχαρία, ενός των «μικρών» όπως αποκαλούνται προφητών, λάβαμε μια γνώση, από διαφορετικό βιβλίο της Αγίας Γραφής, με θέμα όμως

---

**άμαρτωλόν, λαός πλήρης άμαρτιών, σπέρμα πονηρόν, υιοί άνομοι· έγκατελίπατε τόν Κύριον και παρωργίσατε τόν άγιον του 'Ισραήλ»**.

<sup>74</sup> Γι' αυτό και η Ιερουσαλήμ την εποχή του Αντιχρίστου, όταν φονεύονται οι προφύτες σ' αυτήν, είναι μεν «η πόλη η μεγάλη» γιατί την τίμησε με την παρουσία του ο Χριστός, όμως **«καλείται πνευματικά Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριός τους σταυρώθηκε»**, (Αποκ. 11:8) για την επικρατούσα τότε πνευματική τύφλωση και ακολασία (σαν τα Σόδομα) και ειδωλολατρία και μαγεία (όπως στην Αίγυπτο).

<sup>75</sup> «Επει δέ Σόδομα έρμηνεύεται έκκλησις, Γόμορρα δέ στάσις (επανάσταση), και τοιοϋτόν τινα νοϋν ήμίν υποβάλλει ή έρμηνεία τών όνομάτων, ότι εί μη ήλθε τó σπέρμα ό έπήγγελο, οϋδέν έκώλυεν ήμάς είς παντελή άπώλειαν έκπυσεϊν, έκκλίναντας από του Θεού». (Ερμ. στον Ησαΐα, κεφ.1).

<sup>76</sup> «Άμπελος Σοδόμων έστιν ή άλογία· Σόδομα γάρ έρμηνεύεται «ένέωσις» ήγουν «τύφλωσις», Γόμορρα δέ «παραπικρασμός»· από γάρ τής άλογίας ό τής άμαρτίας παραπικρασμός»... (ερ. παρ.47)

<sup>77</sup> «Λάμβανε δέ μοι τó θαϋμα και επί τά έντός. εί γάρ ό νοϋς ήμών άποθάνοι Λάζαρος, δει μετά έξομολογήσεως, ως Μάρθαν και Μαριάν, τήν υλικήν σάρκα και τήν σεμνοτέραν ψυχην προσελθειν τώ Χριστώ και παρακαλέσαι· και ός έπιστάς, τήν έπικειμένην τή μνήμη άρθήναι κελεύσει πώρωσιν, και φωνήσει μεγάλη φωνή τής εύαγγελικής σάλπιγγος. Δεϋρο έξω τών του κόσμου περισπασμών, και τας σειρας λύσει τών άμαρτιών, ώστε δύνασθαι κινείσθαι άραρότως προς άρετήν». (Υπόμνημα εις το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον PG 2:292).

σχετικό με το εξεταζόμενο στην Αποκάλυψη, **του τρόπου που πορεύεται το κακό στην περιοχή του Ευφράτη**. Εκεί ήταν ο Παράδεισος παλιά, και μετά την έλευση του Χριστού έγινε κέντρο διάδοσης της διδασκαλίας Αυτού που είναι πηγή ύδατος ζώντος. Αλλά τώρα είναι σημαντική η «**έλλειψη του νερού**» από την διαρκώς αυξανόμενη αποστασία που προκάλεσε η αμέλεια των ανθρώπων και η εμφάνιση αιρέσεων.

Ο νους των ανθρώπων όταν απομακρύνεται από τον αληθινό Θεό, και ξεχνάει την πνευματική του εργασία, υποδουλώνεται στα στοιχεία του αισθητού κόσμου, προς τα οποία ατενίζει με εμπαθή τρόπο.

**2.11. Το 4 και γιατί τον 4ο χρόνο λήγει ο πόλεμος. Την 4η ημέρα ανασταίνει τον Λάζαρο ο Κύριος, διότι το τέσσερα (4) είναι δηλωτικό του αισθητού κόσμου**, κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή,<sup>78</sup> ο οποίος χαρακτηρίζεται από τις τέσσερις καταστάσεις της ύλης ή τα 4 στοιχεία όπως ελέγοντο παλιότερα, ή τις 4 διαστάσεις (χώρου και χρόνου) τις οποίες άμεσα αντιλαμβανόμαστε διά των αισθήσεων.<sup>79</sup> Τέσσερις είναι οι αρχές ή κέντρα πνευματικής ισχύος που μας κρατάνε ελεύθερους: τα τέσσερα **Ευαγγέλια** του λόγου του Θεού, ο οποίος είναι ύδωρ ζων που ρέει δι' αυτών. Αλλά τέσσερις είναι και οι **κοσμοκρατορίες** που στο παρελθόν μεμονωμένα, και τώρα από κοινού, έχουν σκοπό με τη δημιουργία προβλημάτων να καθηλώνουν τον νου των ανθρώπων στον τετραδικό αισθητό κόσμο, και να τον κρατούν εκεί δεσμευμένο. Και είναι σαν **κέντρο τους ο Ευφράτης** από τον οποίο αρδεύεται η περιοχή όπου οι αρχαίες αυτοκρατορίες είχαν την έδρα τους, και που **παραμένει ένα όριο μεταξύ Ανατολής - Δύσης**.

Τέσσερις άγγελοι προΐστανται της διάδοσης του λόγου του Θεού, και τέσσερα πονηρά πνεύματα με κέντρο τον Ευφράτη, προσπαθούν να σταματήσουν την διάδοση αυτή. «Τέσσερα κέρατα» χαρακτηρίζονται για την μεγάλη ισχύ τους οι 4 αγαθοί άγγελοι που επιβλέπουν στη διάδοση του λόγου του Θεού και επίσης 4 κέρατα ονομάζονται στον προφήτη Ζαχαρία οι 4 κοσμοκρατορίες ή υπερδυνάμεις που καθοδηγούμενες από τα 4 πονηρά πνεύματα του Ευφράτη και **τέσσερις τέκτονες ηγέτες** ετοιμάζουν, όταν το επιτρέψει ο Θεός, τον Γενικό Πόλεμο.

Και όπως την 4η ημέρα ανέστησε ο Χριστός τον Λάζαρο, έτσι **τον τέταρτο χρόνο θα σταματήσει ο μεγάλος πόλεμος**, για να αναστηθεί από την δαιμονική προσκόλλησή του στην ύλη ο νους της ανθρωπότητας. Διότι **τέσσερα (4) χρόνια θα διαρκέσει περίπου ο «Πόλεμος του νερού»** είχε πει ο γέροντας Παΐσιος.<sup>80</sup> Παρόμοια μετά τέσσερις (4) περίπου αιώνες<sup>81</sup> βγήκε από τη σκληρή δουλειά των Αιγυπτίων ο Ισραήλ, και επίσης 4 αιώνες έμεινε περίπου η Ελλάδα υπό τον Τουρκικό ζυγό πριν ελευθερωθεί.

Όσοι λοιπόν όπως ο Λάζαρος παρασύρθηκαν από την απάτη του υλικού κόσμου, εγείρονται από τον Κύριο «**τεταρταίοι**» δηλ. στον αντίστοιχο στο παράπτωμά τους καιρό, **σε αντίθεση προς τον ελεύθερο από οποιαδήποτε αμαρτία Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος αυτο-ανίσταται την 3η ημέρα**, χωρίς ο «άρχων του κόσμου τούτου» να βρίσκει κάτι να τον κατηγορήσει: **«...έρχεται γαρ ο του κόσμου άρχων, και εν Εμοί ουκ έχει ουδέν»** (Ιω. 14:30).

Την εμπαθή προσήλωση στην ύλη προωθούν τα πονηρά πνεύματα, που θέλουν να μην

<sup>78</sup> Λέγει για τα μάτια του Κυρίου ο άγιος Μάξιμος: «*Η έξω δε περιβολή ό αισθητός έστι κόσμος, στοιχείοις τέσσαρσι διαιρούμενος, όν ως τέσσαρα ίμάτια μερίζονται οί νοητός έν ήμίν σταυρούντες τόν Κύριον. Μερίζονται τóινυν οί δαίμονες τήν φαινομένην κτίσιν τών τεσσάρων στοιχείων, πρòς πάθος όράν κατ' αίσθησιν ήμάρ παρασκευάζοντες τούς έν αύτῇ θείους άγνοήσαντας λόγους*». (ερώτ. 4η περί του μη κτήσασθαι δύο χιτώνας).

<sup>79</sup> Δεν μας ενδιαφέρουν οι διαστάσεις των θεωριών της Φυσικής που δεν είναι άμεσα αισθητές, και ποικίλουν και σε αριθμό ανάλογα με τα μοντέλα του φυσικού κόσμου που χειρίζονται οι επιστήμονες. Πνευματικότερα, τετραδικός είναι ο αισθητός κόσμος μέσα στον οποίο εργαζόμαστε την τετράδα των γενικών αρετών. (Δείτε και Δ τεύχος).

<sup>80</sup> Δείτε μαρτυρία από την Κυπριακή τηλεόραση: [https://www.imdleo.gr/diaf/2012/vid/sygrisi\\_proph.htm](https://www.imdleo.gr/diaf/2012/vid/sygrisi_proph.htm)

<sup>81</sup> Διότι ειπώθηκε: «*καί έρρέθη πρòς Άβραμ: Γινώσκων γνώση ότι πάροικον έσται τò σπέρμα σου έν γῆ ούκ ίδία, καί δουλώσουσιν αύτούς καί κακώσουσιν αύτούς καί ταπεινώσουσιν αύτούς τετρακόσια έτη*». (Γεν. 15:13)





Στην περιοχή αυτή της Μεσοποταμίας εμφανίσθηκε ο Θεός στον Αβραάμ,<sup>83</sup> επειδή δεν είχε παρασυρθεί, όπως οι άλλοι, στην ειδωλολατρία. Από αυτόν έμελλε να γεννηθεί ο Χριστός, κατά την επαγγελία που του έδωσε ο Θεός, αφού πρώτα ο λαός του θα υπέμενε **τετρακόσια χρόνια κάκωση** στην γη της Αιγύπτου. Τον καιρό της δουλείας, γεννήθηκε στην Αίγυπτο ο Μωυσής, τον οποίο ονόμασε έτσι η θυγατέρα του Φαραώ επειδή **τον έλαβε από το νερό**. Στον Μωυσή φανερώθηκε ο Θεός και δι' αυτού με θαύματα, **και διά των πληγών που επέφερε στους Αιγυπτίους**, έβγαλε από την Αίγυπτο τους Εβραίους, όπως ονομάστηκαν όσοι πέρασαν τότε την Ερυθρά θάλασσα. Εκεί καταποντίστηκαν οι διώκτες Αιγύπτιοι, διότι **σταυρό χάραξαν τα χέρια του Μωυσή**,<sup>84</sup> αρχικά όταν διέταξε την διάβαση του Ισραήλ με την διάνοιξη της Ερυθράς θάλασσας και κατόπιν όταν ένευσε την επιστροφή των υδάτων στην αρχική τους θέση.

Κατά την πορεία στην έρημο, το **ξύλο**, προτύπωση του Σταυρού<sup>85</sup> του Χριστού έκανε πόσιμα τα πικρά νερά της Μερράς, η οποία ονομάσθηκε γι' αυτό από τον Μωυσή «Πικρία». Αλλά και **η δύναμη του Σταυρού και του Αγιασμού γλυτώνουν από τις βλάβες της υγείας** όσους πιστούς τις χρησιμοποιούν, και αυτό έγινε φανερό πλέον, τόσο από έρευνες επιστημονικές,<sup>86</sup> όσο και από μαρτυρίες,<sup>87</sup> και μάλιστα αυτές που αφορούν την ραδιενεργό μόλυνση του Chernobyl. Διότι αυτό στα Ουκρανικά σημαίνει «**Ψινθος**», το φυτό με την πικρή γεύση. Και πράγματι από τη μόλυνση (από τη ραδιενέργεια) του Τσερνομπίλ, που αντιστοιχεί στην 3η σάλπιγγα, **«πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί πικράθηκαν»** όπως λέει η Αποκάλυψη (Απ. 8:11).

Ότι συνέβη τότε στον τόπο της «Πικρίας» με το νερό που ήταν ακατάλληλο προς πόση **είναι τύπος της πικρής για την ψυχή διδασκαλίας που προέρχεται από γήινα διανοήματα και φιλοσοφίες που εκτρέπουν τον νου από την Αλήθεια του Θεού**.<sup>88</sup> Αυτές περιέχουν διάσπαρτες δαιμονικές πλάνες μέσα τους, όμως όταν αξιολογηθούν και καθαριστούν με βάση τη Χριστιανική διδασκαλία, η οποία δίνει την αληθινή διάκριση μεταξύ καλού και κακού<sup>89</sup> γίνονται ωφέλιμες. Είναι **«κάρες δρακόντων»**, οι αναφορές της φιλοσοφίας στους μυθικούς εμπαθείς και ειδωλικούς «θεούς», κρυμμένες μέσα στο νερό της διδασκαλίας της, που ήρθε και συνέτριψε ο Χριστός με το βάπτισμά Του στον Ιορδάνη. **Αυτό εξηγεί γιατί ο Χριστιανισμός δεν φοβάται και δεν καταστρέφει τις φιλοσοφικές και λοιπές δοξασίες των λαών στους οποίους μεταδίδεται**, αλλά τις αξιολογεί και ότι είναι ωφέλιμο το ενσωματώνει, σαν μια ιδιαίτερη πνευματική κληρονομιά τους, που δείχνει τους κόπους του κάθε λαού μέχρι να οδηγηθεί στον Χριστό. Το ίδιο ισχύει και για τη μνημειακή και λοιπή κληρονομιά των λαών.<sup>90</sup>

<sup>83</sup> Διαβάστε και την απολογία του πρωτομάρτυρος Στεφάνου (Πρ. Ζ 1...)

<sup>84</sup> Κατά το: **«Σταυρόν χαράξας Μωσής, επ' ευθείας ράβδω, τήν έρυθράν διέτεμε, τῷ 'Ισραήλ πεζεύσαντι. Τήν δέ έπιστρεπτικῶς, Φαραώ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, επ' εὔρους διαγράψας, τό ἀήτητον ὄπλον. Διό Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».**

<sup>85</sup> «Εκράυγασε δε ο Μωυσής προς τον Κύριον, και έδειξε σ' αυτόν ο Κύριος ξύλο, και το έβαλε εις το ύδωρ, και γλυκάθηκε το ύδωρ»... (Εξ. 15:25). Και εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: **«Και Μωυσήσ δέ ξύλον βαλὼν εἰς Μερράν, τὰ πικρὰ ὕδατα ἐγλύκανεν εἰς τύπον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ γλυκάναντος ἐκ τῆς πικρίας τῶν δαιμόνων τὸν κόσμον».** (PG 52. σ. 839)

<sup>86</sup> Από ερευνητικά ινστιτούτα: α) Η δύναμη του Σταυρού: [www.imdleio.gr/diaf/2006/15-STAYROS\\_iamatikos.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2006/15-STAYROS_iamatikos.pdf)

β) Θαύμα Θεοφανείων - αγιασμού: [https://www.imdleio.gr/diaf/2007/030-Electromagnetic\\_activity\\_of\\_water-LMD.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/030-Electromagnetic_activity_of_water-LMD.pdf)

<sup>87</sup> Μαρτυρία [https://www.imdleio.gr/diaf/2011/05/Chernobyl-church\\_radiation\\_level\\_gr.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2011/05/Chernobyl-church_radiation_level_gr.pdf)

<sup>88</sup> Κατά τον άγιο Κύριλλο, τα πικρά νερά της Μερράς είναι, επίσης, προδήλωση του Μωσαϊκού νόμου που δεν σώζει αν δεν γίνει δεκτή η διά σταυρού θυσία του Κυρίου: **«Δηλοῖ γάρ τὸ ξύλον, τὸν τοῦ Σωτῆρος σταυρόν, ἦτοι τὸ ἐπ' αὐτῷ μυστήριον· ὅπερ εἰ γένοιτο τοῖς ἐν νόμῳ παραδεκτὸν, γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν εὐρήσουσιν· οὐ γὰρ τοῖς πιστεύουσιν εἰς Χριστὸν, φιλαίτιός τέ ἐστι καὶ κολαστῆς ὁ νόμος, ἀλλ' ἤδη ζωοποιός»...** (PG 69 σ.448)

<sup>89</sup> Επειδή κατέχει **το κλειδί της πνευματικής γνώσης, τον Σταυρό του Χριστού**.

<sup>90</sup> Διαβάστε: «Ο Χριστιανισμός δεν δίωξε την αρχαία Ελληνική κληρονομιά αλλά την διέσωσε και την εξέλιξε»: [www.imdleio.gr/diaf/books/12theists-Christianity\\_Romanity.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/books/12theists-Christianity_Romanity.pdf) Αντίθετα διαβάζουμε στις ειδήσεις ότι στην Αίγυπτο: **«Οι Ισλαμιστές καλούν τον πρόεδρο να γκρεμίσει τις πυραμίδες»**, όπως λέει η «Φωνή της Ρωσίας» στις

Δεν επιτρέπεται όμως να οπισθοδρομούμε, αφήνοντας την ήδη αποκαλυφθείσα οδό της Χάριτος, και την αληθινά ωφέλιμη για την ψυχή διδασκαλία που με τη δύναμη του Σταυρού Του στερέωσε για μας ο Χριστός, και να φτιάχνουμε με διανοήματα ανθρώπινα νεότερες εκδόσεις θρησκειών,<sup>91</sup> ή Χριστιανικών "ομολογιών".

Το «**πικρό νερό**», το οποίο συναντήσαμε στην σύγχρονη εποχή σαν αποτέλεσμα του πυρηνικού δυστυχήματος στο Τσερνομπίλ που αντιστοιχεί στην τρίτη σάλπιγγα, θα συνεχίσει να ταλαιπωρεί την ανθρωπότητα και με άλλα παρόμοια συμβάντα, και μάλιστα στον καιρό του παγκοσμίου πολέμου, όταν ηγήσει η 6η σάλπιγγα, θα είναι μία από τις χαρακτηριστικές πληγές. Είπαμε και πριν, ότι **τα άσχημα γεγονότα της Γης είναι αποτέλεσμα της κακής πνευματικής κατάστασης των ανθρώπων**, η οποία όσο πλησιάζουμε στην Συντέλεια χειροτερεύει.

Η πνευματική πορεία δεν είναι καλή διότι καθοδηγείται κυρίως από αιρετικούς και αθέους (που είναι μια υποκατηγορία τους) ή αποστάτες, όπως αποδεικνύεται από τα έργα τους, Χριστιανούς. Η ανθρωπότητα οδηγείται από αυτούς σε λανθασμένες αποφάσεις, που εναντιώνονται στις εντολές του Θεού, και γίνεται προσπάθεια διαιώνισης της πλάνης. Αλλά αυτό δεν μπορεί να τελεσφορήσει, διότι αν ο Θεός επιτρέπει στους πλανεμένους να εκφράζονται και να ενεργούν, αυτό είναι απόρροια του γεγονότος ότι **έφτιαξε τον άνθρωπο ελεύθερο**. Δεν είναι απόρροια της αδυναμίας Του, ή ένδειξη ότι υπάρχουν πολλοί «θεοί» που τότε επικρατεί ο ένας και πότε ο άλλος. Την Μοναδικότητα και παντοδυναμία και πανσοφία του Θεού ομολογεί και φανερώνει σε σχέση με το μέλλον, ειδικά αυτά τα χρόνια που οι άνθρωποι είναι πολύ μπερδεμένοι, η γραμμένη πριν από δύο χιλιετίες Αποκάλυψη, με τρόπο αδιαμφισβήτητα μοναδικό ως προς οποιαδήποτε άλλη εξω-εκκλησιαστική πηγή. Επειδή τα μελετώμενα αποσπάσματα από τη Γραφή δεν έχουν άσχετο και ανεξάρτητο νόημα από τα υπόλοιπα ιερά κείμενα,<sup>92</sup> παρατηρούμε συνεχώς τη συγγένεια της Αποκάλυψης προς τα υπόλοιπα Θεόπνευστα βιβλία, και κυρίως προς τα Ευαγγέλια, τα οποία είναι η κορυφαία έκφραση του Λόγου.

Ενδιαφέρον είναι να συνεχίσουμε την παρακολούθηση της πορείας του Ισραηλιτικού λαού στην έρημο, και να τον δούμε να φτάνει σε μία περιοχή ευχάριστης διαμονής και σύντομης ανάπαυσης: **«Και ήλθαν στους Αιλείμ, και ήσαν εκεί δώδεκα πηγές υδάτων και εβδομήντα στελέχη φοινίκων· στρατοπέδευσαν δε εκεί κοντά στα νερά»**. (Εξ. Ιε 27) Έφτασαν στους «**Πυλώνες**» όπως ερμηνεύονται οι Αιλείμ, **δηλ. στην περιοχή που τυπικά υπεδείκνυε τον τρόπο εισαγωγής στην Ουράνια Πόλη**, διότι διά των (πνευματικών) «**πυλώνων**» γίνεται η είσοδος σ' Αυτήν<sup>93</sup> αναλογικά προς τις εισόδους στις επίγειες αρχαίες ή μεσαιωνικές πόλεις.

Και πράγματι, εκεί ήσαν οι δώδεκα πηγές που προεικόνιζαν την διδασκαλία των 12 Αποστόλων, και οι 70 φοίνικες οι προτυπούντες τους εβδομήντα φωτισμένους μεταφραστές των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης.

Ο λαός των Εβραίων πορεύθηκε κατόπιν στην έρημο Σιν, όπου τράφηκε με άρτο (μάννα) το πρωί και κρέας (ορτυγομήτρα) το βράδυ, που έπεφταν από τον ουρανό.

**Μετά βρέθηκε πάλι σε τόπο χωρίς νερό**, όπου διατάχθηκε από τον Θεό ο Μωυσής να

---

22/7/2012. «**Ο σείχης των σουνιτών και πρόεδρος του ισλαμιστικού κόμματος «Εθνική Ενότητα» Αμπν αλ-Λατίφ αλ-Μαχμούντ κάλεσε τον (νεοεκλεγέντα το 2012 Ισλαμιστή) πρόεδρο της Αιγύπτου Μοχάμεντ Μούρσι να καταστρέψει τις πυραμίδες...** Κατά τη γνώμη των ισλαμιστών, τα μνημεία της ειδωλολατρικής κουλτούρας δεν έχουν θέση στην αιγυπτιακή γη»...

<sup>91</sup> Όπως πχ η Επιστημονολογία (Scientology) του Χάμπαρντ (1911-1986) ή οι Ιαχωβάδες του Κάρολου Ρώσσελ (1880-1916).

<sup>92</sup> Κατά τον απόστολο Πέτρο: ...**«τούτο πρώτον γινώσκοντες, ότι πᾶσα προφητεία Γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται»**. (2α Πέτ. 1:20) Μάλιστα ο άγιος Μάξιμος είδαμε να υποστηρίζει ότι και κείμενα που αναφέρονται σε παρελθόντα συμβάντα, όπως τα ιστορικά, δεν εξαντλούνται στα γεγονότα τους.

<sup>93</sup> (Αποκ. 22:14): **«Μακάριοι οί ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Πόλιν»**.



πορευθεί και να κτυπήσει την πέτρα στην θέση **Χωρήβ**<sup>94</sup> με την ίδια ράβδο. Και εδώ πάλι ανέβλυσε **νερό δηλωτικό της ευαγγελικής διδασκαλίας**,<sup>95</sup> από την πέτρα που δήλωνε τον Χριστό, ο οποίος εκουσίως διά της Σταύρωσής Του, μας δώρησε την σωτηρία. Η ράβδος που έπληξε την πέτρα σήμαινε ακριβώς τον Σταυρό. Και τον τρίτο μήνα ο λαός ήλθε στην έρημο του Σινά και ο Μωυσής ανέβηκε στο όρος και έλαβε τις εντολές του Θεού.

Ο λαός των Εβραίων αν τηρούσε τα προστάγματα του Θεού θα ήταν αληθινά λαός υπόδειγμα σε όλους τους λαούς, για να έρθουν και αυτοί σε Θεογνωσία, και να εγκαταλείψουν την ειδωλολατρία: **«Και τώρα αν ακούσετε προσεκτικά την φωνή Μου και φυλάξετε την διαθήκην Μου, θα είσθε σε Εμένα λαός περιούσιος από όλα τα έθνη· διότι είναι δική Μου όλη η γη»**... (Εξ. Ιθ 5). Αλλά δεν πρόλαβε ο Μωυσής να κατέβει από το Όρος, και ο λαός υποχρέωσε τον Ααρών να του φτιάξει ένα **χρυσό μοσχάρι**, και να προσκυνούν αυτό σαν θεό... Τότε ενημερώνει τον Μωυσή ο Θεός και του λέει να γυρίσει γρήγορα, γιατί αμάρτησε **όχι πλέον «ο λαός του Θεού», αλλά «ο λαός σου», ...ο λαός του Μωυσή!**

Η μη τήρηση της εντολής του Θεού έκανε τον αμαρτήσαντα λαό ξένο προς το Θεό: **«Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή με τα λόγια: βιάδιζε γρήγορα, κατέβα από εδώ· διότι ανόμησε ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες από την γη της Αιγύπτου· παρέβησαν γρήγορα την (νομοθετηθείσα) οδό των εντολών Μου· έκαναν γι' αυτούς ένα μοσχάρι και το έχουν προσκυνήσει»** (Εξ. Λβ 7-8). Και από αυτό το περιστατικό είναι φανερό ότι **ο Θεός δεν προσωποληπτεί**, και δεν έχει φυλετικά κριτήρια<sup>96</sup> γήινα. Αντίθετα όσοι κοπιάσουν εργαζόμενοι κατά Θεόν, στην αρετή, αυτοί αξιώνονται να ανήκουν **στις πνευματικές φυλές, τις οποίες ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει με τα ονόματα των φυλών του παλιού Ισραήλ**<sup>97</sup> (κεφ. Ζ), για να δείξει ότι αμεταμέλητα τα χαρίσματα του Θεού (Ρωμ. Ια 29) και πως ήταν αλάνθαστο το Θεϊκό σχέδιο για την σωτηρία των Ισραηλιτών, και αν το ακολουθούσαν θα σώζονταν όλοι, όπως οι Δίκαιοι της εποχής του Νόμου και όπως ο Πέτρος και ο Παύλος και οι άλλοι εξ Εβραίων Χριστιανοί.

Μετά από αυτή την σύντομη περιήγηση σε χαρακτηριστικά ιστορικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην γύρω από τον Ευφράτη περιοχή, κατά τη Γραφή, ερχόμαστε να δούμε την **παρούσα κατάσταση** που θα οδηγήσει σύμφωνα με την Αποκάλυψη σε παγκόσμια σύγκρουση. **Τρεις θρησκείες υπάρχουν** (κυρίως) και έχουν την αφετηρία τους εκεί:

**2.13. Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός και Μωαμεθανισμός.** Κατά την φυσική τους καταγωγή έχουν και οι τρεις κοινή προέλευση τα μέρη εκείνα, που πρώτα βάδισαν οι πρωτόπλαστοι, και μετά τον κατακλισμό τα παιδιά του Νώε, και ύστερα ο Αβραάμ, που θεωρείται κοινός φυσικός γενάρχης και των τριών θρησκειών. Αλλά οι άνθρωποι δεν έχουν μόνο σώμα, έχουν και ψυχή, η οποία μάλιστα είναι εκείνη που κινεί τα σώματα. Όταν η ψυχή

<sup>94</sup> Σημαίνει ανανέωμα, ανανέωση: «Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν **Χωρήβ νέωμα ἐρμηνεύεται...** πᾶς κατὰ τὸν μέγαν Ἡλίαν ζητῶν ἀληθῶς τὸν Θεόν, οὐ μόνον ἐν τῷ **Χωρήβ γενήσεται νεάζων καὶ ἀκμάζων ἐν τοῖς πόνοις τῶν ἀρετῶν...**» (Αγ. Κυρίλλου ΡΓ 77. σ. 1260). Πρέπει η γη της καρδιάς μας να ανανεωθεί για να μπορέσει να πέσει ο λόγος του Κυρίου σ' αυτήν και να καρποφορήσει λέει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος: **«Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπακούουσι τοῦ Εὐαγγελίου, οὐδὲ πάντες ποιοῦσι νέωμα, ἵνα πεσῶν ὁ σπόρος τοῦ Κυρίου ποιήσῃ καρπὸν· ἄλλ' ἐν χέρσῳ καὶ ἀκάνθαις καὶ ἀπάτῃ ὄντες, ὑποδέχονται τὸν λόγον, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν».** (Οσίου Εφραίμ του Σύρου έργα, τ. 1ος, σ. 111 Έκδ. Περιβόλι της Παναγίας, 1995).

<sup>95</sup> Εξηγεί ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«ἡμεῖς δὲ τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν, καὶ τῇ ὄντως οὐρανίῳ τραφέντες τροφῇ, καὶ τῷ ἐκ τῆς ἀληθινῆς πέτρας νάματι ποτισθέντες, ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ· τουτέστι, τὴν ὑψηλὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, ἵνα τῇ φωνῇ τῶν θείων σαλπίγγων, τοῖς ῥήμασι τοῦ μακαρίου Λουκᾶ τὴν ἔσω ἀκοὴν προσβάλωμεν, καθάπερ ἐξ ἀγίων ἀδύτων βοῶντος τῆς μυσταγωγίας τοῦ Πνεύματος».** (ΡΓ 46. σ. 1169)

<sup>96</sup> Αντίθετα βλέπομε στον προφήτη Ησαΐα να κατακεραυνώνεται από τον Θεό ο αμαρτήσας Ισραήλ: **«οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι· ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ».** (Ησ. Α 4)

<sup>97</sup> Γιατί, ακριβώς, τα ονόματα αυτά σημαίνουν αρετές, όπως εξηγήσαμε ήδη στο αντίστοιχο τεύχος.

εγκαταλείπει το σώμα ο άνθρωπος πεθαίνει. Δίδασκει ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: **«Τούτο το σώμα οπού βλέπετε, αδελφοί μου, είναι το φόρεμα της ψυχής. Η ψυχή είναι άνθρωπος, η ψυχή είναι οπού βλέπει, ακούει, ομιλεί, περιπατεί, μανθάνει επιστήμας, δίδει ζωήν εις το σώμα, και δεν το αφήνει να βρωμίσει. Και άμα έβγει η ψυχή, τότε βρωμά, σκουληκιάζει το σώμα. Το κορμί έχει τα όμματα, μα δεν βλέπει· έχει τα ώτα, μα δεν ακούει· ομοίως και αι λοιπαί αισθήσεις του σώματος, αλλά όλα ενεργούνται δια της ψυχής»**. Επομένως δεν πρέπει να δίδεται περισσότερη σημασία στο σώμα από την ψυχή. Η ψυχή ζει στον κόσμο των αγγέλων, αλλά τώρα αγωνίζεται μαζί με το σώμα για να σωθεί, αντιμετωπίζοντας την έχθρα των πονηρών πνευμάτων, και είναι αθάνατη όπως και τα άλλα πνεύματα. **Η αθανασία δεν κάνει τις ψυχές ευτυχισμένες, αλλά η χάρη του Θεού που τις επισκιάζει όταν αυτές με τη δική τους θέληση επιλέγουν το καλό** δηλ. να τηρήσουν μαζί με το σώμα τις εντολές του Θεού, οι οποίες είναι αναλλοίωτες σε γη και Ουρανό, και δεν παρέρχονται στο ελάχιστο.<sup>98</sup>

Είδαμε ότι όταν οι Εβραίοι εγκατέλιπαν το Θεό δεν ονομάζονταν πλέον λαός Του, αλλά **λαός του ηγέτη τους**. Έχει μεγάλη σημασία, ιδιαίτερα στις έσχατες μέρες που ζούμε, **ο ηγέτης να είναι άνθρωπος του Θεού**: διότι ίσως μπορέσει να επαναφέρει στην ευσέβεια το λαό του. Γιατί ο Θεός δεν είναι δυνατόν να παραβιάσει την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου για την οποία και γίνεται άξιος επαίνων ή κατακρίσεως, και να τον καταστήσει διά της βίας ευάρεστο σ' Αυτόν. Έτσι **εκλεκτός λαός δεν μπορεί να υπάρξει παρά μόνο με πνευματικά κριτήρια. Αν δεν ευαρεστεί τον Θεό, εγκαταλείπεται από Αυτόν**, και τότε γίνεται λαός υπόδειγμα των... συμφορών που θα τον βρουν, και όχι των ευλογιών όπως νομίζει εξετάζοντας τα πράγματα σαν να μην είχε παραβεί τις εντολές του Θεού.

Αν θεωρήσουμε τον Αβραάμ, κοινό πρόγονο και των τριών θρησκειών, τότε έχουμε ταυτόχρονη έναρξη όλων των θρησκειών, και όχι σταδιακή, όπως όταν εξετάζουμε την σειρά που ενεργοποιήθηκε στο λαό της η κάθε μία από τις τρεις (3) μεγάλες θρησκείες του Ευφράτη. Αυτό όμως εξωτερικά, γιατί «θρησκείες» σημαίνει δόγματα πίστης και όχι εξωτερικές ομοιότητες.

Οι Εβραίοι θεωρούν ότι είναι η αρχαιότερη θρησκεία: **«Ο Ιουδαϊσμός, ο πρώτος και παλαιότερος των τριών μεγάλων μονοθεϊστικών θρησκειών, είναι η θρησκεία και ο τρόπος ζωής του εβραϊκού λαού. Οι βασικοί νόμοι και δοξασίες του Ιουδαϊσμού προέρχονται από την Τορά, τα πέντε πρώτα βιβλία της Αγίας Γραφής»**.<sup>99</sup>

Δεν τηρούν όμως όλοι οι Εβραίοι την Τορά, και δεν δέχθηκαν τον Ιησού Χριστό σαν Μεσσία, τον οποίο αποδεχόμενοι οι Χριστιανοί σε δύο τέλειες φύσεις, Θεϊκή και ανθρώπινη, ενωμένες αδιαίρετα και ασύγχυτα στο πρόσωπό Του, αυτομάτως υπερτερούν και χρονικά όλων των άλλων θρησκειών. Διότι δέχθηκαν τον άχρονο Θεό γενόμενον άνθρωπο, και ενώθηκαν μέσα στην Εκκλησία με τον Υιό και δι' αυτού με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, την Αγία Τριάδα. **Οι Εβραίοι δεν πιστεύουν όπως και οι Μουσουλμάνοι στην Τριαδικότητα του Θεού**, παρόλο που στον Αβραάμ ο Θεός φανέρωσε αυτό το Μυστήριο, διότι ενώ έβλεπε τρεις άνδρες που τον επισκέφτηκαν, αυτός τους προσφώνούσε σαν να ήταν ένας με τη λέξη **Κύριε...**

Λέει πάνω σ' αυτό **ο πατήρ Βασίλειος Σακκάς**: Άλλοι μπορεί να πουν: **«Αλλά ο Αβραάμ λάτρευε τον αληθινό Θεό· και οι Εβραίοι μέσω του Ισαάκ και οι Μουσουλμάνοι μέσω της Άγαρ είναι οι απόγονοι αυτού του γνήσιου λάτρη του Θεού»**. Εδώ κάποιος θα πρέπει να ξεκαθαρίσει πολλά πράγματα: **ο Αβραάμ καθόλου δε λάτρευε το Θεό στη μορφή του απρόσωπου μονοθεϊσμού που τον λάτρευαν οι άλλοι, αλλά στην μορφή της Αγίας Τριάδας. Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή: «Και ο Κύριος εμφανίστηκε σ' αυτόν στη βελανιδιά του Μαμβρή... κι αυτός υποκλίθηκε μέχρι το έδαφος»** (Γεν. 18:1-2). **Υπό ποια μορφή λάτρευε ο**

<sup>98</sup> Ματθ. 5:18, Ματθ. 24:35, Λουκ. 21:33,

<sup>99</sup> Όπως αναφέρεται στον ιστότοπο του υπουργείου Εξωτερικών του Ισραήλ (Israel Ministry of Foreign Affairs): <https://www.mfa.gov.il/MFA/Facts+About+Israel/Spotlight+on+Israel/About+the+Jewish+Religion.htm>

**Αβραάμ το Θεό; Με την απρόσωπη μορφή, ή με τη μορφή της Θεϊκής Ενιαίας Τριάδας;** Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί τιμούμε αυτή τη φανέρωση της Αγίας Τριάδας στην Παλαιά Διαθήκη κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν στολίζουμε τους ναούς μας με κλαριά που συμβολίζουν τις αρχαίες βελανιδιές, κι όταν τιμούμε στο μέσο τους την εικόνα των Τριών Αγγέλων (που δηλώνουν την Αγία Τριάδα), όπως την τίμησε ο Πατέρας μας ο Αβραάμ!<sup>100</sup>

Το Ισλάμ ή Μουσουλμανισμός ή Μωαμεθανισμός είναι η θρησκεία η οποία δημιουργήθηκε από τον Μωάμεθ, που κήρυξε τον εαυτό του προφήτη στις αρχές του έβδομου αιώνα. Η διδασκαλία του, εκτός κάποιες τοπικές επιρροές, στηρίχθηκε σε μέρος των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης (το Μωσαϊκό νόμο, και τους ψαλμούς του Δαβίδ) και μέρος της Καινής Διαθήκης (αποσπάσματα του Ευαγγελίου), που όμως επειδή θεωρεί αλλοιωμένα, τελικά δέχεται σαν αυθεντικότερο το Κοράνι που ο Μωάμεθ υποστηρίζει ότι έλαβε από τον «αρχάγγελο Γαβριήλ». Είναι βιβλίο που διαιρείται σε 114 κεφάλαια που εκτείνονται σε 6.200 στίχους. Κάθε κεφάλαιο ονομάζεται «σούρα».

Λέει με γλαφυρό ύφος ο Φώτης Κόντογλου: «Τò περισσότερο μέρος από τò Κοράνιο γράφηκε ύστερα από τòn θάνατο του Μωάμεθ, που δέν ήξερε μήτε νά γράφει μήτε νά διαβάζει. Τò γράψανε άλλοι περισσότερο μορφωμένοι, που ίσως δέν ήτανε από τήν άραβική φυλή. **Τò Κοράνιο παραδέχεται τούς Πατριάρχες Αβραάμ, Ίσαακ και Ίακώβ, αλλά βάζει μαζί τους και τòn Ίσμαήλ, τòn γυιò τής Άγαρ, τούς Δικαίους και τούς Προφήτες, προπάντων τòn Μωυσή και τòn Σολομώντα. ...Όπως είπαμε, ή θρησκεία του Μωάμεθ είναι χοντροκομμένη και βολική, έπειδὴ δέν έχει μέσα της πολὺ πνευματικὰ νοήματα, ὅπως ὁ Χριστιανισμός.**

Ὁ μουσουλμάνος μπορεῖ νά πάρει πολλές γυναῖκες, νά έχει χαρέμια, κι ὄχι μοναχά σε τούτη τὴ ζωή, αλλά και στήν ἄλλη, **ἀφοῦ στὸν Παράδεισο ὑπάρχουνε τὰ «οὐρί», και μαζί μ' αὐτὰ τρῶνε και πίνουνε και γλεντοῦνε οἱ πιστοὶ του Ἰσλάμ, ἅμα πεθάνουνε...**

Ὁ Μωάμεθ, που στάθηκε ὁ ἰδρυτὴς τῆς νέας θρησκείας στήν Ἀνατολή, ήτανε ἕνας ἀγράμματος καμηλιέρης. Στὰ χρόνια του, ὅπως και στὰ περασμένα, ή πατρίδα του ή Ἀραβία είχε γιὰ θρησκεία ἕνα μάζωμα από **εἰδωλολατρικὲς δεισιδαιμονίες** γύρω από μία μεγάλη μαύρη πέτρα που τὴ λέγανε **Καάβα** και που τὴν προσκυνούσαν και τὴν προσκυνούνε ὡς τὰ τώρα οἱ πατριῶτες του Μωάμεθ.

Τò Κοράνιο παραδέχεται τούς Ἀγγέλους, τὸ πέσιμο του Ἐωσφόρου, τὸν πόλεμο που κάνουνε οἱ δαίμονες στους ἀνθρώπους. Τὰ κατώτερα πνεύματα ὀνομάζονται «τζιν» και «τακουίν». Παραδέχεται τὴν Ἀνάσταση τῶν νεκρῶν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, τὸν Παράδεισο και τὴν Κόλαση, **ἀλλὰ πιὸ ὑλιστικὰ από τὸ Εὐαγγέλιο.** Τὸν Χριστὸ τὸν ἀναγνωρίζει ὁ Μωάμεθ ὄχι μοναχὰ γιὰ τὸν μεγαλύτερο Προφήτη και γιὰ τὸν ἀγιώτερο, αλλά και γιὰ ἕνα πλάσμα ἀνώτερο από τὸν ἀνθρωπο, **ὄχι ὁμως γιὰ Θεό.** Λέγει πὼς τὸν γέννησε ή Μαριάμ, κατὰ ὑπερφυσικὸ τρόπο από θεία ἐπισκίαση, και τὴν λέγει **«Παρθένον Μαρίαν».** Μάλιστα χτυπᾶ τούς Ἑβραίους που τὴ συκοφάντησαν».<sup>101</sup>

Η φύση των αγγέλων αν και θεωρούνται πνεύματα, προέρχεται από το γνωστό φως κατά το Ισλάμ, δηλ. προέρχονται από τον υλικό κόσμο. Στον Χριστιανισμό τα πνεύματα δεν είναι γεννήματα αυτού του κόσμου, έστω και της λεπτότερης ύλης ή ενέργειας που είναι το φως. Όπως ο Παράδεισος είναι υλικός στο Ισλάμ, έτσι και τα πνεύματα, το ίδιο και ο ουρανός που μπορούν κάποια να τον παραβιάσουν. Γι' αυτό λέγεται ότι τα κακά πνεύματα (ή κακά τζιν) **«έκλεψαν τα μυστικά του ουρανού γι αυτό λιθοβολήθηκαν με θραύσματα αστέρων και κύλησαν στην άβυσσο».**<sup>102</sup> Δηλαδή για ένα γνώστη της Χριστιανικής θεολογίας όλα στο Ισλάμ ενώ μοιάζουν Ιουδαϊκά ή Χριστιανικά είναι εντελώς κοσμικά. Ακόμα και η μετά θάνατον ζωή. Είναι επόμενο λοιπόν με τέτοια εξωτερική θεώρηση των πραγμάτων που έχει το

<sup>100</sup> Είναι στο: [https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoymenismos\\_all.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoymenismos_all.pdf) Οι «μονοθεϊστικές» θρησκείες σ. 44

<sup>101</sup> Περισσότερα: [https://www.imdle.org/apocalypse/04/Islam\\_Christ-Kontoglou.pdf](https://www.imdle.org/apocalypse/04/Islam_Christ-Kontoglou.pdf) Κόντογλου: Συλλογή Μυστικά Ἄνθη. Ἐκδόσεις Παπαδημητρίου.

<sup>102</sup> Από el.wikipedia.org και «Ιχνη από την αναζήτηση του υπερβατικού», σελ. 240 σεβ. Αναστασίου Γιαννουλάτου



Ισλάμ, όπου επικρατήσει να έχει και μεγάλη ανάμειξη στα κοσμικά πράγματα, όπως στην πολιτική και τον στρατό, και να έχει επεκτατικές βλέψεις.

Υπάρχουν δύο διαφορετικών δογμάτων Ισλαμιστές: Οι Σιίτες και οι Σουνίτες, που εκδηλώνουν συχνά μεγάλο μίσος μεταξύ τους. Διαβάζουμε πχ στις ειδήσεις ότι στο Πακιστάν την ώρα της προσευχής «**ένοπλοι εισέβαλαν στο τζαμί με αυτόματα όπλα και χειροβομβίδες**». Αποτέλεσμα άνω των 50 οι νεκροί, και ο πρόεδρος της χώρας κ. Περβέζ Μουσάραφ χαρακτήρισε την επίθεση **«ντροπή για το Ισλάμ»...<sup>103</sup>** Ήταν σουνίτες αυτοί που επιτέθηκαν, αλλά και οι σιίτες δεν πάνε πίσω, αν προσέξουμε τι λέει ο αποθανών (1989), Ιρανός θρησκευτικός ηγέτης Ayatollah Khomeini (Αγιατολλάχ Χομεϊνί):<sup>104</sup>

**«Εκείνοι που δεν ξέρουν τίποτα για το Ισλάμ προσποιούνται ότι το Ισλάμ συμβουλεύει ενάντια στον πόλεμο. Αυτοί (που το λένε αυτό) είναι ανόητοι. Το Ισλάμ λέει: Σκοτώστε όλους τους άπιστους, όπως ακριβώς θα μπορούσαν εκείνοι να σκοτώσουν όλους εσάς! Μήπως αυτό σημαίνει ότι οι μουσουλμάνοι θα πρέπει να καθίσουν αναπαυτικά, έως ότου κατασπαραχθούν (από τους άπιστους); Το Ισλάμ λέει: Σκοτώστε τους» να τους βάλλετε στο ξίφος και να τους διασκορπίσετε. Μήπως αυτό σημαίνει να καθόμαστε μέχρι (οι μη μουσουλμάνοι) να μας υπερκεράσουν; Το Ισλάμ λέει: Σκοτώστε υπηρετώντας τον Αλλάχ εκείνους που μπορεί να θέλουν να σας σκοτώσουν! Μήπως αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παραδοθούμε (στον εχθρό); Το Ισλάμ λέει: Ό,τι καλό υπάρχει είναι χάρη στο σπαθί και στη σκιά του σπαθιού! Οι άνθρωποι δεν μπορούν να γίνουν υπάκουοι παρά μόνο με το σπαθί! Το ξίφος είναι το κλειδί του Παραδείσου, που μπορεί να ανοίξει μόνο για τους άγιους πολεμιστές! Υπάρχουν εκατοντάδες από άλλους ψαλμούς του Κορανίου και Hadiths (ρήσεις του Προφήτη) που προτρέπουν τους μουσουλμάνους να τιμήσουν τον πόλεμο και να πολεμήσουν. Μήπως όλα αυτά σημαίνουν ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που αποτρέπει τους άνδρες από πόλεμο; Φτύνω αυτές τις ανόητες ψυχές που προβάλλουν ένα τέτοιο ισχυρισμό».**

Δεν είναι περίεργο, εφόσον το αντικείμενο του Ισλάμ είναι κοσμικό, να χρησιμοποιεί τα όπλα για τη θρησκευτική του επικράτηση. Και μάλιστα αυτό είναι γραμμένο από τον προφήτη, λέει ο αγιατολλάχ αυτός, που το 1979 μετά την ανατροπή του Σάχη από την Ισλαμική επανάσταση, ανακηρύχθηκε **ισόβιος θρησκευτικός και πολιτικός ηγέτης του Ιράν.**<sup>105</sup>

Εκτός του ιερού πολέμου που πρέπει να διεξάγει διαρκώς το Ισλάμ για να επικρατήσει σ' όλη τη Γη, υπάρχει και το **θέμα της καταπίεσης των γυναικών μέσα στις μουσουλμανικές χώρες** που χαρακτηρίζει τις αντιλήψεις των Μουσουλμάνων σε σχέση με το ανθρώπινο πρόσωπο και την αξία του. Στα προβλήματα της πολυγαμίας, των χαρεμιών και των φερετζέδων, που έχουν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες προστίθεται και η **Σαρία** ο μουσουλμανικός νόμος που είναι και νόμος των δικαστηρίων των Ισλαμικών χωρών, και κατά γενική ομολογία αδικεί "νόμιμα" τις γυναίκες.

Μπορεί να διαβάσει κάποιος στις ειδήσεις: «Από τότε που έγινε η εισβολή των «απελευθερωτών» Αμερικανών και ανατράπηκε το καθεστώς των Ταλιμπάν, τίποτα δεν άλλαξε ουσιαστικά για τη μαύρη μοίρα των γυναικών στο Αφγανιστάν. **Το 87% εξαναγκάζονται να παντρευτούν βιαίως και μάλιστα στην ηλικία της εφηβείας.** Εξακολουθούν να παραμένουν περιουσία των αντρών. Πρέπει να κινούνται αθόρυβα, να μη γελούν, να μην εκθέτουν το πρόσωπό τους στα μάτια ξένων αντρών, να μην υπάρχουν... **Οι νόμοι επιτρέπουν τον βιασμό μέσα στον γάμο και όχι μόνον.**

**Πρόσφατα, πρόεδρος δικαστηρίου έδωσε χάρη σε δράστες ομαδικού βιασμού.**

<sup>103</sup> Από το BBC: «Πάνω από 50 οι νεκροί στο Πακιστάν» [www.hri.org/news/europe/bbc/2003/03-07-05.bbc.html](http://www.hri.org/news/europe/bbc/2003/03-07-05.bbc.html)

<sup>104</sup> **«Απόφθεγμα της ημέρας: ο Χομεϊνί φτύνει εκείνους που λένε ότι το Ισλάμ είναι ειρηνικό»!**

<https://www.jihadwatch.org/2010/07/quote-of-the-day-khomeini-spits-on-those-who-say-islam-is-peaceful.html>

<sup>105</sup> <https://www.biography.com/people/ayatollah-ruhollah-khomeini-13680544>



Οι χήρες εξαναγκάζονται να παντρεύονται τους κουνιάδους τους. Ακόμα κι αν βιώνουν τον χειρότερο γάμο, τους απαγορεύεται να καταφύγουν στο πατρικό τους.

**Σύμφωνα μ' έναν... προωθημένο νόμο του Χ. Καρζάι (του ανθρώπου των Αμερικανικών πετρελαϊκών εταιριών), ο σύζυγος έχει το δικαίωμα να στερήσει από τη γυναίκα του το φαγητό εάν εκείνη αρνηθεί να έρθει σε σεξουαλική επαφή μαζί του...**

Οσες, για διάφορους λόγους, έχουν προσβάλει σύζυγο, πατέρα ή αδέλφια, εκτελούνται σε δημόσιους χώρους. Πολλές γυναίκες βρίσκουν διέξοδο στην αυτοκτονία.

Στη Χεράτ, την πιο συντηρητική πόλη του Αφγανιστάν, λειτουργεί η μοναδική πτέρυγα



Χάρτης της Μέσης Ανατολής



νοσοκομείου σε όλη τη χώρα που είναι ειδικευμένη στην περίθαλψη θυμάτων αυτοπυρπόλησης. Το 80% των γυναικών καταδικάζονται στον αναλφαβητισμό, ενώ χιλιάδες πεθαίνουν στον τοκετό. Πολύ περισσότερες παθαίνουν οστεοπόρωση, αφού σπάνια τις βλέπει το φως του ήλιου». <sup>106</sup> Και αλλού: «Σύμφωνα με το Ισλάμ, μία “γυναίκα” μπορεί να παντρευτεί στα 9 ή 10 της χρόνια, δήλωσε ο ανώμαλος «ισλαμοφασίστας» <sup>107</sup> Γιασίρ Μπαρχάμι, κληρικός που είναι και μέλος της επιτροπής της κυβέρνησης Μόρσι (της Αιγύπτου, 2012) για την συνταγματική αναθεώρηση»... <sup>108</sup>

Οι γυναίκες στην Σαουδική Αραβία, εκτός των άλλων που προβλέπει η Σαρία, απαγορεύεται να οδηγούν (με νεότερο διάταγμα επιτρέπεται από το 2017), σαν τιμωρία μετά μια διαδήλωση που έκαναν πάνω σε αυτοκίνητα το 1990, και τώρα με την πρόοδο της τεχνολογίας, παρακολουθούνται ηλεκτρονικά!

**«Οι αρχές χρησιμοποιούν τεχνολογία για την παρακολούθηση των γυναικών»,** <sup>109</sup> δήλωσε αρθρογράφος, που επέκρινε την «κατάσταση της δουλειάς κάτω από την οποία κρατούνται οι γυναίκες» στο υπερ-συντηρητικό βασίλειο. **Οι γυναίκες δεν επιτρέπεται να εγκαταλείψουν το βασίλειο χωρίς άδεια από τον άνδρα κηδεμόνα τους, ο οποίος πρέπει να δώσει τη συγκατάθεσή του υπογράφοντας αυτό που είναι γνωστό ως το "κίτρινο φύλλο" στο αεροδρόμιο ή στα σύνορα».** <sup>110</sup>

Υπάρχει λοιπόν χάος μεγάλο στις αντιλήψεις και επιδιώξεις του Ισλάμ σε σχέση με τον Χριστιανισμό: **«Όταν έκαμεν ο Θεός τον άνδρα, έλαβεν ο πανάγαθος μίαν πλευράν απ' αυτόν και έκαμε την γυναίκα, και του την έδωκε διά σύντροφον. Ίσια την έκαμε ο Θεός την γυναίκα με τον άνδρα, όχι κατωτέρα... Ανίσως, αδελφοί μου, και θέλετε να είσθε καλύτεροι οι άνδρες από τας γυναίκας, πρέπει να κάμνετε και έργα καλύτερα από αυτάς. Ει (αν) δε και αι γυναίκες κάμνουν καλύτερα και πηγαίνουν εις τον παράδεισον και ημείς εις την κόλασιν, τι μας ωφελεί»;** δίδασκε τους υπόδουλους πιστούς ο άγιος Κοσμάς (+1779).

Όταν ο Θεός σε ένδειξη της εξάπλωσης της ευλογίας Του σε όλα τα έθνη από τον Άβραμ του πρόσθεσε ένα γράμμα και τον έκανε Αβραάμ, το ίδιο έκανε και στην γυναίκα του ονομάζοντάς την Σάρρα από Σάρα (Γεν. κεφ. 17), δηλ. **τους έδωσε κοινή την ευλογία Του**, και καταδέχθηκε να αναφερθεί ιδιαίτερα γι' αυτήν, <sup>111</sup> τη στιγμή που οι Ισλαμιστές περιφρονούν το ρόλο της γυναίκας και την κακομεταχειρίζονται. **Και έτσι ούτε με τον δίκαιο Αβραάμ, ούτε με τον προπάτορα Αδάμ υπάρχει σε συμφωνία το Ισλάμ**, ούτε με τον ανόθευτο Χριστιανισμό των Ορθοδόξων, αλλά ούτε και τον κοσμικό «πολιτισμό» - εκτός αν αυτός καταρρεύσει από τις ενέργειες των νεοταξιδιών.

Και ήδη σε ένα τέτοιο πολυ-πολιτισμικό κέντρο, στην Αγγλία, άρχισαν να φαίνονται τα σημάδια της κατάρρευσης. **«Ο νόμος της Σαρίας στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι αναπόφευκτος»** λέει το BBC, προβάλλοντας τις απόψεις του αρχιεπισκόπου του Καντέρμπουρου δόκτορος Rowan Williams: **«Ο Αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρου λέει ότι η υιοθέτηση ορισμένων πτυχών του νόμου της σαρίας στο Ηνωμένο Βασίλειο φαίνεται αναπόφευκτη»!** <sup>112</sup> Αλλά τι θα επιτύχει καλύτερο η Σαρία, αφού και τώρα υπάρχει βία και

<sup>106</sup> Από την «Ελευθεροτυπία»: <https://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=138000>

<sup>107</sup> Έτσι τον χαρακτηρίζει το site, αλλά εμάς δεν μας ενδιαφέρει αν ο παρανομών είναι "σοσιαλιστής" ή "φασίστας".

<sup>108</sup> Και εδώ κάνουν το θαύμα τους οι Αμερικάνοι! 30/9/2012, <https://olympia.gr/30/9/2012>

<sup>109</sup> Στέλνονται SMS μηνύματα στα κινητά τηλέφωνα των ανδρών ότι οι γυναίκες τους πλησιάζουν τα αεροδρόμια ή τα σύνορα, λέει η είδηση.

<sup>110</sup> Electronic tracking: new constraint for Saudi women. By Assaad Abboud (AFP) - Nov 22, 2012. Και επίσης: <https://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/4661353/Saudi-women-being-electronically-tracked.html>

Η ηλεκτρονική παρακολούθηση αντικαθιστά το «κίτρινο φύλλο», και άρχισε να εφαρμόζεται από το 2010.

<sup>111</sup> Σάρα η γυνή σου ου κληθήσεται το όνομα αυτής Σαρα, αλλά Σάρρα έσται το όνομα αυτής. **ευλογήσω δε αυτήν, και δώσω σοι εξ αυτής τέκνον**. και ευλογήσω αυτό, και έσται εις έθνη, και βασιλείς εθνών εξ αυτού έσονται. (Γέν. Ιζ 2),

<sup>112</sup> **Sharia law in UK is 'unavoidable'** (2008) <https://news.bbc.co.uk/2/hi/7232661.stm> Και γενικότερα οι αναταραχές στην Γαλλία το 2005 από μουσουλμάνους, και στην Αγγλία το 2011, είναι προμηνύματα της κατάρρευσης του χωρίς αξίες συστήματος της Δύσης.



μάλιστα μέσα σε οικογένειες μουσουλμάνων που ζουν σε πολιτισμένες δυτικές χώρες, εν ονόματι του μουσουλμανικού αυτού νόμου; Είδηση που αναφέρουν οργανώσεις γυναικών κατά του νόμου της Σαρίας: **«Ιταλία: πατέρας Μουσουλμάνος σκοτώνει τα παιδιά του μετά που η γυναίκα του αρνείται να φορέσει το ισλαμικό πέπλο και απειλεί να τον εγκαταλείψει».**<sup>113</sup> Αυτό είναι ένα παράδειγμα που προβληματίζει για την επέκταση της βίας και στον μη μουσουλμανικό πληθυσμό, αν οι μουσουλμάνοι δικάζονται με τη Σαρία, έστω και για μικρά ζητήματα αρχικά. Διότι αν τώρα βιαιοπραγούν εφαρμόζοντάς τον, περιορισμένα γιατί δεν έχει γίνει νόμος του κράτους, σκεφτείτε τι θα γίνει όταν δοθεί κύρος σ' αυτή την αντίπαλη νομοθεσία των όσων ισχύουν στη Δύση. Με τα περιστατικά αυτά δεν έχουμε σκοπό να κρίνομε θρησκείες, αλλά τις λύσεις που οι "έξυπνοι" δόκτορες προτείνουν μέσα στις "πολυπολιτισμικές" χώρες, οι οποίες θα γεμίσουν από τέτοια περιστατικά απανθρωπιάς αν εισακουσθούν αυτοί οι ... «διαβασμένοι».

**Είναι βέβαια εντελώς εκκοσμικευμένη η Αγγλικανική Εκκλησία**, έχοντας μείνει μόνο σαν τίτλος Χριστιανική, από ότι φαίνεται από τη γενικότερη πορεία της, όπως τις επισκοπίνες, τους ομοφυλόφιλους ιερείς της κλπ, και όχι μόνο από τα λεγόμενα του αρχιεπισκόπου της... Σε μια τέτοια "Εκκλησία" τι σημασία πλέον έχουν τα υψηλά και στους πολλούς δυσνόητα θεολογικά δόγματα, αφού αυτή έχει καταπατήσει τις ευκολονόητες εντολές; Είναι επόμενο να μην αντιλαμβάνονται την αξία των δογμάτων και οι άλλες προτεσταντικού τύπου "Εκκλησίες", εφόσον δεν έδωσαν ποτέ βαρύτητα σ' αυτά. Οι διαχριστιανικοί διάλογοι θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν πρώτα την επαναφορά των στοιχειωδών κανόνων ηθικής στις δυτικές "Εκκλησίες", όπως στην Αγγλικανική και την θυγατρική της Επισκοπιανή στην Αμερική, και μετά να ασχοληθούν με δογματικά θέματα.

Γενικά το Ισλάμ, και από όσα είδαμε, δεν μπορεί να θεωρηθεί ειρηνοποιό γιατί **έχει σαν δόγμα τον πόλεμο**, ο οποίος με την επένδυση της ιερότητας γίνεται τυφλή επιδίωξη, που στις πονηρές ημέρες μας είναι εύκολο να οδηγηθεί εκεί που θέλουν οι σχεδιαστές των πολέμων της Νέας Τάξης. Οι περιφερειακές αναταραχές - πόλεμοι έφτασαν ήδη στην περιοχή που αναφέρεται σαν κέντρο του 3ου παγκοσμίου ή γενικού πολέμου από την Αποκάλυψη, τον Ευφράτη. Μετά το Μαρόκο, Αλγερία, Τυνησία, Λιβύη, Αίγυπτο και τώρα τη Συρία, οι Ισλαμιστές παρακολουθούν με ικανοποίηση την ανατροπή της υπάρχουσας τάξης στις χώρες αυτές και μέσα από το αίμα και τις καταστροφές ελπίζουν να μπορέσουν να φτιάξουν μια πλήρως μουσουλμανική Μεσόγειο.

Επικαλούνται παλιές παραδόσεις για ένα **ισχυρό ηγέτη (Μαχντί)** που θα τους ενώσει όλους εναντίον των εχθρών τους. Εχθροί τους θεωρούνται οι άπιστοι, και για τον Ιρανό πρόεδρο είναι οι ΗΠΑ και το Ισραήλ, **«οι απολίτιστοι Σιωνιστές»** όπως τους χαρακτήρισε.

Ο Ιρανός πρόεδρος εξέπληξε όλους με την **εσχατολογική ομιλία του** το Φθινόπωρο του 2012 στον ΟΗΕ. Από ενημερωτικό άρθρο:<sup>114</sup> **«Σε κάθε μία από προηγούμενες ομιλίες του στον ΟΗΕ, ευχήθηκε για τη σύντομη έλευση του λεγόμενου Μεσσία του Ισλάμ. Αυτή τη φορά προχώρησε πολύ περισσότερο, προσφέροντας την πιο λεπτομερή εξήγησή του μέχρι σήμερα της Ισλαμικής εσχατολογίας (τη θεολογία των εσχάτων καιρών) και την κατανόησή του για τον ερχομό της ηγεμονίας του δωδέκατου Ιμάμη. Ο Αχμαντινετζάντ είπε στους ηγέτες του κόσμου που συγκεντρώθηκαν στο Μανχάταν ότι είχε έρθει αυτή τη φορά "να κραυγάσει το θεϊκό και της ανθρωπότητας μήνυμα... σε εσάς και σε ολόκληρο τον κόσμο": Ο Παντοδύναμος Θεός μας υποσχέθηκε έναν άνθρωπο της καλοσύνης, έναν άνθρωπο που αγαπά τους ανθρώπους και αγαπά την τέλεια δικαιοσύνη, έναν άνθρωπο που είναι ένα τέλειο**

<sup>113</sup> Από την "Corriere della Sera" και από την οργάνωση «Γυναίκες εναντίον της Σαρία» ("Women Against Shariah") από το site: <https://womenagainstshariah.blogspot.gr/search/label/Women%20in%20Islam>

<sup>114</sup> Ahmadijeh's 'end times' address to U.N., υπό Joel C. Rosenberg, 26-9-2012:

<https://www.wnd.com/2012/09/ahmadinejads-end-times-address-to-u-n/> Η πλήρης ομιλία σε βίντεο: [www.youtube.com/watch?annotation\\_id=annotation\\_178439&feature=iv&src\\_vid=RKaBayz0r2I&v=rYKy4dfSF-o](http://www.youtube.com/watch?annotation_id=annotation_178439&feature=iv&src_vid=RKaBayz0r2I&v=rYKy4dfSF-o)

**ανθρώπινο** και ονομάζεται **Ιμάμης Αλ-Μαχντί**, έναν άνθρωπο που θα έρθει στην ομήγυρη του Ιησού Χριστού, η ειρήνη να είναι σ' Αυτόν, και τους δίκαιους, είπε. **Καλώντας τον Μαχντί «σαν Υπέρτατο Σωτήρα»**, ο Αχμαντιντζάντ δήλωσε ότι η άφιξή του στη γη «**θα σηματοδοτήσει μια νέα αρχή, μια αναγέννηση και μια ανάσταση**. Θα είναι η αρχή της ειρήνης, της διαρκούς ασφάλειας και της γνήσιας ζωής». **Αλλά τέλειος άνθρωπος που είναι πράγματι η ειρήνη μαζί του, που έφερε ήδη την αναγέννηση και την ανάσταση είναι ο Ιησούς Χριστός!**

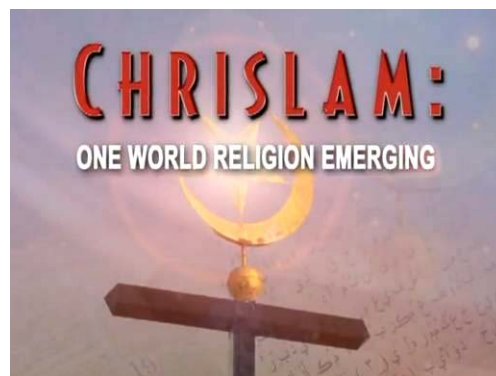
Είναι φανερό ότι η έλλειψη της σωστής πίστης οδηγεί σε **γήινο "σωτήρα"**, ενώ και ένας αστοιχείωτος καταλαβαίνει ότι όταν υπάρχουν όλων των εμπασθών διαθέσεων άνθρωποι στη Γη, δεν μπορούν ποτέ να ομονοήσουν και να ενωθούν κάτω από ένα ελεύθερο καθεστώς, και να έχουν όλοι ομόνοια και «αγάπη», επειδή ακριβώς δεν τους αφήνουν οι πολλές και κακές διαθέσεις τους. Γι' αυτό οι πιο φιλοπόλεμοι διακηρύσσουν ότι χρειάζεται ένας ηγέτης που μέσα από καταστροφές και **σφαγές των αντιφρονούντων** θα ενώσει όλους... όσους απομείνουν, διά της βίας. Θα πρέπει ο ψευτοσωτήρας, άσχετα με το προσωπείο με το οποίο θα εμφανισθεί αρχικά, να εξελιχθεί τελικά σε **απόλυτο τύραννο** για να τους κρατάει όλους σε υποχρεωτική υπακοή. Τέτοιος θα είναι ο **Αντίχριστος**, που με πολέμους, φόνους και σκληρές τιμωρίες θα επιβληθεί για μικρό διάστημα. **Όλα τα σχετικά με διαρκή ασφάλεια και γήινη ειρήνη και ευτυχία είναι επομένως ουτοπικές ονειροπολήσεις:**

«Ο Αχμαντιντζάντ δήλωσε ότι η έλευση της βασιλείας του δωδέκατου Ιμάμη στη γη "θα φέρει ένα σχεδόν αιώνιο λαμπρό μέλλον για την ανθρωπότητα, **όχι με τη βία ή με την διεξαγωγή πολέμου, αλλά με αφύπνιση και ανάπτυξη της σκέψης της καλοσύνης σε όλους**"... Παρά την εμμονή του ότι η βασιλεία του Δωδέκατου Ιμάμη θα έρθει χωρίς πόλεμο, οι ειδικοί στη Σιιτική εσχατολογία λένε ότι το αντίθετο είναι αλήθεια... **Η πρωτοβουλία της Τεχεράνης**, οι θεολόγοι του Ισλάμ, λένε σήμερα ότι οι μουσουλμάνοι πολιτικοί ηγέτες πρέπει υποτίθεται να θέσουν σε κίνηση την εξόντωση του Ιουδαίο-Χριστιανικού πολιτισμού όπως τον ξέρουμε, και να **δημιουργήσουν τις συνθήκες του χάους και το μακελειό για να επιταχύνουν την άφιξη του Δωδέκατου Ιμάμη**».<sup>115</sup>

Την καταστροφολογία των θεολόγων της Τεχεράνης συμμερίζονται ακόμα και οι Μουσουλμάνοι των Η.Π.Α. Λέει ο Μωχάμετ Ηισάμ Καμπάνι (Muhammad Hisham Kabbani) ιδρυτής και πρόεδρος του Ανώτατου Ισλαμικού Συμβουλίου στην Αμερική: **«Βλέπουμε ότι ο Μαχντί, θα οδηγήσει μια παγκόσμια επανάσταση που θα καθιερώσει μια Νέα Παγκόσμια Τάξη με βάση την θρησκεία του Ισλάμ.**

**Ο Μαχντί θα κυβερνήσει τους ανθρώπους και θα εγκαταστήσει το Ισλάμ στη Γη. Και το Ισλάμ θα είναι νικηφόρο πάνω σ' όλες τις άλλες θρησκείες. Ο Μαχντί θα προσφέρει τη θρησκεία του Ισλάμ στους Εβραίους και τους Χριστιανούς. Αν την δεχτούν θα γλιτώσουν. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να θανατωθούν και ο προφήτης μας Ιησούς θα είναι ο δήμιος (;) υπό τις διαταγές του Μεσσία μας Μαχντί».**

Αντιλαμβάνεσθε σε τι "εκτίμηση" έχουν οι κοσμοκρατορικών αντιλήψεων Ισλαμιστές τον ππάο και φιλάνθρωπο Ιησού... Η "θεολογία" αυτή αναφέρεται ότι έχει τρομοκρατήσει μεγάλο αριθμό προτεσταντικών ομάδων, μέχρι που **στις «εκκλησιαστικές» συνάξεις τους να διαβάζουν και αποσπάσματα από το... Κοράνι, για να**



<sup>115</sup> Στα αγγλικά το κείμενο του Ιρανού προέδρου και εδώ: [www.imdle0.gr/apocalypse/04/Ahmadinejad-UN.pdf](http://www.imdle0.gr/apocalypse/04/Ahmadinejad-UN.pdf) Πάντως είναι αξιοθαύμαστος διότι ξεκινάει με αναφορά στο Θεό. Επικαλείται όμως την ανάγκη **Νέας Τάξης**.

δείξουν την φιλικότητά τους στο Ισλάμ. Ο γνωστός «τηλεευαγγελιστής» Ζακ Βαν Ίμπ, χαρακτηρίζει το φαινόμενο σαν **«Χρισλάμ» (Chrislam) μια ενωτική κίνηση μεταξύ Χριστιανών και Ισλάμ**, που ποδοπατεί τα δόγματα και τις παραδόσεις και των δύο θρησκειών στα πλαίσια των προσπαθειών επίτευξης μιας παγκόσμιας θρησκείας από τη Νέα Τάξη.

Παρατηρούμε ήδη ότι η **Νέα Τάξη θεωρείται βολική για το Ισλάμ**, και γι' αυτό αναφέρονται θετικά σ' αυτήν. Έτσι είναι ανοικτοί στις παγίδες του προωθούμενου από την Νέα Τάξη Αντιχρίστου. Βλέπουν τα πράγματα εξωτερικά, και επικρατεί ικανοποίηση από την ανατροπή των μετριοπαθών καθεστώτων σε ήδη μουσουλμανικές χώρες όπως την Τυνησία, Λιβύη, Αίγυπτο και τώρα τη Συρία, χωρίς να αναγνωρίζεται ότι η βία των μουσουλμανικών επαναστάσεων φθείρει το λαό τους ψυχικά και σωματικά, και σκληραίνει την στάση των μη μουσουλμάνων απέναντί του, πριν ακόμη αρχίσει ο κυρίως τρίτος παγκόσμιος πόλεμος.

Τελικά το Ισλάμ, και στους δύο κλάδους του των Σουνιτών και των Σιιτών, παραμένει προσκολλημένο στα συγκεκριμένα δόγματα της γήινης επικράτησης και ευδαιμονίας, που θέλουν και ένοπλο αγώνα για να πραγματοποιηθούν, διότι αυτός είναι κεντρικός άξονας της διδασκαλίας και πρακτικής αυτής της θρησκείας. **Παρόμοιο γήινο φρόνημα και πρακτικές, έχουν κάποιες ομάδες Εβραίων και Χριστιανών.** Δηλ. αυτό που βλέπομε να απηχεί πλήρως το Ισλάμ, βρίσκει πρόσφορο έδαφος από τη μεριά των Εβραίων στους **φιλοπόλεμους Σιωνιστές**, και από τη μεριά των (κατ' όνομα) Χριστιανών στους **με κοσμικό φρόνημα αφοσιωμένους στον πάπα**.

**Στον Ιουδαϊσμό**, εκτός της κύριας διδασκαλίας του Μωσαϊκού Νόμου, υπήρξαν κατά καιρούς διάφορα ρεύματα που με ανθρώπινες παρεμβολές διαμόρφωναν διδασκαλίες που είτε συμφωνούσαν λίγο είτε καθόλου με τις δοθείσες υπό του Θεού στον Μωυσή εντολές. Η παρούσα κατάσταση στον Ιουδαϊσμό είναι συνάρτηση της πνευματικής του πορείας από την αρχαιότητα. Την επέμβαση των "πρεσβυτέρων" που αλλοίωναν τον χαρακτήρα του Ιουδαϊσμού σαν Θεοπαράδοτης διδασκαλίας που οδηγούσε στον Μεσσία και την καταντούσαν **προληπτική διδασκαλία ανθρώπων** καυτηρίασε ο Κύριος Ιησούς Χριστός προσωπικά: **«...Γιατί και σεις παραβαίνετε την εντολή του Θεού για την παράδοσή σας»;** Διότι οι γραμματείς και Φαρισαίοι των Ιεροσολύμων του έλεγαν **«γιατί οι μαθηταί σου παραβαίνουν την παράδοση των πρεσβυτέρων; διότι δεν πλένουν τα χέρια τους όταν πρόκειται να φάνε»!** (Ματθ. Ιε 1-3) **«Και άλλα πολλά υπάρχουν που παρέλαβαν να τηρούν, εμβαπτίσεις ποτηριών (σε άφθονο νερό) και κανατιών και χάλκινων σκευών και κλινών».** (Μαρ. 7:4)

Οι ανθρώπινες διδασκαλίες δημιούργησαν σταδιακά την εντύπωση στους Ιουδαίους ότι η θρησκεία είναι κάποιος εξωτερικός τύπος, και έτσι η καρδιά των πολλών απομακρύνθηκε από την απ' ευθείας (εσωτερική) προσέγγιση του Θεού, και υπεύθυνοι γι' αυτό ήταν οι πρεσβύτεροι που παραπλανούσαν τον λαό: **«καλώς προφήτευσε ο Ησαΐας για σας τους υποκριτές, καθώς είναι γραμμένο: ο λαός αυτός με τα χείλη του με τιμά, η δε καρδιά τους μακριά απέχει από Εμένα· μάταια δε Με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίες παραγγέλματα ανθρώπων».** (Μαρ. 7:7)

Οι αυτοσχέδιες διδασκαλίες των πρεσβυτέρων του Ισραήλ εμπόδισαν τους πολλούς των Ιουδαίων να αναγνωρίσουν τον Μεσσία και να πιστεύσουν σ' αυτόν που γεννήθηκε **«εν πόλει Δαυϊδ»** από παρθένο κόρη, στην φάτνη εν μέσω δύο ζώων, κατά τις προφητείες. Αλλά σκοπός του Νόμου ήταν να οδηγήσει στην σωτηρία της ψυχής διά του Μεσσία - Χριστού, ο οποίος αν και έγινε άνθρωπος δεν έπαυσε από του να είναι Θεός, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Υιός και Λόγος του Θεού. Ωστε **δεν έχει πλέον νόημα η παλιά ιεροσύνη κατά την τάξη του Λευϊ**, διότι η κατάργησή της με τον ερχομό του Μεσσία έχει προειπωθεί από τον βασιλιά και προφήτη Δαυϊδ: **«Συ ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ»** (ψαλ. 109), όχι κατά την τάξη του Λευϊ.

Και στον ίδιο ψαλμό επεξηγείται ότι συμβαίνει αυτό επειδή ο Μεσσίας, σαν Υιός του



Θεού, είναι άναρχος: **«Εκ γαστρός (από την ίδια την ουσία Μου) προ εωσφόρου Σε εγέννησα»**. Δηλ. πριν τα άστρα και όλη την κτίση, υλική και πνευματική, αχρόνως γεννήθηκε ο Υιός, και αυτό το βεβαιώνει ο ίδιος ο Θεός Πατήρ. Και ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος βροντοφωνάζει:<sup>116</sup> **Στην αρχή της Δημιουργίας υπήρχε ο Λόγος και ο Λόγος ήταν ένα πρόσωπο του (Τριαδικού) Θεού και Θεός (κατά την φύση) ήταν ο Λόγος.**

Και ο προφήτης Ιερεμίας σαφώς προείδε την **Καινή Διαθήκη** διαφορετική πολύ, καθώς είναι ασύγκριτα πνευματικότερη, από την Παλαιά που περιείχε την τυπική λατρεία:

**«Ιδού ημέρες έρχονται, λέγει ο Κύριος, και θα διαθέσω στον οίκο του Ισραήλ και στον οίκο του Ιούδα Διαθήκη Καινή, όχι κατά την διαθήκη, την οποία διέθεσα στους πατέρες αυτών την ημέρα που τους πήρα από το χέρι για να τους βγάλω από την γη της Αιγύπτου, διότι αυτοί δεν έμειναν (πιστοί) στην διαθήκη μου, και εγώ τους παραμέλησα, λέγει ο Κύριος»**. (Ιερ. 38:31-32). Και στους αντιλέγοντες σ' όλα αυτά Ιουδαίους, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:

**«...Ούτε του Ησαΐα θα φέρω μαρτυρία ούτε του Ιερεμιά, ούτε των άλλων προφητών των προτέρων της αιχμαλωσίας (στη Βαβυλώνα) για να μην λες (Ιουδαίε) ότι τα δεινά αυτά συνέβησαν την περίοδο της αιχμαλωσίας. Αλλά φέρνω προφήτη τον προφητεύσαντα σαφώς περί των υποθέσεων σας μετά την επάνοδο από τη Βαβυλώνα και την αποκατάσταση της πόλης (Ιερουσαλήμ). Διότι αφού επανήλθαν και έλαβαν την πόλη, και τον ναό (του Σολομώντος) ανοικοδόμησαν, και τις θυσίες επιτελούσαν, την μέλλουσα αυτή ερήμωση την παρατηρούμενη τώρα προλέγων και την διακοπή των θυσιών, με τον τρόπο αυτό μιλάει ο Μαλαχίας εκ μέρους του Θεού: Δεν θα λάβω από σας πρόσωπα λέει ο Κύριος ο Παντοκράτωρ· διότι από ανατολών μέχρι δυσμών το όνομά Μου δοξάστηκε στα έθνη και σε κάθε τόπο προσάγεται θυμίαμα στο όνομά Μου, και θυσία καθαρά· εσείς όμως το βεβηλώνετε. Πότε αυτά συνέβησαν Ιουδαίε; Πότε σε κάθε τόπο θυμίαμα προσφέρθηκε στον Θεό; Πότε θυσία καθαρή; Δεν έχεις να πεις άλλο καιρό παρά αυτόν μετά την παρουσία του Χριστού»**.<sup>117</sup> Διότι μόνο στην Ιερουσαλήμ (την πόλη που υπέδειξε ο Θεός) επιτρεπόταν στους Ιουδαίους να τελούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα, κατά την εντολή του Μωυσή. Ο προφήτης όμως μιλάει για **θυσία καθαρή και θυμίαμα σε όλα τα έθνη**, επειδή αυτά δέχθηκαν τον Χριστό και την νέα πνευματική λατρεία, ενώ οι Εβραίοι ούτε να ψάλλουν δεν τολμούσαν όταν ήταν μακριά από την Αγία Πόλη, όπως τότε στην Βαβυλώνα, που έλεγαν: **«Πως θα ψάλλομε την ωδή του Κυρίου σε ξένη γη»**; (ψαλμ. 136: 4)

Επομένως μάταια ψάχνουν άλλο Μεσσία οι Ιουδαίοι από τον Ιησού Χριστό, και **κακώς αποκοιμίζονται από τον πάπα**, ο οποίος τους λέει ότι δεν είναι εις μάτην η αναμονή του Μεσσία από αυτούς: **«Η Εβραϊκή μεσσιανική προσδοκία δεν είναι μάταιη»!**...

Είναι γήινες οι Μεσσιανικές προσδοκίες των Ιουδαίων, ανα μένοντας ένα Σωτήρα που θα τους δώσει ευημερία και ειρήνη πάνω στη γη, ένα λαθεμένο όραμα αντίστοιχο με των Ισλαμιστών ή των πλανεμένων «χιλιαστών» Χριστιανών. Αναφέρεται στον ιστότοπο του Ισραηλινού Υπουργείου Εξωτερικών:

<sup>116</sup> Στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο: **«Εν αρχή ήν ο Λόγος και ο Λόγος ήν προς τόν Θεόν και Θεός ήν ο Λόγος»**.

<sup>117</sup> «Ούδὲ γὰρ Ἡσαΐου παράγω μαρτυρίαν τέως, οὐδὲ Ἱερεμίου, οὐδὲ τῶν ἄλλων προφητῶν τῶν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, ἵνα μὴ λέγῃς, ὅτι τὰ δεινὰ ταῦτα ἃ προέλεγον, ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἐξέβη· ἀλλὰ παράγω προφήτην τὸν μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκ Βαβυλώνας, καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀποκατάστασιν, σαφῶς περὶ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων προφητεύσαντα. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπανήλθον, καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβον, καὶ τὸν ναὸν ἀνωκοδόμησαν, καὶ τὰς θυσίας ἐπετέλουν, τὴν μέλλουσαν ἐρήμωσιν ταύτην τὴν νῦν προ λέγων, καὶ τὴν τῶν θυσιῶν ἀναίρεσιν, οὕτω πῶς φησὶν ὁ Μαλαχίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ· Εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρά· ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτό. Πότε ταῦτα ἐξέβη, ὦ Ἰουδαίε; πότε ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσηνέχθη τῷ Θεῷ; πότε θυσία καθαρά; Οὐκ ἂν ἔχοις ἕτερον εἰπεῖν καιρὸν, ἀλλ' ἢ τοῦτον τὸν μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν»... (κατὰ Ιουδαίων PG 48, σ. 902)

**«Μεσσιανική Εποχή. Παραδοσιακά, οι Εβραίοι ζουν στην προσδοκία του ερχομού μιας Μεσσιανικής εποχής κατά την οποία καθολική ειρήνη θα αποκατασταθεί επί της γης, σύμφωνα με το όραμα των προφητών του Ισραήλ».**<sup>118</sup>

Οι Χριστιανοί δεν πιστεύουν σε υλικού τύπου, αλλά **πνευματική Βασιλεία του Χριστού «ως εν Ουρανών και επί της Γης»**. Μόλις όμως οι Χριστιανοί ξεφύγουν από την στερεή βάση που καθορίζουν τα δόγματά τους (εδώ στο θέμα της Μεσσιανικής - χιλιετούς βασιλείας πάνω στη Γη), η πορεία τους αρχίζει να παρεκκλίνει τόσο από την Αλήθεια, που να μην διαφέρει και πολύ αυτής των Εβραίων και Μουσουλμάνων. Αρκεί σε ένα θέμα παρέκκλιση και αν αυτή συνεχισθεί **χάνεται η αρχική πνευματική πορεία**, κάτι που **δεν φαίνεται να ενδιαφέρει τους Εβραίους**,<sup>119</sup> όπως φαίνεται από άλλο απόσπασμα από το προαναφερθέν κείμενο:

**«Σε αντίθεση με κάποιες θρησκείες, ο Ιουδαϊσμός δεν πιστεύει ότι άλλοι λαοί πρέπει να υιοθετήσουν τις δικές του θρησκευτικές πεποιθήσεις και πρακτικές για να λυτρωθούν. Είναι από τις πράξεις και όχι από το δόγμα, που ο κόσμος κρίνεται. Ο δίκαιος από όλα τα έθνη έχει ένα μερίδιο στον "κόσμο που έρχεται." Για το λόγο αυτό, ο Ιουδαϊσμός δεν είναι ενεργή ιεραποστολική θρησκεία. Η κοινότητα δέχεται νεοφώτιστους, αλλά αυτό εξαρτάται από την απόφαση των αρμόδιων εβραϊκών θρησκευτικών αρχών. Δεν είναι απλά ένα θέμα προσωπικού αυτο-προσδιορισμού».**

Αλλά πως θα υπάρξουν καλές πράξεις χωρίς κατευθυντήρια δόγματα, δηλ. πως χωρίς σαφείς οδηγίες, χωρίς καθοδήγηση, είναι δυνατόν να φθάσει κανείς σε ένα επιθυμητό προορισμό; Επειδή μάλιστα πρόκειται για πνευματικά θέματα, αυτό είναι ακόμη πιο δύσκολο. Ίσως είναι στην πράξη υποχρεωμένος ο Ιουδαϊσμός, αν θέλει να εμφανίζεται σαν σύνολο, να έχει αυτή την ασάφεια των δογμάτων· αφενός λόγω της ποικιλίας των διδασκαλιών των ραβίνων, και αφετέρου λόγω του ότι ακριβώς δεν έχει υψηλή πνευματική διδασκαλία μη δεχόμενος την Χριστιανική της Καινής Διαθήκης, αλλά αυτο-περιοριζόμενος στην Παλαιά. Γι' αυτό ίσως θεωρεί ότι οι δίκαιοι θα ζήσουν στον **«κόσμο που έρχεται»**, αναμένοντας ένα Μεσσία που θα βασιλεύσει στη γη στην οποία έχει στρέψει πλέον όλο το ενδιαφέρον του. Αν μάλιστα νομίζει ότι είναι «περιούσιος λαός», χωρίς να πληροί τα πνευματικά κριτήρια σύμφωνα και με τα λόγια των προφητών, τότε απλώς υπερηφανεύεται, αισθάνεται πλήρης και δεν χρειάζεται και «ιεραποστολή», αλλά θα ταπεινωθεί διότι **«πας ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται»**. (Λουκ. 14:11)

Στην πορεία του ο Χριστιανισμός συνάντησε και την αίρεση των **«Γνωσιμάχων»** που ακριβώς υποστήριζαν την άποψη ότι δεν χρειάζονται τα δόγματα, αλλά μόνο οι καλές πράξεις. Ο **άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης** στο **«περί αιρέσεων»** αναφέρει ότι έλεγαν: **«...διότι δεν ζητεί τίποτε άλλο ο Θεός από το Χριστιανό παρά καλές πράξεις. Είναι λοιπόν καλύτερο να πορεύεται κανείς με περισσότερη απλότητα και να μη πολυπραγμονεί για κανένα δόγμα που ασχολείται με τη γνώση»...**<sup>120</sup> Ενώ μιλούσε για πολυπραγμοσύνη έφτασαν τελικά να μάχονται κάθε είδους γνώση: **«οί πάση γνώσει του χριστιανισμού αντίπιπτοντες»**, κατά τον άγιο Θεόδωρο. Αλλά οι Χριστιανοί δεν μπορούν να καταντήσουν μια ανόητη αγέλη.

Οι Εβραίοι τάσσονται εναντίον ή μειώνουν την σημασία των δογμάτων, αλλά όχι και κάθε γνώση του Θεού: **«Οι Εβραίοι υπηρετούν τον Θεό με τη μελέτη, την προσευχή και με την τήρηση των εντολών που ορίζονται στην Τορά. Αυτή η πίστη στη βιβλική Διαθήκη μπορεί να θεωρηθεί ως το "λειτουργήμα", "η μαρτυρία" και "αποστολή" του εβραϊκού λαού»**. Αυτά αναφέρει το ίδιο κείμενο του Ισραηλινού υπουργείου. Βέβαια **δεν υπάρχει αποστολή χωρίς να υπάρχει αποστέλλων**, και τώρα δεν μπορούν να μας δείξουν ποιος

<sup>118</sup> <https://www.mfa.gov.il/MFA/Facts+About+Israel/Spotlight+on+Israel/About+the+Jewish+Religion.htm>

<sup>119</sup> Που είναι πολλών θρησκευτικών αποχρώσεων, ανάλογα με τη ραββινική διδασκαλία που ακολουθούν.

<sup>120</sup> Περί αιρέσεων 88, PG 94, 757A. Πριν είχε ασχοληθεί με την αίρεση αυτή και ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

αποστέλλει και που τους Ιουδαίους όταν αυτοί οι ίδιοι υποστηρίζουν ότι δεν είναι «Ιεραποστολική θρησκεία»... Αλλά και τι λειτούργημα να υπηρετούν ή τι μαρτυρία να δώσουν χωρίς να έχουν δεχθεί τον Σωτήρα Χριστό; Αν νομίζουν ότι κατά τον Νόμο του Μωυσή μπορούν να τα λένε αυτά, κάνουν λάθος, διότι είδαμε ότι μόνο στον ναό (του Σολομώντος) της Ιερουσαλήμ τους επιτρεπόταν η λατρεία. **Αγωνίζονται να κτίσουν το Ναό για να επιτελούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα, αλλά κατά τις προφητείες όταν έρχεται ο Μεσσίας παύει η παλιά τάξη λατρείας...** Αν δεν δέχονται τον επουράνιο βασιλέα Χριστό **θα δεχθούν κάποιον άλλον γήινο βασιλιά, που θα εγκαταστήσει "λατρεία" της αρεσκείας του...**

Όμως η μελέτη των Γραφών, όταν γίνεται με ταπεινό πνεύμα, κάνει καλό και μπορεί να ανοίξει τα μάτια για πνευματικότερη πορεία. Χρειάζεται πάντως προσοχή, διότι υπάρχει έντονη στον καιρό μας και η ψευδοπνευματική αναζήτηση που χρησιμοποιεί αλήθειες των Γραφών, όπως αυτές του Νόμου και των προφητών, ανακατεμένες με ειδωλολατρικές προλήψεις.

Από την αιχμαλωσία της Βαβυλώνας, **οι Ιουδαίοι πήραν επιστρέφοντας στην πατρίδα τους πολλές δοξασίες παγανιστικές, τις οποίες ξαναθυμήθηκαν γύρω στα 1750 με την άνθηση της διδασκαλίας των ραββίνων, κυρίως τη Κασιδικής ή Χασιδικής κίνησης, που δημιούργησε αντίστοιχα τον «Χασιδικό Ιουδαϊσμό» (Hasidic Judaism).**<sup>121</sup> Αυτού οι ηγέτες προβάλλονται και τιμώνται σαν **«ενσωματώσεις και μεσολαβητές της θεότητας στους πιστούς»...** **Ο καθένας έχει τη γραμμή του και την διδασκαλία του, που μπορεί να είναι διαφορετική ακόμα και σε θέματα δογματικά, ως προς αυτή άλλων ηγετών της κίνησης.** Φτιάχνουν έτσι **«δυναστείες»,** όπως τις λένε οι ίδιοι, με μεταξύ τους σχέσεις που θυμίζουν την **οικουμενιστική κίνηση.** Όπως σ' αυτήν όλοι οι συμμετέχοντες λένε ότι είναι Χριστιανοί, **αλλά πιστεύουν ο καθένας με διαφορετικά δόγματα και μέσω αυτών καταλαβαίνουν διαφορετικών ιδιωμάτων Θεό,** έτσι κάνουν και οι Εβραίοι αυτής της κίνησης, αλλά και γενικότερα οι Εβραίοι, επειδή εξαρτώνται από άτομα (ραββίνους) με διαφορετικές διδασκαλίες περί Θεού, ανάλογα με την οργάνωσή τους.

Εγκυκλοπαιδικά<sup>122</sup> γνωρίζουμε ότι μόνο από αυτήν, την προαναφερθείσα Χασιδική κίνηση, **«υπάρχουν 30 μεγαλύτερες Χασιδικές ομάδες, και αρκετές εκατοντάδες μικρότερες»...** **Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είπε**<sup>123</sup> **για τον Γενικό Πόλεμο ότι «ο χαλασμός θα γίνει από ένα κασιδιάρη»,** προσημαίνοντας ένα άτομο με τέτοια πνευματικότητα, που μάλλον ταυτίζεται με τον Ευρωπαίο ηγέτη για τον οποίο μίλησε ο γέροντας Παΐσιος.

**Ο Χριστιανισμός δηλαδή η Εκκλησία** που ιδρύθηκε από τον Κύριο Ιησού Χριστό όταν Αυτός γεννήθηκε υπερφυσώς από την Παρθένο Μαρία, και έγινε τέλειος άνθρωπος ενώ συγχρόνως είναι τέλειος Θεός, ξεκίνησε στην γη της επαγγελίας, που και αυτή βρίσκεται ανάμεσα στους ποταμούς του Παραδείσου, όπου δημιουργήθηκαν οι πρώτοι άνθρωποι **ο Αδάμ και η Εύα.** Τέσσερεις αναφέρονται σαν ποταμοί του Παραδείσου: Ο Γηών (Νείλος),<sup>124</sup> Ευφράτης, Τίγρης και Φισών (Γάγγης). Η Αποκάλυψη αναφέρεται (στα εξεταζόμενα εδάφια) στον Ευφράτη, που ενώνεται προς τις εκβολές του με τον Τίγρη, και χαρακτηρίζει με βάση τη

<sup>121</sup> «Αυτός, κατά την εγκυκλοπαίδεια, είναι ένας κλάδος του Ορθόδοξου Ιουδαϊσμού που προωθεί την πνευματικότητα μέσα από την εκλαΐκευση και την εσωτερικευση του Ιουδαϊκού μυστικισμού ως τις θεμελιώδεις πτυχές της εβραϊκής πίστης. **Ιδρύθηκε τον 18ο αιώνα, στην Ανατολική Ευρώπη,** από το ραβίνο Ισραήλ Baal Shem Tov, ως μια αντίδραση ενάντια στον υπερβολικά **νομικιστικό** Ιουδαϊσμό». Δηλ. παρακάμπτουν τον Μωσαϊκό νόμο, εισάγοντας μυστικιστικές, αποκρυφιστικές διδασκαλίες. Ο **Yisroel (Israel) ben Eliezer** (1698-1760) ονομαζόταν συχνά **«Baal Shem Tov»** που σημαίνει «Κύριο του Καλού Ονόματος». Θεωρούσε τον εαυτό του "θεοφόρο", ότι είχε εξουσία χαρισμάτων για να κάνει θαύματα... δέχονταν καθημερινά αποκαλύψεις κλπ... [https://en.wikipedia.org/wiki/Hasidic\\_Judaism](https://en.wikipedia.org/wiki/Hasidic_Judaism) και [https://en.wikipedia.org/wiki/Baal\\_Shem\\_Tov](https://en.wikipedia.org/wiki/Baal_Shem_Tov)

<sup>122</sup> [https://en.wikipedia.org/wiki/Hasidic\\_Judaism](https://en.wikipedia.org/wiki/Hasidic_Judaism) όπως προηγουμένως.

<sup>123</sup> 47η προφητεία: [www.imdle.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](http://www.imdle.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf) Επειδή ο πόλεμος είναι και μέσα στις χώρες, η εμφάνιση ομώνυμου πολιτικού στην Ελλάδα είναι σημάδι αρχής και εσωτερικών γεγονότων.

<sup>124</sup> Στον άγιο Νεκτάριο αναγράφεται και η γνώμη ότι οι Γηών και Φισών είναι ποταμοί της Αρμενίας.



Μεσοποταμία όλη την γύρω περιοχή. Η κατάσταση των ανθρώπων, ακόμα και στον **Ευφράτη**, δεν ήταν καθόλου **ευφρόσυνη** (όπως δηλώνει το όνομά του) όταν ήρθε ο Χριστός στη γη.

**«Μετά τον κατακλυσμό οι άνθρωποι κατά μικρόν απέβαλλαν πάλι την γνώση του αληθινού Θεού και λάτρευσαν την δημιουργία αποδίδοντας σ' αυτήν την οφειλόμενη προς τον Δημιουργό λατρεία»** μας λέει ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως (1846-1920).<sup>125</sup> Είδαμε ότι από τους μεγάλους διώκτες της αληθινής γνώσης του Θεού ήταν ο γίγας **Νεβρώδ** στον οποίο αποδίδεται και η προσπάθεια της κατασκευής πύργου που η κορυφή του να φθάνει στον ουρανό. Μετά, σαν τιμωρία των **«κακώς ομολοησάντων»**, ακολούθησε η σύγχυση των γλωσσών και ο διασκορπισμός των φυλών. Αλλά η ειδωλολατρία συνεχίστηκε. **«Οι διάφορες μορφές της υπήρξαν η αστρολατρεία, η ανθρωπολατρεία, η ζωολατρεία, η φυτολατρεία, και η λιθολατρεία»** λέει ο άγιος Νεκτάριος. Υπήρξε όμως φωτεινή εξαίρεση ο Αβραάμ **«προς τον οποίο ο Θεός έθεσε Διαθήκη αιώνιο, και προς το σπέρμα αυτού μετά απ' αυτόν»**, δηλ. τον **Μεσσία**. (αγ. Νεκ. σ. 69).

Ο Θεός βοηθούσε τους ευσεβείς απογόνους του Αβραάμ, αποστέλλοντας σ' αυτούς προφήτες και διδασκάλους, και τους άλλους λαούς κατά την δεκτικότητά τους. Αλλά **δεν** μπόρεσαν οι άνθρωποι να βαδίσουν την υποδειχθείσα οδό της αληθείας, λέει επίσης ο άγιος Νεκτάριος, **«διότι α) βρισκόντουσαν κάτω από το βάρος του προπατορικού αμαρτήματος, το οποίο ήταν σ' αυτούς ένα διαρκές εμπόδιο για κάθε μετά του Θεού επικοινωνία, β) διότι ο άνθρωπος αδυνατούσε να σηκώσει από μόνος του το μεσότοιχο της έχθρας και να ικανοποιήσει την θεία δικαιοσύνη και να διαλαγεί με το Θεό, και γ) διότι εξασθένησαν οι ψυχικές του δυνάμεις και αδυνατούσε να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού»**... (σ. 69) Μάλιστα **«με το Νόμο του Μωυσή, καταδείχθηκε η τελεία αδυναμία του ανθρώπου»** καθώς όχι μόνο δεν μπόρεσε να καταπαύσει την αμαρτία, αλλά συνετέλεσε ώστε να πλεονάσει. Διότι όπως ο απόστολος Παύλος λέγει **εισήλθε Νόμος για να πλεονάσει το παράπτωμα, διά τούτο και πάντες ήσαν υπό κατάραν**. (Ρωμ. Ε 20, Δευτ. κη 15, 68. αγ. Ν. σ. 70)

Για να μπορέσει ο Θεός να σώσει τον πλάσμα Του, και να το κάνει μέτοχο των αιωνίων αγαθών, χρησιμοποίησε το **«Μυστήριο της Θείας Οικονομίας»**. **«Λέγοντας Μυστήριο της Θείας Οικονομίας εννοούμε την αποστολή του Υιού του Θεού στον κόσμο για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους»**, λέει πάλι ο άγιος Νεκτάριος. Και προσθέτει:

**«Ο απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του λέγει ότι ενανθρώπισε ο Υιός του Θεού, για να σώσει ως νέος Αδάμ όσους πιστεύσουν εις Αυτόν. Διότι όπως δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε στον κόσμο, και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και έτσι ο θάνατος ήλθε σε όλους τους ανθρώπους... πολύ περισσότερο η χάρη του Θεού και η δωρεά με τη χάρη του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού περίσσευσε στους πολλούς»**... (σ. 71). Και:

**«Η Εκκλησία διδάσκει ότι ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός, όπως ο Ίδιος λέγει για τον εαυτό Του, καθώς και οι Ευαγγελιστές και οι λοιποί Απόστολοι, είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Θεός από την Πατρική ουσία, γεννηθείς πριν από όλους τους αιώνες, μονογενής υιός του Πατρός, Φως από Φως, Θεός αληθινός από Θεό αληθινό, και άνθρωπος γεννηθείς μέσα στο χρόνο από Πνεύμα Άγιο και την Παρθένο Μαρία»**. (σ. 73).



Οι δύο φύσεις, θεϊκή και ανθρωπίνη, του Κυρίου Ιησού Χριστού, έχουν πλήρη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της η κάθε μία, χωρίς αυτά να συγχέονται, αλλά να ενώνονται στο πρόσωπό Του. Λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός:<sup>126</sup>

<sup>125</sup> Ιερά κατήχησις σελ. 68. Κάθε αναφορά στον άγιο Νεκτάριο θα γίνεται από αυτό το βιβλίο εκτός αν οριστεί διαφορετικά.

<sup>126</sup> Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού στο **«Περὶ τῶν ἰδιωμάτων τῶν δύο φύσεων»**: **«Τέλειον δὲ Θεὸν ὁμολογοῦντες τὸν αὐτὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπὸν φαμεν τὸν αὐτὸν πάντα ἔχειν, ὅσα ὁ Πατὴρ, πλὴν τῆς ἀγεννησίας, καὶ πάντα ἔχειν, ὅσα ὁ Ἄδὰμ ὁ πρῶτος, διῆχα μόνῃς ἀμαρτίας, ἅτινά ἐστι σῶμα καὶ ψυχὴ λογικὴ τε καὶ νοερά· ἔχειν δὲ αὐτὸν καταλλήλως ταῖς δύο φύσεσι διπλᾶ τὰ τῶν δύο φύσεων φυσικά· δύο θελήσεις φυσικάς, τὴν τε θεϊαν καὶ τὴν**

«Τέλειο δε Θεό ομολογούντες τον Ίδιο και τέλειο άνθρωπο, λέμε ότι **Αυτός έχει όλα όσα έχει ο Πατήρ πλην της αγεννησίας, και έχει όλα όσα έχει ο Αδάμ, χωρίς μόνο της αμαρτίας, τα οποία είναι σώμα και ψυχή λογική και νοερή. Έχει δε ο Ίδιος διπλά τα φυσικά (ιδιώματα) κατάλληλα στις δύο φύσεις· δηλ. δύο θελήσεις αντίστοιχες των φύσεων Του, θεϊκή και ανθρώπινη, και δύο ενέργειες (επίσης) αντίστοιχες των φύσεων, θεία και ανθρώπινη, καθώς και δύο αυτεξούσια αντίστοιχα των φύσεων, θεικό και ανθρώπινο, και επίσης σοφία και γνώση (αντίστοιχες στις 2 φύσεις) θεϊκή και ανθρώπινη».**

Επειδή ενώνονται ασύγχυτα αλλά αρμονικά στο ίδιο Πρόσωπο οι δύο φύσεις, θεϊκή και ανθρώπινη, και **οι ενέργειες** των φύσεων και **οι θελήσεις** συνυπάρχουν αρμονικά σ' Αυτό:

**«Επειδή όμως οι δύο φύσεις (του Χριστού) ενώθηκαν ασύγχυτα, άτρεπτα, και αδιαίρετα και αχώριστα στην μια υπόσταση, γι' αυτό η θέληση και η ενέργεια κάθε μιας είναι σε κοινωνία προς την άλλη, κατά τον όρο της έκτης (στ') Οικουμενικής Συνόδου, το οποίο σημαίνει ότι σε κάθε θέλημα και πάσα ενέργεια της μιας συννευδοκεί και κατάλληλα συντρέχει και η άλλη, δηλ. η μεν θεϊκή κατά το μέτρο της υπάρχουσας ανάγκης, η δε ανθρώπινη κατά το μέτρο της δύναμής της».** (άγ. Νεκ. σ. 74-75)

Αντίθετα προς τα προαναφερθέντα τα οποία δέχεται η Εκκλησία, φρονούσαν οι **«Μονοφυσίτες»** και οι **«Μονοθελητές»**, λέει επίσης ο άγιος Νεκτάριος. Και αρχηγοί των αιρέσεων αυτών υπήρξαν **«του μεν μονοφυσισμού ο Ευτυχής και ο προστατεύσας αυτόν Διόσκορος, του δε μονοθελητισμού αρχηγοί μπορούν να θεωρηθούν ο Σέργιος και ο Ονώριος... Λέμε ότι μπορούν να θεωρηθούν διότι ο μονοθελητισμός προήλθε από τις ενέργειες των αυτοκρατόρων, που ήθελαν να ενώσουν (στους Ορθοδόξους) τους μονοφυσίτες».** (άγ. Νεκτ. σ. 75)

### **Υπενθυμίζουμε τον τρόπο με τον οποίο εργαζόμαστε:**

Μελετώντας ως τώρα την Αποκάλυψη είδαμε ότι τα γεγονότα στον αισθητό κόσμο εξαρτώνται από τις ενέργειές μας που έχουν πνευματικό χαρακτήρα, και από τις διορθωτικές επεμβάσεις του πνευματικού νόμου. Ακόμα και να μην το γνωρίζει κάποιος, η ψυχή του που ζει στον πνευματικό κόσμο τοποθετείται θετικά ή αρνητικά ως προς τον νόμο του Θεού, και μετά ο άνθρωπος πράττει ανάλογα. **Αυτό είναι που κινεί τον πνευματικό νόμο για να επιφέρει τις αντίστοιχες διορθώσεις** που είναι δύο ειδών, πνευματικές και υλικές και συμβαίνουν συλλογικά και ατομικά. Τον καιρό των σαλπίγγων έχομε γεγονότα με παγκόσμια σημασία. **Κατά ένα σοφό τρόπο εικονίζονται ακόμη και στον υλικό κόσμο τα αποτελέσματα της τοποθέτησής μας ως προς το νόμο του Θεού.** Στον πνευματικό και υλικό τομέα η βοήθεια των **αγγελικών δυνάμεων** στους ανθρώπους είναι πολύ σημαντική, γι' αυτό και υπάρχουν ευχές προς αυτές, ακολουθίες και εορτές. Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη δεν παύει να μας υπενθυμίζει την σύνδεση που υπάρχει μεταξύ αισθητού και πνευματικού κόσμου, και μεταξύ των ανθρώπων που η ψυχή τους είναι θάνατο πνεύμα και των αγγέλων,<sup>127</sup> και για το πως οι τελευταίοι μας βοηθούν ή επιβλέπουν σε διεργασίες φυσικές ή πνευματικές που μας αφορούν. Η Αποκάλυψη νοηματικά χρησιμοποιεί την ίδια γλώσσα με την υπόλοιπη Βίβλο για να καθορίσει σε τι αναφέρεται, γιατί είναι προϊόν του Αγίου Πνεύματος. Εξετάζομε πάντα την πνευματική κατάσταση της περιοχής που μας ενδιαφέρει διότι από αυτήν εξαρτώνται τα γεγονότα που ακολουθούν.



---

άνθρωπίνην, και ενέργειας δύο φυσικάς, θείαν τε και άνθρωπίνην, και αυτεξούσια δύο φυσικά, θείον τε και άνθρωπίνον, και σοφίαν και γνώσιν, θείαν τε και άνθρωπίνην».

<sup>127</sup> Αγγέλους χαρακτηρίζομε συνήθως όλες τις πνευματικές οντότητες, των οποίων η μία τάξη κατά τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη φέρει το όνομα «άγγελοι». <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

## 2.14. Ο Μεσσίας κατά τον άγιο Νεκτάριο, Μονοφυσίτες, Μονοθελητές, οι 3 Ρώμες.

Ενδιαφερόμαστε τώρα για τα γεγονότα που έχουν σχέση με τον Ευφράτη και οδηγούν σε μια τεράστια πολεμική σύγκρουση, γι' αυτό **επιμένουμε στην εξέταση της πνευματικότητας των λαών που ζουν στην περιοχή αυτή του κόσμου**, δηλ. κυρίως των Χριστιανών, Μουσουλμάνων και Ιουδαίων που δεν είναι άσχετη με την πνευματική κατάσταση και των άλλων λαών, επειδή επηρεάζονται έντονα από αυτούς. Και βέβαια όλοι προέρχονται από τον Αδάμ και την Εύα, τους κοινούς προπάτορες, που από τον Μωυσή και τις παραδόσεις γνωρίζουμε ότι έζησαν εκεί, στη γη όπου βρίσκονται τα τέσσερα ποτάμια του τότε Παραδείσου.

Το πρόσωπο που ενδιαφέρει και τις τρεις μεγάλες θρησκείες του Ευφράτη είναι αυτό του Μεσσία. Στους μουσουλμάνους είδαμε ότι ο Μεσσίας θα τους εξασφαλίσει γήινη κυριαρχία. Το ίδιο και στους σημερινούς Ιουδαίους. Αντίθετα, στους Χριστιανούς **ο Μεσσίας ήρθε και δήλωσε σαφώς ότι η βασιλεία του είναι Ουράνια και πνευματική**. Σε όσους ζήσουν σύμφωνα με τις εντολές Του, επιδιώκοντας την Βασιλεία των Ουρανών, θα τους προστεθούν και πάντα τα αναγκαία γήινα αγαθά, χωρίς αυτοί να μεριμνούν.<sup>128</sup>

Το πρόσωπο του Μεσσία προδιαγράφεται στα προφητικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης και με τις δύο φύσεις του, θείκη και ανθρώπινη. Η περιγραφή των ιδιωμάτων της ανθρώπινης και της θεικής φύσης του ταιριάζει απόλυτα στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Επαληθεύτηκαν σύμφωνα με τις προφητείες, η μεν ανθρώπινη φύση κυρίως από το Σταυρικό θάνατο, η δε θεική από τα πολλά θαύματα και την Ανάσταση. Γι' αυτό οι ευσεβείς Ιουδαίοι και οι μετέπειτα πιστεύσαντες από τα έθνη δέχθηκαν τον Ιησού σαν τον αληθινό Μεσσία και Σωτήρα του κόσμου ονομασθέντες (πρώτα στην Αντιόχεια) Χριστιανοί.

**Είναι απαραίτητο να είναι τέλειες και οι δύο φύσεις στον Μεσσία, θείκη και ανθρώπινη**, για να μπορέσει να επιτελέσει συγχρόνως αυτά που αρμόζουν στην ταπεινή ανθρώπινη φύση, και αυτά που αρμόζουν στην άναρχο και παντοδύναμη θεότητα. Λέγει ο άγιος Νεκτάριος: **«Διότι μόνο ο κοινωνός θείας και ανθρώπινης φύσης μπορούσε να διαλλάξει τον Θεό προς τον άνθρωπο, εκπληρώνοντας κάθε δικαιοσύνη.**

**Και ως Θεός μεν α) για να είναι αποτελεσματικά ειρηνοποιός, β) να αποκαλύψει τον Θεό στους ανθρώπους,<sup>129</sup> γ) να είναι ανώτερος κάθε νόμου και να σώζει τους παραβάτες του νόμου της πρώτης Διαθήκης και δ) να είναι κάτοχος άπειρης σοφίας, γνώσης, και δύναμης, και να φωτίσει και ενδυναμώσει τους πιστεύοντες σ' Αυτόν.**

**Ως άνθρωπος δε, α) για να αντιπροσωπεύσει τους ανθρώπους ως δεύτερος Αδάμ, β) να γίνει υπό τον νόμο για να εξαγοράσει τους υπό τον νόμο,<sup>130</sup> γ) ομοιωθείς σε όλα προς τους αδελφούς να γίνει ελεήμων και πιστός αρχιερέυς για τα οφειλόμενα στον Θεό,<sup>131</sup> και δ) για να είναι κεφαλή της Εκκλησίας, και πρωτότοκος όλης της κτίσης, και πρωτότοκος εν μέσω πολλών αδελφών».**<sup>132</sup> (σελ.76-77)

Οι Χριστιανοί που δεν είναι Ορθόδοξοι δέχονται τον Ιησού Χριστό θεωρητικά σαν Σωτήρα, στην πράξη όμως αρνούνται την τελειότητα των δύο φύσεών Του διά των οποίων επιτελεί την σωτηρία... Και παρόλο που το πολύ πλήθος δεν το καταλαβαίνει, όλοι έχουν ευθύνη γι' αυτή την εκτροπή που τους απομακρύνει από την Αλήθεια, ιδιαίτερα οι αρχιερείς και θεολόγοι των απομακρυσμένων από την ακρίβεια της Ορθοδοξίας ομάδων. Οι ακολουθούντες τη δική τους προαίρεση και φρονούντες αντίθετα από ότι η Εκκλησία, ονομάζονται **αιρετικοί**, και αυτός που τους έσυρε στην αίρεση αποκαλείται **αιρεσιάρχης**.

<sup>128</sup> «...ζητείτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν». (Μαθ. ΣΤ 33).

<sup>129</sup> Διότι «οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι». (Μαθ. 11:27)

<sup>130</sup> (Γαλ. 4:4-5, Λουκ. 4:1-12)

<sup>131</sup> (Εβρ. 2:17-18, και 4:15-16)

<sup>132</sup> (Ρωμ. 8:29, Κολ. 1:15)



Τέτοιοι ήταν οι «**μονοφυσίτες**» Ευτυχής και Διόσκουρος, και οι «**μονοθελητές**» πάπας Ονώριος και Σέργιος και Πύρος οι πατριάρχες. Από αυτούς λαοί ολόκληροι της περιοχής του Ευφράτη κρατούν ακόμη τα δόγματα της παλιάς αίρεσης, που ως βλάσφημα τους εμποδίζουν στη σωτηρία. Διότι η **ασέβεια των αιρετικών εναντιώνεται στην αγάπη προς τον Θεό, η οποία είναι «πρώτη και μεγάλη εντολή»:** **«Να αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλη τη διάνοιά σου· αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή».** (Ματθ. Κβ 37-38) Ακολουθεί η αγάπη προς τον συνάνθρωπο: **«Δεύτερη δε, όμοια προς αυτή: να αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».** (39)

Ο Κύριος μίλησε για δύο χρεωφειλέτες: **«Σίμων έχω κάτι να σου πω. Ο δε (Σίμων) του λέγει· πες διδάσκαλε. Δύο χρεωφειλέτες ήσαν σε κάποιο δανειστή· ο ένας ώφειλε δηνάρια πεντακόσια (500) ο δε άλλος πενήντα (50). Επειδή όμως δεν είχαν να τα αποδώσουν, και στους δύο τα εχάρισε. Πες λοιπόν, ποιος από αυτούς θα τον αγαπήσει περισσότερο; Αποκριθείς δε ο Σίμων είπε· νομίζω ότι εκείνος στον οποίο εχάρισε το περισσότερο. Ο δε (Ιησούς) είπε σ' αυτόν: ορθά έκρινες».**<sup>133</sup> Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος στο λόγο του περί μετανοίας, δίνει ένα επί πλέον νόημα<sup>134</sup> στην παραβολή των δύο χρεωφειλετών: **«Πενήντα (50) δηνάρια και πεντακόσια (500) ο Θεός αφήνει... Δύο οφειλές στους αμαρτωλούς καταγράφηκαν επειδή δύο είναι οι εντολές της αγάπης· στον Θεό και τον πλησίον. Εάν αμαρτήσεις σε άνθρωπο οφείλεις πενήντα δηνάρια· αν ασεβήσεις στον Θεό πεντακόσια».**

Επομένως το να παραμορφώνει κάποιος τα δόγματα και να αποδίδει στο Θεό ψευδή ιδιώματα είναι πολύ μεγαλύτερη αμαρτία από τις ανθρώπινες. Μάλιστα εξηγήσαμε ότι η ερμηνεία αυτή του αγίου Εφραίμ, έχει και προφητικό βάθος. Αφενός γιατί την συναντάμε στα 550 χρόνια της προφητείας του Αωνύμου,<sup>135</sup> και αφ' ετέρου και το σπουδαιότερο γιατί υπάρχει στα 5.500 έτη (δηλ. 550x10) που έπρεπε συμβολικά να διατηρηθεί η ποινή στην ανθρωπότητα για τις αμαρτίες της, μέχρι να γεννηθεί ο λυτρωτής και νέος Αδάμ, Ιησούς Χριστός, ο οποίος προστέθηκε στο ανθρώπινο δυναμικό αν και είναι συγχρόνως αιώνιος Θεός.<sup>136</sup> Έτσι, σοφά και αληθινά και οριστικά, όχι μόνο χάρισε την ποινή σε όλους τους πιστεύοντες σ' Αυτόν, αλλά και άνοιξε την αιώνια Βασιλεία Του.

**Η σχέση με τις πέντε (5) αισθήσεις είναι επίσης φανερή στους αριθμούς 50 και 500.** Διότι μέσω των **5 αισθήσεων** (ως θυρίδων), κατά τους πατέρες της Εκκλησίας, ανεβαίνει ο θάνατος. Και είδαμε ότι η πέμπτη σάλπιγγα αφορά γεγονότα που θα προκαλέσουν στους ανθρώπους «των πέντε αισθήσεων» αφόρητη κατάσταση **για πέντε περίπου μήνες** κατά την Αποκάλυψη. Στην **πέμπτη (5η) σάλπιγγα** γίνεται το κατέβασμα του ξανθού γένους στην

<sup>133</sup> Ο Ιησούς είδε τον Σίμωνα, ο οποίος τον είχε καλέσει για φαγητό, να έχει σκανδαλισθεί επειδή ο Κύριος δέχθηκε την περιποίηση από γυναίκα η οποία ήταν γνωστή σε όλους ότι ήταν αμαρτωλή, και σκέφτηκε ότι δεν ήταν Προφήτης. Για να τον απαλλάξει από την κακή αυτή σκέψη, του είπε την παραβολή: **«Σε κάποιο δανειστή ήταν δύο χρεωφειλέτες...»** (Λουκ 7:36-50)

<sup>134</sup> **«Πεντήκοντα δηνάρια και πεντακόσια ο Θεός αφήσιν. Όρα μη προσθής, ίνα μη ως ο Ήσαϊ μετανοών αποβληθής. Δύο οφειλαί τοῖς αμαρτωλοῖς καταγράφησαν, ἐπειδὴ δύο εἰσὶν ἐντολαὶ ἀγάπης· εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον. Ἐὰν ἀμάρτης εἰς ἄνθρωπον, πενήκοντα δηνάρια ὀφείλεις· ἐὰν εἰς Θεὸν ἀσεβήσης, πεντακόσια».**  
<https://www.imdleio.gr/diaf/2006/03-550.pdf>

<sup>135</sup> Διότι 550 χρόνια μετά την πτώση της Πόλης (1453,5+500+50=2003,5 μ.Χ.) ανήλθε στην εξουσία της Τουρκίας η **«νέα γενιά πολιτικών»** (Ισλαμιστές του Ερντογάν) για την οποία είχε προφητεύσει ο γέροντας Παΐσιος, και αποκτούν δικαιώματα οι εκεί Χριστιανοί, ενώ έπεται η συνέχεια των πολεμικών αιματηρών γεγονότων στην Πόλη, και τελικά η προσέλευση του 1/3 των Τούρκων στην Ορθοδοξία, κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Τα χρόνια δείχνουν συμβολικά και την προς τον Θεό αμαρτία των Βυζαντινών (500) και τις ανθρώπινες αμαρτίες (50). Υπολείπεται κάποια «εβδόμη» (2003+α\*7, πχ 2024) κατά τον Αώνυμο. Η προφητεία αυτή έχει κεντρικό θέμα πνευματικό: **...«επανερχόμενος στις αγκάλας της μητρός Εκκλησίας».** Πρέπει να διακρίνομε που οι προφητείες αναφέρονται: σε λαούς ή την Εκκλησία ή κράτη κλπ. Θα βρείτε την προφητεία του Αωνύμου στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophesies\\_parts/09a\\_peri\\_Syntelias\\_glwsif.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/09a_peri_Syntelias_glwsif.pdf)

<sup>136</sup> Αυτή η πρόσθεση του **8 που συμβολίζει την αιωνιότητα**, δείχνεται από το τελ. άθροισμα 5500+8=5508 που είναι τα χρόνια που πέρασαν από Αδάμ, κατά την Εκκλησία, μέχρι την γέννηση του Χριστού.

Κωνσταντινούπολη, όπως αναφέραμε ήδη, και μετά μερικούς μήνες ακολουθεί ο κυρίως «Γενικός Πόλεμος» που είναι από τα γεγονότα της έκτης σάλπιγγας. Έτσι στην «Πόλη» όπου **«Βους βοήσει και Ξηρόλοφος θρηνήσει»** με πολλές τοποθεσίες με το όνομα «Βους»,<sup>137</sup> «Ταύρος» και τα παρόμοια όπως Βουκολέων, Βούκινον, Δάμαλις (κατόπιν Χρυσούπολις), Δαμάλεως όρμος, Δαμάλεως Περαιά κλπ θα μαζευτούν οι απόγονοι των ξεπεσμένων Χριστιανών της **Α΄, Β΄ και Γ΄ Ρώμης**, και θα αλληλοσφαγούν: **«Στην Πόλη θα χυθεί αίμα που τριχρονίτικο δαμάλι θα πλέξει (=πλεύσει)»** κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό (58η). Αυτό θα συμβεί λοιπόν για την αποστασία των πρώην Χριστιανών που έγινε επειδή στράφηκαν δια των αισθήσεων στην αγάπη του κόσμου και της κοσμικής ισχύος (ή ρώμης), γέμισαν πάθη και έφτασαν τελικά στο τυφλό μίσος και την αδελφοκτονία. Τρία τα κέντρα της Χριστιανοσύνης που διαδοχικά εκκοσμικεύθηκαν και αποστάτησαν,<sup>138</sup> τριχρονίτικο δαμάλι αντίστοιχα θα πλεύσει στο αίμα. Ο **«χρυσός μόσχος»** είδαμε ότι πλανούσε τους Εβραίους μόλις ξέχναγαν τον Θεό και τον δούλο του Μωυσή. Ανάλογα συμβαίνει και με τους Χριστιανούς. Έξω από τη Wall Street, το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, ένας τέτοιος ταύρος είναι αντικείμενο έμπνευσης των ανθρώπων στο... να εύχονται για την απόκτηση αγαθών, κάτι που τελικά επεκτάθηκε και σε άλλους ταύρους στην ίδια και σε άλλες πόλεις.<sup>139</sup> **Η Ευρώπη, κατά την Ελληνική μυθολογία, εξαπατήθηκε από τον Δία με ένα ωραίο ταύρο** στον οποίο αυτός μεταμορφώθηκε, και μόλις εκείνη τον ίππευσε ο ταύρος την απήγαγε στο άντρο του.<sup>140</sup> Παρατηρούμε την αναπαράσταση στο Ελληνικό νόμισμα των 2 Ευρώ. Ο μύθος ταιριάζει με τα τελούμενα από τους λάτρεις του «χρυσού μοσχαριού» πλουτοκράτες σε βάρος των λαών της Ευρώπης. Αλλά τους φιλάργυρους, πλούσιους και πτωχούς, περιπαίζει ο διάβολος, μεταφέροντάς τους στο άντρο του σκότους του Άδη μάλλον παρά της Ίδης, το οποίο κατοικεί. Πρωτεύοντα ρόλο στα γεγονότα της Πόλης θα έχει η... **Μόσχα**, που το όνομά της στα Ελληνικά σημαίνει (θηλυκό) μοσχάρι. Οι Έλληνες δεν θα μπουν στον κυρίως πόλεμο επειδή θα τους συνεφέρει η μερική εισβολή των Τούρκων, για να στραφούν για βοήθεια στον Θεό έστω ελλιπώς και καθυστερημένα, και διότι ήδη ξεκληρίστηκαν το 1922 στην Μικρά Ασία, και το 1955 στην Κωνσταντινούπολη.



Η αναφορά στην **έκτη σάλπιγγα** δηλώνει μεγαλύτερο κακό, που θα έρθει επειδή η **διανόηση που είναι έκτη σε σχέση με τις πέντε αισθήσεις** στρέφεται **«επιμελώς στα πονηρά»**,<sup>141</sup> επιβάλλεται διά της κοσμικής ισχύος και στο αποκορύφωμα προκαλεί την γενική καταστροφή. Τον **σύγχρονο υπερήφανο άνθρωπο** ο Θεός δεν τον τιμωρεί με κάποια ουράνια τιμωρία, όπως έκανε στα Σόδομα και Γόμορρα, αλλά τον αφήνει να τιμωρηθεί από τις ιδέες και τα ίδια τα έργα του. Διότι **«Οι φίλαρχοι και υπερήφανοι λαοί της Ευρώπης δεν αναγνωρίζουν ποτέ το σφάλμα των. Έχουν χάσει την έννοια της αμαρτίας και της μετανοίας. Για κάθε κακό στον κόσμο την ευθύνη έχει άλλος, αυτοί ποτέ»**, λέει

<sup>137</sup> Δείτε Μεσαιωνικό χάρτη της Κωνσταντινούπολης:

[https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/KWNSTANTINOYPOLIS-mesaiwnas\\_1.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/KWNSTANTINOYPOLIS-mesaiwnas_1.pdf)

<sup>138</sup> Μιλάμε για 1η, 2η, και 3η Ρώμη. Αλλά η τρίτη υπήρξε μόνο πολιτικά και όχι εκκλησιαστικά 3η Ρώμη. Τις δικαιοδοσίες τις διατήρησε η Κωνσταντινούπολη επειδή βρέθηκαν μετά την άλωση ανθενωτικοί ιεράρχες όπως ο άγιος Γεννάδιος Σχολάριος. Δείτε και **«Τρίτη Ρώμη και τέλος»**: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd\\_Rome.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd_Rome.pdf)

<sup>139</sup> Η αστυνομία φυλάσσει τώρα τον ταύρο από την οργή των διαδηλωτών του κινήματος **«Occupy Wall Street»** <https://www.omegaletter.com/articles/articles.asp?ArticleID=7126>

<sup>140</sup> Και επειδή **«οι θεοί των εθνών δαιμόνια»** παρατηρούμε, ακόμα και στο μύθο, την παγίδα που στήνουν οι δαίμονες με τον ταύρο «Μολόχ» κάθε εποχής, ώστε να πιαστούν οι άνθρωποι ελκυσόμενοι από το κέρδος.

<sup>141</sup> Όπως λίγο πριν τον κατακλυσμό οπότε **«Ίδων δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας»**... (Γέν. 6: 5). Και λίγο μετά τον κατακλυσμό: **«καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθεὶς· οὐ προσθήτω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα»**. (Γέν. 8:21)

χαρακτηριστικά ο άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (1880-1956),<sup>142</sup> επίσκοπος Αχρίδας.

**Το κοσμικό πνεύμα προσπαθεί πάντα να φτιάξει μια χιλιετή παραδείσια βασιλεία πάνω στη Γη, νομίζοντας κάθε τόσο ότι βρήκε τον τρόπο μέσα από ιδέες και πρακτικές που ταλαιπωρούν τις ψυχές και φθείρουν ή εξοντώνουν τα σώματα των ανθρώπων. Αυτό το πνεύμα μπήκε υπό την πίεση των Φράγκων ηγεμόνων στη Δυτική Εκκλησία δημιουργώντας το σχίσμα του 1054, και εξελίχθηκε όπως είδαμε<sup>143</sup> σε πολλές πλάνες μέσα στην ίδια την παπική εκκλησία και σε άλλα σχίσματα που προέκυψαν από αυτήν, αλλά και σε κινήματα, με ποιο γνωστά στις ημέρες μας τον κομμουνισμό και ναζισμό καθώς και τον αποκρυφισμό<sup>144</sup> των τεκτονικών στοών και των Ιλλουμινάτι.**

Όταν το κοσμικό πνεύμα επομένως εισχωρεί στην Εκκλησία ο νους των πιστών σκοτίζεται, και δημιουργούνται αιρέσεις που εκμεταλλεύονται τους σκοτισμένους. Προς τους έξω από την Εκκλησία, ο λόγος του Ευαγγελίου φθάνει ακόμα πιο εξασθενημένος, διότι **αν το φως των πιστών γίνει σκότος, ο κόσμος που διαρκώς βρίσκεται στο σκοτάδι πόσο πιο πολύ θα σκοπισθεί;**<sup>145</sup> Δημιουργούνται τότε, χωρίς πολύ αντίδραση, καταστροφικές ιδέες και κινήματα που θεωρούνται από τους πλανημένους σωτήρια...

Όταν επομένως μένομε σταθεροί στα παραδομένα από τον Θεάνθρωπο δόγματα της Αληθείας, βοηθάμε όχι μόνο τους άλλους πιστούς της Εκκλησίας αλλά και όλο τον έξω από αυτήν κόσμο να έχει διάκριση καλού και κακού. Για τον λόγο αυτό, κατά την **θεία Λειτουργία**, στην **αγία αναφορά**, γίνεται υπόμνηση της ακλόνητης θέσης που πρέπει να έχομε υπερασπιζόμενοι τα Ορθόδοξα δόγματα: **«Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου. Πρόσχωμεν την αγίαν αναφοράν εν ειρήνη προσφέρειν»**, προτρέπει πάλι ο ιερέας. Δηλαδή: **«Ας σταθούμε γερά σε όσα ομολογήσαμε με το «Πιστεύω...», χωρίς να κλονιζόμαστε από τους αιρετικούς. Ας σταθούμε με φόβο, γιατί είναι μεγάλος ο κίνδυνος να πλανηθούμε. Όταν έτσι σταθεροί παραμένουμε στην πίστη, τότε ας προσφέρουμε τα δώρα μας στο Θεό με ειρήνη»**. Αυτά λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ερμηνεύοντας την θεία Λειτουργία.<sup>146</sup>

Σταθεροί στα δόγματα σημαίνει ο λόγος των Ορθοδόξων να μην είναι **«ναι και ου»**.<sup>147</sup> Δυστυχώς άρχισε να εμφανίζεται διπροσωπία και σε Ορθοδόξους, που από τη μια απαγγέλουν το «Πιστεύω» των Ορθοδόξων και από την άλλη επίσημα συμφωνούν ότι οι αιρετικοί οι καταδικασμένοι από Οικουμενικές Συνόδους έχουν την ίδια **«αυθεντικήν Ορθόδοξον Χριστολογικήν πίστιν»!** Παραθέτουμε στη συνέχεια μερικές από τις απαράδεκτες θέσεις της συμφωνίας του Σαμπεζύ το 1990 με τους Μονοφυσίτες:

1) **«Αμφότεραι αι οικογένειαι (Ορθόδοξοι καί Μονοφυσίτες) διετήρησαν πάντοτε πιστώς την αυτήν αυθεντικήν Ορθόδοξον Χριστολογικήν πίστιν και την αδιάκοπον συνέχειαν της αποστολικής παραδόσεως, καίτοι εχρησιμοποίησαν χριστολογικούς όρους κατά διάφορον τρόπον. Η κοινή αύτη πίστις και συνεχής πιστότης προς την αποστολικήν παράδοσιν δέον όπως καταστή η βάση της ημετέρας ενότητος και κοινωνίας»**.

2) **«Αμφότεραι αι Εκκλησίου (Ορθόδοξη και Μονοφυσιτική) συμφωνούν ότι τα χωρίζοντα ημάς σήμερον αναθέματα και αι καταδικαι του παρελθόντος, δέον όπως αρθούν υπό των Εκκλησιών»**.

3) **«Η άρσις των αναθεμάτων και των καταδικών θα πραγματοποιηθή υπό τον όρον ότι οι**

<sup>142</sup> Δείτε «Τι είναι Ευρώπη»: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/gen/europe-Velimirvits.pdf>

<sup>143</sup> Διαβάστε το προηγούμενο (Γ) τεύχος της Αποκάλυψης υπό ΛΜΔ.

<sup>144</sup> Ο οποίος στηρίζεται κυρίως σε αποκρυφιστικά Εβραϊκά βιβλία, ειδωλολατρικές παραδόσεις και την Μαγεία.

<sup>145</sup> «...ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον»; (Ματθ. ΣΤ-23) Διότι αν βλέπεις με κακή προαίρεση, ότι και να λείει ή κάνει το σώμα είναι πονηρό.

<sup>146</sup> Δείτε και σύντομη παρουσίαση: [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm\\_Leit\\_Kavasila.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm_Leit_Kavasila.pdf)

<sup>147</sup> «...πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναι καὶ οὐ». (Β Κορ. 1:18)



κατά το παρελθόν αναθεματισθέντες και καταδικασθέντες Πατέρες και Σύνοδοι δεν είναι αιρετικοί».

4) «Αι δύο οικογένειαι Εκκλησιών (Ορθόδοξη και Μονοφυσική) (καλούνται όπως) ενθαρρυνθούν να εξετάσουν το θεολογικό πρόγραμμα σπουδών και τα χρησιμοποιούμενα βιβλία εις τα ιδρύματα αυτών και να επιφέρουν εις αυτά αναγκαίας προσθήκας και αλλαγάς...

...Κατόπιν τούτου, **στην Αντιόχεια οι 'Ορθόδοξοι' οικουμενιστές αναγνωρίζουν και προσκυνούν ως 'άγιο' τον μονοφυσίτη Διόσκορο, τον φονέα του Αγίου Φλαβιανού...**<sup>148</sup>

Δεν βλέπουν δηλαδή κανένα κίνδυνο για τον εαυτό τους από την προώθηση τέτοιων θέσεων οι Ορθόδοξοι που τις υπογράφουν, αλλά **απερίσκεπτα περιφρονούν τα 500 δηνάρια**, τη στιγμή που πολύ αμαρτάνομε σαν άνθρωποι μεταξύ μας και **είναι ζήτημα αν κάτι έχει μείνει από τα άλλα 50**. Μάλιστα κατά τον **άγιο Μάξιμο** είναι μισανθρωπία η προσέγγιση των αιρετικών με τρόπο που να συνεχίσουν να επαναπαύονται στην πλάνη τους: **«Διότι εγώ βεβαίως ορίζω ως μισανθρωπία και χωρισμό από την θεία αγάπη το να δοκιμάζετε να δώσετε ισχύ στην πλάνη, προς περισσότερη φθορά εκείνων που έχουν καταληφθεί από αυτήν»...**<sup>149</sup>

Οι καινοτόμοι δεν βλέπουν καμιά καταστροφή, αλλά οι σάλπιγγες στον καιρό τους αναγγέλλουν η κάθε μία στον κατάλληλο τόπο την πρωτοφανή εγκατάλειψη υπό του Θεού, και τις ανάλογες συνέπειες στις ψυχές και τα σώματα των εμπλεκομένων στην πλάνη ανθρώπων.

**2.15. Αναδρομή στις σάλπιγγες. Ο πόλεμος δεν ξεκινάει τυχαία από τη Συρία.** Πριν προχωρήσουμε, υπενθυμίζομε από όσα εξετάσαμε, ότι:

**Στην τρίτη σάλπιγγα** δεν είναι μόνο το εξωτερικό γεγονός της έκρηξης του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσερνομπίλ της Ουκρανίας που έχει σημασία, αλλά αυτό είναι η εικόνα της πνευματικής καταστροφής από τον πεσόντα στα νερά του Βαπτίσματος και της Χριστιανικής διδασκαλίας **αστέρα - επίσκοπο**, τα οποία μόλυνε ξεκινώντας την ίδια χρονιά (1986) την Πανθηρσκειά **με την συμμετοχή Ορθοδόξων**. Αν δεν συμμετείχαν οι Ορθόδοξοι δεν θα γινόταν, όπως εξηγήσαμε, υποτίμηση του Βαπτίσματος και δεν θα υπήρχε ο πικρασμός των ψυχών στον ίδιο βαθμό, από τα διαδραματιζόμενα. Ιδιαίτερα σε χώρες όπου το Ορθόδοξο στοιχείο είναι αντιμέτωπο με μεγάλες ομάδες ετεροδόξων όπως η Ουκρανία, στην οποία οι μισοί περίπου είναι Ρωμαιοκαθολικοί ή Ουνίτες, είναι σημαντικές οι επιπτώσεις και στο θέμα του Βαπτίσματος (δηλ. της εγκυρότητας αυτού των μη Ορθοδόξων) και στην δογματική και λοιπή διδασκαλία, ώστε **«πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, (του εκκοσμηκευμένου Χριστιανισμού) γιατί πικράθηκαν»**. (Αποκ. 8:11)

**Στην τέταρτη σάλπιγγα** το «σκότος» αυξάνει, διότι εκτός από τις δογματικές πλάνες προωθούνται η φιλαργυρία με την «απελευθέρωση» του χρήματος, η ανηθικότητα και η ομοφυλοφιλία σαν εκφράσεις φυσιολογικής ζωής, δηλ. έχουμε μια γενική αύξηση της εμπάθειας στους ανθρώπους, που σκοτίζει το νου τους. Είδαμε ήδη ότι **το αποτέλεσμα είναι να κρυφθεί από τους ανθρώπους κατά το ένα τρίτο (1/3) ο νοητός ήλιος Χριστός**, καθώς και οι άλλες πνευματικές πηγές φωτός, ώστε ούτε τη μέρα, ούτε τη νύκτα, ο άνθρωποι να μπορούν να παρηγορηθούν και φωτισθούν, όπως αναφέρει η Αποκάλυψη: **«η ημέρα να μη φωτίσει κατά το ένα τρίτο της και η νύχτα παρόμοια»**. (8:12). Χαρακτηριστικό σημάδι στην τέταρτη σάλπιγγα είναι, είπαμε,<sup>150</sup> η έκρηξη στο Ισλανδικό Ηφαίστειο.

<sup>148</sup> Πρεσβ. Άγγελος Αγγελακόπουλος: «Η αγία Ευφημία και οι αιρετικοί Μονοφυσίτες». Διαβάστε όλο το άρθρο: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/04/agEufemia\\_monophys.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/04/agEufemia_monophys.pdf)

<sup>149</sup> «Μισανθρωπία γάρ ορίζομαι έγωγε, καί αγάπης θείας χωρισμόν, τό τή πλάνη πειρασθαι διδόναι ισχύν εις περισσοτέραν τών αυτή προκατειλημμένων φθοράν». Έπιστολή (ΙΒ΄) Πρός Ίωάννην κουβικουλάριον, Περί τών όρθών τής Έκκλησίας τού Θεού δογμάτων καί κατά Σευήρου τού αίρετικού, PG 91, 465 C.D.

<sup>150</sup> 4η σάλπιγγα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf) και στο Γ΄ τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

Δεν υπήρξαν νεκροί από την έκρηξη γιατί δεν προβλεπόταν κάτι τέτοιο, αλλά έγινε γενικότερο σκοτεινιάσμα του ουρανού του πλανήτη. Το ποσοστό είναι ακριβές από πνευματική σκοπιά, αλλά και στο υλικό πεδίο μπορεί να μην απείχε από την πραγματικότητα.<sup>151</sup> Αυτό που πνευματικά επισημαίνει ο Ιωάννης ο Θεολόγος είναι συγκλονιστικό: **Μειώθηκε κατά το ένα τρίτο ο φωτισμός στο νου της ανθρωπότητας** ή με άλλα λόγια **η ανθρωπότητα έχασε την διακριτική της ικανότητα (μεταξύ καλού και κακού) κατά το ένα τρίτο!**

Χαρακτηριστικά γεγονότα που συνεχίζουν να προκαλούν αυτή την πνευματική συσκότιση είναι, εκτός από τις συνέπειες από την αύξηση της φιλαργυρίας που εισήγαγε ενωρίτερα<sup>152</sup> η ένωση των χρηματαγορών όλου του κόσμου και τα διεθνή παιχνίδια των μεγαλοτοκογλύφων και μεγαλοτραπεζιτών εις βάρος πλέον ολοκλήρων κρατών, α) η προώθηση της νομοθετικής κατοχύρωσης της ευαγγελικά ανήθικης «ηθικής» της Νέας Τάξης στους "πολιτισμένους λαούς" Ευρώπης και Αμερικής, και από εκεί κατά μίμηση ή και απαίτηση<sup>153</sup> στους υπόλοιπους, και β) η συνέχιση των δογματικών εκτροπών. Στην β' κατηγορία υπάγονται **οι συμφωνίες με τους Μονοφυσίτες** στο Σαμπεζύ της Ελβετίας το 1990 και **οι πανθηρσκευτικές συνάξεις**, που το 2011 στην Ασιζή της Ιταλίας συμπλήρωσαν 25 χρόνια δηλ. μία γενιά από την πρώτη στις 27 Οκτωβρίου 1986 που έγινε στην ίδια πόλη. Εξωτερικό σημάδι του κακού που έρχεται από αυτού του τύπου τα συνέδρια και οργανώσεις ήταν και **το πυρηνικό ατύχημα που «πίκρανε» τα νερά στην Ιαπωνία** (μετά το τσουνάμι της 11ης Μαρτίου 2011), μιας χώρας που θα μπορούσε να δεχθεί το μήνυμα του ευαγγελίου πολύ θετικότερα αν δεν προλάβαιναν να το υποβαθμίσουν οι συμμετοχές των Ορθοδόξων στα Πανθηρσκευτικά συνέδρια. **Το προχώρημα του κακού, άσχετα από τις εξωτερικές αιτίες του,**<sup>154</sup> **φάνηκε και από το γεγονός ότι στην Ουκρανία εξερράγη ένας αντιδραστήρας ενώ στην Ιαπωνία τέσσερεις.**<sup>155</sup>

Ο πάπας στο διάστημα αυτό της 4ης σάλπιγγας παρατηρούμε ότι συνεχίζει την πτωτική του πορεία στα δογματικά θέματα, παρά τις ρητές διαβεβαιώσεις του με τις οποίες εμφανίζεται σαν υπερπαραδοσιακός. **Δέχεται την κοσμική θεωρία της εξέλιξης** σαν δόγμα και αμέσως κατόπιν δηλώνει ότι **ψάχνει... για εξωγήινη ζωή! Τέλος συμπληρώνει τις πανθηρσκευτικές του ομάδες με ένα εκπρόσωπο των ...μη πιστών!** Δεν ξεχνάει και τα κοσμικά του ανοίγματα υπέρ της παγκοσμιοποίησης, που αποτελεί στην ουσία πνευματοπαίδι του.<sup>156</sup>

Τελευταία, εκτός από **παγκόσμια κυβέρνηση** ζητάει και **παγκόσμια τράπεζα!**<sup>157</sup> Τα ηθικής φύσεως αναρίθμητα σκάνδαλα των ιερωμένων της παπικής εκκλησίας συνηγορούν ώστε ουδεμία ουσιαστική αντίδραση να υπάρχει από τα λόγια του πάπα στη νομοθεσία που μάχεται το νόμο του Θεού, τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική. Αυτά είναι πνευματικά σημάδια που δηλώνουν το πλησίασμα στο τέλος της ανθρωπότητας, και αυτά πρέπει να βλέπουν οι

<sup>151</sup> Διαβάστε στα πιο πάνω τεύχη.

<sup>152</sup> Έγινε την όχι τυχαία ημερομηνία **27 Οκτωβρίου 1986**. Τότε αρχίζει οικονομικά η Νέα Τάξη πραγμάτων: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

<sup>153</sup> Στην Τουρκία (πχ) απαραίτητο βήμα για την ένταξη στην Ευρώπη θεωρήθηκε η αποποινικοποίηση της μοιχείας. Στην Κροατία να παύσουν να καταφέρονται κατά της ομοφυλοφιλίας κλπ.

<sup>154</sup> Από πνευματική άποψη δεν μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα αν πχ το τσουνάμι της Ιαπωνίας το 2011 προκλήθηκε από ανθρώπινη τεχνολογία ή από φυσικό αίτιο. Αν αυτό ενδιέφερε, τότε θα ξέραμε με σιγουριά και την εξωτερική αιτία. Να είμαστε βέβαιοι ότι τίποτε δεν μένει έξω από τον έλεγχο του πνευματικού νόμου!

<sup>155</sup> Ήταν ο 4ος αντιδραστήρας του Chernobyl που εξερράγη, δηλώνοντας έτσι το διαφορετικό του εκεί πνευματικού προβλήματος σε σχέση με αυτό της Ιαπωνίας. Σ' αυτήν οι 4 εκραγέντες αντιδραστήρες σημαίνουν καταστροφή αντίστοιχη προς την απόρριψη και των 4 ευαγγελίων, ενώ στο Τσέρνομπιλ απόρριψη των δογματικών διαφορών μεταξύ Ορθόδοξου και μη Χριστιανισμού, που πραγματεύεται το κατ' εξοχήν δογματικό 4ο κατά Ιωάννην ευαγγέλιο.

<sup>156</sup> Αφού ήταν ο κύριος μοχλός για να μπουν οι ανατολικές χώρες με καθολικό πληθυσμό, όπως η Πολωνία, στην παγκοσμιοποίηση. <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

<sup>157</sup> (Reuters) VATICAN CITY | Mon Oct 24, 2011 7:29am EDT - «Το Βατικανό έκανε κλήση τη Δευτέρα για τη δημιουργία μιας "παγκόσμιας δημόσιας αρχής" και μιας "παγκόσμιας κεντρικής τράπεζας" για να διοικεί πάνω από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που έχουν γίνει ξεπερασμένα και συχνά αναποτελεσματικά στην αντιμετώπιση σωστά των κρίσεων».

Χριστιανοί, όχι όσα μοιρολατρικά προβάλλονται από τους ψευδοπροφήτες ή τους αστρολόγους.

Πριν να ξεκινήσουν οι τρεις τελευταίες σάλπιγγες (5η, 6η, και 7η) δίνονται **οι τρεις αντίστοιχες προς αυτές προειδοποιήσεις**, τις οποίες φέρνει στο κέντρο της επικαιρότητας (μεσούρανα) ο αετός της Αποκάλυψης. Για τη φοβερότητα των γεγονότων που αναγγέλλουν, **και οι κυρίως σάλπιγγες και οι προειδοποιήσεις τους, ονομάζονται «ουαί» (αλλοίμονο)**. Η πρώτη προειδοποίηση, η αντίστοιχη στην 5η σάλπιγγα, δόθηκε στον κόλπο του Μεξικού, και ήταν, για εβδομάδες, η πρώτη είδηση στα μέσα ενημέρωσης της Αμερικής. Εκεί εξερράγη στις 20-4-2010, **πέντε ακριβώς χρόνια** μετά την ανάδειξη του πάπα Βενέδικτου στο θρόνο της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, το υποθαλάσσιο φρέαρ που δείχνει όπως η **πέμπτη σάλπιγγα**, το ενδιαφέρον για εκμετάλλευση των υποθαλασσίων κοιτασμάτων που, με τον εμπιαθή τρόπο που προωθείται, δεν θα αποβεί σε καλό.

Οι δύο άλλες προειδοποιήσεις αναμένονται. Η αντίστοιχη της έκτης σάλπιγγας, **δεύτερη προειδοποίηση, ή 2ο ουαί**, θα είναι ισχυρό στρατιωτικό κτύπημα στην περιοχή του Ευφράτη, που θα δείχνει ότι η σύγκρουση των υπερδυνάμεων δεν μπορεί να αποφευχθεί αν συνεχισθεί ο εμπιαθής τρόπος που αυτές σκέπτονται για τα συμφέροντά τους. **Η τρίτη προειδοποίηση** μπορεί να είναι μιας μεγάλης κλίμακας «τρομοκρατική» ενέργεια ή πολύ μεγάλη καταστροφή στο περιβάλλον ή συνδυασμός διαφόρων καταστροφικών κυρίως γεγονότων. Δηλ. επειδή η 7η σάλπιγγα περιλαμβάνει πολλά γεγονότα του τέλους της ανθρωπότητας ίσως εκφρασθεί με κάτι πιο σύνθετο από ένα απλό γεγονός, όπως ένα συνδυασμό περισσότερων του ενός προειδοποιητικών γεγονότων.

Οι καταστροφές σε φυσικό περιβάλλον και ανθρώπους, δεν εμποδίζονται από τον Θεό όταν ο άνθρωπος το επιδιώκει μέσω των έργων και λόγων και σκέψεών του, άμεσα ή έμμεσα, και δεν υπάρχει πλέον διάθεση μεταστροφής του νου του (=μετανοίας). Μάλιστα κατά την Αποκάλυψη, από όσα είδαμε αλλά και όσα θα δούμε, **ανάλογα με την πνευματική καταστροφή που επιφέρουν οι άνθρωποι στον εαυτό τους, είναι και οι εξωτερικές συμφορές που τους προειδοποιούν, για να εγκαταλείψουν την κακία τους και να σωθούν**. Οι πνευματικές αιτίες της προόδου ή καταστροφής είναι δύο ειδών: οι αναφερόμενες στη σχέση μας προς το Θεό, και οι αφορώσες την διαγωγή μας προς τον συνάνθρωπό μας. Όσοι πλησιάζουν **το κέντρο της πλάνης και όλων των αιρέσεων που είναι, όπως κατάντησε, ο πάπας**, χρησιμοποιούν επιπλέον μια υποκριτική γλώσσα, ανάλογη προς τη γλώσσα της "θεολογίας" εκείνου, και δεν διστάζουν να προτείνουν ελιγμούς σε θέματα πίστεως που θέτουν σε αμφιβολία την ευθύτητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας πάνω στα δογματικά θέματα, όπως είδαμε πριν: **«Αμφότεραι αι Εκκλησίαι (Ορθόδοξη και Μονοφυσική) συμφωνούν ότι τα χωρίζοντα ημάς σήμερα αναθέματα και αι καταδίκαι του παρελθόντος, δέον όπως αρθούν υπό των Εκκλησιών»**.

Παρόλο που γνωρίζουν ότι καμιά Σύνοδος, ας την ονομάσουν και οικουμενική, δεν μπορεί να καταργήσει όσα θέσπισαν οι άγιες Δ, Ε και Στ Οικουμενικές Σύνοδοι, προτείνουν την ισοπέδωση των δογμάτων, που **θα φέρει όμως την ισοπέδωση των πλανεμένων** λόγω της εγκατάλειψης του στηρίζοντος αυτού Θεού. Αυτό ακριβώς **ξεκινάει όχι τυχαία από τον Ευφράτη και τη Συρία** όπου βρίσκεται το Πατριαρχείο της Αντιοχείας που στήριξε τα ανοίγματα στα ψευδή δόγματα, νομίζοντας ότι βρήκε έτσι τον τρόπο να λύσει τα κοινωνικά προβλήματα της χώρας. Μήπως τα προβλήματα ήταν άγνωστα στο Θεό; Όχι βέβαια. Αλλά δεν συμφέρει να αρχίσει η κρίση πρόωρα. Είναι καλύτερα να κάνομε υπομονή με τα προβλήματά μας, και να μην νομίζομε ότι θα έχομε μεγαλύτερη ειρήνη και ασφάλεια με επινοήσεις εγκεφαλικές που είναι αντίθετες στο θέλημα του Θεού, ο οποίος τότε επιτρέπει να αρχίσουν γρηγορότερα τα οδυνηρά γεγονότα της κρίσης, που από τοπικά καταλήγουν σε παγκόσμια.

Και συμβαίνει όταν οι Ορθόδοξοι, που είναι οι μόνοι ικανοί να αντιμετωπίσουν τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους, παύσουν τον αγώνα κατά της πλάνης και προσπαθούν να συζητήσουν



με αυτήν, να λύνονται πλέον οι **δαιμονικές καταστροφικές δυνάμεις** οι οποίες κρύβονταν πίσω από τα γλυκόλογα των κοσμικών αρχόντων και των αιρετικών.

Υπάρχει πρόβλημα, από ότι φαίνεται, στη «**θεολογία**» που εκφράζεται από τους Ορθόδοξους υπευθύνους των διαλόγων. Από σχετικό έντυπο της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου διαβάζουμε: «**Ειδική Επιτροπή της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους, η οποία ασχολήθηκε διεξοδικά με τον γενόμενο διάλογο μεταξύ Ορθοδόξων και Αντιχαλκηδονίων και τις κοινές δηλώσεις της Μικτής Επιτροπής, παρατηρεί σε σχετική εισήγησή της τα εξής:**

**«Εμμέσως δεχόμεθα, ότι αι Οικουμενικαί αύται Σύνοδοι (Δ΄, Ε΄ και ΣΤ΄) επλανήθησαν και ημείς τας δорθώνομεν. Προσπάθεια συμβιβασμού των πραγμάτων δεν χωρεί. Ή αι Σύνοδοι ορθοτόμησαν την αλήθειαν και οι Διόσκορος και Σεβήρος, ως και οι τούτων διάδοχοι, ήσαν αιρετικοί, ή εάν ούτοι δεν ήσαν αιρετικοί, αι Σύνοδοι επλανήθησαν... Εάν οι Αντιχαλκηδόνιοι δέχονται την Ορθόδοξον Χριστολογία, τι τους εμποδίζει να αποδεχθούν την Ορθοδοξωτάτην διατύπωσιν της υπό των αγίων Δ΄, Ε΄, και ΣΤ΄ Οικουμενικών Συνόδων και μάλιστα υπό της αγίας Δ΄ εν Χαλκηδόνι, η οποία, και εκ του γνωστού θαύματος της αγίας μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, ως Ορθόδοξος επιστοποιήθη; Αρνούμενοι τους όρους των Συνόδων αυτών, μας επιτρέπουν βασίμως να υποθέσωμεν ότι κατά βάθος αρνούνται την υπ' αυτών κηρυττομένην Ορθόδοξον Χριστολογία»...** Και:

Η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους σε σχετικό υπόμνημά της (27/5/1995) επισημαίνει μεταξύ άλλων ότι η **Μικτή Επιτροπή έρχεται σε ριζική διαφωνία προς την διδασκαλία των αγίων Πατέρων, όσον αφορά την Χριστολογία των Αντιχαλκηδονίων: «Αυτοί μεν (Μάξιμος ο Ομολογητής, Σωφρόνιος Ιεροσολύμων, Αναστάσιος ο Σινναΐτης, Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Φώτιος ο Μέγας, Θεόδωρος ο Στουδίτης, Θεοδόσιος ο Κοινοβιάρχης κ.λπ.) ορίζουν ταύτην ως αιρετικήν διδασκαλίαν, η Μικτή Επιτροπή δε ως Ορθόδοξον και συνέχειαν της αρχαίας αποστολικής πίστεως της Εκκλησίας».**<sup>158</sup>

**2.16. Από τον π. Πλακίδα ο δυτικός τρόπος σκέψης και ο πόλεμος των αιρετικών (και αθεϊστών) κατά της Αληθείας.** Από ένα δυτικής προέλευσης πατέρα, καλό εκφραστή του τρόπου της σκέψης τους, πρώην Ρωμαιοκαθολικό αλλά τώρα Ορθόδοξο,<sup>159</sup> μαθαίνουμε για τις προσπάθειες της ένωσης των «Εκκλησιών», και τις διάφορες κάθε τόσο εμφανιζόμενες θεωρίες για την σύγκληση σε δογματικό επίπεδο, που τώρα με την γενική έκλυση ηθών δεν είναι το μόνο που μας ενδιαφέρει:

**«Η ρωμαιοκαθολική διδασκαλία για την Αγια Τριάδα εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από τη διδασκαλία του Αγίου Αυγουστίνου (+430) που, κατά τη διάρκεια των αιώνων, υπήρξε η κυριότερη πατερική αυθεντία της λατινικής Εκκλησίας. Ο Αυγουστίνος, νους μεγαλοφυής, αποδείχτηκε αρκετά καινοτόμος σ' αυτό τον τομέα, σε σημείο που μπόρεσαν να γράψουν ότι «ο ιστορικός του δόγματος που, ερχόμενος από τα έργα των Πατέρων του Δ΄ αιώνα, καταλήγει στο έργο του Αυγουστίνου» παρατηρεί ότι η «γραμμή ρήξεως στη συνθετική εξέλιξη της Τριαδικής διδασκαλίας δεν βρίσκεται ανάμεσα στον Αυγουστίνο κι εμάς, αλλά ανάμεσα σ' εκείνον και τους άμεσους προκατόχους του». Η Ορθόδοξη Εκκλησία, πιο επιφυλακτική από τη ρωμαιοκαθολική Εκκλησία σε ό,τι αφορά την ιδέα της δογματικής εξελίξεως, δεν απορρίπτει εν τούτοις τη δυνατότητα.(;) Το κριτήριο όμως της αυθεντικότητας μιας εξελίξεως αυτού του είδους δεν μπορεί να είναι παρά η αποδοχή της από την καθολική Εκκλησία»...**

Στην Ορθοδοξία όμως δεν ισχύει το «τέλος καλό - όλα καλά», αν τα μέσα για να

<sup>158</sup> Είναι οι Αντιχαλκηδόνιοι Ορθόδοξοι; Κείμενα της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους και άλλων Αγιορειτών Πατέρων περί του διαλόγου Ορθοδόξων και Αντιχαλκηδονίων. Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 1995, σελ. 21-33.

<sup>159</sup> ΑΡΧΙΜ. ΠΛΑΚΙΔΑΣ DESEILLE (ΝΤΕΣΕΪΓ): «Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ». Εκδόσεις: Ακρίτας. Μετάφραση: Αρχιμ. Συμεών Κούτσας, τώρα Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης. [htm](#)

φτάσουμε ως το «τέλος» δεν είναι Ορθοδόξως αποδεκτά. Αλλιώς οι αιρετικοί θα χρησιμοποιήσουν ότι δευτερεύον και ενδιάμεσο ανορθόδοξο κείμενο ή λόγο βρουν για να στηρίξουν στο μέλλον την ψευδοθεολογία τους. Οι φιλοσοφικοί και οι άλλοι ανθρώπινοι στοχασμοί και ρητορικές εκφράσεις όταν δεν ακριβολογούν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν στις θεολογικές δογματικές διατυπώσεις. Συμβαίνει στην υμνολογία της Εκκλησίας, τους εορταστικούς λόγους κλπ, να **«γίνεται απόδοση ιδιωμάτων της μιας φύσης του Χριστού στην άλλη, για την υποστατική ένωσή τους στον Ιησού Χριστό, και καλείται αυτό, παρά του Ιωάννου του Δαμασκηνού και των μετέπειτα θεολόγων, αντίδοση ιδιωμάτων. Κατά την έννοια της αντιδόσεως λέμε: το προαιώνιον παιδίον ή Θεός πάσχει, όπου εννοείται το πρόσωπο του Θεανθρώπου. Αλλά η αντίδοση των ιδωμάτων επιτρέπεται μόνο στον απλό λόγο όχι δε και στον δογματικό»**, λέει ο άγιος Νεκτάριος. Η «δογματική εξέλιξη» δεν κάνει τον νου ευσεβέστερο, όπως η «αντίδοση ιδιωμάτων», που παρ' όλα αυτά, σύμφωνα με τα λεχθέντα, **δεν επιτρέπεται στον δογματικό λόγο.**

Έτσι το να πάμε από την 1η Οικουμενική Σύνοδο στην 7η, δεν σημαίνει ότι υπήρξε εξέλιξη στην ίδια την Αλήθεια, αλλά ότι έγιναν αναγκαίες διευκρινήσεις που μας έδωσαν λεπτομερέστερη εικόνα των όσων εξ αρχής ίσχυαν. Γι' αυτό όλες οι νέες Σύνοδοι των ορθοτομώντων την αλήθεια Ορθοδόξων πρέπει να στηρίζονται σε όσα ήδη έχουν διατυπωθεί με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος από τους Πατέρες των προγενέστερων Συνόδων, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την ιερά παράδοση. Λέγει επ' αυτού ο άγιος Νεκτάριος: **«Οι ιερές Σύνοδοι στις διασκέψεις τους, όχι μόνο εκ των ιερών Γραφών, αλλά και από την ιερά παράδοση ως πηγής καθαρής αντλούν»**. Διότι **«η σύσταση των ιερουργιών, μάλιστα της θείας λειτουργίας, ο τρόπος τέλεσης των Αγίων Μυστηρίων, κάποιες προσευχές, και άλλες διατάξεις της Εκκλησίας, εις αυτήν την ιερά παράδοση των Αποστόλων αναφέρονται... Η Εβδόμη Οικουμενική Σύνοδος στην Η' πράξη λέγει: Αν κάποιος οποιαδήποτε παράδοση εκκλησιαστική έγγραφη ή άγραφη αθετεί, ανάθεμα»**...<sup>160</sup>

Επομένως **δεν μπορεί να υπάρξει δογματική εξέλιξη**, αλλά απλώς αύξηση **δογματικών διευκρινήσεων σε ότι ήδη ισχύει** που μπορεί να ονομασθεί και εξέλιξη δογματικών διευκρινήσεων. Η παπική όμως εκκλησία σκέπτεται διαφορετικά, εφαρμόζοντας την «εξέλιξη» ανατρεπτικά δηλ. χωρίς να λαμβάνει υπόψιν όσα ίσχυαν ως τη στιγμή της απόφασης. Συνεχίζει ο π. Πλακίδας Ντεσέιγ: **«Τον ΙΘ' αιώνα η Α' Βατικανή σύνοδος επιβεβαίωσε τη δογματική αυτή εξέλιξη καθορίζοντας ως δόγμα πίστεως το πρωτείο δικαιοδοσίας θείου δικαίου του πάπα για την οικουμενική Εκκλησία και το προσωπικό αλάθητό του σχετικά με τη διατύπωση των δογμάτων»**... Μπερδεύει τόσο τα πράγματα αυτή η "εκκλησία" κατά τον π. Πλακίδα, που τις αστήρικτες δογματικές καινοτομίες της τις αποκαλεί παραπλανητικά αποσαφηνίσεις, ανατρεπτικές όμως, παλαιότερων δογμάτων:

**«Για να νομιμοποιήσει τις αλλαγές της η Ρωμαϊκή Εκκλησία επικαλείται τη διδασκαλία της αναπτύξεως του δόγματος και το αλάθητο του ρωμαίου ποντίφικα. Μέσα σ' αυτή την προοπτική οι διάφορες μεταβολές παρουσιάζονται σαν φάσεις μιας νόμιμης διαδικασίας αυξήσεως, και οι καθορισμοί νέων δογμάτων σαν ένα πέρασμα από το ασαφές στο αποσαφηνισμένο. Οι καινούργιες μορφές περιέχονταν μέσα στις παλιές όπως το βαλανίδι στο περίβλημά του. Τελικά το μόνο κριτήριο που επιτρέπει να διακρίνουμε με βεβαιότητα μια νόμιμη ανάπτυξη από μια παραχάραξη ή μια αλλοίωση της Παραδόσεως, είναι η... κοινωνία με το ρωμαίο ποντίφικα και η εγγύηση του αλαθήτου του σε δογματικά ζητήματα»**.<sup>161</sup> Δηλ. τα λόγια έχουν χάσει το νόημά τους στους παπικούς, και η Σύνοδος τους είναι μόνο για να επικροτεί τις αποφάσεις του πάπα...

<sup>160</sup> Αγίου Νεκταρίου «Ορθόδοξος Ιερά Κατήχησις» σελ. 261-262.

<sup>161</sup> Από το κεφάλαιο «ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ».

Ας δούμε όμως, από τον π. Πλακίδα, το πως γίνεται μία προσπάθεια για να βρεθεί λύση για ένωση των «εκκλησιών» που «στηρίζεται στη θεωρία της δογματικής εξέλιξης»:

**«Οι Εκκλησίες για τις οποίες το περιεχόμενο της πίστεως εκφράζεται σε μια διατύπωση πιο εξελιγμένη δεν μπορούν να θεωρούν προκαταβολικά τις άλλες Εκκλησίες, λιγότερο σαφείς στις δογματικές τους παραδόσεις, ότι προδίδουν εκούσια ή από κάποια πονηρή σκοπιμότητα την ακεραιότητα της χριστιανικής κληρονομιάς. Οφείλουν να δείξουν εμπιστοσύνη σε ό,τι δεν έχει διατυπωθεί με σαφήνεια και σ' εκείνο που αυτό επιτρέπει να βιωθεί. Και με τη σειρά τους, βέβαια, οι Εκκλησίες με τη λιτή δογματική έκθεση και μυστηριακή ζωή να αποφεύγουν να θεωρούν προκαταβολικά τις άλλες Εκκλησίες, πιο πλούσιες στη διατύπωση της πίστεως και τους λειτουργικούς τύπους, ότι βεβηλώνουν την καθαρότητα της πίστεως με στοιχεία επίκτητα και παρασιτικά. Αυτές οφείλουν όχι ν' αρνηθούν, αλλά ν' αφήσουν το θέμα ανοιχτό... Όταν κάποτε συμφιλιθούν, θα αυξηθούν μαζί προς την πληρότητα της αλήθειας». Έτσι θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε πως η ορθόδοξη Εκκλησία μη αποδεχόμενη ούτε το Filioque ούτε το πρωτείο θείου δικαίου και το αλάθητο του πάπα δεν αντίκειται στα ρωμαϊκά δόγματα, αλλ' ότι απλώς τοποθετείται σε ένα στάδιο δογματικής εξελίξεως λιγότερο προηγμένο.**

Ο καρδινάλιος Ratzinger (μετά πάπας Βενέδικτος 16ος) φαίνεται να ευνοεί μια λύση αυτού του είδους: «Για τη διακοινωνία (intercommunio) με τους Ορθοδόξους, η καθολική Εκκλησία δεν πρέπει απαραίτητα να επιμείνει στην αποδοχή των δογμάτων της δεύτερης χιλιετηρίδας. Θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι οι ανατολικές Εκκλησίες έχουν παραμείνει στη μορφή της Παραδόσεως της πρώτης χιλιετηρίδας, η οποία είναι ακριβής και, εάν κατανοηθεί καλά, δεν αντιφάσκει προς τις μεταγενέστερες εξελίξεις. Οι τελευταίες αυτές δεν έκαναν παρά... να αποσαφηνίσουν αυτό που υπήρχε σ' αυτήν αρχικά κατά την περίοδο της αδιαίρετης Εκκλησίας. Εγώ ο ίδιος πήρα μέρος σ' αυτές τις απόπειρες προβληματισμού». Αναμφίβολα ένα τέτοιο σχέδιο θα συναντούσε ισχυρές αντιδράσεις από την Ορθόδοξη πλευρά. **Πράγματι, το να περάσει (μία Εκκλησία) σε μυστηριακή κοινωνία με μια άλλη Εκκλησία που ομολογεί τούτο ή εκείνο το δόγμα, δεν σημαίνει τελικά ότι τα δέχεται και η ίδια, έστω κι αν δεν της ζητείται μια σαφής ομολογία; Και οι ορθόδοξες Εκκλησίες θα δέχονταν ν' αντιμετωπιστούν ως Εκκλησίες υπανάπτυκτες δογματικά;**

Αυτή είναι μια "ενωτική" προσπάθεια βασισμένη στην θεωρία της «δογματικής εξέλιξης»... Ας δούμε, από το ίδιο βιβλίο, και μια άλλη προσπάθεια των ακούραστα εργαζομένων για τη «σωτηρία» μας «διαβασμένων»:

«Μια πρώτη απόπειρα, που έγινε από μερικούς καθολικούς οικουμενιστές, θα συνίστατο στο να μην υπολογίζονται πλέον σαν γνήσιες οικουμενικές σύνοδοι οι μεσαιωνικές σύνοδοι, μεταγενέστερες του χωρισμού, και στο να μη θεωρούνται οι αποφάσεις τους - ακόμη και δογματικές - παρά ως παραδόσεις που ανήκουν αποκλειστικά στη λατινική Εκκλησία και δεν έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα για τις άλλες Εκκλησίες. Έτσι θα μπορούσε να αποκατασταθεί η πλήρης κοινωνία, χωρίς οι Ορθόδοξοι να είναι υποχρεωμένοι να υιοθετήσουν το δόγμα της Α΄ Βατικανής συνόδου, το Filioque και τις άλλες αποκλειστικά λατινικές παραδόσεις. Ασφαλώς, σε μια τέτοια υπόθεση, η ένωση θα διευκολυνόταν πάρα πολύ για τους Ορθοδόξους. Όμως η πρόταση αυτή αποκρούστηκε έντονα πριν από λίγο από τον καρδινάλιο Ιωσήφ Ratzinger (πάπα Βενέδικτο κατόπιν), που την κρίνει **απαράδεκτη από καθολική άποψη**. Πραγματικά, η πρόταση αυτή θα περιέκλειε ότι η ρωμαϊκή Εκκλησία εγκαταλείπει την πίστη της πως υπήρξε από τον ΙΑ' αιώνα η καθολική Εκκλησία, και ότι πρακτικά αναγνωρίζει πως έσφαλε διακηρύσσοντας ως αλήθεια πίστεως, εκείνο που στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά μια επιμέρους παράδοση: «Αυτό που παρουσιαζόταν ως αλήθεια όφειλε να χαρακτηριστεί ως απλή συνήθεια. Η ευγενής αξίωση για την αλήθεια θα υποβιβάζόταν σε πλάνη».



Κατά τον π. Congar δεν θα ήταν πράγματι αναγκαίο, η μια από τις δύο πλευρές να παύσει να θεωρεί ως δόγμα αυτό που η παράδοσή της θεώρησε ως τέτοιο. **«Στο σημερινό κλίμα και υπό τη σημερινή χάρη»** θα φαινόταν πως **«είναι δυνατόν ν' αναγνωρίσουμε την πραγματική ισοδυναμία και την ομοιογένεια προθέσεως, άρα έννοιας και καταφάσεως, τέλος, το αυτό πνεύμα (ομόνοια), κάτω από στάσεις και εκφράσεις διαφορετικές»** - και στην πραγματικότητα αντιφατικές. Αλλ' είναι απίθανο ότι αυτός ο δογματικός πλουραλισμός, που σχετικοποιεί επικίνδυνα τις διακηρύξεις της πίστεως και που εκπληττόμαστε λίγο βρίσκοντας τον σ' ένα θεολόγο Θωμιστικής παιδείας, θα μπορέσει να γίνει αποδεκτός από τις δύο Εκκλησίες».

Αυτά, από το ενδιαφέρον αυτό βιβλίο,<sup>162</sup> για τις εγκεφαλικές προσπάθειες επίλυσης του θέματος της ένωσης των "εκκλησιών". Υπάρχουν βέβαια και άλλες πολλές ιδέες ένωσης, όπως πχ σε ένα θρησκευτικό οργανισμό ή υπερ-εκκλησία, στην οποία μετά την ένωση θα εξετασθούν (υποτίθεται) τα δόγματα... σαν να είναι αγέλες ακεφάλων οι επί μέρους «εκκλησίες», και άλλα τραγελαφικά.

Πρώτα πάντως πρέπει να εξετασθεί σοβαρά αν στη σημερινή πραγματικότητα έχει νόημα η βεβιασμένη επίλυση του θέματος της Ένωσης. Οι σκεπτόμενοι άνθρωποι δεν λείπουν από τη Δύση. Εκείνο που έλειπε, αλλά άρχισε να αποκαθίσταται, είναι η παρουσία της ανόθευτης Ορθοδοξίας.

**«Μη μετακινείς όρια αιώνια, τα οποία έθεσαν οι Πατέρες σου»**<sup>163</sup> λέει η Γραφή, και δεν συμφέρει να γίνονται διάλογοι επί δογματικών θεμάτων, όταν δεν μπορούμε να τους κρατάμε μέσα στα όρια της Αληθείας. Ας υπακούσουμε στον γέροντα Παΐσιο, για το θέμα αυτό και ας μην τον τιμάμε μόνο επιφανειακά:

**«Θα ήθελα να παρακαλέσω θερμά όλους τους φιλενωτικούς αδελφούς μας: Επειδή το θέμα της ενώσεως των Εκκλησιών είναι κάτι το πνευματικό και ανάγκην έχουμε πνευματικής αγάπης, ας το αφήσουμε σε αυτούς που αγαπήσανε πολύ τον Θεόν και είναι Θεολόγοι, σαν τους Πατέρες της Εκκλησίας, και όχι νομολόγοι...»**. Μάλιστα ο γέροντας υπενθυμίζει στους προχειρολογούντες στα δογματικά θέματα, σύμφωνα με τα ανθρώπινα συναισθήματά τους: **«Ας γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν μόνο φυσικοί νόμοι, αλλά και πνευματικοί. Επομένως, η μέλλουσα οργή του Θεού δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με συνεταιρισμό αμαρτωλών (διότι διπλή οργή θα λάβομε), αλλά με μετάνοια και τήρηση των εντολών του Κυρίου»**.<sup>164</sup>

Ο επίσης μεγάλος γέροντας **Σωφρόνιος ο Αγιορείτης** (+1993), ένας σύγχρονος **θεολόγος του Ακτίστου Φωτός**, έλεγε από το Έσσεξ της Αγγλίας: **«Η ένωση των Εκκλησιών είναι δύσκολη, έως αδύνατη. Όσοι ομιλούν για "ένωση Εκκλησιών" δεν γνωρίζουν ούτε την νοοτροπία των ετεροδόξων ούτε το ύψος της Ορθοδοξίας»!**<sup>165</sup>

Πίσω από τις διάφορες οικουμενιστικές φιλενωτικές κινήσεις, προκειμένου να επιτευχθεί μια διαβλητή θεολογικά ένωση, υπάρχει μια ήπια αρχικά κοσμική πίεση που όμως προβλέπεται να μεγαλώσει και να αποκαλύψει το κρυμμένο πρόσωπο των αιρετικών.

Η υποκρισία ή διπροσωπία, ήταν και την εποχή της άλωσης της Κωνσταντινούπολης, καθώς είναι και τώρα, χαρακτηριστική, όπως έγραφε και ο ιερός Γεννάδιος στον αυτοκράτορα: **«Η μήπως δεν βλέπομε παντού οι θείοι νόμοι να τιμώνται μόνο στα λόγια, ενώ στην πράξη να καταφρονούνται, και η καταφρόνηση να έχει αρχίσει από τους ιερωμένους και να έχει προχωρήσει μέχρι και τους λαϊκούς; Γι' αυτό δεν είναι παράδοξο που τόσα πλήθη Χριστιανών**

<sup>162</sup> Από την 3η ενότητα: «Ο διάλογος με την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία».

<sup>163</sup> Παροιμία Σολομώντος (κεφ. Κβ 28): **«Μη μέταιρε όρια αιώνια, α' έθεντο οι πατέρες σου»**.

<sup>164</sup> Επιστολή στον π. Χαρ. Βασιλόπουλο του «Ορθοδόξου Τύπου»: [www.imdle.org/diaf/2010/Paisios-antiOik.pdf](http://www.imdle.org/diaf/2010/Paisios-antiOik.pdf) και γενικότερα: [https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoymenismos\\_all.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoymenismos_all.pdf)

<sup>165</sup> Στο [https://www.imdle.org/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf) το: Α 17

έχουν υποδουλωθεί στους απίστους, αλλά **πιο εκπληκτικό είναι ότι η πίστη των Χριστιανών ακούγεται ακόμη στον κόσμο** και ότι το ρόδο της αληθινής πίστης δεν πνίγηκε μέσα στα αγκάθια, αλλά παραδόξως ακόμη είναι ανθισμένο, πράγμα βέβαια που είναι αποκλειστικό έργο της δύναμης του Ιησού και όχι της αξίας των ανθρώπων που το απολαμβάνουν». <sup>166</sup>

Στην πέμπτη σάλπιγγα οι αιρέσεις (δηλ. οι εκτός της αληθείας της Ορθοδοξίας ευρισκόμενες πλάνες, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και ο αθεϊσμός) φαίνεται να δείχνουν συκρατημένα την κακία τους σαν τα «**δόντια των λιονταριών**», ενώ στην έκτη έχουν αποθρασυνθεί και ορμάνε σαν με κεφάλια λιονταριών: **«και τα κεφάλια των ίππων σαν κεφάλια λιονταριών, και από τα στόματά τους βγαίνει φωτιά και καπνός και θειάφι»**. Ο Αιδέσιμος Μπηντ, λέει σχετικά:

**«Παρατηρήστε, ότι στην μάστιγα των ακρίδων (της 5ης σάλπιγγας), ο ίδιος δεν είπε ότι είδε ιππείς, αλλά μόνο τα άλογα. Γιατί εδώ (στην 6η σάλπιγγα) το μέγεθος των διωγμών κάνει να εκδηλωθεί η παρουσία μιας αντίθετης δύναμης.**

**Τέλος, εδώ υπάρχουν κεφάλια λιονταριών, αλλά εκεί (στην 5η σάλπιγγα) υπάρχει το πρόσωπο των ανθρώπων, και τα δόντια μόνο από τα θηρία. Γιατί οι αιρετικοί κάνουν συχνά μια εμφάνιση ανθρωπιστική (φιλόανθρωπη), αλλά οι υπηρέτες της τελευταίας δίωξης αποσπών με εξαναγκασμό μέσω τιμωριών, ακόμη και εκείνα που (πριν) απαιτούσαν με λόγια και σημεία (ψευδοθαύματα)».**

Επομένως **προβλέπει τις ψεύτο-αγάπες των αιρετικών η Αποκάλυψη**, αλλά και προειδοποιεί να μην γίνουν πιστευτές, για να μην χάσομε, όπως αυτοί, την προστατευτική κάλυψη του Θεού, και να ετοιμαστούμε να αντιμετωπίσομε τα επερχόμενα με τη βοήθειά Του.

Παρόμοια συνέβαιναν και παλιότερα. Οι διώκτες του πρωτομάρτυρος Στεφάνου είχαν προσωπείο ευσεβείας και αρχικά **έτριζαν τα δόντια** τους κατά του δικαίου. <sup>167</sup> Μετά τον **λιθοβολήσαν** ορμώντας σαν θηρία εναντίον του. **...«Και αυτοί που οικοδόμησαν τον πύργο (της Βαβυλώνας) αφού κινήθηκαν πρώτα από την Ανατολή, τη χώρα του φωτός, της μιας δηλαδή και αληθινής περί του Θεού γνώσης, ήλθαν στην γη Σενάάρ που ερμηνεύεται βλάσφημα δόντια, και κατέπεσαν σε πολλές περί θεότητας δοξασίες· και αφού συνέθεσαν, σαν με πλίνθους, τον λόγο από κάθε δοξασία, οικοδόμησαν σαν πύργο την πολύυθη αθεΐα»...** <sup>168</sup> όπως λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Δηλ. όσοι απατηθούν πιεζόμενοι κάποτε από την ασεβή εξουσία (τύπου Νεβρώδ), και μετακινηθούν πνευματικά από την Ορθόδοξη Ανατολή στην συμβίωση με τις πολλές βλάσφημες αιρετικές ομάδες, μπορεί να νομίζουν ότι από ένα αίσθημα «αγάπης» φτιάχνουν ένα κοινό θρησκευτικό οικοδόμημα που χρησιμοποιεί τις πολλές δοξασίες των διαφόρων αιρέσεων σαν συστατικά του. Αυτό όμως δεν παύει από του να **είναι ένα σύνολο βλασφημών αντιλήψεων που πνευματικά ιδρύει την «πολύυθη αθεΐα»**, και απορρίπτεται από το Θεό, ο οποίος ήδη στην Ανατολή έχει ιδρύσει την Εκκλησία Του, η οποία είναι η μόνη που διατηρεί ανόθευτη την αληθινή γνώση και τη λατρεία Του, δίνοντας δύναμη στις ψυχές και τα σώματα των πιστών.

**Τότε ήταν ο Νεβρώδ στην Βαβυλώνα και τις άλλες πόλεις τις οποίες εξουσίαζε, που άλλαξε την διακυβέρνησή του σε τυραννία, θέλοντας οι άνθρωποι να φοβούνται μόνο αυτόν και όχι τον Θεό.** Ο Νεβρώδ, όπως λέει ο Ιουδαίος ιστορικός **Ιώσηπος**, <sup>169</sup>

<sup>166</sup> Από τα «άπαντα τα ευρισκόμενα» του Αγίου Γενναδίου (τ. 4, σ. 179), παρμένο από το έντυπο της Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου (2012) «**Η άλωση της Πόλης. Ανάμνησις και αυτοκριτική**» του Ιερ/χου Λουκά Γρηγοριάτου.

<sup>167</sup> «...οΐτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν». (Πρ. 7:53-54)

<sup>168</sup> Αγίου Μαξίμου απόκρισις στην κγ ερώτηση. «Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ οἱ τὸν πύργον οἰκοδομήσαντες, πρότερον τῆς τοῦ φωτὸς χώρας τῆς ἀνατολῆς κινήθεντες, λέγω δὲ τῆς μιᾶς καὶ ἀληθοῦς περὶ θεὸν γνώσεως, ἦλθον εἰς γῆν Σενάάρ, τὴν ἐρμηνευομένην βλασφήμους ὀδόντας, καὶ εἰς πολλὰς περὶ θεότητος δόξας κατέπεσον καί, τὸν ἐκάστης δόξης λόγον οἰοῦναι πλίνθους τινὰς συνθήσαντες, ὠκοδόμησαν καθάπερ πύργον τὴν πολύυθεν ἀθεΐαν»...

<sup>169</sup> Δείτε υποσημείωση 34 και: <https://en.wikipedia.org/wiki/Nimrod>

**«άλλαξε σταδιακά την κυβέρνηση στην τυραννία, βλέποντας ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να μεταστρέψει τους άνδρες από το φόβο του Θεού, ώστε να τους φέρει σε μια συνεχή εξάρτηση από τη δύναμη του»!** Αυτό συμβαίνει και στις ημέρες μας. Η Νέα Τάξη δεν θέλει να ακούγεται το όνομα του αληθινού Θεού, απαγορεύει το σταυρό και την προσευχή όπου και όσο μπορεί, προετοιμάζοντας την υποδοχή ενός παγκόσμιου ηγέτη με τις προδιαγραφές του Αντιχρίστου.

Φαίνεται περίεργο στους αδαείς και επικίνδυνα αφελείς, ότι συγχρόνως με τον περιορισμό του λόγου του Θεού και την υποτίμηση των εντολών του, **η Νέα Τάξη προωθεί το πανθηρσκευτικό οικοδόμημα με αρχηγό τον πάπα του Βατικανού!** Αλλά έτσι κρύβει τον φιλοπόλεμο χαρακτήρα της, εμφανίζοντας με τη βοήθεια του πάπα ένα **φιλόανθρωπο προσωπίο**, που προβάλλει την ανάγκη (επιφανειακής) «αγάπης» μεταξύ των ομάδων με διαφορετικές αντιλήψεις περί Θεού. Δεν ενδιαφέρεται όμως για την Αλήθεια, την οποία έχει σχετικοποιήσει επειδή απομονώθηκε στον εφήμερο κόσμο, και με πολιτικές πιέσεις **προσπαθεί να δώσει στην ανθρωπότητα την τελική λύση της «πολύθεης αθεΐας**», κατά το πρότυπο της αρχαίας Βαβυλώνας και τις μεθοδεύσεις του τυραννικού κυβερνήτη της Νεβρώδ (Nimrod). Νομίζει ότι είναι αρκετά ισχυρή βλέποντας τον αριθμό των πλανημένων που οδηγεί στον καταστροφικό γενικό πόλεμο.

**Ο πάπας όταν εμφανίζεται ντυμένος στα λευκά** εν μέσω πολλών ποικιλόχρωμων θρησκευτικών "ηγετών", προβάλλεται σαν ο καθαρότερος και αξιότερος όλων, επειδή «μια εικόνα είναι χίλιες λέξεις» κατά τα κοινώς λεγόμενα. Μάλιστα απολαμβάνει κατά κάποιους Ορθοδόξους το πρωτείο της τιμής... Και εμφανίζεται σαν αρχηγός και νικητής, όπως είναι όμως στην πραγματικότητα **ο λευκός ίππος**, που προηγείται των κρίσεων που φέρνουν οι τρεις άλλοι ίπποι, **κόκκινος, μαύρος και χλωρός**. Κατά κάποιο τρόπο **η υποκρισία** των ανθρώπων της εποχής των τελευταίων σαλπίνγων, με πρώτο τον πάπα, προσπαθεί να αντιπαραταχθεί στην ευθύτητα του Χριστού, εμφανίζοντας εικονικά, λόγω αυτής της διπροσωπίας, την απαιτούμενη διπλάσια ισχύ για να βγει νικήτρια...

Λέει ο Μπηντ για **το είδος αυτό του πνευματικού πολέμου που δηλώνεται από τα 200 εκατομμύρια** των στρατευμένων στο υλικό πεδίο: **«Δύο μυριάδες μυριάδων. Αυτός (αναλογικά) είναι ο αριθμός που στην παραβολή του Ευαγγελίου αντιτίθεται στο βασιλιά ο οποίος έχει δέκα χιλιάδες, ως εάν η διπροσωπία των ασεβών αντιστέκεται στην απλή πίστη του Χριστού, γιατί «χιλιάδες χιλιάδων λειτουργούν Αυτόν, και δέκα χιλιάδες φορές εκατό χιλιάδες ίστανται ενώπιον Αυτού».** Γιατί ο Κύριος ανέφερε<sup>170</sup> την παραβολή της δαπάνης οικοδόμησης του πύργου και της ανάγκης απαρίθμησης των στρατιωτικών δυνάμεων πριν να έρθει ένας βασιλιάς σε πόλεμο εναντίον ενός άλλου (Λουκ. κ. 1ῶ), για να μας ανεβάσει το ζήλο ώστε να αφιερωθούμε ολοκληρωτικά σ' Αυτόν, και να νικούμε έτσι άφοβα τους εχθρούς μας. Αλλά έχουν και σημαντικό προφητικό βάθος οι παραβολές:

Πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου, ο διάβολος που βλέπει να έρχεται η Συντέλεια και η οριστική και αιώνια τιμωρία στο πυρ που ετοιμάστηκε γι' αυτόν,<sup>171</sup> κάνει γενική συστράτευση

<sup>170</sup> Όπως ο ίδιος ο Κύριος το ερμηνεύει κατόπιν, και επεξηγεί ο **Μέγας Βασίλειος**: «Στοχαζόμενος δὲ τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας, καὶ δι' ὑποδειγμάτων ἠυδόκησε βεβαιῶσαι ἡμῶν τὰς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐτοιμότερους κατεργάσασθαι πρὸς ὑπακοήν, δι' ὧν φησι: «Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομήσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀρτισμὸν, ἵνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίξιν, λέγοντες, ὅτι: Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυεν ἐκτελέσαι; Ἡ τίς βασιλεὺς, πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρότερον βουλευέται, εἰ δυνατὸς ἐστὶν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; Εἰ δὲ μήγε, εἶ πόρρω αὐτοῦ ὄντος, πρεσβεῖαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μοι εἶναι μαθητῆς». (PG 31, σ. 1524)

<sup>171</sup> (Ματθ. 25:41). **«...τότε ερεῖ και τοις εξ ευωνύμων. πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού».**



των δυνάμεών του, ώστε ο αριθμός των στρατευμάτων που είδε ο Ιωάννης προδηλώνει αυτή την τελική μάχη. Ο προφήτης Δανιήλ βλέπει σε όραμα τα ουράνια στρατεύματα να ετοιμάζουν την τελική Κρίση και λέει αναφέροντας τον αριθμό τους **«χίλιες χιλιάδες ελειτούργουν σ' Αυτόν και μύριες μυριάδες (εκατοντάδες εκατομμύρια) παρέστεκαν σ' Αυτόν (τον Θεό)»**. (Δαν. 7:1) Το νόημα είναι ότι αυτές οι ουράνιες δυνάμεις **δεν είναι ακριβώς εκατό, αλλά πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια**, μη μετρήσιμες ανθρωπίνως, που ο προφήτης τις εκφράζει με βάση τον μεγαλύτερο τότε απλό αριθμό, την μυριάδα (=10.000). Στην συνάθροιση αυτή **ο διάβολος φαίνεται να αντιπαράσσει «διπλάσια δύναμη»**, αλλά ούτε διπλάσια είναι αυτή,<sup>172</sup> ούτε είναι στον ουρανό, αλλά στη γη, γιατί εκδιώχθηκε από τον ουρανό.<sup>173</sup> **Θεωρεί ότι με αυτήν μπορεί να... νικήσει τον Κύριο Ιησού Χριστό**, που είναι εκτός από τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός: **«Και νομίζει ο άθλιος ότι θα αντισταθεί κατά την ώρα εκείνη τη φοβερή όταν έλθει ο Κύριος εκ των ουρανών, μη γνώσκων ο άθλιος την ασθένεια και υπερηφάνεια αυτού, διά την οποία και εξέπεσε»**, λέγει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος.<sup>174</sup>

Είναι επομένως από πάρα πολλές πλευρές χαρακτηριστικός αριθμός τα 200 εκατομ. στρατού, και όταν σαν τάξη μεγέθους παρατηρήσουμε να έχουν την ικανότητα να παρουσιάσουν οι χώρες της γης τέτοιο (συνολικά) στρατό, και συμβαίνει αυτό στις μέρες μας, πρέπει να ξέρομε ότι **ο διάβολος πλέον οργανώνεται για να αντιμετωπίσει, με μια απεγνωσμένη προσπάθεια, τον εξ ουρανών ερχόμενο Κύριο Ιησού Χριστό**. Επειδή όμως εκδιώχθηκε από τον ουρανό, έχει στη διάθεσή του μόνο τον περίγειο χώρο. Χρησιμοποιεί την κοσμική διεφθαρμένη εξουσία που είναι υποταγμένη σ' αυτόν μέσω των αποκρυφιστικών οργανώσεων και κυρίως των Μασονικών στοών, για να χτυπήσει αντί του Χριστού, που δεν μπορεί, τους Χριστιανούς. Παρά τη χρήση της τρομοκρατίας και των τοπικών πολέμων, και την ηθική διαφθορά, δεν βλέπει χρονικά ικανοποιητικό αποτέλεσμα στο ξεγέλασμα των ανθρώπων της Εκκλησίας, που θα επιτρέψει στον Αντίχριστο να καταλάβει την παγκόσμια εξουσία. Γι' αυτό ξεσπάει την κακία του στον προετοιμασμένο με τους συνεχείς εξοπλισμούς<sup>175</sup> εξοντωτικό, μεταξύ των «Χριστιανικών» κυρίως λαών, 3ο παγκ. πόλεμο. Όμως δεν κάνει τίποτα παρά πάνω από αυτό που επιτρέπει ο Θεός για την αμετανοησία του κόσμου. **«Σ' αυτόν τον πόλεμο όλοι θα γυρίσουν νικημένοι. Ο Ελληνικός στρατός θα είναι θεατής. Δεν θα γυρίσει κανένας νικητής. Γήπεδο θά 'ναι η Παλαιστίνη, τάφος τους η Νεκρά θάλασσα. Αυτό θά 'ναι το πρώτο ημίχρονο»**, όπως έλεγε<sup>176</sup> ο γέροντας Παΐσιος. **Αλλά, συμπλήρωνε, «υπάρχει και δεύτερο ημίχρονο (στην Πόλη): Μετά τα γεγονότα αυτά ο άνθρωπος θα φθάσει σε αδιέξοδο και τότε όλοι θα ζητούν να μάθουν για το Ευαγγέλιο και τις Γραφές. Ο Χριστός θα λυπηθεί τον κόσμο και θα δείξει ένα σημείο για να πιστέψουν. Τότε θα ψάχνει κανείς να βρει άπιστο»**. Η Νεκρά θάλασσα υποδεικνύει τον τόπο που τιμωρήθηκε παλιότερα η ανηθικότητα των Σοδόμων και Γομόρρων, και η Κωνσταντινούπολη τον τόπο της έριδας από την φιλαρχία για την γεωπολιτική επικράτηση, που έφθειρε τους Χριστιανούς, με πρώτους υπεύθυνους τους σταυροφόρους του πάπα. Ο Απόστολος Πέτρος προφητικά είχε πει ότι ο Θεός **«τις πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας κάνοντας στάχτη τιμώρησε, θέσας (αυτές) υπόδειγμα στους μέλλοντες να ασεβούν»**. (2η Π. 2:6).

Δίνεται πάλι μία παράταση ζωής στην ανθρωπότητα μετά τον πόλεμο, γιατί αν δεν φύλαγε ο Θεός δεν θα έμενε τίποτα από τα σύγχρονα όπλα. Αυτός ο πόλεμος αποτελεί μια

<sup>172</sup> Είναι διπλάσια μόνο ως προς την βάση μέτρησης που είναι τα 100 εκατομμύρια.

<sup>173</sup> Θα το δούμε αργότερα και στην Αποκάλυψη, αλλά αναφέρεται και στο Ευαγγέλιο (Λουκ. 10:18) από τον Κύριο: **«...εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα»**.

<sup>174</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/10\\_Osios\\_Nilos-Efraim.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/10_Osios_Nilos-Efraim.pdf)

<sup>175</sup> Και άλλα πολλά βάζει στα μυαλά των ανθρώπων να κάνουν. Τους βάζει να σκάβουν υπόγειες πόλεις, και να κάνουν γενετικά πειράματα σε ανθρώπους ώστε να μπορεί να γεννηθεί ο Αντίχριστος με κλωνοποίηση κλπ.

<sup>176</sup> Α Τόμος Προφητειών σελ. 34. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/06\\_gPaisios.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/06_gPaisios.pdf)

γιγάντια προειδοποίηση, για όσους επιζήσουν, **ότι έρχεται ο τελικός Αντίχριστος και ο τελικός διωγμός ή πόλεμος των Γωγ και Μαγώγ κατά του πνευματικού Ισραήλ, δηλ. της Εκκλησίας του Χριστού.** Όλοι στο τέλος του κόσμου συστρατεύονται εναντίον της Εκκλησίας, όχι κάποιου επίγειου κράτους όπως του Ισραήλ, διότι τα κράτη έχουν στρατό, ενώ στην προφητεία αυτή του Ιεζεκιήλ **ο Γωγ επιτίθεται σε ανθρώπους που ησυχάζουν κατοικώντας με ειρήνη, σε γη χωρίς τείχος και μοχλούς και θύρες, δηλ. χωρίς στρατιωτική προστασία και κοσμική ασφάλεια.**<sup>177</sup>

Γι' αυτό και η Αποκάλυψη λέει για τον Σατανά ότι **«θα εξέλθει, για να πλανήσει τα έθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας».** (20:7-9) Και τι έκαναν όλοι αυτοί; **«κύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων και την πόλη την αγαπημένη (την Εκκλησία)· και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατέφαγε».** Ο Ιεζεκιήλ αναφέρεται καλυμμένα και στους δύο πολέμους. Τον γενικό ή 3ο παγκόσμιο πόλεμο, και τον καθαρά εσχολογικό των Γωγ και Μαγώγ, που ακολουθείται από το πύρινο ποτάμι της Συντελείας. Η υποκρισία δηλώνεται και από τα ονόματα: **Γωγ που σημαίνει σκότος είναι ο Αντίχριστος και οι φανεροί εχθροί της Εκκλησίας** πίσω από τυραννικά καθεστώτα, ενώ **Μαγώγ που σημαίνει «γη του Γωγ» είναι οι δημοκρατίες**<sup>178</sup> που πλανώνται λόγω της σταδιακής απομάκρυνσής τους από την αλήθεια του Χριστιανικού πνεύματος, και είναι **οι δήθεν αντίπαλοι του Γωγ, οι «Μη-Γωγ» (=Μαγώγ).** Αυτούς όλους θα πλανήσει ο Σατανάς για να πολεμήσει τους πιστούς στον Ιησού Χριστό, που από τα σημεία των καιρών καταλαβαίνει ότι έρχεται πλέον σαν Κριτής, και δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον Ίδιο. Την αντιστοιχία Γωγ - Μαγώγ είδαμε ήδη κατά την **αντιπαράθεση του ψυχρού πολέμου** μεταξύ των επίσημα αθεϊστικών καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης και των «δημοκρατιών» της Δύσης, που η εμπάθεια τα οδηγεί στον ίδιο δρόμο της αποστασίας από τις Χριστιανικές αξίες και τελικά στον Αντίχριστο.

Αυτή η κοινή κατηφορική πνευματικά πορεία Ανατολής και Δύσης συνεχίζεται επιταχυνόμενη μετά την έναρξη της Παγκοσμιοποίησης (επίσημα το 1990), και θα φέρει τον γενικό πόλεμο, αφενός σαν αποτέλεσμα αυτής της **κατάπτωσης σε ηθικό και δογματικό επίπεδο,** και αφ' ετέρου σαν προειδοποίηση για τα πολύ χειρότερα, του Αντιχρίστου, που έπονται. Είναι μια πρόβα να αναδειχθεί ο Αντίχριστος, που θα αποτύχει για να δοθεί χρόνος πνευματικής προετοιμασίας στην ανθρωπότητα. Ο Γενικός Πόλεμος πρέπει να ξυπνήσει πνευματικά την ανθρωπότητα, όχι να γίνει αφορμή μιας νέας τυφλής προσπάθειας υλικής προόδου στην οποία δεν υπάρχουν αξίες που αναπαύουν τις ψυχές των ανθρώπων και απομακρύνουν τα πάθη που γεννούν διαρκώς συγκρούσεις.

Το είδος των παραπτώματων **των αιρετικών (με την ευρύτερη έννοια),** γίνεται φανερό από τις τιμωρίες τους στη γη σε καιρό (μερικής) κρίσης, και θα είναι ανάλογες, αν τους βρει αμετανόητους ο θάνατος, με αυτές της αιωνιότητας. Ανάλογες θα είναι και οι τιμωρίες των πονηρών πνευμάτων. Λέει πάνω σ' αυτό ο Μπηντ:

**«Τα κακοήθη πνεύματα συμμετέχουν στις ίδιες τιμωρίες με εκείνους στων οποίων επάνω τις καρδιές προεδρεύουν. Γιατί διαβάζουμε, ότι "όσοι προσκυνούν το θηρίο**

<sup>177</sup> Ιεζ. κεφ. 38. Στο 39ο κεφ. αναφέρεται η μάχη του 3ου Π.Π. στην περιοχή του κράτους του Ισραήλ. Α Τόμος Προφητειών σελ. 130. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/13\\_Gog-Armagedon.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf)

<sup>178</sup> Ενδιαφέρον είναι ότι ο πρόεδρος Bush ο πρεσβύτερος ήταν μνημένος στις σατανικές τελετές της ομάδας «Κρανίο και κόκκαλα» του πανεπ. Γέιλ και εκεί πήρε το όνομα **«Μαγώγ».** Ο επίσης μνημένος γιος του, και πρόεδρος των ΗΠΑ **George W. Bush,** έλαβε στο Ισραήλ, μία διάκριση ονομαζόμενη **«The Bush Scroll»** στις 9 Ιαν. 2008 (5768 Εβραϊκό έτος) που είναι ένα είδος περγαμηνής, στην οποία ο τίτλος που του απονέμεται είναι **«Άρχων Πρίγκηψ Μοσόχ και Θοβέλ, Ιεζεκιήλ 38:1, Ηγέτης της Δύσης»!** δηλ. τον θεωρούν σαν **Γωγ ή Μαγώγ!** Το κείμενο υπογράφει ο Αρχιερέας του Συνεδρίου (Sanhedrin), και άλλοι δύο αρχιραβίνοι εκπροσωπούντες «Το ναό» και «Τα κινήματα του ναού» και το Εβραϊκό Κογκρέσσο... Δείτε: <https://www.youtube.com/watch?v=ltuMOxMLX7s>

**πρόκειται να βασανιστούν με φωτιά και θειάφι", και ότι "ο καπνός των βασάνων τους ανεβαίνει για αιώνες αιώνων"».**

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για «να μας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» όπως έλεγε ο Βαπτιστής του Κυρίου. (Ματθ. 3:11) Με το βάπτισμα και μύρωμα, μας δίνεται η υιοθεσία και με τη θείκη γνώση που είναι πυρ, κατ' αναλογία προς την δεκτικότητα του κάθε πιστού, δίνεται ισχυρή **η ικανότητα της διακρίσεως**<sup>179</sup> για να καθαρίζουμε την ψυχή μας, ώστε να μπορεί να φυτρώσει και αυξηθεί και καρποφορήσει ο λόγος του Θεού, καίγοντας τα άχρηστα διανοήματα σαν άχυρα. Παρόμοιο ξεκαθάρισμα, μεταξύ των ανθρώπων, θα κάνει ο Κύριος τον καιρό της Κρίσης: **«και θα συνάξει τον σίτο Του στην αποθήκη, το δε άχυρο θα κατακαύσει με άσβεστο πυρ».** (Ματθ. 3:12) Διότι **«δίδαχθήκαμε ότι το μεν βάπτισμα στο πυρ είναι ελεγκτικό πάσης κακίας, δεκτικό δε της κατά Χριστόν Δικαιοσύνης, προξενώντας μίσος μεν κατά της κακίας, επιθυμία δε της αρετής»**, λέει ο Μέγας Βασίλειος.<sup>180</sup>

Αμέσως με τον ερχομό Του στη γη, ο Κύριος έδωσε αυτό το πυρ της σωτηριώδους γνώσης: **«Πυρ ήλθα ναβάλω στη γη, και τι θέλω αφού αυτό ήδη άναψε»!** (Λουκ. 12:49) **«Με τέτοιο πυρ, λέει ο Μέγας Βασίλειος, καιγόταν η καρδιά του Κλεόππα και του Σίμωνος, όταν τους διάνοιγε ο Κύριος τις Γραφές· με τέτοιο πυρ θερμαίνονται στην καρδιά αυτοί που είναι ζεστοί πνευματικά· τέτοιο πυρ έλαβε ο Ιερεμίας, γι' αυτό και έλεγε: και έγινε πυρ στα έγκατά μου»**<sup>181</sup>... Δεν είναι υλικό αυτό το πυρ, όπως οι υλόφρονες αιρετικοί μπορεί να νομίζουν, κακοποιώντας τα νοήματα των Γραφών, μετατρέποντας τον Κ. Ιησού Χριστό σε λαϊκό επαναστάτη ή κάτι παρόμοιο... Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός της άρνησης του Χριστού να ρίξει υλική φωτιά στις πόλεις που δεν τον δέχθηκαν. Οι ατελείς ακόμη μαθητές Του, Ιάκωβος και Ιωάννης, τον ρωτάνε: **«Κύριε θέλεις να πούμε να κατέβει φωτιά από τον ουρανό και να τους καταφάει όπως έκανε ο Ηλίας; Αλλά στραφείς (ο Ιησούς) τους επιτίμησε λέγοντας: δεν γνωρίζετε ποιου πνεύματος είσθε εσείς».** (Λουκ. Θ 54-55) Δηλ. μετά το **«οφθαλμόν αντί οφθαλμού»** που πρόβλεπε ο νόμος του Μωυσή και ίσχυε τον καιρό του προφήτη Ηλία, σαν πρώτο στάδιο διαπαιδαγώγησης, έρχεται ο Χριστός και προσθέτει έμπρακτα την ακόμη και τους αγγέλους εκπλήττουσα διδασκαλία περί αγάπης. Σύμφωνα με το πνεύμα της διδασκαλίας αυτής, πρέπει ο άνθρωπος να λάβει τις κατάλληλες ευκαιρίες που θα τον κάνουν ελεύθερα να έλθει στον Χριστό, αλλά δεν θα είναι χωρίς επιπτώσεις η άρνησή του να Τον δεχθεί. Ο αρνητής δεν τιμωρείται άμεσα σ' αυτή τη ζωή, αλλά δεν θα αποφύγει την κρίση, που μερικές φορές έρχεται απρόοπτα, όπως στην περίπτωση του Κατακλυσμού, της καταστροφής των πόλεων των Σοδόμων και Γομμόρων, και τώρα του Γενικού Πολέμου.

Όσοι είναι εργάτες της αρετής κατέχουν **το πυρ της διακριτικής γνώσης** και μαζί με τα θεία νοήματα του λόγου των ιερών Γραφών προσφέρουν καθαρή δοξολογία στο Θεό, η οποία ανεβαίνει ως καπνός θυμιάματος προς Αυτόν. Αντίθετα όσοι δεν λάβουν αυτό το πνευματικό πυρ, καταδικάζουν τους εαυτούς των να ζουν μέσα στην εμπερίστατη αδιάκριτη γνώση που **ανάβει σαν φωτιά τα πάθη**, και βγάζει σκοτισμένη από αυτά **βλάσφημες περί Θεού αντιλήψεις** που επειδή απομακρύνουν το έλεος του Θεού **προκαλούν βάσανα στην ψυχή και το σώμα**, που χωρίς τη μεσολάβηση μετανοίας, θα γίνουν μετά θάνατον αιώνια. Υπάρχουν δηλ. οι ανάλογες ανταμοιβές στην αιωνιότητα προς τις κακές επιλογές των ανθρώπων κατά την ζωή τους στη γη, που ονομάζονται **φωτιά και θειάφι και καπνός των βασάνων.**

<sup>179</sup> Το ερμηνεύει ο Μέγας Βασίλειος στην ομιλία του περί παρθενίας: **«τὸ ἄχυρον διαχωρίζεται τῇ τοῦ πνεύματος διακρίσει, καὶ πυρὶ, ὡς ἀκούεις, παραδίδοται»...**

<sup>180</sup> «...ἐπαιδεύθημεν, ὅτι τὸ μὲν ἐν τῷ πυρὶ βάπτισμα ἐλεγκτικὸν μὲν ἐστὶ πάσης κακίας, δεκτικὸν δὲ τῆς κατὰ Χριστὸν δικαιοσύνης, μίσος μὲν ἐμποιοῦν τῆς κακίας, ἐπιθυμίαν δὲ τῆς ἀρετῆς». Μ. Βασιλείου (τ. 31, σ. 1573). «Ὅτι δεῖ τὸν ἀναγεννηθέντα διὰ τοῦ βαπτίσματος, τρέφεσθαι λοιπὸν τῇ μεταλήψει τῶν θείων μυστηρίων».

<sup>181</sup> Από την ερμηνεία του Μεγ. Βασιλείου στον προφήτη Ησαΐα (κεφ. στ): **«Τοιοῦτῳ πυρὶ Κλεόππα καὶ Σίμωνος ἐκαίετο ἡ καρδιά, ὅτε διήνοιγεν αὐτοῖς ὁ Κύριος τὰς Γραφάς· τοιοῦτῳ θερμαίνονται πυρὶ τὴν καρδίαν οἱ τῷ πνεύματι ζέοντες· τοιοῦτον ἔλαβε πῦρ Ἰερεμίας, διὸ καὶ ἔλεγε· Καὶ ἐγένετο πῦρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου...».**



Εξ άλλου, κατά τον Απόστολο Πέτρο, την Κρίση θα συνοδεύει φωτιά: **«Οι δε τωρινοί ουρανοί και η γη με τον λόγο αυτού (του Κυρίου) είναι γεμάτοι σαν με θησαυρό συντηρούμενοι με φωτιά για την ημέρα της Κρίσης και απωλείας των ασεβών ανθρώπων»**. (2η Πέτ. 3:7). Ανάλογα θα είναι και τα υλικά φονικά μέσα του Γενικού Πολέμου,<sup>182</sup> τα οποία δεν μας ενδιαφέρει εδώ να εξετάσουμε περισσότερο. Μόνο να ξέρομε ότι όπως τα στόματα των βλάσφημων και αιρετικών δεν πολεμούν τον κοινό εχθρό της ανθρωπίνης φύσης διάβολο, αλλά δημιουργούν έχθρες μεταξύ των ανθρώπων και απομόνωση από τον αληθινό Θεό, ανάλογα όσα όπλα έχουν στόμια θα βγάζουν από αυτά φωτιά και καπνό και θειάφι. Κατά τον ίδιο τρόπο, με φωτιά και θειάφι, καταστράφηκαν οι πόλεις της περιοχής των Σοδόμων: **«Εκείνη δε την ημέρα που εξήλθε ο Λωτ από τα Σόδομα έβρεξε φωτιά και θειάφι και τους απώλεσε όλους»**, βεβαιώνει ο Κύριος (Λουκ. 17:29).

**Τα χρώματα των θωράκων δείχνουν την προέλευση των λαών, όπως μας είπε ο άγιος Επιφάνιος, αλλά και την πίστη τους:**

1. **Κόκκινο** (πύρινο) το χρώμα των δογματικά αθεϊστικών (και μισαδέλφων) καθεστώτων όπως αυτών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, από τα οποία θα προέλθει με ξαφνική δραστηριοποίηση, η πρώτη ομάδα κρατών που θα λάβει μέρος στον μεγάλο πόλεμο.

2. **Γαλάζιο** (υακίνθου) και **καπνώδες** το χρώμα των Ευρωπαίων και Αμερικανών, δείχνει την πίστη τους στην δημοκρατία, την σκιασμένη όμως από τα πάθη. **«Φαίνεται ότι είπε "υακίνθος" για τον καπνό»** λέει ο Μπηντ. Η σαν την θάλασσα, άστατη πνευματικά, ποικιλία των λαών που περιλαμβάνουν, τους δίνει το γαλάζιο χρώμα.

3. **Κίτρινο** (θειώδες), το χρώμα των Κινέζικων φύλων, που δείχνει ότι πάνω από τις παλιές ιδεολογίες, όπως ο κομμουνισμός, βρίσκεται πλέον ο φυλετικός εθνικισμός, βασισμένος στην δύναμη της ακραίας εκβιομηχάνισης<sup>183</sup> των τελευταίων ετών, αλλά και στο κακό παράδειγμα των ξεπεσμένων Χριστιανών, κυρίως της Δύσης. Στην ίδια ομάδα υπάγονται οι Ισλαμικές χώρες, (που αντιστοιχούν σε κίτρινο-πράσινο χρώμα) και πιστεύουν, αντί κάποιας φυλής, στο **υπέρ του Ισλάμ δόγμα του ιερού πολέμου**.

- Οι κόκκινοι θα έχουν ανάλογο άθεο ηγέτη, τουλάχιστον στην κυρίως φάση του πολέμου,<sup>184</sup> και αυτό θα κάνει να νομίζεται όλος ο στρατός τους σαν άθεος: **«Θαρθεί μια φορά ασκέρι ξένο που το Χριστό θα πιστεύει. Αλλά σεις δεν θα το ξέρετε»** (33η προφ.), έλεγε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

- Οι γαλάζιοι αναπαυμένοι στην πολύθεη δημοκρατία των ποικίλων υλικών συμφερόντων τους και βυθισμένοι στα με νομοθετική κατοχύρωση Σοδομικά πάθη, ζουν μέσα στο πνευματικό σκοτάδι, αλλά αναγκάζονται να πολεμήσουν. Οι Σιωνιστές ελπίζουν να κερδίσουν από τη σύγκρουση, αλλά όποιοι μπουν σ' αυτήν θα υποστούν μεγάλες καταστροφές.

- Οι κίτρινοι, ανάλογα με την ανάμειξη τους θα υποστούν, επίσης, τις ζημιές του πολέμου, ζημιώνοντας και αυτοί άλλους, μάλιστα στο εσωτερικό των κρατών.

Αυτά γενικά ισχύουν στα κράτη που θα λάβουν μέρος στον πόλεμο στο υλικό πεδίο, αλλά οι συνασπισμοί δεν θα είναι σταθεροί, ενώ στο πνευματικό πεδίο ήδη ο πόλεμος αυτός ενεργείται. Οι πονηρές πνευματικές δυνάμεις πολεμούν νοερά τους ανθρώπους εμβάλλοντας παντού αιρέσεις και διαιρέσεις, ώστε να φέρουν μέχρι μίσους αντιπαραθέσεις για να αναφλέξουν κατόπιν μέσα και έξω από τις χώρες τον γενικό πόλεμο, στρατιωτικά πλέον.



<sup>182</sup> Τα όπλα του Γενικού Πολέμου από πρακτικής πλευράς: [www.imdleio.gr/diaf/2011/06/weapons\\_gen\\_war.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2011/06/weapons_gen_war.pdf)

<sup>183</sup> Δεν είναι τυχαίο που στους Ολυμπιακούς αγώνες του Λονδίνου (2012) για να αναπαραστήσουν ρεαλιστικά την βιομηχανική εποχή έδειξαν **καμινάδες που, κατά την TV, άφηναν στην ατμόσφαιρα καπνό με θειάφι!**

<sup>184</sup> Κάποιος «**λύκος αγριώδης**». (Α τόμος Προφητειών σελ. 68).



Στην εναρκτήρια τελετή των Ολυμπιακών αγώνων<sup>185</sup> έγινε αναπαράσταση από τη «βιομηχανική επανάσταση», με καμινάδες και **καπνό με θειάφι!** Ο εκφωνητής στην τηλεόραση είπε ότι ο τόπος γέμισε με τη δυσωδία του θείου για να «**ορίσει τη διάθεση**» (to set the mood)! Βλ. αριστερά.

Γήινη είναι τώρα η πίστη των «κίτρινων», γιατί ο Χριστιανισμός διώχθηκε επί κομμουνισμού σε βαθμό που ελάχιστα υπολείμματα υπάρχουν πλέον εκεί.

Σ' αυτόν **οι τρεις ίπποι** (κόκκινος, μαύρος και χλωρός) που αναφέρθηκαν στο έκτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, λαμβάνουν μέρος καταστροφικά.<sup>186</sup> **Ο λευκός ίππος** εκπροσωπεί τους Ορθοδόξους που με τον λόγο του Θεού προειδοποιούν τους συνανθρώπους τους ειλικρινά, **και όχι υποκριτικά** προς ίδιον όφελος όπως ο πάπας, για να μετανοήσουν έγκαιρα.

Ενώ στους Χριστιανικούς ναούς τα **θεία**<sup>187</sup> λόγια συνοδεύονται από εύοσμο **καπνό** θυμιάματος που καίει πάνω σε **φωτιά** από αναμμένα κάρβουνα, δηλ. **έχομε φωτιά και καπνό και θείο λόγο**, η μεγάλη σύγκρουση των άθεων (κόκκινων), των σκοτισμένων από τον καπνό των παθών (γαλάζιων) και των κατεχομένων από «θείο» πάθος (κίτρινων) γίνεται σαν αιματηρή θυσία στον πλανευτή τους διάβολο. Καμιά από αυτές τις πλάνες δεν αποτελεί **αληθινό θώρακα** όπως νομίζουν οι εμπόλεμοι. Δεν υπάρχει προστασία για τους εργάτες του ψεύδους.

Είναι επόμενο **οι τέσσερις μεγάλες δυνάμεις ή αυτοκρατορίες με τα τρία χρώματα**, να αλληλοκαταστραφούν, αν και όχι ολοκληρωτικά, στον πόλεμο. Δεν θα πάθουν μόνο από τους εξωτερικούς εχθρούς τους ζημιά, αλλά και στο εσωτερικό των κρατών τους θα επικρατεί αναρχία και αιματοχυσία, γιατί **«η δύναμη των ίππων είναι στο στόμα τους και στις ουρές τους»**- δηλ. η δύναμη είναι όχι μόνο στο στόμα που δηλώνει μια απ' ευθείας σύγκρουση, αλλά και στις ουρές, σε όσα ακολουθούν την κυρίως μάχη, **«γιατί οι ουρές τους είναι όμοιες με φίδια που έχουν κεφάλια και με αυτές βλάπτουν»**. Αυτό κατά τον Μπηντ γίνεται **πρώτα στο πνευματικό πεδίο**. Οι αιρετικοί (μαζί και οι άθεοι) πολεμούν για την επικράτηση της πλάνης των και με το στόμα των αιρεσιάρχων, και με τις «ουρές» των κουτοπόνηρων ομαδαρχών και εμπάθων οπαδών τους. Όταν καταφέρουν να επικρατήσουν, τότε με την απομάκρυνση των ανθρώπων από τον Θεό δίνεται τόπος στα πονηρά πνεύματα, τα οποία μετά είναι εύκολο να τους οδηγήσουν όπου θέλουν.

Ο Θεός θα γλυτώσει τους αληθινά πιστούς που είδαμε να αριθμούνται «κωδικά» στους **144.000** (βλ. προηγ. τ.). Θα περάσουν όμως και αυτοί δυσκολίες και **δεν πρόκειται να αρπαγούν στον ουρανό για να μην υποφέρουν σωματικά**, όπως κακώς ερμηνεύουν την Αποκάλυψη πολλές ομάδες προτεσταντών, στη Δύση. Οι πιστοί, μετά τον πόλεμο, θα ενισχύσουν και μεταδώσουν ανόθευτη την Ορθοδοξία σε όλη τη γη. Τον καιρό εκείνο της αναλαμπής της Ορθοδοξίας σ' όλο τον κόσμο, έλεγε ο όσιος **Σεραφεΐμ της Βύριτσα** (1866-1949), **«κοντά σε κάθε πιστό θα είναι σαράντα άπιστοι και θα τον ικετεύουν να τους σώσει»**.

Θα επιζήσουν και αρκετοί από τους πλανεμένους, χάριν των πιστών. Όμως δεν μετανοούν: **«Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν σκοτώθηκαν με τις πληγές**

<sup>185</sup> Δείτε «Αποκρυφιστικοί Ολυμπιακοί αγώνες Λονδίνου 2012»: [www.imdleo.gr/diaf/2012/dark\\_olympics.html](http://www.imdleo.gr/diaf/2012/dark_olympics.html)

<sup>186</sup> Για να σκοτώσουν συνολικά το τρίτο της ανθρωπότητας. Ο χλωρός μόνο θα σκοτώσει το τέταρτο.

<sup>187</sup> Το «θείο» είναι και «θεικό» και «θειάφι».

**αυτές, δεν μετάνιωσαν (για να μεταστραφούν) από τα έργα των χεριών τους»... (9-20)**

Έχομε φτάσει στην έσχατη εποχή, αλλά μη εξετάζοντας με πνευματικό τρόπο τα πράγματα δυστυχώς δεν το έχομε καταλάβει. Δεν αντιλαμβανόμαστε **το χάλι της ανθρωπότητας της εποχής μας**, η οποία έχασε το δρόμο της προς τον Θεό, αν και υπάρχουν Ορθόδοξοι Χριστιανοί που συλλαμβάνουν τα μηνύματα μέσα από τα γεγονότα:

**«Όσα συμβαίνουν γύρω μας κατά τις τελευταίες δεκαετίες, αποδεικνύουν, ότι ζούμε σε καιρούς χαλεπούς και αποκαλυπτικούς. Η αμαρτία και η ανομία έχουν γίνει πλέον φυσιολογικός τρόπος ζωής. Η ακολασία έχει εξαπλωθεί σε όλα τα σημεία της Γης. Η διαφθορά είναι πλέον παγκόσμιο φαινόμενο. Παρά τις βαρύγδουπες διακηρύξεις, περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυτά βάνουσα καταπατούνται και στραγγαλίζονται.**

Η αξία της ζωής στο χρηματιστήριο του σύγχρονου κόσμου έχει υποτιμηθεί όσο ποτέ άλλοτε. Το ανθρώπινο αίμα ρέει άφθονο και ποτίζει αδιάκοπα τα χώματα του αμαρτωλού μας πλανήτη. Η Γη σείεται εκ θεμελίων, αλλ' ουδείς συγκινείται. Οι Καιάδες και οι βωμοί του Μολώχ του προχριστιανικού κόσμου ωχριούν εμπρός στις γυναικολογικές κλινικές της αποστάτιδος γενεάς μας, όπου **σφαγιάζονται ετησίως διά των εκτρώσεων εβδομήντα εκατομμύρια αθώες ανθρώπινες υπάρξεις.**

**Η ειδωλολατρία αναβιώνει. Ο σατανισμός ανθεί. Η ομοφυλοφιλία παρελαύνει πλέον υπερήφανη στους δρόμους και ζητεί τα δικά της δικαιώματα. Δικαστές και νομοθέτες στη Δύση δίνουν νέο ορισμό στον γάμο, θεωρώντας τον πλέον όχι ως την παραδοσιακή ένωση ανδρός και γυναικός, αλλά ως την ένωση ...δύο προσώπων, ορισμένα δε «προοδευτικά» κράτη παρέχουν το δικαίωμα στους ομοφυλοφίλους να υιοθετούν και παιδιά! Ετερόδοξες «χριστιανικές εκκλησίες» επιτρέπουν γάμους ομοφυλοφίλων, χειροτονούν γυναίκες «ιερείς» και «επισκόπους», απορρίπτοντας θεμελιώδη Χριστιανικά δόγματα, επίορκοι δε οικουμενιστές Ορθόδοξοι αρχιερείς συμπροσεύχονται μαζί τους «ίνα ώσιν εν»... Τα διαζύγια πληθαίνουν, οι οικογένειες διαλύονται. τα ναρκωτικά υπόσχονται παράδεισο και στέλνουν αναρίθμητες ψυχές στην κόλαση. **Το πλάσμα υβρίζει και βλασφημεί τον Πλάστη του»<sup>188</sup> ...****

Η Αποκάλυψη μας υπενθυμίζει ότι όλα όσα συμβαίνουν στη γη οφείλονται στις πνευματικές μας τοποθετήσεις, και μας προειδοποιεί να βελτιωθούμε, γιατί η ζωή καθενός μας είναι σύντομη, και όσο πλησιάζομε στο τέλος του κόσμου θα έχει όλο και περισσότερες δοκιμασίες.

## **2.17. Προηγείται ο πνευματικός πόλεμος. Οικουμενικές Σύνοδοι - σάλπιγγες.**

Έχει μεγάλη σημασία ότι **τα Θεοπαράδοτα δόγματα διαφυλάσσονται στην Ορθοδοξία**, και πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε να μην χτυπηθεί η Αλήθεια που αυτή πρεσβεύει, αλλά να μένει αναλλοίωτη. Για την προφύλαξη των πιστών έχουν τεθεί γύρω τους **επτά ζώνες προστασίας και ασφάλειας**, που είναι οι αποφάσεις των **επτά Οικουμενικών Συνόδων.**<sup>189</sup> Όσο αυτές μένουν άθικτες οι πιστοί αισθάνονται ασφάλεια, διακρίνοντας εύκολα τους εχθρούς του Θεού που είναι και δικοί τους εχθροί. Δυστυχώς είδαμε ότι με την εκκοσμίκευση και την ψύχρανση της αγάπης των πολλών από την αμαρτία, οι άνθρωποι άρχισαν να αυθαιρετούν, εγκαταλείποντας την υπακοή στις εντολές του Θεού και αποστατώντας από την αληθινή πίστη. Έτσι στη δημόσια ζωή δεν θέλουν να ακούγεται το όνομα και η διδασκαλία του Θεού που υπενθυμίζει την αποστασία τους, και απαιτούν νομοθεσία που είναι σύμφωνη με τα γενικά πάθη τους της **φιλαργυρίας, φιλαρχίας και φιληδονίας.** Οι όντως πιστοί λιγοστεύουν και έχουν να αντιμετωπίσουν όλο και περισσότερες δυσκολίες στην καθημερινή τους ζωή, αλλά έχουν πολύ μεγαλύτερη ανταμοιβή από όσους έζησαν σε ευκολότερες εποχές. **«Να κρατούμε την Ορθόδοξη πίστη. Και, επειδή ζούμε σε δύσκολους καιρούς, θα λάβουμε μισθό περισσότερο από άλλους ανθρώπους που έζησαν τις**

<sup>188</sup> «Ο ΣΤΑΥΡΟΣ» αρ. τεύχους 546, Ιούνιος 2009.

<sup>189</sup> Δείτε και τεύχος Γ' σελ. 38. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)



**παλαιότερες εποχές και κράτησαν την πίστη**» λέει ο άγιος γέροντας Σωφρόνιος.<sup>190</sup> (A 27)

Η έλλειψη υγιούς Χριστιανικού κράτους δίνει κάπως στον ιερό κλήρο την αίσθηση ότι είναι ασύδοτος, και ότι μπορεί και αυτός να προσαρμόζεται στο αντιτιθέμενο στο νόμο του Θεού κοσμικό πνεύμα, που αυξάνει όσο πλησιάζομε στα τελευταία χρόνια του «ογδούου αιώνας». Γι' αυτό ο άγιος Κοσμάς προειδοποιούσε: **«Οι κληρικοί θα γίνουν σαν τους λαϊκούς, και οι λαϊκοί σαν τα ζώα»**. Επίσης: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων»**. Εδώ μιλάει και για ηθικά παραπτώματα (χειρότεροι), και για κακοδοξίες (ασεβέστεροι).<sup>191</sup> Ήδη στις μέρες μας, λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ: **«Είναι δύσκολη η σωτηρία για τους Κληρικούς. Πολύ δυσκολότερη για τους Επισκόπους»!** (A22). Το κοσμικό πνεύμα έχει τις επιπτώσεις του και στην ποιότητα της οργανωμένης Μοναστικής ζωής κατά τον ίδιο γέροντα: **«Σήμερα τα Μοναστήρια θα παύσουν να είναι θεολογικά. Θα ζουν μέσα σε αυτά ευλαβείς άνθρωποι, αλλ' όχι θεολόγοι. Άλλο ευλάβεια, άλλο θεολογία»**. (A 33)

Η Εκκλησία δέχεται πιέσεις από το κοσμικό πνεύμα, αλλά δεν πρόκειται να εξαλειφθεί από αυτό, επειδή είναι θεμελιωμένη πάνω στην ασάλευτη πέτρα της πίστης, στον Ιησού Χριστό και τον αληθή λόγο του, που μεταδόθηκε, και διαφυλάσσεται από την Αποστολική και Πατερική παράδοση, γραπτή και άγραφη, και τις αποφάσεις των επτά Οικουμενικών Συνόδων. Θα υπάρχουν όμως και αποστάτες - ψευτοχριστιανοί που θα τα αθετούν όλα αυτά ή θα προσπαθούν να τα αλλάξουν, προς δική τους κατάκριση, και όσων τους ακολουθήσουν. Ο Κύριος το επιτρέπει αυτό «μέχρι του θερισμού», δηλ. της Συντελείας, μήπως συλλέγοντας πρόωρα οι άγγελοι τα παρασιτικά «ζιζάνια» δηλ. τους αιρετικούς, εκριζωθεί μαζί και ο χρήσιμος «σίτος», δηλ. οι εκλεκτοί πιστοί. (Ματθ. 13:24-30)

Πρέπει να στεκόμαστε, ακλόνητοι από τις γύρω μας περιστάσεις, μέσα στην Ορθόδοξη την μία και μοναδική σώζουσα Εκκλησία του Χριστού, για την οποία ο γέροντας Σωφρόνιος τονίζει: **«Η μία και μοναδική Εκκλησία κατέχει την αλήθεια και το πλήρωμα της Χάριτος του Θεού: Η διδασκαλία της Εκκλησίας, που έλαβε την τελική της μορφή από τις Οικουμενικές Συνόδους, δεν επιδέχεται καμιά αλλαγή. Όλη η μετέπειτα επιστημονική εργασία πρέπει απαραίτητα να συμφωνεί με ότι δόθηκε στη Θεία αποκάλυψη και διατυπώθηκε στη διδαχή των Οικουμενικών Συνόδων της Εκκλησίας. Το ίδιο ισχύει και για τη χάρη. Το πλήρωμα της χάριτος μπορεί να κατέχει μόνο η μία και μοναδική Εκκλησία»**. (σελ. 190) Επίσης: **«Τρία πράγματα δεν μπορώ να κατανοήσω:**

**1) Πίστη χωρίς δόγμα.**

**2) Χριστιανισμό έξω από την Εκκλησία.**

**3) Χριστιανισμό χωρίς άσκηση.**

**Και τα τρία αυτά, Εκκλησία, δόγμα και ασκητική, δηλαδή Χριστιανική άσκηση, συνιστούν για μένα ενιαία ζωή»** (A 01 - σελ. 191)

Οι σάλπιγγες ηχούν προειδοποιητικά όσο ο κόσμος απομακρύνεται από την κατά Θεόν ζωή. Χωρίς την υποστήριξη Χριστιανικού κράτους, με ολοένα καταλυόμενους τους νόμους που θέσπισαν οι ευσεβείς πρόγονοί τους, οι πιστοί μόνοι τους πρέπει να προσπαθούν να μαθαίνουν και να τηρούν τις εντολές του Χριστού για να σωθούν. Ο Κύριος όμως είναι πνευματικά μαζί μας, αρκεί να μην το ξεχνάμε, όπως είπε ο ίδιος: **«και ιδού Εγώ, μαζί σας είμαι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνας»**.

**Ο νοερός πόλεμος.** Οι σάλπιγγες είναι δηλωτικές πνευματικών γεγονότων,<sup>192</sup> της συντελούμενης αποστασίας, που θα φέρει στην εξουσία τον «υιό της ανομίας» και έχουν

<sup>190</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf)

<sup>191</sup> Η 57η προφητεία: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf) Τότε που έλεγε αυτά ο Άγιος κάποιος κληρικός από το ακροατήριο δυσανασχέτησαν και είπαν: **«Άγιε μεγάλη προσβολή σε μας»**. Και ο Άγιος απάντησε: **«Αμ εγώ τι είμαι; Δεν είμαι από την ιδικήν σας τάξιν; Σας λέγω πως αυτά μια μέρα θα γίνουν»**. Καλυβοπούλου, περιοδικό Β. Ήπειρος.

<sup>192</sup> Ως στο Γ τεύχος γράψαμε ήδη.

παγκόσμια σημασία. Και οι αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων έχουν, κατά το όνομά τους, οικουμενικό χαρακτήρα: πρώτα για την Εκκλησία, και κατόπιν για όλο τον κόσμο. Αυτό που η Εκκλησία πρώτη συνέλαβε και αντιμετωπίζει σαν απειλή κατά της Αλήθειας αλλά και της ενότητάς της, ο κόσμος που δεν έχει γνώση Θεού είναι καταδικασμένος να το υποστεί μέσα από οδυνηρά γεγονότα της τρέχουσας πραγματικότητας. Το ίδιο συμβαίνει και σε ατομικό επίπεδο. Οι πιστοί που έχουν διδαχθεί τα βασικά περί ψυχής, ξέρουν για τον πόλεμο που διεξάγεται στον νου, που προηγείται των πράξεών μας. **«Οι άγιοι Πατέρες είπαν για τον νοητό πόλεμο ότι το πρώτο στάδιο είναι η προσβολή του λογισμού, κατόπιν ο συνδυασμός, μετά η συγκατάθεση, ύστερα η αιχμαλωσία και τέλος το πάθος»**, μας λέει ο ασκητής άγιος Νείλος Σόρσκυ (1433-1508).<sup>193</sup>

Ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης λέει ότι **η προσβολή είναι μία ενθύμιση (ή υπόδειξη) την οποία κάνει ο εχθρός** λέγοντας «κάνε αυτό ή εκείνο», όπως ακριβώς εμφανίσθηκε στον Κύριο και τον προέτρεπε **«πες να γίνουν οι λίθοι αυτοί άρτοι»**. Η προσβολή είναι χωρίς αμαρτία επειδή δεν προέρχεται από εμάς. Και διότι είναι αδύνατον να μη μας έλθει προσβολή υπό του εχθρού, όπως λέγει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

**Ο συνδυασμός είναι η εμπαθής ή απαθής συνομιλία με τον λογισμό που εμφανίζεται**, δηλ. η συζήτηση και εκούσια αποσχόληση μαζί του. Αυτή η εκδήλωση του λογισμού δεν είναι τελειώς αναμάρτητος και είναι αξιέπαινος αυτός που θα διορθώσει τον κακό λογισμό με την βοήθεια του Θεού.

**Η συγκατάθεση, είναι η κάμψη της ψυχής λόγω ηδονής στον εμφανισθέντα λογισμό, ή στην μορφή που σχηματίσθηκε στον νου.** Αυτό είπαν οι Πατέρες συμβαίνει σ' αυτούς που δεν ασκούνται στην πνευματική εργασία, ή όταν κάποιος είναι αδόκιμος και αρχάριος, οπότε αμέσως πρέπει να τρέχει στον Κύριο με ταπείνωση και εξουθένωση για να τον βοηθήσει. Η συγκατάθεση δεν είναι απαλλαγμένη αμαρτίας.

**Αιχμαλωσία είναι όταν πλέον κανείς νικηθεί, δεν αντιδρά στην αμαρτία και επιθυμεί να την διαπράξει. Αυτή καταστρέφει την προσωπική μας φρόνηση και το αυτεξούσιο.** Η εκούσια αυτή προσχώρηση στο κακό είναι πολύ εφάμαρτος και τιμωρείται. Μπορεί επομένως να φτάσει κάποιος στην κατάσταση της αιχμαλωσίας αν δεν έχει μάθει να πολεμά τους κακούς λογισμούς του, που σημαίνει ότι βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση «ακηδίας» δηλ. απουσίας φροντίδας για τη σωτηρία. **«Η απουσία της μέριμνας για τη σωτηρία δεν είναι άλλο παρά ο θάνατος του προσώπου»** λέει ακριβώς ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ. (Γ 04)

**Το πάθος είναι η αρρώστια εκείνη που για πολύ χρόνο φωλιάζει στην ψυχή και την ταραίζει με τους εμπαιθείς λογισμούς που σπείρει ο νοητός εχθρός.** Και από την συχνή και αλλεπάλληλη υποχώρηση στο κακό, γιγαντώνεται και γίνεται συνήθεια η αμαρτία, που ενισχύεται ακόμη περισσότερο από την φαντασία και επανάληψη του κακού.<sup>194</sup>

**Σε ατομικό επίπεδο, αν αγνοούμε τα βασικά του νοερού πολέμου και δεν προσέχομε τίνος εντολές είναι αυτές που μπαίνουν στον νου μας και τις εκτελούμε, είναι επόμενο να φτάνομε σε αιχμαλωσία και πλήρη εξάρτηση από πάθη που πίσω τους κρύβεται ο διάβολος. Εάν κάποιος δεν είναι επομένως συνειδητός Χριστιανός δεν μπορεί να έχει νηφαλιότητα στο νου του για να αντιστέκεται στον πονηρό.** Πολύ ευάλωτοι στον νοερό πόλεμο είναι οι άλλων θρησκευμάτων άνθρωποι, ιδιαίτερα όσοι είναι παγανιστές, δηλ. ειδωλολάτρες που ανήκουν είτε σε ανατολικές θρησκείες και στον δωδεκαθεϊσμό είτε σε αντιλήψεις που θεοποιούν τη Φύση, το «περιβάλλον», το χρήμα, τα άστρα, κλπ. Οι μουσουλμάνοι αιχμαλωτισμένοι δογματικά από τις ηδονές του κόσμου τούτου, πιστεύουν ότι θα τις συνεχίσουν και στην άλλη

<sup>193</sup> Οσίου Νείλου Σόρσκι «Περί νοεράς εργασίας», έκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη 1992, σελ. 29.

<sup>194</sup> Αυτά περιληπτικά από τις σελίδες 29-33, του ως άνω έργου του οσίου Νείλου. Διαβάστε περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski\\_logismoi.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski_logismoi.pdf)

ζωή,<sup>195</sup> γι' αυτό όχι μόνο δεν αντιστέκονται αλλά και κάνουν ιερό πόλεμο για να μην τις χάσουν... Και οι αποκρυφιστές Εβραίοι αγωνίζονται για την ευμάρειά τους και τον ερχομό του Αντιχρίστου που αναμένουν σαν Χριστό, χρησιμοποιώντας σαν μαγικά εργαλεία τη Βαβυλωνιακή Καμπάλα και άλλες παρόμοιες βίβλους και σύμβολα.

Επίσης, όσοι, δυτικοί κυρίως, επιφανειακά ομολογούν το όνομα του Χριστού, μη έχοντας όμως εισέλθει στη Εκκλησία δι' αληθινών Μυστηρίων, και όχι απομιμήσεων όπως κάνουν, δεν έχουν παρά ελάχιστη ιδέα, από τι στην πραγματικότητα είναι ένας σωστός Χριστιανός, επειδή δεν το έχουν ζήσει. Και δεν μπορούν να το ζήσουν, επειδή γνήσιος πνευματικός αγώνας χωρίς την βοήθεια του Χριστού διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας Του δεν υπάρχει. **Χριστιανισμός έξω από την Εκκλησία δεν νοείται** όπως λέει ο γέροντας Σωφρόνιος. **Και «εκκλησίες» έξω από την Ορθόδοξη Εκκλησία δεν νοούνται...**

Όλοι όσοι είναι αργοί στην πνευματική εργασία, μπορεί να προοδεύουν κατά κόσμο, αλλά θα έρθει το τέλος της ζωής τους και θα τους βρει χωρίς να έχουν πνευματικά εφόδια. Τα σημάδια λοιπόν των σαλπίγγων και των καταστροφών αυξάνουν ολοένα πλησιάζοντας στην συντέλεια γιατί οι άνθρωποι, από την αυξημένη εμπάθεια που καλλιεργείται πλέον, αντί αυτή να εμποδίζεται όπως παλιότερα, βρίσκουν διαρκώς αφορμές για περισσότερη ενασχόληση με ανώφελες και ψυχοφθόρες μέριμνες παρά με την ίδια την αθάνατη ψυχή τους, και τους φαίνεται μάλιστα αυτό πολύ δικαιολογημένο.

**Οι Μονοφυσίτες** που θέλουμε να έρθουν σε ένωση μαζί μας, αλλά δεν το προσπαθούμε σωστά, και βρίσκονται στον Ευφράτη που σημαίνει ότι πρέπει να αρδεύονται από την αληθινή διδασκαλία του Χριστού, **δεν έχουν διάθεση να απομακρυνθούν από την κενή πίστη τους σε σωτηρία χωρίς Σωτήρα τέλει και ως Θεό αλλά και ως άνθρωπο.** Η ανθρώπινη φύση του Κυρίου δεν ήρθε ουρανοκατέβαστα όπως έλεγε ο Ευτυχής, ούτε απορροφήθηκε από την θεϊκή, αλλά **εθεώθη χωρίς να πάψει να είναι ανθρώπινη.** Δηλ. λέει ο άγιος Νεκτάριος η θεωθείσα ανθρώπινη φύση του Κυρίου **δεν προσέλαβε τα ιδιώματα της θείας φύσεως: «Κάθε μια από τις φύσεις έμεινε αναλλοίωτος και άτρεπτος. Τα αποδιδόμενα δε ενίτε ιδιώματα της μιας φύσης στην άλλη αναφέρονται στο όλον πρόσωπον του Σωτήρος και όχι προς την μία φύση αυτού».** Και αυτό αποκαλείται «αντίδωση ιδιωμάτων», όπως έχουμε αναφέρει. (Ι. Κατήχ. σελ. 74) Και **«έγινε (ο Ιησούς) ένα από τα δύο αντίθετα, σάρκα και Πνεύμα' εκ των οποίων το μεν (Πνεύμα) εθέωσε, το δε εθεώθη»** λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος (PG 36, 325).

Είμαστε ήδη σε εποχή κρίσης, μερικής αλλά όχι τυχαίας. Η τέταρτη σάλπιγγα ήχησε, και οι άνθρωποι δεν έκαναν προσπάθεια να μετανοήσουν. Και είπαμε ότι ο Μονοφυσισμός είναι μια από τις προειδοποιήσεις γι' αυτά που έπρεπε να διορθωθούν. Αντίθετα είχαμε εκτροπή των Ορθοδόξων στο θέμα. Αν δεν θέλουν να ταπεινωθούν οι αρχηγοί των πλανεμένων και να δεχθούν την αλήθεια, τότε η κρίση οδυνηρά θα τους την υποδείξει. Εμείς δεν πρέπει να συμπαρασυρθούμε στην πλάνη έστω και σε ελάχιστο βαθμό αν θέλομε να μην πάθουμε τα ίδια και χειρότερα. Να έχουμε υπόψιν τους λόγους του Κυρίου: **«αν λοιπόν κάποιος λύσει μία των εντολών αυτών των ελαχίστων, ελάχιστος θα κληθεί στην βασιλεία των ουρανών»**, δηλ. δεν σώζεται κατά τον Μεγάλο Βασίλειο, τον Θεόδωρο Στουδίτη<sup>196</sup> και άλλους Πατέρες.

Η πέμπτη και έκτη σάλπιγγα έχουν πιο φανερά κέντρο την περιοχή του Ευφράτη, όπου

<sup>195</sup> Λέει πχ «Και να χαροποιείς όσους πιστεύουν και κάνουν τα καλά έργα. Το μερίδιό τους είναι Κήποι, που κάτω τους τρέχουν ποτάμια. Κάθε φορά, που θα τρέφονται με τα φρούτα τους, θα λένε: "Έτσι τρώγαμε και πριν", γιατί τους παρέχονται όμοια πράγματα. **Κι εκεί θα έχουν αγνές γυναίκες (συζύγους) και θα μείνουν σ' αυτούς για πάντα**». (2η Σούρα, 25). Επίσης για την άλλη ζωή: «Όσο για τους Ενάρετους θα βρεθούν σε Κήπους και σε (τόπο) Ευτυχίας»... «Θα πλαγιάζουν (με άνεση) πάνω σε θρονιά (της αξιοπρέπειας) τακτοποιημένα δίπλα το ένα με το άλλο. **Θα τους παντρέψουμε με όμορφες γυναίκες με όμορφα - μεγάλα - και λαμπερά μάτια**». (52η Σ. 17, 20).

<sup>196</sup> Από την 34η επιστολή του αγίου Θεοδώρου: «...**ἐπεὶ καὶ ἔν ἀνόμημα ἄρκει τὸν καθόλου νόμον ἀνατρέψαι**· πᾶσαι γὰρ ἀλλήλων ἔχονται, φησὶν ὁ Μέγας Βασίλειος, αἱ ἐντολαί, ὡς ἐν τῇ λύσει τῆς μιᾶς καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ ἀνάγκης συγκαταλύεσθαι, οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ τοῦτο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φθεγγομένου ἐν αὐτῷ Χριστοῦ λέγων, ὅς φησιν, πᾶς ὁ λύων μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὗτος ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, **δηλονότι ἀπολλύμενος**».



και η Μονοφυσική πλάνη, καθώς και η **συγκατάθεση** σ' αυτήν του Πατριαρχείου Αντιοχείας. **Αν δούμε τον εκκλησιαστικό οργανισμό κάθε εποχής σαν το αντίστοιχο ενός μεμονωμένου Χριστιανού**, το πρώτο που πρέπει να αναγνωρισθεί από αυτόν είναι η **προσβολή του εχθρού**. Στα δογματικά θέματα πρέπει να αναγνωρισθεί η υπόδειξη του εχθρού που είναι αντίθετη σε ότι μέχρι τότε ισχύει στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η πρώτη συνομιλία επομένως που τυχόν ακολουθήσει πάνω σε δογματικά θέματα πρέπει να είναι κατά Θεόν για να θέσει τα πράγματα στη θέση τους, διότι όπως και στο ατομικό επίπεδο, **ο συνδυασμός γνώμων όταν δεν έχει απαθή βάση δεν είναι τελείως αναμάρτητος**. Αν από την ψευδο-ανάπαυση που προσφέρει η κοσμική συναναστροφή καμφθούν οι ψυχές των Ορθοδόξων και **συγκατατεθούν** σε συνεχείς συνομιλίες, τότε έχουμε μια κατάσταση που είναι μεν εφάμαρτη για όσους παραμείνουν σ' αυτές, επιδέχεται όμως τη βοήθεια του Θεού αν προστρέξουν στον Θεό με ταπείνωση, για να μπορέσουν να βγουν από την συνεχή πίεση μιας τέτοιας κατάστασης. Αυτό, σε ατομικό επίπεδο, λέει ο άγιος Νείλος Σόρσκυ πρέπει να γίνεται οπωσδήποτε από όσους είναι αρχάριοι, αλλά εμείς για την αντιμετώπιση δογματικών θεμάτων νομίζουμε επί πλέον ότι είναι και θέμα καλής γνώσης της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας για εύκολη προσπέλαση στα αυθεντικά αγιογραφικά και αγιοπατερικά κείμενα. **«Αν δεν ξέρει Αρχαία Ελληνικά κανείς, και ασχολείται με το δόγμα, μπορεί να πλανηθεί»**, έλεγε ο άγιος Παΐσιος (+1994). Ίσως από αυτή την άποψη το αραβόφωνο πατριαρχείο της Αντιόχειας να αποδείχθηκε ευάλωτο. Αλλά πρέπει να αναγνωρίσει τη βοήθεια του Θεού στις φωνές, κυρίως, των διαφωνούντων Ελλήνων Ορθοδόξων για να αποκαταστήσει τα πράγματα και το κύρος του, ως ήσαν πριν από τις υποχωρήσεις στους μονοφυσίτες.

Δεν γνωρίζουμε ακριβώς και δεν επικεντρωνόμαστε στις εξελίξεις στο θέμα του συγκεκριμένου πατριαρχείου που αναφέρθηκε σαν παράδειγμα, αλλά **γενικά μιλώντας**, η κατάσταση μετά την συγκατάθεση μπορεί αν χειροτερέψει, να φτάσει σε **πλήρη αιχμαλωσία** στο κοσμικό πνεύμα. Αυτό κυρίαρχα πλέον θα διατάσσει και οι υποταγμένοι στην πλάνη θα είναι υποχρεωμένοι «να τα βρίσκουν», ακόμη και σε βάρος της Αληθείας που εκφράζεται από την Ορθοδοξία... Όπως και στα μεμονωμένα άτομα, αυτό **είναι λίαν εφάμαρτο και άξιο μεγάλης τιμωρίας**. Η κατάσταση αυτή είδαμε ότι **«καταστρέφει την προσωπική τους φρόνηση και το αυτεξούσιο»**. Στην περίπτωση του εκκλησιαστικού οργανισμού καταστρέφει την δυνατότητα ελεύθερης Ορθόδοξης σκέψης ανεπηρέαστης από την πλάνη, και εγκαθιστά κάποιες συμφωνημένες με τους αιρετικούς υποχρεώσεις στην ίδια θέση από άποψη κύρους, με τα δόγματα της Εκκλησίας.

Αν και η κατάσταση αυτή της αιχμαλωσίας χρονίσει, εξελίσσεται σε **εκούσιο πάθος προς την ποικιλότροπη στερέωση της πλάνης**, η οποία απαιτεί όλοι να δουλεύουν γι' αυτήν, και όσοι δεν την ακολουθούν να τιμωρούνται. Όμως απότομα έρχεται η ώρα να τεθεί επίσημα και αυτή, και οι ανάξιοι υποστηρικτές της **εκτός Εκκλησίας**. Αυτό γίνεται από γνήσια Σύνοδο που στηρίζει τις αποφάσεις της σε ότι ήδη ισχύει στην Εκκλησία από τις προηγούμενες Ιερές Συνόδους και την Ιερά Παράδοση.

Όσο η μέσω υγιών θεσμών πνευματική περιφρούρησή μας εντός της κοινωνίας καταστρέφεται και υπερισχύει το κοσμικό ή αντίχριστο πνεύμα, δηλ. **όσο οι ζώνες προστασίας που θεσπίστηκαν υπέρ των πιστών από τις Οικουμενικές Συνόδους και την τότε ευσεβή εξουσία καταλύονται, είναι προφανές ότι πλησιάζουμε στον τελικό Αντίχριστο και την Συντέλεια**.

Προσέξαμε ότι **οι σάλπιγγες σαν παγκόσμιες προειδοποιήσεις έχουν αντιστοιχία με τις Οικουμενικές Συνόδους** που είναι και αυτές παγκόσμιες, αφορώσες όμως την καρδιά της Οικουμένης που είναι οι πιστοί της Εκκλησίας του Χριστού στη Γη. Από την καταδίκη του Αρειανισμού στην Α Οικουμενική Σύνοδο που είναι ουσιαστικά και καταδίκη κάθε αίρεσης ή ιδεολογίας που θέλει τους οπαδούς της ή κάποιο μεμονωμένο άτομο να ξεχωρίζει και να

προβάλλεται σαν **υπεράνθρωπος**, φθάνομε στην **καταδίκη του Μονοφυσιτισμού στην 4η και 5η Οικουμενική Σύνοδο**.

Με το προχώρημα της πλάνης τα συντελούμενα στην 4η και 5η σάλπιγγα σημαίνουν για τους πιστούς που αγωνίζονται στη γη ότι οι πρώην Αρειανίζοντες παπικοί, Ισλαμιστές, Μαρξιστές, Ναζιστές, Μασοιστές, Νεοταξίτες κλπ επιζητούν πλέον, με τα ίδια ή με μεταλλαγμένα σχήματα, λόγω του ότι κερδίζουν έδαφος από την επικρατούσα πνευματική συσκότιση, την... **«θέωσή τους»!** Απαιτούν από τον νου των οπαδών τους να μην δέχεται τίποτα άλλο σαν αξία παρά μόνο την αίρεση, την ιδεολογία ή το κίνημά τους, και να έχει σαν πρότυπο ζωής τους αρχηγούς των. Από αυτό περιορίζεται ο αληθινά Ορθόδοξος λόγος, κυρίως, δημόσια. Το Ισλάμ ήδη εφαρμόζει την απαγόρευση Χριστιανικών συμβόλων και ομιλιών στα κράτη που επικρατεί. Γίνεται ταυτόχρονα προσπάθεια να μπερδευτούν οι Ορθόδοξοι σε ανατολίτικες προλήψεις και **στην παραδοχή της μετεμψύχωσης**, που είχε καταδικασθεί μαζί με τα 3 κεφάλαια του Ωριγένη από την Ε Οικουμενική Σύνοδο. Η Αποκάλυψη μας έχει πει ότι **τα τέσσερα πονηρά πνεύματα** που ήθελαν να σταματήσουν ενωρίτερα τη διάδοση του λόγου του Θεού, είχαν τότε εμποδισθεί από τον **προφήτη Ηλία**, τον ένσαρκο άγγελο,<sup>197</sup> προφήτη των εσχάτων ημερών και «2ο πρόδρομο της Παρουσίας Χριστού» κατά το απολυτίκιό του. Η σιγή του αληθινού πνευματικού λόγου συνεχίζεται και οδηγεί σε ακόμη μεγαλύτερη συσκότιση, ώστε **τελικά στην έβδομη σάλπιγγα να μιλάμε για απόλυτο σκότος και τελεία σιγή του ευαγγελικού κηρύγματος**. Τότε, λέει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος, **«τις θέλει ευρεθεί τετειχισμένος και μένων ασάλευτος... όταν ιδεί όλα τα πρόσωπα δακρύνοντα και μετά πόθου ερωτώντας τους ανθρώπους: μήπως ακούγεται λόγος Θεού επί της γης; Και ακούει ουδαμού»**.<sup>198</sup>

**Στην έκτη σάλπιγγα** σαν αποτέλεσμα της τέλει υπεροψίας των θεοποιημένων ηγετών, και κυρίως του πάπα, και της ανυποχώρητης και επιθετικής στάσης υπέρ των συμφερόντων τους, **γίνεται ο παγκόσμιος πόλεμος και με όπλα πλέον**. Εν τω μεταξύ στους Χριστιανούς περιορίζεται σημαντικά η ελευθερία να εκφράζουν δημόσια την αντίδρασή τους στις αντιχριστιανικές κρατικές αποφάσεις και ψευδαγαπητικές αιρετικές συνάξεις. Αυτά τα παρατηρούμε αντίστοιχα προς τις αποφάσεις της Στ Οικουμενικής Συνόδου. Όπως σ' αυτήν **καταδικάστηκε ο μονοθελητισμός**, έτσι και στη δημόσια ζωή επικρατεί πνευματικά η μία θέληση των «θεοποιημένων» και αλάθητων πολιτικών, θρησκευτικών κλπ ηγετών, και περιορίζεται ακόμη περισσότερο η ελευθερία των Χριστιανών. Και όπως από την 6η Οικουμ. Σύνοδο καθαιρέθηκαν τρεις πατριάρχες (Σέργιος, Πύρος, και Ονώριος ο πάπας) έτσι και **στα χρόνια της 6ης σάλπιγγας θα υπάρξουν πολλοί Ορθόδοξοι κληρικοί και λαϊκοί που πιεζόμενοι από την κοσμική εξουσία θα πέσουν σε πλάνες**. Ήταν, εξ άλλου, η κοσμική εξουσία, μας είπε ο άγιος Νεκτάριος, που εισήγαγε την πλάνη του μονοθελητισμού, προσπαθώντας να ενώσει μέσω αυτής τους μονοφυσίτες με τους Ορθοδόξους.

Δεν είναι επομένως μόνο ο παγκόσμιος πόλεμος στο υλικό πεδίο χαρακτηριστικό της 6ης σάλπιγγας, αλλά και ο αντίστοιχος στο πνευματικό, όπου όσοι βρεθούν απροετοίμαστοι θα πέσουν σαν **«άγουρα σύκα»** στο χώρο των υπηρετούντων κοσμικά συμφέροντα αιρέσεων, που από την Αποκάλυψη ονομάζονται **«γη»**, και **μεταξύ αυτών θα είναι και «αστέρες του ουρανού»** επίσκοποι: **«και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη, ως συκή ρίπτουσα τους ολύνθους αυτής, υπό ανέμου μεγάλου σειομένη»**. (6-13). Αυτό αναγράφεται στην 6η σφραγίδα η οποία περιγράφει καταστάσεις κρίσεως σε όλη την ιστορία της Εκκλησίας του Χριστού, αλλά εστιάζεται με την μέγιστη περιγραφόμενη ένταση, στην εποχή του τελικού Αντιχρίστου. Σε μας που είναι η εποχή της «πρόβας» που θα αποτύχει να τον φέρει στην εξουσία, η Αποκάλυψη ανεβάζει το ύψος των καταστροφών στο (ένα) τρίτο αυτών της τελικής

<sup>197</sup> Διαβάστε για το Ζ κεφ. και την ερμηνεία του στο **Γ τεύχος**: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>198</sup> Διαβάστε online: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/10\\_Osios\\_Nilos-Efraim.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/10_Osios_Nilos-Efraim.pdf)

εποχής, και αυτή την αναλογία την διατηρεί και στους ανθρώπους, όπως είδαμε: **«απεκτάνθησαν (φονεύθηκαν) το τρίτον των ανθρώπων»**. Οι πνευματικές επιπτώσεις θα είναι επίσης μεγάλες.

Καταλύεται επομένως, κατά την 6η σάλπιγγα, από τους ασεβείς, μία ακόμη ζώνη προστασίας των Χριστιανών στο κοινωνικό πεδίο, αλλά η βοήθεια του Θεού σ' αυτούς αυξάνεται σημαντικά με άλλο τρόπο. **«Να ξέρετε ότι αοράτως πολλοί άγιοι κατεβαίνουν και μας βοηθούν. Δεν επιτρέπει ο Θεός να τους δούμε, αλλά καθημερινώς έχουμε πολλούς Αγίους κοντά μας»** έλεγε ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006).<sup>199</sup> Και το 1990 είχε πει ότι **«σύντομα ο Θεός επειδή θέλει να στηρίξει τους ανθρώπους θα αποκαλύπτει τους Αγίους Του οφθαλμοφανώς. Επειδή οι πειρασμοί θα είναι μεγάλοι και τα βάσανα δυσβάσταχτα, θα παραχωρήσει ο Κύριος να εμφανίζονται Άγιοι, και μάλιστα μεγάλοι, όπως ο Άγιος Δημήτριος ή ο Άγιος Γεώργιος. Θα ακούν οι άνθρωποι ότι τη μία εβδομάδα παρουσιάστηκε ο τάδε Άγιος στην Κρήτη, την άλλη ο τάδε στη Μακεδονία, άλλος εδώ, άλλος εκεί»**.<sup>200</sup>

## 2.18. Νέα Τάξη και ευσέβεια, Ορθοδοξία και Ελληνισμός.

Το πρόβλημα που δημιούργησε η Νεοταξική πολιτική στην ανθρωπότητα με την ανάμειξη των λαών δεν επιλύεται με υποκρισίες. Αν υπάρχουν ομάδες μέσα στα κράτη που δεν ενδιαφέρονται για την ειρηνική συμβίωση με τον υπόλοιπο λαό, η πολιτεία οφείλει να λαμβάνει μέτρα, και όχι να παραθεωρεί το πρόβλημα και να προτείνει ισοπέδωση των δογμάτων των θρησκειών, που αν δεν νοιάζει τους μη Ορθοδόξους, νοιάζει εμάς, που σαν Χριστιανοί πιστοί στις παραδόσεις, διαφυλάσσουμε την Αλήθεια. Αυτά που ανήκουν στον Θεό δεν μπορούμε να τα διαπραγματευόμαστε με τον Καίσαρα: **«Τα του Καίσαρος Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ»**. (Λουκ. 20:25) Μόνο η Ορθοδοξία μπορεί να δώσει την πνευματικότητα για να φτιαχθούν συνθήκες αληθινής παγκοσμιοποίησης σε όλα τα κράτη. Όταν όμως η Ορθοδοξία περιορίζεται από το επικρατούν ήδη εωσφορικό πνεύμα στους ηγέτες και τα όργανά τους, **δεν πρόκειται να γίνει τίποτε καλό, διότι «χωρίς Εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν»** (Ιω. 15:5) όπως δίδαξε ο Κύριος. Αντίθετα θα πληθύνουν οι αιρέσεις, οι πολιτικο-οικονομικές απάτες και οι πόλεμοι.

**Μόνο ο Ιησούς Χριστός ενώνει, και η Ορθοδοξία.** Αυτό το ενωτικό πνεύμα συναντάμε στις διδαχές του αγίου γέροντος Σωφρονίου Σαχάρωφ: **«Δεν γνωρίζω Χριστό Έλληνα, Ρώσο, Άγγλο, Άραβα... Ο Χριστός είναι για μένα το παν, το υπερκόσμιο «Είναι»... Μόλις περιορίσουμε το πρόσωπο του Χριστού μόλις το κατεβάσουμε στο επίπεδο των εθνοτήτων, χάνουμε το παν και βυθιζόμαστε στο σκοτάδι. Τότε ανοίγει ο δρόμος προς το μίσος ανάμεσα στα έθνη, προς την έχθρα μεταξύ των κοινωνικών ομάδων»**.<sup>201</sup> Στην περίπτωση των Ορθοδόξων λαών συνδετικός κρίκος όλων είναι ο Ιησούς Χριστός, ο τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός. (Δεν είναι κάποιος εφήμερος πολιτικός ή ο πάπας ή άλλος αιρετικός). Στην αρχαιότητα έχουμε παραδείγματα ανθρώπων που, αν και δεν μπορούσαν να πλησιάσουν την τελειότητα, ήταν υπέρμαχοι της αρετής, και καταλάβαιναν την ανάγκη να φτιαχτούν κοινωνίες βασισμένες σ' αυτήν.

**Ο Μέγας Αλέξανδρος** (356-323 π.Χ.), ένας φιλόσοφος νους, υμνητής της αρετής και μαθητής του Αριστοτέλη, που πραγματοποίησε αστραπιαία, με τη βοήθεια του Θεού όπως γράφεται στα βιβλία της Παλιάς Διαθήκης, την ένωση του τότε γνωστού κόσμου, Ανατολής και Δύσης, υπό την εξουσία του, έλεγε: **«Δεν μ' ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών ούτε η φυλή στην οποία γεννήθηκαν. Τους αντιμετωπίζω όλους με ένα κριτήριο: την αρετή. Για μένα, κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από βάρβαρος»**... Και όπως το έθετε ο



<sup>199</sup> Το Νο 12: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

<sup>200</sup> Το Νο 02: [https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf)

<sup>201</sup> Το Γ 07: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)



**Ισοκράτης: «Η λέξη Έλλην δεν είναι τόσο ένας όρος που χαρακτηρίζει τη γέννηση, όσο τον τρόπο σκέψης, και εφαρμόζεται σε ένα κοινό πολιτισμό μάλλον, παρά σε μία κοινή καταγωγή».** Η πολιτεία λοιπόν έχει πρότυπα και μπορεί αν θέλει να οργανωθεί δίκαια και σωστά, χωρίς να είναι ανάγκη να καταφεύγει σε πανθηρσκευτικά πανηγύρια που προωθούν μόνο το κοσμικό κύρος και τα συμφέροντα του πάπα ενώ μειώνουν το κύρος της Ορθοδοξίας.

Οι λαοί αλλά και οι μεμονωμένοι πιστοί, από τα σημάδια των καιρών πρέπει να βλέπουν ότι **τα πράγματα χειροτερεύουν** παρά τις διακηρύξεις περί του αντιθέτου, και να στρέφονται στην μόνη ελπίδα βελτίωσης που είναι ο αληθινός Θεός, ο Δημιουργός των ανθρώπων που νοιάζεται γι' αυτούς. Καθένας πρέπει να γνωρίζει την πνευματική διάσταση όσων γίνονται στην εποχή του: **«Καιρόν γνῶθι»**, όπως έλεγε ο Πιπτακός ο Μυτιληναίος (650-570 π.Χ.), ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας. Και σ' αυτό ωφελούν πολύ οι προφητείες και η Αποκάλυψη που αναλύεται εδώ, γιατί οι Θεόπνευστες προφητείες φανερώνουν τι πραγματικά συμβαίνει κάθε εποχή, συνδέοντας μάλιστα τα γεγονότα με το παρελθόν και το μέλλον, επειδή ο νόμος που διέπει τα πάντα είναι, όπως έχουμε ξαναπεί, πνευματικός και αναλλοίωτος.

Όπως προβλέφθηκε από τους Αποστόλους και τους προφήτες, οι αιρέσεις έχουν ήδη φτιάξει ένα αποπροσανατολισμένο κόσμο. Αυτό φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις: **«Δέκα τοις εκατό των Προτεσταντών, 21 τοις εκατό των Ρωμαιοκαθολικών, και 52 τοις εκατό των Εβραίων δεν πιστεύουν στο Θεό».** Επίσης: **«Ενώ το 79 τοις εκατό των Αμερικανών πιστεύουν ότι υπάρχει ένας Θεός, μόνο το 66 τοις εκατό είναι απολύτως βέβαιοι για αυτό. Εννέα τοις εκατό δεν πιστεύουν στο Θεό και 12 τοις εκατό δεν είναι σίγουροι. Και περίεργως, όποιος αποκαλεί τον εαυτό του ή τον εαυτό της Χριστιανό ή Εβραίο δεν πιστεύει πραγματικά στο Θεό»...**<sup>202</sup>

Δεν είναι δηλ. τόσο ωραία τα πράγματα όσο φαίνονται, και η απόκλιση της πραγματικότητας από την ωραιοποιημένη εμφάνιση θα γίνεται συνεχώς μεγαλύτερη όσο πλησιάζουμε στην μεγιστοποίηση των παθών κατά τον μεγάλο «Γενικό Πόλεμο», γιατί μόνο σε κατάσταση πνευματικού σκότους μπορεί αυτός να πραγματοποιηθεί. Επομένως ας μην μας παραξενεύει ότι διαφημίζεται η «ειρήνη» που έρχεται με την... παγκοσμιοποίηση! Διότι όπως λέει ο απόστολος, **«όταν λένε ειρήνη και ασφάλεια, τότε αιφνίδιος τους βρίσκει όλεθρος, όπως ακριβώς οι ωδίνες του τοκετού την έγκυο, και δεν θα ξεφύγουν».** (Α΄Θεσ. 5:3).

Τα υποκρινόμενα ευσέβεια (πρώην) Χριστιανικά κράτη ευθύνονται για το γενικό άσχημο κλίμα που επικρατεί και τις απρόβλεπτες εξελίξεις, και γι' αυτά λέει ο άγιος γέροντας Σωφρόνιος: **«Κράτη είχαν την αξίωση να ονομάζονται χριστιανικά, και οι λαοί αυτών έφεραν προσωπείο ευσεβείας, όμως «την δύναμιν αυτής ηρνούντο».** Έζησαν και ζουν εθνικώς. Όσον και αν φαίνεται παράδοξο, ακριβώς οι "χριστιανικές" αυτές χώρες κρατούν επί αιώνες το μέγιστο μέρος της οικουμένης στα σιδηρά δεσμά της δουλείας· κατά τους τελευταίους δε χρόνους έχουν περικαλύψει τον κόσμο με σκοτεινό νέφος αναμονής του αποκαλυπτικού πυρός». (B 38) Και είναι δύσκολη ακόμη και η προσευχή υπέρ του κόσμου:

**«Η απόγνωση για τους κατοίκους του πλανήτη μας δεν παύει να αυξάνει, και είναι βαρύ μέχρις αίματος να προσεύχεται κάποιος για τον κόσμο αυτό, έτσι ως είναι».**

Αλλά μέσα από το διαμορφούμενο χάος, το γεμάτο παγίδες από τα απελευθερωμένα από τους νεοταξίτες πονηρά πνεύματα που ανάβουν όλων των ειδών τα πάθη, υπάρχει ελπίδα αλλαγής βασισμένη στη σοφία του Θεού: **«Υπήρξαν όμως ώρες παραδόξου θριάμβου, όταν η άκρα μωρία των πάντων με διαβεβαίωνε περί της αναπόφευκτης παρουσίας ενός άλλου «πόλου» στο είναι του κόσμου - της Σοφίας (του Θεού)».** (B 39)



<sup>202</sup> Από το Ιουδαϊκό: <https://www.simpletoremember.com/articles/a/jewsdontbelieve/>

Και καταλήγει ο άγιος γέροντας Σωφρόνιος (+1993) με την πρόβλεψη μιας μεγάλης πνευματικής αναγέννησης μέσα από την κρίση:

**«Η παρατηρούμενη σε όλο τον κόσμο πνευματική κρίση άρα γε δεν είναι προετοιμασία προς μία νέα μεγάλη αναγέννηση; Επομένως, ό,τι τελείται τώρα στις ψυχές μεμονωμένων ατόμων, μπορεί να λάβει χώρα και σε πλήθος ψυχών. Και αυτό είναι δυνατόν να έλθει σαν ισχυρή πλημμύρα, σαν εκτυφλωτική αστραπή στο σκότος του μεσονυκτίου. Η δοθείσα σε μας περίοδος της ιστορίας δύναται και θα όφειλε να αποβεί περίοδος αφομοίωσης του είναι, σε όλες του τις διαστάσεις».**<sup>203</sup>

συνεχίζεται...

2-2/15-2-2012+, Υπαπαντή του Κυρίου  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

### Ε ν ό τ η τ ε ς :

Σελίς

|   | Σελίς |
|---|-------|
| <b>1. Η πέμπτη σάλπιγγα ή «πρώτο ουαί» (9:1 - 9:12)</b>                                 |       |
| 1.1. Ο πεσμένος αστέρας ανοίγει το φρέαρ της Αβύσσου για να βγούν οι δαιμονικές ακρίδες | 4     |
| 1.2. Η δαιμονική φύση των ακρίδων   | 5     |
| 1.3. Τι δηλώνει η μορφή των ακρίδων   | 6     |
| 1.4. Η αντίθετη προς τον πάπα συμπεριφορά της Σαμαρείτιδος                              | 7     |
| 1.5. Πάπας - Εβραίοι  | 7     |
| 1.6. Η θεολογία των κοσμικών ανοιγμάτων του «πεσμένου αστέρα»                           | 8     |
| 1.7. Εξέλιξη και... UFO, από τον «πεσμένο αστέρα»                                       | 11    |
| <b>2. Η έκτη σάλπιγγα (9:13 - 9:21)</b>   |       |
| 2.01. Ο 6ος άγγελος σαλπίζει και λύει τους 4 αγγέλους του Ευφράτη                       | 12    |
| 2.02. «Ο πόλεμος θα γίνει για το νερό»  | 13    |
| 2.03. Πάπας - Λεβιάθαν - Δαγών - δάκτινο άστρο  | 16    |
| 2.04. Το 6 της 6ης σάλπιγγας και το 4 των αγγέλων                                       | 19    |
| 2.05. Αιρέσεις  | 20    |
| 2.06. Για τον Ευφράτη από τον Αιδέσιμο Μπηντ (Βέδα)                                     | 21    |
| 2.07. Η Πόλη στο όριο Ανατολής - Δύσης  | 21    |
| 2.08. Η διαφορά του τρίτου από το ένα τρίτο! (Βέδας)                                    | 23    |
| 2.09. Άγιος Μάξιμος - προφητείες από την Ιστορία  | 23    |
| 2.10. Ο προφήτης Ζαχαρίας σε σχέση με την Αποκάλυψη και τον Ισραήλ                      | 24    |
| 2.11. Το 4 και γιατί τον 4ο χρόνο λήγει ο πόλεμος                                       | 27    |
| 2.12. Ευφράτης, Βαβυλώνα, Αβραάμ  | 28    |
| 2.13. Οι τρεις θρησκείες του Ευφράτη: Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός και Μωαμεθανισμός       | 31    |
| 2.14. Μεσσίας και άγιος Νεκτάριος, Μονοφυσίτες, Μονοθελητές, οι 3 Ρώμες                 | 45    |
| 2.15. Αναδρομή στις σάλπιγγες, ο πόλεμος δεν ξεκινάει τυχαία από τη Συρία               | 49    |
| 2.16. Από τον π. Πλακίδα ο δυτικός τρόπος σκέψης και ο πόλεμος των αιρετικών            | 52    |
| 2.17. Προηγείται ο πνευματικός πόλεμος. Οικουμενικές Σύνοδοι - σάλπιγγες                | 63    |
| 2.18. Νέα Τάξη και ευσέβεια, Ορθοδοξία και Ελληνισμός                                   | 69    |

*www.imdleo.gr*

<sup>203</sup> Το Β 28 στο: [https://www.imdleo.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf) Εδώ θα βρείτε και το Β39.



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, ο «ισχυρός Άγγελος» και ο Ιωάννης, στο 10ο κεφάλαιο.

**«Ο έχων τον Υιό έχει την ζωή. Ο μη έχων τον Υιό του Θεού δεν έχει την ζωή».**

Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος (1η Ιω. 5:12)

**Ε. Ο ισχυρός άγγελος, το μικρό βιβλίο και οι επτά βροντές στο 10ο κεφάλαιο.**

Μάϊος 2013+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

(Ο ισχυρός άγγελος, και το μικρό βιβλίο)

Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, και ή ίρις επί της κεφαλῆς αὐτοῦ, και τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ήλιος, και οί πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός,

10-2 και ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεωγμένον. και ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,

10-3 και ἔκραξε φωνῇ μεγάλη ὡσπερ λέων μυκάται. και ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αὐτῶν ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἐαυτῶν φωνάς.

10-4 Και ὅτε ἐλάλησαν αὐτῶν ἐπτὰ βρονταὶ, ἔμελλον γράφειν· και ἤκουσα φωνὴν εκ του ουρανοῦ λέγουσαν· σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αὐτῶν ἐπτὰ βρονταὶ, και μὴ αὐτὰ γράψης.

10-5 Και ὁ άγγελος, ὃν είδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης και ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν ουρανόν

10-6 και ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν ουρανόν και τὰ ἐν αὐτῷ και τὴν γῆν και τὰ ἐν αὐτῇ και τὴν θάλασσαν και τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται.

10-7 ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς του ἑβδομοῦ αγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, και ἐτελέσθη τὸ μυστήριον του Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας.

10-8 Και ή φωνή ήν ἤκουσα εκ του ουρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ και λέγουσα· ὑπάγε λάβε τὸ βιβλιδάριον τὸ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ του αγγέλου του ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης και ἐπὶ τῆς γῆς.

10-9 και ἀπῆλθα πρὸς τὸν άγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλιδάριον. και λέγει μοι· λάβε και κατάφαγε αὐτό, και

Και είδα άλλο άγγελο, ισχυρό, να κατεβαίνει από τον ουρανό, ντυμένο με νεφέλη, και το ουράνιο τόξο πάνω στο κεφάλι του, και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν πύρινοι στύλοι,

10-2 και έχει στο χέρι του ένα βιβλίο ανοιγμένο. Και έθεσε το πόδι του το δεξιό πάνω στη θάλασσα και το αριστερό πάνω στη γη,

10-3 και έκραξε με φωνή μεγάλη ὡπως ακριβῶς βρυχάται (με βροντερή φωνή) το λιοντάρι. Και ὅταν έκραξε, λαλήσανε οἱ ἐπτὰ βροντὲς τις δικὲς τους φωνές.

10-4 Και ὅταν λαλήσανε οἱ ἐπτὰ βροντὲς, ἐπρόκειτο να γράφω. Αλλά άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Σφράγισε αὐτὰ που λαλήσανε οἱ ἐπτὰ βροντὲς και μην τα γράψεις.

10-5 Και ο άγγελος, που είδα να στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του το δεξιό στον ουρανό

10-6 και ορκίστηκε σ' Αὐτόν που ζει στους αἰῶνες των αἰώνων, ο οποίος ἔκτισε τον ουρανό και ὅσα υπάρχουν σ' αὐτόν, και τη γη και ὅσα υπάρχουν σ' αὐτήν, και τη θάλασσα και ὅσα υπάρχουν σ' αὐτήν, ὅτι χρόνος πια δεν υπάρχει.

10-7 Αλλά στις ἡμέρες της φωνῆς του ἑβδομοῦ αγγέλου, ὅταν μέλλει να σαλπίζει, τότε ἐπιτελέστηκε τὸ μυστήριον του Θεοῦ, καθὼς εὐαγγέλισε (χαροποιά προ-ανάγγειλε) στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.

10-8 Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει. Πήγαινε, λάβε τὸ μικρὸ βιβλίο τὸ ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη.

10-9 Και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντάς του να μου δώσει τὸ βιβλίο τὸ μικρό. Και

πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

**10-10** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

**10-11** καὶ λέγουσί μοι· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

μου λέει. Λάβε και κατάφαγέ το· και θα σου πικράνει την κοιλιά, αλλά στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι.

**10-10** Και έλαβα το βιβλίο από το χέρι του αγγέλου και το κατάφαγα και ήταν στο στόμα μου σαν μέλι γλυκό· αλλά όταν το έφαγα, πικράθηκε η κοιλιά μου.

**10-11** Και μου λένε. Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς.

### **1.1. Σύνδεση με τα προηγούμενα.**

Μας είπε προηγουμένως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ότι από τρεις πληγές, φωτιά και καπνό και θειάφι, σκοτώθηκε το (ένα) τρίτο των ανθρώπων. **«Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν σκοτώθηκαν με τις πληγές αυτές, δεν μετάνιωσαν... Και δεν μετάνιωσαν από τους φόνους που έκαναν, ούτε από τις μαγείες τους, ούτε από την πορνεία τους, ούτε από τις κλεψιές τους».** (9:20, 21)

Αν και δεν υπάρχει πνεύμα μετανοίας στους ανθρώπους, ο Θεός δεν επιτρέπει την τελεία εξόντωσή τους, αλλά βλέπουμε, στο εξεταζόμενο τώρα κεφάλαιο, ότι επεμβαίνει φιλόανθρωπα και αποκαθιστά την ειρήνη στις ψυχές και τα σώματα των εμπολέμων, δηλ. στο πνευματικό και υλικό πεδίο, δίνοντας παράταση στη ζωή της ανθρωπότητας.

Επισημάναμε ήδη ότι η πνευματική φθορά προηγείται της υλικής. Πρώτα οι άνθρωποι επιλέγουν μέσα στην καρδιά τους το καλό ή το κακό, και κατόπιν λένε ή πράττουν σύμφωνα με ότι επέλεξαν. **«Διότι από την καρδιά εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες»** (Ματθ. 6:21). **«Και διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί είναι και η καρδιά σας»**, μας διδάσκει ο Κύριος Ιησούς Χριστός (Λουκ. 12:34). Γίνεται αντιληπτό επομένως ότι, για τα μεμονωμένα άτομα αλλά και τις κοινωνίες, η αντικατάσταση των πνευματικών αξιών από εμπαθή προσκόλληση στα εγκόσμια (στη σάρκα, το χρήμα και την μάταιη δόξα), και η υποβάθμιση της ευσεβούς Ορθόδοξης πίστης σε μια μορφή ψυχρής θρησκευολογικής γνώσης, προκαλεί απομάκρυνση από τον Χριστό, δηλ. αποστασία, και επομένως επισπεύδει την έλευση του Αντιχρίστου καθώς και τη Συντέλεια που ακολουθεί αμέσως μετά.

Η Αποκάλυψη μας φανερώνει και στο υλικό πεδίο, διά των σημείων των σαλπίγγων που ηχούν διαδοχικά, το σταδιακό αλλά γρήγορο στις έσχατες μέρες που ζούμε προχώρημα στο **«μυστήριο της ανομίας»**, το οποίο ήδη ενεργείται στον καιρό του αποστόλου Παύλου καθώς ο ίδιος μας βεβαιώνει (2η Θεσ. 2:7) και θα φθάσει να ολοκληρωθεί επί του τελικού Αντιχρίστου.

Το κέντρο της Αποκάλυψης είναι η Εκκλησία και το νόημά της είναι πνευματικό, αλλά επί πλέον βοηθάει τους πιστούς, με τα περιγραφόμενα σημάδια στο υλικό πεδίο, να αντιληφθούν την γενικότερη κατάσταση των ψυχών στην εποχή τους. Δηλ. φανερώνει την αληθινή πνευματική κατάσταση που είναι η αιτία των συμφορών, που αυξάνουν πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου. Έτσι **οι πιστοί δεν πλανώνται από το κοσμικό πνεύμα που ενδιαφέρεται μόνο για την πρόσκαιρη ζωή στη Γη**, και στηριζόμενο στις γήινες επιστήμες θεωρεί ότι όλα προοδεύουν. Μπορούν να διακρίνουν τα σημεία των καιρών και τους ψευδοπροφήτες, ώστε να μην νομίζουν ότι σε ένα σάπιο από την ηθική διαφθορά και αιρέσεις κόσμο, μπορούμε να πορευόμαστε προς το καλύτερο. Αντίθετα, ανάλογα και με τις προειδοποιήσεις της Αποκάλυψης, πρέπει οι πιστοί να παρατηρούν το προχώρημα στην **αποδόμηση του πολιτισμού από όσους βρίσκονται κάτω από την επήρεια καταστροφικών πνευμάτων**, των οποίων μεγαλύτερο είναι ο Αβαδδών ή Απολλύων που αργότερα θα κατοικήσει στον

Αντίχριστο. Αυτό προκαλεί ενωρίτερα τον Γενικό ή Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, στον οποίο ο Σατανάς έχει συγκεκριμένη και ελεγχόμενη αποστολή, γι' αυτό και το όνομά του είναι σχετικό μ' αυτήν: **Απολλύων**, επειδή δραστηριοποιούμενος κυριεύει το νου των φιλοπόλεμων ηγετών του κόσμου για να απωλέσει μία μεγάλη μερίδα του αμετανόητου κόσμου.

Εκτός από τα ορατά πρόσωπα, η συμμετοχή των **αόρατων πνευματικών δυνάμεων** είναι καθοριστική στα πράγματα της Γης. Προηγουμένως μάθαμε για την καταστροφική επέμβαση των πονηρών πνευμάτων. Στο κεφάλαιο αυτό θα δούμε την ευεργετική επέμβαση των δυνάμεων του Θεού.

Από την αρχή η **Αποκάλυψη φανερώνει ότι όσα γράφονται σ' αυτήν αφορούν πρώτα και κύρια την Εκκλησία**, έτσι όπως αυτή απαρτίζεται από τις κατά τόπους Εκκλησίες των πιστών μέχρι την Συντέλεια: **«Ό,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίο και στείλε το στις επτά Εκκλησίες»** (Α 11), προστάζει η φωνή σαν σάλπιγγα του Κυρίου, τον Ιωάννη. Και πάλι: **«Γράψε, λοιπόν, αυτά που είδες, και αυτά που γίνονται και όσα μέλλουν να γίνουν μετά από αυτά»**. (1, 19). Ο Κύριος προστάζοντας αυτά στον Ιωάννη, όπως περιγράφεται στην αρχή του βιβλίου, δεν εμφανίζεται με απλό τρόπο και μορφή ανθρώπινη, αλλά είναι **«όμοιος με Υιό ανθρώπου»**. Η όψη Του είναι όπως όταν ο ήλιος φέγγει με την (πλήρη) δύναμή του, ακτινοβολώντας τη δόξα της Θεότητός Του, και στο σώμα Του έχει προσλάβει τα χαρακτηριστικά των Αγίων, που ενώθηκαν μαζί Του με το Μυστήριο του Βαπτίσματος, γι' αυτό είναι **«η φωνή Του σαν βοή από νερά πολλά»**. Επειδή μετά το βάπτισμα οι άγιοι τελειώθηκαν με δοκιμασίες, γι' αυτό βλέπει τα πόδια Του **«σαν νά' ταν πυρακτωμένα μέσα σε καμίνι»**.

**1.2.** Ανάλογη είναι η **εμφάνιση του «ισχυρού αγγέλου»** στο τέλος του καταστροφικού (τρίτου παγκοσμίου) πολέμου που αναφέρει εδώ ο Ιωάννης: **«Και είδα άλλο άγγελο, ισχυρό, να κατεβαίνει από τον ουρανό, ντυμένο με νεφέλη, και το ουράνιο τόξο πάνω στο κεφάλι του, και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν πύρινοι στύλοι»**.

Και στον «άγγελο» αυτό, το πρόσωπό του λάμπει σαν τον ήλιο, και τα πόδια του είναι σαν πύρινοι στύλοι. Και είχε περιβληθεί νεφέλη, που σημαίνει ότι πρόκειται για σωματική εμφάνιση του Κυρίου: **«Άλλωστε και ο Ησαΐας διά της νεφέλης εννόησε την σάρκα (του Κυρίου)»** λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης.<sup>1</sup>

**«Ο Κύριος, ο Άγγελος της μεγάλης βουλής, κατεβαίνει από τον ουρανό ντυμένος με ένα σύννεφο σάρκας. Όπως επίσης και ο Ησαΐας λέει: «Ίδού, ο Κύριος κάθεται επάνω σε νεφέλη κούφη, και θα έρθει στην Αίγυπτο»**, αναφέρει και ο Αιδέσιμος Μπηντ.<sup>2</sup> Ακόμη και κατά τον Ιουδαίο ιστορικό Ιώσηπο<sup>3</sup> μετά την έξοδο των Ιουδαίων από την Αίγυπτο, η νεφέλη που κάλυπτε τη σκηνή και οδηγούσε τον Ισραήλ «σήμαινε την επιφάνεια του Θεού». Και όπως επίσης εξηγεί ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«Στον μεγάλο Μωυσή διά φωτός άρχισε η εμφάνιση του Θεού, μετά διά νεφέλης διαλέγεται μ' αυτόν ο Θεός, κατόπιν επειδή ήδη είχε γίνει (πνευματικά) υψηλότερος και τελειότερος βλέπει τον Θεό σε γνώφο»**.<sup>4</sup>

Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος βεβαιώνει:

<sup>1</sup> «...άλλως τε και του Ήσαΐου την σάρκα διά τής νεφέλης νοήσαντος· Ίδου γάρ, φησί, Κύριος κάθεται επί νεφέλης κούφης». Και «ό γάρ τότε εν τῷ στύλῳ τής νεφέλης λαλήσας Θεός μετά ταῦτα ἐφανέρωθη εν σαρκί». (Αγίου Γρηγορίου Νύσσης στους ψαλμούς, τ. 5, σ. 106). «Νεφέλη κούφη» λέγεται και η Παρθένος εκ της οποίας την σάρκα έλαβε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, διότι δεν εβαρύνθη με σπέρμα για να Τον γεννήσει: **«Νεφέλην κούφην εικότως ό λόγος την Παρθένον εκάλεισεν, ότι άνθρωποποιού σπέρματος βάρος ούκ εδέξατο»**.

<sup>2</sup> Από το βιβλίο του Edward Marshall «Η ερμηνεία της Αποκάλυψης» υπό του **Αιδέσιμου Μπηντ** (Venerable Bede ή Beda, +735). Κάθε αναφορά στον Μπηντ θα είναι από αυτό το βιβλίο. Ησαΐας, κεφ. 19: **«Ίδού Κύριος κάθεται επί νεφέλης κούφης και ήξει εις Αίγυπτον»...**

<sup>3</sup> «...παρήν δ' ή νεφέλη και στάσα ύπέρ την σκηνήν εσήμαινε την επιφάνειαν του Θεού». (Flavius Josephus, Ιουδαϊκή αρχαιολογία, βιβλίο 3ο, κεφ. 310). Διότι πράγματι αναφαίρεται ότι η νεφέλη ακτινοβολούσε τη λαμπρότητα (δόξα) του Κυρίου: **«...και ούκ ήδύναντο οι ιερείς στήναι λειτουργείν από προσώπου τής νεφέλης, ότι έπλησεν δόξα Κυρίου τον οίκον»**. (Γ Βασ. 8:11)

<sup>4</sup> «...Τῷ μεγάλῳ Μωϋσῆ διά φωτός ήρξατο ή του Θεοῦ επιφάνεια, μετά ταῦτα διά νεφέλης αὐτῷ ό Θεός διαλέγεται, εἶτα ύψηλότερος και τελειότερος ήδη γενόμενος εν γνώφῳ τὸν Θεὸν βλέπει». (15η ομιλ. τ. 6, σ.322).



**«Έτσι πάντα φαίνεται ο Θεός. Διότι νεφέλη και γνόφος κυκλικά γύρω του, και: Κάθεται επί νεφέλης κούφης, και πάλι: Ο θέσας νέφη την επίβασή του, και: Νεφέλη τον πήρε από τα μάτια τους, και: Ως Υιός ανθρώπου ερχόμενος επί των νεφελών. Για να πιστεύσουν λοιπόν, ότι παρά του Θεού η φωνή προφέρεται, από εκεί (εκ της νεφέλης) έρχεται» (κατά την Μεταμόρφωση).<sup>5</sup> Και σε ομιλία του στις Πράξεις των Αποστόλων λέει ο ιερός Χρυσόστομος ότι η νεφέλη είναι αποκλειστικό σύμβολο της θείας δυνάμεως: **«διότι δεν φαίνεται πουθενά κάποια άλλη δύναμη να είναι επί νεφέλης».****

Οι αγγελικές δυνάμεις συνοδεύουν τον Χριστό στις εμφανίσεις του, και έτσι θα συμβεί κατά την Δευτέρα Παρουσία καθώς εξηγεί ο ίδιος ο Κύριος στους Αποστόλους την παραβολή των ζιζανιών: **«ο δε θερισμός είναι συντέλεια του αιώνας, οι δε θερισταί άγγελοι...»** Και: **«έτσι θα γίνει στην συντέλεια του αιώνας. Θα εξέλθουν οι άγγελοι και θα διαχωρίσουν τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων»**, (Ματθ. 13:49). Στη Συντέλεια θα είναι γενική η σύναξη των αγγέλων μαζί με την ένδοξη παρουσία του Κυρίου: **«Όταν δε έλθει ο υιός του ανθρώπου εν τη δόξη Αυτού και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' Αυτού, τότε θα καθίσει επί θρόνου δόξης Αυτού».** (Ματθ. 25:31). Από τον άγιο Οικουμενίο (10ος αιώνας) συμπεραίνουμε ότι στην αναφορά της νεφέλης περιέχεται η έννοια των αγγελικών ταγμάτων: **«Νομίζω δε ότι κατά κάποιο τρόπο η θεία Γραφή ονομάζει τους αγίους αγγέλους νεφέλες διά το ελαφρόν αυτών και μετάρσιον και για την κίνησή τους στον αέρα...»** (Ερμην. στην Αποκ.).

Και οι άγιοι Καππαδόκες ερμηνευτές της Αποκάλυψης **Ανδρέας και Αρέθας**, σαν νεφέλες εννόησαν τους αγίους αγγέλους και τους ανθρώπους που συνοδεύουν τον Χριστό, όπως στον καιρό της 2ας Παρουσίας: **Νεφέλες όμως μπορεί να νοούνται και οι ασώματες αγγελικές δυνάμεις (Ανδρέας - Αρέθας), σύμφωνα με το ψαλμικό «ο θέσας νέφη την επίβασή Του».** (Ψαλμ. 103:2). Επίσης: **Μπορεί να πρόκειται περί των Αγίων «των θεοφιλώς βιούντων» (Αρέθας, Δίδυμος Αλεξανδρείας) σύμφωνα με το λόγο του αποστόλου Παύλου, που λέει πως κατά τη Δευτέρα Παρουσία θα αρπαγούν (οι άγιοι) «σε νεφέλες, σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα».**<sup>6</sup>

Επομένως **η εμφάνιση του ισχυρού αγγέλου είναι εμφάνιση του Χριστού** μαζί με αγγελικές δυνάμεις, αλλά και αγίους ανθρώπους, που αποτελούν επίσης το «σώμα» Του, και έλαβαν κατόπιν αγώνων την διακριτική πνευματική γνώση που είναι πυρ που δεν μπορεί να αναμιχθεί με κοσμικές πλάνες αλλά ως χόρτα τις κατακαίει, και με αυτούς ο Κύριος πορεύεται σαν με πύρινα πόδια: **«και τα πόδια του σαν πύρινοι στύλοι».** **Είναι**, λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, **«ζωή ο Κύριος, διά του οποίου γίνεται κατά τον αποστολικό λόγο σε όλο το σώμα αυτού η προσαγωγή προς τον Πατέρα... Σώμα δε Αυτού καθώς έχει πολλές φορές ειπωθεί είναι όλη η ανθρώπινη φύση στην οποία αναμίχθηκε».**<sup>7</sup>

### **1.3. Τι σημαίνει το ουράνιο τόξο και η νεφέλη του «ισχυρού Αγγέλου».**

**«Κεφαλή δε Χριστού ο Θεός»**, κατά τον Απόστολο Παύλο (Α Κορ11:3), γι' αυτό **«και το ουράνιο τόξο επί της κεφαλής του, και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο».** Το ουράνιο τόξο, που συμβολίζει από την εποχή του κατακλυσμού την θείκη ειρήνη, το είδαμε όταν ο Ιωάννης

<sup>5</sup> **«Ούτως άει φαίνεται ο Θεός. Νεφέλη γάρ και γνόφος κύκλω αυτού· και, Κάθηται επί νεφέλης κούφης· και πάλιν, Ό πιθείς νέφη την επίβασιν αυτού· και, Νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από τών όφθαλμών αυτών· και, Ως Υιός ανθρώπου ερχόμενος επί τών νεφελών. Ίν' ούν πιστεύσωσιν, ότι παρά του Θεού ή φωνή φέρεται, εκείθεν έρχεται».** Και πάλι: **«Διό και ο εύαγγελιστής τουτο αυτό άσφαλιζόμενος, φησιν, ότι εκ τής νεφέλης ήν ή φωνή, τουτέστιν, εκ του Θεού».** (Ομιλία εις το κατά Ματθαίον, τ. 58, σ. 553)

<sup>6</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη **«Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση»**, έκδοση Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, 1994, σελ. 99. Κάθε νέα αναφορά των Καππαδοκών Ανδρέα και Αρέθα θα είναι από το βιβλίο αυτό του κ. Μαυρομάτη.

<sup>7</sup> **«Ζωή δε ο Κύριος, δι' ού γίνεται, κατά τον άποστολικόν λόγον, παντί τῷ σώματι αυτού ή προσαγωγή προς τον Πατέρα, όταν παραδιδῶ την βασιλείαν ήμῶν τῷ Θεῷ και Πατρί. Σώμα δε αυτού, καθώς εΐρηται πολλάκις, πᾶσα ή ανθρωπίνη φύσις ή κατεμίχθη».** (Σώμα Του είναι «δυνάμει» όλη η ανθρωπότητα, αλλά μόνο οι πιστοί είναι ενεργά μέλη Του, και σώζονται). Λόγος στο «πότε και αυτός ο Υιός υποταγῆσεται τῷ υποτάξαντι Αυτῷ τα πάντα».

ήρθε σε πνευματική κατάσταση<sup>8</sup> και βλέπει **όραση Θεού πάνω σε φοβερό θρόνο**, και ουράνιο τόξο γύρω από τον θρόνο (Απ. 4:2-3). Αυτό σημαίνει ότι όσοι είναι του Ιησού Χριστού, που είναι εκτός από τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός, είναι εκείνοι που έχουν αληθινή ειρήνη μέσα τους, διότι αυτός είναι επωνύμως **«άρχων ειρήνης»** κατά τον προφήτη Ησαΐα (9:6): **«και καλείται το όνομά Του μεγάλης βουλής άγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνας»**. «Μεγάλη βουλή» είναι το Μυστήριο της σάρκωσης του Υιού του Θεού για τη σωτηρία μας, και επομένως ο **«μεγάλης βουλής άγγελος»** είναι ο Ιησούς Χριστός, που ονομάζεται Θεός ισχυρός, ενώ συγχρόνως σαν άνθρωπος είναι **«παιδίον» που «εγεννήθη ημίν, υιός και εδόθη ημίν»**.

Ο Υιός του Θεού ονομάζεται και **άγγελος στην Γραφή**, και αυτός είναι στον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης ο εμφανιζόμενος, και όχι ο Πατήρ, λέει<sup>9</sup> ο άγιος Νεκτάριος στην Ιερά Κατήχησή του. Διότι μετά την εξέταση των σχετικών χωρίων της Αγίας Γραφής καταλήγει σε αποδείξεις δύο ειδών: «α) Σε αποδείξεις που μαρτυρούν ότι όλες οι θείες εμφανίσεις που έγιναν κατά την Παλιά Οικονομία οι αναφερόμενες στην Παλιά Γραφή αναφέρονται σε ένα και το αυτό θείο πρόσωπο και β) Σε αποδείξεις που μαρτυρούν ότι **το ένα αυτό θείο πρόσωπο είναι ο Λόγος του Θεού** ο οποίος ανέλαβε και ετελείωσε το έργο της Οικονομίας, και ότι αυτός είναι ο αρχηγός της Παλιάς και Καινής Διαθήκης». Λέγεται επομένως και **«Άγγελος»** ο Υιός και Λόγος του Θεού, συμπεραίνει ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως: **«Ωστε ο (άγγελος) στην έρημο, και στην βάτο, και στην νεφέλη ο άγγελος του Θεού, ο ομιλήσας στον Αβραάμ και Ιακώβ και Μωυσή και στην Άγαρ, είναι ο αποκαλυπτόμενος Θεός»** («ο Ων» κατά τους Εβδομήκοντα δηλ. ο Υπάρχων).

Έτσι δεν είναι περίεργο που εμφανίζεται σαν «Άγγελος» ο Ιησούς Χριστός στο σημείο αυτό της Αποκάλυψης. Και είναι πράγματι **«Ισχυρός Άγγελος»** γιατί είναι και Θεός. Και σαν άγγελος είναι από άλλον αποστελλόμενος, δηλαδή βεβαιωνόμαστε ότι **αυτός που εμφανίζεται είναι ο Υιός του Θεού, σταλμένος από τον Πατέρα**.<sup>10</sup>

Νεφέλη είναι επομένως η Εκκλησία,<sup>11</sup> που είναι **«σώμα Χριστού»**, η οποία σύμφωνα με την περιγραφόμενη υπό του Ιωάννου οπτασία, εκπροσωπείται από τέλεια και διακριτικά μέλη της, με **κέντρο τον Κύριο Ιησού Χριστό** ο οποίος παρίσταται προσωπικά ως **Υιός Θεού και Υιός ανθρώπου** (με το ως νεφέλη ελαφρότερο από κάθε βάρος αμαρτίας σώμα Του, που έλαβε από τη Θεοτόκο Μαρία). Η Θεοτόκος είναι η πρώτη που, μετά τον Υιό της, έχει δικαιωματικά θέση σε αυτή την ισχυρή εμφάνιση, γιατί **προηγείται όλης της λογικής κτίσης στην αρετή**. Επειδή η Θεοτόκος, λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας, **«δεν περιορίσθηκε να ευεργετήσει μόνο τους ανθρώπους κι αυτόν εδώ τον κόσμο, σαν να είχε βάλει όριο στις δωρεές της τον Ουρανό. Αντίθετα κι αυτόν τον Ουρανό τον ξεπέρασε, κι αυτόν τον "κάλυψε" με την αρετή της. Γιατί φάνηκε χρήσιμη και στους Αγγέλους, στις ίδιες τις Αρχές και Εξουσίες. Έκαμε να ανατείλει και γι' αυτούς το φως, τους έδωσε τη δυνατότητα να γίνουν σοφότεροι από πριν και καθαρότεροι, να γνωρίσουν την αγαθότητα και τη σοφία του Θεού καλύτερα. Γιατί η "πολυποίκιλη σοφία του Θεού δια μέσου αυτής γνωρίσθηκε στις Αρχές και στις Εξουσίες, και το βάθος του πλούτου της σοφίας και της**

<sup>8</sup> Διαβάστε: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)

<sup>9</sup> Διαβάστε σχετικό απόσπασμα: <https://www.imdleio.gr/apocalypse/04/agNektarios-angel.pdf>

<sup>10</sup> «...άγγελο δε για να γνωρίσομε ότι δεν είναι ο Πατήρ αυτός που οράθηκε, αλλά ο Μονογενής Υιός...» λέει και ο Θεοδώρητος ερμηνεύων την εμφάνιση του Θεανθρώπου στον Ιακώβ, όπως εξιστορείται στο 31ο κεφ. της Γένεσης και αναφέρει ο άγιος Νεκτάριος. Βλ. <https://www.imdleio.gr/apocalypse/04/agNektarios-angel.pdf> στην υποσημ. (1) της σελ. 4 (249).

<sup>11</sup> Η νεφέλη εκάλυπτε την αρχαία σκηνή των Ισραηλιτών στην έρημο, και ήταν τότε η νεφέλη δήλωση της εμφάνισης του Θεού και η σκηνή ο τύπος της αληθεστάτης σκηνής που είναι η Εκκλησία κατά τον άγιο Κύριλλο. **«Άμα τε γάρ έγήγερται και άνέτειλεν επί τής γής ή άληθεστάτη σκηνή, τουτέστιν ή Έκκλησία, πεπλήρωται τής δόξης του Χριστού· τὸ γάρ καλύπτεσθαι τῇ νεφέλῃ τὴν αρχαίαν σκηνήν, οὐχ ἕτερον, οἶμαί που, παρὰ τοῦτο δηλοῖ»**. (Αγίου Κυρίλλου τ. 68, σ. 393).

**γνώσεως του Θεού" διά μέσου αυτής, σαν να χρησιμοποιούσαν τα μάτια ή το φως το δικό της, το είδαν καθαρά όλοι. Έτσι η Παρθένος υπήρξε ο μοναδικός οδηγός κάθε ψυχής και κάθε νου προς την αλήθεια του Θεού».**<sup>12</sup> Είναι λοιπόν, η Θεοτόκος, πνευματική μητέρα όλης της Εκκλησίας, έχει «τα δευτερεία της Τριάδος», είναι η «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ», και επομένως η πρώτη που έχει θέση μαζί με τον Υιό της στην εμφάνιση του «ισχυρού αγγέλου». Όμως δεν βρίσκεται ψηλά στον Ουρανό και μακριά από τον αγωνιζόμενο πιστό λαό η Παναγία, αλλά συνεχώς και με πολλούς τρόπους τον βοηθάει, όπως φαίνεται και από τις εκατοντάδες ονομασίες των ναών που έχει σε διάφορα μέρη της Γης, που όλοι κτίσθηκαν μετά από θαυματουργίες της.

Και οι Απόστολοι ως οι κατ' εξοχήν στύλοι πυρός που πορεύονται με τα λόγια του Αγίου Πνεύματος φωτίζοντας την Οικουμένη μετέχουν επίσης στην ισχυρή αυτή παρουσία. **«Διότι στύλοι όπως και εδραίωμα της αληθείας έγιναν οι μακάριοι Μαθητές»...**<sup>13</sup> λέει ο άγιος Κύριλλος (ερμηνεύοντας το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον). Έγιναν οι Απόστολοι δεύτεροι στύλοι πυρός μετά τον Κύριό τους, ο οποίος ως στύλος πυρός εφώτιζε τον παλιό Ισραήλ κατά την πορεία του στην έρημο.

#### **1.4. Συνοπτικά για τον «ισχυρό άγγελο» και για το ανοικτό βιβλίο.**

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο «ισχυρός άγγελος» του 10ου κεφαλαίου, που βλέπει ο Ιωάννης, είναι όραση του Θεανθρώπου, στην οποία **συμμετέχει η θριαμβεύουσα Εκκλησία μαζί με αγγέλους.** Και είναι η θριαμβεύουσα Εκκλησία αυτή, διότι κατεβαίνει από τον Ουρανό, ενώ στο όραμα της αρχής της Αποκάλυψης είναι όλη η Εκκλησία, ζώντων και κεκοιμημένων, μαζί με τον Ιησού Χριστό.<sup>14</sup> Γι' αυτό λοιπόν είναι **«άλλος»** ο «ισχυρός άγγελος»: **«Και είδα άλλο άγγελο, ισχυρό, να κατεβαίνει από τον ουρανό»...**

Αυτός ο Ισχυρός Άγγελος **«έχει στο χέρι του ένα βιβλίο ανοιγμένο».** Στην αρχή της Αποκάλυψης ο Κύριος με **«φωνή μεγάλη σαν σάλπιγγα»** προτρέπει τον Ιωάννη να γράψει τα οράματα που βλέπει σε ένα βιβλίο και να το στείλει στις επτά Εκκλησίες: **«Ό,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίο και στείλε το στις επτά Εκκλησίες»** (1:11). Το βιβλίο τώρα το παίρνει έτοιμο ο Ιωάννης από τον Ισχυρό Άγγελο, και είναι μικρό, όπως του λέει και η Ουράνια φωνή, ενώ επίσης τονίζει ότι είναι **ανοιγμένο:** **«Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει: Πήγαινε, λάβε το μικρό βιβλίο (βιβλιδάριον) το ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη»** (10:8).

Το ανοιγμένο βιβλίο σημαίνει ότι η εποχή αυτή, των γεγονότων του 3ου παγκοσμίου πολέμου, είναι εποχή πολύ σημαντικής κρίσης που συμβαίνει όμως πριν την τελική κρίση. Και πράγματι η εξολόθρευση του μεγαλύτερου μέρους της ανθρωπότητας από τον πόλεμο και τις άλλες σχετικές επιπτώσεις, όπως πείνα, ασθένειες κλπ, γίνεται αιτία μερικής, αλλά σημαντικής κρίσης υπό του Θεού. Διότι είναι γνωστό ότι μετά τον θάνατο του ανθρώπου γίνεται η κρίση του από τον Θεό, και καθορίζεται ο τόπος της προσωρινής διαμονής του μέχρι την Συντέλεια, οπότε όλοι θα κριθούν οριστικά αφού αναστηθούν και τα σώματα των νεκρών. Για το **ανοιγμένο Ευαγγέλιο** ειδικότερα, που το βλέπομε και στον δεσποτικό θρόνο των εκκλησιών, λέει ο γέροντας **Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006): «Ο Κύριος (στην τελική κρίση) θα κρατά (ανοικτό) το βιβλίο της ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοικτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - που δηλώνει ότι δεν υπάρχει έλεος στη Δευτέρα**

<sup>12</sup> Λόγος του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα στην Κοίμηση της Θεοτόκου. «Η Θεομήτωρ», έκδοση Αποστ. Διακονίας, Αθήνα, 1995, σελ. 164-221. Μετάφραση Παν. Νέλλα.

<sup>13</sup> Και πάλιν: «Έστερεώθησαν γάρ οι τήν γήν άνέχοντες άγιοι μαθηται τήν έξ ύψους δύναμιν, τοϋτ' έστι, τήν δια τοϋ άγίου Πνεύματος χάριν άμφιασάμενοι. Στύλοι δε ήσαν αύτοι, κατά συμμορφίαν τήν ως προς Χριστόν, και καθ' όμοίωσιν τήν έν χάριτι δια Πνεύματος». (Αγίου Κυρίλλου PG 68 (τ. 68), σελ. 268)

<sup>14</sup> Δείτε την σελ. 19 του Α' τεύχους: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)



**Παρουσία.** Ενώ στο τέμπλο είναι κλειστό το βιβλίο πού κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε έλεος». <sup>15</sup>

**«Αυτό το ανοιχτό βιβλίο αναφέρεται και στον (προφήτη) Δανιήλ (7:10), όταν σε δικαστήριο που είδε σε όραμα, ανοίγονταν βίβλοι... Εάν όμως στον Δανιήλ αναφέρονται "βίβλοι" και εδώ "βιβλίον", δεν υπάρχει διαφωνία. Διότι στον Δανιήλ οι βίβλοι είναι της Παγκοσμίου Κρίσεως εμφανίσεις δικαίων και αδίκων την διάγνωση»** (Αρέθας). <sup>16</sup> δηλ. τα βιβλία φανερώνουν ποιοι είναι δίκαιοι και ποιοι άδικοι μέσα από τις καταγεγραμμένες πράξεις όλων των ανθρώπων. Ενώ εδώ, στο 10ο κεφάλαιο, έχουμε, ενωρίτερα, μια μερική κρίση. Η μερική αυτή κρίση δεν επικεντρώνεται στο να φανερώσει ποιοι ακριβώς είναι οι δίκαιοι και ποιοι οι αμαρτωλοί, διότι μέχρι τη Συντέλεια η θέση των ανθρώπων ακόμη και των κεκοιμημένων μπορεί να μεταβληθεί με τις προσευχές και ελεημοσύνες υπέρ αυτών, σε σχέση και με τα έργα των τελευταίων ενόσω ζούσαν, που μπορούν να αποφέρουν καλούς ή κακούς καρπούς <sup>17</sup> μέχρι την τελική Κρίση κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου.

Αυτά που φανερώνονται και κατακρίνονται τώρα από το ανοιχτό βιβλίο είναι τα είδη της πλάνης και των αμαρτιών (ηθικής και δογματικής φύσης) που οδήγησαν σταδιακά μέχρι την ανθρωποσφαγή του Γενικού Πολέμου, αλλά και οι πρωταίτιοι του κακού, όπως ο πάπας της Ρώμης, για τον οποίο ο άγιος Κοσμάς είπε: **«Τον πάπα να καταράσθε γιατί αυτός θα είναι η αιτία».** <sup>18</sup>

Στη Συντέλεια η ιστορική διαδρομή των ανθρώπινων γεγονότων τελειώνει, ενώ η εμφάνιση του «ισχυρού αγγέλου» γίνεται ενωρίτερα, όταν υπάρχουν ακόμη ζώντες από τον γενικό πόλεμο, τους οποίους ακριβώς με την παρουσία Του, πρώτα απ' όλα, ειρηνεύει. Και επειδή περισσότερο ταραγμένοι είναι οι άστατοι στην πίστη, σαν την θάλασσα, που όταν πνεύσει πειρασμικός άνεμος σηκώνονται κατά κύματα χτυπώντας τα διασωστικά πλοία των κατά τόπους Εκκλησιών, το δεξί του πόδι το ακουμπάει σ' αυτούς (που εκπροσωπούν τη «θάλασσα»), επειδή εκεί χρειάζεται μεγαλύτερη δύναμη για να ειρηνεύσουν, και το αριστερό, που συμβολικά έχει μικρότερη δύναμη, στην σταθερή γη, δηλ. στους πιστούς: **«Και έθεσε το πόδι του το δεξί πάνω στη θάλασσα και το αριστερό πάνω στη γη»...**

**«Τα πόδια του, όπως έχουμε πει παραπάνω, είναι οι Απόστολοι. Ότι και τα δύο μέρη, στη θάλασσα και τη γη, πατιούνται κάτω από τα πόδια Του, σημαίνει ότι όλα τα πράγματα τοποθετούνται κάτω από τα πόδια Του. Επιπλέον, ο ίδιος (ο Ιωάννης) τον αποκαλεί Άγγελο, που σημαίνει αγγελιοφόρο του Πατέρα. Γι' αυτό καλείται ο Άγγελος της μεγάλης βουλής. Λέει επίσης ότι φώναξε με δυνατή φωνή. Η μεγάλη φωνή είναι για να πει τα λόγια του παντοδύναμου Θεού του Ουρανού στους ανθρώπους και να δοθεί μαρτυρία ότι μετά που η μετάνοια κλείσει, δεν θα υπάρξει καμία ελπίδα (αλλαγής) στη συνέχεια».** Αυτά λέει ο άγιος ιερομάρτυς Βικτωρίνος, <sup>19</sup> ο οποίος συμφωνεί πως ο εμφανιζόμενος άγγελος είναι ο Κύριος μαζί με τους Αποστόλους (και αγίους με τα αυτά χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος). Και πιο πριν είπε: **«Αυτός (ο Ιωάννης) υποδηλώνει ότι ο "ισχυρός άγγελος" ο οποίος, λέει, κατέβηκε από τον ουρανό, ντυμένος με ένα σύννεφο, είναι ο Κύριός μας»...**

«Ο άγγελος έθεσε το πόδι του το δεξί πάνω στη θάλασσα, το δε αριστερό πάνω στη γη.

<sup>15</sup> Το (Α 05) στο: [https://www.imdle0.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf)

<sup>16</sup> Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 189-190.

<sup>17</sup> Τα συγγράματα πχ των αγίων οδηγούν τους ανθρώπους στο Θεό και τη σωτηρία, ενώ των αθέων ή αιρετικών στην απώλεια, οπότε αν και δεν αγωνίζονται πλέον με το σώμα τους, στους πρώτους αυξάνεται ο καρπός μέχρι την Συντέλεια ενώ στους δεύτερους μειώνεται η χάρη δηλ. αυξάνει η ανάλογα με το αποτέλεσμα τους στις ψυχές.

<sup>18</sup> Η 90ή προφητεία: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>19</sup> Από την ερμηνεία του αγίου Βικτωρίνου (+303) στην Αποκάλυψη. Πρόκειται για τον επίσκοπο της πόλης Pettau (Petabium, Poetovio), στο Drave της Στυρίας, (Αυστρία), που εορτάζει στις 2 Νοεμβρίου. Ενίοτε συγχέεται με ένα Λατείνο ρήτορα Βικτωρίνο.

**Αυτό φανερώνει πρώτα - πρώτα το μέγεθος και τη δύναμη αυτού του αγγέλου.** Μετά δείχνει την τάξη και τη θέση των στοιχείων. Επειδή το νερό βρίσκεται πάνω στην (ξηρά) γη γι' αυτό και έγραψε πρώτα τη θάλασσα και μετά τη στεριά. **Και επειδή πάντοτε το δεξί μέρος όλων των πραγμάτων είναι πιο δυνατό του αριστερού, γι' αυτό και ο άγγελος βάζει το δεξί του πόδι στη θάλασσα... Λέει ο Δαβίδ: Θα πέσει από το κλίτος σου χιλιάς και μυριάς (δέκα χιλιάδες) από τα δεξιά σου. (Ψαλμ. 90ος)... Αυτό σημαίνει ότι από τα δεξιά οι επιβουλές των δαιμόνων είναι δεκαπλάσιες εκείνων που είναι από τα αριστερά (Αρέθας)».**<sup>20</sup> Επομένως με θαυμαστή επέμβαση στα πράγματα της γης ο «ισχυρός άγγελος», που κατεβαίνει από τον Ουρανό, **αποκαθιστά την ειρήνη** περιορίζοντας με την εμφάνισή του τη δράση των πονηρών πνευμάτων και ενισχύοντας αοράτως τις ψυχές των ανθρώπων. Η δράση αυτή του αγγέλου είναι πνευματική και η παρουσία του **δεν γίνεται αντιληπτή στο υλικό πεδίο**, παρά μόνο όταν θελήσει να βεβαιώσει ο ίδιος τον κόσμο, με κάποιο σημάδι,<sup>21</sup> για την επιτελούμενη ειρηνοποιό επέμβασή του.

### **1.5. Η ειρήνευση από τον «ισχυρό Άγγελο» μετά τα γεγονότα της Πόλης.**

Στις προφητείες των γεγονότων της τελικής φάσης του πολέμου της Κωνσταντινούπολης προβλέπεται **θαυματουργική επέμβαση του Θεού για να σταματήσει ο πόλεμος, ώστε να υπάρξει κατόπιν μια ειρηνική περίοδος στην οποία να διαδοθεί σε όλο τον κόσμο η Ορθοδοξία**, και αυτό το τόνιζε ο γέροντας Παΐσιος:

**«Αυτήν την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του. Θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός; Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Πονηρού. Θα επιστρέψουν στο Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια. Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη. Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό, και θα βγάλει απ' αυτό καλό τελικά. Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Θα σε τραβάν, για να τους πεις για το Χριστό! Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη και μετά (αργότερα), ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής, να κρίνει τον κόσμο. Άλλο Κρίση, άλλο μια επέμβαση του Χριστού, για να βοηθήσει το πλάσμα Του».**<sup>22</sup>

Ανάλογες είναι και οι προφητείες Ρώσων αγίων για την ειρηνική περίοδο μετά τον πόλεμο, η οποία αποκαλείται και «**αναλαμπή της Ορθοδοξίας**», και βρίσκονται σε συμφωνία με το εξεταζόμενο εδώ εδάφιο της Αποκάλυψης: **«Ο Σταυρός του Χριστού θα λάμψει σε όλη την υφήλιο και η Πατρίδα μας (εννοεί τη Ρωσία, αλλά και κάθε Ορθόδοξη χώρα) θα μεγαλυνθεί και θα γίνει σαν φάρος στο σκοτάδι για όλους».** Γέροντας Αριστοκλής της Μόσχας, ο Αγιορείτης (+1918. Βλ. και Επίτομο υπό ΛΜΔ).

**«Πάντα τα έθνη»,** λέει ο ψαλμωδός, **«κτυπήστε τα χέρια σας χαρούμενα, φωνάξτε με αγαλλίαση προς τον Θεό, διότι ο Κύριος που είναι ύψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας σε όλη τη γη, υπέταξε λαούς σε εμάς και έθνη κάτω από τα πόδια μας»...** (ψαλ. 46ος 1-4).

<sup>20</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 190, που στηρίζεται στην ερμηνεία του αγίου Ανδρέα και του Αρέθα Καισαρείας των Καππαδοκών.

<sup>21</sup> Θα ακουστεί φωνή εξ ουρανού λέει ο άγιος Μεθόδιος που θα καλεί σε ειρήνευση τους αντιμαχομένους στην περιοχή της Κωνσταντινούπολης: **«σώμεν, σώμεν, ειρήνην υμίν».** (Α τόμος συλλογής Προφητειών υπό ΛΜΔ, σελ. 68 (80)). [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/09a\\_peri\\_Syntelias\\_glwsif.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/09a_peri_Syntelias_glwsif.pdf) Και ο Λέων ο Σοφός αναφέρει ότι με σημεία (θαυμαστά σημάδια) θα αποκαλυφθεί ο Βασιλιάς της Πόλης: **«Περί του θρυλουμένου και πτωχού βασιλέως... ο μέλλων να αποκαλυφθεί διά τόξων και σημείων θα φανεί»** σελ. 70 (85) στο ίδιο αρχείο.

<sup>22</sup> Από το βιβλίο «**Πνευματική Αφύπνιση**», Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος - Σουρωτή Θεσσαλονίκης, και από τον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ (σελ. 75), όπου θα βρείτε και άλλες αναφορές: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/11\\_gPaisios+.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/11_gPaisios+.pdf)

**Αυτά τα λόγια αναφέρονται από τον Δαβίδ στους Αποστόλους**, λέει ο άγιος Επιφάνιος<sup>23</sup> εκ της μεγαλονήσου Κύπρου. Και είχαν όπως γνωρίζομε εφαρμογή στα χρόνια των δώδεκα Αποστόλων αλλά και των αξίων διαδόχων τους. Και τώρα μετά τον «γενικό πόλεμο» ο κόσμος θα ειρηνεύσει με την επέμβαση του «ισχυρού Αγγέλου» από τα φθοροποιά πνεύματα που είχαμε πριν μάθει ότι λύθηκαν, καλεσμένα από την εμπάθεια του κόσμου και ιδιαίτερα του πεσμένου αστέρος - επισκόπου που άνοιξε το φρέαρ της αβύσσου. Έτσι με πολύ μεγαλύτερη ελευθερία πνεύματος από ότι πριν, οι άνθρωποι υποδέχονται το κήρυγμα της Ορθοδοξίας που επαναλαμβάνεται τώρα ανανεωμένο με πλήρη πνευματική ισχύ, από ενδυναμωμένους στην πίστη κήρυκες. Αυτοί έχουν σαν οδηγό τον Θεολόγο Ιωάννη, που με την Αποκάλυψη εξηγεί όσα έγιναν και όσα λίγα μένουν ακόμη να γίνουν, σύμφωνα με την ανανεωμένη εντολή που του δίνεται άνωθεν να ξαναπροφητεύσει: **«Και μου λένε. Πρέπει πάλι να προφητέυεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλείς πολλούς».** (10:11) **Αυτό γίνεται για λίγο χρόνο** που δηλώνεται από το λιγοστό περιεχόμενο του μικρού βιβλίου...

Το κυριότερο γεγονός, μετά την ειρήνευση των λαών, είναι ότι η κατερχόμενη από τον Ουρανό, θριαμβεύουσα Εκκλησία, συναντάται με την αγωνιζόμενη επί γης Εκκλησία, σε μια ενιαία Εκκλησιαστική Σύναξη για να ληφθούν πολύ σημαντικές αποφάσεις. Όχι απλώς στα ευκόλως νοούμενα ηθικής φύσης θέματα, αλλά κυρίως στα δογματικά, που η σημασία τους είναι μεγάλη, διότι αυτά βεβαιώνουν την αλήθεια στην οποία στηρίζεται η Εκκλησία, δι' αυτών αποκτούμε ευσεβή αντίληψη περί Θεού, και από αυτά εξαρτάται η ύπαρξη αληθινής πνευματικής ζωής καθώς και η ποιότητά της.

#### **1.6. Αναγκαία η Ορθοδοξία και η αποφυγή της εκκοσμίκευσης.**

Η καθημερινή άσκηση σε όλες τις θρησκείες είναι συνυφασμένη με το δόγμα λέει ο άγιος γέρων Σωφρόνιος Σαχάρωφ (1896-1993): **«Στη βάση κάθε ασκητικής παράδοσης υπάρχει απαραίτητα το ένα ή το άλλο δόγμα (θεωρία). Κάθε θρησκεία - ειδωλολατρεία, ιουδαϊσμός, μωαμεθανισμός, πανθεισμός, Χριστιανισμός - διαθέτει τη δική της ασκητική παράδοση, που διακρίνεται από τις άλλες, και η διαφορά αυτή προσδιορίζεται από τη διαφορά των δογματικών αντιλήψεων».**<sup>24</sup> Για το λόγο αυτό έλεγε ο γέροντας Σωφρόνιος ότι **«Τρία πράγματα δεν μπορώ να κατανοήσω»: 1) πίστη χωρίς δόγμα, 2) Χριστιανισμό έξω από την Εκκλησία και 3) Χριστιανισμό χωρίς άσκηση. Και τα τρία αυτά: Εκκλησία, δόγμα, και ασκητική, δηλαδή Χριστιανική άσκηση, συνιστούν για εμένα ενιαία ζωή».**<sup>25</sup>

Όταν στον άνθρωπο η καρδιά του είναι καθαρή, και δεν βγαίνουν απ' αυτή πονηροί διαλογισμοί, τότε ο Θεός μπορεί να φανερωθεί σ' αυτόν, όπως βεβαιώνει ο Κύριος Ιησούς: είναι **«μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά, διότι αυτοί θα δουν τον Θεό».** Όμως η "πολιτισμένη ανθρωπότητα", δίνει προτεραιότητα στην κοσμική σοφία και όχι στην καθαρότητα της καρδιάς. Αυτό δείχνει ότι ακολουθεί τη γραμμή του δυτικού μοναχού Βαρλαάμ, αντίθετα από όσα δίδασκε ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς (+1359).

Γράφει ο καθηγητής κ. Χρήστου: **«Χωρίς την παιδεία και τη φιλοσοφία, έλεγε ο Βαρλαάμ, και εδέχονταν οι οπαδοί του, οποιαδήποτε καθαρότης και αγιότης δεν είναι αρκετή για να απαλλάξει τον άνθρωπο από την άγνοια και να τον φέρει κοντά στο Θεό... Αν όμως είναι έτσι, απαντά ο Παλαμάς, οι αρχαίοι σοφοί θα ήσαν θεοειδέστεροι και θεοπτικότεροι από τους πατριάρχες, τους προφήτες και τους αποστόλους, που δεν διακρίνονταν για την κοσμική τους**

<sup>23</sup> «...Διὰ τοῦτο ἔφη εὐδόκησα, ὡς καὶ Δαυὶδ λέγει ἐκ προσώπου τῶν ἀποστόλων τῶν εἰς τὸν Κύριον πεπιστευκότων καὶ μετὰ χαρᾶς τοῖς ἔθνεσι τὴν αὐτοῦ χάριν ὑποδεικνυόντων, ὅτι **ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν...**» Από την: «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα εἰς Παμφυλίαν τοῖς περὶ τὸν πρεσβύτερον Ματίδιον καὶ Ταρσῖνον καὶ Νέωνα καὶ Νουμεριανὸν Σουέδρων καὶ Παλλάδιον πολιτευόμενον περὶ πίστεως πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ ἄλλων μερῶν τῆς πίστεως...» του ἁγίου Επιφανίου, επισκόπου Κωνσταντίας της νήσου Κύπρου.

<sup>24</sup> «Αγώνας Θεογνωσίας», Β έκδοση 2006, σελ. 301.

<sup>25</sup> Ως άνω, σελ. 300.



μόρφωση. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει... - **Χωρίς καθαρότητα, (έλεγε ο Παλαμάς) και αν μάθεις όλη τη φυσική φιλοσοφία από τον Αδάμ έως το τέλος του κόσμου, δεν θα είσαι λιγότερο, αν δεν είσαι περισσότερο, μωρός (ανόητος) παρά σοφός. Και χωρίς εκείνη (την κοσμική φιλοσοφία), αν καθαρισθείς και απαλλάξεις την ψυχή από τα πονηρά ήθη και δόγματα, θα αποκτήσεις τη σοφία του Θεού που νικά τον κόσμο και θα συναναστραφείς με αγαλλίαση τον μόνο σοφό Θεό.**<sup>26</sup>

Είναι επόμενο όταν ξεκινάς λανθασμένα να πέφτεις σε πλάνες. Και όπως ο ίδιος ο Βαρλαάμ, χωρίς να προηγηθεί μετάνοια, έβλεπε οράματα του πονηρού, έτσι οι άνθρωποι πολύ περισσότερο τώρα, στην εποχή της πνευματικά συγκρητιστικής παγκοσμιοποίησης είναι εκτεθειμένοι στη σύγχυση από την προώθηση κάθε αίρεσης και πλάνης παράλληλα με την Ορθοδοξία, μη μπορώντας να διακρίνουν τι είναι από τον Θεό και τι αποτελεί απομίμηση φτιαγμένη από τον πονηρό. Κάποιοι μάλιστα νομίζουν ότι μπορούν να χρησιμοποιούν ανατολικές ασκήσεις, (όπως γιόγκα, αυτοσυγκέντρωση κλπ) συγχρόνως με την Ορθόδοξη άσκηση (Νηστεία, ευχή του Ιησού, αγρυπνία κλπ). Είναι απαραίτητο όμως να μένομε στην Ορθόδοξη διδασκαλία που δίνει προτεραιότητα στην κάθαρση της καρδιάς του ανθρώπου. Όταν, αντίστοιχα, η Εκκλησία, που είναι σαν καρδιά που κρατάει σε ζωή όλη την ανθρωπότητα, καθαρισθεί από τις πλάνες που την τριγυρίζουν, μόλις ο «ισχυρός άγγελος» δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για την μεγάλη Σύναξη, τότε όλη η Οικουμένη θα είναι έτοιμη να δεχθεί τον (καθαρό από πλάνες) λόγο του Θεού, όπως και το άτομο που καθαρίζει την καρδιά του γίνεται έτοιμο να δεχθεί την αλήθεια του Θεού.

Καθώς ο Βαρλαάμ τις εμφανίσεις του πονηρού τις νόμιζε θεοφάνειες, το ίδιο παθαίνουν στις μέρες μας όσοι έχουν έλλειψη Ορθόδοξου βιώματος και παιδείας Θεολογικής.

Λέει πχ ο άγιος Σωφρόνιος (+1994), ότι «**οι άγιοι, όταν φθάνουν σε κατάσταση θέωσης, βλέπουν την ενέργεια του Θεού ως Φως, μεταμορφώνονται και βλέπουν τη δόξα του Θεού**». Αλλά είναι εύκολο να πλανηθεί κανείς, και πρώτοι όσοι δεν είναι Χριστιανοί: «**Το φως του Θεού είναι ομοιόμορφο, ενώ του διαβόλου είναι ανόμοιο. Όσοι πέρασαν από τον Βουδισμό θα πρέπει να μετανοήσουν ολοκληρωτικά, γιατί διαφορετικά η ανατολική αυτή εμπειρία κάτι θα αφήσει μέσα στην ψυχή τους**»... (Α13,14). Και επεξηγεί: «**Ο Βουδισμός έχει μερικές αλήθειες, αλλά έχει μια ανθρώπινη αλήθεια που φθάνει μέχρι το "μηδέν", δηλαδή με την αυτοσυγκέντρωση - διαλογισμό οδηγεί τον άνθρωπο προς το "μη όν" από το οποίο δημιουργηθήκαμε. Πρόκειται για μια υπαρξιακή αυτοκτονία. Ο Χριστός μας οδηγεί στην θέωση, την κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό**».<sup>27</sup>

Καλό είναι να γίνεται γνωστό που βρίσκεται η αλήθεια, διότι αυτή ως μοναδική είναι εύκολο να μαθευτεί, ενώ οι πλάνες που την περιβάλλουν είναι πάμπολλες. Μεγάλα πλήθη ανθρώπων τρέχουν να αποκτήσουν πνευματικές εμπειρίες εκεί που υπάρχει μόνο η ολέθρια απομίμηση των αληθινών εμπειριών, προκαλούμενη από πνεύματα της πονηρίας που εμφανίζονται σαν άγγελοι φωτός ή μιμητές της θείας δόξας. Ο γέροντας Σωφρόνιος είχε πολλές αληθινές εμπειρίες θείου φωτός, αλλά και άλλοι σύγχρονοι γέροντες όπως ο γέροντας Πορφύριος που μας άφησε επίσης κάποιες αξιοσημείωτες πνευματικές εμπειρίες του: «**Πολλές φορές με την χάρη του Θεού έχω μπει σε μία άλλη κατάσταση. Άλλαξε η φωνή μου, το πρόσωπό μου μπήκε σε ατμόσφαιρα θείου Φωτός**».<sup>28</sup> Παρόμοια εμπειρία

<sup>26</sup> Υπέρ ησυχάζοντων 1.1.3. «Ο κήρυξ της χάριτος και του φωτός» άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς Αρχιεπ. Θεσσαλονίκης, έκδ. 1984 σελ. 70,71.

<sup>27</sup> Επίσης: «**Μερικοί λένε ότι ο Βουδισμός δεν έχει σχέση με τον δαιμονισμό. Όμως, αυτοί που ομιλούν έτσι, γνωρίζουν τον Βουδισμό από τα βιβλία και ομιλούν θεωρητικά. Η πράξη είναι διαφορετική. Μερικοί λένε ότι με τον διαλογισμό αποκτούν μιά ηρεμία. Αυτό φαίνεται εξωτερικά σαν καλό, αλλά οι άνθρωποι αυτοί διακατέχονται από οίηση και καταλήγουν σε σαρκικό πόλεμο. Ακόμη και αν ξεφύγουν από τον Βουδισμό, πάλι έχουν σαρκικό πόλεμο. Αυτό δείχνει την σατανικότητα της μεθόδου αυτής**». (Α 19) Αυτή και η προηγούμενη αναφορά στον γ. Σωφρόνιο, μαζί με άλλες είναι στο: [https://www.imdleo.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf)

<sup>28</sup> Και συνεχίζει: «**Άρχισα μ' ενθουσιασμό να ψάλλω απ' έξω κανόνες, τροπάρια κι άλλους ύμνους και πιο πολύ τα Τριαδικά μεγαλυνάρια. Αισθάνθηκα χαρά ανεκκλήλητη, η φωνή μου έγινε πρωτόγνωρη, σαν από**

είχε ο Συμεών ο νέος Θεολόγος όταν ήταν ακόμη λαϊκός, και ο γέροντας Παΐσιος, που ήταν κι αυτός θεόπτης, ανέφερε περιπτώσεις λαϊκών που είδαν το άκτιστο Φως χωρίς να ξέρουν τι σήμαινε αυτό. Πως φανερώθηκε πχ ένα βράδυ σ' ένα νεαρό που ενωρίτερα στο σπήλαιο της Αποκαλύψεως, από ευλάβεια έσπρωξε μακριά του μια ξένη που ήθελε να τον εναγκαλισθεί, και σ' ένα Έλληνο-αμερικανό γιατρό. Σε αυτόν **«ένα βράδυ ενώ προσευχόταν άνοιξε ο ουρανός. Ένα φως τον έλουσε και χάθηκε το ταβάνι και οι σαράντα όροφοι από πάνω του. Βρισκόταν λουσμένος μέσα στο Φως πολύ ώρα, δεν μπορούσε να υπολογίσει πόσο. Θαύμασα (λέει ο γέροντας Παΐσιος) διότι ένοιωσα και κατάλαβα ότι ήταν εκ Θεού. Ήταν πραγματικό... Είδε το άκτιστο Φως»!**<sup>29</sup> Το άκτιστο Φως είναι μια κορυφαία δωρεά του Θεού, επικίνδυνη όμως για την υπερηφάνεια που μας τριγυρίζει. **«Το σπουδαίο είναι να τηρούμε τις εντολές του Χριστού, και έτσι ερχόμαστε στην θέωση και το Φως»** μας συμβουλεύει ο γέροντας Σωφρόνιος. (Α 11)

Όσοι δεν πιστεύουν ευσεβώς στον Ιησού Χριστό, ως τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο, δεν βλέπουν θεοπτίες αλλά πλάνες: **«Απορρίπτοντας τον Χριστό ως τον αιώνιο Άνθρωπο, και προπαντός ως τον Αληθινό Θεό, υπό οιαδήποτε μορφή, υπό οιαδήποτε πρόθεση, οι άνθρωποι στερούνται του Φωτός της ανάρχου Βασιλείας και της δόξης της υιοθεσίας...».**<sup>30</sup>

Παραπλάνηση, πολλών ειδών, συμβαίνει όχι μόνο στους αλλοθρήσκους, αλλά και στους ετεροδόξους (Ρωμαιοκαθολικούς, Προτεστάντες, Αγγλικανούς κλπ), ενίοτε και στους μη έχοντες στέρεη πατερική βάση Ορθοδόξους: «Ο π. Αλέξιος Γιάνγκ θυμάται πως, όταν ήταν ακόμα ρωμαιοκαθολικός προετοιμαζόμενος να γίνει Ορθόδοξος, πήρε ένα σημαντικό μάθημα από τον π. Σεραφείμ Ρόουζ: «Ρώτησα τον π. Σεραφείμ για την περισυλλογή, την οποία η σύζυγός μου κι εγώ, ακόμα κάτω από την επιρροή του ρωμαιοκαθολικού υποβάθρου μας, είχαμε ως μέρος της τακτικής συνηθισμένης πρωινής μας προσευχής. Ακόμα δεν είχαμε συνειδητοποιήσει ότι η Ορθόδοξη αντίληψη περί περισυλλογής είναι αρκετά διαφορετική από τη δυτική χριστιανική άποψη. Στη συνομιλία, ο π. Σεραφείμ εξήγησε πως η χρήση της φαντασίας στα δυτικά πνευματικά συστήματα της περισυλλογής δεν ήταν συμβατή με την Ορθόδοξη πνευματικότητα και ήταν απαγορευμένη επειδή η φαντασία εισήλθε μόνο μετά την πτώση του Αδάμ και της Εύας».<sup>31</sup>

Πιο συνηθισμένη πλάνη στους Ορθοδόξους, και πολύ περισσότερο στις Χριστιανικές "ομολογίες" των δυτικών «πολιτισμένων», είναι η **εκκοσμίκευση**, δηλ. η πρόσληψη πρόσκαιρων κοσμικών ιδεών που διαμορφώνουν σταδιακά ένα όλο και πιο υποβαθμισμένο πνευματικά και αποστατούντα Χριστιανισμό. Έλεγε, για παράδειγμα, ο π. Σεραφείμ Ρόουζ:

Όπως ο αγαπημένος του άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης, ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (της Ρωσικής διασποράς, +1976) βρήκε πως το πιο δύσκολο πράγμα να υπομείνεις ως Ορθόδοξος ποιμένας ήταν να υπομένεις τον φαινομενικό θρίαμβο του κακού στον κόσμο. **Είδε χριστιανούς από όλες τις ομολογίες «να ακολουθούν την εποχή», ασυναίσθητα να συνεργάζονται με τους υπηρέτες του ερχόμενου Αντιχρίστου με το να κηρύττουν**

---

**εκατό ανθρώπους, γλυκιά, δυνατή, αρμονική, ουράνια, «ως φωνή υδάτων πολλών και ως φωνή βροντών ισχυρών. Ύψωσα τα χέρια, έλαμψε το πρόσωπό μου, η έκφρασή μου έγινε αλλιώτικη. Είχα έλθει σε κατάσταση πνευματική».** (Βίος και λόγοι - Περί του διορατικού χαρίσματος). Δείτε και υποσημείωση προηγ. [σύνδ.](#)

<sup>29</sup> Του συνέβη αυτή η εμπειρία όταν προσευχήθηκε στο Θεό για τη γυναίκα του, η οποία είχε φύγει από το σπίτι και ξεπέσει τόσο πολύ που κατάντησε πόρνη. Έλεγε ο γέροντας Παΐσιος: **«Βλέπεις; Βλέπεις... αυτός στην Αμερική, σε τι περιβάλλον ζούσε... Ενώ πόσοι ζούμε μέσα στο Άγιον Όρος, μέσα στους Αγίους, μέσα στη χάρη της Παναγίας και προκοπή δεν κάνουμε!»** «Ο π. Παΐσιος μου είπε...», Αθανασίου Ρακοβαλή, 10η έκδοση, Θεσσαλονίκη 2001. Κεφ. Α' Δεκ. 1988.

<sup>30</sup> Γέρ. Σωφρονίου (Β 25): [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

<sup>31</sup> «π. Σεραφείμ Ρόουζ, η ζωή και τα έργα του, τόμος Γ'», Μυριόβιβλος, Α έκδοση. σελ. (137). Δείτε σελ. 1 από το: **Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982)**, μια επιλογή κειμένων και σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>

**ανθρωπιστικές, χιλιαστικές ιδέες της «προόδου του κόσμου» και τη γήινη μακαριότητα, ιδέες οι οποίες εμφανίζονται να έχουν κίνητρο τη «χριστιανική αγάπη», αλλά οι οποίες είναι στην πραγματικότητα πολύ μακριά από τον αληθινό Χριστιανισμό. Ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος πληγωνόταν στην καρδιά όταν έβλεπε Ορθόδοξους (πνευματικούς) ηγέτες να προσπαθούν να διατηρούν επαφή με αυτές τις τάσεις της αποστασίας για χάρη της «οικουμενικής» προόδου, συνεισφέροντας έτσι στον «νέο Χριστιανισμό» του Αντιχρίστου - ένα «Χριστιανισμό χωρίς τον Σταυρό».<sup>32</sup>**

Η απομάκρυνση από το πνεύμα των μεγάλων πατέρων της Ορθοδοξίας, και από τα δόγματα της Αληθείας της Εκκλησίας, είναι οπωσδήποτε η κυρίως υπεύθυνη για την αύξηση της κακίας στον κόσμο και τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο. **Όλα ξεκινούν από τη (σωστή ή λάθος) θεολογία.** Ο π. Σεραφείμ Ρόουζ λέει για ένα σύγχρονο άγιο: **«Για τον αρχιεπίσκοπο άγιο Ιωάννη (Μαξίμοβιτς +1966), η διδασκαλία της Εκκλησίας ήταν καταρχήν αυτό που διαβάσαμε στο Κοντάκιο των Αγίων Πατέρων: κάτι «που υφαίνεται από την άνωθεν θεολογία». Προέρχεται από τον Θεό, υπάρχει μια διαφορετική γεύση σ' αυτό, δεν είναι απλά αυτό που διαβάζετε στα βιβλία. Αυτό που διαβάζετε στα βιβλία σας βοηθά, είναι καλό να το μαθαίνετε. Αλλά πρέπει να θυμηθούμε ότι πάνω από αυτό είναι μια θεολογία που προέρχεται από ψηλά, από τον Θεό».**<sup>33</sup>

Ανάλογα μιλάει ο άγιος γέρον Σωφρόνιος: **«Η Εκκλησία κατέχει την δική της «επιστήμη», αυτήν της Θεογνωσίας. Μακριά από το να είναι καρπός διανοητικών ερευνών ή αποτέλεσμα της θεολογικής σκέψεως, το δόγμα είναι ουσιαδώς η ρηματική έκφραση μιας «προφανούς αληθείας». Η αληθινή κατανόηση των δογμάτων της Εκκλησίας είναι δυνατή μόνον, όταν αρνούμαστε να εφαρμόσουμε τον ιδιάζοντα στο ανθρώπινο λογικό τρόπο του σκέπτεσθαι... Όταν το πνεύμα του ανθρώπου, δια του ελέγχου της πίστεως, βρίσκεται, χάρις στην άνωθεν έμπνευση, ενώπιον της προφανούς αληθείας του υπερτάτου Γεγονότος (της φανέρωσης του Θεού), τότε μία τέτοια υπέρβαση φαίνεται φυσική σε αυτό. Μία εμπειρία λοιπόν αυτής της (υπερφυσικής) τάξεως κείται στην βάση των δογματικών συνθέσεων».**<sup>34</sup>

### **1.7. Η στερέωση των ορθών δογμάτων με τη βοήθεια του «ισχυρού αγγέλου».**

Και επειδή η πνευματική ζωή έχει αρχή και θεμελίωση θεολογική, ο «ισχυρός Άγγελος» αποκαθιστά πρώτα τη σωστή θεολογική βάση πάνω στην οποία θα ξανακηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο. Γι' αυτό **«έκραξε με φωνή μεγάλη όπως ακριβώς φωνάζει με βροντερή φωνή το λιοντάρι».** «Μεγάλη» είναι η φωνή, γιατί είναι ενωμένη η φωνή των Αγίων της θριαμβεύουσας Εκκλησίας με τη φωνή του Υιού του Θεού. **Η φωνή είναι βροντερή γιατί είναι θεολογική, και η φωνή των Θεολόγων της Εκκλησίας είναι βροντή** επειδή κατέρχεται από τον ουρανό και δεν είναι αποτέλεσμα διανοητικής εργασίας, αλλά αποκάλυψης του Θεού. Γι' αυτό και ο Ιωάννης ο Θεολόγος, όπως και ο αδερφός του Ιάκωβος, ονομάστηκαν από τον ίδιο τον Κύριο «βοανεργές» δηλ. **υιοί βροντής.** Εδώ χρησιμοποιείται ο λέων για το βροντώδες της φωνής του αλλά και για το μεγαλειώδες της παράστασής του και την ορμητικότητά του έναντι των θηραμάτων του. Και είναι ο Ιησούς Χριστός, ο «λέων της φυλής Ιούδα» που σύντομα κατατρόπωσε τον Σατανά διά του Σταυρού Του, και ελευθέρωσε την ανθρωπότητα από την ανεξέλεγκτη δουλεία σ' αυτόν. Όμως ο λέων «βρυχάται» και δεν «μυκάται» όπως αναγράφεται στο πρωτότυπο κείμενο της Αποκάλυψης. **«Όπως σωστά παρατηρεί ο Αρέθας Καισαρείας το μυκάται λέγεται για τα βόδια και το ορθό θα ήταν να πει βρυχάται που λέγεται για τα λιοντάρια».**<sup>35</sup> Δεν πρέπει όμως να θεωρηθεί λάθος αυτό, αλλά επίταση του νοήματος της

<sup>32</sup> Στον πιο πάνω σύνδεσμο από το «05», σελ. 3-4.

<sup>33</sup> Δείτε σελ. 6 από το: **Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982)**, μια επιλογή κειμένων και σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>

<sup>34</sup> Γέροντος Σωφρονίου (Δ 20): [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

<sup>35</sup> Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 190.



βροντερής φωνής, επειδή το **μυκάομαι (μυκώμαι)** σημαίνει και **βροντώ**<sup>36</sup> έχοντας σχέση με τα αμέσως επόμενα: **«Και όταν έκραξε, λαλήσανε οι επτά βροντές τις δικές τους φωνές»** (10:3).

**«Η βροντή ως αναφέρει η Αγία Γραφή (Ιω. ΙΒ 27:33) είναι η φωνή του Θεού»**, λέει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος.<sup>37</sup> **«Η προς λαούς, γλώσσας, έθνη και βασιλείας εντολή της προφητείας του συγγραφέως υπό του Θεού, σημαίνει τον παγκόσμιο χαρακτήρα της προφητικής αποστολής του Ιωάννου, η οποία έχοντας αρχίσει από την αρχή του βιβλίου τούτου (της Αποκαλύψεως), κορυφώνεται εδώ, διά τούτο η εντολή αυτή και επαναλαμβάνεται»** (σελ. 105).

Επειδή η βροντερή φωνή του Θεού εκφράζεται από **«βροντές»**, όπως ονομάζονται οι Θεόπνευστοι Θεολόγοι της Εκκλησίας, και **επτά είναι συμβολικά οι κατά τόπους Εκκλησίες του Χριστού** όπως είδαμε στην αρχή της Αποκάλυψης, αυτός ο στίχος σημαίνει ότι οι Θεολόγοι των κατά τόπους Εκκλησιών συνήλθαν και διετράνωσαν τα άνωθεν αποκαλυφθέντα δόγματα της Αληθείας. **Πρόκειται να γίνει επομένως μια πολύ σημαντική για την Ορθοδοξία Σύνοδος, η προφητευμένη Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος.**<sup>38</sup> Επαληθεύεται με εξαιρετο τρόπο τώρα η προφητεία: **«τότε θα υπάρξει ειρήνη στη γη, όταν ο Ασύριος (διάβολος) έλθει εναντίον της γης σας, και όταν πατήσει πάνω στη χώρα σας, και εξεγερθούν εναντίον του επτά ποιμένες και οκτώ επιθέσεις («δαγκώματα») ανθρώπων, και θα ποιμάνουν τον Ασσούρ με την ρομφαία (του λόγου) και (θα οδηγήσουν) την γη του Νεβρώδ στην τάφρο (καταδίκη) της».**<sup>39</sup>

Αυτό πνευματικά ερμηνεύεται: **«τότε θα υπάρξει ειρήνη στις ψυχές των ανθρώπων, όταν μετά την επίθεση του Διαβόλου εναντίον των πιστών και εναντίον της Εκκλησίας εξεγερθούν (με τη χάρη του Θεού) εναντίον του οι «επτά» ποιμένες όλων των (επτά συμβολικά) Εκκλησιών, και με οκτώ επιθέσεις ανθρώπων εναντίον του (ή με οκτώ Οικουμενικές Συνόδους), απομονώσουν το πνεύμα της πλάνης με την ρομφαία του λόγου του Θεού, και τους ανθρώπους του διαβόλου (που επιμένουν στην πλάνη τους) θα οδηγήσουν στην καταδίκη».** Πράγματι οι πνευματικοί - ποιμένες των «επτά» (δηλ. όλων των) Εκκλησιών απομονώνουν τον διάβολο που προσπαθεί να διεισδύσει με παντός είδους αιρέσεις στην Εκκλησία, καταφέροντας οκτώ καίρια χτυπήματα εναντίον του διά των αντιστοίχων Οικουμενικών Συνόδων.

Τελευταία όλων των Συνόδων, μετά τον τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, είναι η Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος, και άλλη (γνήσια) Ορθόδοξη Σύνοδος δεν θα υπάρξει, διότι η Συντέλεια είναι κοντά και **«χρόνος πια δεν υπάρχει»** όπως ορκίσθηκε ο «ισχυρός άγγελος».

Του ίδιου νοήματος με την προφητεία του Μιχαία είναι και το **αινιγματικό χωρίο του Εκκλησιαστή: «δώσε μερίδα στους επτά και βέβαια στους οκτώ, γιατί δεν γνωρίζεις τι πονηρό θα συμβεί επί της γης»**<sup>40</sup> (Εκκλ. 11:2). Με αυτό το χωρίο ουσιαστικά παρακαλεί η ανθρωπότητα να επιτρέψει ο Θεός την σύγκληση των επτά Οικουμενικών Συνόδων και βέβαια και της ογδόης και τελευταίας, που θα αντιμετωπίσουν όσα πονηρά θα επινοήσει ο διάβολος κατά των ψυχών των πιστών. Η γη είναι οι ψυχές, που όπως και στο Ευαγγέλιο,

<sup>36</sup> Αρχαιοελληνικό λεξικό Magenda: μουγκρίζω # μυκώμαι # βροντώ # βουίζω, ρήμα - μέλλων μυκώσομαι - αόριστος μυκώσασθαι & έμυκον - παρακείμενος μέμυκα - λατινικά mugio.

<sup>37</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως» Αρχιμανδρίτου Ιωήλ Γιαννακοπούλου, έκδοση Β, 1991, σελ.103. Κάθε αναφορά στον π. Ιωήλ θα είναι από το βιβλίο αυτό, εκτός αν αναγράφεται διαφορετικά.

<sup>38</sup> Μπορεί να ανακηρυχθεί μαζί με προγενέστερες, πχ την επί Μ. Φωτίου και εξής, ως 8η Οικουμενική Σύνοδος.

<sup>39</sup> «...και έσται αύτη ειρήνη· όταν 'Ασσύριος επέλθη επί τήν γήν ύμών και όταν έπιβή επί τήν χώραν ύμών, και έπεγερθήσονται έπ' αύτον επτά ποιμένες και όκτώ δήγματα ανθρώπων· και ποιμανούσι τον 'Ασσούρ έν ρομφαία και τήν γήν του Νεβρώδ έν τή τάφρω αύτης»... (Μιχαίας 5:4-5). Η προφητεία αυτή επαληθεύεται, ανάλογα προς τον χρόνο που εξετάζεται, με παρεμφερή τρόπο. Εδώ σε όλη την Χριστιανική εποχή μέχρι τη Συντέλεια, από τον άγιο Βικτωρίνο στην εποχή μόνο των σαλπίνγων, και από τον άγιο Κύριλλο από την εποχή των προφητών και μετά. Δείτε και τον Γ τόμο της ερμηνείας της Αποκάλυψης σελ. 27.

<sup>40</sup> «...δός μερίδα τοίς επτά καί γε τοίς όκτώ, ότι ού γινώσκεις τί έσται πονηρόν επί τήν γήν». Γ τόμος Αποκ. σ.28.

προσπαθεί ο διάβολος να μην καρποφορήσουν καλό καρπό, άλλοτε προτείνοντας μάταιες μέριμνες, άλλοτε σκληραϊνοντάς τες για να μην αντιλαμβάνονται τον πόνο των συνανθρώπων τους και να μην μπορεί να φυτρώσει ο λόγος του Θεού, και άλλοτε παρασύροντάς τες σε ψευδο-ευσέβεια σκορπίζοντας ζιζάνια αιρετικών διδασκαλιών.

Η Ογδόη (8η), όπως και κάθε προηγούμενη Οικουμενική Σύνοδος, αφού βεβαιώσει τους Ορθοδόξους για την αφοσίωσή της στα παραδοθέντα από τον Κύριο και τους Αποστόλους, στις αποφάσεις των προγενεστέρων Συνόδων και σε όλη γενικά την εκκλησιαστική Παράδοση, θα καταπολεμήσει τις νεότερες πλάνες που προσπάθησαν να διεισδύσουν στην Εκκλησία. Θα ενώσει σ' αυτήν τα διασκορπισμένα μέλη της, θα ανανεώσει και ενισχύσει τη θωράκιση της Εκκλησίας καταδικάζοντας τους αμετανόητους (παλιούς και νέους) αιρετικούς, και θα φωτίσει τους πιστούς με την καθιέρωση θεοπνεύστων δογμάτων.

**Ο όσιος Δανιήλ ο εξ Αγαρηνών** (γιος του πασά της Πελοποννήσου και μεγάλου διώκτη των Χριστιανών) μας βεβαιώνει ότι όχι μόνο θα γίνει μια νέα (γνήσια) Οικουμενική Σύνοδος αλλά **έχουν ετοιμασθεί και οι θρόνοι όσων θα συμμετάσχουν σ' αυτήν!** Το Νοέμβριο του 1764 έρχεται ο Δανιήλ πνευματικά οδηγούμενος από τον άγιο νεομάρτυρα Αναστάσιο, (τον οποίο είχε πριν θανατώσει ο πατέρας του Δανιήλ), μέσα σε ένα υπόγειο ναό στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί βλέπει κυκλικά να υπάρχουν πολλοί θρόνοι, και ο άγιος Αναστάσιος του εξηγεί ότι είναι έτοιμοι για να καθίσουν και πάλι οι πατέρες που με Σύνοδο όπως οι προηγούμενες Οικουμενικές, θα καταπολεμήσουν τις αιρέσεις και θα στερεώσουν την Εκκλησία. Γράφει ο ίδιος:<sup>41</sup> **«Ρώτησα τον Αναστάσιο, τι θρόνοι είναι αυτοί; - Σ' αυτούς τους θρόνους, που βλέπεις, μου αποκρίθηκε, κάθονταν οι αρχιερείς που συγκρότησαν τις επτά Οικουμενικές Συνόδους. Είναι ετοιμασμένοι για να καθίσουν πάλι και να πολεμήσουν όλες τις αιρέσεις και τα σχίσματα και να διαφυλάξουν την ενότητα της Εκκλησίας, για να είναι στο εξής ανενόχλητη».**

Λέει και ο Άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης: **«Ύστερον θα γίνει η Ογδόη Σύνοδος, και αυτή θέλει διαλέξει τους καλούς από τους κακούς, ήγουν την Ορθοδοξίαν. Καθώς διαλέγει ο γεωργός τον σίτον από το άχυρον, και τότε θα ειρηνεύσουν ολίγον καιρόν οι άνθρωποι»...**<sup>42</sup>

Αναφέρεται, από Ρωσικές πηγές, και αντίστοιχη προφητεία του **Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ**: **«Πριν από τη γέννηση του Αντιχρίστου η Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος πρέπει να συγκληθεί από όλες τις Εκκλησίες, υπό την Μία Κεφαλή, του Χριστού, και υπό την μοναδική προστατευτική Σκέπη της Μητέρας του Θεού»...**<sup>43</sup> Η 8η Οικουμενική Σύνοδος θα είναι, ουσιαστικά, αυτή που θα καθυστερήσει την γέννηση του Αντιχρίστου. Η ισχυρή παρουσία του Χριστού και των Αγίων σ' αυτήν, σημαίνει την αναγκαία δέσμευση του Σατανά, που πριν είχε για λίγο λυθεί προκαλώντας ως **«Απολλύων»** την καταστροφή του «γενικού πολέμου».

**Η Σύνοδος θα γίνει υπό ευσεβή εξουσία.** Την ευσεβή πολιτική εξουσία της εποχής της 8ης Οικουμενικής Συνόδου, είδε ο **Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης** (1829-1908), να παρίσταται στο όραμά του,<sup>44</sup> το 1901, με ένα χρυσό αυτοκρατορικό στέμμα ακουμπισμένο στην Αγία

<sup>41</sup> Υπάρχει σε δύο χειρόγραφα, Κοζάνης και Ι. Μ. Αγίου Διονυσίου. Δείτε σελ. 51 του Α τόμου συλλογής Προφητειών υπό ΛΜΔ: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/07\\_OsiosDaniel.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/07_OsiosDaniel.pdf)

<sup>42</sup> Λέγει «ύστερον», δηλ. μετά τον 20ό αιώνα (7400-7500), όπως είπε πιο πριν. Θα διαρκέσει όχι για πολύ αλλά για λίγο καιρό η ειρήνη... διότι **«...και πάλιν θα μεταστρέψουν την γνώμην τους εις το πονηρόν, εις την απώλειαν απωλούμενοι. Και να μη γνωρίζουν τι εστί αδελφός και τι εστί αδελφή, και τις εστιν ο πατήρ και τις εστιν η μήτηρ, και να μη γνωρίζουν τι εστί το στέφανον του γάμου, μόνον θα έχουν μίαν απώλειαν και συγκατάβασιν εις την ασωτίαν χειρότεροι από τα Σόδομα και Γόμορρα...».** Δείτε περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2007/062\\_st\\_Nilus-AX-notes-genetics.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf)

<sup>43</sup> Δεν αναγράφεται στον Επίτομο, επειδή δεν ειπώθηκε επίσημα το 1981 από τον π. Σεραφείμ Ρόουζ, αλλά στην έκδοση του βιβλίου του στα Ελληνικά εξηγείται από τον π. Δαμασκηνό πως τα (εκτενέστερα) χειρόγραφα των προφητειών έφτασαν στα χέρια του, και ότι για την αγία Ρωσία υπάρχουν προφητείες «και αλλού» (σελ. 3/77): [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/2007\\_prophecies\\_agSerafeim\\_Sarov.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/2007_prophecies_agSerafeim_Sarov.pdf)

<sup>44</sup> Όραμα Αγίου Ιω. Κροστάνδης & 15, με ερμηνευτικά σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου [pdf](#)

**Τράπεζα**, πάνω στο οποίο γραφόταν με χρυσά γράμματα: **«Για σύντομο διάστημα»**.<sup>45</sup>

Και όλοι οι γνωστοί Ρώσοι στάρετς έχουν προείπει, όπως αναγράφεται στον «Επίτομο» την αναβίωση ευσεβών εξουσιών σε Ρωσία, Ελλάδα, και άλλα Ορθόδοξα κράτη, και μάλιστα βασιλειών,<sup>46</sup> αν και τονίζουν ότι το πνεύμα τότε των Χριστιανών δεν θα έχει σχέση με το σημερινό φίλαρχο πνεύμα, αλλά θα είναι πολύ κοντά στο πνεύμα της Αποστολικής εποχής, με αδελφική αγάπη μεταξύ των πιστών και ανυπόκριτη ευσέβεια.

Ο παπά Ηλίας Διαμαντίδης ο Μυροβλύτης, που γεννήθηκε το 1880 στο χωριό Χουρμικιάντο των Σουρμένων του Πόντου είπε το εξής προφητικό: **«Θάρθει ένας καιρός που θα γίνουν οι άνδρες γυναίκες και οι γυναίκες άνδρες. Τότε θα πέσει μεγάλη κατάρα στον κόσμο. Θα γίνει πόλεμος στην Κωνσταντινούπολη και ο Ρώσος θα νικά. Θα πάει ως τον Ευφράτη ποταμό. Θ' ανοίξει η Αγιά Σοφιά και θα λειτουργηθεί. Ένας εξαδάκτυλος βασιλιάς θα είναι τότε»**.<sup>47</sup>

Ο Όσιος Δανιήλ ο εξ Αγαρηνών είδε, επί πλέον των όσων αναφέραμε πριν, κάτω από την Κωνσταντινούπολη να διατηρείται σε κατάσταση ύπνου ένας «γηραλέος» με στέμμα στην κεφαλή και Ευαγγέλιο στα χέρια του, όπως ο ίδιος έγραψε.<sup>48</sup> Το στέμμα δεν είναι εδώ απλά σύμβολο της ευσεβούς εξουσίας, αλλά πιο συγκεκριμένα δηλωτικό της βασιλείας. Εκείνο που χρειάζεται για να διατηρηθεί η ειρήνη, που επανήλθε με τη βοήθεια του «ισχυρού αγγέλου», είναι εξουσία που στηρίζεται σε πνευματικές βάσεις.

Η ειρήνη χρειάζεται για να μπορέσει η Εκκλησία να ανασυγκροτηθεί μέσω μιας «μαγιάς» πιστών, ώστε με τη σειρά της να συντελέσει στον επανευαγγελισμό και την πνευματική ανακαίνιση της ανθρωπότητας, επειδή **«λίγη ζύμη όλο το φύραμα ζυμώνει»** (Α Κορ. 5:6). Και όπως βεβαίωσε ο γέροντας Παΐσιος: **«Υπάρχει η μαγιά κι αυτή η μαγιά κρατάει την Εκκλησία και την Ελλάδα. Γι' αυτή τη μαγιά ο Κύριος θα κάμει ότι θα κάμει»**.<sup>49</sup>

Ήδη ο κόσμος γνωρίζει, και θα γνωρίσει καλύτερα στο μέλλον (όταν ο γενικός πόλεμος πιασθεί με τα όπλα), τον έλεγχο των δημοκρατιών από υπόγεια συμφέροντα και πλανεμένες πνευματικά ομάδες (διασυνδεδεμένους τραπεζίτες, πετρελαϊκά και άλλα πολυεθνικά συμφέροντα, Μασόνους, Ιλουμινάτι, "σταυροφόρους" του πάπα, και άλλων ειδών αποκρυφιστές).<sup>50</sup> Δεν είναι όμως δυνατόν τον Χριστιανικό λαό να τον εκπροσωπή σε μια Εκκλησιαστική Σύνοδο ένας άρχοντας που, ακόμα και αν δηλώνει Ορθόδοξος, ανήκει σε κάποια Μασονική ή άλλη αποκρυφιστική οργάνωση. Και ως τώρα στις Συνόδους ο παραδοσιακός ρόλος του βασιλιά ήταν ακριβώς να εκπροσωπή τον ευσεβή λαό.

<sup>45</sup> Βλέπει επομένως, με το στέμμα, ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης, πραγματοποιημένη την δυνατότητα αναβίωσης της βασιλείας προς όφελος της Εκκλησίας (της χαρούμενης σύναξης κλήρου και λαού)...

<sup>46</sup> Ο αρχιεπίσκοπος Θεοφάνης του Ρολτάντα, συνόψιζε στα 1930 τις προφητείες που είχε λάβει από διάφορους γέροντες για τη Ρωσία: Ένας κραταιός Τσάρος (βασιλιάς) θα τοποθετηθεί στο θρόνο από τον ίδιο τον Κύριο. Θα είναι μεγάλος μεταρρυθμιστής, και ισχυρός στην Ορθόδοξη πίστη. Θα απομακρύνει τους άπιστους ιεράρχες της Εκκλησίας. Αυτός ο ίδιος θα είναι μία εξαιρετική προσωπικότητας, με καθαρή και αγία ψυχή. Θα διαθέτει ισχυρή βούληση. Θα είναι από τη δυναστεία των Ρομανώφ, μέσω της μητέρας του... **Αλλά αυτή η Ρωσία θα κρατήσει για πολύ μικρό διάστημα...** [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf) (Επίτομος σ.208 - 9).

<sup>47</sup> Δείτε: <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/Lamprini.pdf>

<sup>48</sup> Επειδή διατάχθηκε από την Παναγία έγραψε προς τον δεσπότη της Κοζάνης, και ένα ακόμη χειρόγραφο βρίσκεται στην Ι. Μ. Αγ. Διονυσίου Αγίου Όρους: **«Στ' αριστερά του θρόνου της Παναγίας, λίγο παρακάτω ήταν ένας άλλος θρόνος που καθόταν κάποιος γηραλέος, δεν ξέρω αν κοιμόταν ή αν ήταν ξύπνιος. Στην κεφαλή του είχε διάδημα και στα χέρια του κρατούσε ευαγγέλιο κλειστό που ήταν καταστόλιστο»**. Σελ. 49 Προφητειών. Ο όσιος Δανιήλ δεν γνώριζε ως φαίνεται τις προφητείες για τον μελλοντικό βασιλιά της Πόλης, αυτό επεξηγείται σε υποσημείωση υπό του αντιγραφέντος του χειρογράφου.

<sup>49</sup> Απάντηση του γέροντος στην ερώτηση πως θα μας βοηθήσει ο Θεός όταν οι Έλληνες ζουν αμαρτωλά. «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισημναγός, σελ. 278. Και «Επίτομος» υπό ΛΜΔ σελ. 71. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/11\\_gPaisios+.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/11_gPaisios+.pdf)

<sup>50</sup> Είχαν το θράσος μάλιστα να το διακηρύξουν στην τελετή των Ολυμπιακών αγώνων του 2012. Δείτε **«Αποκρυφιστικοί Ολυμπιακοί»**: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/dark\\_olympics.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/dark_olympics.html)



Ο άγιος γέρων **Δανιήλ ο Κατουνακιώτης** (1843 - 1929), εξηγεί ότι η ευσεβής, και μάλιστα βασιλική, εξουσία είναι απαραίτητη για να γίνει γνήσια Οικουμενική Σύνοδος: **«Και πρώτον ιδίωμα όλων των Οικουμενικών Συνόδων είναι όπως συναθροίζονται ουχί διά προσαγών του Πάπα ή του δεινός Πατριάρχου, αλλά διά προσαγών Βασιλικών».**<sup>51</sup>

Επειδή οι βροντώδεις φωνές των Θεολόγων της Εκκλησίας ασχολούνται με αιρέσεις που δεν είχαν ακόμη εκδηλωθεί όταν ο Ιωάννης βλέπει την όρασή του, γι' αυτό κρίνεται σκόπιμο να μην κοινοποιηθεί το περιεχόμενό τους, ώστε να μην θεωρηθεί ότι οι Σύνοδοι κινούνται κάτω από κάποια αναγκαστική καθοδήγηση, αλλά να αφεθούν οι Θεολόγοι μόνοι τους να ερευνήσουν, αναγνωρίσουν και απορρίψουν τις αιρέσεις, κρίνοντας με την ελεύθερη προαίρεσή τους. Έτσι ο Ιωάννης εμποδίζεται να καταγράψει όσα άκουσε: **«Και όταν λαλήσανε οι επτά βροντές, επρόκειτο να γράφω. Αλλά άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Σφράγισε αυτά που λαλήσανε οι επτά βροντές και μην τα γράψεις».**

Επειδή εκείνο το οποίο είναι ωφέλιμο και πρέπει να ενδιαφέρει τους Χριστιανούς είναι η σειρά και η πνευματική ερμηνεία των γεγονότων και όχι η τοποθέτησή τους στον γήινο μηχανικό χρόνο, ας θυμηθούμε ότι **η Εκκλησία σαν σώμα Χριστού πρέπει να ακολουθήσει την πορεία που ακολούθησε σωματικά (σ' αυτή τη ζωή) το Αρχέτυπό της, που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.**<sup>52</sup> Έτσι πριν τα πάθη του Κυρίου που, κατ' αναλογία, η Εκκλησία σαν σύνολο, θα τα περάσει την εποχή του τελικού Αντιχρίστου, όπως μας είπε ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, **θα υπάρξει επίσης και η περίοδος της «αναλαμπής» της Ορθοδοξίας ενωρίτερα, που αντιστοιχεί στην θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ.** Αυτή η είσοδος γίνεται στην «**τωρινή Ιερουσαλήμ**» που είναι η ζωή (με την σάρκα) στον κόσμο αυτό, και επομένως **με κέντρο την αγωνιζόμενη στη γη Εκκλησία**<sup>53</sup> θα γίνει η τελευταία μεγάλη πνευματική αναγέννηση, όχι μερικά και τοπικά όπως συνέβαινε και στο παρελθόν, αλλά **συνολικά**, στους καλοπροαίρετους ανθρώπους των λαών όλου του κόσμου που αναζητούν τον αληθινό Θεό.

**Θα είναι πνευματική αυτή η αναγέννηση, αντιστοιχη της εορτής της Κυριακής των Βαΐων, αλλά δεν θα υπάρξει σωματική είσοδος του Κυρίου και πάλι στον κόσμο,** αφ' ενός γιατί είπαμε ότι η ζωή του Αρχετύπου εφαρμόζεται πλέον στην Εκκλησία, και αφ' ετέρου διότι ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι δεν θα επιστρέψει πλέον δημόσια με σωματική μορφή, παρά μόνο όταν έρθει σαν κριτής στην 2α Παρουσία με πλήρη φανέρωση τότε της θείκης δύναμής Του και με

<sup>51</sup> Γέροντας Δανιήλ ο Κατουνακιώτης: «Επίσης ημείς, αναδιφώντας τα πρακτικά των Αγίων Συνόδων και μάλιστα παρά τω Δοσιθέω της Δωδεκαβίβλου, εν σελ. 1018, βλέπομεν ότι **διά να συγκροτηθεί μία τιαούτη Ιερά Σύνοδος, πρώτον δέον όπως εφαρμοσθώσι τέσσαρα χαρακτηριστικά ιδιώματα, και ούτω να γίνει η έναρξις της, ως διείληπται, Ιεράς Συνόδου. Και πρώτον ιδίωμα όλων των Οικουμενικών Συνόδων είναι όπως συναθροίζονται ουχί διά προσαγών του Πάπα ή του δεινός Πατριάρχου, αλλά διά προσαγών Βασιλικών.** Δεύτερον όπως γίνει πρώτον συζήτησις περί πίστεως και ακολούθως να εκτίθεται απόφασις και όρος δογματικός εις κάθε μίαν από τας Οικουμενικάς. Τρίτον όπως ώσι πάντα τα εκτιθέμενα παρ' αυτών δόγματα και οι κανόνες Ορθόδοξα, ευσεβή και σύμφωνα ταις θείαις Γραφαίς και ταις προλαβούσαις Οικουμενικάς Συνόδοις. Και τέταρτον όπως άπαντες οι Ορθόδοξοι Πατριάρχαι και Αρχιερείς της καθ' ημάς Εκκλησίας συμφώνως αποδεχθώσι τα παρά των Οικουμενικών Συνόδων διορισθέντα και κανονισθέντα. (Φωνή εξ Αγίου Όρους. Διά την προσεχή Οικουμενικήν Σύνοδον. σελ. 15). [https://www.imdleio.gr/diaf/books/gerDaniel\\_Oik-Syn.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/books/gerDaniel_Oik-Syn.pdf)

<sup>52</sup> Είχε πχ αναφερθεί στον «**Επίτομο**» των **Προφητειών** (σελ. 104), η αντιστοιχίση που έκανε ο **Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ** των παθών του Χριστού προς την δοκιμασία των πιστών την εποχή του τελικού Αντιχρίστου: **«Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περιεκόπτοντο αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί που θα έχουν απομείνει πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: «Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες»; Οι τελευταίοι Χριστιανοί επίσης, θα βιώσουν στον εαυτό τους μία παρόμοια εγκατάλειψη της ανθρώπινης φύσεώς τους από την Χάρη του Θεού...»** Θα οφείλεται στις εξωτερικές συνθήκες, κυρίως, αυτή η αίσθηση εγκατάλειψης, προκειμένου περί των πιστών, γιατί ο ίδιος άγιος λέει ότι όσοι λένε την «**Ευχή του Ιησού**» θα έχουν μεγάλη παρηγοριά μέσα τους.

<sup>53</sup> Γι' αυτό αντιδιαστέλλεται από την «**άνω Ιερουσαλήμ η οποία είναι ελευθέρα, και είναι μητέρα όλων μας**» (Γαλ. Δ 25-26), δηλ. η Εκκλησία, ελεύθερη από την γήινη ματαιότητα είναι μόνο στον Ουρανό, από τον οποίο την βλέπει να κατεβαίνει και ο Ιωάννης «**και μου έδειξε την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από τον Θεό**», γράφει στο τέλος της Αποκάλυψης.

την συνοδεία όλων των αγγελικών τάξεων.<sup>54</sup> Βρίσκονται επομένως σε πλάνη όσοι αναμένουν πριν την Δευτέρα Παρουσία την σωματική έλευση του Κυρίου ή των Αποστόλων και άλλων Αγίων για να υπάρξει απ' ευθείας διακυβέρνηση των γήινων πραγμάτων από αυτούς!...

Πριν από την είσοδο στα Ιεροσόλυμα, ο Χριστός ανασταίνει τον Λάζαρο, που εσωτερικά ερμηνεύεται ότι **ανασταίνει τον νου, κατά τον άγιο Κύριλλο,**<sup>55</sup> δηλ. λίγο πριν την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, κατά την οποία αναγεννάται πνευματικά η ανθρωπότητα, ο Χριστός **ανασταίνει τον νου των πιστών**, ο οποίος είχε «πεθάνει» σαν άλλος Λάζαρος, από την εμπαθή προσκόλληση στα (τέσσερα) στοιχεία του κόσμου αυτού, κατά τον **άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή**. Ο Λάζαρος είναι φίλος του Χριστού, γι' αυτό εκπροσωπεί όσους αγάπησαν τον Χριστό αλλά παρασύρθηκαν από κοσμικές περιστάσεις.<sup>56</sup> Γι' αυτό και η ίδια η Εκκλησία καθαρίζεται από τις εκκοσμικευμένες ιδέες και πρακτικές κατά την **τελευταία**, Ογδόη Οικουμενική Σύνοδο, όπως μελετήσαμε ήδη. Και επειδή η αγία και τελειωτάτη σκηνή είναι κατά τους Πατέρες η Εκκλησία, γι' αυτό και όσα ο Κύριος Ιησούς έπραξε κατά την **εορτή της Σκηνοπηγίας** αποδιώξας με ένα μαστίγιο τους εμπορευομένους από το ναό (Ματθ. 21:12-13), τα αυτά αναλογικά θα πράξουν οι θεολόγοι της Εκκλησίας με το μαστίγιο του λόγου του Θεού, καθαρίζοντάς την από το κοσμικό πνεύμα που όλα τα εμπορεύεται.

**Και είναι τελευταία η τότε (Ογδόη) Σύνοδος, διότι δεν υπάρχει πλέον χρόνος λέει ο «ισχυρός άγγελος», που είναι ο ίδιος ο Κύριος (συνοδευόμενος από την θριαμβεύουσα Εκκλησία), και γι' αυτό έχει όλη την κτίση (στεριά και θάλασσα) κάτω από τα πόδια του. «Και ο άγγελος, που είδα να στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του το δεξί στον ουρανό και ορκίστηκε σ' Αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος έχτισε τον ουρανό και όσα υπάρχουν σ' αυτόν, και τη γη και όσα υπάρχουν σ' αυτήν, και τη θάλασσα και όσα υπάρχουν σ' αυτήν, ότι χρόνος πια δεν υπάρχει».**

Ο όρκος αυτός είναι ισχυρός επειδή και ο «άγγελος» αυτός δεν είναι ένα απλό λογικό κτίσμα που όσα ορκίζεται τα γνωρίζει έμμεσα, αλλά είναι ο **Υιός του Θεού**, που έχει τελεία γνώση όλων λέει, γι' αυτό και ορκίζεται στον Πατέρα που τον απέστειλε, και είναι σύνηθες στην Γραφή ο Θεός να ορκίζεται στον Εαυτό του.<sup>57</sup> Αλλά και ανθρωπίνως το «**Αρνίον**», ο Ιησούς Χριστός γνωρίζει τα απόρρητα, έχοντας ανοίξει τις σφραγίδες όλων των γεγονότων ως και αυτής της Συντελείας, όπως μάθαμε ήδη. Αυτό μας βεβαιώνει ότι ο Θεάνθρωπος είναι ο μόνος κατάλληλος λόγω της βεβαιότητάς του αυτής να **ορκίζεται ότι δεν υπάρχει πλέον χρόνος**.

**Δεν αναφέρεται στον μηχανικό χρόνο ο Κύριος**, γιατί γι' αυτόν θα αρκούσε μια απλή δήλωση από ένα διακονούντα άγγελο, αλλά **ορκίζεται για την ολοκλήρωση του μυστηρίου της σωτηρίας των ανθρώπων που θα συμβεί με τα γεγονότα του έβδομου σαλπίσματος: «... στις ημέρες της φωνής του έβδομου αγγέλου, όταν μέλλει να σαλπίζει, τότε επιτελέστηκε το μυστήριο του Θεού, καθώς ευαγγέλισε (χαροποιά προανάγγειλε) στους δούλους Του, τους προφήτες».**

<sup>54</sup> Όπως απάντησε στον αρχιερέα ο Ιησούς: «σύ είπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ» (Ματθ. 26:64), και προεῖπε στους Μαθητές Του: «καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης» (Ματθ. 13:26). Και οι άγγελοι είπαν στους Αποστόλους κατά την Ανάληψη: «οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν». (Πρ. 1:11).

<sup>55</sup> Δείτε περισσότερα για την έννοια της ανάστασης του νου των ανθρώπων και την αναλαμπή της Ορθοδοξίας στον «Μαρμαρωμένο Βασιλιά»: [https://www.imdleo.gr/diaf/2009/marmarBas/marmar\\_bas.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2009/marmarBas/marmar_bas.pdf)

<sup>56</sup> Ο Κύριος φίλους αποκάλεσε τους μαθητές Του, και γενικότερα όσους τηρούν τις εντολές Του: «Εσεῖς θα εἰσθε φίλοι μου, ἐάν πράττετε ὅσα ἐγὼ σας δίνω ἐντολή» (Ιω 15:14). Επίσης: «Λέγω δε σε σας τους φίλους μου, μη φοβηθεῖτε ἀπὸ τῶν φονευόντων τὸ σῶμα»... (Λουκ 12:4). Και για τον Λάζαρο είχε πει ο Κύριος: «Λάζαρος ὁ φίλος μας ἔχει κοιμηθεῖ, ἀλλὰ πηγαίνω νὰ τὸν ξυπνήσω»... (Ιω. 11:11).

<sup>57</sup> Λέει πχ ο απόστολος Παῦλος: «Ἐπειδὴ ὅταν ἔκανε τὴν ἐπαγγελία στὸν Ἀβραάμ ὁ Θεός δεν εἶχε κανένα μεγαλύτερό Του για νὰ ορκισθεῖ σ' αὐτόν, ορκίσθηκε στὸν Ἐαυτό του» (Εβ. 6:13).

Είναι η σοβαρότητα του θέματος που κάνει τον «Ισχυρό Άγγελο» να ορκίζεται. Βεβαιώνεται, έτσι, άνωθεν ότι όχι ο μηχανικός χρόνος των φυσικών φαινομένων, αλλά **ο χρόνος των μεγάλων Εκκλησιαστικών γεγονότων έχει τελειώσει**, και μέχρι την 2α Παρουσία δεν πρέπει η Εκκλησία να αναμένει άλλη παράταση (από νέα παρέμβαση του Θεού), αλλά να γνωρίζει ότι η (γνήσια) 8η Οικουμενική Σύνοδος αποτελεί το τελευταίο μεγάλο χαροποίο γεγονός στην ιστορία της.

Πριν την τελευταία αγία (8η) Οικουμενική Σύνοδο αλλά και μετά από αυτήν, θα γίνονται παρασυρμένες από το κοσμικό πνεύμα, θεατρικού τύπου συνάξεις «αγάπης», και «ειρήνης» μεταξύ όλων των θρησκειών και των Χριστιανικών "ομολογιών" καθώς και των Ορθοδόξων. Όπως όμως έλεγε η γερόντισσα Μακαρία η Ρωσίδα (+1993), η ίδια η Θεοτόκος θα επιλέξει από όλη τη Γη τα πρόσωπα που θα συμβάλλουν στην επαναφορά της ορθής διακήρυξης της πίστης, που όπως είδαμε θα γίνει διά της **αγίας 8ης Οικουμενικής Συνόδου: «Η Παναγία θα διασχίσει όλη τη γη και θα έρθει με όλη της τη δόξα στη Ρωσία για να επαναφέρει την ορθή πίστη. Όταν θα έρθει η Παναγία θα φτιάξει τα πράγματα όχι κατά τη θέλησή τους (των πλανημένων) αλλά κατά τη θέλησή της, όπως θα ορίσει ο Σωτήρας Χριστός. Για λίγο καιρό θα επανέλθει η ορθή πίστη».**<sup>58</sup>

Η ίδια φωνή από τον Ουρανό, λέει ο Ιωάννης, που τον πρόσταξε να μην γράψει όσα «ελάλησαν οι 7 βροντές», του λέει τώρα να πάρει από τον άγγελο το μικρό βιβλίο και να το «καταφάει», δηλ. όχι απλώς να το καταπιεί αλλά να «χωνέψει» καλά το περιεχόμενό του, το οποίο αν και στο στόμα του θα είναι γλυκό σαν μέλι, θα του πικράνει την κοιλιά: «*Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει. Πήγαινε, λάβε το μικρό βιβλίο το ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη. Και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντάς του να μου δώσει το βιβλίο το μικρό. Και μου λέει. Λάβε και κατάφαγέ το, και **θα σου πικράνει την κοιλιά, αλλά στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι**».* (10:8-9).

Με βάση όσα ήδη εξηγήσαμε, αν και **δεν επιτρέπεται στον Ιωάννη να γράψει όσα «ελάλησαν οι επτά Βροντές» δηλ. να αναφέρει λεπτομέρειες για το Θεολογικό έργο των Έκκλησιών κατά των αιρέσεων**, που ιδιαίτερα την εποχή του «Γενικού Πολέμου» δρουν με μεγάλη υποκρισία προσπαθώντας να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς κατά τον λόγο του Κυρίου (Ματθ. 24:24), όμως **του δίνεται εντολή να προφητεύσει και πάλι με βάση όσα περιέχει το μικρό βιβλίο του ισχυρού αγγέλου.**

Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, τρώγοντας αυτό το μικρό σε μέγεθος βιβλίο, που περιέχει την υπολειπόμενη να προφητευθεί (σύντομη) πορεία της Εκκλησίας, **από της εποχής της ειρήνης μετά τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο μέχρι τη 2α Παρουσία**, αισθάνεται να πικραίνεται η κοιλιά του. Επειδή το βιβλίο μεταδίδει σ' αυτόν πνευματική τροφή, όπως παλιότερα και στον προφήτη Ιεζεκιήλ,<sup>59</sup> η «κοιλιά» **εδώ δεν είναι υλική και σωματική αλλά πνευματική και δηλώνει την καρδιά του, το κέντρο της ψυχής του.**

Και ο ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύοντας το λόγο του Κυρίου: **«Ο πιστεύων σε Εμένα, καθώς είπε η Γραφή, ποταμοί θα ρέυσουν ύδατος ζώντος από την κοιλιά του»**, εξηγεί: **«Κοιλιά εδώ την καρδιά λέει όπως ακριβώς και αλλού λέγει ...και τον νόμο σου εν μέσω της κοιλάς μου».**<sup>60</sup>

<sup>58</sup> Επώθησε στις 11 Ιουλίου 1986. Η απόφαση της Συνόδου θα ενισχύσει τους αληθινούς Χριστιανούς για να αντιμετωπίσουν τον Αντίχριστο και τις πλάνες των ανθρώπων του. Η αλήθεια θα διακηρυχθεί για μικρό σχετικά διάστημα, επειδή η Συντέλεια είναι πλέον πολύ κοντά: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria\\_proph.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria_proph.pdf)

<sup>59</sup> Ιεζ. (2:8-10, 3:1-4).

<sup>60</sup> «...καὶ δηλῶν ὅτι περὶ τοῦ νοητοῦ διελέγετο πόματος, ἐπάγει· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλάς αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζώντος. **Κοιλίαν ἐνταῦθα τὴν καρδίαν φησὶ**, καθάπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ· Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσω τῆς κοιλάς μου». Στο κατά Ιωάννην ἅγιο Ευαγγέλιο (PG 59, σελ. 283).



Όμως δεν είναι λογικό η πνευματική τροφή να πικραίνει την καρδιά. Διότι πάλι ο Χρυσόστομος λέει:<sup>61</sup> **«και για μεν την αισθητή τράπεζα αν κάποιος φάει από τα φαγητά περισσότερο (του κανονικού), θα πονέσει την κοιλιά του, και περιπλέκοντας τα εντόσθια του θα προκαλέσει όχι τυχαία βλάβη. Όσον αφορά όμως την πνευματική τράπεζα συμβαίνει το αντίθετο. Εάν αυτήν την εντρυφήσεις με απληστία, θα μπορέσεις και βίο (ενάρετο) να κατορθώσεις και πράξη θεάρεστο να επιτελέσεις. Και όσο περισσότερο την απολαμβάνεις τόσο προς περισσότερο πόθο διεγείρεις τον εαυτό σου».** Και επίσης στην ερμηνεία του ψαλμικού: **«Πόσο γλυκά είναι στο λάρυγγά μου τα λόγια Σου (Θεέ μου), περισσότερο από μέλι στο στόμα μου. Γλυκό μεν το μέλι έως τον φάρυγγα... τα δε λόγια του Θεού γλυκαίνουν καρδιά και ψυχή»**, λέει επίσης ο Χρυσόστομος.<sup>62</sup>

Επομένως αυτή η πίκραση της κοιλιάς του Ιωάννη δεν αναφέρεται στην δική του ωφέλεια, αλλά στην ωφέλεια των ακροατών του προφητικού του κηρύγματος, διότι έχοντάς τους όλους μέσα στην διευρυμένη από αγάπη καρδιά του, αντιλαμβάνεται ότι λίγοι θα ωφεληθούν, ενώ πολλοί θα τον ακούσουν χωρίς να θελήσουν να διορθωθούν και να σωθούν. Κατά παρόμοιο τρόπο και ο προφήτης Ιερεμίας συμπονώντας τους συμπατριώτες του έλεγε **«πονώ στην κοιλιά μου»**,<sup>63</sup> γιατί έβλεπε τη συμφορά από τους βαρβάρους πολεμιστές που έρχονταν εναντίον του αμετανόητου λαού του. Ο Ιωάννης εδώ εκπροσωπεί όλους τους κήρυκες της Εκκλησίας των εσχάτων καιρών, που θα λάβουν από το Θεό τη χάρη να μιλήσουν προφητικά: **«Και μου λένε. Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς».**

#### Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf) (αυτό το τεύχος)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

#### Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

συνεχίζεται...

13-5/26-5-2013+, Κυριακή του Παραλύτου  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

*www.imdleo.gr*

<sup>61</sup> «Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αἰσθητῆς τραπέζης κἂν βρωμάτων περισσότερον μεταλάβῃ τις, τὴν κοιλίαν ἀλγεῖ, καὶ τῶν ἐντοσθίων εἰλισσομένων βλάβην οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐργάζεται· ἐπὶ δὲ τῆς πνευματικῆς τραπέζης τούναντίον· ἐὰν αὐτὴν ἀπλήστως ἐντρυφήσῃ, δυνήσῃ καὶ βίον κατορθώσασθαι καὶ πράξιν θεάρεστον ἐπιτηδεῦσαι· καὶ ὅσον πλείονα τρυφᾷ, τοσοῦτον πρὸς πλείονα πόθον διεγείρει σαυτόν». (3η Ομιλία στη Γένεση, PG 56, σ. 525).

<sup>62</sup> «Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. (Ψ.118) Γλυκὸ μὲν τὸ μέλι ἕως τοῦ φάρυγγος, ἐπεὶ εἰς κοιλίαν καὶ εἰς ἀφεδρῶνα χωρεῖ· τὰ δὲ λόγια τοῦ Θεοῦ γλυκαίνουσι καρδίαν καὶ ψυχὴν». (PG 55, σ. 694).

<sup>63</sup> «Ὁ μὲν γὰρ (Ιερεμίας) βαρβάρους ἐπιόντας ὁρῶν, ἔλεγε, **Τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ**» λέει ο Χρυσόστομος (PG 60, σ. 465).

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

| Ε ν ό τ η τ ε ς :  |   | Σελίς |
|--|---|-------|
| <b>Ο ισχυρός άγγελος, το μικρό βιβλίο και οι επτά βροντές (10:1 - 10:11)</b> |   |       |
| 1.1.   | Σύνδεση με τα προηγούμενα   | 3     |
| 1.2.   | Η εμφάνιση του «ισχυρού αγγέλου»                                  | 4     |
| 1.3.   | Τι σημαίνει το ουράνιο τόξο και η νεφέλη του «ισχυρού Αγγέλου»    | 5     |
| 1.4.   | Συνοπτικά για τον «ισχυρό άγγελο» και για το ανοικτό βιβλίο       | 7     |
| 1.5.   | Η ειρήνευση από τον «ισχυρό Άγγελο» μετά τα γεγονότα της Πόλης    | 9     |
| 1.6.   | Αναγκαία η Ορθοδοξία και η αποφυγή της εκκοσμίκευσης              | 10    |
| 1.7.   | Η στερέωση των ορθών δογμάτων με τη βοήθεια του «ισχυρού αγγέλου» | 13    |

\*Σημ. Η εικόνα στο εξώφυλλο προσαρμόστηκε σε όσα λέει ο Ιωάννης ο Θεολόγος.



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, οι δύο προφήτες Ενώχ και Ηλίας καθώς και ο Θεολόγος Ιωάννης, στο 11ο κεφάλαιο.

**«Ιδού Εγώ σας αποστέλλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, πριν να έλθει η ημέρα Κυρίου η μεγάλη και επιφανής (της 2ας Παρουσίας)».** (Μαλαχίας 3:22)

**ΣΤ. Η μέτρηση του ναού και οι δυο μάρτυρες στο 11ο κεφάλαιο.**

Αύγουστος 2013+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ

(Η μέτρηση του ναού και οι δυο μάρτυρες)

**Κ**αὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ λέγων· ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ·

**Κ**αι μου δόθηκε καλάμι (μετρήματος) ὅμοιο με ραβδί, λέγοντάς μου. Σήκω και μέτρησε το ναό του Θεού και το θυσιαστήριο και εκείνους που προσκυνούν μέσα σ' αυτόν.

**11-2** καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

**11-2** Ἀλλά την αυλή την εξωτερική του ναού, βγάλ' την έξω από το μέτρο και μην την μετρήσεις, γιατί δόθηκε στα ἔθνη, και την πόλη την Αγία θα πατήσουν σαράντα δύο μήνες.

**11-3** καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

**11-3** Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές μου και θα προφητέψουν χίλιες διακόσιες εξήντα ἡμέρες ντυμένοι με σάκους.

**11-4** οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνῖαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῆς γῆς ἐστῶσαι.

**11-4** Αυτοί είναι οι δύο ελιές και οι δύο λυχνίες (του προφ. Ζαχαρία, δ'3), που στέκονται μπροστά στον Κύριο της γης.

**11-5** καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις θέλει αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

**11-5** Και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, φωτιά βγαίνει από το στόμα τους και κατατρώει τους εχθρούς τους. Και αν κάποιος θελήσει να τους βλάψει, με τον ἴδιο τρόπο πρέπει αυτός να σκοτωθεί.

**11-6** οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν τὸν οὐρανὸν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχη τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ, ὅσάκις ἐὰν θελήσωσι.

**11-6** Αυτοί ἔχουν την εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μην πέφτει βροχή κατά τις ἡμέρες της προφητείας τους. Και ἔχουν εξουσία πάνω στα νερά να τα μετατρέπουν σε αἷμα και να χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή ὅσες φορές κι αν θελήσουν.

**11-7** καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

**11-7** Και ὅταν επιτελέσουν τη μαρτυρία τους, το θηρίο που ανεβαίνει από την ἀβυσσο θα κάνει με αὐτούς πόλεμο και θα τους νικήσει (στο υλικό πεδίο) και θα τους σκοτώσει.

**11-8** καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη.

**11-8** Και το πτώμα τους θα κείται στην πλατεία της πόλης της μεγάλης, που καλεῖται πνευματικὰ Σόδομα και Αἴγυπτος, ὅπου και ο Κύριός τους σταυρώθηκε.

**11-9** καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸ πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήμα.

**11-9** Και βλέπουν (οι ἄνθρωποι) από τους λαούς και φυλές και γλώσσες και ἔθνη το πτώμα τους τρεισήμισι ἡμέρες, και δεν θα αφήνουν τα πτώματά τους να τεθούν σε μνήμα.

**11-10** καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφήται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

**11-10** Και ὅσοι κατοικούν πάνω στη γη χαίρονται γι' αὐτούς, και ευχαριστιούνται, και δώρα θα στείλουν ο ἕνας στον ἄλλο, γιατί αυτοί οι δύο προφῆτες βασάνισαν (με το ελεγκτικό τους κήρυγμα και τα θαύματα που προκαλοῦσαν φόβο) ὅσους κατοικούν πάνω στη γη.

**11-11** καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

**11-12** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς· ἀνάβητε ὧδε. καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

**11-13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τοῖς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

**11-14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἰδοὺ ἔρχεται ταχύ.

**11-11** Καὶ μετὰ τις τρεισήμισι ἡμέρες, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰσηλθε μέσα τους, καὶ στάθηκαν πάνω στα πόδια τους, καὶ μέγας φόβος ἔπεσε πάνω σ' αὐτούς που τους ἐβλεπαν.

**11-12** Καὶ ἀκουσα φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τον ουρανό να τους λέει. Ανεβείτε εδῶ. Καὶ ἀνέβηκαν στον ουρανό μέσα στη νεφέλη, καὶ τους εἶδαν οἱ ἐχθροὶ τους.

**11-13** Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἐγίνε μέγας σεισμὸς, καὶ ἔπεσε τὸ ἓνα δέκατο τῆς πόλης, καὶ σκοτώθηκαν κατὰ τὸ σεισμὸ ἑπτὰ χιλιάδες ἀνθρωποὶ, καὶ οἱ λοιποὶ (ἐπειδὴ) γέμισαν ἀπὸ φόβο, τότε ἔδωσαν δόξα στο Θεό του ουρανοῦ.

**11-14** Το ουαί (αλλοίμονο) το δεύτερο πέρασε- ἰδοὺ, το ουαί το τρίτο ἔρχεται γρήγορα.

### **1.1. Σύνδεση με τα προηγούμενα και η μέτρηση του ναοῦ.**

Είδαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο ὅτι ὁ «Ἰσχυρὸς Ἄγγελος» κατέβηκε ἀπὸ τον Οὐρανὸ για να εἰρηνεύσει τον κόσμον καὶ να ενισχύσει τὴν Ἐκκλησίαν. Κορυφαίον συμβάν αὐτῆς τῆς ἐνίσχυσης υπῆρξε μία μεγάλη Ἐκκλησιαστικὴ Σύναξις, στην ὁποία ἡ ἰσχυρὴ **ὡς βροντὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ** ἔδωσε τις λύσεις στα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας, που ἀκολουθῶς διατυπώθηκαν ἀνθρωπίνως ἀπὸ τις βροντώδεις φωνές των Θεολόγων ὅλων των Ἐκκλησιῶν. Ἀπὸ σχετικὲς προφητείες ἀναγνωρίσαμε, σ' αὐτὴν τὴν Σύναξις, τὴν **τελευταία Οἰκουμενικὴ Σύνοδο**, που γίνεται για να ἐνώσει τους Ὁρθοδόξους καὶ να ἀποβάλλει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τους κακοδόξους. Μετὰ εἶδαμε ἐπίσης ὅτι ἀκολουθεῖ ἡ ἀνανεωμένη ἀποστολὴ των Ὁρθοδόξων θεολόγων καὶ ἄλλων διδασκάλων, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Θεολόγου Ἰωάννη, σε ὅλους τους λαοὺς συγχρόνως, για να γίνε ἓνας τελευταίος γενικὸς ἐπανευαγγελισμὸς. Το κήρυγμα εἶναι πλέον ἀκρῶς προφητικὸ, γιατί γίνεται με βάση ὅσα περιέχονται στο μικρὸ βιβλίον τοῦ «Ἰσχυροῦ Ἀγγέλου», που ἀποτελοῦν τὸ τελευταίον μέρος ὅσων περιέχονται στην ἴδια τὴν Ἀποκάλυψη καὶ ευαγγελίζονται τὴν ἐγγύτατα πλέον εὐρισκόμενὴ βασιλείαν των Οὐρανῶν.

**Τὴν ἀξιολόγησι τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ, ἔρχεται να μας παρουσιάσει τῶρα ὁ Ἰωάννης**, ἐπειδὴ προηγουμένως αὐτὸς ὀρίσθηκε υπεύθυνος τοῦ κηρύγματος με τὰ λόγια: **«Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαοὺς καὶ σε ἔθνη καὶ σε γλώσσες καὶ σε βασιλιάδες πολλοὺς»**. Ἡ ἀξιολόγησι γίνεται μετὰ ἀπὸ νέα ἐντολή, ἀν καὶ ἀπὸ πρὶν γνωρίζομε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἰωάννης, προσωπικὰ μέσα του, θα αἰσθανόταν τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ μάλιστα ὅτι αὐτὸ θα ἦταν πικρὸ, λόγω τῆς ἀπιστίας των πολλῶν.

**«Καὶ μου δόθηκε καλάμι (μετρήματος) ὅμοιον με ραβδί»**... Ἐδῶ δὲν γίνεται ἀπλή μέτρηση με **«καλάμι χρυσόν»**, ὅπως στο κεφ. 21 (στ.15), που μετριέται ἡ οὐράνια πόλις. Ἀντίθετα ἡ καταμέτρηση ἔχει συνέπειες, ἐπειδὴ τὸ μετράρι μοιάζει με ραβδί, δηλ. με τιμωρικὸ ὄργανον. Γιατί λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: **«τι θέλετε; με ράβδον να ἔλθω πρὸς εσάς, ἢ με ἀγάπη καὶ πνεῦμα πραότητος»;** (Α΄ Κορ. 4:21). Καὶ εἶναι ἐπίσης ἡ ράβδος σύμβολον ἐξουσίας, διότι με τὴν ράβδον δείχεται συγχρόνως ἡ ἰσχύς καὶ ἡ τιμωρικὴ δύναμις τῆς ἐξουσίας κατὰ των ἀπειθάρχων σ' αὐτὴν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ κατέχει ράβδον: **«ράβδος ἐυθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας Σου, ἀγάπης δικαιοσύνης καὶ ἐμίσησης ἀνομίας»**, ὅπως λέει ὁ προφητὰναξ Δαβὶδ καὶ ἐπισημαίνει στην πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολή του ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἐβ. 1:8).

Καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐπίσης, κατέχουν προσωρινὰ «ράβδον», που τὴν χρησιμοποιοῦν, ὅταν τὸ ἐπιτρέψει ὁ Θεός (για λίγο), ἀκόμη καὶ ἐναντίον των δικαίων, για να φανεί ἡ προαίρεσί τους:

**«..διότι δεν θα αφήσει ο Κύριος την ράβδο των αμαρτωλών πάνω στον κλήρο των δικαίων, για να μην απλώσουν οι δίκαιοι τα χέρια τους σε ανομίες»...** (Ψαλ. 124:3).

Πρώτα διατάσσει η ουράνια φωνή τον Ιωάννη να ενεργοποιηθεί στο νέο καθήκον: **«έγειρε»**. Αυτό συμβαίνει στο μικρό διάστημα, μετά την διάδοση του Ευαγγελίου και πριν το μεγάλο διωγμό της Εκκλησίας. Προστάζεται, επομένως, στον καιρό μετά από το κήρυγμα, στον οποίο ζυμώνεται η προηγηθείσα διδασκαλία μέχρι να αρχίσουν οι διωγμοί, να ηγηθεί στην ακολουθούσα καταμέτρηση των πιστών και την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της. **Είναι πνευματική διεργασία αυτή η καταμέτρηση**, διότι αφορά τις ψυχές των ανθρώπων, και δεν μπορεί να γίνει από κάποιον που δεν έχει τα προσόντα, ή δεν βρίσκεται σε πνευματική κατάσταση. Γι' αυτό, ως πιο κατάλληλος, επιλέχθηκε ο Ιωάννης ο Θεολόγος.

Μπορούμε και εμείς οι πιστοί να αξιολογούμε τους ανθρώπους του περιβάλλοντός μας, για να μην βλαπτόμαστε από αυτούς, όχι όμως για να τους κρίνομε. Ο **άγιος Λουκάς, ο ιατρός και θαυματουργός**, μας δίνει ένα κριτήριο:<sup>1</sup> **«Αυτό είναι το κριτήριο βάσει του οποίου μπορούμε να ξεχωρίζουμε τους ανθρώπους. Αν βλέπομε έναν άνθρωπο που τότε λέει λόγο καλό και τότε καταριέται και βρίζει τους άλλους, να φεύγομε μακριά απ' αυτόν. Να ξέρομε ότι είναι ακάθαρτη η καρδιά του και ότι ο άνθρωπος αυτός ακόμα πολύ απέχει από το να είναι πραγματικός Χριστιανός. Και αν θα συναναστρεφόμεσθε μ' αυτόν θα μας χαλάσει και εμάς, διότι η συναναστροφή με έναν διεφθαρμένο άνθρωπο δεν μένει ποτέ χωρίς επιπτώσεις. Μπορεί μαζί του να γίνουμε και εμείς σαν την πηγή που αναβλύζει ταυτόχρονα νερό γλυκό και πικρό»**. Πρώτος ο απόστολος Παύλος μας έδωσε κριτήριο επιλογής των φίλων μας: **«Σας έγραψα δε τώρα, να μην συναναστρέφεσθε με όποιον αδελφό έχει βγάλει όνομα<sup>2</sup> ότι είναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοίδορος (εμπαιχτής) ή μέθυσος ή άρπαγας· με αυτόν ούτε να συντρώγετε»** (Α Κορ. 5:11). Αυτά είναι παραδείγματα προσωπικής αξιολόγησης του στενού περιβάλλοντός μας, που ακόμα και αυτή δεν είναι εύκολο να γίνει σωστά από εμάς όσο είμαστε εμπαιθείς. Γι' αυτό έχει προτεραιότητα το να κρίνομε τον εαυτό μας,<sup>3</sup> και όχι τους άλλους, για τους οποίους είναι εύκολο να κάνομε σφάλματα. **Στον Ιωάννη όμως, σαν αρχηγό των θεολόγων της Εκκλησίας, δόθηκε εντολή να αξιολογήσει πνευματικά ολόκληρη την αγωνιζόμενη στη γη Εκκλησία**. Οι αποφάσεις των Συνόδων της Εκκλησίας, και ιδιαίτερα της τελευταίας (8ης) Οικουμενικής, πριν τον γενικό επανευαγγελισμό, είναι το κριτήριο με το οποίο ελέγχεται η παραμονή των πιστών στην Ορθοδοξία. Επί πλέον εξετάζεται πόσο ζωντανή είναι η πίστη τους στο Θεό: **«Σήκω και μέτρησε το ναό του Θεού και το θυσιαστήριο και εκείνους που προσκυνούν μέσα σ' αυτόν»**.

Οι λέξεις **«ναός»** και **«θυσιαστήριο»** ίσως οδηγήσουν μερικούς στην εξωτερική προσέγγιση των λόγων του ευαγγελιστή Ιωάννη και κατόπιν στην προσπάθεια να διεισδύσουν στο εσωτερικό τους νόημα, το οποίο σαν κύριο άλλοι εξετάζουν πρώτα. Κάποιοι είναι δυνατόν να μην ενδιαφερθούν καθόλου για εσωτερική ερμηνεία, μένοντας στις εξωτερικές μορφές των πραγμάτων, λησμονώντας ότι η Αποκάλυψη είναι ένα εκκλησιαστικό κείμενο, κινούμενοι μόνο στο υλικό πεδίο, όπως οι "προβλέψεις" του Νοστράδαμου<sup>4</sup>... Υπάρχουν δηλαδή διάφοροι τρόποι προσέγγισης των νοημάτων της Αποκάλυψης, αλλά ο τελευταίος είναι απαράδεκτος. Το σωστότερο, και απλούστερο, είναι να πηγαίνομε κατ' ευθείαν στην πνευματική ερμηνεία,<sup>5</sup> μέσω

<sup>1</sup> Από το «Λόγοι και ομιλίες» Β, αρχιεπ. Λουκά Κριμαίας, έκδ. Ορθόδοξη Κυψέλη, 2003.

<sup>2</sup> Έχει δηλ. χαρακτηριστεί σαν υπηρέτης κάποιου πάθους, όχι ότι απλώς κάποτε αμάρτησε.

<sup>3</sup> Διότι «αν κρίναμε τους εαυτούς μας δεν θα εκρινόμεθα (υπό του Κυρίου)» (Α Κορ. 11:31).

<sup>4</sup> Διαβάστε, σε συντομία, για τον Νοστράδαμο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/08\\_L-Nostradamus.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/08_L-Nostradamus.pdf)

<sup>5</sup> Αυτή τη μέθοδο εφαρμόσαμε μέχρι τώρα στην ερμηνεία πχ των σαλπίγγων. Έτσι στην περίπτωση του αστέρος της τρίτης σάλπιγγας δεν ξεκινήσαμε από το υλικό φαινόμενο, αλλά κάναμε κατ' ευθείαν αντιστοίχιση της έννοιας του αστέρος από άλλα σημεία της Γραφής, και μάλιστα από άλλο εδάφιο της Αποκάλυψης, όπου ο Χριστός μας φανέρωσε την ερμηνεία του αστέρος σαν επισκόπου. Επίσης η ερμηνεία ενός εδαφίου γίνεται με βάση το συνολικό νόημα και δεν υπάρχει κάποια αντιστοίχιση λέξεων δηλ. δεν είναι πάντα ο αστέρας = επίσκοπος...



των αντίστοιχων νοημάτων άλλων εδαφίων της Αγίας Γραφής και των λόγων των θεοφόρων πατέρων της Εκκλησίας που τους διευκρινίζουν, γιατί υπάρχει και εκεί το αυτό Άγιο Πνεύμα που φώτισε τον Ιωάννη να γράψει την Αποκάλυψη.

**Απ' ευθείας ερμηνεία** του τι είναι «ναός» δίνεται από τα λόγια του αποστόλου Παύλου: **«Δεν γνωρίζετε ότι είσθε ναός του Θεού και το πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας»;** (Α Κορ. 3:16). Με αυτά αντιλαμβανόμαστε ότι **ναός του Θεού είναι κάθε πιστός**. Αλλά και το σύνολο των πιστών, η Εκκλησία, είναι επίσης **«ναός άγιος εν Κυρίω»** κατά τον αυτόν απόστολο.<sup>6</sup> Θυσιαστήριο είναι ο νους των πιστών, όταν εύχεται και προσφέρει **«θυσίαν αινέσεως»** δηλ. δοξολογία και ευχαριστία προς τον Θεό,<sup>7</sup> και όταν θυσιάζει με την **«μάχαιρα του πνεύματος που είναι ρήμα Θεού»**<sup>8</sup> τους λογισμούς του για να αποκτήσει πνεύμα ταπεινό κατά το **«θυσία προς τον Θεό πνεύμα συντριμμένο»**, όπως και κάθε αρετή, κατά το ψαλμικό: **«να θυσιάζετε (προσφέρετε) θυσία δικαιοσύνης»** (ψαλμ. 4:6). Αυτό συμβαίνει διότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και ομοίωση Θεού, και οι πιστοί μετέχουν στο «Σώμα του Χριστού» δηλ. την Εκκλησία, που σ' αυτήν μέσα ζει Μυστηριακά ο ίδιος ο Υιός του Θεού. **«...Αυτός είναι ο αρχιερέυς και Αυτός το θυσιαστήριον, Αυτός το ιλαστήριον (και Αυτός ο πρεσβεύων)· και Αυτός ο προσφέρων και Αυτός ο υπέρ κόσμου θυσία προσφερόμενος και Αυτός τα δένδρα (του Παραδείσου) της ζωής και της γνώσης. Αυτός ο αμνός και Αυτός το πυρ υπάρχων. Αυτός η ολοκαύτωση και αυτός η μάχαιρα του πνεύματος. Αυτός ο ποιμήν και Αυτός το αρνίον. Αυτός ο θύτης και Αυτός ο θυόμενος. Αυτός ο αναφερόμενος και Αυτός ο την θυσίαν δεχόμενος»**, όπως λέει χαρακτηριστικά ο άγιος Κύριλλος, αρχιεπίσκοπος Ιεροσολύμων.<sup>9</sup>

Ο παλιός ναός των Ιουδαίων είχε και αυτός θυσιαστήριο, γιατί ήταν εικόνα του δικού μας πνευματικού θυσιαστηρίου και ναού: **«Εκείνο το (Ιουδαϊκό) θυσιαστήριο, του θυσιαστηρίου τούτου τύπος είναι και εικόν· εκείνο το πυρ, τούτου του πυρός του πνευματικού»**, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.<sup>10</sup> Και ο Κύριος έλεγε βαδίζοντας στον Ιουδαϊκό ναό, **«λύστε τον ναό αυτό και σε τρεις μέρες θα τον ανεγείρω»**, αναφερόμενος στο σώμα Του, του οποίου εικόνα αποτελούσε ο ναός, και το εξήγησε σε μας ο Ιωάννης, στο ευαγγέλιό του: **«Εκείνος δε έλεγε περί του ναού του σώματος Αυτού»**.<sup>11</sup>

Μπορούμε, σαν τύπο και σκιά του αληθινού ναού του Θεού, να εξετάσουμε τον παλιό Ιουδαϊκό ναό, προσεγγίζοντας έτσι, αρχικά, με ένα **εξωτερικό τρόπο** τα αναγραφόμενα στην Αποκάλυψη. Τότε βλέπουμε **σαν τοπίο την ευρύτερη περιοχή της Ιερουσαλήμ και σαν ναό και θυσιαστήριο αυτά που υπήρχαν στον ναό του Σολομώντος**.

**«Ο ναός αυτός είχε 1) τον κυρίως ναό, 2) την εσωτερική αυλή γύρω του ναού όπου βρισκόταν το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και μετά από την εσωτερική αυλή και γύρω απ' αυτήν 3) την εξωτερική αυλή όπου εισήρχοντο οι εθνικοί»**. Έτσι περιγράφει τα μέρη του Ιουδαϊκού ναού ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος.<sup>12</sup> Και προσθέτει: **«Μετά τον ναό έρχεται 4) η Ιερουσαλήμ...»**

<sup>6</sup> «...έποικοδομηθέντες (οι πιστοί) επί τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ» (Εφ 2:20-21).

<sup>7</sup> «...θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου»... (ψαλ. 49:14)

<sup>8</sup> «...καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ρῆμα Θεοῦ» (Εφ. 6:17)

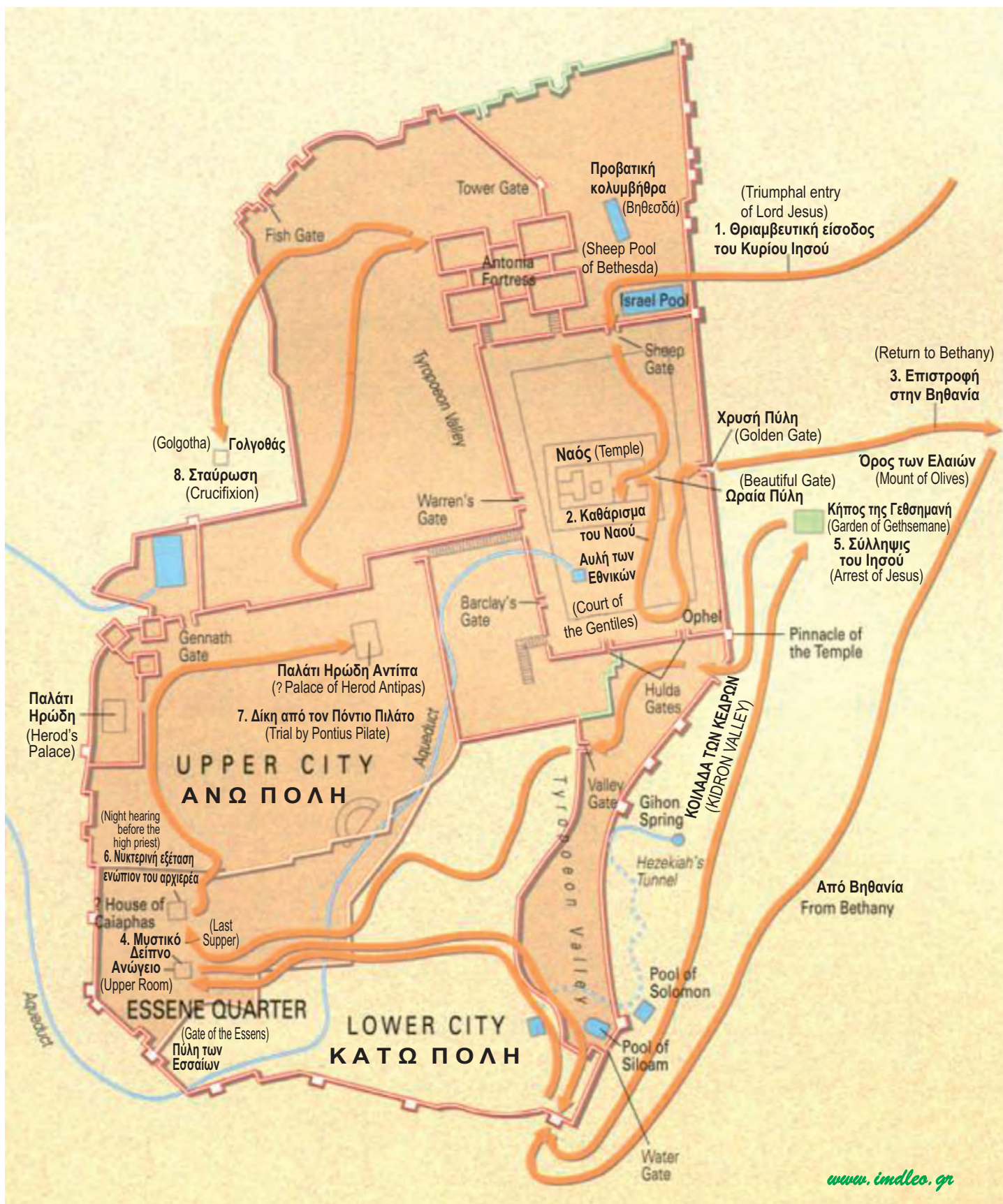
<sup>9</sup> **Λόγος εἰς τὴν ὑπαπάντην τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα τὸν θεοδόχον:** «...αὐτὸς ὁ ἀρχιερέυς καὶ αὐτὸς τὸ θυσιαστήριον, αὐτὸς τὸ ἰλαστήριον [καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβεύων]. καὶ αὐτὸς ὁ προσφέρων καὶ αὐτὸς ὁ υπέρ κόσμου θυσία προσφερόμενος, καὶ αὐτὸς τὰ ξύλα τῆς ζωῆς καὶ τῆς γνώσεως, αὐτὸς ὁ αμνός καὶ αὐτὸς τὸ πῦρ υπάρχων. αὐτὸς ἡ ολοκαύτωση καὶ αὐτὸς ἡ μάχαιρα τοῦ πνεύματος. αὐτὸς ὁ ποιμήν καὶ αὐτὸς τὸ αρνίον. αὐτὸς ὁ θύτης καὶ αὐτὸς ὁ θυόμενος. αὐτὸς ὁ ἀναφερόμενος καὶ αὐτὸς ὁ τὴν θυσίαν δεχόμενος».

<sup>10</sup> Ομιλία στο ρητό: «Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεύς», καὶ περὶ μετανοίας.

<sup>11</sup> Οι Ιουδαῖοι δεν το κατάλαβαν (Ιω 2:19-21), όπως δεν κατάλαβαν και ότι ο ναός αποτελούσε ευλογία του Θεού ενόψει του ερχομού του Μεσσία. Τώρα δεν υπάρχει τέτοια ευλογία, και μόνο επί Αντιχρίστου, για έλεγχο και τιμωρία τους, θα επιτρέψει ο Θεός να γίνει ο ναός.

<sup>12</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως», σελ. 106 και 107.

Η Ιερουσαλήμ, ο ναός των Ιουδαίων, και η πορεία του Κυρίου Ιησού Χριστού, από την θριαμβευτική είσοδο στην πόλη και το καθάρισμα του ναού από τους εμπόρους, μέχρι τον Γολγοθά.





**...Εδώ ο συγγραφέας διατάσσεται να μετρήσει τον κυρίως ναό, την εσωτερική αυλή όπου ήταν το θυσιαστήριο, και τους ευρισκόμενους πιστούς στα μέρη αυτά, να αφήσει δε άνευ μέτρησης την εξωτερική αυλή και ολόκληρη την πόλη, την Ιερουσαλήμ, ώστε η εξωτερική αυλή και η πόλη να πατιούνται από τα έθνη. Ιδού η οπτική εικόνα της προφητείας αυτής». Αλλά η εξωτερική προσέγγιση, πέρα από τη σχηματική παράσταση, δεν προχωράει, διότι το εδάφιο της Αποκάλυψης δεν αφορά τον παλιό Ιουδαϊκό ναό. Αυτό παρατηρεί ο π. Ιωήλ κατόπιν: **«Ότι δεν πρόκειται περί του ναού του Σολομώντος και του θυσιαστηρίου αυτού κατά λέξη, φαίνεται από το ότι τέτοιο γεγονός κατά το οποίο η μεν εξωτερική αυλή του ναού να πατιέται από τους άπιστους εθνικούς, ο δε κυρίως ναός να μένει άθικτος, ούτε συνέβη ποτέ, ως μας διδάσκει η ιστορία του ναού του Σολομώντος, ούτε πρόκειται να συμβεί, διότι ήδη ο ναός του Σολομώντος έχει καταστραφεί. Επομένως πρόκειται περί ναού πνευματικού, περί της Εκκλησίας του Χριστού...»****

**«Αλλά την αυλή την εξωτερική του ναού, βγάλ' την έξω από το μέτρημα και μην την μετρήσεις, γιατί δόθηκε στα έθνη, και την πόλη την Αγία θα πατήσουν σαράντα δύο μήνες».** (11:2)

**«Σύμφωνα με τον σχολιασμό του Αγίου Ανδρέα (Καισαρείας), ο ναός του Θεού του ζώντος είναι η Εκκλησία όπου προσφέρουμε τις θυσίες μας. Η αυλή "η έξω" είναι η κοινωνία των απίστων και των Ιουδαίων που δεν αξίζουν να προσμετρηθούν από τους αγγέλους** (δηλ. να ορισθεί ο βαθμός της ηθικής τους τελειότητας και συνεπώς της μακαριότητάς τους εξ αιτίας της ασέβειάς τους», γράφει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος.<sup>13</sup> Η μέτρηση του συνόλου των πιστών της αγωνιζόμενης στη γη Εκκλησίας, ειπώθηκε πριν, ότι γίνεται από τον Ιωάννη.

Ο άγιος Ανδρέας θεωρεί (ως φαίνεται), για το είδος και μέγεθος του εγχειρήματος, ότι βοηθοί του ευαγγελιστή Ιωάννη είναι άγγελοι, διότι **δεν προσμετρούνται με κοσμικά και επιφανειακά κριτήρια οι πιστοί αλλά με καθαρώς πνευματικά. Εξετάζεται πρώτα ποιοι αποτελούν «ναό του Θεού»**, δηλ. ποιοί ανυπόκριτα ανήκουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία που διατηρεί τη χάρη του Θεού, καθώς είναι ιδρυμένη από τον Κ. Ι. Χριστό και διαφυλάττει τα δόγματα και τις παραδόσεις, **και αμέσως κατόπιν (εξετάζεται) αν οι πιστοί ασκούνται στην αρετή**, ανάλογα με το αν μετέχουν στο «θυσιαστήριο» δηλ. αν έχουν Μυστηριακή κοινωνία μέσα στην Εκκλησία και πνευματικό (εσωτερικό) προσωπικό αγώνα έκαστος.

Εννοείται ότι υπάρχει ενότητα και συνεργασία μεταξύ της θριαμβεύουσας και της αγωνιζόμενης στη γη Εκκλησίας, και ότι ο Ιωάννης τόσο κατά τον καιρό του προφητικού του κηρύγματος, όσο και κατά τον καιρό της καταμέτρησης των αληθινά πιστών **δεν βοηθιέται μόνο από αγγέλους** (τους οποίους ανέφερε ο άγιος Ανδρέας), **αλλά και από τους κήρυκες του λόγου του Θεού στη Γη, και τον πιστό στις Ορθόδοξες παραδόσεις κλήρο και λαό**, που επιτελούν ένα σπουδαίο μέρος του έργου, βοηθώντας αφενός στην διάδοση της Ορθοδοξίας και αφετέρου στην περιφρούρησή της από τους αιρετικούς και από τις κοσμικές αντιλήψεις.

Ο καιρός των **«42 μηνών»** αφορά τις θλίψεις που περνάει στη γη η Εκκλησία, η οποία προς το τέλος του κόσμου, οπότε γίνεται η τελική και παγκόσμια προσπάθεια διάδοσης του Ευαγγελίου, θα περάσει **ένα διάστημα μεγάλων θλίψεων** μέχρι την 2α Παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού. **«Τότε θα σας παραδώσουν σε θλίψη και θα σας φονεύσουν, και θα είσθε μισητοί από όλα τα έθνη για το όνομα μου»** λέει ο Κύριος (Ματθ. 24:9).

Επίσης: **«Θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έγινε απ' αρχής κόσμου μέχρι τώρα, ούτε πρόκειται να γίνει (πλέον). Και αν δεν περικόπτονταν οι ημέρες εκείνες, δεν θα**

<sup>13</sup> Αρχιεπ. Αβερκίου Τσέβ - π. Σεραφείμ Ρόουζ: «**Η Αποκάλυψη του Ιωάννη**» εκδ. Μυριόβιβλος σελ. 189. Με βάση τον άγιο Ανδρέα (εδώ από το κεφ. 30). Οι αναφορές στον αρχιεπ. Αβέρκιο, γίνονται από αυτό το βιβλίο, εκτός αν ορισθεί διαφορετικά.



**έμενε κανείς άνθρωπος που φέρει σάρκα ζωντανός. Για τους εκλεκτούς όμως θα κολοβωθούν οι ημέρες εκείνες».** (Ματθ. 24:21-22).

Στο διάστημα αυτό των «42 μηνών» η Ορθοδοξία πλουτίζεται με πολλούς εξ Εβραίων Χριστιανούς, σύμφωνα με το μυστήριο του Θεού κατά τον απόστολο Παύλο, ώστε μετά τα έθνη όσοι Εβραίοι αναζητούν την αλήθεια να ενωθούν στην μία Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία, και έτσι να συγκροτηθεί το σύνολο του πνευματικού Ισραήλ. **«Διότι δεν θέλω αδελφοί να αγνοείτε το μυστήριο αυτό, για να μην εξαρτάσθε από την δική σας φρονιμάδα· ότι (δηλ.) έγινε πύρωση (καρδιών) σε μια μερίδα του (κατά σάρκα) Ισραήλ, μέχρις ότου εισέλθει το σύνολο των εθνών και έτσι να σωθεί όλος ο (πνευματικός) Ισραήλ», δηλ. η Εκκλησία** (Ρωμ. 11:25). Όσοι στο τέλος του κόσμου, σε καιρό θλίψεων, προσέρχονται στην πίστη αντιστοιχούν στην τελευταία (δωδέκατη) «φυλή», την πνευματικά αντίστοιχη στον **Βενιαμίν, που σημαίνει υιός θλίψης**, και μνημονεύει ο Ιωάννης ενωρίτερα (Αποκ. 7:8).

Στον καιρό των «42 μηνών», ο εμπαθής κόσμος περιορίζει σταδιακά τις ελευθερίες των Χριστιανών που κρατούν την αληθινή πίστη, μέχρις ότου τις καταργήσει οριστικά τον καιρό του Αντιχρίστου. Τα πονηρά πνεύματα θα πείσουν τότε τους ασεβείς που βρίσκονται και στα τέσσερα σημεία του ορίζοντος, δηλ. σε όλη τη Γη, να σταματήσουν κάθε διδασκαλία, όπως είδαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο: **«...είδα τέσσερις (πονηρούς) αγγέλους να στέκονται πάνω στις τέσσερις γωνίες της γης, κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης, για να μην πνέει άνεμος (διδασκαλίας) πάνω στη γη...»** (7:1).

Οι σαράντα και δύο μήνες, είναι μια υπερπλήρης «μεγάλη σαρακοστή» για τους πιστούς, την οποία οι πιστοί διερχόμενοι με τελεία πίστη, ελπίδα των μελλόντων αγαθών, μετάνοια και αυταπάρνηση, έρχονται έτοιμοι στην Κρίση για να δικαιωθούν. Στην ίδια περίοδο, όμως, οι άπιστοι, πολυαριθμότεροι και έχοντας την εξουσία με το μέρος τους, **πολεμούν οργισμένα τους Χριστιανούς**, και θα τους επιτραπεί να καταπατήσουν τους ιερούς τόπους σαράντα δύο μήνες, **προκαλώντας τελικά πάνω στον εαυτό τους την οργή του Θεού**. Και επειδή η οργή λέγεται επίσης μήνις, **το διάστημα αυτό μετρούμενο σε «μήνες» είναι εκείνο στο οποίο θα συσσωρευθεί εναντίον των εχθρών της Εκκλησίας η «οργή του Θεού»**, ώστε στην Κρίση να είναι αναπολόγητοι. Επομένως το διάστημα των «42 μηνών» δεν είναι αναγκαστικά ένα μονοσήμαντο αριθμητικά διάστημα, αλλά αναφέρεται στον «πνευματικό χρόνο», δηλ. τον χρόνο εκτύλιξης πνευματικής φύσης γεγονότων πριν από το τέλος του κόσμου. Και μπορούμε να δούμε διάφορα διαστήματα «οργής», που όλα να έχουν **ένα κοινό τέλος, το τέλος του κόσμου**.<sup>14</sup> Ένα από αυτά τα διαστήματα είναι εκείνο που διαρκεί 42 γήινους μήνες.<sup>15</sup>

Λέει ο Θεοδώρητος Κύρου: **«Λοιπόν σαράντα μεν πήχεις ήταν τα λεγόμενα άγια, είκοσι δε τα άγια των αγίων»**<sup>16</sup> **στο ναό των Ιουδαίων**, ο οποίος έτσι είχε συνολικό μήκος 60 πήχεων. Στα άγια των αγίων υπήρχε η **κιβωτός της διαθήκης**. Χρησιμοποιώντας σαν σύμβολα αυτά τα στοιχεία του ναού ο Ιωάννης, λέει ότι στο τέλος του κόσμου φανερώνεται στον ουρανό η **κιβωτός της διαθήκης**, πράγμα που συγκλονίζει τη γη. Πρώτα λέει, όπως εξηγήσαμε πριν, **«τα έθνη οργίσθηκαν, και ήλθε η οργή Σου και ο καιρός των εθνών να κριθούν»...**(11:18). Και ύστερα προσθέτει:

<sup>14</sup> Και οπτικά ο αριθμός «42» δηλώνει αντίστροφη μέτρηση πριν το τέλος, διότι γράφεται αντίστροφα από τον 24 που συμβολίζει το τέλος, επειδή το 24ο γράμμα του Ελληνικού αλφαβήτου είναι το ωμέγα, και ο Κύριος είπε: **«Εγώ (είμαι) το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος, αρχή και τέλος»** (Αποκ. 22:13).

<sup>15</sup> Περίπου 42 μήνες όμως, διότι, επαναλαμβάνομε, το κυρίαρχο και ακριβές νόημα είναι το πνευματικό, και από αυτό ερχόμαστε στο κοντινότερο γήινο διάστημα που το εκφράζει.

<sup>16</sup> «Ουκοῦν τεσσαράκοντα μὲν πήχεων ἦν τὰ λεγόμενα Ἅγια· εἴκοσι δὲ τὰ Ἅγια τῶν ἀγίων». (Ερωτήσεις στα βιβλία των Βασιλείων και των Παραλειπομένων, τ. 80, σ. 688).

**«Και ανοίχθηκε ο ναός του Θεού στον Ουρανό, και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μέσα στον ναό Του...»** (11:19). Αλλά ο ίδιος ο Ιωάννης εξηγεί ότι δεν υπάρχει στην άνω Ιερουσαλήμ ναός όπως στη Γη: **«δεν είδα ναό σ' αυτήν· διότι Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ είναι ναός αυτής και το αρνίον (Χριστός)»** (22:22). Επομένως οι δοκιμαζόμενοι στη Γη Χριστιανοί το διάστημα των «42 μηνών», αφού περάσουν την σαρακοστή ή τους 40 πήχεις του μήκους του ναού,<sup>17</sup> θα βλέπουν τα ουράνια και ανεκλάλητα αγαθά, τα οποία όπως και η κιβωτός της διαθήκης βρίσκονται στα «άγια των αγίων», και επομένως αφορούν όσους φθάσουν σε πνευματική τελειότητα. Και επειδή είπαμε ότι στο διάστημα αυτό των «42 μηνών» στο τέλος του κόσμου, θα προσέλθουν στην πίστη οι Εβραίοι, πρέπει να θυμηθούμε ότι κατά το 42ο χρόνο μετά τη Βάπτισή του Κυρίου και φανέρωση της Θεότητός του, του κηρύγματος, και του καιρού της μακροθυμίας Του,<sup>18</sup> καταστράφηκε ο ναός των Ιουδαίων και η πόλη τους, το 70 μ.Χ. Έτσι και στα έσχατα χρόνια, που ζούμε ήδη, όποιοι από τους Ιουδαίους και εθνικούς δεν πιστέψουν στον Κ. Ιησού Χριστό θα υποστούν την «οργή του Θεού», δηλ. την αιφνίδια καταδίκη στην Συντέλεια του κόσμου. Και τα γεγονότα θα είναι τέτοια που θα συμπαρασύρουν ακόμη και τους πρώην αδιάφορους, που βρίσκονται γύρω από την Εκκλησία, και αποτελούν **«την αυλή την εξωτερική του ναού»** σε ξαφνική έχθρα εναντίον της. Γι' αυτό διατάχθηκε από τον Θεό να μην προσμετρηθούν στην Εκκλησία: **«την αυλή την εξωτερική του ναού, βγάλ' την έξω από το μέτρο και μην την μετρήσεις, γιατί δόθηκε στα έθνη, και την πόλη την Αγία (δηλ. την Εκκλησία) θα πατήσουν σαράντα δύο μήνες».**

Η ξαφνική έχθρα (ή οργή) κατά της Εκκλησίας οφείλεται στην υποκίνηση των πονηρών πνευμάτων τα οποία λύνονται για να δοκιμάσουν στο διάστημα των «42 μηνών» τον κόσμο, και να συσσωρεύσουν εναντίον των ασεβών και εχθρών της Εκκλησίας την «οργή του Θεού», που επειδή ο Θεός είναι απαθής, σημαίνει το απότομο της καταδίκης και καταστροφής τους. Στο τέλος λύνεται ο αρχηγός των πονηρών πνευμάτων, ο Σατανάς, που θα κατοικήσει στον Αντίχριστο. Όσοι δεν είναι συνειδητοί Χριστιανοί και αγνοούν τον νοερό πόλεμο, εύκολα από αμελείς και αδιάφοροι θα γίνουν εχθροί της Εκκλησίας. Λέει χαρακτηριστικά ο Αιδέσιμος Μπηντ: **«Όχι μόνο απομακρύνονται από την Εκκλησία, αλλά και πολεμούν την ίδια την Εκκλησία με τους ειδωλολάτρες ως συμμάχους τους, για τρία χρόνια και μισό. Δεν είναι ότι μόνο τότε την καταπατούν, την εποχή του Αντίχριστου, αλλά ότι σε αυτό το διάστημα όλο το σώμα των ασεβών στους οποίους «το Μυστήριο της ανομίας ήδη ενεργείται»,<sup>19</sup> ενώνεται όπως ήταν (προ Χριστού), με το κεφάλι του (δηλ. τον Σατανά**

<sup>17</sup> Είναι ενδιαφέρον ότι οι 40+2 πήχεις είναι 42x0,525=22 μέτρα, λαμβανομένου ως 0,525 μέτρα περ. του ιερού πήχεος. Και επειδή είναι 22 τα γράμματα του Εβραϊκού αλφαβήτου, δηλώνεται συμπλήρωση ενός κύκλου. που συμβαίνει στα έσχατα. Σε χρόνια αυτός ο αριθμός θυμίζει τα λόγια του γέροντος Αμβροσίου Λάζαρη: **«Όταν (ο Σατανάς) βγει στην επιφάνεια, θα κάνει τη ζημιά για τριάμισυ χρόνια που θα βασιλεύσει, και άλλα είκοσι, που θα γίνεται η προετοιμασία».** Το 48ο στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

<sup>18</sup> Διότι 42 περ. χρόνια πέρασαν από τότε που άρχισε ο Κύριος το κήρυγμα μέχρι τότε που έγινε η καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Ο Κύριος εβαπτίσθη περίπου 30 ετών, το 15ο έτος του Τιβερίου Καίσαρος. Και όπως λέει ο Ωριγένης **«εἰ δὲ θέλεις, ἄκουε· ἀπὸ πεντεκαιδεκάτου ἔτους Τιβερίου Καίσαρος ἐπὶ τὴν κατασκαφὴν τοῦ ναοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο (42) πεπλήρωται ἔτη»** (στον Ιερεμία ομιλ. 14η). Και ήταν 29 ετών και 10 μηνών ο Κύριος όταν ἦλθε να βαπτισθῆ, κατά τον ἅγιο Επιφάνιο: **«ἦν γὰρ τῷ μὲν ὄντι εἴκοσι ἑννέα ἐτῶν καὶ μηνῶν δέκα, ὅτε ἐπὶ τὸ βάπτισμα ἦκε»** (Πανάριον τ.2, σ.271). Και: **«ἄρχεται δὲ κηρύττειν ὅθεν τὸ πνεῦμα αὐτῷ παρεκελεύσατο, τὴν ἀρχὴν τάττων ἀπὸ πεντεκαιδεκάτου (15ου) ἔτους Τιβερίου Καίσαρος, μετὰ ἔτη τριάκοντα τῆς τοῦ Ματθαίου πραγματείας»** (τ.2, σ.256). Επίσης κατά τον ἅγιο Επιφάνιο: **«ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει Τιβερίου Καίσαρος ἤρξατο τοῦ κηρύγματος (ο Κύριος), μετὰ τριακοστὸν ἔτος τῆς αὐτοῦ γεννήσεως, ὅπερ κατήντα εἰς πεντακισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν ἑνατον ἔτος (5509) τῆς κοσμοποιίας καὶ τριακοστὸν τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, τριακοστὸν δὲ τρίτον ἕως τοῦ σταυροῦ»** (τ.3, σ.87). Και ο ἅγιος Ιω. ο Χρυσόστομος λέει: **«Ἰησοῦς δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος βασιλεύοντος τριακονταέτης γενόμενος, ἀπεκάλυψε τὴν ἑαυτοῦ θεότητα ἐπὶ τοὺς μαθητὰς, καὶ ἐπὶ τούτοις τρία ἔτη ἐπεκήρυξε· πανταχοῦ γὰρ τιμία ἡ Τριάς· διὸ (διὰ τοῦτο) τρία κηρύξας ἔτη, τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει Τιβερίου ἀπαντᾷ εἰς τὸ πάθος, τελέσας τῆς σαρκὸς τὴν οἰκονομίαν».** (τ. 50, σ. 799).

<sup>19</sup> Β Θεσ. 2:7.

**πνευματικά, και ορατά τον Αντίχριστο)**<sup>20</sup> (Β Θεσ. 2:7). Όπως όλοι οι ευσεβείς ενώθηκαν κάτω από τον Ιησού Χριστό, που είναι η κεφαλή της Εκκλησίας, όταν Αυτός ήλθε και σαρκώθηκε στη Γη, έτσι και οι ασεβείς ενώνονται κάτω από τον Αντίχριστο, όταν στο τέλος του κόσμου εμφανισθεί και αυτός. Προηγείται όμως η ετοιμασία του ερχομού του.

Οι γενιές των προπατόρων του Κυρίου Ιησού είναι 42 από του Αβραάμ, κατά τον ευαγγελιστή Ματθαίο.<sup>21</sup> Σύμφωνα με όσα είπαμε πριν, σαν «42 μήνες», εκτός από το συγκεκριμένο διάστημα των 3,5 ετών στο οποίο κορυφώνεται ο διωγμός της Εκκλησίας, μπορούν να θεωρηθούν και οι τελευταίες 42 γενιές των πονηρών ανθρώπων που υπηρετούν το «Μυστήριο της ανομίας», στο μεγάλο "ημιώριο" (βλ. Γ τεύχος) το οποίο φθάνει στο μέγιστο της δύναμής του επί Αντιχρίστου. Δηλ. κατ' αντιστοιχία προς το μυστήριο της Θείας Οικονομίας, στο οποίο ο ευαγγελιστής Ματθαίος μετράει 42 γενιές όχι από Αδάμ, αλλά από Αβραάμ, έτσι και στο Μυστήριο της ανομίας μετρώντας όχι από του «νέου Αδάμ» Χριστού<sup>22</sup> και του προδότη μαθητή Ιούδα του Ισκαριώτη,<sup>23</sup> αλλά από την εποχή της οριστικής διαμόρφωσης των αιρέσεων που δηλώνουν κοινό προπάτορα τον Αβραάμ, έχουμε μέχρι τον Αντίχριστο 42 γενιές πονηρών ανθρώπων που είτε αντιμάχονται τον Ιησού Χριστό σαν Μεσσία είτε μάχονται μέρος της διδασκαλίας Του.

Έχει μεγάλη αξία επομένως η διαφύλαξη της αλήθειας από την Ορθοδοξία, διότι αυτή είναι η μόνη που σταθερά αντιστέκεται στον Αντίχριστο επειδή είναι η μόνη που στην πάροδο του χρόνου καταπολεμεί τις αιρέσεις. Οι άλλες θρησκείες και οι απομακρυσμένες από την Ορθόδοξη πίστη χριστιανικές ομάδες στο τέλος θα υποστηρίξουν τον Αντίχριστο που θα λέει: **«Εγώ είμαι ο Ιμάμης (που αναμένουν οι Μουσουλμάνοι), εγώ είμαι ο πέμπτος Βούδας (για τους Βουδιστές), εγώ είμαι ο Χριστός (που περιμένουν σαν Γήινο βασιλιά οι ψευτο-χριστιανοί), εγώ αυτός που περιμένουν οι Ιαχωβάδες, εγώ είμαι ο Μεσσίας των Εβραίων! Πέντε εγώ θα έχει!»!**<sup>24</sup>

**1.2. Ποιοι είναι οι δύο Μάρτυρες και για τον Ιωάννη.** Το κήρυγμα της Εκκλησίας για τη σωτηρία των ανθρώπων, που είπαμε ότι όσο πλησιάζουμε στο τέλος του κόσμου περιορίζεται από τις αντίχριστες δυνάμεις, αναλαμβάνουν στο τέλος δύο πολλοί ισχυροί άνθρωποι του Θεού, που με την θαυμαστή ζωή τους και τα υπερφυσικά σημεία που κάνουν, αντιστέκονται ακόμη και στον Αντίχριστο. Δίνει ο Θεός σ' αυτούς την εξουσία να προφητεύσουν χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες, ντυμένοι πένθημα γιατί θα είναι τότε η εποχή των μεγάλων θλίψεων, προειδοποιώντας τους ανθρώπους για την απώλειά τους αν ακολουθήσουν τον Αντίχριστο και σφραγιστούν από αυτόν: **«Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές μου και θα προφητέψουν χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες ντυμένοι με σάκους (δηλ. πένθημα)»** (11:3).

Λέει ο Μέγας Βασίλειος ότι ο Θεός **«προφήτες απέστειλε σε έλεγχο της κακίας και διδασκαλία της αρετής»**. (PG 31,913). Αλλά για να διδάξει κάποιος την αρετή πρέπει και ο ίδιος να είναι ενάρετος. Η μεγάλη αρετή των δύο ανθρώπων του Θεού και ο δυνατός προφητικός τους λόγος, τους κάνει να ξεχωρίζουν τόσο, ώστε άλλοι προφήτες να προβλέπουν με θαυμασμό την εμφάνισή τους, και αυτό μας το υπενθυμίζει ο



<sup>20</sup> Από το βιβλίο του Edward Marshall: «The Explanation of the Apocalypse» υπό Venerable Beda. Οι αναφορές στην ερμηνεία του Μπηντ είναι από αυτό το βιβλίο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

<sup>21</sup> «Όλες λοιπόν οι γενιές από Αβραάμ έως Δαβίδ γενιές δέκα τέσσερις, και από Δαβίδ έως της μετοικεσίας Βαβυλώνας γενιές δέκα τέσσερις, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνας έως του Χριστού γενιές δέκα τέσσερις» (Ματθ. Α-17). Συνολικά 3x14=42 γενιές.

<sup>22</sup> Ο Χριστός ανακαινίσας την ανθρώπινη φύση είναι ο νέος, πνευματικός, Αδάμ. «Έτσι και έχει γραφεί. Έγινε ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ σε ψυχή ζώσα. Ο έσχατος Αδάμ (Χριστός) σε πνεύμα που ζωοποιεί». (Α' Κορ. 15:45).

<sup>23</sup> Ο προδότης μαθητής ήταν από τη φυλή του Δαν από την οποία θα είναι και ο τελικός Αντίχριστος, συμπληρώνοντας τον κύκλο της αποστασίας. Δείτε και Γ τεύχος της Αποκάλυψης σελ. 14.

<sup>24</sup> Κατά τον άγιο γέροντα Παΐσιο τον Αγιορείτη (+1994), «Πνευματική αφύπνιση», Σουρωτή 1999, σελ. 176.



συγγραφέας της Αποκάλυψης: **«Αυτοί είναι οι δύο ελιές και οι δύο λυχνίες (του προφ. Ζαχαρία)<sup>25</sup> που στέκονται μπροστά στον Κύριο της γης»** (11:4). Ο ένας των προφητών είναι γνωστός μας από προηγούμενο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Είναι ο προφήτης Ηλίας, που έχει εξουσία να βοηθάει τους πιστούς στη Γη, και η δράση του αυξάνει όσο πλησιάζει το τέλος του κόσμου: **«είδα άλλο άγγελο να ανεβαίνει από την ανατολή του ηλίου»...** όπως χαρακτηριστικά λέει γι' αυτόν ο Ιωάννης. Ενώ ο Θεολόγος Ιωάννης είναι υπεύθυνος στο κήρυγμα και στην καταμέτρηση και πνευματική αξιολόγηση των πιστών, ο προφήτης Ηλίας είδαμε ήδη (7ο κεφ.) ότι έχει εξουσία στη γη και ότι είναι υπεύθυνος του Θεϊκού σφραγίσματος, με το οποίο οι πιστοί θα αντέξουν στις δοκιμασίες κατά την τελευταία περίοδο του κόσμου. (Βλ. Γ τεύχος).

Στο βιβλίο Σοφία Σειράχ της Αγίας Γραφής αναγράφεται τιμητικά για τον προφήτη Ηλία: **«Και ανέστη (παρουσιάσθηκε) Ηλίας ο προφήτης ως πυρ, και ο λόγος αυτού ως λαμπάς εκαίετο»...** (κεφ. 48). Επειδή τον Πρόδρομο και Βαπτιστή Του εκάλεσε ο Κύριος «Ηλία», απέδωσε τα αυτά χαρίσματα και στους δύο, επιβεβαιώνοντας τα λόγια του αγγέλου για τον Πρόδρομο προς τον Ζαχαρία, τον πατέρα του, ότι θα προπορευθεί του Κυρίου **«εν πνεύματι και δυνάμει Ηλιού»**. (Λουκ. 1:17). Και είναι μεγαλειώδης ο τρόπος που ο Ηλίας αρπάχτηκε από το πύρινο άρμα **«ως εις τον ουρανόν»**, μη έχοντας εγκαταλείψει τη γη, γιατί δεν πέθανε αλλά ζει για να βοηθάει τους πιστούς των εσχάτων χρόνων: **«και ιδού άρμα πυρός και ίπποι πυρός και ξεχώρισαν τους δύο (Ηλία και Ελισσαίο), και αρπάχτηκε ο Ηλίας μέσα σε σεισμό ως εις τον ουρανόν»**. (Δ' Βασ. 2:11).



Στον προφήτη Μαλαχία έχει προαναγγείλει ο Θεός την αποστολή του προφήτη Ηλία: **«...και ιδού εγώ θα σας αποστείλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, πριν να έλθει η ημέρα Κυρίου η μεγάλη και επιφανής (της 2ας Παρουσίας), ο οποίος (Ηλίας) θα αποκαταστήσει καρδίαν πατρός προς υιόν, και καρδίαν ανθρώπου προς τον πλησίον αυτού, για να μη έλθω να πατάξω την γη άρδην (ολοκληρωτικά)»** (Μαλ. 4:4-5). «Γη» εδώ είναι οι αμαρτωλοί, όπως εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Και τονίζει:

**«Είδες ακρίβεια προφητικού ρητού; Διότι καθώς τον Ιωάννη (τον Πρόδρομο) εκάλεσε ο Χριστός "Ηλία", για την συμμετοχή του στην διακονία, για να μην νομίσεις ότι το ίδιο λέγεται και από τον προφήτη (Μαλαχία), πρόσθεσε και την πατρίδα του, λέγοντας "ο Θεσβίτης"». Ο Ιωάννης όμως δεν ήταν Θεσβίτης. Και άλλο ακόμη προσδιορισμό θέτει λέγοντας: Για να μην έλθω να πατάξω τη γη άρδην, φανερώνοντας την Δευτέρα Παρουσία Του, τη φοβερή. Διότι στην προηγηθείσα (1η παρουσία) δεν ήλθε να πατάξει τη γη: Διότι δεν ήρθα, λέγει, να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω τον κόσμο. Φανερώνοντας λοιπόν, το είπε, ότι προ εκείνης (της 2ας) που έχει την κρίση (σαν σκοπό), έρχεται ο Θεσβίτης. Και μαζί, επίσης, την αιτία διδάσκει της παρουσίας αυτού (του Ηλία του Θεσβίτη). Ποια είναι η αιτία; Για να πείσει, ερχόμενος, να πιστεύσουν οι Ιουδαίοι στον Χριστό και να μην χαθούν πάντες καθ' ολοκληρίαν όταν (ο Χριστός) έρθει. Για αυτό λοιπόν και αυτός (ο Κύριος), παραπέμποντας αυτούς σε εκείνη την ενθύμηση λέγει: «Και θα τα αποκαταστήσει όλα». Που σημαίνει ότι θα διορθώσει την απιστία των Ιουδαίων, των τότε ευρισκομένων. Γι' αυτό και με πάρα πολύ μεγάλη ακρίβεια μίλησε. Διότι **δεν είπε να αποκαταστήσει καρδιά υιού προς πατέρα, αλλά****

<sup>25</sup> «Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων; καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μωλωτῶν τῶν χρυσοῦν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσαῖς; καὶ εἶπε πρὸς με· οὐκ οἶδας τί ἐστὶ ταῦτα; καὶ εἶπα οὐχί, κύριε. καὶ εἶπεν· οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίθης τοῦ πατρὸς Κυρίου πάσης τῆς γῆς». (Ζαχ. 4:11-14).

**πατέρα προς υιό.** Επειδή Πατέρες ήσαν των Αποστόλων οι Ιουδαίοι, γι' αυτό λέγει, **ότι θα αποκαταστήσει στα δόγματα των υιών τους δηλ. των Αποστόλων, τις καρδιές των πατέρων, δηλ. τη διάνοια του γένους των Ιουδαίων».**<sup>26</sup>

Για τους δύο προφήτες, με βάση τους Καππαδόκες αγίους Ανδρέα και Αρέθα, γράφεται: «Όχι μόνο εδώ (στην Αποκάλυψη), αλλά **ήδη από την παλιά εποχή ο προφήτης Ζαχαρίας αυτούς τους δύο τους ονομάζει ελαιές και λυχνίες στον οίκο του Θεού.** Ελαιόδενδρα μεν για το λάδι που προέρχεται από τον καρπό τους, το οποίο είναι η τροφή **«του φωτός της γνώσης των θεαρέστων πράξεων»** (Ανδρέας). Λυχνίες δε, διότι έγιναν το όχημα της αλήθειας, που αφού σκηνώσε σ' αυτούς το θείο φως, φωτίζουν και όσους τους πλησιάζουν. (Αρέθας). **Οι δύο αυτοί μάρτυρες βρίσκονται ενώπιον του Κυρίου της γης.** Αυτό σημαίνει ότι η παρουσία τους στη γη πραγματοποιείται πολύ κοντά στην Παρουσία του Κριτού ζώντων και νεκρών». (Αρέθας). Επίσης: «**Οι δύο μάρτυρες που εδώ αναφέρονται είναι ο Ενώχ και ο Ηλίας, «όπως πολλοί των διδασκάλων εννόησαν»** (Ανδρέας). Και το ότι θα έλθει ο Ηλίας ο προφήτης είναι φανερό **«επειδή η Γραφή το προείπε διά Μαλαχίου»** (Αρέθας)... **Για τον Ενώχ όμως «μαρτυρία μεν για την παρουσία του από την Γραφή δεν έχουμε»** (Αρέθας). Η Γραφή δεν αναφέρεται (συγκεκριμένα) στην παρουσία του Ενώχ κατά τη χρονική αυτή περίοδο, εκτός του ότι αναχώρησε από τον κόσμο διά μεταθέσεως (Γεν. 5:24, Σ. Σειράχ 41:16). Ο λόγος όμως που λέει για την εμφάνισή του **«προέρχεται από παράδοση, που φοιτά στην Εκκλησία απαρύτρεπτα»** (Αρέθας). Η παράδοση λοιπόν της Εκκλησίας λέει πως θα έλθει οπωσδήποτε ο Ενώχ και μάλιστα μαζί με τον Ηλία τον Θεσβίτη. Ο σκοπός του ερχομού τους θα είναι **«να δώσουν μαρτυρία σε όσους υπάρχουν τότε, να μην παρασυρθούν από τα απατηλά θαύματα του Αντιχρίστου».** Και θα κηρύττουν χίλιες διακόσιες εξήντα μέρες, δηλ. **τριάνμισυ χρόνια.** Θα είναι ντυμένοι με σάκκους για να φανεί η σκυθρωπότητα και το πένθος τους για εκείνους που απατώνται από τον Αντίχριστο. (Ανδρέας - Αρέθας).<sup>27</sup>

Για τον Ενώχ ο απόστολος Παύλος λέει ότι λόγω της πίστης του στο Θεό μετετέθη και δεν είδε θάνατο. Διότι προ της μετάθεσής του μαρτυρείται από τη Γραφή ότι είχε με την ευσεβή ζωή του ευαρεστήσει τον Θεό.<sup>28</sup> Επειδή όμως, κατά τον απόστολο, στους ανθρώπους απόκειται να πεθάνουν άπαξ (μια φορά) και μετά να κριθούν για τα έργα τους (Εβρ. 9:27), αναμένεται ότι θα έλθει ο Ενώχ μαζί με τον Ηλία, ο οποίος επίσης δεν είδε θάνατο, για να διδάξουν τον κόσμο και να κάνουν μεγάλα θαύματα μέχρι να ολοκληρώσουν το έργο τους και να φονευθούν από τον Αντίχριστο. Ο Ηλίας επειδή έζησε μετά τον Μωυσή έλαβε περιτομή, ενώ ο Ενώχ που έζησε όχι μόνο προ του Μωυσή αλλά και προ του κατακλισμού δεν έχει περιτμηθεί. Ο Ηλίας ακολούθησε τον μοναχικό και εν παρθενία βίο, ενώ ο Ενώχ, πριν μετατεθεί, ήρθε σε γάμο και εγέννησε τον Μαθουσάλα, ευαρεστήσας τον Θεό μετά την γέννηση του υιού του 200 έτη.<sup>29</sup> Και λέει ο ιερός Χρυσόστομος για τον Ενώχ: **«Τον μετέθεσε και δεν τον άφησε να πεθάνει· όμως τότε δεν τον έκανε αθάνατο ώστε να βγάλει τον φόβο (του θανάτου από τους ανθρώπους), αλλά μένει μεν χωρίς να έχει πεθάνει, όμως δεν είναι αθάνατος, αλλά στο θνητό σώμα χάρισε μήκος ζωής, ανοίγοντας, όπως είπα, αμυδρά τις ελπίδες πριν από την ανάσταση».**<sup>30</sup>

<sup>26</sup> Είς το κατά Ματθαίον, ομιλία. Περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>27</sup> Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου», σελ. 194, 195.

<sup>28</sup> «Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠύρισκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτύρηται εὐαρεστηκέναι τῷ Θεῷ, χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι, πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται». (Εβρ. 11:5).

<sup>29</sup> Σχολιάζει ο ιερός Χρυσόστομος ότι δεν ήταν μικρή η περίοδος των 200 ετών που μετρήχεται την αρετή: «Μετὰ γὰρ τὸ γεννηθῆσαι, φησὶ, τὸν Μαθουσάλα, εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐ βραχύν τινα ἀριθμὸν διήρκεσε τὴν ἀρετὴν μετῶν, ἀλλὰ, φησὶ, διακόσια ἔτη». Ομιλίες στην Γένεση, PG 53, σ. 180.

<sup>30</sup> «Τὸν γὰρ Ἐνώχ μετὰ ταῦτα γενόμενον οὐκ ἀφήκεν ἀποθανεῖν· καὶ φησὶ Παῦλος· Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠύρισκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. Μετέθηκεν, καὶ οὐκ ἀφήκεν ἀποθανεῖν· οὐ μὴν ἀθάνατον τέως ἐποίησεν, ὥστε μὴ ἐκλύσῃ τὸν φόβον, ἀλλὰ μένει μὲν οὐκ ἀποθανὼν, οὐ μὴν ἔστιν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐν τῷ θνητῷ σώματι μήκος ζωῆς ἐχαρίσατο· παρανοοίων, ὡς εἶπον, ἀμυδρῶς πρὸ τῆς ἀναστάσεως τὰς ἐλπίδας». (PG 63, σ. 475). Ενώχ ερμηνεύεται χαριτωμένος.

Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος λέει για τους δύο προφήτες: «**Πριν όμως να γίνουν αυτά (τα γεγονότα της τυραννίας του Αντιχρίστου), αποστέλλει ο Κύριος τον Ηλία τον Θεσβίτη και τον Ενώχ, ως εύσπλαχνος, για να γνωρίσουν αυτοί στο γένος των ανθρώπων την ευσέβεια και να κηρύξουν με παρρησία (θαρρετά) την θεογνωσία σε όλους, για να μην πιστεύσουν (οι άνθρωποι) στον τύραννο από φόβο, αλλά θα φωνάζουν (οι προφήτες) δυνατά και θα λένε: Πλάνος είναι (ο Αντίχριστος) ω άνθρωποι· κανείς ας μην πιστεύσει σε οτιδήποτε από το σύνολο των λόγων του δηλ. κανείς να μην υπακούσει στον Θεομάχο· κανείς από σας να μην φοβηθεί, διότι γρήγορα καταργείται**».<sup>31</sup>

Ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης λέει ότι δεν γνωρίζει αν θα παρίσταται, μαζί με τον Ηλία και Ενώχ, ο Ιωάννης ο Θεολόγος: «...Γι' αυτό λίγοι θα είναι όσοι πρόκειται να σταθούν (στέρεοι στην πίστη). Γι' αυτό (έρχονται) ο Ηλίας και ο Ενώχ· **δεν γνωρίζομε αν (έλθει) και ο Ιωάννης ο Θεολόγος και ευαγγελιστής, αρωγοί της ανθρώπινης ασθένειας, και πρωτοστάτες, και αθλοφόροι της νίκης για την ομολογία του Χριστού**» (PG 99, 1033).

Ο Μέγας Φώτιος θεωρεί ότι ο Ιωάννης ο Θεολόγος θα παρίσταται σωματικά, δηλ. χωρίς να έχει πεθάνει, τον καιρό των προφητών: «Στην δε ερώτηση του Πέτρου ερωτώντος περί του θανάτου που επρόκειτο να πεθάνει ο Ιωάννης, και του Σωτήρος απαντώντος: "εάν αυτόν θέλω να μείνει έως ότου να έρθω, τι σε νοιάζει εσένα"; πως δεν προλέγει την παραμονή (του Ιωάννη) μέχρι της (2ας) Παρουσίας Του, η Αλήθεια (ο Χριστός); Γι' αυτό και ο άγιος Κύριλλος το "ακολουθή με" δέχεται ότι έχει ειπωθεί από τον Σωτήρα περί του (μαρτυρικού) θανάτου του αγίου Πέτρου. Αυτό δε (που γράφεται) ότι "ακούσθηκε ο λόγος αυτός στους Μαθητές, ότι ο Μαθητής εκείνος δεν πεθαίνει" και τα λοιπά, όχι μόνο δεν συγκρούεται αλλά και συμφωνεί. **Διότι δεν λέει κάποιος ότι είναι αθάνατος (ο Ιωάννης), αλλά παραμένει μαζί με τον Ενώχ και τον Ηλία μέχρι την Δευτέρα Παρουσία.** Το οποίο και ο ίδιος ο Μαθητής (Ιωάννης) βεβαιώνει λέγοντας: "Δεν είπε σ' αυτόν ο Ιησούς ότι δεν αποθνήσκει, αλλά εάν αυτόν θέλω να μείνει μέχρι να έρθω, τι σε νοιάζει εσένα"; Και είναι φανερό ότι το μὲν να είναι αθάνατος το ανέτρεψε, το δε να παραμείνει μέχρι την 2α Παρουσία εβεβαίωσε».<sup>32</sup>

Λέει για τον συγγραφέα της Αποκάλυψης και ευαγγελιστή Ιωάννη ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: «Ο άγιος Ιωάννης κοινό έχει και το γνώρισμα του ευαγγελιστού μαζί με άλλους τρεις που συνέγραψαν ιερό Ευαγγέλιο, αν και **στη μεγαλοφωνία και στο ύψος της θεολογίας υπερτερεί κατά πολύ.** Αλλά υπάρχουν και γνωρίσματα που αποδίδονται μόνο στον Ιωάννη. Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους και απ' όλους τους φημισμένους άνδρες της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης καλείται «Παρθένος». Διότι φύλαξε παρθενία σώματος, ψυχής, νου και αισθήσεων. Φύλαξε **«την ακριβή παρθενία», που είναι «η προς πάσαν κακίαν ασυνδύαστος γνώμη».** Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους ονομάζεται «αγαπημένος». Διότι ζούσε ζωή καθαρότητας και αγιασμού και αγαπούσε τον άγιο Θεό με όλη την ψυχή και την καρδιά του. Γι' αυτό και αγαπήθηκε από τον Χριστό περισσότερο απ' όλους. Είναι «**ὁ μαθητὴς ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς**», «**ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ**» (Ιω. 21:20). **Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους ονομάζεται «υἱὸς Παρθένου»,**

<sup>31</sup> Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, τ. 4ος. Το περιβόλι της Παναγίας, 1992, σ. 125.

<sup>32</sup> «Τῆς δὲ τοῦ Πέτρου ἐρωτήσεως περὶ τοῦ θανάτου, ὃν ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ὁ Ἰωάννης, ἐπερωτώντος, καὶ τοῦ σωτήρος εἰπόντος: «Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;», πῶς οὐχὶ τὴν μέχρι τῆς παρουσίας αὐτοῦ διαμονὴν ἢ ἀλήθεια προλέγει; Διὸ καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος τὸ: «Ἀκολουθεὶ μοι» περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰρησθαι τῷ σωτήρι ἐκδέχεται. Τὸ δὲ ὅτι: «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς μαθητάς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει» καὶ τὰ ἐξῆς οὐ μόνον οὐδὲν μάχεται, ἀλλὰ καὶ συνάδει. Οὐ γάρ τις αὐτὸν ἀθάνατον εἶναι φησιν, ἀλλὰ διαμένειν μετὰ Ἐνώχ καὶ Ἠλία μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ δεσπότητος παρουσίας· ὃ καὶ ὁ μαθητὴς αὐτὸς βεβαιῶν φησιν ὅτι: «Οὐκ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ'· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;»· Καὶ φανερόν ὅτι τὸ μὲν ἀθάνατον εἶναι ἀνέτρεψε, τὸ δὲ μένειν ἕως τῆς παρουσίας εβεβαίωσεν» (PG 103, 985-988).



**και μάλιστα της μητροπαρθένου και Θεομήτορος, αφού έγινε γι' αυτήν κατά χάριν ό,τι ο Χριστός της είναι κατά φύσιν. Εάν δε μόνον αυτός απέκτησε την ίδια με τον Χριστό μητέρα, είναι και ο μόνος αδελφός του επάνω από όλους και συγγενής και αφομοιωμένος με τον Υιό του Θεού».**<sup>33</sup>

Από τα λόγια του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά αντιλαμβανόμαστε την μεγάλη αξία του Ιωάννου σαν κορυφαίου Θεολόγου αλλά και, σαν κατ' εξοχήν αγαπημένου Μαθητή, γνώστη των μυστικών βουλών του Θεού, ιδιαίτερα αυτών που καταγράφηκαν από τον ίδιο<sup>34</sup> στην Αποκάλυψη. Δεν είναι περίεργο σε ένα πρόσωπο **«αφομοιωμένο με τον Υιό του Θεού»**, κατά τον άγιο Γρηγόριο, να συμβαίνουν και να αναγράφονται μεγάλα και υπερφυή, όπως στην περίπτωση του **Μελχισεδέκ**, που επίσης λέει ο Παύλος ότι ήταν **«αφομοιωμένος με τον υιό του Θεού»** (Εβρ. 7:3). Και επειδή ο Μελχισεδέκ προτύπωνε τον Ιησού σαν αρχιερέα και Υιό Θεού, αν και υπήρξε άνθρωπος και αυτός θνητός, η Γραφή δεν αναφέρει γι' αυτόν θάνατο ή ποιος ήταν ο πατέρας του στη γη, και τον δείχνει έτσι **«χωρίς πατέρα, χωρίς μητέρα, αγενεαλόγητο, μήτε να έχει αρχή ημερών μήτε να έχει τέλος ζωής, να είναι αφομοιωμένος δε με τον υιό του Θεού, (και να) μένει (έτσι όπως παρουσιάζεται) ιερέας εις το διηνεκές»**. (Εβρ. 7:1-10). Για τον Ιωάννη που είναι ο αρχηγός των Θεολόγων της Εκκλησίας, επειδή ο λόγος του Θεού μένει εις τον αιώνα<sup>35</sup> δεν είναι παράδοξο που ο Κύριος είπε **«εάν θέλω, αυτός μένει μέχρι να έρθω»**, και βλέπομε στην Αποκάλυψη ότι ο Ιωάννης διαδραματίζει ένα σημαντικό για τις ψυχές των πιστών ρόλο, ενώ η Εκκλησία μας εορτάζει στις 26 Σεπτεμβρίου **«μετάσταση του Ιωάννου του Θεολόγου»**, ο οποίος κατά το συναξάρι ετάφη, αλλά το σώμα του μετέστη:

**«Ήταν πενήντα εξ ετών όταν έφυγε από τα Ιεροσόλυμα για το κήρυγμα ο επιστήθιος του Χριστού μαθητής. Πέρασε δε εννέα χρόνια κηρύττοντας έως ότου εξορίσθηκε. Στην εξορία, στο νησί της Πάτμου, πέρασε δεκαπέντε χρόνια. Ύστερα δε από την εξορία έζησε άλλα εικοσιέξι περίπου χρόνια στην Έφεσο. Ωστε όλα τα έτη της ζωής του ήσαν εκατόν πέντε και επτά μήνες. Πέρασε αρκετό χρόνο της ζωής του στο σπίτι του Δόμνου, τον οποίο ο ίδιος ανέστησε μαζί με τους επτά μαθητές του. Στο τέλος έφυγε μαζί μ' αυτούς από το σπίτι.**

**Έφθασαν σ' ένα τόπο, και στους μεν μαθητές του παράγγειλε να καθίσουν εκεί, αυτός δε αφού προχώρησε μπροστά σε μικρή απόσταση, προσευχήθηκε. Ήταν ώρα που ξημέρωνε. Έπειτα, μόλις επέστρεψε, πρόσταξε τους μαθητές του να σκάψουν τη γη σε σχήμα σταυρού, τόσο μόνο, όσο ήταν το μέτρο του σώματός του. Αφού ξαπλώθηκε λοιπόν μέσα σ' εκείνο τον σκαμμένο τόπο, αποχαιρέτησε τους μαθητές του που έκλαιγαν πικρά και είπε: «Σύρετε το χώμα της γης που είναι μητέρα μου και με αυτό σκεπάστε με». Εκείνοι αφού τον ασπάσθηκαν και τον αποχαιρέτησαν, σκέπασαν το σώμα του μέχρι τα γόνατα. Έπειτα πάλι αφού τον ασπάσθηκαν τον σκέπασαν μέχρι τον λαιμό. Και πάλι αφού για τρίτη φορά τον ασπάσθηκαν έβαλαν πάνω στο ιερό του πρόσωπο ένα μανδήλι. Και έτσι κλαίγοντας πικρά σκέπασαν όλο το σώμα του. Τότε ανέτειλε και ο ήλιος.**

**Αφού έκλαψαν οι μαθητές, γιατί έμειναν ορφανοί από τον δάσκαλό τους, γύρισαν στην πόλη διηγούμενοι τα σχετικά με τον Απόστολο. Οι άλλοι αδελφοί όταν τα άκουσαν αυτά επήγαν στον τάφο, και λίγες μέρες μετά, αφού έσκαψαν, δεν βρήκαν τίποτα. Τότε επέστρεψαν θαυμάζοντας και κλαίγοντας θερμά για τη στέρηση τέτοιου ποιμένου».**<sup>36</sup>

Μόνο αγίασμα που έβγαζε μύρο ευωδιαστό έβγαινε από τον τόπο όπου προσωρινά

<sup>33</sup> Ομιλία 44η αφιερωμένη **«Είς τον άγιον άπόστολον καί εύαγγελιστήν καί τῷ Χριστῷ έξόχως ήγαπημένον Ιωάννην τόν θεολόγον»** (ΕΠΕ 11, 4650), εκφωνηθείσα κατά την εορτή της μεταστάσεώς του στις 26 Σεπτεμβρίου.

<sup>34</sup> Υπαγορευόντος του Ιωάννου καταγράφηκαν από τον μαθητή του, τον Πρόχορο.

<sup>35</sup> **«Ζων γαρ ο λόγος του Θεού...»** (Εβρ. 4:12). Και: **«το δε ρήμα Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Τούτο δε εστί το ρήμα το ευαγγελισθέν εις υμάς»** (Πέτ. 1:25). Και βέβαια **«ο Υιός μένει εις τον αιώνα»** (Ιω. 8:35).

<sup>36</sup> Διαβάστε το βίο, σε συντομία, του Θεολόγου Ιωάννη: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/06/bio\\_Theologos\\_lw.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/06/bio_Theologos_lw.pdf)

δόθηκε για ταφή το σώμα του Ιωάννη, λέει ο άγιος Φώτιος.<sup>37</sup>

Ο τρόπος της μετάστασης του σώματος του Ιωάννη, μετά το σκέπασμά του με γη, δείχνει ότι δεν παραμένει πλέον, όπως ο Ηλίας και Ενώχ, με το φθαρτό σώμα του. Όμως κατά το λόγο του Χριστού βρίσκεται κι αυτός στο γήινο χώρο. Είτε το σώμα του το ανέστησε ο Χριστός όπως της Παναγίας μητρός Του, είτε το μετέστησε έως ότου αναστηθεί κατά τη Δευτέρα Παρουσία, ο Ιωάννης βρίσκεται σε πνευματική κατάσταση, και κατά την Αποκάλυψη, όπως είδαμε, έχει κατά τον καιρό των δύο προφητών πνευματική διακονία, η οποία ακριβώς απαιτεί για να την διεκπεραιώσει, να βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση. Δεν έχουμε μαρτυρία ότι ο Ιωάννης έλαβε σώμα άφθαρτο, όπως η Παναγία, την οποία **«τάφος και νέκρωσις ουκ εκράτησεν»**<sup>38</sup> αλλά τρεις ημέρες μετά την Κοίμησή της δεν βρέθηκε στον τάφο το άχραντο σώμα της, με το οποίο αναστημένο από τον Υιό της, εμφανίσθηκε στους Αποστόλους. **Ολόκληρη, ψυχικά και σωματικά, υπάρχει μήτηρ της ζωής** (δηλ. του Χριστού), οπότε όλη και μετέστη: **«Μετέστης προς την ζωήν, μήτηρ υπάρχουσα της ζωής»**, λέει και το απολυτίκιο της εορτής.<sup>39</sup>

Ο ίδιος ο Ιωάννης, δεν συγκαταλέγει τον εαυτό του στους (φανερά) συμμετέχοντες στην αποστολή των δύο προφητών, και γι' αυτό **αναφέρει μόνο δύο μάρτυρες**, κατά τον λόγο του Κυρίου: **«Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές Μου και θα προφητέψουν χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες...»** (11:3), θεωρώντας ότι δεν δίνει μαρτυρία κατά τον ίδιο τρόπο με αυτούς. **Για τα γραφόμενα στο ευαγγέλιό του λέει ο Ιωάννης ότι «αυτός είναι που τα έγραψε και δίνει μαρτυρία γι' αυτά»**.<sup>40</sup> Επομένως θεωρεί ότι υπάρχει η μαρτυρία του (τότε που ζούσε σωματικά) που φθάνει σε μας μέσα από τα γραπτά κείμενά του (και την Αποκάλυψη), για τα οποία είτε τα μελετάμε οι ίδιοι, είτε τα μαθαίνουμε μέσω διδασκάλων, δεν υπάρχει ανάγκη να παρίσταται πλέον ο ίδιος σωματικά. Όμως **η παρουσία των δύο μαρτύρων θα είναι σωματική**, και γι' αυτό ο Αντίχριστος θα τους φονεύσει όταν θα έχουν ολοκληρώσει το κήρυγμά τους. Για τον Ιωάννη δεν αναφέρεται ότι τον φονεύει, διότι δεν παρίσταται με το φθαρτό σώμα του.

Αν υποθέσουμε ότι οι λόγοι του Χριστού απαιτούν η παρουσία του Ιωάννη να είναι με το φθαρτό σώμα του ως τη Συντέλεια, θα έπρεπε αυτός να κρύβεται για να μην φονευθεί από τον Αντίχριστο. Έτσι όμως ούτε μάρτυρας θα ήταν, ούτε προφήτης. Εξ άλλου ο Αντίχριστος φονεύει τους δύο προφήτες και όσους ανοικτά εναντιώνονται σ' αυτόν, στην αρχή της τυραννίας του, για να κυβερνήσει μετά για 3,5 χρόνια ανενόχλητος, δηλ. με «λυμένο» τον Σατανά που θα κατοικεί μέσα του. Άρα ο Ιωάννης δεν έχει πλέον φθαρτό σώμα, αλλά μένει μέχρι την 2α Παρουσία...

Επομένως η μαρτυρία του Ιωάννη είναι πνευματική, γίνεται μέσω του Ευαγγελίου, των Επιστολών του, και της ίδιας της Αποκάλυψης, χωρίς ο ίδιος να παρίσταται ορατά με φθαρτό σώμα, αν και **μπορεί όπως και οι άλλοι οι άγιοι να εμφανίζεται σε όσους χρειάζεται για να τους βοηθήσει**. Όσο οι δυσκολίες αυξάνουν οι άγιοι θα εμφανίζονται συχνότερα, και θα θαυματουργούν. Ο γέροντας Αμβρόσιος (+2006) της Μονής Δαδίου, το 1990 είχε πει ότι **«σύντομα ο Θεός, επειδή θέλει να στηρίξει τους ανθρώπους, θα αποκαλύπτει τους Αγίους Του οφθαλμοφανώς. Επειδή οι πειρασμοί θα είναι μεγάλοι και τα βάσανα δυσβάσταχτα, θα παραχωρήσει ο Κύριος να εμφανίζονται Άγιοι, και μάλιστα μεγάλοι, όπως ο Άγιος Δημήτριος ή ο Άγιος Γεώργιος. Θα ακούν οι άνθρωποι ότι τη μία εβδομάδα παρουσιάστηκε ο τάδε Άγιος στην Κρήτη, την άλλη ο τάδε στη Μακεδονία, άλλος εδώ, άλλος εκεί»** (σελ. 122).<sup>41</sup>

<sup>37</sup> «Κατατεθείς γάρ, φασί, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐκείνου προτροπὴν ἔν τινι τόπῳ, ζητηθεὶς αἰφνίδιον οὐχ εὕρισκετο, ἀλλὰ μόνον τὸ ἅγιασμα βρῦον ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου ἐν ᾧ πρὸς βραχεῖαν ῥοπὴν ἐτέθη· ἀφ' οὗ πάντες, ὡς πηγὴν ἁγιασμοῦ, τὸ ἅγιον ἐκείνο μῦρον ἀρούμεθα». (Δείτε: PG 103, 985-988).

<sup>38</sup> Κοντάκιο της Κοίμησης: «Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας αἰπιάρθενον».

<sup>39</sup> Απολυτίκιο: «Ἐν τῇ γεννήσει (τοῦ Υἱοῦ σου) τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ υπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαις λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

<sup>40</sup> «Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ». (Ιω. 21:24).

<sup>41</sup> Είναι το (02) από την Α συλλογή: [https://www.imdleo.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf)

**1.3. Το έργο των δύο Μαρτύρων.** Οι δύο μάρτυρες θαυματουργικά επιζούν από τις επιθέσεις των εχθρών εναντίον τους: **«Και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, φωτιά βγαίνει από το στόμα τους και κατατρώει τους εχθρούς τους. Και αν κάποιος θελήσει να τους βλάψει, με τον ίδιο τρόπο πρέπει αυτός να σκοτωθεί»** (11:5). Είναι φωτιά ο γεμάτος από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος λόγος των δύο αγίων, που τους μεν πιστούς κρατά στη θαλπωρή του και παρηγορεί, ενώ τους εχθρούς κατακαίει, λεκτικά αν αυτοί μάχονται με λόγια μόνο ή και σωματικά αν μάχονται και με έργα την αποστολή των αγίων για τη σωτηρία των ανθρώπων. Κάνουν μεγάλα θαύματα οι δύο προφήτες, με την εξουσία που έχουν λάβει εκ Θεού, ώστε κανείς να μην μπορεί να πει ότι δεν άκουσε το κήρυγμά τους. **«Αυτοί έχουν την εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μην πέφτει βροχή κατά τις ημέρες της προφητείας τους. Και έχουν εξουσία πάνω στα νερά να τα μετατρέπουν σε αίμα και να χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή όσες φορές κι αν θελήσουν»** (11:6).

Επειδή, από πνευματική άποψη, «νερά» είναι οι βαπτισμένοι, και «γη» οι ασεβείς επειδή έχουν φρόνιμα γήινο, αυτό σημαίνει ότι οι δύο προφήτες έχουν εξουσία να τιμωρούν τόσο τους αποστάτες Χριστιανούς, όσο και τους ασεβείς, που εναντιώνονται στο κήρυγμά τους.

Ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος γράφει: **«Το να μην είναι δυνατόν να προσβληθούν οι μάρτυρες αυτοί από τους εχθρούς τους, σημαίνει την θαυματουργική σωτηρία τους, μέχρις ωρισμένου χρόνου, εκ των εχθρών τους (στ. 6). Και εδώ (στην περίοδο αυτή του τέλους του κόσμου που αναφέρεται η Αποκάλυψη), συνεχίζεται η θαυματουργική δύναμη των δύο αυτών μαρτύρων, ώστε όπως ο προφήτης Ηλίας, έτσι κι αυτοί να δένουν και να λύνουν τις βροχές (Γ Βασ. 17:1), και όπως ο προφήτης Μωυσής (Εξ. 7:19) έτσι κι αυτοί να μεταβάλλουν τα ύδατα σε αίμα ή γενικά να θαυματουργούν (στ. 7). Όταν οι δύο αυτοί μάρτυρες Ηλίας και Ενώχ εκτελέσουν την αποστολή τους, θα φονευθούν από τον Αντίχριστο, ο οποίος παρομοιάζεται με θηρίο που ανεβαίνει από την θάλασσα».**<sup>42</sup>

Ο μακαριστός π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος παρατηρεί: **«Στους δύο μάρτυρές Μου». Γιατί αναφέρει δύο; Διότι ο Ιουδαϊκός Νόμος απαιτούσε δύο μάρτυρες για να βεβαιώσουν ένα γεγονός (Δευτ. 19:15)... Και επί του ιδίου θέματος ο ιερός Ευαγγελιστής υπογραμμίζει (τον λόγο του Κυρίου προς τους Ιουδαίους): «Και στο νόμο δε τον δικό σας έχει γραφεί ότι δύο μαρτύρων η μαρτυρία είναι αληθής»** (Ιω. 8:17).<sup>43</sup> Οποσδήποτε οι δύο προφήτες θα συνοδεύονται από πιστούς που θα έχουν ενστερνισθεί το ζήλο τους, και θα μαρτυρούν και αυτοί την αλήθεια της πίστεώς μας και το ψεύδος και την υποκρισία των λόγων του Αντιχρίστου.

Το κήρυγμα των δύο προφητών θα γίνει με τρόπο που αρμόζει στο περιεχόμενό του και στις τότε συνθήκες θλίψης των πιστών. Λέει ο π. Χαράλαμπος: **«Θα είναι οι μάρτυρες περιβεβλημένοι σάκκους. Από το εξωτερικό αυτό γνώρισμα καταλαβαίνουμε ποιο θα είναι το κήρυγμά τους. Θα είναι η μετάνοια και η επιστροφή στον Χριστό. Ο σάκκος ήταν ένδυμα μετανοίας. Τότε οι μετανοούντες κάθονταν μέσα σε λάκκο και φορούσαν σάκκο τρίχινο, όπως οι Νινευίτες... «Και επίστευσαν οι άνδρες της Νινευή στον Θεό και εκήρυξαν νηστεία και φόρεσαν σάκκους από τους μεγάλους μέχρι τους μικρούς αυτών»** (Ιωνάς 3:5).<sup>44</sup> Η ασκητική διαγωγή και η πένθιμη ενδυμασία των προφητών ταιριάζει στον καιρό του γενικού πένθους, που προκαλείται από την εμφάνιση του ανθρωποκτόνου «θηρίου» της Αποκάλυψης. Ο λόγος τους θα είναι ελεγκτικός, και θα υποχρεώνουν με θαύματα όλο τον κόσμο να στρέψει το ενδιαφέρον του προς αυτούς και να τους ακούσει. Με τη σύγχρονη τεχνολογία το κήρυγμά τους θα φτάνει σε όλη τη γη. Γι' αυτό **«στέκονται μπροστά στον Κύριο της γης»**. Επί πλέον, κατά τον Αρέθα, οι δύο αυτοί μάρτυρες βρίσκονται ενώπιον του «Κυρίου της γης», διότι η μαρτυρία τους πραγματοποιείται πολύ κοντά στην 2α Παρουσία, οπότε ο Κύριος και όλος ο Ουράνιος κόσμος έρχεται για την Κρίση στον περίγειο χώρο.

<sup>42</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως», σελ. 112.

<sup>43</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», το έκτο σάλπισμα, σελ. 164.

<sup>44</sup> Επίσης από το βιβλίο: «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», το έκτο σάλπισμα, σελ. 166.



Για τη μαρτυρία των δύο προφητών λέει ο **Αιδέσιμος Μπηντ**: «Δείχνει ξεκάθαρα (η Αποκάλυψη), ότι όλα αυτά τα πράγματα λαμβάνουν χώρα πριν από την τελευταία δίωξη (των Χριστιανών), λέγοντας, **"όταν θα έχουν τελειώσει τη μαρτυρία τους"**. Δηλαδή, αυτό που κάνουν, μέχρι την αποκάλυψη του θηρίου, που πρόκειται να έρθει στο προσκήνιο από τις καρδιές των ασεβών. Δεν είναι ότι δεν προσπαθούν συνέχεια με τόλμη να αντισταθούν στον εχθρό με την ίδια μαρτυρία, αλλά ότι η Εκκλησία, όπως συμπεραίνεται, θα αφηθεί άπορος του δώρου των θαυμάτων (που γίνονται δημόσια), ενώ ο αντίπαλος (Αντίχριστος) θα είναι περίλαμπρος σ' αυτά μπροστά σε όλων τα μάτια, μέσω ψευτο-θαυμάτων»... Πράγματι η εξόντωση των μαρτύρων υπό του Αντιχρίστου σημαίνει και την παύση των μεγάλων θαυμάτων που έκαναν δημόσια οι προφήτες. Οι πιστοί όμως, με ειδική πρόνοια του Θεού γι' αυτούς, θα ζουν στην κυριολεξία θαυματουργικά, χωρίς αυτό να γίνεται αντιληπτό από τους εχθρούς των.

Όταν ο Αντίχριστος φανερωθεί στον κόσμο, τότε οι άνθρωποι, με ελάχιστες εξαιρέσεις πιστών Χριστιανών, δεν θα ζουν σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, αλλά οι ψυχές τους θα είναι άστατες σαν την θάλασσα, παρασυρόμενες από τους ανέμους των αμαρτωλών κοσμικών ιδεών που ελέγχει ο «άρχων του αέρος», δηλ. ο διάβολος. Έτσι ζώντας ο κόσμος, χωρίς διάκριση καλού και κακού, θα είναι έτοιμος να δεχθεί το πολυκέφαλο θηρίο της ανομίας που βγαίνει από τη θάλασσα, δηλ. από **τις καρδιές των ασεβών** όπως είπε ο Μπηντ (Βέδας). Και αυτό σημαίνει ότι πνευματικά ο κόσμος θα είναι έτοιμος να υπακούσει σε κάθε αντίθεο και ανήθικο πρόσταγμα που φανερά πλέον θα προωθείται από τον παγκόσμιο τύραννο Αντίχριστο. Ενωρίτερα οι άνθρωποι του θα έχουν προωθήσει την ανηθικότητα και την ασέβεια μέσω νόμων, στα περισσότερα κράτη. Στον καιρό αυτό της προετοιμασίας της οδού του Αντιχρίστου, τα πονηρά πνεύματα, λόγω των αμαρτιών των ανθρώπων, απελευθερώνονται σταδιακά από την άβυσσο όπου τα έκλεισε ο Σωτήρας Χριστός όταν σαρκώθηκε στη γη.

Κύριος υπεύθυνος του κακού, στις έσχατες μέρες μας, είναι **ένας σβησμένος αστέρας**, δηλ. ένας επίσκοπος στον οποίο μόνο η εξωτερική εμφάνιση δείχνει ποια έπρεπε να είναι η αποστολή του, ο οποίος πέφτοντας από πλάνη σε πλάνη φτάνει όπως είδαμε να ανοίξει το **«φρέαρ της αβύσσου»**<sup>45</sup> δηλ. να απελευθερώσει τα πονηρά πνεύματα, επειδή κάνει παραχωρήσεις σε θέματα πίστεως χάριν των προσδοκομένων κερδών στο υλικό πεδίο, την εποχή μάλιστα που το ενδιαφέρον όλων των οικονομικά ισχυρών κρατών στρέφεται στα **υποθαλάσσια φρέατα άντλησης πετρελαίου, που αποτελούν τα αντίστοιχα «φρέατα της αβύσσου» στο υλικό πεδίο** και προδιαγράφονται στην 5η σάλπιγγα.<sup>46</sup> **Ο πάπας του Βατικανού** είναι αυτός που από την άμετρη ασέβειά του κατορθώνει να ξεκλειδώσει το φρέαρ της πνευματικής αβύσσου (δηλ. της Κόλασης), αν και ο ίδιος νομίζει, από υπερηφάνεια, ότι κατέχει τα κλειδιά του... Ουρανού. Τελευταίος βγαίνει από την άβυσσο ο αρχηγός των πονηρών πνευμάτων, που ονομάζεται Σατανάς για την εχθρότητά του προς τον άνθρωπο, αλλά και τον Θεό.

**1.4. Η μάχη με τον Αντίχριστο, οι 1290 ημέρες, και οι σχετικές προφητείες.** Αυτό το θηρίο που βγαίνει από την άβυσσο, που ήταν δεσμευμένο από τον Χριστό και ελευθερώθηκε από την ασέβεια του πάπα, πολεμούν οι δύο προφήτες. **«Και όταν επιτελέσουν τη μαρτυρία τους, το θηρίο που ανεβαίνει από την άβυσσο θα κάνει με αυτούς πόλεμο και θα τους νικήσει (στο υλικό πεδίο) και θα τους σκοτώσει».** Επομένως οι δύο προφήτες πολεμούν ουσιαστικά τα ασεβή δόγματα του παπισμού που συνέθεσαν την ψευδο-πνευματικότητα με την οποία παρουσιάζεται ντυμένο το θηρίο της αβύσσου, το οποίο όταν κατοικήσει στον Αντίχριστο, ονομάζεται πλέον **θηρίο που βγήκε από τη θάλασσα, επειδή βγαίνοντας στην επιφάνεια**

<sup>45</sup> Κεφ. Θ. Την πτωτική τροχιά του πάπα ερευνήσαμε ήδη αρκετά σε προηγούμενα τεύχη, και στο **«3 ΟΥΑΙ»**.

<sup>46</sup> Ο έλεγχος των φρεάτων άντλησης πετρελαίου στην ανατ. Μεσόγειο είναι το υλικό αίτιο που ξεκινάει η 1η Ουαί, δηλ. η 5η σάλπιγγα, και γίνεται το κατέβασμα των Ρώσων, και αρχίζει η αναμέτρηση των υπερδυνάμεων με τις ευλογίες του πάπα, γι' αυτό ο άγιος Κοσμάς έλεγε **«τον πάπα να καταράσθε γιατί αυτός θα είναι αιτία».**

γίνεται φανερό σε όλους να έχει **«δέκα κέρατα και επτά κεφάλια»...** (13:1). Και ο μεν πάπας, σαν ψευδοπροφήτης, δίνει στο θηρίο μια (ψευδο) πνευματική κάλυψη, ενώ το ίδιο το θηρίο - Αντίχριστος προωθείται και σαν πολιτικός ηγέτης, μέσα από εωσφορικά κέντρα εξουσίας. Πιέζει τους ανθρώπους να τον δεχθούν (για λόγους ειρήνης, ευημερίας κλπ), σαν παγκόσμιο ηγεμόνα και να σφραγισθούν από αυτόν. Καταφέρνει τελικά να λάβει την υποστήριξή τους, και να γίνει παγκόσμιος τύραννος, παρά τις προειδοποιήσεις των δύο προφητών. Γι' αυτό γράφεται ότι κατάφερε το θηρίο - Αντίχριστος να «νικήσει» τους δύο προφήτες· και επειδή δεν διακατέχεται από κανένα αίσθημα φιλάνθρωπίας, θα τους φονεύσει.

Η πνευματική κατάσταση τότε θα είναι τέτοια, που ο Ιωάννης την Ιερουσαλήμ, στην οποία σταυρώθηκε ο Κύριος, ονομάζει **Σόδομα και Αίγυπτο**, δηλ. βλέπει προφητικά να ακμάζει τότε εκεί στο έπακρο **η ηθική διαφθορά και η ειδωλολατρία**. Μάλιστα χαίρονται οι διεστραμμένοι άνθρωποι όλης της γης να βλέπουν τους προφήτες, μέσα από τα σύγχρονα μέσα ενημέρωσης, να κείνται νεκροί. Γι' αυτό δεν επιτρέπουν την ταφή τους: **«Και το πτώμα τους θα κείττει στην πλατεία της πόλης της μεγάλης, που καλείται πνευματικά Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριός τους σταυρώθηκε. Και βλέπουν (οι άνθρωποι) από τους λαούς και φυλές και γλώσσες και έθνη το πτώμα τους τρειςήμισι ημέρες, και δεν θα αφήνουν τα πτώματά τους να τεθούν σε μνήμα».** (11:8-9).

**«Για να βρίσκεται λοιπόν σε αντίθεση το θαύμα της ζωοποίησης των μαρτύρων αυτών προς την ψευδή ζωοποίηση της εικόνας του θηρίου από τον ψευδοπροφήτη (κεφ. 13), πρέπει τα θαύματα των αληθινών αυτών μαρτύρων και η ζωοποίησή τους να είναι πραγματικά ορατά θαύματα»** λέει ο π. Ιωήλ.<sup>47</sup>

Για το διάστημα διακυβέρνησης του Αντιχρίστου ο Θεοδώρητος Κύρου λέει ότι ο θείος άγγελος που στάλθηκε στον Δανιήλ, είπε ότι θα είναι 3,5 χρόνια, και για την ακρίβεια 1290 ημέρες: **«Από τον καιρό που θα αλλάξει ο ενδεδειχισμός δηλ. η καθημερινή λατρεία του Θεού, και θα δοθεί το βδέλυγμα της ερήμωσης, ημέρες χίλιες διακόσιες ενενήντα».** Διότι όταν είδε ότι λέγοντας «σε καιρό, και καιρούς, και μισό καιρό» ο μακάριος Δανιήλ δεν κατάλαβε, (ο άγγελος) έκανε φανερό σ' αυτόν εκείνο που αγνοούσε, αναλύοντας το χρόνο σε ημέρες. Στα άλλα δε και έτσι τα πράγματα τα άφησε ασαφή. **Βδέλυγμα δε ερήμωσης αυτόν καλεί τον Αντίχριστο·** αλλαγή δε του ενδεδειχισμού την τάξη της εκκλησιαστικής λειτουργίας, διακοπτόμενη και (τελικά) παυόμενη από την μανία και λύσσα εκείνου. Σ' αυτά συμπληρώνει ο θείος άγγελος: **«μακάριος είναι εκείνος που θα υπομείνει και θα φθάσει σε ημέρες χίλιες τριακόσιες τριάντα πέντε (1335)»...** Και από αυτά (τα λόγια) μπορούμε να καταλάβουμε ακριβώς, ότι κανένα απ' αυτά δεν ταιριάζει στον Αντίοχο. **Διότι σε εκείνον μεν είπε δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες, στον δε Αντίχριστο ότι η συμφορά θα κρατήσει χίλιες διακόσιες ενενήντα (ημέρες).** Ωστε και η διαφορά του χρόνου να μαρτυράει την διαφορά των προσώπων και των γεγονότων». <sup>48</sup>

<sup>47</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως», υπό του π. Ιωήλ, σελ. 114, με προσαρμογή του εδαφίου στη δημοτική υπό ΛΜΔ. Η ζωοποίηση της εικόνας του θηρίου, δηλ. του Αντιχρίστου, δεν είναι ανάγκη να περιλαμβάνει, όπως λέει ο π. Ιωήλ, και αγάλματα άλλων ψευδοθεών.

<sup>48</sup> Τὸν δὲ μακάριον Δανιήλ ἅγιον ὄντα, καὶ εὖνουν τοῦ Δεσπότης θεράποντα, ὁ θεῖος ἄγγελος διδάσκει τῆς τοῦ Ἀντιχρίστου τυραννίδος τὸν χρόνον, καὶ φησιν· ἰα´. **«Ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδεδειχισμοῦ, καὶ δοθῆναι βδέλυγμα ἐρημώσεως, ἡμέραι χιλίαι διακόσιαι ἐνενήκοντα».** Ἐπειδὴ γὰρ εἰρηκῶς «εἰς καιρὸν, καὶ καιροῦς, καὶ ἡμισυ καιροῦ», εἶδε μὴ νενοηκότα τὸν μακάριον Δανιήλ, ἀναλύσας εἰς ἡμέρας τὸν χρόνον, δῆλον αὐτῷ τὸ ἀγνοούμενον πεποίηκε, τοῖς δὲ ἄλλοις καὶ οὕτως ἀσαφῆ τὸν λόγον κατέλιπε. Βδέλυγμα δὲ ἐρημώσεως αὐτὸν καλεῖ τὸν Ἀντίχριστον· ἐναλλαγὴν δὲ τοῦ ἐνδεδειχισμοῦ, τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας τὴν τάξιν, ὑπὸ τῆς ἐκείνου μανίας καὶ λύττης σκεδαννυμένην τε καὶ παυομένην. Τούτοις ἐπιφέρει ὁ θεῖος ἄγγελος· ἰβ´. **«Μακάριος ὁ ὑπομένων, καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε»...** Καὶ ἐντεῦθεν δὲ ἔστι μαθεῖν ἀκριβῶς, ὡς οὐδὲν τούτων ἀρμόττει τῷ Ἀντιόχῳ. Ἐπ' ἐκείνου μὲν γὰρ **δισχιλίας τριακοσίας** ἡμέρας ἔφη, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀντιχρίστου **χιλίας διακοσίας ἐνενήκοντα** κρατήσιν τὴν συμφορὰν· ὥστε καὶ τοῦ χρόνου τὴν διαφορὰν μαρτυρεῖν τῆ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων διαφορᾷ». (Ερμηνεία στον Δανιήλ. PG 81, σ. 1540).

Όμως ο Αντίοχος ο Επιφανής υπήρξε τύπος του Αντιχρίστου, και ο άγιος **Ιωάννης ο Χρυσόστομος** θεωρεί ότι ταιριάζει σ' αυτόν, στο κρισιμότερο διάστημα, η αναφορά των χιλίων διακοσίων ενενήντα (1290) ημερών: **«επειδή λοιπόν κατέλυσε αυτή την τάξη, και την άλλαξε, λέει ο άγγελος ότι από του καιρού της αλλαγής του ενδελειχισμού, δηλ. από την κατάλυση της θυσίας αυτής (στο ναό του Σολομώντος), ημέρες χίλιες διακόσιες ενενήντα, το οποίο είναι τρία και μισό χρόνια, και λίγο περισσότερο... Ενδελειχισμό λέγοντας τις συνεχείς θυσίες τις καθημερινές· και θα δώσουν σ' αυτόν (τον ναό) βδέλυγμα, και αυτούς που παρανομούν στην Διαθήκη (του Θεού) δηλ. τους παραβάτες από τους Ιουδαίους θα απομακρύνουν (από την ορθή πίστη) με ολίσθημα, και θα τους λάβουν μαζί τους και θα τους μετατρέψουν (σε ειδωλολάτρες), και ο λαός που γνωρίζει τον Θεό του (οι ευσεβείς) θα υπερισχύσουν· αναφέρεται στα γεγονότα του καιρού των Μακκαβαίων, τα σχετικά με τον Ιούδα, και τον Σίμωνα και τον Ιωάννη...».**<sup>49</sup>

Τα γεγονότα της εποχής του Αντιχρίστου δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μοιάζουν με αυτά των χρόνων του Αντιόχου. Όμως έχει σημασία αν η αναφορά των 1290 ημερών έχει ειπωθεί κυρίως για την εποχή του Αντιχρίστου ή όχι. Αν πρώτιστα η αναφορά των 1290 ημερών γίνεται για τον Αντίοχο, τότε μπορεί να μην αφορά και την περίοδο του Αντιχρίστου.

Ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηπος, εξετάζει όπως και ο Χρυσόστομος τα προφητευόμενα από τον Δανιήλ με τη σειρά τους. Γι' αυτό ο άγιος, συνεχίζοντας, επισημαίνει: **«Ότι μεν λοιπόν οι τρεις αιχμαλωσίες προειπώθηκαν, η μεν (πρώτη) που κράτησε τετρακόσια χρόνια, η δε (δεύτερη) εβδομήντα, η δε ( τρίτη) τρία και μισό (χρόνια) αυτό αρκετά από εκεί (την Γραφή) μας αποδείχθηκε. Ας έλθουμε λοιπόν να πούμε και για την τρέχουσα. Ότι και περί αυτής προείπε ο προφήτης, αυτόν τον ίδιο μάρτυρα πάλι θα παραθέσω τον Ιώσηπο, τον φρονούντα ό,τι και εκείνοι (οι Ιουδαίοι). Διότι μόλις είπε εκείνα, άκουσε τι λέει μετά: "Κατά τον αυτό τρόπο ο Δανιήλ και περί της ηγεμονίας των Ρωμαίων έγραψε, και ότι από αυτούς θα καταληφθούν τα Ιεροσόλυμα, και ο ναός θα ερημωθεί." Εσύ δε παρατήρησε, ότι αν και Ιουδαίος ήταν ο άνδρας που τα έγραψε αυτά, όμως δεν ανεχόταν να ακολουθήσει την δική σας (των Ιουδαίων που δεν εμπιστεύονται τις Γραφές) φιλόνοικη στάση. Διότι ειπών ότι θα καταληφθούν τα Ιεροσόλυμα δεν ετόλμησε να προσθέσει και να πει ότι θα ξαναγίνουν πάλι (ιερή πόλη των Ιουδαίων, όπως πριν), ούτε χρόνο έγραψε (γι' αυτό) καθορισμένο. Αλλά επειδή αντελήφθη ότι ο προφήτης δεν όρισε χρόνο (λατρευτικής αποκατάστασης των Ιουδαίων), αν και πιο πάνω είπε για την νίκη του Αντιόχου και για την ερήμωση, και τις ημέρες και τα χρόνια, όσα επρόκειτο να διαρκέσει η αιχμαλωσία, για την αντίστοιχη των Ρωμαίων τίποτα δεν είπε παρόμοιο. Αλλά ότι μεν θα ερημωθούν τα Ιεροσόλυμα και ο ναός, το έγραψε (ο Ιώσηπος), ότι όμως κάποτε θα σταματήσει η ερήμωση, δεν πρόσθεσε, διότι ούτε τον προφήτη είδε να το προσθέτει»...**<sup>50</sup> Επίσης:

<sup>49</sup> «Ἐπεὶ οὖν ἔλθων ὁ Ἀντίοχος τοῦτο τὸ ἔθος κατέλυσε, καὶ περιήλλαξεν αὐτὸ, φησὶν ὁ ἄγγελος, ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἀλλάξεως τοῦ ἐνδελειχισμοῦ, τουτέστιν, ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς θυσίας ταύτης, ἡμέραι χίλια διακόσια ἐνενήκοντα, ὅπερ ἐστὶν ἔτη τρία καὶ ἥμισυ καὶ μικρὸν τι προσ... ἐνδελειχισμὸν λέγων τὰς συνεχεῖς θυσίας τὰς καθημερινάς· καὶ δώσουσιν εἰς αὐτὸν βδέλυγμα, καὶ τοὺς ἀνομοῦντας διαθήκην, τουτέστι τοὺς παραβαίνοντας τῶν Ἰουδαίων, ἀπάξουσιν ἐν ὀλίσθημασι, καὶ μεθ' ἑαυτῶν ἔξουσιν, καὶ μεταστήσουσιν, καὶ ὁ λαὸς ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι· τὰ ἐπὶ τῶν Μακκαβαίων λέγει, τὰ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ Ἰωάννου... (Κατὰ Ἰουδαίων ομιλίαις 1-8, τ. 48, σ. 894, 895)

<sup>50</sup> «Ὅτι μὲν οὖν αἱ τρεῖς προαναγορευθεῖσαν ἀίχμαλωσίαι, ἡ μὲν τετρακόσια ἔτη ἔχουσα, ἡ δὲ ἐβδομήκοντα, ἡ δὲ τρία καὶ ἥμισυ, τοῦτο ἰκανῶς ἐντεύθεν ἡμῖν ἀποδέδεικται. Φέρε δὴ λοιπὸν καὶ περὶ ταύτης εἴπωμεν. Ὅτι γὰρ καὶ περὶ ταύτης προανεφώνησεν ὁ προφήτης, αὐτὸν τοῦτον πάλιν παρέξομαι μάρτυρα τὸν Ἰώσηππον, τὸν τὰ ἐκείνων φρονούντα. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ἐκεῖνα, ἄκουσον τί φησι μετὰ ταῦτα· Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον Δανιήλ καὶ περὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας ἀνέγραψε, καὶ ὅτι ὑπ' αὐτῶν αἰρεθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ ναὸς ἐρημωθήσεται. Σὺ δὲ μοι σκόπει, ὡς εἰ καὶ Ἰουδαῖος ἦν ὁ ἀνὴρ ὁ ταῦτα γράψας, ἀλλ' οὖν οὐκ ἠνέσχετο τὴν ὑμετέραν ζηλώσαι φιλονεικίαν. Εἰπὼν γὰρ ὅτι αἰρεθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα, οὐκ ἐτόλμησε προσθεῖναι καὶ εἰπεῖν, ὅτι ἀναστήσεται πάλιν, οὐδὲ χρόνον γράψαι διωρισμένον· ἀλλ' ἐπειδὴ συνείδε τὸν προφήτην οὐχ ὀρίσαντα χρόνον, καίτοι ἀνωτέρω εἰπὼν ἐπὶ τῆς Ἀντιόχου νίκης καὶ τῆς ἐρημώσεως καὶ ἡμέρας καὶ ἔτη, ὅσα ἔμελλεν ἡ ἀίχμαλωσία κρατεῖν, ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων μὲν



«Και πάλι, μιλώντας (ο Δανιήλ) για την αιχμαλωσία αυτή, λέει: "θα σταματήσει το θυμίαμα και η σπονδή" και επί πλέον όλων αυτών στο ιερό (θα στηθεί) βδέλυγμα της ερήμωσης, και μέχρι του καιρού της Συντελείας, τέλεια θα είναι η ερήμωση. Όταν δε ακούσεις ω Ιουδαίε, Συντέλεια, τι λοιπόν άλλο προσδοκάς;

Και "επί τούτοις" (δηλ. επί πλέον όλων αυτών). Τι όμως σημαίνει "επί πλέον όλων αυτών"; Αυτό (σημαίνει) πλέον όλων όσων ειπώθηκαν, της παύσης της θυσίας και της σπονδής, άλλο κακό μεγαλύτερο θα γίνει. Ποιο λοιπόν είναι αυτό; "Στο ιερό (θα στηθεί) βδέλυγμα της ερήμωσης." Ιερό ονομάζει τον Ναό (των Ιουδαίων στην Ιερουσαλήμ), βδέλυγμα δε ερήμωσης τον ανδριάντα τον οποίο έστησε μέσα στον ναό, αυτός που κατέλαβε την πόλη. **Και μέχρι την Συντέλεια, λέει, ερήμωση.** Γι' αυτό ο Χριστός, που ήρθε κατά σάρκα μετά τον Αντίοχο τον Επιφανή, προλέγοντας την μελλοντική να γίνει αιχμαλωσία, και υποδεικνύοντας ότι γι' αυτή προφήτευσε ο Δανιήλ, λέει: "Όταν δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, το οποίο είπε ο Δανιήλ ο προφήτης να στέκεται σε τόπο άγιο· όποιος το διαβάξει ας το εννοήσει". Επειδή λοιπόν κάθε είδωλο και κάθε αποτύπωση ανθρώπου ονομαζόταν από τους Ιουδαίους "βδέλυγμα", φανερώνοντας αινιγματικά εκείνο τον ανδριάντα, προείπε μαζί και το πότε και από ποιον θα γίνει εκείνη η αιχμαλωσία. Το ότι δε αυτά ειπώθηκαν περί των Ρωμαίων, και ο Ιώσηπος, όπως αποδείξαμε προηγουμένως, το έχει πει».<sup>51</sup>

Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, λαμβάνοντας υπόψιν την προφητεία του Δανιήλ, αφήνει ανοικτό το θέμα της διάρκειας της τυραννίας του Αντιχρίστου σε ημέρες, λέγοντας ότι γνωρίζομε πως αυτή θα διαρκέσει τρία και μισό χρόνια, και ότι πιθανόν (τάχα) θα είναι, όπως το εξέλαβαν μερικοί (ερμηνεύοντας την προφητεία), **1290 ημέρες: «Διότι θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έχει γίνει από την αρχή (της δημιουργίας) του κόσμου έως τώρα, ούτε πρόκειται να γίνει (πάλι). Αλλά στον Θεό οφείλομε τη χάρη, που έχει περικόψει το μέγεθος της θλίψης σε διάρκεια λίγων ημερών, διότι λέει: Για τους εκλεκτούς θα κολοβωθούν οι ημέρες εκείνες. Βασιλεύει δε ο Αντίχριστος τρία και μισό έτη μόνο. Δεν το λέμε από βιβλία απόκρυφα, αλλά από τον Δανιήλ, που λέει: "και θα δοθεί στα χέρια του (η εξουσία) μέχρι καιρού και καιρών και μισού καιρού".** Καιρός μεν είναι ο ένας χρόνος, κατά τον οποίο θα ισχυροποιηθεί η παρουσία του, καιροί δε τα υπόλοιπα δύο έτη της παράνομης (σε σχέση με το νόμο του Θεού) εξουσίας του, που συμπληρώνουν μαζί τρία χρόνια, και μισός καιρός που είναι ένα εξάμηνο. Και πάλι σε άλλο σημείο το ίδιο λέει ο Δανιήλ: "Και ορκίσθηκε στον Ζώντα αιωνίως (Θεό), ότι σε καιρό και καιρούς και μισό καιρό". **Σ' αυτό δε, ίσως, μερικοί να εξέλαβαν (ερμηνεύοντας την προφητεία), και το ακόλουθο: "Ημέρες 1290", και "μακάριος ο υπομένων και φθάσας στις χίλιες τριακόσιες τριάντα πέντε (1335) ημέρες". Γι' αυτό πρέπει να κρυβόμαστε και να φεύγομε. Διότι ίσως δεν θα έχομε τελειώσει την φυγή από πόλη σε πόλη του Ισραήλ, μέχρι να έρθει ο Υιός του ανθρώπου».**<sup>52</sup>

---

οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν· ἀλλ' ὅτι μὲν ἐρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ ναὸς, ἔγραψεν, ὅτι δὲ στήσεται πάλιν τὴν ἐρημώσεως, οὐκ ἔτι προσέθηκεν, ἐπεὶ μηδὲ τὸν προφήτην εἶδε τοῦτο προσθέντα». (Κατά Ιουδαίων ομ. 1-8, τ. 48, σ. 897)

<sup>51</sup> «Καὶ πάλιν λέγων τὴν αἰχμαλωσίαν ταύτην φησίν· Ἀρθήσεται θυμίαμα καὶ σπονδή· καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσης, ὦ Ἰουδαίε, συντέλειαν, τί λοιπὸν ἔτερον προσδοκᾷς; Καὶ ἐπὶ τούτοις. Τί δὲ ἔστιν, Ἐπὶ τούτοις; Τουτέστι, πρὸς τούτοις τοῖς εἰρημένοις, τῇ τῆς θυσίας ἀναιρέσει καὶ τῆς σπονδῆς, ἔτερον ἔσται τι μείζον κακόν. Ποῖον δὲ τοῦτο; Ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως· ἱερὸν τὸν ναὸν καλῶν, βδέλυγμα δὲ ἐρημώσεως τὸν ἀνδριάντα, ὃν ἔστησεν ὁ τὴν πόλιν καθελὼν ἔνδον ἐν τῷ ναῷ. Καὶ ἕως συντελείας, φησίν, ἐρήμωσις. Διὰ τοῦτο φησιν ὁ Χριστὸς, μετὰ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ παραγενόμενος τὸ κατὰ σάρκα, καὶ προαναφωνῶν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι αἰχμαλωσίαν, καὶ δεικνύς ὅτι περὶ αὐτῆς ὁ Δανιήλ προεφήτευσεν, φησίν· Ὅταν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ὃ εἶπε Δανιήλ ὁ προφήτης, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. Ἐπειδὴ γὰρ ἅπαν εἶδωλον, καὶ πᾶν τύπωμα ἀνθρώπου παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις βδέλυγμα ἐκαλεῖτο, αἰνιγματικῶς ἐμφαίνων τὸν ἀνδριάντα ἐκεῖνον, ὁμοῦ καὶ πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἢ αἰχμαλωσία ἔσται, προανεφώνησεν. Ὅτι δὲ περὶ Ῥωμαίων ταῦτα εἴρηται, καὶ ὁ Ἰώσηπος, καθάπερ ἔμπροσθεν ἀπεδείξαμεν εἴρηκεν». (Ἁγίου Ιω. του Χρυσοστόμου ομ. 1-8, κατὰ Ιουδαίων τ. 48, σ. 899)

<sup>52</sup> «Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. ἀλλὰ τῷ Θεῷ χάρις τῷ τὸ μέγεθος τῆς θλίψεως εἰς ὀλίγας ἡμέρας περιγράφαντι. λέγει γὰρ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. βασιλεύει δὲ ὁ Ἀντίχριστος τρία καὶ ἡμισυ ἔτη μόνα. οὐκ ἐξ ἀποκρύφων λέγομεν,

Ο άγιος ιερομάρτυς Ιππόλυτος λέει, στον λόγο του για τη Συντέλεια του κόσμου, περί Αντιχρίστου: «**Επειτα, όταν (ο Αντίχριστος) ανυψώνεται στη βασιλεία του, θα παραταχθεί σε πόλεμο και τρεις βασιλείς μεγάλους θα πατάξει με θυμό· των Αιγυπτίων, Λιβύων και Αιθίοπων. (Δηλ. Δυτικής Ασίας, Βορείου και Ανατολικής Αφρικής). Και κατόπιν θα φτιάξει τον ναό των Ιεροσολύμων και θα τον ανεγείρει γρήγορα και θα τον αποδώσει στους Ιουδαίους. Μετά θα υψωθεί στην καρδιά του πάνω απ' όλους τους ανθρώπους, αλλά και εναντίον του Θεού θα λαλήσει βλάσφημα (λόγια), νομίζοντας ο άθλιος ότι στο εξής θα είναι αιώνιος βασιλιάς πάνω στη γη, μη γνωρίζοντας ο ταλαίπωρος ότι η βασιλεία του καταργείται γρήγορα και θα λάβει ταχέως το ετοιμασμένο πυρ γι' αυτόν και για όσους πείθονται σ' αυτόν και δουλεύουν σ' αυτόν. Διότι όταν ο Δανιήλ είπε: "Εβδομάδα μία θα θέσω την Διαθήκη Μου", τα επτά έτη δήλωσε· το μισό της εβδομάδας για να κηρύξουν οι προφύτες και το μισό της εβδομάδας, ήτοι τα τρία και μισό (3,5) έτη, για να βασιλεύσει ο Αντίχριστος πάνω στη γη. Και μετά αυτό (το διάστημα) θα παύσει η βασιλεία του και η δόξα».<sup>53</sup>**

Σε άλλο λόγο του **ο άγιος Ιππόλυτος διακρίνει δύο βδελύγματα**. Το ένα ονομάζει **«αφανισμού»** και το άλλο της **«ερήμωσης»**: **«Δύο λοιπόν βδελύγματα προείπε ο Δανιήλ· ένα μεν του αφανισμού, ένα δε (άλλο) της ερήμωσης. Ποιο είναι του αφανισμού παρά εκείνο που έστησε εκεί (στην Ιουδαία) στον καιρό του ο Αντίοχος; Και ποιο της ερήμωσης παρά το καθολικό (προς όλους), όταν θα έρθει ο Αντίχριστος; Όπως λέει ο Δανιήλ: "και αυτός θα σταθεί (στην εξουσία) για να απωλέσει πολλούς, και τη γη θα διαμοιράσει με δώρα και θα βάλει χώμα σ' αυτήν, και η γη της Αιγύπτου δεν θα γλυτώσει, και αυτοί θα σωθούν από το χέρι του: οι Εδώμ και Μωάβ, και η ηγεσία των υιών Αμμών". Διότι αυτοί είναι οι συμμαχούντες με αυτόν για την συγγένεια (προς τον Αντίχριστο) και αυτοί πρώτοι τον αναγορεύουν σε βασιλιά τους»<sup>54</sup>...**

Και για το χρονικό διάστημα της εξουσίας του Αντιχρίστου λέει στη συνέχεια της ερμηνείας του στον προφήτη Δανιήλ, ο ιερομάρτυς Ιππόλυτος: **«Αυτός λοιπόν όταν αναγορευθεί βασιλιάς απ' αυτούς (τους λαούς) και δοξασθεί από όλους, και γίνει βδέλυγμα της ερήμωσης για τον κόσμο, θα κρατηθεί στην εξουσία χίλιες διακόσιες ενενήντα ημέρες· όπως λέει και ο Δανιήλ: "Και θα δώσουν βδέλυγμα ερήμωσης (για) χίλιες διακόσιες ενενήντα (1290) ημέρες· μακάριος είναι αυτός που θα υπομείνει και φθάσει σε χίλιες τριακόσιες τριάντα πέντε (1335) ημέρες". Διότι όταν έλθει το βδέλυγμα (δηλ. ο Αντίχριστος) και πολεμάει τους Χριστιανούς, όποιος θα ξεπεράσει τις ημέρες της τυραννίας του**

---

ἀλλ' ἐκ τοῦ Δανιήλ. φησὶ γάρ· καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ. καιρὸς μὲν ὁ εἶς ἐνιαυτός, ἐν ᾧ τέως αὔξει ἡ παρουσία αὐτοῦ, καιροὶ δὲ τὰ ἐπίλοιπα δύο ἔτη τῆς παρανομίας εἰς τρία ὁμοῦ συναριθμούμενα, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ καιροῦ ἡ ἐξάμηνος. Καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ τὸ αὐτὸ φησὶν ὁ Δανιήλ· καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ. τάχα δὲ τινες εἰς τοῦτο ἐξέλαβον καὶ τὸ ἐξῆς· ἡμέραι χίλια διακόσιαι ἐνενήκοντα, καὶ τὸ μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε. διὰ τοῦτο δεῖ παρακαλύπτεσθαι καὶ φεύγειν. ἴσως γὰρ οὐ μὴ τελέσωμεν τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Κατήχηση 15η, κεφ. 16ο.

<sup>53</sup> «...Επειτα ανυψούμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν παρατάξει πόλεμον καὶ τρεῖς βασιλεῖς μεγάλους πατάξει ἐν θυμῷ, Αἰγυπτίων, Λιβύων καὶ Αἰθιοπῶν. καὶ μετὰ ταῦτα ποιήσει τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τάχει καὶ ἀποδώσει αὐτὸν τοῖς Ἰουδαίοις. εἶτα ὑψωθήσεται τῇ καρδίᾳ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ βλάσφημα λαλήσει, δοκῶν ὁ δόλιος ὅτι τὸ λοιπὸν βασιλεύς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τοῦ αἰῶνος, μὴ γινώσκων ὁ ταλαίπωρος ὅτι ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐν τάχει καταργεῖται καὶ ἀπολήσεται τὸ ἡτοιμασμένον πῦρ αὐτῷ ἐν τάχει σὺν πᾶσι τοῖς πειθομένοις αὐτῷ καὶ δουλεύουσιν αὐτῷ. τοῦ γὰρ Δανιήλ εἰπόντος "εβδομάδα μίαν θήσομαι τὴν διαθήκην μου" τὰ ἐπτά ἔτη ἐδήλωσεν, τὸ ἡμισυ τῆς ἐβδομάδος τοῦ κηρύξαι τοὺς προφῆτας καὶ τὸ ἡμισυ τῆς ἐβδομάδος ἦγουν τὰ τρία ἡμισυ ἔτη βασιλεύσει ὁ ἀντίχριστος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ τοῦτο ἀρθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα». Λόγος περὶ τῆς Συντελείας του κόσμου.

<sup>54</sup> «Δύο οὖν βδελύγματα προεῖρηκεν Δανιήλ, ἐν μὲν ἀφανισμοῦ, ἐν δὲ ἐρημώσεως. Τί τὸ τοῦ ἀφανισμοῦ ἄλλ' ἢ ὁ ἔστησεν ἐκεῖ κατὰ τὸν καιρὸν ὁ Αντίοχος; καὶ τί τὸ τῆς ἐρημώσεως ἄλλ' ἢ τὸ καθ' ὅλου, ὡς παρέσται ὁ ἀντίχριστος; Ὡς λέγει Δανιήλ· καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἀπώλειᾳ πολλῶν στήσεται, «καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις» καὶ βαλεῖ εἰς αὐτὴν χώμα, «καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν», «καὶ οὗτοι σωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ Ἐδώμ καὶ Μωὰβ καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών». Οὗτοι γὰρ εἰσὶν οἱ συνηρόμενοι αὐτῷ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ βασιλέα αὐτὸν πρῶτοι ἀναγορεύοντες». Ἁγίου Ἰππολύτου, ερμηνεία στον προφήτη Δανιήλ (Βιβ.4ο, κεφ. 54ο).

και φθάσει σε (επί πλέον) σαράντα πέντε (45) ημέρες κοντά στη πεντηκοστή (50ή) των ημερών, έφθασε στην βασιλεία των Ουρανών. Διότι φθάνει ο Αντίχριστος μέσα στο διάστημα των 50 ημερών (προ της 2ας Παρουσίας) σαν να επρόκειτο να κληρονομήσει την βασιλεία μαζί με τον Χριστό. Γι' αυτό ο Ησαΐας λέει: **"Ας εκδιωχθεί ο ασεβής, για να μην δει την δόξα του Κυρίου"**. Και ο Παύλος στην προς τους Θεσσαλονικείς επιστολή λέει: **"...τον οποίο ο Κύριος θα φονεύσει με το φύσημα του στόματός Του, και θα καταργήσει με την φανέρωσή Του στην (2α) Παρουσία"**, την δε βασιλεία οι άγιοι μέλλουν να κληρονομήσουν μαζί με τον Χριστό». <sup>55</sup>

Πρέπει πρώτα να επισημανθεί, από τα λόγια του αποστόλου Παύλου και των Πατέρων, ότι ο **Αντίχριστος καταργείται από τον Χριστό κατά την Δευτέρα Παρουσία Του**. Δεν υπήρξε ποτέ διάστημα κοσμικής βασιλείας του Χριστού πάνω στη Γη, ούτε θα υπάρξει μετά τον Αντίχριστο, όπως λένε κάποιοι, που για το λόγο αυτό επιθυμούν να έρθει ο Αντίχριστος ...για να ακολουθήσει η δήθεν βασιλεία του Χριστού ως κοσμικού άρχοντος στη γη! Αντίθετα ο Δανιήλ λέει, όπως και η Αποκάλυψη, ότι μετά τον Αντίχριστο και τον πόλεμό του εναντίον των Χριστιανών, ακολουθεί η οριστική Κρίση της 2ας Παρουσίας: **«Κοίταζα, και το κέρατο εκείνο (ο Αντίχριστος) έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυσε προς αυτούς, έως ότου ήλθε ο Παλαιός των ημερών (δηλ. η ώρα της Κρίσης από τον προαιώνιο Θεό), και το κρίμα (δηλ. το ρόλο του δικαστή) έδωσε στους αγίους του Υψίστου...»** (Δαν. 7:21-22). Γι' αυτό και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τονίζει: **«Δεν τον διαδέχεται (τον Αντίχριστο) πλέον άλλη βασιλεία, αλλά αυτός ο Θεός την καταλύει»**. <sup>56</sup>

Μετά την **«μεγάλη θλίψη»** (Ματθ. 24:21) των ημερών του Αντιχρίστου, θα συμβούν φοβερά ουράνια φαινόμενα και θα εμφανισθεί στον ουρανό ο Σταυρός του Χριστού, πριν να έλθει ο Κριτής. Επομένως υπολείπονται κάποιες ημέρες ως την Κρίση: **«Αμέσως δε μετά την θλίψη των ημερών εκείνων ο ήλιος θα σκοτισθεί και η σελήνη δεν θα δώσει το φως της, και οι αστέρες θα πέσουν από τον ουρανό και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευθούν. Και τότε θα φανεί το σημείο του Υιού του ανθρώπου (δηλ. ο Τίμιος Σταυρός) στον ουρανό, και τότε θα κλάψουν με κοπετό (δηλ. έντονα), όλες οι φυλές της γης και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου (Ιησού Χριστό) να έρχεται πάνω σε νεφέλες του ουρανού, με δύναμη και δόξα πολύ»**... <sup>57</sup>

Το διάστημα ανάμεσα στον θάνατο του Αντιχρίστου και την 2α Παρουσία μπορεί να είναι **45 ημέρες**, εφ' όσον όμως και το διάστημα των **1290 ημερών** μπορεί, εκτός από τον Αντίοχο, να αναφέρεται και στον ακριβή αριθμό των ημερών της τυραννίας του Αντιχρίστου. Είδαμε ότι ο **Θεοδώρητος Κύρου** είναι αυτής της άποψης, ενώ ο **άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων** το θεωρεί απλώς πιθανό. Ο **άγιος Ιππόλυτος δέχεται σαν «βδέλυγμα» τον Αντίχριστο**, θεωρώντας ότι αυτός εκπροσωπεί την «ερήμωση», οπότε 1290 ημερών είναι η διάρκεια της τυραννίας του.

<sup>55</sup> Οὗτος ὑπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς καὶ ὑπὸ πάντων δοξασθεὶς καὶ βδέλυγμα ἐρημώσεως τῷ κόσμῳ γενηθεὶς, κρατήσῃ ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνενήκοντα· ὡς καὶ Δανιὴλ λέγει· «Καὶ δώσουσιν βδέλυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλιαι διακόσαι ἐνενήκοντα· μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε». Τοῦ γὰρ βδελύγματος παραγενομένου καὶ πολεμοῦντος τοὺς ἀγίους, ὃς ἂν ὑπερβῆ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ καὶ ἐγγίση εἰς ἡμέρας τεσσαράκοντα πέντε ἐτέρας ἐγγιζούσης πεντηκοστῆς, ἔφθασεν εἰς βασιλείαν οὐρανῶν. Ἔρχεται γὰρ ὁ ἀντίχριστος εἰς μέρος πεντηκοστῆς ὡς τὴν βασιλείαν ἅμα Χριστῶ κληρονομεῖν μέλλων. Καὶ διὰ τοῦτο Ἡσαΐας λέγει· «Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου». Καὶ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Θεσσαλονικεῖς φησιν· «Ὁν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ», τὴν δὲ βασιλείαν οἱ ἅγιοι ἅμα Χριστῶ κληρονομεῖν μέλλουσιν. (Βιβ.4ο, κεφ. 55ο).

<sup>56</sup> «Οὐκέτι βασιλεία διαδέχεται τοῦτον, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Θεὸς καταλύει». (Χρυσόστομος, Ερμηνεία στον Δανιήλ τ.56, σ. 230).

<sup>57</sup> «Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοπισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῶ, καὶ τότε κόπονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς (Ματθ. 24: 29). **Και από τον Λουκά:** «Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται». (Λουκά 21:26)



Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος δεν διαφωνεί ότι ο Αντίχριστος είναι «βδέλυγμα», όχι όμως και το μοναδικό. Επί πλέον αποδεικνύει ότι η τελική «ερήμωση», της εγκατάλειψης από τον Θεό των Ιουδαίων, ξεκινάει πολύ πριν<sup>58</sup> τον Αντίχριστο. Από τη μεριά των Ιουδαίων βδέλυγμα εθεωρείτο το άγαλμα που έστησαν στο ναό τους της Ιερουσαλήμ οι Ρωμαίοι, τον οποίο τελικά κατάστρεψαν λίγο αργότερα, το 70 μ.Χ., και η ερήμωση συνεχίζεται χωρίς διακοπή μέχρι τη Συντέλεια· οπότε, 3,5 χρόνια πριν από αυτήν, εγκαθίσταται ο Αντίχριστος σαν Μεσσίας στον ναό τον ξαναφτιαγμένο από τον ίδιο. Δηλ. κατά τον Χρυσόστομο δεν είναι μόνο η περίοδος των 3,5 χρόνων της τυραννικής εξουσίας του Αντιχρίστου που χαρακτηρίζεται «ερήμωση», και δεν είναι μόνο ο Αντίχριστος «βδέλυγμα». Αυτός είναι όμως το μεγαλύτερο και τελικό βδέλυγμα.<sup>59</sup>

Ο λόγος του Χριστού προς τους Ιουδαίους: **«Ιδού αφήνεται ο οίκος σας έρημος»** αναφέρεται σε ερήμωση πνευματική, η οποία δεν παύει, παρά μόνο όταν πουν προς Αυτόν **«ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου»**, όπως λένε όλοι όσοι ανήκουν στην Εκκλησία. Συνολικά, σαν λαός, οι Ιουδαίοι δεν θα δεχθούν τον Κ. Ι. Χριστό, ενώ θα δεχθούν τον Αντίχριστο: **«Εγώ ήλθα στο όνομα του Πατρός μου και δεν με δέχεσθε. Αν άλλος έλθει στο δικό του όνομα, αυτόν θα τον δεχτείτε»**.<sup>60</sup> Αν και από το λόγο αυτό προκύπτει ότι ποτέ οι Εβραίοι δεν θα κάνουν Χριστιανικό κράτος, όμως θα προσέλθουν αρκετοί από αυτούς στον Χριστιανισμό, προς το τέλος του κόσμου, μετά τα έθνη. Χαρακτηριστικό σημάδι ότι ήδη ήρθε αυτή η εποχή που οι Εβραίοι προσέρχονται (ομαδικότερα) στην πίστη, επομένως και η ένδειξη ότι η Συντέλεια είναι κοντά, είναι ότι η Ιερουσαλήμ έγινε Εβραϊκή,<sup>61</sup> σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου: **«...Και θα είναι η Ιερουσαλήμ καταπατούμενη από τα έθνη, μέχρι να συμπληρωθούν οι καιροί των εθνών»**. (Λουκ. 21:24).

Η περίοδος που καλούνται τα έθνη στην πίστη αρχίζει από την Ανάσταση του Σωτήρος, λέει ο Μέγας Βασίλειος: **«Διότι μετά την αγία Ανάσταση, όταν συμπληρώθηκαν τα 483 (=69x7) χρόνια (δηλ. οι 69 εβδομάδες του προφήτη Δανιήλ) χωρίς να έχουν (οι Ιουδαίοι) μετανοήσει, δίνει στους Μαθητές Του εντολή με τα λόγια: Πορευθέντες κάνετε μαθητές σας απ' όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Το οποίο ακριβώς μυστήριο των συμπληρωμένων χρόνων γνωρίζοντας οι Μαθητές έλεγαν προς τους Ιουδαίους: Σε σας ήταν αναγκαίο να κηρυχθεί πρώτα ο λόγος του Θεού. Επειδή όμως τον απωθείτε, και οι ίδιοι κρίνετε τους εαυτούς σας ανάξιους να**



<sup>58</sup> Μία εβδομάδα ετών (7 χρόνια) μετά τα Πάθη, Ανάσταση και Ανάληψη του Κυρίου, όπως προφητεύθηκε από τον Δανιήλ και επαληθεύτηκε από τα γεγονότα. Δήλωση εγκατάλειψης (υπό του Κυρίου) ήταν και το σκίσιμο του καταπατάσματος του Ναού κατά την Σταύρωση (Λουκ. 23:44-45). Δείτε επίσης το Α τεύχος σελ. 15-16: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf) Και ο Μέγας Βασίλειος λέει ότι τα επτά έτη (μία εβδομάδα) μετά την Ανάληψη, δόθηκαν στους Ιουδαίους για να δουν τα θαύματα του Χριστού και να πιστεύσουν: **«Εξήκοντα εννέα οὐν εβδομάδες ἐτῶν εἰπὼν ὁ ἄγγελος εἰς τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάληψιν, καὶ ἑτέραν μίαν ἐβδομάδα παρέχων εἰς μετάνοιαν τοῖς Ἰουδαίοις· ὅπως ἰδόντες τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα μετὰ τὴν ἀνάστασιν, κἂν οὕτως πιστεύσωσιν. Ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἔλεξε τοῖς Ἰουδαίοις· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε»**. (Απόδειξις κατὰ Ἰουδαίων περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος παρουσίας, γ').

<sup>59</sup> Ο χαρακτηρισμός από τον Ιππόλυτο σαν «βδελύγματος αφανισμού» αυτού του Αντιόχου, είναι περιττός και μάλλον μπερδεύει τα πράγματα, διότι κάθε καταστροφή αναφέρεται σαν αφανισμός, πχ αυτές των Ρωμαίων: «καί ἕως τέλους πολέμου συντετημημένου τάξει ἀφανισμοῖς» (Δαν. κεφ. 9, 26).

<sup>60</sup> «Εγώ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε». (Ιω 5:43)

<sup>61</sup> Δεν έχουμε στιγμιαία επαλήθευση των προφητειών, ότι πχ οι Ιουδαίοι ακριβώς από την κατάληψη της παλιάς πόλης στις 7-6-1967 αρχίζουν ομαδικότερα να γίνονται Χριστιανοί. Μιλάμε για πνευματικά γεγονότα που ανήκουν στον «πνευματικό χρόνο», ο οποίος, όπως και στην ζωή μεμονωμένων ατόμων, εκτυλίσσεται σταδιακά. Είναι ενδιαφέρον ότι όταν το 1917 το μεγάλο βασίλειο της Ρωσίας αποστατεί από τον Χριστιανισμό και γίνεται επίσημα κομμουνιστικό, τότε γίνεται και από τον Άγγλο υπουργό Εξωτερικών Μπάλφουρ η διακήρυξη για την ίδρυση Εβραϊκού κράτους, ώστε αργότερα οι Εβραίοι να έχουν την δυνατότητα και σαν κράτος να δεχθούν ή όχι ως Μεσσία τον Ιησού Χριστό.

**λάβουν την αιώνια ζωή, ιδού στρεφόμεθα στα έθνη.** Διότι έτσι μας έδωσε εντολή ο Θεός».<sup>62</sup>

Δεν είναι ο Θεός που εμποδίζει τους Εβραίους να φτιάξουν Χριστιανικό κράτος, δηλ. να πιστεύσει η συναγωγή στον Χριστό. Αντίθετα μάλιστα αφήνει τη «**συκή**», που συμβολίζει τη συναγωγή,<sup>63</sup> να αναπτυχθεί, και αυτό το κάνει γνωστό σαν εσχατολογικό σημάδι στους Μαθητές του: **«Από δε της συκής μάθετε την παραβολή. Όταν ήδη ο κλάδος της γίνει τρυφερός και βγάζει φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει το θέρος. Έτσι και εσείς όταν τα δείτε όλα αυτά, να γνωρίζετε ότι είναι κοντά (το τέλος), στην είσοδο (έτοιμο να μπει)».** (Ματθ. 24:32-33).

Και ότι το σημάδι της συκής αφορά τα έσχατα είναι προφανές, διότι αποτελεί απάντηση του Κυρίου στους Μαθητές Του, που ρωτούσαν: **«Πες μας πότε θα γίνουν αυτά (που αφορούσαν την καταστροφή του ναού της Ιερουσαλήμ) και ποιο είναι το σημάδι της (Δευτέρας) Παρουσίας Σου και της Συντέλειας του αιώνος»;** (Ματθ. 24:3). Τότε τους ανέφερε διάφορες καταστάσεις που θα προηγηθούν, άλλες περιγραφικά και άλλες παραβολικά, θέλοντας να τους κάνει να μην ενδιαφέρονται για τον μηχανικό χρόνο, αλλά για την αναγνώριση με πνευματικό τρόπο των γεγονότων κάθε εποχής, και αυτής της Συντέλειας.<sup>64</sup>

Είχαμε αναφέρει σε προηγούμενο τεύχος<sup>65</sup> ότι η συναγωγή αρχίζει να ξαναπροβάλλει και να οργανώνεται γύρω στα 1750 μ.Χ. Στην αρχή εκτός του Εβραϊκού κράτους, και κατόπιν και εντός. Συνεπώς στην Κρίση οι Εβραίοι που δεν πίστεψαν δεν θα έχουν δικαιολογία ότι φταίει, για την παραμονή τους στην απιστία, η έλλειψη δικής τους θρησκευτικής οργάνωσης και δικού τους κράτους. Την απόδοση της Ιερουσαλήμ σ' αυτούς προείπε, πολλούς αιώνες πριν, και ο άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν σαλός: **«Ότι μεν λοιπόν (τους Εβραίους) θα τους συνάξει ο Θεός στην πόλη Ιερουσαλήμ, και θα τους αποδώσει τα δικά τους, είναι φανερό, για να τους κόψει την πρόφαση της απωλείας τους στο τέλος (του κόσμου). Διότι επρόκειτο να πουν ότι εάν μας μάζευες στην Ιερουσαλήμ, και μας αποκαθιστούσες όσα ήταν δικά μας, γρήγορα θα πιστεύαμε στον Χριστό, έχοντας βγάλει (από μέσα μας) την αφορμή του φθόνου για το ότι προτιμήθηκαν τα έθνη περισσότερο από εμάς. Τώρα όμως συναχθέντες (στη γη τους) και**

<sup>62</sup> «Μετά γάρ τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν, ὅτε ἡ συμπλήρωσις τῶν υπγ' (483) ἐτῶν ἐγένετο, μὴ μετανοησάντων αὐτῶν, ἐντέλλεται τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς λέγων· Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ὅπερ μυστήριον τῶν χρόνων συμπληρωθέντων ἐπιστάμενοι οἱ μαθηταὶ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ ἀναξίους ἑαυτοὺς κρίνετε τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· οὕτω γὰρ ἐνέταται ἡμῖν ὁ Θεός». (Λόγος λη. «Ἀπόδειξις κατὰ Ἰουδαίων περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος παρουσίας». σ. 425).

<sup>63</sup> Γράφεται ότι ο Ισραηλίτης μαθητής του Κυρίου Ναθαναήλ, ήταν πριν **«υπό την συκή»**: **«Εἶδε ο Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενο πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ. Ἰδοὺ ἀληθῶς Ἰσραηλίτης στον οποίο δεν υπάρχει δόλος. Λέγει σ' αὐτὸν ο Ναθαναήλ: Ἀπὸ ποῦ με γνωρίζεις; Ἀπήντησε καὶ εἶπε σ' αὐτὸν ο Ἰησοῦς: Πριν να σε φωνάξει ο Φίλιππος σε εἶδα να εἶσαι ὑπὸ τὴν συκή».** (Ιω. 1:48-49). Το άρθρο (την) προσθέτει ιδιαίτερη σημασία στη συκή. Λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«Γι' αυτό εγκαταλείψας ο Ναθαναήλ τη συκή του (Μωσαϊκού) νόμου, της οποίας η σκιά εμπόδιζε στην μετουσία του φωτός, καταλαμβάνει αὐτὸν (δηλ. τὸν Χριστό) που αποξηραίνει τα φύλλα της συκής, λόγω της ακαρπίας της σε αγαθά».** (Ομιλία 15η στο Ἄσμα Ἀσμάτων). **Ἄρα συμβολίζει η συκία την συναγωγή,** αλλά όχι πάντα. Ἄλλοτε δηλώνει γενικά την αμαρτωλή ψυχή, ή με τα φύλλα της τις επιπτώσεις της αμαρτίας κλπ. Λένε οι πατέρες: **«Συκὴν ἔθος τῆ Γραφῆ καλεῖν τὴν ἐν ἀμαρτίαις ψυχὴν· ἀμπελῶνα δὲ τὴν τῶν πιστῶν Ἐκκλησίαν· ἀμπελουργοὺς δὲ τοὺς ἀγγέλους».** (Ερωτήσεις στις ιερές Γραφές, τοῦ Χρυσόστομου λς', τ. 28, σ.721). Ἄλλοτε η «συκή» ευδοκιμεί: **«...καὶ κατῶκει Ἰουδα καὶ Ἰσραὴλ πεπιοιθότες ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών».** (Γ' Βασ. Β 46η'). Ἄλλοτε, ὅπως στον Ἀμβακούμ, μένει ἀκαρπη: **«Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει»,** κλπ. Ο Δίδυμος στην ερμηνεία του στον Ἰώβ θεωρεῖ τη «συκή» σύμβολο του πρακτικού βίου και την «ἀμπελο» του θεωρητικού, λόγω της ευφροσύνης που προκαλεῖ (στο νου) ο καρπός της τελευταίας. Γενικά, πρέπει ἀπὸ τα συμπραζόμενα να καταλάβομε σε κάθε περίπτωση τι ισχύει.

<sup>64</sup> Ο Κύριος απαντά πνευματικά, με τον «πνευματικό χρόνο». **Σε σχέση με τον καιρό των μεγάλων θλίψεων, η παραβολή της συκής μπορεί να υπονοεί ως την Συντέλεια κάποιες ημέρες (ίσως τις 45 του προφήτη Δανιήλ) βάσει των ὅσων λέει ο ιερὸς Χρυσόστομος: «Ἐπειδὴ (ο Κύριος) εἶπε, ὅτι ἀμέσως (θα εἶναι ἡ 2α Παρουσία) μετὰ τὴν θλίψη των ἡμερῶν ἐκείνων (του Ἀντιχρίστου), αὐτοὶ ὅμως (οι Μαθητές) ζητοῦσαν να μάθουν ἐκεῖνο (δηλ.) το μετὰ ἀπὸ πόσο χρόνο, καὶ αὐτὴ μάλιστα τὴν ἡμέρα (της 2ας Παρουσίας!), γι' αὐτὸ τους δείχνει με το παράδειγμα της συκής ὅτι δεν εἶναι μεγάλο το ἐνδιάμεσο διάστημα, ἀλλὰ στα ἐπόμενα (μετὰ τὸν Ἀντίχριστο) θα τους βρει ἡ Παρουσία»** (PG 58, 701).

<sup>65</sup> Δείτε Γ τεύχος σελ. 34: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

έχοντας λάβει τα δικά τους μέρη και παραμείναντες στην απιστία πως θα σωθούν; Διότι **αμέσως μόλις εξέλθει ο Αντίχριστος σε εκείνον θα πιστεύσουν (οι Εβραίοι σαν έθνος) κατά την φοβερή φωνή του Θεού. Διότι ο Θεός δεν ψεύδεται, ο Μονογενής που είπε: Εγώ είμαι η αλήθεια και η ζωή**» (Ιωαν. 14:6).<sup>66</sup>

Πρέπει να υπενθυμισθεί ότι η λατρεία του Θεού από τους Ιουδαίους δεν επιτρεπόταν από τον Μωυσή να γίνεται σε πολλά μέρη, αλλά μόνο εντός του Ναού της Ιερουσαλήμ. Επομένως **οι συναγωγές βοηθούν**, αν διδάσκεται σωστά η Παλαιά Διαθήκη, τους Ιουδαίους να πληροφορηθούν απ' αυτήν για τον Μεσσία και αν θελήσουν να προσέλθουν στην πίστη στον Χριστό, **όμως δεν αποτελούν λατρευτικό χώρο**.<sup>67</sup> Έτσι η Ιερουσαλήμ, κατά την παράδοση των Ιουδαίων, θεωρείται ότι παραμένει πνευματικά έρημη όσο δεν υπάρχει ο ναός όπου μόνο επιτρέπεται να γίνεται η λατρεία του Θεού, και κατά τον Χρυσόστομο αυτό θα διαρκέσει έως της Συντελείας: **«και μέχρι του καιρού της Συντελείας, τέλεια θα είναι η ερήμωση»**. Διότι και αν ακόμη από ανθρώπινη προσπάθεια (αδύνατον βέβαια αν δεν θέλει ο Θεός) κατάφερναν οι Ιουδαίοι να κτίσουν τον ναό, **θα έπρεπε πάντως το πυρ του θυσιαστηρίου να δοθεί εκ Θεού**. Γι' αυτό λέει ο ιερός Χρυσόστομος:<sup>68</sup> **«Έστω δε, Ιουδαίοι, ότι ο βασιλεύς (Ιουλιανός, τότε) σας έδινε τον ναό και τον βωμό αποκαθιστούσε, καθώς εσείς μάταια σκέπτεσθε. Μήπως και το πυρ άνωθεν ήταν δυνατός να σας δώσει από τους ουρανούς; Μη υπάρχοντας δε αυτού, η θυσία σας θα ήταν βδελυκτή και ακάθαρτη. Γι' αυτό ακριβώς απωλέσθησαν τα παιδιά του Ααρών, επειδή έφεραν (στο βωμό) ξένο πυρ»**.

Όταν η αποστασία των πρώην Χριστιανικών λαών συναντηθεί με την επίμονη άρνηση των Ιουδαίων να δεχθούν τον Χριστό, τότε ο κόσμος θα δεχθεί τον Αντίχριστο, ο οποίος θα κάνει ψευτο-θαύματα μαζί με τον Ψευδοπροφήτη, μεταξύ των οποίων θα είναι και το κατέβασμα φωτιάς από τον «ουρανό»: **«και κάνει θαύματα μεγάλα, ώστε και πυρ να κατεβαίνει από τον ουρανό στην γη ενώπιον των ανθρώπων»**. (Αποκ. 13:13). Τότε θα μιμείται ο Αντίχριστος τα θαύματα του Θεού. Όπως ο Χριστός γεννήθηκε από Παρθένο, αυτός θα γεννηθεί από την γενετική επιστήμη με κλωνοποίηση, η οποία καλείται επίσης «**παρθενογένεσις**».<sup>69</sup> Θα κτίσει και τον ναό των Ιουδαίων και με την χρήση προηγμένης, αλλά ήδη υπάρχουσας τεχνολογίας, θα κατεβάσει φωτιά από τον ουρανό, και όποιος δεν είναι πνευματικά έτοιμος και δεν έχει φωτισθεί από τη διδασκαλία των δύο προφητών Ηλία και Ενώχ, θα πλανηθεί απ' αυτόν και θα τον ακολουθήσει στην απώλεια.

Αλλά από την κακία των καρδιών των ανθρώπων θα λάβει εξουσία ο Αντίχριστος, όπως είπε ο Μπηντ, και εκείνο τον καιρό **όλα τα έθνη της γης θα συνταχθούν μαζί του κατά της Εκκλησίας**, όχι μόνο οι Εβραίοι. Αυτό επισημαίνοντας ο ευαγγελιστής Λουκάς δεν περιορίζεται μόνο στη «συκή», αλλά προσθέτει ότι και όλα τα «δένδρα» θα βλαστήσουν, όταν πλησιάζει η Συντέλεια: **«Δείτε την συκή και όλα τα δένδρα. Μόλις αρχίσουν να βλασταίνουν, καταλαβαίνετε από μόνοι σας ότι ήδη είναι κοντά το θέρος. Όταν τα δείτε αυτά να γίνονται να γνωρίζετε ότι είναι κοντά η βασιλεία του Θεού»** (Λουκά 21:29-31). Και επειδή το βλάστημα των εθνών στο τέλος του κόσμου<sup>70</sup> δεν θα στηρίζεται στο νόμο του Θεού, παρόλο

<sup>66</sup> Περισσότερα από τον άγιο Ανδρέα: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/gen/agAndreas\\_salos.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/gen/agAndreas_salos.pdf) και ακόμη: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/gen/agANDREAS\\_salos\\_agior.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/gen/agANDREAS_salos_agior.pdf) ή γενικά: <https://www.imdle0.gr/html/proph1a.htm#05>

<sup>67</sup> Κατά τους κοσμικούς νόμους ή κάποιες αντιλήψεις ανθρώπων μπορεί οι συναγωγές να θεωρούνται τόποι λατρείας, αλλά όχι κατά την Ιουδαϊκή παράδοση και με βάση όσα ορίστηκαν από το Θεό.

<sup>68</sup> «Έστω δε, Ιουδαίοι, ότι βασιλεύς τόν ναόν έδίδου, και τόν βωμόν άνίστα, καθάπερ ύμεις ύποπτεύετε μάτην· μη και τó πύρ άνωθεν ύμίν άφείναι έκ τών ούρανών δυνατός ήν; τούτου δε ούκ όντος, έναγής και άκάθαρτος ήν ή θυσία ύμών. Διά τούτο γούν οί παΐδες Ααρών άπώλοντο, έπειδή πύρ άλλότριον είσήνεγκαν». (PG 48, 901).

<sup>69</sup> Διαβάστε από τον άγιο Νείλο το Μυροβλύτη: [https://www.imdle0.gr/diaf/2007/062\\_st\\_Nilus-AX-notes-genetics.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf)

<sup>70</sup> Τότε η παγκοσμιοποίηση θα βρίσκεται στην τελική της φάση. Αλλά από το 1990 περ. που άρχισε επίσημα η προσπάθεια, μπορούμε να δούμε ότι αρχίζει από την πλευρά των εθνών η τελική φάση της ανθρωπότητας, κατ' αντιστοιχία προς το 1967 που αρχίζει η τελική φάση για τους Ιουδαίους. Εξ άλλου πριν τον 3ο Παγκ. Πόλεμο τα γεγονότα θα μοιάζουν με αυτά της τελικής εποχής του Αντιχρίστου, θα είναι μια πρόβα που θα αποτύχει όπως έχομε άλλοτε αναφέρει.



που θα υπάρχουν ειρηνευτικοί οργανισμοί και όλοι θα λένε «ειρήνη - ειρήνη», αυτά θα είναι υποκρισία, γι' αυτό και παντού θα υπάρχουν διαμάχες και θα γίνονται πόλεμοι. **«Διότι (λέει ο προφήτης Ησαΐας), ο θυμός του Κυρίου στρέφεται εναντίον όλων των εθνών, και η οργή Του εναντίον του συνόλου αυτών, για να απωλέσει τους ανθρώπους των και να τους παραδώσει σε σφαγή. Αυτά προείπε και για την Συντέλεια στα ιερά ευαγγέλια ο δεσπότης (Χριστός): Θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας και θα γίνονται σεισμοί και λοιμικές ασθένειες. Αυτά εδίδαξε και ο προφητικός λόγος. Και πρόσθεσε ότι η γη θα γεμίσει από τραυματίες και νεκρούς και η δυσοσμία τους θα γεμίσει τον αέρα και το αίμα θα καταβρέξει τη γη».**<sup>71</sup>

Αυτά θα γίνονται πριν τον καιρό (των μεγαλύτερων συμφορών) του Αντιχρίστου και τη φανέρωση των δύο προφητών που θα τον ελέγξουν. Οι προφήτες εμφανίζονται 3,5 χρόνια πριν να αναλάβει την παγκόσμια εξουσία στα χέρια του ο Αντίχριστος, ο οποίος είναι ο «άνθρωπος της αμαρτίας, ο υιός της απωλείας» κατά τον απόστολο Παύλο (2η Θεσ. 2:3), που θα ερημώσει τα πάντα κατά την διάρκεια της τυραννίας του, θα προκαλέσει στην ανθρωπότητα **«θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έγινε ποτέ από δημιουργίας κόσμου, ούτε θα ξαναγίνει»**, και **«αν δεν κολοβώνονταν οι ημέρες εκείνες δεν θα απέμενε κανείς ζωντανός»** (Ματθ. 24:21-22). Επειδή μέσα στον Αντίχριστο θα κατοικεί ο Σατανάς, θα είναι όχι μόνο ως προς τους ανθρώπους υπερόπτης και περιφρονητής, αλλά και **«θα αντιτίθεται και υπερυψώνεται πάνω από κάθε ονομαζόμενο θεό ή σέβασμα»**, ώστε **«θα καθίσει στον ναό του Θεού σαν Θεός»**, προσπαθώντας (με ψευτοθαύματα) **«να αποδείξει ότι είναι... Θεός»** (2η Θεσ. 2:4).

Ο Αντίχριστος λοιπόν είναι άνθρωπος,<sup>72</sup> από την Εβραϊκή φυλή του Δαν, όχι κάποιο σύστημα πραγμάτων ούτε κάποια φανταστική μορφή του Σατανά, και **βγαίνει στο προσκήνιο όταν ο κόσμος χωριστεί σε 10 βασιλεία** που δηλώνονται από τα 10 κέρατα του θηρίου που βγαίνει κατά την Αποκάλυψη από τη θάλασσα, και αναφέρονται ακριβώς σαν 10 κέρατα και στο όραμα του Δανιήλ, από τα οποία ξεπηδάει σαν **νέο, μικρό αρχικά, κέρας - θηρίο**, ξεριζώνοντας τρία από τα προηγούμενα. **«Είναι προφανές ότι το θηρίο<sup>73</sup> είναι ο Αντίχριστος»** μας βεβαιώνει ο Μέγας Αθανάσιος.<sup>74</sup>



Θα καθίσει στον Ιουδαϊκό ναό σαν Θεός. **«Δεν θα έρθει σε εμάς (λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός), αλλά θα έρθει στους Ιουδαίους. Όχι υπέρ του Χριστού αλλά κατά του Χριστού και των (ανθρώπων) του Χριστού, γι' αυτό και Αντίχριστος λέγεται».**<sup>75</sup> Και προσθέτει: **«Κάθε ένας μεν που δεν ομολογεί τον Υιό του Θεού και Θεό να έχει λάβει σάρκα (γενόμενον άνθρωπο), και να είναι Θεός τέλειος και παραμένοντας Θεός να έχει γίνει άνθρωπος τέλειος, είναι Αντίχριστος. Όμως κατά ιδιαίτερο τρόπο και εξαίρετο,**

<sup>71</sup> Από το υπόμνημα στον προφήτη Ησαΐα του Θεοδωρήτου Κύρου: «Διότι ο θυμός Κυρίου επί πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἡ οργὴ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ ἀπολέσει αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγὴν. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς συντελείας ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις ὁ δεσπότης προείρηκεν· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσοντ(αι) σεισμοὶ) καὶ λοιμοί. Ταῦτα καὶ ὁ προφητικὸς ἐδίδαξε λόγος. Καὶ προστέθεικεν ὅτι καὶ τραυματιῶν ἢ γῆ καὶ νεκρῶν πληρωθήσεται καὶ ἡ δυσοσμία αὐτῶν τὸν αἶρα κεράσει καὶ τὸ αἷμα τὴν γῆν καταβρέξει».

<sup>72</sup> Και ο Οικουμενίος, λέει ότι άνθρωπος είναι ο Αντίχριστος κατά τον Παύλο: «...ἄνθρωπος γὰρ ὁ ἀντίχριστος, οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Διαβόλου, ὡς τῷ σοφωτάτῳ Παύλῳ δοκεῖ». (Υπόμνημα στην Αποκάλυψη, σ. 155).

<sup>73</sup> Γράφεται σχετικά στον Δανιήλ: «Καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερόν ...καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ. προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξερριζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα. ...ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως οὗ ἀνηρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός». (Δαν. 7:7-11).

<sup>74</sup> Προς τον Δούκα Αντίοχο: **«Εθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνηρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός. Πρόδηλον δὲ, ὅτι τὸ θηρίον ὁ Αντίχριστός ἐστιν».** (τ. 28, σ. 700).

<sup>75</sup> Αγίου Ιω. του Δαμασκηνού, έκθεση περί πίστεως: «Οὐ γὰρ ἡμῖν, ἀλλὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἰσελεύσεται· οὐχ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀλλὰ κατὰ Χριστοῦ καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, διὸ καὶ ἀντίχριστος λέγεται».

Αντίχριστος λέγεται ο ερχόμενος κατά την Συντέλεια του αιώνας».<sup>76</sup>

**Το ερώτημα είναι γιατί θα επιτρέψει ο Θεός στον Αντίχριστο να καθίσει στο ναό των Ιουδαίων, μάλιστα παριστάνοντας τον "Θεό", ενώ πριν εμπόδιζε ακόμη και την ανέγερση του ναού (όπως πχ επί Ιουλιανού); Αυτό εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος: «Για να μην μπορούν να πουν (οι Ιουδαίοι), ότι επειδή έλεγε τον εαυτό του Θεό ο Χριστός, αν και δεν το είπε πουθενά φανερά, αλλά οι μετέπειτα (απόστολοι) το εκήρυξαν, δεν πιστεύσαμε. Επειδή ακούσαμε ότι ένας είναι ο Θεός εκ του οποίου (έγιναν) τα πάντα, γι' αυτό δεν πιστέψαμε. Αυτή λοιπόν την πρόφαση (των Ιουδαίων) ο Αντίχριστος θα ανατρέψει».<sup>77</sup> Διότι, λέει ο Χρυσόστομος, «εάν δεν πιστεύεις (Ιουδαίε) στον Χριστό (επειδή δεν θέλεις να δεχθείς ότι ένας άνθρωπος μπορεί να είναι και Θεός), πολύ περισσότερο δεν έπρεπε να πιστέψεις στον Αντίχριστο. Εκείνος μεν (ο Χριστός) έλεγε ότι απεστάλη από τον Πατέρα, αυτός το αντίθετο (αυτοπροβάλλεται σαν Θεός). Γι' αυτό έλεγε ο Χριστός: Εγώ ήλθα στο όνομα του Πατρός και δεν με δέχεσθε. Αν άλλος έλθει στο δικό του όνομα (αυτοπροβαλλόμενος) εκείνον θα προτιμήσετε».<sup>78</sup>**

Τότε θα συμβεί σε κάθε άτομο της συναγωγής αλλά και σε κάθε αποστάτη Χριστιανό που θα δεχθεί τον Αντίχριστο στον οποίο μέσα κατοικεί ο Σατανάς, το ψαλμικό: **«αγάπησε κατάρα και θα έλθει σ' αυτόν· και δεν θέλησε ευλογία και θα απομακρυνθεί απ' αυτόν»** (ψαλμ. Ρη 17). Ιδιαίτερα τότε εκπληρώνεται και ο λόγος του προφήτη Ησαΐα **«η Σιών έγινε σαν έρημος, η Ιερουσαλήμ σε κατάρα»** (Ησ. Ξδ 8). Γι' αυτό από την Εκκλησία η μνημόνευση της άκαρπης συκής, την οποία καταράστηκε ο Κύριος, γίνεται τη Μεγάλη Δευτέρα, λίγες μέρες πριν την Σταύρωση, δηλώνοντας ότι δεν είναι γενική και διαχρονική η κατάρα της Συναγωγής,<sup>79</sup> αλλά αφορά μόνο όσους από αυτήν επιλέξουν την «κατάρα», δηλ. τον εχθρό (Σατανά) του ανθρώπινου γένους, απορρίπτοντας οριστικά την «ευλογία» δηλ. τον Ιησού Χριστό. Αυτό συνέβη όταν οι Αρχιερείς και οι άρχοντες των Ιουδαίων είχαν αμετανόητα αποφασίσει τον θάνατο του Κυρίου Ιησού με συνεργό τον προδότη φιλάργυρο μαθητή. **Ακολούθησαν τότε τα γεγονότα των αχράντων Παθών του Κυρίου, τα οποία σε κάποια αναλογία θα επαναληφθούν στο «Σώμα του Χριστού» δηλ. την Εκκλησία, επί Αντιχρίστου.**

Έλεγε, γι' αυτή την αναλογία των θλίψεων του Χριστού προς αυτές των πιστών στον καιρό του Αντιχρίστου, ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, ότι **«οι πιστοί που θα έχουν απομείνει, πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες»;**<sup>80</sup>

<sup>76</sup> Επίσης εκ του ανωτέρω συγγράματος: «Πᾶς μὲν οὖν ὁ μὴ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι καὶ εἶναι θεὸν τέλειον καὶ γενέσθαι ἄνθρωπον τέλειον μετὰ τοῦ μείναι θεὸν ἀντίχριστός ἐστιν. Ὅμως ἰδιωτρόπως καὶ ἐξαιρέτως ἀντίχριστος λέγεται ὁ ἐπὶ τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐρχόμενος».

<sup>77</sup> «Ἴνα γὰρ μὴ μέλλωσι λέγειν, ὅτι: Ἐπειδὴ Θεὸν ἔλεγεν ἑαυτὸν ὁ Χριστὸς, καίτοι γε οὐδαμοῦ εἶπε φανερώς, πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μετὰ ταῦτα ἐκήρυξαν, οὐκ ἐπιστεύσαμεν· ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι εἷς Θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιστεύσαμεν· ταύτην οὖν αὐτῶν τὴν πρόφασιν ὁ Ἀντίχριστος ἀναιρήσει». (Στη 2η προς Θεσ/κείς, ομιλίες 1-5, τ. 62,487).

<sup>78</sup> «Εἰ γὰρ τῷ Χριστῷ οὐ πιστεύεις, πολλῶ μᾶλλον οὐκ ἐχρῆν τῷ Ἀντιχρίστῳ πιστεῦσαι· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔλεγε παρὰ τοῦ Πατρὸς πεπεμφθαι, οὗτος δὲ τούναντίον. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ Χριστὸς, Ἐγὼ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ οὐκ ἐδέξασθέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε». (Από το ως άνω κείμενο).

<sup>79</sup> Η κατάρα της συκιάς δεν είναι τυχαία γιατί **«δεν υπήρξε κάτι που πραγματώθηκε από τον Χριστό, το οποίο δεν είχε μυστήριο»** λέει ο Χρυσόστομος. Ὅμως προσθέτει ότι δεν πρόκειται για (γενική) κατάρα της συναγωγής, «δεν είναι αυτό ακριβώς το νόημα»: «Ταύτην τὴν συκὴν οἱ πολλοὶ τῶν ἐρμηνέων εἰρήκασιν τῇ τῶν Ἰουδαίων συναγωγῇ παρεικασμένην εἶναι... Ἐγὼ δὲ τῇ ἐρμηνείᾳ ταύτῃ πειρῶμαι ἀντιλέγειν, ἀγαπητοί· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει ἡ ἀκρίβεια τοῦ νοήματος»... Ἀν ὅμως κάποιος ἀντιλέγει, ας μας πει, λέει ο Χρυσόστομος, πως ἡ ξεραθείσα ἀπὸ τὴ ρίζα συκιά ἐβλάστησε τὸν Παῦλο. Ἀλλὰ καὶ ὁ Στέφανος ἀπὸ αὐτὴν προερχόταν: «Εἰ δὲ τις ἐπι ἀντιλέγει καὶ φιλονεικεῖ, λέγων, τῇ τῶν Ἰουδαίων συναγωγῇ παρεικασμένην εἶναι τὴν συκὴν ἀκριβῶς, λεγέτω πῶς ἢ ἀπὸ ριζῶν ξηρανθεῖσα συναγωγὴ τοιοῦτον ἔγκαρπον κλάδον ἐβλάστησε, τὸν γλυκύτατον Παῦλον. Πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἐπιστρέψαντας ἔγνωμεν ἐκ τῆς τῶν Ἰουδαίων συναγωγῆς· καὶ γὰρ καὶ Στέφανος ὁ λιθασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐξ ἐκείνης τῆς συναγωγῆς ἐτύγχανε». Λόγος σὴν παραβολῇ τῆς συκῆς (PG 59, 587).

<sup>80</sup> Περισσότερα στο Β τεύχος: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)

Αν και η αίσθηση της εγκατάλειψης των πιστών από τον Θεό θα είναι προσωρινή και εξωτερική, θα προέρχεται δηλ. από τη συμπεριφορά των άλλων ανθρώπων και τις καταστροφές του περιβάλλοντος, όμως οι πιστοί θα υποφέρουν εκτός από το σώμα και στην ψυχή. Για πολλούς η μεγαλύτερη θλίψη θα είναι όταν βλέπουν ότι συγγενικά τους πρόσωπα παρασυρόμενα από τον Αντίχριστο μένουν στις πόλεις και σφραγίζονται από αυτόν, και δεν τους ακολουθούν στη φυγή τους στα όρη, όπως θα έχουν συμβουλευσει οι προφήτες.

Τότε θα χρησιμοποιεί ο Αντίχριστος τα πονηρά πνεύματα, για να προβάλλουν με τη συνεργασία της τεχνολογίας και των μέσων ενημέρωσης, την εντύπωση ιδανικού ηγέτου για τον εαυτό του, δημιουργώντας δηλ. τεχνητή γοητεία γύρω από το πρόσωπό του. Γι' αυτό λέει ο **στάρετς Λαυρέντιος (+1950)** από το Τσέρνικοφ της Ρωσίας: **«Ο Αντίχριστος θα είναι πολύ καλός γνώστης κάθε σατανικής τέχνης, και θα κάνει ψευδή σημεία (ψευτοθαύματα). Όλος ο κόσμος θα τον ακούει και θα τον βλέπει... Μακάριος και τρισμακάριος ο άνθρωπος που δεν θα δει το Θεομίσητο πρόσωπο του Αντιχρίστου και δεν θα ακούσει τα βλάσφημα λόγια του, που θα υπόσχονται κάθε γήινη ευλογία. Αυτοί που θα τον ακούσουν, θα πεισθούν και θα τρέξουν να τον υπηρετήσουν. Και θα τιμωρηθούν μαζί με αυτόν, τόσο, όσο διαρκεί η αιωνιότητα. Θα καίγονται στην αιωνιότητα!»**

Αλλά τους πιστούς που ασκούνται στην **«Ευχή του Ιησού»**, δηλ. την αδιάλειπτο προσευχή **«Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού ελέησόν με»** ο Αντίχριστος δεν θα μπορεί να τους βλάψει, όπως λέει επίσης ο στάρετς Λαυρέντιος: **«Κατ' εκείνες τις ημέρες θα υπάρχουν ισχυροί πολεμιστές, σύλοι Ορθόδοξοι, που θα καλύπτονται υπό την πανίσχυρη επίδραση της «Ευχής του Ιησού». Ο Κύριος θα τους καλύψει με το μέγα του έλεος, και δεν θα δουν εκείνα τα ψευτοσημεία που θα είναι για όλους (τους άλλους) ανθρώπους».**<sup>81</sup>

Είναι σωτήριο λοιπόν να έχουν εσωτερική εργασία οι πιστοί, και γι' αυτό ακριβώς μας προειδοποιεί ο Ιωάννης, λέγοντας ότι η **«αυλή η έξω του ναού»** θα δοθεί στα έθνη, δηλ. οι πιστοί χωρίς εσωτερική εργασία θα παρασυρθούν από τις μεθοδεύσεις του Αντιχρίστου και θα χαθούν. Και ο **Αιδέσιμος Μπηντ** λέει πολύ χαρακτηριστικά: **«Αυτοί που μόνο κατ' όνομα είναι ενωμένοι με την Εκκλησία, και οι οποίοι ούτε πλησιάζουν στο θυσιαστήριο (την εν μετανοία προσευχή) ούτε στον πιο ιερό τόπο (τα άγια Μυστήρια), αποβάλλονται από τον κανόνα του Ευαγγελίου, και ενώνονται με τα έθνη. Γιατί «όλη η δόξα της θυγατρός του Βασιλέως είναι έσωθεν».**<sup>82</sup>

Το πιο σημαντικό γεγονός την εποχή πριν τον Αντίχριστο είναι η έλλειψη προσωπικοτήτων θρησκευτικών και κοσμικών που να μπορούν να αντισταθούν στην έλευσή του. Σαν αντιστάθμισμα έρχεται, εκ Θεού, η εμφάνιση των δύο προφητών Ηλία και Ενώχ. Ο Αντίχριστος γεννάται, λέει ο άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης, όταν **«θα δυστυχεύσει ο κόσμος από την χάρη του Αγίου Πνεύματος... Και πρώτον θα δυστυχεύσει ο κόσμος από την αγάπη, ομόνοια και σωφροσύνη· δεύτερον θα δυστυχεύσει κάθε χώρα και κάστρον, και να χαθούν τα υποκείμενα κεφάλαια από τα κάστρη και χώρας και περίχωρα (δηλ. οι κατά τόπους ικανοί ηγέτες), και θέλει δυστυχεύσει και η Εκκλησία του Χριστού από Αρχιερείς και ποιμένες πνευματικούς, καθώς από τώρα ήρχισε· και ύστερον από αυτήν την δυστυχίαν θα γεννηθεί ο ακάθαρτος από την κοιλίαν της ακαθαρσίας...»**<sup>83</sup>

Ο Ιωάννης μας μίλησε ενωρίτερα για την πτώση των «αστέρων» από τη θέση τους στον ουρανό κάτω στη γη (6:13): **«Και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη όπως η συκιά ρίχνει τα άγουρα πρώιμα σύκα της, όταν σείεται από δυνατό άνεμο».** Και είδαμε<sup>84</sup> την εξήγηση που έδωσε ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος: **«Και το ότι οι αστέρες έπεσαν όπως επίσης**

<sup>81</sup> Βλ. και από στάρετς Λαυρέντιο στον Επίτομο υπό ΛΜΔ: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>82</sup> **«Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως (Εκκλησίας) ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».** Ψαλμός 44ος, στ.14

<sup>83</sup> «Περί Αντιχρίστου», με σημειώσεις υπό ΛΜΔ, σελ. 14-15: [www.imdle0.gr/diaf/2007/062\\_st\\_Nilus-AX-notes-genetics.pdf](http://www.imdle0.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf)

<sup>84</sup> Περισσότερα για την πτώση των αστέρων: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf) σελ.29 και εξής.



έχει γραφτεί και σχετικά με όσους εξαπατήθηκαν από τον Αντίοχο, δηλώνει ότι **όλοι εκείνοι που θεωρούν τους εαυτούς των φώτα του κόσμου θα πέσουν, θα συντριβούν και θα ηττηθούν από τα όσα θα συμβαίνουν εκείνη την εποχή - την εποχή κατά την οποία όπως ο Κύριος έχει πει, θα επιχειρήσουν να πλανήσουν εάν είναι δυνατόν και τους εκλεκτούς λόγω των μεγάλων δοκιμασιών**». Επομένως οι προφήτες έρχονται πράγματι στην πιο δύσκολη περίοδο για την ανθρωπότητα.

Το ότι το κήρυγμα των δύο προφητών γίνεται για 1260 ημέρες, πέρα από το δηλούμενο χρονικό διάστημα, **σημαίνει:**

α. Ότι απευθύνεται στον λαό που γνωρίζει τις δέκα εντολές, διότι το 1.000 είναι πολλαπλάσιο του δέκα, και διότι ο καιρός της νομικής λατρείας, που ήδη έπαυσε μετά την καταστροφή του ναού των Ιουδαίων, διήρκεσε 1.000 χρόνια κατά τον Μ. Αθανάσιο: **«Διότι από του Σολομώντος που ανήγειρε τον οίκο (του Θεού) μέχρι την πολιορκία που έγινε μετά τον Τίμιο Σταυρό, είναι περίπου χίλια χρόνια**».<sup>85</sup> Επομένως το κήρυγμα αφορά τους Ιουδαίους, αλλά και τους Χριστιανούς που έχουν από τον Χριστό συμπληρωμένες με τρόπο πνευματικό τις δέκα εντολές.<sup>86</sup> Αντίστοιχα σαν «1.000 χρόνια» αναφέρεται από την Αποκάλυψη το διάστημα που οι άγιοι, όσοι τήρησαν τις εντολές, συμβασιλεύουν πνευματικά με τον Χριστό στη Γη, δηλ. όλο το διάστημα στο οποίο υπάρχει η Εκκλησία στη Γη, μέχρι την Δευτέρα Παρουσία. (Απ. 20:3-4) Αυτό βεβαιώνει ο ίδιος ο Κύριος: **«Ιδού Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες ως την Συντέλεια του αιώνος**». (Ματθ. 28:20).

β. Το κήρυγμα απευθύνεται και σε εκείνους που με το νόμο που υπάρχει μέσα στην φύση μας, δηλ. **τη συνείδηση**, μπορούν να καταλάβουν και να δεχθούν τον λόγο των προφητών. Επειδή ο αριθμός διακόσια (200) σημαίνει συχνά τη φύση μας, λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής: **«Διότι λένε τον αριθμό διακόσια πολλές φορές (όπου απαντάται στις Γραφές) να σημαίνει την φύση, ως υπάρχουσα από ύλη και είδος· επειδή βέβαια η ύλη είναι τετραδική για τα τέσσερα στοιχεία, το δε είδος πενταδικό για την αίσθηση (που έχει), η οποία το υλικό φύραμα μετασχηματίζει σε είδος**».<sup>87</sup> Εξ άλλου ο Ενώχ, που έζησε πριν από το Νόμο, γράφεται ότι **200 έτη ευαρέστησε τον Θεό**. (Γεν. Ε 22). Και

γ. Δείχνεται η δύναμη που έχει ο λόγος των προφητών, στο να ενισχύει όσους τον δεχθούν στην εφαρμογή των εντολών του Θεού. **«Διότι ο εξήντα (60)»**, λέει ο άγιος Μάξιμος, **«σημαίνει την κατά φύση υπάρχουσα δύναμη να πράττομε τις εντολές, ολοκληρωμένη με τους λόγους των αρετών**».<sup>88</sup>

Η «νίκη» αντίστοιχα του «θηρίου» επί των προφητών, που θα φέρει τυραννία ανεμπόδιστη για 1260 ημέρες, σημαίνει την επιτυχή εξαπάτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας

<sup>85</sup> Από την ερμηνεία στο ψαλμικό **«Ότι χίλια έτη έν όφθαλμοῖς σου, Κύριε... Τόν καιρόν τῆς έν νόμῳ λατρείας φησὶ, καθ' ὃν μάλιστα έπιτελεσθέντος τοῦ θείου ναοῦ ἤνθησεν. Από γάρ Σολομώντος τοῦ τόν οἶκον έγειράντος μέχρι τῆς πολιορκίας τῆς μετά τόν τίμιον γενομένης σταυρόν εἰς τοῦτο συντείνει έτη χίλια**». (τ. 27, σ. 396)

<sup>86</sup> Γι' αυτό και ο Μπηντ ερμηνεύοντας την αναφορά στον προφήτη Ζαχαρία της Αποκάλυψης, λέει: **«Η Εκκλησία έχει την φωτοβολία από το φως των δύο Διαθηκών, και πάντα στηρίζεται πάνω στις εντολές του Κυρίου. Έτσι και ο προφήτης Ζαχαρίας είδε μία λυχνία με επτά κλάδους, και αυτά τα δύο ελαιόδεντρα, δηλαδή τις Διαθήκες, να ρίχνουν λάδι στην λυχνία. Αυτή είναι η Εκκλησία με το λάδι, το οποίο ποτέ δεν εκλείπει, που την κάνει να λάμπει επειδή είναι το φως του κόσμου**». Αλλά τον καιρό του Αντιχρίστου ελαιόδενδρα κατά την Αποκάλυψη είναι οι δύο προφήτες, γιατί κανείς άλλος δεν τολμά τότε να διδάξει τον νόμο του Θεού.

<sup>87</sup> **«Φασίν γάρ τόν διακόσια πολλάκις σημαίνειν αριθμόν τήν φύσιν, ως έξ ὕλης και εἶδους υπάρχουσας, εἴπερ ἡ ὕλη τετραδική διὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, τὸ δε εἶδος πενταδικόν διὰ τήν αἴσθησιν τήν τὸ ὑλικόν πρὸς εἶδος σχηματίζουσας φύραμα. Πεντάκις γάρ συνθεῖς τόν τεσσαράκοντα ἢ τετράκις τόν πενήτηκοντα ποιεῖς τόν διακόσια**». (Προς Θαλάσιον)

<sup>88</sup> Εκ του προηγούμενου, προς Θαλάσιον: **«Ὁ δε εξήκοντα τήν κατά φύσιν ποιητικὴν τῶν έντολῶν σημαίνει δύναμιν τετελειωμένην τοῖς λόγοις τῶν αρετῶν. Εἰ γάρ ὁ έξ τήν ποιητικὴν σημαίνει τῆς φύσεως δύναμιν, ως τέλειος και έκ τῶν ίδίων μερῶν συνιστάμενος -διὸ και έν έξ ἡμέραις πεπιοηκέναι τόν θεόν τόν κόσμον γέγραπται-, ὁ δε δέκα τὸ τέλειον τῆς έν ταῖς έντολαῖς αρετῆς δηλοῖ, ἄρα ὁ εξήκοντα τήν κατά φύσιν δεκτικὴν τῶν έν ταῖς έντολαῖς θείων λόγων σαφῶς παραδηλοῖ δύναμιν**»...

των ανθρώπων που:

1. ενώ γνωρίζουν τις εντολές του Θεού, σε κάποιο βαθμό, δεν τις τηρούν,
2. καταπιέζουν τη συνειδησή τους για να μην τους ελέγχει για τις αμαρτίες τους, και
3. χρησιμοποιούν με κακή προαίρεση τη φυσική τους δύναμη, πράττοντας πονηρά αντί αγαθών.

**1.5. Ο φόνος των προφητών και η ανάστασή τους.** Οι προφήτες θα δώσουν μεγάλη μάχη για να πείσουν τον κόσμο να μην δεχθεί τον Αντίχριστο. Λίγοι θα είναι όμως όσοι θα δεχθούν τον λόγο των προφητών, και έτσι, το «θηρίο που ανεβαίνει από την άβυσσο», ο Σατανάς, τελευταίος μετά τα άλλα πονηρά πνεύματα που είδαμε να ελευθερώνει ανοίγοντας το «φρέαρ της άβυσσου»<sup>89</sup> ο σβησμένος και υποβρύχιος πλέον αστέρας του Βατικανού, θα βρει ευκαιρία διά του Αντιχρίστου μέσα στον οποίο θα κατοικεί, να τους σκοτώσει. Είναι η αμετανοησία του κόσμου που θα χαρίσει στον Αντίχριστο τη νίκη επί του υλικού πεδίου, οπότε σαν τύραννος πλέον, θα φονεύσει τους προφήτες και θα εξαπολύσει παντού διωγμό κατά των Χριστιανών... Αυτό σημαίνει ότι οι προφήτες θα κηρύξουν και κάποιες ημέρες, ίσως τριάντα, μετά την άνοδο του Αντιχρίστου στην εξουσία. Οπότε στο σύνολό της η διακυβέρνησή του θα διαρκέσει **1260+30=1290 ημέρες**. Γι' αυτό και ο Μπηντ σχολιάζει: «**Αλλά (ως προς τις 1260 ημέρες της Αποκάλυψης) ο Δανιήλ γράφει, ότι οι ημέρες της ίδιας περιόδου κατά την οποία το βδέλυγμα της ερήμωσης πρόκειται να στηθεί είναι χίλιες διακόσιες ενενήντα (1290)**», δηλ. **οι 1260 είναι χωρίς τον έλεγχο των προφητών**.

Οι τότε άνθρωποι δεν αφήνουν να γίνει ταφή των σωμάτων των προφητών, γιατί θέλουν να φαίνονται αυτά σαν τρόπαιο νίκης όχι μόνο κατά των προσώπων τους αλλά και κατά της διδασκαλίας τους, που έλεγχε την αμαρτωλότητά τους: «**Γιατί αυτοί οι δύο προφήτες βασάνισαν (με το ελεγκτικό τους κήρυγμα και τα θαύματα που προκαλούσαν φόβο) όσους κατοικούν πάνω στη γη**». Και με τα σύγχρονα μέσα ενημέρωσης, οι αμαρτωλοί άνθρωποι που θα χρησιμοποιούν την τεχνολογία η οποία θα βρίσκεται πλέον στα χέρια του Αντιχρίστου θα τους βλέπουν νεκρούς από παντού και θα χαίρονται: «**Και βλέπουν (οι άνθρωποι) από τους λαούς και φυλές και γλώσσες και έθνη το πτώμα τους τρεισήμισι ημέρες, και δεν θα αφήνουν τα πτώματά τους να τεθούν σε μνήμα**» (11:9).

Αναφερόμενος στα γεγονότα αυτά ο Αιδέσιμος Μπηντ μας υπενθυμίζει κατ' αρχάς το λόγο του Κυρίου: «**Αν Εμέ εδίωξαν**», λέει, «**και εσάς θα διώξουν, επίσης**». Και συνεχίζει: «**Δεν είναι περίεργο, λοιπόν, αν η πόλη των ασεβών, που δεν φοβόταν να σταυρώσει τον Κύριο, έχει επίσης τους δούλους Του στον χλευασμό, ακόμη και όταν φονεύθηκαν. Και τέτοια πράγματα όπως αυτά, αναφέρεται στην εκκλησιαστική ιστορία, ότι έχουν συμβεί συχνά**».

Προαναγγέλλοντας όμως ο Θεός την συντριβή των δυνάμεων του κακού και τη δόξα της Εκκλησίας κατά την κοινή ανάσταση, ζωοποιεί με το πνεύμα Του μετά 3,5 ημέρες τους προφήτες που κείτονταν νεκροί και τους μεταφέρει μέσα σε νεφέλη στον ουρανό: «**Και μετά τις τρεισήμισι ημέρες, πνεύμα ζωής από το Θεό εισήλθε μέσα τους, και στάθηκαν πάνω στα πόδια τους, και μεγάλος φόβος έπεσε πάνω σ' αυτούς που τους έβλεπαν. Και άκουσα φωνή μεγάλη από τον ουρανό να τους λέει. Ανεβείτε εδώ. Και ανέβηκαν στον ουρανό μέσα στη νεφέλη, και τους είδαν οι εχθροί τους**». (11:11-12). Έλαβαν επομένως άφθαρτα

<sup>89</sup> Είναι ενδιαφέρον ότι η προειδοποίηση για την 5η σάλπιγγα, δόθηκε όπως είπαμε με την έκρηξη του φρέατος πετρελαίου στον Κόλπο του Μεξικού στις 20-4-2010, που έφερε το χαρακτηριστικό όνομα «**Deepwater Horizon**», πληροφορώντας μας ότι τότε **είμασταν στον ορίζοντα της άβυσσου** (κοντά στο άνοιγμα της κόλασης πνευματικά, στα βαθιά σαν χωρίς βυθό νερά υλικά). Το Φεβρ. του 2013 η είδηση μιας πρώτης δίκης στις ΗΠΑ για το πώς συνέβη αυτή η τραγωδία μας υπενθύμισε (και χωρίς να θέλει) το πνευματικό μέρος από το εδάφιο της Αποκάλυψης: «**Κατά την αγόρευσή του ο Michael Underhill, ο δικηγόρος που αντιπροσώπευε το Υπουργείο Δικαιοσύνης την ΗΠΑ, είπε ότι η (η κατασκευάστρια εταιρία) BP γνώριζε ότι έκανε γεώτρηση ενός "Φρέατος της Κόλασης"...**» [Deepwater trial: U.S. prosecutors say BP knew it was drilling 'well from hell'](#)

σώματα οι προφήτες, και αρπάχτηκαν στον ουρανό προς το Θεό, όπως οι δίκαιοι στην Συντέλεια θα αρπαγούν προς τον Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού Χριστό, χαροποιώντας τους πιστούς και προειδοποιώντας τους αμαρτωλούς με το γήινο φρόνημα, ότι κατά την Κρίση δεν πρόκειται να αρπαγούν.<sup>90</sup> (Α Θεσ. 4:16-17). Γιατί λέει και ο Βέδας: **«αυτό είναι το ίδιο που ο απόστολος (Παύλος) είπε: Θα αρπαγούμε σε σύννεφα στον αέρα, σε συνάντηση του Κυρίου».**

Η φωνή του Θεού, η ανάσταση των προφητών, η νεφέλη, και μετά ο καταστροφικός σεισμός δηλώνουν μια μερική κρίση, ένα μικρό δείγμα αυτού που θα γίνει στην Συντέλεια. Στα πρόσωπα των προφητών που ο Θεός ανιστά σε 3,5 ημέρες, επιβεβαιώνεται αυτό που θα ακολουθήσει σε 3,5 χρόνια, οπότε οι δίκαιοι θα αναστηθούν με ανάλαφρα φωτεινά σώματα και θα αρπαγούν σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα για να κληρονομήσουν την βασιλεία των ουρανών. Οι αμετανόητοι όμως αμαρτωλοί θα μείνουν με σκοτεινά και βαριά σώματα στη γη και θα υποστούν αιωνίως τις συνέπειες των πράξεών τους, το οποίο αμυδρά προδηλώθηκε από τον θάνατο επτά χιλιάδων ανθρώπων από το σεισμό: **«Και εκείνη την ημέρα έγινε μεγάλος σεισμός, και έπεσε το ένα δέκατο της πόλης, και σκοτώθηκαν κατά το σεισμό επτά χιλιάδες άνθρωποι, και οι λοιποί (επειδή) γέμισαν από φόβο, τότε έδωσαν δόξα στο Θεό του ουρανού»** (11:13).

Όσοι από τους ανθρώπους συνήργησαν, ακόμα και με λόγο, στον θάνατο των προφητών και δεν μετάνιωσαν μετά τον φόνο τους από τον Αντίχριστο, αλλά τον θεωρούσαν ευεργεσία γι' αυτούς, παρέβησαν μία από τις δέκα εντολές, αυτήν που απαγορεύει το φόνο. Γι' αυτό τιμωρείται το **«ένα δέκατο»** της αμετανόητης πόλης, διότι πνευματικά «η πόλη», **κάθε άνθρωπος και όλη η οικουμένη στηρίζεται στις δέκα εντολές, που αποτελούν το πνευματικό της θεμέλιο.** Όταν μία ή περισσότερες εντολές παύσουν να τηρούνται στην «πόλη», τότε δημιουργείται «σεισμός» από την απώλεια του θεμελίου της, που συμπαρασύρει σε καταστροφή την ανωδομή. Επομένως **σκοτώνονται στο «σεισμό» επτά χιλιάδες άνθρωποι,** για τους οποίους δεν ενδιαφέρει τόσο ο σωματικός, όσο ο πνευματικός τους θάνατος, δηλ. η τιμωρία τους στην αιωνιότητα.

Δεν ήταν τυχαίοι άνθρωποι αυτοί, αλλά είχαν «καλό όνομα» στην τότε κοινωνία,<sup>91</sup> γι' αυτό στο πρωτότυπο κείμενο αναφέρονται σαν **«ονόματα ανθρώπων»:** **«και φονεύθηκαν στον σεισμό ονόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά».** Η Αποκάλυψη υπενθυμίζομε ότι επικεντρώνεται στο πνευματικό μέρος κάθε ζητήματος, χωρίς να παραλείπει να μας πληροφορήσει και για τις υλικές συνέπειες των πνευματικών μας επιλογών, φανερώνοντας τα υλικά σαν εικόνα και τύπο ή σκιά των πνευματικών. Το ότι **«φονεύθηκαν τα ονόματα»** σημαίνει επί πλέον ότι **σβήσθηκαν από τη βίβλο της ζωής.**

Το είδος των τιμωρηθέντων ανθρώπων δηλώνεται και από τον αριθμό τους. Διότι το επτά είναι ο αριθμητικός μέσος του τέσσερα και του δέκα. Και πνευματικά το τέσσερα εκπροσωπεί το λόγο του Θεού που δια των τεσσάρων ευαγγελίων διδάσκει στους πιστούς τις δέκα εντολές, που είπαμε ότι είναι το θεμέλιο της Εκκλησίας και κάθε πνευματικού ανθρώπου και κοινωνίας. **Το έμψυχο μέσο όμως για να διδαχθούν οι πιστοί το νόμο του Θεού, δηλ. τις εντολές του, είναι οι κήρυκες της Εκκλησίας.** Όταν λοιπόν αυτοί που είχαν όνομα ότι ζουν, αποστατήσουν από την πίστη με την διαγωγή τους, τότε, ακόμη και να συνεχίσουν να ζουν σωματικά,

<sup>90</sup> Διότι ο Κύριος λέει ότι τότε ένας παραλαμβάνεται και ένας αφήνεται (Ματθ. 24:40), όπως το υπενθυμίζει ο **ιερός Χρυσόστομος:** **«Ποῖος ἄρα τρόμος ἔξει, ποῖος φόβος τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἀπομένοντας; Μία γὰρ ἀρπάζεται, καὶ μία καταλιμπάνεται· καὶ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ εἷς ἀφίεται. Τίς ἔσται ἡ ψυχὴ ἐκείνων, ὅταν τοὺς μὲν αἰρομένους ὀρῶσιν, ἑαυτοὺς δὲ ἀφιμένους; ἄρα οὐ πάσης γεέννης φοβερώτερον αὐτοὺς ταῦτα διασαλεύσαι δυνήσεται;»** (Ὁμιλία 8η στην 1η προς Θεσ., PG 62,111) Και ο **ἅγιος Εφραίμ ο Σύρος** λέει ότι τρισάθλιος είναι ο μη αρπαζόμενος, ως αμαρτωλός (ή και) ασεβής: **«Μακάριος γὰρ ἔστιν ἐν νεφέλαις συναντῶν τῷ Βασιλεῖ τῆς δόξης, ὥσπερ οὖν τρισάθλιος ὁ ἀποστερούμενος ἐκείνης τῆς ἀρπαγῆς· οἱ γὰρ μὴ ἀρπασθέντες ἐν ἐνδόξοις νεφέλαις σημαίνουσιν ὑπάρχειν ἀσεβεῖς ἀμαρτωλοί».** (Λόγος περὶ κρίσεως καὶ ἀναστάσεως).

<sup>91</sup> Την άκρως διεφθαρμένη πάντως κοινωνία, που είδαμε να ονομάζεται **«Σόδομα και Αίγυπτος»** (11:8). Αυτή η διαφθορά παρέσυρε και τους πρώην κήρυκες του λόγου του Θεού, στην εκκοσμίκευση και αποστασία.



πνευματικά είναι νεκροί, όπως είπε ο Κύριος για τον επίσκοπο της Εκκλησίας των Σάρδεων: **«Ξέρω τα έργα σου· διότι όνομα έχεις ότι ζεις, αλλά είσαι νεκρός»** (Αποκ. 3:1). Επομένως στην κοινωνία που διοικεί ο Αντίχριστος, οι εμφανιζόμενοι πλέον σαν κήρυκες του λόγου του Θεού είναι πνευματικά νεκροί, οι αληθινοί κήρυκες ή γίνονται μάρτυρες ή φεύγουν στα όρη.

Με την κατά βάση πνευματική ερμηνεία του εδαφίου της Αποκάλυψης που δώσαμε πριν, ο σεισμός στο υλικό πεδίο θα υπάρξει για να αναιρέσει και ορατά την βλάσφημη καύχηση των τότε ανθρώπων κατά του νόμου του Θεού και των προφητών, και πρέπει να θεωρηθεί σαν ένα συμβάν από πολλά, που όλα μαζί απαρτίζουν μια εικόνα (ή αποτύπωση) της πνευματικής διάστασης των τότε γεγονότων. Επομένως πρέπει να δούμε τον σεισμό σαν μια μερική εκδήλωση της γενικότερης αποσταθεροποίησης που θα συμβεί τα χρόνια του Αντιχρίστου σε όλους τους τομείς.

Αυτά περίτρανα αποδεικνύουν ότι **ποτέ δεν παύει να ισχύει ο πνευματικός νόμος**, αλλά αυτό μπορούν να το αντιληφθούν μόνο όσοι είναι συνειδητοί Χριστιανοί, και ιδιαίτερα όσοι μελετούν τις Γραφές και τα κείμενα των αγίων πατέρων που τις επεξηγούν. Οι άλλοι των ανθρώπων, χωρίς την γνώση που δωρίζει ο Θεός, δεν μπορούν να έχουν διάκριση, γι' αυτό και πέφτουν στα άκρα είτε θεωρώντας ότι όλα τα γεγονότα είναι τυχαία, είτε ότι όλα υπακούουν σε κάποιο τυφλό προορισμό (ειμαρμένη ή κισμέτ). Όμως αν και όλα τα προγνωρίζει ο Θεός, δεν τα οδηγεί σε κάποιο αναγκαστικό προορισμό όλα, γιατί δεν θα υπήρχε τότε αυτεξούσιο σε μας ούτε λόγος να κριθούμε για τις πράξεις μας. Γι' αυτό αν και **η Αποκάλυψη μας δείχνει ότι όλα τα προγνωρίζει ο Θεός**, αυτό δεν σημαίνει ότι μας έχει αφαιρεθεί το αυτεξούσιο. **«Η θεία πρόγνωση δεν αναιρεί το αυτεξούσιον»** λέει ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης. **«Διότι δεν πράττομε ότι προγνωρίζει ο Θεός, αλλά (απλώς) προγνωρίζει ότι θα πράξομε...»** Και: **«Διότι σε όσα δεν ανήκουν στην εξουσία μας προηγείται ο καθορισμός από τον Θεό και του χρόνου και του τόπου και του τρόπου, για όσα όμως εξαρτώνται από εμάς, που έχομε το αυτεξούσιο, πάντα επομένη είναι η του Θεού πρόγνωση και επί της αρετής και επί της κακίας...»**.<sup>92</sup>

Επομένως, όπως ο Κύριος στο Ευαγγέλιο και οι Απόστολοι στις επιστολές τους, η Αποκάλυψη φανερώνει τις καταστάσεις που θα συναντήσομε στο μέλλον για **να είμαστε πνευματικά έτοιμοι** και να τοποθετηθούμε στα γεγονότα κατά τρόπο θεάρεστο. Μας προδήλωσε τα γεγονότα της «2ης Ουαί» (δηλ. το 2ο Αλλοίμονο), που ονομάζονται έτσι γιατί αφορούν εποχή με πολύ παραστρατημένους από το δρόμο του Θεού ανθρώπους, οι οποίοι καταλήγουν υπό την κυριαρχία των πονηρών πνευμάτων, με τελευταίο όπως είδαμε τον αρχηγό τους που θα κατοικήσει στον Αντίχριστο. **«Το ουαί (αλλοίμονο) το δεύτερο πέρασε· ιδού, το ουαί το τρίτο έρχεται γρήγορα»** (11:14).

Ο Μπηντ (Βέδας) μας υπενθυμίζει: **«Το δεύτερο αλλοίμονο (η 6η σάλπιγγα) δεν ανήκει στην ανακεφαλαίωση, αλλά στη μάχη των ίππων, που υποκινήθηκε από την σάλπιγγα του έκτου αγγέλου. Γιατί ο αετός είχε προείπει τρία δεινά, από τη φωνή των τριών σαλπίγγων που ήταν να έρθουν...»**. Δηλ. με το **«2ο Αλλοίμονο»** ο Θεολόγος Ιωάννης δεν κάνει ανακεφαλαίωση των λεχθέντων, αλλά μας μιλάει για τη «μάχη των ίππων» που, μεταξύ άλλων, στο υλικό πεδίο περιλαμβάνει τον 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο, κυρίως όμως την μάχη των προφητών κατά του Αντιχρίστου, την πρόσκαιρη (κοσμική) επικράτηση του τελευταίου, και την τελική δικαίωση των προφητών υπό του Θεού με την φανερή, μπροστά σε όλους τους ανθρώπους της Γης, ανάστασή τους.

<sup>92</sup> Αγίου Θεοδώρου Στουδίτου επιστολή «Ευδοκίμω σπαθαρίω» (527). «...ὅτι ἡ θεία πρόγνωσις οὐκ ἀναιρεῖ τὸ αὐτεξούσιον· καὶ γὰρ οὐχ ὅτι προγινώσκει πράττομεν ἢ πράττομεν, ἀλλ' ὅ τι πράξομεν προγινώσκει, καὶ ἔρρωται ἐν τούτῳ καὶ ὁ τῆς προγνώσεως ὄρος καὶ ὁ τοῦ αὐτεξουσίου λόγος. ἐν μὲν γὰρ τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν προηγούμενός ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ ὄρος ἐπὶ τε χρόνου καὶ τόπου καὶ τρόπου, ἐπὶ δὲ τῶν ἐφ' ἡμῖν, ἐφ' οἷς τὸ αὐτεξούσιον, οἰονεὶ ἐπομένη ἐστὶν ἢ τοῦ θεοῦ πρόγνωσις ἐπὶ τε ἀρετῆς καὶ κακίας».

Είμαστε ευτυχείς σαν Ορθόδοξοι Χριστιανοί που με την βοήθεια των αγίων Πατέρων μπορούμε να διεισδύουμε στα νοήματα της Αγίας Γραφής και ιδιαίτερα της Αποκάλυψης, η οποία αποδεικνύεται εξόχως πνευματικό βιβλίο, με θεμελίωση θεολογική.<sup>93</sup>

### Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf) (αυτό το τεύχος)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

### Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

συνεχίζεται...

25-7 / (7-8-2013)+, Αγίας Άννης μητρός της Θεοτόκου  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

*[www.imdleo.gr](http://www.imdleo.gr)*

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

| Ε ν ό τ η τ ε ς :  |  | Σελίς     |
|--|--|-----------|
| <b>Η μέτρηση του ναού και οι δυο μάρτυρες (11:1 - 11:14)</b> |  |           |
| <b>1.1.</b>  | Σύνδεση με τα προηγούμενα και η μέτρηση του ναού                     | <b>3</b>  |
| <b>1.2.</b>  | Ποιοι είναι οι δύο Μάρτυρες και για τον Ιωάννη                       | <b>10</b> |
| <b>1.3.</b>  | Το έργο των δύο Μαρτύρων   | <b>16</b> |
| <b>1.4.</b>  | Η μάχη με τον Αντίχριστο, οι 1290 ημέρες, και οι σχετικές προφητείες | <b>17</b> |
| <b>1.5.</b>  | Ο φόνος των προφητών και η ανάστασή τους                             | <b>30</b> |

<sup>93</sup> Η αληθινή ερμηνεία της Αποκάλυψης δεν είναι υλικού τύπου, γιατί κυρίως αφορά, όπως και όλη η Γραφή, τις ψυχές που είναι αιώνιες. Τα γήινα απλώς επιβεβαιώνουν τα Ουράνια! Αντίθετα στο βιβλίο πχ που κυκλοφόρησε το 1997 ο γνωστός προτεστάντης Χωλ Λίντσεϋ (Hal Lindsey) «**Apocalypse code**» (Ο κώδικας της Αποκάλυψης) γράφεται: «Αν κάποιος σωστά "αποκωδικοποιεί" το Βιβλίο της Αποκάλυψης ανακαλύπτει ότι ο απόστολος Ιωάννης περιγράφει πράγματα όπως αεριωθούμενα αεροσκάφη με "έξυπνα" όπλα, σύγχρονα άρματα μάχης, βαλλιστικούς πυραύλους μέσου βεληνεκούς με πυρηνικά με ικανότητα MIRV (Multiple Independently Targeted Reentry Vehicles), βόμβες νετρονίων, βιολογικά και χημικά όπλα, διαστημικούς σταθμούς και δορυφόρους, λέιζερ, αεροπλανοφόρα, πυρηνικά υποβρύχια, και "το νέο σούπερ μυστικό οπλικό σύστημα HAARP (High frequency Active Auroral Research Program), που μπορεί να αλλάξει τις καιρικές συνθήκες σε ολόκληρες ηπείρους, να προκαλέσει εμπλοκή παγκόσμια σε συστήματα επικοινωνίας, να διαταράξει τις διανοητικές διεργασίες, να χειραγωγήσει τα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας της Γης", και ούτω καθεξής». Hal Lindsey, Apocalypse code (Palos Verdes, CA: Western Front, 1997), 36-37.



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, η «γυναίκα» με τη σελήνη κάτω από τα πόδια της, ο υιός της και ο «δράκος».

**«...εθανάτωσε δε με πρόσταγμα δράκοντα αποστάτη».** (Ιώβ 26:13)

**Z. Η έβδομη σάλπιγγα, και σημείο στον ουρανό: η «γυναίκα» και ο «δράκος».**

Μάρτιος 2014+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)



**...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ...**

**...ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ...**

**(Η έβδομη σάλπιγγα)**

**11-15** Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι· ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**11-16** καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, οἱ κάθονται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

**11-17** λέγοντες· εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας,

**11-18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

**11-19** Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

**11-15** Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος σάλπισε· καὶ ἐγέναν φωνές μεγάλες στὸν οὐρανὸ που ἔλεγαν. Ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου ἐγένετο τοῦ Κυρίου μας καὶ τοῦ Χριστοῦ του, καὶ θα βασιλέψει στὸς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

**11-16** Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι που κάθονται μπροστὰ στὸ Θεό, πάνω στὸς θρόνους τους, ἔπεσαν με τὰ πρόσωπά τους καὶ προσκύνησαν τὸ Θεό,

**11-17** λέγοντας:

Σε ευχαριστοῦμε, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτορας, που (πάντοτε) υπάρχεις καὶ που (πάντοτε) υπήρχες, καὶ που ἐρχεσαι (πάντα), γιατί ἔλαβες τὴ δύναμή σου τὴ μεγάλη καὶ ἐβασίλευσες.

**11-18** Καὶ τὰ ἔθνη ὀργίστηκαν, ἀλλὰ ἦρθε (με τὴ σειρά της) ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν γιὰ νὰ κριθοῦν, καὶ γιὰ νὰ δώσεις τὸ μισθὸ στὸς δούλους σου τοὺς προφῆτες καὶ τοὺς ἁγίους που φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ γιὰ νὰ καταστρέψεις ἐκείνους που καταστρέφουν τὴ γῆ.

**11-19** Καὶ ἀνοίχτηκε ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ που εἶναι στὸν οὐρανὸ καὶ φάνηκε ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου μέσα στὸ ναὸ του. Καὶ ἐγέναν ἀστραπές καὶ φωνές καὶ βροντές καὶ σεισμός καὶ χάλαζι μεγάλο.

**1.1. Εἰσαγωγή καὶ σύνδεση με τὰ προηγούμενα.**

Μας δήλωσε πρὶν, ὁ Ἰωάννης, τὰ γεγονότα τῆς «**2ης Ουαί**», δηλ. τῆς 6ῃ σάλπιγγας που χαρακτηρίζεται καὶ σαν «**2ο Ἀλλοίμονο**», ὅπου οἱ ἀποστατοῦντες ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι καταλήγουν νὰ βρεθοῦν ὑπὸ τὴν κυριαρχία τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἀρχηγὸς θα κατοικήσει στὸν Ἀντίχριστο, λίγο καιρὸ μόνο πρὶν τὸ τέλος τοῦ κόσμου. **«Το ουαί (αλλοίμονο) το δεύτερο πέρασε· ἰδοὺ, τὸ ουαί τὸ τρίτο ἐρχεται γρήγορα»** (11:14).

Ὁ Αἰδέσιμος Μπηντ ἐπίσης μας εἶπε:<sup>1</sup> **«Το δεύτερο αλλοίμονο δὲν ἀνήκει στὴν ἀνακεφαλαίωση, ἀλλὰ στὴ μάχη τῶν ἵππων, που υποκινήθηκε ἀπὸ τὴν σάλπιγγα τοῦ ἔκτου ἀγγέλου»**.<sup>2</sup> Δηλ. με τὸ «**2ο Ἀλλοίμονο**» ὁ Θεολόγος Ἰωάννης δὲν κάνει ἀνακεφαλαίωση

<sup>1</sup> Βλ. προηγούμενο (ΣΤ) τεύχος τῆς ἐρμηνείας ὑπὸ ΛΜΔ, σελ. 32: [www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](http://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

<sup>2</sup> Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Edward Marshall: «The Explanation of the Apocalypse» ὑπὸ Venerable Bede (672 - 735). Οἱ ἀναφορές στὴν ἐρμηνεία τοῦ Μπηντ (ἢ Βέδα) εἶναι ἀπὸ αὐτὸ τὸ βιβλίο, ἐκτός ἀν ὀρίζεται διαφορετικὰ.

των λεχθέντων, αλλά μας μιλάει για τη «μάχη των ίππων». Η 6η σάλπιγγα αναφέρεται σε μεγάλη καταστροφή καθώς το έξι (6) όταν λαμβάνεται θετικά δηλώνει τελείωση δημιουργίας, ενώ αρνητικά καταστροφής. Επειδή **το έξι (6) είναι τέλειος αριθμός**<sup>3</sup> και την έκτη ημέρα συμπληρώθηκε με τον άνθρωπο η Δημιουργία ουρανού και γης,<sup>4</sup> και η δημιουργική δύναμη της ανθρωπίνης φύσης για να επιτύχει τα καλύτερα διακρίνεται σε έξι (6) γενικούς τρόπους επίτευξης των αρετών,<sup>5</sup> έπεται ότι με **τον αριθμό έξι υποδηλώνεται ότι έχει σχέση με δημιουργία** (θετικά ή αρνητικά) τόσο στο Σύμπαν γενικά, όσο και σε ένα μόνο άνθρωπο ειδικότερα.<sup>6</sup> Δεν είναι όμως οι αριθμοί ρυθμιστές των γεγονότων όπως νόμιζαν οι Πυθαγόρειοι, ούτε υπάρχουν καλοί ή κακοί αριθμοί. Απλά, η σοφία του Θεού δηλώνεται και μέσω αριθμών, που ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο αναφέρεται η Γραφή σ' αυτούς, «**επαινετός**» ή «**ψεκτός**», κατά τον άγιο Μάξιμο, δηλ. με καλό ή κακό νόημα, προσδιορίζονται ανάλογης ποιότητας γεγονότα (καλά ή κακά, δημιουργικά ή καταστροφικά).

Οι σάλπιγγες είναι παγκόσμιες προειδοποιήσεις ώστε η δημιουργούμενη παγκόσμια κοινωνία, από την αύξηση του πληθυσμού της γης, να μην γίνει αιτία διαφθοράς των ανθρώπων, και μάλιστα των πιστών Χριστιανών. Δηλ. ηχούν οι σάλπιγγες για να μην επαναληφθεί ότι συνέβη στην προκατακλυσμιαία κοινωνία όταν «**άρχισαν οι άνθρωποι να γίνονται πολλοί επί της γης**» (Γεν. 6:1) και αναμίχθηκε και διεφθάρη η ευσεβής γενιά του Σηθ, που ονομάζονται από τη Βίβλο «**υιοί του Θεού**», με όσους είχαν γήινο φρόνημα, που αποκαλούνται σε θηλυκό γένος «**θυγατέρες των ανθρώπων**». Επειδή ο λόγος του Θεού δίνει προτεραιότητα στην ψυχή, γι' αυτό αν και η ευσεβής γενιά του Σηθ είχε εκτός των ανδρών και γυναίκες,<sup>7</sup> και οι σαρκικά διαβιούντες άνθρωποι (της γενιάς του Κάϊν) ήταν επίσης άνδρες και γυναίκες, για την ανάμιξη των ανθρώπων η Γραφή αναφέρεται τιμητικά μόνο στη γενιά του Σηθ. Αποκαλεί τα μέλη της «**γίους του Θεού**», δηλ. ως να είναι όλα άρρενα, επειδή αναφέρεται στην ανδρεία της ψυχής τους, με την οποία αντιστεκόμενοι στον πονηρό, κρατούνται μέσα στη χάρη του Θεού. Ένεκα αυτής μπορούν να σπείρουν λόγο Θεού στους γήινου φρονήματος ανθρώπους, ενώ οι τελευταίοι μπορούν μόνο να τον δεχτούν και όχι να δώσουν, ως άγευστοι χάριτος, και γι' αυτό πνευματικά βρίσκονται χαμηλότερα (αποκαλούνται απλώς «άνθρωποι») εκπροσωπούμενοι από τις «**θυγατέρες**» τους.

Οφείλουν λοιπόν οι Χριστιανοί, όπως οι τότε «υιοί του Θεού», να παραμένουν στην τάξη τους, δηλ. να διατηρούν **το χάρισμα της υιοθεσίας** που έλαβαν εκ Θεού και να μην παρασύρονται από τους γυναικώδεις πνευματικά ανθρώπους δηλ. αυτούς με το γήινο φρόνημα, που δεν μπορούν να σπείρουν λόγο Θεού. Ανάλογα μιλάει ο Ιωάννης ο Θεολόγος για **υιό άρρενα**, δηλ. έχοντα πνεύμα Θεού και όχι υποχρεωτικά, κατά την φυσική διάκριση, αρσενικό. Και όσοι αποτελούν «**απαρχή ανήκουσα στο Θεό και το Αρνίο**» αναφέρεται ανάλογα ότι «αγοράσθηκαν» δηλ. επιλέχθηκαν από τους ανθρώπους αφού έλαβαν την ανάλογη χάρη, ώστε να **είναι παρθένοι που δεν μολύνθηκαν με «γυναίκα»**. Δεν αναφέρει ότι δεν μολύνθηκαν και με άνδρα, διότι εδώ η «γυναίκα» πνευματικά δηλώνει κάθε είδος φιλοκοσμίας και φιλοσαρκίας, ενώ ο άνδρας, αντίθετα, ανεξαρτήτως φύλλου, τον καθένα που δεν πέφτει θύμα τέτοιου

<sup>3</sup> Διότι είναι:  $6=1 \times 2 \times 3$  και  $6=1+2+3$

<sup>4</sup> Κατά τον άγιο Μάξιμο τον ομολογητή: «*Εἰς δὲ τὸν ἕξ (6) ἀριθμὸν ἡ ποιητικὴ τῆς φύσεως λαμβάνεται δύναμις, οὐ μόνον ὅτι ἐν ἕξ ἡμέραις ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἀλλ' ὅτι καὶ μόνος τῶν ἐντὸς δεκάδος ἀριθμῶν ἔστι τελειότατος καὶ ἐκ τῶν ἰδίων συνιστάμενος μερῶν οὗτος ὁ ἀριθμὸς*». (Προς Θαλάσσιον, ερώτ. μ').

<sup>5</sup> Επίσης κατά τον άγιο Μάξιμο (ερώτ. μ'): «*Υμεῖς οὖν, ὡς γνωστικοί, τὸ λειπόμενον θεωρήσατε πῶς ἡ ποιητικὴ τῶν κρειπόνων γενικὴ τῆς φύσεως δύναμις εἰς ἕξ διαιρεῖται, καὶ αὐτοὺς γενικοὺς, τῶν ἀρετῶν τρόπους...*».

<sup>6</sup> Συνοψίζει ο άγιος Μάξιμος λέγοντας ότι το έξι (6) σημαίνει την δημιουργική δύναμη: «*Εἰ γὰρ ὁ ἕξ τὴν ποιητικὴν σημαίνει τῆς φύσεως δύναμιν, ὡς τέλειος καὶ ἐκ τῶν ἰδίων μερῶν συνιστάμενος, διὸ καὶ ἐν ἕξ ἡμέραις πεποιηκέναι τὸν Θεὸν τὸν κόσμον γέγραπται...*». (Προς Θαλάσσιον, ερώτησις νε')

<sup>7</sup> Δεν ήταν εξωγήινοι, όπως νομίζουν μερικοί που μπερδεύουν τα πνευματικά με τα υλικά, διότι δεν μελετούν τη Γραφή με τη βοήθεια των Πατέρων, εδώ του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

φρονήματος. Και βέβαια δεν σημαίνει ότι αυτοί οι «παρθένοι» είναι αποκλειστικά άνδρες στο φύλο, εφόσον αναμφίβολα αρχηγός τους είναι η αειπάρθενος Θεοτόκος. (Αποκ. κεφ. 14ο).

Επειδή οι άνθρωποι έχουν ελεύθερη βούληση, όταν απομακρύνθηκαν από τον Θεό, έγινε στο 600στό έτος της ζωής του δικαίου Νώε ο Κατακλυσμός. Και με την εν εξελίξει προσπάθεια παγκοσμιοποίησης, η οποία καλλιεργεί τα πάθη, με αποτέλεσμα να ηχούν συνέχεια σάλπιγγες και να έχουν γίνει ήδη δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, γίνεται ακόμη μεγαλύτερη καταστροφή στην 6η σάλπιγγα, πριν την 7η, και τον τελικό Αντίχριστο. Δηλ. όπως είπαμε ήδη,<sup>8</sup> τον καιρό της έκτης (6ης) σάλπιγγας γίνεται ο γενικός ή τρίτος παγκόσμιος πόλεμος μαζί με όλα τα δεινά που περιγράφηκαν στις προηγούμενες σάλπιγγες, μια πολύ μεγάλη καταστροφή. Δηλ. εδώ το έξι δηλώνει, λόγω της αμετανοησίας του κόσμου, μια πλήρως αρνητική επέμβαση στην δημιουργία (αντι-δημιουργικότητα) από τον Καταστροφέα άγγελο της Αβύσσου, που δεν μπορεί να κάνει τίποτα καλό, ως εχθρός Θεού και ανθρώπων, και διότι είπε ο Κύριος: **«χωρίς Εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν (καλόν)»**. (Ιω. 15:5).

Αν η καταστροφή το κατακλυσμού δεν μπόρεσε να αγγίξει τον δίκαιο Νώε, πολύ περισσότερο δεν μπορούν αυτές των σαλπίγγων να αγγίξουν τους αληθινούς Χριστιανούς, που προηγουμένως σφραγίζονται για τον σκοπό αυτό (κεφ. 7ο). Η πνευματική κάλυψη των πιστών είναι διαρκής, όταν αυτοί ζουν σύμφωνα με τις εντολές του Θεού και παίρνουν δύναμη από τα Άγια Μυστήρια, διότι είπε ο Κύριος: **«ο τρώγων Μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα έχει ζωήν αιώνιο»** (Ιω. 6:54). Αυτοί οι πιστοί, ακόμη και αν υποστούν διωγμούς και ταλαιπωρίες,<sup>9</sup> είναι ασφαλισμένοι από τον Χριστό που έχουν μέσα τους, ο οποίος είπε: **«Ιδού σας δίνω την εξουσία να πατάτε πάνω σε όφεις και σκορπιούς και πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού, και τίποτα δεν πρόκειται να σας βλάψει»**, ούτε στην ψυχή ούτε στο σώμα. (Λουκ. Ι 19).

Η Εκκλησία, που τώρα έχει απλωθεί σ' όλη τη Γη, ακόμα και μέσα στις δοκιμασίες από τα κρίσιμα γεγονότα των σαλπίγγων, **συνεχίζει να δημιουργεί** στην άνω και αιώνια Ιερουσαλήμ άφθαρτες κατοικίες στους πιστούς της, ενώ το κακό με αρχηγό τον αποστάτη διάβολο που θα κατοικήσει στον Αντίχριστο, συνεχίζει την γενική καταστροφή στη Γη.

**1.2. Η αναγγελία της Βασιλείας στην 7η σάλπιγγα, οι 24 πρεσβύτεροι και η οργή των εθνών.** Στην σειρά των γεγονότων, αυτά των χρόνων του Αντιχρίστου, είναι τα τελευταία του κόσμου, και γι' αυτό εξετάζονται λεπτομερέστερα στην έβδομη και τελευταία σάλπιγγα. Όμως διά των αναμετρήσεων και πολέμων που περιέχουν, πνευματικά συγγενεύουν, και είναι μάλιστα ανάλογα, με αυτά της έκτης σάλπιγγας· γι' αυτό αναφέρονται περιληπτικά και σε εκείνη. Ενωρίτερα είδαμε ότι και η **έκτη σφραγίδα** περιλαμβάνει γεγονότα που έχουν σχέση με την έκτη σάλπιγγα. **Οι σάλπιγγες, όμως, εστιάζονται σε παγκόσμιας σημασίας γεγονότα**, αν και όπως εξηγήσαμε, ό,τι αφορά το σύνολο της ανθρωπότητας, από πνευματική άποψη εξεταζόμενο, δεν διαφέρει από ό,τι μπορεί να ζει μια μικρότερη κοινωνία όπως ένα έθνος, ή ακόμη και ένα μοναδικό άτομο. Συνοψίζουμε με τα λόγια του **Αιδέσιμου Μπηντ**:

**«Οι έξι προηγούμενες σάλπιγγες, που αντιστοιχούν στις περιόδους της σημερινής εποχής, ανήγγειλαν τις διάφορες συγκρούσεις (ή μάχες) των πολέμων της Εκκλησίας. Αλλά η έβδομη, προαναγγέλλει το αιώνιο Σάββατο, και δείχνει από μόνη της τη νίκη και την κυριαρχία του αληθινού Βασιλιά»**. Πράγματι, η ανάπαυση από τους κόπους αυτής της ζωής, το αιώνιο Σάββατο κατά τον Μπηντ (ή Βέδα, +735), με την είσοδο στην αιώνια βασιλεία του Θεού, δηλώνεται από την Αποκάλυψη αμέσως μετά το έβδομο σάλπισμα:

**«Και ο έβδομος άγγελος σάλπισε, και έγιναν φωνές μεγάλες στον ουρανό που έλεγαν. Η βασιλεία του κόσμου έγινε του Κυρίου μας και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων»**. (11:15).

<sup>8</sup> Διαβάστε το Δ τεύχος της ερμηνείας (υπό ΛΜΔ): [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)

<sup>9</sup> Δεν αρπάζονται στον ουρανό για να μην υποφέρουν όπως κακώς ερμηνεύουν τη Γραφή κάποιοι δυτικοί, οι οποίοι την αρπαγή που θα γίνει στη Συντέλεια την διαστρεβλώνουν και την τοποθετούν πολύ ενωρίτερα.



Η δύναμη του Τριαδικού Θεού, που γίνεται φανερή από τη Δημιουργία, είναι άπειρη, και η βασιλεία Του αδιάκοπη. Και είναι μόνο ζήτημα απόφασης το πότε θα θελήσει να βασιλεύσει στην νέα άφθαρτη κτίση, έχοντας στο πρόσωπο του Υιού και Λόγου του Θεού ενωμένο τον «Υιό του ανθρώπου» Ιησού Χριστό, ο οποίος επομένως συμβασιλεύει αιώνια: **«Η βασιλεία του (ανακαινισμένου) κόσμου έγινε του Κυρίου (και Θεού) μας και του Χριστού του (ως ανθρώπου), και θα βασιλέψει στους αιώνες των αιώνων»**. Δεν υπάρχει κανείς να ανατρέψει την απόφαση αυτή του Θεού, και γι' αυτό οι ουράνιες φωνές δεν λένε ότι θα γίνει, αλλά **«έγινε»!**

Οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι στην αρετή, από όσους έζησαν προ και μετά Χριστόν, που έχουν αξιωθεί να κάθονται σαν πρωτοσύμβουλοι μπροστά στο Θεό, κάνουν σχήμα εδαφιαίας προσκύνησης, ευχαριστώντας τον Τριαδικό Θεό γιατί απεφάσισε να δράσει με την ακατανίκητη δύναμή Του, ώστε να βασιλεύσει αιώνια σε ένα ανακαινισμένο άφθαρτο Σύμπαν, σταματώντας το κακό που μπήκε στη Δημιουργία από το Διάβολο: **«Και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι που κάθονται μπροστά στο Θεό, πάνω στους θρόνους τους, έπεσαν με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν το Θεό, λέγοντας: Σε ευχαριστούμε, Κύριε, ο Θεός ο Παντοκράτορας, που (πάντοτε) υπάρχουν και που (πάντοτε) υπήρχες, και που έρχεσαι (πάντα), γιατί έλαβες τη δύναμή σου τη μεγάλη και εβασίλευσες»**. (11:16-17)

**«Μόνον ο Θεός είναι Βασιλεύς που έχει εξουσία και βασιλεύει αιώνια, χωρίς διάδοχο σ' αυτή την εξουσία και δύναμη»** λέει ο Αρέθας. Όσον αφορά τώρα τον Υιό, τον Χριστό του Θεού Πατρός, **«την εξουσία που είχε ως Θεός από την αρχή, θέλησε να λάβει για χάρη μας και ως άνθρωπος»** λέει ο άλλος των Καππαδοκών ερμηνευτών της Αποκάλυψης, Ανδρέας.<sup>10</sup>

Τα έθνη, δηλ. οι λαοί που διαβιούν ειδωλολατρικά, αρνήθηκαν οργισμένα να δεχθούν τον Ιησού Χριστό σαν Θεάνθρωπο και Σωτήρα, και να εφαρμόσουν στη ζωή τους τον νόμο Του, επαληθεύοντας ότι **«πλατεία η πύλη και ευρύχωρη η οδός που οδηγεί στην απώλεια, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. Τι στενή που είναι η πύλη και γεμάτη θλίψεις η οδός που οδηγεί στη ζωή, και (πόσο) λίγοι είναι όσοι την βρίσκουν»!** (Ματθ. 7:13-14). Αλλά ήρθε με τη σειρά της η οργή του Θεού, δηλ. η απότομη συστολή της χάρις Του. Αυτή η συστολή, ο απότομος περιορισμός της χάρις του Θεού, αναγνωρίζεται από τα έθνη που βλέπουν μόνο με γήινα μάτια, σαν αιφνίδια σειρά υλικών καταστροφών από τη γρήγορη εκτύλιξη των γεγονότων της **έβδομης και τελευταίας σάλπιγγας**, που ονομάζεται και **«3ο Ουαί»** δηλ. **«3ο Αλλοίμονο»**. Λέγεται «αλλοίμονο» όχι τόσο για τις υλικές καταστροφές που εντυπωσιάζουν όσους ερμηνεύοντας την Αποκάλυψη βλέπουν μόνο διεργασίες του αισθητού (φυσικού) κόσμου, επειδή αγνοούν τον πνευματικό ή διότι συγχέουν τους δύο, νομίζοντας ότι ο ένας κόσμος αποτελεί απλή προέκταση του άλλου,<sup>11</sup> αλλά για την απώλεια των ψυχών των ανθρώπων που τα γεγονότα θα βρουν πνευματικά απροετοίμαστους. Διότι με την 7η Σάλπιγγα ή «3ο Ουαί» ήρθε ο καιρός των εθνών να κριθούν: **«Και τα έθνη οργίστηκαν, αλλά ήρθε (με τη σειρά της) η οργή Σου, και ο καιρός των εθνών για να κριθούν»...** (11:18).

Μετά την 7η σάλπιγγα, που είναι η τελευταία, δεν υπάρχει άλλος χρόνος, οπότε τα αναφερόμενα αφορούν την οριστική Κρίση κατά την ένδοξη 2α Παρουσία του Κυρίου: **«Όταν έλθει ο υιός του ανθρώπου (Ιησούς Χριστός) μέσα στη (θεϊκή) δόξα Του και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί Του, τότε θα καθίσει πάνω στον δοξασμένο (από τη θεότητά Του) θρόνο Του. Και θα συναχθούν μπροστά Του όλα τα έθνη, και θα τα ξεχωρίσει αναμεταξύ τους, όπως ακριβώς ο βοσκός ξεχωρίζει τα πρόβατα από τα κατσίκια»**. (Ματθ. 25:31-32).

<sup>10</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση» σελ. 199, που στηρίζεται στην ερμηνεία της Αποκάλυψης από τους Καππαδόκες, άγιο Ανδρέα και Αρέθα.

<sup>11</sup> Οι ψευδεπισημονικές αντιλήψεις συνεργούν σ' αυτό. Η ψυχή όμως δεν αποτελεί μέρος του υλικού Σύμπαντος, ούτε καν στην πιο λεπτή, την ενεργειακή μορφή του. Δεν καίγεται μια ψυχή από υλική φωτιά, ούτε παγώνει αν περάσει μέσα από πάγο, ούτε την συλλαμβάνουν ηλεκτρομαγνητικά πεδία. Δείτε: **Η ψυχή, η φωτογραφία Κίρλιαν, και Ορθόδοξες υπομνήσεις:** [https://www.imdleio.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian\\_soul.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian_soul.html).

Ενωρίτερα, τα έθνη οργίσθηκαν όταν ο Σωτήρας ήρθε σαν άνθρωπος στη Γη, οπότε ο εθνικός Ηρώδης μαζί με τους άρχοντες των Ιουδαίων και το λαό τους που παρέσυραν, συντάχθηκαν εναντίον Του, όπως είχε προφητευθεί από τον βασιλιά Δαβίδ.

**«Την δε επιβουλή των εθνών και Ιουδαίων κατά του Χριστού ο 2ος ψαλμός λέγει: «Γιατί εφρύαξαν<sup>12</sup> έθνη και λαοί εμελέτησαν μάταια; Παρέστησαν οι βασιλείς της Γης και οι άρχοντες συνάχθηκαν για τον ίδιο σκοπό». Δηλ. ο Άννας και ο Καϊάφας, και οι Αρχιερείς και οι Γραμματείς: «κατά του Κυρίου και κατά του Χριστού Του».**

**Διότι όποιος πολεμάει τον Υιό υβρίζει και τον Πατέρα»,** λέει ο Μέγας Αθανάσιος.<sup>13</sup> Τότε, όπως είχε επίσης προφητεύσει ο βασιλιάς Δαβίδ, ο Θεός «λάλησε» με οργή, δηλ. απότομα τιμώρησε όσους επέμειναν αμετανόητα στην έχθρα προς τον θανατωθέντα απ' αυτούς Ιησού Χριστό: **«...Τότε θα λαλήσει προς αυτούς με την οργή Του, και θα τους τaráξει με τον θυμό Του».**<sup>14</sup> Εκτός από τον Ηρώδη που πέθανε «σκωληκόβρωτος»<sup>15</sup> και τους Άννα και Καϊάφα που η γη αρνιόταν να τους σκεπάσει, ο λαός των Ιουδαίων φονεύθηκε, αιχμαλωτίστηκε και διασκορπίστηκε κατά το 70 μ.Χ. από τους Ρωμαίους, ενώ ο Ναός τους των Ιεροσολύμων, ο μόνος στον οποίο επιτρεπόταν η λατρεία του Θεού, καταστράφηκε εντελώς.

Μέχρι όμως να έρθει η οριστική Κρίση, τα έθνη και οι άρχοντές τους κλήθηκαν από τους Αποστόλους και τους άλλους διδασκάλους της Εκκλησίας, να συνεισθούν, να στερεωθούν στην εν Χριστώ πίστη, και όσοι έχουν εξουσία στη Γη να λάβουν κατάλληλη διαπαιδαγώγηση για να κρίνουν δίκαια τις υποθέσεις των συνανθρώπων τους.<sup>16</sup> **Μακάριοι θα είναι όλοι όσοι έχουν την πεποίθησή τους στον Κύριο,<sup>17</sup> όταν εκκαυθεί με γρηγοράδα ο θυμός Του στις έσχατες μέρες.**<sup>18</sup> Αυτές είναι το τέλος της ζωής των μεμονωμένων ατόμων, αλλά και οι έσχατες μέρες της ανθρωπότητας στις οποίες εστιάζεται η 7η σάλπιγγα της Αποκάλυψης.

**«...Και (ήρθε) ο καιρός των εθνών για να κριθούν, και για να δώσεις το μισθό στους δούλους Σου τους προφήτες και στους αγίους που φοβούνται το όνομά Σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και για να καταστρέψεις εκείνους που καταστρέφουν τη γη».** (11:18). Εδώ ο Ιωάννης αναφέρεται στην Κρίση, κατά την 2α Παρουσία, γιατί τότε λαμβάνουν πλήρη τον μισθό τους οι δούλοι του Θεού, και καταστρέφεται οριστικά το κακό μαζί με τους υποστηρικτές του: Το κακό έχει περιορισθεί πλέον στον χώρο της γης, όπως θα μας εξηγήσει κατόπιν ο Ιωάννης, γι' αυτό λέει «να καταστρέψεις εκείνους που καταστρέφουν τη γη» χωρίς να προσθέτει "και τον ουρανό".

Οι λαοί που δεν δέχθηκαν τον λόγο του Θεού ή τον δέχθηκαν αρχικά, αλλά μετά τον ξέχασαν και αποστάτησαν από τον Χριστιανισμό, ονομάζονται, για τις εθνικές δοξασίες και τα ήθη και έθιμά τους «έθνη», προσδιορισμός που δεν χαρακτηρίζει την πολιτική αλλά την πνευματική τους κατάσταση, και γι' αυτό αναφέρεται ότι αυτά έρχονται σε «κρίση», δηλ. κατάκριση. **«Ο αθετών Εμένα και μη δεχόμενος όσα λέγω, έχει αυτόν που θα τον κρίνει»**

<sup>12</sup> Εφρύαξαν σημαίνει ότι με έπαρση και μεγαλαυχία τaráσσονταν και θορυβούσαν: «Τὸ γάρ, ἐφρύαξαν, κατὰ τοσοῦτο ὑπερηφανεύσαντο, σημαίνει τὸ μετ' ἐπάρσεως καὶ μεγαλαυχίας τινὸς τaráσσεσθαι καὶ θορυβεῖσθαι», λέει ο Μέγας Αθανάσιος ερμηνεύοντας τους ψαλμούς. (PG 27, σελ. 64)

<sup>13</sup> «Τὴν δὲ τῶν ἐθνῶν καὶ Ἰουδαίων ἐπιβουλήν τὴν κατὰ τοῦ Χριστοῦ ὁ β΄ ψαλμὸς λέγει: «Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ», ἤγουν Ἄννας καὶ Καϊάφας, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς: «κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ». Ὁ γὰρ πολεμῶν τὸν Υἱὸν, ὑβρίζει καὶ τὸν Πατέρα». (Προς τον Δούκα Αντίοχο, PG 28, σελ. 692)

<sup>14</sup> «...τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ τaráξει αὐτοῦς». (Ψαλ. 2:5).

<sup>15</sup> Δηλ. ζωντανός γέμισε σκουλήκια και πέθανε. (Πράξεις 12:23).

<sup>16</sup> «Και τώρα βασιλείς αποκτείστε σύνεση, διαπαιδαγωγηθείτε όλοι όσοι κρίνετε τα ζητήματα (των ανθρώπων) της Γης. Δουλέψτε στον Κύριο με φόβο και να αγαλλιόσθε, (αλλά με τόση προσοχή) ώστε να τρέμετε (μήπως ξεπέσετε από την αγάπη του Θεού): «...καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ αγαλλιόσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ». (Ψαλ. 2:10-11).

<sup>17</sup> Στον Κύριο, και όχι στα εκάστοτε είδωλα που εκτρέφουν αλλά και γεννιούνται από τα τρία κυρίαρχα πάθη: της φιλαυτίας, φιλαργυρίας και φιληδονίας.

<sup>18</sup> Πάλι από τον Β ψαλμό στ. 13: «...ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιοθέντες ἐπ' αὐτῷ».

**Ο λόγος που σας είπα, εκείνος θα τον κρίνει την έσχατη ημέρα».** (Ιω. 12:48). Ο Ησαΐας προέβλεπε ότι ο Χριστός, με τη διδασκαλία του, **«θα αναγγείλει κρίση στα έθνη»**,<sup>19</sup> διότι αυτή δίνει την αληθινή **διάκριση** μεταξύ καλού και κακού, και **κατακρίνει** όποιον δεν την δέχεται.

Αντίθετα προς τα **«έθνη»**, οι **Χριστιανικοί λαοί** εάν τηρήσουν το λόγο του Χριστού, ανεξάρτητα από τον τόπο και τη φυλή καταγωγής τους, **δεν έρχονται σε «κρίση» αλλά σε ζωή αιώνιο**, έχοντας ήδη αναστηθεί «δι' ύδατος και Πνεύματος»: **«Αληθινά σας λέγω, ότι όποιος ακούει τον λόγο Μου και πιστεύει σε Αυτόν που Με απέστειλε έχει ζωή αιώνιο, και σε κρίση δεν έρχεται, αλλά μετέβη ήδη από τον θάνατο στην ζωή».**

Η αιώνια κατάκριση ονομάζεται από τον Θεολόγο Ιωάννη **«δεύτερος θάνατος»** σε επόμενο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ενώ η μετάβαση από τον (πνευματικό) θάνατο στην εν Χριστώ ζωή αποκαλείται **«πρώτη ανάσταση»**, και μακαρίζονται όσοι την επιτύχουν: **«Μακάριος και άγιος ο έχων μέρος στην πρώτη ανάσταση. Πάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία»** (βλ. 20:5-6).

**Ο άγιος Ανδρέας και ο Αρέθας** ερμηνεύουν τα σχετικά εδάφια της Αποκάλυψης με βάση **«κείμενο με τις εξής διαφορές: α) αντί του «καιρός των εθνών» έχουν ο «καιρός των νεκρών» και β) αντί «τοίς αγίοις τοίς φοβουμένοις» έχουν «τοίς αγίοις και τοίς φοβουμένοις»**.<sup>20</sup> Όπως όμως γίνεται αντιληπτό η α' διαφορά δεν προσδίδει κάποιο θετικότερο νόημα από αυτό που αναλύσαμε, διότι απλώς **«σημαίνει τον καιρό της παγκοσμίου των νεκρών αναστάσεως»** κατά τους Ανδρέα και Αρέθα. Για τη β' μπορούμε να σχολιάσουμε ότι: **«...Όταν αναφέρεται στους προφήτες, τους αγίους και τους φοβουμένους τον Θεό, είναι φυσικό να εννοήσουμε τα τρία τάγματα, που αναφέρονται στο Ευαγγέλιο, ότι καρποφορούν εκατόν, εξήντα, και τριάντα φορές περισσότερο»**<sup>21</sup> και βέβαια αμείβονται ανάλογα.

Στην έκδοση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που εξετάζουμε, αναγράφεται: **«...και (ήρθε) ο καιρός των εθνών για να κριθούν, και για να δώσεις τον μισθό στους δούλους Σου τους προφήτες και στους αγίους που φοβούνται το όνομά Σου, τους μικρούς και τους μεγάλους»...** (11:18) **«Και ως ένα είδος αγίων θα βρεις, λέει ο Ωριγένης, τους προφήτες. Βέβαια ο προφήτης είναι ανώτερος του (τυχόντος) αγίου. Και είναι ανάγκη ο προφήτης του Θεού να είναι και άγιος. Όχι όμως και αντίστροφα»**.<sup>22</sup> Επομένως η διακριτική αναφορά σε προφήτες και σε άλλους αγίους, μπορεί να αποσαφηνίζεται από την επόμενη φράση **«τους μικρούς (τους αγίους που φοβούνται το Θεό) και τους μεγάλους (που με την τελεία αγάπη, όπως οι προφήτες, απέβαλλαν το φόβο προς Αυτόν)»...** Και έχει επίσης λεχθεί από τον Κύριο ότι **«στον οίκο του Πατρός Μου είναι πολλές διαμονές»** (Ιω. 14:2), που αντιστοιχούν στην αρετή των σωζομένων, των μικρών και των μεγάλων. Αναλυτικότερα μίλησε, για την ιεράρχηση των χαρισμάτων του Θεού στην Εκκλησία, ο απόστολος Παύλος: **«Και αυτούς μεν έθεσε ο Θεός στην Εκκλησία: πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτες, τρίτον διδασκάλους, έπειτα δυνάμεις, κατόπιν χαρίσματα ιαμάτων, αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσών».** (Α' Κορ. 12:28).

Οι Χριστιανοί νικούν το κακό αξιοποιώντας τα χαρίσματα του Θεού, όπως μας διδάσκει ο απόστολος Παύλος, και όχι ανταποδίδοντας κακό αντί κακού: **«Μη νικέσαι από το κακό, αλλά να νικάς με το καλό το κακό».** (Ρωμ. 12:21). Στην Κρίση θα καταστραφεί οριστικά το κακό μαζί με τους καταστροφείς: **«...και για να καταστρέψεις εκείνους που καταστρέφουν τη γη».** Αυτοί έχουν αρχηγό τον Σατανά, τον οποίο ενωρίτερα ο Ιωάννης ονόμασε βασιλιά της Αβύσσου και Καταστροφέα, μιλώντας για τις δαιμονικές «ακρίδες» της πέμπτης σάλπιγγας: **«Έχουν (οι δαίμονες) πάνω τους βασιλιά τον άγγελο της αβύσσου. Το όνομά του Εβραϊκά είναι**

<sup>19</sup> «...ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἴδου ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ». (Ματθ. 12:17-18)

<sup>20</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση» σελ. 200.

<sup>21</sup> Ματθ. 13:22, Μάρ. 4:20, όπως λένε ο άγιος Ανδρέας και ο Αρέθας. Ως άνω, σελ. 201.

<sup>22</sup> Από το ίδιο βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη, σελ. 201.



**Αβαδδών, στην δε Ελληνική έχει όνομα Απολλύων (Καταστροφέας, άρχων της απωλείας)».**<sup>23</sup> (Αποκ. 9:11).

Τον Θεό πρέπει να φοβούνται οι Χριστιανοί, διότι αυτός ως Κριτής έχει εξουσία να μας βάλλει στη γέεννα (Λουκ. 12:5), και όχι τον Καταστροφέα (διάβολο) που η εξουσία του είναι κοσμική και προσωρινή, και διότι απ' αυτόν μεγαλύτερος ασύγκριτα είναι ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, όπως μας υπενθυμίζει ο Θεολόγος Ιωάννης: **«Εσείς, παιδάκια, είστε εκ του Θεού και τους νικήσατε (τους πονηρούς), διότι είναι μεγαλύτερος Αυτός (ο Χριστός) που είναι μέσα σας, από αυτόν (τον διάβολο) που είναι στον κόσμο».** (1η Ιω. 4:4). Ο Ιωάννης με τα λόγια αυτά μας υπενθυμίζει το μέγεθος της δωρεάς που μας κάνει ο Χριστός με το να είναι μέσα μας, όπως είναι και όλη η βασιλεία του Θεού,<sup>24</sup> και επομένως ότι **τη δύναμη του Θεού την έχουμε ήδη, σαν Χριστιανοί, και δεν πρέπει να την ψάχνουμε εξωτερικά,** στον κόσμο, που είναι γεμάτος από τις απάτες του διαβόλου.

**1.3. Η εμφάνιση της κιβωτού της Διαθήκης στον Ουρανό.** Πρέπει «εσωτερικά» να δούμε και το άνοιγμα του ουρανού που μας περιγράφει ο Ιωάννης στην συνέχεια, δηλ. με πνευματικά μάτια: **«Και ανοίχτηκε ο ναός του Θεού που είναι στον Ουρανό και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μέσα στο ναό του»...** (11:19). Δηλ. οι πιστοί θα έχουν αίσθηση των αιωνίων αγαθών μέσα στην ψυχή τους, που είναι ναός του Θεού, για να ενδυναμωθούν στην ομολογία του Χριστού, στους διωγμούς και στα μαρτύρια. Εξηγεί ο **άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:** **«Διότι καθώς ο έμπορος δεν αισθάνεται την ταλαιπωρία από το ναυτικό ταξίδι, ανακουφιζόμενος από την ελπίδα (του κέρδους) του μεταφερόμενου εμπορεύματος, και ο παλαιστής γενναία υποφέρει τα τραύματα του κεφαλιού του, αποβλέποντας στον στέφανο της νίκης, έτσι λοιπόν και εμείς ατενίζοντας προς τον Ουρανό και όσα αγαθά βρίσκονται στον Ουρανό, γενναία θα υποφέρομε όλα όσα δεινά μας έλθουν, τονωμένοι με την καλή ελπίδα των μελλόντων (αγαθών)».**<sup>25</sup>

Την ενίσχυση των αληθινά πιστών Χριστιανών με πνευματικές αποκαλύψεις, που θα συμβαίνουν στα έσχατα χρόνια που αναφέρονται στην 7η σάλπιγγα, οι άγιοι την βιώνουν ήδη στην προσωπική τους ζωή, διότι **τα έσχατα χρόνια άρχισαν από την ενανθρώπιση του Σωτήρος,**<sup>26</sup> ο οποίος κατά την βάπτισή Του από τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο **«είδε σχιζομένους τους ουραμούς και το Πνεύμα σαν περιστέρι να κατεβαίνει επάνω σ' Αυτόν, και φωνή έγινε από τους ουραμούς: Εσύ είσαι ο υιός Μου ο αγαπητός, σε Εσένα ευδόκησα».** (Μαρ. 1:11).

Από ότι γνωρίζουμε από τους βίους των αγίων, είτε σε κάποια στιγμή του ασκητικού αγώνα τους, είτε όταν είναι στα έσχατα της ζωής τους, ιδίως στους μάρτυρες, παρουσιάζονται ουράνιες αποκαλύψεις. Από τους οσίους η διασημότερη, ίσως, περιγραφή των ουρανίων θεαμάτων είναι αυτή της περιήγησης εκεί του **Αγίου Ανδρέα του διά Χριστόν σαλού,** ο οποίος για την μεγάλη του ταπείνωση ανέβηκε μέχρι το θρόνο του Κυρίου, όπου ως τότε κανείς ζωντανός, εκτός του αποστόλου Παύλου αρκετούς αιώνες πριν, δεν είχε αξιωθεί να ανέλθει. Ο ταπεινότητας, επίσης, **άγιος Νήφων Κωνσταντιανής** είχε μια πολύ δημοφιλή στους

<sup>23</sup> Κατά το λεξικό Magenta **απολλύω** = «καταστρέφω # εξολοθρεύω # φονεύω # σκοτώνω # αφανίζω # εκμηδενίζω # εξοντώνω # ξεθεμελιώνω # ξεκληρίζω # ξεπατώνω # ξεριζώνω # συντριβω # ρημάζω # διαφθείρω # φθείρω # χαλώ # χάνω # αποβάλλω, ρήμα - μέλλων απολέσω & απολώ - παρατατικός απώλλυν & απώλλυον - αόριστος απώλεσα - παρακείμενος απολώλεκα».

<sup>24</sup> **«...ίδου γάρ η βασιλεία του Θεού έντος ύμών έστιν».** (Λουκ. 17:21).

<sup>25</sup> «Καθάπερ γάρ ο έμπορος ούκ αισθάνεται τής κατά την ναυτιλίαν ταλαιπωρίας, τή τών φορτίων έλπίδι κουφιζόμενος, και ο πυκτεύων γενναίως φέρει τὰ τραύματα τής κεφαλής, προς τόν στέφανον αποβλέπων· ούτω δη και ήμεις προς τόν ούρανόν και τὰ έν τοίς ούρανοίς άτενίζοντες άγαθά, όσα άν έπιφέρηται δεινά, πάντα γενναίως οίσομεν τή χρηστή τών μελλόντων έλπίδι νευρούμενοι». (Ομιλίες προς τους Αντιοχείς, τ. 49, σελ. 169).

<sup>26</sup> Λέει πχ ο Παύλος στην προς Εβραίους (1:1) επιστολή του: **«επ' εσχάτου των ημερών τούτων ελάλησεν ημίν εν υιώ, ον έθηκε κληρονόμον πάντων, δι' ου και τους αιώνας εποίησεν».** Και ο Πέτρος (1η Πέτ. 1:20-21): **«προεγνωσμένου μεν (του Χριστού) προ καταβολής κόσμου, φανερωθέντος δε επ' εσχάτων των χρόνων δι' υμάς τους δι' αυτού πιστεύοντας εις Θεόν τον εγείραντα αυτόν εκ νεκρών».**

Χριστιανούς ουράνια οπτασία της 2ας Παρουσίας.

Από τους μάρτυρες, σημαντικό είναι το όραμα που αναγράφεται στις Πράξεις των Αποστόλων, όταν έγινε **άνοιγμα του Ουρανού**, λίγο πριν το μαρτύριο, κατά την αγόρευση του αγίου πρωτομάρτυρος και αρχιδιακόνου **Στεφάνου** ενώπιον του Συνεδρίου των Ιουδαίων: **«...Υπάρχων δε (ο Στέφανος) πλήρης Πνεύματος Αγίου, ατενίσας στον Ουρανό είδε δόξα Θεού και τον Ιησού να στέκεται στα δεξιά του Θεού, και είπε. Ιδού θεωρώ τους ουραμούς ανοιγμένους, και τον Υιό του ανθρώπου να στέκεται στα δεξιά του Θεού».** (Πρ. 7:55-56).

Η αποκάλυψη που έγινε στον Στέφανο επιβεβαίωσε ότι ο Ιησούς σαν **«Υιός ανθρώπου»** είναι **«εκ δεξιών του Θεού»** όπως απαγγέλομε στο Σύμβολο της Πίστεως. Στέκεται όρθιος, και όχι καθιστός, αφ' ενός για να δείξει ότι είναι έτοιμος να στεφανώσει τον πρωτομάρτυρα, και αφ' ετέρου, που είναι επίσης σημαντικό, για να βεβαιώσει στους Ιουδαίους την Ανάστασή Του, για την οποία δεν πρόλαβε να πει κάτι άλλο ο λιθοβοληθείς Στέφανος.<sup>27</sup>

**«Η εμφάνιση εδώ της κιβωτού σημαίνει την αποκάλυψη των ετοιμασμένων αγαθών στους Αγίους»** λέει ο Ανδρέας Καισαρείας. **«Και επειδή όταν τότε στον Μωυσή, την εμφάνιση της κιβωτού της Διαθήκης ακολούθησαν αστραπές και βροντές στο όρος όπου αυτά συνέβαιναν, έτσι κι εδώ τα ίδια ακολούθησαν την οπτασία»**, λέει ο Αρέθας. Και **«τότε θα γίνει η αποκάλυψη της κιβωτού της Διαθήκης στον Ουράνιο ναό του Θεού, όταν θα έλθουν εναντίον των ανόμων και των ασεβών, σαν φωνές που προκαλούν κατάπληξη, και αστραπές και βροντές και χαλάζι σαν βροχή, οι τιμωρίες της γέεννας, όταν θα γίνει σεισμός που θα μεταθέσει τον παρόντα κόσμο»**, προσθέτει ο άγιος Ανδρέας.<sup>28</sup> Αλλά οι αστραπές και φωνές και βροντές, συνοδεύουν τις αποκαλύψεις στον Ουρανό, και η ενέργειά τους ξεχωρίζει τους ανθρώπους ανάλογα με την πνευματική τους κατάσταση. Έτσι όσοι είναι ενάρτετοι σαν τον Μωυσή και αγατούν με όλη την καρδιά τους το Θεό, δεν φοβούνται να προσέλθουν και να φωτισθούν από αυτές, ενώ όσοι έχουν λιγότερη αρετή στέκονται σε απόσταση, όπως οι παλιοί Ισραηλίτες, και το θέλημα του Θεού το πληροφορούνται από τον εκάστοτε ανερχόμενο στο όρος των αποκαλύψεων προφήτη, που όπως ο Μωυσής, έχει άμεση την εμπειρία. Όμως η φανέρωση του Θεού ήταν φοβερή και για τον ίδιο τον Μωυσή. Γι' αυτό και ο πρωτομάρτυς Στέφανος, υπενθυμίζοντας το γεγονός στους Ιουδαίους, λέει ότι **«έντρομος γενόμενος ο Μωυσής δεν τολμούσε να το κατανοήσει».** (Πρ. 7:32).

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος, όταν επρόκειτο να μας παραδώσει το άγιο ευαγγέλιό του, γράφεται στον βίο του<sup>29</sup> ότι **«νήστεψε τρεις ημέρες έχοντας και τους άλλους Χριστιανούς να νηστεύουν και να τον βοηθούν με την προσευχή. Ανέβηκε έπειτα στο βουνό, που ήταν εκεί, με τον μαθητή του Πρόχορο και ανέβασε όλη του τη σκέψη στον Θεό. Και, ώ του Θαύματος! Αμέσως ακούγονται βροντές και αστραπές φοβερές και σαλεύεται όλο το βουνό, ώστε ο μαθητής του Πρόχορος πέφτει από τον φόβο του με το πρόσωπο στη γη και γίνεται σαν νεκρός. Ο Ιωάννης όμως δεν φοβάται, αλλά στέκεται όρθιος. Επειδή η τέλεια αγάπη που είχε στον Θεό έδιωχνε τον φόβο απ' την καρδιά του όπως ο ίδιος είπε «η τέλεια αγάπη έξωβάλλει τον φόβο» (Α Ιω. 4:18). Άκουσε λοιπόν μια βροντερή φωνή που έλεγε αυτά: «Εν αρχή ήν ο Λόγος, και ο Λόγος ήν προς τον Θεόν και Θεός ήν ο Λόγος» (Ιωάν. 1:1). Αυτήν την φωνή την φανέρωσε ο Ιωάννης στον μαθητή του Πρόχορο, αφού προηγουμένως τον σήκωσε απ' το χέρι και έδιωξε απ' αυτόν τον φόβο. Όταν έτσι τέλειωσε όλο το θείο Ευαγγέλιο, που το έγραψε με το χέρι του Προχόρου, το παρέδωσε στους Χριστιανούς που το ζήτησαν.**

<sup>27</sup> Και όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος θα φαινόταν βαρύ (φορτικό) στους Ιουδαίους να τους πει ο Στέφανος ότι ο Ιησούς κάθεται σε θρόνο δόξης, γι' αυτό και το όραμα τον έδειξε όρθιο: **«Και επειδή είπων περι τοῦ θανάτου μόνον, περι ἀναστάσεως οὐδὲν διελέχθη, καὶ τοῦτο λοιπὸν εὐκαιρῶς προστίθησι τὸ δόγμα. Οὕτω δὲ αὐτῷ λέγει φανῆναι, ὡς που διέξεισιν, ἵνα κἂν οὕτω δέξωνται τὸν λόγον, ὅς, ἐπεὶ τὸ εἰπεῖν καθῆσθαι φορτικὸν αὐτοῖς ἦν, τέως τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως κινεῖ λόγον, καὶ φησιν αὐτὸν ἵστασθαι».** (Ομιλία στις Πράξεις των Αποστόλων, τ. 60 σελ. 141).

<sup>28</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση» σελ. 202.

<sup>29</sup> Διαβάστε το βίο, σε συντομία, του Θεολόγου Ιωάννη: [www.imdleio.gr/apocalypse/06/bio\\_Theologos\\_lw.pdf](http://www.imdleio.gr/apocalypse/06/bio_Theologos_lw.pdf)

Απ' εκεί διαδόθηκε σ' όλα τα πέρατα του κόσμου. **Στην Πάτμο μέσα σε σωζόμενο ομώνυμο σπήλαιο, έγραψε και την Αποκάλυψη ο ευαγγελιστής Ιωάννης**».

Και επειδή και αυτή (η Αποκάλυψη) γράφτηκε με τον ίδιο τρόπο, με υπαγόρευση του Χριστού μετά από βροντές και σεισμό και σχίσιμο της οροφής του σπηλαίου της Πάτμου ακτινωτά στα τρία, προς ένδειξη του Μυστηρίου της Αγίας Τριάδος, γι' αυτό, επίσης, εκτός της προφητικής της αξίας, **η Αποκάλυψη είναι ένα κορυφαίο δογματικά κείμενο**, που μας παρέδωσε ο κορυφαίος δογματολόγος της Εκκλησίας, δηλ. ο Ιωάννης ο ευαγγελιστής, ο αγαπημένος και επιστήθιος μαθητής του Χριστού. Και είναι επόμενο στην αληθινή της ερμηνεία, που είναι πρώτα πνευματική, να μην μπορούν να προσεγγίσουν όσοι δεν είναι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, επειδή αγνοούν ή υποβιβάζουν την αξία των δογμάτων της Εκκλησίας. Αλλά αυτά επειδή αφορούν τη σχέση της Εκκλησίας με τον Τριαδικό Θεό και τον Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού, **είναι σημαντικά όσο το σώμα του Χριστού είναι σημαντικό για την ζωή των πιστών. Γι' αυτό τα ευσεβή δόγματα ονομάζονται και «άρτος ζωής» κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο: «Όποιος θα φάγει από τον άρτο αυτό θα ζήσει στον αιώνα. Άρτο δε εδώ λέγει είτε τα σωτήρια δόγματα, και την πίστη σ' Αυτόν (τον Χριστό), είτε το σώμα Του».**<sup>30</sup>

Ο Ιωάννης λοιπόν μιλάει δογματικά: **«Και ανοίχτηκε ο ναός του Θεού που είναι στον ουρανό και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μέσα στο ναό του».** Ναός του Θεού στον ουρανό είναι ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός, όπως επίσης έμψυχος ναός του Θεού στη γη είναι κάθε ευσεβής πιστός<sup>31</sup> επειδή μέσα του ζει ο Χριστός. Μαζί με εξωτερικά γεγονότα και φυσικά φαινόμενα που προκαλούν έκπληξη και φόβο, φανερώνονται (σε ένα βαθμό) τα κρυμμένα μέσα στον Χριστό, αγαθά της Βασιλείας των Ουρανών, για να φωτίσουν και εμψυχώσουν τους αγωνιστές Χριστιανούς στη γη. Από αυτούς, άλλοι μεταδίδουν στους συνανθρώπους τους μηνύματα προφητικά που είναι εκτυφλωτικά όπως οι αστραπές, άλλοι καλούν σε μετάνοια με παρηγορητικές αλλά και έντονα προειδοποιητικές φωνές, και άλλοι βροντοφωνούν τα ευσεβή δόγματα της Εκκλησίας τονίζοντας ότι χωρίς αυτά σωτηρία δεν υπάρχει. Η συνέπεια είναι να γίνει σεισμός στις ψυχές των ανθρώπων και χαλασμός μεγάλος στον κοσμικό τρόπο που σκεφτόντουσαν: **«Και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και χαλάζι μεγάλο».**

Τα αγαθά της Ουράνιας βασιλείας κρύβονται μέσα στον Χριστό, γι' αυτό ο Ιωάννης λέει ότι φάνηκε **η κιβωτός της διαθήκης που είναι στον ουρανό**, δηλ. φανερώθηκε, κατά το δυνατόν, το πως θα είναι οι πιστοί με τα αναστημένα σώματά τους, τα οποία, όπως του Χριστού μετά την Ανάσταση, έτσι κι' αυτών μετά τη Συντέλεια θα γίνουν πνευματικά. Διότι **η κιβωτός της Διαθήκης είναι τύπος του σώματος του Κυρίου: «Διότι εκείνο το οποίο ήταν η κιβωτός για τον νόμο, και τις πλάκες και την στάμνα (με το μάννα) και την ράβδο (του Ααρών), αυτό ήταν της ακατάληπτης θεότητας η σάρκα του Δεσπότη (Χριστού), φέρουσα σαν σε κιβωτό την θεότητα».**<sup>32</sup> Γι' αυτό όταν σωματικά επρόκειτο να φανερωθεί δημόσια ο Κύριος και να διδάξει, τότε έρχεται να βαφτιστεί στον Ιορδάνη, επειδή αυτό, εκτός των προφητειών, είχε προδηλωθεί όταν η κιβωτός πέρασε τον Ιορδάνη, αναστραφείσης της ροής του, για να μπουν ακολουθώντας την οι Ισραηλίτες στην γη της επαγγελίας. Και μαζί με την κιβωτό ήταν ο Ιησούς του Ναυή, επειδή φέροντας το όνομα του Δεσπότη, δήλωνε ότι **στο όνομα του Ιησού, μαζί με την κιβωτό που συμβολίζει το δεσποτικό σώμα, είναι η θεότητα**, η οποία και άλλαξε τη ροή του ποταμού. Εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος: **«Και για να δειχθεί ότι δεν υποχωρεί για τον λαό**

<sup>30</sup> Ομιλία στο κατά Ιωάννην ιερών Ευαγγέλιο: «Ἄρτον δὲ ζωῆς ἑαυτὸν καλεῖ, ὅτι τὴν ζωὴν ἡμῶν συγκροτεῖ καὶ ταύτην καὶ τὴν μέλλουσαν· διὸ καὶ ἐπήγαγεν· Ὅς ἂν φάγη ἐκ τοῦ ἄρτου τούτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄρτον δὲ ἦτοι τὰ δόγματα λέγει ἐνταῦθα τὰ σωτήρια, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς αὐτόν, ἢ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ». (Τ. 59, σ. 259)

<sup>31</sup> Λέει ο απόστολος Παύλος: «Δεν γνωρίζετε, ότι είσθε ναός του Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας»; (Κορ. 3:16). Σε όλα όσα αναφέρεται ο Ιωάννης υπάρχει στερεή δογματική βάση.

<sup>32</sup> Κατά τον Χρυσόστομο, για το πέρασμα του Ιορδάνη: «Ὁ γὰρ ἦν ἡ κιβωτὸς τῶ νόμῳ καὶ ταῖς πλαξὶ καὶ τῇ στάμνῳ καὶ τῇ ῥάβδῳ, τοῦτο ἦν τῆς ἀκατάληπτου θεότητος ἡ σὰρξ ἡ δεσποτικὴ, ὡς ἐν κιβωτῶ φέρουσα τὴν θεότητα». (τ.61, σ. 726)



(ο ποταμός), αλλά την κιβωτό σέβεται, λέει ο Ιησούς (του Ναυή): **Ίδού η κιβωτός του κυριεύοντος πάσης της γης διέρχεται τον Ιορδάνη. Και θα συμβεί, όταν θα μπουν τα πόδια των ιερέων, ο Ιορδάνης να εκλείψει, όχι από σεβασμό προς τους ιερείς, αλλά προς την κιβωτό. Και από πού (είναι γνωστό) αυτό άκουε: Ερωτά αυτόν (τον ποταμό) ο Δαβίδ λέγοντας: Τι σου συνέβη θάλασσα και έφυγες και εσύ Ιορδάνη ότι εστράφης προς τα πίσω; Προς αυτά αποκρίνεται η δημιουργία με τα λόγια: Από προσώπου του Κυρίου σαλεύθηκε η γη. Πρόσωπο δε Κυρίου ήταν (τότε) το σχήμα της κιβωτού».**<sup>33</sup>

Όταν στην προσωπική μας ζωή αξιωνόμαστε διά των αγίων Μυστηρίων της Εκκλησίας, να φέρομε μέσα μας τον Χριστό, που είναι η αληθινή κιβωτός της Διαθήκης, τότε οδεύομε τον δρόμο της απαθείας και της αληθινής γνώσης. Τότε, όπως συνέβη στον βασιλιά Δαβίδ, κατά τον άγιο Μάξιμο, μετά την εξόντωση των ως αλλοφύλων πονηρών λογισμών και την αποκατάσταση της κιβωτού, δηλ. μετά την υποχώρηση των παθών, επιστρέφει και η πνευματική γνώση που είχε χαθεί από τις προηγούμενες αμαρτίες.<sup>34</sup>

Παρόλο που η Αποκάλυψη μας βεβαιώνει σε άλλο κεφάλαιο ότι θα πέσει και εξωτερικά χαλάζι με υπερμεγέθεις κόκκους, εντούτοις το κυρίως νόημα του εδαφίου αυτού είναι πνευματικό, όπως μας είπαν οι Καππαδόκες. Δηλ. το χαλάζι είναι η στέρση της χάριτος στις ψυχές των αμετανόητων αμαρτωλών, που αποτελεί πνευματική τιμωρία, η οποία θα ολοκληρωθεί στο τέλος του κόσμου: **«οι τιμωρίες της γέεννας, όταν θα γίνει σεισμός που θα μεταθέσει τον παρόντα κόσμο».**

Επειδή η αποστασία έχει προχωρήσει, στο εδάφιο που εξετάζομε αναφέρεται επιπρόσθετα και **«χάλαζα»** δηλ. **καταστροφή (κυρίως) στις ψυχές**, ενώ ενωρίτερα, όταν επρόκειτο να αρχίσουν τα γεγονότα των σαλπίγγων, ο Ιωάννης αναφέρει μόνο ταρακούνημα (σεισμό): **«Και έλαβε ο άγγελος το θυμιατήρι και το γέμισε από τη φωτιά του (ουρανίου) θυσιαστηρίου και την έριξε στη γη. Και έγιναν βροντές και φωνές και αστραπές και σεισμός».** (Απ. 8:5) Ο σεισμός γίνεται **«μέγας»** αργότερα, επί Αντιχρίστου, όταν η κοσμική τάξη διασαλεύεται οριστικά, διότι έρχεται η 2α Παρουσία: **«Και τότε έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές, και σεισμός έγινε μέγας, τέτοιος που δεν έγινε αφότου οι άνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γη, σεισμός σαν κι αυτόν, τόσο πολύ μεγάλος».** (16:18).

**Η κιβωτός της Διαθήκης** είχε κατασκευασθεί από τον Μωυσή με εντολή του Θεού, και λαμβάνεται στην Αποκάλυψη σαν εξωτερικός τύπος των αντίστοιχων προς το περιεχόμενό της πνευματικών δωρεών που βλέπει ο Ιωάννης να φανερώνονται στους πιστούς. **«Αυτή περιείχε, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, τρία πράγματα:**

**1ον. Την ράβδο του Ααρών την βλαστήσασα.** Είναι γνωστό ότι ο Μωυσής προκειμένου να γνωρίσει ποιον θέλει ο Θεός να αναδείξει ιερέα και από ποιαν φυλή θα ελαμβάνοντο οι ιερείς, έβαλε 12 ράβδους, μία από κάθε φυλή. Η ράβδος του Ααρών, που ήταν ξερή όπως οι άλλες, βλάστησε και έβγαλε κλώνους. Αυτό το θαύμα ήταν ένδειξη ότι τον Ααρών ήθελε ο Θεός αρχιερέα, και την φυλή του Λευί διάλεξε για κλήρο. Η ράβδος λοιπόν αυτή που εβλάστησε (θαυματουργικά) φυλασσόταν μέσα στην κιβωτό...

**2ον. Υπήρχε μέσα στην κιβωτό της Διαθήκης η στάμνα με το μάνα.** Όταν εβάδιζαν

<sup>33</sup> «Και ίνα δειχθῆ ὅτι οὐ τῷ λαῷ ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ τὴν κιβωτὸν αἰδεῖται, λέγει Ἰησοῦς· Ἴδου ἡ κιβωτὸς τοῦ κυριεύοντος πάσης τῆς γῆς διέρχεται τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔσται, ὅταν εἰσέλθωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν, ὁ Ἰορδάνης ἐκλείψει, οὐ τοὺς ἱερεῖς αἰδοῦμενος, ἀλλὰ τὴν κιβωτὸν. Καὶ πόθεν τοῦτο, ἄκουε. Ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Δαυὶδ λέγων· Τί σοὶ ἐστί, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται ἡ δημιουργία λέγουσα· Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἦν τὸ σχῆμα τῆς κιβωτοῦ».

<sup>34</sup> Ο Δαβίδ σε σύγκριση προς τον Βαπτιστή δεν διαφύλαξε την έξη της αρετής και γνώσης άτρεπτο, αλλά η μετάνοιά του τον αποκατέστησε πνευματικά, πράγμα που δηλώθηκε από την **«αποκατάσταση της κιβωτού»**: **«Παρέπεσε γάρ (ὁ Δαβίδ) μετά τὴν ἐπίγνωσιν, ἀνθρώπινόν τι παθῶν, καὶ τὴν ἔξιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως οὐκ ἐφύλαξεν ἄτρεπτον. Διὸ τυχόν οὐδὲ ἀπὸ γαστρὸς τοῦ Λόγου προσκιρτήσαι γέγραπται κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἀλλὰ μετά τὴν τῶν ἀλλοφύλων τελείαν ἀναίρεσιν καὶ τὴν τῆς κιβωτοῦ ἀποκατάστασιν, τουτέστι μετά τὴν τῶν παθῶν ὑποχώρησιν καὶ τὴν τῆς γνώσεως αὐθις ἐπάνοδον».** (Αγίου Μαξίμου του Ομολογητοῦ, 99ον)

για την γη της επαγγελίας οι Εβραίοι, μετά την καταδίωξη από τα στρατεύματα του Φαραώ, (ευρισκόμενοι) στην έρημο, επείνασαν. Τους έθρεψε όμως ο Θεός θαυματουργικώς με το μάνα. Τι ήταν το μάνα; Αυτό ήταν ουράνια τροφή, που έπεφτε κάθε πρωί, όπως πέφτει η πάχνη ή το χαλάζι. Ήταν κάτι το σπειρωτό, που είχε την γεύση της τηγανίτας. Από αυτό μαζεύανε και τρώγανε όσο ήθελαν την ημέρα. Εάν όμως κρατούσαν για την άλλη ημέρα χαλούσε. Από αυτό λοιπόν είχανε μαζεμένο και το κρατούσανε μέσα σε μια στάμνα επί αιώνες, μέχρι το 500 π.Χ. χωρίς να χαλάει, και μετά εξαφανίσθηκε...

**3ον. Μέσα στην κιβωτό υπήρχαν και οι δύο πλάκες του Νόμου, στις οποίες είχε γράψει ο ίδιος ο Θεός τις Δέκα Εντολές, επάνω στο Σινά»<sup>35</sup>...**

Επομένως σε σχέση με το περιεχόμενο της παλαιάς Κιβωτού, έχουμε τα εξής ανάλογα δώρα για τους Χριστιανούς:

1. Αντίστοιχα προς την ράβδο του Ααρών, και την τότε επιλεχθείσα ιερατική φυλή του Λευί, έχουμε την επιλογή των ευσεβών Χριστιανών σαν ουράνιο και αιώνιο **«βασίλειο ιεράτευμα»**. (1η Πέτ. 2:5 &9).

2. Αντίστοιχα προς την πρόσκαιρη υλική τροφή των Εβραίων (μάνα) που κατέβαινε από τον ορατό ουρανό, έχουμε την αληθώς ουράνια τροφή την οποία δίνει ο Κύριος Ιησούς Χριστός: **«Αληθινά σας λέγω, δεν σας έδωσε ο Μωυσής τον άρτο εκ του ουρανού, αλλά ο Πατήρ Μου σας δίνει τον άρτο εκ του ουρανού τον αληθινό. Διότι ο άρτος του Θεού είναι αυτός που κατεβαίνει από τον ουρανό και δίνει ζωή στον κόσμο... Εγώ Είμαι ο άρτος της ζωής. Ο ερχόμενος προς Εμένα δεν θα πεινάσει, και ο πιστεύων σε Εμένα ουδέποτε θα διψάσει»**. (Ιω. 6:32-35). Και **«ο άρτος τον οποίο Εγώ θα δώσω είναι η σάρκα Μου, την οποία Εγώ θα δώσω υπέρ της ζωής του κόσμου»** (Ιω. 6:51). Πρόκειται για το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας το οποίο είναι υποχρεωτικό: **«Αληθινά σας λέω, αν δεν φάτε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα Του δεν θα έχετε ζωή μέσα σας»**. (Ιω. 6:53) Αυτό το Μυστήριο έπεται του αγίου Βαπτίσματος και του Χρίσματος, τα οποία είναι επίσης Μυστήρια υποχρεωτικά για την σωτηρία μας. Διότι **«αν κάποιος δεν γεννηθεί εξ ύδατος (με το άγιο Βάπτισμα) και Πνεύματος (με το άγιο Χρίσμα) δεν μπορεί να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού»**. (Ιω. 3:5).

Δηλ. αντίστοιχα προς το «μάνα» οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί έχουν την Μυστηριακή ζωή διά της οποίας σώζονται. Αυτή συνεχίζεται ανανεωμένη στην μετά την τελική Κρίση κτίση, τότε που **το γέννημα της αμπέλου**, είπε ο Κύριος, **«θα πίνω ανανεωμένο μαζί σας στην βασιλεία του Πατρός Μου»**. (Ματθ. 26:29).

3. Αντίστοιχα προς τις λίθινες πλάκες που έγραφαν τις εντολές, οι Χριστιανοί διά του Πνεύματος του Θεού γράφουν τις εντολές στην καρδιά τους<sup>36</sup> και εισέρχονται στην αιώνια ζωή εφόσον τις τηρήσουν, κατά το λόγο του Κυρίου: **«εάν θέλεις να εισέλθεις στην ζωή τήρησε τις εντολές»**. (Ματθ. 19:17). Επομένως, σε σχέση με το ότι **«φάνηκε η κιβωτός της Διαθήκης του Κυρίου»**, κατά τον Ιωάννη, δηλώνεται εδώ ότι **προγεύονται μερικώς τα αιώνια αγαθά οι πιστοί που κοπιάζουν να τηρούν τις εντολές**, όταν οι περιστάσεις είναι κρίσιμες, όπως στον καιρό αυτό της Αποκάλυψης, και θέλει ο Θεός να τους ενισχύσει στον αγώνα τους.

Η κιβωτός παριστάνει το σώμα του Κυρίου, όπως είδαμε, και οπωσδήποτε και την Θεοτόκο Μαρία η οποία το πρόσφερε, αποτελούσα την ζώσα κιβωτό του Χριστού. **Τύπος κιβωτού προτετύπεται (έχει προτυπωθεί) η Παρθένος**, λέει ο Ρωμανός ο μελωδός.<sup>37</sup> Αυτή η παρατήρηση μάς ενδιαφέρει και στο επόμενο κεφάλαιο, γιατί μας συνδέει με την γυναίκα που βρίσκεται στον ουρανό, που έχει δηλ. αγγελικό βίο. Όλο το βίο της τέλεια αγγελικό έχει μόνο η

<sup>35</sup> Αρχιμ. Χαλαλάμπους Βασιλοπούλου «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», «το έβδομο σάλπισμα», σελ. 218-219.

<sup>36</sup> «..Φανερούμενοι ότι έστε (Κορίνθιοι) έπιστολή Χριστού διακονηθεΐσα ύφ' ήμῶν, έγγεγραμμένη ού μέλανι, αλλά Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, ούκ έν πλαξι λιθίνοις, αλλά έν πλαξι καρδίαις σαρκίνοις». (Β Κορ. 3:3).

<sup>37</sup> «Τύπος κιβωτοῦ προτετύπεται Παρθένος τέξασα Θεόν, ίλαστήριον τοῦ κόσμου, έν ἧ ἦν γάρ και στάμνος ή τὸ μάνα κατέχουσα, δι' ἧς Ἰσραήλ έπωδηγεΐτο· διὸ και ήμεΐς τῆ Θεοτόκῳ ὕμνον εΐπωμεν· Εὐλογημένη ή Θεὸν άφράστως κηΐσασα». (Χριστουγεννιάτικος ύμνος).

Θεοτόκος, αναδειχθείσα «**τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ**», όπως ψάλλει η Εκκλησία.

**«Κατά την Ανάσταση πρώτα η κιβωτός θα αναστηθεί»**, λέει ο άγιος Επιφάνιος Κύπρου, την οποία έκρυψε ο Ιερεμίας ο προφήτης. Αυτός ήταν από την Αναθή και τελείωσε το βίο του μαρτυρικά, λιθοβοληθείς από τον λαό των Εβραίων, στις Τάφνες της Αιγύπτου. Οι Αιγύπτιοι όμως τον τίμησαν, γιατί είχαν ευεργετηθεί με πολλά θαύματα απ' αυτόν.

**«Αυτός ο προφήτης πριν από την άλωση του ναού (από τους Βαβυλωνίους), άρπαξε την κιβωτό του νόμου και όλα τα εντός αυτής και έκανε ώστε όλα αυτά να χωθούν μέσα σε πέτρα, και είπε στους ιερείς του λαού και στους πρεσβύτερους που τον άκουγαν: Απεδήμησε ο Κύριος από το Σινά στους ουραμούς και πάλι θα έλθει με δύναμη Αγία. Και αυτό θα είναι το σημάδι της παρουσίας του· όταν ξύλο θα προσκυνήσουν πάντα τα έθνη (τον Τίμιο Σταυρό). Είπε δε σ' αυτούς ότι την κιβωτόν αυτήν ουδείς θα επιδείξει πλέον από τους ιερείς ή προφήτες, παρά μόνο ο Μωυσής ο εκλεκτός του Θεού (έγινε στην Μεταμόρφωση, όταν ο Μωυσής εμφανίστηκε βεβαιώνοντας την κιβωτό, δηλ. τη σωματική παρουσία του Κυρίου), και τις πλάκες τις ευρισκόμενες μέσα της κανείς δεν θα εκδιπλώσει (επεξηγήσει) παρά ο Ααρών (δηλ. όποιος μαζί με τον Μωυσή προσκυνάει το υποπόδιο των ποδών του Κυρίου, ήτοι τον Σταυρό Του, κατά τον 98ο ψαλμό). Και κατά την Ανάσταση πρώτα η κιβωτός θα αναστηθεί και θα βγει από την πέτρα, και θα τεθεί στο όρος Σινά, και όλοι οι άγιοι θα συναχθούν προς αυτήν (την κιβωτό), εκεί αναμένοντας τον Κύριο, και αποφεύγοντες τον εχθρό (διάβολο)»...**<sup>38</sup> Κατά την Ανάσταση του Κυρίου, συνέβη το άχραντο σώμα Του πρώτο να αναστηθεί, από το πέτρινο μνημείο, εισάγοντάς μας στην νέα άφθαρτη και αθάνατη κτίση, ώστε να είναι ο Κύριος «**πρωτότοκος των νεκρών**», (Αποκ. 1:5). Και **το Σινά αντιστοιχεί στην τωρινή Ιερουσαλήμ** (Γαλ. 4:25) δηλ. στην πρόσκαιρη ζωή, στην οποία οι άγιοι συνάγονται γύρω από την κιβωτό, δηλ. μέσα στην Εκκλησία, στο μέσο της οποίας σωματικά παρίσταται πλέον ο Κύριος, μετά την Ανάστασή Του, διά των **Μυστηρίων**. Όπως συμβολικά λέει ο Ιωάννης, στην αρχή της Αποκάλυψης, ο Κύριος βρίσκεται στο μέσο κάθε λυχνίας δηλ. κάθε τοπικής Εκκλησίας (Απ. 1:13), ασφαλίζοντας έτσι τους πιστούς, που ξεφεύγουν από το διάβολο, σε αναμονή της ένδοξης 2ας Παρουσίας Του.

Όσο ηχούν οι σάλπιγγες ζούμε τις διεργασίες ενοποίησης της ανθρωπότητας που όμως προχωρούν στα τυφλά, ελεγχόμενες από τα ανθρώπινα πάθη και όχι την λογική της Χριστιανικής αγάπης, γι' αυτό και **υπάρχουν κλιμακούμενες συμφορές και στο εξωτερικό πεδίο**. Και επειδή περιορίζεται ο λόγος του Θεού, είτε λόγω διωγμού των διδασκάλων της Εκκλησίας όπως συνέβη στα κομμουνιστικά καθεστώτα, είτε λόγω αποστασίας, υπάρχουν όλο και πιο έντονες εξωτερικές οδυνηρές προειδοποιήσεις που συγχρόνως αποτελούν και προσωρινό φρένο στην κακία. Και αυτό γίνεται διότι ο Κύριος είπε ότι **αν οι μαθητές Του σιωπήσουν τότε «και οι λίθοι θα κραυγάζουν»**. (Λουκ. 19:40). Έτσι «οι λίθοι», σαν άλλοι κήρυκες της Αλήθειας, μιλούν με υλικές συμφορές, που έχουν κύρια αιτία<sup>39</sup> τα ανθρώπινα πάθη.

Είναι δυνατόν, επίσης, να έχουμε συνδυασμό και των δύο ειδών κηρυγμάτων: και αυτού που γίνεται μέσω ανθρώπων, και αυτού που γίνεται διά των «λίθων». Γράφεται πχ για τον

<sup>38</sup> Ο άγιος Επιφάνιος για την ζωή και τον θάνατο των προφητών: «*Οὗτος ὁ προφήτης πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ ἤρπασεν τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα καὶ ἐποίησεν αὐτὰ καταποθῆναι ἐν πέτρᾳ καὶ εἶπε τοῖς ἱερεῦσι τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις παρεστῶσιν· “ἀπεδήμησε κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ πάλιν ἐλεύσεται ἐν δυνάμει ἀγία. Καὶ τοῦτο σημεῖον ἔσται τῆς αὐτοῦ παρουσίας, ὅτε ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν”. Εἶπε δὲ αὐτοῖς, ὅτι τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδείς ἀναπτύξει ἔτι ἱερέων ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδείς ἀναπλώσει εἰ μὴ Ἀαρών. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθήσεται ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι τὸν κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες ἀνελεῖν αὐτὸν θέλοντα».*

<sup>39</sup> Στην πραγματικότητα τα πάθη είναι μοναδική αιτία, αλλά άλλοτε, όπως στους πολέμους, είναι πιο εμφανές αυτό, άλλοτε όπως στις φυσικές καταστροφές δεν φαίνεται, αλλά και εκεί αιτία είναι η υπερηφάνεια των ανθρώπων, που κινεί τον πνευματικό νόμο εναντίον τους. Διότι αυτοί νομίζουν είτε ότι δεν υπάρχει Θεός και Κρίση, είτε ότι ο Θεός τους δέχεται όλους χωρίς μετάνοια.



Ρώσο δια Χριστόν σαλό **άγιο Αλέξιο του Έλνατ** (+1937), ότι πριν τον Ρώσο-Φινλανδικό πόλεμο κραύγαζε: **«Ωχ προσευχηθείτε στο Θεό! Τι βροντές! Τι βροντές! Προσευχηθείτε στο Θεό!...»**<sup>40</sup>. Αυτά τα λόγια τα θυμήθηκαν οι πιστοί όταν ξέσπασε ο πόλεμος, και τους πήραν στο μέτωπο.



Στη δημοτική:

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

**12-1** Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα,

**12-2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἔκραζεν ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

**12-3** καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα,

**12-4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη.

**12-5** καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρυνα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἤρπασθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

**12-6** καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

**12-7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

**12-8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὗρέθη αὐτῷ ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

(Ουράνια σημεῖα: ἡ γυναίκα καὶ ὁ δράκοντας)

**12-1** Καὶ σημεῖο μεγάλο φάνηκε στον ουρανό: γυναίκα με περιβλήμα τον ἥλιο, καὶ ἡ σελήνη κάτω ἀπὸ τα πόδια της, καὶ πάνω στο κεφάλι της στεφάνι ἀπὸ δώδεκα ἀστέρες.

**12-2** Καὶ ἔχοντας παιδί στην κοιλία ἔκραζε ἀπὸ τους πόνους καὶ βασανιζόταν νὰ γεννήσει.

**12-3** Καὶ φάνηκε ἄλλο σημεῖο στον ουρανό, καὶ ἰδοὺ δράκοντας (όφις) μέγας, κόκκινος, που ἔχει ἑπτὰ κεφάλια καὶ δέκα κέρατα, καὶ πάνω στα κεφάλια του ἑπτὰ διαδήματα.

**12-4** Καὶ ἡ ουρὰ του σέρνει τὸ ἓνα τρίτο των ἀστέρων του ουρανοῦ καὶ τους ἔριξε στη γῆ. Καὶ ὁ δράκοντας στάθηκε μπροστὰ στη γυναίκα, που μέλλει νὰ γεννήσει, γιὰ νὰ καταφάει τὸ τέκνο της ὅταν τὸ γεννήσει.

**12-5** Καὶ γέννησε γιο ἀρσενικό (δηλ. με τὴν ἀληθινὴ ἀρρενωπότητα καὶ ἀνδρεία, αὐτὴν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ), ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ποιμαίνει ὅλα τα ἔθνη με ῥάβδο σιδερένια. Καὶ ἀρπάχτηκε τὸ τέκνο της πρὸς τὸ Θεὸ καὶ πρὸς τὸ θρόνο του.

**12-6** Καὶ τότε ἡ γυναίκα ἔφυγε στην ἔρημο ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπο ετοιμασμένο ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ νὰ τὴν τρέφουν ἐκεῖ χίλιες διακόσιες ἐξήντα ἡμέρες.

**12-7** Καὶ ἐγίνε πόλεμος στον ουρανό, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί του ἦρθαν νὰ πολεμήσουν με τὸ δράκο. Καὶ ὁ δράκος πολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοί του.

**12-8** Ἀλλὰ δὲν υπερίσχυσε, οὔτε βρέθηκε τόπος γι' αὐτὸν πια στον ουρανό.

<sup>40</sup> Ιερομάρτυρας Αυγουστίνος της Καλούγκα, Πέτρου Μπότση, 2013, σελ. 111.

**12-9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων, ὁ ὄφιν ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

**12-10** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν· ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

**12-11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

**12-12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

**12-13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα.

**12-14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

**12-15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφιν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

**12-16** καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

**12-17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

**12-9** Καὶ ρίχτηκε ὁ δράκοντας, ὁ ὄφιν ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, που ἀποκαλεῖται διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, αὐτὸς που πλανᾷ τὴν οἰκουμένη ὅλη, ρίχτηκε στὴ γῆ καὶ οἱ ἄγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.

**12-10** Καὶ ἀκούσα φωνὴ μεγάλη στὸν οὐρανὸ νὰ λέει. Τώρα ἐγίνε ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ του, γιατί ρίχτηκε ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, που τους κατηγορεῖ μπροστὰ στὸ Θεὸ μας ἡμέρα καὶ νύχτα.

**12-11** Καὶ αὐτοὶ τὸν νίκησαν χάρι στὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου καὶ χάρι στὸ λόγο τῆς μαρτυρίας τους, καὶ δὲν ἀγάπησαν τὴν ψυχὴ τους μέχρι τὸ θάνατο.

**12-12** Γι' αὐτὸ ἀς εὐφραίνεστε Οὐρανοὶ καὶ ὅσοι σ' αὐτοὺς κατασκηνώνετε. Ἀλλοίμονο στὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα, γιατί κατέβηκε ὁ Διάβολος πρὸς εσᾶς ἔχοντας θυμὸ μεγάλο, ἐπειδὴ ξέρεῖ ὅτι λίγο καιρὸ ἔχει.

**12-13** Καὶ ὅταν εἶδε ὁ δράκος ὅτι ρίχτηκε στὴ γῆ, καταδίωξε τὴ γυναῖκα που γέννησε τὸ ἀρσενικὸ παιδί.

**12-14** Καὶ δόθηκαν στὴ γυναῖκα δύο φτερούγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, γιὰ νὰ πετᾷ στὴν ἔρημο, στὸν τόπο τῆς, γιὰ νὰ τρέφεται ἐκεῖ ἕνα καιρὸ καὶ δύο καιροὺς καὶ μισὸ καιρὸ, μακριὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ φιδιού.

**12-15** Καὶ ἐβγαλε ὁ ὄφιν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πίσω ἀπὸ τὴ γυναῖκα νερὸ σαν ποταμὸ, γιὰ νὰ τὴν κάνει νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὸν ποταμὸ.

**12-16** Ἀλλὰ βοήθησε ἡ γῆ τὴν γυναῖκα, καὶ ἀνοίξε ἡ γῆ τὸ στόμα τῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸ που ἐβγαλε ὁ δράκος ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ.

**12-17** Καὶ τότε ὠργίστηκε ὁ δράκοντας κατὰ τῆς γυναῖκας καὶ ἐφυγε, γιὰ νὰ κάνει πόλεμο με τοὺς ὑπόλοιπους ἀπογόνους τῆς, που τηροῦν τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ που ἔχουν τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ.

## 2.1 Η γυναίκα στον Ουρανό.

Συνεχίζοντας την προφητική του αφήγηση, ο ευαγγελιστής Ιωάννης, παρουσιάζει στο 12ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αναδρομικά, συμβολικά και σύντομα, τον πνευματικό πόλεμο:

**«Και σημείο μεγάλο φάνηκε στον ουρανό: γυναίκα με περίβλημα τον ήλιο, και η σελήνη κάτω από τα πόδια της, και πάνω στο κεφάλι της ένα στεφάνι από δώδεκα αστέρες. Και έχοντας παιδί στην κοιλιά έκραζε από τους πόνους και βασανιζόταν να γεννήσει».** (12:1-2)

Η γυναίκα, και ο δράκος που θα δούμε μετά, εμφανίζονται αρχικά στον ουρανό, που σημαίνει ότι εκπροσωπούν οντότητες με πνευματική φύση. Η μεν γυναίκα εκπροσωπεί την Εκκλησία, που τα επί γης αγωνιζόμενα μέλη της (οι άνθρωποι) έχουν και υλική φύση, ο δε δράκων είναι ο διάβολος.

Λέει πάνω σ' αυτό το θέμα ο άγιος ιερομάρτυς Ιππόλυτος: **«Περί μεν λοιπόν του διωγμού και της θλίψης που γίνεται κατά της Εκκλησίας υπό του αντιπάλου (διαβόλου) και ο Ιωάννης λέει: και είδα σημείο μέγα και θαυμαστό, γυναίκα να έχει περιβληθεί τον ήλιο και η σελήνη κάτω από τα πόδια της»...** Και: **«Την μεν λοιπόν γυναίκα την περιβαλλόμενη με τον ήλιο σαφέστατα την Εκκλησία εδήλωσε, ντυμένη τον Λόγο του Πατρός, που λάμπει περισσότερο από τον ήλιο».**<sup>41</sup>

Ο Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας) λέει σχετικά: **«Η Εκκλησία είναι ντυμένη με το φως του Χριστού, και βαδίζει επάνω (μακριά) από την πρόσκαιρη δόξα. "Δικαιοσύνη", λέει, "θα ανατείλει στις μέρες Του, και αφθονία ειρήνης, μέχρι να εκλείψει η σελήνη", ή να συντελεσθεί».**<sup>42</sup> Δηλ. η Εκκλησία λάμπει μέσα στο φως του Χριστού, πάνω από την φυσική τάξη πραγμάτων και τη "λογική" της, η οποία, όπως η σελήνη, έμμεσα μεταφέρει κάποια αχνή γνώση Θεού, διότι έχει μεταβαλλόμενο και ασθενικό «φως» ή αξία. Και είναι βέβαια οι πνευματικές αξίες πολύ ανώτερες των γήινων, επειδή η ψυχή είναι ασύγκριτα ανώτερη από το σώμα: **«διότι τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμο όλο κερδίσει, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθεί; ή τι (έχει) να δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού»;** (Ματθ. 16:26).

Επειδή η Εκκλησία στηρίζεται στην άμεσα αποκαλυφθείσα σ' αυτήν αλήθεια του Θεού, δεν γράφεται ότι στηρίζεται (στέκεται) πάνω στην σελήνη, αλλά ότι την έχει κάτω από τα πόδια της: **«η σελήνη υποκάτω των ποδών αυτής».**<sup>43</sup> Πάντως ο ίδιος Θεός έφτιαξε και τα δύο, πνεύμα<sup>44</sup> και σώμα, ουρανό και γη, και δεν είναι ο υλικός κόσμος δημιουργημα κάποιου «κακού θεού», όπως μυθολογούν μερικοί, αλλά και δι' αυτού δοξάζεται ο Θεός. **«Θα δω τους ουρανούς έργα των δακτύλων Σου, σελήνη και αστέρες, τα οποία Συ (ο Θεός) εθεμελίωσες»**, λέει ο 8ος ψαλμός. Και: **«ας αινέσουν Αυτόν (τον Θεό) οι ουρανοί και η γη, η θάλασσα και πάντα τα έρποντα σ' αυτήν»**, προτρέπει ο 68ος ψαλμός.

Επειδή ο Ιωάννης ξεχωρίζει την σελήνη από τον δράκοντα, αυτό σημαίνει ότι δεν την κατατάσσει μαζί με αυτόν, δηλ. δεν την θεωρεί κακή από τη φύση της. Απλώς ό,τι σημαίνεται δι' αυτής, δηλ. η γνώση του Θεού που προέρχεται από τη μελέτη των δημιουργημάτων, μπορεί έμμεσα και σε μικρό βαθμό να φωτίσει τον δρόμο προς τον αληθινό Θεό. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω των θεολογικών μηνυμάτων της στηριζόμενης στις φυσικές παρατηρήσεις φιλοσοφίας, η οποία έχει μικρή αξία και πρόσκαιρη δόξα (ακτινοβολία) όπως πρόσκαιρος είναι όλος ο φυσικός κόσμος και μεταβαλλόμενη διαρκώς η γνώση του. Δίδονται όμως ευκαιρίες να γνωσθεί, και έτσι,

<sup>41</sup> Αγίου Ιππολύτου για τον Αντίχριστο: «...περι μεν οὖν τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς θλίψεως τῆς γινομένης ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου καὶ Ἰωάννης φησὶν: "καὶ εἶδον σημεῖον μέγα καὶ θαυμαστόν, γυναῖκα περιβεβλημένην τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς"... «τὴν μεν οὖν "γυναῖκα τὴν περιβεβλημένην τὸν ἥλιον" σαφέστατα τὴν ἐκκλησίαν ἐδήλωσεν, ἐνδεδυμένην τὸν λόγον τὸν πατρῶον ὑπὲρ ἥλιον λάμποντα».

<sup>42</sup> Αναφέρεται στον 71ο ψαλμό, που προφητεύει για τον Κ. Ιησοῦ Χριστό: «ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη».

<sup>43</sup> Και το σωστό είναι να αγιογραφείται η σελήνη σε μια απόσταση κάτω από τα πόδια της Γυναίκας-Εκκλησίας.

<sup>44</sup> Το πνεῦμα ονομάζεται και ψυχή προκειμένου περί ανθρώπων.



η σοφία του Δημιουργού. Αλλά όλα αυτά, καθώς και η γνώση του Θεού από τη νομική λατρεία στην οποία το άγιο ήταν κοσμικό (Εβρ. 9:1) και όσα τελούνταν εκεί ήταν σκιά των επουρανίων, είναι πολύ κατώτερα των πνευματικών τα οποία ζει και εργάζεται η Εκκλησία.

Το θέμα είναι σχετικό με την εργασία του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά (1296-1356) για την θέση της κατά κόσμον λογικής και σοφίας προς την αποκαλυμμένη αλήθεια της Εκκλησίας, με αφορμή τις αντίθετες απόψεις του άγευστου θείας χάριτος Καλαβρού μοναχού Βαρλαάμ. Γράφει ο γέροντος Θεόκλητος Διονυσιάτης (1916-2006): «Ο άγιος Γρηγόριος απαντώντας στους ισχυρισμούς του μοναχού Βαρλαάμ, ότι διά του «λόγου» γνωρίζουμε τα θεία και ομοιωνόμαστε με τον Θεό, λέει, κατά τον απόστολο, ότι **«καλόν διά της χάριτος να βεβαιώνεται η καρδιά»**. **Με τον (φιλοσοφικό) λόγο, πώς είναι δυνατόν να αποδείξει κανείς το αγαθόν που είναι υπέρ λόγον;** Εκείνοι που θεμελιώνονται στις λογικές αποδείξεις θα ανατραπούν ασφαλώς από άλλους. Διότι **«λόγω παλαίει πας λόγος»**. Δηλαδή είναι αδύνατον να παραμείνουν σταθερές οι διά του λόγου αποδείξεις, όπως το απέδειξαν **«οι Ελλήνων παῖδες και οι κατ' εκείνους σοφοί, με το να ανατρέπουν αλλήλους και υπ' αλλήλων να ανατρέπονται»**...

Ο Βαρλαάμ επέμενε ότι οι εικόνες των λόγων της Δημιουργίας - οι οποίες ήσαν μέσα στον δημιουργικό νου, του Θεού, - βρίσκονται μέσα μας, και διά της γνώσης των όντων, (με φιλοσοφικό τρόπο) όπως εγράφη πριν, επανερχόμαστε στο **«κατ' εικόνα»**. Αλλά ο θείος Παλαμάς ερωτά: **Τι είναι εκείνο το οποίο εξαχρείωσε την μέσα μας εικόνα; Δεν είναι η αμαρτία «και η περί του πρακτέου άγνοια και περιφρόνηση»;** Γιατί δεν την βλέπομε να υπάρχει μέσα μας τυπωμένη, χωρίς να το διδαχθούμε; Δεν γίνεται αυτό επειδή την διέστρεψε το παθητικό της ψυχής, το διορατικό έχασε τη λάμψη του και μας απομάκρυνε από την αρχέτυπο (στους πρωτοπλάστους) ωραιότητα; **Το μόνο λοιπόν μέσον, διά του οποίου επανερχόμαστε στον Θεό, φθάνομε σε αληθογνωσία και ανακτάμε το «κατ' εικόνα», είναι η φυγή της αμαρτίας, η εργασία των εντολών, η αδιάλειπτος προσευχή και η αληθινή θεωρία του Θεού. Διότι χωρίς καθαρότητα της ψυχής, πάσα φυσική φιλοσοφία είναι αδύνατον να απαλλάξει τον άνθρωπο της ανοησίας.** Ενώ αντίθετα η ψυχή που καθαρίζεται από τα πονηρά ήθη, αποκτάει την σοφία που νικάει τον κόσμο και **«είναι αιώνια αγαλλόμενη μαζί με τον μόνο σοφό Θεό»**. Το να επιδίδεται κανείς καθ' όλο τον βίο του στις φυσικές επιστήμες **«είναι αίρεση Ελληνική»**. Διότι και οι Στωϊκοί θεωρούν τέλος πάσης σπουδής την (κοσμική) επιστήμη». <sup>45</sup>

Η Εκκλησία, λοιπόν, παριστάνεται στην Αποκάλυψη, από μία περίλαμπρη από το φως του Χριστού γυναίκα, με στεφάνι δώδεκα αστέρων, δηλ. με κορυφαία δοξασμένα στελέχη της, δεύτερους φωτοδότες μετά τον ήλιο-Χριστό, τους 12 αποστόλους. **«Το να λέγει δε "επάνω στην κεφαλή της στεφάνι από δώδεκα αστέρες" δηλώνει τους δώδεκα αποστόλους, διά των οποίων ιδρύθηκε η Εκκλησία»**, εξηγεί ο άγιος Ιππόλυτος. <sup>46</sup>

Ο ήλιος και η σελήνη θα σκοτισθούν μετά την μεγάλη θλίψη των χρόνων της τυραννίας του τελικού Αντιχρίστου: **«Άμεσα δε, μετά την θλίψη των ημερών εκείνων, ο ήλιος θα σκοτισθεί και η σελήνη δεν θα δώσει το φέγγος της, και οι αστέρες θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευθούν»**... (Ματθ. Κδ 29). Τότε αυτά θα γίνονται φανερά, στον αισθητό κόσμο που μας περιβάλλει, όπως θα υπάρχουν και αντίστοιχα τρομακτικά συμβάντα στη γη, οπότε οι άνθρωποι βλέποντάς τα και ακούγοντας τον φοβερό ήχο της ταραγμένης θάλασσας, σχεδόν θα ξεψυχούν από τον φόβο τους. <sup>47</sup>

Κατά την Σταύρωση του Χριστού έγινε ανάλογο φαινόμενο σκοτεινιάσματος του ήλιου και της σελήνης μεταξύ 6ης και 9ης ώρας της ημέρας **«ότε σκότος εγένετο επί πάσαν την γην»**,

<sup>45</sup> Γέροντος Θεοκλήτου Διονυσιάτου: «Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο βίος και η θεολογία του», εκδόσεις Σπηλιώτη, από το «κατ' εικόνα και η ελληνική φιλοσοφία», σ. 88-90.

<sup>46</sup> «...Τὸ δὲ λέγειν "ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα" δηλοῖ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, δι' ὧν καθιδρύεται ἡ ἐκκλησία». (Αγίου Ιππολύτου για τον Αντίχριστο).

<sup>47</sup> Βλ. Λουκ. 21:25-26, Μάρ. 13:24 κλπ.

(Μαρ. 15:33), όπως και σεισμός και ανάσταση πολλών δικαίων, σχίσιμο του καταπετάσματος του ναού κλπ. Ο απόστολος Πέτρος στην πρώτη ομιλία του, μετά την Πεντηκοστή, προς το πλήθος των Ιουδαίων, εξήγησε ότι ο φωτισμός των αποστόλων κατά την ημέρα αυτή, οπότε έλαβαν και το χάρισμα να μιλάνε σε όλες τις γλώσσες, ήταν προειπωμένος από τον **προφήτη Ιωήλ**, ο οποίος επίσης προφήτευσε ότι **«ο ήλιος θα μεταστραφεί σε σκότος και η σελήνη σε αίμα πριν να έλθει η ημέρα Κυρίου η μεγάλη και επιφανής (της 2ας Παρουσίας)»**, καθώς αναφέρεται στις Πράξεις των αποστόλων (Πρ. 2:14-20). Για το ίδιο γεγονός μας μίλησε στην έκτη σφραγίδα η Αποκάλυψη: **«Και είδα όταν (το Αρνίο - Χριστός) άνοιξε τη σφραγίδα την έκτη, και έγινε σεισμός μεγάλος. Και ο ήλιος έγινε μαύρος σαν σάκος τρίχινος και η σελήνη όλη έγινε σαν αίμα. Και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη όπως η συκιά ρίχνει τα άγουρα πρώιμα σύκα της, όταν σείεται από δυνατό άνεμο»**. (Απ. 6:12-13). Εκεί εξηγήσαμε<sup>48</sup> ότι στα γεγονότα αυτά υπάρχει ερμηνεία πνευματική εκτός από την προφανή εξωτερική τους περιγραφή. Οι σφραγίδες μιλάνε γενικότερα, δεν εστιάζονται στα παγκόσμια γεγονότα, στα οποία εστιάζονται οι σάλπιγγες, όμως τα αναφέρουν γιατί ο πνευματικός νόμος, από τον οποίο εξαρτώνται και αυτά, είναι ίδιος παντού και πάντα.

Παρατηρούμε ότι στην 6η σφραγίδα **«οι αστέρες του ουρανού»** πέφτουν όταν η ανθρωπότητα βρίσκεται υπό την επήρεια των γεγονότων της συντελείας. Αντίθετα στην πνευματική ανακεφαλαίωση, που κάνει ο Ιωάννης με το όραμα της γυναίκας και του δράκου στον ουρανό, οι αστέρες παρασύρονται από την ουρά του δράκου πριν αυτός προσπαθήσει να εμποδίσει τη γέννηση του Χριστού: **«Και η ουρά του σέρνει το ένα τρίτο των αστέρων του ουρανού και τους έριξε στη γη. Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα, που μέλλει να γεννήσει, για να καταφάει το τέκνο της όταν το γεννήσει»**. Επομένως για το όραμα αυτό του Ιωάννη αστέρες είναι οι άγγελοι, ενώ στην έκτη σφραγίδα, επειδή αναφέρεται στην εποχή της μεγάλης αποστασίας στο τέλος του κόσμου, οι αστέρες είναι άνθρωποι διότι είδαμε ότι η πτώση των αγγέλων είχε ήδη συμβεί προ πολλού χρόνου. Επειδή όμως υποκινητής της πτώσης είναι και στις δύο περιπτώσεις ο δράκος - διάβολος, και η πράξη (αποστασία) είναι πνευματικά η ίδια, γι' αυτό, ενίοτε, οι Πατέρες θεωρούν ότι το όραμα στον ουρανό αναφέρεται και στις δύο πτώσεις, αγγέλων και ανθρώπων. Ο Ιωάννης δεν παραλείπει να συνδυάσει αυτά τα γεγονότα (της πτώσης των αγγέλων αρχικά και των ανθρώπων κατόπιν) με το να παρουσιάσει **τον κυρίως πνευματικό πόλεμο** με πρωτοστάτη τον Αρχάγγελο Μιχαήλ να γίνεται αργότερα, μετά την φυγή της Εκκλησίας στην έρημο, δηλ. μετά την ενανθρώπιση του Κυρίου. (Απ. 12:6-7). Για το λόγο αυτό αναφέρει ότι όχι μόνο ο Αρχάγγελος Μιχαήλ με τους αγγέλους του, αλλά και οι μάρτυρες νίκησαν τον διάβολο (12:11), που γι' αυτούς είναι πολύ αρχαιότερος: **«ο δράκοντας, ο όφης ο μεγάλος, ο αρχαίος»...** (12:9). Συνεχίζουμε στο όραμα.

Μερικοί ερμηνευτές θεωρούν, αποκλειστικά, σαν γυναίκα του οράματος, την Παναγία μητέρα του Κυρίου. Ο Ιωάννης όμως αναφέρει ότι η γυναίκα **«έχοντας παιδί στην κοιλιά έκραζε από τους πόνους και βασανιζόταν να γεννήσει»**, το οποίο δεν ισχύει για την Θεοτόκο Μαρία, η οποία συνέλαβε, χωρίς ηδονή,<sup>49</sup> εκ Πνεύματος Αγίου, και επομένως εκτός των πόνων της φυσικής τάξης, κατά το **«όπου βούλεται Θεός νικάται φύσεως τάξις»**. Το καταδικαστικό: **«με λύπες θα γεννήσεις τέκνα»** που βάρυνε την Εύα<sup>50</sup> και τις άλλες απογόνους της, δεν μπορούσε να ισχύσει στη Θεοτόκο. Ο **άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός** επεξηγεί για τη γέννηση του Χριστού εκ της Παρθένου, ότι αυτά που οφείλονται στην γέννησή

<sup>48</sup> Βλ. τεύχος Β της ερμηνείας της Αποκάλυψης υπό ΛΜΔ, σελ. 80: [www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](http://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)

<sup>49</sup> Αγίου Ιω. Δαμασκηνού, έκδοσις ακριβής της Ορθοδόξου πίστεως: **«Και ό λόγος σάρξ άτρέπτως έγένετο έκ πνεύματος άγιου και Μαρίας τής άγίας άειπαρθένου και θεοτόκου και μεσίτης θεού και ανθρώπων χρηματίζει ό μόνος φιλόανθρωπος, ούκ έκ θελήματος ή έπιθυμίας ή συναφείας άνδρός ή γεννήσεως ένηδόνου έν τή άχράντω μήτρα τής παρθένου συλληφθείς, άλλ' έκ πνεύματος άγιου και τής πρώτης του Αδάμ γενέσεως»...**

<sup>50</sup> **«...και τή γυναικι είπε (ό Θεός): πληθύνων πληθυνώ τās λύπας σου και τόν στεναγμόν σου· έν λύπαις τέξη τέκνα, και πρός τόν άνδρα σου ή άποστροφή σου, και αύτός σου κυριεύσει»**. (Γεν. 3:16)

Του από γυναίκα γίνονται κατά τους νόμους της φύσης, ενώ αυτά που οφείλονται στην επέμβαση του Θεού, για να γεννηθεί χωρίς γήινο πατέρα, είναι υπερφυσικά δηλ. δεν υπόκεινται στην φυσική τάξη, και μεταξύ αυτών είναι ότι γεννάται ανώδυνα: **«Τίκεται χωρίς πατέρα από γυναίκα αυτός που από τον Πατέρα δεν έχει μητέρα. Και κατά μεν τον (φυσικό) νόμο της κύησης γίνεται ό,τι είναι από γυναίκα, κατά δε τον υπερφυσικό τρόπο γέννησης ό,τι είναι άνευ πατρός. Και ό,τι μεν (συμβαίνει) κατά τον συνήθη χρόνο (εννεάμηνο), αυτό γίνεται κατά τον νόμο της κύησης, ό,τι δε (γεννάται) ανώδυνα, αυτό ξεπερνά τον θεσμό της γέννησης. Διότι σ' αυτήν που δεν προηγήθηκε ηδονή, ούτε ωδίνη ακολούθησε κατά τον προφήτη (Ησαΐα) που λέει: «πριν να έχει ωδίνες έτεκε», και πάλι «πριν να έλθει ο καιρός των ωδίνων, εξέφυγε και έτεκε άρρενα».**<sup>51</sup> Και ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος βεβαιώνει για τον Χριστό: **«Γεννήθηκε ανώδυνα επειδή αφθάρτως (εκ Πνεύματος Αγίου) συνελήφθη».**<sup>52</sup>

Για την ερμηνεία των Καππαδοκών αγίων γράφεται: **«Η Υπεραγία Θεοτόκος, η Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είναι ο τύπος (όλης) της Εκκλησίας. Η γυναίκα που αναφέρεται εδώ είναι τόσο η Θεοτόκος όσο και η Εκκλησία που εικονίζεται από αυτήν... Οι δύο κύριοι ερμηνευτές Ανδρέας και Αρέθας Καισαρείας μιλούν και για τις δύο απεικονίσεις»...**<sup>53</sup>

Ο άγιος Μεθόδιος επίσκοπος Πατάρων κάνει την εξής ανάλυση: **«Η γυναίκα η περιβαλλόμενη τον ήλιο είναι η Εκκλησία. Και ό,τι για εμάς είναι το ένδυμα που μας σκεπάζει, αυτό για την Εκκλησία είναι το φως. Και ό,τι είναι για εμάς ο χρυσός ή οι πολύτιμοι λίθοι, αυτό είναι για εκείνη τα άστρα, άστρα δε τα καλύτερα και εμφανέστερα. Πατά επάνω στην σελήνη. Σελήνη πρέπει να εννοήσομε συμβολικά την πίστη εκείνων που αποκαθαίρονται από τη φθορά με το λουτρό του Βαπτίσματος επειδή από την Σελήνη εξαρτάται το νερό. Επιβλέπει την πίστη μας η Εκκλησία και την είσοδό μας σ' αυτήν και ωδίνει και αναγεννά, και τους ψυχικούς (φίλαυτους) και ζωώδεις τους κάνει πνευματικούς, και μορφώνει μέσα τους το Χριστό... Είναι ανάγκη να ομολογούμε ότι η Εκκλησία είναι εκείνη που ωδίνει και γεννά τους απολυτρωμένους, όπως λέει το Πνεύμα στον Ησαΐα: **Πριν την ωδίνουσα τεκείν... εξέφυγεν και έτεκεν άρσεν** (Ησ. 66:7-8). **Από ποιον ξέφυγε; Από τον δράκοντα, για να γεννήσει η πνευματική Σιών τον λαό τον άρρενα... Ώστε στον καθένα μέσα πρέπει να γεννηθεί ο Χριστός νοητός (πνευματικά). Και η Εκκλησία φλέγεται από επιθυμία γι' αυτό και πονάει για μας, μέχρι να γεννηθεί μέσα μας ο Χριστός. Έτσι καθένας από τους αγίους με το να μετέχει στον Χριστό γίνεται Χριστός (κατά χάριν)».**<sup>54</sup>**

Ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος λέει ότι κατά την Δευτέρα Παρουσία, όταν θα διανοιγούν τα βιβλία της συνείδησης καθενός ανθρώπου, τότε οι μεν αμαρτωλοί θα στερηθούν την Ουράνια Βασιλεία, ενώ οι άγιοι θα φανερώσουν τον μέσα τους κρυπτόμενο Χριστό, ο οποίος θα λάμψει όπως ο ήλιος, και θα αποκτήσουν με τελειότητα την ομοίωση προς τον Ύψιστο: **«Όταν θα διανοιγούν τα βιβλία της συνείδησης των αγίων, πρόσεχε, θα λάμψει ο μέσα τους κρυμμένος Χριστός ο Θεός, όπως έλαμψε προ των αιώνων εκ του Πατρός, και θα γίνουν οι άγιοι όμοιοι προς τον Ύψιστο. Από πού δηλώνεται αυτό; Άκουσε τον ίδιο τον Σωτήρα να το λέει: Τότε θα λάμψουν οι δίκαιοι ως ο ήλιος. Ποιον όμως άλλο καιρό ή ήλιο λέει, παρά αυτόν πάντως (τον καιρό της Συντελείας) που είπαμε, και τον Εαυτόν του,**

<sup>51</sup> «Τίκεται γάρ άπάτωρ έκ γυναικός ό έκ πατρός άμήτωρ· και ό,τι μεν έκ γυναικός νόμω κυήσεως, ό,τι δέ άνευ πατρός, ύπερ φύσιν γεννήσεως· και ό,τι μεν τώ είθισμένω χρόνω (τόν γάρ έννεαμηνιαίον τελέσας και τώ δεκάτω έπιβάς γεννάται), νόμω κυήσεως· ό,τι δέ ανωδίνως, ύπερ θεσμόν γεννήσεως· **ής γάρ ήδονή ού προηγήσατο, ούδ' έ ωδίν έπηκολούθησε,** κατά τόν προφήτην τόν λέγοντα· «Πριν ώδίνησεν, έτεκε», και πάλιν· «Πριν έλθειν τόν καιρόν τών ώδίνων, εξέφυγε και έτεκεν άρσεν». (Ιω. Δαμασκηνού, έκδοσις ακριβής της Ορθοδόξου πίστεως, τ.2 87ο).

<sup>52</sup> **«Έγεννήθη ανωδίνως, επειδή αφθάρτως συνείληπται. Έν παρθένω σαρκί καταβέβληται, ούχ ύπό σαρκός, άλλ' ύπό Αγίου Πνεύματος».** (Οσίου Εφραίμ του Σύρου έργα, τ. 6ος, έκδοση: Περιβόλι της Παναγίας 1995)

<sup>53</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση» σελ. 202.

<sup>54</sup> Από το ως άνω βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 204.



που μόνος ονομάζεται ήλιος της δικαιοσύνης και στους δικαίους μόνο ανατέλλει και λάμπει; Και αυτό ο επιστήθιος και αγαπημένος του Χριστού μαθητής (Ιωάννης ο Θεολόγος) φανερότερα διατρανώνει λέγοντας: **Αδελφοί τώρα τέκνα Θεού είμαστε, αλλά δεν φανερώθηκε ακόμη τι θα γίνουμε. Γνωρίζουμε, όμως, ότι όταν φανερωθεί, θα γίνουμε όμοιοι με Αυτόν. Και ο Παύλος: Τώρα έχω μερική γνώση, αλλά τότε θα έχω την ίδια γνώση (του εαυτού μου) με την οποία και εγώ έγινα γνωστός (στον Θεό).**<sup>55</sup>

Συνοψίζοντας όσα αναφέρθηκαν ήδη, λέμε ότι **η γυναίκα του οράματος του Ιωάννη είναι η Εκκλησία**, της οποίας άχραντη εικόνα είναι η Θεοτόκος, η οποία γέννησε ανώδυνα, και επομένως δεν περιορίζεται στην σωματική γέννηση του Χριστού το συγκεκριμένο εδάφιο, αλλά αναφέρεται στην, έχουσα αυτήν ως κέντρο, **πνευματική γέννηση του Χριστού μέσα σε κάθε μέλος της Εκκλησίας.**

Όταν οι Χριστιανοί πιστεύουν ολόψυχα στον Κύριο Ιησού Χριστό και βρίσκονται σε κατάσταση θερμής μετάνοιας, τότε, λέει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, συλλαμβάνουν όπως η Παρθένος τον Θεό Λόγο στις καρδιές τους: **«...Συλλαμβάνομε, ως ειπώθηκε, τον Λόγο του Θεού στις καρδιές μας, όπως η Παρθένος, φέροντας δηλ. παρθένες και αγνές τις δικές μας ψυχές. Και όπως εκείνην που ήταν ψηλότερα από κάθε μύμο (ψεγάδι), δεν την κατάκαψε το πυρ της Θεότητας, έτσι ούτε εμάς καταφλέγει, αγνές και καθαρές φέροντας τις ψυχές μας, αλλά γίνεται σε εμάς δροσιά εξ ουρανού και πηγή ύδατος και ρυάκι αθανάτου ζωής. Ότι δε και εμείς δεχόμαστε καθ' όμοιον τρόπο το άστεκτο (αφόρητο) πυρ της Θεότητας, άκουσε τον Κύριο να λέει **πυρ ήλθα να βάλω στη γη. Ποιο άλλο παρά το ομοούσιο Πνεύμα της Θεότητός Του, μετά του οποίου συνεισέρχεται και θεωρείται μαζί με τον Πατέρα και Αυτός (ο Υιός) και μένει μέσα μας; Επειδή δε μία φορά σαρκώθηκε ο Λόγος του Θεού από την Παρθένο και γεννήθηκε σωματικά από αυτήν με τρόπο ανέκφραστο και πέρα από κάθε λογική, πάλι δε να σαρκωθεί Αυτός ή σωματικά να τεχθεί από τον καθένα μας είναι απαράδεκτο, τι κάνει; Εκείνη την άχραντο σάρκα Του την οποία προσέλαβε εκ των αγνών λαγόνων της παναχράντου Μαρίας και Θεοτόκου, με την οποία και ετέχθη σωματικά, από την ίδια μεταδίδει σε εμάς για τροφή· και αυτήν τρώγοντας, όλον τον σαρκωθέντα Θεόν και Κύριόν μας Ιησούν τον Χριστόν, τον Υιό του Θεού και Υιόν της παρθένου και πανάμωμης Μαρίας, τον καθήμενο εις τα δεξιά του Θεού και Πατρός, καθένας από εμάς τους πιστούς που άξια τρώγουν αυτή τη σάρκα Του, έχομε μέσα μας, κατά το λεχθέν από Αυτόν: **Ο τρώγων Μου την σάρκα και πίνων Μου το αίμα σε Εμένα μένει και Εγώ σ' αυτόν**»<sup>56</sup> ...****

<sup>55</sup> «*Ἐν δὲ τῷ διανοιγῆναι τὰς τοῦ συνειδότος τῶν ἁγίων βίβλους, πρόσεχε, λάμπει ὁ νῦν ἀποκεκρυμμένος ἐν αὐτοῖς Χριστός ὁ Θεός, ὡς ἔλαμψε πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἔσονται οἱ ἅγιοι ὅμοιοι τῷ Ὑψίστῳ. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἄκουσον τοῦτο λέγοντος: “Τότε ἐκλάμπουσιν οἱ δίκαιοι ὡς ὁ ἥλιος”. Ποῖον δὲ ἄλλον λέγει καιρὸν ἢ ἥλιον, εἰ μὴ πάντως ὄνπερ εἰρήκαμεν, καὶ ἑαυτὸν τὸν ἥλιον δικαιοσύνης μόνον ὀνομαζόμενον καὶ ἐν δίκαιος μόνον ἀνατέλλοντα καὶ ἐκλάμποντα; Καὶ τοῦτο ὁ ἐπιστήθιος καὶ Χριστοῦ μαθητῆς ἡγαπημένος ἐκδηλότερον διατρανοῖ λέγων: “**Ἀδελφοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, ἀλλ’ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι, ἐὰν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα**”. Καὶ ὁ Παῦλος: “**Νῦν γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην**”». (Ἔργα, τόμος Β΄, Βίβλος των ηθικῶν, λόγος Α, 1β).*

<sup>56</sup> «*Τοιγαροῦν καὶ ὀλοψύχως πιστεύοντες καὶ μετανοοῦντες θερμῶς, συλλαμβάνομεν, ὡς εἴρηται, τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὡς ἡ Παρθένος, παρθένοισι δηλαδὴ καὶ ἀγνάσι ἐπιφερόμενοι τὰς ἰδίας ψυχάς· καὶ καθάπερ ἐκείνην ὑπεράμωμον οὖσαν τὸ πῦρ οὐ κατάφλεξε τῆς θεότητος, οὕτως οὐδὲ ἡμᾶς ἀγνάσι καὶ καθαρὰς ἐπιφερομένους τὰς καρδίας καταφλέγει, ἀλλὰ δρόσος ἢ ἐξ οὐρανοῦ καὶ πηγὴ ὕδατος καὶ ἀθανάτου ζωῆς ῥεῖθρον ἐν ἡμῖν γίνεται. Ὅτι δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ ἄστεκτον πῦρ τῆς θεότητος ὡσαύτως δεχόμεθα, ἄκουσον τοῦ Κυρίου λέγοντος: “**Πῦρ ἤλθον βαλεῖν ἐπὶ τῆς γῆς**”. Ποῖον ἄλλο, εἰ μὴ τὸ ὁμοούσιον αὐτοῦ τῆς θεότητος Πνεῦμα, μεθ’ οὗ συνεισέρχεται καὶ συνθεωρεῖται σὺν τῷ Πατρὶ καὶ αὐτός καὶ ἔνδον ἡμῶν γίνεται; Ἐπεὶ δὲ ἅπασι ἐσαρκώθη ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς Παρθένου καὶ σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθη ἀφράστως καὶ ὑπὲρ λόγον, πάλιν δὲ σαρκῶσθαι ἢ σωματικῶς τίκεσθαι αὐτὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐξ ἐνός ἐκάστου ἡμῶν, τί ποιεῖ; Ἐκείνην αὐτοῦ τὴν ἄχραντον σάρκα, ἣν προσελάβετο ἐξ ἀγνῶν λαγόνων τῆς παναχράντου Μαρίας καὶ θεοτόκου, μεθ’ ἧς καὶ ἐτέχθη σωματικῶς, ἐξ αὐτῆς μεταδίδωσιν ἡμῖν εἰς βρῶσιν· καὶ τρώγοντες αὐτήν, ὅλον τὸν σαρκωθέντα Θεόν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸν τῆς παρθένου καὶ πανάμωμου Μαρίας, τὸν ἐν δεξιᾷ καθήμενον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ἕκαστος ἡμῶν τῶν πιστῶν τῶν ἀξίως ταύτην ἐσθιόντων τὴν σάρκα αὐτοῦ, ἐν ἡμῖν ἔχομεν, κατὰ τὸ ὑπ’*

**2.2. Ο δράκων στον Ουρανό.** Υψηλά νοήματα περιέχουν τα απλά σύμβολα που βλέπει ο Ιωάννης, καθώς συνοδεύονται από βαρυσήμαντο δογματικά λόγο. Επειδή κατάλληλος τόπος εκτύλιξης των πνευματικών γεγονότων είναι ο πνευματικός ή ουράνιος κόσμος, στον «ουρανό» παρατηρεί ο Ιωάννης να εκτυλίσσεται το όραμα, που είναι μεγίστης σημασίας για την σωτηρία των πιστών: **«σημείο μέγα φάνηκε στον ουρανό»**. Αφού είπε: **«Και έχοντας (η γυναίκα) παιδί στην κοιλιά έκραζε από τους πόνους και βασανιζόταν να γεννήσει»**, συνεχίζει την περιγραφή ο Ιωάννης: **«Και φάνηκε άλλο σημείο στον ουρανό, και ιδού δράκοντας (όφεις) μέγας, κόκκινος, που έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα, και πάνω στα κεφάλια του επτά διαδήματα»**. (12:3)

Τρία θηρία παρατηρεί ο Ιωάννης, λέει ο **άγιος Οικουμένιος**, αυτό που βλέπει εδώ στον ουρανό, και δύο ακόμη που αναφέρονται στο επόμενο κεφάλαιο, εκ των οποίων το ένα βγαίνει από τη θάλασσα (13:1), το δε άλλο προβάλλει από τη γη (13:11): **«Είδε ο θεσπέσιος ευαγγελιστής (και συγγραφέας της Αποκάλυψης) σημείο στον ουρανό. Και ιδού λέει δράκος κόκκινος, μας αφηγείται δε, να έχει δει από τη θάλασσα θηρίο να ανεβαίνει όμοιο με πάρδαλη. Μετά, στην επόμενη οπτασία, βλέπει πάλι άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη που έχει δύο κέρατα (σαν) αρνιού. Τρία λοιπόν συνολικά είδε θηρία. Το μεν πρώτο στον ουρανό, το δε δεύτερο από την θάλασσα, το δε τρίτο από τη γη. Το μεν (πρώτο) είναι ο αρχέκακος δράκων, ο αποστατήσας και αυθαδιάσας κατά του Θεού του παντοκράτορος, ο Σατανάς»**<sup>57</sup> ...

Ερμηνεύοντας τους ψαλμούς ο ιερός Χρυσόστομος λέει ότι, όπως ο προφήτης Ησαΐας, δεν παραιτούμαστε από την αλληγορική ερμηνεία του «δράκοντος», διά του οποίου δηλώνονται κατ' αρχάς τα μεγάλα κήτη: **«Επειδή και με τον Ιώβ βρίσκομε τον Θεό να διαλέγεται: Θα παρασύρεις λέει τον δράκοντα με άγκιστρο; Αυτός αφού πλάσθηκε από τον Θεό, υπερηφανευθείς όμως κατά του Δημιουργού του, παραδόθηκε σε εμπαιγμό. Περί του οποίου πάλι ο Θεός προς τον Ιώβ διαλεγόταν: Δεν υπάρχει πάνω στη γη όμοιο προς αυτόν (τον δράκοντα) που να περιπαίζεται από τους αγγέλους, δηλ. τους δικαίους. Διότι αυτοί για την αρετή τους και επειδή ανέβηκαν σε τάξη αγγελική, περιπαίζουν τον (δράκοντα - Σατανά) που για την κακία του ξέπεσε από την τάξη εκείνη. Και ο Κύριος έδωσε εξουσία στους μαθητές Του να πατούν πάνω σε όφεις και σκορπιούς και πάνω σ' όλη τη δύναμη του Εχθρού (Σατανά). Και αλλού λέει: Εσύ συνέτριψες τις κεφαλές των δρακόντων πάνω στο νερό. Και είναι φυσικό να μας τον θυμίζει (τον δράκοντα) στον λόγο για την θάλασσα, επειδή και ο βίος ο δικός μας είναι σαν αλμυρός, και από όλες τις πλευρές δέχεται κτυπήματα και ταρακουνιέται από άγρια κύματα»**.<sup>58</sup>

Το μεγάλο φίδι όταν είναι ισχυρό και φαρμακερό ονομάζεται δράκος, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Για την ανάλογη, κακοποιού δράση του, στο πνευματικό πεδίο, χρησιμοποιείται

---

αυτοῦ εἰρημένον· **“Ο τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει καγῶ ἐν αὐτῷ”**, μηδέποτε ἐξ ἡμῶν προερχόμενον ἢ σωματικῶς γεννώμενον καί χωριζόμενον ἀφ’ ἡμῶν». (Βίβλος των ηθικών, λόγος Α, Ι).

<sup>57</sup> «...εἶδεν ὁ θεσπέσιος εὐαγγελιστής σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καί ἰδοῦ φησι δράκων πυρρός. νῦν δὲ ἡμῖν ἀφηγῆται ἔωρακεῖναι ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ὅμοιον παρδάλει. εἶτα ἐν τῇ μετὰ ταύτην ὀπτασίᾳ πάλιν ὄρα ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς ἔχον κέρατα δυοῦ ἀρνίου. τρία τοιγαροῦν τὰ πάντα εἶδε θηρία· τὸ μὲν πρῶτον ἐν τῷ οὐρανῷ, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ τρίτον ἐκ τῆς γῆς. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον καὶ τρίτον δῆλα πᾶσι τυγχάνει· τὸ μὲν (πρῶτον) γάρ ἐστιν ὁ ἀρχέκακος δράκων, ὁ ἀποστατήσας καὶ τραχηλιάσας κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος Σατανᾶς»... (Από την ερμηνεία του Οικουμένιου στην Αποκάλυψη).

<sup>58</sup> «...Ἐπειδὴ καὶ παρὰ τῷ Ἰώβ εὐρίσκομεν τὸν Θεὸν διαλεγόμενον, Ἄξεις, φησί, δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ; Οὗτος παρὰ τοῦ Θεοῦ πλασθεὶς, ἐπαρθεὶς δὲ κατὰ τοῦ δημιουργήσαντος, εἰς τὸ παίζεσθαι δέδοται· περὶ οὗ πάλιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰώβ διελέγετο· Οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, δηλαδὴ τῶν δικαίων. Οὗτοι γὰρ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς ἀγγέλων τάξιν ἀνελθόντες παίζουσι τὸν διὰ κακίαν ἐξ ἐκείνης ἐκπεσόντα τῆς τάξεως. Καὶ ὁ Κύριος ἐξουσίαν ἔδωκε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς πατεῖν ἐπάνω ὄφειν καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ. Καὶ ἀλλαχοῦ φησι· Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Καὶ εἰκότως ἐν τῷ περὶ τῆς θαλάσσης λόγῳ τούτου ἐμνημόνευσεν, ἅτε δὴ καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ ἡμετέρου ἀλμυροῦ τινος ὄντος, καὶ πανταχόθεν περιρῶπιζομένου καὶ κύμασιν ἀγρίοις συγκινουμένου». (τ.55 σ.652)

το όνομα αυτό για τον Διάβολο ή Σατανά. Έχει όμως και άλλα ονόματα: **«Διότι όταν η Γραφή θέλει να δηλώσει την αρπακτικότητά του, λέει: Ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητώντας να καταπιεί κάποιον. Όταν (θέλει να δηλώσει) το φαρμακερό και θανάσιμο και ολέθριο τον ονομάζει όφη και σκορπιό, διότι λέγει: Πατείτε επάνω σε όφεις και σκορπιούς και πάνω σε όλη την δύναμη του εχθρού. Όταν, εξ άλλου, (θέλει να δηλώσει) το ισχυρό μαζί με το φαρμακερό (ιοβόλο), δράκοντα τον ονομάζει, όπως όταν λέει: Ο δράκων αυτός που τον έπλασες να περιπαίζεται. Και δράκοντα και όφη καμπυλωτό (σκολιό) και ασπίδα (δηλητηριώδες φίδι) τον ονομάζει παντού».**<sup>59</sup>

Μερικοί ετυμολογικά θεωρούν ότι το «δράκων» προέρχεται από την απόδραση, και αυτό ταιριάζει στον πρώην αγαθό άγγελο που έγινε Διάβολος και Σατανάς **«διά το αποδεδρακέναι αυτόν από του Θεού».**<sup>60</sup>

Άλλοι υποστηρίζουν ότι το «δράκων» προέρχεται από του δέρκω,<sup>61</sup> που σημαίνει ρίχνω ματιές, αλλά και φωτίζω, φεγγοβολώ, λάμπω,<sup>62</sup> που συνδέει τον δράκοντα με τον Εωσφόρο, όπως αποκαλεί τον εκπεσόντα άγγελο ο προφήτης Ησαΐας (Ησ. 14:12).

Οι πνευματικές οντότητες, που γενικά αποκαλούνται και άγγελοι, κατατάσσονται σε εννέα τάγματα: **Άγγελοι, Αρχάγγελοι, Αρχές, Εξουσίες, Δυνάμεις, Θρόνοι, Κυριότητες, Χερουβείμ, Σεραφεείμ.**

Στην αγιογραφίες παριστάνονται σαν ιεροπρεπείς νεανίες με φτερά. **«Και ακριβώς οι πτέρυγες φανερώνουν το ύψος της (αγγελικής) φύσης, διότι και ο Γαβριήλ (στον προφήτη Δανιήλ) φαίνεται να πετάει, όχι διότι υπάρχουν φτερά γύρω από τον άγγελο, αλλά για να μάθεις ότι από τις υψηλότερες τοποθεσίες και από τις άνω διαμονές αφίχθηκε προς την ανθρώπινη φύση. Έτσι λοιπόν και σ' αυτούς (τους αγγέλους) τίποτα άλλο δεν δηλώνουν τα φτερά παρά το ύψος της (αγγελικής) φύσης (ως προς την αισθητή και υλική)»**, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.<sup>63</sup> Ο Εωσφόρος, πριν να υπερηφανευθεί και να ξεπέσει, ανήκε σε ένα από τα κοντινότερα στον Θεό τάγματα. Με την (πνευματική) πτώση του παρέσυρε πλήθος αγγέλων, και τους έριξε στη γη. Η πτώση του Εωσφόρου ακολούθησε αμέσως μετά την φαντασίωσή του για κατάκτηση της ισοθεΐας, λέει ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: **«Γνώριζε ότι και ο Εωσφόρος και πρώτος των Αγγέλων, όντας πριν ανώτερος της παράλογης φαντασίας και πέρα από κάθε σχήμα και χρώμα και αίσθηση, καθώς (ήταν) νους λογικός και άυλος και ασχημάτιστος και ασώματος, ύστερα αφού φαντάσθηκε και σχημάτισε με τον νου του την ισοθεΐα, έπεσε από εκείνη την άμορφη και ασχημάτιστη και απαθή και ενιαία ασώματη κατάσταση του νου, κάτω στην πολυσχημάτιστη και πολυμέριστη και παχυλή αυτή φαντασία, όπως είναι γνώμη πολλών θεολόγων, και έτσι από άγγελος ασχημάτιστος άυλος και απαθής έγινε διάβολος, υλικός κατά κάποιο τρόπο, πολύσχημος και εμπαθής».**

**«Διότι η φαντασία είναι μια δύναμη της ψυχής που δεν έχει την επιδεξιότητα να ενωθεί με τον Θεό»...** και αυτό διότι **«ο Θεός όπως είναι έξω από όλες μαζί τις αισθήσεις**

<sup>59</sup> «Όταν μὲν γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀρπακτικὸν ἢ Γραφὴ βούληται δηλῶσαι, φησὶν· Ὡς λέων ὠρυόμενος περιέρχεται, ζητῶν τίνα καταπιῆ· ὅταν δὲ τὸ ἰοβόλον καὶ θανάσιμον καὶ ολέθριον, ὄφιν αὐτὸν καλεῖ καὶ σκορπιόν· Πατείτε γὰρ, φησὶν, ἐπάνω ὄφειων καὶ σκορπιῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἀντικειμένου· ὅταν δὲ τὸ ἰσχυρὸν ὁμοῦ καὶ ἰοβόλον, δράκοντα αὐτὸν καλεῖ, ὡς ὅταν λέγῃ· Δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαΐζειν αὐτῷ. Καὶ δράκοντα καὶ ὄφιν σκολιὸν καὶ ἀσπίδα αὐτὸν καλεῖ πανταχοῦ». Χρυσόστομος, στην επιστολή προς Φιλιππησίους. (PG 62, σ.224)

<sup>60</sup> Και ο Ωρίων ο γραμματικός λέει επίσης **«Δράκων»: διὰ τὸ δράσσασθαι.**

<sup>61</sup> «Δράκων, ἀπὸ τοῦ δέρκω ἔδαρκον, δάρκων καὶ δράκων». (Ιωάννης Πηδιάσιμος, σχόλια στον Ησίοδο).

<sup>62</sup> Η ερμηνεία είναι από το λεξικό magenta.

<sup>63</sup> «...καὶ ὡσπερ αἱ πτέρυγες τὸ ὕψος ἐμφαίνουσι τῆς φύσεως - καὶ γὰρ ὁ Γαβριήλ πετόμενος φαίνεται, οὐκ ἐπειδὴ πτερὰ περὶ τὸν ἄγγελον, ἀλλ' ἵνα μάθῃς ὅτι ἐκ τῶν ὑψηλοτάτων χωρίων καὶ τῶν ἄνω διατριβῶν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀφίχεται φύσιν -, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τούτων οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ τὰ πτερὰ ἢ τὸ τῆς φύσεως ὕψος». (Από τις ομιλίες 1-5 κατά των ανομοίων (αιρρετικών), η 3η ομιλία).



**και τα αισθητά, και πέρα από κάθε σχήμα και χρώμα και διάστημα και τόπο, ως εντελώς ασχημάτιστος και άμορφος, και υπάρχει παντού και πάνω απ' όλα, έτσι είναι και έξω από κάθε φαντασία».**<sup>64</sup> Η φαντασίωση δηλ. αυτοτραυμάτισε το πνεύμα του Εωσφόρου, το έκανε ανεπίδεκτο της ένωσης με τον Θεό, και τον προσκόλλησε στα υλικά, στα οποία πλέον επάνω σέρνεται και μ' αυτά (ψευτο)τρέφεται, όπως είπε ο Θεός στον όφη όταν παραπλάνησε τους πρωτοπλάστους, με το να τους προβάλλει ανάλογες φαντασίες ισοθεΐας: **«επάνω στο στήθος σου και στην κοιλιά σου θα πορεύεσαι και γη θα τρως όλες τις ημέρες της ζωής σου».** (Γεν. 3:14). Επειδή δεν τρέφεται πλέον με θεωρία Θεού, έγινε όλος σκότος, αλλά μπορεί να εξαπατάει τους αφελείς εμφανιζόμενος κάποτε σαν κοσμικό φως. **Ίσως η πρώτη αιτία της πτώσης του Εωσφόρου να είναι η αμέλεια,** όπως ήταν και στους πρωτοπλάστους κατά τον άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως.<sup>65</sup> Δηλ. λαμβάνοντας τιμή και ευχαριστίες από τα φωτιζόμενα από αυτόν αγγελικά τάγματα, αμελούσε να τις επιστρέψει στον Θεό, την πηγή όλων των αγαθών από όπου και ο ίδιος τις ελάμβανε για να τις διαμοιράσει, και βρέθηκε έτσι χρόνος για να εισέλθουν σ' αυτόν φίλαυτοι και υπερήφανοι λογισμοί.<sup>66</sup> Επειδή όποιος σχολάζει εκτός του Θείου φωτός, γίνεται σκότος. Ο Ιωάννης συνεχίζει λέγοντας:

**«Και η ουρά του σέρνει το ένα τρίτο των αστερών του ουρανού και τους έριξε στη γη».**

Ο Αιδέσιμος Μπηντ ερμηνεύει: **«Υπαινίσσεται τη δύναμη και την κακία του εχθρού, τους οποίους η Εκκλησία υπερνικά με τη βοήθεια του Κυρίου, γιατί (ο Διάβολος) έχει ρίξει κάτω ένα αναρίθμητο πλήθος αγγέλων και ανθρώπων από παραπλανητική διδασκαλία, σαν με ουρά. Γιατί η ουρά είναι ένα μέρος του σώματος που είναι απομακρυσμένο από την όψη και είναι (επίσης) ακάθαρμο».** Και ο Δίδυμος, στην ερμηνεία των ψαλμών, αναφέρει ότι έχει ειπωθεί στην διδασκαλία και προφητεία: **«ο διδάσκων άνομα, ούτος η ουρά».**

Λέει σχετικά ο άγιος Αθανάσιος, ο Μέγας: **«Επειδή λοιπόν είναι μισητός ο ευρετής της κακίας και μέγας δαίμων ο Διάβολος, και μόνο με την φανέρωσή του βάλλεται από όλους, ως όφης, ως δράκων, ως λέων που ζητάει να αρπάξει κάποιους και να τους καταπιεί· γι' αυτό εκείνο που είναι ο ίδιος το κρύβει και το σκεπάζει, το δε όνομα το ποθούμενο από όλους (του Χριστού) υποκρίνεται πανούργως, για να διαπεράσει με τα δικά του δεσμά όσους πλανηθέντες απάτησε με φαντασίες».**<sup>67</sup> Δηλ. κρύβει ο δράκος το πρόσωπό του, και **δρώντας σαν με την ουρά του διά των ψευδοπροφητών (αιρετικών), υποκρινόμενος ότι εκπροσωπεί τον Χριστό,** καταφέρνει να παραπλανήσει με τις φαντασίες του πολλούς που ήσαν πριν σαν άστρα λάμποντα από φως Χριστού, και να τους ρίξει στη γη, αφαιρώντας τους την ουράνια (ή πνευματική) λαμπρότητα.

Το μέγεθος και η πολυπλοκότητα της κακίας του δράκου δείχνεται, από τον Ιωάννη, στην μορφή του: **«Και φάνηκε άλλο σημείο στον ουρανό, και ιδού δράκοντας (όφης) μεγάλος, κόκκινος, που έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα, και πάνω στα κεφάλια του επτά διαδήματα».** (12:3)

<sup>64</sup> «Αόρατος πόλεμος», απόδοση στη νέα Ελληνική: Ιερομ. Βενέδικτος, Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος, κεφ. 25ο.

<sup>65</sup> «Ο άνθρωπος είχε καθήκον να ανυψώνεται προς τον Θεό· να οδηγεί τον νοου του μόνο προς Εκείνον και όχι να αναζητά την ευχαρίστηση στις απολαύσεις των δημιουργημάτων. Η προσήλωσή του στα γήινα επέφερε την αμέλεια του καθήκοντος προς τον Θεό και προς τον εαυτό του. Εξαιτίας της αμέλειας απομακρύνθηκε από τον Θεό, χάνοντας έτσι μεγάλο μέρος από τη θεία δύναμη που τον ενίσχυε· γι' αυτό νικήθηκε και έπεσε στην αμαρτία». («Το γνώθι σαυτόν, ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ», Γ έκδοση, Νεοελληνικά: Ευανθία Χατζή, Εκδόσεις ΑΘΩΣ).

<sup>66</sup> Να υπενθυμίσουμε ότι οι πνευματικές οντότητες έχουν κτισθεί πάνω σε μία μόνη «διάσταση», τον χρόνο. Αλλά αυτός δεν είναι ο μηχανικός γήινος, γι' αυτό τον αποκαλούμε πνευματικό χρόνο. Δείτε:

<https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

<sup>67</sup> «Επειδή γάρ όλος έστι μισητός ό τής κακίας εύρετής και μέγας δαίμων ό διάβολος, μόνον τε φαινόμενος βάλλεται παρά πάντων, ως όφης, ως δράκων, ως λέων ζητών τινας αρπάσαι και καταπιείν· διά τοϋτο ό μόν έστιν αύτος, ύποκρύπτει και σκέπει, τό δε παρά πάντων ποθούμενον όνομα ύποκρίνεται πανούργως, ίνα, άπατήσας τή φαντασία, λοιπόν τους πλανηθέντας τοίς ίδίοις περιπείρη δεσμοίς». (Επιστολή προς τους επισκόπους Αιγύπτου και Λιβύης, ΡG 25, σ. 540).

Ερμηνεύει ο Οικουμένιος:<sup>68</sup>

«**Δράκοντα μὲν ονομάζει τον Σατανά επειδή είναι καμπυλωτός (σκολιός). Διότι έτσι τον ονομάζει και ο Ησαΐας, λέγοντας επί τον δράκοντα τον όφη τον σκολιό. Κόκκινο δε για το αιμοβόρο και οργίλο. Έχει κεφαλές επτά και κέρατα δέκα** και πάνω στις κεφαλές του επτά διαδήματα. Ούτε ο προφήτης το αγνόησε, ότι είναι πολυκέφαλος. Λέει λοιπόν προς τον Θεό: **Συ συνέτριψες τις κεφαλές του δράκοντα** τον έδωσες τροφή στους λαούς των Αιθίοπων. Πολυκέφαλο δε αυτό λένε, με το επτά δηλώνοντας τα πολλά, όπως συχνά λέγεται, επειδή **έχει πολλές αρχές και πολλές μεθοδεύσεις κατά των ανθρώπων διά των οποίων τους υποδουλώνει, διότι είναι σύμβολο τυραννίας το διάδημα. Τα δε δέκα κέρατα την μέγιστη δύναμή του υπαινίσσονται... Είναι δε σημείο δύναμης το κέρας, διότι έχει λεχθεί (για τον Χριστό) και θα υψωθεί ως μονοκέρατο το κέρας μου**».

Και διά του Βαπτίσματος ο Χριστός κατάργησε τον Διάβολο, μας θυμίζει ο Μέγας Αθανάσιος:<sup>69</sup> «**Ότι, δε, και διά του Βαπτίσματος επρόκειτο ο Χριστός, ο Θεός μας, να καταργήσει τον διάβολο, ο 7ος ψαλμός το μαρτυρεί λέγοντας προς τον Θεό: Συ συνέτριψες τις κεφαλές των δρακόντων επί του ύδατος**· Συ συνέθλασες (έσπασες) την κεφαλή του δράκοντα».

Εάν λοιπόν ο Ιωάννης παρατηρεί σε επόμενο κεφάλαιο το επτακέφαλο θηρίο να βγαίνει ολόκληρο από τη θάλασσα, ενώ ο Χριστός έχει ήδη συντρίψει τις κεφαλές του επί του ύδατος, αυτό σημαίνει ότι τότε θα υπάρχει προχωρημένη αποστασία των Χριστιανών από την παραδομένη πίστη. Τότε **δεν θα τελείται έγκυρο μυστήριο του Βαπτίσματος, επειδή θα έχει καταφρονηθεί η Εκκλησία** από τις διαδομένες παντού αιρέσεις και τον προβαλλόμενο συγκρητισμό (ανάμιξη) των θρησκειών. Ο Σατανάς θα κερδίσει έτσι έδαφος στις ψυχές των ανθρώπων, όχι διότι ο ίδιος έχει μεγαλύτερη δύναμη από τον Χριστό, αλλά για την αμέλεια και διαστροφή των τελευταίων από πλάνες (δηλ. αιρετικές ή αθεϊστικές διδασκαλίες). Η κατάσταση αυτή της αποστασίας, κατά τον απόστολο Παύλο, φέρνει τον Αντίχριστο, και αμέσως κατόπιν την 2α Παρουσία του Χριστού. (2η Θεσ. 2:1-12).

Ανάλογα προς τα Μυστήρια της Εκκλησίας, οι αιρετικοί και όλοι οι λατρεύοντες την πολύθεη αθεΐα των παθών, έχουν και αυτοί "μυστήρια", αλλά χωρίς χάρη Θεού, λόγω των βλασφημιών δογμάτων και φιλοσάρκων αντιλήψεων και πρακτικών τους. Έτσι παρόλο που ο ψαλμωδός όταν λέει **«τον δράκοντα τον έδωσες τροφή στους λαούς των Αιθίοπων», εννοεί τους δαίμονες**, παίρνοντας το χαρακτηριστικό χρώμα των Αιθίοπων για να χαρακτηρίσει την πνευματικά κατασκότεινη κατάσταση των δαιμόνων, εννοεί όμως επίσης, λέει<sup>70</sup> **ο άγιος**

<sup>68</sup> «**Δράκοντα μὲν τὸν Σατανᾶν καλεῖ διὰ τὸ σκολιόν· οὕτω γὰρ αὐτὸν καὶ ὁ Ἡσαΐας λέγει· ἐπὶ τὸν δράκοντα λέγων τὸν ὄφιν τὸν σκολιόν· πυρρὸς δὲ διὰ τὸ αἶμο βόρον καὶ ὀργίλον. ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα. οὐδὲ ὁ προφήτης αὐτὸν ἠγνόησεν ὡς ἐστὶ πολυκέφαλος· τοιγαροῦν φησὶ πρὸς τὸν Θεόν· σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν. πολυκέφαλον δὲ αὐτὸν φασιν, τῶν ἑπτὰ τὰ πολλὰ δηλοῦντων καθὼς πολλάκις εἴρηται, ὡς πολλὰς ἀρχὰς καὶ ἐπινοίας μεθοδειῶν ποιούμενον κατὰ τῶν ἀνθρώπων δι' ὧν αὐτοὺς καταδουλοῦται, σύμβολον γὰρ τυραννίδος τὸ διάδημα. τὰ δὲ δέκα κέρατα τὴν μεγίστην αὐτοῦ δύναμιν αἰνίττειται... δυνάμει δὲ σημείον τὸ κέρας. εἴρηται γὰρ καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος τὸ κέρας μου**». (Ἡ πλήρης ἐρμηνεία τοῦ Οἰκουμένιου στὴν Ἀποκάλυψη, λόγος 7ος, Michigan Press, 1928).

<sup>69</sup> «**Ότι δὲ καὶ διὰ βαπτίσματος ἐμελλεν ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καταργεῖν τὸν διάβολον, ὁ οἷ' ψαλμὸς μαρτυρεῖ λέγων πρὸς Θεὸν οὕτως· **Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος**· σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος**»». (Πρὸς δοῦκα Ἀντίοχο ἀπαντήσεις, PG 28, σ. 689)

<sup>70</sup> «**...Καὶ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ περὶ τούτων λέγει ὅτι «ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλήδονοι», καὶ πάλιν «κωλυόντων γαμεῖν, κεκαυτηριασμένων τὴν συνειδήσιν», ὅτι τὸ μὲν γαμεῖν μετὰ σωφροσύνης καὶ τεκνογονεῖν κωλύουσι, καιόμενοι δὲ εἰσι τῇ συνειδήσει, λαγνεύοντες μὲν καὶ φθειρόμενοι, κωλύοντες δὲ τεκνογονεῖν. καὶ γὰρ καὶ αὕτη ἡ παρ' αὐτοῖς λεγομένη θυσία, βορβορώδης τις οὔσα, ἦδη καὶ ἀπὸ τῶν ἀνάκαθεν διὰ τοῦ προφήτου ὑποδείκνυται ὄφειως οὔσα σὰρξ καὶ οὐχὶ τοῦ κυρίου (μὴ γένοιτο), λέγοντος οὕτως ὅτι «**σὺ συνέτριψας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος καὶ ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι**»». βρῶμα γὰρ ὡς ἀληθῶς ὄφειως ἢ τοῦτων μισαρὰ θρησκεία καὶ Αἰθίοπες μεμελανωμένοι τῇ ἁμαρτίᾳ οἱ ταύτην τὴν τελετὴν τοῦ νῦν μὲν δαίμονος Διὸς πάλαι δὲ γόητος, τοῦ παρὰ τισι θεοῦ μάτην νενομισμένου (ἐπι)τελοῦντες. ἐκ γὰρ Ἑλληνικῶν μύθων πᾶσαι αἱ αἰρέσεις συνάξασαι ἑαυταῖς τὴν πλάνην μετέβαλον, μεταποιήσασαι εἰς ἄλλην διάνοιαν χείρονα»». (Ἁγίου Ἐπιφανίου Πανάριον -κατὰ αἰρέσεων- τ. 1ος, σ. 296)**

Επιφάνιος και όσους μακράν της Εκκλησίας του Χριστού προσφέρουν δήθεν θυσία στο "θεό". Για τους αιρετικούς, **«και στην προς Τιμόθεον επιστολή λέει, ο Παύλος, ότι στις έσχατες ημέρες θα υπάρξουν δύσκολοι καιροί· διότι θα γίνουν οι άνθρωποι φιλήδονοι και πάλι: θα εμποδίζουν τον γάμο έχοντας καυτηριάσει την συνείδησή τους... και αν και θα λαγνεύουν και θα φθείρονται, θα εμποδίζουν την τεκνογονία. Και έτσι και αυτή η θυσία που προσφέρεται (δήθεν προς τον Θεό) από αυτούς, που είναι κάτι το βορβορώδες, υποδεικνυόταν ήδη από παλιά, διά του προφήτη, να είναι σάρκα φιδιού και όχι σάρκα του Κυρίου (μη γένοιτο), για τον οποίο είπε: Συ συνέτριψες την κεφαλή του δράκοντα και τον έδωσες τροφή στους λαούς των Αιθιοπών. Διότι είναι αληθινά τροφή φιδιού η αηδιαστική θρησκεία τους και Αιθίοπες κατάμαυροι από την αμαρτία οι τελούντες αυτήν την τελετή, του τώρα μεν δαίμονος Διός, παλιότερα δε γόητος και από μερικούς ως θεού, μάταια, νομιζομένου. Διότι από τους Ελληνικούς μύθους συμμαζευθείσες όλες οι αιρέσεις, μετέβαλλαν την πλάνη τους σε άλλες επινοήσεις χειρότερες».**

Μπορούμε εδώ να θυμηθούμε το λόγο ενός γερμανού φιλοσόφου: **«Ο άνθρωπος είναι αυτό που τρώει!»**<sup>71</sup> Επειδή στα γερμανικά το "είναι" γραμμένο λίγο διαφορετικά σημαίνει "τρώει" κάνει πιο έντονο το νόημα. Δηλ. ύλη τρώμε; είμαστε ύλη, αγιοπνευματική είναι η τροφή μας; γινόμαστε θεοφόροι, διαβολικά νοήματα τρώμε; γινόμαστε διαβολάνθρωποι.

Είδαμε ότι ο διάβολος **ζητάει να αρπάξει κάποιους και να τους καταπιεί**· να τους κάνει δηλ. «σώμα» του, όπως συμβαίνει και με τους παρασυρόμενους από την ουρά του δράκου, οι οποίοι ακολουθώντας τον πλέον παντού, γίνονται πνευματικά «ένα σώμα» μαζί του. Μάθαμε επί πλέον ότι **για να τους συντηρεί στην πλάνη τους, ο δράκος τους τρέφει με το «σώμα» του**, όπως μας εξήγησε ο άγιος Επιφάνιος της Κύπρου: **«Διότι είναι αληθινά τροφή φιδιού η αηδιαστική θρησκεία τους»**... Αυτούς, λοιπόν, τους πλανεμένους, αποκοιμίζει ο διάβολος προσφέροντάς τους ψευδείς θρησκείες για να ψευτο-αναπαύουν την καυτηριασμένη από τη φλόγα των παθών συνείδησή τους, **οι οποίες (θρησκείες) συνολικά αποτελούν ένα είδος γήινης ψευτο-Εκκλησίας**, και αυτό γίνεται πιο φανερό στις έσχατες μέρες. Ενώ δηλ. ο δράκοντας μάχεται την Εκκλησία που εμφανίζεται στον ουρανό σαν περίλαμπρη γυναίκα που γεννάει τον Χριστό, θα δούμε σε επόμενο κεφάλαιο (17ο) ότι έχει γίνει στήριγμα στη γη, μιας άλλης, τελείως διεφθαρμένης **γυναίκας αντι-εκκλησίας**, που είναι **«μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων της γης»**.

Αλλά η Εκκλησία ακόμη και αυτούς τους πλανεμένους, σαν με δαγκωματιές, τους αρπάζει από το σώμα του φιδιού **«με νομικά και προφητικά κηρύγματα και αποστολική παιδείυση. Διότι αληθινά δι' αυτών καταδαγκώθηκε τρόπον τινά και συλήθηκε (ο διάβολος) και κατά την φωνή του Σωτήρος διαρπάχτηκαν τα σκεύη του...»** όπως λέει ο άγιος Κύριλλος.<sup>72</sup>

Ο δράκος λοιπόν που βλέπει ο Ιωάννης στον ουρανό είναι ο με πολλές μορφές και ονόματα διάβολος: **«Εσύ είσαι ο Βελίαρ, ο δράκων, ο αποστάτης, ο σκολιός όφης, ο αποστατήσας από τον Θεό, ο χωρισθείς από τον Χριστό, ο αποξενωθείς από το Άγιο Πνεύμα, ο εκβληθείς από τον χορό των αγγέλων, ο υβριστής των νόμων του Θεού, ο των νομίμων εχθρός, ο κατά των πρωτοπλάστων εξεγερθείς και μετακινήσας από την εντολή αυτούς που δεν σε αδίκησαν σε κάτι, εσύ είσαι που κίνησες εναντίον του Άβελ τον ανθρωποκτόνο Κάϊν, ο εναντίον του Ιώβ στρατευθείς. Και λέγεις στον Κύριο "εάν πέσεις να με προσκυνήσεις"; ω της τόλμης, ω της παραφροσύνης· δούλος δραπέτης, δούλος άξιος μαστιγώσεων»**... Έτσι χαρακτηρίζει τον εκπεσόντα Εωσφόρο ο άγιος Ιγνάτιος.<sup>73</sup>

<sup>71</sup> Μάλιστα τα λόγια αυτά κατακρινουν τον ίδιο που τα είπε (!) διότι πρόκειται για τον υλιστή φιλόσοφο Feuerbach.

<sup>72</sup> Δείτε σελ. 27 του Γ τόμου της ερμηνείας (υπό ΛΜΔ): [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>73</sup> «Σὺ ὁ Βελίαρ, ὁ δράκων, ὁ ἀποστάτης, ὁ σκολιὸς ὄφης, ὁ τοῦ θεοῦ ἀποστάς, ὁ τοῦ Χριστοῦ χωρισθείς, ὁ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀλλοτριωθείς, ὁ τοῦ χοροῦ τῶν ἀγγέλων ἐξωσθείς, ὁ τῶν νόμων τοῦ θεοῦ ὑβριστής, ὁ τῶν



Αυτό το πνευματικό θηρίο, που από τη φύση του είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτό, έρχεται αντιμέτωπο με την γυναίκα του οράματος. Και προσπαθεί να καταφάει το τέκνο της, χωρίς να την συμπονά για τις ωδίνες της. Και επειδή η γυναίκα είναι η Εκκλησία, οι πόνοι της γέννας αφορούν την πνευματική γέννηση και όχι την κατά φύση, δηλ. απλώς περιγράφονται κατ' αντιστοιχία προς τα φυσικώς συμβαίνοντα, οι κοπιώδεις και γεμάτοι θλίψεις αγώνες της Εκκλησίας για να γεννήσει πνευματικά τέκνα. Με αυτό τον τρόπο και ο Κύριος περιέγραψε στους Μαθητές τη λύπη που θα είχαν μέχρι να Τον δουν αναστημένο: **«Η γυναίκα όταν τίκτει έχει λύπη, διότι ήλθε η ώρα της. Όταν δε γεννήσει το παιδί δεν θυμάται πλέον την θλίψη, για τη χαρά ότι γεννήθηκε άνθρωπος στον κόσμο. Και εσείς, λοιπόν, έχετε μεν λύπη τώρα. Πάλι όμως θα σας εμφανιστώ και θα χαρεί η καρδιά σας, και την χαρά ουδείς θα σας αφαιρέσει»**. (Ιω 16:21-22).

Κατά τον ίδιο αναγωγικό τρόπο στρέφει τον νου των ακροατών του ο Κύριος, από τα φυσικά στα πνευματικά, απαντώντας σε όσους έλεγαν μακαρίζοντας την Μητέρα Του: **«Μακαρία η κοιλία η βαστάσασά Σε και μαστοί ους εθήλασας»** (Λουκ. Ια 27). Διότι είπε: **«Ναι, βέβαια (ισχύει ότι λέτε) αλλά, μακάριοι οι ακούοντες τον λόγο του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν»** (Λουκ Ια 28). Με τα λόγια αυτά αφ' ενός τίμησε την Μητέρα Του, η οποία είχε κατά τέλειο τρόπο φυλάξει τον λόγο του Θεού, αξιωθείσα έτσι να γεννήσει τον ενυπόστατο Λόγο σαν άνθρωπο, και αφ' ετέρου βεβαίωσε την σπουδαιότητα της αρετής και έδειξε τον δρόμο της πνευματικής (ανα)γέννησης. **«Δεν αρνείται (ο Κύριος) την κατά φύση συγγένεια, αλλά προσθέτει την κατά την αρετή»**, σχολιάζει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. (Εις το κατά Ματθαίον 45,1) Τονίζοντας επίσης, ο Κύριος, την πνευματική συγγένεια σαν απαραίτητο στοιχείο σύνδεσης μαζί Του, όταν του ανήγγειλαν ότι τον ζητούν η μητέρα και οι αδελφοί του απάντησε: **«Μήτηρ μου και αδελφοί μου αυτοί είναι, οι τον λόγο του Θεού ακούοντες και ποιούντες αυτόν»** (Λουκ Η 21). Και **«...διότι όποιος πράξει το θέλημα του Πατρός Μου που είναι στους ουρανούς, αυτός είναι για Εμένα αδελφός, και αδελφή, και μητέρα»**. (Ματθ. Ιβ 50).

Χρειάζεται όμως κόπος και πόνος για την αρετή, τον οποίο κατέβαλλαν οι δίκαιοι και πριν γεννηθεί ο Χριστός. Διότι η Εκκλησία προϋπήρχε, χωρίς να είναι φανερή η ενότητά της στο πρόσωπο του Χριστού, που δεν είχε ακόμη φανερωθεί στον κόσμο.<sup>74</sup> Ο Αδάμ και η Εύα γνώριζαν προσωπικά και υπηρετούσαν τον αληθινό Θεό, και πολλοί απόγονοί τους ήσαν επίσης θεοσεβείς. Τέτοιοι ήταν πχ ο Άβελ, η γενιά του Σηθ πριν να αναμιχθεί με αυτή του Κάϊν, ο δίκαιος Ενώχ, ο Νώε, ο Αβραάμ, ο Ισαάκ, Ιακώβ κλπ, ο Μωυσής και οι άλλοι προφήτες, ο προφητάναξ Δαβίδ και κάποιοι άλλοι άρχοντες και κριτές, ο Ιωάννης ο Πρόδρομος και Βαπτιστής του Κυρίου με τους γονείς του, και οι Ιωακείμ και Άννα γονείς της Θεοτόκου Μαρίας διά της οποίας ήρθε η λύτρωση. Διότι όλοι οι άνθρωποι μετά την πτώση των πρωτοπλάστων ανέμεναν την λύτρωση, που θα ερχόταν μέσω τέκνου γυναικός, όπως ο Θεός προείπε στον όφη: **«και έχθρα θα θέσω ανάμεσα σε σένα και ανάμεσα στην γυναίκα και ανάμεσα στους απογόνους σου και ανάμεσα στον απόγονό της»**, μιλώντας για ένα απόγονο συγκεκριμένο που θα λύτρωνε όλο το ανθρώπινο γένος, όταν στον κατάλληλο καιρό: **«αυτός (ο Χριστός) θα σου συντρίψει την κεφαλή (του διαβόλου) και συ θα του συντρίψεις την πτέρνα (δηλ. την σάρκα, στο Πάθος)»**. (Γεν. Γ 15)

**«Πονούσαν, αλούσαν και αγωνιούσαν οι προχριστιανικοί άνθρωποι ελπίζοντας στην χαρά της λύτρωσης. Πρόσμεναν τον Λυτρωτή Μεσσία»**, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος. Και προσθέτει: **«Εκτός από τους Θεοφώτιστους προφήτες και πολλά φωτεινά**

---

νομίμων έχθρός, ό τοῖς πρωτοπλάστοις ἐπαναστὰς καὶ τῆς ἐντολῆς κινήσας τοὺς οὐδὲν ἀδικήσαντάς σε, ό τῷ Ἄβελ ἐπαναστήσας τὸν ἀνθρωποκτόνον Κάϊν, ό τῷ Ἰὼβ ἐπιστρατεύσας, λέγεις τῷ κυρίῳ: Ἐὰν πεσῶν προσκυνήσης μοι; ὡ τῆς τόλμης, ὡ τῆς παραπληξίας· δοῦλος δραπέτης, δοῦλος μαστιγίας». (Αποστολικόι Πατέρες, τ. 2, 3η έκδοση Funk, F.X., Diekamp, F, 1913, επιστολή 5η, κεφ. 11).

<sup>74</sup> Η Εκκλησία συμπληρώνεται με τους αγγέλους, και όπως έλεγε ο άγιος Πορφύριος είναι άκτιστη, αφού δημιουργείται με την άκτιστη χάρη του Θεού, που την κάνει να λάμπει, όπως στο όραμα του Ιωάννη.

μυαλά μίλησαν με προφητικό τρόπο για την έλευση του Σωτήρος. Μίλησαν για την ανάγκη ερχομού ενός αληθινού Λυτρωτού. Ένας από αυτούς ήταν και ο **Σωκράτης**... Την φοβερή αγωνία της ανθρωπότητας, που πρόσμενε τον Λυτρωτή εκ των δεινών της, απεικονίζει και ο **Προμηθέας Δεσμώτης**. Είναι δεμένος για το αμάρτημά του στον άγριο βράχο του Καυκάσου. Ένας αετός του τρώει κάθε μέρα τα σωθικά του (δηλ. όσο περνάει ο χρόνος τόσο πιο πολύ φθείρεται ψυχικά), και περιμένει εναγώνια τον Λυτρωτή που θα έρθει να τον απαλλάξει από τα βάσανά του». <sup>75</sup>

Για την γυναίκα και τον δράκοντα που την καταδιώκει, ενδιαφέρον παρουσιάζει και το ερμηνευτικό σχόλιο του πατριάρχη Ιεροσολύμων Ανθίμου (1717-1808):

**«Δράκων λέγεται ο πονηρός διάβολος, και διά την σκολιότητα του ερπυσμού και διά το ιοβόλο (φαρμακερό) και φθοροποιό· επί πλέον δε, για το ότι απάτησε τους πρωτοπλάστους διά του φιδιού. Φάνηκε δε κόκκινος, επειδή αγαπάει τους φόνους των ανθρώπων και τις αιματοχυσίες. Μέγας λέγεται για την μεγάλη κακία που έχει μέσα του. Στον ουρανό φάνηκε, διότι από τον ουρανό έπεσε. Οι επτά κεφαλές του είναι οι επτά θανάσιμες αμαρτίες, των οποίων το επταδικό δήλωσε ο Σολομών όταν είπε ότι στην καρδιά του εχθρού είναι επτά κακίες. Δέκα κέρατα είναι οι πονηρίες και κακομηχανίες του, διά των οποίων κερατίζει και πολεμάει τις δέκα εντολές του Θεού. Τα δε επτά διαδήματα είναι, όπως προειπώθηκε, οι επτά θανάσιμες αμαρτίες διά των οποίων οι αμαρτάνοντες τον δοξάζουν και τον κοσμούν. Η δε ουρά του που σύρει το τρίτον των αστέρων του ουρανού είναι ο φθόνος, ο οποίος εμφανίσθηκε μετά την αλαζονεία του, διά του οποίου έσυρε και κατέσπασε το τρίτο των αστέρων, δηλ. τους ευρισκόμενους στην ίδια αγγελική τάξη με αυτόν, αυτούς που προηγουμένως δοξολογούσαν με τρισάγια άσματα την τρισήλιο Θεότητα, και έλαμπαν σαν αστέρια.**

**Διά της ουράς αυτής αποσπάει πολλούς ανθρώπους που πριν διέπρεπαν ως αστέρες για την πίστη τους στην Παναγία Τριάδα, και τους κατακρημνίζει σε βάραθρα αιρέσεων και κακοδοξιών και σε φρονήματα γήινα και χαμαίζηλα.** Αλλά και πολλούς που βρίσκονται στο στερέωμα της Εκκλησίας, φέγγοντας σαν αστέρες, γκρεμίζει σε επιθυμίες καταχθόνιες και ζοφερές. **Αυτός ο αρχέκακος δράκοντας σκέφτηκε διά του Ηρώδη να καταπιεί τον ήδη γεννηθέντα Ιησού Χριστό, και να τον αφανίσει, για τον οποίο είπε ο προφήτης, ότι θα ποιμάνει τα έθνη με ράβδο σιδερένια,** δηλ. με δύναμη κραταιά, και θα τα απαλλάξει της δουλείας εκείνου, και ότι θα τα καταστήσει ποίμνιο δικό Του (του Χριστού). Και αυτά μεν ο αρχέκακος επιβουλεύθηκε, η δε Θεϊκή δύναμη η αποσταλείσα από τον Θρόνο (του Θεού), τον γλύτωσε από την επιβουλή, με το να φύγει μαζί με την Μητέρα Του στην Αίγυπτο, η οποία τότε υπήρχε έρημη και στερημένη από Θεογνωσία, είχε όμως προετοιμαστεί από τον Θεό, προς φρουράν και συντήρηση του ενανθρωπίσαντος υιού του Θεού και της Μητέρας Του, καθώς είναι γραμμένο: **«Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον Υιόν Μου».** Περί του οποίου και ο Ησαΐας είπε ξεκάθαρα: **«Ιδού ο Κύριος έρχεται καθήμενος επάνω σε νεφέλη κούφη (αβαρή από αμαρτία), και θα σεισθούν τα χειροποίητα (είδωλα) της Αιγύπτου»**, νεφέλη ονομάζων την πανάχραντο Αυτού Μητέρα, στις αγκάλες της οποίας πορεύθηκε στην Αίγυπτο, και έμεινε εκεί ημέρες χίλιες διακόσιες εξήντα (1260). (Και συνεχίζει ο πατριάρχης Ανθιμος:)

**Ο αυτός δράκος στάθηκε, μετά από αυτά, ενώπιον της αγίας Εκκλησίας, για να καταφάει τους αρρενόφρονες υιούς της, με το να εξεγείρει εναντίον της πολλούς μισοχρίστους.** Αλλά η δύναμη του Θεού άρπαξε τους ευσεβείς και τους λύτρωσε από την επιβουλή τους, και τους ενίσχυσε στο να συντρίψουν τις κεφαλές του πονηρού δράκοντα και των οπαδών του. Και με την δύναμη του Σταυρού οι Απόστολοι ελευθέρωσαν τα έθνη από την δουλεία του διαβόλου, και τα έκαναν ποίμνιο του Χριστού και δικό τους. **Αυτά τα δεινά θα εγείρει εναντίον τους ο νοητός δράκοντας και επί του Αντιχρίστου, αλλά ο Θεός θα**

<sup>75</sup> Αρχιμ. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», «Η γυνή η περιβεβλημένη τον ήλιο», σελ. 17.

γλυτώσει τους ευσεβείς, και θα τους απομακρύνει της επιβουλής εκείνου, και θα τους διαθρέψει τριάμισυ (3,5) έτη κατά την βασιλεία του Αντιχρίστου. Διότι έχει γραφεί: **Ποιος θα μου δώσει πτέρυγες ως περιστεράς και θα πετάξω και θα αναπαυθώ; Ιδού απομακρύνθηκα διαφεύγοντας και αυλίσθηκα στην έρημο...** (Ψαλμ. 13:6). Αυτός ο ψαλμός προφητεύει την φυγή και απαλλαγή των δικαίων από τις επιβουλές του διαβόλου, και την μόνωση και απολύτρωση και ερημία από τις κοσμικές μέριμνες, και την προσδοκία που θα έχουν να απολαύσουν την θεία επικουρία (φροντίδα)». <sup>76</sup>

Επομένως η γέννηση του Χριστού πραγματοποιήθηκε, παρόλο που ο δράκοντας είχε λάβει όλα τα μέτρα για να την εμποδίσει. Και όταν ο Χριστός «αρπάχτηκε», σαν άνθρωπος, προς τον θρόνο του Θεού, κατά την Ανάληψη, ο διάβολος αντιλήφθηκε ότι η ανθρώπινη φύση έλαβε από το Θεό όλες τις δυνάμεις που της χρειάζονται για να τον νικήσει όταν την πολεμάει, οι οποίες δωρήθηκαν στην Εκκλησία. Γι' αυτό στράφηκε εναντίον των αγωνιζομένων στη γη πιστών, οι οποίοι όμως έχοντας μέσα τους τον Χριστό, νίκησαν τον δράκοντα α) γιατί ο Κύριος τους έδωσε με τη Σταυρική θυσία Του τη δύναμη την οποία πλέον κατέχουν Μυστηριακά διαρκώς, β) με την ομολογία της Ορθόδοξης πίστης τους, και γ) όταν απαιτήθηκε με θυσία και της ζωής τους: **«Και αυτοί τον νίκησαν χάρη στο αίμα του Αρνίου και χάρη στο λόγο της μαρτυρίας τους, και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι το θάνατο».** (12:11).

**«Η γυναίκα γέννησε άρρενα υιό. Αυτός είναι ο λαός της Εκκλησίας, που στις ηδονές είναι αθήλυντος (ανδρείος, ασυμβίβαστος)»**, λέει ο Ανδρέας Καισαρείας. **«Διά του λαού αυτού και ήδη με τα δυνατά σαν σίδηρο χέρια των Ρωμαίων, ο Χριστός και Θεός ποίμανε τα έθνη»**, λέει επίσης ο Ανδρέας.<sup>77</sup> Συνεπώς ράβδος σιδερένια είναι η «κραταιά δύναμη» που έχει ο Χριστός ως Θεός, όπως είπε ο πατρ. Άνθιμος, αλλά και η Ρωμαϊκή εξουσία. Συμφωνεί, στο τελευταίο αυτό, ο άγιος Μάξιμος: **«Τότε, λοιπόν, όταν όλη η ισχύς και η ηγεμονία των Ιουδαίων εξέλιπε, και όλη η Οικουμένη υποτάχθηκε στην κυριαρχία των Ρωμαίων, εν ταις ημέραις εκείναις καθώς λέγει το Ευαγγέλιον, εξήλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αυγούστου να απογραφεί όλη η οικουμένη. Τότε γεννήθηκε ο αληθινός Βασιλεύς και Σωτήρας όλου του κόσμου. Τα διευθέτησε έτσι η πρόνοιά Του ώστε η έλλειψη αρχόντων από την φυλή του Ιούδα να φθάσει τότε στο αποκορύφωμά της, και όλη η εξουσία της αυτοκρατορίας να περιέλθει στους Ρωμαίους.**

**Οι Εβραίοι βασιλεύθηκαν από μία ράβδο σιδηρά (ψαλ. 2:9) που είναι η δύναμη των Ρωμαίων, οι οποίοι ονομάσθηκαν ράβδος σιδερένια, επειδή δι' αυτής οι Ιουδαίοι κυριολεκτικά συντρίφτηκαν μετά το πάθος και την Ανάσταση του Χριστού... Ήταν λοιπόν έργο της προνοίας του Χριστού να βασιλεύσουν οι Ρωμαίοι επί των Ιουδαίων, αλλά και Αυτός να βασιλεύσει επί των Ρωμαίων και των άλλων εθνών και επίσης επί των Ιουδαίων οι οποίοι θα πίστευαν' και βασιλεύει στους αιώνες επί πάντων των κτισμάτων (αγγέλων και ανθρώπων)».**<sup>78</sup>

Η συμφωνία των όσων αναφέρει ο Ιωάννης ο Θεολόγος για την γυναίκα - Εκκλησία της Αποκάλυψης προς τον λοιπό προφητικό λόγο, τους ψαλμούς, και τις προτυπώσεις της κατά τον καιρό του Νόμου, επιβεβαιώνει ότι το βιβλίο αυτό της Καινής Διαθήκης είναι όντως Θεόπνευστο.

Είδαμε (σελ. 16), ότι ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ερμηνεύοντας το: **«πριν να έχει ωδίνες έτεκε, και πριν να έλθει ο καιρός των ωδίνων εξέφυγε και έτεκε άρρενα»** από τον μεγαλοφωνότατο προφήτη Ησαΐα, εξήγησε ότι αναφέρεται στην γέννηση του Χριστού από την Παρθένο. Αλλά είπαμε **«η γυναίκα που αναφέρεται εδώ (στην Αποκάλυψη) είναι τόσο η Θεοτόκος όσο και η Εκκλησία που εικονίζεται από αυτήν»**, (σελ. 16), γι' αυτό και τα αμέσως

<sup>76</sup> Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ανθίμου (1717-1808), «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», Ιεροσόλυμα 1856. σ. 120-1

<sup>77</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 207.

<sup>78</sup> Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, «Ο βίος της υπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας», έκδοση ιερού κελλίου Αγίου Νικολάου Μπουραζέρη, Άγιον Όρος, 2010, σελ 69-70).



επόμενα λόγια του προφήτη Ησαΐα αναφέρονται στην Εκκλησία. Εξηγεί ο Θεοδώρητος Κύρου: **«Κατόπιν, εκπληττόμενος ο προφήτης λέει: Ποιος άκουσε παρόμοιο ή ποιος είδε κάτι τέτοιο; Αν δηλ. είχε η γη πόνους τοκετού για μια ημέρα, και ετεκνοποίησε έθνος (πλήθος μεγάλο) μονομιάς; Διότι κοιλοπόνεσε η Σιών και γέννησε τα παιδιά της. Αυτά που δίδαξε ο προφήτης με τα λόγια, η πραγματικότητα τα δείχνει καθαρά. Διότι όταν αγόρευσε στο πλήθος του λαού ο μέγας (των αποστόλων) Πέτρος, τότε τρεις χιλιάδες (3.000) συγχρόνως γέννησε η χάρη· και πάλι κάνοντας άλλη διδασκαλία πέντε χιλιάδες (5.000) κατά τον αυτό τρόπο απεκύησε (γέννησε)».**<sup>79</sup>

Η Εκκλησία διωκόμενη καταφεύγει στην έρημο για ένα διάστημα 1260 ημερών. Αυτό είναι συμβολικό. Σημαίνει όλο τον χρόνο που οι πιστοί προσπαθούν να τηρήσουν τις δέκα εντολές (1.000), και που δεν θέλουν να τους ελέγχει για παραβάσεις των η συνειδήσή τους (200), και ο καιρός που χρειάζεται για την ενδυνάμωσή τους ώστε να γίνει (φυσικό) βίωμά τους η πράξη των αρετών (60).<sup>80</sup> Δηλαδή, χωρίς να το θέλει, ο διάβολος διώκοντας την Εκκλησία καταφέρνει να την τελειοποιήσει στην αρετή! Σε περιπτώσεις διωγμού μεγάλης έντασης, το διάστημα αυτό γίνεται και χρονολογικά ακριβές. Αναφέραμε ότι επαληθεύθηκε κατά την φυγή της Θεοτόκου στην Αίγυπτο, που διήρκεσε 3,5 έτη, και θα επαληθευθεί επίσης κατά τον διωγμό της Εκκλησίας υπό του τελικού Αντιχρίστου που θα είναι επίσης 1260 ημέρες (3,5 χρόνια). Αναφέρεται, επίσης, ότι συνέβη για 3,5 χρόνια μια ανάλογη φυγή των Χριστιανών μακριά από την Ιερουσαλήμ, πριν αυτή καταστραφεί από τους Ρωμαίους: **«Πολλοί συσχετίζουν την φυγή της γυναίκας στην έρημο με την φυγή των Χριστιανών από την Ιερουσαλήμ, η οποία είχε πολιορκηθεί από τους Ρωμαίους κατά τον μεγάλο Ιουδαϊκό πόλεμο 66-70. Τότε πολλοί φυγαδεύτηκαν στην Πέλλα και στην έρημο πέρα απ' τον Ιορδάνη. Αυτό διήρκεσε όντως 3,5 έτη».**<sup>81</sup> Επίσης ο προφήτης Ηλίας έμεινε στην έρημο για 3,5 χρόνια καταδιωκόμενος από την Ιεζάβελ. Και τον καιρό των Μακκαβαίων, το ιερό και όλος ο ναός των Ιουδαίων στην Ιερουσαλήμ, βεβηλώθηκε από τον Αντίοχο τον Επιφανή για 3,5 χρόνια. Επίσης για 3,5 χρόνια διήρκεσε ο μεγαλύτερος των διωγμών των Ρωμαίων αυτοκρατόρων κατά των Χριστιανών, αυτός του Διοκλητιανού (Φεβ. 305 - Ιουλ. 308). Η έρημος που καταφεύγει η Εκκλησία προξενεί πνευματικό όφελος, ενώ η έρημος της διεφθαρμένης γυναίκας αντι-Εκκλησίας (του 17ου κεφαλαίου) είναι τέτοια ως έρημη, δηλ. στερημένη, της χάρης του Θεού.

### 2.3. Ο αρχάγγελος Μιχαήλ, οι άγγελοι και ο πόλεμος στον Ουρανό.

Μετά την Εκκλησία, ως γυναίκα, που με λύπες γεννά τον Χριστό μέσα σε κάθε πιστό, και την καταδίωξή της από τον δράκοντα στην έρημο, τροπικά ή ενίοτε και τοπικά, ο Ιωάννης μας παρουσιάζει μια μάχη στον ουρανό: **«Και έγινε πόλεμος στον ουρανό, ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του ήρθαν να πολεμήσουν με το δράκο. Και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του».** (12:7) Μας μιλάει για ένα άρχοντα πνευματικών δυνάμεων ο Ιωάννης: **«τον Μιχαήλ και τους αγγέλους του»**, χωρίς να μας τον συστήνει. Προφανώς υπονοεί ότι είναι γνωστός από άλλα βιβλία της Γραφής και την παράδοση. Οι πνευματικές οντότητες,<sup>82</sup> όπως και η ψυχή μας, δημιουργήθηκαν από το Θεό αθάνατες, επειδή είναι λογικές και πρέπει να εργασθούν και αυτές την αρετή, προτιμώντας πχ την ταπείνωση, την υπακοή στο θέλημα του Θεού και την προς Αυτόν και τα άλλα δημιουργήματα αγάπη. Η λογική αυτή επιλογή τους δεν αμείβεται πρόσκαιρα αλλά αιώνια. Και επειδή τα λογικά πνεύματα δεν πεθαίνουν (όπως και η ψυχή μας),

<sup>79</sup> «Εἴτα εκπληττόμενος (φησιν): Τίς ἤκουσε τοιοῦτον ἢ τίς εὔρακεν οὕτως; Εἰ ὠδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ καὶ ἔτεκεν ἔθνος εἰς (ἅπαξ); Ὅτι ὠδινε Σιών καὶ ἔτεκε τὰ παιδιά αὐτῆς. Ἄ διὰ τῶν λόγων ὁ προφήτης ἐδίδαξεν, ἢ (πειρα) δείκνυσιν ἑναργῶς· τοῦ γὰρ μεγάλου δημηγορήσαντος Πέτρου ὁμοῦ τρισχιλίου ἢ χάρις ἐγέννησε καὶ πάλιν ἄλλην διδασκαλίαν προσενεγκόντος πεντακισχιλίου κατὰ ταύτὸν ἀπ(εκύ)ησεν».

<sup>80</sup> Ανάλογα προς τα γραφόμενα στο Στ τεύχος: [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

<sup>81</sup> Αρχιεπ. Αβερκίου Τοσέβ - π. Σεραφείμ Ρόουζ: «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη» εκδ. Μυριόβιβλος σελ. 205. Οι αναφορές στον αρχιεπ. Αβέρκιο, γίνονται από αυτό το βιβλίο, εκτός αν οριστεί διαφορετικά.

<sup>82</sup> Περισσότερα για τις πνευματικές οντότητες: <https://www.imdleo.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

γι' αυτό και ο **Μιχαήλ της Αποκάλυψης και Νέας Διαθήκης είναι ο ίδιος με τον Μιχαήλ των προχριστιανικών χρόνων και της Παλαιάς Διαθήκης**. Γράφεται, έτσι, στον προφήτη Δανιήλ για τον Μιχαήλ (Δαν. 10:13 & 21, 12:1), ότι ανήκει στους άρχοντες των αγγέλων, είναι δηλ. Αρχάγγελος. Κατά παράδοση είναι προστάτης των ευσεβών Ορθοδόξων Χριστιανών, αποκαλείται **Αρχιστράτηγος των δυνάμεων του Κυρίου**, και πρωτοστατεί στις μάχες των πιστών, τις πνευματικές και τις γήινες. Ο ίδιος έκανε γνωστό τον εαυτό του στον Επιφάνιο, πνευματικό τέκνο του Αγίου Ανδρέα του διά Χριστόν σαλού, και κατόπιν πατριάρχη Κωνσταντινούπολης με τα λόγια: **«Εγώ είμαι ο επάνω των στρατευμάτων του (επουρανού) Βασιλέως»**.<sup>83</sup> Άλλος γνωστός αρχάγγελος είναι ο **Γαβριήλ**, που αναφέρεται επίσης στον προφήτη Δανιήλ (8:16, 9:21). Και στο ευαγγέλιο αναφέρεται, ότι ο Γαβριήλ εμφανίζεται στον Ζαχαρία, πατέρα του Προδρόμου, και του προαναγγέλλει την γέννηση του Βαπτιστή, μάλιστα τον τιμωρεί με αφωνία, λόγω της δυσπιστίας που έδειξε. Λίγους μήνες μετά ο Γαβριήλ ευαγγελίζεται στην Παρθένο την γέννηση του Σωτήρα. (Λουκ. κεφ. Α). Κατά τον Πρόκλο Κωνσταντινουπόλεως, **το όνομα Μιχαήλ ερμηνεύεται «Δύναμις Θεού» και Γαβριήλ σημαίνει «άνθρωπος Θεού»**.

Στη Γραφή αναφέρεται και ο αρχάγγελος Ραφαήλ, στο βιβλίο του Τωβίτ, ο οποίος συστήθηκε με τα λόγια: **«Εγώ είμαι ο Ραφαήλ, ένας των επτά αγίων αγγέλων οι οποίοι μεταφέρουν τις προσευχές των αγίων και εισέρχονται μπροστά στην δόξα του αγίου Θεού»**. (Τωβ. 12:15). Ο ξεπεσμένος τώρα διάβολος, ήταν επίσης ένας των πρώτων αγγέλων, ένα λαμπρό άστρο του πνευματικού στερεώματος, ο αποκαλούμενος Εωσφόρος (φέρων την Αυγή - Αυγερινός) από τον προφήτη Ησαΐα. **Λένε οι Ανδρέας και Αρέθας:**

**«Τα όσα αναφέρονται εδώ είναι: α) Για την πτώση του διαβόλου από την τάξη των αγγέλων εξ αιτίας της αλαζονείας του και εξαιτίας του φθόνου του κατά του Αδάμ (Ανδρέας-Αρέθας). Δηλαδή την παλαιά εποχή ο αρχάγγελος Μιχαήλ μη μπορώντας να υποφέρει την αλαζονεία του διαβόλου σηκώθηκε σε πόλεμο εναντίον του και τον συνέτριψε. β) Για την καθαίρεση του διαβόλου διά του δεσποτικού Σταυρού, όταν όπως λέει ο Κύριος, ο άρχων του κόσμου τούτου κέκριται (Ιω. 16:31) και έχασε την παλιά του εξουσία. γ) Μερικοί δε, αυτή η έκπτωση του διαβόλου, λένε ότι έγινε μετά το βάπτισμα και τον πειρασμό του Χριστού, και μετά που είπε ο ίδιος ο Χριστός **πήγαινε πίσω μου Σατανά** (Ματθ 4:10, Αρέθας). Αναφέρεται δηλαδή στη νίκη του Χριστού κατά του διαβόλου στους μετά το βάπτισμά Του πειρασμούς, οπότε ήλθαν οι άγγελοι και τον διακονούσαν, και ο διάβολος ήταν σαν ατιμασμένος δούλος (Ανδρέας). δ) Και πάλι κατά την παρουσία του Αντιχρίστου μαζί με τους Ιουδαίους και τους αγγέλους (του Σατανά) που τον υπηρετούν στους πειρασμούς κατά των πιστών και των αγίων σαν ατιμασμένος δούλος του απορρίψαντος αυτόν Θεού, θα εκπέσει τελειότερα ο διάβολος. (Αρέθας). Αυτή θα είναι και η τελική έκπτωση του διαβόλου και η πλήρης νίκη του Χριστού και των πιστών και των αγίων Του. Όσον αφορά την πτώση του διαβόλου από τον ουρανό, πρέπει να ξέρομε λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, **ότι καθώς είναι δόγμα των πατέρων, μετά την δημιουργία του αισθητού κόσμου, αυτός από την υπερηφάνειά του και τον φθόνο του εξεβλήθη, έχοντας πρώτα την εμπιστευθείσα σ' αυτόν εξουσία του αέρος, καθώς λέει ο απόστολος (Εφεσ. 2:2)»**.<sup>84</sup>**

**«Εάν οι άγγελοι είναι ίσοι στην ουσία (ή φύση) τους ή αν διαφέρουν μεταξύ τους δεν το γνωρίζομε λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός. Μόνον δε ο Θεός είναι εκείνος που γνωρίζει, ο οποίος και τα πάντα γνωρίζει. Διαφέρουν όμως κατά τον φωτισμό και την κατάσταση (στην οποία βρίσκονται), έχοντας κατάσταση είτε προς φωτισμό (άλλων) ή κατά την κατάστασή τους μετέχουν του φωτισμού και φωτίζονται μεταξύ τους, ανάλογα προς την ανωτερότητα της**



<sup>83</sup> Βίος αγίου Ανδρέα διά Χριστόν σαλού, σ.16: [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agANDREAS\\_salos\\_agior.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agANDREAS_salos_agior.pdf)

<sup>84</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση» σελ. 208.

τάξης ή φύσης τους».<sup>85</sup>

«Μερικοί λοιπόν λένε, συνεχίζει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ότι πριν από την (αισθητή) κτίση έγιναν οι άγγελοι, καθώς λέει ο θεολόγος Γρηγόριος: **«Πρώτα ο Θεός εννοεί (σκέπτεται) τις αγγελικές και ουράνιες δυνάμεις, και η σκέψη έγινε έργο»**. Άλλοι δε ότι μετά που έγινε ο πρώτος ουρανός (έγιναν οι άγγελοι). Ότι όμως έγιναν πριν από την πλάση του ανθρώπου, το ομολογούν όλοι. Εγώ λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός συμφωνώ με τον θεολόγο Γρηγόριο. Διότι έπρεπε πρώτα να δημιουργηθεί η νοερή ουσία (δηλ. η φύση των αγγέλων) και έτσι (πάλι εκ Θεού) η αισθητή, και τότε από τις δύο ο άνθρωπος. Όσοι όμως λένε ότι οι άγγελοι είναι δημιουργοί της οποιασδήποτε ουσίας (είτε υλικής είτε πνευματικής) είναι στόμα του πατρός των διαβόλου...».<sup>86</sup> Εδώ αποστομώνονται από τον ιερό Δαμασκηνό όσοι νομίζουν ότι ήταν ποτέ δυνατόν να αναμιχθούν με τους ανθρώπους οι άγγελοι και να γεννήσουν παιδιά, ερμηνεύοντας λανθασμένα το εδάφιο της Γέννησης που μιλάει για υιούς Θεού που αναμίχθηκαν με θυγατέρες των ανθρώπων, στο οποίο αναφερθήκαμε σε προηγούμενη σελίδα.

Στο «περί διαβόλου και δαιμόνων» λέει ο ιερός Δαμασκηνός για τον Εωσφόρο ή Διάβολο: **«Από τις αγγελικές αυτές δυνάμεις, πρωτοστάτης (υπάρχων) της περιγείας τάξης και την φύλαξη της γης παραλαβών από τον Θεό, χωρίς να έχει γίνει από τη φύση του πονηρός, αλλά αγαθός υπάρχων και για καλό σκοπό γενόμενος και χωρίς ουδόλως να λάβει στον εαυτό του ίχνος κακίας από τον Δημιουργό, μη φέρων τον φωτισμό και την τιμή την οποία σ' αυτόν ο Δημιουργός εδώρησε, με προαίρεση αυτεξούσια **στράφηκε από το κατά φύση στο παρά φύση** και υπερηφανεύθηκε κατά του δημιουργήσαντος αυτόν Θεού θελήσας να κάνει ανταρσία κατ' Αυτού, και πρώτος αποστατήσας από το αγαθό κατόνησε στο κακό. Διότι τίποτα άλλο δεν είναι το κακό παρά στέρξη του καλού, όπως και το σκοτάδι είναι στέρξη του φωτός. Διότι το αγαθό είναι φως νοητό, ομοίως και το κακό είναι σκοτάδι νοητό. Φως λοιπόν κτισθείς υπό του Δημιουργού και έχοντας γίνει αγαθός - και διότι είδε ο Θεός όλα όσα εδημιούργησε και ιδού ήταν καλά λίαν - με το θέλημά του το αυτεξούσιο (που έχει δηλ. στην εξουσία του) έγινε σκοτάδι. Μαζί μ' αυτόν αποσπάσθηκε (από τους άλλους αγγέλους) και τον ακολούθησε, και **μαζί του έπεσε πλήθος άπειρο (πολύ μεγάλο) των αγγέλων που ήσαν ταγμένοι υπό την εξουσία του. Της ίδιας φύσης λοιπόν υπάρχοντες με τους αγγέλους έγιναν κακοί, με το να στρέψουν εκούσια την προαίρεση από το καλό προς το κακό»**.<sup>87</sup>**

<sup>85</sup> «Είτε ίσοι κατ' ουσίαν είτε διαφέροντες αλλήλων, ούκ ίσμεν. Μόνος δε ό ποιήσας αυτούς θεός επίσταται, ό και τὰ πάντα ειδώς. Διαφέροντες δε αλλήλων τῷ φωτισμῷ καὶ τῇ στάσει, είτε πρὸς τὸν φωτισμὸν τὴν στάσιν ἔχοντες ἢ πρὸς τὴν στάσιν τοῦ φωτισμοῦ μετέχοντες, καὶ ἀλλήλους φωτίζοντες διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς τάξεως ἢ φύσεως». (Περὶ ἀγγέλων, Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως).

<sup>86</sup> Συνέχεια στο ως ἄνω κείμενο: «Τινὲς μὲν οὖν φασιν, ὅτι πρὸ πάσης κτίσεως ἐγένοντο, ὡς ὁ θεολόγος (λέγει Γρηγόριος· «Πρῶτον ἐννοεῖ τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις καὶ οὐρανίους, καὶ τὸ ἐννόημα ἔργον ἦν»· ἕτεροι δέ, ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν πρῶτον οὐρανόν. Ὅτι δὲ πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου πλάσεως, πάντες ὁμολογοῦσιν. Ἐγὼ δὲ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ συντίθεμαι· ἔπρεπε γὰρ πρῶτον τὴν νοερὰν οὐσίαν κτισθῆναι καὶ οὕτω τὴν αἰσθητὴν καὶ τότε ἐξ ἀμφοτέρων τὸν ἄνθρωπον. Ὅσοι δὲ φασὶ τοὺς ἀγγέλους δημιουργοὺς τῆς οἰασθῆποτε οὐσίας, οὗτοι στόμα εἰσὶ τοῦ πατρός αὐτῶν, τοῦ διαβόλου· κτίσμα γὰρ ὄντες οὐκ εἰσὶ δημιουργοί....».

<sup>87</sup> «Ἐκ τούτων τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων πρωτοστάτης τῆς περιγείου τάξεως καὶ τῆς γῆς τὴν φυλακὴν ἐχειρισθεὶς παρὰ θεοῦ οὐ φύσει πονηρὸς γεγονώς, ἀλλ' ἀγαθὸς ὢν καὶ ἐπ' ἀγαθῷ γενόμενος καὶ μηδ' ὄλως ἐν ἑαυτῷ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ κακίας ἐσχηκώς ἴχνος, μὴ ἐνέγκας τὸν τε φωτισμὸν τὴν τε τιμὴν, ἦν αὐτῷ ὁ δημιουργὸς ἐδωρήσατο, αὐτεξουσίῳ προαιρέσει ἐπάπη ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τὸ παρὰ φύσιν καὶ ἐπήρθη κατὰ τοῦ πεποιηκότος αὐτὸν θεοῦ ἀντάραι αὐτῷ βουληθεὶς καὶ πρώτος ἀποστάς τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ κακῷ ἐγένετο· οὐδὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι τὸ κακὸν εἰ μὴ τοῦ ἀγαθοῦ στέρξης, ὡσπερ καὶ τὸ σκότος φωτός ἐστι στέρξης. Τὸ γὰρ ἀγαθὸν φῶς ἐστι νοητόν, ομοίως καὶ τὸ κακὸν σκότος ἐστι νοητόν. Φῶς οὖν κτισθεὶς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἀγαθὸς γεγονώς - **«καὶ γὰρ εἶδεν ὁ θεὸς πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν»** - αὐτεξουσίῳ θελήματι σκότος ἐγένετο. **Συναπεσπάσθη δὲ καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ συνέπεσε πλήθος ἄπειρον τῶν ὑπ' αὐτῷ τεταγμένων ἀγγέλων.** Τῆς αὐτῆς τοιγαροῦν φύσεως τοῖς ἀγγέλοις υπάρχοντες κακοὶ γεγονάσι τὴν προαίρεσιν ἐκουσίως ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς τὸ κακὸν ἐκκλίναντες». (Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως).



Ο πόλεμος έγινε πρώτα στον (πνευματικό) ουρανό: **«Και έγινε πόλεμος στον ουρανό»**. Από τη μια μεριά ήταν ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του, και από την άλλη ο διάβολος με τους αγγέλους που είχε τραβήξει με το μέρος του: **«ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του ήρθαν να πολεμήσουν με το δράκο. Και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του»**. Αλλά να μην φαντασθούμε ανάλογα προς τη γη όπλα. Τα όπλα με τα οποία γίνεται ο πνευματικός πόλεμος είναι και αυτά πνευματικά. Οι ψυχές των ανθρώπων είναι επίσης πνεύματα, και αν και έχουν διαφορετικές δυνατότητες, διότι ζωοποιούν το σώμα, το οποίο ανήκει στον αισθητό κόσμο, που δεν έχουν οι άγγελοι και ούτε μπορούν ποτέ να αποκτήσουν, εν τούτοις όμως είναι (οι ψυχές) παρόμοιας φύσης προς τα άλλα πνεύματα, γι' αυτό υπάρχει η δυνατότητα να αλληλογνωρίζονται και να αλληλεπιδρούν. Έτσι και μεταξύ τους τα αγγελικά τάγματα αλληλογνωρίζονται, ασχέτως αν είναι ακριβώς της ίδιας φύσης το κάθε τάγμα με τα άλλα ή όχι.

Τον πόλεμο, επομένως, των αγγέλων στον «ουρανό» μπορούμε να κατανοήσουμε καλύτερα εξετάζοντας την αποστολική διδασκαλία για τον πόλεμο που κάνουν οι ψυχές των Χριστιανών προς τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους Διάβολο. Λέει πχ για τον πνευματικό οπλισμό του Χριστιανού ο απόστολος Παύλος: **«Σταθείτε, λοιπόν (ακλόνητοι στον αγώνα αυτόν), αφού ζωσθείτε σαν ζώνη (που σφίγγουν στην μέση τους οι πολεμιστές) την αλήθεια, και ενδυθείτε σαν θώρακα τη δικαιοσύνη (για να είσθε απρόσβλητοι από τα πονηρά βέλη της αδικίας και της ιδιοτέλειας). Και (σαν πολεμιστές) φορέστε στα πόδια υποδήματα, την κατάλληλη ετοιμασία που απαιτείται για να διαδοθεί το Ευαγγέλιο της ειρήνης. Μαζί με όλα αυτά να σηκώνετε την ασπίδα της πίστης, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλα τα πύρινα βέλη (των πειρασμών) του πονηρού. Και δεχτείτε (σαν) περικεφαλαία την πεποίθηση της εν Χριστώ σωτηρίας (ασφαλίζοντας έτσι τον νού σας από παραπλανητικούς λογισμούς). Κρατείστε και την μάχαιρα του Αγίου Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού, προσευχόμενοι με κάθε είδος προσευχής και δέησης και σε κάθε καιρό με τη χάρη του πνεύματος του Θεού»<sup>88</sup>...**

Επομένως η προστασία των πιστών από την κακοποιό δράση των πονηρών πνευμάτων, πρέπει να αναμένεται από τον Θεό, εφόσον είναι εντελώς παράλογο να κατανοηθεί χωρίς αυτήν ο λόγος του Κυρίου: **«Ιδού εγώ σας αποστέλλω ως πρόβατα εν μέσω λύκων»**. (Ματθ 10:16).<sup>89</sup> Ανάλογα η ισχύς των αγγέλων, λόγω της κτιστής και περιορισμένων δυνατοτήτων φύσης τους δεν οφείλεται κυρίως στον εαυτό τους, αλλά στην ενδυνάμωση υπό του Θεού. Μπορούν να ζητήσουν την απείρως μεγάλη βοήθεια του Θεού που είναι ο αληθινός **«Κύριος των δυνάμεων»**, αλλά μόνο για να την χρησιμοποιήσουν δίκαια και για καλό σκοπό. Όμως η δικαιοσύνη του Θεού είναι τέλεια, και όταν υπάρχει κάποια εκκρεμότητα δεν επιτρέπει την πρόταξη δυναμικής λύσης. Γι' αυτό δεν μας ελευθέρωσε, ούτε απονεύρωσε τον Σατανά προτάσσοντας την ακαταμάχητη δύναμή Του, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, καθώς λέει ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας:<sup>90</sup>

**«Την θεία Οικονομία την ονομάζει έλεος ο Σωτήρας, Επίσης την ονομάζει και αλήθεια, διότι όλα τα της Παλαιάς Διαθήκης, σαν σκιάς και προτυπώματα της θείας Οικονομίας, ήταν προσανατολισμένα προς αυτήν... Αλλά η αλήθεια αυτή ονομάζεται και κρίση και δικαιοσύνη. Για ποιο λόγο; Διότι με αυτήν ο Σωτήρας έδιωξε την αμαρτία και**

<sup>88</sup> «Στήτε ουν περιζωσάμενοι την οσφύν υμών εν αληθεία, και ενδυσάμενοι τον θώρακα της δικαιοσύνης, και υποδησάμενοι τους πόδας εν ετοιμασία του ευαγγελίου της ειρήνης, επί πάσιν αναλαβόντες τον θυρεόν της πίστεως, εν ω δυνήσεσθε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα σβέσαι. και την περικεφαλαίαν του σωτηρίου δέξασθε, και την μάχαιραν του Πνεύματος, ο έστι ρήμα Θεού, διά πάσης προσευχής και δέησης, προσευχόμενοι έν παντί καιρῶ έν Πνεύματι»... (Εφεσ. 6:14-18).

<sup>89</sup> Επειδή μάλιστα πρόκειται για λύκους πνευματικούς, όπως είπε πριν: «Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εισι λύκοι άρπαγες». (Ματθ. 7:15).

<sup>90</sup> Και πριν (ο Ίδιος) «να πληρώσει πάσαν (Νομική) δικαιοσύνην». Αγίου Νικολάου Καβάσιλα ερμηνεία στην θεία λειτουργία, έκδοση «Το Περιβόλι της Παναγίας» σελ. 68, 69.

**θανάτωσε τον διάβολο, όχι με την υπερβολή της θεϊκής του ισχύος ούτε με τη νικηφόρο δύναμή Του, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα μ' εκείνο που λέγει η Γραφή: «Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι το θεμέλιο του θρόνου Σου»** (Ψαλμ. 88:15), όπως κι εμείς στα δικαστήρια νικούμε τούς αντιδίκους μας με την ψήφο των δικαστών. Γι' αυτό είπε ο Κύριος πριν από το πάθος Του: **«Τώρα είναι κρίση του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχοντας του κόσμου τούτου θα πεταχτεί έξω»** (Ιω. 12:31). Αυτά γνωρίζοντας και ο μακάριος Διονύσιος Αρεοπαγίτης λέει: **«Η υπέρτατη αγάπη της αγαθότητας του Θεού κατέλυσε την εναντίον μας εξουσία του πλήθους των αποστατών, δηλαδή των δαιμόνων, όχι με τη δύναμή Του, που είναι απείρως ισχυρότερη, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα με τη διδασκαλία που μας έχει μυστικώς παραδοθεί».** (Περί εκκλησιαστικής ιεραρχίας). Αν και έκανε κρίση στον Διάβολο και τα πονηρά πνεύματα, και διέλυσε τα προβαλλόμενα δικαιώματά τους, με τα οποία έγινε μόνιμος **«κατήγορος των αδελφών μας, κατηγορώντας τους μπροστά στο Θεό μας ημέρα και νύχτα»** (12:10), όμως ο Κύριος δεν ήρθε στους ανθρώπους σαν Κριτής αλλά σαν Σωτήρας: **«Δεν ήλθα για να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω τον κόσμο».** (Ιω. 12:47).

Επομένως, όταν ο Θεολόγος αναφέρει ότι **«έγινε πόλεμος στον ουρανό»**, πρέπει να αναμένεται νίκη των αγγέλων που έχουν την βοήθεια του Θεού, εκτός εάν υπάρχει εκκρεμότητα για απόδοση δικαιοσύνης, όπως συνέβη στην περίπτωση των ανθρώπων. Η ανθρώπινη φύση λυτρώθηκε από το προπατορικό αμάρτημα διά της ενανθρωπήσεως του Υιού του Θεού, ο οποίος ανέλαβε το χειρόγραφο των αμαρτιών μας, και το έσχισε με τα καρφιά της Σταύρωσής Του (βλ. Κολ. 2:14), κρίνοντας συγχρόνως τα εχθρικά πνεύματα, και ανατρέποντας τις κατηγορίες τους (για τα θεωρούμενα δικαιώματά τους) κατά των ανθρώπων. **Διότι, καθώς η αμαρτία ήρθε δι' ενός ανθρώπου, έτσι και δι' ενός ανθρώπου καταργήθηκε** (Ρωμ. 5:19). Οι άγγελοι, όμως, επειδή δεν γεννήθηκαν σαρκικά, ούτε και πνευματικά, από κάποιο προπάτορα, δεν βαρύνονται από προπατορικό αμάρτημα. Σαν πνεύματα που είναι, δεν μπορούν να δημιουργήσουν άλλα πνεύματα, ούτε ανθρώπους, ούτε οποιαδήποτε ουσία, όπως μας είπε ο ιερός Δαμασκηνός.

Συνεπώς η διχοστασία των αγγέλων, που προκλήθηκε από τον Εωσφόρο και τα πνεύματα που παρέσυρε στην κακογνωμία του, μπορούσε να αντιμετωπισθεί από άλλους αγγέλους με τη χάρη του Θεού. Γι' αυτό με θάρρος, ο ευρισκόμενος σε πλήρη νηφαλιότητα **Αρχάγγελος Μιχαήλ**, παρενέβη σταματώντας την πτώση των ουρανίων δυνάμεων, βροντοφωνώντας το: **«Στώμεν καλώς - στώμεν μετά φόβου Θεού»**, το οποίο αναφωνεί και ο ιερέας, μετά το Σύμβολο της Πίστεως, στην θεία λειτουργία, για τον ίδιο σκοπό: **«Επάνω δηλ. σ' αυτή την ομολογία ας σταθούμε γερά χωρίς να κλονιζόμαστε από απατηλά επιχειρήματα αιρετικών· ας σταθούμε με φόβο, διότι είναι μεγάλος ο κίνδυνος σ' εκείνους που δέχονται στην ψυχή τους κάποια αμφιβολία σχετικά με αυτή την πίστη».**<sup>91</sup> Με την επέμβαση του Αρχαγγέλου συνειδητοποιήσαν άμεσα οι άγγελοι τον θανάσιμο κίνδυνο που διέτρεχαν από την ενασχόληση με τους λογισμούς απιστίας κατά του Θεού, τους οποίους μάλιστα πρόβαλλε ο ως τότε φωτιστής τους Εωσφόρος, έπαυσαν να αμφιταλαντεύονται, και σταμάτησαν να πέφτουν.

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ είναι αρχιστράτηγος όχι μόνο των ουρανίων ταγμάτων αλλά και προστάτης και σύμμαχος των προ της ενανθρωπήσεως του Χριστού δικαίων και των πιστών Χριστιανών, ατόμων και λαών. Εγκωμιάζοντας τις αγγελικές δυνάμεις λέει για τον Μιχαήλ ο ιερός Χρυσόστομος: **«Αγγέλους λέγω, τους δικούς μας συμμάχους, τους εκστρατεύοντες κατά των αντιπάλων δυνάμεων, εκ των οποίων ένας είναι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, ο οποίος αντιτάχθηκε προς τον διάβολο υπέρ του σώματος του Μωϋσή, (και) προς τον άρχοντα των Περσών αντιστάθηκε (βοηθώντας τον Αρχάγγελο Γαβριήλ), υπερασπιζόμενος την ελευθερία του λαού (των Ιουδαίων, τότε)»...**<sup>92</sup>

<sup>91</sup> Αγίου Νικολάου Καβάσιλα ερμηνεία στην θεία λειτουργία, (βλ. προηγουμένως) σελ. 88.

<sup>92</sup> Λόγος στην Σύναξη των Αρχαγγέλων (8 Νοεμβρίου, τ. 59, σ. 755).

Νίκησε λοιπόν τον δράκοντα ο Αρχιστράτηγος Μιχαήλ: **«Και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του. Αλλά δεν υπερίσχυσε, ούτε βρέθηκε τόπος γι' αυτόν πια στον ουρανό»** (12:8). Η νίκη είναι διπλή. Η πρώτη αφορά την καταστολή της ανταρσίας του διαβόλου στον ουρανό, την παύση της διασποράς απ' αυτόν υπερηφάνων και άλλων παραπλανητικών λογισμών στα ουράνια τάγματα, και το σταμάτημα της πτώσης τους. Η δεύτερη νίκη, μετά την Σταύρωση του Χριστού, αφορά την σταθερή και ολοκληρωτική επικράτηση του θελήματος του Θεού στον Ουρανό, την από εκεί οριστική απομάκρυνση και συντριβή του κατηγορού μας διαβόλου, και την έναντι αυτού συνεχή επιβοήθηση των πιστών, κατά την οποία αναδεικνύονται πολλοί ομολογητές και μάρτυρες του Χριστού στη γη. **«Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία του Θεού μας και η εξουσία του Χριστού του, γιατί ρίχτηκε ο κατηγορός των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στο Θεό μας ημέρα και νύχτα. Και αυτοί τον νίκησαν χάρη στο αίμα του Αρνίου και χάρη στο λόγο της μαρτυρίας τους, και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι το θάνατο».** (βλ. 12:10-11).

**«Πρέπει να ξέρομε λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, ότι η έκπτωση του διαβόλου μετά την Σταύρωση δεν ήταν τοπική όπως η πρώτη. Όταν λέγεται ότι μετά το πάθος του Χριστού ο διάβολος ξέπεσε, αυτό σημαίνει ότι οι προηγούμενες δυνάμεις του, μετά τον χρόνο αυτό, μειώθηκαν και διαπαντός συντρίφτηκαν, όπως ο διάβολος είπε ομολογώντας στον Μέγα Αντώνιο, ότι ξεπληρώθηκε σ' αυτόν το Ψαλμικό λόγο: «του εχθρού εξέλιπαν οι ρομφαίες τελειωτικά».**<sup>93</sup> (9:7).

Ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος λέει: **«Κατήγορος λέγεται ο Σατάν, δηλ. ο διάβολος, διότι διέβαλε τον Θεό προς τους προπάτορές μας Αδάμ και Εύα, ότι από φθόνο τους απαγόρευσε τη γεύση του (καρπού) του ξύλου της γνώσης. Διέβαλε και τον Ιώβ προς τον Θεό, ότι Τον ευχαριστεί και δοξάζει όχι από ευσέβεια, αλλά από την πληθώρα και αφθονία των (αγαθών) της (πρόσκαιρης) ζωής. Επί πλέον λέγεται κατήγορος και διάβολος των ευσεβών, επειδή σκέπτεται κακά εναντίον τους, όπως και οι εντελώς ψευδόμενοι κατήγοροι και οι διαβάλλοντες αυτούς που μισούν και φθονούν. Γι' αυτό εύλογα κατήγορο τον ονομάζει η Αποκάλυψη. Τους δε δικαίους ονομάζουν οι άγγελοι αδελφούς, διότι στον παρόντα βίο πολιτεύονται με αγγελική καθαρότητα...».**<sup>94</sup>

**«Γι' αυτό ας ευφραίνεστε Ουρανοί και όσοι σ' αυτούς κατασκηνώνετε. Αλοίμονο στη γη και τη θάλασσα, γιατί κατέβηκε ο Διάβολος προς εσάς έχοντας θυμό μεγάλο, επειδή ξέρει ότι λίγο καιρό έχει».** (12:12). Η οριστική απομάκρυνση του διαβόλου, και των πειρασμών του, από τον πνευματικό ουρανό προκαλεί αισθήματα ευφροσύνης στους εκεί διαμένοντες αγγέλους, αλλά και λύπης για τους πειρασμούς που προκαλεί με το κατέβασμά του στη γη, όπου χρησιμοποιεί σαν συμμάχους τους προσηλωμένους στα γήινα ανθρώπους. **«Λέγεται δε ότι κατεβαίνει αυτός (ο διάβολος) προς αυτούς, τους φρονούντας τα γήινα δηλαδή, και όχι προς τους δικαίους· διότι δεν έχει σ' αυτούς τόπο, ούτε μπορεί να τους λυμάνεται ψυχικά· διότι (αντίθετα) τους καθαρίζουν οι εναντίον τους προσβολές του και κακώσεις, όπως το ασήμι το περασμένο από τη φωτιά, το επταπλάσια στο χωνευτήριο καθαρισμένο...»** κατά τον πατριάρχη των Ιεροσολύμων Άνθιμο (σ. 125).

Ο διάβολος ξέρει ότι **«λίγο καιρό έχει»**, διότι άκουσε από τον Κύριο για **«το πυρ το αιώνιο το ετοιμασμένο για τον διάβολο και τους αγγέλους αυτού».** (Ματθ. 25:41). Αντί όμως αυτό να τον συνετίσει τον κάνει επιθετικότερο προς τους ανθρώπους. **«Και αν η προσμονή της Κόλασης κάνει πονηρότερο τον διάβολο, «πως θα μπορούσαν κολαζόμενοι στην γέεννα, αυτός ή οι εργάτες του, με την πύρωση των ρύπων της αμαρτίας να καθαρισθούν»; Και αφού δεν πρόκειται να συμβεί αυτή η συγχώρηση «πως θα υπάρξει πέρας στην τιμωρία τους κατά τους ματαιόφρονες αιρετικούς»;** (Ανδρέας. - Βλ. Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 209).

<sup>93</sup> Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση» σελ. 209.

<sup>94</sup> Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ανθίμου (1717-1808), «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», 1856, σελ. 123.



**2.4. Η φυγή της Γυναίκας στην έρημο και ο πόλεμος από τον δράκοντα.** Για να προστατευθεί από τον αιμοβόρο δράκο που χρησιμοποιεί και την κοσμική βία εναντίον της, η γυναίκα - Εκκλησία της Αποκάλυψης φεύγει στην έρημο, όπου πετάει πάνω από τις παγίδες του, με τις δύο φτερούγες του **«αετού του μεγάλου»**: **«Και δόθηκαν στη γυναίκα οι δυο φτερούγες του αετού του μεγάλου, για να πετά στην έρημο, στον τόπο της, για να τρέφεται εκεί έναν καιρό και δύο καιρούς και μισό καιρό, μακριά από το πρόσωπο του φιδιού»**. (12:14). Επειδή είναι και σύμβολο του Ιωάννη του Θεολόγου ο αετός, για να μην νομίσουμε ότι μιλάει για τον εαυτό του, προσθέτει **«του μεγάλου»** δηλ. αναφέρεται στην κάλυψη της Εκκλησίας υπό του Κυρίου Ιησού Χριστού, που είναι η διπλή χάρη Του προς τους πιστούς, λόγω της διπλής φύσης Του, ως τελείου Θεού και ως τελείου ανθρώπου. Με την διπλή αυτή χάρη, σαν με φτερούγες πνευματικές, οι πιστοί ασκούνται σε ένα βίο ομοιάζοντα με αυτό των αγγέλων, προετοιμαζόμενοι για την Βασιλεία των Ουρανών, όπως προείπε και ο Ησαΐας ο προφήτης: **«Αυτοί δε που υπομένουν την παιδαγωγία του Κυρίου θα αλλάξουν ισχύ, θα βγάλουν φτερά όπως οι αετοί, θα τρέχουν (στην αρετή) και δεν θα κοπιάζουν, θα βαδίζουν και δεν θα πεινάσουν (από το έλεος του Θεού)»**.<sup>95</sup>

Απαιτείται επομένως υπομονή στις θλίψεις από τους πειρασμούς, που συνεχίζει και στην έρημο (την τροπική ή και τοπική) να φέρνει ο πονηρός, για να μπορέσουν οι Χριστιανοί να τελειωθούν στην αρετή και να σωθούν, διότι η δύναμη του Θεού **«εν ασθενεία τελειούται»**, όπως ο Κύριος είπε στον απόστολο Παύλο. (2η Κορ. 12:9). Κάποτε, η Εκκλησία υφίσταται πολύ μεγάλους πειρασμούς που σαν ποτάμι ζητούν να την παρασύρουν και να την πνίξουν: **«Και έβγαλε ο όφιος από το στόμα του πίσω από τη γυναίκα νερό σαν ποταμό, για να την κάνει να παρασυρθεί από τον ποταμό»**. (12:15). Το νερό είναι σύμβολο διδασκαλίας, (καλής ή κακής ανάλογα με το νόημα του εδαφίου της Γραφής όπου αυτό αναφέρεται), και γενικότερα όπως το νερό είναι το κύριο συστατικό του σώματος (κατά τα 3/4 περίπου), έτσι κατ' αντιστοιχίαν σημαίνει, πνευματικά, τις δυνάμεις της ψυχής. Ο Χριστός μας προσκαλεί να ακούσουμε την διδασκαλία Του, την οποία ονομάζει ύδωρ ζωής, επειδή είναι πλήρης πνεύματος Αγίου, λέγοντας: **«Εάν κάποιος διψάει, ας έρθει προς Εμένα και ας πει»** (Ιω. 7:37), και: **«όποιος θα πει από το ύδωρ που Εγώ θα δώσω σ' αυτόν δεν θα διψάσει στον αιώνα»** (Ιω. 4:14). Και **«ο πιστεύων σε Εμένα, καθώς είπε η Γραφή, ποταμοί εκ της κοιλίας αυτού θα ρεύσουν ζωντανού ύδατος. Αυτό, δε, το είπε περί του Πνεύματος που επρόκειτο να λάβουν οι πιστεύοντες σ' Αυτόν. Διότι ακόμη δεν ήτο πνεύμα Αγιον, επειδή ο Ιησούς δεν είχε ως τότε δοξασθεί (διά του Σταυρού και της Αναστάσεως)»** (Ιω 7:38). Ο Κύριος, χωρίς να το έχει ο ίδιος ανάγκη, πριν αρχίσει να διδάσκει πηγαίνει στον Ιορδάνη ποταμό και βαπτίζεται από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Και σε μας παραγγέλλει, αν θέλομε να σωθούμε, να βαπτισθούμε: **«ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται, ο δε απιστήσας κατακριθήσεται»**. (Μάρ. 16:16). Και στο όραμα του Ιεζεκιήλ ο ποταμός Ευφράτης συμβολίζει το Βάπτισμα κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα: **«Ο ποταμός σημαίνει ότι με το νερό βρήκαμε την ελευθερία»**.

Ο ποταμός όμως που βγαίνει από το στόμα του δράκου είναι διδασκαλίες απωλείας, συνοδευόμενες από βία. **«Είπαμε εξ άλλου ότι πυρρός, κόκκινος, είναι ο αιμοχαρής και αιμοδιψής δράκων»**, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, και συνεχίζει: **«Με την λέξη ποταμός νοούνται γενικώς οι τρομακτικοί διωγμοί κατά της Εκκλησίας από της ιδρύσεώς της και συνέχεια μέχρι συντελείας των αιώνων»**... Και προσθέτει: **«Παρόμοια εικόνα φυγής και καταδίωξης έχομε στην Παλαιά Διαθήκη. Βλέπομε στην εικόνα αυτή τον εκπρόσωπο του εχθρού του θελήματος του Θεού, τον Φαραώ, να καταδιώκει τον ευσεβή, τον καιρό εκείνο, και προστατευόμενο από τον Θεό, Ισραηλιτικό λαό. Καταδιώκει ο Φαραώ τους Ισραηλίτες να τους πνίξει στην Ερυθρά Θάλασσα, όπως εδώ ο Σατανάς την Εκκλησία. Αλλά όπως στην**

<sup>95</sup> «...οί δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν, **πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί**, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιήσουσιν, βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν». (Ησ. 40:31).

**Ερυθρά Θάλασσα, όπλισε ο Θεός τα στοιχεία της Φύσης και κατέπνιξε τους διώκτες των Ισραηλιτών, έτσι και εδώ διασώζει ο Θεός την Εκκλησία Του από την καταδίωξη του Σατανά. Την προστατεύει θαυματουργικώς χρησιμοποιώντας και αυτά τα στοιχεία της Φύσης... Την θαυματουργική προστασία της Εκκλησίας εκ του Σατανά δια των στοιχείων της Φύσης, επιβεβαιώνει ο σοφός Σολομών λέγων, ότι **ο Θεός «θα κάνει όπλο την κτίση, για άμυνα έναντι των εχθρών»**. (Σοφ. Σ. 5:17).<sup>96</sup> Και ο Θεολόγος Ιωάννης λέει, παρόμοια: **«Αλλά βοήθησε η γη τη γυναίκα, και άνοιξε η γη το στόμα της και κατάπιε τον ποταμό που έβγαλε ο δράκος από το στόμα του»**. (12:16). Στόμα της γης είναι στις ημέρες μας και οι ανακαλύψεις της επιστήμης, με τις οποίες καθαιρούνται κάποιες κατά καιρούς αθεϊστικές ή αιρετικές αντιλήψεις.**

Είδαμε ότι: Πρώτα ο Ιωάννης αναφέρεται γενικά στην νίκη των πιστών κατά του δράκου (12:11), κατά την οποία, αν απαιτηθεί, δεν διστάζουν να θυσιάσουν και την ζωή τους για την αγάπη του Χριστού. Κατόπιν εστιάζεται στην ενδυνάμωση των πιστών **σαν με δύο πτέρυγες από τα δώρα που λαμβάνουν από την διπλή φύση του ενανθρωπίσαντος Κυρίου (ιδίως) διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας** (12:14). Σαν αντίδραση προς αυτά, βλέπει ποταμό από πλάνες που βγαίνουν από το στόμα του δράκου (12:15), διά των οποίων προσπαθεί να πνίξει τα ορθά φρονήματα των μελών της Εκκλησίας, και ύστερα παρατηρεί την υποβοήθηση του γήινου παράγοντα για να εξαλειφθεί και αυτός ο κίνδυνος (12:16). Στο τέλος αυτού του κεφαλαίου μιλάει για τον πόλεμο του δράκου κατά των λοιπών Χριστιανών, (των λοιπών του σπέρματος της γυναίκας - Εκκλησίας): **«Και τότε οργίστηκε ο δράκοντας κατά της γυναίκας και έφυγε, για να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους (πνευματικούς) απογόνους της, που τηρούν τις εντολές του Θεού και που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού»** (12:17).

Όπως αναφέραμε πριν, μπορούμε να εστιάσομε την προσοχή μας στον καιρό του πολέμου του δράκου με τη χρήση του ποταμού, που βέβαια είναι **ποταμός από βλασφημίες και κακοδοξίες, εφόσον βγαίνουν από το στόμα του!** Επειδή ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος είχε αναφερθεί σε επτά περιόδους στη ζωή ολόκληρης της Εκκλησίας του Χριστού μέχρι το τέλος του κόσμου, έπεται ότι η μία γυναίκα - Εκκλησία της Αποκάλυψης μπορεί να ειπωθεί σε επτά (7) αλληλοδιάδοχες χρονικά περιόδους μέχρι την Συντέλεια. Η ιδιαίτερη περίοδος των κυριοτέρων αιρέσεων, και της μάχης εναντίον τους, είναι η τρίτη (3η): **«Η Εκκλησία της Περγάμου σηματοδοτεί την τρίτη περίοδο, την εποχή των Οικουμενικών Συνόδων και της μάχης εναντίον των αιρέσεων με το ξίφος του λόγου του Θεού»**.<sup>97</sup> Δεν είναι τυχαίο που η έδρα των αιρέσεων (η Πέργαμος τότε), θεωρείται θρόνος του Σατανά (2:13).

Οι υπερβολές και οι ελλείψεις στα ευσεβή δόγματα της Εκκλησίας δημιουργούν αιρέσεις· είτε αναφερόμαστε ασεβώς στην Αγία Τριάδα (**Τριαδολογικές αιρέσεις**) όταν δεν δεχόμαστε μία θεία φύση σε τρία διακριτά πρόσωπα, είτε αναφερόμαστε κακόδοξα στις δύο φύσεις του ενός προσώπου, του Κυρίου Ιησού Χριστού (**Χριστολογικές αιρέσεις**) για τις οποίες άλλοτε υπερβάλλομε λέγοντας πχ ότι η θεία Φύση απορρόφησε την ανθρώπινη (Ιουδαίζοντας), ή άλλοτε ότι μεταξύ τους εναντιώνονται (Ελληνίζοντας).

Για το πώς κατατάσσονται οι απομακρυσμένες από την Εκκλησία «μερίδες», λέει ο **άγιος Νεκτάριος**: **«Στους κανόνες του Μεγάλου Βασιλείου διαβάζομε τα εξής: άλλες μεν ονόμασαν αιρέσεις, άλλες σχίσματα και άλλες παρασυναγωγές· και (ονόμασαν) μεν αιρέσεις όσους παντελώς αποκόπηκαν και κατ' αυτή την πίστη αποξενώθηκαν· σχίσματα δε, αυτούς που ήλθαν σε μεταξύ τους διένεξη για κάποιες αιτίες εκκλησιαστικές και για ζητήματα ιάσιμα· παρασυναγωγές δε, τις συνάξεις που γίνονται από τους ανυπότακτους πρεσβυτέρους ή επισκόπους και από τους απαίδευτους λαϊκούς»**.<sup>98</sup>

<sup>96</sup> Αρχιμ. Χαρ. Βασιλοπούλου «Η Αποκάλυψις εξηγημένη / Η πάλη μεταξύ Αρχαγ. Μιχαήλ και δράκοντος», σ. 52-3.

<sup>97</sup> Διαβάστε το Α τεύχος της ερμηνείας, σ. 23, και σ. 27-30: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)

<sup>98</sup> Αγ. Νεκταρίου Ι. Κατήχησις της Ανατ. Ορθοδόξου Εκκλησίας, έκδοση Ρηγοπούλου, σελ. 219-220.

Κατά το 12ο κεφ. της Αποκάλυψης, ενδιαφέρει η διατήρηση καθαρής της παραληφθείσης από τον Χριστό Ορθόδοξης πίστης. Αυτό γίνεται διά της φυγής στην έρημο με τις πτέρυγες του «αετού του μεγάλου» και με τη βοήθεια της γης (φύσης). Άρα απαιτείται, εκτός από τη δική μας προσπάθεια, να μη χαθεί η χάρη του Θεού, που σαν δύο πτέρυγες οδηγεί διά της Μυστηριακής εκκλησιαστικής ζωής τους πιστούς πάνω από τις παγίδες του πονηρού, στην ουράνια βασιλεία.

Την καθαρότητα της πίστης ασφάλισαν επτά Οικουμενικές και πολλές τοπικές Σύνοδοι. Για τις **επτά Οικουμενικές Συνόδους** ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως (+1920) λέει ότι πρέπει να θεωρούνται ως «**οι επτά περίβολοι της Ορθοδοξίας που περιχαράκωσαν δια κανόνων και όρων και διατάξεων τις ιερές αλήθειες από τα σοφίσματα των κακοδόξων**». Είναι δηλ. επτά ζώνες προστασίας και ασφάλειας των πιστών Ορθοδόξων Χριστιανών οι Οικουμενικές Σύνοδοι.<sup>99</sup> Η πρώτη Οικουμενική σύνοδος συνεκλήθη στη **Νίκαια το 325**, και η εβδόμη επίσης στη **Νίκαια το 787**, δηλώνοντας τη συμπλήρωση ενός κύκλου πνευματικών μαχών.<sup>100</sup>

Η σταδιακή χαλάρωση στο θέμα της τήρησης των δογμάτων της Ορθόδοξης πίστης, κυρίως κατόπιν πιέσεων της πολιτικής εξουσίας, οδήγησε την ανατολική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία με έδρα την Κωνσταντινούπολη (τη νέα ή 2η Ρώμη) σε σταδιακή συρρίκνωση της ως «σιδερένιας ράβδου» δύναμής της και της κυριαρχίας της, και τέλος σε πλήρη καταστροφή το 1453. Η μεθόδευση του δράκου της Αποκάλυψης για να συμβεί αυτό δεν κρύβεται ούτε από τις ημερομηνίες, εφόσον **η άλωση έγινε 666 χρόνια μετά την 7η Οικουμενική Σύνοδο** (1453=787+666), και 666 είναι ο αριθμός του «θηρίου»... (Αποκ. 13:18). Η αντίστοιχη παρακμή της 3ης και τελευταίας Ρώμης έγινε με την εισαγωγή από τη Δύση προτεσταντίζουσας νοοτροπίας στη διοίκηση της Ρωσίας, η οποία διέφθιρε και πολλούς πρώην πιστούς. Έτσι η μεγάλη αυτή χώρα αναγκάστηκε να περάσει ένα ποταμό δοκιμασιών, από το κόκκινο θηρίο του κομμουνισμού, για τρεις γενιές. Η ψύχρανση της εν Χριστώ αγάπης μεταξύ των πρώην Χριστιανικών λαών λόγω της εκκοσμίκευσης, των αιρέσεων, και της καλλιέργειας των παθών αντί των αρετών, από την νοοτροπία της προσπάθειας παγκοσμιοποίησης που γίνεται μετά το 1990, θα οδηγήσει τελικά τον παρακμασμένο Χριστιανισμό που ηγείται του λοιπού "πολιτισμένου" κόσμου σε αλληλεξόντωση. **Το τριχρονίτικο δαμάλι θα βαφεί στο αίμα,**<sup>101</sup> αλλά μετά θα δοθεί η ευκαιρία στην Ορθοδοξία να μεταφέρει ένα αγνό μήνυμα του Ευαγγελίου στον κόσμο, πριν την ανάδειξη του τελικού Αντιχρίστου.

**Η μισαδελφία και οι πόλεμοι οφείλονται στην απομάκρυνση της χάρης του Θεού** που γίνεται είτε λόγω της δικής μας απομάκρυνσης από την Εκκλησία και παραμέλησης της Μυστηριακής ζωής, είτε λόγω έλλειψης αρετής. Διότι **μόνο η Εκκλησία κατέχει το πλήρωμα της χάρης του Θεού, τις «δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου»** (12:14), κατά τον Ιωάννη τον Θεολόγο. Ο επτακέφαλος και δεκακέρατος δράκος προσπαθεί να εισάγει αιρέσεις απωλείας και διχοστασίες και σχίσματα, αλλά φρόντισε ο Θεός, για να μπορούν να τον αντιμετωπίσουν οι πιστοί, να εκφρασθεί η Ορθόδοξη πίστη με τα Θεοφώτιστα δόγματα των Οικουμενικών Συνόδων. Αυτά επομένως είναι απαραίτητο να μείνουν αναλλοίωτα, όπως έλεγε<sup>102</sup> χαρακτηριστικά ο άγιος γέροντας **Σωφρόνιος ο Αγιορείτης** (+1993): **«Η διδασκαλία της Εκκλησίας, που έλαβε την τελική της μορφή από τις Οικουμενικές Συνόδους, δεν επιδέχεται καμιά αλλαγή. Όλη η μετέπειτα επιστημονική εργασία πρέπει απαραίτητα να συμφωνεί με ότι δόθηκε από θεία αποκάλυψη και διατυπώθηκε στη διδαχή των**

<sup>99</sup> Αγ. Νεκταρίου Ι. Κατήχησις της Ανατ. Ορθοδόξου Εκκλησίας, έκδοση Ρηγοπούλου, σελ. 192. Δείτε περισσότερα στο Γ τεύχος της ερμηνείας της Αποκάλυψης υπό ΛΜΔ, σ. 38: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>100</sup> Εάν η γέννηση του Χριστού, της τέλει εικόνας του Θεού του αοράτου (Κολ. 1:15), έγινε το έτος 5509 από Αδάμ κατά τον άγιο Επιφάνιο (υποσ. ΣΤ-9), είναι όμως 7x787=5509, αντιλαμβανόμεστε ότι έτσι ο Κύριος μας έδωσε σημείο υπέρ των Οικουμενικών Συνόδων, και ιδιαίτερα της 7ης που υπερασπίστηκε το ζήτημα των αγίων εικόνων.

<sup>101</sup> Προφητεία 58η του αγίου Κοσμά του Αιτωλού: [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf) δείτε και τι σημαίνει βαθύτερα αυτό στο Δ τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)

<sup>102</sup> Από: «Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ» (σελ. 190), ἢ το Α01: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf)



**Οικουμενικών Συνόδων της Εκκλησίας. Το ίδιο ισχύει και για τη χάρη. Το πλήρωμα της χάριτος μπορεί να κατέχει μόνο η μία και μοναδική Εκκλησία».**

## **2.5. Συνοπτικά για το 12ο κεφάλαιο:**

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος στο κεφάλαιο αυτό μας παρουσιάζει τις αντίπαλες πνευματικές δυνάμεις, που όταν τις αγνοούμε είναι αδύνατον να έχουμε ορθή κατανόηση των όσων συμβαίνουν στον «ουρανό» και τη «γη» δηλ. τον πνευματικό και τον αισθητό κόσμο.

Η μία πνευματική δύναμη είναι η Εκκλησία, που παρουσιάζεται γι' αυτό το λόγο στον Ουρανό, στην οποία ανήκουν και οι άγγελοι υπό τον Αρχάγγελο Μιχαήλ που παραμένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού. Στην Εκκλησία γεννιέται ως άνθρωπος ο Υιός του Θεού, ενώνοντας στο πρόσωπό Του δύο τέλει φύσεις: θεϊκή και ανθρώπινη (αποτελούμενη από ψυχή και σώμα). Ενώνει έτσι κατά τον τελειότερο τρόπο την κτίση με τον Δημιουργό της. Αυτό το κεντρικό γεγονός, της γέννησης του Χριστού από την Παρθένο, στην ιστορία των λογικών οντοτήτων, επιγείων και επουρανίων, τονίζει πρώτα ο Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη.

Πριν την γέννηση, όμως, του Κυρίου, και πριν την παραπλάνηση των πρωτοπλάστων από τον όφη, γίνεται η αποστασία των πνευμάτων με αρχηγό τον Εωσφόρο, όπως ονομάζεται από τον προφήτη Ησαΐα, που από υπερηφάνεια κατέληξαν να γίνουν δαίμονες σκοτεινοί, απομακρυνθέντες από την πηγή του φωτός που είναι ο Θεός. Το πλήθος των πνευμάτων που έπεσε παρασυρμένο από τα διανοήματα που έσπειρε ο Εωσφόρος είναι "άπειρο" δηλ. πολύ μεγάλο κατά τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, το ένα τρίτο του συνόλου κατά την Αποκάλυψη. Τον Δράκο - Εωσφόρο και τους αγγέλους του παρουσιάζει σαν την δύναμη του κακού ο Ιωάννης, η οποία μισεί θανάσιμα και αντιμάχεται την Εκκλησία.

Μετά την γέννηση του Χριστού η Εκκλησία έχει μάθει πως να ασκείται (με νηστεία και προσευχή) κατά των πονηρών πνευμάτων και γι' αυτό μεταβαίνει στην έρημο (που καταστέλλει τα πάθη) για να αντιμετωπίζει νικηφόρα τις προσβολές του εχθρού. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ και οι άγγελοί του, με την δύναμη του Χριστού, κατόπιν της κρίσης που Αυτός έκανε κατά του διαβόλου και των πονηρών πνευμάτων με την Σταύρωσή Του, αποκλείουν τον ουρανό από τα πονηρά πνεύματα και από τις κατηγορίες τους κατά των ανθρώπων. Ενωρίτερα, όπως μαρτυρείται από την ιστορία του Ιώβ, ο διάβολος δεν είχε εντελώς απομονωθεί από τον ουρανό.<sup>103</sup>

Για να ενδυναμώνεται και να αποφεύγει τον μεγάλο θυμό του διαβόλου εναντίον της, μετά που αυτός άκουσε από τον Χριστό ότι τον περιμένει η φωτιά της Κόλασης, η Εκκλησία έλαβε από τον Κύριο και τελεί τα άγια Μυστήρια διά των οποίων έχει ολόκληρο τον Θεάνθρωπο εντός της. Έτσι η βάση της σωτηρίας είναι τα ορθά δόγματα της πίστης μας, τα οποία απαγγέλομε σε κάθε λειτουργία (εκφωνώντας το Σύμβολο της πίστεως). Οι Χριστιανοί κρατώντας την Ορθόδοξη πίστη και τηρούντες τις δέκα εντολές νικούν το επτακέφαλο θηρίο, που την ισχύ του (σαν 10 κέρατα) την λαμβάνει από όσους δεν τις τηρούν.

Ο Ιωάννης εστιάζεται στην ενδυνάμωση των πιστών σαν με δύο πτέρυγες από τα δώρα που λαμβάνουν από την διπλή φύση του ενανθρωπίσαντος Κυρίου (ουσιαστικά) διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας (12:14). Σαν αντίδραση προς αυτά, βλέπει ποταμό από πλάνες που βγαίνουν από το στόμα του δράκου (12:15), διά των οποίων προσπαθεί να πνίξει τα ορθά φρονήματα των μελών της Εκκλησίας, και ύστερα παρατηρεί την υποβοήθηση του γήινου παράγοντα (της Φύσης) για να εξαλειφθεί και αυτός ο κίνδυνος (12:16).

Στο τέλος αυτού του κεφαλαίου μιλάει για τον πόλεμο του δράκου κατά των λοιπών Χριστιανών, (των λοιπών του σπέρματος της γυναίκας - Εκκλησίας).

Τελικά η Αποκάλυψη, και στο κεφάλαιο αυτό, μας βοηθάει να κατανοήσουμε την αλήθεια

<sup>103</sup> Διότι γράφεται: «Και συνέβη σαν αυτή την ημέρα, και ιδού ήλθαν οι άγγελοι του Θεού να παρασταθούν ενώπιον του Κυρίου, και ο διάβολος ήλθε μαζί τους». (Ιώβ 1:6)

πίσω από τα γεγονότα, των οποίων εμείς βλέπομε συνήθως την εξωτερική μόνο εικόνα, αγνοώντας την πνευματική τους διάσταση. Με τον τρόπο αυτό μας στηρίζει στην πίστη στον Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος, τονίζεται, ότι λόγω ακριβώς της διπλής φύσης του, θεϊκής και ανθρώπινης, δίνει σαν με δύο πτέρυγες τη χάρη του στην Εκκλησία, κυρίως μέσω των ζωοποιών Μυστηρίων. Αναφέρεται όμως, ιδιαίτερα, η βοήθεια των πιστών από τις ασώματες αγγελικές δυνάμεις που, υπό τον Αρχάγγελο Μιχαήλ, πολεμούν νικηφόρα τα ξεπεσμένα πνεύματα με αρχηγό τον αποστάτη διάβολο.

Έτσι αντί να μας φοβίζει, ο Ιωάννης, μας δείχνει την αδυναμία του εχθρού, που κατά τον λόγο του Χριστού καταπατείται από τους μαθητές Του, ενώ, σε όσους δεν τηρούν τις εντολές Του, γίνεται φοβερός δράκοντας. Και ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, μυρμηκολέοντα λέει, κατά τον Ιώβ, τον διάβολο, που όταν δεν του επιτρέψουν οι άνθρωποι να τους πλησιάσει είναι μικρός σαν μυρμηγκι, ενώ αλλιώς (όταν τον προσκαλούν μέσω αμαρτιών) μπορεί να φτάσει να λάβει εναντίον τους δύναμη λιονταριού. (Αόρατος Πόλεμος).

Όλη λοιπόν η προσπάθειά μας έγκειται στο να είμαστε πάντα με τον Χριστό. Αν δεν βλέπομε την ανθρωπότητα να βαδίζει σωστά είναι γιατί δεν τηρούνται οι εντολές του Χριστού. Έλεγε ο άγιος Σωφρόνιος (+1993): **«Η προσωπική μας πείρα οδηγεί στην διαπίστωση ότι η ανθρωπότητα στην πλειονότητά της, μέχρι και τη σημερινή ημέρα, δεν έφθασε στο ύψος των εντολών του Ευαγγελίου. Απορρίπτοντας τον Χριστό ως τον αιώνιο Άνθρωπο, και προπαντός ως τον Αληθινό Θεό, υπό οιαδήποτε μορφή, υπό οιαδήποτε πρόθεση, οι άνθρωποι στερούνται του Φωτός της ανάρχου Βασιλείας και της δόξης της υιοθεσίας... Όταν αισθανθούμε τον Χριστό ως Θεό-Σωτήρα, υπερβαίνουμε τα όρια του χρόνου και του χώρου· εισερχόμαστε σε εκείνη την μορφή του είναι, στην οποία δεν υπάρχει η έννοια της τραγωδίας».**<sup>104</sup>

Και ο άγιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης (+1991): ...«Πολλοί άνθρωποι, και μάλιστα Χριστιανοί, δεν δέχονται καθόλου την ύπαρξη του δαίμονα. Το δαιμόνιο, όμως, δεν μπορείς να το αρνηθείς. **Είμαι πεισμένος ότι υπάρχει διάβολος και λέω μάλιστα ότι, αν βγάλομε απ' το Ευαγγέλιο την πίστη στην ύπαρξη του διαβόλου, τι γίνεται; Πάει το Ευαγγέλιο. Γιατί "εις τούτο ήλθεν ο Υιός του Θεού, για να λύσει τα έργα του διαβόλου". Στην Αγία Γραφή, επίσης, λέει: "Και τα δαιμόνια πιστεύουν και φρίττουν". Και αλλού: "...ίνα δια του θανάτου καταργήσει τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τούτ' έστι τον διάβολο". Αυτά τα χωρία τι φανερώνουν; Δεν ομιλούν για την κατάργηση του διαβόλου απ' τον ίδιο τον Χριστό; **Δεν μπορούμε ν' αγνοήσαμε την ύπαρξη του διαβόλου, του οποίου τα έργα ήλθε να καταργήσει ό Χριστός.** Εγώ όμως σας λέγω, αντί ν' ασχολείσθε με τον διάβολο και τις πονηρίες του, αντί ν' ασχολείσθε με τα πάθη, **να στραφείτε στην αγάπη του Χριστού»...****

Και ύστερα από λίγο: «Όταν ντυθούμε την πανοπλία του Θεού, τα πάντα θα κατορθώσουμε, και μάλιστα πολύ εύκολα. **Είναι εύκολα όλα, όταν μπορούμε στη θεία χάρη.** Τότε είμαστε πιο ελεύθεροι, πιο δυνατοί. Μας προστατεύει η θεία χάρη. Αν αγωνισθούμε, ερωτευθούμε τον Χριστό, τότε αποκτούμε τη θεία χάρη. **Οπλισμένοι με τη θεία χάρη, δεν διατρέχουμε κίνδυνο κι ο διάβολος μας βλέπει και φεύγει»...**<sup>105</sup>



<sup>104</sup> «ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ». Έκδοση: Ι. Μ. ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΣΣΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ 1993. Μετάφραση εκ του Ρωσικού Ιερομονάχου Ζαχαρίου, σ. 96, και επιλογής υπό ΛΜΔ το «Β 25»: [https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

<sup>105</sup> Αγίου Γέρ. Πορφυρίου, «βίος και λόγοι», αποσπάσματα σελ. 313-315.

## Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf) (αυτό το τεύχος)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

## Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

συνεχίζεται...

3 / 16 Μαρτίου 2014+  
Β΄ Κυριακή Νηστειών, Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά  
**Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

*www.imdleo.gr*

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

| Ε ν ό τ η τ ε ς :  |   | Σελίς |
|--|---|-------|
| <b>Η 7η σάλπιγγα με την αναγγελία της Βασιλείας, την οργή των εθνών και τη φανέρωση της Κιβωτού της Διαθήκης στον Ουρανό (11:15 - 11:19)</b> |   |       |
| 1.1.   | Εισαγωγή και σύνδεση με τα προηγούμενα                                    | 2     |
| 1.2.   | Η αναγγελία της Βασιλείας, οι 24 πρεσβύτεροι και η οργή των εθνών         | 4     |
| 1.3.   | Η εμφάνιση της κιβωτού της Διαθήκης στον Ουρανό                           | 8     |
| <b>Η γυναίκα και ο δράκος στον Ουρανό και ο πόλεμος του αρχαγγέλου Μιχαήλ κατά του δράκου - διαβόλου (12:1 - 12:17)</b>                      |   |       |
| 2.1.   | Η γυναίκα στον Ουρανό   | 16    |
| 2.2.   | Ο δράκων στον Ουρανό  | 21    |
| 2.3.   | Ο αρχάγγελος Μιχαήλ, οι άγγελοι και ο πόλεμος στον Ουρανό                 | 29    |
| 2.4.   | Η φυγή της Γυναίκας - Εκκλησίας στην έρημο και ο πόλεμος από τον δράκοντα | 35    |
| 2.5.   | Συνοπτικά για το 12ο κεφάλαιο   | 38    |





Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, τα δύο θηρία: Ο Αντίχριστος της θάλασσας, και ο Ψευδοπροφήτης (με αμφίεση αρνίου) της ξηράς.

**«...Αυτός που θα κάνει υπομονή ως το τέλος, αυτός θα σωθεί».** (Ματθ. 24:13)

**Η. Τα δύο θηρία, Αντίχριστος & Ψευδοπροφήτης.**

Ιούλιος 2018+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ...

Και ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας.

**13-2** καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην· **13-3** καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον. καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου,

**13-4** καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ δεδωκότι τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες· τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

**13-5** καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

**13-6** καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

**13-7** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

**13-8** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Και στάθηκα πάνω στην ἄμμο της θάλασσας. Και εἶδα ἀπὸ τη θάλασσα θηρίο να ανεβαίνει, ἔχοντας δέκα κέρατα και ἑπτὰ κεφάλια, και πάνω στα κέρατά του δέκα διαδήματα και πάνω στα κεφάλια του βλάσφημα ὀνόματα.

**13-2** Και το θηρίο που εἶδα ἦταν ὅμοιο με (λεο)πάρδαλη και τα πόδια του σαν ἀρκούδας και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού. Και του ἔδωσε ο δράκοντας (δηλ. ο Σατανάς) τη δύναμή του και το θρόνο του και ἐξουσία μεγάλη.

**13-3** Και ἓνα ἀπὸ τα κεφάλια του ἦταν σαν σφαγμένο για θάνατο, ἀλλὰ ἡ θανάσιμη πληγὴ του θεραπεύτηκε. Και (τότε) θαύμασε ὅλη ἡ γῆ και ἀκολούθησε πίσω ἀπὸ το θηρίο, και

**13-4** προσκύνησαν το δράκοντα (Σατανά), που ἔδωσε την ἐξουσία στο θηρίο (Αντίχριστο), και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας. Ποιος εἶναι ὅμοιος με το θηρίο (Αντίχριστο), και ποιος μπορεῖ να πολεμήσει με αὐτόν;

**13-5** Και του δόθηκε (κατὰ παραχώρηση, υπερῆφανο) στόμα να λαλεῖ μεγάλα (μεγαλοποιώντας τον εαυτό του) και βλασφημία (καταφρονώντας τον ἀληθινό Θεό), και του δόθηκε ἐξουσία να πολεμήσει (την Ἐκκλησία) σαράντα δύο μῆνες.

**13-6** Και ἀνοίξε το στόμα του σε βλασφημία κατὰ του Θεοῦ, για να βλασφημήσει το ὄνομά Του και τη σκηνὴ του, αὐτούς (δηλ. τους ἁγίους, ἀγγέλους και ἀνθρώπους) που κατασκηνώνουν στον Ουρανό.

**13-7** Και του δόθηκε (ἀδεια) να κάνει πόλεμο με τους ἁγίους και να τους νικήσει (στο υλικό πεδίο, δηλ. με παραπλανητικά μέσα να ἀποσπάσει την υποστήριξη του κόσμου πρὸς το πρόσωπό του, παρά το ἐναντίον του κήρυγμα των δύο προφητῶν). Και του δόθηκε ἐξουσία πάνω σε κάθε φυλὴ και λαὸ και γλῶσσα και ἔθνος.

**13-8** Και θα τον προσκυνήσουν ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν πάνω στη γῆ, των ὁποίων δεν ἔχει γραφτεῖ το ὄνομά των στο βιβλίο της ζωῆς του Ἀρνίου του σφαγμένου (σύμφωνα με τη θεία βούληση) ἀπὸ την ἀρχὴ της δημιουργίας του κόσμου.

**13-9** Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

**13-10** εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτεννεί, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

**13-9** Αν κάποιος ἔχει αὐτί ας ἀκούσει.

**13-10** Αν κάποιος οδηγεῖ ἄλλους σε αἰχμαλωσία, σε αἰχμαλωσία (καὶ ὁ ἴδιος) πηγαίνει· αν κάποιος με μαχαίρι σκοτώνει, αὐτὸς πρέπει (σύμφωνα με τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ) με μαχαίρι να σκοτωθεῖ. Εδῶ εἶναι (που γίνεται φανερὴ) ἡ υπομονή καὶ ἡ πίστη τῶν ἁγίων.

### **1.01. Εἰσαγωγή καὶ ποια εἶναι ἡ «θάλασσα».**

**«Καὶ στάθηκα πάνω στην ἄμμο τῆς θάλασσας»:** Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μεταφέρεται τώρα πάνω στην ἄμμο τῆς θάλασσας γιὰ να μας περιγράψει ἕνα καινούργιο ὄραμα που ἀφορᾶ πλέον γεγονότα στο γήινο πεδίο καὶ ὄχι πνευματικά, ὅπως πρὶν, στον «Οὐρανὸ». Λέει σχετικά ὁ Οἰκουμένιος:<sup>1</sup> **«Στην προηγούμενη θεωρία (ὄραμα) εἶδε ὁ θεσπέσιος ευαγγελιστὴς σημεῖο στον οὐρανὸ, «καὶ ἰδοὺ φησι δράκων πυρρός».** Ἀλλὰ τώρα μας ἀφηγεῖται ὅτι εἶδε να ἀνέρχεται ἀπὸ τὴ θάλασσα θηρίο ὅμοιο με (λεο)πάρδαλη. Κατόπιν, στην μετέπειτα οπτασία, πάλι βλέπει ἄλλο θηρίο να ἀνέρχεται ἀπὸ τὴ γῆ ἔχοντας δύο κέρατα ἀρνίου. **Τρία (3) λοιπὸν εἶδε συνολικά θηρία. Το μὲν πρῶτο στον Οὐρανὸ, το δεῦτερο ἀπὸ τὴ θάλασσα, το δε τρίτο ἀπὸ τὴ γῆ».**

**«Ποια εἶναι ἡ θάλασσα; Ὁ κόσμος»<sup>2</sup>**, λέει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, γιὰ τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν ἀπόστολο Πέτρο: **«Πήγαινε στη θάλασσα καὶ ρίζε ἀγκίστρι»...** «Θάλασσα λέγεται κατὰ κάποιον τρόπο ὁ παρὼν βίος γιὰ τὸ ἀστατο αὐτοῦ καὶ ρευστό, καὶ γιὰ τὸ πολυτάραχο τῶν ὡς κυμάτων περιστάσεων. Προσέτι ἡ θάλασσα σημαίνει καὶ τὴν ἀσέβεια, γιὰ τὸ ἀλμυρὸ καὶ καταποντιστικὸ», ἐξηγεῖ καὶ ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἄνθιμος.<sup>3</sup> Εἶναι ἀπαραίτητο στὴν Ἀποκάλυψη να ἀναζητεῖται τὸ πνευματικὸ νόημα σε ὅσα αὐτὴ περιγράφει χρησιμοποιώντας εἰκόνες τοῦ υλικοῦ κόσμου. Δεν ἀναμένομε δηλ. να δοῦμε κάποιον θηρίο τοῦ ζωικοῦ βασιλείου να ξεπροβάλλει ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ «θάλασσα» ἔχει ἄλλη σημασία.

**«Τὸ θηρίο που ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴ θάλασσα εἶναι ὁ Ἀντίχριστος»**, λέει ὁ μακαριστὸς Ἀρχιμανδρίτης π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος,<sup>4</sup> ἐκφράζοντας τὴν επικρατοῦσα γνώμη τῶν Πατέρων γιὰ τὸ συγκεκριμένο ἐδάφιο. **«Ἀπὸ τὴν θάλασσα τὸν βλέπει (ὁ Ἰωάννης) να ἀνεβαίνει. Διότι ἡ ἀνοδὸς του, καὶ δηλ. ἡ ὑψωση, εἶναι ἀπὸ τὸν ταραγμένον καὶ ἀστατο βίον τῶν ἀνθρώπων, που τὸν χειροτόνησαν ἐξουσιαστῆ τῶν»**, προσθέτει ὁ Οἰκουμένιος.<sup>5</sup>

Κατὰ τὸν Αἰδέσιμο Μπηντ<sup>6</sup> (ἢ Βέδα): **«Τὸ "θηρίο" ἔχει διαφορετικὲς ἐρμηνεῖες, ἀνάλογα με τὸν τόπο του. Εδῶ, κατὰ συνέπεια, δηλώνει τὸ σῶμα τοῦ διαβόλου που προέρχεται ἀπὸ τὸν λαὸ τῶν ἀσεβῶν. Γιατί αὐτὸς (ὁ ἀσεβὴς λαὸς) εἶναι ἡ "θάλασσα", ὁ ὁποῖος προηγουμένως ἐγίνε γνωστὸς ὡς ἄβυσσος.<sup>7</sup> Καὶ, ὡς ἐκ τούτου, ὁ δράκων λέγεται ὅτι εἶναι ὁ βασιλιάς ὅλων αὐτῶν που εἶναι στα νερά, καὶ τοῦ ὁποῖου (δράκοντος)**

<sup>1</sup> Στὴν ἐρμηνεία τοῦ στὴν Ἀποκάλυψη: «Ἐν τῇ πρὸ ταύτης θεωρίᾳ εἶδεν ὁ θεσπέσιος ευαγγελιστὴς σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ φησι δράκων πυρρός. νῦν δὲ ἡμῖν ἀφηγεῖται ἔωρακέναι ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ὅμοιον παρδάλει. εἶτα ἐν τῇ μετὰ ταύτην οπτασίᾳ πάλιν ὄρᾳ ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς ἔχον κέρατα δυὸ ἀρνίου. τρία τοιγαροῦν τὰ πάντα εἶδε θηρία· τὸ μὲν πρῶτον ἐν τῷ οὐρανῷ, τὸ δὲ δεῦτερον ἐκ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ τρίτον ἐκ τῆς γῆς». Δεῖτε καὶ τὸ τεύχος Z - σελ.21.

<sup>2</sup> **«Τίς ἡ θάλασσα; ὁ κόσμος.** Τί τὸ ἀγκίστρον; ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἰχθύς ὁ Χριστός. Στατήρ ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ ἔμελλε κάκεῖνος σταυρωθῆναι, καὶ ὁ Πέτρος». (Ερωτήσεις στὶς Ἁγίες Γραφές, PG 28:713).

<sup>3</sup> «Ἐρμηνεία εἰς τὴν Ἱεράν ἀποκάλυψιν», σελ.131.

<sup>4</sup> «Ἡ Ἀποκάλυψις ἐξηγημένη», τόμος 4ος σελ. 66.

<sup>5</sup> «...ἐκ τῆς θαλάσσης ὄρᾳ αὐτὸν ἀναβαῖνοντα· ἡ γὰρ ἀνοδος αὐτῷ καὶ οἷον ἡ ὑψωσις, ἐκ τοῦ τεταραγμένου καὶ ἀστατοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, τῶν χειροτονησάντων αὐτὸν καθ' ἑαυτῶν τύραννον».

<sup>6</sup> «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στὴν νέο-αγγλικὴ ὑπὸ Edward Marshall.

<sup>7</sup> Ἀποκ. 11:7. Ἄβυσσος εἶναι ἡ πολὺ σκοτεινὴ (σαν χωρὶς βυθὸ) θάλασσα, που ἀντιστοιχεῖ στους πολὺ ἀσεβεῖς.



**οι «κεφαλές», σύμφωνα με τον (προφητάνακτα) Δαβίδ, συνετρίβησαν (υπό του Κυρίου) επί του ύδατος».<sup>8</sup>**

Ο «Δράκων», η πνευματική δύναμη του κακού που ονομάζεται και Διάβολος ή Σατανάς, έχοντας χάσει τη χάρη του Θεού, οργανώνει όσους ανθρώπους καταφέρει να εξαπατήσει, **σε ένα θηριώδες «σώμα»**, δηλ. σε μία απάνθρωπη δύναμη με κοινό χαρακτηριστικό το μίσος προς τον αληθινό Θεό και τις εντολές Του. **Έτσι έχουμε διαφορετική εικόνα του θηρίου ανά εποχή, και πολλούς κατά τόπους αντιχρίστους.** Η ένωση των ασεβών υπό τον Σατανά προχωράει διά του ήδη ενεργουμένου, κατά τον απόστολο Παύλο, **«μυστηρίου της ανομίας»**.<sup>9</sup> Ο Χριστός με την βάπτισή Του, όπως προφήτευσε ο Δαβίδ, διέλυσε αυτή την ένωση, αλλά η αποστασία την επαναφέρει στο προσκήνιο. Όσο η αμαρτία αυξάνει τόσο η ανόσια αυτή ένωση προχωράει προς την ολοκλήρωσή της. Αυτό θα συμβεί στο τέλος του κόσμου, υπό την ηγεσία του Αντιχρίστου. Σε αυτόν θα κατοικεί, κατά παραχώρηση Θεού, ο ίδιος ο Σατανάς (και όχι κάποιο μικρότερο δαιμόνιο). Τη μισόθεη και ανθρωποκτόνο αυτή πνευματική δύναμη του Σατανά, είδαμε σαν μεγάλο κόκκινο φίδι (δράκοντα) στον «Ουρανό», **«να έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα, και πάνω στα κεφάλια του επτά διαδήματα»** (Απ. 12:3).

**1.02. Το θηρίο - Αντίχριστος σαν εικόνα στη γη του δράκου - Σατανά,** έχει και αυτό **επτά κεφάλια και δέκα κέρατα.** Και όπως είδαμε για τον δράκοντα,<sup>10</sup> έτσι και στο θηρίο, με το επτά δηλώνεται το πολυκέφαλο και συγχρόνως η πλήρης πορεία μέσα στον εβδομαδιαίο χρόνο<sup>11</sup> ως τη Συντέλεια. Το «θηρίο» παίρνει τη δύναμή του από τον «δράκοντα», όπως γράφει ο Ιωάννης: **«Και του έδωσε ο δράκοντας (δηλ. ο Σατανάς) τη δύναμή του και το θρόνο του και εξουσία μεγάλη».** (13:2). Αλλά που βρήκε τη δύναμη ο δράκος που είχε συντριμμένες τις κεφαλές του από τον Χριστό, και τον οποίο οι άγγελοι και οι δίκαιοι τον κοροϊδεύουν όπως λέει ο Ιώβ,<sup>12</sup> και η κατοικία του είναι στην άβυσσο όπως και των άλλων πονηρών πνευμάτων, τα οποία για το λόγο αυτό παρακαλούσαν τον Χριστό να τους επιτρέψει να μην πάνε εκεί αλλά να μπουν στους χοίρους; (Λουκ. 8:31). Όταν μάλιστα ο διάβολος, ως «άρχων του κόσμου τούτου», έχει τελεσίδικα καταδικασθεί, όπως ανάγγειλε ο Κύριος, που βρίσκει τη δύναμή του; (Ιω. 16:11). **Η απάντηση είναι ότι τη δύναμη στον διάβολο δίνουν, δυστυχώς, οι ίδιοι οι άνθρωποι (!) αμαρτάνοντας.** Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος τονίζει στους Θεσσαλονικείς ότι πρέπει να έλθει η αποστασία πρώτον, δηλ. η απομάκρυνση από τον αληθινό Θεό, για να αποκαλυφθεί **ο άνθρωπος της αμαρτίας (Αντίχριστος), όταν η αποστασία φθάσει στο μέγιστό της,** ενώ **το μυστήριο της ανομίας, το οποίο θα τον αναδείξει, ήδη ενεργείται.** (Β Θεσ. 2:1-12). Έτσι, στις έσχατες μέρες, η κατάσταση των ψυχών των ανθρώπων, προφητεύεται σαν πολύ άσχημη από τον απόστολο Παύλο: **«Θα γίνουν οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, άσπονδοι, διάβολοι, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδότες, προκλητικοί, ματαιόδοξοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντας μόρφωση ευσεβείας, αλλά έχοντας αρνηθεί τη δύναμή της».** (Β Τιμ. 3:1-5).

Τις ειδωλολατρικές χώρες ο διάβολος τις θεωρούσε δικές του, όταν πειράζοντας τον Χριστό, του έδειξε **«όλα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξα τους λέγοντας: όλα αυτά θα σου τα δώσω αν πέσεις να με προσκυνήσεις».** (Ματθ. 4:9). Ο Κύριος δεν διαλέχθηκε θεολογικά μαζί του για να αντικρούσει την υπερήφανη και ψευδή αυτή δήλωση και να του

<sup>8</sup> Ψαλ. 73:13-14: «Σὺ (ο Θεός) ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι».

<sup>9</sup> Β Θεσ. 2:7 «τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας»...

<sup>10</sup> Στο προηγούμενο (Ζ) τεύχος, σελ. 24.

<sup>11</sup> Διότι ο χρόνος εκφράζεται και σαν πολλαπλάσιο των επτά ημερών της εβδομάδας.

<sup>12</sup> Το είδαμε στο Ζ-21.

εξηγήσει ότι η κάποια (περιορισμένη πάντως) εξουσία του οφείλεται μόνο στις αμαρτίες των ανθρώπων, δηλ. γίνεται κατά παραχώρηση Θεού (και όχι κατ' ευδοκίαν), όταν αντί για το δίκαιο του Θεού επικρατήσει το αμαρτωλό θέλημα του ανθρώπου. Γνωρίζοντας το αμετάπειστο του Πονηρού, τον απώθησε με την εντολή που δόθηκε διά του Μωυσή: **«Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και Αυτόν μόνο θα λατρεύσεις»**. (Ματθ. 4:8-11 και Δευτ. 6:13).

**1.03. Τα κεφάλια του Αντιχρίστου.** Όσο περισσότερο, λοιπόν, οι άνθρωποι απομακρύνονται από το θέλημα του Θεού καταπατώντας τις εντολές Του, τόσο περισσότερο οι πονηρές πνευματικές οντότητες παίρνουν δύναμη, κατά παραχώρηση Θεού, αποδεδειγμένες από τον περιορισμό τους στην Άβυσσο. Με τη δύναμη αυτή οι δαίμονες οργανώνουν τους ανθρώπους κατά τρόπο **ασεβή ή κακόδοξο**, έτσι ώστε να υπάρχουν κέντρα συντήρησης και διάδοσης του κακού. Αυτά τα κέντρα είναι τα **επίγεια «κεφάλια» του επτακέφαλου πνευματικού δράκοντα**, ή κατ' άλλη έκφραση, επειδή στη γη ο δράκος εκπροσωπείται από το θηρίο-Αντίχριστο, είναι **κεφάλια του Αντιχρίστου**.

Έτσι ενώ τα επτά κεφάλια του δράκου σημαίνουν, ως είδαμε, ότι τα κέντρα της πνευματικής ισχύος του είναι τα (ως επτά) θεωρούμενα θανάσιμα αμαρτήματα,<sup>13</sup> **το «θηρίο» στη γη είναι επίσης επτακέφαλο, επειδή οργανώνεται από τον δράκοντα με ένα πλήθος κέντρων, αντίστοιχων προς τις αμαρτωλές διαθέσεις των ανθρώπων, διά των οποίων προωθείται και τιμάται η ασέβεια και η κακοδοξία.** Τέτοια κέντρα είναι η **ασεβής πολιτική εξουσία** (όπως ήταν της ειδωλολατρικής Ρώμης, των κομμουνιστικών χωρών κλπ), η **ασεβής (ή δυσσεβής) διανοήση** που προβάλλει τον εαυτό της σαν θεότητα με αντίθετα και απάνθρωπα δόγματα (πχ οι θεωρίες του Νίτσε που αυτο-απεκαλείτο Αντίχριστος, του δογματικά αθεϊστικού Μαρξισμού, της σύγχρονης αποκρυφιστικής, σαρκολατρικής και φιλάργυρης παγκοσμιοποίησης, που προωθείται μέσω της αντι-οικονομίας (ή οικονομίας του Αντιχρίστου) από διεθνείς Οργανισμούς (ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα, κλπ), οι **αντίχριστες θρησκείες**, και οι **κακόδοξες "Εκκλησίες"**.

Επομένως το «θηρίο» ενώ στο μέγιστο της δύναμής του θα έχει συνάξει σε ένα σώμα όλους τους ασεβείς του πλανήτη με κεφαλή τον Αντίχριστο, όμως, και προηγουμένως υπάρχει σε ένα πλήθος κέντρων ηθικής διαφθοράς και ασεβείας τοπικού χαρακτήρα, κάτω από πολλούς άλλους ηγέτες, με χαλαρότερη, αρχικά, την οργάνωση του κακού, διότι **«και τώρα έχουν γίνει πολλοί αντίχριστοι»**, λέει από την εποχή του ο Θεολόγος Ιωάννης. (Α Ιω. 2:18).

Επειδή **οι αντίχριστοι είναι δύο ειδών: α) ασεβείς και β) κακόδοξοι**, για το λόγο αυτό η οργάνωσή τους από το Σατανά γίνεται, κατά παραχώρηση Θεού, με **δύο αντίστοιχα αλληλο-υποστηριζόμενα «θηρία»**. Το πρώτο είναι αυτό που είδαμε ότι βγαίνει από τη θάλασσα και εξαπατά εύκολα τους ασεβείς, ενώ το δεύτερο, που θα το δούμε κατόπιν, παραπλανά τους ανθρώπους που δεν έχουν ορθή πίστη, ή που δεν ενδιαφέρονται για τη σωτηρία της ψυχής τους όσο πρέπει, είναι δηλ. αμελείς, και αυτό προβάλλει από τη γη.

**Ο Ιωάννης παρατηρεί τα δύο θηρία σαν σύγχρονος με αυτά, χωρίς όμως να ανήκει στις ομάδες των υποστηρικτών τους**, γιατί στέκεται πάνω στην άμμο, μεταξύ της θάλασσας και της γης: **«Και στάθηκα πάνω στην άμμο της θάλασσας»**. (13:1). Εδώ η γη, επειδή αντιπαραβάλλεται προς την θάλασσα, εκπροσωπεί τους ανθρώπους που έχουν κάποιο είδος πίστης στον Θεό, και φαινομενικά τουλάχιστον έχουν ένα πολύ πιο σταθερό υπόβαθρο στήριξης της ψυχής τους στις δυσκολίες της ζωής από τους άπιστους (αυτών της θάλασσας). Για να είναι όμως ουσιαστική η στήριξη, χρειάζεται ορθή πίστη και αγαθά έργα. Ο Ιωάννης λοιπόν στέκεται και παρατηρεί τα συμβαίνοντα στην έσχατη εποχή μαζί με τους τότε Χριστιανούς που έχουν διαφυλάξει την Ορθόδοξη πίστη, και δεν ανήκουν στους υποστηρικτές

<sup>13</sup> Θανάσιμα είναι τα επτά αναφερόμενα στην Παλ. Διαθήκη, αλλά και όλα διά των οποίων στερούμεθα τη Βασιλεία των Ουρανών. Το επταδικό δήλωσε ο Σολομών όταν είπε ότι στην καρδιά του εχθρού είναι επτά κακίες. (Τεύχ. Ζ-27)

ούτε του θηρίου της θάλασσας, ούτε του θηρίου της γης.

**1.04. Τα 10 κέρατα και οι δέκα εντολές.** Ας δούμε τώρα ποια άλλη πληροφορία μας δίνει για το πρώτο «θηρίο» ο Ιωάννης. Το θηρίο αυτό της «θάλασσας» έχει **δέκα (10) κέρατα** όπως και ο δράκος, που είναι η πνευματική δύναμη που το συγκροτεί σε ένα σώμα, επειδή ο διάβολος και οι ασεβείς όχι μόνο περιφρονούν τις **δέκα εντολές του Θεού**, αλλά και επιζητούν την καταπάτησή τους, διότι έτσι μόνο παίρνουν μέσω του διαβόλου, (προσωρινά) δύναμη. **«Είναι δε σημείο δύναμης το κέρας, διότι έχει λεχθεί (για τον Χριστό)· και θα υψωθεί ως μονοκέρατος το κέρας μου»**, πάλι κατά τον Οικουμένιο.<sup>14</sup>

**«Βλέπε λοιπόν πόσο είναι γελοίο, πόση η αθλιότητα, αυτόν (τον διάβολο) που πήραμε (εξουσία) να τον πατάμε, αυτόν να τον βλέπομε πάνω από το δικό μας κεφάλι. Πως όμως γίνεται αυτό; Από εμάς. Εάν εμείς θέλομε, είναι μέγας. Εάν εμείς θέλομε, γίνεται μικρός»**, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.<sup>15</sup> Με την άδεια του Θεού, κατά παραχώρηση, επιτρέπεται να πάρει δύναμη ο διάβολος ο οποίος την χρησιμοποιεί πάνω σε όσους αυτός παραπλανά. **«Διότι αν στις αγέλες των χοίρων δεν ετόλμησε να επέμβει, χωρίς να το επιτρέψει ο Θεός, πολύ περισσότερο δεν μπορεί να το κάνει στις ψυχές των ανθρώπων»**, συμπληρώνει ο ιερός Χρυσόστομος.<sup>16</sup>

Ο Αντίχριστος, λοιπόν, έρχεται επειδή οι άνθρωποι περιφρονώντας τη διδασκαλία του Χριστού και της Εκκλησίας, που στηρίζεται **στις δέκα εντολές**, προτίμησαν το ψεύδος του διαβόλου και **«την αγάπη της Αληθείας δεν δέχθηκαν. Διά τούτο τους πέμπει ο Θεός ενέργεια πλάνης για να πιστέψουν στο ψεύδος, ώστε (έτσι) να κριθούν όλοι όσοι δεν πίστεψαν στην αλήθεια, αλλά προτίμησαν την αδικία»**. (Β Θεσ. 2:10-12). **«Αγάπη δε της Αληθείας αποκαλεί τον Χριστό»**, εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος,<sup>17</sup> επειδή Αυτός ήρθε και για τα δύο: και διότι αγαπούσε τους ανθρώπους, και για να φανερώσει την αλήθεια των πραγμάτων. **«Αδικία» αποκαλεί τον Αντίχριστο** επειδή ήρθε για να βλάψει και αδικήσει τους ανθρώπους.

Παρά το ότι η εξόντωση του Αντιχρίστου θα γίνει με ένα μόνο φύσημα του Κυρίου,<sup>18</sup> εν τούτοις **οι άνθρωποι, όταν δεν τηρούν τις εντολές του Χριστού, χάνουν τη χάρη του Θεού** και πέφτουν στα χέρια του πονηρού (Σατανά) ο οποίος, με τη σειρά του, τους συσπειρώνει κάτω από την τυραννική εξουσία του εκάστοτε Αντιχρίστου.

**Οι δέκα (10) εντολές που παραδόθηκαν από τον Θεό στον Μωυσή, είναι:**<sup>19</sup>

- 1. Έγώ είμι Κύριος ο Θεός σου, ούκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.**
- 2. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.**
- 3. Οὐ λήψει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ.**
- 4. Ἐξ ἡμέρας ἔργῳ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα (αργία) Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.**

<sup>14</sup> Το αναφέραμε και στο τεύχος Z-24.

<sup>15</sup> «Ὅρα τοίνυν πόσος γέλωσ, πόση ἀθλιότησ, ὃν ἐλάβομεν πατεῖν, τοῦτον ὄραν ὑπὲρ κεφαλῆσ ἐστῶτα τῆσ ἡμετέρασ. Πῶσ δὲ τοῦτο γίνεται; Παρ' ἡμῶν· ἂν ἡμεῖσ βουλώμεθα, μέγασ ἐστίν· ἂν ἡμεῖσ βουλώμεθα, γίνεται μικρός»... (Στην προς Φιλιππησίους επιστολή MPG 62:225)

<sup>16</sup> «Εἰ γὰρ χοίρων ἀγέλαισ οὐ κατετόλμησεν ἐπεμβῆναι, μὴ τοῦ Θεοῦ συγχωρήσαντος, πολλῶ μᾶλλον ψυχαῖσ ἀνθρώπων». Αλλά επιτρέπει ο Θεός στον διάβολο να μας πειράζει και για άλλες αιτίες: «Συγχωρεῖ δὲ Θεός, ἢ παιδεύων, ἢ δίκην ἀπαιτῶν, ἢ δοκιμωτέρους ποιῶν, ὡσ τὸν Ἰώβ». (Ως ἄνω: MPG 62:225).

<sup>17</sup> «Ἀγάπην δὲ ἀληθείασ τὸν Χριστὸν καλεῖ· ἀνθ' ὧν γὰρ, φησί, τὴν ἀγάπην τῆσ ἀληθείασ οὐκ ἐδέξαντο· ἀμφότερα γὰρ ἦν, καὶ δι' ἀμφότερα παρεγένετο, καὶ ἀγαπῶν τοὺσ ἀνθρώπουσ καὶ ὑπὲρ ἀληθῶν πραγμάτων. Ἄλλ' εὐδοκήσαντες, φησίν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ· ἐπὶ γὰρ λύμῃ τῶν ἀνθρώπων ἦλθε (ο Αντίχριστος), καὶ ἀδικήσων αὐτούσ»». (PG 62:225)

<sup>18</sup> «...τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος (Ἀντίχριστος), ὃν ὁ κύριος (Ἰησοῦσ) ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆσ παρουσίας αὐτοῦ». (Β Θεσ. 2:8).

<sup>19</sup> Στο ὄρος Σινά. Βλ. εκτενέστερα στην Ἐξοδο 20:1-18.



5. *Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς.*
6. *Οὐ μοιχεύσεις.*
7. *Οὐ κλέψεις.*
8. *Οὐ φονεύσεις.*
9. *Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.*
10. *Οὐκ ἐπιθυμήσεις πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.*

Αυτές τις **10 εντολές** περιφρονεί δημόσια και καταπατάει το θηρίο-Αντίχριστος και οι ομόφρονές του ασεβείς κατά το θέλημα και του δράκου-Σατανά, επειδή αυτοί παίρνουν δύναμη, που δηλώνεται με τα **10 κέρατα**, μόνο όταν παύσουν οι άνθρωποι να τηρούν τις εντολές, οπότε και ο Θεός αποσύρει από αυτούς τη χάρη Του. **Δηλαδή, λέγοντας ότι τα πονηρά πνεύματα και οι ασεβείς παίρνουν (καταστροφική) δύναμη, εννοούμε την (σχετική) εγκατάλειψη από τον Θεό (την ανάλογη προς το μέγεθος της αποστασίας).** Και αυτό διότι **το κακό δεν είναι αυθύπαρκτο, απλώς αποτελεί έλλειψη του καλού** και θα εμφανίζεται όσο υπάρχει ακόμη η παλιά κτίση, μέχρι την Συντέλεια. Από τις εντολές, οι 4 πρώτες αναφέρονται στις υποχρεώσεις μας προς τον Θεό, ενώ οι 6 επόμενες στις υποχρεώσεις μας προς τον συνάνθρωπό μας.

**Είναι απαραίτητο να τηρούνται όλες οι εντολές του Θεού.** Λέει ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης:<sup>20</sup> **«...Επειδή και μία παρανομία (μόνο) αρκεί όλο τον νόμο να ανατρέψει. Διότι όλες οι εντολές περιέχονται η μία μέσα στην άλλη, λέγει ο Μέγας Βασίλειος, καθώς με τη λύση της μιάς και οι υπόλοιπες να είναι απαραίτητο να λυθούν μαζί της, χωρίς (ο Μέγας) να το λέει από τον εαυτό του τούτο, αλλά μιλώντας εκ του εις αυτόν (ευρισκομένου) Χριστού, ο οποίος λέγει: Καθένας που λύει μία των εντολών τούτων των ελαχίστων, αυτός ελάχιστος θα κληθεί στη βασιλεία των Ουρανών, δηλ. θα απωλεσθεί (ως μηδενικός ή άνευ αξίας). Και ο θεσπέσιος Ιάκωβος (ο αδελφόθεος) λέει ότι όποιος επιτελέσει όλο τον νόμο, φταίξει όμως σε ένα, έγινε ένοχος σε όλα».** (Ματθ. 5:19, Ιακ. 2:10)

Επειδή ένα και το αυτό είναι το Πνεύμα του Θεού που μιλάει διά των Βιβλίων τόσο της Καινής, όσο και της Παλαιάς Διαθήκης, γι' αυτό ο προφήτης Δανιήλ σε συμφωνία με την Αποκάλυψη, προφητεύει για τον Αντίχριστο ότι θα ξεπεταχθεί από τα δέκα (10) κέρατα της τελευταίας (4ης μετά την αρχαία Βαβυλώνα) αυτοκρατορίας της Γης: **«Ιδού θηρίο τέταρτο φοβερό με εκθαμβωτική εμφάνιση και πολύ ισχυρό... και 10 κέρατα σ' αυτό».** (Δαν. 7:7). Επομένως, και ο προφήτης Δανιήλ παρατηρεί 10 κέρατα, όπως και η Αποκάλυψη, για να επισημάνει δέκα βασιλεία που την ισχύ τους, που παρομοιάζεται με κέρατα, τη λαμβάνουν όχι από την ευλογία του Θεού με την τήρηση των εντολών Του, αλλά από την εγκατάλειψη του Θεού γιατί πρόκειται για βασιλεία του Αντιχρίστου. Έτσι και ο προφήτης Δανιήλ μας οδηγεί να καταλάβουμε ότι **η ανάδειξη του Αντιχρίστου από τα 10 βασιλεία θα συμβεί όταν επίσημα από την ανθρωπότητα θα περιφρονούνται όλες (και οι 10) εντολές του Θεού.**

Την ίδια εποχή από τους ψευδο-εусεβείς - κακοδόξους αναδεικνύεται το 2ο θηρίο (της γης), το οποίο επίσημα και άμεσα δεν προβάλλει την καταπάτηση των (10) εντολών, αλλά το κάνει έμμεσα, μέσω της υποστήριξής του στο πρώτο θηρίο, τον Αντίχριστο. Από αυτόν και από τους κακοδόξους που τον ακολουθούν για την υποκριτική εусέβεια και τα ψευτο-θαύματά του

<sup>20</sup> Επιστολή 34η: «...ἐπει καὶ ἐν ἀνόμημα ἀρκεῖ τὸν καθόλου νόμον ἀνατρέψαι· πᾶσαι γὰρ ἀλλήλων ἔχονται, φησὶν ὁ Μέγας Βασίλειος, αἱ ἐντολαί, ὡς ἐν τῇ λύσει τῆς μιᾶς καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ ἀνάγκης συγκαταλύεσθαι, οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ τοῦτο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φθεγγομένου ἐν αὐτῷ Χριστοῦ λέγων, ὅς φησιν, πᾶς ὁ λύων μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὗτος ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, δηλονότι ἀπολλύμενος. καὶ ὁ θεσπέσιος Ἰάκωβος, ὅστις, φησί, τελέσει ὅλον τὸν νόμον, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος».

παίρνει τη δύναμή του το «Θηρίο» της γης. Γι' αυτό, όπως θα δούμε αργότερα, δεν έχει φανερά δέκα (10) κέρατα αλλά δύο (2). Έτσι έχουμε πνευματικής φύσης σαφή προειδοποίηση για το πότε εμφανίζεται ο Αντίχριστος, αντιληπτή μόνο από τους αληθινά πιστούς Ορθόδοξους Χριστιανούς: **Όταν καταφρονούνται όλες οι εντολές του Χριστού, με την υποστήριξη σ' αυτό και του ψευδο-προφήτη (αρχηγού όλων των ψευδοπροφητών)!** Είναι αντιληπτή από τους πιστούς η προειδοποίηση αυτή, διότι το κακό που προκαλεί συσκότιση δεν έχει βρει θέση στην ψυχή τους.

Πριν εμφανισθεί το κακό δημόσια, εμφανίζεται μέσα στα άτομα όταν αυτά νικηθούν από κάποιο πάθος. Τον τρόπο εξηγεί περιληπτικά ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής: **«Από τα υποβόσκοντα στην ψυχή πάθη, παίρνουν οι δαίμονες τις αφορμές να κινήσουν μέσα μας τους εμπαιθείς λογισμούς. Κατόπιν δι' αυτών πολεμούντες τον νου, τον εκβιάζουν να έλθει σε συγκατάθεση της αμαρτίας. Μετά δε την ήττα του, τον οδηγούν στην κατά διάνοιαν αμαρτία. Όταν και αυτή συντελεσθεί, τον φέρουν λοιπόν αιχμάλωτο στην πράξη (της αμαρτίας). Μετά δε από αυτήν, οι (δαίμονες) ερημώσαντες την ψυχή (από τη χάρη του Θεού) διά των (κακών) λογισμών, μαζί με αυτούς αποχωρούν....**

**...Μένει δε στον νου μόνο το είδωλο της αμαρτίας, για το οποίο λέει ο Κύριος: Όταν δείτε το βδέλυγμα της ερημώσεως να στέκεται σε τόπο άγιο, ο αναγινώσκων ας εννοήσει».** Και εξηγεί ο άγιος Μάξιμος: **«Τόπος άγιος και ναός Θεού ο νους (νοερό της ψυχής) υπάρχει του ανθρώπου, μέσω του οποίου διά των εμπαιθών λογισμών οι δαίμονες αφού ερήμωσαν (όλη) την ψυχή, έστησαν το είδωλο της αμαρτίας. Ότι δε και ιστορικώς ήδη αυτά έγιναν ουδείς αμφιβάλλει, όπως νομίζω, από όσους έχουν διαβάσει τα έργα του (Ιουδαίου ιστορικού) Ιωσήππου. Πλην όμως, λένε κάποιοι (από τους Πατέρες ερμηνευτές) ότι και επί του Αντιχρίστου θα γίνουν αυτά».**<sup>21</sup>

Η Ορθόδοξη ασκητική, όπως εκτέθηκε συνοπτικά από τον άγιο Μάξιμο, μας πληροφορεί για την κατά στάδια διά της αμαρτίας, δηλ. της αθέτησης των εντολών του Θεού, συστολής της χάρις Του, που φτάνει τελικά να καταστήσει κάποιον «βδέλυγμα της ερήμωσης» δηλ. αντίχριστο. Στους επιμελείς πιστούς, όμως, παραμένει ο ίδιος ο Χριστός μέσα τους, ενισχύοντας την ψυχή και το σώμα τους διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας. Έτσι, με τη βοήθεια του Χριστού και την πείρα από τα προσωπικά τους βιώματα, μπορούν εύκολα οι αληθινοί Χριστιανοί να κατανοήσουν τι συμβαίνει στην κοινωνία, και να μην πλανηθούν από τους αντιχρίστους. Αλλά, λέει ο άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ από την Ρωσία<sup>22</sup>: **«Όποιος δεν δέχτηκε μέσα του τη βασιλεία του Θεού δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον αντίχριστο. Με ένα ακατανόητο για τον ίδιο τρόπο, ανεπίγνωστα, θα γίνει σίγουρα οπαδός του. Δεν θα μπορέσει να καταλάβει το τέλος του κόσμου που πλησιάζει και την επικείμενη φοβερή δεύτερη έλευση του Χριστού. Θα βρεθεί τελείως απροετοίμαστος».**

Όπως όταν ερημωθεί μια ψυχή από τη χάρη του Θεού, ο διάβολος στήνει σ' αυτήν το «είδωλο της αμαρτίας» ή αλλιώς «βδέλυγμα της ερήμωσης», έτσι και στην κοινωνία όταν αυτή παραδοθεί στα πάθη και στον διάβολο, τότε αυτός στήνει το βδέλυγμά του δημόσια, σημάδι της επικείμενης καταστροφής, επειδή **εκείνος υπήρξε πάντοτε ανθρωποκτόνος.**<sup>23</sup>

<sup>21</sup> «Ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν λαμβάνουσιν οἱ δαίμονες τὰς ἀφορμὰς τοῦ κινεῖν ἐν ἡμῖν τοὺς ἐμπαιθεῖς λογισμοὺς· εἶτα διὰ τούτων πολεμοῦντες τὸν νοῦν, ἐκβιάζονται αὐτὸν εἰς συγκατάθεσιν ἔλθειν τῆς ἀμαρτίας. Ἡττηθέντος δὲ αὐτοῦ, ἄγουσιν εἰς τὴν κατὰ διάνοιαν ἀμαρτίαν· καὶ ταύτης ἀποτελεσθείσης, φέρουσιν αὐτὸν λοιπὸν αἰχμάλωτον εἰς τὴν πράξιν. Μετὰ δὲ ταύτην λοιπὸν οἱ τὴν ψυχὴν διὰ τῶν λογισμῶν ἐρημώσαντες σὺν αὐτοῖς ὑποχωροῦσι. Μένει δὲ μόνον ἐν τῷ νῷ τὸ εἶδωλον τῆς ἀμαρτίας, περὶ οὗ φησὶν ὁ Κύριος: Ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. Τόπος ἅγιος καὶ ναὸς Θεοῦ ὁ νοῦς ὑπάρχει τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ᾧ οἱ δαίμονες διὰ τῶν ἐμπαιθῶν λογισμῶν τὴν ψυχὴν ἐρημώσαντες, τὸ εἶδωλον τῆς ἀμαρτίας ἔστησαν. Ὅτι δὲ καὶ ἱστορικῶς ἤδη ταῦτα γέγονεν, οὐδείς τῶν τὰ ἰωσήππειαν ἀνεγνωκότων, ὡς οἶμαι, ἀμφιβάλλει· πλὴν πινές φασὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀντιχρίστου ταῦτα γενήσεσθαι». Ἀπαντα, Τόμ. 14ος, Ἐκατοντάς 2α, λα' Ἐκδ. ΒΥΖΑΝΤΙΟ, 226.

<sup>22</sup> «Η Βασιλεία του Θεού και ο Αντίχριστος, 2008, σελ. 16. [www.imdleio.gr/diaf/2009/img/ag\\_Ign\\_Briantcaninov.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/ag_Ign_Briantcaninov.pdf)

<sup>23</sup> «...ὁμοίως ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ... ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς». (Ιω. 8:44)

Ο άγιος Μάξιμος δίνει έτσι ένα παράδειγμα για το πως το βδέλυγμα της ερήμωσης αφού στήθηκε πρώτα στον νου των Ιουδαίων που δεν δέχθηκαν τον Χριστό, κατόπιν στήθηκε και δημόσια (σαν άγαλμα) στο ναό τους των Ιεροσολύμων. Αυτό υπήρξε προφητεία του Χριστού, που όμως θα επαναληφθεί στο τέλος του κόσμου. Τότε βδέλυγμα, που θα ερημώσει όλη την ανθρωπότητα, θα είναι ο ίδιος ο Αντίχριστος που θα καθίσει επί θρόνου στον νεόκτιστο ναό των Ιουδαίων, απαιτώντας να τιμάται ως θεός.

**«Βδέλυγμα της ερημώσεως που στέκεται σε τόπο άγιο, λένε (οι προφητείες), διότι ο ναός των Ιεροσολύμων θα οικοδομηθεί αργότερα, καθώς ο Αντίχριστος θα πιστευθεί από τους Ιουδαίους ότι είναι Χριστός, και θα καθίσει (επί θρόνου) και θα θεωρηθεί ότι είναι βασιλιάς όλης της Οικουμένης»**, λέει χαρακτηριστικά ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος.<sup>24</sup>

**«Ίδιον του Αντιχρίστου είναι να λέγει ότι ο Ιησούς δεν είναι ο (αληθινός) Χριστός, ώστε μη όντος εκείνου, να πει ο ψεύστης ότι (Χριστός) είναι ο εαυτός του»**, μας προειδοποιεί ο άγιος Αθανάσιος ο Μέγας.<sup>25</sup> Και προσθέτει ότι για να μην συμβεί να πλανηθούν οι πιστοί νομίζοντας τον Αντίχριστο ως Χριστό, πρέπει να θυμούνται **«εκείνο το οποίο μας παρέδωσε ο Κύριος ειπών ότι όπως εξέρχεται η αστραπή από την ανατολή και φαίνεται μέχρι την δύση, έτσι θα είναι και η Δευτέρα Παρουσία του Υιού του Θεού... Διότι κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού όλη η ανθρωπότητα θα βρίσκεται μαζί, και στο μέσον της ο Χριστός»**.<sup>26</sup> Όμως και αυτό θα προσπαθήσει ο πονηρός να το προσεγγίσει με ψευτοθαύματα στον ουρανό, με τη βοήθεια της τεχνολογίας και της μαγείας. **«Τις έσχατες μέρες μην κοιτάζετε τον ουρανό. Γιατί θα γίνουν τέτοια «θαύματα» που θα πλανηθείτε και θα σας καταστρέψουν»**, μας προειδοποιεί και ο άγιος γέρ. Γαβριήλ ο Γεωργιανός (+1995).<sup>27</sup> Είπε επίσης ο γέροντας, ότι **«στα χρόνια του Αντιχρίστου οι άνθρωποι θα περιμένουν τη σωτηρία από το Διάστημα. Αυτό θα είναι το μεγαλύτερο τέχνασμα του Διαβόλου. Η ανθρωπότητα θα ζητάει βοήθεια από τους εξωγήινους, χωρίς να γνωρίζει ότι αυτοί στην πραγματικότητα είναι δαίμονες»!**

Επειδή είναι προς το συμφέρον των πιστών, επιτρέπει ο Θεός η αποστασία να εξελιχθεί πολύ γρήγορα. Στην ερώτηση Αγιορείτη Μοναχού αν χρειαζόντουσαν πολλές δεκαετίες προετοιμασίας για την έλευση του (τελικού) Αντιχρίστου, ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης (+1994) απάντησε: **«Όχι. Όσο πλησιάζουμε προς τα εκεί, τα πράγματα θα γίνονται όλο και πιο γρήγορα, έως ότου καταλήξουν να εξελίσσονται με αστραπιαία ταχύτητα. Η τηλεόραση δεν θα προλαβαίνει να ανακοινώνει στους ανθρώπους τα καινούργια γεγονότα. Κι όλο αυτό τότε θα θεωρείται σαν θρίαμβος του κακού και του Αντιχρίστου, ενώ στην πραγματικότητα ο Θεός θα επιτρέψει αυτή την εξέλιξη προνοώντας για τα δικά του παιδιά και συντέμνοντας τον χρόνο τλαιπωρίας τους»**.<sup>28</sup>

<sup>24</sup> «Βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, φασίν, ὅτι ὁ ναὸς ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομηθήσεται ὕστερον, ὡς τοῦ Ἀντιχρίστου πιστευθσομένου ὑπὸ Ἰουδαίων Χριστοῦ εἶναι, καὶ καθεσθησομένου, καὶ δόξοντος ὅλης τῆς οἰκουμένης εἶναι βασιλέως». (Αναφορά στον Ιεζεκιήλ PG 36:668)

<sup>25</sup> Σύνοψις ἱερῶν Γραφῶν, τετ. Ἰωάννου, τ. 28, σ. 409: «Διακρίνει δὲ ἐν τῇ Ἐπιστολῇ ταύτῃ, λέγων καὶ τὸ ἴδιον τοῦ Ἀντιχρίστου· εἶναι δὲ τοῦτο τὸ λέγειν μὴ εἶναι τὸν Ἰησοῦν αὐτὸν τὸν Χριστὸν, ἵνα, ὡς μὴ ὄντος ἐκείνου, ἐαυτὸν εἴπῃ εἶναι ὁ ψεύστης».

<sup>26</sup> «Ἀπόκ. (ρῆ): Ὅπερ ὁ Κύριος ἡμῖν παρέδωκεν εἰπών, ὅτι ὡσπερ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ... Ἐπὶ γὰρ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ ἅμα εὕρσκειται, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὁ Χριστὸς ὑπὸ πάντων ὀρώμενος». (MPG 28:664) Μάλιστα τότε ἡ δύναμη τῆς ὄρασης ἀλλὰ καὶ ἡ γεωμετρία ἀλλάζει, γιὰ νὰ εἶναι φανερός σὲ ὅλους ὁ Χριστὸς, ὅπως συμβαίνει συχνά κατὰ τὶς ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, ὁπότε ἐξαφανίζονται τοῖχοι, ἐπιπλα, δένδρα κλπ, που ὁμως μετὰ τὴν ὀπτασία ἐπανέρχονται σὴν θέση τους. Τότε ὁ Χριστὸς ἐρχεται φανερά σὰν Κριτὴς με ὅλα τὰ ἀγγελικὰ τάγματα, καὶ κανεὶς δὲν θὰ συζητᾷ πλέον τὸ θέμα αὐτό. Βλ. Ἀγίου Ἰγν. Μπριαντανίνωφ σελ. 25 ἢ 7η στο pdf: [https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/ag\\_lgn\\_Briantcaninov.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/ag_lgn_Briantcaninov.pdf)

<sup>27</sup> Το Ι6 στο: <https://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.pdf>

<sup>28</sup> «Ο γέρων Παΐσιος καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν», Ἰ. Μονὴ Κουτλουμουσίου, 2012, σελ. 60.



Ἐλεγε και ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006): «**Τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ γρήγορα. Ο διάβολος θα κυριαρχήσει. Όσους τον πλησιάσουν, θα τους τσακίσει, θα τους συντρίψει. Φίλους αυτός δεν έχει**»!<sup>29</sup> «**Αλλά μην φοβηθείς**», λέει προς κάθε πιστό ο ιερός Χρυσόστομος,<sup>30</sup> «**την ισχύ του (ο Αντίχριστος) θα την έχει για όσους είναι να απωλεσθούν. Διότι και ο (προφήτης) Ηλίας θα έρθει τότε για την ασφάλεια των πιστών**». Εξ άλλου η σύντομη τυραννία του Αντιχρίστου ακολουθείται άμεσα από την 2α Παρουσία του Κυρίου, την τελική Κρίση, και την αιώνια Βασιλεία Του.

#### **1.05. Οι θηριώδεις βασιλείες της γης και η αιώνια του Χριστού κατά τον προφήτη Δανιήλ.**

Ο προφήτης Δανιήλ έφριξε όταν είδε τη σχετική οπτασία, «**εύλογα, από το θέαμα των όσων έβλεπε**», λέει ο Χρυσόστομος, ο οποίος μας εξηγεί το όραμα<sup>31</sup> που έχει σχέση με όσα εξετάζουμε: «**Πατέρα και Υιόν αυτός (ο Δανιήλ) πρώτος και μόνος βλέπει, σαν σε θέα. Τι θα μπορούσαν να πουν προς αυτό οι Ιουδαίοι; Διότι καθώς η Παρουσία Του πρόκειται να πλησιάσει, εύλογα και οι θεάσεις φαίνονται (πιο) θαυμαστές. Και προσήλθα σε ένα από αυτούς που στέκονταν (εκεί) και ζητούσα από αυτόν να μάθω την ακριβή εξήγηση περί όλων αυτών. Και μου είπε την αλήθεια, και μου γνώρισε την (σε σχέση με τις Γραφές) ερμηνεία των λόγων του. Ρωτάει τι επιτέλους είναι αυτά που είδε· και μαθαίνει για τον Αντίχριστο, και μαθαίνει για βασιλεία (του Χριστού) που δεν έχει τέλος. Αυτά, λέει (ο Δανιήλ), τα θηρία τα μεγάλα, **τέσσερις βασιλείες θα εγερθούν**. Και θα παραλάβουν τη βασιλεία οι άγιοι του Υψίστου, και θα την κατέχουν στον αιώνα και στους αιώνες των αιώνων**».

«**Και ζητούσα (λέει ο Δανιήλ) (να πληροφορηθώ) ακριβώς για το θηρίο το τέταρτο, γιατί διέφερε από όλα τα θηρία, και ήταν πολύ φοβερό. Τα δόντια του ήταν σιδερένια, τα νύχια του χάλκινα· έτρωγε και λιάνιζε και τα υπόλοιπα καταπατούσε με τα πόδια του. Και (να πληροφορηθώ) για τα δέκα κέρατά του που ήταν στο κεφάλι του, και για το άλλο (κέρατο) που ανέβηκε και αποτίναξε τρία από τα προηγούμενα. Και για εκείνο (το τελευταίο) κέρατο στο οποίο ήταν οφθαλμοί εις αυτό, και στόμα που έλεγε μεγάλα (λόγια), και η όρασή του ήταν μεγαλύτερη από τα υπόλοιπα. Έβλεπα και το κέρατο εκείνο έκανε πόλεμο προς τους αγίους, και υπερίσχυσε, έως ότου ήλθε ο Παλαιός των ημερών, και το δίκαιο το έδωσε στους αγίους του Υψίστου· και έφθασε ο καιρός και την Βασιλεία την έλαβαν οι άγιοι**».

Και συνεχίζει, ο ιερός Χρυσόστομος, την αναφορά του στον προφήτη Δανιήλ: «**Και μου είπε (την εξήγηση ο άγγελος) ως εξής: «Το θηρίο το τέταρτο, είναι τέταρτη βασιλεία στη γη, η οποία θα υπερέχει απ' όλες τις βασιλείες, και θα καταφάγει όλη τη γη, και θα την**

<sup>29</sup> Από το βιβλίο: Ιερά Μονή Δαδίου «Παναγία η Γαυριώτισσα» (σελ. 210). Διαβάστε και: «Προφητικά αποφθέγματα του γέροντος Αμβροσίου» (Α) [https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf)

<sup>30</sup> «**Αλλά μη δέισης· έν τοῖς ἀπολλυμένοις, φησίν, ἔξει τήν ἰσχύν. Καί γάρ καί ὁ Ἡλίας ἦξει τότε τοὺς πιστοὺς ἀσφαλιζόμενος**». (τόμ. 62, σελ. 487).

<sup>31</sup> «**Ἐφριξε τὸ πνεῦμα μου, ἐγὼ Δανιήλ ἐν τῇ ἔξει μου· καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με. Εἰκότως ὑπὸ τῆς ὄψεως τῶν ὀρωμένων. Πατέρα καὶ Υἱὸν οὗτος καὶ πρῶτος καὶ μόνος ὄρᾳ, ὡς ἐν ὄψει. Τί ἂν ἔχοιεν Ἰουδαῖοι πρὸς τοῦτο εἰπεῖν; Μελλούσης γὰρ τῆς παρουσίας αὐτοῦ λοιπὸν ἐγγυτέρω εἶναι, εἰκότως καὶ αἱ ὄψεις θαυμασταὶ φαίνονται. Καὶ προσήλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων, καὶ τὴν ἀκριβείαν ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ τούτων πάντων. Καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀλήθειαν, καὶ τῶν λόγων τὴν σύγκρισιν ἐγνώρισέ μοι. Ἐρωτᾷ τί ποτέ ἐστι τὰ φαινόμενα· καὶ μανθάνει περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου, καὶ μανθάνει βασιλείαν τέλος οὐκ ἔχουσαν. Ταῦτα, φησὶ, τὰ θηρία τὰ μεγάλα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται. Καὶ παραλήφονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι Ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος, καὶ ἕως αἰῶνος αἰώνων. Καὶ ἐζήτησαν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, καὶ φοβερὸν περισσῶς· οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, οἱ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ· ἐσθίον καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται. Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα, τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐτέρου τοῦ ἀναβάντος, καὶ ἐκτινάξαντος τῶν προτέρων τρία· καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο, ὃ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν. Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίησε πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτοὺς, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κριμα ἔδωκεν ἁγίοις Ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἐφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι**». (PG 56:233)

καταπατήσει, και θα την κατακόψει. Και τα δέκα κέρατα αυτού (του 4ου θηρίου δηλώνουν ότι) δέκα βασιλείς θα εγερθούν. Και πίσω από αυτούς θα αναδειχθεί άλλος, ο οποίος θα ξεπεράσει σε κακά όλους τους προηγούμενους, και τρεις (3) βασιλείς θα ταπεινώσει. Και λόγους προς τον Ύψιστον θα λαλήσει, και τους αγίους του Υψίστου θα χαρακτηρίζει απαρχαιωμένους (ξεπερασμένους και αποδυναμωμένους). Και θα σκεφθεί να αλλάξει τον τρόπο που χρησιμοποιούμε τον χρόνο (ημερολόγιο, γιορτές κλπ) και τον νόμο, και θα του δοθεί η δυνατότητα αυτή (κατά παραχώρηση Θεού) για ένα διάστημα».<sup>32</sup>

Περιέργως, μας λέει ο Δανιήλ, όλο αυτό το θράσος το έχει ο Αντίχριστος τότε που ετοιμάζεται το Δικαστήριο του Θεού, που πρώτον από όλους θα καταδικάσει τον ίδιο τον Αντίχριστο! **«Και το (Ουράνιο) Δικαστήριο έλαβε θέση. Και θα απομακρύνουν την κυριαρχία του, για να αφανισθεί και τελειωτικά να χαθεί. Και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλοσύνη των βασιλέων όλων όσων είναι κάτω από τον Ουρανό, δόθηκε στους αγίους του Υψίστου. Και η βασιλεία Του είναι βασιλεία αιώνια, και όλες οι αρχές σ' Αυτόν θα δουλεύσουν και θα υπακούσουν».**<sup>33</sup>

Όταν κυβερνήσει ο Αντίχριστος, η 4η (Ρωμαϊκή) αυτοκρατορία που προείδε ο Δανιήλ θα έχει φτάσει στο τέλος της. Τότε θα απομένουν **10 βασιλεία**, όπως είδαμε, που θα είναι άλλα ισχυρά (σαν σιδερένια) και άλλα εύθραυστα (σαν πήλινα), όπως διευκρινίζεται σε ένα άλλο όραμα, αυτό του Ναβουχοδονόσορος, που επίσης ερμήνευσε ο προφήτης Δανιήλ.

Στο όραμα του Βαβυλώνιου βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, τα **10 βασιλεία** παριστάνονται από τα **10 δάκτυλα των ποδιών** του εικονιζόμενου ανθρώπου, του κατασκευασμένου από διάφορα υλικά. Η επιβράβευση του κακού, από τους ασεβείς και κακοδόξους, που δηλώνεται από την Αποκάλυψη με τα **10 στέμματα πάνω στα 10 κέρατα του θηρίου**, φθάνει τότε να γίνει πραγματικότητα.

Το κακό προελαύνει με την απομάκρυνση των ανθρώπων από τον Θεό, και μεγιστοποιείται όταν τα δέκα βασιλεία **με την πλήρη καταφρόνηση και των 10 εντολών Του** είναι έτοιμα να υποδεχθούν τον Αντίχριστο. Διότι αγάπη προς τον Θεό υπάρχει μόνο εάν τηρούνται οι εντολές Του. **«Εάν με αγαπάτε, να τηρήσετε τις εντολές Μου»**, λέει ο Χριστός, ενώ **«αυτός που λέγει Τον γνώρισα, και τις εντολές Του δεν τηρεί, είναι ψεύτης, και σ'**

#### ΟΙ 4 ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΕΣ (ΔΑΝΙΗΛ κεφ. 2ο)

ΧΡΥΣΗ ΚΕΦΑΛΗ  
Βαβυλωνιακή  
612-538 π.Χ.

ΣΤΗΘΟΣ ΚΑΙ ΧΕΡΙΑ  
ΑΣΗΜΕΝΙΑ  
Μήδο-Περσική  
538-331 π.Χ.

ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ ΜΗΡΟΙ  
ΧΑΛΚΙΝΟΙ  
Ελληνική Μεγ. Αλεξάνδρου  
331-(146)-31 π.Χ.

ΚΝΗΜΕΣ ΣΙΔΕΡΕΝΙΕΣ, ΠΟΔΙΑ  
ΑΠΟ ΣΙΔΗΡΟ ΚΑΙ ΠΗΛΟ  
Ρωμαϊκή από το 31 (146) π.Χ.

ΔΑΚΤΥΛΑ  
ΑΠΟ ΣΙΔΗΡΟ ΚΑΙ ΠΗΛΟ  
Ρωμαϊκή προς το τέλος  
του κόσμου



<sup>32</sup> Συνέχεια του ως άνω κειμένου: «Και εἶπεν οὕτως· Τὸ θηρίον τὸ τέταρτον βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῆ, ἣτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσῃ αὐτήν, καὶ κατακόψει αὐτήν. Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται· καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει. Καὶ λόγους πρὸς τὸν Ὑψίστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἀγίους Ὑψίστου παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσῃ τοῦ ἀλλοιωῶσαι καιροὺς καὶ νόμον· καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ».

<sup>33</sup> Συνέχεια του προηγούμενου: «Καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε· καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ μεταστήσουσι, τοῦ ἀφανίσει καὶ ἀπολέσει ἕως τέλους. Καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλοσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἀγίοις Ὑψίστου· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος· καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι καὶ ὑπακούονται». (MPG 56:233)

**αυτόν η Αλήθεια δεν υπάρχει»,** συμπληρώνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, στον οποίο δόθηκε και η υπό μελέτην Αποκάλυψη.

Ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006) έλεγε: **«Ναι, έρχεται αυτός (ο Αντίχριστος), και μας σερβίρει ένα καινούριο νόμο.** Όχι αυτόν που μας προσφέρει ο Κύριος, την αγάπη, την ειρήνη, τη χαρά, την υγεία, τη μακροθυμία, τη χρηστότητα, την αγαθοσύνη, την πραότητα, την πίστη, την εγκράτεια, τα χαρίσματα του Θεού δηλαδή, τον νόμο του Θεού. Αλλά μας σερβίρει κάποιον άλλο νόμο. **Ο άλλος αυτός νόμος είναι: όχι αγάπη αλλά μίσος, όχι ειλικρίνεια αλλά ψευτιά, όχι αλήθεια αλλά συκοφαντία, κακία, αδικία, πλεονεξία, φιλαργυρία και φόνοι!** Ποιός θα το πίστευε, μέσα στην Ελλάδα να περάσουν είκοσι τέσσερις ώρες και να μη γίνουν δύο, τρεις και πέντε φόνοι!... Αλλά όλα αυτά που βλέπετε είναι γραμμένα. Τα διαβάζουμε και παρέρχονται απαρατήρητα, δυστυχώς, γιατί εμείς, οι τελευταίοι άνθρωποι, δεν προσέχουμε και πολύ... Όμως είναι γραμμένα και θα περάσουν όλα τα γεγονότα εκείνα, όπου **έρχεται αυτός ο φοβερός δαίμων, που σας λέγω, να κυριαρχήσει επί της Γης και να καταστήσει το βασίλειό του παγκόσμιο. Και αυτός ο κυρίαρχος θα είναι ο Αντίχριστος, που έρχεται να βασιλέψει (με τον Σατανά μέσα του) για λίγο διάστημα. Θα είναι ο καταστροφέας της ανθρωπότητας, θα ανατρέψει το Σύμπαν, θα επιβάλει βία για να τον προσκυνήσουν οι άνθρωποι.** Για τρία χρόνια δεν θ' αφήσει τίποτα όρθιο, όταν έρθει ο καιρός. Αλλά λίγο θα είναι το πέρασμά του, για να δείξει και αυτός εκείνα που έχει μέσα στην καρδιά του, την κακία δηλαδή. **Γιατί έρχεται ο Κύριος και θα ξεκαθαρίσει τα πράγματα. Θα τα καθαρίσει άπαξ διά παντός και θα φέρει την τάξη την καινούργια, την αιώνια,** που θα είναι τάξη ασάλευτη, μέσα από το χέρι του Δημιουργού που έπλασε τον άνθρωπο και έκτισε τον Ουρανό και τη Γη».<sup>34</sup>

Επειδή **πρέπει να τηρούνται και οι 10 εντολές** για να μένει η χάρη του Θεού στους πιστούς, πρέπει αυτοί να είναι πολύ προσεκτικοί, και κατά τον ομολογητή γέροντα Γαβριήλ τον Γεωργιανό: **«Στα χρόνια του Αντιχρίστου θα υπάρχουν δυσκολίες. Αν κλέψεις τρόφιμα, παραβιάζεις μία από τις δέκα εντολές, κι όποιος το κάνει αυτό θα πάρει το νούμερο, την ταυτότητα δηλαδή του Αντιχρίστου. Οι πιστοί θα ελπίζουν στον Θεό, και στις έσχατες μέρες ο Κύριος θα ενεργεί τέτοια θαύματα στους δικούς Του ανθρώπους, που θα τρώνε ένα φύλλο και αυτό θα τους είναι αρκετό για να συντηρηθούν ένα μήνα. Όπως και το χώμα:<sup>35</sup> θα το σταυρώνουν και θα τους ωφελεί όπως το ψωμί».**<sup>36</sup>

Και έχει το θηρίο **«πάνω στα κεφάλια του βλάσφημα ονόματα»,** επειδή η ασέβεια θα γίνει δόγμα στην εποχή του Αντιχρίστου, και θα προβάλλεται με υπερηφάνεια. **«Και τα κεφάλια του φέρουν βλάσφημα ονόματα, ώστε να απεικονίζεται τέλεια η εσωτερική του ασέβεια και η απέχθειά του για κάθε τι το ιερό»,** αναφέρουν στην ερμηνεία τους της Αποκάλυψης ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ (σελ.212). **Δηλ. η εξωτερική μορφή του «θηρίου» είναι εικόνα της ψυχικής κατάστασης του Αντιχρίστου.**

Ο Αιδέσιμος Μπήντ λέει: **«Βλασφημία: Διότι αποκαλούν τους βασιλιάδες θεούς, ακόμα και τους νεκρούς... Αλλά σε ένα άλλο χωρίο,<sup>37</sup> (η Αποκάλυψη) λέει, ότι όλο αυτό το θηρίο (ο Αντίχριστος με τους οπαδούς του) είναι γεμάτο από βλασφημία».**

**1.06. Το «θηρίο» εξεταζόμενο συνολικά ως διοίκηση των ασεβών.** Συγκροτούνται σταδιακά οι τοπικές ασεβείς εξουσίες που καταλήγουν τελικά σε **μια επτακέφαλη ηγεμονία, από ανθρώπους που φέρουν στέμματα,** υποταγμένους στον τελικό Αντίχριστο ως παγκόσμιο κυβερνήτη. Το σχήμα των ηγετών των ισχυρών κρατών **«G7»** που συνέρχεται για

<sup>34</sup> Από το βιβλίο της Ιεράς Μονής Δαδίου (σελ. 144-145), και: [https://www.imdle0.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

<sup>35</sup> Το λέει και η αγία Ματρώνα: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

<sup>36</sup> Το Ι.4. στο: <https://www.imdle0.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html>

<sup>37</sup> Στο κεφ. 17, στίχο 3: **«Και είδα γυναίκα να κάθεται πάνω στο θηρίο το κόκκινο, το γεμάτο βλάσφημα ονόματα, που έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα».**



να προσδιορίσει τις παγκόσμιες εξελίξεις είναι ήδη ένα **7κέφαλο «θηρίο»**, για την έλλειψη χριστιανικών αρχών που το διακρίνει. Είδαμε ότι από τα δέκα κέρατα ξεπετάγεται το κέρασ του Αντιχρίστου σαν ενδέκατο, αλλά η επικράτειά του δεν είναι ξεχωριστή, γιατί είναι της δικαιοδοσίας των δέκα ηγεμόνων. Κατόπιν (με πόλεμο) ταπεινώνει τρεις (3) από τους προηγούμενους δέκα, οπότε οι άλλοι επτά ηγεμόνες υποτάσσονται σ' αυτόν. Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων λέει: **«Δέκα μεν βασιλείς Ρωμαίων αναδεικνύονται, σε διάφορα ίσως μέρη, κατά τον αυτόν όμως καιρόν. Μετά δε από αυτούς ενδέκατος ο Αντίχριστος, που αρπάζει με τη μαγική κακοτεχνία την εξουσία των Ρωμαίων. Τρεις μεν από τους πριν απ' αυτόν βασιλείς θα ταπεινώσει, τους δε επτά υπολοίπους θα έχει υποταγμένους σ' αυτόν».**<sup>38</sup>

Αυτά που γνωρίζουμε περί Αντιχρίστου, άγγελος, πολλούς αιώνες νωρίτερα, τα γνωστοποίησε στον Δανιήλ, και άγγελος επίσης εξηγεί στον Ιωάννη (κεφ. 17, στ. 12-13): **«Και τα δέκα κέρατα που είδες είναι δέκα βασιλείς, οι οποίοι δεν έλαβαν βασιλεία ακόμη, αλλά λαβαίνουν εξουσία σαν βασιλείς για μια ώρα μαζί με το θηρίο. Αυτοί έχουν μία γνώμη, και τη δύναμη και την εξουσία τους δίνουν στο θηρίο».**

Ο ίδιος άγγελος μας δίνει (στο 17ο κεφ.) να καταλάβουμε ότι το επτακέφαλο θηρίο, δεν είναι μόνο ο Αντίχριστος των εσχάτων ημερών και το επιτελείο του, αλλά είναι και οι κατά καιρούς αναδειχθέντες ασεβείς και κακοποιοί ηγεμόνες, σαν αποτέλεσμα της εκτύλιξης του μυστηρίου της ανομίας μέσα στον χρόνο, που θα καταλήξει στον παγκόσμιο κυβερνήτη Αντίχριστο: **«Τα επτά κεφάλια είναι επτά όρη... και επίσης είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος ακόμα δεν ήρθε και, όταν έρθει, πρέπει αυτός να μείνει λίγο. Και το θηρίο που ήταν και δεν είναι, και αυτός είναι όγδοος βασιλιάς και προέρχεται από τους επτά, και πηγαίνει στην απώλεια».** (Αποκ. 17:9-11).

Έτσι έχουμε:

1. **Τον Αντίχριστο εξεταζόμενο στην εποχή του, να είναι όγδοος** πάνω από επτά συγχρόνους με αυτόν αντίχριστους κυβερνήτες, και να **«είναι εκ των επτά»** γιατί η βασιλεία του είναι αυτή των επτά (δηλ. των δέκα πλην των τριών που υπέταξε με πόλεμο). Και

2. **Τον Αντίχριστο εξεταζόμενο διαχρονικά, να είναι όγδοος** μετά από επτά άλλους ασεβέστατους ηγεμόνες που κυβέρνησαν κατά καιρούς επτά αυτοκρατορίες πριν απ' αυτόν, και ο ίδιος να προέρχεται από αυτούς, δηλ. να έχει τα χαρακτηριστικά τους, επομένως να **«είναι εκ των επτά»!**

Στον Ρωμαίο αντίχριστο, ακόλαστο, και παρανοϊκό αυτοκράτορα Νέρωνα, μπορούμε να δούμε την εφαρμογή του μυστηρίου της ανομίας, από τα έργα και την κατάληξή του (αυτοκτόνησε), όπως ο ιερός Χρυσόστομος λέει: **«Δεν ξέρεις ποιος έφθασε να γίνει ο Νέρων τον οποίο και μυστήριο του Αντιχρίστου αποκαλεί ο (απόστολος) Παύλος; Διότι το μυστήριο, λέγει ήδη ενεργείται της ανομίας».**<sup>39</sup>

Να σημειωθεί, επομένως, ότι το **«θηρίο»** του 13ου κεφαλαίου είναι:

α) μια (προσωπική) εικόνα της θηριώδους ψυχής του Αντιχρίστου, όπως είπε και ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (13.10), αλλά και

β) η πολυκέφαλη ηγεμονία, δηλ. η **διοίκηση** (οργάνωση των διοικητών ή διοικητήριο) του Αντιχρίστου: **«Και είδα από τη θάλασσα θηρίο να ανεβαίνει, έχοντας δέκα κέρατα και επτά κεφάλια...»**, όπου από την κακία και το πλήθος των ασεβών αρχόντων του καταλαβαίνουμε καλύτερα ποιος είναι ο **ομόψυχος** αρχηγός τους, δηλ. ο **Αντίχριστος**

<sup>38</sup> **«Δέκα μεν όμοϋ Ρωμαίων έγείρονται βασιλείς, έν διαφόροις μεν ίσως τόποις, κατά δε τόν αυτόν βασιλεύοντες καιρόν. μετά δε τούτους ένδέκατος ό Αντίχριστος έκ τής μαγικής κακοτεχνίας τήν ρωμαϊκήν έξουσίαν άρπάσας. τρεΐς μεν τών προδ αύτου βασιλευσάντων ταπεινώσει, τούς επτά δε τούς έπιλοίπους ύφ' έαυτόν έχων».** (Κατήχηση 15η, κεφ. 12)

<sup>39</sup> **«Ούκ άκούεις οίος ό Νέρων έγένητο, όν και μυστήριο του Αντιχρίστου καλεΐ ό Παύλος; Τό γάρ μυστήριο, φησίν, ήδη ενεργείται τής άνομίας».** Στην 2α Παρουσία του Κυρίου (MPG 59:626).

**προσωπικά**, με τον οποίο οι άρχοντές του **«έχουν μία γνώμη και τη δύναμη και εξουσία τους την δίνουν (σ' αυτόν) - στο θηρίον»**. (17:13).

Τα εδάφια που αναφέρονται προσωπικά στον Αντίχριστο, τα καταλαβαίνουμε από το νόημα των γραφομένων. Έτσι όταν αυτός πχ αναγκάζει όλους να τον αναγνωρίσουν ως Θεό και ως τέτοιο να τον προσκυνήσουν, αυτό αφορά αποκλειστικά το πρόσωπό του. Αλλιώς το από την θάλασσα **«θηρίο»**, το οποίο συνοπτικά αποκαλείται Αντίχριστος, μπορεί νοηματικά να σημαίνει είτε την (7κέφαλη) διοίκηση, είτε το πρόσωπο του Αντιχρίστου, αφού αυτός συγκεντρώνει όλη την ισχύ των αρχόντων του (όπως η αναφορά σε ένα πρωθυπουργό είναι αντίστοιχη με την αναφορά στην κυβέρνησή του), **είτε και τα δύο**.

Κάποτε, όπως πιο πάνω (17:11), στην ίδια φράση άλλοτε εννοείται σαν **«θηρίο»** η κατά καιρούς συγκροτούμενη από ασεβείς εξουσία (διοίκηση) (**«και το θηρίο που ήταν και δεν είναι»**), άλλοτε ο Αντίχριστος προσωπικά και δευτερευόντως η διοίκησή του (**«και αυτός είναι όγδοος βασιλιάς»**), κατόπιν πάλι η διοίκηση των ασεβών (**«και προέρχεται από τους επτά»**), και τέλος ο ίδιος προσωπικά (**και πηγαίνει στην απώλεια**), ενώ ακολουθεί η απώλεια και στους διοικητές του...

**1.07. Το τρισύνθετο θηρίο.** Μία άλλη συμβολική μορφή του «θηρίου», αποκαλύφθηκε επίσης στον Ιωάννη: **«Και το θηρίο που είδα ήταν όμοιο με (λεο)πάρδαλη και τα πόδια του σαν αρκούδας και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού. Και του έδωσε ο δράκοντας (δηλ. ο Σατανάς) τη δύναμή του και το θρόνο του και εξουσία μεγάλη»**. (13:2). Αυτή η μορφή φανερώνει, με βάση τις πληροφορίες από τον Δανιήλ για τις προχριστιανικές βασιλείες, το κράμα των λαών που υπηρετούν τον Αντίχριστο.

**«Ο προφήτης Δανιήλ τις τρεις προ Χριστού αντιθέτους (ειδωλολατρικές) βασιλείες Βαβυλωνίων, Περσών και Ελλήνων παριστάνει με λέοντα, άρκτο, πάρδαλη, για να δηλώσει τις άγριες διαθέσεις των (Δαν. 7:4-6). Στη Ρωμαϊκή όμως αυτοκρατορία και τον αντίχριστο των τελευταίων ημερών του κόσμου θα ενσωματωθεί πάσα κακία»**, λέει ο μακαριστός αρχιμ. Ιωήλ Γιαννακόπουλος.<sup>40</sup> Επομένως το κράτος του Αντιχρίστου θα είναι ανάμικτο από όλους τους λαούς, με τα χαρακτηριστικά της **ορμητικότητας της πάρδαλης** όπως ταχύτατη ήταν η εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου, με το **ύπουλο και αρπαχτικό της αρκούδας**, όπως νύκτα κατέλαβαν τους Βαβυλώνιους οι Μηδο-Πέρσες,<sup>41</sup> και το **υπερήφανο και βασιλικό του λιονταριού**, όπως υπερήφανος, και μεγαλομανής που έστησε και χρυσή εικόνα (διαστάσεων 60x6 πηχών) για προσκύνηση<sup>42</sup> ήταν ο Ναβουχοδονόσορ, τον οποίο θα ξεπερνάει ο Αντίχριστος σε κάθε κακία, θέλοντας σαν **μόνος θεός** να προσκυνείται ο ίδιος και η εικόνα του, και να δοθεί σε όλους το χάραγμα, το όνομα, ή ο αριθμός του ονόματός του (666).

Επί πλέον η Αποκάλυψη μας λέει ότι το **«σώμα»** του θηρίου ήταν σαν της πάρδαλης, δηλ. οι τότε λαοί θα στηρίζονται σε ειδωλολατρικές αντιλήψεις πολλών ειδών, όπως πολλά είναι τα πάθη και τα είδωλα που θεοποιόντουσαν από τον αρχαίο κόσμο, τα οποία με την αποστασία από τις Χριστιανικές αξίες, ξαναπροσκυνούνται από τους ανθρώπους, αντί του αληθινού Θεού.

Τα **«πόδια»** του θηρίου είναι σαν της αρκούδας, επειδή με επαναστάσεις και ύπουλο τρόπο θα μπορέσει να αναδειχθεί ο Αντίχριστος, όπως προηγουμένως είδαμε την μέθοδο αυτή να εφαρμόζουν οι πρόδρομοί του, και τελευταία οι Λένιν, Χίτλερ, Μάο κλπ. Μάλιστα για την σύγχρονη εποχή έχει σημασία ότι **η άρκτος είναι επίσημο σύμβολο της Ρωσίας**, στην οποία ο κομμουνισμός που θεωρείται ότι εκφράζει τη **«λαϊκή βάση»** δηλ. τα **«πόδια»**, ήρθε το 1917

<sup>40</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως», σελ. 40, έκδ. Πουρνάρα 1991.

<sup>41</sup> Για την νύκτα αυτή, που ο Δανιήλ εξήγησε και το όραμα του βασιλιά Βαλτάσαρ, γράφεται ότι τότε φονεύθηκε αυτός και ανέλαβε Δαρείος ο Μήδος: **«...έν αυτή τῇ νυκτί ἀνηρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαίων. καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν ἐτῶν ἐξήκοντα δύο»**. (Δαν. 5:30-31)

<sup>42</sup> Δανιήλ, κεφ. 3

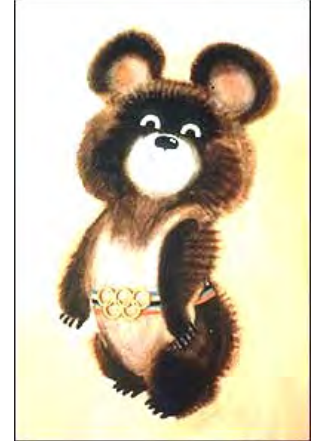


στην εξουσία με επανάσταση που δεν είχε μόνο πολιτικό χαρακτήρα, αλλά κυρίως θρησκευτικό, όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια.

(Βλέπετε, αριστερά, το σύμβολο της αρκούδας κάτω από το χάρτη της Ρωσίας, μαζί με τον Ρώσο πρόεδρο Βλαδίμηρο Πούτιν).

Επί κομμουνισμού έγινε διωγμός των Χριστιανών, δημόσια προβολή του αθεϊσμού, και **αντί του Ιησού Χριστού εξύμνηση των κόκκινων<sup>43</sup> ηγετών του, με πρώτο τον Λένιν, του οποίου το λείψανο βρίσκεται σε προσκύνηση μέχρι σήμερα<sup>44</sup> στην κόκκινη πλατεία!**

Το αρκουδάκι «Μίσα» (δίπλα) ήταν η μασκότ των Ολυμπιακών αγώνων της Μόσχας το 1980.



Το στόμα του θηρίου-Αντιχρίστου θα είναι σαν στόμα λιονταριού λέει ο Ιωάννης. Διότι **ως λέων ωρυόμενος** θα μιλάει ο Αντίχριστος, όντας υποχείριο του Σατανά. Παρόμοια **ωρυόμενοι ως λέοντες** μιλούσαν οι Χίτλερ και Λένιν, όπως μπορούμε να δούμε σε κινηματογραφημένα στιγμιότυπα. Επίσης, όπως λέει ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος: **«Το δε (να είναι) το στόμα αυτού (του Αντιχρίστου) ως στόμα λέοντος σημαίνει το (κατα)σπαρακτικό και ανθρωποκτόνο διά της εξερχόμενης από το στόμα αντιθέου προσταγής»** (σελ. 130).

Επειδή διά του Αντιχρίστου ο Σατανάς θα κυβερνάει άμεσα το πλήθος των αθέων και κακοδόξων που παριστάνονται με το προηγούμενο τρισύνθετο θηρίο, γι' αυτό του δίνει:

1. **την δύναμή του**, που είναι σαν 10 κέρατα, διότι οφείλεται στην καταπάτηση των εντολών του Θεού από τους τότε ανθρώπους, τις οποίες πάντως έχουν γραμμένες και μέσα στη συνειδησή τους, άσχετα αν την καταπατούν.

2. **τον θρόνο του**, που είναι οι πονηρότεροι των δαιμόνων, κατ' αντίθεση προς **«τον καθημένο επί των Χερουβείμ»** Κύριο, και είναι επίσης οι πιο θεομάχοι και απάνθρωποι ηγέτες και διανοητές. Και

3. **εξουσία μεγάλη**, πολιτική, στρατιωτική, οικονομική, ψευδο-πνευματική κλπ, για να παραπλανάει μ' αυτήν όσους δεν έχουν τη χάρη του Θεού. Θα χρησιμοποιεί μαγεία, εξελιγμένη τεχνολογία, ή και τα δύο μαζί, ψεύδη που θα παρουσιάζονται σαν αλήθειες από τα ελεγχόμενα απ' αυτόν μέσα ενημέρωσης κλπ.

Και ο απόστολος Παύλος λέει **«και τότε θα αποκαλυφθεί ο άνομος (Αντίχριστος)... του οποίου η παρουσία είναι κατ' ενέργειαν του Σατανά με κάθε δύναμη και θαύματα ψευδή, μικρά και μεγάλα, και με κάθε είδους άδικη εξαπάτηση στους μέλλοντας να απολεσθούν, γιατί λόγω αυτής της προτίμησής των (στις πλάνες και αδικίες) δεν δέχθηκαν την αγάπη της Αληθείας (δηλ. το Χριστό και τη διδασκαλία της Εκκλησίας) για να σωθούν»**. (Β Θεσ. 2:8-10).

### 1.08. Ο τόπος ενθρόνισης του Αντιχρίστου.

Όσον αφορά τον τόπο που θα στήσει ο Αντίχριστος τον θρόνο του, γνωρίζουμε από τους αγίους της Εκκλησίας ότι:

1. **Ο Αντίχριστος θα στήσει τον θρόνο του στον ανοικοδομημένο ναό των Ιουδαίων, στα Ιεροσόλυμα**, όπως μάθαμε από τον προφήτη Δανιήλ όταν αναφέρθηκε στο «βδέλυγμα της ερήμωσης» και μας εξήγησε ο άγιος Μάξιμος (σελ. Η-8), και ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος

<sup>43</sup> Κατά το επίσημο (κόκκινο) κομμουνιστικό χρώμα, ίδιου με του «θηρίου». Κεφ. 17,3: «Και είδα γυναίκα να κάθεται πάνω στο **θηρίο το κόκκινο**, το γεμάτο βλάσφημα ονόματα, που έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα».

<sup>44</sup> Το προφητικό σημάδι της ταφής του Λένιν: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin4.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin4.html)



πριν (σελ. Η-9), και όπως λέει, επί πλέον, ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός:<sup>45</sup>

**«Όχι δε στον δικό μας ναό του Θεού (τον Χριστιανικό), αλλά στον παλιό, τον Ιουδαϊκό. Διότι όχι σε εμάς αλλά στους Ιουδαίους θα έρθει»**, ερμηνεύοντας τον λόγο του αποστόλου Παύλου: **«...ώστε να καθίσει αυτός (ο Αντίχριστος) στον ναό του Θεού ως θεός, αποδεικνύοντας τον εαυτό του ότι είναι θεός»** (Β Θεσ. 2:4).

Και ο ιερός Χρυσόστομος για την αποδοχή του Αντιχρίστου υπό των Ιουδαίων ως Χριστού, οπότε απαραίτητα θα θέσει στον ναό τους τον θρόνο του, λέει στην ερμηνεία της προς Θεσσαλονικείς επιστολής: **«Είπε δε κάπου (ο Κύριος) και περί του Αντιχρίστου, όταν έλεγε: Εγώ ήρθα στο όνομα του Πατρός μου, και δεν με δεχθήκατε. Εάν άλλος έλθει στο δικό του όνομα, εκείνον θα τον λάβετε. Και οι αλλεπάλληλες και ανείπωτες συμφορές (των Ιουδαίων) έλεγε ότι είναι απόδειξη τούτου»**.<sup>46</sup>

2. Δεν θα αφήσει όμως τις Χριστιανικές εκκλησίες απείραχτες το «θηρίο». Θα θελήσει και σ' αυτές να τιμάται σαν θεός. **«Διότι δεν θα μας οδηγήσει εκείνος στην ειδωλολατρεία, αλλά θα είναι αντίθεος, και όλους θα καταλύσει τους θεούς, και θα διατάξει να προσκυνούν αυτόν αντί του Θεού, και θα καθίσει στον ναό του Θεού, όχι μόνον αυτόν των Ιεροσολύμων, αλλά και στις οπουδήποτε ευρισκόμενες Εκκλησίες»**, λέει ο ιερός Χρυσόστομος.<sup>47</sup>

Έτσι εκτός του ότι θα στήσει το θρόνο του ο Αντίχριστος στον νεοκατασκευασμένο ναό της Ιερουσαλήμ, θα θέλει και από τις Χριστιανικές Εκκλησίες να τιμάται σαν θεός, δογματίζοντας την δήθεν παλαιότητα και το ξεπερασμένο των αγίων, προβάλλοντας μόνο τον εαυτό του και τοποθετώντας την εικόνα του μέσα σ' αυτές. Έτσι, πλέον, οι εκκλησίες αυτές θα είναι παντελώς ακατάλληλες για τη λατρεία του αληθινού Θεού.

Ο γέροντας Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ από τη Ρωσία, λέει ότι επί Αντιχρίστου: **«Όλες οι εκκλησίες θα είναι απόλυτα μεγαλοπρεπείς, όπως ποτέ πριν. Αλλά κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει (τότε) σ' αυτές τις εκκλησίες. Ο Αντίχριστος θα στεφθεί βασιλιάς σε ένα μεγάλο ναό στην Ιερουσαλήμ»!...**<sup>48</sup>

Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης (1829-1908) όταν, εν οράματι, ξεναγήθηκε στο μέλλον από τον άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ, είδε μεταξύ άλλων και το τελικό «βδέλυγμα της ερημωσης»: **«Τελικά, είδα το θόλο του ναού της Ιερουσαλήμ. Πάνω του ήταν ένα αστέρι. Μέσα στην εκκλησία μυριάδες άνθρωποι συνέρρεαν και πάλι πολλοί προσπαθούσαν να μπουν. Ήθελα να κάνω το σημείο του σταυρού, αλλά ο γέροντας (Σεραφείμ) μου άρπαξε το χέρι και είπε: «Εδώ είναι το βδέλυγμα της ερημώσεως». Έτσι μπήκαμε στον ναό, που ήταν γεμάτος από ανθρώπους. Είδα μια "Αγία Τράπεζα", στην οποία έκαιγαν κεριά από λίπος ζώων. Στην "Αγία Τράπεζα" μπροστά ήταν ένας βασιλιάς με κόκκινα, φλογισμένος, πορφυρός. Στο κεφάλι του ήταν ένα χρυσό στέμμα με ένα αστέρι. Ρώτησα το γέροντα: «Ποιος είναι αυτός»; Μου απάντησε: «Ο Αντίχριστος». Ήταν πολύ ψηλός με μάτια σαν φωτιά, μαύρα φρύδια, ξυρισμένο (μυτερό) μούσι, θηριώδης, πανούργος, διαβολικός, με τρομακτικό πρόσωπο. Ήταν μόνος του στην "Αγία Τράπεζα" και έτεινε τα χέρια στους ανθρώπους. Είχε νύχια**

<sup>45</sup> ...«ώστε αυτόν εις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεὸν καθίσει ἀποδεικνύντα ἑαυτόν, ὅτι ἔστι θεός». Εἰς τὸν ναὸν δὲ τοῦ θεοῦ οὐ τὸν ἡμέτερον, ἀλλὰ τὸν παλαιόν, τὸν Ἰουδαϊκόν. Οὐ γὰρ ἡμῖν, ἀλλὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἰσελεύσεται». (ἐκδοσὶς ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως).

<sup>46</sup> «Εἶπε δὲ πού καὶ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου, ἠνίκα ἔλεγεν· Ἐγὼ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐκ ἔδεξασθέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκείνον λήψεσθε. Καὶ τὰς ἐπαλλήλους δὲ καὶ ἀφάτους συμφορὰς τεκμήριον εἶναι τούτου ἔλεγε». (MPG 62:470)

<sup>47</sup> «Οὐ γὰρ εἰς εἰδωλολατρείαν ἄξει ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀντίθεός τις ἔσται, καὶ πάντας καταλύσει τοὺς θεούς, καὶ κελεύσει προσκυνεῖν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ καθεσθήσεται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πανταχοῦ Ἐκκλησίας». (Στὴν Β πρὸς Θεσσαλονικεῖς, MPG 62: 482)

<sup>48</sup> Διαβάστε: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

σουβλερά σαν της τίγρης και φώναζε: **«Είμαι ο Βασιλιάς. Είμαι ο Θεός. Είμαι ο Αρχηγός. Αυτός που δεν έχει τη σφραγίδα μου θα θανατωθεί».**<sup>49</sup>

Ο διά Χριστόν σαλός και ομολογητής άγιος γέροντας Γαβριήλ (+1995) από τη Γεωργία, προλέγει: **«Την Εκκλησία της Γεωργίας δεν θα την εγκαταλείψει ποτέ η θεία χάρη. Όταν όμως έρθει ο Αντίχριστος, θα βγάλει τις εικόνες και θα κρεμάσει τη δική του εικόνα! Μόνο τότε θα φύγει απ' αυτές τις εκκλησίες και η θεία χάρη».**<sup>50</sup>

3. Για να μπορέσει όμως το **θηρίο-Αντίχριστος** σε συνεργασία με τον **δράκοντα-Σατανά**, να εξαπατήσουν τόσο πολύ τους ανθρώπους, ώστε να τους αποδεχθούν και να τους θαυμάσουν, όπως γράφεται στην Αποκάλυψη, πρέπει αυτοί προηγουμένως μέσα τους να έχουν αποστατήσει από το Θεό και τις εντολές του. Όταν λοιπόν στηθεί μέσα στην συντριπτική πλειοψηφία των ψυχών των ανθρώπων το **«είδωλο της αμαρτίας»**, που είναι και **το προσωπικό προσκύνημα του «βδελύγματος της ερήμωσης»**, όπως μας εξήγησε πριν ο άγιος Μάξιμος (σελ. Η-8), κατόπιν ο Αντίχριστος ενθρονίζεται φανερά μπροστά σ' όλη την αποστατημένη από το Θεό ανθρωπότητα.

Άρα το 3ο, η προσωπική ερήμωση από τη χάρη του Θεού, προηγείται της γενικής, και μετά ακολουθεί η εξωτερική της ερήμωσης σ' όλη την οικουμένη, με την ενθρόνιση του Αντιχρίστου και τις φανερές στο υλικό πεδίο συμφορές που την ακολουθούν, σαν συνέπεια του πνευματικού νόμου.

#### **1.09. Το σαν σφαγμένο κεφάλι του θηρίου - Αντιχρίστου (ως προσώπου ή συστήματος).**

**«Και ένα από τα κεφάλια του ήταν σαν σφαγμένο για θάνατο, αλλά η θανάσιμη πληγή του θεραπεύτηκε»**, λέει ο Ιωάννης, για το **7κέφαλο σώμα του «θηρίου»** που είναι ο συνασπισμός των ασεβών όλης της Γης ή, όπως θα λέγαμε σήμερα, **το, με βάση την ασέβεια, σύστημα διοίκησης του Αντιχρίστου**. Όταν μιλάμε για **κεφαλή - πρόσωπο** τότε αυτή είναι σύγχρονη του Αντιχρίστου, όπως και το βασίλειό της. Αλλά σαν **κεφαλή - βασίλειο** είδαμε ότι εξετάζεται από την Αποκάλυψη και διαχρονικά. Γι' αυτό πρέπει να εξετάσουμε τα σχετικά με το σφαγμένο κεφάλι κατά δύο τρόπους, αναλύοντας περισσότερο την πρόοδο του κακού μέσα στον χρόνο.

**A.** Κάποιος (προσωπικά) κυβερνήτης του Αντιχρίστου, ή και ο ίδιος, ανατρέπεται και δέχεται μια φαινομενικά θανάσιμη πληγή στο σώμα του, η οποία δήθεν "θεραπεύεται", με αποτέλεσμα το βασίλειο του άρχοντος αυτού να ανήκει και πάλι στη δύναμη του Αντιχρίστου. Πρόκειται βασικά για πρόσκαιρη **ανατροπή του άρχοντος αυτού από "Χριστιανούς"**. Αυτό θα μοιάζει με ανάσταση, και όπως η (αληθινή) ανάσταση του Λαζάρου χάρισε στον Χριστό το λαϊκό έρεισμα για τη θριαμβευτική του είσοδο στα Ιεροσόλυμα, έτσι κατά χονδροειδή απομίμηση, το ψευδοθαύμα αυτό θα θεωρηθεί νίκη του Αντιχρίστου, καθώς και του Σατανά, που όλοι ξέρουν ότι είναι εχθρός των Χριστιανών: **«Και (τότε) θαύμασε όλη η γη και ακολούθησε πίσω από το θηρίο, και προσκύνησαν το δράκοντα (Σατανά), που έδωσε την εξουσία στο θηρίο (Αντίχριστο), και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας. Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο (Αντίχριστο), και ποιος μπορεί να πολεμήσει με αυτόν»;** (Αποκ. 13:3-4).

Θεωρείται νίκη του Σατανά επί των Χριστιανών αυτή, γιατί μόνο έτσι, ο κόσμος θα τον θαύμαζε και θα τον προσκυνούσε. Επί πλέον, υπονοείται ότι οι ανατροπείς του άρχοντος αυτού του Αντιχρίστου **είναι μόνο κατ' όνομα Χριστιανοί**: το πλήθος βέβαια έτσι τους ξέρει, αλλά αυτοί δεν έχουν τη δύναμη του Χριστού, γιατί δεν ζουν κατά την παραδοθείσα από Αυτόν διδασκαλία και Εκκλησιαστική τάξη. **Τιμούν τον Χριστό με τα χείλη τους, αλλά η καρδιά τους, απέχει πολύ απ' Αυτόν**, όπως και των παλαιών Ιουδαίων. (Βλ. Μάρ. 7:6). Δεν μπορούν να

<sup>49</sup> Το όραμα με ερμηνεία: [https://www.imdle0.gr/diaf/2007/06-ag\\_l\\_Krostand-auton.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2007/06-ag_l_Krostand-auton.pdf)

<sup>50</sup> Από τη σελ.355. Διαβάστε επιλογή: <https://www.imdle0.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html>

μιμηθούν τους ευσεβείς Μακκαβαίους που υπερίσχυσαν στην εποχή τους του Αντιόχου. Έτσι ο Σατανάς γνωρίζοντας την πνευματική τους αδυναμία, την εκμεταλλεύεται προς όφελός του, αφήνοντας επίτηδες εκτεθειμένο ένα άρχοντα του Αντιχρίστου ή μάλλον τον ίδιο (κατά το Αποκ. 13:14), για να δοξασθεί δι' αυτού, με την αποκατάσταση της υγείας και εξουσίας του. Και σ' αυτό μοιάζει να μιμείται τον Χριστό, που επίτηδες καθυστέρησε να πάει προς ίαση του Λαζάρου, ώστε να τον αναστήσει την 4η ημέρα από τον θάνατό του.<sup>51</sup> Το γεγονός αυτό συγκλόνισε τους Ιουδαίους και τους έκανε να υποδεχθούν τον Κύριο Ιησού Χριστό θριαμβευτικά στην Ιερουσαλήμ μετά βαιών και κλάδων και με επευφημίες που δόξαζαν τόσο τον ίδιο (τον Χριστό) ως άνθρωπο, όσο και τον Θεό Πατέρα (που είναι της αυτής φύσης με τον Υιό και το Άγιον Πνεύμα): **«Ωσαννά τω υιώ Δαυίδ, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ωσαννά εν τοις υψίστοις»**. (Ματθ. 21:9).

Δεν είναι καθόλου τυχαία, επομένως, η μνημόνευση από τον Ιωάννη, τον ευαγγελιστή και συγγραφέα της Αποκάλυψης, του ψευτο-θαύματος αυτού, αλλά αντίθετα: **Είναι πολύ μεγάλης σημασίας η (σκηνοθετημένη) θεραπεία της κεφαλής του «θηρίου»,** διότι **«έτσι θαύμασε όλη η γη και ακολούθησε πίσω από το θηρίο»** δηλ. τον Αντίχριστο, νομίζοντας ότι νίκησε αληθινούς Χριστιανούς, και δι' αυτών τον ίδιο τον Χριστό! Γι' αυτό με επευφημίες δέχθηκαν όλοι το «θηρίο», και το προσκύνησαν ως Μεσσία-ηγέτη τους. Και ο Θεός παραχώρησε (κατά το 2ο θέλημά Του, όπως λένε οι θεολόγοι): **«Και του δόθηκε (του Αντιχρίστου) εξουσία πάνω σε κάθε φυλή και λαό και γλώσσα και έθνος»**. (13:7). Δηλ. έδωσε στους ασεβείς και κακόδοξους **άρχοντα κατά την καρδιά τους!**

**B.** Εδώ αναφερόμαστε (και η Αποκάλυψη στο κεφ. 17), σε **ένα βασίλειο του Αντιχρίστου, σαν κεφαλή που είναι σαν σφαγμένη, εστιάζοντας στο βασίλειο πρώτα αντί στον ηγέτη του όπως κάναμε πριν.** Παρατηρούμε τη σταδιακή μέσα στο χρόνο εμφάνιση διαφόρων αθεϊστικών - προσωπολατρικών καθεστώτων, των οποίων τις διαστροφές αναβιώνει και συνενώνει το «θηρίο» (τελικός Αντίχριστος) σε **μία παγκόσμια κυβέρνηση,** στο τέλος του κόσμου. Ο **πνευματικός «Δράκων»** κατορθώνει να αναδείξει αντίθετους ηγεμόνες, όταν οι άνθρωποι καταπατούν τη συνείδησή τους, μέσα στην οποία είναι γραμμένος ο νόμος του Θεού. Σ' αυτό οφείλεται η δημόσια προβολή της αθεΐας και κακοδοξίας, με διάφορες κατά καιρούς μορφές. Της ανοικτής, πχ, ειδωλολατρίας και Καισαρολατρίας των πρώτων αιώνων της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, ή της λατρίας διάφορων συμφερόντων, όπως γίνεται σήμερα, πίσω από τα οποία κρύβονται οι τρεις κατηγορίες των παθών: της φιλαργυρίας, φιληδονίας και φιλαρχίας. Αντίθετα, όταν ο λόγος του Θεού κερδίζει χώρο στις καρδιές των ανθρώπων, τότε μειώνεται ή παύει η δραστηριότητα του Πονηρού.

Τα πάθη μαζί με την ασέβεια θα κορυφωθούν όταν θα κυβερνούν τον κόσμο οι δέκα βασιλείς, που τελικά γίνονται επτά, μετά την νίκη επί των τριών του Αντιχρίστου, στον οποίο έτσι υποτάσσεται και κυβερνάει μαζί του ολόκληρο το **7κέφαλο «θηρίο»** ως διοίκηση.

Η παρουσία λοιπόν του (τελικού) Αντιχρίστου σημαίνει ότι κάθε κακία και πλάνη του παρελθόντος, οπουδήποτε και οποτεδήποτε και αν πρωτοεμφανίσθηκε πάνω στη Γη, επανέρχεται με την αποδέσμευση των πονηρών πνευμάτων που είχαν πριν απομονωθεί στην άβυσσο με την ακατανίκητη δύναμη του Ιησού Χριστού, ως Θεού, και αυτή η απομόνωση θα εξακολουθεί όσο η Εκκλησία είναι δυνατή, με πιστούς που πορεύονται θεάρεστα.

Όμως όταν θα έρθει ο Αντίχριστος, οι άνθρωποι θα έχουν απορρίψει το Χριστό και τις εντολές του, και λόγω της επιμονής τους στην δικαίωση της αμαρτίας, θα στερούνται τη χάρη του Θεού. Θα γυρίσει δηλ. η ανθρωπότητα στην άχαρη προχριστιανική εποχή, στην ο οποία ο Διάβολος ήταν λυμένος, αλλά με πολύ περισσότερη κακία τώρα, διότι **γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει.** (Απ. 12:12). **Θα συμβαίνει τότε στην κοινωνία, ότι, κατά τον άγιο Νεκτάριο,**

<sup>51</sup> Διότι γράφεται: **«μόλις λοιπόν ήκουσεν (ο Ιησούς) ότι ασθενεί (ο Λάζαρος), τότε μεν έμεινε στον τόπο που βρισκόταν δύο μέρες (καθυστερώντας επίτηδες)»**. (Ιω. 11:6).



επικρατεί με την **(πλήρη) αθέτηση του ηθικού νόμου:**

**α).** Η αθεΐα, η ασέβεια, η ειδωλολατρεία, η ανθρωπολατρεία, ο πανθεισμός, ο υλισμός και οι ψευδείς περί Θεού αντιλήψεις των εθνικών (μη Χριστιανών) και των αρνούμενων τη θεία αποκάλυψη και η αίρεση.

**β)** Η απιστία, η απελπισία, το μίσος.

**γ)** Οι αρχές των Επικουρείων,<sup>52</sup> οι μαγείες, οι γοητείες, οι μαντείες, οι οϊωνισμοί, οι δεισιδαιμονίες, και

**δ)** Το ψεύδος, η επιορκία, η ψευδορκία, η βλασφημία, η κατάρα, η αθεοφοβία και η βεβήλωση των ημερών του Κυρίου (εκκλησιαστικών εορτών) από αδιαφορία ή φιλοκερδεία ή περιφρόνηση. **Αυτά όλα απαγορεύονται και από τον νόμο του Μωυσή, στις τέσσερις πρώτες εντολές, τις οποίες έχει καθήκον (και) ο Χριστιανός να φυλάττει.**<sup>53</sup>

Σχετικά, λοιπόν, με τους κατά καιρούς αντιχρίστους, ο Ιωάννης μαθαίνει από τον άγγελο, που του εξηγεί τις αποκαλύψεις, ότι **«το «θηρίο» που είδες, ήταν και δεν είναι και πρόκειται να ανεβαίνει από την άβυσσο και να πηγαίνει στην απώλεια»**. (17:8). Διότι το τελικό «θηρίο», ο Αντίχριστος με τους ανθρώπους του, υπήρχε πριν **ως θηριώδης οργάνωση ή «σώμα» του Δράκου-Σατανά όλων των ασεβών** πάνω στη γη, και δρούσε ανεμπόδιστα μέχρι τη συντριβή του από τον Χριστό, και δεν υπάρχει κατόπιν στο προσκήνιο, και μόνο τα λείψανά του διατηρούνται από ανθρώπους του σκότους (στην "άβυσσο"). Και θα συναρμολογηθούν πάλι όταν οι άνθρωποι αμαρτάνοντας, ανακαλύψουν και επαναφέρουν με τον τελικό Αντίχριστο κάθε είδος ασεβείας του παρελθόντος. Το σταδιακό προχώρημα του κακού, σε όλη την ιστορία της γης, μέχρι το τέλος του κόσμου, προωθείται κυρίως από την θηριώδη ισχύ επτά (7) ασεβών αυτοκρατοριών, και επτά αντιστοιχών ασεβών βασιλείων. Σε σχέση με την εποχή του, ο Ιωάννης γράφει: **«οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος ακόμα δεν ήρθε και, όταν έρθει, πρέπει αυτός να μείνει λίγο»**. (17:10).

Λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας: **«...Έτσι σε όσους ακούνε αυτά, φαίνεται εύκολα παραδεκτό, ότι (μετρούμενες) απ' αρχής υπάρχουν επτά φημισμένες βασιλείες. Από αυτές οι μιν πέντε ήδη έχουν πέσει. Η έκτη επί της οποίας ωράθη η Αποκάλυψις υπάρχει στην παλιά (ειδωλολατρική) Ρώμη. Η έβδομη, που ακόμη δεν ήλθε, είναι μιας νέας (ασεβούς) Ρώμης. Μετά από την έβδομη είναι η βασιλεία της παγκόσμιας Βαβυλώνας, δηλ. του Αντιχρίστου, που θα κρατήσει λίγο»**.<sup>54</sup>



**Παγκόσμια Βαβυλώνα, ονομάζεται η Γη όταν έχει ενοποιημένη εξουσία.** Αρχικά των G7 και G20. Είναι η εποχή πραγμάτωσης της «παγκοσμιοποίησης» που θα φέρει στο τέλος του κόσμου τον Αντίχριστο, από την επικρατούσα τότε πνευματική κατάσταση, για την «πολύθεη αθεΐα» (κατά τον άγιο Μάξιμο) και τις αλληλο-συγκρουόμενες ιδεολογίες και συμφέροντα που προσπαθεί να συνδέσει, την οποία, σε άλλο εδάφιο, ο Ιωάννης χαρακτηρίζει ως **«Βαβυλώνα μεγάλη, μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων της γης»**. (17:5).

**1.10. Αναλυτικότερα για το «σαν σφαγμένο κεφάλι» ως μία από τις 7 βασιλείες (ή κεφαλές του «Θηρίου») που ξεπροβάλλουν διαχρονικά.** Κατά τον άγιο Ανδρέα (στο 17:11): **«Το θηρίο είναι ο Αντίχριστος, που θα εμφανισθεί μεν ως όγδοος, μετά τις επτά βασιλείες, για να απατήσει και ερημώσει τη γη, όμως θα προέρχεται από τις επτά** καθώς βλασταίνει από μια εξ αυτών. Διότι δεν θα προέλθει από άλλο έθνος, μετά από αυτά που είπαμε πιο πριν, αλλά θα έλθει ως βασιλεύς Ρωμαίων, για την κατάλυση και απώλεια εκείνων που πείθονται σ' αυτόν. Όμως μετά από αυτό, και αυτός θα απωλεσθεί στη γέεννα». (σελ. 250).

<sup>52</sup> «Βασικές αρχές της διδασκαλίας των είναι οι εξής: \*με τον θάνατο έρχεται το τέλος όχι μόνο του σώματος αλλά και της ψυχής, \*οι θεοί δεν επιβραβεύουν ή τιμωρούν τους ανθρώπους, \* το σύμπαν είναι άπειρο και αιώνιο»... (el.wiki)

<sup>53</sup> Αγίου Νεκταρίου «Χριστιανική ηθική», εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος, σελ. 147.

<sup>54</sup> Η απόδοση στην νεοελληνική είναι από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» σελ. 250.

Ο Δανιήλ ξεκινώντας στην εποχή του, από τη Βαβυλώνια, βλέπει 4 αυτοκρατορίες μέχρι το τέλος του κόσμου: **Βαβυλωνιακή, Μηδο-Περσική, Ελληνική, και τέταρτη τη Ρωμαϊκή** η οποία να έχει ισχυρά (σαν τον σίδηρο) μορφώματα, έως ότου καταλήξει στα (μισά από πηλό και μισά από σίδηρο) δέκα (10) βασιλεία από τα οποία θα ξεπεταχτεί ο Αντίχριστος. Πριν την εποχή του Δανιήλ, υπήρξαν **δύο ακόμη αυτοκρατορίες** που επηρέασαν τη ζωή των προγόνων του Χριστού. Η ειδωλολατρική **των Ασσυρίων** η οποία επικρατούσε στην Ουρ τότε που γεννήθηκε ο Αβραάμ (γύρω στο 2.100 π.Χ.) καθώς και στη Χαρράν όπου μετέβη κατόπιν, και σ' όλη τη Μεσοποταμία. Και η επίσης ειδωλολατρική **της Αιγύπτου** που το 1425 π.Χ. εκτεινόταν από τη βορειοδυτική Συρία μέχρι τον 4ο καταρράκτη του Νείλου στη Νουβία. Αυτή γράφεται ότι κακομεταχειριζόταν τους απογόνους του Ιακώβ (εγγονού του Αβραάμ) μέχρι να τους βγάλει<sup>55</sup> από εκεί ο Μωυσής (και μετά την διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης να ονομασθούν Εβραίοι δηλ. περάτες).

Ο Ιωάννης, σε συμφωνία με τον Δανιήλ, αριθμεί **πέντε από τις αρχαίες αυτοκρατορίες, αυτές που περισσότερο εναντιώθηκαν στην έλευση του Σωτήρος Χριστού**, επομένως όσες αιχμαλώτισαν ή εδίωξαν τους παλιούς Ισραηλίτες, εκ των οποίων είναι οι δίκαιοι που υπηρέτησαν στο μυστήριο της Θείας Οικονομίας, για να γεννηθεί ο Χριστός. Προφανώς δεν ενδιαφέρει κάποια θηριώδης αλλά μακρινή αυτοκρατορία πχ της Άπω Ανατολής, που δεν έχει άμεση σχέση με το μυστήριο αυτό της ενανθρώπισης του Σωτήρος. Και επίσης σαν αντίστοιχο κακοί αυτοκράτορες δεν μπορούν να λογισθούν οι πιο διάσημοι, αλλά οι πιο εχθρικοί στο ως άνω μυστήριο.

Έτσι η Ελληνική αυτοκρατορία δεν έχει σαν κακό βασιλιά, εκπρόσωπό της στο «θηρίο», τον Αλέξανδρο, επειδή αυτός υπήρξε, αντίθετα, υπερασπιστής της αρετής και τίμησε τους Ιουδαίους, όταν του έδειξαν τις προφητείες του Δανιήλ που προέβλεπαν τα κατορθώματά του.<sup>56</sup>

Σαν κακό βασιλιά και εκπρόσωπό της στο «θηρίο», πρέπει να δούμε τον, αντίθετα προς τον Μεγάλο Αλέξανδρο, θηριώδη και ακόλαστο **Αντίοχο τον Επιφανή** (215–164 π.Χ.), διώκτη των ευσεβών Εβραίων, μεταξύ των οποίων είναι και οι μαρτυρικά τελειωθέντες Μακαββαίοι, τους οποίους τιμά η Εκκλησία μας στις 1 Αυγούστου. Ο Αντίοχος βεβήλωσε, τον καιρό των Μακκαβαίων, το ιερό και όλο το ναό των Ιουδαίων στην Ιερουσαλήμ, για 3,5 χρόνια, γενόμενος και σ' αυτό τύπος του Αντιχρίστου, ο οποίος θα μιάνει τις εκκλησίες των Χριστιανών 3,5 έτη. Αλλά και τον ναό των Ιουδαίων θα ξαναχτίσει όχι εις δόξαν του αληθινού Θεού και Δημιουργού ή των ψευτο-θεών των ειδωλολατρών, αλλά δική του!

Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία να γνωρίζουμε ποιες ακριβώς θεωρούνται οι πιο κακοποιές αυτοκρατορίες της προχριστιανικής εποχής, ούτε το να εξακριβώσουμε μετά από ιστορική μελέτη ποιος ακριβώς είναι ο πονηρότερος από τους βασιλείς της κάθε μιας απ' αυτές. Οι πατέρες έχουν αναφερθεί με ένα συνοπτικό τρόπο στο θέμα αυτό. Στην 6η αυτοκρατορία, που είναι η 4η του οράματος του εξηγηθέντος από τον Δανιήλ, **γεννιέται επί Καίσαρος Αυγούστου ο Ιησούς Χριστός**, και σταυρώνεται επί Τιβερίου Καίσαρος.

Οι μετά τη γέννηση του Χριστού **αυτοκρατορίες του κακού, μάχονται είτε το πρόσωπο του Χριστού, είτε τους πιστούς Χριστιανούς, οι οποίοι ως Ορθόδοξη Εκκλησία, αποτελούν το σώμα Του**. Είπαμε ότι οι 5 αυτοκρατορίες είναι προχριστιανικές (**οι πέντε έπεσαν**) στις οποίες είχαν αναδειχθεί ισάριθμοι ασεβείς και μισάνθρωποι βασιλείς, ενώ η **ειδωλολατρική Ρώμη** με ένα εκπρόσωπό της υπάρχει (**ὁ εἶς ἐστίν**) όταν γράφεται η Αποκάλυψη. Πιο ταιριαστός εκπρόσωπος της κακής παλιάς Ρώμης στο «θηρίο» μπορεί να

<sup>55</sup> Γύρω στο 1400 π.Χ. Στηριζόμενοι στο **Γ' Βασιλ. 6:1**, αν η έναρξη την οικοδομής του Ναού του Σολομώντος έγινε το 960 π.Χ. 440 χρόνια μετά την Έξοδο, τότε 960+440=1400 π.Χ το έτος της εξόδου.

<sup>56</sup> «Διὰ τοῦτο καὶ Ἀλέξανδρος προσεκύνησε τὸν ναὸν, ὡς φασι, τὸ βιβλίον τοῦτο ἰδὼν· καὶ Ἕλληνες ἐθαύμασαν αὐτοῦ (του Δανιήλ) τὴν ἰσχύν τῆς προρρήσεως». (Ιω Χρυσόστομος, Ερμηνεία στον Δανιήλ, PG 56:234)

θεωρηθεί ο **Νέρων** (37-68 μ.Χ.),<sup>57</sup> σύμφωνα με όσα μας είπε ο ιερός Χρυσόστομος.

Καθένας από τους βασιλείς - διώκτες των Χριστιανών είναι, όπως ο Νέρων, τύπος του Αντιχρίστου, ενώ **το σύνολό τους είναι τύπος των 10 βασιλέων, οι οποίοι «έξουσιαν ως βασιλείς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου»** (17:12). Και **είναι δέκα (10) οι κυριότεροι διωγμοί που έκαναν οι ειδωλολάτρες αυτοκράτορες της Ρώμης:** 1) Νέρων (το 64), 2) Δομιτιανός (95), 3) Τραϊανός (111), 4) Αδριανός (126), 5) Μάρκος Αυρήλιος (162), 6) Σεπτίμιος Σεβήρος (202), 7) Μαξιμίνος (235), 8) Δέκιος (250), 9) Βαλεριανός (258), 10) Διοκλητιανός (302), με σύμπραξη του Μαξιμιανού κατά την Ι. Κατήχηση, (σελ. 26) του Αγίου Νεκταρίου. Ο



διωγμός του Δομιτιανού, την εποχή που γράφτηκε η Αποκάλυψη, κράτησε 10 χρόνια.<sup>58</sup>

Πριν μιλήσουμε για την **7η κεφαλή** και τον αντίστοιχο βασιλιά, πρέπει να υπενθυμίσομε, λόγω του διαχωρισμού που κάνει ο ευαγγελιστής Ιωάννης, ότι **στο σώμα του «θηρίου» που ανεβαίνει από την άβυσσο της θάλασσας**, το οποίο εξετάζομε, **ανήκουν οι πιο αφώτιστοι ασεβείς άρχοντες**, ενώ **οι κακόδοξοι (δήθεν**

**θηρσκευόντες) ηγέτες ανήκουν στο συνεργαζόμενο «θηρίο» της γης.** Τονίζομε ότι μας ενδιαφέρουν τα όρη του κακού, δηλ. αυτοκρατορίες που δέσποσαν στην ιστορία, και όχι μικρότερα κράτη, και πάντως όσα, κατά τον προφήτη Δανιήλ, έχουν σχέση με τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, σαν διάδοχα σχήματα.

Το **Χριστιανικό βασίλειο** που διαδέχθηκε την ειδωλολατρική Ρώμη, και ίδρυσε ο **Μέγας Κωνσταντίνος**<sup>59</sup> με θεία προτροπή και βοήθεια, και με τη δύναμη του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, **δεν μπορεί να θεωρηθεί βασίλειο του κακού και κεφαλή του «θηρίου»**, αλλά αντίθετα, ως **κράτος θείου δικαίου**, είναι **«ράβδος ευθύτητας»** (Εβ.1:8) και **«σιδερένια ράβδος»** που συνέτριψε με τον λόγο του Θεού τις ειδωλολατρικές αντιλήψεις σαν σκευή κεραμικά (Αποκ. 2:27). Το Χριστιανικό Ρωμαϊκό βασίλειο άκμασε σε δύση και ανατολή. Η Νέα Ρώμη - Κωνσταντινούπολη, που εγκαινιάσθηκε το 330 μ.Χ. υπήρξε πρωτεύουσα του βασιλείου αυτού. Η φθορά του όμως, ηθική και δογματική, το οδήγησε σταδιακά σε απώλεια εδαφών και ισχύος, και τέλος στην κατάληψή του από τους Μωαμεθανούς, στις 29 Μαΐου του 1453.

Το Ισλάμ που ανέλαβε τα ηνία της διοίκησης είναι βλάσφημο και αντίχριστο, επειδή αρνείται τη θεότητα του Ιησού Χριστού και διαστρεβλώνει τη διδασκαλία Του. Επίσης είναι μισάνθρωπο, επειδή υποβιβάζει τη γυναίκα σε θηλαστικό<sup>60</sup> υποχείριο του άνδρα και σύμφωνα με τον "ιερό νόμο" του χρησιμοποιεί τη βία προς τους απίστους (τζιχάντ αλ-σάιφ),<sup>61</sup> αλλά και προς τους πιστούς διαφορετικού δόγματος (πχ Σουνίτες εναντίον Σιιτών), έχοντας τα

<sup>57</sup> Αυτοκράτορας από το 54-68 μ.Χ. είχε και τον βλάσφημο τίτλο «*Σωτήρας και Ευεργέτης του Κόσμου*». Από τα **"κατορθώματά του"**: Διατηρούσε ερωτικές σχέσεις με τη μητέρα του και με άλλα συγγενικά του πρόσωπα και των δύο φύλων, τα οποία αργότερα σκότωνε (μαζί και τη μητέρα του). Ευνούχισε και «παντρεύτηκε» ένα απελεύθερο αγόρι και βίασε μια παρθένα ιέρεια. Πυρπόλησε τη Ρώμη και ενοχοποίησε Χριστιανούς, τους οποίους «τιμώρησε» με φρικτούς και ατιμωτικούς τρόπους. Παράλληλα, ευθύνεται και για τον θάνατο των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Κατά τον Πausανία (2ος αιών μΧ), άλλοτε αποσπούσε από τα ιερά της Ελλάδας τους θησαυρούς τους και άλλοτε τα ενίσχυε... Πεντακόσια περίπου μπρούτζινα αγάλματα αποσπιάσθηκαν μόνο από το μαντείο των Δελφών για να κοσμήσουν το παλάτι του! Αυτοκτόνησε κόβοντας το λαρύγγι του με σπιλέτο, κατά τον Σουητώνιο. [λινκ1](#), [2](#)

<sup>58</sup> Υπάρχουν και παρεμφερείς ημερομηνίες για τους κυριότερους διωγμούς, όπως γράψαμε αλλού (α' τεύχος).

<sup>59</sup> Ρωμαίος αυτοκράτορας από το 306 έως το 337. Όλης της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας από το 312 έως το 324 και μονοκράτορας από το 324 έως το 337. Υπέγραψε το διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 μ.Χ. με το οποίο θεσπιζόταν η αρχή της ανεξιθρησκίας.

<sup>60</sup> Χαριστικά δόθηκε κι αυτό, από τους Σαουδάραβες "θεολόγους": <https://www.imdleio.gr/hm/poly-new/v6.html>

<sup>61</sup> Οι εκτός της κυριαρχίας του Ισλάμ χώρες ονομάζονται «Οίκος Πολέμου» (Dar al-Harb) και αντιδιαστέλλονται του Dar-al-Islam, του «Οίκου του Ισλάμ».



ανθρωποκτόνα χαρακτηριστικά του χλωρού ίππου της 4ης σφραγίδας: **«Ιδού ίππος χλωρός (το χρώμα του Ισλάμ!) και αυτός που κάθεται πάνω του έχει όνομα ο Θάνατος, και ο Άδης (ο πνευματικός θάνατος) ακολουθούσε μαζί του. Και του δόθηκε εξουσία πάνω στο ένα τέταρτο της γης, για να σκοτώσει με ρομφαία (μάχες με όπλα) και με λιμό (πείνα) και με θάνατο (κάθε είδους), και από τα θηρία της γης»** (6:8). Επειδή όμως έχει (θρησκευτικό)



προσωπείο ευσεβείας **δεχόμενο Θεό - Δημιουργό**, γι' αυτό κατά τον διαχωρισμό που κάνει ο Ιωάννης, **το Ισλάμ δεν ανήκει στο θηρίο της θάλασσας αλλά σ' αυτό της ξηράς που έχει την απατηλή εμφάνιση αρνίου**, και εξετάζεται κατόπιν.

Διαδηλώσεις των Ισλαμιστών με την «χλωρού» χρώματος σημαία τους!

Το δυτικό Ρωμαϊκό κράτος που χωρίστηκε από το ανατολικό το 395, από τον Μεγάλο Θεοδόσιο, μετά μία περίοδο

ακμής και Ορθοδοξίας, έπεσε σε αλληπάλληλες κακοδοξίες, με πρώτες και πιο καθοριστικές τις παπικές, που από το 1054 το απομάκρυναν οριστικά από την Ορθόδοξη εκκλησιαστική πορεία.

**Έτσι, οι δυτικές ηγεμονίες ανήκουν στο άρμα του «θηρίου» των κακοδόξων.**

**1.11. Ρωσία και έσχατη Ρώμη, Κομμουνισμός και Ναζισμός.** Μετά την πτώση της ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (ή Βυζαντίου), **μια ακόμη ισχυρή χώρα ανέλαβε να επιβάλλει το νόμο σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού: Η Ρωσία.** Το όνομα Ρωσία συναντάται για πρώτη φορά στα έργα του βυζαντινού αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του Πορφυρογέννητου<sup>62</sup> σαν το ελληνικό όνομα του **κράτους των Ρως**. Ο Ιβάν ο Γ' (1440-1505) έλαβε τον τίτλο του Τσάρου (= Καίσαρος) και «Αρχηγού όλων των Ρώσων». Με το γάμο του με την Σοφία Παλαιολογίνα, ανηψιά του τελευταίου Βυζαντινού αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, το κράτος του καθιερώθηκε ως **διάδοχο κράτος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας**, ενώ η **πρωτεύουσά του πήρε τον τιμητικό τίτλο «Τρίτη Ρώμη»**.<sup>63</sup> Υπό την ηγεσία του Μεγάλου Πέτρου (που κυβέρνησε από το 1682 ως το 1725), η Ρωσία ανακηρύχθηκε Αυτοκρατορία το 1721, αποτελώντας έκτοτε μια παγκόσμια δύναμη, η οποία επειδή επίσημα στηριζόταν στο νόμο του Θεού και υποστήριζε τους Χριστιανούς **δεν ανήκει ούτε στο πρώτο, ούτε στο δεύτερο θηρίο**. Αντίθετα, υπήρξε Χριστιανικό βασίλειο με πρωτεύουσα που μπορεί πολιτικά να θεωρηθεί ότι υπήρξε **«3η Ρώμη»**. **Δεν θεωρείται όμως και εκκλησιαστικά 3η Ρώμη**, γιατί η ευσεβής διοίκηση της Εκκλησίας συνεχίστηκε μέσω του ανθενωτικού πατριάρχου Αγίου Γενναδίου του Σχολαρίου και των διαδόχων του με κέντρο το Οικουμενικό Πατριαρχείο στην 2η Ρώμη, δηλ. την Κωνσταντινούπολη.

Ο γέροντας Φιλόθεος του Πσκοφ, που πρώτος μίλησε για «3η Ρώμη», προφητικά ανέφερε στην περίφημη επιστολή του στον Μεγάλο Πρίγκιπα: **«Όλα τα Χριστιανικά βασίλεια (της διαιρεμένης τότε Ρωσίας) θα φτάσουν μια μέρα σε ένα τέλος και θα ενωθούν στο ένα και μοναδικό βασίλειο του δικού μας ηγεμόνα, δηλαδή το Ρωσικό βασίλειο, σύμφωνα με τα βιβλία των προφητών. Και η μία και η άλλη Ρώμη έπεσαν, η τρίτη κρατάει ακόμη, και μια τέταρτη δεν θα υπάρξει!»** Όπως έδειξαν ο Γεώργιος Φλορόφσκι και άλλοι, η θεωρία της Μόσχας ως «Τρίτης Ρώμης» διαμορφώθηκε μέσα σε ένα αποκαλυπτικό πλαίσιο: **Για τον Φιλόθεο η Μόσχα δεν ήταν μόνο η «τρίτη» αλλά, πιο σημαντικά, η «έσχατη Ρώμη»**, και καλούσε τον Μεγάλο Πρίγκιπα σε μετάνοια και χριστιανική αρετή, προβάλλοντας για κίνητρο

<sup>62</sup> «Περί τῆς Βασιλείου Τάξεως» και «Πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ρωμανόν».

<sup>63</sup> Από: <https://el.wikipedia.org/wiki/Ρωσία>

των εκκλήσεών του την επικείμενη, μετά από αυτήν, έλευση της Δευτέρας Παρουσίας.<sup>64</sup>



Και αυτό το Χριστιανικό βασίλειο, της Ρωσίας, εφθάρη ηθικά και παρήκμασε. Στη θέση του ανέλαβε να διοικήσει, μετά από αιματηρό αγώνα, το αθεϊστικών αρχών καθεστώς των **«κόκκινων τσάρων»** της **Σοβιετικής Ένωσης**. Σήμα τους, όπως θα είναι και του Αντιχρίστου, το 5άκτινο αστέρι, και το επίσης Αποκαλυπτικό σφυροδρέπανο σε κόκκινο φόντο, για την **αιματοχυσία** στην οποία στηρίζεται.



Ο Ρώσος λογοτέχνης Αλέξανδρος Σολζενίτσιν, ο βραβευμένος με Νόμπελ λογοτεχνίας (1918 - 2008), σε κείμενο του 1983,<sup>65</sup> γράφει για τον κομμουνισμό ότι **«ο κόσμος δεν είχε γνωρίσει, ποτέ πριν, μια τόσο μεγάλη ασέβεια οργανωμένη, στρατιωτικοποιημένη και επίμονα κακόβουλη, όπως εκείνη που εφαρμόζεται από το μαρξισμό. Στο πλαίσιο του φιλοσοφικού συστήματος του Μαρξ και του Λένιν, και στο επίκεντρο της ψυχολογίας τους, το μίσος κατά του Θεού είναι η κύρια κινητήρια δύναμη, πιο θεμελιώδης από όλες τις πολιτικές και οικονομικές αξιώσεις τους. Ο μαχητικός αθεϊσμός δεν είναι απλώς τυχαίος ή οριακός στην κομμουνιστική πολιτική. Δεν είναι μια παρενέργεια, αλλά ο κεντρικός άξονας»**. Και εξηγεί με απλό τρόπο: «Πριν από μισό αιώνα περίπου, ενώ ήμουν ακόμα παιδί, θυμάμαι ότι άκουγα αρκετούς ηλικιωμένους να δίνουν την ακόλουθη

εξήγηση για τις μεγάλες καταστροφές που είχαν πλήξει τη Ρωσία: **Οι άνθρωποι ξέχασαν τον Θεό. Γι' αυτό και συνέβη όλο αυτό...**

Από τότε έχω περάσει σχεδόν πενήντα χρόνια που εργάζομαι για την ιστορία της Επανάστασής μας. Όλα αυτά τα χρόνια έχω διαβάσει εκατοντάδες βιβλία, έχω συγκεντρώσει εκατοντάδες προσωπικές μαρτυρίες, και έχω ήδη συνεισφέρει οκτώ τόμους δικούς μου στην προσπάθεια της εκκαθάρισης από τα συντρίμια που άφησε πίσω η αναταραχή. **Αλλά αν μου ζητούσαν σήμερα να διατυπώσω όσο πιο συνοπτικά γίνεται την κύρια αιτία της καταστροφικής επανάστασης που κατάπιε περίπου εξήντα εκατομμύρια του λαού μας, δεν θα μπορούσα να το θέσω με μεγαλύτερη ακρίβεια από ό,τι να επαναλάβω: Οι**



**άνθρωποι ξέχασαν τον Θεό. Γι' αυτό και συνέβη όλο αυτό»!**

Το **κομμουνιστικό καθεστώς** (Σοβιετικών, Κινέζων, κλπ), ως πλήρως αθεϊστικό και πολέμιο των Χριστιανών, **ανήκει στο 1ο «θηρίο»**, αυτό της "θάλασσας".

Η 23η Αυγούστου καθιερώθηκε το 2009 ως Ευρωπαϊκή Ημέρα Μνήμης για τα Θύματα του Σταλινισμού και του Ναζισμού (γνωστή και ως Διεθνής Ημέρα της Μαύρης Κορδέλας), με απόφαση του Ευρωκοινοβουλίου.

Το **Ναζιστικό καθεστώς**, αν και έδρασε πολιτικά, προέρχεται από ψευδο-χριστιανικές και αποκρυφιστικές ιδεολογίες και κινήματα, και πρέπει να θεωρηθεί ότι **ανήκει στο 2ο «θηρίο»**<sup>66</sup> των δυσσεβών (του ψευδοπροφήτη) αντί των αθεϊστών και αμετανόητων ασεβών του 1ου «θηρίου» (Αντιχρίστου). Ο ίδιος ο Χίτλερ θεωρούσε τον Ναζισμό ως υπερθρησκευτικό κίνημα: **«Όποιος ερμηνεύει τον εθνικοσοσιαλισμό ως πολιτικό κίνημα δεν γνωρίζει σχεδόν τίποτα γι' αυτόν. Είναι κάτι παραπάνω από θρησκεία· είναι η αποφασιστικότητα να δημιουργηθεί ένας καινούργιος άνθρωπος»**. **ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ.**<sup>67</sup>

<sup>64</sup> Περισσότερα στο «3η Ρώμη και τέλος»: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd\\_Rome.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd_Rome.pdf)

<sup>65</sup> Από ανάρτηση της I. M. Βεροίας [https://imverias.blogspot.gr/2014/01/blog-post\\_5465.html](https://imverias.blogspot.gr/2014/01/blog-post_5465.html)

<sup>66</sup> Εξ άλλου αν και πολύ το ήθελε δεν πρόλαβε να εδραιώσει την αυτοκρατορία του (το 3ο Ράιχ).

<sup>67</sup> Peter Levenda (PL), «Ναζί και αποκρυφισμός», εκδόσεις Κέδρος 2005 σελ. 403. Κάθε αναφορά στο βιβλίο: PL

Η "θρησκεία" των Ναζί ήταν ανάμικτη από απομεινάρια του ξεπεσμένου ήδη (μετά τον πάπα και τον Λούθηρο) Χριστιανισμού της Δύσης και από παγανιστικά ή εωσφορικά στοιχεία. Δυνάμωσε από τους Ναζί αλλά προϋπήρχε σε ιδέες και σκόρπιες οργανώσεις. Η κατάσταση στην Αμερική ήταν τότε ελαφρώς καλύτερη. Η ήδη εκεί αναπτυσσόμενη Ορθοδοξία μπορεί να καλυτερέψει την πνευματική κατάσταση. Οι κακές καταβολές και συνήθειες κάνουν δύσκολη την πλήρη αναστροφή της πτωτικής πορείας των Δυτικών (Αμερικανών και Ευρωπαίων) προς την ανηθικότητα και την ασέβεια. Θα αναφερθούμε πάλι κατόπιν, μελετώντας τα σχετικά με το 2ο Θηρίο, τον ψευδοπροφήτη, γιατί πλέον η Δύση καθοδηγείται από αιρέσεις που ανήκουν στο Θηρίο αυτό. **Αλλά 1ο και 2ο θηρίο ανήκουν στον «δράκο» - Σατανά...** Οι άνθρωποι επειδή δέχτηκαν σαν αλήθεια ιδεολογίες δαιμονικής προέλευσης, έφτασαν, γι' αυτό, να μισούν τον Θεό, οπότε μακριά από τη χάρη Του μισούνται και μεταξύ τους.

**Η 7η κεφαλή επομένως του «θηρίου»,** αποκαλύπτεται από τα έργα της, να **είναι η κομμουνιστική εξουσία**, στηριγμένη στο κακαγγέλιο του Μάρξ (αντί του ευαγγελίου του Μάρκου), γιατί κατά το μυστήριο της ανομίας **ο αντι-Χριστός έχει τους αντι-ευαγγελιστές του!** Δεν είναι περίεργο λοιπόν οι κόκκινοι ηγέτες, όταν και τον **«Θεό δεν φοβούνται και τους ανθρώπους δεν ντρέπονται»**,<sup>68</sup> να προβάλλουν οι ίδιοι την θηριώδη διαστροφή τους, όπως όταν ο (λαϊκός επαναστάτης) Λένιν έδινε χωρίς ντροπή την εντολή **«να προβληθεί ανοικτά η θεωρητικά και πολιτικά σωστή θέση που καθορίζει την ουσία και δικαίωση της τρομοκρατίας, την αναγκαιότητά της και τα όριά της»**...<sup>69</sup>

Ο άγιος γέρων Αριστοκλής από τη Μόσχα (+1918), είχε σωστά προφητεύσει: **«Ένα κακό θα βρει τη Ρωσία, και οπουδήποτε θα πάει αυτό το κακό (κομμουνισμός), ποταμοί από αίμα θα κυλίσουν. Δεν είναι η Ρωσική ψυχή, αλλά μια (δαιμονική) επιβολή στη ρωσική ψυχή. Δεν είναι ιδεολογία, ούτε φιλοσοφία, αλλά ένα πνεύμα από την Κόλαση»**...<sup>70</sup>

Και ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ είχε προφητεύσει: **«...Η τρομερή αυτή επανάσταση και μια μακριά πολεμική περίοδος θα λάβουν χώρα πριν την γέννηση του (τελικού) Αντιχρίστου. Για την αιματηρότητά της (η κομμουνιστική επανάσταση) θα είναι η πιο τρομερή. Οι επαναστάσεις του Ryazan, Pugachev και η Γαλλική Επανάσταση δεν θα είναι τίποτε σε σύγκριση με αυτά που θα συμβούν στη Ρωσία»**. (Επίτομος σ. 210). Επομένως ο τελικός Αντίχριστος αναμένεται, ενώ **ο Λένιν μπορεί να θεωρηθεί σαν χαρακτηριστικός εκπρόσωπος της 7ης κεφαλής του «θηρίου», δηλ. της Σοβιετικής εξουσίας**.<sup>71</sup>

Έτσι έχουμε και τα χαρακτηριστικά του τελικού Αντιχρίστου ως προσώπου, αλλά και ως διοίκησης από τα χαρακτηριστικά των διαδοχικών κεφαλών του «θηρίου». Είναι προφανές ότι η τελευταία κεφαλή (του κομμουνισμού) θα δώσει πολλά από τα χαρακτηριστικά της και θα διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο στην ανάδειξη του Αντιχρίστου, γιατί είναι η εγγύτερη χρονικά προς αυτόν και έδειξε την μεγαλύτερη αγριότητα και μισανθρωπία, από όλες τις προηγούμενες.

Η αγία Ματρώνα της Μόσχας (+2 Μαΐου) προειδοποιεί για επάνοδο των κομμουνιστών στην εξουσία: **«...Θα γίνει κάποια καλύτερευση που όμως θα κρατήσει λίγο καιρό. Μιά ανάσα θα πάρετε, απ' όλα θα έχετε, μέχρι και την παράκληση θα μπορείτε να κάνετε στην Κόκκινη Πλατεία και τα μνημόσυνα στον σφαγιασθέντα Τσάρο... Αλλά μετά θα γυρίσουν**

<sup>68</sup> Πρβλ: Λουκά 18:4 «...ει και τον Θεόν ου φοβούμαι και άνθρωπον ουκ εντρέπομαι»...

<sup>69</sup> Το 1921 ο Λένιν έγραψε στον λαϊκό επίτροπο Δικαιοσύνης Κούρσκι: «Σύντροφε Κούρσκι, σε συμπλήρωση της συζήτησής μας, σας στέλνω ένα σχέδιο της συμπληρωματικής παραγράφου του Ποινικού κώδικα. Ελπίζω να είναι καθαρή η βασική σκέψη, παρά τα ελαττώματα του σχεδίου: Να προβληθεί ανοικτά η θεωρητικά και πολιτικά σωστή θέση που καθορίζει την ουσία και δικαίωση της τρομοκρατίας, την αναγκαιότητά της και τα όριά της... **Λοιπόν την τρομοκρατία πρέπει να την δικαιώσουμε και να την νομιμοποιήσουμε**». (Λένιν, Άπαντα, 5η έκδ. τ. 46, σ. 190).

<sup>70</sup> Περισσότερα στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ: [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>71</sup> Σε (Ορθοδοξότατο) όραμα, κατά μερικούς ψευδεπίγραφο, ο άγιος Ιω. της Κρονστανδής είδε πρώτα (08) τους μάρτυρες από τον αντίχριστο Λένιν, και ότι οι οπαδοί του σφραγίζονταν αόρατα από τους δαίμονες, ενώ αργότερα, μετά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, είδε και τον τελικό Αντίχριστο στον ναό της Ιερουσαλήμ (17). [https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag\\_I\\_Krostand-auton.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf)



**στη Ρωσία οι παλιοί (δηλ. οι κομμουνιστές)... και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πως σας λυπάμαι όλους! Μέχρι το τέλος, (από εκεί και πέρα), έτσι θα ζήσετε»...<sup>72</sup>**

Ο κομμουνισμός λοιπόν ενώ φαίνεται ότι μετά την πτώση της Ε.Σ.Σ.Δ. και την αλλαγή πορείας της Κίνας είναι νεκρός, εν τούτοις συντηρείται όπως τα αναμμένα κάρβουνα που έχουν καλυφθεί από τη στάκτη της λήθης των εγκλημάτων του, για να επανεμφανισθεί πάλι, με πολύ μεγαλύτερη ασέβεια και υπερηφάνεια, τον καιρό των 10 βασιλέων. **Επομένως το «σαν σφαγμένο κεφάλι» όταν το εξετάσουμε ως βασιλεία (του «Θηρίου») που θεραπεύεται (αναβιώνει) είναι η κομμουνιστική - πλήρως αθεϊστική εξουσία.** Και είναι έβδομη, που έμεινε για λίγο διάστημα (70 χρόνια περίπου), όπως προβλεπόταν από τον Ιωάννη: **«όταν έλθει, για λίγο αυτός πρέπει να μείνει».** (Αποκ. 17:10). Το «Θηρίο» δηλ. ο Αντίχριστος θα την αναβιώσει γιατί θα έχει τα ίδια ασεβή δόγματα μ' αυτήν, εμφανιζόμενος σαν όγδοος: **«αυτός όγδοος εστί, και εκ των επτά έστι!»** (Αποκ. 17:11).



**Στάλιν και Μάο: οι μεγαλύτεροι μαζικοί δολοφόνοι, μάλιστα σε καιρό ειρήνης.**

**Independent:** Ο Μάο «σκότωσε 45 εκατομμύρια σε 4 χρόνια».

**Βιβλίο του Λέον Τρότσκι:** Τα εγκλήματα του Στάλιν φθάνουν τα 20 εκατομμύρια.

Στα εγκλήματα αυτά πρέπει να προσμετρώνται και τα 10 εκατομ. Ουκρανών που πέθαναν από μεθοδευμένη πείνα το 1932-34. Στις 28 Νοεμβρίου 2006 το Ουκρανικό Κοινοβούλιο αναγνώρισε σαν γενοκτονία την πείνα αυτή **«ενορχηστρωμένη από τον Ιωσήφ Στάλιν».**<sup>73</sup> Επίσης, ο Χρυστσώφ αποκάλυψε ότι οι μεγάλες εκκαθαρίσεις του Στάλιν στα τέλη της δεκαετίας του 1930 είχαν σχεδόν εξαλείψει την πολιτική ηγεσία του κόμματος που είχε οποιαδήποτε σχέση με την ίδια την επανάσταση του 1917, με τη χρήση εξαναγκαστικών ομολογιών και συνοπτικών εκτελέσεων. Ο Χίτλερ υπήρξε υπεύθυνος για 12,6 εκατ. νεκρούς (μεταξύ των οποίων και οι Εβραίοι του ολοκαυτώματος),<sup>74</sup> ενώ φέρει και ευθύνη για τον Β΄ Παγκ. Πόλεμο που συνολικά είχε 55 εκατ. νεκρούς.

Η ασέβεια του Κομμουνισμού και η κακοδοξία του Ναζισμού συναγωνίστηκαν σε σκληρότητα και εγκλήματα, γιατί μαχόμενοι τον αληθή Θεό έδωσαν ολοκληρωτική εξουσία στους ηγέτες τους, οι οποίοι έδρασαν χωρίς έλεγχο από ηθικό νόμο και από ανθρώπους **σαν θηρία** εναντίον των λαών. Στην Κίνα του Μάο τον καιρό της προκληθείσας απ' αυτόν πείνας *«η κλοπή πατάτας, ακόμη και από ένα παιδί, θα περιλάμβανε το δέσιμο του και εν συνεχεία το ρίξιμό του ζωντανό σε μια λίμνη. Οι άνθρωποι αναγκάστηκαν να εργαστούν γυμνοί στη μέση του χειμώνα. Το 80% όλων των χωρικών σε πολλές περιοχές της Κίνας τέθηκαν σε καραντίνα επειδή ήταν πολύ ηλικιωμένοι ή άρρωστοι για να είναι αποτελεσματικοί εργάτες. Έτσι αφέθηκαν να πεθάνουν».*<sup>75</sup>

Οι Σοβιετικοί συνολικά είναι αίτιοι 60 εκατ. εγκλημάτων, όπως είπε ο Σολζενίτσιν, έως 100 εκατ. κατ' άλλους. Τα συνολικά εγκλήματα του Μάο (1949-1976) φθάνουν κατά εκτιμήσεις τα 78 εκατομμύρια. Το κομμουνιστικό κόμμα της Κίνας βαδίζοντας τώρα στα χνάρια του Μάο έχει καταργήσει τον περιορισμό στις θητείες του προέδρου. Ο πρώην υπουργός Εξωτερικών

<sup>72</sup> Περισσότερα στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

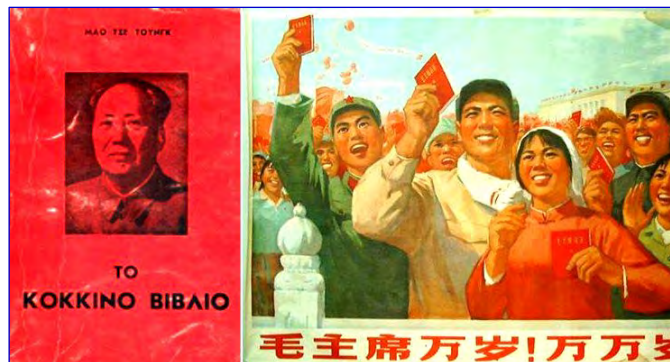
<sup>73</sup> <https://www.rferl.org/featuresarticle/2006/11/03AC02A4-6E3A-481B-8932-FAFD4C13ABAB.html>

<sup>74</sup> <https://15minutes.gr/ποιος-ήταν-ο-μεγαλύτερος-δολοφόνος-στ/>

<sup>75</sup> Από την ως άνω πηγή, κατά τον Frank Dikötter, ιστορικό που εδρεύει στο Χονγκ Κονγκ.

της Αυστραλίας, Μπομπ Καρρ «αναφέρθηκε και στα συναισθήματα Κινέζων πολιτών, οι οποίοι θεωρούσαν (λανθασμένα) πως εξουσίες σαν του Μάο Τσε Τουνγκ ήταν κομμάτι του παρελθόντος»...<sup>76</sup> Η τεχνολογία πλήρους παρακολούθησης των πολιτών που εισάγεται ήδη σε πόλεις της Κίνας οδηγεί σε απόλυτο ολοκληρωτισμό.<sup>77</sup>

Οι Ναζί σαν αποτέλεσμα της θηριώδους ιδεολογίας τους προκάλεσαν το ολοκαύτωμα των Εβραίων, το πρόγραμμα T4 όπου εξοντώθηκαν ανάπηροι και τις ακραίες δολοφονίες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τα εγκλήματά τους όμως έγιναν γνωστά από τις δίκες που ακολούθησαν μετά τον Β΄ Παγκ. Πόλεμο. Αντίθετα τα εγκλήματα του κομμουνισμού ποτέ δεν



δικάσθηκαν. Επί πλέον οι θρησκευτικές ελευθερίες στην Κίνα είναι και τώρα σχεδόν ανύπαρκτες. Το 2016 η Κίνα αρνήθηκε την ποιμαντική επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη.<sup>78</sup> Αντί της πίστης στον Θεό καλλιεργείται η πίστη στον αρχηγό του κράτους, δηλ. επανήλθε η προχριστιανική Καισαρολατρεία που κατήργησε ο Μέγας Κωνσταντίνος. Και αντί της μελέτης της ειρηνοποιού Βίβλου του Θεού γίνεται μελέτη

των βιβλίων της αλληλοσφαγής (ίνα αλλήλους σφάξωσιν) του Μάρξ και του κόκκινου βιβλίου του Μάο! Τώρα: Στο 19ο συνέδριο του Κ.Κ.Κ. στο Πεκίνο, στην τελετή λήξης του συνεδρίου στη Μεγάλη Αίθουσα του Λαού ανακοινώθηκε ότι η «Σκέψη του Σι» (τωρινού προέδρου) συμπεριλήφθηκε στο καταστατικό του κόμματος!...<sup>79</sup> 1,5 δις άνθρωποι εξαρτώνται από τη σκέψη ενός κοινού θνητού ενώ κρατούνται στην άγνοια της ύπαρξης ψυχής και πνευματικού κόσμου!

### 1.12. Περισσότερες πληροφορίες από άλλες προφητείες.

Ο άγιος ιερομάρτυς Ιππόλυτος μας παραθέτει την αναφερόμενη στον Αντίχριστο προφητεία του Ιερεμία: <sup>80</sup> «Θα ακούσουμε από (τα μέρη της φυλής) του Δαν την βίαιη κίνηση των ίππων αυτού. Από τη φωνή του χρεμετίσματος κατά την μετακίνηση των ίππων αυτού σείσθηκε όλη η γη». Στη σύγχρονη μηχανοκίνητη εποχή αυτό σημαίνει ότι, μόλις ξεκινήσουν τα άρματα, θα είναι τόσο μεγάλη η βοή από τις μηχανές τους μόνο, που θα σείεται όλη η γη, πριν αυτά χρησιμοποιηθούν για πόλεμο. Επίσης από τον άγιο Ιππόλυτο:

Και άλλος προφήτης λέει: «Θα μαζέψει όλη τη δύναμή του (ο Αντίχριστος), από ανατολή ηλίου μέχρι δύση ηλίου. Αυτοί που προσκάλεσε και αυτοί που δεν προσκάλεσε (ήρθαν αυθόρμητα) θα πορευθούν μαζί του. Θα ασπρίσει τη θάλασσα από τα ιστία των πλοίων του και θα μαυρίσει τις πεδιάδες από τους θυρεούς και τα όπλα. Και όποιος θα τον απαντήσει σε πόλεμο θα φονευθεί». Μετά, ο άγιος Ιππόλυτος, αναφέρεται στον Ησαΐα που μιλά προφητικά τόσο για τον Εωσφόρο (Σατανά) όσο και για το κατοικητήριό του, τον Αντίχριστο: «Πως έπεσε από τον Ουρανό ο Εωσφόρος, ο ανατέλλων το πρωί»; (Δηλ. ο πρώτος των αγγέλων που πρώτος έφερνε τη γνώση του νοητού Ηλίου στα άλλα αγγελικά τάγματα, όπως

<sup>76</sup> SBS: <https://www.sbs.com.au/yourlanguage/greek/el/article/2018/02/26/china-extend-presidential-terms?language=el>

<sup>77</sup> Ηλεκτρονικός ολοκληρωτισμός ή άνεση; [https://www.imdle0.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin2.html#digi](https://www.imdle0.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin2.html#digi)

<sup>78</sup> Επίσης για να δεχθεί μουσική χορωδία που αφορούσε πνευματικό και πολιτιστικό πρόγραμμα με την επωνυμία «Φωνές της ρωσικής μουσικής» χρειάστηκαν συνομιλίες με τους Κινέζους περισσότερο από δύο χρόνια. Μάλιστα η κινεζική πλευρά απαίτησε οι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα να υπογράψουν γραπτή διαβεβαίωση ότι δεν θα συμμετάσχουν σε ιεραποστολική δραστηριότητα! <https://www.vimaorthodoxias.gr/oikoumeniko-patriarxeio/i-kina-arnithike-tin-episkepsi-tou-ikoumenikou-patriarchi/> (19-12-2016).

<sup>79</sup> <https://www.hallocoy.com/2017/10/24/kina-o-si-tzinpingk-ine-pleon-pantodynamos-metatrepete-se-neo-mao/>

<sup>80</sup> «Λέγει γάρ και Ίερεμίας ούτως: “σπουδὴν ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας αὐτοῦ ἐσεισθῆ πᾶσα ἡ γῆ”». (Αγίου Ιππολύτου, περί Αντιχρίστου).

πρώτη το πρωί ανατέλλει πριν τον ήλιο η Αφροδίτη που λέγεται και Εωσφόρος επειδή φέρνει το έως δηλ. την αυγή). Και για τον Αντίχριστο: **«Αυτός είναι ο άνθρωπος που ξεσηκώνει τη γη, που σείει βασιλείς, που άφησε την οικουμένη όλη έρημη (υλικά και πνευματικά), και τις πόλεις γκρέμισε»...**<sup>81</sup>

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ: **«Αυτά λέγει Κύριος ο Θεός. Αντί του ότι υψώθηκε (υπερηφανεύθηκε) η καρδιά σου, και είπες: *εγώ είμαι θεός, κατοικία θεού κατοίκησα (στον ναό των Ιεροσολύμων) στην καρδιά της (Μεσογείου) θαλάσσης, (απαντώ) ότι εσύ είσαι άνθρωπος και όχι θεός»...***<sup>82</sup> Τα τρία βασίλεια (από τα δέκα) που θα νικήσει ο Αντίχριστος με πόλεμο είναι της **Αιγύπτου, Λιβύης και Αιθιοπίας**, λέει στην ερμηνεία του προφήτη Δανιήλ ο άγιος Ιππόλυτος.

Και ο Θεοδώρητος Κύρου, για τις προφητείες του Δανιήλ περί του Αντιόχου, λέει **«αρχέτυπο δε του Αντιόχου ο Αντίχριστος και του Αντιχρίστου εικόνα ο Αντίοχος»**,<sup>83</sup> διότι και ο Αντίοχος ανάγκαζε τους Ιουδαίους να ασεβούν. Αλλά υπάρχουν αναφορές που σαφώς διαχωρίζουν τον Αντίχριστο από τον Αντίοχο τον Επιφανή: **«Και δεν θα αναγνωρίσει οποιονδήποτε από τους θεούς των πατέρων του»**. (Δαν. 11:37). **Αλλά βρίσκομε τον Αντίοχο να έχει γεμίσει με ειδωλικούς ναούς την Ιερουσαλήμ και όλη την Ιουδαία, και στο ναό του Θεού να έχει θυσιάσει στον Δία, και τον μεν ναό των Ιεροσολύμων να έχει ονομάσει ναό του Ολυμπίου Διός, τον δε ναό στο όρος Γαριζείν να έχει ονομάσει Ξένιο Δία...** Κατά κανένα τρόπο λοιπόν αυτά δεν αρμόζουν στον Αντίοχο, αλλά σ' αυτόν που είναι το αρχέτυπο του Αντιόχου... Περί του Αντιχρίστου λοιπόν λέγει: **«Και δεν θα αναγνωρίσει οποιονδήποτε από τους θεούς των πατέρων του. Και δεν θα πέσει σε επιθυμία γυναικών, και κανένα θεό δεν θα αναγνωρίσει»**. Αλλά ο Αντίοχος ήταν ακόλαστος, και όπως αναγράφεται στο βιβλίο των Μακκαβαίων: **«Συνέβη δε, οι Ταρσεείς και οι Μαλεώτες να στασιάσουν, γιατί την Αντιόχεια έλαβε ως δώρο η παλλακή (ούτε καν γυναίκα) του βασιλιά (Αντιόχου)»!** Επειδή λοιπόν δεν είχε παιδεία αρετής, όπως ο Μέγας Αλέξανδρος, νόμιζε ο Αντίοχος ότι θα φέρει τους ανύπαρκτους θεούς με το μέρος του, χτίζοντάς τους ναούς και προκαλώντας βίαιο προσηλυτισμό των Ιουδαίων, οι οποίοι ήταν τότε οι μόνοι που είχαν πίστη σε ένα Θεό Δημιουργό των όλων, και μάλιστα του ανθρώπου.

Ενώ ο Αντίχριστος **«δεν θα πέσει σε επιθυμία γυναικών (από υπερηφάνεια, και όχι αρετή), και κανένα θεό δεν θα αναγνωρίσει, διότι θα δοξασθεί σαν μεγαλύτερος όλων»**, εν τούτοις: **«Και θεόν Μαωζείμ θα δοξάσει στον τόπο του, και θεόν που δεν γνώρισαν οι πατέρες του θα δοξάσει με αργύρια, και χρυσάφι, και πολύτιμους λίθους, και με κάθε τι επιθυμητό»**. (Δαν. 11:38). Αυτό σημαίνει κατά τον Θεοδώρητο ότι αντίθετα προς τους πατέρες του που ήξεραν την αδυναμία της φύσης τους και δεν το αποτολμούσαν, **«αυτός θεόν ισχυρόν και δυνατόν, διότι αυτό σημαίνει το Μαωζείμ, ονομάζει τον εαυτό του. Διότι το "στον τόπο του" αντί "τον εαυτό του" έχει τεθεί»**.<sup>84</sup> Δεν είναι τυχαίο όμως ότι οι Εβδομήκοντα άφησαν αμετάφραστο το Μαωζείμ ή Μαωζείν, το οποίο είναι **Εβραϊκή λέξη στον πληθυντικό**. Αυτό δείχνει ότι ο Αντίχριστος έχει ένα πρότυπο, που ευρύτερα είναι γνωστό με αυτό το όνομα στην

<sup>81</sup> «Πώς έπεσεν εκ του ούρανοῦ ὁ εὐσφόρος ὁ πρωτὶ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη»... «οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς, ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν»...

<sup>82</sup> «Εζεκιήλ δὲ ὁμοίως λέγει περὶ αὐτοῦ οὕτως· ἴαδε λέγει κύριος ὁ θεός· ἀνθ' ὧν ὑψώθη ἡ καρδιά σου, καὶ εἶπας· θεός εἰμι ἐγώ, κατοικίαν θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ ἄνθρωπος καὶ οὐ θεός».

<sup>83</sup> «Ταῦτα περὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς εἰρηκῶς, μεταβαίνει λοιπὸν ἀπὸ τῆς εἰκόνης ἐπὶ τὸ ἀρχέτυπον· ἀρχέτυπον δὲ τοῦ Ἀντιόχου ὁ ἀντίχριστος, καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου εἰκὼν ὁ Ἀντίοχος. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνος ἀσεβεῖν ἠνάγκαζεν Ἰουδαίους, καὶ πολιτεύεσθαι παρανόμως· οὕτως ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας». (PG 81:1524).

<sup>84</sup> «Καὶ Θεὸν Μαωζείμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει, καὶ Θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ δοξάσει ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐν λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι. Τῶν γὰρ πατέρων αὐτοῦ πάντων τὴν οἰκείαν φύσιν ἐγνωκότων, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν σφᾶς αὐτοὺς ὀνομάσαι μὴ τετολημηκότων, οὗτος Θεὸν ἰσχυρόν καὶ δυνατόν (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Μαωζείμ) ἑαυτὸν προσαγορεύει. Τὸ γὰρ, ἐπὶ τόπῳ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν τέθεικε». (PG 81:1528).



εποχή του. Και επειδή ο Αντίχριστος απορρίπτει τους άλλους θεούς, το πρότυπο αυτό δεν είναι με την συνηθισμένη έννοια θεός, αλλά με την έννοια ότι **στη διάνοια των ανθρώπων δεσπόζει σαν θεός, στη θέση του αληθινού Θεού.** Παλιότερα, είχαν σωστά σκεφτεί να αναζητήσουν τι επί πλέον δηλώνει αυτό το όνομα, αλλά ήταν ακόμα ενωρίς, διότι δεν είχε καν εμφανισθεί στο προσκήνιο η 3η Ρώμη και το μετά την πτώση της **7ο κεφάλι του θηρίου**, που είναι όπως απεδείχθη, **ο κομμουνισμός.**

Στην Ισπανία, περισσότερο, σκέφτηκαν να το αντιστοιχίσουν στους μουσουλμάνους, σαν παραλαγή του ονόματος του Μωάμεθ, γιατί συχνά γίνεται μετάθεση γραμμάτων: πχ αντί Μωάμεθ, Mahomet στα Γαλλικά, Maometo στα Ιταλικά, Mahomé στα Πορτογαλικά κλπ, και:



**Maozim είναι ο πληθυντικός της εβραϊκής λέξης «Μαοζ» που στη Βίβλο μπορεί να σημαίνει «δύναμη» ή, σε άλλες περιπτώσεις, «πύργος» ή «ιερό».**<sup>85</sup> Όμως ο Μωάμεθ δεν είπε τον εαυτό του Θεό αλλά προφήτη, ενώ ο Αντίχριστος θα απαιτήσει τιμές Θεού.

**Μάο Τσε-Τούνγκ (1893-1976)**

Στην εποχή μας όμως το πρότυπο - «θεός» που γίνεται δεκτό από τους ασεβείς, ακούει στο όνομα **Μάο (Mao Zedong)!!! Μαοζείμ είναι οι κατά το πρότυπο αυτό κομμουνιστές ηγέτες!** Και επειδή είμαστε πνευματικά στο «τέλος του κόσμου», η 3η Ρώμη παρήλθε και δεν θα υπάρξει 4η Ρώμη,<sup>86</sup> δηλ. άλλη Χριστιανική αυτοκρατορία που να υπερασπίζεται τους Χριστιανούς, αλλά μόνο μια σύντομη γενική αναλαμπή της Ορθοδοξίας, το πρότυπο του Μάο για τους ασεβείς και αρχομανείς δεν πρόκειται να υποκατασταθεί από άλλο μέχρι την εποχή του τελικού Αντιχρίστου! Μάλιστα ο Κινεζικός κομμουνισμός δεν ανετράπη αλλά συμβιβάστηκε προσωρινά με τις επιταγές της παγκοσμιοποίησης. Και **«το τέλος (του κόσμου) θα έλθει διά της Κίνας»**<sup>87</sup> είπε ο πρώην Αγιορείτης και άγιος (επίσημα) Αριστοκλής από τη Μόσχα (+1918).

**«Δόξα στον μεγάλο Μάο»**<sup>88</sup> ακούγεται κάποτε και στην Ελλάδα, από άθεους κομμουνιστές, που έτσι τη δόξα του Θεού την δίνουν σε φθαρτούς αιμοχαρείς ανθρώπους, και μάλιστα νεκρούς, των οποίων τιμώνται και τα βαλσαμωμένα σώματα! Αλλά η φιλαργυρία είναι πάθος της ψυχής που δεν γιατρεύεται με τον κομμουνισμό που αγνοεί τον ψυχισμό του ανθρώπου, όπως αγνοεί και μάχεται τον Θεό, αλλά μάλλον επιτείνεται με τη στροφή του νου στην ύλη και στο είδωλο του χρήματος σαν σε ακρότατο αγαθό.

**Διαδόσεις και προφητείες για τη γέννηση του Αντιχρίστου:** Ο Μέγας Αθανάσιος απαντώντας στην ερώτηση «αν είναι αλήθεια, ότι από την Αίγυπτο θα εξέλθει ο Αντίχριστος και ότι έχει κάποιο σημάδι στο ένα χέρι και στο ένα μάτι», απαντάει: **«Όλα αυτά είναι παραμύθια γριών. Διότι ο Αντίχριστος κανένα τέτοιο σημάδι δεν θα έχει. Αλλά και από την Γαλιλαία, από όπου εξήλθε ο Χριστός θα εξέλθει, όπως λέει η Γραφή: "Λιονταράκι ο Δαν και θα ξεπηδήσει από τη Βασάν". Αυτή είναι η Σκυθόπολη».**<sup>89</sup>

Από την (Εβραία) μητέρα του ο Αντίχριστος θα ανήκει στη φυλή του Δαν. **«Διότι όπως ο Χριστός γεννήθηκε (κατά την προφητεία του Ιακώβ) από τη φυλή του Ιούδα, αντίστοιχα**

<sup>85</sup> Στα Ισπανικά: <https://es.wikipedia.org/wiki/Maozim>

<sup>86</sup> Βλ. «3η Ρώμη και τέλος»: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd\\_Rome.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/01/3rd_Rome.pdf)

<sup>87</sup> Βλ. «Επίτομο», σελ. 103. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/15\\_mellon\\_Rwsias\\_epanemfanisi.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/15_mellon_Rwsias_epanemfanisi.pdf) και θα εμφανισθεί μετά το Ρωσο-Κινεζικό πόλεμο (σ. 27-28): [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf)

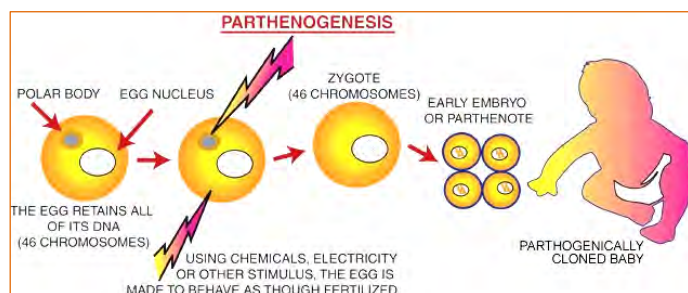
<sup>88</sup> Διαβάστε στο διάλογο μεταξύ του π. Επιφανίου Θεοδοωροπούλου και αθέου, ότι «ο αθεϊσμός είναι θρησκεία»: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/12\\_atheismos.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/12_atheismos.pdf)

<sup>89</sup> «Ερωτ. ρθ'. Αληθές δέ, ότι ἐξ Αἰγύπτου ἐξέρχεται ὁ Ἄντιχριστος, καὶ σημεῖόν τι ἐν τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ, καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἐνὶ κέκτηται; Ἀπόκ. Πάντα ταῦτα γραυῶδεις μῦθοί εἰσιν. Ὁ γὰρ Ἄντιχριστος οὐδὲν σημεῖον τοιοῦτον κέκτηται· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ὅθεν ὁ Χριστὸς ἐξῆλθεν, ἐξέρχεται, ὡς φησιν ἡ Γραφή: «**Σκύμνος λέοντος Δάν, καὶ ἐκπηδήσει ἐκ Βασάν**». Αὕτη δέ ἐστὶν Σκυθόπολις». (PG 28:665)

από τη φυλή του Δαν θα γεννηθεί ο Αντίχριστος. Και ότι έτσι είναι, τι λέει (στην ίδια προφητεία) ο Ιακώβ; **"Ας γίνει ο Δαν όφιος που παραμονεύει στο δρόμο δαγκώνοντας τη φτέρνα του ίππου"**. Ο όφιος ποιος άραγε είναι, παρά ο εξ αρχής πλάνος, που αναφέρεται στη Γένεση, αυτός που επλάνησε την Εύα και πλήγωσε την φτέρνα του Αδάμ»,<sup>90</sup>

Ο Χριστός γεννήθηκε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, αλλά κατοίκησε και μεγάλωσε στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, εκπληρώνοντας έτσι **«το λεχθέν διά των προφητών ότι θα καλείται Ναζωραίος»**. (Μαθ. 2:23). Και ο Αντίχριστος αν και θα ξεπηδήσει από τη Βασάν δεν είναι απαραίτητο να έχει γεννηθεί εκεί. Μάλιστα ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ γράφεται ότι προφήτευσε τη γέννησή του μεταξύ των Ρώσων-Σλάβων, και μάλιστα **με τεχνητό τρόπο**,<sup>91</sup> ίσως σε κάποιο Γενετικό Ινστιτούτο.

Και ο άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης λέει: **«Θα ζωογονηθεί (ζωντανέψει) η κακία του κόσμου εις την κοιλίαν της ακαθαρσίας της κόρης (μητέρας του) χωρίς σποράν ανδρός αλλά με σποράν της κακίας του Εωσφόρου»**.<sup>92</sup> Δηλ. θα γεννηθεί με τρόπο που η κακία του Εωσφόρου φρόντισε να εφαρμοσθεί από τους ανθρώπους, επομένως με τη γενετική επιστήμη, και το **«χωρίς σποράν ανδρός»** συνεπάγεται με **κλωνοποίηση**. Το χειρόγραφο, να τονισθεί, δεν λέει **«σπορά του Εωσφόρου»**, αλλά **«σποράν της κακίας του Εωσφόρου»**. Για να μην απατηθούν όσοι ήδη είναι έτοιμοι να δεχτούν επιμειξία άυλων αγγέλων με ανθρώπους από ύλη!



Η γενετική μέθοδος της κλωνοποίησης ονομάζεται και **«παρθενογέννηση»!** Έτσι, σαν μια κακή απομίμηση του Χριστού που έχει μητέρα στη γη, αλλά Πατέρα μόνο στον Ουρανό, ο Αντίχριστος γεννιέται έχοντας κι αυτός μητέρα αλλά επίσης, λόγω κλωνοποίησης, χωρίς πατέρα!<sup>93</sup>

Φανερώνεται τον καιρό της παγκόσμιας διακυβέρνησης υπό 10 βλασφημών ηγεμόνων, τους οποίους υποτάσσει αναδεικνύοντας απόλυτο μονάρχη τον εαυτό του, απαιτώντας τιμές Θεού, γιατί νομίζει ότι θα κυβερνάει αιώνια! Και σ' αυτό ακόμη μιμείται κάπως τον Χριστό που γεννήθηκε για να φέρει την αιώνια και ουράνια βασιλεία Του στους ανθρώπους, τότε που αντίστοιχα η πολυαρχία των ανθρώπων έπαυσε στη γη με τον Καίσαρα (Οκταβιανό) Αύγουστο. **«Αύγουστου μοναρχήσαντος επί τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο, καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγέννηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι»**.<sup>94</sup>

Συνεχίζομε με τις υπόλοιπες προφητικές αναφορές του κεφ. 13 στο «Θηρίο». **Βλασφημεί ο Αντίχριστος: «Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφήμια κατά του Θεού»** (13:6), γιατί έχει ταυτισθεί με τη γνώμη του σατανά, ο οποίος κατοικεί μέσα του. Ο Ιουστίνος ο μάρτυς λέει, και συμφωνεί ο άγιος Ειρηναίος: **«Πριν από την (1η) παρουσία του Κυρίου, ουδέποτε ο**

<sup>90</sup> «...ὡσπερ γάρ ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς ὁ Χριστὸς γεγέννηται, οὕτως καὶ ἐκ τῆς τοῦ Δαν φυλῆς ὁ ἀντίχριστος γεννηθήσεται. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, τί φησιν Ἰακώβ ἡ γεννηθῆτω Δαν ὄφιος ἐφ' ὁδοῦ καθήμενος, δάκνων πτέρναν ἵππου.» ὄφιος οὖν τίς ἄρα ἢ ὁ ἀπ' ἀρχῆς πλάνος, ὁ ἐν τῇ γενέσει εἰρημένος, ὁ πλανήσας τὴν Εὐάν καὶ ππερνίσας τὸν Ἀδάμ; (Άγίου Ιππολύτου, περί Αντιχρίστου).

<sup>91</sup> Βλ. Επίτομο σελ. 212: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitom0s\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitom0s_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>92</sup> Βλ. απόσπασμα σελ. 16 (266 χειρογρ.) : [https://www.imdle0.gr/diaf/2007/062\\_st\\_Nilus-AX-notes-genetics.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf)

<sup>93</sup> Διαβάστε στο άνω link, σελ. 43, το σχετικό παράρτημα: «Γενετικές επεμβάσεις, τα πνευματικά τους μηνύματα».

<sup>94</sup> Δοξαστικόν Στιχηρῶν Μεγάλου Ἐσπερινοῦ τῶν Χριστουγεννῶν. Ποίημα Ὁσίας Κασσιανῆς τῆς Ὑμνογράφου.

**Σατανάς ετόλμησε να βλασφημήσει τον Θεό, διότι ποτέ δεν είχε γνωρίσει την καταδίκη του, επειδή είχε γραφεί με αλληγορίες και παραβολικά. Μετά όμως την παρουσία του Κυρίου, από τα λόγια Του και των αποστόλων, όταν έμαθε ξεκάθαρα ότι του έχει ετοιμαστεί το πυρ το αιώνιο επειδή με τη θέλησή του αποστάτησε από τον Θεό (καθώς), και σε όλους που παρέμειναν αμετανόητα στην αποστασία, βλασφημεί μέσω τέτοιων (αποστατών) ανθρώπων τον Κύριο που επιφέρει την καταδίκη»... όπως, λέει ο Ιουστίνος, οι παραβάτες του νόμου όταν καταδικάζονται, αποδίδουν (εμπαθώς) την ευθύνη στους νομοθέτες και όχι στον εαυτό τους.<sup>95</sup>**

Αυτά κάνουν και τώρα άνθρωποι παρακινήμενοι από τον πονηρό, αλλά προσωπικά **ο Αντίχριστος δεν θα βλασφημεί ανοικτά από την αρχή των δημοσίων εμφανίσεών του**, αλλά μόνο από τότε που θα σιγουρέψει την εξουσία του, **γιατί θα είναι υποκριτής**. Όπως, λέει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος: **«Θα έλθει ως κλέπτης για να εξαπατήσει τα σύμπαντα. Θα είναι ταπεινός, ήσυχος, θα μισεί την αδικία, θα αποστρέφεται τα είδωλα, θα προτιμά (φαινομενικά) την ευσέβεια, αγαθός, φιλόπτωχος, πολύ ευπαρουσίαστος, ευκατάστατος, ιλαρός σε όλους, θα τιμά πολύ το γένος των Ιουδαίων, διότι αυτοί προσμένουν την έλευση εκείνου. Ανάμεσα σ' όλα αυτά θα κάνει σημεία και τέρατα, φόβητρα με πολλή εξουσία, θα προσπαθεί να αρέσει σε όλους για να αγαπηθεί γρήγορα από πολλούς.**

**Δεν θα λάβει δώρα, δεν θα μας (αντι)μιλήσει, θα φαίνεται κατηφής, θα εξαπατά τον κόσμο υπό το πρόσχημα της ευταξίας, έως ότου βασιλεύσει... Έπειτα υψώνεται η καρδιά του και θα εμμέσει ο δράκων<sup>96</sup> την πικρότητά του. Ταράσσοντας δε την Οικουμένη (ο Αντίχριστος), κινεί τα πέρατα, θλίβει τα σύμπαντα, και μαιίνει τις ψυχές. Όχι πλέον ως ευλαβής, αλλά πολύ αυστηρός σε όλα: απότομος, οργίλος, θυμώδης, ακατάστατος, φοβερός, αηδιαστικός, μισητός, βδελυκτός, ανήμερος, υπερήφανος, αναιδής, και θα προσπαθεί να βουτήξει στον βόθρο της ασεβείας όλο το ανθρώπινο γένος»...<sup>97</sup>**

Η βλασφημία μπορεί να γίνεται είτε προς το όνομα του Θεού, είτε προς τους αγίους που αποτελούν το σκήνωμά του, δηλ. προς τα κατοικητήρια του Αγίου Πνεύματος (αγγέλους και ανθρώπους). Εδώ γράφεται ότι θα στρέφεται υβριστικά και προς τους δύο: **«για να βλασφημήσει το όνομά Του και τη σκηνή Του»**, και αυτό το κάνει για να αποσπάσει την Εκκλησία με το μέρος του, λέει ο Μπηντ. Και στην περίπτωση των πειρασμών του Ιώβ **μία ήταν η επιδίωξη του διαβόλου: να κάνει τον δίκαιο να βλασφημήσει τον Θεό.<sup>98</sup>**

Απάτη αλλά και βλασφημία είναι το να διαδίδει ο Αντίχριστος ότι αυτός είναι ο Χριστός, και γι' αυτό **«έν περιτομή γενήσεται»** δηλ. θα λάβει περιτομή, για να απατήσει πρώτα τους Ιουδαίους οι οποίοι δεν πίστεψαν στον Κύριο Ιησού, λέει ο άγιος Ιππόλυτος.<sup>99</sup> **«Αλλά Ιουδαίος είναι (αληθινά) αυτός που έχει κρυφά αυτή την ιδιότητα και έχει κάνει περιτομή καρδιάς και όχι σάρκας, όπως λέει ο απόστολος Παύλος. Οι παραμένοντες λοιπόν στην απιστία Ιουδαίοι, (όπως και ο Αντίχριστος), είναι συναγωγή βλάσφημος, υπό την στρατηγία του σατανά»**, κατά τον Οικουμένιο,<sup>100</sup> διότι ενωρίτερα μας μίλησε η Αποκάλυψη για: **«...τη βλασφημία από**

<sup>95</sup> «Πρὸ μὲν τῆς τοῦ κυρίου παρουσίας οὐδέποτε ἐτόλμησεν ὁ σατανᾶς βλασφημῆσαι τὸν θεόν, ἄτε μηδέπω εἰδὼς αὐτοῦ τὴν κατάκρισιν, διὰ τὸ ἐν παραβολαῖς καὶ ἀλληγοραῖς κεῖσθαι. Μετὰ δὲ τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων μαθὼν ἀναφανδὸν ὅτι πῦρ αἰώνιον αὐτῷ ἡτοιμάσται, κατ' ἴδιαν γνώμην ἀποστάντι τοῦ θεοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀμετανοήτως παραμείνασιν ἐν τῇ ἀποστασίᾳ, διὰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων βλασφημεῖ τὸν τὴν κρίσιν ἐπάγοντα κύριον, ὡς ἤδη κατακεκριμένος, καὶ τὴν ἁμαρτίαν τῆς ἰδίας ἀποστασίας τῷ ἐκτικῶτι αὐτὸν ἀποκαλεῖ, ἀλλ' οὐ τῇ ἰδίᾳ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ· ὡς καὶ οἱ παραβαίνοντες τοὺς νόμους, ἔπειτα δίκας διδόντες, αἰτιῶνται τοὺς νομοθέτας, ἀλλ' οὐχ ἑαυτούς». (TLG 0645: 004)

<sup>96</sup> Ο δράκων - Σατανάς κατοικεῖ μέσα στον Αντίχριστο και τον κατευθύνει στον όλεθρο. Είναι όμως διακριτό πρόσωπο ο Αντίχριστος, γιατί κατά τον Παύλο: **«αυτοῦ είναι η παρουσία κατ' ἐνέργειαν του Σατανά»**. (Β Θεσ. 2:9)

<sup>97</sup> Διαβάστε όλο το κείμενο: [https://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/10\\_Osios\\_Nilos-Efraim.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/10_Osios_Nilos-Efraim.pdf)

<sup>98</sup> Όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος (TLG 2062: 505), ο Ωριγένης κλπ.

<sup>99</sup> «Ἐμπερίτομος ὁ σωτὴρ γέγονε, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐν περιτομῇ γενήσεται». (Στο «περὶ Συντελείας του κόσμου»).

<sup>100</sup> «Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῖ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομῇ εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὡς φησιν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖός καὶ περιτομῇ καρδιάς καὶ οὐ σαρκός. οἱ οὖν τῇ ἀπιστίᾳ παραμεινενηκότες Ἰουδαῖοι, συναγωγή τυγχάνουσι βλάσφημος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ στρατηγούμενοι». (Σχολιασμός στην Αποκάλυψη).



**εκείνους, που λένε για τους εαυτούς των, πως είναι Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλά συναγωγή του Σατανά».** (Αποκ. 2:9)

Η φράση **σκηνή του Θεού** δύο πράγματα σημαίνει, εξηγεί πιο αναλυτικά ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας:

α) Το να κατοικήσει ο Θεός Λόγος στην ανθρώπινη φύση, δηλ. το να γίνει άνθρωπος, και

β) Το να αναπαυθεί ο Χριστός στους αγίους, εναντίον των οποίων θα βλασφημήσει ο Αντίχριστος, όπως θα βλασφημήσει και εναντίον των αγγέλων.<sup>101</sup>

Αφού λοιπόν η σαν σφαγμένη κεφαλή του «θηρίου» θεραπεύτηκε, του δόθηκε κατά παραχώρηση Θεού, λόγω της αμαρτωλότητας των ανθρώπων, **«στόμα να λαλεί μεγάλα»** δηλ. να μιλάει με υπερηφάνεια μεγαλοποιώντας τον εαυτό του. Το **εδόθη**, αναφέρεται στους απατωμένους ανθρώπους που προσκύνησαν τον Αντίχριστο, και το **λαλεί μεγάλα** σημαίνει ότι προφέρει **υπερηφανείας μεστά ρήματα (λόγια)**, λέει ο Αρέθας Καισαρείας.<sup>102</sup>

Οι μεθοδεύσεις του Αντιχρίστου στόχο έχουν τους Χριστιανούς:

**«Και του δόθηκε (άδεια) να κάνει πόλεμο με τους αγίους και να τους νικήσει (στο υλικό πεδίο, δηλ. με παραπλανητικά μέσα να αποσπάσει την υποστήριξη του κόσμου προς το πρόσωπό του, παρά την εναντίον του διδασκαλία των δύο προφητών)».**

Η εξουσία του θα είναι παγκόσμια, γι' αυτό γράφεται: **«Και του δόθηκε εξουσία πάνω σε κάθε φυλή και λαό και γλώσσα και έθνος»** (13:7), μόνο όμως πάνω σε όσους θα τον προσκυνήσουν· και αυτοί θα είναι **πάντες οί κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Γι' αυτούς λέει και ο Ησαΐας ότι θα «πέσουν», αλλά δεν λέει ότι θα «πέσουμε» όλοι: «Πεσούνται οι ενοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς»** (Ησ. 26:18),<sup>103</sup> δηλ. εκείνοι που καθόλου δεν φροντίζουν για τα ουράνια και την εκεί δόξα, αλλά **φροντίζουν μόνο για τη γήινη διαμονή τους** και προσαρμόζονται στη χοιρώδη διαβίωση σ' αυτήν. (Αρέθας).

**Αυτοί, του γήινου φρονήματος, δεν είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής του σφαγμένου Αρνίου**, δηλ. του Χριστού, ο οποίος έπαθε για να ωφελήσει εμάς. Και επειδή ο Ιησούς Χριστός είναι εκτός από τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός, όλα τα προγνωρίζει (γιατί είναι έξω από την κτίση την οποία Αυτός δημιούργησε μαζί με τον χρόνο της). Έτσι, ο Πατήρ, όσους προγνώρισε ότι Τον αγαπούν, τούτους και προώρισε εις σωτηρίαν διά του Υιού Αυτού, και ως Θεός Παντοδύναμος, **από καταβολής κόσμου έγραψε στο βιβλίο της ζωής τα ονόματά τους. Διότι αυτούς που προώρισε αυτούς και εκάλεσε, και αυτούς που εκάλεσε, αυτούς και εδικαίωσε, και αυτούς που εδικαίωσε τούτους και εδόξασε. Και αν ο Θεός είναι μαζί μας ποιος μπορεί να είναι εναντίον μας;** (Βλ. Ρωμ. 8:28-31).

Εδώ ο Ιωάννης, τονίζει το πόσο μεγάλη είναι η φροντίδα των πιστών υπό του Θεού, πριν ακόμη γεννηθούν, από καταβολής κόσμου, και πόσο μάταιος είναι ο βίος των ασεβών, απίστων και κακοδόξων, που αφενός εμπαίζονται από τον πονηρό, αφετέρου όμως δεν κληρονομούν την αιώνια ζωή. Και το πιο συγκλονιστικό είναι ότι ο Θεός ανέχεται τις ύβρεις και την κακία από τους ασεβείς (για να εκφράσουν και αυτοί την ελεύθερη βούλησή τους), αν και από καταβολής κόσμου γνωρίζει ότι θα απωλεσθούν!

Όλοι αυτοί που δεν προσκυνούν τον αληθινό Θεό θα προσκυνήσουν τον Αντίχριστο, και έτσι θα λάβει αυτός εξουσία να πολεμήσει τους Χριστιανούς 42 μήνες. **«Και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο σαράντα δύο μήνες».** (13:5). Τότε η Εκκλησία θα αναγκασθεί να κρύβεται, και δημόσια δεν θα γίνεται Ορθόδοξη θεία λατρεία. Λέει ο **άγιος Εφραίμ ο Σύρος:** **«Πολλοί δε των αγίων, όσοι θα ευρεθούν στην έλευση του μιαρού, χύνουν ποταμηδόν τα**

<sup>101</sup> Από το βιβλίο του Γ. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου», σελ. 217.

<sup>102</sup> Επίσης από το βιβλίο του κ. Μαυρομάτη, σελ. 218.

<sup>103</sup> Και στην 6η ωδή που στιχολογείται στον όρθρο (18ος στίχος) λέμε: «διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς». [https://el.wikisource.org/wiki/Ωδαί\\_\(Rahlf\)s](https://el.wikisource.org/wiki/Ωδαί_(Rahlf)s)

δάκρυα μετά στεναγμών προς τον Θεόν τον άγιον διά να λυτρωθούν από τον δράκοντα· και φεύγουν μετά μεγάλης σπουδής στις ερήμους και κρύπτονται στα όρη και τα σπήλαια μετά φόβου· και πασπαλίζουν χώμα και στάχτη στην κεφαλή τους, παρακαλούντες νύκτα και ημέρα με πολλή ταπείνωση. Και ο άγιος Θεός θέλει χαρίσει τούτο εις αυτούς: δηλ. η χάρη οδηγήσει αυτούς σε ωρισμένους τόπους, και σώζονται κρυπτόμενοι στις οπές και τα σπήλαια μη βλέποντες τα σημεία και τα φόβητρα του Αντιχρίστου». <sup>104</sup>

Ο άγιος σάρετς Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ (+1950), <sup>105</sup> έλεγε: «Ο Αντίχριστος θα είναι πολύ καλός γνώστης κάθε σατανικής τέχνης, και θα κάνει ψευδή σημεία (ψευδοθαύματα). Όλος ο κόσμος θα τον ακούει και θα τον βλέπει... **Μακάριος και τρισμακάριος ο άνθρωπος που δεν θα δει το θεομίσητο πρόσωπο του Αντιχρίστου και δεν θα ακούσει τα βλάσφημα λόγια του, που θα υπόσχονται κάθε γήινη ευλογία. Αυτοί που θα τον ακούσουν, θα πεισθούν και θα τρέξουν να τον υπηρετήσουν. Και θα τιμωρηθούν μαζί με αυτόν τόσο, όσο διαρκεί η αιωνιότης. Θα καίγονται στην αιωνιότητα»!** Είπε επίσης:

**«Θα υπάρχουν εκκλησίες, αλλά οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί δεν πρέπει να πηγαίνουν σ' αυτές, διότι η αναίμακτη θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού δεν θα προσφέρεται εκεί. Αντ' αυτού θα γίνονται σατανικές συναθροίσεις. Και εξ αιτίας της ανομίας, η Γη θα αρνείται να προσφέρει καρπούς».**

Τότε θα συμβεί αυτό που μας έχει πει (από το ενδέκατο κεφάλαιο) ο Θεολόγος Ιωάννης: **«την πόλη την Αγία (δηλ. την Εκκλησία) θα πατήσουν σαράντα δύο μήνες».** (11-18). Όμως, πρώτα μας δήλωσε ότι η Θεο-εγκατάλειψη έγινε μεγαλύτερη, παρασύροντας ακόμα και αυτούς που ήταν στο "προαύλιο" της Εκκλησίας, δηλ. τους φιλικά διακείμενους προς αυτήν: **«την αυλή την εξωτερική του ναού, βγάλ' την έξω από το μέτρημα και μην την μετρήσεις, γιατί δόθηκε στα έθνη»**, δηλ. στους εκτός Εκκλησίας. Επειδή οι Εκκλησίες στον κόσμο θα καταπατηθούν από τον Αντίχριστο (3,5 χρόνια) γι' αυτό τότε ειδικά οι πιστοί θα απομακρυνθούν όχι μόνο τροπικά αλλά και τοπικά, καταφεύγοντας στην έρημο, μακριά από τους άλλους ανθρώπους. Και ο γέρ. Νικόλαος Ραγκόζιν (+1981) τόνιζε: **«Ο Θεός σας απαγορεύει να ζείτε ως πολίτες του Αντιχρίστου, στις ημέρες του! Ο Θεός σας απαγορεύει να τον δείτε με τα μάτια σας»!**... <sup>106</sup> Όσοι μείνουν στις πόλεις τελικά θα σφραγισθούν. (σελ. 28).

**1.13. Ο ρόλος των πονηρών πνευμάτων.** Στη διάνοια των ανθρώπων έχει επιπτώσεις η απελευθέρωση των πονηρών πνευμάτων, που αυξάνει ανάλογα με τον βαθμό αποστασιοποίησης από τις εντολές του Θεού. Όσοι δεν είναι συνειδητοί Χριστιανοί και αγνοούν τον νοερό πόλεμο, εύκολα από αμελείς και αδιάφοροι θα γίνουν εχθροί της Εκκλησίας. Διότι οι μη καλυπτόμενοι από τη χάρη του Θεού άνθρωποι, χάνουν την ειρηνική διάθεση της ψυχής τους, και ωθούμενοι υπό των δαιμόνων, αντί να καταπολεμήσουν τα πάθη τους, στρέφονται με οργή ο ένας εναντίον του άλλου και όλοι μαζί εναντίον των Χριστιανών: **«τα έθνη οργίσθηκαν».** Αλλά ήρθε με τη σειρά της η οργή του Θεού: **«και ήλθε η οργή Σου και ο καιρός των εθνών να κριθούν»...** (11-18). Και είναι **«οργή του Θεού»** ο Αντίχριστος, που για ένα διάστημα 42 μηνών θα φέρει τους μεγαλύτερους πειρασμούς στην Ιστορία της γης. **«Τότε θα γίνει τέτοια θλίψη, που δεν έχει γίνει από την αρχή (δημιουργίας) του κόσμου έως τώρα, και ούτε πρόκειται να γίνει»!** (Ματθ. 24:21). Δεν είναι τυχαίο που εδώ η διάρκεια της καταστροφικής τυραννίας του Αντιχρίστου δίνεται σε μήνες, διότι «μήνις» στα ελληνικά σημαίνει ακριβώς οργή! <sup>107</sup> Είναι επόμενο ότι όταν, ένεκα των αμαρτιών των ανθρώπων, επιτραπεί η

<sup>104</sup> Όλο το κείμενο: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophesies\\_parts/10\\_Osios\\_Nilos-Efrain.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/10_Osios_Nilos-Efrain.pdf)

<sup>105</sup> Κοιμήθηκε στην εορτή των Θεοφανείων, και γιαυτό η εορτή του μετατέθηκε από τη Ρωσική Εκκλησία στις 29 Δεκ./11 Ιαν., όταν ανιοκατατάχθηκε το 1993. Το σκήνωμά του κατά την εκταφή βρέθηκε άφθορο. Διαβάστε από τον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ, τις προφητείες του: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>106</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf) σελ. 9.

<sup>107</sup> Δείτε περισσότερα στο Στ τεύχος σελ. 8-9: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

απελευθέρωση των πονηρών πνευμάτων, τότε θα αναμένεται και η απελευθέρωση του αρχηγού τους Σατανά, για να ενοικήσει στον Αντίχριστο. Άρα όταν δούμε ότι τιμώνται τα πάθη αντί των αρετών, που ήδη συμβαίνει σε μεγάλο βαθμό, αυτό σημαίνει ότι τα δαιμόνια λύθηκαν κατά παραχώρηση Θεού, και σαν συνέπεια θα επιτραπεί σ' αυτά, και αργότερα και στον αρχηγό τους, να πολεμήσουν τους Χριστιανούς: **«Και του δόθηκε (άδεια) να κάνει πόλεμο με τους αγίους και να τους νικήσει (στο υλικό πεδίο)»**, δηλ. με παραπλανητικά μέσα, υπό την καθοδήγηση των δαιμόνων, να αποσπάσει την υποστήριξη του κόσμου προς το πρόσωπό του, παρά την εναντίον του διδασκαλία των δύο προφητών.

#### (Ο Ψευδοπροφήτης)

**13-11** Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

**13-12** καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. **13-13** καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνει εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

**13-14** καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε.

**13-15** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

**13-16** καὶ ποιεῖ πάντα, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,

**13-17** καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

**13-11** Καὶ εἶδα ἄλλο θηρίο νὰ ανεβαίνει ἀπὸ τὴ γῆ, καὶ εἶχε δύο κέρατα ὅμοια με Ἀρνίο, ἀλλὰ μιλοῦσε σαν δράκος (Σατανικά λόγια).

**13-12** Καὶ ὅλη τὴν ἐξουσία τοῦ πρώτου θηρίου (Αντιχρίστου) τὴν ἐνεργεῖ μπροστὰ του. Καὶ κάνει τὴ γῆ καὶ ὅσους κατοικοῦν σ' αὐτὴ νὰ προσκυνήσουν τὸ θηρίο τὸ πρῶτο, τοῦ ὁποῖου θεραπεύτηκε ἡ θανάσιμη πληγὴ του.

**13-13** Καὶ κάνει θαυματουργικά σημεῖα μεγάλα, ὥστε καὶ φωτιά κάνει νὰ κατεβαίνει στὴ γῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μπροστὰ στους ἀνθρώπους.

**13-14** Καὶ παραπλανᾷ αὐτοὺς ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ, ἐξαιτίας τῶν θαυματουργικῶν σημείων ποὺ τοῦ δόθηκε νὰ κάνει μπροστὰ στο θηρίο, λέγοντας σ' αὐτοὺς ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ νὰ κάνουν εἰκόνα στο θηρίο (Αντίχριστο), ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν πληγὴ τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε.

**13-15** Καὶ τοῦ δόθηκε νὰ δώσει πνεῦμα στὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκόνα τοῦ θηρίου καὶ θὰ πράξει ἔτσι, ὥστε ὅσοι δὲν θὰ προσκυνήσουν τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ φονευθοῦν.

#### (Το χάραγμα)

**13-16** Καὶ υποχρεώνει ὅλους, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλούσιους καὶ τοὺς φτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλεύθερους καὶ τοὺς δούλους, νὰ δεχθοῦν χάραγμα πάνω στο χέρι τους τὸ δεξί ἢ πάνω στα μέτωπά τους.

**13-17** Καὶ νὰ μὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀγοράσει ἢ νὰ πωλήσει παρά μόνο ὁποῖος ἔχει τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματός του.



**13-18** Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

**13-18** Εἰς τὴν σοφίαν. Ὅποιος ἔχει νοῦν λογαριάσει ἀπὸ τὰ ψηφία τοῦ (διότι ἐν τῇ ἑλληνικῇ τὰ γράμματα τοῦ αλφαβήτου ἀντιστοιχοῦν ἐν ἀριθμοῖς), τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου, γὰρ εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου (διότι ἀνθρώπος θὰ εἶναι ὁ ἀντίχριστος)· καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ εἶναι ἑξακόσια ἑξήντα ἕξι (666).

## **2.01. Ψευδοπροφήτης: ὁ "πνευματικός" ἡγέτης ποὺ θὰ υποστηρίξει τὸν Ἀντίχριστο!**

Τὴν επικινδυνότητα τῶν διαστρεφόντων τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου πρὸς ἴδιον ὄφελος ψευδο-πνευματικῶν ἡγετῶν ἐπισημαίνει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς: **«Προσέχετε δε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἱ οἵοι ἐρχονται πρὸς ἐσὰς με ἐνδύματα προβάτων, ἀπὸ μέσα ὅμως εἶναι λύκοι ἀρπαγες. Ἀπὸ τοὺς καρποὺς τοὺς θὰ τοὺς ἀντιληφθεῖτε. Μήπως συλλέγουσιν ἀπὸ ἀγκάθια σταφύλια ἢ ἀπὸ τριβόλια σύκα»;** (Ματθ. 7:15-16).

Ἄν ἐν τῷ Ἀντίχριστῳ κατοικεῖ μέσα τοῦ Σατανᾶς, ἐν τῷ ψευδοπροφήτῃ συνεργῶ τοῦ Ἀντιχρίστου κατοικεῖ ἀντίστοιχα μέγα πλῆθος δαιμονίων διὰ τῶν οἰσῶν θὰ πραγματοποιεῖ τὰ ψευτο-θαύματα ποὺ παραπλανοῦν τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ψευδοπροφήτης ἔχει (ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα) ὅλη, δηλ. τὴν ἴδιαν ἐξουσίαν με αὐτὴν τοῦ Ἀντιχρίστου, καὶ τὴν ἐνεργεῖ μπροστὰ τοῦ. Ἐπομένως αὐτὰ τὰ δύο θηρία ἔχουν ἴση τὴν κακίαν καὶ δρουν συγχρόνως: **«Καὶ ὅλη τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου (Ἀντιχρίστου) τὴν ἐνεργεῖ μπροστὰ τοῦ»**. Καὶ ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος λέει: **«Για τὸν ὑπασπιστὴν (τοῦ Ἀντιχρίστου) τὸν οἰσῶ καὶ ψευδοπροφήτη καλεῖ, ἐλάλει, λέει (ἡ Ἀποκάλυψη), ὡς δράκων**. Για νὰ μὴ νομίσει λοιπὸν κάποιος ὅτι με θεϊκὴ δύναμιν κάνει τὰ θαύματα, ἀλλὰ με μαγικὴ ἐνέργεια, εἶπε: Καὶ πλανᾷ ὅσους κατοικοῦν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ βέβαια οὐδὲν τὸ θαυμαστὸν, ἀν διὰ τῶν δαιμονίων καὶ ἀποστατικῶν πνευμάτων ποὺ συνεργάζονται μ' αὐτὸν (τὸν ψευδοπροφήτη), δι' αὐτῶν κάνει τὰ "θαύματα" με τὰ οἰσῶ θὰ πλανῆσει ὅσους κατοικοῦν ἐπὶ τῆς γῆς»<sup>108</sup>.

**Οἱ ψευδοπροφῆτες, γνωστοὶ καὶ ὡς αἰρετικοὶ<sup>109</sup>** ὅταν προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐξαπατοῦν, λέει ὁ **Μέγας Ἀθανάσιος**, τοὺς ἀπλουστέρους καὶ ἀμελεστέρους με τὴ βοήθειαν τοῦ διαβόλου ποὺ μιλά δι' αὐτῶν: **«Για νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἀπλουστέρους, ὅπως εἶναι αὐτοὶ για τοὺς οἰσῶ ἔχει γραφεῖ ἐν τῇ Παροιμίῃ "ὁ ἀκακὸς πιστεύει ἐν κάθε λόγῳ", σχηματίζονται (ἐν οἰσῶ) για νὰ μελετοῦν καὶ νὰ λένε τὶς λέξεις, ὅπως ὁ πατέρας τοὺς διάβολος (τοὺς υποβάλλει), ὡστε ἀπὸ τὶς λέξεις νὰ νομισθεῖ ὅτι ἔχουν καὶ ὀρθὸ φρόνημα καὶ ἔτσι νὰ πείσουν τοὺς ταλαιπώρους ἀνθρώπους νὰ φρονοῦν ἀντίθετα πρὸς τὸ νόημα τῶν Γραφῶν. Ἀφήστε ποὺ ἐν κάθε αἴρεσιν ἔχει κατάλληλα προσαρμοσθεῖ ὁ διάβολος ποὺ υπέβαλλε μεστῆς ἀπὸ δολιότητα λέξεις. Γι' αὐτῆς εἶπε ὁ Κύριος ὅτι "θα ἐγερθοῦν ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆτες ὡστε νὰ πλανήσουν πολλοὺς". Τώρα λοιπὸν ὁ διάβολος ἦρθε λέγοντας διὰ τῆς κάθε μίας: Ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστὸς καὶ μαζί μου εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἔκανε ὡστε ὅλες νὰ ψεύδονται ἀπὸ κοινού, ὁ συκοφάντης. Καὶ τὸ παράδοξο βέβαια εἶναι ὅτι ἐνῶ ὅλες οἱ αἰρέσεις μάχονται ὑπὲρ τῶν κακοδοξιῶν ποὺ ἐπλασε ἐκάστη, μόνο ἐν τῷ ψεύδῳ συνδέονται μεταξύ τοὺς, διότι ἕνα ἔχουν πατέρα: αὐτὸν ποὺ ἐσπείρε ἐν ὅλες τὸ ψεῦδος (δηλ. τὸν διάβολο)»<sup>110</sup>.**

<sup>108</sup> «Περὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ, ὃν καὶ ψευδοπροφήτην καλεῖ, «ἐλάλει», φησὶν, «ὡς δράκων». Ἵνα οὖν μὴ τὶς αὐτὸν θεϊκὴ δύναμιν δόξει ποιεῖν τὰ σημεῖα, ἀλλὰ μαγικὴ ἐνέργεια, εἶπε: «Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς». Καὶ οὐδὲν γε καὶ θαυμαστὸν, εἰ τῶν δαιμονίων καὶ ἀποστατικῶν πνευμάτων ὑπουργούντων αὐτῷ δι' αὐτῶν ποιεῖ σημεῖα, ἐν οἷς πλανῆσει τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς». (Κατὰ αἰρέσεων).

<sup>109</sup> Γιατὶ με τὴν κακὴν τοὺς προαίρεσιν ἀρπάζουν ὡς λύκοι τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ αὐτὴν πρὸς ἴδιον ὄφελος.

<sup>110</sup> «Ἀπάτης δὲ χάριν τῶν ἀπλουστέρων, οἱ οἱ εἰσὶ περὶ ὧν ἐν Παροιμίαις γέγραπται: Ἄκακὸς πιστεύει παντὶ λόγῳ· σχηματίζονται μελετᾶν καὶ λέγειν τὰς λέξεις, ὡς ὁ πατὴρ αὐτῶν διάβολος, ἵνα ἐκ τῶν λέξεων δόξωσιν ὀρθὸν ἔχειν καὶ

Ο δράκων (Σατανάς ή διάβολος) είναι ο κινών την εξαπάτηση του κόσμου διά του Αντιχρίστου και Ψευδοπροφήτη. Είναι, όμως, πρόσωπα διακρινόμενα μεταξύ τους αυτά τα τρία. **Δράκων:** η πνευματική δύναμη του κακού. **Αντίχριστος:** ο θηριώδης άνθρωπος που αναδεικνύεται από τους αθεϊστές - ασεβείς. Και **Ψευδοπροφήτης:** ο αρχηγός των κακοδόξων ανθρώπων που κηρύττει, μέσω της αγάπης προς τον Αντίχριστο, το μίσος προς τον αληθινό Θεό, ενώ αποκαλεί πράξη ειρήνης τον πόλεμο κατά των ευσεβών που αρνούνται την προσκύνηση του Αντιχρίστου. Λέει ο Ιωάννης ο Θεολόγος αναφερόμενος και στους τρεις: **«Και είδα άλλο (εκτός του Αντιχρίστου) θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα όμοια με Αρνίο, αλλά μιλούσε σαν δράκος (Σατανικά λόγια)».**

Ο Αντίχριστος επειδή πλανά τους ανθρώπους αυτοπροβαλλόμενος σαν Θεός και μάλιστα μοναδικός, με υποσχέσεις που δεν μπορεί να τηρήσει, θεωρείται και αυτός ψευδοπροφήτης, και μάλιστα **ο κατ' εξοχήν ψευδοπροφήτης**, κατ' αντίθεση προς τον Ιησού Χριστό, τον οποίο προσπαθεί να μιμηθεί, και ο οποίος είναι **ο κατ' εξοχήν Προφήτης**. Διότι, λέγει ο **άγιος Επιφάνιος**,<sup>111</sup> με πνεύμα Θεού, Προφήτη τον (Ιησού) αποκάλεσε ο Μωυσής: **«Είναι το ίδιο το Πνεύμα που λάλησε με τον Νόμο και με τους προφήτες και με το Ευαγγέλιο. Διότι μία συμφωνία υπάρχει όταν διά του Μωυσή λέει "προφήτην ως εμένα εκ των αδελφών σας (των Ιουδαίων) θα εγείρει ο Κύριος". Και πάλι ο Κύριος (λέει): Εάν στα γραμμένα από τον Μωυσή δεν πιστεύετε, πως θα ακούσετε τους λόγους Μου»;** Και **ο άγιος Κύριλλος** συμπληρώνει: **«Το να είναι κατάρτος ο απειθής ταιριάζει περισσότερο γι' αυτόν που ο Νομοθέτης σαφώς είπε ως περί προφήτου για τον Σωτήρα μας Χριστό: και θα συμβεί όποιος δεν ακούσει όσα θα λαλήσει ο προφήτης εκείνος στο όνομά Μου, θα εξολοθρευθεί η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής».**<sup>112</sup> Και ο Αντίχριστος θα εξολοθρεύει τους αντιπάλους του, όχι μιλώντας εξ ονόματος του Θεού αλλά παριστάνοντας τον Θεό και ζητώντας να προσκυνείται σαν τέτοιος... Αυτό είναι κύριο αναγνωριστικό του Αντιχρίστου. Ο ψευδοπροφήτης θα τον υποστηρίξει και σ' αυτό, με τη βοήθεια ψευτο-θαυμάτων και διά των υπ' αυτού ελεγχόμενων αιρέσεων. Ήδη π.χ. πολλές αυτο-αποκαλούμενες Εκκλησίες στη Δύση έχουν αποδεχθεί την **θεωρία της Εξέλιξης**, παρόλο που είναι **μια κοσμική θεωρία που θεοποιεί την τύχη!** Ο Αντίχριστος στους αθέους μπορεί έτσι να προβληθεί σαν το τελειότερο αποτέλεσμα της Εξέλιξης. Οι αιρέσεις που έχουν αποδεχθεί τη θεωρία της Εξέλιξης, μεταξύ των οποίων και οι κληρικοί του Βατικανού, είναι προετοιμασμένες, υπό την καθοδήγηση του ψευδοπροφήτη, να συμφωνήσουν. Το Βατικανό δέχτηκε επί πάπα Βενεδίκτου 16ου την θεωρία της Εξέλιξης, το 2009. Μετά λίγες μέρες ανακοίνωσε ότι **ψάχνει και για εξωγήινους...!**

**2.02. «Φυσικά» και «μετά τα Φυσικά».** Είναι πολύ σημαντικό στις μέρες μας των πολλών επιστημονικών ανακαλύψεων να διακρίνομε τι ανήκει στα **φυσικά** και τι στα **μετά τα φυσικά**, όπως έλεγε ο Αριστοτέλης. Ο Ισαάκ Νεύτων δεν είναι τυχαίο που για το σκοπό αυτό μελετούσε τη λογική του Αριστοτέλη στο αυθεντικό πολυτονικό κείμενο των αρχαίων Ελληνικών.<sup>113</sup> Επειδή οι θρησκευτικές αντιλήψεις της Άπω Ανατολής είναι κατά βάση παγανιστικές, εκφράζοντας διεργασίες αυτού του κόσμου, γι' αυτό και προβάλλονται σαν

---

τὸ φρόνημα, καὶ λοιπὸν πείσωσι παρὰ τὰς Γραφὰς φρονεῖν τοὺς τάλαιπύρους ἀνθρώπους. Ἀμέλει ἐν ἐκάστη τῶν αἰρέσεων οὕτω σχηματισάμενος ὁ διάβολος, λέξεις ὑπέβαλε μεστὰς δολιότητος· περὶ γὰρ τούτων ὁ Κύριος εἶρηκεν, ὅτι: Ἐγερθήσονται ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, ὥστε πλανήσαι πολλοὺς· τοιγαροῦν ὁ διάβολος ἤλθε, λέγων δι' ἐκάστης: Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστὸς, καὶ παρ' ἐμοὶ τὸ ἀληθὲς ἐστὶ· καὶ πάσας ἰδίᾳ καὶ κοινῇ πεποίηκε ψεύδεσθαι ὁ συκοφάντης. Καὶ τό γε παράδοξον, πᾶσαι πρὸς ἑαυτὰς αἰ αἰρέσεις μαχόμεναι περὶ ὧν ἔπλασεν ἐκάστη κακῶν, ἐν μόνῳ τῷ ψεύδεσθαι συνεδέθησαν ἀλλήλαις· ἓνα γὰρ ἔχουσι πατέρα τὸν πάσαις ἐπισπεύραντα τὸ ψεῦδος». (Επιστολή προς τους επισκόπους της Αιγύπτου και Λιβύης, PG 25:545)

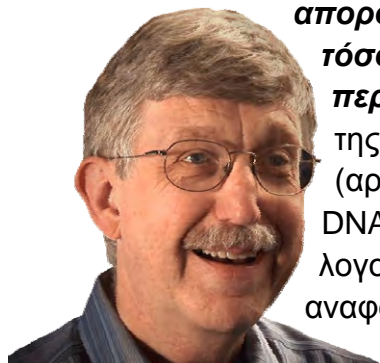
<sup>111</sup> Στο κατά αιρέσεων (τόμος 3ος σελ. 113).

<sup>112</sup> «...τὸ γὰρ ἐπάρατον εἶναι τὸν ἀπειθῆ πρεπωδέστερον δὴ, εἰπόντος τοῦ νομοθέτου σαφῶς, ὡς περὶ προφήτου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ "Καὶ ἔσται ὅς ἂν μὴ ἀκούσῃ ὅσα "ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχή ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς". (Εἰς το κατά Ιωάννην PG 1:706)

<sup>113</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/2012\\_Gr\\_language.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/2012_Gr_language.html)

ταιριαστές με τη σύγχρονη έρευνα, όπως με τη θεότητα Shiva (φωτό) που τοποθετήθηκε έξω από το CERN.

**Μόνο όμως στην Ορθοδοξία είναι διακριτή η διαφορά φυσικού - υπερφυσικού.** Γι' αυτό και δεν υπήρξαν απ' αυτήν καταδίκες, όπως αυτής της Ρωμαϊκής Ιεράς Εξέτασης στον Γαλιλαίο, το 1633, για την οποία 359 χρόνια μετά, το 1992, ο πάπας Ιωάννης Παύλος 2ος (1920-2005) ζήτησε δημόσια συγνώμη. Μολονότι η περισσότερη κριτική (κατά του Γαλιλαίου) προήλθε από τους παπικούς, δεν περιορίστηκε σ' αυτούς. **Ο Ιωάννης Καλβίνος και ο Μαρτίνος Λούθηρος επίσης του αντιτάχθηκαν.**



**«Εκ των υστέρων σημερινοί παρατηρητές πρέπει να απορούν γιατί η (παπική) Εκκλησία απειλείτο τόσο πολύ από την ιδέα ότι η Γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο»,** σχολιάζει ο διάσημος επικεφαλής

της ομάδας για την αποκωδικοποίηση του DNA, δρ. Φράνσις Κόλλινς (αριστερά).<sup>114</sup> Πολύ σωστά ο δρ. Κόλλινς οριοθέτησε την έρευνα για το DNA, αναφέροντας Θεό - Δημιουργό της ζωής. Ο ίδιος ενεθάρρυνε τους λογογράφους του προέδρου Κλίντον ώστε τελικά να μπει σχετική αναφορά σε ομιλία του προέδρου στον Λευκό Οίκο, στις 26-6-2000 κατά τη γιορτή για τη συμπλήρωση του χάρτη του DNA: **«Χωρίς καμμία**

**αμφιβολία, αυτός είναι ο πιο σημαντικός, ο πιο αξιοθαύμαστος χάρτης που φτιάχτηκε ποτέ από το ανθρώπινο γένος. Σήμερα, μαθαίνουμε τη διάλεκτο με την οποία ο Θεός δημιούργησε τη ζωή! Αισθανόμαστε όλο και μεγαλύτερο δέος για την πολυπλοκότητα, την ομορφιά και το θαύμα του πιο ιερού και ουράνιου δώρου του Θεού».** Στην εκδήλωση αυτή του Λευκού Οίκου, ο Κόλλινς λέει για τη δική του παρέμβαση: **«Όταν ήρθε η σειρά μου να προσθέσω μερικά λόγια κι εγώ, (μετά τον πρόεδρο), σαν ηχώ εξέφρασα το ίδιο αίσθημα: Είναι μια ευτυχισμένη ημέρα για τον κόσμο. Μας προκαλεί ταπείνωση και δέος όταν συνειδητοποιούμε ότι συλλάβαμε μια πρώτη ιδέα από το βιβλίο οδηγιών κατασκευής μας, που πρωτύτερα ήταν γνωστό μόνο στον Θεό»!**<sup>115</sup> Στην περίπτωση της έρευνας στο ανθρώπινο (μόνο) DNA είναι μάλλον εύκολο να καθορισθεί το όριο του φυσικού πεδίου έρευνας από το υπερφυσικό, ώστε να έχει την άποψη ο Κόλλινς ότι «η πίστη στο Θεό μπορεί να είναι μια απολύτως λογική επιλογή και ότι οι αρχές της πίστης είναι στην πραγματικότητα συμπληρωματικές των αρχών της επιστήμης».

Τι γίνεται όμως στην περίπτωση πιο περίπλοκων ερευνών, όπως το ζήτημα της εμφάνισης των διαφόρων ειδών φυτών και ζώων πάνω στη γη, οπότε αναπτύσσονται επίσης πλήθος θεωριών και διάφοροι υποθέσεις; Ο ίδιος ο δρ. Francis Collins ακολουθεί το πρότυπο της **«Θεϊστικής Εξέλιξης»...** Ας το δούμε αυτό σαν απτό παράδειγμα, των όσων λέμε. Κατά το ισχύον σήμερα κριτήριο του Google για τα εισαγόμενα στη μηχανή αναζήτησης, λέει ο Κόλλινς, υπάρχει μόνο μια αναφορά για «Θεϊστική Εξέλιξη» για κάθε 10 για το «Δημιουργισμό» και για κάθε 140 περί «Ευφυούς Σχεδίου». Αλλά πρόκειται όχι για τρεις θεωρίες αλλά τρεις κατηγορίες θεωριών, εξαρτόμενες από τις παραδοχές που κάνουν συγκεκριμένοι μελετητές. Τη «Θεϊστική Εξέλιξη» επέλεξε ο αγιοποιηθείς πάπας Ιω. Παύλος 2ος αρχικά, και το Βατικανό επί Βενεδίκτου 16ου αποδέχθηκε επίσημα. Ο Κόλλινς υποστηρίζει: «η Θεϊστική Εξέλιξη» είναι η επικρατούσα τοποθέτηση για σοβαρούς βιολόγους που είναι επίσης

<sup>114</sup> Δρ Κόλλινς, «Η Γλώσσα του Θεού» σ. 138. Ο δρ. Francis Collins ήταν αυτός που στάθηκε δίπλα στον πρόεδρο Κλίντον, στο Λευκό Οίκο, και μίλησε μετά απ' αυτόν, κατά τη γιορτή στην οποία επίσημα αναγγέλθηκε, όπως γράφει στο προαναφερθέν βιβλίο του: **«το πρώτο σχεδιάγραμμα του ανθρώπινου γονιδιώματος, το βιβλίο οδηγιών της κατασκευής μας, είχε συμπληρωθεί. Το ανθρώπινο γονιδίωμα αποτελείται από όλο το DNA του είδους μας, τον κληρονομικό κώδικα της ζωής».** [Video photo](#)

<sup>115</sup> Όλες οι αναφορές στον Κόλλινς είναι από το βιβλίο του «Η γλώσσα του Θεού», εδώ από τη σελ. 18.



σοβαροί πιστοί... Είναι η άποψη που υιοθετήθηκε από πολλούς Ινδούς, Μουσουλμάνους, Ιουδαίους και Χριστιανούς, **συμπεριλαμβανομένου του Πάπα Ιωάννη-Παύλου 2ου**».

**Όμως μια κοσμική θεωρία και έρευνα δεν μπορεί να γίνει δεκτή από μια ορθοφρονούσα Εκκλησία!** Η Εκκλησία στηρίζεται στον λόγο του Θεού ο οποίος αφορά πρώτιστα τις αιώνιες ψυχές και γι' αυτό δεν παρέρχεται: **«ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι»**. (Ματθ. 24:35). Περιορισμένα και συμβουλευτικά θα μπορούσε η Εκκλησία να αναφερθεί στα οριακά εκείνα σημεία στα οποία υπάρχουν αναφορές της Αγίας Γραφής, ακριβώς για να είναι διακριτή η κοσμική έρευνα από τα πνευματικά όριά της. Δίνουμε μια **σειρά παραδοχών της Θεϊστικής Εξέλιξης**, όπως τις αναφέρει ο Κόλλινς, ο οποίος να σημειωθεί ήταν πρώην αθεϊστής: «Υπάρχουν πολλές λεπτές παραλλαγές της Θεϊστικής Εξέλιξης, αλλά **μια τυπική εκδοχή στηρίζεται στις ακόλουθες προτάσεις:**

1. Το Σύμπαν ήρθε στην ύπαρξη από το μηδέν, εδώ και περίπου 14 δισεκατομμύρια χρόνια.

2. Παρά τις μαζικές απιθανότητες, οι ιδιότητες του σύμπαντος φαίνεται να έχουν ακριβώς ρυθμιστεί για τη ζωή.

3. Μολονότι ο ακριβής μηχανισμός της καταγωγής της ζωής στη Γη παραμένει άγνωστος, αφότου πάντως παρουσιάστηκε η ζωή, η διαδικασία της εξέλιξης και της φυσικής επιλογής επέτρεψε την ανάπτυξη μιας βιολογικής ποικιλίας και πολυπλοκότητας μέσα σε μακρόχρονες χρονικές περιόδους.

4. **Αφότου δρομολογήθηκε η εξέλιξη, δεν χρειάστηκε κάποια ειδική υπερφυσική επέμβαση.**

5. **Οι άνθρωποι είναι μέρος αυτής της διαδικασίας, έχοντας ένα κοινό πρόγονο με τους μεγάλους πιθήκους.**

6. Αλλά οι άνθρωποι είναι, επίσης, μοναδικοί από απόψεις που ξεφεύγουν από τις εξελικτικές εξηγήσεις και αποδεικνύουν την πνευματική μας φύση. Αυτή περιλαμβάνει τον **Ηθικό Νόμο** (τη γνώση του καλού και του κακού) και την αναζήτηση του Θεού που χαρακτηρίζει όλους τους ανθρώπινους πολιτισμούς διαμέσου της Ιστορίας».

Στις προηγούμενες παραδοχές παρατηρούμε ότι στην (4η) ουσιαστικά δεν δέχεται η ομάδα αυτή την ύπαρξη ιδιαίτερων προσταγμάτων του Θεού για την εμφάνιση των ειδών (σε αντίθεση με τη Γένεση), και μάλιστα στην (5η) θεωρεί ότι αυτομάτως με φυσική επιλογή από πίθηκο προέκυψε ο άνθρωπος! Περιέργως όμως στην (6η) **δέχεται την ύπαρξη Ηθικού Νόμου στους ανθρώπους που «ξεφεύγει από τις εξελικτικές εξηγήσεις»!** Αλλά αν δεν εισήχθη με φυσική επιλογή (γιατί έχει αποδειχθεί ότι αυτό δεν μπορεί να συμβεί, βεβαιώνει ο Κόλλινς), τότε πως τον έλαβε ο άνθρωπος εφόσον **δεν έγινε «αφότου δρομολογήθηκε η εξέλιξη, κάποια ειδική υπερφυσική επέμβαση»;**

Βλέπομε ότι η παρουσιαζόμενη εδώ Θεϊστική θεωρία της Εξέλιξης, επηρεασμένη ως φαίνεται από τους αθεϊστές, περιορίζει η ίδια, με τις παραδοχές της, το πεδίο έρευνάς της βάζοντας ενδιάμεσα εμπόδια (τις παραδοχές 4 και 5) στην αναγνώριση του αποτυπώματος στο υλικό πεδίο των διαδοχικών προσταγμάτων του Λόγου με τα οποία η Δημιουργία προχώρησε κατά τη Γένεση όχι βασισμένη σε κάποιο αρχικό αυτοματισμό αλλά βαθμιδωτά, από τα ατελέστερα είδη στα περιπλοκότερα.<sup>116</sup> Το κάνει προφανώς από φόβο να μην παρέμβουν στην έρευνα θρησκευτικοί δογματισμοί πχ από "φονταμενταλιστές" Χριστιανούς ή Εβραίους, αλλά επιτυγχάνει το εντελώς αντίθετο: να ανακατέψει το αντικείμενο της έρευνας με αθεϊστικά και

<sup>116</sup> Επειδή διά του Λόγου τα πάντα εδημιουργήθησαν, λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, γι' αυτό έχει γραφεί **«και είπεν ο Θεός: Γενηθήτω...»** και όχι απλώς εδημιούργησε ο Θεός αυτό ή εκείνο. Και βέβαια **δεν έγινε ένα μόνο (γενικό) τέτοιο πρόσταγμα στην αρχή της Δημιουργίας**. «Ότι δὲ διὰ τοῦ Λόγου τὰ πάντα ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς, σαφὲς ἄφ' ὧν ἐπὶ ἐκάστου τῶν δημιουργημάτων γέγραπται τὸ, **«Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω»** τῆς Γραφῆς σημαίνουσης τὴν διὰ τοῦ Λόγου δημιουργίαν· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, ἤρκει εἰπεῖν· Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὐρανὸν, καὶ γῆν, καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ πάλιν· Προστάξαντος τοῦ Θεοῦ ἐγενήθη τὸ στερέωμα... (PG 46:196)

οπωσδήποτε θρησκευτικού τύπου εμπόδια! Διότι **ο αθεϊσμός είναι θρησκεία** όπως τόνιζε ο μακαριστός π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος.<sup>117</sup> Αυτή η θεωρία, που λάβαμε σαν παράδειγμα της δυσκολίας των επιστημόνων να οριοθετήσουν το φυσικό αντικείμενό τους, σωστά παραδέχεται Θεό - Δημιουργό σαν το βασικό υπερφυσικό όριο της έρευνάς της.<sup>118</sup> Όμως **με τις άλλες παραδοχές της δογματίζει λανθασμένα και βάζει εμπόδια στον εαυτό της**. Οι Ορθόδοξοι γνωρίζουν βέβαια από τις Γραφές για τον άνθρωπο ότι ο Θεός έδειξε ξεχωριστή φροντίδα δημιουργώντας τον εξ αρχής, από χώμα, και όχι από πίθηκο! **«Και έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν»**. (Γέν. 2:7). Η ικανότητα της λογικής και η συνείδηση δεν δόθηκαν από τον Θεό σε ένα κτήνος που έμοιαζε (όπως νομίζουν) με άνθρωπο, όταν μάλιστα **επρόκειτο να γίνει άνθρωπος ο ίδιος ο Υιός και Λόγος του Θεού!**<sup>119</sup>

Στην πραγματικότητα η Εξέλιξη κάνει μια ταξινόμηση των ειδών, αλλά αυτό πολύ απέχει από το να επεμβαίνει με τρόπο άγαρμπο στη Θεολογία που αγνοεί.

Το Βατικανό με τον **πάπα Φραγκίσκο** έγινε ακόμα πιο θερμός υποστηρικτής της θεωρίας της Εξέλιξης από τότε που επί πάπα Βενέδικτου 16ου την αποδέχτηκε επίσημα. **«Οι θεωρίες της Εξέλιξης και της Μεγάλης Έκρηξης είναι πραγματικές και ο Θεός δεν είναι «μάγος με μαγικό ραβδί»**, δήλωσε επίσημα στην Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών, ο Πάπας Φραγκίσκος το 2014. **«Ο Φραγκίσκος εξήγησε ότι και οι δύο επιστημονικές θεωρίες δεν ήταν ασυμβίβαστες με την ύπαρξη ενός Δημιουργού - υποστηρίζοντας αντ' αυτού ότι "το απαιτούν". Όταν διαβάζουμε για τη Δημιουργία στη Γένεση, διατρέχουμε τον κίνδυνο να φανταστούμε ότι ο Θεός ήταν μάγος, με ένα μαγικό ραβδί ικανό να κάνει τα πάντα. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει»**, είπε ο Φραγκίσκος.<sup>120</sup> Αν ο Θεός δεν είναι ικανός... ποιος είναι ικανός, η κτίση και η τύχη;... Αλλά: Η γη δεν έχει κρυμμένη μέσα της τη δύναμη να παράγει έμφυχα, λέει ο αληθινά **Μέγας Βασίλειος**, ούτε καν φυτά, αλλά το πρόσταγμα του Θεού εχάρισε αυτή τη δύναμη. (η' ομιλία).<sup>121</sup>

**Τώρα το Βατικανό, όπως και στην εποχή του Γαλιλαίου, έπεσε πάλι στον πειρασμό να αναμιχθεί στην επιστημονική έρευνα** (τότε από τα αριστερά πολεμώντας και τώρα από τα δεξιά υπερθεματίζοντας), αντί να διαδραματίζει συμβουλευτικό ρόλο... Αλλά πώς να γίνει αυτό με τέτοια "θεολογία" που του κληρονόμησαν οι προγενέστερες αιρέσεις του;

Σχετικά με το πρόβλημα της οριοθέτησης φυσικού - υπερφυσικού που είναι πολύ συχνό στην εποχή μας των ακραίων ερευνητικών προσπαθειών, θα θυμίσουμε ένα θεολογικό προβληματισμό που έφερε η έρευνα του CERN όταν αναγγέλθηκε ότι στόχος ήταν η εύρεση του... **«σωματιδίου του Θεού»!**

Πως ήταν δυνατόν ένας ερευνητικός οργανισμός μικροσωματιδίων να βρει ένα «σωματίδιο του Θεού»; Ποια θρησκεία έχει Θεό από σωματίδια; Προφανώς κάποια παγανιστική θρησκεία της Άπω Ανατολής, και όλοι θυμήθηκαν το άγαλμα της θεότητας Shiva έξω από το CERN... υποπτευόμενοι τη θεολογική διασύνδεση του οργανισμού με τον παγανισμό (ειδωλολατρία)!

Στην πραγματικότητα οι επιστήμονες του CERN επρόκειτο να ερευνήσουν για ένα μικροσωματίδιο.<sup>122</sup> Τόσο μοναδικό θεωρήθηκε αυτό και θεμελιώδες για τη βαρύτητα,<sup>123</sup> ώστε ο

<sup>117</sup> [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/12\\_atheismos.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/12_atheismos.pdf)

<sup>118</sup> Αν δεν το έκανε θα έπρεπε κανονικά να αλλάξει όνομα. Να ονομάζεται πχ Εξελικτική ανακύκλωση, χαοτική Εξέλιξη και τα παρόμοια... και μετά να γεμίσει την επιστημονική έρευνα με μύθους...

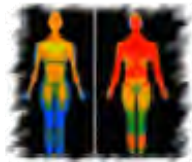
<sup>119</sup> Πως μπορούσε λοιπόν να κατοικήσει ο Λόγος σε ένα ταιλαιπωρημένο κατασκευάσμα από την εξελικτική πορεία σαν να αγόραζε σπίτι από 15ο χέρι, Αυτός που έπλασε τον άνθρωπο; Διότι **«πάντα δι' αυτού εγένετο»!** (1ω 1:3).

<sup>120</sup> <https://www.independent.co.uk/news/world/europe/pope-francis-declares-evolution-and-big-bang-theory-are-right-and-god-isnt-a-magician-with-a-magic-9822514.html>

<sup>121</sup> Από τη Γένεση: [https://www.imdle0.gr/diaf/2005/01\\_apo\\_Genesi.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2005/01_apo_Genesi.pdf)

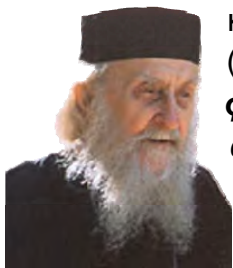
<sup>122</sup> Το **μποζόνιο** του **Peter Higgs**, καθηγητού του πανεπιστημίου του Εδιμβούργου, που προτάθηκε από αυτόν από τη δεκαετία του 1960 και τελικά ειπώθηκε ότι βρέθηκε από το CERN το 2012, αφήνοντας νέα ερωτηματικά...

Αμερικανός φυσικός Leon Max Lederman, που είχε τιμηθεί με το Βραβείο Νόμπελ Φυσικής το 1988, να το αποκαλέσει **«σωματίδιο του Θεού»**, αποτυπώνοντας στον χαρακτηρισμό αυτό την απολυτότητα των συναδέλφων του! Γι' αυτό και από τους επιστήμονες του CERN γράφτηκε<sup>124</sup> ότι δεν τους ήταν αρεστή αυτή η προσωνυμία. Μ' αυτήν όμως προωθήθηκε από τα μέσα ενημέρωσης η είδηση, γιατί μάλλον ότι προκαλεί συζητήσεις ή σκάνδαλο αυξάνει την ακροαματικότητα και το κέρδος. Σ' αυτή δηλ. την περίπτωση δεν βρισκόταν από πίσω κάποια θρησκευτική αντίληψη. Μερικοί, πάντως, έπαιζαν με τους θρησκευόμενους κερδοσκοπώντας στο όνομα του Θεού, και παραβιάζοντας έτσι την εντολή: **«ου λήψη (δεν θα λάβεις) το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω (για κάτι μάταιο)»**. (Δευτ. 5:11).



**Η φωτογράφιση με τη μέθοδο Κίρλιαν**, κατά την οποία όταν ένα αντικείμενο πάνω σε μια φωτογραφική πλάκα υποβληθεί σε ρεύμα υψηλής τάσης και συχνότητας, δημιουργεί σ' αυτήν ένα φωτεινό αποτύπωμα, είναι μια παρόμοια περίπτωση, κατά την οποία αυτοί οι οποίοι θέλουν να προωθήσουν εμπορικά την ανακάλυψη, μιλάνε **για φωτογραφία της ψυχής!**...<sup>125</sup> Αλλά η ψυχή δεν γίνεται αντιληπτή με τις σωματικές αισθήσεις γιατί δεν ανήκει στον ίδιο φθαρό κόσμο με το σώμα.

Η θεωρία της Εξέλιξης, η θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης (Big Bang) κλπ είναι προϊόντα ανθρώπινης διάνοησης και όταν φτάνουν στα όρια των ερευνητικών δυνατοτήτων τους πρέπει να το αναγνωρίζουν και να μη μυθολογούν ή ψευτο-θεολογούν. Είναι από πολύ παλιά γνωστή η έλλειψη διάκρισης μεταξύ ανθρώπινης διάνοησης και (υπερφυσικής) αποκάλυψης στο δυτικό



κόσμο. Ο μεγάλος σύγχρονος θεολόγος γέροντας Σωφρόνιος ο Αγιορείτης (+1993) λέει πάνω στο θέμα αυτό: **«Ο (δυτικός) Βαρλαάμ ισχυριζόταν ότι οι φιλόσοφοι που εργάζονταν με την λογική βρίσκονταν σε υψηλότερη θέση από τους Προφήτες, γιατί η όραση των Προφητών ήταν «πολλά χειρώ της νοήσεως»**. Απαντώντας ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέει ότι η όραση των Προφητών ήταν ανώτερη του νου (λογικής) των φιλοσόφων, γι' αυτό και η προφητική καθαρότητα είναι **«συλλειτουργός, κατά την θεολογίαν, των αγγέλων»**.<sup>126</sup> Ουσιαστικά οι δυτικοί αγνοούν ή δεν καταλαβαίνουν ότι **η χάρη του Θεού με την οποία έγιναν οι αποκαλύψεις των προφητών είναι άκτιστη**, και όχι σαν τα ηλεκτρικά, μαγνητικά ή βαρυτικά πεδία κτιστή!

Η έρευνα λοιπόν δεν μπορεί να θεωρεί ασήμαντη την εκ Θεού αποκάλυψη την περιεχόμενη στις άγιες Γραφές και την ερμηνεία της από τους αγίους. Όμως δεν είναι κακό ο ερευνητής να επιδιώκει να επαληθεύσει πειραματικά και ψηλαφητά το αντικείμενό του, όταν ο ίδιος ο Υιός του Θεού δέχθηκε την ψηλάφηση στο σώμα Του από τον Θωμά!

Πρέπει να μην ξεχνάμε ότι: **Οι άνθρωποι έχοντας ψυχή και σώμα ζούμε σε δύο κόσμους συγχρόνως. Αυτόν της ψυχής** που είναι και λέγεται πνευματικός επειδή αυτή είναι πνεύμα λογικό και αθάνατο όπως οι άγγελοι, και **αυτόν του σώματος** που είναι υλικός και ονομάζεται άλλοτε και αισθητός ή ορατός γιατί γίνεται αντιληπτός με τις σωματικές αισθήσεις (άμεσα ή έμμεσα δι' οργάνων). Όμως οι δύο κόσμοι, διά των δυνάμεων της ψυχής, συνδέονται και αλληλεπιδρούν: **«Ο τον φαινόμενον (υλικό) κόσμον νοών, θεωρεί τον νοούμενον (πνευματικό)»**, λέει και ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής. **Και παρατηρεί την πλοκή των δύο κόσμων: ...«Και νοεί, εν μεν τω νοητώ τον αισθητόν (ή υλικό), ...εν δε τω αισθητώ τον νοητόν (ή πνευματικό)»**. (Προς Θαλάσσιον ερ. 47η).

<sup>123</sup> «Ένα "πεδίο Higgs" διαπερνά το σύμπαν. Όσο περισσότερο ένα αντικείμενο αλληλεπιδρά με το πεδίο, τόσο περισσότερη μάζα έχει. Οποιοδήποτε πεδίο δύναμης πρέπει να έχει συνοδευτικό σωματίδιο - στην περίπτωση αυτή, το **μποζόνιο Higgs**». Clive Cookson, [FT 6-7-2008](#).

<sup>124</sup> Δείτε σχετικά στο προαναφερθέν άρθρο [https://imdle0.gr/diaf/2008/img/Looking\\_deep\\_CERN\\_2008.pdf](https://imdle0.gr/diaf/2008/img/Looking_deep_CERN_2008.pdf)

<sup>125</sup> **Η φωτογραφία της ψυχής**; [https://www.imdle0.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian\\_soul.html](https://www.imdle0.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian_soul.html)

<sup>126</sup> Δείτε: [https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf) το Α13, σελ. 20.



Επομένως, όλοι οι άνθρωποι και περισσότερο οι επιστήμονες, ανάλογα με την καθαρότητα της ψυχής τους, λαμβάνουν πολλά χρήσιμα πνευματικά μηνύματα από το περιβάλλον και το αντικείμενο ενδιαφέροντός τους. Αυτά όμως μπορούν να μεταδοθούν μόνο σε όσους είναι πνευματικά δεκτικοί. Γιατί **χρειάζονται αυτιά που να ακούνε και μάτια που να βλέπουν με πνευματικά κριτήρια**. Και ο Κύριος έλεγε: **«ὁ ἔχων ὤτα ἀκούειν, ἀκουέτω»**.<sup>127</sup>

**2.03. Αιρέσεις.** Όταν με την προαίρεσή του αποκλίνει κάποιος από την αλήθεια του Ευαγγελίου λέμε ότι πλανάται. Και όταν δημιουργήσει ομάδα πλάνης ή ενταχθεί σε κάποια υπάρχουσα (με λάθος δόγματα ή κακή ηθική) τότε λέμε ότι έχει πέσει σε αίρεση. **«Πως δεν σας απάτησε (ο διάβολος); Επειδή οι προαιρέσεις δεν είναι οι ίδιες σε σας** (τους πιστούς που αγρυπνεείτε και προσεύχεσθε) **με εκείνους** (που αρέσκονται σε ανήθικα θεάματα). **Γι' αυτό εκείνοι μεν απατώνται ενώ εσείς είσθε εκτός της απάτης»**,<sup>128</sup> λέει στους πιστούς ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Η «αίρεση» δηλώνει και προαίρεση, εκλογή ή επιλογή, δόγμα, σχολή κλπ κατά τα λεξικά.<sup>129</sup> Ο Ισοκράτης μιλάει πχ για **αιρέσεις - επιλογές αγαθών ή κακών πραγμάτων**,<sup>130</sup> ενώ ο Διογένης ο Λαέρτιος για **φιλοσοφικές αιρέσεις - σχολές**, για τις οποίες σε σχέση με την ηθική λέει: **«του δε ηθικού έχουν γίνει δέκα αιρέσεις (σχολές)»**...<sup>131</sup> Ομοίως ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηππος του 1ου μ.Χ. αιώνα μιλάει για τρεις Ιουδαϊκές αιρέσεις - σχολές: των Φαρισαίων, των Σαδδουκαίων και των Εσσηνών.<sup>132</sup>

Η αίρεση έλαβε κατακριτέα έννοια από τότε, κυρίως, που ο Χριστιανισμός έδειξε μέσα από την αλήθεια του λόγου των ιερών Γραφών, το μέγεθος του κακού που προκαλείται από οποιαδήποτε από αυτές. Η αλήθεια είναι μία, αλλά οι αιρέσεις που αποτελούν αποκλίσεις από αυτήν μπορούν να είναι αναρίθμητες! Γι' αυτό είναι απαραίτητο να μάθει κάθε πιστός πολύ καλά τι πιστεύει η αγία Εκκλησία, οπότε γνωρίζει αυτόματα τι είναι πλάνη και αίρεση. Πρέπει όμως να δούμε τις σημαντικότερες απ' αυτές για να κατανοήσουμε καλύτερα το θέμα.

**Οι κυριότερες αιρέσεις** που εμφανίστηκαν στο προσκήνιο, από αυτών των Αποστολικών χρόνων, είναι κατά τον **άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως (1846-1920)**:<sup>133</sup>

- α) Η του **Σίμωνος του μάγου**,
- β) Η των **Εβιωνιτών** Ιουδαϊζόντων Χριστιανών, τηρούντων το Σάββατον, την περιτομή και άλλας Ιουδαϊκάς διατάξεις, και αρνούμενων την θεότητα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.
- γ) Η των **Γνωστικών**, των φρονούντων, ότι η γνώση είναι σημαντικότερη της πίστεως, και θεωρούντων τον Ιησούν ως ένα των αιώνων των προελθόντων εκ του Θεού,
- δ) Των **Μοντανιστών**, των ακολουθών του Φρυγός Μοντανού πρώην ιερέως της εν Φρυγία

<sup>127</sup> Ματθ. 11:15. Διότι **το να ακούει (κάποιος) είναι θέμα της διανοίας**, ενώ όταν μπαίνει μόνο ο ήχος στα αυτιά τότε λέμε ότι απλώς **ενωτίζεται** και όχι ότι ακούγεται, όπως εξηγεί ο Μέγας Βασίλειος: **«Ὅτι τὸ μὲν ἀκούειν διανοίας ἐστίν, ὡς δηλοῖ ὁ Κύριος, διεγείρων εἰς τὸ συνενεῶς κατακούειν τοῦ βουλήματος τῶν λεγομένων. Ὁ ἔχων ὤτα ἀκούειν, ἀκουέτω· τὸ δὲ ἐνωτίζεσθαι, ψιλὸν τὸν ἦχον ἐντίθεσθαι τοῖς ὠσίν»**. (Στον προφ. Ησαΐα, κεφ. 1ο)

<sup>128</sup> Στο περί διαβόλου: **«Οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι ὑμεῖς κάκεῖνοι, κατὰ τὴν φύσιν λέγω· τὴν αὐτὴν ἔχετε ψυχὴν ὑμεῖς κάκεῖνοι, τὰς αὐτὰς ἔχετε ἐπιθυμίας τὰς παρὰ τῆς φύσεως· πῶς οὖν οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὑμεῖς κάκεῖνοι; Ἐπειδὴ αἱ προαιρέσεις οὐχ αἱ αὐταὶ ὑμῖν κάκεῖνοις· διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι μὲν ἐν ἀπάτῃ, ὑμεῖς δὲ ἐκτὸς τῆς ἀπάτης»**. (PG 49.265)

<sup>129</sup> Κατά το magenta σημαίνει: **εκπόρθηση # κατάκτηση # πάριση # άλωση # κυρίευση # προτίμηση # προαίρεση # επιθυμία # εκλογή # πρόθεση # σκοπός # δόγμα # σχολή # αίρεση, η - εξ αυτής η αγγλική λέξη heresy - η ιταλική eresia - η γαλλική heresie**

<sup>130</sup> Για την ειρήνη, ομιλία 8η: **«εὐρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἰρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους μὲν ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν, ἄμεινον δὲ βουλευομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἢ σφῶν αὐτῶν»**. Δηλ. **«Θα βρείτε τους περισσότερους των ανθρώπων να αμαρτάνουν σε σχέση με τις επιλογές (αιρέσεις) των πραγμάτων. Και τους μεν περισσότερους (θα βρείτε) με επιθυμίες κακών παρά αγαθών. Καλύτερα όμως να σκεφτόντουσαν έτσι ὑπὲρ των ἐχθρῶν τους παρά ὑπὲρ των εαυτῶν τους»**.

<sup>131</sup> **«...τοῦ δὲ ἠθικοῦ γεγονόσιν αἰρέσεις δέκα· Ἀκαδημαϊκὴ, Κυρηναϊκὴ, Ἡλιακὴ, Μεγαρικὴ, Κυνικὴ, Ἐρετρικὴ, Διαλεκτικὴ, Περιπατητικὴ, Στωϊκὴ, Ἐπικούρειος»**. (Βίοι φιλοσόφων)

<sup>132</sup> **«Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον τρεῖς αἰρέσεις τῶν Ἰουδαίων ἦσαν, αἱ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων διαφόρως ὑπελάμβανον, ὧν ἡ μὲν Φαρισαίων ἐλέγετο, ἡ δὲ Σαδδουκαίων, ἡ τρίτῃ δὲ Ἐσσηνῶν»**. (Ιουδ. Αρχ. βιβλ. 13 κεφ. 171).

<sup>133</sup> Αγίου Νεκταρίου Ορθόδοξη Ιερά Κατήχηση, σελ. 27 και 28.

θεάς Κυβέλης, του κηρύπτοντος τον εαυτόν του «παράκλητον τον μέλλοντα να συντελέση το έργον του Χριστού» (από του 150 μ.Χ.).

ε) Η των **Μανιχαίων**, των ακολούθων του Μάνεντος, μάγου εξορίστου εκ Περσίας κατά τον 8' αιώνα: ήτο κράμα Γνωστικών κακοδοξιών και περσικών μυθολογημάτων· εδέχετο δύο αρχάς ισοπάλους, την του φωτός και την του σκότους, και εφρόνει περί του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ότι ήτο εν των φωτεινών όντων.

στ) Οι **Μοναρχικοί ή Σαβελλιανοί** από Σαβελλίου πρεσβυτέρου Πτολεμαΐδος (250-260 μ.Χ.): αυτοί εδόξαζον ότι ο πατήρ, ο υίός, και το άγιον πνεύμα είσι τρία διάφορα ονόματα ενός και του αυτού προσώπου του Θεού, ότι ο όρος πατήρ είναι το όνομα το αποδιδόμενον εις το πρόσωπον αυτό, "θεωρούμενο εν τη ακατανοήτω μεγαλειότητι και τη απολύτω αυτού κυριαρχία", ότι ο όρος υίός είναι το όνομα το αποδιδόμενον εις το αυτό πρόσωπον όταν θεωρείται ότι αυτο-αποκαλύπτεται και ενσαρκώνεται και κατοικεί μεταξύ των ανθρώπων, ο δε όρος άγιον πνεύμα είναι το όνομα το αποδιδόμενον εις αυτό, όταν εννοείται ως ενεργούν κατ' ευθείαν επί των πλασμάτων μέσα στα έργα της δημιουργίας, της προνοίας ή της χάριτος.

ζ) Η των **Αρειανών** από Αρείου πρεσβυτέρου Αλεξανδρείας. Ούτοι εδογματίζον (περί το 318 μ.Χ.), ότι το δεύτερον πρόσωπον της Αγίας Τριάδος (ο Υίός) είναι κατώτερο του πρώτου προσώπου και ότι είναι κτίσμα του.

η) Η των **Μακεδονιανών ή Πνευματομάχων**, από Μακεδονίου επισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (341-360 μ.Χ.). Αυτοί έλεγαν, ότι το Πνεύμα το Άγιον είναι κτίσμα και διάκονος του Πατρός και του Υιού.

θ) Η των **Πελαγιανών** από του Πελαγίου πρεσβυτέρου. Αυτοί ηρνούντο την εις το ανθρώπινον γένος μετάδοσιν του προπατορικού αμαρτήματος (413 μ.Χ.).

ι) Η των **Νεστοριανών** από Νεστορίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (428-431). Αυτοί διεχώριζαν αποτόμως τας φύσεις του Χριστού και ηρνούντο την πλήρη ένωση αυτών (σε ένα πρόσωπο) παραδεχόμενοι απλήν συνάφειαν αυτών.

ια) Η των **Μονοφυσιτών ή Ευτυχιανών** από του Ευτυχούς αρχιμανδρίτου Κωνσταντινουπόλεως. Αυτοί κατ' αντίθεσιν προς τους Νεστοριανούς εδίδασκον, ότι εν τω Ιησού Χριστώ μία μόνη φύσις υπάρχει (451 μ.Χ.).

ιβ) Η των **Μονοθελητών** προελθούσα εκ της Μονοφυσιτικής αιρέσεως. Ούτοι εδογματίζαν μία εν τω Ιησού Χριστώ θέληση, και

ιγ) Η των **εικονομάχων, ή εικονοκλαστών**. Ταύτης της αιρέσεως αιρεσιάρχης υπήρξε ο Αυτοκράτωρ Λέων ο γ' ο επικληθείς Εικονομάχος (726 μ.Χ. 1ο διάταγμα κατά εικόνων).

### **Αιρέσεις στους νεότερους χρόνους, (μέχρι των ημερών του Αγίου Νεκταρίου):**

Ποιες είναι οι επισημότερες Εκκλησίες κατά τους νεωτέρους χρόνους που απέκλιναν του Ορθοδόξου πνεύματος της μιας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας;

α) Η **Δυτική Εκκλησία**, ήτις περί άλλα τε πολλά εκαινοτόμησε και περί το δόγμα της του Παναγίου Πνεύματος εκπορεύσεως, και

β) Η κατά την 1στ' εκατονταετηρίδα μ.Χ. αναφανείσα **Εκκλησία των Διαμαρτυρομένων** η αποσχισθείσα από της Δυτικής Εκκλησίας και διακρινόμενη υπό διάφορα ονόματα.

1) Εις τους **Λουθηρανούς** από του Λουθήρου Μαρτίνου Γερμανού μοναχού εξ Εισλεβένης της Πρωσσίας (1483-1546), οίτινες λέγονται και Ευαγγελικοί.

2) Εις τους **Καλβινιστάς** από του Ιωάννου Καλβίνου εκ Νοβιονώ της Γαλλίας (1509-1561), οι οποίοι λέγονται και αναμορφωταί.

Και οι δύο δέχονται ως μόνη πηγή του Χριστιανισμού την Αγία Γραφή και απορρίπτουν την Ιερά Αποστολική παράδοση.

Ο **Λουθηρανισμός** εξαπλώθηκε στα βορειότερα της Γερμανίας και τας σκανδιναυϊκάς επικρατείας, ο δε **Καλβινισμός** μετεδόθη σε μερικές επαρχίας της Γαλλίας, στις Κάτω Χώρες, και στη Σκωτία. Ενταύθα ετροποποιήθη ούτως ώστε παρήχθη ίδια τις Εκκλησία η των

Σκωτικανών ή **Πρεσβυτεριανών**, των και καθαριστών- και

### 3) Εις **Αγγλικανούς ή Επισκοπιανούς**.

Αυτοί είναι διαμαρτυρόμενοι της Αγγλικής Εκκλησίας απορρίψαντες εντελώς την παράδοση της Εκκλησίας και τηρήσαντες (τυπικά) την ιεροσύνη μετά των τριών αυτής βαθμών και την εκκλησιαστική ιεραρχία, εν μέρει δε και την αρχαία λειτουργική τάξη περί την τέλεση της θείας ευχαριστίας.

Οι δυτικές αυτόκλητες "Εκκλησίες" που κατατάσσονται στις αιρέσεις από τον άγιο Νεκτάριο, δημιουργήθηκαν όταν οι άνθρωποι εκεί ξέπεσαν πνευματικά. Πρώτα έγινε αυτό με την απαίτηση απόλυτης πνευματικής εξουσίας επί της Γης από τον πάπα της Ρώμης, ο οποίος θέλει να θεωρείται αντιπρόσωπος του Θεού στη Γη (**Vicarius Filii Dei**)<sup>134</sup> και συγχρόνως, με αυτό σαν δικαιολογία, την επέμβαση του παπισμού στα πολιτικά πράγματα. Αυτό **είναι ένα είδος Αρειανισμού**, όπου ο Χριστός είναι μακριά στον Ουρανό και η εξουσία του στη Γη εκτελείται δι' αντιπροσώπου. Αρχικά ήταν ο πάπας, και μετά το πλήθος των ιδρυτών των προτεσταντικών ομάδων που έχουν την ίδια, αν και διαφορετικά εκφραζόμενη, νοοτροπία αυθαιρεσίας. **Η «Απάντησις των ορθοδόξων Πατριαρχών της Ανατολής προς τον πάπα Πίον Θ΄**», το 1848, επικεντρώνεται στον Παπισμό, ως αίρεση: **«Τούτων των πλατυνθεισών (εξαπλωμένων)... επί μέγα μέρος της οικουμένης αιρέσεων, ην ποτε (ήταν κάποτε) ο Αρειανισμός, έστι δε σήμερον και ο Παπισμός».** **Έτσι συσχετίζεται ο Παπισμός με τον Αρειανισμό**, κάτι που ετόνιζε ιδιαίτερα ο όσιος **π. Ιουστίνος Πόποβιτς**, λέει σε ομιλία του<sup>135</sup> ο καθηγητής π. Γεώργιος Μεταλληνός.

Σήμερα που η ηθική διαφθορά των ηγετών τείνει να νομιμοποιήσει την οποιαδήποτε συμπεριφορά, καταπατώντας τις εντολές του Θεού, οι περισσότερες από αυτές τις αιρέσεις για να μην χάσουν κρατικά οφέλη και να μην διώκονται, έχουν εντελώς αποξενωθεί από τη Χριστιανική διδασκαλία περιοριζόμενες σε ένα θολό περί "αγάπης" λόγο. Κάνουν όμως και ιεραποστολές, ακόμη και στους Ορθοδόξους, έχοντας εκκλησίες και πάστορες στην Ορθόδοξη Ανατολή, όπως έκαναν από παλιά. Η Εγκύκλιος της εν Κωνσταντινουπόλει συνόδου του 1836, λέει ο π. Γεώργιος Μεταλληνός, **«κατά των Διαμαρτυρομένων Ιεραποστόλων»** χαρακτηρίζει τους Διαμαρτυρομένους **«αιρετικούς, οι οποίοι καταπολεμούν και διαφθείρουν την ιεράν ημών Ορθόδοξον Εκκλησίαν δολερώς και υποούλως»**. Είναι δε **«μαθηταί και οπαδοί του Λουθήρου, του Ζβιγκλίου, του Καλβίνου, των Σωκίνων και άλλων πολλών τοιούτων αιρετικών»**. Μία παρατήρηση δε του κειμένου έχει διαχρονικό χαρακτήρα: **«Να μας αφήσωσιν ησύχους να φρονώμεν και να πιστεύωμεν τα των αγίων προγόνων μας, και να λατρεύωμεν τον Θεόν εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν, εις την «οποίαν αυτός μας ηξίωσε να γεννηθώμεν»**.<sup>136</sup>

Ο άγιος Επιφάνιος της Κύπρου, που έχει διεξοδικά πραγματευθεί το θέμα των αιρέσεων, αναφέρει: **«Όλες λοιπόν οι πριν την ένσαρκον παρουσία του Χριστού αιρέσεις, αρχίζοντας από Αδάμ και φθάνοντας μέχρι αυτή είναι είκοσι (20). Μετά δε την ένσαρκον του Χριστού παρουσία έως της βασιλείας Ουαλεντιανού και Ουάλεντος και Γρατιανού (359-383) όλες οι αιρέσεις οι ψευδώς επονομαζόμενες με το όνομα του Χριστού είναι εξήντα (60)»**. (Πανάριον).

**Ο όσιος Θεοφάνης από τη Ρωσία (+1894)** εκθέτει συνοπτικά την πτωτική πορεία του Χριστιανισμού της Δύσης: **«Ήταν στην αρχή μία Εκκλησία με μια, αληθινή, πίστη. Ήλθε όμως ο πειρασμός. Ο πάπας με τις σοφιστείες του ξέπεσε από την Εκκλησία και την πίστη. Αυτός είναι ο πρώτος βαθμός της πτώσεως στο ψέμα και στο σκοτάδι... Οι παπικοί που πρώτοι αποσχίσθηκαν από την Εκκλησία, θεωρούν ότι αποκλειστικά με το μέρος τους είναι η αλήθεια. Οι προτεστάντες που κατηγόρησαν την χρεοκοπία των παπικών σε πολλά σημεία, αντί να**

<sup>134</sup> Ο π. Γ. Μεταλληνός λέει σε ομιλία του ότι ο πάπας δεν δέχεται να τον θεωρούν πρώτο κατά την τάξη από τους πατριάρχες (που θα συνέβαινε αν ήταν Ορθόδοξος) αλλά επιμένει ότι είναι ο αντιπρόσωπος του Θεού στη Γη!

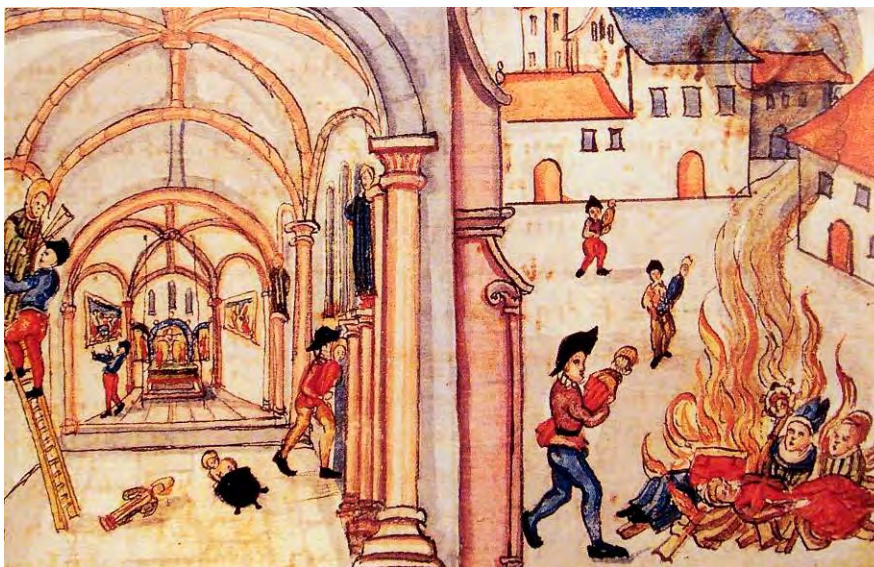
<sup>135</sup> «Από την πατερικότητα στην μεταπατερικότητα - η αυτοαναίρεση της Ορθόδοξης ηγεσίας», 28-2-2012.

<sup>136</sup> Επίσης από την ως άνω ομιλία: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/2012/metapateriki-p.G.Metal.pdf>



επιστρέψουν στην αλήθεια, απομακρύνθηκαν περισσότερο από τους παπικούς. Δεν θεμελίωσαν την καινούργια τους πίστη πάνω στην αλήθεια του Θεού, αλλά πάνω στις αιρετικές σοφιστείες τους. Όσο κι αν ισχυρίζονται ότι κατέχουν την αλήθεια, βρίσκονται πολύ μακριά απ' αυτή.

**Στους Άγγλους δεν άρεσε ο γερμανικός προτεσταντισμός και οικοδόμησαν δικό τους, στα μέτρα τους,** σύμφωνα με τις δικές τους απόψεις και όχι σύμφωνα με τις αιώνιες αλήθειες που αποκάλυψε ο Θεός. Απομακρύνθηκαν ακόμη πιο πολύ από την σωστή πίστη, προσπαθώντας να την προσεγγίσουν με ανθρώπινα μέσα. Και στον αγγλικανισμό και στον προτεσταντισμό ξεφύτρωσαν αργότερα πολλές παραφυάδες. τα σχίσματα και οι αιρέσεις πολλαπλασιάστηκαν. Κάθε νέα παραφυάδα καυχιόταν ότι επιτέλους βρήκε την αλήθεια.



Οι προτεστάντες κατέστρεφαν τις εικόνες της Παναγίας και των αγίων όπως και τα αγάλματα των εκκλησιών κατά τον καιρό της μεταρρύθμισης, όπως δείχνει για τη Ζυρίχη (1524) ο πίνακας.

Και σήμερα ακόμη δεν τιμούν τους αγίους, ούτε δέχονται την ιερή Παράδοση μέσω της οποίας έχουμε αδιάσπαστη τη σύνδεση με τα Αποστολικά χρόνια.

Στην πραγματικότητα όμως βυθιζόταν περισσότερο στο ψέμα και στο σκοτάδι. **Αναζητούσαν όλοι την αλήθεια όχι εκεί που ο αληθινός Θεός την τοποθέτησε, αλλά στις δικές τους σοφιστείες.** Γι' αυτό δεν ανακάλυψαν την αλήθεια, αλλά εγκοιλώθηκαν διάφορες σκιές της αληθείας. **στις σκιές θεμελίωσαν την ομολογία πίστεώς τους, το πιστεύω τους.**

Ενώ λοιπόν στην Δύση πολλαπλασιαζόταν η αίρεση και διαρκώς ξεφύτρωναν ποικίλες κακοδοξίες, περισσότερο ή λιγότερο πλανεμένες, **στην Ανατολή παρέμενε αμετάβλητη στην πίστη της η Ορθοδοξία, η αληθινή Εκκλησία που σαν θησαυροφυλάκιο περιέχει την θεία αλήθεια.** Η Ορθοδοξία πιστεύει και περιφρουρεί την αλήθεια που ανήγγειλε ο ίδιος ο Θεός και φύτεψαν οι άγιοι απόστολοί Του. Εμείς οι Ορθόδοξοι χριστιανοί, τα τέκνα της αληθινής Εκκλησίας, διατηρούμε τη θεόδοτη και μόνη αλήθεια και μένουμε ασάλευτοι στην πίστη μας. Ενώ πέρασαν τόσοι αιώνες, διατηρήθηκε αλώβητη και αναλλοίωτη η αλήθεια στους κόλπους της Ορθοδοξίας και έφθασε μέχρι σε μας, όπως κηρύχθηκε από τον Θεό και τους αγίους αποστόλους Του...

**Πόσους και πόσους αγίους δεν ανέδειξε η αγία Εκκλησία μας,** που δέονται υπέρ ημών ενώπιον του Κυρίου! Πόσοι και πόσοι δεν ευαρέστησαν στον Θεό και δεν πλημμύρισαν με την θεία Χάρη, όπως φανερώνουν τα άφθαρτα λειψανά τους... **Αλλά ας πάμε ακόμη πιο πέρα,** λέει ο έγκλειστος όσιος Θεοφάνης. Η ίδια ομολογία πίστεως και ο ίδιος δρόμος σωτηρίας ακολουθείται και από τους Έλληνες, από τους οποίους λάβαμε το φως της Ορθοδοξίας. Μελετήστε την ιστορία τους και **διά μέσου πολλών αιώνων θα φθάσετε μέχρι των Οικουμενικών Συνόδων** που υποστήριξαν και επιβεβαίωσαν τα δόγματα της πίστεώς μας, την οικουμενική αλήθεια. Μελετήστε την ιστορία των Συνόδων που συγκροτήθηκαν (πηγαίνοντας προς τα πίσω) μέχρι τον Μέγα Κωνσταντίνο και παντού θ' αντιληφθείτε την ίδια αλήθεια να εγκοιλώνεται από αναρίθμητα πλήθη πιστών και να βασιλεύει στα πέρατα της οικουμένης.

Ας προχωρήσουμε ακόμη πιο πέρα. **Μελετήστε τους αιώνες των διωγμών μέχρι την εποχή των αγίων αποστόλων.** Θα διαπιστώσετε και εκεί την ίδια ομολογία πίστεως και τον

ίδιο δρόμο της σωτηρίας, που και μείς τώρα ακολουθούμε. Και αυτό που δίδασκαν οι άγιοι απόστολοι, το παρέλαβαν από τον Κύριο. Και ό.τι έλεγε και έκανε ο Υιός, το έλεγε και το έκανε σύμφωνα με την εντολή του Πατρός μέσα στο μυστήριο της Αγίας Τριάδος.

**Να από που ξεκινά η πίστη μας! Να που είναι η πηγή της! Να πως ανέβλυσε από τα βάθη της θεότητας! Να πως έρρεε διά μέσου των αιώνων και έφθασε μέχρι σε μας»!**

Συμπεραίνεται λοιπόν, από τον όσιο Θεοφάνη, ότι: «Αναρίθμητες αιρέσεις εμφανίσθηκαν στη Δύση. **Όλες όμως απορρίφθηκαν από την Ορθοδοξία, παρ' όλο που (κι αυτές) κηρύττουν τον Σωτήρα Χριστό!** Επομένως δεν πρέπει να συμπεραίνουμε ότι εφ' όσον κάποιος κηρύττει τον Χριστό, οπωσδήποτε είναι αξιόπιστος, αλλά πρέπει να εξετάζουμε, εάν σωστά κηρύττει την αλήθεια για τον Χριστό... Δεν διαβάσατε στο Ευαγγέλιο τα προειδοποιητικά λόγια του Κυρίου: **«Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οι οποίοι έρχονται προς εσάς με ενδυμασία προβάτων, εσωτερικά όμως είναι λύκοι άρπαγες»;** (Ματθ. 7: 15).

**Μη φαντασθείτε ότι ο Κύριος εννοεί εδώ εκείνους που δεν γνωρίζουν το όνομά Του. Όχι. Εννοεί ακριβώς αυτούς που καλύπτονται με το όνομά Του, οδηγώντας στην πλάνη.** Αυτό φαίνεται από τα αμέσως επόμενα λόγια Του: **«Πολλοί θα Μου πουν σ' εκείνη τη ημέρα (της Κρίσης), Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά Σου»;** (Ματθ. 7:22). Βλέπετε; Κηρύττουν τον Χριστό και ο ίδιος ο Χριστός μας προτρέπει να φυλαγόμαστε απ' αυτούς. Και κατά την ημέρα της κρίσεως θα τους πει: **«Ουδέποτε σας αναγνώρισα (σαν δικούς Μου), απομακρυνθείτε από Εμένα οι εργαζόμενοι την ανομία»** (Ματθ. 7:23), συμπληρώνει ο έγκλειστος όσιος Θεοφάνης.<sup>137</sup>

**2.04. Ο Ουμανισμός (ανθρωπισμός) και ο υπερανθρωπισμός.** Με τις αιρέσεις, και μάλιστα τις δυτικές, αντικαθίσταται η αποκαλυφθείσα υπό του Κυρίου αλήθεια που οδηγεί στη βασιλεία των Ουρανών, από ανθρώπινα ιδεολογήματα που μόνο παραπλανητικά αναφέρονται στο όνομα του Χριστού. Μεταφέρουν στους ακολούθους τους ένα **ουμανιστικό πνεύμα γήινης απελευθέρωσης** από καταπιεστικά θεωρούμενα (καλώς ή κακώς) πρόσωπα<sup>138</sup> και εξουσίες και από επιδίωξη γήινων απολαύσεων και συμφερόντων χωρίς να τίθενται όλα αυτά κάτω από τον πνευματικό έλεγχο των εντολών του Χριστού που έφτασαν σε μας από τη γραπτή και άγραφη Παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας Του.

Το ανθρωποκεντρικό σύστημα του παπισμού από το σχίσμα του 1054 επεκτάθηκε σαν ουμανισμός στην πολιτική, που με αυτή τη δικαιολογία έφερε τις **Σταυροφορίες**, καθώς και στα γράμματα και την τέχνη. Οι ναοί του Βατικανού γέμισαν με αγάλματα και ζωγραφίες προσώπων που έχουν έντονα σαρκώδη χαρακτηριστικά αντί των εξαύλωνμένων της ανατολικής Ορθόδοξης νοοτροπίας. Το ανέβασμα των πιστών σε πνευματικές έννοιες εμποδίζεται από αυτή την **ανθρωποκεντρική νοοτροπία** και τέχνη.



Οι προτεστάντες απομακρυσμένοι περισσότερο από τους παπικούς, μείωσαν ακόμη πιο πολύ την αίσθηση της παρουσίας του Θεού στους ναούς τους, τόσο με το σχήμα τους όσο και με το άδειο από αγιότητα περιεχόμενό τους, με την παντελή έλλειψη αληθινών Μυστηρίων και αγίων εικόνων. Επειδή η προτεσταντική αντίδραση στα λάθη του παπισμού έγινε με **«Μεταρρύθμιση»** (Reformation) που επινοήθηκε από ανθρώπινες διάνοιες και όχι με **αποκατάσταση** της παραδοθείσας από τον Χριστό Ορθόδοξης αλήθειας, **ο ουμανισμός κατέληξε σε εκκοσμίκευση** μεγαλύτερη αυτής των παπικών. Ο απόστολος Πέτρος μας είχε προειδοποιήσει: **«Αυτό πρώτα να γνωρίζετε, ότι θα έλθουν τις έσχατες ημέρες εμπαικτες (των αληθειών της Χριστιανικής διδασκαλίας), πορευόμενοι κατά τις δικές τους επιθυμίες».** (2η Πέτ. 3:3).

<sup>137</sup> Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου «Απάνθισμα Επιστολών», Ι. Μ. Παρακλήτου, 2004, σελ. 126-131.

<sup>138</sup> Όπως του πάπα και των αφωσιωμένων σ' αυτόν ηγεμόνων, για τους προτεστάντες.





**Η σφαγή την ημέρα του Αγίου Βαρθολομαίου 25 Αυγούστου 1572**

Οι Ρωμιοί, υπόδουλοι των Οθωμανών, διατήρησαν την Ορθόδοξη πίστη τους και δεν χρειάστηκε να μπουν σε μάχες υπέρ ή κατά των Προτεσταντών όπως στη Δύση. Στη Γαλλία μόνο, το 1572, κατά την εορτή του αγίου Βαρθολομαίου, έγινε σφαγή από τους παπικούς 30 ως 100 χιλ. Γάλλων Διαμαρτυρομένων (Huguenots).

← Πίνακας του Francois Dubois.

**Η πλήρης εκκοσμίκευση, που είναι ταυτόσημη με αθεΐα**, ήρθε κατόπιν με τη δημιουργία ουτοπικών ιδεολογιών και πολιτικών και αποκρυφιστικών κινημάτων. Σ' αυτές ο ουμανισμός αποξενωμένος τελείως από την πνευματική διάσταση του ανθρώπου, η οποία του υπενθυμίζει σαν τελικό σκοπό την είσοδο στη Βασιλεία των Ουρανών, εισήγαγε κοσμοείδωλα με έννοιες για αγώνες και μάχες επίγειες που βλάπτουν τις ψυχές.

Η Γαλλική Επανάσταση του 1789 διακρίθηκε για τη βία που επικράτησε σ' αυτή, η οποία όπως έγραψε ένας ιστορικός **«δεν ήταν το ατυχές υποπροϊόν της επανάστασης, (αλλά) η πηγή της ενέργειάς της»!**<sup>139</sup> Η αιματοχυσία της εμφύλιας αντιπαράθεσης συνεχίστηκε με αυτή των Ευρωπαϊκών πολέμων του Ναπολέοντα, ο οποίος έφτασε μέχρι τη Μόσχα το 1812. Το κακό αυτό σκοτείνιαζε τις διάνοιες των ανθρώπων όλο και περισσότερο. Άρχισαν να διαδίδονται αθεϊστικές ιδέες ενώ το αποκρυφιστικό **τάγμα των Ιλλουμινάτι** που ιδρύθηκε το 1776 και υπάρχει ακόμη, πρεσβεύει το μίσος στον Θεό... Η τέλεια αποξένωση από την αληθινή πνευματική ζωή δημιούργησε την ανάγκη να σπρωχθεί βίαια ο άνθρωπος στο τεχνητό και κατά φαντασίαν ανώτερο επίπεδο του **υπεράνθρωπου** (κατά τον Νίτσε) και να δημιουργηθούν οι μεγάλοι **κλάδοι του ολοκληρωτισμού: Φασισμός, Ναζισμός, Κομμουνισμός.**

**Υπερανθρωπισμός.** Ο ανθρωπισμός (ή ουμανισμός) αντικαταστάθηκε από τον **υπερανθρωπισμό**, που επειδή δεν επιδιώκει την με τη χάρη του Θεού θέωση, θέλει με την εξόντωση των αντιφρονούντων επιτυχία μιας γήινης ψευτο-θέωσης ποτισμένης με ανθρώπινο αίμα. **Οι ηγέτες του υπερανθρωπισμού τιμώνται σαν θεοί: Χίτλερ, Λένιν, Στάλιν, Μάο...** Πως ξέπεσαν τόσο πολύ οι άνθρωποι των εσχάτων χρόνων; Από την αμέλεια για τη σωτηρία τους και την καταφρόνηση του λόγου του Θεού: **«Μέγας γκρεμός και βάραθρο βαθύ η άγνοια των Γραφών. Μεγάλη προδοσία της σωτηρίας το να μην γνωρίζομε τίποτα από τους θεούς νόμους. Αυτό και αιρέσεις γέννησε και βίο διεφθαρμένο εισήγαγε, αυτό τα πάνω κάτω έφερε»**, λέει ο Χρυσόστομος.<sup>140</sup>

Η αρειανίζουσα νοοτροπία των παπών ενισχύθηκε περισσότερο στους προτεστάντες, οι οποίοι απομάκρυναν ακόμα περισσότερο τον Θεό από τη ζωή τους, ενώ μεγιστοποιήθηκε από τις ολοκληρωτικές ιδεολογίες. Περιέργως μάλιστα ο υπερανθρωπισμός των Ναζί τους οδήγησε στην **αναζήτηση της Αρείας φυλής**, χωρίς να γίνει αντιληπτή η προειδοποίηση μέσω του ονόματος της πλάνης αυτής που ήταν ίδιο με την παλιά αίρεση!

**Το 1870 ο πάπας ανακηρύχθηκε αλάθητος**, μιμητής σ' αυτό του τελικού Αντιχρίστου, και την πλάνη αυτή επικύρωσε η 2η Βατικανή Σύνοδος, η οποία μάλιστα δέχθηκε ότι **το**

<sup>139</sup> Schama, Citizens, chp. 14 "September 1791-August 1792", p. iii "Marseillaise"

<sup>140</sup> Ομιλία στον Λάζαρο, PG 48:995.



αλάθητο ισχύει ακόμα και όταν ο πάπας δεν μιλάει από καθέδρας (*ex cathedra*).<sup>141</sup> Έγραψε ο άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (+1956): «Ο αντίχριστος - πάπας παρουσιάστηκε στα μέσα του δέκατου ένατου αιώνα. Οι αντίχριστοι ευρωπαίοι φιλόσοφοι παρουσιάζονται στα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα. Ο Βοναπάρτης, ο Πίος και ο Νίτσε, αυτά τα τρία ονόματα, είναι η τριάδα των πιο βαριά ασθενών... Όταν ο Βοναπάρτης χαμογελούσε με τις αγιογραφίες που υπήρχαν στο Κρεμλίνο και όταν ο πάπας Πίος ανακηρύχθηκε δημόσια αλάνθαστος, και όταν ο Νίτσε ομολόγησε την υπηρεσία του στον αντίχριστο, τότε ο ήλιος σκοτείνιασε στον ουρανό. Αν υπήρχαν χιλιάδες ήλιοι θα σκοτείνιαζαν από τη λύπη και τη ντροπή. Τέτοιο θαύμα δεν είδε η γη: **Άθεος αυτοκράτορας, άθεος Ποντίφικας, άθεος φιλόσοφος.** Στα χρόνια του Νέρωνα, τουλάχιστον ένας από τους τρεις δεν ήταν άθεος: ο φιλόσοφος»!<sup>142</sup>

Με την διάκριση που κάναμε, βάσει των όσων λέει ο Θεολόγος Ιωάννης στο εξεταζόμενο βιβλίο της Αποκάλυψης, ο κομμουνισμός ως πολιτικό - αθεϊστικό κίνημα ανήκει στο «θηρίο» της θάλασσας δηλ. απ' ευθείας στον Αντίχριστο. Ενώ ο Φασισμός, Ναζισμός και οι άλλες αιρέσεις ανήκουν στο 2ο «θηρίο», αυτό της γης, δηλ. στο άρμα του ψευδο-προφήτη, τον συνεργάτη και υποστηρικτή του Αντιχρίστου, και αυτές εξετάζομε τώρα.

Όταν η ήδη πλανηθείσα από πλήθος αιρέσεων Δύση άρχισε να δέχεται και μυθολογικά παγανιστικά στοιχεία και να τα αναμιγνύει στην πίστη της, το κακό χειροτέρευε. Ο άγιος Επιφάνιος της Κύπρου το παρατηρεί (σε πολύ μικρότερη κλίμακα) από την εποχή του: «**Διότι όταν οι αιρέσεις μάζεψαν πλάνη από Ελληνικούς (παγανιστικούς) μύθους, τότε μεταβλήθηκαν σε άλλο χειρότερο σκεπτικό (διάνοια)**». (Πανάριον, τόμ. 1ος, σ. 296).

Υπήρξαν φιλόσοφοι που βοήθησαν στην ανάμιξη αυτή (παγανιστικών στοιχείων και ψευδο-Χριστιανικών δοξασιών). Ο ιστορικός Peter Levenda γράφει:

«Η ιδιόμορφη άποψη του **Βάγκνερ** για την κοσμολογία και την παγκόσμια ιστορία - που βρίσκει την ιδανική της έκφραση στον *Parsifal*, με το συγκινητικό, αν και **παράξενο, παγανιστικό στοιχείο του χριστιανικού μύθου** - επρόκειτο να επηρεάσει τον **Χίτλερ** και μια ολόκληρη γενιά Γερμανών, οι οποίοι αποκτούσαν την πρώτη τους επαφή με την τευτονική μυθολογία, θεωρώντας την ως γερμανική προϊστορία, και με τα γραπτά του πάλαι ποτέ λάτρη του Βάγκνερ **Φρίντριχ Νίτσε** (1844-1900), του φιλοσόφου που διέδωσε την έννοια του «**υπερανθρώπου**». Ο ισχυρός συνδυασμός Νίτσε-Βάγκνερ δημιούργησε μια ατμόσφαιρα μέσα στην οποία μπορούσαν να αναπτυχθούν παράξενες παγανιστικές εταιρείες, ανάμεσα στα κατά τα άλλα απαιτητικά μέλη της καλλιεργημένης κοινωνίας. Ομάδες όπως η **Εταιρεία της Θούλης, η Εταιρεία της Έδας, η Εταιρεία Λιστ, η Germanenorden και το Τάγμα των Νέων Ναϊτών** περιλάμβαναν στις τάξεις τους ευγενείς, αξιωματικούς του στρατού, καθηγητές κολεγίων και πλούσιους βιομήχανους. Επίσης, θα πρέπει να αποδώσουμε στην επιρροή του Βάγκνερ αυτό το πάθος για τα τάγματα ιπποτών, την αναζήτηση του παγανιστικού Δισκοπότηρου, για τευτονικούς θεούς και ξανθούς ήρωες, που τελικά θα κυριεύει το *Weltanschauung* του Χάινριχ Χίμλερ, του πιο θερμού οπαδού του Χίτλερ. **Και τώρα:**

**2.05. Μαγεία και ο αποκρυφισμός.** Η μαγεία και ο αποκρυφισμός είναι και πάλι στη μόδα στην Αμερική και σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου. Όχι μόνο η σειρά *X-Files* αλλά και σειρές όπως το *Charmed*, το *Buffy the Vampire Slayer* και το *Sabrina, the Teenage Witch* προβάλλονται σε τηλεοπτικούς σταθμούς χωρών πολύ απομακρυσμένων η μία από την άλλη - όσον αφορά τα θρησκευτικά αισθήματα καθώς και τη γεωγραφική τους θέση-, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και η Σιγκαπούρη, η Βενεζουέλα και το Χονγκ Κονγκ, η Ιταλία και η Ινδονησία. Το **Χάρι Πότερ (Harry Potter)** έσπασε τα ταμεία, ενώ σε ορισμένους κύκλους κατακρινόταν ανοιχτά ότι **ενθαρρύνει τα παιδιά στις πρακτικές της μαγείας** και τα αποσπά από τον μητρικό

<sup>141</sup> Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, σελ. 5: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/nwo-09/orthodoxia-kathol.pdf>

<sup>142</sup> «Μέσα από το παράθυρο της φυλακής», εκδόσεις Ορθόδοξη Κυψέλη.

εναγκαλισμό της επίσημης θρησκείας».<sup>143</sup> Έχουμε αλλού αναφέρει,<sup>144</sup> ότι: **Υπάρχουν πάνω από 200.000 δεδηλωμένες μάγισσες στην Αμερική!** Ένας μεγάλος άγνωστος αριθμός μαγισσών παραμένει αδήλωτος. (Επίτομος σελ. 155). «Πολλοί Χριστιανοί συγγραφείς έχουν σημάνει συναγερμό στη Χριστιανική κοινότητα σχετικά με την ισχυρή επιρροή των κοσμικών ανθρωπιστικών διδασκαλιών για τη **«Διευκρίνηση Αξιών»** στα σχολεία, σε Εθνικό (Αμερικανικό) επίπεδο. Σ' αυτή την περίπτωση, **οι απόλυτες ηθικές αξίες που θεσπίζει η Βίβλος παραγκωνίζονται με την αιτιολογία ότι αποτελούν απλά ένα μόνο εναλλακτικό σύστημα αξιών μεταξύ άλλων!...**

**Οι μαθητές που διδάσκονται τη «Διευκρίνηση Αξιών» μαθαίνουν να χρησιμοποιούν τα δικά τους (υποκειμενικά) αισθήματα, ως ηθικούς καθοδηγητές, για το καλό και το κακό, την αλήθεια και το ψέμα!** Η χρησιμοποίηση των προσωπικών αντιλήψεων του ανθρώπου σαν μέτρο για την ηθική συμπεριφορά και άποψη για τον κόσμο, συνεπάγεται την ύπαρξη της δυνατότητας της αυτο-αιτιολόγησης συμπεριφορών και ενεργειών που δεν βασίζονται στη διδασκαλία της Βίβλου». (Επίτομος σελ. 156)

...Ο **Dave Hunt**, στο βιβλίο του **«Αμερική: Ο Μαθητευόμενος Μάγος»**, αναρωτιέται:

**«Η τελευταία φορά που συνέβει κάτι που να προσεγγίζει τη μαζική αυτή στροφή από τη λογική στο μυστικισμό ήταν στη δεκαετία του 1920 και του 1930. Είχε σημειωθεί τότε μια έξαρση του αποκρυφισμού στη Δυτική Ευρώπη, και ιδιαίτερα στην Αυστρία και τη Γερμανία, πράγμα που συνετέλεσε στο να προετοιμαστεί το έδαφος για την άνοδο του Ναζισμού στη Γερμανία. Κάποιοι ιστορικοί μάλιστα ονόμασαν τον Χίτλερ Απόκρυφο Μεσσία.**

...«Συμβαίνει κάτι το πολύ σημαντικό και θα πρέπει να το πάρει κανείς στα σοβαρά. Η τελευταία αναβίωση του αποκρυφισμού έγινε για να παίξει το παιχνίδι του Χίτλερ, και τα θύματα του ανήλθαν σε εκατομμύρια. Δεν μπορεί λοιπόν παρά ν' αναρωτηθεί κανείς **πού θα οδηγήσει αυτή η πολύ πιο διαδεδομένη αναγέννηση του αποκρυφισμού**»; (Επίτομος σελ. 158).

«Αλλά και οι μάγοι έρχονται αντιμέτωποι μεταξύ τους, λέει ο Levenda, με αποτέλεσμα να μπερδεύουν και να παραπλανούν τους εύπιστους πελάτες - θυματά των. Όταν ο Ρούντολφ Ες το δεξί χέρι του Χίτλερ, που του είχε μεταφέρει στο χαρτί το σύγγραμμά του «Ο Αγών μου», έφυγε στην Αγγλία όλοι ήξεραν ότι «επηρεαζόταν εύκολα από διάφορους αστρολόγους και αποκρυφιστές και διάβαζε μανιωδώς οτιδήποτε είχε να κάνει με μυστήρια της Ανατολής και με τη δύναμη του μυαλού... Τότε ο Χίτλερ διέταξε την **πάταξη όλων των πρακτικών και των οργανώσεων που σχετιζόνταν με την πρόβλεψη της μοίρας, μεταξύ των οποίων την αστρολογία, το διάβασμα της παλάμης και των φύλλων τσαγιού, των πνευματιστικών συγκεντρώσεων και όλων των συναφών δραστηριοτήτων, με το σκεπτικό ότι οι αποκρυφιστές είχαν κάνει πλύση εγκεφάλου στον Ες, οδηγώντας τον σε αυτή την πράξη προδοσίας που είχε διαπράξει**»... (σελ. 139). **Ο Χίτλερ κυνήγησε επίσης τις Μασονικές στοές σαν συνωμοτικές.** Μόνο τις δικές του αποκρυφιστικές Εταιρείες (της Θούλης, κλπ. που είδαμε) άφηνε απείραχτες.

Ο Levenda λέει και το εξής φοβερό: **Η Εκκλησία του Σατανά** (ιδρύθηκε την ημέρα της *Walpurgisnacht* δηλαδή στις 30 Απριλίου το 1966, την εικοστή πρώτη επέτειο από την αυτοκτονία του Χίτλερ) **δημοσίευσε τελετουργικά που λέγεται ότι ήταν γνήσιες ναζιστικές τελετές** και ο αρχηγός του Ναού του Σηθ, που ήταν παρακλάδι της Εκκλησίας του Σατανά, έκανε ένα ειδικό προσκύνημα στο αποκρυφιστικό κέντρο του Χίτλερ, το Βέβελσμπουργκ, για να λάβει μερικές αστρικές ακτίνες. (σελ. 406).

Ο ιδρυτής αυτής της αντι-εκκλησίας Anton LaVey λέει: **«Η θρησκεία μου είναι απλά η φιλοσοφία της *Ayn Rand* με τυπικό και τελετουργία**». Και ακόμα η αντι-εκκλησία αυτή στο

<sup>143</sup> Peter Levenda, Ναζι και αποκρυφισμός, εκδόσεις Κέδρος 2005 πρόλογος 2ης έκδοσης σελ. 18. Ο τονισμός του κειμένου είναι δικός μας.

<sup>144</sup> Βλ. Επίτομος υπό ΛΜΔ. [https://www.imdleio.gr/html/2\\_epitomos\\_parts.htm](https://www.imdleio.gr/html/2_epitomos_parts.htm) Και ολόκληρος: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/31\\_ALL\\_EPITOMOS.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/31_ALL_EPITOMOS.pdf)

site της: «**Ο αντικειμενικισμός (Objectivism), η φιλοσοφία της Ayn Rand, είναι μια αναγνωρισμένη πηγή για μέρος από τη σατανική φιλοσοφία όπως περιγράφεται στη σατανική Βίβλο του Anton LaVey**». Wiki: **Ο Σατάν θεωρείται «ως σύμβολο περιφρόνησης των Αβραμιαίων θρησκειών, τις οποίες οι οπαδοί του LaVey επικρίνουν για την καταστολή των φυσικών (ζωωδών) ενστίκτων της ανθρωπότητας και την ενθάρρυνση του ανορθολογισμού» (τη φροντίδα της ψυχής)! Και: «οι ιδέες του LaVey επηρεάστηκαν έντονα από τις ιδέες και τα συγγράμματα των Friedrich Nietzsche και Ayn Rand».**<sup>145</sup>

Το κίνημα του αντικειμενισμού (objectivism) θεμελιώθηκε από τη ΡώσοΑμερικανοΕβραία φιλόσοφο Ayn Rand. Ο **objectivism** πρεσβεύει τον ολοκληρωτικό εγωισμό ως μοναδικό μέσο επίτευξης της προσωπικής ευτυχίας. Θεωρείται και βάση του **Νεοφιλελευθερισμού...** που εφαρμόζεται τώρα παγκόσμια, από τη Νέα Τάξη.

Βέβαια ο εγωισμός είναι κακία και δεν είναι αρετή, όπως τιτλοφείται στο βιβλίο της Rand «**Η αρετή του εγωισμού» (The Virtue of Selfishness)!**

Έτσι το πνευματικό κατρακύλισμα στη Δύση έφερε μετά τον Προτεσταντισμό την αθεΐα και μάλιστα τη **μαχητική αθεΐα των Ιλλουμινάτι**, που ιδρύθηκαν την 1η Μαΐου του 1776 από τον Adam Weishaupt (1748–1830). Όπως αναφέρεται στην Εγκυκλοπαίδεια «Ελευθέρας Τεκτονικής» (εκδ. Στοάς ΟΜΗΡΟΣ σελ. 677 Αθήναι 1851): **Η αποκρυφιστική αντίληψις των Ιλλουμινάτι του Αδάμ Βαΐσχάουππ ενσωματώθηκε εντός του Ελευθεροτεκτονισμού, στον οποίο εκκληρονόμησε ολόκληρη την εσωτερική της (σατανική) φιλοσοφία.**<sup>146</sup>

Ακριβώς 190 χρόνια μετά τους Ιλλουμινάτι (Φωτισμένους εωσφορικά) έχουμε στις 30 Απριλίου 1966 την ίδρυση της αντι-εκκλησίας του Σατανά. Επομένως **υπάρχουν πλέον οι προϋποθέσεις για να γίνεται κατ' ευθείαν προσκύνηση στον Σατανά** όπως γράφεται στην Αποκάλυψη: **«Και προσκύνησαν το δράκοντα (Σατανά), που έδωσε την εξουσία στο θηρίο (Αντίχριστο)»...** (13:4).

Μάλιστα, όσο περνάει ο καιρός, η **μαγεία**<sup>147</sup> και ο **αποκρυφισμός** κάθε είδους **αυξάνει**, εμπλουτισμένος με στοιχεία από την **Εβραϊκή Καμπάλα**, κατά την οποία η τελείωση δεν επιτυγχάνεται με την τήρηση των **10 εντολών του Μωυσή** αλλά με την "ανάβαση" σε 10 βαθμίδες (χαμερπούς, παγανιστικής και σκοταδιστικής) γνώσης που δηλώνονται από **10 σεφιρότ**<sup>148</sup> (**10 αντι-εντολές!**). Αυτή έδωσε τον **αποκρυφιστικό Σιωνισμό** και συνεχίζει να επηρεάζει την πολιτική, τη διάνοηση, τον κινηματογράφο, τη μουσική<sup>149</sup> κλπ. Όλα αυτά θυμίζουν τη ρήση του π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982): **«Είναι πιο αργά απ' ότι σκεφτόμαστε!...**<sup>150</sup>

**2.06. Οικουμενισμός - Πανθησκεία.** Υπό το γενικά επικρατούν υπερήφανο πνεύμα, η επιστροφή προς την Αλήθεια του Χριστού δεν μπορεί να γίνει από τα σύγχρονα πολυποίκιλα ρεύματα της πλάνης, διότι απαιτείται μετάνοια, που προϋποθέτει ταπείνωση. Έτσι αντί μιας προσχώρησης στην Ορθοδοξία που προϋποθέτει πλήρη αποβολή των αιρετικών φρονημάτων, **προωθείται μια επιφανειακή ένωση όλων των Χριστιανών.** Αυτή όμως δεν θα έχει τη βοήθεια του Θεού, η οποία δίδεται μόνο στην Εκκλησία Του, και όχι μόνο δεν θα μπορεί να

<sup>145</sup> [https://en.wikipedia.org/wiki/LaVeyan\\_Satanism](https://en.wikipedia.org/wiki/LaVeyan_Satanism)

<sup>146</sup> <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/02/metrPeiraiws-Illouminati.pdf>

<sup>147</sup> Σχετικό: <https://www.imdleio.gr/diaf/2006/07-magia.pdf>

<sup>148</sup> Διαβάστε για τα εωσφορικά δόγματα της Καμπάλα από τον Διόδωρο Ράμμο. *Μεταξύ αυτών ότι τα πάντα είναι θεός (πανθεισμός) και ότι καμμιά θρησκεία δεν λέει μόνη της την αλήθεια, όλες πηγάζουν από την Καμπάλα και καταλήγουν σ' αυτήν! (Πανθησκεία). Ο πρώτος άνθρωπος (Adam Kadmon) ήταν ανδρόγυνος και στο Σύμπαν υπάρχουν δύο θεοί: Ο καλός για τους Καμπαλιστές Εωσφόρος και ο κακός Αδωναϊ των Χριστιανών!* [https://www.imdleio.gr/diaf/books/be\\_God\\_without\\_God.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/books/be_God_without_God.pdf)

<sup>149</sup> Δείτε πχ **Αριάνα Γκράντε** - αποκρυφισμός - τρομοκρατία (+βίντεο) και πολύ χρήσιμα συμπεράσματα για τους Χριστιανούς: <https://www.imdleio.gr/diaf/2017/ariana/grande.html>

<sup>150</sup> Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>



αναχαιτίσει την έλευση του Αντιχρίστου αλλά μάλιστα θα την διευκολύνει.

Αναφέρει ο π. Γ. Μεταλληνός: Ο πρώην ( αρχιεπ.) Αμερικής Ιάκωβος, σε συνέντευξή του το 1999: **«Πρώτον με επίκραναν οι πόλεμοι και δεύτερον η σχετική αποτυχία του Οικουμενικού Διαλόγου, ο οποίος απέβλεπε στην ένωση ή την προσέγγιση των Εκκλησιών και κατόπιν γενικότερα όλων των θρησκειών».** Είναι μία έντιμη ομολογία για τις επιδιώξεις της Οικουμενικής Κινήσεως και την διασύνδεσή της με τον Πανθρησκευτικό Διάλογο, αλλά και **τις στοχοθεσίες της Νέας Εποχής, για την επίτευξη της Πανθρησκείας.**

Υπεύθυνη όμως και αντικειμενική κριτική στην Οικουμενική Κίνηση έχει ασκήσει ο **όσιος Ιουστίνος (Πόποβιτς, 1894-1979)**, χαρακτηρίζοντας τον Οικουμενισμό με τον ακόλουθο τρόπο: **«Ο Οικουμενισμός είναι κοινό όνομα διά τους ψευδοχριστιανούς, διά τας ψευδοεκκλησίας της Δυτικής Ευρώπης. Μέσα του ευρίσκεται η καρδιά όλων των ευρωπαϊκών Ουμανισμών με επικεφαλής τον Παπισμόν. Όλοι δε αυτοί οι ψευδοχριστιανισμοί, όλαι αι ψευδοεκκλησίαι, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία αίρεσις παραπλεύρως εις την άλλην αίρεσιν. Το κοινόν ευαγγελικόν όνομά των είναι η παναίρεσις».** Και διερωτάται: **«Ήτο άραγε απαραίτητον η Ορθόδοξος Εκκλησία, αυτό το πανάχραντον Θεανθρώπινον σώμα και οργανισμός του Θεανθρώπου Χριστού, να ταπεινωθή τόσον τερατωδώς, ώστε οι αντιπρόσωποί της θεολόγοι, ακόμη και Ιεράρχαι, να επιζητούν την οργανικήν μετοχήν και συμπερίληψιν εις το ΠΣΕ; Αλλοίμονον, ανήκουστος προδοσία».**<sup>151</sup>

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών (ΠΣΕ) γιορτάζει εφέτος, που γράφεται το παρόν, τα 70 χρόνια του: 1948-2018. Δεν οδηγείται στην Ορθοδοξία, αλλά εκμεταλλεύεται τη συμμετοχή των Ορθοδόξων για να αποκτά κύρος. Οι παπικοί δεν μετέχουν σαν μέλη σ' αυτό, αλλά σαν παρατηρητές. Έχουν πάντα όμως την πρωτιά σε δημόσιες εμφανίσεις. Το ίδιο έγινε με την εκεί επίσκεψη του πάπα Φραγκίσκου στις 21 Ιουνίου 2018.<sup>152</sup>

Ο παπισμός ηγείται και στην **Πανθρησκευτική κίνηση**, επισημότερα μετά τη συνάντηση της Ασίζης, στις 27 Οκτωβρίου 1986. Οι συναντήσεις αυτές στο όνομα της κοσμικής ειρήνης, με τη συμμετοχή μάλιστα παγανιστών, αθέων και μαύρων μάγων Βουντού,<sup>153</sup> είναι υποκριτικές, γιατί **χωρίς Χριστό ειρήνη δεν υπάρχει.** Γι' αυτό δόθηκε το 1986 και η προειδοποίηση της έκρηξης του Τσερνομπίλ (Αψίνθου) στην Ουκρανία. Και πράγματι ακολούθησε η εμφύλια διαμάχη εκεί, με τους παπικούς και τους Ουνίτες να μάχονται τους Ορθοδόξους και αντιστρόφως. Για το βαθύτερο νόημα γράψαμε στο **Γ τεύχος**,<sup>154</sup> για την 3η σάλπιγγα.

Ο πάπας έχοντας διπλή εξουσία, θρησκευτική και πολιτική, είναι "δικέρατος" όπως και ο Ψευδοπροφήτης, για τον οποίο γράφεται ότι **«είχε δύο κέρατα όμοια με Αρνίο».** (13:11). Ο ρόλος του, να μαζεύει υπό την ηγεσία του όλες τις θρησκείες περιοριζόμενος σε υποτυπώδες κήρυγμα γήινου ενδιαφέροντος, μόνο, ταιριάζει επίσης στον ρόλο του Ψευδοπροφήτη, ο οποίος **«κάνει τη γη και όσους κατοικούν σ' αυτήν»** (13:12) ή **«ενοικούν»** κατά τον Ησαΐα δηλ. όλους του γήινου φρονήματος, όπως έχουμε ήδη πει, να **«προσκυνήσουν το θηρίο το πρώτο του οποίου θεραπεύτηκε η θανάσιμη πληγή»** (13:12), δηλ. τον Αντίχριστο και την **αθεϊστική εξουσία η οποία θα επενέλθει για να τον υποδεχθεί.** Ο πάπας, λοιπόν, της Ρώμης είναι ένας τύπος του Ψευδοπροφήτη των εσχάτων ημερών, παραμένοντας κι ο ίδιος ψευδοπροφήτης εφ' όσον καιρό μένει εκτός Ορθοδοξίας. Σαν αρχηγός του κράτους του Βατικανού ο πάπας έκανε και πολέμους για την ενίσχυση και επέκταση του κράτους του. Ένας τέτοιος μακροχρόνιος πόλεμος που άρχισε επί του πάπα Γρηγορίου του Ζ', το 1075, κράτησε 200 χρόνια...<sup>155</sup>

<sup>151</sup> <https://www.imdleio.gr/diaf/files/2012/metapateriki-p.G.Metal.pdf> σελ. 7.

<sup>152</sup> <https://www.oikoumene.org/en/papal-visit>

<sup>153</sup> Φωτογραφίες: <https://www.imdleio.gr/html/assisi.htm>

<sup>154</sup> «Οι 144.000, η Ουράνια σιγή, οι 4 πρώτες Σάλπιγγες»: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>155</sup> Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, σελ. 2: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/nwo-09/orthodoxia-kathol.pdf>

Οι αιρέσεις είναι επομένως η αιτία των πολέμων και των ανωφελών κοινωνικών αναταράξεων που οδηγούν την ανθρωπότητα σε καταστροφές. Η απόκλιση, έστω και μικρή, από την αλήθεια είναι πλάνη ή αίρεση. **Οι υπερβολές και οι ελλείψεις δημιουργούν αιρέσεις** είτε αναφερόμαστε ασεβώς στην Αγία Τριάδα (**Τριαδολογικές αιρέσεις**) όταν δεν δεχόμαστε μία θεία Φύση σε τρία διακριτά Πρόσωπα, είτε αναφερόμαστε κακόδοξα στις δύο φύσεις του ενός προσώπου, του Κυρίου Ιησού Χριστού (**Χριστολογικές αιρέσεις**) για τις οποίες άλλοτε υπερβάλλομε λέγοντας πχ ότι η θεία Φύση απορρόφησε την ανθρωπίνη (Ιουδαίζοντας), ή άλλοτε ότι μεταξύ τους εναντιώνονται (Ελληνίζοντας).<sup>156</sup> **Ιουδαίζουν** πχ οι **Μονοφυσίτες** που θεωρούν ότι η ανθρωπίνη φύση του Κυρίου απορροφήθηκε από τη Θεϊκή. Οι **Προτεστάντες**, πάλι, αφ' ενός **Αρειανίζουν** γιατί διώχνουν μακριά στον Ουρανό το Θεό, όπως ο πάπας, και φτιάχνουν μόνοι τους "Εκκλησίες", ενώ αφ' ετέρου **Ιουδαίζουν** όντας σύγχρονοι εικονομάχοι. Και λέει ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης: **«Αντίχριστοι ας αποκαλούνται οι εικονομάχοι»**.<sup>157</sup>

Η Ορθοδοξία καταπολεμώντας τις δοξασίες των αιρετικών, με την αντιπαραβολή τους προς την αλήθεια του Ευαγγελίου, που αναλοιώτη αυτή μόνο αδιαλείπτως κατέχει, αφήνει τις καρδιές των ανθρώπων καθαρές από ζιζάνια. Συγχρόνως καλλιεργεί σ' αυτές από το φυτώριο των ιερών Γραφών τη λογική τροφή των πιστών της. Και μετά τους Αποστόλους αναδεικνύει μεγάλους αγίους **«τους συγκροτήσαντας την της ψυχής επιστήμην»**<sup>158</sup> με το φωτισμό του Πνεύματος του Αγίου και όχι με τα ψεύτικα φώτα ανθρωπίνων ιδεών. Το μεγαλύτερο αγιοπατερικό συγκρότημα πνευματικών αληθειών είναι αυτό των **επτά (7) Οικουμενικών Συνόδων**.

Οι **επτά Οικουμενικές Σύνοδοι** ονομάζονται από τον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως (+1920) και ως **«οι επτά περίβολοι της Ορθοδοξίας οι δια κανόνων και όρων και διατάξεων περιχαρακώσαντες τας ιεράς αληθείας από των σοφισμάτων των κακοδόξων»**.<sup>159</sup> Είναι δηλ. επτά ζώνες προστασίας και ασφάλειας των πιστών Ορθοδόξων Χριστιανών οι Οικουμενικές Σύνοδοι. Αποτελούν επίσης **την επτάλοφη νοητή πόλη** που ήταν για το Χριστιανικό Ρωμαϊκό κράτος **η πνευματική Ρώμη** δηλ. η αληθινή πρωτεύουσά του.

Η Εκκλησία σαν ψυχή και το Ρωμαϊκό κράτος σαν σώμα συνεργάστηκαν, κατά κανόνα, αρμονικά, όπως αρμονικά συνεργάζονται η ψυχή και το σώμα ενός αληθινού πιστού στις αρετές και τα ιδανικά. Ο π. Ιωάννης Ρωμανίδης λέει και το εξής: **«Το κριτήριο με το οποίο η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έκανε και πράξη την Ορθόδοξη πίστη, και το Συνοδικό (δημοκρατικό) σύστημα (της Εκκλησίας) μέρος της νομοθεσίας και της διοικήσεώς της δεν διέφερε πολύ από την σημερινή νομική υποστήριξη της γνησίας ιατρικής και της προστασίας των πολιτών από κομπογιαννίτες»**.<sup>160</sup> Κι αυτό γιατί η Εκκλησία μέσα από τους προηγηθέντες διωγμούς και την ειρηνική συμπεριφορά των δυσαριθμήτων μαρτύρων της είχε αποδειχθεί αξιόπιστη εκπρόσωπος κάθε αρετής.

Αν η ευσέβεια στηρίζεται στην **επτάλοφη πόλη της αγιότητας**, οι βλασφημίες και η μισανθρωπία των πονηρών ανθρώπων, με κορυφαίους τον Αντίχριστο και τον Ψευδοπροφήτη στηρίζονται σε **επτά (7) όρη της κακίας**, όπως γράφεται στο 17ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το οποίο μερικώς εξετάσαμε εδώ για τη συνάφεια του περιεχομένου του με το 13ο κεφάλαιο. Είδαμε ότι επτακέφαλη είναι η διοίκηση του Αντιχρίστου των εσχάτων ημερών (17:3), αλλά και

<sup>156</sup> Κατά τον άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο. Περισσότερα στις υποσημειώσεις της σελίδας 28 του Α τεύχους.

<sup>157</sup> Επιστολή 332α: «Χριστὸν ἐνύβρισαν, τὴν Θεοτόκον, τοὺς ἁγίους· ὧν γὰρ οἱ σωματικοὶ χαρακτήρες ἀτιμάζονται, αὐτοῖς ἐκείνοις ἢ ὕβρις ἀναπέμπεται τοῖς πρωτοτύποις, καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως Ἀντίχριστοι ῥηθεῖεν οἱ εἰκονομάχοι, ἐπειδὴ λέγει ὁ Θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς, καὶ νῦν πολλοὶ Ἀντίχριστοι»...

<sup>158</sup> Από τα στιχηρά των αίνων της Κυριακής των Πατέρων: «Ὀλην συγκροτήσαντες τὴν τῆς ψυχῆς επιστήμην...»

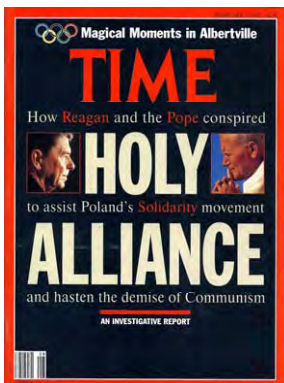
<sup>159</sup> Αγ. Νεκταρίου Ι. Κατήχησις της Ανατ. Ορθοδόξου Εκκλησίας, έκδοση Ρηγοπούλου, σελ. 192.

<sup>160</sup> «Η θρησκεία είναι νευροβιολογική ασθένεια, η δε Ορθοδοξία η θεραπεία της». Διαβάστε το εδώ:

[https://www.imdleio.gr/diaf/2012/img2/Romanides\\_thrisk-nv\\_asth.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/img2/Romanides_thrisk-nv_asth.pdf)

ότι μέσα στο χρόνο επτά (7) είναι τα όρη (του κακού) ή βασιλεία που εδίωξαν και διώκουν τους ανθρώπους του Θεού, με επτά αντίστοιχους θηριώδεις βασιλείς, τύπους του τελικού Θηρίου - Αντίχριστου. Αυτός εμφανίζεται σαν όγδοος (8ος), αλλά είναι από τους επτά (7).

Είδαμε ότι το χρονικά έβδομο όρος του κακού, ή αλλιώς η έβδομη θηριώδης βασιλεία της Αποκάλυψης ή ακόμη και έβδομο κεφάλι (17:9-10) φανερώθηκε ήδη πάνω στη Γη με την μορφή της μαχητικά **αθεϊστικής κομμουνιστικής εξουσίας**. Αυτή όπως προείπε ο Ιωάννης **έμεινε για λίγο**. Στη Ρωσία για 70 περίπου χρόνια, ενώ στην Κίνα συμβιβάσθηκε και δουλεύει πλέον στην Νέα Τάξη του υπερκεφαλαίου των διεθνών Τραπεζιτών. **Το κεφάλι αυτό, της κομμουνιστικής εξουσίας, ως βασιλείας, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι φαίνεται σαν κομμένο προς θάνατο** μετά την αντικατάστασή του από την παγκοσμιοποίηση γύρω στο 1990, την προωθούμενη από τους θεωρούμενους ως Χριστιανούς Αμερικανο-Ευρωπαίους.



Έτσι, ενώ η παγκοσμιοποίηση κινείται από μια ελίτ αποκρυφιστών, νομίζεται ότι ο κομμουνισμός ανετράπη από Χριστιανούς, στους οποίους μάλιστα προστίθεται ο πάπας Ιωάννης Παύλος 2ος, ο οποίος βοήθησε στην ανατροπή κατόπιν «**Ιεράς Συμμαχίας**», όπως την χαρακτήρισε το «TIME», με τον Αμερικανό πρόεδρο Ρήγκαν (Reagan).<sup>161</sup>

**Δίπλα το εξώφυλλο του «TIME», 24 Φεβρουαρίου 1992.**

Και όταν το «**ένα από τα κεφάλια**» του (Θηρίου) που «**ήταν σαν σφαγμένο για θάνατο**» (13:3) αναβιώσει με την επάνοδο του αθεϊστικού κομμουνισμού στην εξουσία, γιατί αυτό προβλέπει και η αγία Ματρώνα της Μόσχας,<sup>162</sup> τότε πολλοί θα νομίσουν ότι νικήθηκαν οι Χριστιανοί και μαζί μ' αυτούς ο ίδιος ο Χριστός, γι' αυτό γράφεται ότι «**προσκύνησαν τον δράκοντα (Σατανά), που έδωσε την εξουσία στο θηρίο (Αντίχριστο), και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο (Αντίχριστο), και ποιος μπορεί να πολεμήσει με αυτόν**»; (Αποκ. 13:4).

Ο ρόλος επομένως των αιρέσεων είναι σημαντικότερος και πάνω στην πλάνη τους θα πατήσει ο Αντίχριστος, κορυφώνοντας τότε την εξαπάτηση του κόσμου εκτός των λίγων εναπομεινάντων αληθινών Χριστιανών. Οι αιρέσεις έχουν ήδη ψυχράνει την αγάπη του ανθρώπου προς τον Θεό, και ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων βρίσκεται στο βαθύ σκοτάδι διαφόρων μορφών αθεΐας από την οποία θα αναδειχθεί ο Αντίχριστος, που ονομάζεται γι' αυτό το λόγο και **Γωγ**<sup>163</sup> (=σκοτάδι), σαν αρχηγός του σκότους. Η αντίχριστη παγκόσμια εξουσία στο τέλος του κόσμου θα περιλαμβάνει δύο είδη ανθρώπων: τους εντελώς σκοτισμένους αθέους του Γωγ, που τιμούν σαν θεούς πολιτικούς ηγέτες (Στάλιν, Μάο,... και τέλος τον Αντίχριστο), και τους δήθεν διαφορετικούς από αυτούς **κακοδόξους**, που γι' αυτό ονομάζονται και **Μαγώγ (=δήθεν μη Γωγ)**. Αυτοί όλοι θα πολεμήσουν την Εκκλησία: «**...θα λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του και θα εξέλθει, για να πλανήσει τα έθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο (κατά της Εκκλησίας), των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας**». (Αποκ. 20:7,8).

Τους δήθεν πιστούς αλλά στην πράξη κακοδόξους μαζεύει ο Ψευδοπροφήτης και τους προσφέρει στον Αντίχριστο: «**Και κάνει (ο Ψευδοπροφήτης) τη γη και όσους κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το θηρίο το πρώτο (Αντίχριστο), του οποίου θεραπεύτηκε η**

<sup>161</sup> Στις 27 Οκτωβρίου 1986 γεννήθηκε Οικονομικά και Θρησκευτικά η Νέα Τάξη. Η απόδειξη είναι στο video: <https://www.imdle.org/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm> Στις 26-4-1986 έγινε και η έκρηξη του Τσερνομπίλ, που αποτελεί την Γ Σάλπιγγα της Αποκάλυψης. Κατά τον Μιχαήλ Γκορμπασώφ, η αναγέννηση στη Ρωσία, και επομένως η πτώση του κομμουνισμού, δεν συνέπεσε απλώς με την έκρηξη του Τσερνομπίλ, αλλά προκλήθηκε από αυτή! <https://www.imdle.org/diaf/2017/papas-trump-putin.html#cher>

<sup>162</sup> Περισσότερα: [https://www.imdle.org/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdle.org/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

<sup>163</sup> Αποκ. 20:8, Ιεζεκιήλ κεφ. 38 & 39, Αμώς 7:1, κλπ



**θανάσιμη πληγή του**». (13:12). Ο Ψευδοπροφήτης θα κάνει "θαύματα" μεγάλα, αλλά με μαγεία, σαν άνθρωπος του διαβόλου και όχι αληθινά με τη βοήθεια του Θεού. Μερικά από αυτά είναι δυνατόν να γίνουν τώρα και με τεχνολογία, όπως η φωτιά που μπορεί να ανάψει με ακτίνες λέιζερ από τον ουρανό, και η εικόνα του Αντιχρίστου που μπορεί να γίνει τρισδιάστατη και να μιλάει επίσης μέσω υπάρχουσας τεχνολογίας.<sup>164</sup> Εξ άλλου ο «μάγος» έχει και την έννοια **πλάνος, απατεώνας, μαγικός** (ετυμ. λεξικό Βασδέκη).

Οι αιρέσεις, μη αντέχοντας στην κριτική του θείου λόγου, προσπαθούν να επιβληθούν διά της κοσμικής εξουσίας, και όταν το καταφέρουν απαιτούν από το λαό αναγκαστική υποταγή. Οι αυτοκρατορίες του κακού εισήγαγαν τη λατρεία των αρχόντων τους κλέβοντας τη δόξα του Θεού και καταπιέζοντας τους υπηκόους τους με άλογη (θηριώδη) δύναμη. Πρώτο τέτοιο άρχοντα διηγείται η Γραφή τον **Βαβυλώνιο βασιλιά Νεβρώδ, «άνθρωπον τύραννο και αυθάδη, εγγονό έχοντα τον Ασσούρ»**.<sup>165</sup> Αντίθετα, ο Χριστός, αν και σαν Θεός είναι απόλυτος άρχων και **«Κύριος των δυνάμεων»**, γεννιέται σαν άνθρωπος στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ και **μας σώζει με δικαιοσύνη** και όχι με βία. Αυτό τονίζει ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης: **«Η υπέρτατη αγάπη της αγαθότητας του Θεού κατέλυσε την εναντίον μας εξουσία του πλήθους των αποστατών, δηλαδή των δαιμόνων, όχι με τη δύναμή Του, που είναι απείρως ισχυρότερη, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα με τη διδασκαλία που μας έχει μυστικώς παραδοθεί»**. (Περί εκκλησιαστικής ιεραρχίας).

Οι Χριστιανοί κατά το πρότυπο του Διδασκάλου τους, οφείλουν διά της υπακοής στις εντολές Του να επιτυγχάνουν την αρετή, **«διότι έτσι γίνονται φανερά τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου: όποιος δεν πράττει (σύμφωνα με) την δικαιοσύνη (του Θεού) δεν είναι εκ του Θεού, καθώς και ο μη αγαπών τον αδελφό του»**. (1η Ιω. 3:10). Ατομικά ο κάθε πιστός έχει υποχρέωση να φροντίζει πνευματικά τον εαυτό του, ενώ η Εκκλησία το κάνει αυτό συλλογικά, σαν ζωντανός οργανισμός των πιστών και σώμα του Χριστού. Γι' αυτό το λόγο, για την ασφάλεια των πιστών, έγιναν οι επτά **(7) Οικουμενικές Σύνοδοι**, στις οποίες ήδη αναφερθήκαμε.

Η πρόνοια του Θεού δίνει ευκαιρίες να αντιληφθούν την πλάνη τους οι αιρετικοί. Στις 11 Ιουλίου, πχ, γίνεται ανάμνηση του θαύματος που έγινε από την **αγία Ευφημία**, όταν, κατά την εποχή του Μαρκιανού και της Πουλχερίας, συντάχθηκαν δύο τόμοι που περιείχαν τον όρο της Συνόδου που έγινε στη Χαλκηδόνα (451 μ.Χ.) και ήταν **ένας των Ορθοδόξων και ένας των Μονοφυσιτών**. Όταν τοποθετήθηκαν στη λάρνακα της αγίας, αυτή επέλεξε τον Ορθόδοξο τόμο τοποθετώντας τον στο στήθος της, ενώ απώθησε τον αιρετικό στα πόδια της. Εν τούτοις οι Μονοφυσίτες παραμένουν αμετανόητοι μέχρι σήμερα. Ο **Ιουδαϊσμός** ενώ είδε πλήθος θαυμάτων του Κυρίου, των Αποστόλων και πολλών άλλων αγίων, παραμένει ακόμη στην άρνηση της αποδοχής του Ιησού Χριστού ως τελείου Θεού και ανθρώπου. Ο **Μωαμεθανισμός** που έλαβε διάφορα στοιχεία από τον Ιουδαϊσμό και τον Χριστιανισμό και τα ανάμιξε με προγενέστερα παγανιστικά, όπως την προσκύνηση της πέτρας της Κάαμπα που λένε ότι έπεσε από τον ουρανό (μετεωρόλιθος), έχει διαχωρισθεί σε **Σουνίτες και Σίιτες** μουσουλμάνους (=πιστούς). Οι Μωαμεθανοί, που λέγονται και Ισμαηλίτες ή Αγαρηνοί ή και Σαρακηνοί,<sup>166</sup>

<sup>164</sup> Όπως αυτή του project **Blue beam** (Γαλάζια ακτίνα). Το 2014 ο πρωθυπουργός τότε Ερντογάν της Τουρκίας και τώρα πρόεδρος χρησιμοποίησε αυτή την τεχνολογία για να κάνει ένα ομοίωμά του 10 ποδών ύψους να μιλάει στο πλήθος! (video) Η NASA έχει ήδη δορυφόρους για παρόμοιο μεγάλο μεγέθους αλλά παραπλανητικό του λαού σκοπό, όπως αποκάλυψαν δύο ερευνητές της που μετά πέθαναν μυστηριωδώς.

<sup>165</sup> Ιω. Χρυσοστόμου στη Γένεση, (PG 53:272). Ο Νεβρώδ είναι επομένως Ασσύριος βασιλεύς, όπως λέει και ο άγιος Κύριλλος σε υπόμνημά του στους 12 προφήτες: **«Γῆν τοῦ Νεβρώδ τὴν τῶν Ἀσσυρίων ὀνομάζει χώραν, ἥτοι τὴν Βαβυλώνα»** (τόμ.1, σ.684). Επ' αυτού εκτίζετο και ο πύργος που θα έφτανε στον ουρανό, 43 ἔτη. (Κεδρηνός). Κατά το Χρονικό του Πασχάλη: **«Νίνον τὸν Νεβρώδ οἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν»**.

<sup>166</sup> Κατά τον άγιο Ιω. τον Δαμασκηνό (Περί αιρέσεων): **«Ἔστι δὲ καὶ ἡ μέχρι τοῦ νῦν κρατοῦσα λαοπλανῆς θρησκεία τῶν Ἰσμαηλιτῶν πρόδρομος οὐσα τοῦ ἀντιχρίστου. Κατάγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσμαὴλ τοῦ ἐκ τῆς Ἄγαρ**

βλέποντας ότι η δική μας πίστη είναι ζωντανή, παρακαλούν την Παναγία και τους αγίους μας και αυτοί τους κάνουν θαύματα. Αλλά λίγοι μεταστρέφονται φανερά στον Χριστιανισμό, λόγω απειλών κατά της ζωής τους και διώξεων. Όταν κάποιος μπορούν, γίνονται κρυπτοΧριστιανοί.

**Η προειδοποίηση του Κυρίου:** «*εάν λοιπόν σας πουν, ιδού στην έρημο βρίσκεται (η σωτηρία σας), μη βγήτε (σε αναζήτηση), ιδού στα ταμεία μην (το) πιστεύσετε*», (Ματθ. 24:26), φαίνεται να ταιριάζει σε δύο μεγάλες πλάνες, που εμφανίστηκαν με τη σειρά που αναφέρονται: α) τον **Μωαμεθανισμό** που ξεκίνησε από την έρημο της Αραβίας και β) τα **συστήματα διαχείρισης του χρήματος** (των «ταμείων», όπως ΔΝΤ, ΕΚΤ, FED κλπ), με τα οποία η σωτηρία επιζητείται από τον **Μαρξισμό - κομμουνισμό,<sup>167</sup> νεοφιλελευθερισμό, σοσιαλισμό κλπ.**

Ο Μωαμεθανισμός, ως αντίχριστος, παρουσιάζεται από τους προφήτες και ως «*άνεμος καύσωνος από την έρημο*», που επρόκειτο να αφανίσει και να ξηράνει την ωφέλιμη στην ψυχή διδασκαλία, όπως όταν αποξηραίνονται οι ζωογόνες στο υλικό πεδίο φλέβες των υδάτων. Γιατί όπου λείπει το «*ύδωρ το ζων*» (Ιω. 4:11) της **Χριστιανικής διδασκαλίας** δεν ευδοκούν τα δένδρα της πνευματικής γνώσης για να αποδώσουν καρπό σωτηρίας.<sup>168</sup>

Ο Θεός των Μωαμεθανών δεν είναι ίδιος με τον Τριαδικό Θεό των Χριστιανών, ούτε υπάρχει σ' αυτούς αληθινή πνευματική ζωή και αληθινός Παράδεισος. Και ο Θεός των Ιουδαίων έχει, για τη σκληρότητα της προΧριστιανικής εποχής, κρυμμένη την υπερβολική αγάπη προς όλους τους ανθρώπους της Γης, ενώ την Τριαδικότητα των προσώπων Του την απεκάλυψε σε ελαχίστους, ώστε να μη μοιάζει με τον Θεό των Χριστιανών. Υπάρχει κάλυμμα στην Παλαιά Διαθήκη λέει και ο απόστολος Παύλος: «*Διότι μέχρι σήμερα το ίδιο κάλυμμα κατά την ανάγνωση της Παλαιάς Διαθήκης μένει, μη ανασυρόμενο, διότι με τον Χριστό καταργείται*». Είναι **κάλυμμα στην καρδιά** αυτών που δεν δέχθηκαν το Χριστό ή δεν διδάχθηκαν σωστά το Ευαγγέλιο:

**«Αλλά έως σήμερα, όταν διαβάζονται τα βιβλία του Μωυσή, κάλυμμα βρίσκεται πάνω στην καρδιά τους. Όταν δε, επιστρέψει (κάποιος) προς τον Κύριο, σηκώνεται το κάλυμμα».** (Β Κορ. 3:14-16). Τότε γίνεται αυτό που ο απόστολος αλλού ονομάζει πνευματική **«περιτομή καρδιάς»** (Ρωμ. 2:29).<sup>169</sup>

Μωαμεθανοί και Ιουδαίοι που τώρα λένε ότι δεν πιστεύουν στον Ιησού Χριστό γιατί δεν μπορούν να καταλάβουν πως είναι συγχρόνως τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός, θα προσκυνήσουν στις έσχατες μέρες τον Αντίχριστο που θα λέει ψευδώς, κάνοντας ψευτοθαύματα, ότι ο ίδιος είναι Θεός.<sup>170</sup>

Οι αιρέσεις, αναδεικνύοντας τοπικούς αντιχρίστους, προετοιμάζουν το έδαφος για την εμφάνιση του τελικού αντιχρίστου. Γιατί αυτός δεν μπορεί να έρθει, όπως λέει ο απόστολος, «*εάν μη έλθη ή άποστασία πρώτον*». (Β Θεσ. 2:3). Γίνεται ήδη μια προεργασία να συμμαζευτούν οι διάφορες θρησκείες με τις Πανθρησκευτικές συναθροίσεις και οργανωθούν υπό ένα θρησκευτικό ηγέτη, τον πάπα της Ρώμης, ενώ παράλληλα προχωράει η ψευτο-ένωση των αυτόκλητων Εκκλησιών μέσω του **Π.Σ.Ε. ή World Council of Churches (WCC)** που

---

τεχθέντος τῷ Ἀβραάμ· διόπερ Ἀγαρηνοὶ καὶ Ἰσμαηλίται προσαγορεύονται. Σαρακηνοὺς δὲ αὐτοὺς καλοῦσιν ὡς ἐκ τῆς Σάρρας κενοὺς διὰ τὸ εἰρῆσθαι ὑπὸ τῆς Ἄγαρ τῷ ἀγγέλῳ· Σάρρα κενὴν με ἀπέλευσεν».

<sup>167</sup> Ο κομμουνισμός ιδιαίτερα θεοποιείται από τους οπαδούς του, ελλείπει πίστης σε άλλο θεό και οι θεωρητικοί του επέχουν θέση αντι-ευαγγελιστού (Μάρξ, Έγκελς κλπ).

<sup>168</sup> Λέει ο άγιος Ιππόλυτος στο περί Συντελείας του κόσμου, από τον Ωσηέ, που αφορά τον τελικό Αντίχριστο αλλά και τον Μωαμεθανισμό: «*τίς γάρ άλλος “άνεμος καύσωνος έκ τῆς έρήμου” άλλ' ἢ ὁ αντίχριστος ὁ μέλλων άφανίσει καὶ άναξηρῆναι τὰς φλέβας τῶν υδάτων καὶ τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ*»; (παρ. 4,9).

<sup>169</sup> «*...περιτομή καρδιάς ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι*»...

<sup>170</sup> «*...ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι εἶς Θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιστεύσαμεν· ταύτην οὖν αὐτῶν τὴν πρόφασιν ὁ Αντίχριστος ἀναιρήσει. Ὅταν γὰρ ἔλθῃ ἐκεῖνος, καὶ οὐδὲν ἐπιτάπτων ὑγιᾶς, ἀλλὰ πάντα παράνομα, ἀπὸ σημείων μόνων ψευδῶν πιστεύηται, ἀπορρήψει τὸ στόμα αὐτοῖς. Εἰ γὰρ τῷ Χριστῷ οὐ πιστεύεις, πολλῶ μάλλον οὐκ ἔχρην τῷ Αντιχρίστῳ πιστεῦσαι*»... Ιω. Χρυσοστόμου στην Β προς Θεσσαλονικεῖς (PG 62:486).

αριθμεί τώρα γύρω στα 350 μέλη-"Εκκλησίες" μεταξύ των οποίων και πολλές Ορθόδοξες (δυστυχώς). Αλλά ο τελικός Ψευδοπροφήτης (που ονομάζεται και 2ο θηρίο) θα κάνει και ψευτοθαύματα για να πειθεί τους τότε ανθρώπους να ακολουθούν τον Αντίχριστο (1ο θηρίο): **«Και παραπλανά αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη, εξαιτίας των θαυματουργικών σημείων που του δόθηκε να κάνει μπροστά στο θηρίο (Αντίχριστο), λέγοντας σ' αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη να κάνουν εικόνα στο θηρίο (Αντίχριστο), ο οποίος είχε την πληγή της μαχαίρας και έζησε».** (13:14). Όταν θα κάνουν εικόνα στον Αντίχριστο, θα δοθεί στον Ψευδοπροφήτη η δυνατότητα, λέει η Αποκάλυψη, προφανώς με τεχνολογία και μαγεία, **να κάνει την εικόνα να μιλήσει** (13:15), ώστε να θεωρηθεί αυτό ένα θαύμα και να προβάλλει την αξίωση της προσκύνησης της εικόνας του Θηρίου-Αντιχρίστου, θεωρουμένου πλέον ως θεού! Και απαιτεί να λάβουν όλοι ένα σημάδι πάνω τους, της μόνιμης επ' αυτούς κυριαρχίας του Αντιχρίστου, **ώστε να μην υπάρχει πλέον γι' αυτούς μετάνοια.**

### 2.07. Το χάραγμα.

**«Και υποχρεώνει όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλούσιους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να δώσουν στον εαυτό τους χάραγμα πάνω στο χέρι τους το δεξί ή πάνω στα μέτωπά τους».** (13:16). Αυτό γίνεται εκβιαστικά: **«Και να μη μπορεί κανείς να αγοράσει ή να πουλήσει παρά μόνο όποιος έχει το χάραγμα, το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του».** **«Έδωσε ο Χριστός στους πιστεύοντες σ' Αυτόν τον τίμιο και ζωοποιό Σταυρό και αυτός (ο Αντίχριστος) θα δώσει ομοίως (στους δικούς του) το σημάδι του»**, λέει ο άγιος Ιππόλυτος.<sup>171</sup>

Όταν ο άνθρωπος κατά διάνοιαν ή και με πράξη, συμβολικά με το μέτωπο ή το χέρι, αποδέχεται τις προτροπές του πονηρού, τότε στην καρδιά του επικαλύπτει τον γραμμένο από το Θεό νόμο της συνειδήσής του και γράφει, ενίοτε και χαράσσει βαθειά το θέλημα του διαβόλου. **Υπάρχει επομένως και χάραγμα πνευματικό, καλό εκ Θεού** στη συνείδηση κάθε ανθρώπου και **κακό από το διάβολο**, σε όσους ενεργούν κατά το θέλημά του (ασεβείς, κακοδόξους ή και αμελείς πιστούς και μη ενδιαφερόμενους για τη σωτηρία τους), για το οποίο ο ιερός Χρυσόστομος λέει:

**«Δεν ακούσατε να λέει ο προφήτης, ή μάλλον ο Θεός διά του προφήτη, ότι ο λαός αυτός με τα χείλη με τιμά η δε καρδιά τους μακριά απέχει από Εμένα; Για να μην λοιπόν συμβεί αυτό και σ' εμάς, εξάλειψε τα γράμματα, μάλλον δε τα χαράγματα, τα οποία ο διάβολος σου εντύπωσε στην ψυχή, και φέρε μου καρδιά απαλλαγμένη βιωτικών θορύβων, για να έχω την άδεια να γράψω όσα θέλω».**<sup>172</sup> Αυτό σημαίνει ότι και πριν το τέλος του κόσμου οι Χριστιανοί οφείλουν να καθαρίζουν την ψυχή τους από τα χαράγματα ή και τις πιο μικρές μελανιές του διαβόλου, για να γίνεται εύχρηστο δοχείο της χάρης του Θεού.

**Υπάρχει και εξωτερικό σφράγισμα του Θεού**, ορατό ή και αόρατο, που λαμβάνουν οι ευσεβείς που λυτούνται για την καταφρόνηση του νόμου του Θεού από τους συνανθρώπους τους και με αυτό ο Θεός τους λυτρώνει από επερχόμενες συμφορές. Και **ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης** αναφέρει δύο παραδείγματα. Το πρώτο αφορά τους κατοίκους των Σοδόμων που είχαν μόνο τον έμφυτο νόμο του Θεού και το δεύτερο τους αμαρτάνοντας Εβραίους που είχαν επί πλέον τον Νόμο του Μωυσή.

Στο α' παράδειγμα οι άγγελοι δεν σημαδεύουν αλλά συνοδεύουν οι ίδιοι τον Λωτ μέχρι να βγει από την περιοχή που επρόκειτο να καταστραφεί, ενώ στο β' οι δίκαιοι αφού

<sup>171</sup> Στο Περὶ Συντελείας του κόσμου, (παρ. 20,10).

<sup>172</sup> «Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μάλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσσι με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ; Ἴν' οὖν τοῦτο μὴ γένηται καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἐξάλειψον τὰ γράμματα, μάλλον δὲ τὰ χαράγματα, ἅπερ ὁ διάβολος ἐνετύπωσε σοῦ τῇ ψυχῇ, καὶ φέρε μοι καρδίαν βιωτικῶν ἀπηλλαγμένην θορύβων, ἵνα μετὰ ἀδείας ἂ βούλομαι ἐγγράψω». Ιω. Χρυσοστόμου στο κατά Ματθαῖον (PG 57:200).



σφραγισθούν αοράτως από αγγέλους αφήνονται μέσα στην πόλη (της Ιερουσαλήμ), αλλά φυλάσσονται αβλαβείς από τον επερχόμενο αφανισμό των πονηρών συμπολιτών τους:

α'. «...Λέγει λοιπόν ο απόστολος (Πέτρος), ότι ο Θεός ελύτρωσε τον Λώτ (ομού με την γυναίκα και τας δύο του θυγατέρας) και δεν κατέκαυσε τον μαζί με τους Σοδομίτας. Διαιτί; επειδή και καθ' εκάστην ελυπείτο και επόνει η καρδιά του από την συναναστροφήν όπου είχε των ανόμων εκείνων και αρσενικοιτών ανθρώπων. Διαιτί και με τους οφθαλμούς του και με τας ακοάς του ο δίκαιος και φιλόξενος άνθρωπος καθ' εκάστην ημέραν εβασάνιζε την δικαίαν ψυχήν του βλέπων και ακούων τα άνομα έργα των Σοδομιτών... . **Όθεν επειδή και δεν αρέσκετο η καρδιά του εις τα παράνομα εργα των συγκατοίκων του, αλλά καθ' εκάστην ελυπείτο και ανεστέναζε δι' αυτά, διά τούτο και ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων».**

β. «Τούτο ηθέλησε να φανερώσει ο Θεός, και διά του προφήτου Ιεζεκιήλ, όταν έμελλε να αφανίση την πόλιν Ιερουσαλήμ. **Επειδή αναγινώσκομεν ότι έδωκε σημείον εις το μέτωπον όλων εκείνων των δικαίων ανθρώπων, όπου ελυπούντο και εστέναζον διά τας παρανομίας όπου εγίνοντο εις την πόλιν ταύτην και δεν συνηρέσκοντο εις αυτάς, και διά του σημείου αυτού τους ηλευθέρωσεν από την αιχμαλωσίαν και τον αφανισμόν της πόλεως εκείνης»:** «Και δόξα Θεου του Ισραήλ ανέβη από των Χερουβίμ... και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδικότα τον ποδήρη... και είπε προς αυτόν δίελθε μέσην την Ιερουσαλήμ και **δος το σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων επί πάσαις ταις ανομίαις ταις γινομέναις εν μέσω αυτής,** και τούτοις (τοις βαστάζουσιν εν ταις χερσί πέλεκυν) είπεν ακούοντός μου: Πορεύεσθε οπίσω αυτού εις την πόλιν και κόπτετε και μη φείδεσθε τοις οφθαλμοίς υμών, και μη ελεήσητε πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νήπια και γυναίκας αποκτείνετε εις εξάλειψιν, **επί δε πάντας, εφ' ους εστί το σημείον, μη εγγίσητε**». (Ιεζ. 9:3-6).<sup>173</sup>

Και συμβουλεύει ο άγιος Νικόδημος: «Τούτο είναι ένα ζωντανόν παράδειγμα, το οποίον πρέπει να ενθυμούνται και να έχουν προ οφθαλμών πάντοτε, όσοι κατοικούν εις πόλεις, ή εις χωρία, ή εις μοναστήρια, ή εις άλλους τόπους. Διαιτί εάν αυτοί φυλάττουν μεν δικαιοσύνην και τας εντολάς του Θεού, δεν συναρέσκονται δε, εις τα κακά και παρανομίας όπου γίνονται εις τας πόλεις εκείνας, ή εις τα χωρία ή εις τα μοναστήρια, αλλά μάλιστα και λυπούνται δι' αυτάς και στεναάζουν, **βέβαια διά την λύπην αυτήν και τους στεναγμούς, έχουν να ελευθερωθούν από την οργήν όπου μέλλει να πέμψει ο Θεός εις τας πόλεις, ή εις τα χωρία, ή εις τα μοναστήρια εκείνα, καθώς ηλευθέρωσε και τον Λώτ από την οργήν όπου έστειλεν εις τα Σόδομα».**

Η ίδια η Αποκάλυψη αναφέρει, στο 7ο κεφάλαιο, τη σφράγιση των μελών της Εκκλησίας που εισήλθαν διά της αληθινής θύρας δηλ. του Χριστού<sup>174</sup> και αυξηθήκαν διά των 12 αποστόλων και των διαδόχων τους, συμβολικά ανερχόμενοι σε 1x12x12x1000=144.000 πιστούς. Το πλήθος τους εκφράζεται από τον παράγοντα 1000 (=10<sup>3</sup>) που σημαίνει και την τήρηση από αυτούς των 10 εντολών και την λόγω αυτής μέθεξη στην άκτιστη χάρη του Τριαδικού Θεού. **Η σφράγιση γίνεται στο μέτωπο: «Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους».** (7:3). Στο μέτωπο σφραγίζονται, επίσης, με το άγιο Χρίσμα αμέσως μετά το άγιο Βάπτισμα οι πιστοί. Αυτό είναι το κατ' εξοχήν σφράγισμα των πιστών, διά του οποίου λαμβάνουν το Άγιον Πνεύμα. **«Χρίσμα λέγεται το Πνεύμα, και είναι σφραγίς»**, λέει ο Μέγας Αθανάσιος και: **«Στους δε Εφεσίους έτσι έλεγε (ο Απόστολος): Μη λυπείτε το Άγιον**

<sup>173</sup> Οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, «Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων».

<sup>174</sup> «Αληθινά σας λέω ότι Εγώ είμαι η θύρα των προβάτων». (Ιω. 10:7).

**Πνεύμα με το οποίο σφραγισθήκατε (φυλασσόμενοι) ως την ημέρα της απολύτρωσης»...**<sup>175</sup> Μόνο οι αληθινά Ορθόδοξοι όμως κρατούν όσα συμβολικά πρεσβεύει ο αριθμός των **144.000**, δηλ. όσα παρέλαβαν από τον Κύριο, τους Αποστόλους και τους διαδόχους τους. Οι αιρετικοί φτιάχνουν, με διδασκαλία προσαρμοσμένη στα μέτρα τους, ψευτο-εκκλησίες αποκομμένες από τη συνέχεια της **ιερής παράδοσης**, διά της οποίας ο Χριστός φθάνει ζωντανά σ' εμάς. Εφ' όσον οι πιστοί συνεχίζουν να **τηρούν τις 10 εντολές**, μη συμμετέχοντας σε ότι κακό συμβαίνει στην κοινωνία αλλά και λυπούμενοι, όπως είπε ο άγιος Νικόδημος, τότε λαμβάνουν μια επί πλέον προστασία, που ενώ ενεργοποιείται από την ίδια σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος<sup>176</sup> που έχουν οι πιστοί, φανερώνεται και σαν ένα **επί πλέον προστατευτικό σφράγισμα** στο κεφ. 7 της Αποκάλυψης.

Σε μεγάλες συμφορές προστατεύονται οπωσδήποτε οι αληθινά πιστοί, που γι' αυτό σφραγίζονται από το Θεό, αν και μπορεί να ξεπεράσουν τις δοκιμασίες και άλλοι γύρω τους που δεν είναι άξιοι, και πχ έτσι μετά τον Γενικό πόλεμο **«θα ζήσει ο λύκος με τ' αρνί»**, κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Οι Προτεστάντες όμως, μόνο με την ομολογία ότι είναι Χριστιανοί, που αυτό δεν αποδεικνύεται από τα έργα τους, κακώς νομίζουν ότι **θα αρπαγούν στον ουρανό (!)** για να γλυτώσουν τις συμφορές.<sup>177</sup>

Στο 20ο κεφάλαιο η Αποκάλυψη αναφέρεται στο δέσιμο του Σατανά για 1000 χρόνια, κατά το οποίο **οι άγιοι μάρτυρες του Χριστού, που «δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του και δεν έλαβαν το χάραγμα πάνω στο μέτωπό τους και πάνω στο χέρι τους»** βασίλευσαν μαζί Του **τα συμβολικά «1000» χρόνια που ο Σατανάς ήταν στην άβυσσο, «για να μην πλανήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια χρόνια»**. Είναι το διάστημα από την 1η Παρουσία του Χριστού μέχρι να έρθει ο Αντίχριστος, λίγο πριν την 2α Παρουσία Του, κατά το οποίο οι αγαπώντες Αυτόν τηρούσαν κι επιμούσαν επίσημα τις 10 εντολές Του. Σύμφωνα μ' αυτά γίνεται προφανές ότι υπάρχει σατανικό σφράγισμα πριν από τον τελικό Αντίχριστο. Και είναι της ίδιας (ολέθριας) ποιότητας με το τελικό:

- **«Δεν προσκύνησαν το θηρίο»:** Οι άγιοι μάρτυρες αρνήθηκαν την προσκύνηση των θεοποιούντων τον εαυτό τους αρχόντων, πχ των Ρωμαίων αυτοκρατόρων Νέρωνος, Διοκλητιανού κλπ και των συγχρόνων Λένιν, Χίτλερ, Στάλιν, Μάο κλπ

- **«Δεν προσκύνησαν την εικόνα του θηρίου»:** Αρνήθηκαν και την προσκύνηση αγαλμάτων των αυτοκρατόρων ή άλλων ψευτοθεών οι άγιοι μάρτυρες.

- **«Δεν έλαβαν το χάραγμα πάνω στο μέτωπό τους και πάνω στο χέρι τους»:** Δεν έγραψε στο νου των μαρτύρων ο πονηρός τα θελήματά του, ούτε με τις πράξεις τους παρέβησαν τις εντολές του Θεού. Ούτε κάποιο αντίχριστο σφράγισμα, με τεχνικό τρόπο, σημειώθηκε επάνω τους. Όλα αυτά επεξηγούν όσα ήδη έχουμε πει για το σφράγισμα.<sup>178</sup>

<sup>175</sup> Από τις «4 επιστολές προς Σεραπίωνα» του Μεγ. Αθανασίου: «Χρίσμα λέγεται τὸ Πνεῦμα, καὶ ἔστι σφραγίς». (PG 26:584). Και: «Τοῖς δὲ Ἐφεσίοις οὕτως ἔλεγε· «Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως». (PG 26:545)

<sup>176</sup> Διότι τι μεγαλύτερο του Αγίου Πνεύματος; Αυτό φανερώνει στο σημειωτή άγγελο ποιος είναι άξιος ιδιαίτερης προστασίας, για να αναγνωρίζεται εύκολα από τους συμμετέχοντες στην προστασία των πιστών αγγέλους.

<sup>177</sup> Το κυρίως κακό έργο τους είναι ότι έχουν βγει έξω από την Εκκλησία που ίδρυσε ο Χριστός και ιδρύουν δικές τους χωρίς αληθινά δόγματα, εμποδίζοντας επομένως τους οπαδούς τους να σωθούν, βλασφημώντας και τους αγίους, τη ζωντανή **«σκηνή του Θεού»** (13:6) και φίλους του Θεού για τους οποίους και ο Δαβίδ λέει **«εμοί, δε, λίαν επιμήθησαν οι φίλοι σου ο Θεός»**. (Ψαλμ. 138:17). Και τις εικόνες του Χριστού και των αγίων καταφρονούν, αγνοώντας ότι διά της εικόνας η τιμή ανεβαίνει προς το πρωτότυπο και με αυτές δείχνεται η οικειότητά μας προς αυτούς, όπως συμβαίνει με τις οικογενειακές φωτογραφίες.

<sup>178</sup> Στο όραμα του αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης σφραγίδα τοποθετούσαν οι δαίμονες ενίοτε και στα χείλη (14). Στο (7) λέει: Έπειτα, είδα μια κοσμοσυρροή, **καθένας από τους οποίους είχε ένα αστέρι στα χείλη** και ήταν τρομερά εξαντλημένοι από τη δίψα, περπατώντας εδώ και εκεί. Μας είδαν και φώναζαν δυνατά: **«Άγιοι Πατέρες, προσευχηθείτε για μας. Μας είναι πολύ δύσκολο, επειδή εμείς οι ίδιοι δεν μπορούμε. Οι Πατέρες και οι Μητέρες μας δεν μας δίδαξαν το Νόμο του Θεού. Ούτε το όνομα του Χριστού δεν έχουμε, και δεν έχουμε λάβει ειρήνη. Απορρίψαμε το Άγιο Πνεύμα και το σημείου το σταυρού»**. Άρχισαν να κλαίνε. [https://www.imdle0.gr/diaf/2007/06-ag\\_I\\_Krostand-auton.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf)

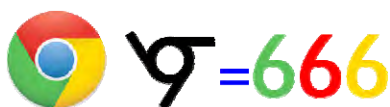
**Το χάραγμα των ημερών μας.** Από πνευματική άποψη το χάραγμα είναι ίδιο, όπως εξηγήσαμε, σε όλες τις εποχές, και στη δική μας. Τώρα ίσως η κακία να χαράσσεται εντονότερα επειδή υπάρχουν αλληλοπροστιθέμενες πονηρές τάσεις. Η υπερβολική διαφθορά από φιλαργυρία, σε κάποιους ενώνεται με ακραία σαρκική εμπάθεια, και το χειρότερο, και με υπερηφάνεια που κρατάει όλη την κακία αμείωτη, ως αμετανόητη.

Το «χάραγμα» πριν να δοθεί στους ανθρώπους άρχισε να δίνεται σε προϊόντα. Τώρα έχει διάφορες μορφές. Όταν ξεκίνησε το **barcode**, το 1973, απετελείτο από ευθείες γραμμές σαν χαρακίες που στην τυποποίηση UPC (Universal Product Code) καθώς και την Ευρωπαϊκή EAN 13, είχε **τρία δάρια οδηγούς** ή μπάρες ασφαλείας, από τα οποία προήλθε και ο λαϊκός χαρακτηρισμός "**σύστημα 666**".

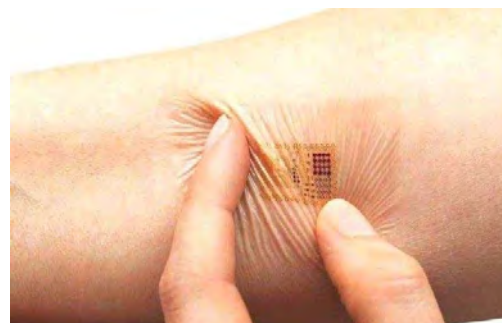


Αμέσως οι άνθρωποι θυμήθηκαν την Αποκάλυψη και το χάραγμα χωρίς το οποίο δεν θα μπορείς να πουλάς και να αγοράζεις. Είναι ενδιαφέρον ότι ο επινοήσας το barcode George J. Laurer, εργαζόταν στην IBM το 1971, και πήρε την εντολή να φτιάξει **«τον καλύτερο κώδικα και το πιο κατάλληλο σύμβολο για την βιομηχανία των τροφίμων»!** Ο ίδιος στο site του, απαντώντας στην ερώτηση (&6, ερ.#1) αν οι προεξέχουσες γραμμές στον κώδικα U.P.C. ταιριάζουν με δάρια, λέει με κεφαλαία: **«Ναι, ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ με τον κωδικό του 6».**

Και αφού πολύ συνοπτικά δίνει τα μέρη (modules) του 6 στον κώδικα, λέει: **«Δεν υπάρχει τίποτα εφάμαρτο σ' αυτό. Ούτε έχει καθόλου να κάνει με το "σημάδι του Θηρίου»** (Αποκ. ΙΓ-18). *Είναι απλά μια σύμπτωση, όπως το γεγονός ότι το όνομα, όνομα πατρός και επώνυμό μου όλα έχουν 6 χαρακτήρες!..*<sup>179</sup> **Το barcode της IBM έγινε το αποδεκτό πρότυπο για την βιομηχανία τροφίμων το Μάιο του 1973 από το UGPCC** (Uniform Grocery Product Code Council).<sup>180</sup>



Παρόλο που ο Laurer μιλάει για σύμπτωση, όμως για τους Χριστιανούς **δεν είναι τυχαία η καθιέρωση του 666** από την επινοήση του γραμμωτού κώδικα (barcode) και μετά. Αυτό υπήρξε η αρχή, πριν το τελικό σφράγισμα, **μιας σειράς διαφημίσεων του 666** από μουσικά συγκροτήματα, αποκρυφιστές, ηθοποιούς, σήματα εταιριών όπως της Google κλπ. Τα τατουάζ, πάνω στο σώμα, με δαιμονικά σήματα όπως το 666, είναι σφράγισμα του τελικού Αντιχρίστου που γίνεται αυτοβούλως, πριν αυτός ο ίδιος το επιβάλλει!



Η τεχνολογική πρόοδος δημιούργησε τις προϋποθέσεις για να αρχίσει και στους ανθρώπους ένα προαιρετικό στην αρχή σημάδεμα με **ηλεκτρονικά microchips**.

<sup>179</sup> Αποθηκ. σελίδα: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/gen/666quest.html> &: [https://www.imdleio.gr/htm/666\\_yp.htm](https://www.imdleio.gr/htm/666_yp.htm)

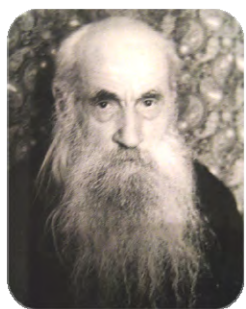
<sup>180</sup> Αποθηκ. σελίδα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/gen/UPC-Bar\\_Codes.htm](https://www.imdleio.gr/diaf/files/gen/UPC-Bar_Codes.htm)



Αυτά προσβάλλουν την ανθρώπινη προσωπικότητα και αξιοπρέπεια ακόμα και όταν είναι τοποθετημένα σε ταυτότητες και διαβατήρια, πολύ περισσότερο όμως όταν τοποθετούνται πάνω στο σώμα, ωθώντας εκβιαστικά τους ανθρώπους να ενταχθούν στο εωσφορικό σύστημα της παγκοσμιοποίησης προκειμένου να μπορούν να αγοράζουν και να πωλούν. **Ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης** δεν ήθελε οι Χριστιανοί να πάρουν ταυτότητα με γραμμωτό κώδικα ή chip, το οποίο έχει ήδη αποφασίσει και η Εκκλησία,<sup>181</sup> και έμεινε σταθερός μέχρι την κοίμησή του στην πεποίθησή του αυτή.<sup>182</sup> **«Με το σφράγισμα αρνείται κανείς. Ακόμη και ταυτότητα»,** λέει σε απομαγνητοφωνημένη ομιλία του<sup>183</sup> ο άγιος γέροντας.



Και ο χαρισματικός γέροντας Αμβρόσιος της Μονής Δαδίου έλεγε:<sup>184</sup> **«Οι πνευματικοί να φροντίσουν ώστε τα πνευματικά παιδιά τους να μην πάρουν την ταυτότητα!»** Και μάλιστα τονίζει ότι **«θα ακούμε τους επισκόπους που δεν θα πάρουν ταυτότητα!... Αυτοί θα είναι η Εκκλησία του Θεού τότε!»** Αλλά προσθέτει: **«Ο Κύριος δεν θα μας αφήσει. Να είστε βέβαιοι και πιστοί!»**



Οι ταυτότητες όταν έχουν τα σύμβολα του Αντιχρίστου υποστηρίζουν την ανάδειξή του. Αλλά και η δυνατότητα αγοραπωλησιών μέσω του ενσωματωμένου σ' αυτές chip είναι της αυτής λειτουργικής φιλοσοφίας με την τελική σφράγιση του Αντιχρίστου. Και επειδή το χρήμα το ελέγχουν οι Εβραίοι μεγαλοτραπεζίτες, ο Ρώσος πρωθιερέας π. **Νικολάι Ραγκόζιν** (1898-1981), **τις νέες ταυτότητες στη Ρωσία τις ονόμαζε Εβραϊκές.** Συμβούλευε για όποια Ρωσική ταυτότητα βγει στα πλαίσια αυτά (της παγκοσμιοποίησης),<sup>185</sup> ότι **«είναι καλύτερα να πεθάνεις από πείνα παρά να την αποδεχθείς!»**... Επίσης έλεγε σε πνευματοπαίδι του: **«τη (νέα) Ρωσική ταυτότητα δεν πρέπει ποτέ να την αποδεχθείς. Διότι αν την αποδεχθείς, θα έχεις ήδη το ένα πόδι στην Κόλαση!»**...<sup>186</sup>



Η γερόντισσα Λαμπρινή από την Άρτα (+2002), σκεύος εκλογής του Κυρίου από την παιδική της ηλικία, είχε πει το 1990: **«Θα σας αναγκάσουν να πάρετε μια κάρτα-ταυτότητα. Θα κάνετε όλες τις συναλλαγές σας με αυτή. Να μην τη πάρετε, είναι του Αντιχρίστου. Όποιος την πάρει αμέσως ξεβαπτίζεται!»**...<sup>187</sup>



Ο π. Ιωάννης Καλαΐδης (+2009) επίσης θεωρούσε ψυχικά επιβλαβείς τις νέες ταυτότητες και προσευχόταν να μην προλάβουν να τις επιβάλλουν: **«Δοξασμένο να είναι το όνομα του Κυρίου, που άκουσε τις προσευχές μας κι έδωσε έλεος. Έτσι θα προηγηθούν (ή παρεμβληθούν) τα γεγονότα της Πόλης (Κωνσταντινούπολης) και θα σταματήσει αυτό το κακό με τις ταυτότητες. Και μάλιστα μαζί με την Ελλάδα θα σωθούν κι άλλα κράτη, που είναι έτοιμα να πάρουν αυτήν την ταυτότητα.»**<sup>188</sup>

Πριν φτάσουμε επομένως στο σφράγισμα του Αντιχρίστου, ήδη στις ημέρες μας, διαφημίζεται ο αριθμός του (666) και σταμπάρονται με αυτόν ή με microchips ακόμα και άνθρωποι, εκτός των προϊόντων. Παράλληλα οι ηλεκτρονικές ταυτότητες ανοίγουν το δρόμο προς τον



<sup>181</sup> Δείτε περισσότερες πληροφορίες και συνδέσμους στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2011/karta\\_pol.htm](https://www.imdleio.gr/diaf/2011/karta_pol.htm)

<sup>182</sup> <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/10/gPaisios-tayt-const.pdf>

<sup>183</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/04\\_Taytotites.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/04_Taytotites.pdf) στη σελ. 7.

<sup>184</sup> Διαβάστε και ακούστε από το βίντεο τον γέροντα: <https://www.imdleio.gr/diaf/2018/g.Ambrosios.html>

<sup>185</sup> Του 2011 ονομαζόταν «Universal Card»! Νεότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin2.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin2.html)

<sup>186</sup> Το 7ο: Χρήμα & ταυτότητες 666 σελ. 11 & 12. [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf)

<sup>187</sup> Κείμενα με βίντεο: <https://www.imdleio.gr/diaf/2016/vid4/gLabrini.html>

<sup>188</sup> «Πατήρ Ιωάννης Καλαΐδης (1925-2009), τόμ. Β, σελ. 159.

ολοκληρωτικό έλεγχο της ανθρωπότητας μέσω μιας παγκόσμιας διοίκησης που θα παραδώσει την εξουσία στον Αντίχριστο.

Να σημειωθεί ότι **επίσημα ήδη υπάρχει η Παγκόσμια Διακυβέρνηση**: Ο πρώτος «μόνιμος» πρόεδρος της Ε.Ε. Herman Van Rompuy (Χέρμαν Βαν Ρομπουί) στην πρώτη επίσημη ομιλία του διακήρυξε ότι **η Παγκόσμια Διακυβέρνηση ξεκίνησε το 2009 με την ομάδα των G20**, και τώρα βαδίζουμε προς το τελικό βήμα, δηλαδή την **Παγκόσμια Κυβέρνηση**.<sup>189</sup> Το 2011 προωθήθηκε στην Ελλάδα η «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση» με την «κάρτα του πολίτη». Με σχετική του ανακοίνωση το **Άγιον Όρος** έλαβε θέση: «**Εξ αφορμής της προσφάτου καταθέσεως στην Βουλή των Ελλήνων του νομοσχεδίου «Για την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση» και την απορρέουσα εκ τούτου μελλοντική έκδοσι της «Κάρτας του Πολίτη», η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους επιθυμεί να επισημάνη τα ακόλουθα: Η «Κάρτα του Πολίτη» ταυτοποιεί την προσωπικότητα του πολίτη και τον μετατρέπει σε ένα αριθμό του συστήματος της ηλεκτρονικής διακυβερνήσεως... καταργώντας ουσιαστικά τις προσωπικές του ελευθερίες... Για όλους τους παραπάνω λόγους η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους εκφράζει την έντονη ανησυχία της... συνιστά δε στους Χριστιανούς να χρησιμοποιούν τα συμβατικά μέσα ταυτοποιήσεώς τους».**<sup>190</sup>

## **2.08. Το χάραγμα του τελικού Αντιχρίστου και τα σχετικά γεγονότα.**

### **Τι λένε οι Πατέρες:**

*Τι είναι και τι περιλαμβάνει το χάραγμα; Είναι «η του ολεθρίου ονόματος εγχάραξις» (άγιος Ανδρέας - Αρέθας). Του «ονόματος του αποστάτου και πλάνου» (Ανδρ.), το οποίο θα προσπαθήσει να τοποθετήσει σε όλους και να τους σφραγίσει. Θα θέσει τη σφραγίδα του ονόματος επί της χειρός αυτών της δεξιάς. Γιατί; «Για να μην τους αφήσει να πράττουν τα καλά (δεξιά) και αγαθά έργα».* (Ανδρ. - Αρέθ.). **Θα τους σφραγίσει και επί των μετώπων**, στο μέρος που βρίσκεται επάνω από τα μάτια τους για να **«εμποιήση σκοτασμόν τοις απατωμένοις»** (Αρέθ.) Δηλαδή, θέλει σ' αυτούς που απατά να φέρει σκοτασμό, όχι μόνο στα μάτια, αλλά και στο νου και **«έτσι να τους διδάξει να περπατούν και να ενεργούν με θάρρος μέσα στην πλάνη και στο σκοτάδι»** (Ανδρ.), και να μην αντέχουν πια την ευσέβεια!

Ο άγιος Ανδρέας σημειώνει για το σφράγισμα με το όνομα του Αντιχρίστου: **«Αλλά δεν θα το δεχθούν αυτό το σφράγισμα, όσοι έχουν σφραγισμένα τα πρόσωπά τους με το θείο φως».** Όσοι, δηλαδή, διατηρούν τη σφραγίδα του Βαπτίσματος και Χρίσματός τους με την τήρηση των εντολών.

Το σφράγισμα του θηρίου, θα προσπαθήσει ο υπασπιστής του να το απλώσει παντού, στις αγορές και στις πωλήσεις **«ώστε εκείνοι που δεν θα δεχθούν το σφράγισμα, καθώς δεν θα έχουν τα αναγκαία για να ζήσουν, να δεχθούν βίαιο θάνατο».** (Ανδρ.) - Τότε, λέει ο άγιος Ιππόλυτος, **θα υπάρχει μεγάλη θλίψη, τέτοια που δεν υπήρξε ποτέ πριν** (Ματθ. 24:21) και θα αποστέλλονται πολλοί σε κάθε πόλη και χωριό για να θανατώνουν τους πιστούς. Και οι Ιουδαίοι γ' αυτή την απώλεια θα ευφραίνονται και οι εθνικοί θα επιχαίρουν, και θα βοηθούν στο διωγμό οι άπιστοι. Οι πιστοί θα διώκονται απ' τη δύση στην ανατολή και άλλοι απ' την ανατολή στο νότο, και θα κρύβονται στα βουνά και στις σπηλιές, αλλά θα τους πολεμά το βδελυρό διάταγμα και θα τους κυνηγά όπου κι αν βρίσκονται...<sup>191</sup>

Ο άγιος Γαβριήλ ο Γεωργιανός, ο Ομολογητής, έλεγε: **«Τώρα είναι οι έσχατες μέρες. Και όπως το έτοιμο φαγητό χρειάζεται λίγη μόνον ώρα για να το ζεστάνεις, έτσι κι αυτές είναι τόσο κοντά. Ο Αντίχριστος είναι σαν ένα νεογέννητο που μεγαλώνει και που μερικοί θα το προσκυνήσουν. Και τι δεν έκανα, αλλά με τίποτα δεν μπορούσα να μάθω το όνομά του...»**

<sup>189</sup> Το λέει ο ίδιος: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/poly09/11/EUpresident.htm> Οι G20 υφίσταντο από το 1999.

<sup>190</sup> ΚΑΡΥΑΙ 22.4/5.5.2011: [https://www.imdleio.gr/diaf/2011/05/I\\_Koin\\_Ag\\_Oros-karta.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2011/05/I_Koin_Ag_Oros-karta.pdf)

<sup>191</sup> Τα αποσπάσματα είναι από το βιβλίο «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 220-221.

...Με τη βοήθεια του Θεού, μου εμφανίστηκε άγγελος Κυρίου και μου ανακοίνωσε: «**Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να λύσει αυτό το μυστήριο. Έλα, Γαβριήλ, να σου γράψω εγώ τ' όνομά του**». Κι έτσι μου το απεκάλυψε. **Όμως αυτό δεν σας αφορά. Για τους ανθρώπους παραμένει ακόμη κρυμμένο**».<sup>192</sup>

Πολύ σημαντικό αυτό που λέει ο άγιος Γαβριήλ για να διευκρινισθεί το εδάφιο (13:18) της Αποκάλυψης: **«Εδώ είναι η σοφία. Όποιος έχει νου ας λογαριάσει από τα ψηφία του τον αριθμό του θηρίου (στην Ελληνική τα γράμματα του αλφαβήτου αντιστοιχούν σε αριθμούς), γιατί είναι αριθμός ανθρώπου (καθότι άνθρωπος θα είναι ο Αντίχριστος)· και ο αριθμός του είναι εξακόσια εξήντα έξι (666)»**. Αν, πριν εμφανισθεί, το όνομα του τελικού Αντιχρίστου δεν μας αφορά, γι' αυτό εξ άλλου δεν το δίνει και ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη, μας αφορά ο αριθμός του, γι' αυτό μας καλεί να λογαριάσουμε τον αριθμό του θηρίου. Προφανώς για να γίνουμε σοφότεροι κατά δύο τρόπους: **α) κοσμικά**, εξασκούμενοι με διάφορα ονόματα, διαδικασία που γίνεται με γήινη σοφία και γνώση και **β) πνευματικά** ώστε να παρατηρούμε το πλησίασμα του Αντιχρίστου από την πληθώρα των συμβόλων του, με το 666 σε διάφορες μορφές, που προηγούνται σαν λάβαρα της εμφανισής του. **Αντιστοιχίες γραμμάτων - αριθμών:**

|          |          |          |          |          |          |          |          |          |          |          |          |           |          |
|----------|----------|----------|----------|----------|----------|----------|----------|----------|----------|----------|----------|-----------|----------|
| <b>A</b> | <b>B</b> | <b>Γ</b> | <b>Δ</b> | <b>E</b> | <b>Z</b> | <b>H</b> | <b>Θ</b> | <b>I</b> | <b>K</b> | <b>Λ</b> | <b>M</b> | <b>N</b>  | <b>Ξ</b> |
| 1        | 2        | 3        | 4        | 5        | 7        | 8        | 9        | 10       | 20       | 30       | 40       | 50        | 60       |
| <b>O</b> | <b>Π</b> | <b>P</b> | <b>Σ</b> | <b>T</b> | <b>Υ</b> | <b>Φ</b> | <b>X</b> | <b>Ψ</b> | <b>Ω</b> | <b>ς</b> | <b>ή</b> | <b>στ</b> |          |
| 70       | 80       | 100      | 200      | 300      | 400      | 500      | 600      | 700      | 800      | 6        |          |           |          |

Ο Ιωάννης μας προσκαλεί επομένως με το παρόν εδάφιο (13:18) σε πνευματική επαγρύπνιση, και ανίχνευση της πορείας του Αντιχρίστου μέχρι την εμφάνισή του, που από τώρα γίνεται ορατή από την εξάπλωση των συμβόλων του και **κυρίως του 666**. Όταν υπάρχει πνευματική επαγρύπνιση τότε οι άνθρωποι παρατηρούν πρώτα την καταφρόνηση των εντολών του Χριστού. Μετά διακρίνουν από την παρουσία των συμβόλων του τελικού Αντιχρίστου, ότι βρίσκονται στα έσχατα. **Η πνευματική σοφία είναι επομένως που έχει σημασία**, διότι αυτή προϋποθέτει την ενσυνείδητη τήρηση όλων των εντολών του Χριστού διά των οποίων ο πιστός διατηρεί τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, και έτσι μπορεί να αντιλαμβάνεται εσωτερικά την ποιότητα των γεγονότων (αν είναι κατά Θεόν ή όχι) και κάθε κίνδυνο.

Αν κάποιος δεν έχει πνευματική ζωή, τότε ακόμα κι αν ένας φίλος του ή συγγενής του τον βοηθήσει πληροφορόντας τον περί του Αντιχρίστου ή των ανθρώπων του, αυτός θα απιστήσει και δεν θα σωθεί, διότι είναι **η χάρη του Θεού που οδηγεί στη σωτηρία. «Όποιος δεν δέχτηκε μέσα του τη βασιλεία του Θεού δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον Αντίχριστο. Με ένα ακατανόητο για τον ίδιο τρόπο, ανεπίγνωστα, θα γίνει σίγουρα οπαδός του»**, όπως είπε ενωρίτερα ο άγιος Ιγνάτιος (σελ.8). Συνεπώς **ο Ιωάννης δεν επικεντρώνεται στην κοσμική σοφία** ώστε με πράξεις να βρούμε ονόματα με το 666, που είναι κάτι απλό κι από μόνο του δεν σώζει, **αλλά στην πνευματική σοφία** η οποία και από μόνη της σώζει. Μας δίνει, όμως, την επί πλέον δυνατότητα να παρατηρούμε μέσω των συμβόλων και κυρίως του αριθμού του Αντιχρίστου (666), που μας αποκαλύπτει, την ανέλιξή του πριν ακόμη ο ίδιος εμφανισθεί. Αντιλαμβανόμαστε έτσι ότι ο Ιωάννης θέλει να μας προφυλάξει σε όλη τη μακρά περίοδο πριν την εμφάνιση του Αντιχρίστου, και ότι, επομένως, **τα σύμβολα και ο αριθμός του «θηρίου» είναι σημαντικότερα από το όνομά του για τους πιστούς!**

*Η αναζήτηση κάποιου ονόματος από τον αριθμό του μπορεί να γίνει μόνο «εν γυμνασίας λόγω» (Ανδρ.) και «γυμνασίας χάριν» (Αρέθ.). και με τον τρόπο αυτό, οι ίδιοι οι Πατέρες επισημαίνουν και αναφέρουν τα ονόματα που διαδίδονταν στην εποχή τους... Γυμνασίας χάριν, λοιπόν, ας τα αναφέρουμε εδώ, γιατί τα αναφέρουν οι Πατέρες, και έχοντας υπ' όψη τις δικές τους επιφυλάξεις. Κύρια ονόματα: **Λαμπέτις** (Ανδρ. - Αρέθ.), **Τειτάν** «από το τείνω» (Ανδρ. -*

<sup>192</sup> Το Ι.1. από το <https://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html> από όπου και όλες οι αναφορές.



Αρέθ.), **Λατείνος** (διά διφθόγγου) (Ανδρ. - Αρέθ. - Ιππόλ.), **Βενέδικτος** «όπερ ἐρμηνεύεται εὐλογημένος»... κλπ.<sup>193</sup>

Οι πιστοί, αφού μάθουν για την πίστη τους, δεν πρέπει να φοβούνται να μαθαίνουν και για τα έσχατα, τον Αντίχριστο και το 666. Ο άγιος Γαβριήλ έλεγε πως **«τον εχθρό πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε οπλισμένοι με γνώση»**. Όταν μια κοπέλα είδε κάπου τυχαία να πουλάνε το βιβλίο με τίτλο **Αντίχριστος - 666**, φοβήθηκε και ούτε που το άγγιξε. Όταν επισκέφτηκε τον γέροντα Γαβριήλ, της είπε:

- **Αδελφή, μήπως έχεις κάποιο βιβλίο για τον Αντίχριστο ή μήπως το έχεις δει κάπου;**
- Γέροντα, είδα ένα τέτοιο στο δρόμο, αλλά φοβήθηκα και το προσπέρασα, απάντησε εκείνη.
- **Τι λες, γυναίκα! Αυτό το βιβλίο να τ' αγοράσεις και να το μοιράσεις όσο μπορείς. Ούτε εσύ καταλαβαίνεις τι καιροί έρχονται!** (1.3.)

Έλεγε ακόμη ο άγιος Γαβριήλ: **«Σε όλα τα προϊόντα θα υπάρχει το νούμερό του. Πρώτα με γραμμές κι ύστερα ολοφάνερα. Αυτές οι γραμμές είναι ήδη το νούμερο του Αντιχρίστου και κρυφά κωδικοποιημένα τα τρία εξάρια (666). Μη φοβάσθε. Να λέτε μια προσευχή, να τα σταυρώνετε και έτσι να τα παίρνετε. Τότε μπορεί να είσαι καβάλα στον πονηρό και να σε πηγαίνει στον ναό! Όμως ό,τι σου προτείνει ο δαίμονας, με λόγια ή με πράξεις, μην το δέχεσαι, όσο καλό κι αν σου φανεί. Γιατί θα πέσεις στην παγίδα του και θα καταστραφείς»**. Επίσης: **«Η αγάπη είναι η μοναδική δύναμη με την οποία ο άνθρωπος θα μπορέσει ν' αντέξει τις παγίδες του Αντιχρίστου. Η μισή κόλαση είναι στη γη. Ο Αντίχριστος στέκεται στην πόρτα και προσπαθεί να μπει. Τώρα η πόρτα είναι ανοιχτή. Τώρα δεν χτυπάει. Στέκεται στην πόρτα και περιμένει πρόσκληση. Να το θυμάσαι: Θα ακολουθήσουν τον Αντίχριστο εκείνοι που έχουν πίστη μόνο με το μυαλό τους. Όμως όποιος πιστεύει με την καρδιά του θα τον υποψιαστεί. Θα τον γνωρίσει. Στις έσχατες μέρες θα κυκλοφορούν οι γυναίκες στους δρόμους γυμνές και δεν θα νοιώθουν ντροπή. Οι Χριστιανές θα είναι ντυμένες σεμνά. Απ' αυτό θα τις αναγνωρίζουν και θα τις διώκουν»**. (1.6.)

Και για τη σφραγίδα του Αντιχρίστου: **«Η σφραγίδα του δεν θα είναι μόνον άορατη. Θα είναι ορατή και θα σφραγίζουν μ' αυτήν τον άνθρωπο στο χέρι και στο μέτωπο. Ήδη ετοιμάζουν το θρόνο του. Θα φακελώσουν όλους τους ανθρώπους και θα τους καταχωρίσουν στις λίστες του. Κανείς δεν θα μπορεί να ζει έξω απ' αυτές»**. Αυτά θα τα ζουν οι πιστοί μέσα στην κοινωνία που προετοιμάζεται να δεχθεί τον Αντίχριστο. Αλλά ο Θεός θα κάνει μεγάλα θαύματα. (Βλ. σελ. 12).

Όταν ανακηρυχθεί παγκόσμιος ηγεμόνας ο Αντίχριστος, ή και νωρίτερα, οι πιστοί που δεν πρέπει να υποταγούν στην εξουσία του και να σφραγισθούν, θα φύγουν από τις πόλεις σε ερημικά μέρη και **«θα κρύβονται στα βουνά και στις σπηλιές»**, όπως είπε ο άγιος Ιππόλυτος. Τότε δεν πρέπει να βλέπουν τηλεόραση, γιατί θα ασκεί μέσω αυτής δαιμονική γοητεία ο Αντίχριστος, αλλά και τον ουρανό λέει ο άγιος Γαβριήλ να μη βλέπουν: **«Τις έσχατες μέρες μην κοιτάζετε τον ουρανό. Γιατί θα γίνουν τέτοια "θαύματα" που θα πλανηθείτε και θα σας καταστρέψουν»!**... (1.2.)<sup>194</sup>

Ο σάρετς (γέροντας) **Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ** (+1950) έλεγε: **«Πριν από καιρό ένα τραπεζάκι χρησιμοποιούταν συνήθως (για μελέτη ιερών βιβλίων) στη γωνιά όπου ήταν οι άγιες εικόνες. Μετά, εντούτοις, ο χώρος θα καταλαμβάνεται από όργανα παραπλάνησης για την εξαπάτηση των ανθρώπων. Πολλοί που έχουν απομακρυνθεί από την Αλήθεια θα λένε: «Χρειάζεται να παρακολουθούμε τα νέα»! Και θα συμβεί, στα νέα ο Αντίχριστος να εμφανισθεί, και θα τον αποδεχτούν»!** (από την τηλεόραση!). Επίσης: **«Το σημάδι του θα είναι**

<sup>193</sup> Από το βιβλίο «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 223.

<sup>194</sup> Οι επιλογές είναι από το: <https://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html>

τέτοιο που θα είναι άμεσα εμφανές αν ένα πρόσωπο το έχει λάβει ή όχι. Οι Χριστιανοί δεν θα μπορούν να αγοράζουν ή να πωλούν οτιδήποτε. Και εξ αιτίας της ανομίας, η Γη θα αρνείται να προσφέρει καρπούς. Αλλά μην απελπίζεσθε. Ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει τα παιδιά Του. Κανείς δεν πρέπει να φοβάται». Ακόμη:

«Θα τιμωρούν τους Χριστιανούς ή θα τους εξορίζουν σε έρημα μέρη. **Μερικοί Εβραίοι που αληθινά έζησαν με τον Νόμο του Μωϋσέως, δεν θα δεχθούν το σημάδι του Αντιχρίστου.** Θα περιμένουν και θα παρατηρήσουν τις πράξεις του. Ξέρουν ότι οι πρόγονοί τους δεν αναγνώρισαν τον Χριστό σαν Μεσσία, αλλά εν προκειμένω, ο Θεός θα φωτίσει τα μάτια τους για να ανοιχτούν και να μη δεχτούν το σημάδι του Αντιχρίστου. Θα αναγνωρίσουν τον Χριστό και θα βασιλεύσουν με τον Χριστό. Αλλά ο ασταθής κόσμος θα ακολουθήσει τον Σατανά»...<sup>195</sup>

Ο γέροντας Αμβρόσιος υπενθυμίζει: **«Λέει ο θείος Παύλος ότι θα έρθει ένας καιρός, και είναι αυτός ο καιρός, τον οποίο διερχόμεθα εμείς, που ο άνθρωπος θα αποστατήσει από την πίστη του στον Θεό και θα στραφεί στην παλαιά δοξασία, στους θεούς του ψεύδους... και θα χάσει ο άνθρωπος την ανθρωπιά του, θα χάσει την αλήθεια, θα χάσει την ειλικρίνεια, την πίστη του. Δεν θα υπάρχει πίστη στους ανθρώπους. Στους χίλιους έναν θα βρίσκεις που θα μιλάει την αλήθεια και οι άλλοι θα τον λένε τρελό».**<sup>196</sup> Η αναλογία ένας στους χίλιους (1/1000) των πιστών προς τους απίστευτους θυμίζει την κατάσταση πριν την καταστροφή των πόλεων των Σοδόμων και Γομόρρων, όπου μόνος ο Λωτ και η οικογένειά του ήταν ευσεβείς και σώθηκαν. Μάλιστα όταν ο Λωτ έφυγε στα όρη καταστράφηκαν οι πόλεις αυτές. Τώρα, επί Αντιχρίστου, πάλι οι πιστοί θα φύγουν από τις πόλεις, και αυτές θα καταστραφούν ή ερειπωθούν. Λέει ακόμη το εξής αποκαλυπτικό ο γ. Αμβρόσιος:

«Ξέρεις που βρίσκεται ο Σατανάς; Μέσα στη λίμνη του πυρός και μέσα στο σκοτάδι. Και θέλει να τραβήξει εκεί μέσα όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό κάνει αυτά τα πράγματα. **Όταν βγει στην επιφάνεια, θα κάνει τη ζημιά για τριάμισι χρόνια, που θα βασιλεύσει, και άλλα είκοσι, που θα γίνεται η προετοιμασία.** Τριάμισι χρόνια θα βασιλεύσει, δικτάτορας παγκόσμιος, και θα ανατρέψει το Σύμπαν, Δεν θ' αφήσει τίποτα όρθιο. Μετά, όμως, ο Κύριος θα τον σαρώσει άπαξ διά παντός, θα τον διαλύσει. (Δηλ. μετά τον τελικό Αντίχριστο ακολουθεί άμεσα η 2α Παρουσία και όχι κάποια 1000ετής βασιλεία στη Γη όπως λένε οι αιρετικοί).

- Ο Θεός δεν μας λυπάται, Γέροντα, για να τα ανατρέψει όλα αυτά;

- Ναι, αλλά δεν σε βλέπω να κάνεις προσευχούλα»!...<sup>197</sup>

Ο γέροντας Νικολάι Ραγκόζιν έλεγε τα εξής αξιοσημείωτα: **«Εξαχρείωση ηθών και έλλειψη ντροπής, ακριβώς όπως πριν τον κατακλυσμό, θα είναι το σημάδι του τέλους. Τον καιρό της ενθρόνισης του Αντιχρίστου όλα θα είναι ηλεκτρονικά. Θα δίνουν αριθμούς σε όλους, θα υπάρχουν πλαστικές κάρτες, δεν θα υπάρχουν καθόλου χρήματα. Ο Θεός σας απαγορεύει να ζείτε ως πολίτες του Αντιχρίστου, στις ημέρες του! Ο Θεός σας απαγορεύει να τον δείτε με τα μάτια σας! Αυτό το επαναλάμβανε συχνά ο πατήρ».** (5) Ειδικά για τον τελικό Αντίχριστο δεν υπάρχει κανένας συμβιβασμός. Ο γ. Νικολάι είπε με άλλα λόγια ότι είχαν πει οι Πατέρες για την απαραίτητη απομάκρυνση των Χριστιανών από τις πόλεις, την οποία η Αποκάλυψη ονομάζει και φυγή της Εκκλησίας στην έρημο, τότε όχι μόνο τροπικά αλλά και τοπικά. Εξ άλλου πως θα μπορούσαν να ζουν ως πολίτες του Αντιχρίστου χωρίς να σφραγισθούν; **Η παραμονή στις πόλεις θα θεωρείται αποδοχή του Αντιχρίστου.** Και γι' αυτό έλεγε ο γ. Νικολάι ότι μετά τις πρώτες μέρες που θα σφραγίζονται όσοι θέλλουν, το σφράγισμα θα επιβάλλεται και διά της βίας! Είπε ότι η σφραγίδα του Αντιχρίστου θα βγάζει

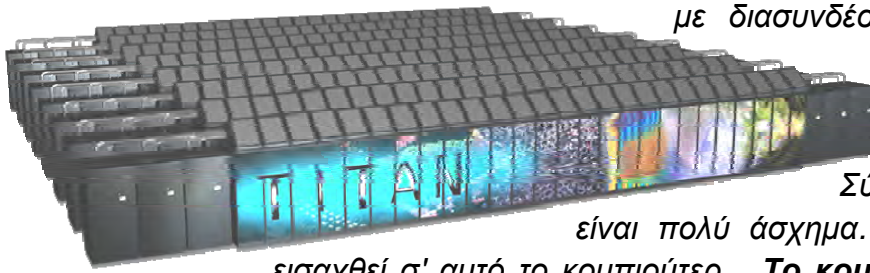
<sup>195</sup> Περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomom\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomom_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>196</sup> Το 35 από την επιλογή: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf) (σελ. βιβλ. 110)

<sup>197</sup> Ομοίως, το 48 από το: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf) (σελ. βιβλ. 170).

**μεγάλη δυσωδία. Πύον και δυσωδία**, αυτό είναι που είπε. ο γέροντας έλεγε ακόμη:

Θα κάνουν μια μηχανή που θα την ονομάσουν «**Θηρίο**». (Ήδη υπάρχει στις Βρυξέλλες, με διασυνδέσεις σ' όλη τη Γη). Σ' αυτή τη μηχανή κάθε τι θα είναι γνωστό...



**Το τελευταίο θαύμα είναι αυτή η μηχανή, «Το Θηρίο»!**

Σύντομα θα ξεκινήσει και τότε θα είναι πολύ άσχημα. Ο καθένας, ο κόσμος όλος θα εισαχθεί σ' αυτό το κομπιούτερ... **Το κομπιούτερ θα ξέρει γενικά όλα τα κρυμμένα πράγματα (επειδή θα παρακολουθεί τα πάντα)**. Ο πατήρ έλεγε ότι στον καιρό των διωγμών (που θ' αρχίσουν πριν να έρθει ο Αντίχριστος) ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων θα εγκαταλείψουν (τον Χριστό) λόγω του φόβου των βασάνων. Θα βάζουν ένα άνθρωπο μπροστά στο «Θηρίο», και το «Θηρίο» θα λέει: **«Μην πιστεύετε αυτόν τον άνθρωπο. Αυτός αρνήθηκε μόνο με τα λόγια ενώ προσεύχεται. Δεν αρνήθηκε με την ψυχή του»!** Τους χρειάζεται να αρνηθείτε με όλη την καρδιά σας, να αποβάλλετε τον Θεό (από μέσα σας). Όμως με το σφράγισμα, θα βεβαιώνεται η άρνηση.

Το όνομα των πρώτων πανίσχυρων για την εποχή τους υπολογιστών ήταν TITAN και με αυτά φτιάχτηκε και το ηλεκτρονικό «**Θηρίο**» των Βρυξελλών. Προσέξτε **e-TITAN=666...** (e όπως e-mail, e-book, e-news, e-payment, e-data κλπ 5+300+10+300+1+50=666).

Ο π. Νικολάι γνωρίζοντας ακριβώς το μέλλον, **ήταν κατά του οικουμενισμού**, αλλά

**έδινε ευλογία να πηγαίνουν οι Χριστιανοί στην εκκλησία μέχρι να αλλάξει το Σύμβολο της Πίστεως (Πιστεύω εις ένα Θεόν...).** Θα πάψουν να απαγγέλουν το (αυθεντικό) «**Πάτερ ημών**», θα αλλάξουν τη σφραγίδα στα πρόσφορα της Θείας Λειτουργίας.

**Στο πρόσφορο για τη θεία κοινωνία θα μπει ένα άστρο και το άστρο θα αντικαταστήσει τον σταυρό!** Θα βγάζουν έξω από το ιερό το αρτοφόριο (ή κιβωτό) με τα Άγια Δώρα. **Δεν θα είναι επιτρεπτό σε μας να πηγαίνομε στην εκκλησία (τότε).** Και θα το πάνε τόσο μακριά, που στο ιερό θα τελούν τις

**ακολουθίες γυναίκες (δεν θα είναι απλές βοηθοί).**

Ήδη χάριν της "ισότητας" των φύλων οι προτεστάντες στη Σουηδία και αλλού προχώρησαν σε αλλαγές...<sup>198</sup> Με την πίεση της εξουσίας και μέσω του Π.Σ.Ε. αυτές μπορούν να περάσουν κάποτε σε όποια Ορθόδοξη Εκκλησία βρεθεί να είναι εκκοσμικευμένη.

Ο γέροντας Νικολάι έλεγε ότι όποιος λάβει την ταυτότητα (πριν το τελικό χάραγμα) θα αποδεχθεί επίσης την τροποποίηση της πίστης. Είπε ακόμη ότι θα έρθει μια καταστροφή (δεν ξέρομε αν εννοούσε στη Ρωσία μόνο) και **ο κλήρος θα διασπασθεί (διχασθεί).**

Αυτό, είπε, θα έχει τεράστια αρνητική επίδραση στον κόσμο, διότι δεν θα ξέρουν ποιον να πιστεύσουν. Ποιος είναι σωστός; Ποιον να ακολουθήσεις; Αυτές είναι οι λέξεις του πατρός: **Ένας διχασμός (σχίσμα;) θα συμβεί. Τώρα όλες οι προσπάθειες του διαβόλου είναι να διαφθείρει τους κληρικούς, ώστε να διαλέξουν τον «λάθος δρόμο».** Αν ο κλήρος διαλέξει τον λάθος δρόμο, το ίδιο θα κάνουν οι άνθρωποι. Δεν υπάρχει ανάγκη για τους δαίμονες να πολεμήσουν τους λαϊκούς, διότι αυτοί θα ακολουθήσουν το παράδειγμα του κλήρου.

<sup>198</sup> Είδηση (24-11-2017): «**Η εκκλησία της Σουηδίας σταματά να βάζει γένος στη λέξη «Θεός»!**... «Γλωσσική ουδετερότητα καθιερώνει η "εκκλησία" της Σουηδίας όσον αφορά στην προσφώνηση του Θεού. Απαγορεύεται πλέον να χρησιμοποιείται ο προσδιορισμός "αυτός" ή "Κύριος"...»! <https://www.imdleio.gr/Synod/02/ep2.html#swed> Στη Γερμανία άλλοι λένε το **πολιτικά ορθό «Πάτερ και Μήτηρ ημών»!!!** <https://www.imdleio.gr/htm/anortho.htm#pol-cor>



Και ο **άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός** έλεγε ότι θάρθει ο καιρός που: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και ασεβέστεροι των όλων»!** Και: **«Οι κληρικοί θα γίνουν σαν τους λαϊκούς, και οι λαϊκοί σαν τα ζώα»!**<sup>199</sup>

Ο π. Νικολάι έδωσε και το εξής σημάδι: **Όσο ο Αντίχριστος δεν έχει ακόμη μεγαλώσει, ο Λένιν θα είναι άταφος! Όταν θα θάβουν τον Λένιν, τότε ο Αντίχριστος θα εμφανισθεί!** Είπε ότι όταν θα εμφανισθεί στην ΤV **«ο Θεός σας απαγορεύει να δείτε τον Αντίχριστο».** Γιατί θα είναι πολύ ελκυστικός, τόσο ώστε ακόμη και οι πιστοί να σκεφθούν για μια στιγμή **τι θαυμάσιος άνθρωπος είναι!** Και τότε θα είναι πολύ αργά. Αν σας άρεσε για μια στιγμή, για ένα δευτερόλεπτο, δεν θα μπορέσετε να απαλλαγείτε απ' αυτόν ποτέ πλέον!

Ο π. Νικολάι είπε, όπως και ο άγιος Κούζα (+1964), ότι θα γίνει **η ψεύδο-«8η Οικουμενική Σύνοδος», η «ακάθαρτη»!** **Υπήρξαν 7 άγιες Οικουμενικές Σύνοδοι, αλλά η 8η θα είναι ακάθαρτη!** Σ' αυτή τη Σύνοδο θα συμμετάσχει πλήθος Ορθοδόξων ιερωμένων, μαζί με τους αιρετικούς. **Ο Αντίχριστος θα εμφανισθεί στη Σύνοδο περιβαλλόμενος από ουράνιο τόξο!** Μετά ένα ψευτο-θαύμα που θα κάνει όλοι θα πέσουν να υποκλιθούν σ' αυτόν. Ο πατήρ Νικολάι μας προειδοποιεί να είμαστε προσεκτικοί, ώστε να μην πηγαίνομε στην τότε υποταγμένη στον Αντίχριστο (αποστάσιδα) Εκκλησία. Έτσι όλες οι αιρέσεις, μαζί με τους εκκοσμικευμένους Ορθοδόξους, καθοδηγούμενες από τον Ψευδο-προφήτη φτάνουν να ενωθούν με τον Αντίχριστο και τους αθέους που αυτός παραπλανά.<sup>200</sup>

**Ο άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης προβλέπει ότι θα κάνουν και οι ευσεβείς Ορθόδοξοι μία Σύνοδο, την οποία αποκαλεί ογδόη,** για να επαναβεβαιώσει την πίστη στα δόγματα των προηγούμενων Οικουμενικών Συνόδων και να διαχωρίσει τις ως τότε αιρέσεις από την Εκκλησία. Προφητεύει σωστά τι θα προηγηθεί τον εικοστό αιώνα: **«Άραγε τι ταραχή θέλει γίνει τότε, από το τέταρτον ως το πέμπτον, ήγουν από τας 7400 (1892) έως τα 7500 (1992) έτη (δηλ. τον 20ό αιώνα). Άραγε ωσάν τι αρπαγή τότε θέλει να γίνει, άραγε τι αρρενομανία και μοιχεία της αιμομιξίας και ακαθαρσίας θέλει γίνει τότε, οπού να συγκαταβαίνουν οι άνθρωποι εις την φθοράν της πορνείας. Τότε θέλει γίνει ταραχή μεγάλη να φιλονικούν ακαταπαύστως και δεν θέλουν εύρει ούτε την αρχή ούτε το τέλος».** Παρά τους πολέμους και τις φιλονικίες κανένα πρόβλημα δεν έλυσαν οι άνθρωποι του 20ού αιώνα. Όταν ειρηνεύσουν κάπως τα πράγματα, προφανώς μετά τον «Γενικό Πόλεμο», θα γίνει η **8η Οικουμενική Σύνοδος των ευσεβών:** **«Ύστερον θα γίνει η 8η Σύνοδος, και αυτή θέλει διαλέξει τους καλούς από τους κακούς, ήγουν την Ορθοδοξίαν. Καθώς διαλέγει ο γεωργός τον σίτον από το άχυρον, και τότε θα ειρηνεύσουν ολίγον καιρόν οι άνθρωποι, και πάλιν (ύστερα) θέλουν να μεταστρέψουν την γνώμην τους εις το πονηρόν, εις την απώλειαν απωλούμενοι. Και να μη γνωρίζουν τι εστί αδελφός και τι εστί αδελφή, και τις εστιν ο πατήρ και τις εστιν η μήτηρ, και να μη γνωρίζουν τι εστί το στέφανον του γάμου, μόνον θα έχουν μίαν απώλειαν και συγκατάβασιν εις την ασωτίαν χειρότεροι από τα Σόδομα και Γόμορρα...».**<sup>201</sup>

**Η Σύνοδος αυτή θα γίνει και υπό ευσεβή εξουσία.** Την ευσεβή τότε πολιτική εξουσία, είδε ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης (1829-1908), να παρίσταται στο όραμά του, το 1901, με ένα χρυσό αυτοκρατορικό στέμμα ακουμπισμένο στην Αγία Τράπεζα, πάνω στο οποίο ήταν γραμμένο με χρυσά γράμματα: **«Για σύντομο διάστημα».** Η συντομία οφείλεται στην

<sup>199</sup> Η 57η (χειρόγρ. Κολυβοπούλου): [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>200</sup> Κατά τον Αγιορείτη άγιο Κούζα της Οδησσού: Στη συνέχεια της Συνόδου, **θα καταργηθούν οι ηθικοί φραγμαί. Ο μοναχισμός θα καταστραφεί ολοσχερώς και οι επίσκοποι θα παντρεύονται. Οι παλαισημερολογίτες θα ακολουθήσουν το νέο ημερολόγιο και θα εισαχθούν στην "Οικουμενική Εκκλησία"...**! Να είστε σε εγρήγορση. Για τον γέροντα Νικολάι Ραγκόζιν: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf)

<sup>201</sup> Διαβάστε από Αγιορείτικο χειρόγραφο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2007/062\\_st\\_Nilus-AX-notes-genetics.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf)  
Επί πλέον από Κυπριακό: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/10\\_Osios\\_Nilos-Efracim.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/10_Osios_Nilos-Efracim.pdf)

αμετανοησία των περισσοτέρων ανθρώπων, όπως λέει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος (9:20), παρά τις καταστροφές του «Γενικού Πολέμου» που θα έχει προηγηθεί.

Μαρτυρείται από τον όσιο Δανιήλ τον εξ Αγαρηνών ότι, το 1764, **είδε τους θρόνους των ιεραρχών που θα μετάσχουν στην 8η Οικουμενική Σύνοδο των ευσεβών στην Κωνσταντινούπολη**. Ο νεομάρτυς Αναστάσιος του εξήγησε ότι είναι ετοιμασμένοι για να καθίσουν πάλι ιεράρχες και να καταπολεμήσουν όλες τις αιρέσεις και τα σχίσματα.<sup>202</sup> Είναι προφανές ότι η Σύνοδος των Ορθοδόξων δεν θα θεωρηθεί Οικουμενική από τους αιρετικούς, γιατί θα καταπολεμήσει τις πλάνες τους. Οι αιρετικοί θα ανακηρύξουν τη δική τους Σύνοδο, για την πληρότητα της εκπροσώπησης σ' αυτή όλων των νομιζόμενων Χριστιανών, σαν "Οικουμενική"... με τις ευλογίες του Αντιχρίστου!

Ο άγιος Νείλος (+1592), όπως και ο άγιος Καλλίνικος, ο θαυματουργός ιεράρχης από την Τσερνίκα της Ρουμανίας (+1867),<sup>203</sup> θεωρούν ότι **το τέλος του κόσμου ξεκινά περί το 7.500 (1992) από Αδάμ**, δηλ. συμπίπτει με την έναρξη της παγκοσμιοποίησης (ή Νέας Τάξης), η οποία περιφρονεί το νόμο του Χριστού στηριζόμενη σε εωσφορικά δόγματα. Επειδή η κακία έχει πληθυνθεί και οι ποιμένες της Εκκλησίας εμποδίζονται από τους νεοταξίτες να μιλάνε ελεύθερα, γι' αυτό πρέπει οι πιστοί να χρησιμοποιούν, όσο είναι διαθέσιμες, τις νέες τεχνολογίες για να γνωρίζουν και μέσω αυτών το Πατερικό πνεύμα, που φανερώνει το πνεύμα της πλάνης. Αυτό το συνιστούσε και **ο άγιος Πορφύριος (+1991)**, ο οποίος επίσης συμβούλευε.

- **Όχι στην Πανθησκεία:** «Μόνο η θρησκεία του Χριστού ενώνει. Και όλοι πρέπει να προσευχόμαστε να έρθουν σε αυτή τη θρησκεία. Έτσι θα γίνει ένωση, όχι με το να πιστεύεις ότι όλοι είμαστε το ίδιο και όλες οι θρησκείες είναι το ίδιο. Δεν είναι το ίδιο»!...

- **Να έχουμε μέσα μας τον Χριστό:** «...Ο άνθρωπος που έχει δώσει την καρδιά του στο Χριστό δεν υποφέρει, όσες δυσκολίες και να συμβούν. Χαίρεται, είναι γεμάτος εσωτερική χαρά. Είναι δραστήριος, προσεκτικός. Δεν κάνει λάθη, ζημιές. Το μυαλό, τα χέρια, τα πόδια, όλα κινούνται από τη χάρη του Θεού. Διότι όταν έχουμε μέσα μας το Χριστό, δεν ζούμε κανονίζοντας εμείς τον εαυτό μας. Ζει εν ημίν (μέσα μας) ο Χριστός, και κανονίζει Αυτός τη ζωή μας».<sup>204</sup>

### Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf) (αυτό το τεύχος)
- Θ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

### Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleio.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

<sup>202</sup> Περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/07\\_OsiosDaniel.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/07_OsiosDaniel.pdf)

<sup>203</sup> Ο άγιος Καλλίνικος το είδε σε όραμα στον ουρανό: 7500 από Αδάμ. Και οι άγιοι Νικόλαος και Γεώργιος του εξήγησαν ότι **το τέλος του ορατού κόσμου θα αρχίσει όταν συμπληρωθούν 7500 χρόνια από Αδάμ**.

<sup>204</sup> Ανθολόγιο Συμβουλών, και: <https://www.imdleio.gr/diaf/2014/01/2014.html>

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

### Ε ν ό τ η τ ε ς :

Σελίς

Τα δύο θηρία, Αντίχριστος & Ψευδοπροφήτης

### 1. Το θηρίο - Αντίχριστος (13:1 - 13:10)

|       |   |    |
|-------|---|----|
| 1.01. | Εισαγωγή και ποια είναι η «θάλασσα»   | 3  |
| 1.02. | Το θηρίο - Αντίχριστος σαν εικόνα στη γη του δράκου - Σατανά                    | 4  |
| 1.03. | Τα κεφάλια του Αντιχρίστου  | 5  |
| 1.04. | Τα 10 κέρατα και οι δέκα εντολές  | 6  |
| 1.05. | Οι θηριώδεις βασιλείες της γης και η αιώνια του Χριστού κατά τον προφήτη Δανιήλ | 10 |
| 1.06. | Το «θηρίο» εξεταζόμενο συνολικά ως διοίκηση (εξουσία) των ασεβών                | 12 |
| 1.07. | Το τρισύνθετο θηρίο   | 14 |
| 1.08. | Ο τόπος ενθρόνισης του Αντιχρίστου  | 15 |
| 1.09. | Το σαν σφαγμένο κεφάλι του θηρίου - Αντιχρίστου (ως προσώπου ή συστήματος)      | 17 |
| 1.10. | Αναλυτικότερα για το «σαν σφαγμένο κεφάλι» ως μία από τις 7 βασιλείες           | 19 |
| 1.11. | Ρωσία και έσχατη Ρώμη, Κομμουνισμός και Ναζισμός                                | 22 |
| 1.12. | Περισσότερες πληροφορίες από άλλες προφητείες                                   | 26 |
| 1.13. | Ο ρόλος των πονηρών πνευμάτων   | 32 |

### 2. Το θηρίο - Ψευδοπροφήτης και το χάραγμα (13:11 - 13:18)

|       |  |    |
|-------|--|----|
| 2.01. | Ψευδοπροφήτης: ο "πνευματικός" ηγέτης που θα υποστηρίζει τον Αντίχριστο! | 34 |
| 2.02. | Τα «Φυσικά» και «μετά τα Φυσικά»   | 35 |
| 2.03. | Αιρέσεις   | 40 |
| 2.04. | Ο Ουμανισμός (ανθρωπισμός) και ο υπερανθρωπισμός                         | 44 |
| 2.05. | Μαγεία και ο αποκρυφισμός  | 46 |
| 2.06. | Οικουμενισμός - Πανθησκεία   | 48 |
| 2.07. | Το χάραγμα   | 54 |
| 2.08. | Το χάραγμα του τελικού Αντιχρίστου και τα σχετικά γεγονότα               | 59 |

συνεχίζεται...

13 / 26 Ιουλίου 2018+  
Σύναξη Αρχαγγέλου Γαβριήλ  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

*www.imdleo.gr*





Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, το «αρνίον» και οι 144.000 στο όρος Σιών. Στο μέσον οι 3 άγγελοι και κάτω η πτώση της Βαβυλώνας.

**«...ψάλατε τω Κυρίω, τω κατοικούντι εν Σιών».** (Ψαλμ. 9:12)

**Θ. Η ωδή των 144.000, τα μηνύματα των 3 αγγέλων, ο θερισμός και τρύγος της γης.**

Νοέμβριος 2018+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

**Και** είδον, και ίδου το άρνιον έστηκός έπι το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα αυτού και το όνομα του πατρός αυτού γεγραμμένον έπι των μετώπων αυτών.

**14-2** και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού ως φωνήν υδάτων πολλών και ως φωνήν βροντής μεγάλης· και ή φωνή ήν ήκουσα, ως κιθαρῳδών κιθαριζόντων εν ταίς κιθάραις αυτών.

**14-3** και άδουσιν ᾠδὴν καινήν ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων· και ουδεις έδύνατο μαθεῖν την ᾠδὴν ει μη αι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ήγορασμένοι από της γῆς.

**14-4** οὗτοι εισιν οι μετὰ γυναικῶν ουκ έμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εισιν. οὗτοι εισιν οι ακολουθοῦντες τῷ άρνίῳ όπου αν υπάγη. οὗτοι ήγοράσθησαν από των ανθρώπων άπαρχή τῷ Θεῷ και τῷ άρνίῳ·

**14-5** και ουχ εύρέθη ψευδος εν τῷ στόματι αυτών· άμωμοι γάρ εισιν.

**14-6** Και είδον άλλον άγγελον πετόμενον εν μεσουρανήματι, έχοντα ευαγγέλιον αιώνιον ευαγγελίσει έπι τους καθημένους έπι της γῆς και έπι πᾶν έθνος και φυλήν και γλῶσσαν και λαόν,

**14-7** λέγων εν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τον Κύριον και δότε αυτῷ δόξαν, ότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού, και προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τον ουρανόν και την γῆν και την θάλασσαν και πηγὰς υδάτων.

**14-8** και άλλος δεύτερος άγγελος ήκολούθησε λέγων· έπεσεν, έπεσε Βαβυλὼν η μεγάλη, η εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής πεπότικε πάντα έθνη.

**14-9** Και άλλος άγγελος τρίτος ήκολούθησεν αυτοίς λέγων εν φωνῇ μεγάλῃ· ει τις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα αυτού, και λαμβάνει το χάραγμα έπι του μετώπου αυτού η έπι την χείρα αυτού,

**Και** είδα, και να! Το Αρνίο να έχει σταθεί πάνω στο όρος Σιών, και μαζί του εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες να έχουν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους.

**14-2** Και άκουσα φωνή από τον ουρανό σαν βοή νερών πολλών και σαν φωνή βροντής μεγάλης, και η φωνή που άκουσα ήταν όπως κιθαριστών που παίζουν με τις κιθάρες τους.

**14-3** Και τραγουδούν ωδή καινούργια μπροστά στο θρόνο και μπροστά στα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα, και στους πρεσβυτέρους. Και κανεις δεν μπορούσε να μάθει την ωδή παρά μόνο οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι αγορασμένοι από τη γη.

**14-4** Αυτοί είναι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, γιατί είναι παρθένοι· αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πηγαίνει. Αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, απαρχή για το Θεό και το Αρνίο,

**14-5** και στο στόμα τους δε βρέθηκε ψέμα· είναι δηλ. άμωμοι.

(Τα μηνύματα των τριών αγγέλων)

**14-6** Και είδα άλλο άγγελο να πετά μεσουράνα, έχοντας ευαγγέλιο αιώνιο, για να ευαγγελίσει όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό,

**14-7** λέγοντας με φωνή μεγάλη. Φοβηθείτε το Θεό και δώστε σ' αυτόν δόξα, γιατί ήρθε η ώρα της κρίσης του, και προσκυνήστε αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και πηγές με νερά.

**14-8** Και άλλος άγγελος, δεύτερος, ακολούθησε λέγοντας. Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, που από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχει ποτίσει όλα τα έθνη.

**14-9** Και άλλος άγγελος, τρίτος, τους ακολούθησε λέγοντας με φωνή μεγάλη. Αν κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του, και λαβαίνει το χάραγμα πάνω στο μέτωπό του ή πάνω στο χέρι του,

**14-10** και αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

**14-11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

**14-12** Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

**14-13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· γράψον, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

**14-10** και αυτός θα πει από το κρασί του θυμού του Θεού που είναι παρασκευασμένο ανέρωτο μέσα στο ποτήρι της οργής του και θα βασανιστεί με φωτιά και θείαφι μπροστά στους ἁγίους ἀγγέλους και μπροστά στο Ἀρνίο.

**14-11** Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνας των αιώνων, και δεν ἔχουν ἀνάπαυση ἡμέρα και νύχτα ὅσοι προσκυνοῦν το θηρίο και την εικόνα του, και αν κάποιος λαβαίνει το χάραγμα του ονόματός του.

**14-12** Εδώ (θα φανεί) η υπομονή των ἁγίων, εκείνων που τηροῦν τις εντολές του Θεού και την πίστη προς τον Ιησού.

**14-13** Και ἀκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Γράψε. Μακάριοι οι νεκροί, που πεθαίνουν από τώρα, (αφού ἔζησαν) αρεστά στον Κύριο. Ναι, λέει το Πνεῦμα, για να αναπαυτοῦν από τους κόπους τους· τα δε ἔργα τους ἀκολουθοῦν μαζί τους.

### **1.01. Η ωδή των «144.000» αμώμων.**

Βλέπει ο Ιωάννης **«το Ἀρνίο να ἔχει σταθεῖ πάνω στο ὄρος Σιών»**. Ἀρνίον ο Ιησοῦς Χριστός, ο οποίος ενώνοντας στο πρόσωπό Του τη Θεία με την ἀνθρώπινη φύση, δηλώνεται ως ἀρνίο ὅταν πρέπει να τονισθεῖ ὅτι ως ἀνθρωπος **«κατέκρινε τὴν ἀμαρτία με τὴ σάρκα Του»** διὰ τῆς ὁποίας παθῶν και σταυρωθεῖς, με δικαιοσύνη<sup>1</sup> και ὄχι με τὴν ἀπεριόριστη δύναμή Του, **«μας ἐλευθέρωσε ἀπὸ το νόμου τῆς ἀμαρτίας και το θανάτου»**. (Ρωμ. 8:2,3).

**«Χωρὶς ἀμφιβολία ομολογεῖται ὅτι Ἀρνίον εἶναι ὁ Χριστός»** λέει και ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας.<sup>2</sup> Ὅταν ὁ Χριστός προβάλλεται ως ἀρνίον τότε εἶναι εὐκόλα ἀντιληπτὸν ὅτι τα σωτήρια για μας πάθη τα υπέμεινε ἡ ἀνθρώπινη φύση Του και ὄχι ἡ θεϊκή. Ἀλλά, ἐπίσης, για να εἶναι φανερό ὅτι ὅσα ἔπραξε ὁ Χριστός σαν ἀνθρωπος ἦταν σε πλήρη συμφωνία με τὸ θέλημα του Πατρός<sup>3</sup> και ἔφεραν στους πιστοὺς και Αυτοῦ τὴν εὐλογία, θεία δύναμη και χάρη, γι' αὐτὸ γράφεται ὅτι οἱ **«εκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες να ἔχουν τὸ ὄνομά του και τὸ ὄνομα του Πατέρα του γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους»**. Κάθε πιστός, και οἱ 144.000, ἔχουν **διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος** συνταφεῖ με τὸ Ἀρνίον - Χριστό<sup>4</sup> και ἔχουν κατόπιν λάβει τὴν εὐλογία του Πατρός, που εἶναι εὐλογία και του Υιοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ τὸ ἀκολουθοῦν **μυστήριον τοῦ Ἁγίου Χρίσματος** για να ἀρχίσουν νέα ζωὴ, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἀμαρτία.

Εδώ, ἐπομένως, ὁ Ιωάννης ἀναφέρεται στα **δύο μυστήρια** διὰ τῶν ὁποίων ὅλοι οἱ πιστοί, και οἱ 144.000, λαμβάνουν τὴ χάρη του Ἁγίου Πνεύματος: Πρῶτα με τὸ **ἅγιο Βάπτισμα** με τὸ ὁποῖο συντασσόμαστε με τὸν παθόντα και ταφέντα Χριστό ως Ἀρνίο και μετὰ με τὸ **ἅγιο Χρίσμα** με τὸ ὁποῖο ἔχοντας συμφιλιωθεῖ ἤδη διὰ του Ἀρνίου με τὸν Υιό, και τὸν ἀποστείλαντα Ἀυτὸν Πατέρα, δεχόμεθα και τὴν εὐλογία του Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπισημαίνεται ἔτσι ὅτι ἄλλη οδὸς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία του Χριστοῦ για σωτηρία

<sup>1</sup> Κατὰ τὸν ἅγιο Διονύσιο, και τὴ σελ. 52 του Η τεύχους. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>2</sup> Οἱ ἀναφορές στον ἅγιο Ἀνδρέα εἶναι ἀπὸ τὸ «Ἡ Ἀποκάλυψις του Ιωάννου» του κ. Γ. Μαυρομάτη, ἐδὼ τὴ σ. 224.

<sup>3</sup> Καθὼς εἶπε ὁ Ιησοῦς: «ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα του πέμψαντος με Πατρός». (Ιω. 5:30).

<sup>4</sup> «...συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω και ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν». (Ρωμ. 6:4)



και αγιασμό δεν υπάρχει, καθώς είναι επιβεβλημένο να υπάρχουν αληθινά και όχι εικονικά Μυστήρια, όπως έχουν οι αιρέσεις. Αποκαλύπτοντας δηλ. το μέλλον ο Ιωάννης, ως μέγας Θεολόγος της Εκκλησίας, προφυλάσσει τις ψυχές των πιστών από τις αιρέσεις. Θα μπορούσε να έχει αναφερθεί συνοπτικά σε ένα όνομα που περικλείει όλη τη χάρη: **το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού** για το οποίο ο Πέτρος είπε ότι **«δεν υπάρχει άλλο όνομα υπό τον ουρανόν που να έχει δοθεί στους ανθρώπους με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε»**. (Πρ. 4:12). Αλλά προγνωρίζοντας την εισαγωγή των αυτοματοποιήσεων σε όλους τους τομείς των σύγχρονων κοινωνιών, ο Ιωάννης εμποδίζει την αυτοματοποίηση και της πνευματικής ζωής από τις διάφορες πλάνες που επαγγέλλονται χάρη στους πιστούς με αυτόματο τρόπο χωρίς προηγούμενη συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Θεό διά των μυστηρίων της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Γιατί **τότε τα πονηρά πνεύματα διατηρούν την εξουσία τους**. Και συμβαίνει ότι και με τους υιούς του Ιουδαίου αρχιερέως Σκευά που επιχειρήσαν εξορκισμούς στο όνομα του Ιησού, αλλά το πονηρό πνεύμα τους επιτέθηκε αφήνοντάς τους γυμνούς και τραυματισμένους και λέγοντάς τους: **«Τον Ιησού γνωρίζω και τον Παύλο τον ξέρω καλά, αλλά εσείς ποιο είστε»**; (Πρ. 9:15).

Διά των μυστηρίων, λοιπόν, οι πιστοί καθαρίζονται, γίνονται μέλη Χριστού και ανήκουν στην Εκκλησία. **«Όρος Σιών λέγεται η αγία Εκκλησία, διά το υψηλόν των δογμάτων αυτής, και ο Ουρανός, το κατοικητήριο των δικαίων ψυχών»** λέει ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος.<sup>5</sup> **«Προσήλθατε σε Σιών όρος και σε πόλη Θεού ζώντος, Ιερουσαλήμ επουράνια, και μυριάδες αγγέλων»** λέει για την Εκκλησία ο απόστολος Παύλος (Εβρ. 12:22). Και ο Δαβίδ μας προσκαλεί: **«ψάλατε στον Κύριο, τον κατοικούντα στη Σιών, αναγγείλατε στα έθνη τα επιτηδεύματα αυτού»**. (Ψαλμ. 9:12). Αλλά ο καιρός να αναγγελθούν στα έθνη τα σωτήρια επιτηδεύματα του Κυρίου ήρθε μετά την Ανάστασή Του, οπότε Σιών είναι πάλι η Εκκλησία.<sup>6</sup> Παρόμοιο είναι και το εξής: **«και εγενήθη εν ειρήνη ο τόπος Αυτού, και το κατοικητήριο Αυτού εν Σιών· εκεί συνέτριψε τα κράτη των τόξων, όπλον και ρομφαίαν και πόλεμον»**. (Ψαλμ. 75:3,4). Δεν υπάρχει τοποθεσία με μόνιμη ειρήνη πάνω στη Γη, ούτε στη θέση Σιών, μόνο η Εκκλησία που είναι το κατοικητήριο του Χριστού, είναι η «Σιών» της διαρκούς ειρήνης. Και **«γνωστικός είναι ο κατοικών στη "Σιών", θεωρώντας με το νου του την ευπρέπεια των θείων»**,<sup>7</sup> λέει ο άγιος Μάξιμος.

Στο 7ο κεφάλαιο ο Ιωάννης είχε επίσης πει για «144.000» αληθινούς δούλους του Θεού που σφραγίζονται πάνω στα μέτωπά τους για να γλυτώσουν από τις επερχόμενες συμφορές, που (σαν αποτέλεσμα των αμαρτιών των ανθρώπων) επρόκειτο να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα.<sup>8</sup> (7:2,3). Σ' αυτούς περιλαμβάνονται και εξ Ιουδαίων Χριστιανοί, όπως είπαμε στο τρίτο (Γ) τεύχος της Αποκάλυψης.

Στο παρόν (14ο) κεφάλαιο, ο Ιωάννης μιλάει για μια μερίδα πιστών που ξεχωρίζουν από τους άλλους γιατί **είναι άμωμοι**. Αριθμούνται και αυτοί σαν «144.000» επειδή προήλθαν από τους Αποστόλους και τους διαδόχους των. **«Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες (144.000) που αναφέρονται στη συνέχεια, ή δείχνουν τη μεγάλη πνευματική καρποφορία, που έφερε το κήρυγμα των αποστόλων, δηλαδή στον καθένα η χάρη έκανε δώδεκα χιλιάδες πιστούς που είναι τέλειος αριθμός (επειδή περιέχει χιλιάδες, εκατοντάδες και δεκάδες Ανδρ. - Αρέθ.) ή σημαίνουν**

<sup>5</sup> «Ερμηνεία εις την ιεράν Αποκάλυψιν», έκδοση Ρηγοπούλου σ.135.

<sup>6</sup> Ο Κύριος, με αφορμή τη θεραπεία της Χαναναίας, είπε τότε στους Αποστόλους: **«Δεν σάλθηκα (από τον Πατέρα Μου) παρά στα πρόβατα τα απολεσθέντα του οίκου Ισραήλ»**. (Ματθ. 15:24). Ενώ μετά την Ανάσταση: **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη»**... (Ματθ. 28:19).

<sup>7</sup> Εκδόσεις Βυζάντιο, τ. 14B, σελ. 194.

<sup>8</sup> Περισσότερα στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

τους παρθένους της Νέας Διαθήκης, που είναι όμως παρθένοι «και κατά τον έσω, και κατά τον έξω άνθρωπον» (Ανδρ.). Διότι στους παλαιούς υπήρχε σπανία η παρθενία, και αναφέρεται σε πάρα πολύ λίγους. Τα μέτωπα όλων αυτών «με το φως του θείου προσώπου σφραγίζονται»<sup>9</sup> (Ανδρ. - Αρέθ.)... (Μαυρομ. σ. 224).

## 1.02. Οι 144.000 σε σχέση με την αρετή τους.

Για να δούμε τους 144.000 βαθύτερα, σε σχέση με την αρετή τους, χρειάζεται να θυμηθούμε, από το Γ τεύχος, ότι: Το 4+40+100, όλο σε χιλιάδες, δηλώνει τους Χριστιανούς, που με τη μελέτη του λόγου του Θεού ο οποίος έχει κέντρο τον ευαγγελισμό της Βασιλείας του Κυρίου Ιησού Χριστού διά των **4 ευαγγελιστών**, και με την υπομονή τους στις κακοπάθειες ή και την εκούσια άσκηση την οποία περνούν **σαν σαρακοστή** (40ή), επιτυγχάνουν την τελεία εφαρμογή των 10 εντολών, δηλαδή **την τελεία αρετή που υποδηλώνεται από το εκατό** (100). Διότι «**ο αριθμός εκατό την τελεία αρετή σημαίνει, καθώς έχει την θεία δεκάδα των εντολών δεκαπλασιασμένη**» λέει ο άγιος Μάξιμος. Σ' αυτή την τελειότητα που υπονοείται από την ηλικία του, των 100 ετών, όταν έφθασε ο Αβραάμ, γίνεται πατέρας του Ισαάκ...<sup>10</sup>

**«Ο αριθμός σαράντα (40) έχει σε πολλά σημεία ληφθεί από την Θεόπνευστο Γραφή σαν να προκαλεί κάκωση. Όπως οι κακοπαθήσαντες στην έρημο Ισραηλίτες 40 χρόνια, και οι ίδιοι που δούλεψαν στην Αίγυπτο για 400 χρόνια. Αλλά και ο κόσμος αυτός στον οποίο την κάκωση υπομένομε συνίσταται από τέσσερα στοιχεία»,** λέει ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής.<sup>11</sup>

Όπως τέσσερεις (4) είναι οι από όλους αντιληπτές διαστάσεις του υλικού κόσμου (3 του χώρου και ο χρόνος) έτσι και **τέσσερεις (4) είναι οι γενικές αρετές** με τις οποίες προσδιοριζόμαστε πνευματικά: **φρόνηση, ανδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη.**

Επειδή δεν βρίσκονται όλοι στο ίδιο πνευματικό επίπεδο όταν υπομένουν πειρασμούς ή κάνουν άσκηση, δεν υποδεικνύεται με τον αυτό αριθμό (40) το ίδιο κατόρθωμα ή ο ίδιος αγώνας. Έτσι πχ οι Ιουδαίοι, τους οποίους νομοθέτησε ο Μωυσής να νηστεύουν σαράντα ημέρες, κατόρθωσαν απλώς την **αποχή από τα πρακτικά αμαρτήματα**, γιατί ήταν πνευματικά νήπιοι. Ο προφήτης Ηλίας όταν νηστεύει σαράντα ημέρες κάνει ανώτερο αγώνα, προφυλάσσοντας το νου του από συγκαταθέσεις, διότι το προφητικό του χάρισμα αυτήν ακριβώς, την αποχή από συγκαταθέσεις, απαιτεί. **Ο Κύριος, τέλος, νηστεύοντας 40 ημέρες, μας δείχνει πως να γίνουμε ανώτεροι με τη δύναμή Του, όχι μόνο από πρακτικά αμαρτήματα και συγκαταθέσεις, αλλά ακόμη και από λεπτές εμπαιθείς φαντασίες.**<sup>12</sup>

Αντιλαμβανόμαστε έτσι ότι το 40.000, ή τέσσερεις μυριάδες όπως αλλιώς αναφέρεται, εκφράζει κατά τον καλύτερο τρόπο όσους έχουν τις **τέσσερεις γενικές απάθειες στην τελειότητά τους**, οι οποίες αποκτώνται διά των τεσσάρων γενικών αρετών:

**«Πρώτη απάθεια είναι η παντελής αποχή από την αμαρτία την πραγματοποιούμενη με έργα, η οποία παρατηρείται στους αρχαρίους. Δεύτερα είναι η παντελής αποβολή των εμπαιθών λογισμών, η οποία βρίσκεται στην ανώτερη (από τους αρχαρίους) τάξη. Τρίτη είναι η περί τα πάθη παντελής ακινησία, που συμβαίνει σε όσους βρίσκονται ακόμη ψηλότερα. Και τέταρτη είναι η παντελής κάθαρση και από αυτή τη λεπτή φαντασία των παθών, που απαντάται μόνο στους τελείους».**<sup>13</sup> Όλα αυτά απαιτούν άσκηση.

<sup>9</sup> Και ο Δαβίδ λέει: «Εσημειώθη πάνω μας το φως του προσώπου Σου Κύριε». (Ψαλμ. 4:7)

<sup>10</sup> «Ὁ δὲ ἑκατὸν ἀριθμὸς τὴν τελείαν ἀρετὴν σημαίνει, ὡς ἔχων δεκαπλουμένην τὴν θείαν δεκάδα τῶν ἐντολῶν· εἰς ἣν φθάσας ὁ Ἀβραάμ πατὴρ γίνεται τοῦ μεγάλου Ἰσαάκ, νεκρὸς κατὰ φύσιν, ζωῆς καὶ χαρᾶς γεννήτωρ κατὰ πνεῦμα γενόμενος». (55η προς Θαλάσσιον)

<sup>11</sup> Περισσότερα στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης, σ. 20: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>12</sup> Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Περισσότερα στο Γ τεύχος της Αποκάλυψης.

<sup>13</sup> Εκ του αγίου Κυρίλλου. Περισσότερα στο Γ τεύχος σελ. 20 & 21.

### 1.03. Αρχηγός η Θεοτόκος των «144.000» παρθένων και αμώμων.

Η Παρθένος και Θεοτόκος Μαρία, η μητέρα του Κυρίου μας, είχε τις 4 γενικές απάθειες και τις 4 γενικές αρετές στον τελειότατο βαθμό, και μάλιστα διότι αγωνίσθηκε γι' αυτό, και όχι επίκτητα, όπως ο Υιός της, σαν Θεός. **«Γιατί, όπως δεν υπήρχε τρόπος να γεννήσει τον Χριστό καλύτερα από ό,τι Τον γέννησε, ούτε να γίνει κατά τρόπο πραγματικότερο μητέρα Του από ό,τι έγινε, αλλά έφθασε στη σχέση της προς Αυτόν στο ακρότατο όριο γνησιότητας, έτσι δεν ήταν δυνατόν να φθάσει και σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής από εκείνο με το οποίο έζησε όλη τη ζωή της»**, λέει ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας (+1392). Και αν η Παρθένος δεν μπορούσε να φθάσει σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής, τότε είναι προφανές ότι και κανείς άλλος δεν έφτασε σ' αυτό το μέτρο. Και αυτό φαίνεται, λέει επίσης ο άγιος Νικόλαος, και από τα λόγια που είπε ο ίδιος ο Κύριος **«όταν σε δημόσια συνάθροιση είπε ότι **“μητέρα μου και αδελφοί μου είναι όσοι ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν”**. Αυτά τα είπε θέλοντας να κοσμήσει όχι τόσο εκείνους, όσο τη μητέρα Του. Γιατί κοσμείται βέβαια η μητέρα, όταν τονίζεται ότι **εκείνα που κάνουν τους ανθρώπους άξιους να ονομάζονται “μητέρα και αδελφοί Του” είναι η φροντίδα για την τήρηση του θείου νόμου**. Πράγματι, το γεγονός ότι την Παρθένο δεν την τίμησε απλώς με το όνομα της μητέρας ούτε την αποκάλεσε μόνο, αλλά την είχε αληθινά μητέρα, φανερώνει καθαρά ότι αυτή είχε ξεπεράσει κάθε κορυφή αγιότητας»**.

Ο ειρμός της Θ' ωδής του κανόνος της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μιλά για την υπέρβαση από Αυτήν των ορίων της ανθρωπίνης φύσεως, λέγοντας στην Παναγία: **«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοί Παρθένε ἄχραντε. Παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωὴ προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καί μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις αἰεί, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου»**. («Σε σένα, Παρθένε άχραντε, νικήθηκαν οι φυσικοί περιορισμοί. Διότι η παρθενία ενώνεται με τη γέννα και ο θάνατος με τη ζωή. Μετά τη γέννα μένεις παρθένος και μετά το θάνατο ζεις, σώζοντας πάντα, Θεοτόκε, τους δικούς σου»). Η Παρθένος από την άμετρη αγάπη της στους ανθρώπους, αντί να αναπαύεται στους Ουρανοὺς αναμένοντας την 2α Παρουσία του Υιού της και την τελική Κρίση, βρίσκεται στη Γη βοηθώντας όσους την επικαλούνται με πίστη. Μαζί της βρίσκεται ο Ιωάννης ο Θεολόγος για τον οποίο ο Χριστός είπε ότι **εάν θέλω θα μείνει (στη Γη) μέχρι να έρθω (κατά την 2α Παρουσία)**.

Λέει για τον συγγραφέα της Αποκάλυψης και ευαγγελιστή Ιωάννη ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: **«Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους και απ' όλους τους φημισμένους άνδρες της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης καλείται **«Παρθένος»**. Διότι φύλαξε παρθενία σώματος, ψυχής, νου και αισθήσεων. Φύλαξε **«την ακριβή παρθενία»**, που είναι **«η προς πάσαν κακίαν ασυνδύαστος γνώμη»**. Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους ονομάζεται **«αγαπημένος»**. Διότι ζούσε ζωή καθαρότητας και αγιασμού και αγαπούσε τον άγιο Θεό με όλη την ψυχή και την καρδιά του. Γι' αυτό και αγαπήθηκε από τον Χριστό περισσότερο απ' όλους. Είναι **«ὁ μαθητῆς ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς»**, **«ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ»** (Ιω. κα' 20). Μόνον αυτός απ' όλους τους Αποστόλους ονομάζεται **«υιός Παρθένου»**, και μάλιστα της μητροπαρθένου και Θεομήτορος, αφού έγινε γι' αυτήν κατά χάριν ό,τι ο Χριστός της είναι κατά φύσιν»<sup>14</sup>.**

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος ονομάσθηκε από τον Κύριο, **«Υιός βροντῆς»<sup>15</sup>**, καθώς και ο αδερφός του Ιάκωβος. Και είναι ο Ιωάννης βροντόφωνος διότι αξιώθηκε να λάβει εκ Θεού και να αποκαλύψει τα υψηλά δόγματα της Ορθοδόξου πίστεως τόσο στο ευαγγέλιό του όσο και στην

<sup>14</sup> Από την 44η ομιλία «Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν καὶ τῷ Χριστῷ ἐξόχως ἠγαπημένον Ἰωάννην τὸν θεολόγον» (ΕΠΕ 11, 4650), εκφωνηθείσα κατά την εορτή της μεταστάσεώς του στις 26 Σεπτεμβρίου. Και τεύχος Στ 13.

<sup>15</sup> «...καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ἔστιν υἱοὶ βροντῆς». (Ματ.3:17).



Αποκάλυψη. Και από τους «144.000» έρχεται ουράνια φωνή **σαν βοή νερών πολλών** που βεβαιώνει ότι αυτοί είναι με το «νερό» της διδασκαλίας<sup>16</sup> της Ορθόδοξης πίστης κατηχημένοι και **με το νερό στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος βαπτισμένοι**. Επί πλέον, για την καθαρότητα της ζωής τους, έλαβαν (κατά τη δύναμή τους) σαν από **φωνής βροντής μεγάλης, δηλ. εκ Θεού**, την κατανόηση των απορρήτων όπως και ο Ιωάννης.

Και επάξια παρίστανται οι 144.000 ως κιθαριστές, δηλ. **σκεύη εύχρηστα**<sup>17</sup> του Θεού, τόσο σε διακονία (που μπορεί να φτάσει μέχρι μαρτύριο),<sup>18</sup> καθώς **αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πηγαίνει** (14:4), όσο και δοξολογία πλουσιότερη νοηματικά αυτής των άλλων πιστών, γιατί είναι πλουσιότερα τα βιώματά τους, και γι' αυτό **«κανείς δεν μπορούσε να μάθει την ωδή παρά μόνο οι 144.000, οι αγορασμένοι από τη γη»**. (14:3).

#### **1.04. Η με την άσκηση επιστροφή προς την παρθενική καθαρότητα.**

Αλλά η άσκηση μπορεί να καθαρίσει τον άνθρωπο και να τον κάνει άμωμο προσεγγίζοντας την αυθεντική κατάσταση της παρθενίας.<sup>19</sup> **«Παρθένος αγνή είναι η Εκκλησία μας»** λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.<sup>20</sup> **«Ψυχές Παρθένες και αγνές παραμένουν εντός Αυτής οι πιστοί. Παρθένες ψυχές, εφ' όσον μετενόησαν και φλέγονται από αγάπη για τον Αρχηγό της Εκκλησίας και εφ' όσον βιώνουν την αγάπη τους με τη Μυστηριακή ζωή και με τα έργα τους»**... Και συνεχίζει: **«Το λεγόμενον, λοιπόν, μετά γυναικών ουκ εμολύνθησαν, εννοεί αφ' ενός μεν την ηθική καθαρότητα των πιστών, αφ' ετέρου δε εκείνους που δεν θα δεχθούν να ενώσουν την πίστη τους στη λύμη αντιχρίστων αιρέσεων. Όπως δε ο παρθένος διά της ενώσεως μετά γυναικός παύει να είναι παρθένος, έτσι και ο πιστός που υποχωρεί στην ένωση της πίστεώς του με αιρέσεις, τύπου Οικουμενισμού για την εποχή μας, παύει να είναι αγνός στρατιώτης της Εκκλησίας»**.

Ο Αιδέσιμος Μπηντ δέχεται την ερμηνεία του Τυχωνίου (προγενέστερου ερμηνευτή), συμφωνώντας με τον π. Χαράλαμπο και καταλήγει έτσι: **«Δεν είπε: δεν υπήρξε ψέμα στο στόμα τους, αλλά «δεν βρέθηκε». Όπως λέει ο Απόστολος: «Και τέτοιοι μερικοί ήσασταν, αλλά πλυθήκατε, αλλά αγιασθήκατε, αλλά δικαιωθήκατε στο όνομα του Κυρίου Ιησού και στο Πνεύμα του Θεού μας»**. (Α Κορ. 6:11).

Το να ακολουθεί κάποιος τον Κύριο **«όπου κι αν πηγαίνει»** δηλ. να κάνει τελεία υπακοή στο θέλημά Του, προϋποθέτει και τελεία αυταπάρνηση στην πρόσκαιρη αυτή ζωή, όπως ο ίδιος είπε: **«Εάν θέλει κάποιος να έρθει πίσω Μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας Με ακολουθήσει»**. (Ματθ. 16:24). **«Κάθε αρετή ονομάζεται σταυρός»** λέει ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος, διότι μας βγάζει από την κοσμική ανάπαυση.<sup>21</sup>

Το **μετά γυναικών ουκ εμολύνθησαν** δείχνει την καθαρότητα των «144.000» όχι απλώς από χονδροειδή σαρκικά αμαρτήματα (πορνείας, μοιχείας κλπ) αλλά, χρησιμοποιώντας σαν εικόνα αυτά, (την καθαρότητα) και από αμαρτήματα της ψυχής (κακών επιθυμιών και θυμού) και

<sup>16</sup> Νερό ζωής είναι η διδασκαλία του Χριστού: «Εγώ στον διψώντα θα δώσω από την πηγή του ύδατος της ζωής δωρεάν». (Αποκ. 21:7). Και: «Το ύδωρ το οποίο θα δώσω Εγώ σ' αυτόν (που το ζητά), θα γίνει μέσα του πηγή ύδατος που αναβλύζει δίνοντας αιώνια ζωή». (Ιω.4:14).

<sup>17</sup> «...ἐὰν οὖν τις ἐκκαθήρη ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον». (Β Τιμ. 2:21).

<sup>18</sup> Όπως στον πρωτομάρτυρα και αρχιδιάκονο Στέφανο.

<sup>19</sup> Ο μητροπ. Μόρφου Νεόφυτος μιλάει (σε βίντεο) με ένα παράδειγμα, όπου η γιαγιά του εμφανίσθηκε στην αδερφή της και της είπε ότι ο Θεός την κατέταξε με τις παρθένες αν και είχε 4 παιδιά! Γιατί μετά που χήρεψε, ενώ ήταν νέα γυναίκα, κράτησε μέχρι τέλος της ζωής της, όχι μόνο το σώμα αλλά και τον νου καθαρό από εμπαιθείς λογισμούς: <https://www.imdleio.gr/diaf/2018/morfou-parthenia.html>

<sup>20</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», από τις σελ. 132 - 134, στο «Η δόξα των Μαρτύρων». Αναφέρεται στο «ηρμოსάμην γαρ υμάς ενί ανδρί, παρθένον αγνήν (την ψυχή σας) παραστήσαι τω Χριστώ». (Β Κορ. 11:2).

<sup>21</sup> «Κάθε αρετή που γίνεται με ανάπαυση (κοσμική) είναι μεμπτή, διότι ο άγιος Μάρκος ο (ασκητής) μοναχός λέγει: **πάσα αρετή ονομάζεται σταυρός όταν εκτελείται κατά την εντολή του Αγίου Πνεύματος**». Ψύγματα χρυσού σ.16

της διανοίας (κακών λογισμών) ώστε να φτάσουν στην αληθινή αγάπη του Θεού που είναι το: **«να αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλη τη διάνοιά σου και με όλη την ισχύ σου»**. (Ματ. 12:30). Αυτοί που τα κατορθώνουν αυτά με τελειότητα, όπως και το **«αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν»** είναι «η απαρχή» των πιστευόντων στον Χριστό. Αυτοί νίκησαν στον νοητό πόλεμο, δηλ. κράτησαν το νου τους καθαρό από συγκαταθέσεις σε κάθε είδος αμαρτίας.

**«Το προφητικό χάρισμα την αποχή των συγκαταθέσεων νομοθετεί»**, λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, δηλ. απαιτεί υπέρβαση του δοσμένου από τον Μωυσή νόμου με την πρόσθετη απαίτηση της αποχής από συγκαταθέσεις.<sup>22</sup> Η Θεοτόκος ξεπέρασε και αυτή την τάξη απέχοντας και από κάθε νοερό συνδυασμό.

**«Οι άγιοι Πατέρες είπαν για τον νοητό πόλεμο ότι το πρώτο στάδιο είναι η προσβολή του λογισμού, κατόπιν ο συνδυασμός, μετά η συγκατάθεση, ύστερα η αιχμαλωσία και τέλος το πάθος»**, λέει ο ασκητής άγιος Νείλος Σόρσκυ (1433-1508).<sup>23</sup>

Ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης εξηγεί ότι η προσβολή είναι μία ενθύμηση (ή υπόδειξη) την οποία κάνει ο εχθρός λέγοντας «κάνε αυτό ή εκείνο», όπως ακριβώς εμφανίσθηκε στον Κύριο και τον προέτρεπε **«πες να γίνουν οι λίθοι αυτοί άρτοι»**. Η προσβολή είναι χωρίς αμαρτία επειδή δεν προέρχεται από εμάς. Και διότι είναι αδύνατον να μη μας έλθει προσβολή υπό του εχθρού, όπως λέει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

**1.05. Τίμιος Πρόδρομος και προφήτης Ηλίας.** Την αυστηρότερη ασκητική και παρθενική πολιτεία και τα πλουσιότερα χαρίσματα από τους ανθρώπους της Παλαιάς Διαθήκης είχε ο Τίμιος Πρόδρομος και Βαπτιστής του Κυρίου, Ιωάννης. **«Άμην λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ»**. Και ο ιερός Χρυσόστομος εξηγεί: **«Αυτό που λέει, ο Χριστός, είναι το εξής: Δεν έτεκε γυναίκα μεγαλύτερο από αυτόν (στην αρετή). Και είναι αρκετή η απόφαση (του Κυρίου). Αν όμως θέλεις και εκ των πραγμάτων να το μάθεις, σκέψου το φαγητό του, τη διαγωγή του, το υψηλό (ουράνιο) της γνώμης του. Διότι έτσι ζούσε, σαν να ήταν Ουράνιος, και από τις ανάγκες της φύσης μας ανώτερος έγινε. Μια άγνωστη (για την παλιά εποχή) οδὸ διήλθε, με ὕμνους και ευχές ὄλον τον χρόνο του περνώντας, και με ἄνθρωπο μεν ουδένα, με μόνο δε τον Θεὸ μιλούσε διηλεκτῶς»**.<sup>24</sup>

Και για να μην υπάρξει παρανόηση, αντιδιαστέλλει τον Εαυτό του ο Κύριος από τους άλλους που γεννήθηκαν από γυναίκα, όπως ερμηνεύει ο Χρυσόστομος: **«και το να πει ότι δεν έχει εγερθεί μεγαλύτερος από όσους γεννήθηκαν από γυναίκα για τον Ιωάννη, το είπε αντιδιαστέλλοντας τον Εαυτό Του από τον Ιωάννη, και έτσι αυτο-εξαιρώντας Τον. Διότι αν και είχε, ο Ιησούς, γεννηθεί από γυναίκα αλλά όχι έτσι όπως ο Ιωάννης. Διότι δεν ήταν ένας συνηθισμένος ἄνθρωπος, ούτε ὅμοια με (κάθε ἄλλο) ἄνθρωπο γεννήθηκε, αλλά με ξένο τόκο και παράδοξο»**.<sup>25</sup>

Και πράγματι την πρωτοβουλία της γέννησής Του είχε ο ίδιος ο Κύριος, ως Θεός, και όχι η ανθρώπινη φύση μας, που



<sup>22</sup> «Ο δε Ηλίας, ο οποίος έφερε (επάνω του) τον τύπο του προφητικού χαρίσματος, καθώς υπερέβη τα νομικά παραγγέλματα, νηστεύει 40 ημέρες, επισημαίνοντας ότι το προφητικό χάρισμα την αποχή των συγκαταθέσεων νομοθετεί». (Ερωτήσεις διάφορες)

<sup>23</sup> Δείτε Δ τεύχος σελ. 65. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf) Οσίου Νείλου Σόρσκι «Περί νοεράς εργασίας», έκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη 1992, σελ. 29. [www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski\\_logismoι.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski_logismoι.pdf)

<sup>24</sup> Ομιλίες στο κατά Ματθαίον ευαγγέλιον (PG 57:421).

<sup>25</sup> «Καὶ τὸ εἰπεῖν δὲ, Οὐκ ἐγγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου, ἀντιδιαστέλλοντος ἦν ἑαυτῷ τὸν Ἰωάννην, καὶ οὕτως ἑαυτὸν ὑπεξαιροῦντος. Εἰ γὰρ καὶ γεννητὸς γυναικὸς ἦν αὐτὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς Ἰωάννης· οὐ γὰρ ψιλὸς ἄνθρωπος ἦν, οὐδὲ ὁμοίως ἄνθρωπῳ ἐτέχθη, ἀλλὰ ξένον τινὰ τόκον καὶ παράδοξον». (PG 57:422).

παρομοιάζεται σε σχέση μ' Αυτόν με γυναίκα, όπως και η Εκκλησία. Ο Τίμιος Πρόδρομος, ο οποίος κοπίασε περισσότερο από όλους στην άσκηση και τέλος μαρτύρησε ελέγχοντας τον Ηρώδη, είναι μαζί με την Θεοτόκο οι εγγύτερα προς τον Κύριο πρεσβεύοντες υπέρ ημών, όπως τους παριστά η Εκκλησία στη «μεγάλη» ή «**μικρή δέηση**».

Ο προφήτης Ηλίας είναι της ίδιας προδρομικής χάρης με τον Ιωάννη, διότι όπως ο Ιωάννης ήταν της πρώτης, έτσι κι αυτός θα είναι πρόδρομος της 2ας Παρουσίας του Χριστού. Έζησε ασκητικά και δεν πέθανε, αλλά θα μαρτυρήσει ελέγχοντας τον τελικό Αντίχριστο.<sup>26</sup>

Ο προφήτης Ηλίας έλεγε: **«Ζει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός Ισραήλ, ενώπιον του οποίου παραστάθηκα»**. (Γ Βασ. 17:1). Το οποίο δηλώνει ότι ενώ ζούσε στη γη ανέβαινε πνευματικά **«μπροστά στο θρόνο και μπροστά στα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα, και στους πρεσβυτέρους»** (14:3). Και το βεβαίωσε αυτό η ανομβρία των 3,5 ετών σαν αποτέλεσμα της Θείας δύναμης των λόγων του: **«δεν θα γίνει τα χρόνια αυτά δρόσος ή βροχή παρά μόνο διά του λόγου του στόματός μου!»**

Στους «144.000» περιλαμβάνονται και όσοι έζησαν άμεμπτο βίο πριν τη σάρκωση του Ιησού Χριστού, οι οποίοι ακολούθησαν το δρόμο της αρετής **«διδασκόμενοι από τους προφήτες (αντί των αποστόλων), και τη συνείδησή τους**. Αυτοί δεν γνώρισαν τον ενανθρωπίσαντα Κύριο ως «αρνίο», και δεν έλαβαν τη σφραγίδα του διά του Μυστηρίου του Βαπτίσματος ενόσω ζούσαν, αλλά όταν ο Ιησούς κατήλθε για να τους ελευθερώσει στον Άδη.

**1.06. Δεν είναι μόνο άνδρες οι «144.000»**. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο Ιωάννης ο Θεολόγος μιλάει σαν να είναι άνδρες οι «144.000» λέγοντας, **«αυτοί είναι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, γιατί είναι παρθένοι»**. (14:4). Αλλά ο Ιωάννης ήξερε καλά, ως θετός υιός της Θεοτόκου, ότι αυτή είναι η αρχηγός των «144.000» αμώμων.<sup>27</sup> Οπότε είναι προφανές ότι εκφράστηκε με τρόπο συμβολικό ώστε να αποφύγει κουραστική λεπτολόγηση αλλά και να δώσει μαρτυρία Ορθοδοξίας, απομακρύνοντας τους αιρετικούς που επιφανειακά μόνο μελετούν τις Γραφές προσαρμόζοντάς τις στις εφήμερες ιδέες της εποχής τους. Και δεν το κάνει αυτό μόνος Του ο Ιωάννης, αλλά με το ενοικούν σ' αυτόν Άγιον Πνεύμα. Γι' αυτό εκφράζεται με τον ίδιο τρόπο που βλέπομε σε άλλα εδάφια της Γραφής.

Στη Γένεση γράφεται ότι όταν **«άρχισαν οι άνθρωποι να γίνονται πολλοί επί της γης»** (Γεν.6:1) αναμίχθηκε με τη γενιά του Κάιν και διεφθάρη **η ευσεβής γενιά του Σηθ, που ονομάζονται από τη Βίβλο «υιοί του Θεού» και ζούσε χωριστά από όσους είχαν γήινο φρόνημα (απογόνους του Κάιν), που αποκαλούνται σε θηλυκό γένος «θυγατέρες των ανθρώπων»**.

Επειδή ο λόγος του Θεού δίνει προτεραιότητα στην ψυχή, γι' αυτό αν και η ευσεβής γενιά του Σηθ είχε εκτός των ανδρών και γυναίκες,<sup>28</sup> αλλά και οι σαρκικά διαβιούντες άνθρωποι (της γενιάς του Κάιν) ήταν επίσης άνδρες και γυναίκες, κατά την ανάμιξη των ανθρώπων **η Γραφή αναφέρεται τιμητικά μόνο στη γενιά του Σηθ. Αποκαλεί τα μέλη της «γίους του Θεού»**, δηλ. ως να είναι όλα άρρενα, επειδή αναφέρεται στην ανδρεία της ψυχής τους, με την οποία ανπιστεκόμενοι στον πονηρό, κρατούνται μέσα στη χάρη του Θεού.

Με αυτή τη χάρη **μπορούν να σπείρουν λόγο Θεού στους γήινου φρονήματος ανθρώπους, ενώ οι τελευταίοι μπορούν μόνο να τον δεχτούν και όχι να δώσουν, ως άγευστοι χάριτος**, και γι' αυτό πνευματικά βρίσκονται χαμηλότερα (αποκαλούνται απλώς «άνθρωποι») εκπροσωπούμενοι από τις «θυγατέρες» τους.

<sup>26</sup> Για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή είπε ο Κύριος: **«και αν θέλετε να το δεχθείτε, αυτός είναι ο Ηλίας που πρόκειται να έρθει»**. (Μαθ. 11:14). Δεν το είπε για τα πρόσωπα που είναι διαφορετικά και μάλιστα ο Ηλίας δεν είχε πεθάνει, όπως κι ο Ιωάννης τότε, αλλά για την ίδια προδρομική χάρη.

<sup>27</sup> Δείτε και Ζ τεύχος σ. 3,4. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)

<sup>28</sup> Δεν ήταν «εξωγήινοι», όπως νομίζουν μερικοί που μπερδεύουν τα πνευματικά με τα υλικά, διότι δεν μελετούν τη Γραφή με τη βοήθεια των Πατέρων, εδώ του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.



Οφείλουν λοιπόν οι Χριστιανοί, όπως οι τότε «υιοί του Θεού», να παραμένουν στην τάξη τους, δηλ. να διατηρούν το χάρισμα της υιοθεσίας που έλαβαν εκ Θεού και **να μην παρασύρονται από τους γυναικώδεις πνευματικά ανθρώπους δηλ. αυτούς με το γήινο φρόνημα**. Ανάλογα μιλάει ο Ιωάννης ο Θεολόγος για «**υιό άρρενα**» (Αποκ. 12:5), δηλ. τον Υιό του Θεού ή τον έχοντα πνεύμα Θεού (προκειμένου περί των πιστών) και όχι απλώς, κατά τη φυσική διάκριση, αρσενικό.

Αυτά δεν μπορούν να τα κατανοήσουν οι υπερήφανοι αιρετικοί. Γι' αυτό προτιμούν τη δικιά τους εμπαθή "σοφία" από τη σοφία του Θεού. Το παρατηρούμε στις μέρες μας, με την εισαγωγή γυναικών στον κλήρο τους, αλλαγή των εκφράσεων με τις οποίες απευθύνονται στον Θεό (τώρα σε ουδέτερο γένος), για να μην θίγεται η ισότητα των φύλων, οι ομοφυλόφιλοι κλπ...

Το λεγόμενο υπό του Ιωάννου «**αυτοί είναι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες, γιατί είναι παρθένοι...**» **δεν διαβάλλει τον νόμιμο γάμο**, λέει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων. «**Διότι είναι τίμιος ο γάμος και η κοίτη αμιάντος, κατά τον απόστολο, αλλά αποτρέπει από τον μολυσμό της ασελγείας. Επί πλέον δι' αυτού του λόγου προτιμάει την παρθενία από τον γάμο**». (Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν, σελ. 138-9).

Πρέπει να θυμηθούμε από την Γένεση ότι **ο Ενώχ** αν και ήταν έγγαμος και είχε παιδιά, ευαρέστησε τον Θεό και **δεν πέθανε αλλά μετετέθη** για να πολεμήσει μαζί με τον Ηλία τον Αντίχριστο και να φονευθεί απ' αυτόν.

**«Ευαρέστησε ο Ενώχ τον Θεό μετά που γέννησε τον Μαθουσάλα διακόσια έτη»...** (Γεν 5:22). Για να μην νομίσει κάποιος ότι **εμποδίζεται (από τον γάμο) να το κατορθώσει αυτό**, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Διότι, λέει, **«μετά που γέννησε τον Μαθουσάλα, ευαρέστησε ο Ενώχ τον Θεό»**, επιμελούμενος διαρκώς την αρετή όχι για κάποιο σύντομο διάστημα, αλλά για **«διακόσια έτη»**.

**«Και επειδή μετά την παράβαση του πρωτοπλάστου βρέθηκε άνθρωπος που ανήλθε σε τέτοια κορυφαία αρετή, ανακαλώντας με την ευαρέστησή του (στον Θεό) την αμαρτία του πρωτοπλάστου, βλέπε του αγαθού Θεού την υπερβάλλουσα φιλανθρωπία... Και εύηρέστησε, φησίν, Ένώχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός... Βλέπεις σοφία Δεσπότου (Θεού); Τον μετέθεσε ζώντα, δεν του χάρισε αθανασία για να μη βγάλει από το πλημέλλημα τον φόβο, αλλά τον άφησε (τον φόβο του θανάτου) να ακμάζει στο γένος των ανθρώπων. Γι' αυτό πάλι αμυδρά, θα λέγαμε, με τρόπο που διαφεύγει την προσοχή, θέλει (ο Θεός) να ανακαλέσει την απόφαση (του θανάτου) την οποία έδωσε κατά του Αδάμ. Αλλά δεν το κάνει φανερά, για να υπάρχει προς σωφρονισμό ο φόβος».**<sup>29</sup>

Επομένως ο Ενώχ, από τους εγγάμους, που ευαρέστησε τον Θεό πριν από τον γραπτό Νόμο, συγκαταλέγεται στους εκλεκτούς. Ο Ηλίας, από τους αγάμους - ασκητές, έδρασε την περίοδο του Μωσαϊκού Νόμου και είναι από τις ηγετικές φυσιογνωμίες των «144.000», με αποφασιστική παρέμβαση στα πράγματα της Γης.<sup>30</sup> Αυτοί οι δύο, έχοντας φτάσει σε κορυφαίο ύψος αρετής δεν πέθαναν και είναι οι δύο προφήτες που θα ελέγξουν τον τελικό Αντίχριστο.<sup>31</sup>

### **1.10. Τα μηνύματα των τριών αγγέλων. Τι αναγγέλλει ο πρώτος.**

Τρεις (3) άγγελοι μεταφέρουν από ένα σημαντικό μήνυμα έκαστος. **Ο πρώτος ευαγγελίζεται** σε «**όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό**» την αιώνια Βασιλεία του Θεού στην οποία όμως εισέρχονται όσοι βρεθούν άξιοι όταν έρθει η ώρα της κρίσης του Θεού. Γι' αυτό ο άγγελος αυτός τονίζει:

<sup>29</sup> Ομιλίες στη Γένεση (PG 53:180).

<sup>30</sup> Άγιος Παΐσιος: «Ο προφήτης Ηλίας τροχάει και ετοιμάζει την μαχαίρα του! Και μάλιστα πρώτα θ' αρχίσει από τούς Πατριάρχες, δεσποτάδες, παπάδες, και μοναχούς! - Και από τούς λαϊκούς πάτερ Παΐσιε...; - Τα δικά σας είναι αγνοήματα, ενώ τα δικά μας είναι αμαρτήματα». (Από την «Πνευματική αφύπνιση». Λόγοι Β' - Σουρωτή).

<sup>31</sup> Αναφερθήκαμε ήδη γι' αυτούς στο ΣΤ τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

**«Φοβηθείτε τον Θεό και δώστε σ' Αυτόν δόξα, γιατί ήρθε η ώρα της κρίσης Του».** Η ώρα του θανάτου είναι η ώρα της πρώτης κρίσης κάθε ατόμου, ενώ κατά τη 2α Παρουσία γίνεται η τελική και γενική Κρίση όλων, ζώντων και νεκρών. Καλεί τους ανθρώπους, ο άγγελος, να μην έχουν ταπεινή ιδέα για τον Θεό: **«προσκυνήστε Αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων».** (14:7).

Το Ευαγγέλιο το ονομάζει αιώνιο γιατί **«έχει προορισθεί από τον Θεό προαιωνίως»**, λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, για να δοθεί στους ανθρώπους. Και προσθέτει: Το περιεχόμενο του Ευαγγελίου που ευαγγελιζόταν ο άγγελος ήταν **«αφ' ενός να φοβούνται οι άνθρωποι τον Θεό και αφ' ετέρου να μην δειλιάζουν μπροστά στον Αντίχριστο, ο οποίος μπορεί να σκοτώσει το σώμα, όχι όμως και την ψυχή. Αλλά με τόλμη να αντιστέκονται σ' αυτόν, που για λίγο θα λάβει (κατά παραχώρηση Θεού) εξουσία, γιατί πλησιάζει η Κρίση και η ανταπόδοση για τα έργα του καθενός».**<sup>32</sup> Επειδή ο λόγος του Θεού αφορά πρώτα και κύρια τις αιώνιες ψυχές δεν παρέρχεται: **«Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι δε λόγοι Μου δεν θα παρέλθουν»**, λέει ο Κύριος. (Μαθ. 24:35). Γι' αυτό και το Ευαγγέλιο, ο λόγος του Θεού, που μας καθοδηγεί στην τήρηση όλων των εντολών του είναι ζων,<sup>33</sup> και χαρίζει την αιώνια ζωή (Βασιλεία του Θεού). Και πριν την 2α Παρουσία, η Βασιλεία του Θεού έρχεται μέσα στους αληθινά πιστούς: **«Διότι, ιδού η βασιλεία του Θεού είναι εντός σας».** (Λουκ. 17:21).

Και ο **Αιδέσιμος Μπηντ** μας θυμίζει<sup>34</sup> τους λόγους του Κυρίου: **«Και θα κηρυχθεί αυτό το Ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο, για να δοθεί μαρτυρία σε όλα τα έθνη και τότε θα έρθει το τέλος».** (Μαθ. 24:14). Δηλ. είναι απαραίτητο να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο πριν γίνει η Κρίση, και με βάση αυτό να κριθούν όλα τα έθνη. Το κήρυγμα δεν γίνεται μια μόνο φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας. Όμως τόσο ισχυρό κήρυγμα που και να ακούγεται σ' όλη τη γη, δηλ. να μην εμποδίζεται από την εωσφορικών αρχών "παγκοσμιοποίηση", αποτελώντας συγχρόνως το κύριο θέμα προβληματισμού παντού, όπως δηλώνεται από το μεσουράνημά του, **γίνεται λίγο πριν έλθουν τα χρόνια του Αντιχρίστου.**<sup>35</sup> Ακολουθεί μετά την απονεύρωση της "Νέας Τάξης" από τον 3ο παγκ. πόλεμο, και αποτελεί την τελευταία μεγάλη προσπάθεια επανευαγγελισμού του κόσμου, που ονομάζεται και **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**.

Η αιτία που θα κάνει την Ορθοδοξία να είναι παντού ακουστή και σεβαστή τότε, θα είναι ο προηγηθείς **Γενικός ή 3ος παγκ. πόλεμος**, και η απόδειξη εκ των πραγμάτων ότι οι Ορθόδοξοι είχαν κατ' αυτόν τη βοήθεια του Θεού, ενώ είχαν επίσης προειδοποιήσει για την επερχόμενη καταστροφή μέσα από λεπτομερείς Ορθόδοξες προφητείες. Ο άγγελος αυτός είναι **άλλος**, δηλ. διαφορετικός από αυτόν που εξηγούσε τα περί Αντιχρίστου στον Ιωάννη (13ο κεφ.) και επίσης άλλος με τη γενικότερη σημασία, διότι τέτοιο γεγονός, όπως η θαυμαστή **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**, δεν έχει ξαναγίνει σε παγκόσμια κλίμακα.

Οι πιστοί, μετά τον πόλεμο, θα ενισχύσουν και μεταδώσουν ανόθευτη την Ορθοδοξία σε όλη τη γη. Τον καιρό εκείνο που θα δοξασθεί ο Χριστός διά της Ορθοδοξίας σε όλο τον κόσμο, έλεγε ο όσιος Σεραφείμ της Βύριτσα (1866-1949), **«κοντά σε κάθε πιστό θα είναι σαράντα άπιστοι και θα τον ικετεύουν να τους σώσει»!**

Έλεγε ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης:

**«Τώρα μια μπόρα θα είναι, μια μικρή κατοχή του αντίχριστου σατανά. Θα φάει μετά μια σφαλιάρα από τον Χριστό, θα συγκλονισθούν όλα τα έθνη και θα έρθει η γαλήνη στον κόσμο**

<sup>32</sup> Η απόδοση στην νεοελληνική είναι από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» σελ. 226.

<sup>33</sup> **«Ζων γαρ ο λόγος του Θεού και ενεργής»**... λέει ο απ. Παύλος (Εβρ. 4:12).

<sup>34</sup> Από το: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>35</sup> Δεν είναι μόνο τα 3,5 χρόνια της εξουσίας του ιδίου, αλλά και άλλα 20 περ. χρόνια ενωρίτερα που οι άνθρωποι του θα προετοιμάζουν την άφιξή του. Βλ. γ.Αμβρόσιο, 48: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

για πολλά χρόνια. **Αυτή την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του.** Θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός; Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Πονηρού. **Θα επιστρέψουν στον Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια.** Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη. **Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό, και θα βγάλει απ' αυτό, καλό τελικά.** Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. **Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι.** Θα σε τραβάνε για να τους πεις για το Χριστό! **Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη** και μετά (αργότερα), ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής να κρίνει τον κόσμο». <sup>36</sup>

Πρέπει να θυμηθούμε ότι στο κεφ. 8 είδαμε τον αετό της Αποκάλυψης «**να πετάει μεσούρανα, λέγοντας με φωνή μεγάλη: Ουαί, ουαί, ουαί (αλλοίμονο) σ' αυτούς που κατοικούν πάνω στη Γη από τις υπόλοιπες φωνές της σάλπιγγας των τριών αγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν**». Εκεί προαναγγέλθηκε με τα 3 «ουαί» το σάλπισμα των τριών (3) τελευταίων σαλπίγγων, και μάλιστα ο τρόπος της αγγελίας όπως γράψαμε <sup>37</sup> γίνεται με τρία αντίστοιχα (προειδοποιητικά) γεγονότα στη Γη προς τις τελευταίες σάλπιγγες που ονομάζονται κι αυτές «ουαί». **Όλα αυτά τα βροντοφωνάζει μεσούρανα ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη.**

Είναι ο Θεολόγος Ιωάννης, ως «αετός», που άνωθεν έλαβε και από ψηλά φανερώνει τις τρεις προειδοποιήσεις (3 ουαί), οι οποίες πραγματοποιούμενες στη Γη μεσουρανούν στις ειδήσεις. Εδώ, στο 14ο κεφάλαιο, είναι τρεις διαφορετικοί άγγελοι που φανερώνουν ένα μήνυμα ο καθένας. Ο πρώτος γράφεται ότι κηρύσσει μεσούρανα το Ευαγγέλιο, για το υψηλό περιεχόμενό του και για τη θεία δύναμη που ερχόμενη άνωθεν το μεταδίδει (τότε) ανεμπόδιστα **σε «όσους κάθονται πάνω στη γη και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό**». (14:6). Ο δεύτερος άγγελος αναγγέλλει την πτώση της «Μεγάλης Βαβυλώνας», ενώ ο τρίτος προλέγει την αιώνια τιμωρία όσων ακολουθήσουν τον Αντίχριστο ή λάβουν κάποια σφραγίδα του.

### 1.11. Τι αναγγέλλει ο δεύτερος άγγελος.

Ο δεύτερος άγγελος αναγγέλει, λοιπόν, την πτώση της «Βαβυλώνας της Μεγάλης». **Μεγάλη Βαβυλώνα είναι η παγκόσμια Βαβυλώνα** που έρχεται, κατά τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας, μετά την 7η ασεβή βασιλεία: «...Υπάρχουν επτά φημισμένες (ασεβείς) βασιλείες. Από αυτές οι μιν πέντε ήδη έχουν πέσει. Η έκτη επί της οποίας ωράθη η Αποκάλυψις υπάρχει στην παλιά (ειδωλολατρική) Ρώμη. Η έβδομη, που ακόμη δεν ήλθε, είναι μιας νέας (ασεβούς) Ρώμης. (Ήδη όμως αυτό συνέβη με την επικράτηση του ασεβούς κομμουνισμού στη Ρωσία, την ως τότε θεωρούμενη 3η Ρώμη). **Μετά από την έβδομη είναι η βασιλεία της παγκόσμιας Βαβυλώνας, δηλ. αυτής που θα φέρει τον Αντίχριστο...**». <sup>38</sup> Ζούμε επομένως σε μια πολύ κοντά στο τέλος του κόσμου εποχή. «**Η ασεβής πολιτεία, που αποτελείται από όλα τα έθνη, κάνει τα ίδια τα έθνη, δηλαδή τα μέλη της, μεθυσμένα με το κρασί της πλάνης**», λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ.

Άλλος άγγελος (2ος) αναγγέλει την πτώση του παγκόσμιου Βαβυλωνιακού συστήματος, γιατί άλλοι άγγελοι έχουν αρμοδιότητα στη μετάδοση του λόγου του Θεού και άλλοι στις εξελίξεις που προκαλούν δεινά στην ανθρωπότητα. Και πριν τα δεινά, όπως είδαμε, προηγείται το κήρυγμα του Θεού λόγου υπό την εποπτεία άλλου αγγέλου.



<sup>36</sup> Από το βιβλίο «Πνευματική Αφύπνιση», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ιω. Θεολόγος Σουρωτής Θεσσαλονίκης.

<sup>37</sup> Περισσότερα στο «3 ΟΥΑΙ»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

<sup>38</sup> Το αναφέραμε ήδη στο Η τεύχος, σ. 19. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)



Αναγγέλλεται λοιπόν ότι **«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η Μεγάλη, που από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχει ποτίσει όλα τα έθνη»**. Το όνομα της Βαβυλώνας είναι δηλωτικό της σύγχυσης και της βιοτικής ταραχής, λέει ο άγιος Ανδρέας, **«διότι δεν σημαίνει η Βαβυλών τίποτα άλλο παρά τη σύγχυση»**, εξηγεί ο Αρέθας. **«Και ποια είναι η Βαβυλών; Όχι άλλη από αυτό τον φθαρτό κόσμο (της πνευματικής σύγχυσης)»**, συμπληρώνει ο ίδιος. Και επομένως **«η Βαβυλώνα αυτή πέφτει τελειωτικά με την ανάδειξη της Άνω Ιερουσαλήμ, των εργατών της ανομίας αποστελλομένων στο πυρ το αιώνιο»** προσθέτει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. (Μαυρ. σελ. 227). Και η πορνεία, όπως αναφέρεται εδώ, δεν είναι σωματικό αποκλειστικά αμάρτημα. Διότι έτσι ονομάζεται από την Αγία Γραφή **«και κάθε παρέκκλιση από το αγαθό»**, λέει ο Αρέθας, κατά το ψαλμικό: **«Εξωλόθρευσε πάντα τον πορνεύοντα (δηλ. αποστατούντα) από Εσένα»**. (Ψαλμ. 72:27).

Το πρόβλημα επομένως με την Βαβυλώνα είναι ότι η γενικότερη σύγχυση έχει κύριο αποτέλεσμα την **παραπλάνηση των ανθρώπων υπό των πονηρών πνευμάτων**, το οποίο αποτελεί πορνεία πνευματική. Από την ψευδοπνευματική της κατάσταση, η παγκόσμια Βαβυλώνα, με μέγα πλήθος ψευδών Εκκλησιών, θρησκειών και σεκτών, ονομάζεται από την Αποκάλυψη (στο 17ο κεφ.) **«πόρνη η μεγάλη»**.

Και στο 18ο κεφάλαιο προστίθεται ότι: **«από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχουν πει όλα τα έθνη, και οι βασιλιάδες της γης μαζί της πόρνευσαν»...** (18:3). Οι βασιλείς, δηλ. οι άρχοντες με τη μεγάλη κοσμική δύναμη, πόρνευσαν μαζί της γιατί τα ψευδο-ιερατεία αυτούς λάτρευαν ή τιμούσαν παρασύροντας τον λαό, και εδίωκαν τους αληθείς προφήτες και διδασκάλους. Στην ιστορία της ανθρωπότητας η κρίση του Θεού επεμβαίνει διαρκώς αποκαλύπτουσα και τιμωρούσα τους ψευδοδιδασκάλους. Πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου οι αιρέσεις και πλάνες ενώνονται για να υπηρετήσουν τον Αντίχριστο.

Φτιάχνεται, ήδη, η **«Πανθησκεία»** από τη συνένωση κάθε πλάνης και ψευδο-ευσέβειας με την καθοδήγηση του «Ψευδο-προφήτη», στη θέση του οποίου είναι τώρα ο πάπας της Ρώμης. Αυτές οι απομακρυσμένες από την αλήθεια του Θεού πλάνες ενώνονται στο τέλος με την ασέβεια των αντιχρίστων ανθρώπων και εξουσιών, όπως είδαμε στο προηγούμενο (Η) τεύχος. Όταν όλες οι θρησκείες, πλην ελαχίστων Ορθόδοξων, προσκυνήσουν τον Αντίχριστο, τότε αυτές θα παύσουν ουσιαστικά να υπάρχουν, ως υπαγόμενες φανερά διά του Αντιχρίστου στον Δράκοντα της Αποκάλυψης δηλ. τον Διάβολο. **Τότε πνευματικά θα υπάρχουν μόνο δύο είδη ανθρώπων: Οι παραμένοντες Ορθόδοξοι πιστοί και οι αντίχριστοι**. Επομένως η Βαβυλώνα σαν μητέρα των πορνεουσών με τον διάβολο θρησκειών θα παύσει να υπάρχει, **γιατί πλέον θα έχει απορροφηθεί<sup>39</sup> από αυτόν** και θα επιδίδεται αποκλειστικά στη λατρεία του Αντιχρίστου, του οποίου η εικόνα θα μπει ακόμα και στις (ως τότε) Χριστιανικές εκκλησίες!

Εξ άλλου, όπως έλεγε ο άγιος γέρων Σωφρόνιος ο Αγιορείτης (+1993), είναι γνωστό σε όσους δοκίμασαν διάφορες θρησκείες πως μόνο ο Χριστός είναι Θεός ζωντανός: <sup>40</sup> **«Κάποιος πέρασε διαδοχικά από τον Μουσουλμανισμό, τον Ινδουϊσμό, τον Βουδισμό και την Μαύρη Μαγεία. Σε όλες τις θρησκείες έκανε ταυτόχρονα και τη μαγεία, αλλά δεν μπορούσε να το κάνει. Ορθόδοξος, θέλησε να ασκεί παράλληλα και τη μαγεία, αλλά δεν μπορούσε να το κάνει. Από αυτό κατάλαβε ότι η Μαγεία είναι το υπόβαθρο όλων των θρησκειών και ότι οι θρησκείες είναι νεκρές, οι αρχηγοί τους είναι νεκροί, ενώ ο Χριστός είναι ζωντανός Θεός»**.

Με το τέλος της «Βαβυλώνας της Μεγάλης» **έρχεται και το τέλος της ονομαζόμενης «ελεύθερης οικονομίας»**, που διά της φιλαργυρίας απατούσε τον κόσμο για να μη θυμάται

<sup>39</sup> Ο αντίχριστος "Γωγ" θα έχει απορροφήσει τον κακόδοξο "Μαγώγ"! Και οι δύο θα διώκουν πλέον ενωμένοι τους Ορθόδοξους πιστούς. Δείτε και 8ο τεύχος σελ. 52, 64 κλπ. [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>40</sup> Από: «Οΐδα άνθρωπον έν Χριστώ», Β έκδοση, σ. 394. [https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf) (A19).

τον Θεό και τον ουράνιο προορισμό του, διότι όλα έκτοτε θα ελέγχονται απολυταρχικά από τον Αντίχριστο. Το **ηλεκτρονικό χρήμα** ήδη έχει στρώσει το δρόμο για τον έλεγχο αυτό.

Η ενσωμάτωση κακοδόξων και αντιχρίστων έχει αρχίσει, με δεδηλωμένους αθέους και μάγους Βουντού να προσκαλούνται και να συμμετέχουν στις Πανθηρησκευτικές συγκεντρώσεις του πάπα.<sup>41</sup> Λίγο πριν τη Συντέλεια θα ολοκληρωθεί, **όταν καταστραφεί στη Γη κάθε μορφή εξουσίας ή πολιτεύματος που συντηρούσε την πολυθεΐα της Βαβυλώνας**. Και αυτό πρόκειται να γίνει με πολέμους. Οι 10 άθεοι βασιλείς θα καταστρέψουν το τότε κέντρο της παγκόσμιας Βαβυλώνας και μετά ο Αντίχριστος θα καταστρέψει τους ανυπάκουους σ' αυτόν βασιλείς εγκαθιστώντας την παγκόσμια εωσφορική εξουσία και θρησκεία για 3,5 μόνο χρόνια.

### 1.12. Τι αναγγέλλει ο τρίτος άγγελος.

Ο τρίτος άγγελος ακολούθησε **«λέγοντας με φωνή μεγάλη»**, γιατί δεν μιλούσε αφ' εαυτού αλλά εκ Θεού, και κατά τον Αρέθα διότι αυτά που θα ακουστούν είναι εκπληκτικά και θα τα ακούσουν όλοι: **«Αν κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του, και λαβαίνει το χάραγμα πάνω στο μέτωπό του ή πάνω στο χέρι του, και αυτός θα πιει από το κρασί του θυμού του Θεού που είναι παρασκευασμένο ανέρωτο μέσα στο ποτήρι της οργής Του και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους αγίους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο»**. (14:9,10).

Ο Άνθιμος Ιεροσολύμων δίνει μια ερμηνεία που ισχύει σε κάθε εποχή με αντίχριστο ηγεμόνα: **«Θηρίο είναι ο αντίχριστος, η δε προσκύνησή του είναι η υποταγή και το να πεισθούν (οι άνθρωποι) στα φθοροποιά του θελήματα. Εικόνα του θηρίου είναι ο ομοιωθείς σ' αυτόν κατά την κακή πράξη και την άθεσμο πολιτεία (διαγωγή). Εικόνα αυτού λέγεται, επί πλέον, και ο απεσταλμένος απ' αυτόν, επειδή είναι σαν να μεταφέρει το πρόσωπο και την εικόνα εκείνου (του θηρίου)»**. (σελ. 141, 2). Δηλ. όπως εικόνα του Σατανά είναι ο Αντίχριστος, έτσι και εικόνα του Αντιχρίστου είναι οι οπαδοί του.<sup>42</sup> Λέει επίσης: **«Λαμβάνει το χάραγμα του θηρίου πάνω στο μέτωπο αυτός που βάζει τα πονηρά δόγματα στη διάνοιά του, διότι με το μέτωπο συμβολίζεται το διανοητικό. Πάνω στο χέρι (το λαμβάνει) αυτός που κάνει πράξη τα πονηρά του θελήματα, διότι το χέρι είναι το όργανο της πράξης»**. (σελ. 142). Δηλ. όποιος σκέπτεται πονηρά παίρνει το χάραγμα στο μέτωπο, ενώ όποιος πράττει πονηρά στο χέρι, λέει ο Άνθιμος.

Και ο Αρέθας λέει παρομοίως: **«αντί του λόγου το μέτωπο, και αντί του έργου το χέρι ελήφθησαν»**. (Μαυρ. σελ. 228). Βάσει των προηγουμένων, που ισχύουν πνευματικά, συνεπάγεται ότι αυτός που κάνει πονηρές πράξεις, σφραγίζεται στο «χέρι» **αφού έχει σφραγισθεί προηγουμένως και στο «μέτωπο»!** Διότι οι πράξεις με σύμβολο το χέρι, ακολουθούν τις σκέψεις και τους λόγους που έχουν σύμβολο το μέτωπο. Σύμφωνα όμως με την Αποκάλυψη, τον καιρό του τελικού Αντιχρίστου θα αρκεί ένα σφράγισμα, στο χέρι ή στο μέτωπο των ανθρώπων του: **Και υποχρεώνει όλους... να δώσουν στον εαυτό τους χάραγμα «ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν»**. (13:16). **Από αυτό προκύπτει ότι το σφράγισμα την εποχή του τελικού Αντιχρίστου, αλλά και ενωρίτερα** (από τότε που το επιτρέπει η τεχνολογία και το θέλουν οι άνθρωποι), **θα είναι φτιαγμένο (και ανιχνεύσιμο) με υλικά μέσα, παράλληλα με το πνευματικό (στις ψυχές)**. Για το τελικό σφράγισμα γράψαμε στο προηγούμενο (H) τεύχος.

Δεν είναι χρονολογική ασυνέπεια της Αποκάλυψης η αναγραφή στο 13ο κεφάλαιο για το σφράγισμα αυτό, διότι παρατηρούμε ότι ήδη αυτό δοκιμάζεται και **προαιρετικά εφαρμόζεται**,

<sup>41</sup> Δείτε για την Ασίζη, και τους αθέους, που ονομάζονται **μη πιστοί**, γιατί προφανώς οι άλλοι εκπρόσωποι θρησκειών θεωρούνται όλοι **«πιστοί»!** <https://www.imdleo.gr/html/assisi.htm> Στο σχετικό βίντεο ο πάπας Φραγκίσκος προσπαθεί να δικαιολογήσει την παρουσία και των αθέων... στις συμπροσευχές για την ειρήνη! <https://vimeo.com/178400880>

<sup>42</sup> Η κακία του Σατανά εικονιζόταν πχ. στην ψυχή του Λένιν, που με τη σειρά της εικονιζόταν στις ψυχές των οπαδών του.

πριν τον τελικό Αντίχριστο. Έπρεπε επομένως να μας προειδοποιήσει με αυτόν τον τρόπο για να καταλάβουμε ότι ακόμη και γι' αυτό το δοκιμαστικό, αλλά μεμπτό σφράγισμα (από εταιρίες, στρατιωτικά σώματα και αστυνομίες όπως του Λονδίνου) ήταν γνώστης ο Ιωάννης. Εδώ θα συμπληρώσουμε ότι οι 3 άγγελοι επισημαίνουν τα γεγονότα που ακολουθούν την περίοδο αυτή των προαιρετικών σφραγισμάτων και έκδοσης ταυτοτήτων ελεγχόμενων από το ηλεκτρονικό «Θηρίο»: Ο 1ος το κήρυγμα και τη δόξα της Ορθοδοξίας (μετά τον Γενικό πόλεμο) αντί της νομιζόμενης άμεσης έλευσης του τελικού Αντιχρίστου. Ο 2ος την πτώση της παγκόσμιας Βαβυλώνας και ο 3ος προειδοποιεί πως το αντίχριστο σφράγισμα στο υλικό πεδίο είναι επισφράγιση πνευματικού θανάτου και **δεν πρέπει να γίνει δεκτό** για να υπάρξει σωτηρία.

**1.13. Διευκρινιστική παρένθεση.** Αξίζει να σημειωθεί ότι στην ιστορία της Χριστιανοσύνης υπάρχουν αρκετές αντίχριστοι περίοδοι που ακολουθούνται από τη δόξα της Εκκλησίας του Χριστού. Η πιο χαρακτηριστική ως τώρα, ήταν αυτή της πρώην αντίχριστης παλαιάς Ρώμης των ειδωλολατρών αυτοκρατόρων, την οποία διαδέχθηκε η **Νέα Ορθόδοξη Ρώμη του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Μάλιστα το Χριστιανικό αυτό βασίλειο, το οποίο υπερασπιζόταν τον νόμο του Θεού και τιμούσε τον Χριστό και τους αγίους της Εκκλησίας Του κράτησε 1000 χρόνια, ως κέντρο των όσων προβλέπει η Αποκάλυψη στο 20ό κεφάλαιο.**



Οι ειδωλολάτρες αυτοκράτορες χρησιμοποιούσαν τις (διά των ειδώλων) θυσίες στους δαίμονες, τα θυμιάσματα σ' αυτούς κλπ, σαν σφράγισμα. **Ήδη όμως το σφράγισμα τοποθετείται πάνω στο σώμα, σε όσους το θέλουν**, ενώ ένα παρόμοιο σφράγισμα μέσω **ηλεκτρονικών ταυτοτήτων**, διά των οποίων θα γίνονται οι αγοραπωλησίες, έχει επίσης ξεκινήσει. Με την αριθμοποίηση του ανθρώπου και την υποταγή στο ολοκληρωτικό ηλεκτρονικό σύστημα των αντιχρίστων δυνάμεων, χάνεται η ελευθερία του, φυσική και πνευματική. **«Είναι πιο αργά απ' ότι σκεφτόμαστε»**, όπως συνήθιζε να λέει ο π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982).

Το σφράγισμα (με διάφορους τρόπους),<sup>43</sup> η ασέβεια και η ανηθικότητα που προωθούνται από τα αντίχριστα κέντρα της **«Νέας Τάξης» ή Παγκόσμιας Βαβυλώνας** θα ανακοπούν από τον **3ο Παγκ. Πόλεμο**, και μετά θα υπάρξει ειρήνη στον κόσμο που θα συνοδεύεται από την **διάδοση της Ορθοδοξίας σε όλα τα έθνη**. Θα συμβεί αυτό όπως επί Μ. Κωνσταντίνου, αλλά για μικρότερο χρονικό διάστημα.<sup>44</sup>

Η αντίχριστη κομμουνιστική εξουσία στη Ρωσία (την τότε Σοβιετική Ένωση) έπεσε το 1991, αλλά δεν ακολουθήθηκε από αναγέννηση της Ορθοδοξίας πραγματική και παγκόσμια. Τα υπερβολικά δικαιώματα των άλλων θρησκειών, αντιχρίστων ιδεολογιών, και της ηθικής διαστροφής, περιόρισαν την Ορθόδοξη διδασκαλία σε ορισμένους κατ' εξοχήν Ορθόδοξους τόπους. Την ίδια εποχή στην Ελλάδα, η Ορθοδοξία διώκεται από ντόπιους και ξένους αντιχρίστους πολιτικούς και συμφέροντα. Η τελική αναλαμπή της Ορθοδοξίας, επομένως, **αναμένεται**, παρόλο που σε μερικές χώρες όπως αυτές που βρίσκονταν υπό Σοβιετικό ζυγό έχουν δοθεί τώρα αρκετές θρησκευτικές ελευθερίες.

Βρισκόμαστε, κατά την Αποκάλυψη, στην εποχή της **«παγκόσμιας Βαβυλώνας»** που κατά τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας προετοιμάζει την εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου.<sup>45</sup>

<sup>43</sup> Υπενθυμίζουμε από το Η τεύχος σ. 59, ότι ο π. Ιωάννης Καλαϊδής (+2009) έλεγε ότι *«θα προηγηθούν τα γεγονότα της Πόλης και θα σταματήσει το κακό με τις ταυτότητες. Και μάλιστα μαζί με την Ελλάδα θα σωθούν κι άλλα κράτη, που είναι έτοιμα να πάρουν αυτήν τη (Νεοταξίτικη) ταυτότητα»*.

<sup>44</sup> Για 32 περ. χρόνια (=η ρίζα του 1000). Αυτό θα γίνει διότι κατά τον άγιο Νείλο τον Μυροβλύτη **ο χρόνος στα έσχατα τρέχει γρηγορότερα**. Σύνδο, σ. 268). Αποφάσεις και νόμοι που έχουν πνευματικές επιπτώσεις παίρνονται με μεγάλη ταχύτητα, αφ' ενός γιατί ο Διάβολος βιάζεται γνωρίζοντας ότι **«ολίγον χρόνον έχει»**, και αφ' ετέρου διότι υπάρχει τεχνολογία τάχιστης συνεννόησης και μετάδοσης ειδήσεων. Τα πνευματικής φύσης γεγονότα καθορίζουν τον **«πνευματικό χρόνο»**, σε σχέση με την προσθήκη ή αφαίρεση χάριτος στις ψυχές.

<sup>45</sup> Δείτε σελ. Θ-12 και από το Η τεύχος, σελ. 19. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)



Αλλά **θα υπάρξουν αρκετοί αντίχριστοι πριν τον τελικό**, γιατί υπάρχει αρκετός καιρός **ακόμα**, κατά τον άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη (Θ-12). Εδώ κλείνομε τη διευκρινιστική παρένθεση.



**1.14. Οι τιμωρίες.** Προηγουμένως έγινε η περιγραφή του ανθρώπου που προσκυνά τον Αντίχριστο. Οι Ανδρέας και Αρέθας της Καισαρείας εξηγούν: Αυτός θα πει από **το τιμωρητικό ποτήριο**, όπως θα το πει και ο Αντίχριστος, **το οποίο θα περιέχει ανόθευτη την οργή του Θεού και θα είναι (επομένως) χωρίς θείους οικτιρμούς «δια το της κρίσεως δίκαιον»** (Ανδρ.). Θα προσφέρεται με διάφορες τιμωρίες γιατί και η κακία του ήταν αυθαίρετη και ποικίλη. Ονομάζει εδώ την οργή οίνου, όχι όμως αυτόν που φέρνει ευφροσύνη, αλλά αυτόν που φέρνει σκότωση και παραφορά. Διότι έτσι είναι και ο θυμός (Αρέθ.). **«Καλώς δε οίνος θυμού καλείται η κόλαση (τιμωρία), γιατί είναι επακόλουθο του οίνου της ασεβείας, που μεθάει όσους πίνουν, διότι με αυτά που κάποιος αμαρτάνει, με αυτά και τιμωρείται».** (Ανδρ. - Αρέθ.).

**Και την οργή ακολουθεί ο βασανισμός εν πυρί και θείω** (με φωτιά και θειάφι) που **«και τα δύο είναι καυστικότητα»**, γιατί εκ φύσεως η φωτιά καίει, το δε θειάφι συνήθως ξανανάβει (τροφοδοτεί) τη φωτιά, λέει ο Αρέθας.

Και συνεχίζει: *Το ενώπιον των αγγέλων θέλει να πει το ασταμάτητο των βασάνων.* (Και τη ντροπή που θα προκαλείται στους αμαρτωλούς). *Το δε ενώπιον του αρνίου θα πει πως η βάσανος μπροστά Του θα τους θυμίζει «ότι το Αρνίο - Χριστός σφαγιάσθηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων, από αγάπη παραδίνοντας τον εαυτό Του, αυτοί όμως δεν θέλησαν να αποφύγουν την απώλειά τους (προστρέχοντας σ' Αυτόν διά της μετανοίας)».* (Αρέθ.).

Ο πατριάρχης Άνθιμος συμπληρώνει ότι **οι αμαρτωλοί «θα βασανίζονται ενώπιον των αγίων αγγέλων»**, διότι οι άγγελοι τους εφρούρουν στην παρούσα ζωή και τους χειραγωγούσαν στη γνώση της Αληθείας, αυτοί όμως απειθούσαν. Και υπενθυμίζει ότι η τιμωρία των αμαρτωλών αναφέρεται κατά τον ίδιο τρόπο και στο **Ψαλτήρι: Διότι σωτηρία δεν υπάρχει ούτε από ανατολών, ούτε από δυσμών, ούτε από τα έρημα (χάρης Θεού) όρη (δηλ. τους ισχυρούς της Γης).** Διότι ο Θεός είναι κριτής, και τον ένα (δίκαια) ταπεινώνει ενώ τον άλλο (πάλι δίκαια) ανυψώνει. Διότι είναι **«ποτήριο εν χειρί Κυρίου οίνου άκράτου (ανέροτου)»**, γεμάτο για κέρασμα (σε κάθε αμαρτωλό). **Ο Κύριος γέρνει το ποτήρι τούτο και προσφέρει το πικρό περιεχόμενό του τότε σε τούτον τον αμαρτωλό, τότε σε εκείνον. Το (τιμωρητικό) περιεχόμενο, όμως, του ποτηριού δεν αδειάζει.** Θα το πιούν στον καιρό τους όλοι οι αμαρτωλοί της γης»! (Ψαλμ. 74ος).

**«Και ο καπνός του βασανισμού τους ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων»**, λέει ο άγγελος για όσους έχουν δεχτεί το σφράγισμα του Αντιχρίστου ή προσκυνούν την εικόνα του. Και είπαμε ότι αυτά ήδη μπορούν να πραγματοποιηθούν και στο υλικό πεδίο, εκτός του πνευματικού (των ψυχών), στο οποίο οι Χριστιανοί δοκιμάζονται οποτεδήποτε υπάρχει αντίχριστη εξουσία.

Ερωτούν οι Καππαδόκες Πατέρες: **«Τι σημαίνει καπνός του βασανισμού»;** Και απαντούν: **«ή το να γίνει γνωστό σε όλους, ότι η τιμωρία πραγματοποιείται με φωτιά»** (Αρέθ.), **«ή πρέπει να εννοήσουμε το αγκομαχητό που βγαίνει μαζί με στεναγμούς από εκείνους που κάτω κολάζονται»<sup>46</sup>** (Ανδρ.- Αρέθ.). Ή τέλος, λέει ο άγιος Ανδρέας, σημαίνει (κατά λέξιν) **«τον καπνό που βγαίνει από τη φωτιά η οποία τιμωρεί τους αμαρτωλούς».** Και συνεχίζει:

**«Λέει, ο άγγελος, ότι ο καπνός ανεβαίνει εις αιώνας αιώνος για να μάθομε ότι είναι ατελεύτητος η κόλαση των αμαρτωλών, καθώς βέβαια αιώνια είναι και η των δικαίων τρυφή»** (Ανδρ.).

<sup>46</sup> Εκτός των αγίων ασκητών κατόπτευση των βασάνων της Κόλασης έχουν ενίοτε και ευσεβείς λαϊκοί. Έχει π.χ. καταγραφεί μαρτυρία από τη **γερόντισσα Λαμπρινή**: <https://www.imdleio.gr/diaf/2016/vid4/gLabrini1.html> και τον **Φώτη Κόντογλου** (Επίτομος): [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/17\\_Kontoglou\\_stoix.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/17_Kontoglou_stoix.pdf) Ζωντανά η γερ. Λαμπρινή και για τις ταυτότητες: <https://www.imdleio.gr/diaf/2016/vid4/gLabrini.html>

**«Δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και αν κάποιος λαβαίνει το χάραγμα του ονόματός του»**, επιμένει να διευκρινίζει ο άγγελος. Δηλ. με αφετηρία τον παρόντα κόσμο στον οποίο υπάρχουν ημέρες και νύχτες, όποιος σφραγισθεί θα υποφέρει σε όλη την αιωνιότητα, διότι θα έχει χάσει οριστικά τη χάρη του Θεού. **«Εδώ όταν λέει ημέρα και νύχτα δέν σημαίνει ότι με τον ήλιο θα μετριέται η του μέλλοντος αιώνος κατάστασις»** (Ανδρ. - Αρέθ.) κατά την οποία δέ θα έχουν ανάπαυση οι ασεβείς, **«αλλά το λέει από τη συνήθη τώρα μέτρηση του χρόνου με ημέρες και νύχτες»** (Ανδρ. - Αρέθ.). Μπορεί όμως, λένε οι Καππαδόκες, να ερμηνευθούν και αλλιώς: **«Ημέρα να εννοηθεί η ζωή των αγίων, και νύχτα η κόλαση των βεβήλων. Αυτήν θα κερδίσουν όσοι, πράττοντας τις διαβολικές πράξεις και τις βλασφημίες κατά του Χριστού, χαράξουν στις καρδιές τους ως τίμιο το άτιμο όνομα και την εικόνα του αποστάτου θηρίου»**. (Ανδρ. - Αρέθ.). (Μαυρ. σελ. 228-9).

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι αρχίζοντας ο άγγελος τη μέτρηση από τη ζωή αυτή, μετρώντας ημέρες και νύχτες, επισημαίνει την από αυτή τη ζωή τιμωρία όσων σφραγισθούν με το τελικό, σωματικό σφράγισμα, στο οποίο εσχατολογικά επικεντρώνεται η Αποκάλυψη. Μετά το τελικό σφράγισμα δεν υπάρχει μετάνοια και επομένως ανάπαυση στις ψυχές των σφραγισμένων. Και αυτό αρχίζει άμεσα, από αυτή τη ζωή. Σε προγενέστερες εποχές αν και υπήρξαν περιπτώσεις άρνησης της πίστης, υπήρχε και η δυνατότητα μετανοίας, και αυτό που κάποτε συνέβη με τον απόστολο Πέτρο συνέβη και με πολλούς μάρτυρες και μάλιστα νεομάρτυρες. Σ' αυτούς η μετάνοια έκανε τη χάρη του Θεού να επανέλθει, ενώ **το σωματικό σφράγισμα του τελικού Αντιχρίστου δεν επιτρέπει τη μετάνοια. Διότι μ' αυτό ο άνθρωπος υποδουλώνεται με την ψυχή και το σώμα του στον Αντίχριστο και γίνεται αναίσθητος όπως οι δαίμονες σε κάθε πρόσκληση για μετάνοια. Και το φοβερό αυτής της προειδοποίησης πρέπει να το δούμε σε σχέση και με τον επόμενο στίχο: «Εδώ (θα φανεί) η υπομονή των αγίων (αληθινών Χριστιανών), εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη στον Ιησού»**.

**«Σ' αυτόν λέγει τον καιρό του Αντιχρίστου και σ' αυτόν τον πειρασμό αποδεικνύεται (η υπομονή των αγίων)»** ερμηνεύει ο Οικουμενιος. **«Διότι όσο είναι μέγιστος ο κίνδυνος και η τότε θλίψη, τόσο ανάλογα υπομονή χρειάζεται. Κατόπιν ο λόγος είναι με μορφή ερωτήσεως: Και ποιοι λέγει είναι εκείνοι τους οποίους ονομάζεις αγίους και υπομονητικούς; Είναι αυτοί που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη στον Ιησού. Διότι αυτοί και τους πειρασμούς της παρούσης ζωής και τον θάνατο, όλα δεύτερα θα τα θέσουν από την πίστη και την αγάπη του Θεού»**, προσθέτει ο Οικουμενιος, σε συμφωνία με τους Καππαδόκες Ανδρέα και Αρέθα. Και συνδέει την μέχρι θανάτου αυτοθυσία των τότε Χριστιανών με όσα λέει στη συνέχεια η Ουράνια φωνή στον Ιωάννη τον Θεολόγο:

**«Γράψε. Μακάριοι οι νεκροί, που πεθαίνουν από τώρα, (αφού έζησαν) αρεστά στον Κύριο. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυτούν από τους κόπους τους, γιατί τα έργα τους ακολουθούν μαζί τους»**. «Μακαρίζει, ερμηνεύει ο Οικουμενιος, όσους θα επιλέξουν να μην προσκυνήσουν την εικόνα του Θηρίου (Αντιχρίστου), μήτε να λάβουν χάραγμα επί του μετώπου ή επί του χεριού τους και γι' αυτό θα φονευθούν». Όμως και χωρίς να φονευθούν μακαρίζονται όσοι ζήσουν χωρίς να υποταχθούν στον Αντίχριστο, διότι αρκούν οι κόποι τους: **«Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυτούν από τους κόπους τους»...** (14:13).



**14-14** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

**14-15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλη τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θερίσον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

**14-16** καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

**14-17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

**14-18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστήριου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων· πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς.

**14-19** καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

**14-20** καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

**14-14** Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ σύννεφο λευκὸ καὶ πάνω στο σύννεφο καθισμένος ὅμοιος με Υἱὸ Ἀνθρώπου, ἔχοντας πάνω στο κεφάλι του στεφάνι χρυσοῦ καὶ στο χέρι του δρεπάνι κοφτερό.

**14-15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ το ναό, κράζοντας με φωνή μεγάλη σ' αὐτόν που κάθεται πάνω στο σύννεφο. Στείλε το δρεπάνι σου καὶ θερίσε, γιατί ἦρθε ἡ ὥρα να θερίσεις, επειδὴ ξεράθηκε ὁ καρπὸς για το θερισμὸ τῆς γῆς.

**14-16** Καὶ αὐτὸς που κάθεται πάνω στο σύννεφο ἔβαλε το δρεπάνι του πάνω στη γῆ, καὶ θερίστηκε ἡ γῆ.

**14-17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ το ναό που εἶναι στον ουρανὸ, ἔχοντας καὶ αὐτὸς δρεπάνι κοφτερό.

**14-18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγήκε ἀπὸ το θυσιαστήριο, ἔχοντας ἐξουσία πάνω στη φωτιά, καὶ φώναξε με φωνή μεγάλη σ' αὐτόν που ἔχει το δρεπάνι το κοφτερό, λέγοντας. Στείλε το δρεπάνι σου το κοφτερό καὶ τρύγησε τα σταφύλια (του φυτοῦ) τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς (επομένως κάθε κλήματος των ἀμπελώνων τῆς γῆς), γιατί ωρίμασαν τα σταφύλια τῆς γῆς.

**14-19** Καὶ ἔβαλε ὁ ἄγγελος το δρεπάνι του στη γῆ, καὶ τρύγησε τὴν ἀμπελο, (δηλ. ὅλα τα ἀμπέλια) τῆς γῆς καὶ ἔριξε τα σταφύλια τῆς στο πατητήρι του θυμοῦ του Θεοῦ, το μεγάλο.

**14-20** Καὶ πατήθηκε το πατητήρι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, καὶ βγήκε αἷμα ἀπὸ το πατητήρι (που ἔφτανε) μέχρι τα χαλινάρια των ἵππων σε ἀπόσταση χιλίων ἑξακοσίων σταδίων (δηλ. περίπου τριακοσίων χιλιομέτρων).

## 2.01. Η «νεφέλη» καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῆς.

**«Ἰδοὺ νεφέλη λευκή (σύννεφο λευκὸ) καὶ πάνω στο σύννεφο καθισμένος ὅμοιος με Υἱὸ Ἀνθρώπου»**, λέει ὁ Ἰωάννης. Τι σημαίνει ἡ νεφέλη; Οἱ ἐρμηνευτὲς λένε σχετικὰ: α) *Οἱ ἅγιοι Πατέρες*, λέει ὁ Ἀρέθας Καισαρείας **ὡς νεφέλη «τὴν Μαρίαν τὴν αειπάρθενον ἐξέλαβαν»**, σύμφωνα με ἐκεῖνο που λέει ὁ Ἡσαΐας: **«Ἰδοὺ, ὁ Κύριος κάθεται ἐπὶ νεφέλης κούφης (ἀνάλαφρης, γιατί δὲν βαρυνόταν ἀπὸ ἀμαρτήματα), καὶ θα ἔλθει στὴν Αἴγυπτο (19:1). Ἡ Μαρία κατὰ κάποιον τρόπο σαν ἀτμὸς ἀνέβηκε ἀπὸ τὴ γῆ, ὅπως ἡ νεφέλη, δηλαδή, ἀπέδρασε ἀπὸ τὴν παχύτητα τοῦ γῆϊνου φρονήματος τοῦ περιβάλλοντός τῆς.** β) *Νεφέλη* μπορεῖ να ἐννοήσουμε τὴν αἰσθητὴ **«τὴν υπολαβούσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀπὸ των ἀποστολικῶν οφθαλμῶν»** (Ἀνδρ.) κατὰ τὴν ἀνάληψή Του (Πράξ.1:9). γ) **Τέλος, μπορεῖ να ἐννοήσουμε ὡς νεφέλη «κάποια ἀγγελικὴ δύναμη, γιατί εἶναι καθαρὴ καὶ ὑπερουψωμένη ἡ ἀγγελικὴ φύση γι' αὐτὸ καὶ**



χαρακτηρίζεται ως λευκή» (Ανδρ.-Αρέθ.). Αυτό το λέει και ο Ψαλμωδός: **«Και επέβη επί Χερουβίμ και επετάσθη»** (17:11 - ανέβηκε επάνω στα Χερουβίμ και πετούσε).

Η «νεφέλη» κατά τα ετυμολογικά λεξικά είναι νέφος (σύννεφο) που αίρεται (σηκώνεται) σε ύψος.<sup>47</sup> **Συνεπώς μπορούμε ως εξής να συνδυάσουμε σε μία τις τρεις ερμηνείες:** Ο Κύριος εμφανίσθηκε στον Ουρανό με την κατάλευκη (ως ακηλίδωτη από αμαρτία) σάρκα που έλαβε από την Παρθένο, με την οποία, πνευματική μετά την Ανάσταση, ανελήφθη φερόμενος τιμητικά επί των ασωμάτων δυνάμεων, που παρομοιάζονται με νεφέλες, ως πνεύματα, λευκές γιατί είναι καθαρές από αμαρτία. Ο Ιησούς δεν έχει πλέον το ταπεινό σχήμα για το οποίο ο ίδιος έλεγε ότι **«ο υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνει την κεφαλή»**. (Λουκ. 9:58). Είναι πλέον **όμοιος με Υιό Ανθρώπου**, διότι έχει περιβληθεί τη **«δόξα του Πατρός αυτού»**, (Ματθ. 16:27), που έκρυβε όταν βρισκόταν στη Γη, με την οποία παρουσιάζεται και στην αρχή του βιβλίου της Αποκαλύψεως: **«και (είδα) στο μέσο των επτά λυχνιών όμοιο με Υιό Ανθρώπου, ντυμένο με χιτώνα ποδήρη και περιζωσμένο στους μαστούς με ζώνη χρυσή... και η όψη Του είναι όπως ο ήλιος φέγγει με την (πλήρη) δύναμή του. Και όταν τον είδα, έπεσα μπροστά στα πόδια του σαν νεκρός»...** (1:13-17).

**Ο Χριστός φορά στο κεφάλι Του στεφάνι χρυσό, που θέλει να πει πως είναι βασιλιάς «και των νοητών και των αισθητών ο Χριστός»** (Αρέθ.) δηλ. είναι (παρόμοια) κατά τον Ανδρέα **«και των ορατών και των αοράτων δυνάμεων βασιλεύς»**. Είναι χρυσός, γιατί για μας τους ανθρώπους, ο χρυσός είναι πολύτιμο μέταλλο (Ανδρ.-Αρέθ.).

**Ο στέφανος δίνεται σε αυτούς που νικούν.** Και ο Ιησούς Χριστός στεφανωμένος μας θυμίζει τη νίκη Του επί του Διαβόλου, όχι με βία αλλά με αρετή, με τον ακάνθινο στέφανο και τον Σταυρό. Αυτή ήταν μια πανανθρώπινη νίκη, για την οποία με δικαιοσύνη, και όχι επειδή είναι και Θεός, στέφθηκε Βασιλιάς όλης της ανθρωπίνης φύσης. Έτσι πρώτα στον εαυτό Του, επειδή είναι τέλειος άνθρωπος, έφερε σαν βραβείο αυτή τη Θεϊκή δόξα, με την οποία είναι **«όμοιος με Υιό Ανθρώπου»**. Η περιγραφή του Ιησού στεφανωμένου στον Ουρανό δείχνει την εκεί αναμονή όσων πρόκειται να στεφανωθούν για τους μαρτυρικούς αγώνες τους στη Γη.

Αυτό θα συμβεί με τον πρώτο «θερισμό». Διότι κατά τον δεύτερο γίνεται εξολόθρευση των αδίκων, καθώς τα σταφύλια ρίχνονται **«στο πατητήρι του θυμού του Θεού, το μεγάλο»**.

**Κρατά στα χέρια του δρέπανο οξύ, που σημαίνει ότι θα εξασκήσει την εξουσία Του στο τέλος του κόσμου, γιατί ο Κύριος θερισμό ονόμασε τη συντέλεια του κόσμου** (Ματθ.13:39). **«Και εν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον οξύ»**. Είναι οξύ (κοφτερό) το δρεπάνι, που σημαίνει ότι θα ενεργεί με ταχύτητα, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 230).

**«Πολύς ο θερισμός αναγράφεται στα Ευαγγέλια, οι δε εργάτες λίγοι»**, λέει ο Οικουμενίος. Και συμπληρώνει:

**«Αλλά εκεί μεν την συλλογή των πιστών δήλωνε ο θερισμός, εδώ δε τη συντέλεια των ανθρώπων.** Ωστε ότι βρεθεί σ' αυτούς αχυρώδες (περιττό ως άκαρπο) και ατελές και κατάλληλο για φωτιά, να παραδοθεί στο πυρ».<sup>48</sup> Δηλ. ο Οικουμενίος βλέπει τους δύο θερισμούς σε σχέση με τις πράξεις κάθε ενός ανθρώπου. Κατά την κρίση μένει μόνο η αρετή ενώ απορρίπτεται κάθε κακία, η οποία (εννοείται ότι) όταν υπερσκελίζει την αρετή συμπαρασύρει όλο τον άνθρωπο στα αιώνια βάσανα.



<sup>47</sup> Ετυμ. λεξικό Βασδέκη: νέφος [κ-νάπ-τω, α>ε, π>φ, ομοιάζει εντελώς με λαναρισμένο μαλλί, «σύννεφα σαν βαμβάκι», «νεφέλαι πόκοις ερίων όμοιαι»] - σύννεφο. νεφέλη (αιρίω, ρίζα ερ-, ρ>λ, αναφέρεται στα σύννεφα που εγείρονται καθ' ύψος).

<sup>48</sup> Από την ερμηνεία του Οικουμενίου στην Αποκάλυψη: «θερισμός αναγράφεται πολύς εν τοῖς Εὐαγγέλοις· οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· ἀλλ' ἐκεῖ μεν τὴν τῶν πιστῶν συλλογὴν ὁ θερισμός ἐδήλου, ἐνταῦθα δὲ τὴν συντέλειαν τῶν ἀνθρώπων ἵνα εἴη μεν εἷη ἐν αὐτοῖς ἀχυρώδες καὶ ἀτελεσφόρητον καὶ πυρὸς ἄξιον, πυρὶ παραδοθῆ».

## 2.02. Οι δύο θερισμοί.

Πρέπει να δούμε αυτές τις δύο κατηγορίες θερισμού (των πιστών και των ανθρώπων της αποστασίας) πραγματοποιούμενες στα έσχατα. Είναι, όμως, προφανές ότι τα εδώ γεγονότα προβλέπονται **κοντά** στη Συντέλεια και **όχι ακριβώς κατά τη 2α Παρουσία**, στην οποία ο Χριστός έρχεται ως Κριτής στη Γη. Τότε έρχεται όχι με δύο ή τρεις, αλλά με όλους τους αγγέλους και τους αγίους μαζί, για να κρίνει ζώντες και κεκοιμημένους. Και οι τότε ζώντες δεν αρπάζονται απλώς γρήγορα (με δρέπανο οξύ) από την παρούσα ζωή, αλλά **στιγμιαία**: **«...εν ατόμω, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι»** (Α Κορ.15:52). Και αυτό γίνεται μετά την έγερση των νεκρών: **«οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον»**, λέγει ο απόστολος Παύλος (Α Θεσ. 4:16).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ ή Βέδας λέει για τους αγγέλους ότι εκτελούν **δύο ειδών διακονίες** (υπηρεσίες): **«Η υπηρεσία των αγγέλων, όπως λέει ο (άγιος) Ιερώνυμος, είναι διττή. Γιατί μερικοί απονέμουν ανταμοιβές στους δίκαιους, ενώ άλλοι προϊΐστανται των διαφόρων τιμωριών, όπως λέγεται: Ο ποιών τους αγγέλους Αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα (φωτιά που κατακαίει)»**. Και επειδή όλα ξεκινούν από τις επιθυμίες των ψυχών, τότε κατά τον Μπηντ: **«Οι δύο άγγελοι που διακηρύσσουν ότι η συγκομιδή είναι ξηρή και ο καρπός ώριμος, μπορούμε να εννοήσουμε ότι είναι οι προσευχές της Εκκλησίας, που με μεγάλη φωνή, δηλαδή με μεγάλη επιθυμία, προσεύχονται καθημερινά για να έρθει η βασιλεία του Κυρίου με αυτά τα λόγια»**. Η βασιλεία του Θεού στον άνθρωπο έρχεται πρώτα με την κάθαρση και μετά με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Οριστικά όμως μετά θάνατον, ως βραβείο, στους καλώς αγωνισθέντες (στη ζωή τους) Χριστιανούς.

Εδώ η Αποκάλυψη εμφανίζει την κατάσταση των ψυχών της ανθρωπότητας κοντά στη Συντέλεια, που σημαίνει επίσης κοντά στο τέλος της πρόσκαιρης ζωής των πολλών, και λέει ότι είναι πλέον έτοιμη για θερισμό. Δηλ. ότι σε σχέση με την αρετή, έχουν ήδη κάνει τα άτομα τις οριστικές επιλογές τους, με τις οποίες οι ψυχές ετοιμάσθηκαν **είτε για αιώνια ανάπαυση**, με επιβράβευση σαν με στεφάνι χρυσό την είσοδο στη Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, **είτε για αιώνια βάσανα «στο πατητήρι του θυμού του Θεού, το μεγάλο»**, από τη στέρση της χάρης του Θεού όταν ο βίος τους είναι αμαρτωλός. Αυτό που μένει είναι ο θερισμός. Και κοντά στο τέλος του κόσμου θα είναι απότομος και μαζικός.

Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων παρατηρεί: **«Ο πρώτος άγγελος, που ζήτησε να σταλεί το δρέπανι από τον καθήμενο πάνω στη νεφέλη, ειπώθηκε ότι βγήκε από τον ναό χωρίς κάποια άλλη διευκρίνιση. Ο δεύτερος άγγελος λέγεται ότι βγήκε από το Ουράνιο θυσιαστήριο (για την ακρίβεια **έκ του ναού του έν τῷ ούρανῷ**). Ο δε τρίτος επίσης εκ του θυσιαστηρίου»**. (σελ. 146). Επειδή είπαμε ότι ο 1ος άγγελος είναι επί των ευσεβών, εδώ δηλώνεται ότι όχι μόνο οι άγιοι που είναι στον Ουρανό παρακολουθούν τα πράγματα της γης και παρακαλούν να γίνει ο θερισμός των δικαίων τον κατάλληλο καιρό για να ανέβουν κι αυτοί στον Ουρανό, αλλά και οι δίκαιοι που είναι στη γη **προσεύχονται καθημερινά για να έρθει η βασιλεία του Κυρίου: «Ελθέτω η Βασιλεία Σου»...** Και είναι μέσα στον ναό από τον οποίο βγήκε ο άγγελος, διότι και ο καθένας τους είναι ναός του Αγίου Πνεύματος. Έτσι επηρεάζουν και αυτοί με την προσευχή τους τα αποβησόμενα.

Οι άγιοι μάρτυρες είδαμε (στο έκτο κεφάλαιο) ότι από το Ουράνιο θυσιαστήριο παρακολουθούν όσα συμβαίνουν στη γη και δεν θέλουν να συνεχίζονται οι αδικίες και τα εγκλήματα σ' αυτήν, λέγοντας: **«Ως τότε, Δεσπότη άγιε και αληθινέ, δεν θα κρίνεις και δεν θα εκδικείσαι το αίμα μας από αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη»;** (6:10). Τότε τους ειπώθηκε να περιμένουν μέχρις ότου ετοιμασθούν οι ζώντες που πρόκειται και αυτοί να δώσουν τη μαρτυρία τους.<sup>49</sup> Διότι δεν είχε έρθει ακόμη ο καιρός της Συντελείας, ούτε λίγο

<sup>49</sup> «Και τους ειπώθηκε να αναπαυτούν ακόμα λίγο χρόνο, ωστόσο ολοκληρώσουν (τη μαρτυρία τους) και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους που πρόκειται να θανατώνονται όπως καί αυτοί». (6:11).

ενωρίτερα οι μαζικοί θερισμοί πιστών - απίστων από διώξεις, πολέμους, επιδημίες και φυσικές ή μη καταστροφές, όπως προείπε ο Κύριος: **«Θα εγερθεί έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θα γίνουν λιμοί (πείνες) και λοιμοί (ασθένειες) και σεισμοί κατά τόπους. Πάντα δε ταύτα αρχή ωδίνων».** Και **«τότε θα σας παραδώσουν σε θλίψη και θα σας φονεύσουν, και θα είσθε μισούμενοι από όλα τα έθνη γιατί θα τιμάτε το όνομά Μου».** (Ματθ. 24:7-9).

Για τους ευσεβείς και δικαίους ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς παίρνει την τελική απόφαση του «θερισμού» τους, ενώ για όλους τους άλλους παίρνει την απόφαση ο άγγελος που βγαίνει από από τον **«ναό που είναι στον Ουρανό, έχοντας και αυτός δρεπάνι κοφτερό».** (14:17). Αυτός ο άγγελος είναι **«εκ των λειτουργικών δυνάμεων»** και δεν είναι ο Χριστός, που ονομάζεται **«άγγελος της μεγάλης βουλής»** (Ησ. 9:5), λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. Έχει όμως και αυτός δρεπάνι κοφτερό. Αναφέρθηκε το γνώρισμά του - δηλαδή το ότι βγήκε από τον Ουρανό - για να δείξει, ότι **«όχι μόνον επι γής γίνονται λατρείες, αλλά γίνονται και στον Ουρανό, στον Παντοκράτορα Θεό»**, λέει ο Αρέθας. **Το ότι το δρεπάνι είναι οξύ (κοφτερό), σημαίνει πως με γρηγοράδα θα γίνει αυτό που διατάχθηκε.** (Μαυρ. σελ. 231).

**Ο 2ος θερισμός δίνει τέλος στη ζωή των ασεβών και αδίκων.** Πρώτος και δεύτερος θερισμός δεν είναι σαφώς διακριτοί πολλές φορές. Έτσι, πχ, συνέβαιναν και οι δύο κατά τους παγκοσμίους πολέμους. Ο θερισμός των δικαίων αναφέρεται πρώτος τιμητικά. Αλλά και διότι οι διωγμοί των πιστών κινούν τον **πνευματικό νόμο** σε τιμωρία των αμετανόητων διωκτών τους. Η Σταύρωση του Χριστού ακολουθήθηκε από τιμωρίες σε άρχοντες και αρχομένους των Εβραίων, μετά από το πέρας του παραχωρηθέντος σ' αυτούς καιρού μετανοίας, που πέρασε άπρακτο. Ο κομμουνισμός στη Σοβιετική Ένωση «θέρισε» πρώτα πολλούς από την Εκκλησία και μετά στράφηκε σε πολιτικές και άλλες εκκαθαρίσεις, ενώ ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος θέρισε και αυτός κάποιους ευσεβείς που έπεσαν από φιλοπατρία ή άλλη αρετή, αλλά και πολλούς από τους ασεβείς. Σε προσωπικό επίπεδο τα δυστυχήματα και σε μεγαλύτερες ομάδες πληθυσμού οι πόλεμοι, αρρώστιες, πείνες και άλλα δεινά, «θερίζουν» δικαίους και αδίκους. Αυτά όσο πλησιάζουμε στη Συντέλεια θα γίνονται όλο και πιο συχνά και όλο και πιο καταστροφικά.

**Ο τρύγος των σταφυλιών «τους λίαν ανόμους αινίττειται...»**, λέει ο Αρέθας, δηλ. υπαινίσσεται τους πολύ παρανόμους. Ο άγγελος έριξε το δρεπάνι του στη γη για να κάνει **«τον τιμωρητικό θερισμό»** εκείνων, που με τα βορβορώδη έργα τους συμπεριφέρονται όπως οι χοίροι. Και ετρύγησε την άμπελο της γης. Δηλαδή, όλους εκείνους που υποτάχθηκαν στον Αντίχριστο, **«χωρίς λύπηση διατάσσει ο άγγελος να τρυγηθούν, και απότομη (ξαφνική) έγινε η επιχείρηση»** συμπληρώνει ο Αρέθας. Εννοείται ότι τιμωρούνται οι υπακούοντες σε κάθε αντίχριστο, και όχι μόνο στον τελευταίο.

Ληνός (πατητήρι) του θυμού του Θεού λέγει ο άγιος Ανδρέας **«είναι ο χώρος της κολάσεως, που ετοιμάσθηκε για τον διάβολο και τους αγγέλους του»**, και χαρακτηρίζεται μεγάλος γιατί θα είναι πολλοί εκείνοι, που θα βασανίζονται εκεί, επειδή **είναι πλατύς και ευρύχωρος ο δρόμος της απωλείας.**

**«Και πατήθηκε το πατητήρι έξω από την πόλη»** (14:20). Αυτό σημαίνει ότι το «πατητήρι», δηλ. ο τόπος των βασάνων των αμαρτωλών θα είναι έξω από την «πόλη» των δικαίων (δηλ. τη Βασιλεία των Ουρανών). Και ούτε καν θα αγγίζει η (γήινη και προσωρινή) εξουσία των αμαρτωλών τους δικαίους, όπως λέει ο Ψαλμωδός: **«ότι ούκ αφήσει Κύριος τήν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων»** (ψαλμ. 124:3). «Διότι η κατοίκηση των δικαίων θα είναι άψογος, όπως ακριβώς άψογος υπήρξε και ο τρόπος ζωής τους», κατά τον Ανδρέα. **«Και βγήκε αίμα από το πατητήρι».** Είναι αυτό που τρέχει από τους υπόδικους που «πατούνται» από **«την δικαίαν και αδέκαστον του Θεού κρίσιν»** (Ανδρ.). Οι άδικοι, που έμειναν ως το τέλος της ζωής τους αμετανόητοι, **καταπατούσαν τη συνείδησή τους, χάνοντας έτσι τη ζωοποιό για την ψυχή χάρη του Θεού, όπως όταν αντίστοιχα αιμορραγεί το σώμα**



του ανθρώπου χάνεται το αίμα που το συγκρατεί στη ζωή. Το τέλος της επίγειας ζωής τους επομένως μπορούμε να το δούμε σαν απώλεια των ζωτικών δυνάμεων της ψυχής και του σώματός τους, που κατά τον Ιωάννη είναι συνοπτικά «απώλεια αίματος». Το αίμα αυτό έφτανε **«μέχρι τα χαλινάρια των ίππων σε απόσταση χιλίων εξακοσίων σταδίων»**. Αν αυτό το δούμε στο γήινο πεδίο, τότε πρόκειται για ένα κύκλο ακτίνας περίπου τριακοσίων χιλιομέτρων,<sup>50</sup> στην πραγματικότητα για όλη τη γη. Διότι δεν πρέπει να τρέχουμε πρώτα στα γήινα, ξεχνώντας ότι **υπάρχουν και πνευματικές διαστάσεις, οι οποίες αντί μήκη μετρούν τα στάδια των αρετών (θετικά ή αρνητικά)**. Σε σχέση μ' αυτές είναι το κύριο νόημα των αριθμητικών προσδιορισμών:

**Το αίμα αυτό φτάνει μέχρι των χαλινών των θηλυμανών ίππων.** «Γιατί δεν έβαλαν χαλινάρι στις ηδονές και παρανομίες τους». (Ανδρ.) **Με τα χίλια εξακόσια στάδια «το μέγα χάσμα, το χωρίζον τους δικαίους από των αμαρτωλών, διδασκόμεθα»** (Ανδρ.), γιατί ήταν τέλειοι στην πονηρία, και βδελυκτοί στις πράξεις. Και αναλυτικότερα **οι δέκα εκατοντάδες σημαίνουν το «της κακίας μέγεθος», οι δε έξι εκατοντάδες «την επιμελή της αμαρτίας εργασίαν»**, με την κακή χρησιμοποίηση της κτίσεως που δημιουργήθηκε σε έξι ημέρες. Σημαίνουν ακόμη ότι **«όταν ο Νώε ήταν εξακοσίων έτών κατακλύσθηκε από τα νερά όλη η ξηρά»**. (Ανδρ.).<sup>51</sup> Τώρα όμως όλα θα κατακλυσθούν με φωτιά. (Β Πέτ. 3:7, Α Κορ. 3:13, Β Θεσ. 1:8).

Είχαμε πει,<sup>52</sup> επίσης, ότι **το 40 εκφράζει και την εκούσια άσκηση** την οποία σαν σαρακοστή (40ή) είναι νομοθετημένο να διέρχονται στη ζωή τους οι Χριστιανοί. Αυτοί όμως που προτίμησαν την κακία αντί της αρετής, ζουν με εμπάθεια, δηλ. **χωρίς να βάζουν χαλινάρι στις αμαρτωλές ορέξεις τους**, επιμελούμενοι μάλιστα την εξυπηρέτησή τους σαν με μία **αντι-σαρακοστή**. Λίγο πριν τη Συντέλεια αυτό θα έχει εδραιωθεί σαν κανόνας ζωής, μετατρέποντας τη γη σε τοπίο ανομίας με την κακία να είναι μεγιστοποιημένη (40x40=1600 στάδια), γύρω από το κέντρο διοίκησης του Αντίχριστου (τα χαλινάρια της ισχύος του).

**«Και βγήκε αίμα από το πατητήρι»...** Ο **Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας)** βλέπει τον Διάβολο συμμετέχοντα στην αιματοχυσία, ως καβαλάρη του αντίχριστου ίππου, στα χαλινάρια του οποίου (δηλ. τη διοίκηση) φτάνει το αίμα:<sup>53</sup> **«Αίμα. Αυτή η εκδίκηση (με αίμα) "βγήκε", (φτάνοντας) ακόμη και στους ηγέτες του λαού. Γιατί στην τελευταία αναμέτρηση η εκδίκηση έφθασε ακόμη και στον διάβολο και τους αγγέλους του, λόγω του αίματος των αγίων που έχυσαν, όπως είναι γραμμένο: «Εις αίμα ήμαρτες, και αίμα διώξεταί σε»**. (Ιεζ. 35:6). Συνεπώς η τιμωρία δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της επιλογής των ασεβών να ακούσουν το διάβολο και τις αντίχριστες διδασκαλίες του, αντί να υπακούσουν στον Χριστό και το Ευαγγέλιο.



Αντίθετα από την **αιμορροούσα γυναίκα** του Ευαγγελίου (Μαθ. 9:20) που προστρέχει και θεραπεύεται από τον Κύριο, οι άνθρωποι κοντά στη Συντέλεια αποστατούν απ' Αυτόν και έτσι οι ψυχές τους **"αιμορραγούν"** χάνοντας την πολύτιμη γι' αυτές ζωτική χάρη Του.<sup>54</sup>

<sup>50</sup> 1600 (στάδια) x185 (μ/στάδιο) = 296000 μέτρα.

<sup>51</sup> Οι περικοπές της ερμηνείας των Αρέθα και αγίου Ανδρέα, με κάποια επεξεργασία στη δημοτική, ελήφθησαν από το προαναφερθέν βιβλίο του κ. Μαυρομάτη, σελ. 232,3.

<sup>52</sup> Στη σελ. Θ-9 αλλά και στο Γ τεύχος σελ. Γ-19.

<sup>53</sup> Πάντα από: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>54</sup> Είπαμε ήδη σε προηγούμενο τεύχος (Γ-18), ότι η **γυναίκα που αιμορραγούσε συμβόλιζε την εξ εθνών Εκκλησία** που προλαβαίνει να λάβει την ίαση πριν την κόρη του αρχισυναγώγου, η οποία πριν ιαθεί πεθαίνει. Αυτή την κόρη, που συμβολίζει τη συναγωγή, ανασταίνει ο Κύριος αργότερα και αυτό συμβαίνει στα έσχατα χρόνια, για να συμπληρωθεί με εξ Ιουδαίων Χριστιανούς η Εκκλησία, **«και έτσι πας Ισραήλ θα σωθεί»**. (Ρωμ.11:26). **«Για την Συναγωγή λέγω, της οποίας άνδρας ήταν ο (Μωσαϊκός) νόμος, που σαν Αρχισυναγώγος, καλεί σήμερα τον Δεσπότη (Χριστό) στην ανάσταση του πεθαμένου παιδιού του»**, εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος. Δείτε αναλυτικές επεξηγήσεις: [https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse_c.pdf) σελ. Η-18,19.

Ο θάνατος βρίσκει την πρώην αιμορροούσα γυναίκα θεραπευμένη ψυχικά, ενώ τους αποστάτες Χριστιανούς "αιμορραγούντες", και σ' αυτή την κατάσταση εισέρχονται στην αιωνιότητα.

### 2.03. Το δρεπάνι σαν σύμβολο του «θερισμού» ανθρωπίνων ζώων.

Πρέπει να μη θεωρήσουμε τυχαίο ότι το δρεπάνι είναι το σύμβολο του «θερισμού» κοντά στη Συντέλεια. Και δεν είναι τυχαίο ότι ακόμα και ο «τρύγος» γίνεται με δρεπάνι. Διότι γνωρίζουμε ότι **η έβδομη βασιλεία του κακού ήρθε ήδη, με σύμβολο το σφυροδρέπανο!**

Πρόκειται για τον αθεϊστικό κομμουνισμό. **Κράτησε λίγο, όπως προέβλεψε η Αποκάλυψη<sup>55</sup>** (17:10). Και παρήλθε αφήνοντας πίσω του την αθεϊστική ιδεολογία και κομματικές συσπειρώσεις, με μεγαλύτερη αυτή της Κίνας, οι οποίες στο τέλος του κόσμου, μετά τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο και τη σύντομη αναλαμπή της Ορθοδοξίας, θα φέρουν νέους πολέμους και σφαγές που, για το πλήθος της ανομίας, θα ανεβάσουν στην εξουσία τον τελικό Αντίχριστο. Το δρεπάνι και το κόκκινο χρώμα των κομμουνιστικών σημαιών συνδυάζουν τον «θερισμό» ζώων με το χρώμα του αίματος των προκαλουμένων σφαγών.

Ο προφήτης Ιωήλ μιλάει, όπως ο Ιωάννης ο Θεολόγος, για τρυγητό που **με δρέπανα θερίζονται οι εχθροί του Θεού** και μετά εισάγονται και καταπατούνται στο πατητήρι Του.

**«Ας εγερθούν και ας αναιβούν όλα τα έθνη στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ, διότι εκεί Εγώ θα στήσω το δικαστήριό Μου, για να κρίνω και δικάσω όλα τα γύρω έθνη. Αποστείλατε τα δρέπανα, διότι έφθασε ο καιρός του τρύγου. Εισέλθετε και πατάτε σαν σταφύλια τους εχθρούς Μου, διότι είναι γεμάτο το πατητήρι. Ας ξεχειλίσουν οι κάτω από το πατητήρι δεξαμενές (από αίμα), διότι οι κακίες τους έχουν πληθυνθεί».** (Ιωήλ. 4:12-13).<sup>56</sup>

Όταν φθάνει λοιπόν ο καιρός του τρύγου, τότε αποστέλλονται τα δρέπανα: **«Αποστείλατε τα δρέπανα, διότι έφθασε ο καιρός του τρύγου»!** Και αποστέλλονται μαζικά τα δρέπανα του θανάτου από τον τιμωρό άγγελο, **μαζί με το σύμβολό τους, το σφυροδρέπανο**, για να γίνουν οι μεγάλοι πόλεμοι κοντά στη Συντέλεια. Προηγουμένως ο Κύριος προτρέπει: **«Να τα κηρύξετε αυτά στα έθνη. Αγιάσατε πόλεμον»!** (Ιωήλ. 4:9). Και ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας: **«Τι είναι πάλι το "αγιάσατε"; Σ' Εμένα (τον Κύριο) να τον αφιερώσετε αυτόν τον πόλεμο, Εγώ (ο Άγιος Θεός) θα είμαι μαχητής και για δική Μου δόξα θα είναι ό,τι γίνει».**<sup>57</sup> Τα σφυροδρέπανα εμφανίστηκαν με το ξεκίνημα των μεγάλων πολέμων του **20ου αιώνα**. Η κομμουνιστική επανάσταση το 1917 στη Ρωσία εκμεταλλεύθηκε την άσχημη κατάσταση από τον 1ο Παγκ. Πόλεμο του 1914. Οι εκκαθαρίσεις και οι διώξεις στη Σοβιετική Ένωση συνεχίστηκαν και μετά τον Β Παγκ. Πόλεμο μέχρι το 1991, όποτε πέφτει το κομμουνιστικό καθεστώς και αρχίζει η **«Παγκόσμια Βαβυλώνα»** που αυτοαποκαλείται **«Νέα Παγκόσμια Τάξη»** (N.W.O.). Τότε αρχίζουν τα γεγονότα της Συντελείας κατά αποκάλυψη που δόθηκε από τους αγίους Νικόλαο και Γεώργιο στον **άγιο Καλλίνικο** από την Τσερνίκα της Ρουμανίας (1992=7.500 από Αδάμ).

Από την εποχή του Βυζαντίου ήταν γνωστοί οι **«χρησμοί» του αυτοκράτορος Λέοντος του Σοφού.**<sup>58</sup> Αν και θεωρούνται μεταγενέστεροι, επικράτησε να αποδίδονται σ' αυτόν, είχαν

<sup>55</sup> Διαβάστε περισσότερα στο Η τεύχος: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>56</sup> Ιωήλ: «...έξεγειρέσθωσαν και άναβαινέτωσαν πάντα τὰ έθνη εις τήν κοιλάδα Ιωσαφάτ, διότι εκεί καθιώς του διακρίναι πάντα τὰ έθνη κυκλόθεν. έξαποστείλατε δρέπανα, ότι παρέστηκεν ό τρυγητός· εισπορεύεσθε, πατείτε, διότι πλήρης ή ληνός· ύπερεκχείτε τὰ ύπολήνια, ότι πεπλήθυνται τὰ κακά αύτών»...

<sup>57</sup> «Και τί δὴ τὸ ἀγιάσατε πάλιν ἐστίν; Ἐμοὶ καθιερώσατε τρόπον τινὰ, ἔσομαι γὰρ ὁ μαχητὴς ἐγὼ, καὶ εἰς ἐμὴν δόξαν ἔσται τὸ δρώμενον»... Σχόλια του αγίου Κυρίλλου στους μικρούς προφήτες. (1.354.20) Μπορείτε να το βρείτε online: <https://greekdownloads3.files.wordpress.com/2014/09/commentarius-in-xii-prophetas-minores.pdf> σελ. 144.

<sup>58</sup> Ο Λέων ο Σοφός, Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου από το 886 έως το 912, υιός του Βασιλείου του Μακεδόνας, ήταν ευσεβής ηγεμόνας με σοβαρά εκκλησιαστικά και θεολογικά ενδιαφέροντα. Από τα έργα του διασώθηκαν λειτουργικά ποιήματα, πολυάριθμοι λόγοι και ομιλίες, που συνήθιζε να εκφωνεί ο ίδιος σε εκκλησιαστικές εορτές, και στα οποία συνδυάζει πλατειείς δογματικές αναλύσεις με στοιχεία από την κλασική φιλολογία. Για τα πολλά του συγγράμματα ονομάστηκε, έτι ζων, «σοφός». Δεν ήταν προφήτης αλλά πολύ καλά μελετημένος και αυτά τα οποία

μεγάλη διάδοση, και ελαμβάνοντο σοβαρά υπ' όψιν. Ο 9ος λέει: «**Χρησμός Θ´ Εξουσία**. Ουαί σοι πόλις επτάλοφε, όταν το εικοστόν στοιχείον ευφημίζεται εις τα τείχη σου. Τότε ήγγικεν η πτώσις και η απώλεια των δυναστών σου, και των εν αδικία κρινόντων, ος έχει τους δακτύλους αυτού δρεπανωτούς ό έστι δρέπανον της ερημώσεως καί έν τω Ύψίστω βλασφημία».

**Δηλ. Αλοίμονό σου, Πόλη Επτάλοφε όταν το 20ό στοιχείο (K=20) έχει καλή φήμη στα τείχη σου. Τότε πλησίασε η πτώση και οι απώλειες των δυναστών σου (κυβερνητών σου), και αυτών που κρίνουν άδिका. Που έχει τα δάκτυλά του δρεπανωτά, το οποίο (σφυροδρέπανο) είναι δρέπανον της ερήμωσης, και προς τον Ύψιστο βλασφημία (δηλ. αντίθεο σύστημα).** Και:

Την αιματοχυσία από εμφύλιες μάχες (μεταξύ των Χριστιανικών λαών) τον 20ό αιώνα προβλέπει και ο **Z χρησμός (ΑΙΜΑ)**: ...«**Οδυρμός θα επικρατήσει περί τον μακρυνό Κάππα χρόνο (20ό αιώνα). Διότι σφαγές θα γίνουν σε σένα και έκχυση αιμάτων. Και προς μάχη εμφύλιο οργανωμένοι**...<sup>59</sup>

Να σημειωθεί ότι η Κων/πολη είναι επτάλοφη πόλη, αλλά και ο κόσμος ολόκληρος κατ' επέκταση, στον οποίο ξεχωρίζουν 7 ισχυρά βασίλεια (τώρα ονομάζονται **G-7**), ενώ μέσα στον χρόνο έκαναν ήδη την εμφάνισή τους οι 7 αυτοκρατορίες του κακού. Αυτή είναι **φοβερής ακριβείας προφητεία περί κομμουνισμού** (αρχίζει με Κ), του συμβόλου του (δρεπανιού), και της εποχής που θα ευφημίζεται (20ου αιώνα), κατά την οποία και θα καταπέσει το βλάσφημο και άδικο αυτό σύστημα!! Σημειωτέον ότι και η Μόσχα είναι επτάλοφη!

#### **2.04. Ολοκλήρωση, και το ιπτάμενο δρεπάνι σαν σύμβολο του λόγου του Θεού.**

Καταλήγοντας, λέμε ότι από την αρχή περίπου του 20ού αιώνα, ξεκινούν οι μεγάλοι «θερισμοί», οπότε παρουσιάζεται και το σύμβολό τους το σφυροδρέπανο. Ακόμα μεγαλύτερες μάχες, με αλληλοσφαγές των λαών, θα γίνουν την εποχή του τελικού Αντιχρίστου, πολύ κοντά στη 2α Παρουσία. Τότε το αίμα από το πατητήρι της οργής του Θεού θα φτάσει μέχρι τα χαλινάρια των ίππων (το επιτελείο του Αντιχρίστου) σε απόσταση χιλίων εξακοσίων σταδίων (δηλ. σε όλη τη γη που τότε θα διοικεί ο Αντίχριστος), όπως είπε ο Ιωάννης. Κέντρο του πολέμου θα είναι η **κοιλιάδα του Ιωσαφάτ**<sup>60</sup> έξω από την Ιερουσαλήμ, κατά τον προφήτη Ιωήλ, ο οποίος βεβαιώνει ότι «**έγγυς ήμέρα Κυρίου έν τη κοιλάδι τής δίκης**». (Ιωήλ 4:14)



Η κοιλάδα Ιωσαφάτ άνω.

Σε όραμά του ο άγιος Νήφων Κωνσταντιανής βλέπει τον Κύριο να προστάζει τον αρχάγγελο: «**Μιχαήλ, Μιχαήλ, άρχοντα της διαθήκης, παράλαβε με το τάγμα σου τον πυρίμορφο θρόνο της δόξης μου και πήγαινε στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ. Εκεί θα τον εγκαταστήσεις σαν πρώτο σημάδι της παρουσίας μου. Γιατί πλησιάζει η ώρα που θα λάβει καθένας κατά τα έργα του**».<sup>61</sup>

μελετημένος και αυτά τα οποία γνώριζαν άγιοι άνδρες για το μέλλον της Βασιλεύουσας τα κατέγραψε σε στίχους με τον τίτλο «**χρησμοί**» ίσως για το έντονο αινιγματικό τους στοιχείο. Η συλλογή αυτή απέκτησε μεγάλη δημοτικότητα και διάδοση τόσο στο Βυζάντιο, όσο και στον λατινικό και σλαβικό κόσμο όπως αναφέρεται και στο έργο του Georg Ostrogorsky: «Ιστορία του Βυζαντινού Κράτους».

<sup>59</sup> [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1\\_prophesies\\_parts/08\\_Xrismoi.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/08_Xrismoi.pdf) σελ.3η (61). Αυτά από τη μεριά των θρύλων περισσότερο παρά προφητειών, που πρόβλεψαν όμως σωστά τους (σφυρο)δρεπανωτούς θερισμούς!

<sup>60</sup> Αυτή «**κείται μεταξύ Ίερουσαλήμ και του όρους των έλαιών**» λέει ο Βυζαντινός ιστορικός Ευσέβιος.

<sup>61</sup> Διαβάστε όλο το όραμα: [https://www.imdle0.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf)



Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης σε δικό του όραμα<sup>62</sup> είδε το τέλος του Αντιχρίστου και των ανθρώπων του στην Ιερουσαλήμ, αλλά και πολύ αίμα Χριστιανών γύρω της, από τους διωγμούς που προηγήθηκαν.

Επομένως, σε όλη τη γη, αλλά κυρίως κοντά στην Ιερουσαλήμ και στην κοιλάδα της Δίκης, άλλοι «θερίστηκαν» για να μπουκωθούν στη Βασιλεία των Ουρανών και άλλοι, ως άνθρωποι του Αντιχρίστου «θερίζονται» για να μπουκωθούν «στο πατητήρι του Θεού» δηλ. στην καταπίεση των αιωνίων βασάνων της Κόλασης, θυμίζοντας με το πλήθος του αίματος ότι **«το αίμα θα έφτανε ως τα χαλινάρια των ίππων»**. (14:20).

Η περιγραφή της τιμωρίας των αντιχρίστων από τον άγιο Νήφωνα: **«ξαφνικά άρχισαν να γίνονται σεισμοί, βροντές και αστραπές στην κοιλάδα της Δίκης και στον αιθέρα, ώστε κατατρόμαξαν όλοι»**, είναι βασικά ή ίδια με αυτή του Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης: **«Ξαφνικά, ένα βουητό από κεραυνούς αντήχησε, και χιλιάδες αναλαμπές αστραπών άρχισαν να αναβοσβήνουν. Βέλη άρχισαν να χτυπούν τους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Έπειτα, ένα μεγάλο φλεγόμενο βέλος άστραψε και χτύπησε τον ίδιο τον Αντίχριστο στο κεφάλι. Καθώς κουνούσε το χέρι του, το στέμμα του έπεσε και συνετρίβη στο έδαφος»**. (18)

Μετά τον μεγάλο «θερισμό» στην κοιλάδα της Δίκης, του Αντιχρίστου και των ανθρώπων του, φαίνεται ο **Τίμιος Σταυρός** στον Ουρανό, όπως είδε κι ο άγιος Νήφων, σημείο ότι ακολουθεί η 2α Παρουσία. Διότι γνωρίζουμε και από τον προφήτη Δανιήλ ότι ο φόνος του Αντιχρίστου γίνεται λίγες μόνο μέρες πριν τη 2α Παρουσία.<sup>63</sup>

Η αγία Ματρώνα της Μόσχας έλεγε ότι **«θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλιοί (κομμουνιστές) και η κατάσταση θα γίνει χειρότερη από πρώτα»...**<sup>64</sup> Και τότε πάλι θα γίνονται διωγμοί των Χριστιανών. Αυτά θα συμβούν μετά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας. Κατόπιν θα γίνουν νέοι πόλεμοι στους οποίους **«οι βασιλείς οι από Ανατολής Ηλίου»** (Αποκ. 16:12), δηλ. η Κίνα (στην οποία ακόμη κυβερνάει κομμουνιστικό κόμμα με σφυροδρέπανο!) και οι σύμμαχοί της θα προσπαθήσουν να καταλάβουν όλο τον πλανήτη. **«Το τέλος θα έρθει διά της Κίνας»** είχε πει ο άγιος Αριστοκλής της Μόσχας και το ανέφερε σε ομιλία του ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ το 1981.<sup>65</sup>



**Ένας πολύ μεγάλος «θερισμός» έρχεται στην εποχή μας:** Ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος. Θα είναι μια πολύ ισχυρή κρίση του Θεού για όλα τα έθνη, γιατί μόνο από τα όπλα θα φονευθεί το τρίτο της ανθρωπότητας, λέει η Αποκάλυψη, και η μεγάλη μάχη θα γίνει επίσης **στην περιοχή της κοιλάδας του Ιωσαφάτ** (έξω από την Ιερουσαλήμ) η οποία ονομάζεται και **Κοιλάδα Κλαυθμώνος, Χείμαρρος των Κέδρων ή Πύρινος Ποταμός**, συνορεύει με την περιοχή που ονομάζεται **Γέεννα** (Κόλαση), και καταλήγει στη **Νεκρά θάλασσα**. Για τη μάχη αυτή,<sup>66</sup> έχει πει και ο προφήτης Ιεζεκιήλ (κεφ. 38 & 39), και πολλά από όσα λέει εξήγησε ο άγιος

<sup>62</sup> «Ξαφνικά, ένα βουητό από κεραυνό αντήχησε, και χιλιάδες αναλαμπές αστραπών άρχισαν να αναβοσβήνουν. Βέλη άρχισαν να χτυπούν τους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Έπειτα, ένα μεγάλο φλεγόμενο βέλος άστραψε και χτύπησε τον ίδιο τον Αντίχριστο στο κεφάλι. Καθώς κουνούσε το χέρι του, το στέμμα του έπεσε και συνετρίβη στο έδαφος. Μετά εκατομμύρια πουλιά πέταξαν και κούρνιασαν στους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Ένωσα τον γέροντα (άγιο Σεραφεΐμ του Σαρώφ) να με παίρνει από το χέρι. Προχωρήσαμε περισσότερο, και εγώ είδα πάλι πολύ αίμα Χριστιανών. Ήταν εδώ που θυμήθηκα τα λόγια του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο βιβλίο της Αποκάλυψης ότι το αίμα θα έφτανε ως το χαλινάρι του ίππου. Σκέφτηκα: «Θεέ μου, σώσε μας»!

[https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag\\_I\\_Krostand-auton.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf)

<sup>63</sup> Δείτε στο ΣΤ Τεύχος ερμηνείας της Αποκάλυψης σελ. 18-23: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf) Επομένως να μη νομίζουμε ότι η 2α Παρουσία θα γίνει στην κοιλάδα Ιωσαφάτ, αλλά η εκεί κρίση των εθνών κατά τον Ιωήλ ή «θερισμός» κατά την Αποκάλυψη, είναι ένα **«πρώτο σημάδι της»**.

<sup>64</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

<sup>65</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/15\\_mellon\\_Rwsias\\_epanemfanisi.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/15_mellon_Rwsias_epanemfanisi.pdf) Δείτε επίσης: Τα 3 τραίνα και ο πυρηνικός πόλεμος, με αποκαλύψεις του γέρ. Νικολάου: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html)

<sup>66</sup> Που είναι και πνευματική μάχη, όπως και η αντίστοιχη στο τέλος του κόσμου, για την οποία είδαμε ότι προφητεύει ο Ιωήλ, γι' αυτές και ο Ιεζεκιήλ επιβεβαιώνει ότι η νίκη θα είναι του Κυρίου. Για τον πνευματικό χαρακτήρα, που δεν είναι ο μόνος δείτε: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/13\\_Gog-Armagedon.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf)

Παΐσιος, όπως είναι γνωστό από πλήθος μαρτυριών, αλλά αυτές οι λεπτομέρειες δεν είναι του παρόντος. Εμείς μόνο να επισημάνουμε ότι ο αρχηγός του πολέμου θα είναι άθεος,<sup>67</sup> για να κριθούν και **οι ήδη νεκροί πνευματικά** αμετανόητοι ασεβείς μαζί με τους σοδομιστές, στην περιοχή των παλιών Σοδόμων και Γομόρρας, δίπλα στη **Νεκρά θάλασσα**. Τώρα δεν μεταφέρεται, όπως στο τέλος του κόσμου, ο θρόνος του Χριστού στην περιοχή της κρίσης, διότι υπάρχει ήδη, και είναι ο Πανάγιος Τάφος στα Ιεροσόλυμα από τον οποίο δεν έχει φύγει η χάρη, όπως θα συμβεί (συγκαταβατικά) επί τελικού Αντιχρίστου, μέχρι την ώρα της θανάτωσής του. Σωστά έλεγε ο Κύπριος Κυριάκος Τσίτσικας: **«Παγκόσμιος Πόλεμος, Πανάγιος Τάφος»!** [link](#)

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι **η κρίση (ή δίκη) γίνεται από τον Κύριο με βάση τις εντολές Του** και όχι με βάση τους γήινους νόμους που ήδη εναντιώνονται στις πιο πολλές από αυτές. **«Αυτός που λέγει, "Τον γνώρισα", και δεν τηρεί τις εντολές Του, είναι ψεύτης, και δεν υπάρχει σ' αυτόν η αλήθεια (του Θεού)»**, λέει ο Ιωάννης ο Θεολόγος. (1η Ιω 2:4).

Είναι επομένως οι «θερισμοί» δικαίων και αδικών στη γη αποτέλεσμα της κρίσης που γίνεται πρώτα σε πνευματικό επίπεδο, δηλ. στις ψυχές των ανθρώπων, που δέχονται ή όχι το λόγο του Θεού και αναλόγως τον εφαρμόζουν ή όχι στη ζωή τους. Γι' αυτό και **ο λόγος του Θεού είναι σαν ιπτάμενο δρεπάνι** που τάχιστα ξεχωρίζει ποιοι είναι πιστοί, και τους καθαρίζει από αμαρτίες, και ποιοι όχι. **«Αυτός (ο λόγος) είναι που τον είδε να πετάει σε σχήμα δρεπάνου ο θαυμαστός Ζαχαρίας (ο προφήτης). Διότι θερίζει κάθε κακία και αγνωσία ο λόγος του Θεού»**,<sup>68</sup> λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Ο Ζαχαρίας είπε: **«Ἐγὼ ὀρῶ δρέπανον πετόμενον μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ πλάτος πήχεων δέκα»**. (Ζαχ. 5:2). Το ιπτάμενο δρεπάνι του Ζαχαρία έχει **«πλάτος 10 πήχεων»** διότι **«εις δεκάδα εντολῶν πλατύνεται ο λόγος του Θεού»**, εξηγεί ο άγιος Μάξιμος. Επίσης προσθέτει: **«Με το να γίνει τέλειος άνθρωπος (ο Υιός και Λόγος) "αποκτάει μήκος" εἴκοσι πήχεις, για τη σύνθεση των (5) αισθήσεων με τα (4) στοιχεία, προς δημιουργία σώματος... πέντε δὲ ἐπὶ τέσσαρα συντιθέμενα κάνει σαφῶς τον αριθμὸ εἴκοσι (5x4=20)»**.<sup>69</sup> Είναι **ιπτάμενο το δρεπάνι** που συμβολίζει το λόγο του Θεού **«διὰ το ὅτι δεν έχει κάτι επίγειο και διὰ το ταχύ και απότομο της κίνησης... Διότι τίποτα δεν είναι ταχύτερο από του να πιστεύεις και τίποτα δεν είναι ευκολότερο από το να ομολογείς τη χάρη του πιστευθέντος διὰ του στόματος»**.<sup>70</sup> Συνεπώς, ανάλογα με το πως δέχονται οι άνθρωποι το «ιπτάμενο δρεπάνι» του λόγου του Θεού, μετέχουν (όταν έρθει η ώρα) στον «θερισμό» των δικαίων που θα έχουν αιώνια ανάπαυση ή στον θερισμό των αμαρτωλών που θα βρεθούν ξαφνικά καταπιεζόμενοι από αιώνια βάσανα. Το δρεπάνι επομένως δεν είναι από μόνο του ένα κακό εργαλείο ή σύμβολο, αλλά αποκτάει κακό χαρακτήρα από τότε που συνδέεται με την ασέβεια, όπως στην περίπτωση του αθεϊστικού κομμουνισμού. Τότε γίνεται και **σύμβολο του αγώνα του διαβόλου** να «θερίσει» όσους βρει αμετανόητους και να τους πάρει μαζί του στα αιώνια βάσανα.

**Το σφυρί, που συμβολίζει απότομη άσκηση βίας, δηλώνει την έντονη καταπίεση μέσα στο πατητήρι των βασάνων**, η οποία μάλιστα έρχεται ξαφνικά, σαν σφυριά, πάνω στους αμαρτωλούς, μετά ένα απροσδόκητο θάνατο. Το σφυροδρέπανο, σαν σύμβολο, προειδοποιεί από μόνο του, για επερχόμενους **βίαιους «θερισμούς»**.

<sup>67</sup> «Δύσει ο προφητεύων» λέει ο άγιος Μεθόδιος, και γι' αυτό θα φταίει ο πάπας όπως είπε ο άγιος Κοσμάς.

<sup>68</sup> «Οὗτός ἐστιν ὃν εἶδε σχήματι δρεπάνου πετόμενον ὁ θαυμαστός Ζαχαρίας· ἐκθεριστικός γὰρ πάσης κακίας τε καὶ ἀγνωσίας ἐστὶν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος». (Προς Θαλάσσιον, στην 62α ερώτηση).

<sup>69</sup> «Ἰς δὲ γενόμενος σὰρξ ὁ αὐτὸς καὶ τελείως ἐνανθρωπήσας εἰς εἴκοσι πήχεις μηκύνεται διὰ τὴν ἐπ' αἰσθήσεσι τῶν στοιχείων πρὸς γένεσιν σώματος σύνθεσιν· πέντε γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑπάρχουσι καὶ τέσσαρα τυγχάνει τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν κατὰ σύνοδον ἢ τῶν ἀνθρώπων συνέστηκε φύσις· πέντε δὲ ἐπὶ τέσσαρα συντιθέμενα ποιεῖ τὸν εἴκοσι σαφῶς ἀριθμὸν».

<sup>70</sup> «Πετόμενον δὲ διὰ τε τὸ μηδὲν ἔχειν ἐπίγειον διὰ τε τὸ ταχύ καὶ ὀξυκίνητον καί, συνελόντα φάναί, συντετημένον τοῦ λόγου καὶ πᾶσαν τὴν τῶν ὄντων σωτηρίαν μόνῃ περιγράφον τῇ καρδίᾳ τῶν σωζομένων κατὰ μόνῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαθὴν συνειδησὶν συνεχομένην. Οὐδὲν γὰρ τοῦ πιστεύειν ταχύτερον καὶ τοῦ διὰ στόματος ὁμολογεῖν τοῦ πιστευθέντος τὴν χάριν ἐστὶν εὐκολώτερον»...

Και η εμφάνιση των σφυροδρεπάνων σε κόκκινο φόντο, ως συμβόλων αθεϊστικών κινήματων, μας δείχνει με αρχή τον 20ό αιώνα τους μεγάλους αιματηρούς «θερισμούς», διά πολέμων και επαναστάσεων, μέχρι τη Συντέλεια.

### Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- Ε. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf) (αυτό το τεύχος)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- IA. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- IB. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

**ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...**

8 / 21 Νοεμβρίου 2018+  
Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης  
*www.imdleo.gr*

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

| Ε ν ό τ η τ ε ς :   |   | Σελίς |
|---|---|-------|
| <b>Η ωδή των 144.000 και τα μηνύματα των 3 αγγέλων (14:1 - 14:13)</b> |   |       |
| 1.01.   | Η ωδή των «144.000» αμώμων                                  | 3     |
| 1.02.   | Οι 144.000 σε σχέση με την αρετή τους                       | 5     |
| 1.03.   | Η Θεοτόκος αρχηγός των 144.000 αμώμων ακολούθων του Χριστού | 6     |
| 1.04.   | Η με την άσκηση επιστροφή προς την παρθενική καθαρότητα     | 7     |
| 1.05.   | Τίμιος Πρόδρομος και προφήτης Ηλίας                         | 8     |
| 1.06.   | Δεν είναι μόνο άνδρες οι «144.000»                          | 9     |
| 1.10.   | Τα μηνύματα των 3 αγγέλων. Τι αναγγέλλει ο πρώτος           | 10    |
| 1.11.   | Τι αναγγέλλει ο δεύτερος άγγελος                            | 12    |
| 1.12.   | Τι αναγγέλλει ο τρίτος άγγελος                              | 14    |
| 1.13.   | Διευκρινιστική παρένθεση                                    | 15    |
| 1.14.   | Οι τιμωρίες   | 16    |
| <b>Ο θερισμός και ο τρύγος της γης (14:14 - 14:20)</b>                |   |       |
| 2.01.   | Η «νεφέλη» και ο καθήμενος επ' αυτής                        | 18    |
| 2.02.   | Οι δύο θερισμοί   | 20    |
| 2.03.   | Το δρεπάνι σαν σύμβολο του «θερισμού» ανθρωπίνων ζωών       | 22    |
| 2.04.   | Ολοκλήρωση & το δρεπάνι σαν σύμβολο του λόγου του Θεού      | 24    |





Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Στην τοιχογραφία, οι 7 άγγελοι αδειάζουν ισάριθμες φιάλες γεμάτες πληγές στους ασεβείς της γης.

*«Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει».*  
(Ψαλμ. 144:20)

**I. Οι 7 άγγελοι, με τις 7 φιάλες του θυμού του Θεού, στο 15ο και 16ο κεφάλαιο.**

Μάρτιος 2019+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleo.gr](http://www.imdleo.gr)

**...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ**

**Κ**αι εΐδον άλλο σημείον εν τῷ οὐρανῷ μέγα και θαυμαστόν, ἀγγέλους επτά έχοντας πληγὰς επτά τὰς έσχάτας, ὅτι εν αὐταῖς έτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

**15-2** και εΐδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, και τοὺς νικῶντας εκ τοῦ θηρίου και εκ τῆς εικόνας αὐτοῦ και εκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ έστῶτας επί τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, έχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

**15-3** και ἄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ και τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες· μεγάλα και θαυμαστά τὰ έργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι και ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

**15-4** τίς οὐ μὴ φοβηθῆ, Κύριε, και δοξάσει τὸ ὄνομά σου; ὅτι ὁ μόνος ὁσίου, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσι και προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερῶθησαν.

**15-5** Και μετὰ ταῦτα εΐδον, και ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου εν τῷ οὐρανῷ,

**15-6** και ἐξῆλθον οἱ επτά ἄγγελοι οἱ έχοντες τὰς επτά πληγὰς εκ τοῦ ναοῦ, οἱ ἦσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν και περιζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζῶνας χρυσᾶς.

**15-7** και εν εκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς επτά ἀγγέλοις επτά φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

**15-8** και ἐγεμίσθη ὁ ναὸς εκ τοῦ καπνοῦ εκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ και εκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

**15-9** και οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εις τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ επτά πληγαὶ τῶν επτά ἀγγέλων.

**Κ**αι εΐδα άλλο σημείο στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό. Επτά αγγέλους να έχουν (για ἄδειασμα) επτά πληγές, τις έσχατες, γιατί με αυτές συντελέσθηκε ο θυμός του Θεού.

**15-2** Και εΐδα κάτι σαν θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά, και εκείνους που νικούν από τον αγώνα με το θηρίο (Αντίχριστο), και την εικόνα του και τον αριθμό του ονόματός του, να έχουν σταθεί πάνω στη θάλασσα τη γυάλινη, έχοντας τις κιθάρες του Θεού.

**15-3** Και ψάλλουν την ωδή του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και την ωδή του Αρνίου λέγοντας. Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ, ο Παντοκράτορας. Δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των εθνών.

**15-4** Ποιος δε θα φοβηθεί, Κύριε, και δε θα δοξάσει το ὄνομά σου; Επειδή είσαι ο μόνος ὁσίου· επειδή όλα τα ἔθνη θα έρθουν και θα προσκυνήσουν μπροστά σου, επειδή τα δίκαιά σου φανερώθηκαν.

**15-5** Και μετὰ από αυτά εΐδα, και ανοίχτηκε ο ναός της σκηνῆς του μαρτυρίου στον ουρανό.

**15-6** και βγήκαν από το ναό οι επτά ἄγγελοι οἱ έχοντες τις επτά πληγές, ντυμένοι με καθαρὸ λινό λαμπρό και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη με ζώνες χρυσές.

**(Οι επτά φιάλες του θυμού του Θεού, με τις πληγές)**

**15-7** Και ένα από τα τέσσερα γεμάτα ζωή ὄντα ἔδωσε στους επτά αγγέλους επτά φιάλες (μπουκάλεις) χρυσές, γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αιῶνες των αιῶνων.

**15-8** Και γέμισε ο ναός καπνό από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του,

**15-9** και κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό, μέχρι να συντελεσθούν οι επτά πληγές των επτά ἀγγέλων.

**1.01. Σύνδεση με τα προηγούμενα.** Στο 14ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ο Θεολόγος και Ευαγγελιστής Ιωάννης, μας γνώρισε την ύπαρξη κορυφαίας πνευματικά ομάδος, της οποίας τα μέλη χαρακτηρίζονται ως παρθένοι και άμωμοι, που κάνοντας πλήρη υπακοή στον Χριστό, τον ακολουθούν παντού, έχοντας τη μεγαλύτερη δόξα μέσα στην Εκκλησία.

Έτσι, έμμεσα, μας προτρέπει να αγωνιζόμαστε όσο περισσότερο μπορούμε στην αρετή, γιατί υπάρχει ανάλογη προς τους κόπους ανταπόδοση στην απόλαυση των αιωνίων αγαθών και στη δόξα των δικαίων, όπως ο Κύριος λέει: **«Στην οικία του Πατρός Μου είναι πολλές διαμονές»** (Ιω. 14:2) και ομοίως για τους δικαίους ο απόστολος, **«αστήρ αστέρος διαφέρει σε δόξα»**. (1η Κορ. 15:41). Όταν οι καιροί είναι δύσκολοι, τότε οι ευκαιρίες για την αύξηση της αρετής πολλαπλασιάζονται. Και κατά τον άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη (+1994): **«Στην εποχή μας λείπουν τα παραδείγματα - μιλώ γενικά για την Εκκλησία και τον Μοναχισμό. Τώρα πλήθυναν τα λόγια και τα βιβλία και λιγόστεψαν τα βιώματα... Ο Καλός Θεός βέβαια θα λάβει υπ' όψιν Του την εποχή και τις συνθήκες στις οποίες ζούμε και ανάλογα θα ζητήσει (αρετή). Αν λίγο αγωνισθούμε, θα στεφανωθούμε περισσότερο από τους παλαιούς»**.<sup>1</sup>

Στο 14ο κεφάλαιο,<sup>2</sup> μαζί με τους «144.000» εκλεκτούς, έγινε αναφορά, και πάλι,<sup>3</sup> στην αναμενόμενη **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**, με ένα νέο παγκόσμιο και ταχύτατο **επανευαγγελισμό**. Ο Ιωάννης στηρίζει, με τον τρόπο αυτό, τους πιστούς και τους βεβαιώνει ότι όλα προγνωρίζονται και ελέγχονται από τον Θεό, ώστε να μην φοβούνται τίποτα εφ' όσον παραμένουν στην πίστη και την τήρηση των εντολών του Χριστού. Αφού μας έδωσε θάρρος, αμέσως μετά μίλησε για επερχόμενους **βίαιους «θερισμούς»** με πολλά θύματα, και τους συνέδεσε με το **δρεπάνι** σαν σύμβολο μαζικής και ταχύτατης κοπής ανθρωπίνων ζωών. Και είπαμε ότι η εμφάνιση των σφυροδρεπάνων σε κόκκινο (αιμάτινο) φόντο, ως συμβόλων αθεϊστικών κινημάτων, μας δείχνει σαν **αρχή των μεγάλων αιματηρών «θερισμών» τον 20ό αιώνα**. Αλλά οι «θερισμοί», δικαίων και αμαρτωλών, θα συνεχίσουν να ξεσπούν με όλο και μεγαλύτερη ένταση, διά πολέμων, γεωφυσικών καταστροφών και επαναστάσεων, μέχρι τη Συντέλεια. Η Αποκάλυψη μας δίνει στη συνέχεια μια ακόμη πιο λεπτομερειακή έκθεση του μέλλοντος, περιγράφοντας επτά μεγαλύτερες δοκιμασίες.

**1.02. «Σημείο» στον ουρανό.** Κατά το σύνηθες, η Αποκάλυψη μας ενημερώνει για το τι γίνεται πρώτα πνευματικά: «Θαυμαστό σημάδι» βλέπει ο Ιωάννης στον Ουρανό, που έχει σχέση, όμως, με όσα συμβαίνουν αντίστοιχα στη Γη. Βλέπει **επτά (7) αγγέλους να έχουν επτά πληγές, τις έσχατες, γιατί με αυτές συντελέσθηκε ο θυμός του Θεού**. «Και πάλι η εντολή (για νέα δοκιμασία) ανανεώθηκε», λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας).<sup>4</sup> **«Και καθώς επρόκειτο να επιφέρει τις όμοιες (με τις Σάλπιγγες) πληγές για τον τελευταίο διωγμό, θέλησε να κάνει τον ακροατή προσεκτικό, λέγοντας: ένα σημάδι μεγάλο και θαυμαστό»**. Οι άγγελοι είναι **επτά**, που σημαίνει, λέει ο Μπηντ, **«την Εκκλησία που είναι γεμάτη με επταπλή χάρη»**, και είδαμε **«τα επτά πνεύματα που παρίστανται στο θρόνο του Θεού»** (1:4).

**«Στην αρχή της βίβλου της κοσμογονίας, λέει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων, ο θεσπέσιος Μωυσής επτά ημέρες κατονομάζει και σε επτά ημέρες θα παρέλθει ο παρών κόσμος... Γι' αυτό και όσοι έζησαν εμπαθώς στον κόσμο, και τον Δημιουργόν αυτού παρόργισαν, με επτά πληγές θα βασανισθούν, τις οποίες οι επτά άγγελοι θα επιφέρουν σ' αυτούς. Διότι μ' αυτές συμπληρώθηκε ο θυμός του Θεού, όπως και ο κόσμος σε επτά ημέρες συνετελέσθη. Επί πλέον, τον επταδικόν αριθμό χρησιμοποιεί η Γραφή αντί του πολλού. Όπως λέει και ο Σολομών ότι στην καρδιά του εχθρού (διαβόλου) είναι επτά κακίες, αντί πολλές»**.<sup>5</sup>

Το σημείο που εδώ αναφέρεται είναι μέγα. **«Και πως όχι μέγα, όταν την παγκόσμια σημαίνει καθαίρεση»**; λέει ο εκ των Καππαδοκών ερμηνευτών Αρέθας.

<sup>1</sup> Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Α' «Με Πόνο και Αγάπη / Στην εποχή μας λείπουν τα παραδείγματα».

<sup>2</sup> Διαβάστε το Θ Τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)

<sup>3</sup> Έγινε προηγουμένως και στο 10ο κεφάλαιο. Διαβάστε: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)

<sup>4</sup> Από το: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>5</sup> «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», εκδόσεις Ρηγοπούλου 1981, σελ. 148.



«Άλλο» ονομάζει το «σημείο» που βλέπει τώρα ο Ιωάννης, θέλοντας έτσι να μας δείξει τη συσχέτισή του με το «σημείο» του 12ου κεφαλαίου. Και εκείνο ήταν μέγα: **«Και σημείο μέγα φάνηκε στον ουρανό. Γυναίκα με περίβλημα τον ήλιο, και η σελήνη κάτω από τα πόδια της, και πάνω στο κεφάλι της ένας στέφανος από δώδεκα αστέρες»** (12:1). Την γυναίκα που συμβολίζει την Εκκλησία πολεμούσε, και πολεμάει, ο δράκων (μεγάλος όφιος) δηλ. ο διάβολος με αντίχριστες προσταγές (όπως του Ηρώδη κατά των νηπίων) και θεωρίες και διδασκαλίες που σαν ποταμό έβγαλε από το στόμα των ανθρώπων του, που στη γη είναι το δικό του στόμα: **«Και έβγαλε ο όφιος από το στόμα του πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να την κάνει να παρασυρθεί από τον ποταμό»**. (12:15). Αλλά τον αθεϊσμό, υλισμό κλπ καταπολέμησε η ίδια η γη, δηλ. η αλήθεια και σοφία που βρίσκεται μέσα σε κάθε γήινο δημιούργημα και κάθε φυσικό φαινόμενο, είτε αυτό εξετάζεται με απλή παρατήρηση είτε με τη βοήθεια της επιστήμης: **«Αλλά βοήθησε η γη τη γυναίκα, και άνοιξε η γη το στόμα της και κατάπιε τον ποταμό που έβγαλε ο δράκων από το στόμα του»**. (12:16). Η Γυναίκα - Εκκλησία φεύγει έκτοτε στην έρημο: **«Και τότε η γυναίκα έφυγε στην έρημο όπου έχει εκεί τόπο ετοιμασμένο από το Θεό, για να την τρέφουν εκεί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες»**. (12:6). Φεύγει τροπικά αλλά και τοπικά σε σπηλιές ή χτίζοντας ασκηταριά και Μοναστήρια, μακριά από τον κόσμο όπου οι παγίδες του διαβόλου είναι πολύ περισσότερες. Αυτό έπραξε και ο προφητάναξ Δαβίδ ψάλλοντας: **«Εμάκρυνα φυγαδεύων και ηυλίσθην εν τη ερήμω»** (Ψαλμ. 54:8). Όμως τώρα κάτι αλλάζει, που ο Ιωάννης το φανερώνει στο «άλλο σημείο».

Ο δράκων δεν παύει να διώκει την Εκκλησία, αλλά ο καιρός να συμπληρωθούν οι εισερχόμενοι διά της «στενής θύρας» των δοκιμασιών στη Βασιλεία των Ουρανών φτάνει στο τέλος του. Ο πόλεμος στους τελευταίους Χριστιανούς από τον δράκοντα γίνεται μεγαλύτερος διότι όσο πλησιάζομε στη Συντέλεια, οι άνθρωποι του πληθαίνουν υπερβολικά. **«Δεν θα υπάρχει πίστη στους ανθρώπους. Στους χίλιους έναν θα βρίσκεις που θα μιλάει την αλήθεια και οι άλλοι θα τον λένε τρελό»**, όπως λέει ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (στη φωτογραφία).<sup>6</sup>



**Δεν είναι υπαίτιος των κακών ο Θεός**, αλλά οι άνθρωποι, οι οποίοι μη τηρώντας τις εντολές Του απομακρύνονται από τη χάρη Του και πέφτουν στα δίχτυα του εχθρού του ανθρωπίνου γένους. Αυτός τους οδηγεί στην απώλεια την πνευματική, αλλά και τη σωματική, διότι πάντοτε ήταν ανθρωποκτόνος.<sup>7</sup> Και είδαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο (14ο) ότι οι μεγάλοι θερισμοί ανθρωπίνων ζωών (και τα σφυροδρέπανα σαν σύμβολα), έρχονται μόλις οι άνθρωποι απορρίψουν το λόγο του Χριστού που είναι κοφτερός σαν δρεπάνι. Επειδή ελάχιστοι θα είναι αληθινά ευσεβείς στις έσχατες μέρες, (ένας στους χίλιους), **ως προς το αποτέλεσμα τους στους πολλούς, οι αποφάσεις του Θεού λέγεται ότι δημιουργούν επτά (δηλ. πλήθος) πληγές**. Οι πληγές αυτές είναι εξοντωτικές και πέφτουν απανωτά (χωρίς καθυστέρηση η μία από την άλλη) στους ανθρώπους των εσχάτων ημερών, γι' αυτό λέγεται ότι εκφράζουν την **«οργή του Θεού»**, αν και ο Θεός είναι απαθής. **«Τις ονομάζει "τελευταίες"»**, λέει ο Μπηντ, **«γιατί με αυτές συντελείται (τελειώννει) η οργή του Θεού. Διότι η οργή του Θεού χτυπάει πάντα τον επαναστατούντα (κατ' Αυτού) λαό με επτά πληγές. Λέει επανειλημμένα στο Λευιτικό, "και θα σε χτυπήσω με επτά πληγές"»**.<sup>8</sup> Και αυτές πρόκειται να είναι οι τελευταίες, όταν η Εκκλησία θα έχει απομακρυνθεί από το μέσο τους». Είπαμε ήδη, σε προηγούμενο τεύχος (H-62), ότι οι πιστοί

<sup>6</sup> «ΓΕΡΩΝ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ. Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου. Τόμος Β». σελ. 110. Δείτε και την επιλογή «προφητικά αποφθέγματα Β»: [https://www.imdleo.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf) το (35).

<sup>7</sup> «...εκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔσθηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ». (Ιω. 8:44).

<sup>8</sup> «καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου (λέγει ο Θεός), προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν». (Λευ. 26:21). Ομοίως: Λευ. 26:18 και 28:59.

επί Αντιχρίστου πρέπει να μην βρίσκονται στις πόλεις, γιατί αυτές πρόκειται να καταστραφούν.<sup>9</sup>

**1.03. «Θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά».** Πάνω σ' αυτήν στέκονται όσοι **«νικούν στον αγώνα με το θηρίο (Αντίχριστο), και την εικόνα του και τον αριθμό του ονόματός του».** Εδώ για άλλη μια φορά η Αποκάλυψη μας τονίζει τον τριπλό αγώνα των Χριστιανών των εσχάτων ημερών εναντίον: α. του Αντιχρίστου, β. της εικόνας του και γ. του αριθμού του ονόματός του (χξς=666).<sup>10</sup>

**«Νίκη»**, λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ. *«Εκείνοι που ξεπερνούν τις πανουργίες του Θηρίου, εμφανίζονται κατά συνέπεια να στέκονται πάνω σε ένα βάπτισμα πυρός. Διότι επιθυμούν, όπως λέει ο Απόστολος, "να αγωνιστούν σκληρά για την πίστη που παραδόθηκε στους αγίους"».* (Ιου.3) **«Γυάλινη, λέει επίσης ο Μπηντ, είναι η διαυγής πηγή του Βαπτίσματος, που είναι καθαγιασμένη από τη φωτιά του Αγίου Πνεύματος. Ή αλλιώς, επειδή σχετίζεται με τη φύση της φωτιάς, καθότι γίνεται κόκκινη με το μαρτύριο».** Δηλ. όσα λέει εδώ ο Ιωάννης αφορούν τους βαπτισμένους και χρισμένους με το Άγιο Πνεύμα Ορθοδόξους Χριστιανούς.

**Γαλίνη θάλασσα σημαίνει,** λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, **«και το πλήθος των σωζομένων, και την τελική καθαρότητα και λαμπρότητα των αγίων με την οποία θα λάμπουν σαν τον ήλιο με την ακτινοβολία της αρετής τους».** Και ο Αρέθας: **«Η θάλασσα σημαίνει το πολύ, και το υαλίνη σημαίνει το στιλπνό και καθαρό του βίου όσων αξιώθηκαν της εκεί μακαριότητας».** Το ότι είναι αναμιγμένη με φωτιά, λέει ο άγιος Ανδρέας, σημαίνει εκείνο που λέει ο απόστολος Παύλος (1η Κορ. 1:13), **«του καθενός το έργο ποιο είναι θα το δοκιμάσει η φωτιά, και δεν θα βλάψει τους καθαρούς και ακίβδηλους (αληθινούς Χριστιανούς). Από τη φωτιά αυτή, όπως εξηγεί ο Μέγας Βασίλειος, οι αμαρτωλοί καίγονται, οι δε δίκαιοι φωτίζονται».**

Όσοι νικούν, λέει ο Ιωάννης, **«στέκονται πάνω στη θάλασσα τη γυάλινη, έχοντας τις κιθάρες του Θεού».** Τη γυάλινη θάλασσα είδαμε και στο κεφάλαιο 4:6 να βρίσκεται «μπροστά στο θρόνο» του Θεού. Κατά τον άγιο Ανδρέα **«οι κιθάρες που είχαν οι νικητές σημαίνουν τη νέκρωση των μελών και «την εμμελή ζωή εν συμφωνία των ουρανών, κρουομένην τω πλήκτρω του θείου Πνεύματος».** Δηλ. η ζωή όσων φροντίζουν την αρετή είναι **εμμελής, που σημαίνει συγχρόνως επιμελής και με μέλος του Αγίου Πνεύματος.** Γι' αυτό, λέει ο Αρέθας, τις κιθάρες τις ονομάζει του Θεού, διότι κανένας από τους επιφανείς ανθρώπους, που δεν έχει συμμαχία με το Θεό, δεν μπορεί να κατορθώσει αυτή τη νέκρωση (στην αμαρτία) των μελών.<sup>11</sup>

Οι νικητές με τις κιθάρες, λέει ο Μπηντ, **«έχουν τις καρδιές εκείνων που όντας καθαγιασμένοι δοξάζουν τον Θεό, και μελωδούν με την αλήθεια και των δύο Διαθηκών. Ή, η σάρκα τους εκτάθηκε (κατά κάποια αναλογία προς τον Χριστό) πάνω στο ξύλο του πάθους (υπέρ Χριστού και αρετής). Και εδώ δεν δηλώνεται μόνο ο ήχος της φωνής (των νικητών), αλλά (συνολικά) η λειτουργία του καλού έργου (δηλ. του καλού αγώνα τους)».**

**1.04. Η ωδή του Μωυσή και η ωδή του Αρνίου.** Οι δύο Διαθήκες (Παλαιά και Καινή) που συνέβαλαν αποφασιστικά στη σωτηρία των πιστών, περιέχουν τον Νόμο του Θεού, ο οποίος δόθηκε στον Μωυσή και συμπληρώθηκε από τον Κ. Ιησού Χριστό, τον οποίο ως τέλειο άνθρωπο, ο Ιωάννης συχνά ονομάζει, όπως και οι προφήτες, «Αρνίο». Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι και τέλειος Θεός, αλλά μόνο ότι η αναφορά γίνεται στην ανθρώπινη φύση Του.

<sup>9</sup> Δείτε μαρτυρίες σε βίντεο: π. Νικολάι Ραγκόζιν - 14. Τα 3 τραίνα & ο πυρηνικός πόλεμος. «Είπε ότι θα καεί η Μόσχα. Οι άνθρωποι ρωτούσαν τον πατέρα πως είναι δυνατόν αυτό, αφού υπάρχουν δίκαιοι άνθρωποι εκεί. Ο πατήρ απάντησε ότι ο Θεός θα πάρει τους δικαίους από εκεί (όπως έβγαλε τον Λωτ από τα Σόδομα), και από οποιαδήποτε πόλη βρίσκονται. Θα τους πάρει, αλλά πρέπει να παρακολουθούμε. Αν υπάρξει διαταγή ότι παίρνουν κάπου τους Χριστιανούς, τότε δεν πρέπει να κρυβόμαστε, πρέπει να φύγουμε! Γιατί αυτή (η διαταγή) είναι φωνή Θεού». [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html)

<sup>10</sup> Γι' αυτά είπαμε λεπτομερώς στο Η τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>11</sup> Οι αναφορές στους Καππαδόκες είναι από το «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του κ. Γ. Μαυρομάτη, εδώ τη σ. 234.

Οι νικητές, από ευγνωμοσύνη, **«ψάλλουν την ωδή του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και την ωδή του Αρνίου λέγοντας. Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε ο Θεός, ο Παντοκράτορας. Δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των εθνών».** (15:3) Επειδή η **Αποκάλυψη εστιάζεται εδώ στους έσχατους χρόνους**, αυτοί που ψάλλουν τις δύο ωδές είναι οι Χριστιανοί που κάνουν μνεία των από τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης ευεργεσιών του Θεού. Και αυτό αποδεικνύεται από το ότι η Εκκλησία έχει θεσπίσει μέσα στις ακολουθίες της την παράθεση στίχων και τροπαρίων<sup>12</sup> από την ένδοξη έξοδο των Ισραηλιτών από τη χώρα του Φαραώ, και τώρα των Χριστιανών από την κυριαρχία του Διαβόλου στην αληθινή και αιώνια «γη της επαγγελίας». Γιατί **το άσμα του Μωυσή είναι επίσης και ένας ύμνος νίκης:**<sup>13</sup> **«Σ' αυτούς (τους πιστούς της Εκκλησίας) που τώρα γιορτάζουν την τελική και πιο σημαντική νίκη κατά του εχθρού αρμόζει να θυμούνται και τις πρώτες επιτυχίες, όπως τη νίκη του Μωυσή κατά του Φαραώ στην ιστορία των εκλεκτών του Θεού. Και είναι το δικό του (του Μωυσή) τραγούδι που τώρα τραγουδούν οι Χριστιανοί νικητές».** Ο ύμνος αυτός ακούγεται υπέρ-θριαμβευτικός: **"άσωμεν τω Κυρίω, ενδόξως γαρ δεδόξασται"** - "Ας υμνήσουμε τον Κύριο γιατί με τρόπο ένδοξο έχει δοξαστεί», κάτι που ταιριάζει απόλυτα στη συγκεκριμένη περίπτωση (Το άσμα του Μωυσή περιέχεται στην Έξοδο 15:1-21 και ψάλλεται στον Εσπερινό του Μ. Σαββάτου). Ομοίως και οι δίκαιοι, με το άσμα τους δοξολογούν τον Θεό για τη φανέρωση της Κρίσης Του: «ότι τα δικαιώματά σου εφανερώθησαν». **Οι Χριστιανοί μάρτυρες**, και μάλιστα αυτοί της εποχής του Αντιχρίστου, με την πλούσια **χάρη του Αγίου Πνεύματος** αλλά και τις μεγάλες **δοκιμασίες**, που και τα δύο συμβολίζονται με φωτιά, **είναι η «ύαλος» αναμιγμένη με «φωτιά».** Οι ψυχές των σωσμένων στο 4ο κεφάλαιο, πριν να γίνει αναφορά στους μάρτυρες - νικητές του Θηρίου, αναφέρονται γενικά σαν ύαλος, χωρίς ιδιαίτερη επισήμανση σε ανάμειξη φωτιάς.

Διαφορετικά, όπως λέει ο άγιος Ανδρέας: «Υποθέτουμε ότι το άσμα του Μωυσή δείχνει ότι αναπέμπονται στον Θεό ύμνοι από εκείνους που είχαν δικαιωθεί κατά χάριν (δηλ. υπό του Χριστού), ενώ ζούσαν υπό τον Νόμο, και το άσμα του Αρνίου δείχνει ότι ύμνοι και ευχαριστίες προσφέρονται στον Κύριο από εκείνους που έζησαν ευσεβώς μετά τον ερχομό Του». (άγιος Ανδρέας, κεφ. 45). Δηλ. οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης ψάλλουν την ωδή του Μωυσή (σωσμένοι όμως με τη χάρη του Αρνίου), ενώ οι άγιοι της Καινής ψάλλουν την ωδή του Αρνίου.

Οι ωδές υπενθυμίζουν από τις Γραφές τα αληθινά και θαυμαστά έργα<sup>14</sup> του Κυρίου, ο οποίος με το κήρυγμα του Ευαγγελίου έγινε γνωστός σαν Θεός και βασιλιάς όλων των εθνών. **«Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε ο Θεός, ο Παντοκράτορας. Δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των εθνών».** (15:3). Οι δύο ωδές μπορεί να θεωρηθεί, επομένως, ότι ψάλλονται ενωμένες σαν μία ωδή που ευχαριστεί τον Θεό και το Αρνίο για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. **«Η πιο πιθανή εκδοχή, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, είναι ότι δεν πρόκειται για δύο ωδές αλλά (τελικά) για μία... Είναι όμως η ωδή αφιερωμένη στο Αρνίο... του οποίου η θυσία άνοιξε την πύλη αυτής της ευτυχίας στον Ουρανό για το ανθρώπινο γένος».**<sup>15</sup>



Ο Μωυσής εσώθη & άλλους έσωσε δι' ύδατος

<sup>12</sup> Όπως τον ειρμό της 8ης ωδής του όρθρου της Δευτ. της Τυρινής: «Ωδήν επινίκιον, άσωμεν πάντες, Θεώ τώ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι υψηλώ, καί σωσαντι τόν Ισραήλ, ότι δεδόξασται». Και τη γνωστή καταβασία: «Ός εν ηπειρω πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσω ίχνεσι, τόν διώκτην Φαραώ, καθορών ποντούμενον, Θεώ επινίκιον ωδήν, εβόα, άσωμεν».

<sup>13</sup> Γράφει ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ στην ερμηνεία που κάνει στην Αποκάλυψη με τον αρχιεπίσκοπο Αβέρκιο Τοσέβ. Εδώ από τη σελ. 235, όπως και το συνεχόμενο απόσπασμα του αγίου Ανδρέα Καισαρείας.

<sup>14</sup> Όπως από την Έξοδο, που μετά ψάλλεται: «Του ποιήσαντος μεγάλα εν Αιγύπτω, θαυμαστά εν γη Χαμ». (Ψαλμ. 105:21-22). Και: «...εξομολογήσθε τω Κυρίω των κυρίων, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού· τω ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνω»... (Ψαλμ. 135:3-4). Και: «...θαυμαστά τα έργα Κυρίου, και κρυπτά τα έργα αυτού εν ανθρώποις». (Σοφία Σειράχ 11:4). Και με πολλά τροπάρια, όπως είπαμε ήδη.

<sup>15</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», έκδοση Ορθοδόξου Τύπου 1993. Στο 15ο κεφ. σελ. 187.



**1.05. Ο ναός στον Ουρανό.** Είπε πριν ο Ιωάννης για τις **καθαρές σαν «γυαλί με φωτιά» ψυχές των μαρτύρων**, που φθάνουν στον Ουρανό έχοντας νικήσει (α) **τον ίδιο τον Αντίχριστο**, (β) **την προσκύνηση της εικόνας του** (την προσωπική, αλλά και των οργανώσεων του<sup>16</sup>), και (γ) **τον αριθμό του** (σε ταυτότητα αρχικά και πάνω στο σώμα κατόπιν). **Σ' αυτούς επειδή καθαρίσθηκαν με τρόπο μαρτυρικό, ανοίγεται, «ο ναός της σκηνης του μαρτυρίου στον ουρανό»!** (15:5). Ο Ιωάννης βλέπει το άνοιγμα αυτό μαζί τους, έχοντας μεταφερθεί χρονολογικά στα έσχατα. Γιατί όσο οι πειρασμοί μεγαλώνουν, τόσο τελειότεροι γίνονται οι αληθινοί Χριστιανοί στην αρετή και την προς τον Θεό αγάπη. Και μεγαλύτερος πειρασμός από αυτόν του τελικού Αντιχρίστου, που θα φέρει μέσα του τον ίδιο τον Σατανά, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Επομένως **οι μεγάλοι πειρασμοί αφ' ενός αναδεικνύουν νέους μεγάλους αγίους στην Εκκλησία και αφ' ετέρου, σαν συνέπεια του πνευματικού νόμου, επάγουν μεγάλες συμφορές σε όσους επιμένουν στην αμαρτία.**

Η Αποκάλυψη είχε παρομοίως προαναγγείλει (11:15) το τέλος του κόσμου και την μετά από αυτό αιώνια Βασιλεία του Θεού, στο ξεκίνημα των γεγονότων της 7ης και τελευταίας Σάλπιγγας, η οποία ονομάζεται και «3ο Αλοίμονο» ή **«3ο Ουαί»**. Ανέφερε, μάλιστα, ότι γι' αυτό **«τα (έχοντα αποστατήσει) έθνη οργίστηκαν, αλλά ήρθε (με τη σειρά της) η οργή Σου, και ο καιρός των εθνών για να κριθούν»**. (11:18). Με τη διαδικασία της καθάρσεως μέσω μεγάλων επερχομένων πειρασμών, που συμβαίνει όταν επιτρέψει ο Θεός, οι άδικοι δοκιμάζουν την «οργή του Θεού», ενώ οι εκλεκτοί, όπως ειπώθηκε και στο 11ο κεφάλαιο, αξιώνονται της θεωρίας των Μυστηρίων του Ουρανού: **«Και ανοίχτηκε ο ναός του Θεού που είναι στον ουρανό και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μέσα στον ναό του. Και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και χαλάζι μεγάλο»**. (11:19).

Εξηγήσαμε ήδη (στο Στ-9)<sup>17</sup> ότι αυτό σημαίνει πως στο τέλος του κόσμου όλοι θα περάσουν από μια μεγάλη δοκιμασία, πιστοί και άπιστοι. Και οι μεν Χριστιανοί θα βγουν απ' αυτή δυναμωμένοι και με τόση χάρη που θα βλέπουν, όπως ο πρωτομάρτυς Στέφανος κατά το μαρτύριό του, **«τους ουρανούς ανεωγμένους»** (Πράξ. 7:56) και τον Ιησού έτοιμο να τους στεφανώσει, ενώ οι αντίχριστοι και οι παρασυρμένοι από αυτούς αμελείς Χριστιανοί θα χτυπηθούν από απανωτές συμφορές που ονομάζονται **«οργή του Θεού»**.

Αλλά **«ναός του Θεού που είναι στον ουρανό»** και **«ναός της σκηνης του μαρτυρίου στον ουρανό»** είναι η θριαμβεύουσα Εκκλησία που περιλαμβάνει τους αγίους Αγγέλους. Διότι ναός του Θεού είναι οι πιστοί μέσα στους οποίους κατοικεί ο Χριστός. **«Δεν γνωρίζετε ότι είσθε ναός του Θεού»;** ρωτάει ο Παύλος (1η Κορ. 3:16). Και το ότι ο ναός είναι στον Ουρανό, δηλώνει επί πλέον, τους πιστούς που όπως οι μάρτυρες, έχουν φτάσει στην καθαρότητα εκείνη που μπορούν ζώντας στη Γη να ανεβαίνουν νοερά και αληθινά στον Ουρανό. Διότι **«μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό»**. (Ματθ. 5:4). Την καθαρότητα αυτή, είπαμε στο προηγούμενο τεύχος, ότι την είχαν η «υψηλοτέρα των Ουρανών» κυρία Θεοτόκος, ο Τίμιος Πρόδρομος και γενικά οι έχοντες (αληθινό) προφητικό χάρισμα,<sup>18</sup> πριν και μετά τη σάρκωση του Κυρίου. Ο Ιωάννης ο Θεολόγος που μας έδωσε την Αποκάλυψη, ο απόστολος Παύλος που αρπάχτηκε «έως τρίτου Ουρανού», και οι άλλοι άγιοι Απόστολοι, είχαν ανώτερο των προφητών

<sup>16</sup> Γιατί είπαμε σε προηγούμενα τεύχη ότι **«σώμα του Αντιχρίστου» είναι και οι άνθρωποί του**. Όπως αντίστοιχα «σώμα Χριστού» είναι οι πιστοί δηλ. η Εκκλησία. Και όπως κεφαλή της Εκκλησίας είναι ο Χριστός, έτσι σε χονδροειδή απομίμηση, κεφαλή των ασεβών είναι ο Αντίχριστος. Και όπως **εικόνα του Χριστού είναι και οι άγιοι**, έτσι **εικόνα του Αντιχρίστου είναι και οι αφιερωμένοι σ' αυτόν** μέσω της ένταξής τους σε αθεϊστικά μορφώματα (κόμματα, οργανώσεις, ακόμα και ο ίδιος ο κρατικός μηχανισμός) στα χρόνια του. Γι' αυτό ο γέροντας Νικολάι Ραγκόζιν έλεγε ότι **«ο Θεός σας απαγορεύει να είσθε πολίτες του Αντιχρίστου»!** Δείτε το βίντεο-μαρτυρία: [https://www.imdle.org/diaf/2017/pNik\\_Ragozin.html#5](https://www.imdle.org/diaf/2017/pNik_Ragozin.html#5) ή [https://www.imdle.org/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdle.org/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf) σελ.29.

<sup>17</sup> Διαβάστε το Στ τεύχος: [https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse_f.pdf) σελ. 9, αλλά και στο Ζ τεύχος: [https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse_g.pdf) σελ. 8.

<sup>18</sup> Που απαιτεί, όπως επίσης είπαμε, μεγάλη καθαρότητα ψυχής, με αποχή από νοερές συγκαταθέσεις.

χάρισμα, γι' αυτό ως λογικοί «ουρανοί», οι ίδιοι, «**διηγούνται δόξαν Θεού**». (ψαλμ. 18:2). Διότι «**σαν Ουρανοί είναι οι φορούντες την εικόνα του Ουρανού**»,<sup>19</sup> λέει εύστοχα, στο συγκεκριμένο θέμα, ο Ωριγένης.

Και **Κιβωτός της Διαθήκης** είναι ο Ιησούς Χριστός με την ανθρώπινη φύση του (το «Αρνίο»), δοξασμένη τώρα **μέσα στον Ουράνιο ναό του Θεού**, του οποίου ο λατρευτικός τύπος υπήρχε στον παλαιό Ισραήλ, διότι ο Μωυσής διατάχθη να κατασκευάσει τους τύπους αυτών που του έδειξε ο Θεός στον Ουρανό. **«Κιβωτός ο Χριστός»**, λέει ο άγιος Κύριλλος, ερμηνεύοντας χωρίο του βιβλίου των Αριθμών<sup>20</sup> της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρει ότι η Κιβωτός της Διαθήκης του Κυρίου προπορευόταν τρεις ημέρες των Ισραηλιτών για να βρει σ' αυτούς κατάλληλο τόπο αναπαύσεως. **«Διότι όπως ακριβώς εκείνη (η κιβωτός των Ισραηλιτών) ήταν εσωτερικά κατασκευασμένη από ξύλα άσηπτα και καθαρό χρυσό και έφερε τον νόμο του Κυρίου, έτσι και η ανθρώπινη φύση του Χριστού συντιθέμενη από σώμα άφθαρτο από οποιαδήποτε αμαρτία και από ψυχή καθαρά και λαμπρά, μέσα της είχε τον Λόγο του Θεού και Θεό. Ο οποίος Χριστός προπορεύθηκε στα επουράνια μετά την (επί γης) οικονομία, για να ετοιμάσει σε όσους τον λατρεύουν τόπο όπως αυτός είπε,<sup>21</sup> τόπο δηλ. της αναπαύσεως».**<sup>22</sup>

Ερμηνεία κατά τους Ανδρέα και Αρέθα: **«Εδώ σκηνή λέει αυτήν που βρίσκεται στους Ουρανούς. Ο Μωυσής πήρε εντολή να κατασκευάσει σκηνή στη γη, σύμφωνα με αυτό το πρότυπο και «καθ' ομοίωσιν».** Τα λόγια του Θεού προς αυτόν ήταν: **«Όρα, ποιήσεις κατά τον τύπον τον δεδειγμένον σοι εν τω όρει»** (Έξοδ. 25:40). Από αυτόν το ναό, που άνοιξε, βγήκαν οι Άγγελοι (με τις φιάλες). Διότι, πριν από τη γεμάτη συγκατάβαση παρουσία του Χριστού προς εμάς, η γνώση αυτών των πραγμάτων ήταν απόκρυφη και ακατανόητη στους ανθρώπους. ...Σχίστηκε και το καταπέτασμα του επιγείου ναού, από επάνω μέχρι κάτω (Ματθ. 27:51), για να δείξει ότι **τα θεία μυστήρια, που ήταν κρυμμένα από καταβολής κόσμου, στο εξής φανερώθηκαν σε όλους, και είναι όχι πλέον κτήμα ενός έθνους, αλλά (των πιστών) όλων των εθνών»** (Αρέθ.). (Μαυρ. σ. 235).

Όχι μόνο φανερώθηκαν στους πιστούς Χριστιανούς όλων των εθνών της Γης τα σωτήρια Μυστήρια, αλλά και η λατρεία του Θεού ενώ επιτρεπτόταν (προ Χριστού) μόνο στον ναό της Ιερουσαλήμ,<sup>23</sup> έγινε παγκόσμια, και όχι πλέον με σφάγια αλλά πνευματική, όπως ο Κύριος είπε στη Σαμαρείτιδα: **«Γυναίκα, πίστεψέ Με, ότι έρχεται ώρα όταν ούτε στο όρος αυτό (που προσκυνούσαν οι Σαμαρείτες) ούτε στα Ιεροσόλυμα (μόνο, που προσκυνούσαν οι Ιουδαίοι) θα προσκυνήσετε τον πατέρα Θεό... **αλλ' έρχεται ώρα, και είναι τώρα, οπότε οι αληθινοί προσκυνηταί θα προσκυνήσουν τον Πατέρα πνευματικά<sup>24</sup> και αληθινά (όχι τυπικά).** Και διότι ο Πατέρας τέτοιους θέλει όσους Τον προσκυνούν».** (Ιω. 4:21,23).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ γράφει σχετικά: **«Ναός. Επαναλαμβάνει (ο Ιωάννης) αυτό που είχε διατυπώσει προηγουμένως (στο 11ο κεφ.), και το όραμα συμφωνεί με το άσμα. Διότι, για να είναι δυνατόν ο Κύριος να λατρεύεται από όλα τα έθνη, ο ναός των (εικονικών) μυστηρίων του Θεού, που είχε προηγουμένως (πριν την εποχή της Χάριτος) περικλεισθεί μέσα στα τείχη**

<sup>19</sup> «Ούτε γάρ γη, ούτε ό έκ γής χοϊκός διηγήσασθαι δύναται δόξαν Θεού. Ό γάρ ών έκ τής γής έκ τής γής λαλει. Τάχα δέ ούρανοί είσιν οί τοϋ ούρανού τήν εικόνα φοροϋντες, οίτινες διηγούνται δόξαν Θεού». (PG 12,1240).

<sup>20</sup> «Και έξήραν έκ τοϋ όρους Κυρίου όδον τριών ήμερών, και ή κιβωτός τής διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αύτων όδον τριών ήμερών κατασκέπασσθαι αύτοις άνάπαυσιν». (Αριθ. 10:33)

<sup>21</sup> «Έν τή οίκία τοϋ πατρός μου μοναί πολλαί είσιν· εί δέ μή, είπον άν ύμίν· πορεύομαι ετοιμάσαι τόπον ύμίν». (Ιω. 14:2).

<sup>22</sup> Αγίου Κυρίλλου: Συλλογή λόγων της Παλαιάς Διαθήκης, PG 77:1221. Όμοια είδαμε στο Z τεύχος (από σ. 10) να μιλάει για την κιβωτό της διαθήκης ο ιερός Χρυσόστομος. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)

<sup>23</sup> Όπως ο Μωυσής έγγραψε στο Δευτερονόμιο (κεφ. 12ο), η Νομική λατρεία επιτρεπτόταν μόνο στον τόπο που ο Θεός θα υποδείκνυε, δηλ. στην Ιερουσαλήμ και τον ναό του Σολομώντος.

<sup>24</sup> Δηλ. **«διά τής ψυχής και τής τοϋ νοϋ καθαρότητος»**, το ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος. (MPG 59:190)

μιας πόλης (Ιερουσαλήμ), τώρα (μετά Χριστόν) ανοίγεται πλέον πνευματικά στον κόσμο (όλο)».

### 1.06. Πως παρουσιάζονται οι επτά άγγελοι με τις επτά πληγές.

Μετά την αναφορά στους αγίους των εσχάτων καιρών που διαβιούν ή και τελειώνονται μαρτυρικά, ο Ιωάννης βλέπει ότι στον Ουρανό ετοιμάζεται η τιμωρία των διωκτών τους και όσων υποστηρίζουν τον Αντίχριστο: **«και βγήκαν από το ναό οι επτά άγγελοι οι έχοντες (για άδειασμα) τις επτά πληγές, ντυμένοι με καθαρό λινό λαμπρό και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη με ζώνες χρυσές».** (15-6).

Ο άγιος Ανδρέας ερμηνεύει: **«Οι Άγγελοι είναι ντυμένοι με λινό ρούχο, που δείχνει της αγγελικής φύσεως την καθαρότητα και των αρετών την λαμπρότητα».** Δείχνει ακόμη ότι δεν έχουν τίποτε το ζωώδες, που να τους οδηγεί σε προσπάθειες οι οποίες αμαυρώνουν τη λαμπρότητα της ζωής (Αρέθας). **Με ζώνες χρυσές είναι ζωσμένοι στο στήθος, δηλαδή στο «επιθυμητικό μέρος του σώματος, όπου κατοικεί η καρδιά που εξουσιάζει το επιθυμητικό»**, λέει ακόμη ο Αρέθας. Και συμπληρώνει ότι **οι ζώνες είναι χρυσές για να φανεί ή δύναμη και καθαρότητα και τιμιότητα της αγγελικής φύσεως, αλλά και το ότι στις διακονίες είναι ανεμπόδιοι.**

Το πιο πολύτιμο στον Ουράνιο πνευματικό κόσμο δεν είναι κάποιο ανύπαρκτο μέταλλο, όπως ο χρυσός, αλλά η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Δεν είναι λοιπόν η ουσία του χρυσού αλλά η έννοια της πολυτιμότητας που χαρακτηρίζει σαν «χρυσή» τη ζώνη με την οποία είναι περιζωσμένοι στα στήθη οι άγγελοι. Αυτοί, μάλιστα, σαν ασώματοι δεν έχουν στήθη, αλλά είναι η ανθρωπομορφική τους εμφάνιση που μεταφέρει μηνύματα κατ' αναλογία προς τα συμβαίνοντα διά των σωμάτων στους ανθρώπους. Γι' αυτό, όπως η μητέρα όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών Εκκλησία τρέφει πνευματικά τους πιστούς με το λόγο του Θεού από την Παλαιά και Καινή Διαθήκη, σαν από δύο μαστούς, έτσι και οι άγγελοι, ζωσμένοι με τη «χρυσή» χάρη του Αγίου Πνεύματος γύρω από τα στήθη, δηλώνουν τέλει γνώστες των Γραφών, ικανοί να φωτίσουν και άλλους, όπως ο αρχάγγελος Γαβριήλ τον προφήτη Δαυιδ. **Επί πλέον οι άγγελοι, με την αμφίεσή τους, δηλώνουν πως όσα θα συμβούν, από την έκχυση των πληγών των φιαλών στη γη, δεν είναι αντίθετα αλλά σύμφωνα προς το πνεύμα των Γραφών, που είναι αυτό της αγάπης του Θεού προς τα δημιουργήματά Του.** Εξ άλλου, πάντα οι άγιοι άγγελοι επιθυμούν να γίνεται το θέλημα του Θεού,<sup>25</sup> ο οποίος είναι αγάπη. Και ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει για την περιβολή τους ότι: **«τουλάχιστον, το να δέσει (κάποιος) τα στήθη με χρυσά περιζώματα, είναι το να συγκρατήσει όλες τις κινήσεις (του νου) που αλλάζουν τους λογισμούς με τα δεσμά της αγάπης του Θεού και μόνο».**

Η απειλή «πληγών» κατά των αμετανόητων αμαρτωλών είναι πολύ παλαιά. Αναγράφεται στο Λευϊτικό (κεφ. 26ο). Εκεί ο Θεός, διά του Μωυσή, υπόσχεται κατ' αρχήν σε όσους θα τηρήσουν όλα τα προστάγματά Του ευλογία και ευημερία ακόμα και στη Γη. **«Εάν πορεύεσθε σύμφωνα με τα προστάγματά Μου και φυλάσσετε και εκτελείτε τις εντολές Μου, θα δώσω στον κατάλληλο καιρό τη βροχή, και η γη θα αποδώσει (πλούσια) τα γεννήματά της και τα καρποφόρα δένδρα των πεδιάδων θα δώσουν (πλούσιο) τον καρπό τους. (Η καρποφορία θα είναι τόσο πλούσια, ώστε) το αλώνισμα των σιτηρών θα διαρκεί μέχρι τον τρύγο (των αμπελιών) και ο τρύγος θα διαρκεί ως την εποχή της νέας σποράς. Θα φάγετε πλούσιο τον άρτο σας και θα κατοικήσετε με ασφάλεια στη χώρα σας και πόλεμος δεν θα περάσει από αυτή»...** (Λευ. 26:3-5).

Αλλιώς, αν δεν εκτελούνται όλες οι εντολές του Θεού: **...« Η δύναμή σας και οι κόποι σας θα είναι μάταιοι. Η γη δεν θα δώσει ούτε τον σπόρο, που ερρίψατε σ' αυτήν, και τα**

<sup>25</sup> Αυτό ο Κύριος, στην προσευχή που μας παρέδωσε, λέγοντας **«γεννηθήτω το θέλημά Σου ως εν Ουρανώ και επί της γης»**, επιβεβαίωσε ότι αυτό γίνεται κατά άριστο τρόπο στον Ουρανό από τους αγίους αγγέλους.



**δένδρα των αγρών σας δεν θα φέρουν καρπούς. Και εάν παρ' όλα αυτά εξακολουθείτε να ζείτε αμετανόητοι και να φέρεσθε πλαγίως, δηλ. με δολιότητα απέναντί Μου και δεν θελήσετε να υπακούσετε στις εντολές Μου, θα προσθέσω εναντίον σας πληγές επτά (ήτοι πολλές ακόμη τιμωρίες), ανάλογα με τις αμαρτίες σας.** (Λευ. 26:20-21).

Ο όσιος Ησύχιος ο πρεσβύτερος, ο Ιεροσολυμίτης (5ος αιών, +28 Μαρτίου), λέει ότι τέτοιες πληγές έπεσαν σε όσους λιθοβόλησαν τον Στέφανο<sup>26</sup> και στους άλλους Εβραίους που δεν δέχτηκαν τον Χριστό: **«Επειδή αρνήθηκαν τις επτά χορηγίες του Πνεύματος, με επτά πληγές παραγίνονται σ' αυτούς τα επτά πνεύματα της πονηρίας, τα οποία εισελθόντα κατοίκησαν σ' αυτούς. Και έγιναν σ' αυτούς τα έσχατα χείρονα των πρώτων»!**

### **1.07. Πως οι επτά άγγελοι έλαβαν τις επτά φιάλες.**

**«Και ένα από τα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά φιάλες (μπουκάλες) χρυσές, γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αιώνες των αιώνων».** (15:7).

Τα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα (ή «ζώα») ανήκουν σε ανώτερη τάξη από τις άλλες ασώματες δυνάμεις, και γι' αυτό τα αναφέρει χωριστά ο Ιωάννης, αν και εμείς όλα τα ουράνια όντα τα ονομάζουμε συνήθως «αγγέλους». **«Εκ των πρώτων (στην Ουράνια ιεραρχία αγγελικών ταγμάτων) πάντα στα δεύτερα (κατά την τάξη) γίνεται η μετοχέτευση της γνώσης στους Ουρανοί, για το τι πρέπει ναπραχθεί, κατά τον μέγα Διονύσιο (τον Αρεοπαγίτη)»** λέει ο άγιος Ανδρέας. **Και ο θυμός του Θεού δεν είναι εμπαθής, όπως ξαναείπαμε. Είναι δίκαιος, διότι ο Θεός, από τον οποίο προέρχεται, είναι απαθής. Γι' αυτό και ονομάζεται ζών ο Θεός «πρός αντιδιαστολή των παρα των εθνών νεκρών και εμπαθών θεών»,** προσθέτει ο Αρέθας. (Βλ. Μαυρομ. σελ. 236).



Τα 4 «ζώα», τα είδαμε στο 4ο κεφάλαιο να είναι **«στο μέσο του θρόνου και κυκλικά γύρω από το θρόνο... γεμάτα οφθαλμούς από μπροστά και από πίσω».** (4:6). Από την εμφάνισή τους γίνεται αντιληπτό ότι έχουν ικανότητες πολύ ανώτερες των ανθρωπίνων διότι **«το καθένα τους ξεχωριστά έχει από έξι πτέρυγες, ενώ κυκλικά και από μέσα είναι γεμάτα οφθαλμούς».** (4:8). Οι 4 αυτές ασώματες υπάρξεις είπαμε<sup>27</sup> ότι φροντίζουν για τη διάδοση του λόγου του Θεού και γι' αυτό θεωρούνται προστάτες των 4 ευαγγελιστών και παριστάνονται ως σύμβολά τους.

Επειδή οι άνθρωποι του Αντιχρίστου εμποδίζουν τη Χριστιανική διδασκαλία και αυτό άρχισε ήδη, γι' αυτό, ένα των 4 «ζώων» των επιφορτισμένων με τη διάδοση του ευαγγελίου, **«δίνει στους επτά αγγέλους επτά φιάλες χρυσές»,** οι οποίες περιέχουν τη διορθωτική επέμβαση στα πράγματα της γης, που πλέον είναι **«γεμάτες από το θυμό του Θεού».**

<sup>26</sup> Ομιλία (9η) στον άγιο πρωτομάρτυρα Στέφανο. Όσα έγραψε ο Μωυσής συμφωνούν με όσα είπε στην απολογία του ο Στέφανος, λέει ο όσιος Ησύχιος: **«Τί δαί (άραγε) και Μωυσήσ; Ούχι τοίς είρημένοις παρὰ Στεφάνου και αύτοσ συμψηφίζετα; Ού ταύτασ ύμών κατέγραψεν τὰσ άράσ, αίπερ αύτῆ πείρα νῦν εις έργον εξέβησαν, και πᾶσι τὰσ αίτίας όρᾶν όθεν εισίν έξενεχθεΐσαι παρέχουσι; Παρατιθέσθω τοίς Μωυσεΐωσ ρήμασιν τὰ συμβάντα τῷ λαῷ τῶν Ιουδαίων τραύματα. Πρὸς λέξιν αύτὰ ζητῶν, εύρήσεισ ώσ εκβέβηκεν ούδέν ούδαμοῦ μικρόν ἢ μέγα ψευσάμενα. «Και εάν μετὰ ταῦτα πορεύεσθε πλαγίοι»: ούδέποτε γάρ εύθῆ πρὸσ τὸν Θεὸν τὴν καρδίαν εκτήσαντο: πολὺ δὲ μάλλον έν τοίς χρόνοις τοίς ύστερον, έν οίς τὴν κλῆσιν τοῦ Χριστοῦ έπλαγιάζον. Διόπερ και έπήγαγεν: «Και εάν μη βούλεσθε ύπακούειν μου» -ού τοίνυν τοῦ Χριστοῦ καλοῦντοσ ύπήκουσαν-, «προσθήσω ύμᾶσ πληγὰσ έπτά κατὰ τὰσ άνομίασ ύμών». Έπειδή γάρ ήρνήσαντο τὰσ έπτά χορηγίασ τοῦ πνεύματοσ, εις έπτά πληγὰσ αύτοίς τὰ έπτά γίνεται τῆσ πονηρίας πνεύματα, άπερ εισελθόντα κατώκησεν έν αύτοίς: και γέγονεν αύτῶν τὰ έσχατα χείρονα τῶν πρώτων».** <https://greekdownloads3.files.wordpress.com/2014/09/in-sanctum-stephanum.pdf> (Παν. Αιγαίου).

<sup>27</sup> Περισσότερα στο Β τεύχος, σελ. 11 κλπ: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)

Οι φιάλες είναι "χρυσές" και Ουράνιες, που σημαίνει ότι πρόκειται για πολύτιμα (λογικά) αγγεία του Αγίου Πνεύματος, που διαδίδουν τη Χριστιανική διδασκαλία η οποία ακολουθείται από ευλογίες στους πιστούς και τιμωρίες στους αμετανόητους αμαρτωλούς. Και ο Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας) λέει: **«Οι ίδιες φιάλες λέγεται ότι περιέχουν τόσο τη γλυκύτητα των ικεσιών όσο και την οργή των τιμωριών. Γιατί αδειάζονται από τους αγίους πριν από την έλευση της βασιλείας του Θεού, όταν οι κρίσεις του Θεού, οι οποίες τώρα δεν είναι πλέον μυστικές ως άβυσσος, αλλά ανοιχτές ως φιάλες, αναγγέλλονται ως σωτηρία για τους δικαίους αλλά καταστροφή για τους ασεβείς. Όπως λέει ο Απόστολος: **Επειδή είμαστε Χριστού ευωδία στον Θεό γι' αυτούς που σώζονται και για εκείνους που χάνονται**».**<sup>28</sup>

Και ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, σχολιάζοντας το Άσμα Ασμάτων, λέει ότι **«την φανερούμενη με απλότητα αλήθεια, που δεν έχει κάποια δόλια κοιλότητα, λέμε ότι διά του ονόματος της φιάλης σημαίνεται»...** **Τέτοια φιάλη ήταν ο Παύλος (ο απόστολος), ο οποίος δεν μεταχειριζόταν με δολιότητα τον λόγο, αλλά με τη φανέρωση της αλήθειας συνιστούσε τον εαυτό του**».<sup>29</sup> Και τέτοιες φιάλες στο τέλος του κόσμου θα είναι οι άγιοι που θα ελέγξουν τον Αντίχριστο, με πρώτους **τον Ηλία και τον Ενώχ**. Όμως και αυτοί με τα λόγια του Κυρίου και των Αποστόλων θα τον ελέγξουν. Γι' αυτό ο αριθμός **επτά** (που σημαίνει πληρότητα μέσα στο χρόνο) υπονοεί τη συνέργεια όλων των αγίων (ως λογικών «φιαλών») όλης της ιστορίας, στις πνευματικές μάχες ως το τέλος του κόσμου. Έχομε ήδη μάθει ότι οι δύο προφήτες, Ηλίας και Ενώχ, θα συνοδεύουν με μεγάλα θαύματα τη διδασκαλία τους, **έχοντας την εξουσία να πατάσσουν τη γη με κάθε πληγή, όσες φορές κι αν το θελήσουν**. (11:6).

Ετυμολογικά **«έκ τοῦ πιεῖν ἄλις ἢ φιάλη»**, δηλ. του **πίνω αφθόνως** διότι εναλλάσσονται συχνά τα ψιλὰ και τα δασέα (φιάλη αντί πιάλη).<sup>30</sup> Είπαμε για τη σημασία της φιάλης όταν, όπως στο εδάφιο αυτό, λαμβάνεται με καλό νόημα, κατά τα συμφραζόμενα της Γραφής.<sup>31</sup> **Όλοι λοιπόν θα πιούν από το περιεχόμενο των φιαλών**, δηλ. το λόγο των αγίων, αλλά στους ευσεβείς μόνο θα έρθει ευλογία, ενώ στους ασεβείς και αμετανοήτους ανθρώπους του Αντιχρίστου, ως ανεπίδεκτους διορθώσεως, θα δοθούν εξοντωτικές πληγές. Όπως συνέβαινε και στα συμπόσια των παλαιών, που ήταν έθιμο να πίνουν όλοι από την αυτή φιάλη, καθισμένοι γύρω της. Τους ανάγωγους και απαίιδευτους των καθισμένων ονόμαζαν **υπερφιάλους**.

Επειδή η ανθρωπότητα την εποχή του τελικού Αντιχρίστου θα έχει γίνει **«Σόδομα και Αίγυπτος»** (11:8) στο μέγιστο βαθμό, ώστε **«στους χίλιους ένα θα βρίσκεις»**, όπως είπε ο γέρ. Αμβρόσιος Λάζαρης, που να είναι ευσεβής, ή και ακόμα λιγότερους, όπως ακριβώς συνέβαινε πριν την καταστροφή των Σοδόμων, γι' αυτό οι ευλογίες από τις «φιάλες» θα έρθουν σε πολύ λίγους ενώ οι τιμωρίες θα πλήξουν τη συντριπτική πλειοψηφία και θα καταστρέψουν επομένως τη Γη. Τότε θα αναδειχθούν οι τελευταίοι και μεγαλύτεροι μάρτυρες του Χριστού.

<sup>28</sup> «Τῶ δὲ Θεῷ χάρις τῶ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν». (2η Κορ. 2:14-17)

<sup>29</sup> Τα λόγια του Παύλου είναι στην προηγούμενη υποσημείωση. Του αγίου Γρηγορίου: «...τὴν οὖν ἐν ἀπλότῃ φανερουμένην ἀλήθειαν δίχα πινὸς δολερᾶς κοιλότητός φαμεν διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς φιάλης σημαίνεσθαι, ἧς ὕλη μὲν ἐστὶ τὸ ἄρωμα, ἔργον δὲ τὸ φύειν μυρεψικά· Σιαγόνες γὰρ αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος... τοιαύτη φιάλη ὁ Παῦλος ἦν, ὁ μὴ ἐν πανουργίᾳ τὸν λόγον δολῶν ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας ἑαυτὸν συνιστάνων». (15η ομιλία).

<sup>30</sup> Ευστάθιος στην Ομήρου Οδύσσεια: «...ἀλλήλοισι ἀντιμεταχωροῦσι τὰ ψιλὰ καὶ τὰ δασέα, πλειστάκις. Οὕτω γὰρ ἐκ τοῦ σκύτος μὲν ὁ Σκύθης, καὶ ἐκ τοῦ πιεῖν ἄλις ἢ φιάλη». (Τόμ.2, σ.54). Από άλλο (Etymologicum Gudianum): «Φιάλη», μέγα ποτήριον, παρὰ τὸ πίνω καὶ τὸ ἄλις, ὃ σημαίνει τὸ δαπιλῶς (αφθόνως).

<sup>31</sup> Και ο Ευάγγελος λέει: «Φιάλην δὲ ὑποληπτέον τὴν πρὸς Θεὸν φιλίαν, ἥτοι τὴν τελείαν καὶ πνευματικὴν ἀγάπην, ἐν ἧ ἢ προσευχὴ ἐνεργεῖται ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». (MPG 79:1184). Στις Παροιμίες Σολομώντος, όμως, η «φιάλη» σημαίνει την κατά διάνοιαν αμαρτία το δε «ποτήριον» την κατ' ἐνέργειαν, λέει επίσης ο Ευάγγελος: «Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου»: Ἡ μὲν κατὰ διάνοιαν ἀμαρτία ἔοικε φιάλη, ἢ δὲ κατ' ἐνέργειαν ποτηρίω. (Ἐκδοσὴ Λειψίας 1860).

Έτσι, είναι η υπερβολική ασέβεια και ανηθικότητα των τότε ανθρώπων που εξηγεί γιατί, **ενώ ο Θεός είναι απαθής**, η διορθωτική επέμβαση στα πράγματα της γης, με τη βοήθεια των αγγέλων, είναι τόσο καταστροφική και τόσο απότομη ώστε πράγματι οι φιάλες να θεωρούνται **«γεμάτες από το θυμό του Θεού»!**

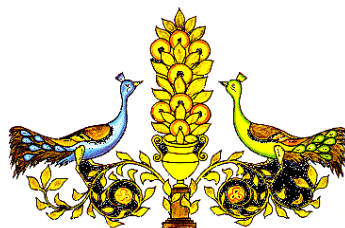
### 1.08. Ο γεμάτος καπνό ναός.

Μετά την απόφαση να πλήξουν τους ασεβείς οι 7 πληγές, δεν δίδεται άλλη παράταση μετανοίας στους ανθρώπους της γης, γιατί δεν πρόκειται να την χρησιμοποιήσουν για το καλό τους, αλλά για να προσθέσουν καινούργιες αμαρτίες και να επιβαρύνουν τη θέση τους κατά την τελική Κρίση που ακολουθεί αμέσως μετά τις πληγές αυτές, οι οποίες είναι και οι τελευταίες **«γιατί με αυτές συντελέσθηκε ο θυμός του Θεού»**. (15:1). Επειδή λοιπόν θα χτυπήσουν τη γη και οι επτά πληγές χωρίς καθυστέρηση ή αναβολή, γι' αυτό: **«γέμισε ο ναός καπνό από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του, και κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό, μέχρι να συντελεσθούν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων»**. (15:8-9).

«Με τον καπνό μαθαίνουμε **«το φοβερό και καταπληκτικό και κολαστικό της θείας οργής»** λέει ο Ανδρέας. Η οργή αυτή που είναι δικαία και δεν είναι εμπαθής, «θα φθάσει εναντίον εκείνων που είναι άξιοι να τη δεχτούν κατά τον καιρό της Κρίσεως. Και πριν από την τελική κρίση θα φθάσει εναντίον εκείνων που πείσθηκαν να ακολουθήσουν τον Αντίχριστο και έκαναν τα έργα της αποστασίας» λέει επίσης ο άγιος Ανδρέας. Το ότι ο καπνός είναι δείγμα της οργής του Θεού φαίνεται και από το Ψαλμικό: **«ανέβη καπνός εν οργή αυτού»**. (Ψαλμ. 17:9). Το ότι **«κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό»** δείχνει καθαρά ότι **οι δίκαιοι δεν θα εισέλθουν στον ετοιμασμένο γι' αυτούς τόπο πριν από τη συντέλεια και την κοινή κρίση**, οπότε θα εκδηλωθεί η **«θεία κατά των ασεβών αγανάκτηση και η εν τω ναώ του Θεού ιερουργία και ανάπαυση των δικαίων»** λέει ο άγιος Ανδρέας. (Μαυρομ. σελ. 236-7).

Ο καπνός δηλώνει επί πλέον ότι υπάρχει φόβος, ακόμα και στους ευσεβείς, για τα επερχόμενα, από το φοβερό της δύναμης του Θεού και το άδηλο της κρίσης Του. Και στον (ως τότε) Άβραμ, όταν ο Θεός προέλεγε τα μέλλοντα να συμβούν στους απογόνους του **επέπεσε «φόβος σκοτεινός μέγας»**. (Γέν. 15:12). Ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Εάν ερμηνεύσετε τον καπνό ότι είναι η μυστική κρίση του Θεού, αυτή παραμένει αδιαπέραστη και κλειστή στους θνητούς "μέχρις ότου τελειώσουν οι πληγές της σημερινής εποχής", οπότε έρχεται ο Κύριος, ο οποίος πρόκειται να φέρει στο φως ακόμη και τα κρυμμένα πράγματα του σκότους. Και να φανερώσει πόσο συνεισέφερε ο ερχομός του Αντίχριστου είτε στην απόδειξη της πίστης της Εκκλησίας, είτε στην κρίση της τύφλωσης των Εβραίων, "που δεν δέχθηκαν την αγάπη της αληθείας, για να μπορέσουν να σωθούν"»**.<sup>32</sup>

Ο καπνός δεν έχει σχέση μόνο με το άδηλο της κρίσης του Θεού αλλά και με το σωτηριώδες κήρυγμα της Εκκλησίας, γιατί αυτό όταν εμποδίζεται ξεκινούν το διορθωτικό τους έργο οι άγγελοι, όπως είδαμε ήδη. Και λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ: **«Η Εκκλησία, όταν πρόκειται να κηρύξει στα έθνη, πρώτα δέχεται η ίδια τη φωτιά της (Θείας) αγάπης και (μετά) στέλνει τον καπνό της ευσεβούς ομολογίας, ενώ "ευχαριστεί τον Θεό για την ανείπωτη δωρεά Του" (2η Κορ. 9:15)»**.



<sup>32</sup> «...οὗ (Αντιχρίστου) ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς»... (2η Θεσ. 2:9,10).



## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

**Κ**αὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

**16-2** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῆ εἰκόνι αὐτοῦ.

**16-3** Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ.

**16-4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

**16-5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὄσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

**16-6** ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι εἰσι.

**16-7** Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

**16-8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους,

**16-9** καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καύμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

**16-10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἔμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

**16-11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἔλκων αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

## Στη Δημοτική:

### ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ

**Κ**αὶ ἀκούσα μεγάλη φωνὴ ἀπὸ τοῦ ναοῦ νὰ λέει στους ἑπτὰ ἀγγέλους. Πηγαίνετε καὶ ξεχύνετε τις ἑπτὰ φιάλες, τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ.

**16-2** Καὶ ἔφυγε ὁ πρῶτος καὶ ἔχυσε τὴ φιάλη του στὴ γῆ. Καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸ καὶ οδυνηρὸ ἐπάνω στους ἀνθρώπους που ἔχουν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ που προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα του.

**16-3** Καὶ ὁ δεῦτερος ἔχυσε τὴ φιάλη του στὴ θάλασσα. Καὶ ἐγένετο αἷμα σαν νεκροῦ, καὶ κάθε ζωντανὴ ψυχὴ πέθανε, ὅσα εἶναι μέσα στὴ θάλασσα.

**16-4** Καὶ ὁ τρίτος ἔχυσε τὴ φιάλη του στους ποταμούς καὶ στὶς πηγές των νερῶν. Καὶ ἐγένετο αἷμα (δηλ. νεκρώθηκε κάθε ζωὴ μέσα σ' αὐτά, καὶ ἐγίναν ἀχρηστὰ καὶ επικίνδυνα).

**16-5** Καὶ ἀκούσα τὸν ἄγγελο των νερῶν νὰ λέει. Δίκαιος εἶσαι, ὁ μόνος κυριολεκτικὰ Ὑπάρχων, ἐσύ που καὶ πάντοτε υπήρχες, ὁ ὄσιος, γιατί ἔκανες γι' αὐτά (τὰ νερά) αὐτὴ τὴ κρίση.

**16-6** γιατί αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἔχυσαν, καὶ αἷμα τους ἔδωσες νὰ πιουν· εἶναι ἀξιοί.

**16-7** Καὶ ἀκούσα ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο νὰ λέγεται. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς Παντοκράτορας· ἀληθινές καὶ δίκαιες οἱ κρίσεις σου.

**16-8** Καὶ ὁ τέταρτος ἔχυσε τὴ φιάλη του πάνω στον ἥλιο. Καὶ του δόθηκε με φωτιά νὰ προκαλέσει καύμα στους ἀνθρώπους.

**16-9** Καὶ καυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι με μεγάλο καύμα καὶ βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ που ἔχει τὴν ἐξουσία πάνω στὶς πληγές αὐτές, καὶ δὲν μετανόησαν, νὰ τὸν δοξάσουν.

**16-10** Καὶ ὁ πέμπτος (ἄγγελος) ἔχυσε τὴ φιάλη του πάνω στο θρόνο τοῦ θηρίου (Ἀντιχρίστου).

Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία του σκοτωμένη, καὶ μασούσαν τις γλώσσες τους ἀπὸ τὸν πόνο,

**16-11** Καὶ βλασφήμησαν τὸ Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τους πόνους τους καὶ ἀπὸ τὰ ἔλκη τους, καὶ δὲν μετάνοισαν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.

**16-12** Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

**16-13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα, ὡς βάτραχοι·

**16-14** εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος

**16-15** Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

**16-16** καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδῶν.

**16-17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονε.

**16-18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

**16-19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

**16-20** καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐκ εὐρέθησαν,

**16-21** καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὕτη σφόδρα.

**16-12** Καὶ ὁ ἕκτος (ἄγγελος) ἔχυσε τὴ φιάλη του πάνω στον ποταμὸ το μεγάλο, τον Ευφράτη. Καὶ ξεράθηκε τὸ νερό του, για να ετοιμαστεῖ ἡ οδὸς των βασιλέων που προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀνατολή του ἡλίου (τα ἀνατολικά μέρη τῆς Γῆς, πχ Ἰνδία, Κίνα κλπ).

**16-13** Καὶ εἶδα να βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα του δράκοντα (Σατανά) καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του θηρίου (Ἀντιχρίστου) καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ἀκάθαρτα σαν βάτραχοι.

**16-14** Εἶναι δηλαδὴ πνεύματα δαιμονίων που κάνουν (ψευτο) θαύματα, που στέλνονται στους βασιλιάδες τῆς οἰκουμένης ὅλης, για να τους συνάξουν στον πόλεμο τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης (τῆς 2ας Παρουσίας) του Θεοῦ του Παντοκράτορα.

**16-15** Ἴδου, ἔρχομαι (σχεδὸν ἀπαρατήρητα καὶ ἀπροειδοποίητα) σαν κλέφτης. Μακάριος εἶναι αὐτὸς που βρίσκεται διαρκῶς σε ετοιμότητα καὶ διατηρεῖ τα ρούχα του, για να μην περπατᾶ γυμνὸς καὶ βλέπουν τὴν ἀσχήμια του.

**16-16** Καὶ τους σύναξε στον τόπο που καλεῖται εβραϊκὰ Ἀρμαγεδῶν.

**16-17** Καὶ ὁ ἕβδομος (ἄγγελος) ἔχυσε τὴ φιάλη του στον ἀέρα. καὶ βγήκε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸ ναὸ τὸν οὐράνιο, ἀπὸ τὸ θρόνο, καὶ ἔλεγε: Ἐγίνε.

**16-18** Καὶ τότε ἐγίναν ἀστραπές καὶ φωνές καὶ βροντές, καὶ σεισμὸς ἐγίνε μεγάλος, τέτοιος που δὲν ἐγίνε ἀφότου οἱ ἄνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γῆ, σεισμὸς σαν κι αὐτόν, τόσο πολὺ μεγάλος.

**16-19** Καὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐγίνε τρία κομμάτια, καὶ οἱ πόλεις των ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ ἡ Βαβυλώνα ἡ μεγάλη ἦρθε στη θύμιση του Θεοῦ, για να τῆς δώσει τὸ ποτήρι με τὸ κρασί του θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.

**16-20** Καὶ κάθε νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη δὲν βρέθηκαν.

**16-21** Καὶ χαλάζι μεγάλο βάρους κόκκου περίπου ἐνός ταλάντου (40 κιλών) κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανό πάνω στους ἀνθρώπους. Καὶ βλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸ ἐξαιτίας τῆς πληγῆς του χαλαζιοῦ, γιατί πάρα πολὺ μεγάλη εἶναι ἡ πληγὴ αὐτή.



## 2.01. Η έκχυση (αδειασμα) των φιαλών στη γη και τη θάλασσα.

Ο της μεγάλης βουλής Άγγελος, δηλ. ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός με «μεγάλη φωνή», ως άνθρωπος στον οποίο **«εδόθη πάσα εξουσία»** (Ματθ. 28:18) αλλά και Θεός, λέει στους αγγέλους πότε είναι η ώρα να αδειάσουν τις φιάλες τους: **«Πηγαίνετε και ξεχύνετε τις επτά φιάλες, του θυμού του Θεού στη γη»**. Η «γη» εδώ έχει ευρύτερη σημασία, γιατί περιλαμβάνει όπως θα δούμε τη θάλασσα, τα νερά κλπ, αλλά και ότι συμβολίζεται με αυτά.

Για το γενικότερο νόημα του αδειάσματος των φιαλών, που **δεν γίνεται άμεσα από τον Θεό**, αλλά έμμεσα από τους αγγέλους και τις άλλες λογικές «φιάλες» του Πνεύματος δηλ. τους αγίους, ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Δόθηκε η εξουσία στην Εκκλησία (που συμπεριλαμβάνει τους αγγέλους) να επιβάλει την κρίση σε εκείνους που πρέπει να καταδικαστούν και να δώσει απαλλαγή με έλεος σε όσους μεταστρέφονται. Και σε όλους τους αγγέλους πράγματι δόθηκε η εντολή, του αδειάσματος πάνω στη γη. Αλλά οι ίδιοι οι άνθρωποι της γης, σύμφωνα με τη διαφορά των αμαρτιών, παίρνουν διαφορετικές ονομασίες που προσδιορίζουν ότι η πληρότητα της ενοχής μπορεί να γίνει κατανοητή και από τον αριθμό επτά, καθώς και από αυτήν (την ενοχή) ως προς το κήρυγμα και την εκδίκηση»**. Σπουδαίο παράδειγμα της κρίσεως της Εκκλησίας πριν τη Συντέλεια είναι οι καταδίκες μεγάλων αιρετικών από τις Οικουμενικές Συνόδους της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

**«Και έφυγε ο πρώτος και έχυσε τη φιάλη του στη γη»**. (16:2). «Όταν αυτή (η φιάλη) αδειάσει από τον άγγελο, θα γίνει κακοήθης πληγή. Αυτό αλληγορικά υπαινίσσεται την οδύνη, που σαν πύον ακμάζει στις καρδιές των αποστατών (Ανδρ. - Αρέθ.) όταν μαστιζόμενοι με πληγές από τον Θεό «μηδεμιάς παρά του θεοποιηθέντος παρ' αυτών Αντιχρίστου ίσσεως θα τύχουν» (Ανδρέας). **«Θα αδειάσει η φιάλη στη γη, ονομάζοντας γη αυτούς που ασχολούνται (μόνο) με τα μάταια γήινα πράγματα. Αυτοί απομακρύνθηκαν από το ζωντανό Θεό και προσκολλήθηκαν στον Αντίχριστο»**, λέει ο Αρέθας Καισαρείας. Και τον προσκυνούσαν, γιατί εδώ εικόνα του θηρίου «τουτέστι του διαβόλου, τον Αντίχριστο λέγει» (Αρέθας). **«Αυτών των αποστατών φυσικά θα τραυματισθούν αισθητά και τα σώματά τους, για να φαίνεται η τραυματισμένη ψυχή τους από τα διαβολικά βέλη της πλάνης του απατεώνα και Αντιχρίστου και αποστάτου»** (Ανδρέας). Έχει ήδη ειπωθεί ότι «εικόνα του Θηρίου» είναι και αυτή που θα στήσει ο ψευδοπροφήτης για κοινό προσκύνημα, όπως και η οργανωμένη παράταξη του Αντιχρίστου (στα πρότυπα των απολυταρχικών οργανώσεων των Ναζί και των Κομμουνιστών).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει για τη «γη»: **«Οι ιεροκήρυκες ρίχνουν την οργή του Θεού με διττό τρόπο. Καθώς είτε επιβάλλουν τις ποινές στους ασεβείς, κρίνοντας πνευματικά, όπως είπε ο Πέτρος στον Σίμωνα: "Τα χρήματά σου να χαθούν μαζί σου",<sup>33</sup> ή το δηλώνουν στην αγία Εκκλησία με το κήρυγμα, όπως είπε επίσης: «διότι η προ πολλού (αποφασισμένη) καταδίκη τους δεν αργεί και η απώλειά τους δεν θα ξεχαστεί».<sup>34</sup> Ένας τρίτος τρόπος μπορεί επίσης να γίνει κατανοητός, κατά τον οποίο κάθε αμαρτωλός καταστρέφεται, όταν ακούγεται το κήρυγμα της αληθείας, από την δριμύτερη πληγή της αντιλογίας, για την οποία ο Κύριος είπε: «Αν δεν είχα έρθει να μιλήσω σε αυτούς, δεν θα είχαν αμαρτία».<sup>35</sup> Οι άθεοι πολεμούν απ' έξω την Εκκλησία και οι ψευδοπροφήτες (παλιοί και νέοι αιρετικοί) προσπαθούν από μέσα, με νοθευμένα (πλαστά) λόγια των Γραφών, να αποσπάσουν τους πιστούς για λογαριασμό τους. Και οι δύο (ασεβείς και δυσεβείς) πολεμούν τον αληθή ευαγγελικό λόγο και γι' αυτό και οι δύο τιμωρούνται (για να μη χειροτερεύσει η κατάστασή τους). Στο τέλος του κόσμου μάλιστα ο ψευδοπροφήτης, όπως έχει ειπωθεί, θα ενώσει τους οπαδούς του με αυτούς του Αντιχρίστου.**

<sup>33</sup> (Πρ. 8:20). «Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι».

<sup>34</sup> (2α Πετ. 2:3) «...καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται, οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει».

<sup>35</sup> (Ιω 15:22) «...εἰ μὴ ἦλθον (ο Κύριος Ιησούς) καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν».



Το σφράγισμα του Αντιχρίστου θα προκαλέσει **«ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν»** δηλ. μέσα σε λίγο χρόνο θα δημιουργήσει **πληγή που θα βγάζει πύον και δυσωδία** λέει ο π. Νικολάι Ραγκόζιν.<sup>36</sup> **Αν το σφράγισμα το δούμε πνευματικά**, κάτι που μπορεί να συμβεί σε κάθε εποχή από τους τότε αντιχρίστους, **το ἔλκος το κακό και πονηρό, στην περίπτωση αυτή «υπαινίσσεται την οδύνη, που σαν πύον ακμάζει στις καρδιές των αποστατών (πρώην χριστιανών και αθέων)»**, όπως είπαν οι Ανδρέας και Αρέθας. Επειδή, όμως, το εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης είναι τοποθετημένο στην ενότητα των φιαλών της 7ης και τελευταίας σάλπιγγας, γι' αυτό αναφέρεται πέρα από το πνευματικό (που έτσι κι αλλιώς ισχύει σε τέτοιες περιπτώσεις) και στο σωματικό σφράγισμα και την από αυτό πληγή.

**«Και ο δεύτερος έχυσε τη φιάλη του στη θάλασσα».** (16:3). **«Θάλασσα εδώ σημαίνει την ακαταστασία του παρόντος κόσμου»** λέει ο Αρέθας. Σ' αυτόν «**κάνει πόλεμο ἔθνος εναντίον ἔθνους, οπότε στις ναυμαχίες και πολέμους, η θάλασσα και η ξηρά και οι ποταμοί κοκκινίζουν από το αίμα των φονευομένων»** (Αρέθας). Αυτό αν και συμβαίνει συχνά, όσες φορές γίνονται φονικές μάχες, μεγιστοποιείται, όμως, στο τέλος του κόσμου. Ενωρίτερα από την εξεταζόμενη περίοδο των φιαλών, κατά την εποχή της έκτης σάλπιγγας και των πολεμικών γεγονότων της Κωνσταντινούπολης (του 3ου παγκοσμίου) **«θα πλεύσει το τριχρονίτικο δαμάλι (μοσχάρακι) στο αίμα»**, όπως προφήτευσε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.<sup>37</sup>

Αν η «γη» που έλαβε το σφράγισμα είναι γενικά οι γήινου φρονήματος άνθρωποι που παρασύρθηκαν από τον Αντίχριστο, τότε η «θάλασσα» είναι οι πιο ασεβείς και διώκτες των Χριστιανών. Και ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Θάλασσα. Εκείνοι που δεν είναι μόνο σφραγισμένοι με το σημάδι του Αντιχρίστου, αλλά και που επιτίθενται στην απαρασάλευτη στάση των υπηρετών του Χριστού με τα κύματα της πικρής δίωξης, θα τιμωρούνται με μια πνευματική τιμωρία την οποία ονομάζει αίμα. Και αυτοί που καυχήθηκαν ότι είναι ζωντανοί, θα αποδειχθεί ότι έχουν υπηρετήσει τον πρωτουργό του θανάτου»**.<sup>38</sup> Αλλά κατά το πνεύμα της Αποκάλυψης **τα αόρατα και άυλα «τοίς ποιήμασι νοούμενα καθοράται»**,<sup>39</sup> οπότε θα υπάρχουν ανάλογες των πνευματικών καταστροφικές επιπτώσεις στον υλικό κόσμο. Αυτές θα είναι ολοκληρωτικές κατά την εξεταζόμενη περίοδο των φιαλών, ενώ κατά την περίοδο των σαλπγγων καταστρέφεται αντίστοιχα το ένα τρίτο της γης, της θάλασσας κλπ. Επομένως η καταστροφή στις ψυχές από διάφορα αίτια στο τέλος του κόσμου θα είναι σχεδόν ολοκληρωτική, καθώς και στο υλικό πεδίο, αφού όπως είπαμε **κάπου ένας στους χίλιους δεν θα έχει παρεκκλίνει από την αλήθεια** και δεν θα έχει εξαπατηθεί από τον πατέρα του ψεύδους διάβολο, τον Αντίχριστο και τον ψευδοπροφήτη. Και ο Κύριος είπε: **«Αν δεν περικόπτονταν (κολοβώνονταν) οι ημέρες εκείνες δεν θα εσώζετο πάσα σαρξ!»** Ο λόγος του Κυρίου επιβεβαιώνει τη γενική καταστροφή και στην υλική κτίση. (Σαν συνέπεια του πνευματικού νόμου, από την κατάφωρη γενική παράβασή του).

Επομένως, ο στίχος **«Και έγινε αίμα σαν νεκρού, και κάθε ζωντανή ψυχή πέθανε, όσα είναι μέσα στη θάλασσα»** (16:3), μπορεί να ερμηνευθεί και ως εξής: **«δεν είναι μεγάλο στη θεία δύναμη, για να ελέγξει ως τιποτένια τη δύναμη του Αντιχρίστου και αδικαιολόγητη την ευκολία που απατήθηκαν οι οπαδοί του, και διά των αγίων προφητών Ενώχ και Ηλία, να μεταβάλει τη θάλασσα σε αίμα ως νεκρού, δηλαδή ως σφαγμένου, και έτσι να καταστραφούν όσα υπάρχουν σ' αυτήν. Αυτό θα γίνει, όπως την παλαιά εποχή, τότε που ενήργησε η θεία δύναμη διά του Μωϋσή, για να ελέγξει τη σκληρότητα του Φαραώ».** (Μαυρ. σελ. 237).

<sup>36</sup> Πρωθιερέυς (+1981) του Ρωσικού πατριαρχείου στην περιοχή του Περμ. Μαρτυρία από πνευματοπαίδια του γέροντος: «Ο άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης λέει ότι θα γίνει πύον στο μέρος του σφραγίσματος. Ο πατήρ είπε ότι το σφράγισμα θα βγάζει μεγάλη δυσωδία. Πύον και δυσωδία, αυτό είναι που είπε». Κείμενο σελ. 29: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf) Βίντεο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html#15](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html#15)

<sup>37</sup> 110η προφητεία: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>38</sup> Πάντα από: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στην νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>39</sup> (Ρωμ. 1:20) και περισσότερα στη σελ. 3 του Α τεύχους: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)

Ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος (1717-1808), βλέπει τις διάφορες τιμωρίες σαν ανάλογες προς τις διαπραχθείσες αμαρτίες. **«Ο Θεός κατά τη δικαία κρίση Του και την άρρητο σοφία, αποδίδει τις τιμωρίες σε κάθε ένα των αμαρτωλών όμοιες με αυτές που διέπραξε.** Διότι στον Φαραώ και τους γύρω από αυτόν Αιγυπτίους, επειδή καταπόντιζαν τα βρέφη των Ισραηλιτών στα ύδατα του ποταμού, επενέβη στα ύδατα. Αρχικά μεν, τα νερά τους τα μετέβαλλε σε αίμα. Ύστερα δε, και τους κατεβύθισε όλους στην Ερυθρά Θάλασσα. **Και έτσι καθώς ο Αντίχριστος και οι οπαδοί και ομόφρονες αυτού, έχυσαν αίματα αγίων, όταν πολεμήσει αυτούς (με τις διάφορες πληγές) και τους σφάξει, (τότε) τα αίματα, θα κοκκινίσουν και τη γη, και τη θάλασσα, και τις πηγές, και τους ποταμούς, και πάντα (γενικώς) τα ύδατα θα γίνουν ερυθρά και αυτοί θα πιουν από τα ματωμένα και γεμάτα θνησιμαία ύδατα κατά την δικαία του Θεού κρίση.** Γιά τη δικαία αυτή κρίση θα Τον υμνήσουν οι εποπτεύοντες επί των υδάτων άγγελοι, και θα τους αντιφωνήσουν οι ευρισκόμενοι στο (ουράνιο) θυσιαστήριο, όπως ακριβώς και εμείς οι Χριστιανοί στις εκκλησίες άδομε και ψάλλομε αντιφωνούντες, και οι εντός και οι εκτός του θυσιαστηρίου, ήτοι ιερωμένοι και λαϊκοί».<sup>40</sup>

Στις «σάλπιγγες» είδαμε ότι όταν ήχησε η πρώτη **«το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε».** (8:7). Ήτοι άρχισε και εκεί από τη «γη» η καταστροφή δηλ. τους ανθρώπους του γήινου και αιρετικού φρονήματος (που παρατηρούνται κυρίως στη Δύση), αλλά μόνο κατά το ένα τρίτο (1/3).<sup>41</sup> Και αν η «θάλασσα» εκπροσωπεί, σε σχέση με τη «γη», τους εχθρικούς προς την Εκκλησία ανθρώπους, όπως είπαμε, απ' αυτούς σαν πιο εύκολα εξαπατούμενους από το διάβολο γίνεται μεγαλύτερη ζημιά. Αυτό το είδαμε στη 2η σάλπιγγα, όπου **«σαν όρος μέγα που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα. Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας αίμα, και πέθανε το ένα τρίτο από τα κτίσματα (δημιουργήματα του Θεού) που είναι μέσα στη θάλασσα, τα οποία έχουν ψυχές, και το ένα τρίτο των πλοίων καταστράφηκε».** (8:8-9). Έτσι, **το «ως όρος μέγα» Χριστιανικό βασίλειο των Ρώσων,** παρακμασμένο πνευματικά, ανάβοντας από εωσφορικές μισόθεες και μισάνθρωπες θεωρίες που ήρθαν από τη Δύση, ρίχτηκε στη θάλασσα της πιο μεγάλης ασέβειας, αυτής του δογματικά αθεϊστικού κομμουνισμού. Τότε εξοντώθηκε ένα μεγάλο μέρος του κλήρου και του πιστού λαού και **αναδείχθηκαν εκατομμύρια νεομάρτυρες που προστέθηκαν στο Ουράνιο θυσιαστήριο.** Καταστράφηκαν όμως και πλήθος επισκοπές, ενορίες, ιερατικές και θεολογικές σχολές και άλλα ιδρύματα της οργανωτικής και σωτηριώδους δομής της Εκκλησίας, που ως πλοία (νήες) ταξιδεύοντας πάνω στη θάλασσα των παρασυρμένων από τη ματαιότητα και τα «αλμυρά» πάθη ανθρώπων, σώζουν ψυχές. Κατά την Αποκάλυψη, λοιπόν, στην **(αθεϊστική) «θάλασσα»** (με κέντρο τα ανατολικά αθεϊστικά-κομμουνιστικά κράτη), κατά την περίοδο αυτή των γεγονότων της 2ης σάλπιγγας που περιλαμβάνει τον 2ο παγκ. πόλεμο, καταστρέφεται **το 1/3ο** των ψυχών. (Βλ. Γ τεύχος).

Ενώ την περίοδο των σαλπίνγων η καταστροφή στις κοινωνίες τις χαρακτηρισμένες ως «γη» και «θάλασσα», είναι μερική (1/3), **στα γεγονότα των φιαλών έχουμε γενική πνευματική καταστροφή, από το επικρατήσαν αντίχριστο πνεύμα,** την οποία ακολουθεί και η υλική. **Ελάχιστοι θα διασωθούν, και αυτοί θα είναι οι Χριστιανοί που εγκαίρως θα εγκαταλείψουν τις πόλεις**<sup>42</sup> καταφεύγοντας σε έρημα μέρη.

Οι πρώτοι Χριστιανοί που ζούσαν σε ειδωλολατρικό και φονικό γι' αυτούς περιβάλλον άφηναν στα μέρη που κρύβονταν ζωγραφισμένα ψάρια (ιχθύες) διότι «ΙΧΘΥΣ» είναι τα αρχικά του «Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ». Όταν έρθουν οι μεγάλοι πειρασμοί και οι λογικοί ιχθύες (Χριστιανοί) αποστατήσουν, τότε και πνευματικά θα συμβεί το **«κάθε ζωντανή ψυχή πέθανε,**

<sup>40</sup> Πατριάρχου Ιεροσολύμων Ανθίμου, «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», Ιεροσόλυμα 1856. σελ. 153. Έγινε μερική προσαρμογή στη Δημοτική.

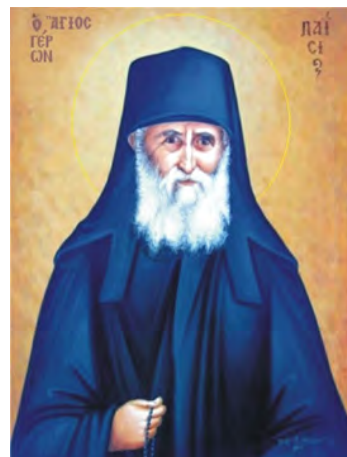
<sup>41</sup> Περισσότερα στο Γ τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>42</sup> Όπου υπάρχουν αρκετοί Χριστιανοί θα τους εξορίζουν και πρέπει όλοι να ζητούν να φύγουν με τους πρώτους. Δείτε π. Νικολάι Ραγκόζιν - Τα 3 τραίνα & ο πυρηνικός πόλεμος: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html)

όσα είναι μέσα στην (απομακρυσμένη από τον Θεό) ανθρωποθάλασσα». Και σαν εικόνα της πνευματικής, ακολουθεί η νέκρωση στο υλικό πεδίο.

## 2.02. Η έκχυση της φιάλης στα πόσιμα ύδατα (γλυκά νερά).

Να θυμηθούμε τι έγινε όταν ήχησε η 3η σάλπιγγα: **«Και ο τρίτος άγγελος σάλπισε: και έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μέγας που καίγεται σαν λαμπάδα και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών και πάνω στις πηγές των νερών. Και το όνομα του αστέρα λέγεται ο Άψινθος (όπως και το φυτό με την κατάπικρη γεύση, την αψινθιά). Και έγινε το ένα τρίτο των νερών σαν άψινθος και πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί πικράθηκαν».** (8:10-11). Εξηγήσαμε ήδη<sup>43</sup> ότι αυτό σχετίζεται πνευματικά με τις νέες αιρέσεις του Οικουμενισμού και της Πανθηρσκείας υπό τον πάπα της Ρώμης. Ο Οικουμενισμός για τους Ορθοδόξους ξεκίνησε αρχές του 20ού αιώνα, ενώ το 1986 ήταν το έτος της επίσημης εγκαινίασης των Πανθηρσκευτικών συναντήσεων υπό τον πάπα στην Ασίζη<sup>44</sup> της Ιταλίας. Αυτό το έτος (1986), στις 26 Απριλίου, συνέβη η έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσέρνομπιλ (που σημαίνει Άψινθος), στην Ουκρανία. Η ραδιενεργός μόλυνση, που «πίκρανε» ή δηλητηρίασε τα νερά, είναι η εξωτερική εικόνα<sup>45</sup> της πικρίας ή δηλητηρίασης που συμβαίνει στις ψυχές από τις υπερ-αιρέσεις του Οικουμενισμού και της Πανθηρσκείας. Ο άγιος Παΐσιος (+1994) έχει βεβαιώσει ότι το Τσέρνομπιλ είναι η τρίτη σάλπιγγα.<sup>46</sup> Με τον Οικουμενισμό και την Πανθηρσκεία, η Χριστιανική διδασκαλία που είναι «ύδωρ ζων» πικραίνεται, και ακόμη και το Βάπτισμα, που επίσης γίνεται με νερό, δεν θεωρείται απαραίτητο, όταν ακόμη και οι δαίμονες που εκδιώκονται απ' αυτό έχουν την τιμητική τους θέση δια των εκπροσώπων τους (όπως αυτών του Βουντού) στις συγκεντρώσεις αυτές!<sup>47</sup>



Στην 3η σάλπιγγα η ζημία εκτείνεται στο 1/3 των ποσίων υδάτων (γλυκών νερών) που πνευματικά σημαίνει ότι η υγιής Ορθόδοξη διδασκαλία, η οποία είναι ύδωρ ζων,<sup>48</sup> αντέχει τότε κατά τα δύο τρίτα. Όταν αδειάζεται η 3η φιάλη, όμως, η ζημία είναι ολική. Γιατί στα χρόνια του Αντιχρίστου θα απαγορεύεται πλήρως η υγιής Χριστιανική διδασκαλία καθώς και οι ιερές εικόνες και τα εκκλησιαστικά βιβλία.<sup>49</sup> Οι εκκλησίες θα κλείσουν ή θα χρησιμοποιούνται από αιρετικούς υπό τον Ψευδοπροφήτη και από αντιχρίστους.<sup>50</sup>

<sup>43</sup> Από σελ. 23, 54 κλπ στο Γ Τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>44</sup> Αρχιερέας Βουντού στην Ασίζη: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/23\\_theatro\\_JPII\\_Ratz.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/23_theatro_JPII_Ratz.pdf)

<sup>45</sup> Διότι «Ο τόν φαινόμενον κόσμον νοών, θεωρεί τόν νοούμενον: ...καί νοεί, έν μέν τῷ νοητῷ τόν αίσθητόν, ...έν δέ τῷ αίσθητῷ τόν νοητόν», λέγει ο Άγιος Μάξιμος. (Προς Θαλάσσιον ερ. 47η).

<sup>46</sup> «Εκεί, στην Αποκάλυψη, ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει, ότι είδε αστέρα μέγα καιόμενον να πέφτει από τον ουρανό μολύνοντας, πικραίνοντας, και δηλητηριάζοντας θανάσιμα, τα νερά και τις πηγές των υδάτων... **Και το όνομα του αστέρος Άψινθος!... (Ουκρανικά Τσέρνομπιλ..!)**». «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος.

<sup>47</sup> Δείτε και σελ. 54, Γ Τεύχος. Φωτό από εκπρόσωπο Βουντού στην Ασίζη: <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm>

<sup>48</sup> Όπως ο Κύριος Ιησούς είπε στη Σαμαρειτίδα: «Εάν ήξερες τη δωρεά του Θεού, και ποιος είναι ο λέγων σε σένα, δός μου να πιώ, συ θα ζήτηγες απ' Αυτόν, και θα σου έδινε ύδωρ ζων». (Ιω. 4:10). Επίσης το σωτηριώδες Μυστήριο του Βαπτίσματος γίνεται με νερό. Και «εάν κάποιος δεν γεννηθεί εξ ύδατος και Πνεύματος δεν μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού». (Ιω. 3:5).

<sup>49</sup> Η χαρισματική γερ. Μακαρία από τη Ρωσία (+1993) είπε: «Πρώτα θα απομακρύνουν τα βιβλία και μετά τις εικόνες. Τις εικόνες θα τις κατασχέσουν... Θα κλείσουν τις εκκλησίες. Δεν θα γίνονται ακολουθίες. Οι εκκλησίες θα πέσουν στα χέρια των άλλων». [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/g\\_Makaria.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/g_Makaria.html)

<sup>50</sup> Ο π. Νικολάι Ραγκόζιν έδινε ευλογία να πηγαίνουν οι Χριστιανοί στην εκκλησία μέχρι να αλλάξει το Σύμβολο της Πίστεως και το «Πάτερ ημών». Ήδη οι δυτικοί δεν θέλουν να είναι αρσενικού γένους ο Θεός και άλλα κατά το μυαλό τους... Θα πάψουν έτσι και οι επηρεασμένοι από τους αιρετικούς Ορθόδοξοι λόγω του Οικουμενιστικού συγχρωτισμού να σκέφτονται και να φρονούν Ορθόδοξα. [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf) σελ.17.



**«Και ο τρίτος έχυσε τη φιάλη του στους ποταμούς και στις πηγές των νερών. Και έγινε αίμα (δηλ. νεκρώθηκε κάθε ζωή μέσα σ' αυτά, και έγιναν άχρηστα και επικίνδυνα)».** (16:4). Οι καταστροφές τον καιρό των σαλπίγγων μας φανερώνουν τον τρόπο που προωθούνται οι αντίχριστες δυνάμεις εξαπατώντας τους ανθρώπους που κατόπιν, τον καιρό των φιαλών, τις βλέπομε εδραιωμένες σαν **αντίχριστο σύστημα ή «Θηρίο»**. **Γιατί «Θηρίο» είναι και η πολυκέφαλη αντίχριστη εξουσία στη Γη** (κεφ. 13ο). Πρέπει να αντιληφθούμε ότι οι καταστροφές στον ξεταζόμενο τώρα καιρό των φιαλών είναι αποτέλεσμα της αντίστασης των ανθρώπων στη σωτηρία τους μέσω της υγιούς Χριστιανικής διδασκαλίας και μέσω των αληθινών μυστηρίων της Εκκλησίας με πρώτο το Βάπτισμα. Έτσι, η διορθωτική επέμβαση διά των αγγελικών δυνάμεων εξουδετερώνει τους αντιτασσομένους αποστάτες και αντιχρίστους, (που χαρακτηρίζονται «γη», «θάλασσα» κλπ) και ανάλογα προς τις αμαρτίες τους, δίδεται η αντίστοιχη διορθωτική πληγή.

Η παρεμπόδιση των αμετανόητων ασεβών να διαπράττουν βιαιοπραγίες και φόνους Χριστιανών φτάνει μέχρι και την εξόντωσή τους. Προηγείται η (εκούσια) πνευματική νέκρωση των εχθρών του Θεού και έπεται η σωματική. Όταν, επομένως, ο Ιωάννης μας πληροφορεί: **«Και άκουσα τον άγγελο των νερών να λέει. Δίκαιος είσαι, ό ών και ό ήν, δηλ. ο μόνος που κυριολεκτικά μένεις αναλλοίωτος, και είσαι τώρα ο ίδιος που ήσουν και πριν, ο όσιος, γιατί έκανες γι' αυτά (τα νερά) αυτή την κρίση. Γιατί αίμα αγίων και προφητών έχυσαν, και αίμα τους έδωσες να πιουν· είναι άξιοι».** (16:5-6). Αυτό σημαίνει ότι **ενήργησε η δικαιοσύνη του Θεού και έκανε (μερική) κρίση και στη γη**. Και από το Ουράνιο θυσιαστήριο ακούγεται επίσης: **«Ναι, Κύριε, ο Θεός Παντοκράτορας· αληθινές και δίκαιες οι κρίσεις σου».** (16:7). Οι άνθρωποι στη γη υποφέρουν οδυνηρά και απροσδόκητα βάσανα. Αλλά είτε επειδή νομίζουν ότι αυτά συνέβησαν από κακή τους "τύχη" (οι άθεοι), είτε ότι είναι άδικο, γιατί έχουν λανθασμένη αντίληψη για τη δικαιοσύνη του Θεού (οι αιρετικοί), με εξαίρεση ελάχιστους Χριστιανούς, **δεν μετανοούν**. Ούτε βέβαια συντάσσονται σε ευχαριστία προς τον Θεό, μαζί με τους αγγέλους· αντίθετα βλασφημούν.

Καθώς δεν υπήρχαν οι επώνυμες αιρέσεις του Οικουμενισμού και της Πανθηρησκείας στην εποχή του, ο Μπηντ (Βέδς) λέει γενικά: **«Και αυτοί (οι αιρετικοί) που προσποιούνται ότι δίνουν (στους πιστούς) να πίνουν γλυκά πράγματα, για να χύσουν το δηλητήριό τους πάνω στους απερίσκεπτους, θα τιμωρούνται με την άξια (για την κακία τους) ανταπόδοση μίας συνεχούς πληγής».** Κάθε αίρεση είναι μια συνεχής πληγή, πρώτα στην ψυχή αυτού που την κηρύττει και έπειτα αυτών που την έχουν αποδεχθεί. Και ακόμη: **«Διά του αγγέλου των υδάτων μιλάει για όλους τους αγγέλους των λαών, οι οποίοι με εσωτερική αγάπη ενώνονται στην ψαλμωδία των εγκωμίων του Θεού. Επειδή για να εκδικηθεί το αίμα των δούλων Του, έχει κάνει τους δολοφόνους τους να πιούν από τον θάνατο».**

Ο Ιωάννης μας φανερώνει ότι υπάρχει **άγγελος των υδάτων**. Και από εδώ φαίνεται, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, ότι και για τα φυσικά στοιχεία έχουν ταχθεί άγγελοι (επιτηρητές)... **Οι αγγελικές δυνάμεις «δεν είναι μόνο έφοροι των εθνών κατά τον νομοθέτη Μωυσή, (Δευτ. 32:8) αλλά και των κοσμικών στοιχείων όπως ακριβώς μας εισηγείται η εκ Θεού αυτή Αποκάλυψη»**, λέει ο Αρέθας. **Αγίους** εδώ λέγει τους κακοποιηθέντες (Χριστιανούς) από τους υπασπιστές του Αντιχρίστου. **Προφήτες πάλι τον Ενώχ και τον Ηλία, επειδή κι αυτούς θα τους σκοτώσουν.** (Αρέθας). Αλλά κατά τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας **«προφήτες μπορούμε να εννοήσομε πολλούς (των Χριστιανών) που διά της ακλόνητης στην πίστη στάσης τους αξιώνονται του προφητικού αξιώματος».** (Βλ. Μαυρομ. σελ. 238). Αυτοί αξιώνονται και της θεωρίας των Ουρανίων, όπως έχομε πει.



### 2.03. Η έκχυση της 4ης φιάλης στον ήλιο.

Είδαμε ότι όταν ήχησε η 4η σάλπιγγα σκοτεινίασε ο ήλιος, η σελήνη και τα άστρα κατά το τρίτον (1/3): **«Και ο τέταρτος άγγελος σάλπισε. Και χτυπήθηκε το ένα τρίτο του ήλιου και το ένα τρίτο της σελήνης και το ένα τρίτο των αστεριών, για να σκοτεινιάσει το ένα τρίτο από αυτά, και η ημέρα να μη φωτίσει κατά το ένα τρίτο της και η νύχτα παρόμοια».** (8:12). Κατά το σάλπισμα αυτό, όπως εξηγήσαμε,<sup>51</sup> **η διάνοια των ανθρώπων σκοτεινίασε κατά το ένα τρίτο, (από τα σαρκικά κυρίως) πάθη**, ώστε να μη βλέπει τον Χριστό και τους αγίους.

Εικόνα της πνευματικής συσκότισης είναι η **συσκότιση στη γη**, όπως αλλού εξηγήσαμε, λόγω διαφόρων φαινομένων όπως η «πλανητική σκίαση», η ατμοσφαιρική μόλυνση από βιομηχανικούς και άλλους ρύπους, η ηφαιστειακή τέφρα κλπ. Χαρακτηριστικό σημάδι για το πότε έφτασε η συσκότιση στο 1/3ο, είπαμε, ότι μπορεί να θεωρηθεί η ηφαιστειακή έκρηξη του **Eyjafjallajokull** της Ισλανδίας το βράδυ της 20ης Μαρτίου 2010.

**Η 4η φιάλη αναφέρεται σε πνευματικά διαφορετικό «ήλιο» από την 4η σάλπιγγα: «Και ο τέταρτος έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ήλιο. Και του δόθηκε να προκαλέσει καύμα στους ανθρώπους».** (16:8). Δεν είναι όμως ο τιμωρούμενος «ήλιος» τώρα (στις φιάλες), ίδιος με αυτόν της 4ης σάλπιγγας, που πνευματικά είναι ο Ήλιος της Δικαιοσύνης Χριστός. Τώρα οι άνθρωποι είναι όχι κατά ένα ποσοστό, αλλά τελείως εμπαθείς. Ακολουθούν ψεύτικο φωτισμό από αντίχριστες θεωρίες που διαδίδονται από ένα κέντρο παραπλάνησης στο ρόλο **ψευδούς «ηλίου»**. Δεν βλέπουν, και δεν θέλουν να βλέπουν τον Ήλιο της Δικαιοσύνης και οτιδήποτε έχει σχέση με την ευσέβεια και τον λόγο του Θεού.

Όταν ο αισθητός ήλιος καυματίζει τη γη καταστρέφονται οι σπόροι των φυτών που δεν μπήκαν βαθιά στο χώμα. Ομοίως, όταν οι πειρασμοί καυματίζουν τη «γη» της καρδιάς των ανθρώπων, τότε ο σπόρος της ευσεβείας που δεν είναι βαθιά ριζωμένος κατακαίεται. Και αυτό συμβαίνει στις σκληρές σαν πέτρα καρδιές, όπως λέει ο Κύριος στην παραβολή του καλού σπορέως.<sup>52</sup> **«Εδώ σπόρο τη διδασκαλία ονομάζει, γη των ανθρώπων τις ψυχές, σπορέα τον Ίδιο»**, ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος.<sup>53</sup> Σε σχέση λοιπόν με την καρποφορία της Χριστιανικής διδασκαλίας, σε μερικούς, ακόμη και οι μικροί πειρασμοί που είναι φυσικό να συμβούν στη ζωή των ανθρώπων, όπως κατ' αναλογίαν κάποιες μέρες του χρόνου ο φυσικός ήλιος καίει περισσότερο, προκαλούν ζημιά. Και δεν υπάρχει περίπτωση να μη συμβούν στη ζωή του καθενός πειρασμοί. **«Δεν είναι πειρατήριο (γεμάτος πειρασμούς) ο βίος του ανθρώπου επί της γης»;** αναρωτιέται ο μακάριος Ιώβ (Ιώβ 7:1). Και υπάρχουν, σε σχέση με την καθαρότητα της ψυχής τους, τέσσερις κατηγορίες ανθρώπων: η «οδός», η «πέτρα», «τα αγκάθια» και η «καλή γη», που ακούν τη Χριστιανική διδασκαλία, κατά την παραβολή. Από αυτούς μόνο μία κατηγορία («η καλή γη») μπορεί να καρποφορήσει και να σωθεί. Κατά τον Χρυσόστομο **«οδός»** είναι οι βάνουσοι και ράθυμοι και ολιγωρούντες (πνευματικά). **«πέτρα»** είναι απλώς οι ασθενέστεροι και **«αγκάθια»** οι πιο αδικαιολόγητοι.<sup>54</sup>

Τον καιρό του Αντιχρίστου οι άνθρωποι του έχουν εκτοπίσει τους φωτιζομένους από τον πνευματικό ήλιο-Χριστό διδασκάλους της Εκκλησίας, και έχουν τοποθετηθεί αυτοί σαν δάσκαλοι

<sup>51</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th\\_salpiga.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf) [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf) από σ. 57.

<sup>52</sup> «*Ιδού βγήκε ο γεωργός να σπείρη. Και καθώς έσπερνε, ένα μέρος του σπόρου έπεσε στον δρόμο και ήλθαν τα πτηνά και τον κατέφαγαν. Και άλλο έπεσε σε έδαφος πετρώδες, που δεν είχε πολύ χώμα και αμέσως βλάστησε, διότι δεν είχε βάθος γης. Όταν δε ανέτειλε ο ήλιος, καψαλίσθηκε από τον καύσωνα και επειδή δεν είχε ρίζαν ξεράθηκε».* (Ματ. 4:3-6).

<sup>53</sup> «*Σπόρον γάρ ένταυθα τήν διδασκαλίαν φησίν· άρουραν δε, τών ανθρώπων τας ψυχάς· σπορέα δε, έαυτόν. Τί τοίνυν γίνεται από του σπέρματος τούτου; Τρία απόλλυται μέρη, και σώζεται τò έν».* (Στο κατά Ματθαίον MPG 57:467).

<sup>54</sup> «*Οί μèn γάρ τή οδῶ εοικότες είσιν, οί βάνουσοι και ράθυμοι και ολίγωροι· οί δε έν τή πέτρα, οί ασθενέστεροι μόνον. Ό γάρ επί τὰ πετρώδη σπαρείς, φησίν, ούτός έστιν ό τόν λόγον άκούων, και εύθύς μετά χαράς λαμβάνων αύτόν· ούκ έχει δε ρίζαν έν έαυτω, αλλά πρόσκαιρός έστι· γενομένης δε θλίψεως ή διωγμοῦ διά τόν λόγον, εύθέως έσκανδαλίσθη. Οί δε ταῖς άκάνθαις προσεοικότες, πολλῶ τούτων άσυγγνωστότεροι».* (MPG 57:468)

των σοφισμάτων του Θηρίου. Το κέντρο της αντίχριστης φιλοσοφίας (και προπαγάνδας όπως λέμε σήμερα), που παραπλανάει με το εωσφορικό του φως, χτυπάει ο άγγελος. Γι' αυτό, λέει ο Μπηντ (Βέδας): **«Οι διώκτες της Εκκλησίας, οι οποίοι όπως ο φλογερός ήλιος, προσπαθούν να στεγνώσουν τον σπόρο του λόγου του Θεού, πρέπει να καούν στο μέλλον με τη φωτιά της κόλασης»**. Και η αρχή γίνεται από τη φιάλη που αδειάζει στο εωσφορικό κέντρο, που είναι ο ψευτο-«ήλιος», ο οποίος έχει αντικαταστήσει στις καρδιές των αντιχρίστων τον Ήλιο της Δικαιοσύνης. Και ο Μπηντ λέει επίσης: **«Αν ερμηνεύσετε τον ήλιο (σαν αυτόν) της φωτεινότητας των σοφών (του Θηρίου), δεν δίνεται στον άγγελο που αδειάζει (την προηγούμενη φιάλη) στα ύδατα να κάψει τους ανθρώπους με θερμότητα και φωτιά, αλλά τον ίδιο τον «ήλιο»**. Διότι ενώ οι σοφοί, έχουν ξεπερασθεί από τα (ήδη υπαρκτά και αντίθετα προς τα προβλεπόμενα από τις θεωρίες τους) **βάσσανα**, μολύνονται από το σφάλμα της κακοπραγίας, οι αδύναμοι, που προκαλείται από το παράδειγμά τους, καθώς φλέγονται από εγκόσμιες επιθυμίες». Οι οικονομικές φιλοσοφίες του αντιχρίστου συστήματος που προφητεύουν διάφορα φανταστικά επιτεύγματα, όπως γινόταν επί κομμουνισμού, είναι από τις θεμελιώδεις θεωρίες των ασεβών.

Και ενώ οι καταστροφές από τις προηγούμενες πληγές έχουν ήδη ανατρέψει όλες τις θεωρίες των ψευτοσοφών του Θηρίου, για να τους απονευρώσει πλήρως, ο άγγελος χτυπάει τώρα τους ίδιους με την 4η πληγή, που αδειάζεται όπως λέει ο Μπηντ επάνω τους. Κανείς δεν νοιάζεται πλέον για το τι έλεγαν οι Μαρξ, Έγκελς, Μάο...

δεξιά, οι Κινέζοι γιορτάζουν τον Α/Χ Μαρξ



Ο άγιος Ιάκωβος, στην επιστολή του, λαμβάνει σαν «ήλιο» και καύμα, τους πειρασμούς των πλουσίων που τους πτωχαίνουν: **«...Διότι σαν άνθος χόρτου (ο πλούτος) θα παρέλθει. Επειδή ανέτειλε ο ήλιος μαζί με τον (προκαλούμενο απ' αυτόν) καύσωνα και ξέρανε το χόρτο, και το άνθος του ξέπεσε και η ωραία του εμφάνιση χάθηκε. Έτσι θα μαραθεί και ο πλούσιος στις πορείες του»**. (Ιακ. 1:10-11).

Σύμφωνα με την ερμηνεία του Αγίου Ανδρέα, η τιμωρία αυτή είτε είναι κυριολεκτική, είτε η ζέστη αυτή σημαίνει **«ότι οι άνθρωποι θα κατακαούν από τις δοκιμασίες ώστε, υπομένοντας θλίψεις να μισήσουν την αιτία τους, δηλαδή την αμαρτία»**. (αγ. Ανδρέας κεφ. 49). Έτσι το αντιλαμβάνεται και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ.<sup>55</sup>

Ο πατριάρχης Άνθιμος έχει (σελ. 154) μια ξεχωριστή ερμηνεία: **«Ο καιρός που φέρνει τις τιμωρίες στους αμαρτωλούς, για να μετανοήσουν, έχει τροπικώς ονομασθεί «ήλιος» όπως έχει γραφεί και στο άσμα των ασμάτων»**.<sup>56</sup> Αυτός λοιπόν ο καιρός, διά των πληγών, θα τους καυμάσει». Πάντως, κατά τον καιρό αυτό, χτυπιέται το ασεβές καθοδηγητικό κέντρο που ονομάζεται «ήλιος» και ίσως, **όπως η Μασονία, να έχει και έμβλημα τον ήλιο!** Στις μασονικές στοές δεσπόζει ο ήλιος και η σελήνη. Όταν άδειασε, λοιπόν, η 4η φιάλη, τότε οι ασεβείς μη έχοντας σε ποιον να ρίξουν τα πταίσματα παρά στον εαυτό τους, πεισμώνουν και βλασφημούν ως υπαίτιο τον Θεό, που προηγουμένως διακήρυτταν ...ανύπαρκτο! **«Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλο καύμα και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού που έχει την εξουσία πάνω στις πληγές αυτές, και δεν μετανόησαν, να τον δοξάσουν»**.<sup>57</sup> (16:9).



<sup>55</sup> «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», Μυριόβιβλος, σελ. 244.

<sup>56</sup> Εκεί, μάλλον, ήλιος είναι ο πνευματικός δηλ. ο Χριστός, σελήνη η Εκκλησία κλπ. Και γράφεται: «τις αύτη η εκκύπτουσα ωσει όρθρος, καλή ως σελήνη, εκλεκτή ως ο ήλιος, θάμβος ως τεταγμένοι»; (Άσμα 6:10)

<sup>57</sup> Οι Χριστιανοί παρηγορούνται με το πλησίασμα των αιωνίων αγαθών, όταν **«δεν θα πεινάσουν πια, ούτε πλέον θα διψάσουν, ούτε θα πέσει πάνω τους ο ήλιος ούτε οποιοδήποτε καύμα»**. (Αποκ. 7:16).



## 2.04. Η έκχυση της 5ης φιάλης στον θρόνο του Θηρίου.

Μετά τις πληγές που έπληξαν αυτούς που ονομάζονται «γη» (για τη σχετική, αλλά όχι κατά Θεόν, σταθερότητα των φρονημάτων τους), «θάλασσα» (αυτούς με τον πιο ταραχώδη, ασταθή και ασεβή χαρακτήρα τους), «ποταμούς και πηγές (γλυκών) νερών» (τους διδασκάλους της πλάνης και των ψευδών από αυτούς βαπτισμάτων και λοιπών μυστηρίων) και τέλος «ήλιο» (το εωσφορικό κέντρο των ψευτοσοφών του Αντιχρίστου), έρχεται η σειρά του ίδιου του «θρόνου του Θηρίου».

**«Και ο πέμπτος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του πάνω στο θρόνο του Θηρίου (Αντιχρίστου)». Ο «θρόνος του θηρίου», δηλαδή η βασιλεία του, όπως η δικαστική εξουσία, σκοτεινιάζει από τις πληγές αυτού του είδους»...** λέει ο Μπηντ.

Και ο άγιος Ανδρέας λέει ότι το να αδειάσει η φιάλη πάνω στον θρόνο του Θηρίου σημαίνει **«ότι πάνω στη βασιλεία του Αντιχρίστου εκχύνεται η τοιαύτη οργή»**. Ο Αρέθας συμφωνεί: **«Θρόνο λέει τη βασιλεία πάνω στην οποία αδειάζει η φιάλη»**. Και **Θηρίο είναι ο Αντίχριστος**. (Μαυρ. σελ. 241). Ενώ οι ασεβείς έχουν εξουσιαστή το πονηρό, βλάσφημο αλλά και αδύναμο «θηρίο» που οι άγγελοι χτυπούν το θρόνο του με πληγές, οι ευσεβείς λατρεύουν Θεό ζώντα και αιώνιο και λένε μαζί με τον Δαβίδ: **«ο Θρόνος σου ο Θεός, εις τον αιώνα του αιώνος, ράβδος ευθύτητος η ράβδος της βασιλείας Σου»**. (Ψαλ. 44:7).

**Αυτή η πληγή προκαλεί πλήρη συσκότιση:** όχι μόνο πνευματική, λόγω της αποστασίας από τον Θεό, αλλά και διανοητική, γιατί μετά τον σκοτεινό «ήλιο» των αντιθέων ιδεολογιών χτυπιούνται οι "φωτισμένοι" εξουσιαστές του Θηρίου που διοικούν το αντίχριστο σύστημα. **«Και έγινε η βασιλεία του σκοτωμένη, και μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο»**. (16:10). **«Σκοτωμένη», σημαίνει σκοτισμένη** (γεμέτη σκότος) λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. Και αυτό εξ αιτίας της υπερβολικής οδύνης λέει ο Αρέθας, και διότι δεν δέχεται το φως του **«Ηλίου της δικαιοσύνης» - Χριστού**, προσθέτει ο Ανδρέας. Το ότι **μασούν τις γλώσσες τους** δείχνει τον υπερβολικό πόνο των ανθρώπων που πλανήθηκαν από τον Αντίχριστο **«για να γνωρίσουν ότι είναι ψεύτικος αυτός που τον νόμιζαν για Θεό και να φύγουν από την πλάνη»**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Αυτοί όμως ούτε έτσι θα οδηγηθούν στη μετάνοια, αλλά θα εκτραπούν σε βλασφημία: **«Και βλασφήμησαν τον Θεό του ουρανού από τους πόνους τους και από τα έλκη τους, και δεν μετάνοιωσαν από τα έργα τους»**. (16:11). Και χωρίς να θέλουν, αναγνωρίζουν οι ασεβείς, μέσα στους πόνους τους, ότι υπάρχει Θεός που έχει εξουσία στις πληγές τους, αλλά δεν μετανοούν! (βλ. Μαυρ. σελ. 241).

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι το κείμενο δεν αναφέρθηκε σε επιπτώσεις από τις «πληγές» στον ίδιο τον Αντίχριστο, αλλά στους ανθρώπους του, τώρα με την 5η, στις αντίχριστες εξουσίες που τον στηρίζουν. Επειδή η Αποκάλυψη εστιάζεται στις ψυχές, **μπορούμε να αντιληφθούμε στο πνευματικό πεδίο σαν θρόνο του Θηρίου τα πονηρά πνεύματα (δαίμονες) και όσους έχουν παραδώσει τον εαυτό τους σ' αυτά**, τα οποία στηρίζουν αοράτως την αντίχριστη εξουσία με το να εξαπατούν τους ασεβείς, αλλά και τους πλανεμένους από αιρέσεις ή αμελείς Χριστιανούς.

Παραδομένοι στον πονηρό είναι οι μάγοι κάθε εποχής, ενώ όσο πλησιάζει η Συντέλεια προστίθεται πλήθος αποκρυφιστικών οργανώσεων όπως η **Μασσονία** (από τον 17ο αιώνα), οι **Ιλλουμινάτι** (Πεφωτισμένοι από 1-5-1776), οι **Καμπαλιστές**<sup>58</sup> (15ο αιώνα), οι νεότεροι **Ναΐτες ιππότες**,<sup>59</sup> οι **Ροδόσταυροι**, η **«Επιτροπή των 300»**,<sup>60</sup> η **«Κρανίο και Κόκαλα»** αλλιώς

<sup>58</sup> Μίγμα Εβραϊκών, παγανιστικών και άλλων διδασκαλιών (γνωστικισμού, νεοπλατωνισμού και Χριστιανισμού).

<sup>59</sup> Ιππότες της Ιερουσαλήμ, Παλαιστίνης, Ρόδου και Μάλτας υπό το πλήρες όνομα: *«The United Religious, Military and Masonic Orders of the Temple and of St John of Jerusalem, Palestine, Rhodes and Malta»*, οργανωμένοι Μασσονικά. [https://en.wikipedia.org/wiki/Knights\\_Templar\\_\(Freemasonry\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Knights_Templar_(Freemasonry)).

<sup>60</sup> «The Committee of 300», γνωστή και ως «Olympians», μία ομάδα δημιουργημένη από τη Βρετανική αριστοκρατία το 1727. (Wikipedia).

«Skull and Bones»<sup>61</sup> του Yale, η «Τριμερής Επιτροπή»<sup>62</sup> το «Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων»,<sup>63</sup> οι Ιησουίτες (1540) και η «Opus Dei» του πάπα (1928), που όλοι εμπλέκονται στην πολιτική, αλλά και οι Ροταριανοί,<sup>64</sup> οι Λάϊονς<sup>65</sup> με έδρα το Σικάγο (1916), το Ερμητικό τάγμα της Χρυσής Αυγής,<sup>66</sup> οι αστρολόγοι, χειρομάντιες κλπ.

### Σύμβολα και σήματα αναγνώρισης αποκρυφιστών:



Μασονικό. **G** = «The Grand Geometrician of the Universe».



Illuminati = Φωτισμένοι (Εωσφορικά)  
Ο παντεπόπτης οφθαλμός έγινε σήμα τους, ενώ ανεφέρετο στον Θεό.



Σήμα των Ιλλουμινάτι



Ναΐτες ιππότες (με παπικές διασυνδέσεις)



Τριμερής Επιτροπή

COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS

Council on Foreign Relations



Club of Rome



Lucis Trust

Το "Lucis" από Lucifer. Με δραστηριότητα στον ΟΗΕ



Η Χρυσή Αυγή



Λογότυπο Ναϊτών



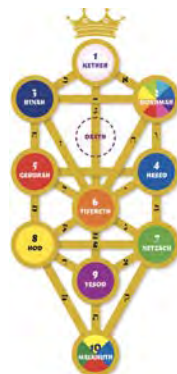
Ρόταρυ



«Κρανίο και κόκαλα» & Ροδόσταυροι



Σεφιώθ, Καμπάλα →



Opus Dei (παπική)



Μασονικές χειραψίες



<sup>61</sup> Πριν από το πανεπιστήμιο του Yale η «Skull and Bones» έδρασε, από το 1832, στην Ευρώπη.

<sup>62</sup> Η «Trilateral Commission» ιδρύθηκε το 1973 υπό των David Rockefeller και Zbigniew Brzezinski.

<sup>63</sup> Το Council on Foreign Relations ή **CFR** είναι ένα αμερικάνικο think tank (δεξαμενή σκέψης) που ειδικεύεται στην Αμερικανική εξωτερική πολιτική και τις διεθνείς υποθέσεις. Το CFR εμπλέκεται στη FED, στο ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα. Το 2002 ιδρύει στη Ρωσία το περιοδικό "Russia in Global Affairs" με την υποστήριξη Ρώσων επιχειρηματιών και βιομηχάνων και το Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας (SVOP). Μέλος και ο ΥΠΕΞ Λαβρόφ!

<sup>64</sup> Ίδρυση το 1905 στο Evanston, Illinois, έχει περίπου 1,22 εκ. μέλη σε όλο τον κόσμο.

<sup>65</sup> Οι Λάϊονς το 2015 είχαν 1,7 εκατομ. μέλη σε 190 χώρες σε όλο τον κόσμο.

<sup>66</sup> Από τις οργανώσεις (1888-1978) με τη μεγαλύτερη επίδραση στη διάδοση της Μαγείας στο Η. Βασίλειο, στην οποία μαθήτευσε και ο σατανιστής Aleister Crowley, ο επονομαζόμενος Θηρίο! **Αναγνώριζαν σαν υπερφυσικούς Μυστικούς Ηγέτες τα πονηρά πνεύματα.** Οι ιδρυτές της William Robert Woodman, William Wynn Westcott και Samuel Liddell Mathers, ήταν Μασόνοι. Χρησιμοποιούσαν Αιγυπτιακά σύμβολα όπως και η Μασονία.



Ιησουΐτες  
(παπικοί)



τ. πρόεδρος George Bush: Skull and Bones



Τάγμα του Ανατ.  
αστέρα



Σήμα των  
Ιλλουμινάτι

Οι αποκρυφιστικές οργανώσεις, δρώντας στο παρασκήνιο επηρεάζουν τις εξελίξεις, διαφθείροντας την έννοια του δικαίου, της ηθικής, της ευσεβείας και όλων των αξιών, χάριν του οργανωσιακού συμφέροντος, το οποίο ορκίζονται να εξυπηρετούν κατά προτεραιότητα. **Κάθε μία έχει τη δική της συμβολική «γλώσσα» συνεννόησης.** Επομένως το **«μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο»** σημαίνει και την αδυναμία έκφρασης κατά τον γνωστό σ' αυτές τρόπο. Όταν ο κόσμος ετοιμάζεται να υποδεχθεί τον τελικό Αντίχριστο, **οι περιφερειακοί αποκρυφιστές εκδιώκονται** για να δώσουν τη θέση τους στο δικό του πλέον καθεστώς.

Έτσι και ο Χίτλερ, ενώ προωθήθηκε από μάγους και αποκρυφιστές, όταν ανήλθε στην εξουσία τους καταδίωξε όλους, πλην ελαχίστων του στενού του περιβάλλοντος.

Επομένως ο θρόνος της ασεβούς εξουσίας του αντιχρίστου συστήματος του «Θηρίου», με τους ανθρώπους που παίρνουν εντολές από τα πονηρά πνεύματα και επιβάλλονται διά των διεθνών αποκρυφιστικών οργανώσεων (όπως η Μασονία), θα κτυπηθεί από την **5η πληγή**. Να σημειωθεί ότι κινήματα όπως η Γαλλική Επανάσταση, οι Ναζί και η κομμουνιστική επανάσταση υποστηρίχθηκαν από αποκρυφιστικές οργανώσεις σε συνδυασμό με μυστικές υπηρεσίες και συμφέροντα εμπλεκόμενων κρατών. Τα **«Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών»**, ασχέτως του ποιος είναι ο συντάκτης τους, προβλέπουν ότι για την άνοδο στην εξουσία του παγκόσμιου ηγέτη, που εμείς ξέρομε ότι θα είναι ο Αντίχριστος,<sup>67</sup> πρόκειται να διωχθούν οι ως τότε μυστικές οργανώσεις: **«Θα ψηφίσουμε νόμο διά του οποίου όλα τα αρχαία μέλη των μυστικών οργανώσεων θα οφείλουν να εγκαταλείψουν την Ευρώπη, κέντρο της Κυβερνήσεώς μας».** Λένε, ιδιαίτερα, για τους Μασόνους: **«Καταδικάζουμε εις θάνατον τους Μασόνους, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουδείς, πλην των αδελφών των, δύναται να υποπτευθεί τι, ούτε και αυτά τα ίδια τα θύματα των καταδικών μας. Αποθνήσκουν όλοι όταν τούτο είναι αναγκαίο, σαν από φυσική ασθένεια»!**<sup>68</sup> Είναι προφανές, ότι με μυστικές εταιρίες γύρω του, κανείς ηγέτης δεν θα αισθάνεται άνετα αν δεν προχωρήσει σε ξεκαθάρισμά τους!

Οι πληγές που χτυπούν, κάθε φορά, από μια ομάδα ανθρώπων με τα αναφερόμενα χαρακτηριστικά της «γης», της «θάλασσας» κλπ., αν και έχουν παγκόσμιες επιπτώσεις, μπορούμε να πούμε ότι έχουν και κέντρο αντίστοιχες χώρες. Έτσι **χώρες «θρόνος του θηρίου» θα είναι οι κομμουνιστικές** τον καιρό της 5ης πληγής. Αυτές έχουν την αθεϊστική ιδεολογία του **Μαρξ** ο οποίος ανήκε στο τάγμα των "Δικαίων" των Ιλλουμινάτι και η πρωτοβουλία για τη δημιουργία των καθεστώτων τους προήλθε από αποκρυφιστικές εταιρίες, μυστικές υπηρεσίες και δυτικά συμφέροντα. Η **αγία Ματρόνα της Μόσχας** πρόβλεψε την επάνοδο των κομμουνιστών στην εξουσία της Ρωσίας: **«Μετά θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλιοί... Και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πως σας λυπάμαι όλους! Μέχρι το τέλος (απ' εκεί και πέρα) έτσι θα ζήσετε».**<sup>69</sup>

<sup>67</sup> Ο πρώτος ψηφισμένος παγκόσμιος ηγεμόνας, θα είναι ο αντίχριστος. Λέει ο σάρετς Λαυρέντιος: «Σήμερα ψηφίζομε - όλα εντάξει. Δεν πρόκειται ακόμη για ένα μοναδικό ηγεμόνα επί όλου του κόσμου. Αλλά αν μία ψήφος έπρεπε να ριχτεί για ένα και μοναδικό ηγεμόνα - αυτός ήδη είναι γνωστός (ο Αντίχριστος) και δεν πρέπει κανείς να τον ψηφίσει!»! [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>68</sup> Διαβάστε επιλεγμένα αποσπάσματα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/18\\_prwtokolla.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/18_prwtokolla.pdf)

<sup>69</sup> Περισσότερα από την αγία Ματρόνα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)



Ο τελικός Αντίχριστος, έλεγε ο π. Νικολάι Ραγκόζιν, θα παρουσιασθεί μετά την ταφή του Λένιν.<sup>70</sup> Θα επιδεικνύεται σαν ένα πιο εξελιγμένο είδος ανθρώπου από τους παλιούς κομμουνιστές, και θα απαιτεί τιμές Θεού!

## 2.05. Η έκχυση της 6ης φιάλης στον ποταμό Ευφράτη.

**«Και ο έκτος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη».** Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων ερμηνεύει: **«Λέει ότι θα ξεραθεί ο ποταμός ο μέγας ο Ευφράτης διότι, καθώς λένε κάποιοι, από ανατολικά διά του Ευφράτου θα έρθει ο Αντίχριστος, και από τη φυλή του Δαν ενός των υιών του πατριάρχη Ιακώβ».** Και είναι προφητεία του Ιακώβ, ότι από τον Δαν θα προέλθει ο Αντίχριστος, όπως έχουμε αρκετές φορές αναφέρει.<sup>71</sup> **«Και ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλέων που προέρχονται από την ανατολή του ηλίου».** Ο πατριάρχης Άνθιμος συμπληρώνει: **«Βασιλείς από ανατολών ηλίου, οι διά του Ευφράτου ερχόμενοι προς αυτόν, είναι οι σύμμαχοι και συμπράκτορες του Αντιχρίστου».** (σ. 155)

**«Ο ποταμός Ευφράτης κατά θεία παραχώρηση ξεραίνεται για να τον διαβούν οι βασιλείς των εθνών, με σκοπό την μεταξύ τους και την των άλλων ανθρώπων εξολόθρευση»**, λέει ο άγιος Ανδρέας. Όπως είπε ο Κύριος στα Ευαγγέλια: **«Θα εγερθεί έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας»** (Ματθ. 24:7). Αυτοί θα έρθουν από τα μέρη της Ανατολής, δηλ. από τα μέρη Γωγ και Μαγώγ, όπως θα δούμε γι' αυτούς στη συνέχεια της Αποκάλυψης. (Ανδρέας). Και είναι γνωστό, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, ότι κι ο Αντίχριστος έρχεται από τα ανατολικά μέρη της Περσικής γης, όπου βρίσκεται η φυλή του Δαν, καταγόμενος από γεννιά Εβραίων, μαζί με άλλους βασιλείς και μεγιστάνες, περνώντας τον Ευφράτη, για να φέρουν στους ανθρώπους ψυχικό και σωματικό θάνατο. (Μαυρ. σελ. 241).

**«Στο Θ (9ο) κεφάλαιο αναφέρεται ότι οι κακοποιοί άγγελοι, οι δαίμονες δηλαδή, η πηγή, ο θρόνος του κακού, ευρίσκοντο στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη: ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ»** (9:14), λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος. Και προσθέτει: **«Στο 14ο κεφάλαιο επίσης, όπου αναφέρεται στην συντριβή του κακού αναφέρεται η πτώση της Βαβυλώνας: ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη»** (14:8)<sup>72</sup>

Η «Βαβυλώνα η μεγάλη» και ο «Ευφράτης ο μέγας» δεν πρέπει να νοούνται μόνο σαν οι συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές. Είδαμε ήδη ότι «Μεγάλη Βαβυλώνα» είναι η «παγκόσμια Βαβυλώνα», που «αποτελείται από όλα τα έθνη».<sup>73</sup> Και ειδικότερα ότι Παγκόσμια Βαβυλώνα, είναι η εποχή της «παγκοσμιοποίησης» που θα φέρει στο τέλος του κόσμου τον Αντίχριστο, από την επικρατούσα πνευματική κατάσταση της «πολύθεης αθεΐας», κατά την έκφραση του αγίου Μαξίμου, την οποία σε άλλο εδάφιο ο Ιωάννης χαρακτηρίζει ως **«Βαβυλώνα μεγάλη, μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων της γης».** (17:5).<sup>74</sup> Αυτή η χρονική περίοδος της παγκοσμιοποίησης έχει διασταυρωμένα, από την Αποκάλυψη<sup>75</sup> αλλά και τον άγιο Καλλίνικο της Τσερνίκα της Ρουμανίας (+1867), αρχή το 7.500 από Αδάμ ή 1990 μ.Χ. περίπου.<sup>76</sup> Θα παρεμβληθεί και θα αναχαιτίσει, εκ Θεού, τον κατήφορο προς τον (τελικό) Αντίχριστο και τη Συντέλεια, η αναλαμπή της Ορθοδοξίας για λίγες δεκαετίες.

<sup>70</sup> Το σημάδι της ταφής του Λένιν: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin4.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin4.html)

<sup>71</sup> Κατά τους Πατέρες και τη Γένεση: **«γενηθήτω Δάν ὄφιος ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου, καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεύς εἰς τὰ ὀπίσω, τὴν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου».** (Γέν. 49:17).

<sup>72</sup> «Η Αποκάλυψη εξηγημένη», στην 5η φιάλη, σελ. 214, 215.

<sup>73</sup> Στο Θ τεύχος σελ. 12

<sup>74</sup> Στο Η τεύχος σελ. 19.

<sup>75</sup> Γιατί η 7η αυτοκρατορία του κακού, που δείξαμε ότι είναι ο κομμουνισμός, έπεσε τότε, το 1991.

<sup>76</sup> Η Γέννηση του Χριστού κατά την μέτρηση της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης συνέβη το 5508 από Αδάμ. Τότε το 7500 αντιστοιχεί στο 1992. Δηλ. 7500=5508+1992.

Ο **Ευφράτης**, κατ' αναλογία προς τη «Βαβυλώνα τη μεγάλη», έχει ένα ευρύτερο νόημα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Μπορεί και αυτός να θεωρηθεί «**μεγάλος**» σαν ένα στρατηγικό όριο Ανατολής - Δύσης. Μπορεί δηλ. να **εκφράζει «ένα συμβολισμό που έχει ληφθεί από τη θέση της αρχαίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας για την οποία ο Ευφράτης λειτουργούσε σαν φυσικό εμπόδιο ενάντια στις επιθέσεις των ανατολικών λαών»**, όπως λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος με τον π. Σεραφείμ Ρόουζ.<sup>77</sup> Ο Ευφράτης είναι και για την πνευματική και ιστορική του σημασία «μεγάλος». Διότι ήταν ποταμός του Παραδείσου (Γεν. 2:14), και αναφέρεται από την εποχή των πρωτοπλάστων μέχρι την εποχή μας σαν σημαντικός παράγων ευφροσύνης, κατά το όνομά του, και ευφορίας των περιοχών που διασχίζει, συμβάλλων στην παγκόσμια ευδαιμονία. Αν ξεραθεί, τότε βέβαια η κατάσταση αλλάζει. Παύει και η ασφάλεια και η ευφροσύνη. **«Και ξεράθηκε το νερό του, για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλέων που προέρχονται από την ανατολή του ηλίου».** (16:12).

Το ότι «ξεράθηκε το νερό» δηλώνει, λοιπόν, ότι αρχίζουν οι πόλεμοι που θα ανεβάσουν, όπως ειπώθηκε, στην εξουσία τον Αντίχριστο. Το μέγεθος αυτών των πολέμων είναι τέτοιο που απλώνεται γενική δυστυχία στη γη. Οι άνθρωποι όμως δεν μετανοούν...

Τι σημαίνει ότι ξεράθηκε ο Ευφράτης ποταμός; ρωτάει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (δεξιά). Σημαίνει ότι **εμπόδιο στο δρόμο των βασιλέων είναι ο ποταμός; «Όχι δεν θέλει αυτό να υπογραμμίσει, αλλά να επισημάνει και να υπενθυμίσει ότι οι ξηράνσεις ποταμών και θαλασσών στην Παλαιά Διαθήκη είναι έργο θαυματουργικό του Θεού. Όπως λοιπόν, μέσω των θαυματουργικών αυτών γεγονότων, (διάβασις των Εβραίων διά της Ερυθράς θαλάσσης, ξήρανση του ποταμού Ιορδάνη προς διάβασιν των Εβραίων εις την γη της Επαγγελίας), φανερώνεται η ενεργός παρουσία του Θεού, έτσι και εδώ η ξήρανση του ποταμού Ευφράτη».** **Τώρα όμως**



**είναι πνευματική η επέμβαση του Θεού**, και θα δούμε τι σημαίνει ο «Ευφράτης», που σαν όριο Ανατολής - Δύσης θεωρείται ότι διαρρέει την ανθρωπότητα στο μέσο της. **Δεν πρόκειται δηλ. να γίνει ένα ανάλογο θαύμα αποξήρανσης όπως τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης! Το βεβαιώνει ο άγιος Παΐσιος: «Όταν ακούσετε ότι τα νερά του Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία του μεγάλου εκείνου πολέμου... Αν περιμένουμε να σχιστεί ο Ευφράτης και να εξαφανιστεί το νερό, τότε σίγουρα θα πλανηθούμε. Γιατί αλλιώς τα εννοεί η Γραφή, και αλλιώς οι περισσότεροι τα καταλαβαίνουν»...**<sup>78</sup>

Οι «βασιλείς» που θα περάσουν τον Ευφράτη είναι ασεβείς και εχθροί του Θεού! Γι' αυτό ο π. Χαράλαμπος λέει: **«Οι βασιλείς αυτοί δεν έχουν καμιά σχέση με τον Θεό. Είναι οπαδοί του Θηρίου, αλλά παρά ταύτα εξεγείρονται κατά θεία βουλή προκειμένου να τιμωρηθεί η "Βαβυλών η πόλη η μεγάλη", η αμαρτωλή και αποστάτης, όπως θα δούμε παρακάτω (17ο και 18ο κεφ.)».** Ο Ευφράτης δεν έχει, επομένως, μόνο τοπική γεωγραφική σημασία, αλλά πολύ ευρύτερη, γιατί τα γεγονότα αφορούν όλη την ανθρωπότητα.



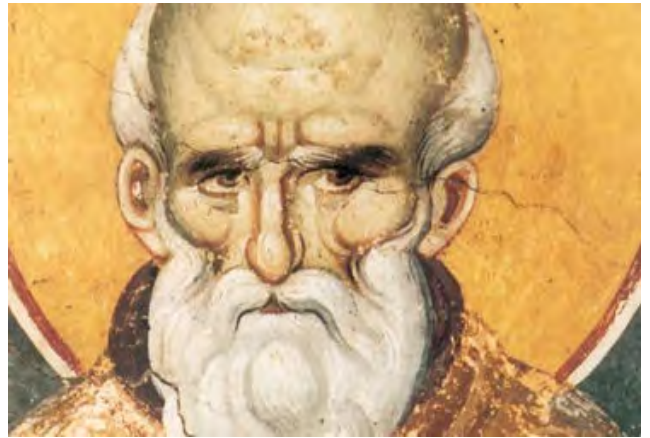
<sup>77</sup> «Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη», εκδόσεις Μυριόβιβλος, σελ. 245.

<sup>78</sup> Μια μέρα του 1987 (σημειώνει ο συγγραφέας), ρώτησα τον Γέροντα, για τον μελλοντικό παγκόσμιο πόλεμο, τον **Αρμαγεδόνα**, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη. «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισμηναγός.

## 2.06. Τι είναι πνευματικά ο ποταμός στο μέσο της πόλης.

Από τις αισθήσεις γεννιέται μια ροή γνώσεων του υλικού κόσμου, η οποία αποτελεί τον ποταμό που διασχίζει στη μέση την πόλη της ψυχής επειδή είναι, όπως εξηγεί ο άγιος Μάξιμος, **«το μεταίχμιο των δύο άκρων, δηλ. του νού και της αίσθησης»**.<sup>79</sup>

Ο τρόπος που λειτουργεί ένα σύνολο ψυχών, όπως μια μικρή κοινωνία, μία χώρα ή και η οικουμένη ολόκληρη, είναι ανάλογος με τον τρόπο λειτουργίας μιας εξ αυτών, διότι οι ψυχές κατά την ουσία τους είναι ίδιες, διαφέροντας μόνο στη χάρη του Θεού την εξαρτώμενη από την προαίρεση των ανθρώπων, που είναι γνωστή στον Θεό. Γι' αυτό ο άγιος Μάξιμος λαμβάνει από τη Γραφή την ψυχή ως πόλη, και τον βασιλιά Εζεκία<sup>80</sup> σαν φιλόσοφο και πρακτικό νου, που ελέγχει τα νοήματα και τις φαντασίες από τα διάφορα είδη των αισθητών που διά των αισθήσεων μπαίνουν στην ψυχή. Στη συνέχεια, εξετάζουμε την ψυχή σε σχέση με το θέμα (της Αποκάλυψης) που μας ενδιαφέρει.



Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, όταν ο νους είναι διακριτικός σαν άλλος Εζεκίας, τότε με την άφθονη χάρη του Θεού που έχει, και γι' αυτό **«το όνομά του εξηγείται "θεία δύναμη" και βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ δηλ. την ψυχή» που όλες οι δυνάμεις της ειρηνεύουν επειδή είναι απαλλαγμένη από πάθη**, μπορεί να δει τι ωφελεί και τι όχι από τον ποταμό των γνώσεων που μπαίνει διά των αισθήσεων, χωρίς να παρασύρεται απ' αυτές. Όταν βλέπει το πλησίασμα του διαβόλου, σαν άλλου Σενναχειρίμ, τότε φροντίζει να ασφαλίσει τον εαυτόν του και όλους όσους εξουσιάζει. Επειδή ο διάβολος προσπαθεί να πάρει τον έλεγχο της ψυχής μέσω των αισθητών που αυξάνουν την εμπάθεια και κάνουν τους ανθρώπους να ξεχάσουν το Θεό, γι' αυτό **χρειάζεται κάθε διακριτικός νους να περιορίζει ή και να σταματά τελείως αυτόν τον ποταμό των εμπάθων νοημάτων**. Η τελική νίκη κατά των παθών και του διαβόλου επιτυγχάνεται πάντα με τη βοήθεια του Θεού με τη χρησιμοποίηση του νοερού της ψυχής, του αποκλεισμένου από τις φαντασίες των αισθητών, σε μνήμη Θεού, προσευχή και δοξολογία.

Έτσι έχουμε δύο αντίθετες προσπάθειες. 1ον. Από τη μεριά των διακριτικών πιστών **ξεραίνεται ο ποταμός των αισθητών** και αξιοποιείται στο έπακρο η δύναμη του νου να ενώνεται με τον Θεό διά της καθαρής, χωρίς φαντασίες, προσευχής. Και 2ον από τη μεριά του διαβόλου γίνεται προσπάθεια μέσω πλημμύρας ενηδόνων αισθητών και των φαντασιών τους, διά της αχρησίας, να **ξεραθεί η ζωντανή σχέση της ψυχής με τον Θεό** και να παύσουν τα θείανάματα των ευλογιών προς αυτήν, ώστε να προσκολληθεί όλη στον πονηρό διά των παθών. Επειδή λοιπόν ξεραίνει τις καρδιές εκείνων που τον ανέχονται, διότι τις χωρίζει από την πηγαία χάρη των αγίων λογισμών και πνευματικών καταστάσεων, λέγεται, κατά τον άγιο Μάξιμο και **πειρασμός ξηρασίας ο διάβολος**.<sup>81</sup>

Η Γραφή μας πληροφορεί ότι ακόμα και στον Παράδεισο διεϊσδυσσε ο διάβολος, κατά παραχώρηση Θεού, και ενώ όλα τα αισθητά εκεί ήταν άκακα και η ψυχή των πρωτοπλάστων απαθής, ο διάβολος κατάφερε με τη φαντασία της ισοθεΐας (**«ἔσσεσθε ὡς θεοί»**, Γεν. 3:5) που την προσάρμοσε στον καρπό του δένδρου της γνώσης καλού και κακού να τους εξαπατήσει. Μετά την παράβαση ο Αδάμ και οι απόγονοί του δοκίμαζαν πλέον βιωματικά το καλό και το κακό,

<sup>79</sup> Αναλυτικότερα για τις ψυχές θυμηθείτε χρήσιμες έννοιες στο επισυναπτόμενο παράρτημα.

<sup>80</sup> Εζεκίας, ευσεβής βασιλεύς του Ιούδα με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ. Από το Β΄ Παραλειπομένων κεφ. 32ο.

<sup>81</sup> «Προς Θαλάσσιον - Ερωτήσεις Α-ΝΓ», εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς» 1992, ερώτ. ΜΘ. Βλ. σελ. 351,14.



επειδή οι ίδιοι επέλεξαν **«τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν»**. (Γεν. 2:17). Ο φιλόανθρωπος Θεός αποφάσισε τότε **να παιδευτεί η σάρκα «για να σωθεί το πνεῦμα την ημέρα του Κυρίου»**, κατά την έκφραση του αποστόλου.<sup>82</sup> Εισήλθε έτσι ο θάνατος, οι ασθένειες, και το **«ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου»**... (Γεν. 3:17).

Αν αυτά συνέβησαν στον Παράδεισο, δεν είναι επόμενο τώρα η ανθρωπότητα να δοκιμάζεται σκληρότερα; Και όταν αυτή αποφασίζει, παρασυρόμενη από τον διάβολο, να δοκιμάσει τα πονηρότερα, τότε **πάλι ο Θεός επεμβαίνει διακριτικά και επιφέρει νέες σωματικές παιδεύσεις** που περιγράφονται αναλυτικά στις «σφραγίδες» της Αποκάλυψης, στις «σάλπιγγες» και στις εξεταζόμενες τώρα «πληγές».

Η αρχαία Βαβυλώνα που διαρρεόταν από τον Ευφράτη είναι τύπος των ανθρωπίνων κοινωνιών στις οποίες ρέει ανεξέλεγκτα η εμπάθης κατά το πλείστον γνώση των αισθητών και των φαντασιών τους. Γι' αυτό και από το όνομά της, η επικρατούσα εκεί πνευματική κατάσταση είναι η **σύγχυση**. Έτσι ενώ ο Ευφράτης στον Παράδεισο ήταν πηγή μόνο ευλογιών,<sup>83</sup> στη Βαβυλώνα δεν διατηρεί το ίδιο καλό νόημα. Για τον παλιό Ισραήλ, που είναι τύπος της Εκκλησίας, **τα κακά επέρχονταν από τον Ευφράτη**, όπως εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος στον Ιερεμία.<sup>84</sup> Και καθώς λέει ο



Ωριγένης, **«ο αμαρτάνων (αμετανόητα) αποβάλλεται από την οσφύ του Θεού και αφού εκβληθεί έξω, ρίπτεται στον ποταμό τον Ευφράτη για να φονευθεί εκεί, τον ποταμό της Μεσοποταμίας όπου κατοικούν οι Ασσύριοι, εχθροί (ψυχικά και σωματικά) του Ισραήλ, και όπου είναι οι (σε πνευματική σύγχυση) Βαβυλώνιοι»**. (Ομ. 11η στον Ιερεμία).

Και μόνο το πέρασμα του Ευφράτη που έγινε από τον **Άβραμ**, για να απομακρυνθεί από τις κακοδοξίες των συμπατριωτών του, του έδωσε το τιμητικό αυτό όνομα<sup>85</sup> που σημαίνει **περάτης**, ίδιο με αυτό που έλαβαν και έκτοτε αποκαλούνται **Εβραίοι (περάτες)** όσοι πέρασαν την Ερυθρά θάλασσα απομακρυνθέντες από τις κακοδοξίες του Φαραώ. Τώρα, που η Συντέλεια είναι κοντά, ετοιμάζονται να περάσουν τον Ευφράτη αντίχριστοι και όχι ευσεβείς.

Στα έσχατα, που ήδη ξεκίνησαν, η Βαβυλώνα γίνεται, όπως έχουμε πει, η **«Βαβυλώνα η Μεγάλη» της παγκοσμιοποίησης**, στην οποία οι χωρίς διάκριση άνθρωποι χειρίζονται πλέον πολύ πλουσιότερες πληροφορίες των αισθητών, υποβοηθούμενες από τη σύγχρονη τεχνολογία. Αλλά είδαμε ότι ο νους τους ήδη από την 4η σάλπιγγα, σκοτίσθηκε κατά το 1/3ο για να μη βλέπει καθαρά την παρουσία του Θεού και του πνευματικού κόσμου. Για το λόγο αυτό **μετά τις πρώτες 6 «σάλπιγγες», και το μικρό σχετικά διάλειμμα της αναλαμπής της Ορθοδοξίας, αρχίζουν οι «πληγές»**. Αυτές βλάπτουν τους ασεβείς στα ικανοποιούντα το σώμα, για να εμποδίσουν, ακριβώς, τον διάβολο να χρησιμοποιήσει τα υλικά με τις φαντασίες τους, για την εξαπάτησής τους.

<sup>82</sup> 1η Κορ. 5:5. Βλ. και σχόλια στον άγιο Μάξιμο, σελ. 351, το 12.

<sup>83</sup> Ο άγιος Επιφάνιος σε ομιλία του στην εορτή των Βαΐων, θεωρεί τους 4 ποταμούς του Παραδείσου τύπους των 4 ευαγγελιστών του «Παραδείσου της Εκκλησίας»: «...Σ' αυτήν είναι η αένναος πηγή (ο Χριστός): σ' αυτήν όχι ο Φυσών, ο Γεών, ο Τίγρις, ο Ευφράτης, αλλά ο Ματθαίος, ο Μάρκος, ο Λουκάς και ο Ιωάννης, οι ποτίζοντες της Εκκλησίας του Χριστού τον Παράδεισο». (MPG 43:432).

<sup>84</sup> Λέει ο Θεός στον προφήτη να λάβει ζώνη λινή και να βαδίσει στον Ευφράτη: «Τὸν δὲ προφήτην εἰς τύπον λαμβάνει τοῦ Θεοῦ. Τὸ δὲ περιζῶμα, εἰς τύπον τοῦ λαοῦ... Λάβε τὸ περιζῶμα, καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Τίνος ἔνεκεν ἐν τῷ Εὐφράτη, καὶ βαδίζειν τοσαύτην ὁδὸν ἐπέτρεψεν; ὁ γὰρ Ἰορδάνης ποταμὸς οὐχὶ πλησίον ἦν; ἀλλ' ἵνα δείξῃ πόθεν ἔπεισι τὰ κακὰ, καὶ τίνος ἔνεκεν, καὶ πολλὰς ἀφήσιν ἡμέρας». (MPG 64:885).

<sup>85</sup> Κατά τον Χρυσόστομο: «Ἐπειδὴ γὰρ περᾶν ἔμελλε τὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπὶ τὴν Παλαιστίνην ἔρχεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ Ἄβραμ ἐκαλεῖτο... Καὶ ἄνωθεν (ἐκ Θεοῦ) καὶ ἐξ ἀρχῆς οἱ γονεῖς τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐπέθεσαν». (MPG 53:326).

Η ίαση όμως των ψυχών δεν γίνεται με τιμωρίες. Αυτές είναι μόνο επιβοηθητικές για να οδηγήσουν τους ανθρώπους καλής θέλησης στον Θεό διά της μετανοίας.

Οι άνθρωποι, γενικά, μας λέει η Αποκάλυψη δεν μετανοούν. Έτσι παίρνει μεγαλύτερη εξουσία ο διάβολος και ξεραίνει τελείως τις καρδιές τους από τα θεία λόγια και νοήματα. Ο μακαριστός γέροντας Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ (+1950) έλεγε:

**Πριν από καιρό ένα τραπεζάκι χρησιμοποιούταν συνήθως, για μελέτη ιερών βιβλίων, στη γωνιά όπου ήταν οι άγιες εικόνες. Μετά, εντούτοις, ο χώρος καταλαμβάνεται από όργανα παραπλάνησης για την εξαπάτηση των ανθρώπων. Πολλοί που έχουν απομακρυνθεί από την Αλήθεια θα λένε: «Χρειάζεται να παρακολουθούμε τα νέα! Και θα συμβεί, στα νέα ο Αντίχριστος να εμφανισθεί, και θα τον αποδεχτούν»!!! (από την τηλεόραση & το διαδίκτυο)... «Μακάριος και τρισμακάριος ο άνθρωπος που δεν θα δει το Θεομίσητο πρόσωπο του Αντιχρίστου και δεν θα ακούσει τα βλάσφημα λόγια του, που θα υπόσχονται κάθε γήινη ευλογία. Αυτοί που θα τον ακούσουν, θα πεισθούν και θα τρέξουν να τον υπηρετήσουν. Και θα τιμωρηθούν μαζί με αυτόν, τόσο, όσο διαρκεί η αιωνιότης. Θα καίγονται στην αιωνιότητα»!<sup>86</sup>**

Οι «πληγές» ταλαιπωρούν αλλά δεν βλάπτουν τους πιστούς των εσχάτων καιρών. Τους ανεβάζουν πνευματικά και τους ενισχύουν σωματικά, ενώ τους ωθούν να φύγουν από τα μέρη που θα ελέγχονται από τους υπό σφράγιση αντιχρίστους, που θα καταστραφούν. Επειδή οι πιστοί είναι δεκτικοί στη θεία χάρη, έχοντας φροντίσει με επιμέλεια γι' αυτό και έχοντας ασφαλισθεί από τις απατηλές φαντασίες του Αντιχρίστου και από τα μέσα προβολής τους, **πολλοί θα αναδειχθούν μάρτυρες.**

Βάσει όσων είπαμε αντιλαμβανόμαστε ότι είναι πολύ σημαντικό το νόημα του εδαφίου: **«Και ο έκτος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη. Και ξεράθηκε το νερό του»...** Και η ξηρασία του «Ευφράτη» τόσο υλικά, όσο και πνευματικά (των ψυχών της ανθρωπότητας) γίνεται: **«για να ετοιμαστεί η οδός των βασιλέων που προέρχονται από την ανατολή του ήλιου».** (16:12). Το «για να ετοιμασθεί» δεν σημαίνει ότι οι άγγελοι επιδιώκουν την έλευση του Αντιχρίστου διά της πληγής της ξήρανσης, αλλά αίτιοι είναι οι άνθρωποι που ενώ δεν επιζητούν τη χάρη του Θεού, αρέσκονται στις βλάσφημες ιδεολογίες και απατηλές φαντασιώσεις των αντιχρίστων δυνάμεων. Οι άγιοι άγγελοι χτυπούν με πληγές το **«Θηρίο» δηλ. τα οργανωμένα συστήματα των ασεβών πάνω στη γη,** για να μη μπορέσει ο διάβολος να επικρατήσει πλήρως διά του Αντιχρίστου, αλλά να μείνουν ως τη Συντέλεια οι πιστοί που θα τον ελέγξουν, και εξ αυτών να αναδειχθούν νέοι μάρτυρες.

Προετοιμάζεται ένας πολύ μεγάλος πόλεμος που θα φέρει στην εξουσία τον Αντίχριστο. Πρόκειται για διπλό πόλεμο. Ένα στο πνευματικό πεδίο και ένα στο υλικό, που είναι εικόνα του πνευματικού. **Ο Αρμαγεδών, η μάχη του «Θηρίου» κατά της Εκκλησίας, είναι κυρίως πνευματικός.** Μεγιστοποιείται επί Αντιχρίστου αλλά ξεκινάει νωρίτερα.

Όπως έλεγε η Ρωσίδα γερόντισσα Μακαρία (+1993): **«Θα φτιάξουν λίστες με αυτούς που πηγαίνουν στην εκκλησία. Θα υποστείτε διωγμούς επειδή προσεύχεστε στον Θεό. Θα πρέπει να προσεύχεστε έτσι ώστε να μην το ξέρει κανένας(!) Να προσεύχεσθε σιωπηλά. Θα παρακολουθούν τους ανθρώπους και θα τους συλλαμβάνουν. Πρώτα θα απομακρύνουν τα βιβλία και μετά τις εικόνες. Τις εικόνες θα τις κατασχέσουν»...**<sup>87</sup>



<sup>86</sup> Περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf) (σελ. 207)

<sup>87</sup> Προφητείες της οσίας γερόντισσας Μακαρίας (1926-1993): [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/g\\_Makaria.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/g_Makaria.html)

**2.07. Η ακάθαρτη τριάδα του κακού (αντι-Τριάδα).** «Και είδα να βγαίνουν από το στόμα του δράκοντα (Σατανά) και από το στόμα του θηρίου (Αντιχρίστου) και από το στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ακάθαρτα σαν βάτραχοι». Ο πατρ. Άνθιμος σχολιάζει: «**Δράκων είναι ο πονηρός διάβολος** διά το σκολιόν και στρεβλόν των κινήματων και στραγγαλιώδες των δογμάτων αυτού. **Θηρίο είναι ο Αντίχριστος**, διά το άγριο και ανήμερο. **Ψευδοπροφήτης είναι ο με μανία και ενθουσιασμό αυτοαποκαλούμενος προφήτης**, και ψευδή λέγων. Τα ακάθαρτα πνεύματα τα εκ των στομάτων αυτών είναι τα βλάσφημα και ασεβή ρήματα. **Τρία είναι, διότι βλασφημούν την υπερουσίον και υπέρθεον Τριάδα**. Φάνηκαν όμοια με βατράχους, διότι δεν αποτείνουν καλούς λόγους και υμνωδίες προς τον Θεό, αλλά ταραγμένα και συγκεχυμένα λόγια, όπως άσημες είναι οι φωνές των βατράχων των λασπωμένων που βρίσκονται μέσα στο βόρβορο». (σελ. 156).

Σε συμφωνία με τον Άνθιμο, οι Καππαδόκες Ανδρέας και Αρέθας λένε: «Τα τρία ακάθαρτα πνεύματα βγαίνουν από τα στόματα του Δράκοντα, του Θηρίου και του Ψευδοπροφήτη. **Αυτοί οι τρεις έχουν ξεχωριστό πρόσωπο** και ο δράκων είναι ο διάβολος, το θηρίο είναι ο Αντίχριστος, και ο ψευδοπροφήτης είναι άλλο πρόσωπο κοντά στον Αντίχριστο (ο υπασπιστής του, που είδαμε στα προηγούμενα)»... Και ο Ανδρέας προσθέτει: «Μοιάζουν με βατράχους γιατί οι πονηρές δυνάμεις φέρουν δηλητήριο, και βόρβορο και ακαθαρσία και παρασύρουν στις γήινες ηδονές». (Μαυρ. σ. 242).

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος τονίζει: «**Βλέπουμε εδώ την παρουσία του σατανικού τριπτύχου, της σατανικής τριάδος με τον δράκοντα, το θηρίο και τον ψευδοπροφήτη...** Στη βαθύτερη έννοια όμως τα τρία αυτά πονηρά πνεύματα συμβολίζουν τους αμοιβαίους κακεντρεχείς λόγους των απίστων βασιλέων, των οπαδών του Αντιχρίστου κατά το τέλος του κόσμου, εναντίον των πιστών. Η χρησιμοποιούμενη εδώ εικόνα των βατράχων θέλει να φανερώσει ότι, όπως οι βάτραχοι είναι βρωμεροί (γιατί ζουν στη λάσπη), φλύαροι και εύθικτοι, έτσι και οι αρχηγοί του κακού έχουν αμοιβαίες υποψίες, βορβορώδη υπόβαθρο σκοτεινών επιθυμιών και **"λαλιστάτην ματαιοδοξίαν"**, όπως λέγει ο ιερός Αυγουστίνος».

Λέει επίσης ο π. Χαράλαμπος: «Ο Σατανάς εκμεταλλεζόμενος τις ευαισθησίες (μάλλον τα πάθη) των υποχειρίων του βασιλέων, θα συγκεντρώσει όλους αυτούς τους βασιλείς, και όχι μονάχα τους "από ανατολής ηλίου", και θα τους ανάψει το μένος του αλληλοσπαραγμού και το μένος εναντίον του λαού του Θεού. **Όλοι αυτοί οι βασιλείς (ηγέτες από όλο τον κόσμο) παρίστανται εδώ σαν όργανα του δράκοντος Αντιχρίστου και εχθροί του Χριστού**. Τους βλέπει ο ιερός συγγραφέας συγκεντρωμένους και υπεξουσίους του Σατανά, έτοιμους για τη μεγάλη μάχη, το μεγάλο πόλεμο. **Είναι συγκεντρωμένοι για τον πόλεμο του Αρμαγεδώνας**, όπως θα εξηγήσουμε πιο κάτω, στον οποίο τους αναμένει η συντριβή»...<sup>88</sup>

Ενώ, προηγουμένως, δρούσαν οι αποκρυφιστικές οργανώσεις, για να εγκαταστήσουν τους κατά τόπους ασεβείς ηγεμόνες, τώρα ο Αντίχριστος εφαρμόζει άλλη μέθοδο για να αναδειχθεί παγκόσμιος ηγέτης. Θέλοντας να φανεί ανώτερος των ήδη αποτυχημένων, μετά και την 5η πληγή, αλλά φιλικών στο πνεύμα του ηγεμόνων, χρησιμοποιεί υπουλότερο τρόπο, **κάνοντας φανερή πλέον την προβολή του μέσω των ικανότερων στην εξαπάτηση ακαθάρτων πονηρών πνευμάτων**, εξερχομένων από τον ίδιο, από τον Σατανά και από τον Ψευδοπροφήτη. Λέει ο άγιος Κύριλλος: «**Αυτό αινιπτόμενος (λέγει ο Παύλος), ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί εκείνον (τον Αντίχριστο) σαν όργανο, ενεργών δι' αυτού αυτοπροσώπως**. **Επειδή, λοιπόν, γνωρίζει ότι δεν πρόκειται να υπάρξει άνεση γι' αυτόν στην Κρίση, όχι πλέον διά των υπηρετών του, ως συνήθως, αλλά ο ίδιος (αφ' εαυτού) στο εξής πολεμάει φανερότερα**. (Κατήχηση 15η, κεφ. 14ο). Επειδή επαγγέλλεται ένα κόσμο γεμάτο απολαύσεις και, αυτό φαίνεται αδύνατο μετά τις προηγούμενες πληγές, για να βεβαιώσει τον λόγο του κάνει

<sup>88</sup> Πάντα από: «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», έκδοση Ορθοδόξου Τύπου 1993. Έκτη φιάλη, σελ. 219-220.



ψευτοθαύματα..! «Το να ειπεί ο απόστολος περί του Αντιχρίστου, ότι (θα εξαπατά) με κάθε σημείο (θαύμα) και δυνάμεις πλάνης, είναι προφανές ότι **και νεκρό θα δείξει να εγείρεται, όχι αληθινά, αλλά κατά φαντασίαν**», λέει ο **Μέγας Αθανάσιος**. (MPG 28:665). Και ο **άγιος Εφραίμ ο Σύρος** στο περί Αντιχρίστου λέει: «**Μέγας είναι ο αγών, αδελφοί, μάλιστα δὲ εἰς τους πιστούς, κατά τους καιρούς εκείνους, όταν γίνονται σημεία και τέρατα υπ' αυτού του Δράκοντος με πολλή εξουσία. **Άλλοτε πάλι δείχνει τον εαυτό του ως Θεόν διά φοβερών φαντασμάτων, και ἵπταται εἰς τον αέρα, και πάντες οι δαίμονες σηκώνονται εἰς τον αέρα, ως ἄγγελοι, ἔμπροσθεν του τυράννου, διότι φωνάζει μετά δυνάμεως, αλλάζοντας μορφάς, και εκφοβίζων καθ' υπερβολὴν ἅπαντας τους ανθρώπους****».

Το ίδιο το κείμενο της Αποκάλυψης επεξηγεί ότι τα «ακάθαρτα πνεύματα» δεν είναι απλώς λόγια ακάθαρτα, αλλά είναι δαιμόνια που ετοιμάζουν τους αντιχρίστους άρχοντες, να ενώσουν τις δυνάμεις τους κατά της Εκκλησίας (αυξάνοντας τους διωγμούς) και κατά της κεφαλής της, του Χριστού, που ξέρουν ότι θα έρθει (να κάνει την Κρίση ζώντων και νεκρών): **«Εἶναι δηλαδή πνεύματα δαιμονίων που κάνουν (ψευτο) θαύματα, που στέλνονται στους βασιλιάδες της οικουμένης ὅλης, για να τους συνάξουν στον πόλεμο της ημέρας εκείνης της μεγάλης (της 2ας Παρουσίας) του Θεού του Παντοκράτορα**». (16:14).

«Μας μιλάει για τον πόλεμο **της ημέρας εκείνης της μεγάλης**. "Ἡμέρα εκείνη" και "ἡμέρα μεγάλη" χαρακτηρίζεται από τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης ο χρόνος της Δευτέρας Παρουσίας, της Παγκοσμίου Κρίσεως και του (φανερού) θριάμβου του Θεού (και επί της γης)», λέει ο π. Χαράλαμπος. Και ἰδοῦ: **«...μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, υπερβολικά ἔνδοξη, και ποιος θα βρεθῆ ἰκανός κατ' αὐτήν»;** (Ιωήλ 2:11). Επίσης: **«Ἐγγύς ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγύς (κοντινὴ) και ἔρχεται ἐξαιρετικά γρήγορα**». (Σοφονίας 1:14). Ο (εμφανής πλέον) θρίαμβος του Θεού χαρακτηρίζεται επίσης και ως **ἡμέρα Κυρίου και ως ἡμέρα Θεού** σε αντίστοιχες επιστολές των αποστόλων Παύλου και Πέτρου», συμπληρώνει ο π. Χαράλαμπος.

Οι άνθρωποι με το χοϊκό φρόνημα, που στο τέλος του κόσμου θα είναι οι περισσότεροι, δεν γνωρίζουν ότι **πλησίασε πια ἡ 2α Παρουσία του Κυρίου**, αλλά ο Σατανάς το γνωρίζει καλά και γι' αυτό καταλαμβάνει την ψυχή του Αντιχρίστου και στέλνει πνεύματα πλάνης που κάνουν ψευτοθαύματα στους τότε ηγεμόνες, για να συστρατευθούν ὅλοι μαζί, σε ένα απεγνωσμένο πόλεμο εναντίον του Κ. Ἰησοῦ Χριστοῦ, ο οποίος προειδοποιεί: **«Ἰδοῦ, ἔρχομαι (σχεδόν ἀπαρατήρητα και ἀπροειδοποίητα) σαν κλέφτης. Μακάριος εἶναι αὐτός που βρίσκεται διαρκῶς σε ετοιμότητα και διατηρεῖ τα ρούχα του, για να μην περπατά γυμνός και βλέπουν τὴν ἀσχήμια του**». (16:15).

Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος λέει σχετικά: «**Βοά και ο μακάριος Πέτρος, ο κορυφαίος των Αποστόλων περί της ημέρας εκείνης (της 2ας Παρουσίας του Κυρίου) λέγων: ἡ ἡμέρα Κυρίου, ως κλέπτης μέσα στη νύχτα, ἔτσι ἔρχεται**. Κατά την οποία οι ουρανοί καιόμενοι με φωτιά θα διαλυθούν και τα στοιχεία με την καύση θα τακούν (λιώσουν, φτιάχνοντας το πύρινο ποτάμι των αγιογραφιών). Και τι λέω περί προφητών και αποστόλων; Αὐτός ο Δεσπότης και Κύριός μας, περί της ημέρας εκείνης προεῖπε, λέγων: **Βλέπετε να μη βαρυνθῶν οι καρδιές σας με κραιπάλη και μέθη και μέριμνες βιωτικές και ἔρθει αἰφνιδιαστικά εναντίον σας ἡ ἡμέρα εκείνη. Διότι σαν παγίδα θα ἐπέλθει στους κατοικοῦντες πάνω σε ὅλη τὴ γῆ**. Να εἴστε, λοιπόν, σε ἐγρήγορση, διότι τὴν ὥρα που δεν περιμένετε ο Υἱός του ἀνθρώπου ἔρχεται».<sup>89</sup>

«Το να γρηγορεῖ κανείς και να φυλάει τα ρούχα του σημαίνει να βρίσκεται σε επαγρύπνηση με ἀγαθές πράξεις», λέει ο Ανδρέας. **«Αὐτές οι ἀγαθές πράξεις και ἀρετές εἶναι τα ἱμάτια των αγίων**. Εκείνος που τα ξεντύνεται και τα στερεῖται εἶναι γυμνός και λερωμένος, ντρέπεται για τὴ γυμνότητά του και κρίνεται ἀνάξιος του θείου γάμου (Ματθ. 22:11), ὅπως λέει στο Ευαγγέλιο», συμπληρώνουν οι Ανδρέας και Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 243).

<sup>89</sup> «Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», Θεσσαλονίκη 1992, Το περιβόλι της Παναγίας.

**«Και τους σύναξε στον τόπο που καλείται εβραϊκά Αρμαγεδών (και ελληνικά σημαίνει διακοπή)».** (16:16). Ο μακαριστός καθηγητής Παναγιώτης Τρεμπέλας λέει σε σχόλιο του:<sup>90</sup> **«Κατά την έκτη φιάλη συνάγονται οι λαοί εις πόλεμον στον Αρμαγεδώνα, ήτοι εις το όρος Μαγεδών, το εν Γαλιλαία όρος Κάρμηλον, εις τους ανατολικούς πρόποδας του οποίου έκειτο η Μαγεδδών, όπου ο Ηλίας είχε κατασφάζει τους ιερείς της αισχύνης και αποτελεί κλασσικό πεδίο αιματηρών μαχών εν τη Βίβλω. Τόπος συμβολικός σημαίνων τα πεδία των εκάστοτε καταστρεπτικών πολέμων, οίτινες δια μέσου των αιώνων ερημούν την ανθρωπότητα και καταλήγουν εις την τελική σύρραξη, εις την οποία θα επακολουθήσει η πτώση μεν της συμβολικής Βαβυλώνας, την οποίαν εξεικονίζει η Ρώμη, η επικράτηση δε της βασιλείας του Χριστού».**

Οι Ανδρέας και Αρέθας επισημαίνουν ότι **«Αρμαγεδών»** μεταφράζεται στα ελληνικά **«Διακοπή»**. Επί πλέον ο Αρέθας λέει: **«Εδώ τόπος σημαίνει καιρός. Κατ' αυτόν τον καιρό, όσοι κατελήφθησαν και απατήθηκαν από τα πονηρά πνεύματα θα φθάσουν στην διακοπή. Διότι αυτό σημαίνει στα ελληνικά μεταφρασμένη η λέξη Αρμαγεδών. Και τι είναι αυτή η διακοπή; Είναι η αφαίρεση του θείου χαρίσματος, το οποίο σε κάθε άνθρωπο, και σε όλη του την παρούσα ζωή, οπωσδήποτε είναι μαζί του και τον ενθαρρύνει να εκλέγει τα αγαθά. Και επειδή όταν φτάσει η "από των τωρινών μετάβαση στα όντως αληθινά και αιώνια" κατά την ώρα του θανάτου, σ' αυτούς που θα βρεθεί το θείο χάρισμα αργό, θα αφαιρεθεί...»**<sup>91</sup> Την αφαίρεση προξενεί η νωθρότητα και οκνηρότητα, όπως λέει το Ευαγγέλιο (Μαθ. 24:51)».<sup>92</sup>

Η «διακοπή» γίνεται την ώρα του θανάτου και επισφραγίζεται οριστικά την **«ημέρα τη μεγάλη»** της τελικής Κρίσης. Η Κρίση θα γίνει κατά τη 2α Παρουσία αμέσως μετά τη βασιλεία του Αντιχρίστου. Είδαμε, όμως, ότι **ο Αντίχριστος προλαβαίνει και σφραγίζει τους δικούς του** (13:16), για να μην υπάρχει πλέον σ' αυτούς μετάνοια και σωτηρία, πράγμα που επιφέρει ενωρίτερα τον χωρισμό της ψυχής από τον Θεό δηλ. την διακοπή σ' αυτήν των θείων χαρισμάτων. **Οι πόλεμοι για να ανέβει στην παγκόσμια εξουσία ο Αντίχριστος ολοκληρώνονται με το μαζικό σφράγισμα, αποτελώντας έτσι ένα διπλό Αρμαγεδώνα, εξόντωσης ψυχών και σωμάτων! Το κέντρο αυτών των πολέμων είναι η πεδιάδα Μεγιδώ, κοντά στην Ιερουσαλήμ, την «πόλη τη μεγάλη» που θα γίνει έδρα του Αντιχρίστου, από την οποία θα αρχίσει το σφράγισμα, αλλά και ο διωγμός των Χριστιανών με πρώτους τους δύο προφήτες Ηλία και Ενώχ.**

Έλεγε σχετικά ο σάρετς Λαυρέντιος του Τσερνίκωφ (+1950), που το σκήνωμά του είναι άφθορο: **«...Θα απεχθάνεται (ο Αντίχριστος) τους Χριστιανούς. Θα σφραγίσει όλους τους ανθρώπους του με ένα σημάδι. Θα ξεκινήσει την τελική καταδίωξη των Χριστιανών που αρνούνται να λάβουν το σημείο του Σατανά. Η καταδίωξη θα ξεκινήσει άμεσα από το έδαφος της Ιερουσαλήμ, και κατόπιν θα επεκταθεί παντού σ' όλο τον κόσμο. Αίμα θα χύνεται στο όνομα του Λυτρωτού Κυρίου Ιησού Χριστού».**<sup>93</sup>

Επειδή είναι ως θρόνος<sup>94</sup> του Κυρίου πάνω στη Γη ο Πανάγιος Τάφος και τα άλλα άγια προσκυνήματα στην Ιερουσαλήμ, γι' αυτό χρειάζεται να κρυφθεί η χάρη του Θεού από αυτά,<sup>95</sup> για να έρθει ο Αντίχριστος και να στήσει εκεί τον δικό του θρόνο. Αυτό μπορεί και εξωτερικά να

<sup>90</sup> «Η Καινή Διαθήκη, μετά συντόμου ερμηνείας» υπό Π. Ν. Τρεμπέλα, ο ΣΩΤΗΡ, 2009, σελ. 1018.

<sup>91</sup> Θα **«διχοτομήσει»** λέει, δηλ. από την ψυχή θα αφαιρέσει το χάρισμα, και το (άχαρο πλέον) μέρος της ψυχής του «θα θέσει μετά των υποκριτών»: **«ήξει ο Κύριος του δούλου εκείνου εν ημέρα η ου προσδοκά και εν ώρα η ου γινώσκει και διχοτομήσει αυτόν, και το μέρος αυτού μετά των υποκριτών θήσει. Εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων».** (Μαθ. 24:50,51).

<sup>92</sup> Από το βιβλίο του κ. Μαυρομάτη, με μικρή προσαρμογή γλωσσική, σελ. 243.

<sup>93</sup> Επίτομος υπό ΛΜΔ, σελ. 208, με πληροφορίες από ρωσικά sites.

<sup>94</sup> Υλικός, διότι έμψυχος θρόνος του Κυρίου στη γη είναι οι διαβιούντες άγιοι, και πολλοί τότε θα μαρτυρήσουν.

<sup>95</sup> Διότι δεν μπορεί ο θρόνος του Χριστού να είναι δίπλα στον θρόνο του Αντιχρίστου! Αν και η παρουσία του Θεού εκτείνεται και στον Άδη: **«Εάν καταβώ εις τον Άδην, πάρει (παρευρίσκεσαι)»**, λέει στον Θεό ο Δαβίδ. (Ψαλ. 138:8).

δηλωθεί με την καταστροφή τους κατά τον **πόλεμο** ή από τον **μέγα σεισμό** που προβλέπει στη συνέχεια το κείμενο της Αποκάλυψης. Η χάρη του Θεού είδαμε ήδη ότι θα επανέλθει όταν ο Αρχάγγελος Μιχαήλ στήσει ξανά στην κοιλάδα της Κρίσης τον θρόνο του Κυρίου, μετά τον φόνο του Αντιχρίστου. (Βλ. Θ Τεύχος, σελ. 24).

**2.10. Η εβδόμη (7η) φιάλη. «Και ο έβδομος (άγγελος) έχυσε τη φιάλη του στον αέρα. και βγήκε φωνή μεγάλη από το ναό τον ουράνιο, από το θρόνο (του Θεού), και έλεγε: Έγινε. Και τότε έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές, και σεισμός έγινε μεγάλος, τέτοιος που δεν έγινε αφότου οι άνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γη, σεισμός σαν κι αυτόν, τόσο πολύ μεγάλος».** (16:17,18).

«Θρόνος του Θεού στον Ουρανό και ναός είναι οι άγιοι που καταξιώθηκαν να γίνουν όχημα και κατοικητήριο αυτού, προς τους οποίους λέγει ο Απόστολος "εσείς είσθε ναός Θεού ζώντος" (2η Κορ. 6:16), διότι ο Θεός σ' αυτούς αναπαύθηκε», λέει ο πατρ. Άνθιμος (+1808) των Ιεροσολύμων. (σελ. 157). Στους αγίους συμπεριλαμβάνονται και οι άγιοι άγγελοι.

«Η αγγελική φωνή από τον ουρανό έλεγε: **γέγονε - έγινε**, δηλ. εκτελέστηκε το θείο πρόσταγμα», λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 244).

Πριν τη Συντέλεια, **«αστραπές και φωνές και βροντές»**, στο **υλικό πεδίο** μπορεί να θεωρηθούν οι πόλεμοι που γίνονται διά του αέρος και προκαλούν **«μέγα σεισμό»** από καταστροφές, που τέτοιες δεν έγιναν αφότου οι άνθρωποι κατοίκησαν πάνω στη γη. Διά του αέρος σπείρεται και το μίσος μεταξύ των αντιπάλων, είτε φωνητικά είτε διά των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων των μέσων ενημέρωσης, που έμμεσα προκαλεί απώλεια ψυχών. **Στο πνευματικό πεδίο** εξεταζόμενα αυτά τα φαινόμενα (αστραπών κλπ) είναι η επίδραση των αγαθών πνευμάτων (αγίων αγγέλων) στις ψυχές των πιστών για ενδυνάμωση και πληροφόρηση, ενώ στους ασεβείς και καταπατητές του Θείου νόμου είναι η επιρροή των πονηρών πνευμάτων (δαιμόνων) με πρωτοφανούς μεγέθους ψευτοθαύματα για εξαπάτηση και αποδοχή του Αντιχρίστου.

Οι φωνές, οι αστραπές και οι βροντές **«σημαίνουν το καταπληκτικό αυτών που γίνονται κατά την μέλλουσα Παρουσία του Χριστού»**, λέει ο Ανδρέας. Και ο πατρ. Άνθιμος: «Όταν δόθηκαν στον Μωυσή, στο όρος Σινά, **οι δέκα (10) εντολές**, έγιναν από τον ουρανό βροντές, αστραπές και φωνές, για να γνωρίσουν οι νομοθετούμενοι, ότι αυτός που δίνει σ' αυτούς τον νόμο **διά του Μωυσή είναι ο Θεός ο Παντοκράτωρ, ο δημιουργός του Ουρανού και της Γης, και έχοντας τον φόβο Του να τηρήσουν τα προστασόμενα**. Αυτά δε, τα ίδια σημεία θα γίνουν και στην Συντέλεια του αιώνας, για να υπενθυμίσουν στους παραβάτες των εντολών, ότι στον τότε νομοθετήσαντα και αυτά εκ των προτέρων απειλήσαντα, απείθησαν και αντιστάθηκαν. **Ο δε μέγας σεισμός σημαίνει την μετακίνηση τότε των πραγμάτων, και την από φθοράς εις αφθαρσίαν των ανθρώπων μετάσταση**. Και μετακίνηση τέτοια ουδέποτε έγινε από κτίσεως κόσμου». (σελ. 158).

Τα αποτελέσματα του σεισμού: **«Και η πόλη η μεγάλη έγινε τρία κομμάτια, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η Βαβυλώνα η μεγάλη ήρθε στη θύμιση του Θεού, για να της δώσει το ποτήρι με το κρασί του θυμού της οργής Του».** (16:19).

**«Πόλη μεγάλη λέγουν (οι Πατέρες) ότι είναι η αγία πόλη Ιερουσαλήμ, η οποία αν και δεν καυχάται σε περίτεχνες οικοδομές, κοσμήματα και αφιερώματα, ούτε σε πλήθος οικητόρων ούτε μέγεθος, ή σε πλούτο ή θησαυρούς, υπήρξε όμως μεγάλη διότι αυτή διέτέλεσε πόλη του μεγάλου Θεού, η οποία σέβεται και τιμάται υπό πάντων των εθνών».** Αυτά λέει ο πατρ. Άνθιμος και συμπληρώνει: **«Άλλοι λένε ότι πόλη μεγάλη είναι πάσα η οικουμένη. Και για τα δύο σημαινόμενα, το να διαιρεθεί αυτή σε τρία μέρη σημαίνει ότι οι οικήτορες αυτής είναι διαιρεμένοι κατά τα δόγματα:** Μερικοί πιστεύουν ευσεβώς και ορθοδόξως στην Τριάδα Υποστάσεων της μιας Θεότητας, μερικοί νεωτερίζουν εισάγοντες αιρέσεις στην πίστη της Τριάδος, ενώ άλλοι την αρνούνται πλήρως. **Οι πόλεις των εθνών που έπεσαν είναι τα**



**δόγματα και φρονήματα τα σαπρά και ολέθρια.** Βαβυλώνα η μεγάλη της οποίας η μνήμη ήρθε ενώπιον του Θεού είναι τα πολλά και διάφορα συστήματα των αμαρτωλών, που με την αμετανοησία τους και την γεμάτη κακίες και αμαρτίες ζωή τους παροξύνουν τον Θεό και προσελκύουν εναντίον τους τον θυμό και την οργή του».

### 2.11. Νήσοι και όρη.

**«Και κάθε νήσος έφυγε, και όρη δεν βρέθηκαν».** (16:20). Επίσης από τον πατρ. Άνθιμο: **«Νήσοι που έφυγαν είναι οι εκ των εθνών συναθροισθείσες Εκκλησίες στην πίστη του Χριστού, τις οποίες και ο Ησαΐας ο προφήτης νήσους αποκαλεί. Και λέγονται οι Χριστιανικές Εκκλησίες νήσοι, διότι μέσα από την πολυτάραχη και άστατη θάλασσα του κόσμου τις συνήγαγε η αγάπη του Θεού και τις συγκρότησε ιδιαίτερος την κάθε μία»...** Το δε να λέει η Αποκάλυψη ότι **πάσα νήσος έφυγε, σημαίνει ότι από την πολλή ασέβεια που θα γίνει στις ημέρες του Αντιχρίστου, θα ψυγεί η αγάπη των Χριστιανών,** καθώς το προείπε ο Κύριος στα Ευαγγέλια, λέγων: **"δια το ότι θα πληθυνθεί η ανομία (δηλ. η μη τήρηση του νόμου του Θεού) θα ψυγεί η αγάπη των πολλών".** (Ματθ. 24:12).

Το δε ότι **όρη δεν ευρέθησαν,** δηλώνει ότι σε εκείνες τις ημέρες **δεν θα υπάρχουν δάσκαλοι και ποιμένες πνευματικοί.** Και δεν θα υπάρχουν οι ως όρη αμετακίνητα διατελούντες (σε άλλες εποχές) αρχιερείς και εκκλησιαστικώς προϊστάμενοι για να διδάξουν και να παρηγορήσουν και να στηρίξουν τις Εκκλησίες στην αγάπη του Θεού και του πλησίον.<sup>96</sup> Και τότε **θα καταβεί η οργή από τον εν Ουρανοίς Θεό** πάνω στους γεμάτους αμαρτίες (ανθρώπους), **ως χάλαζα μεγάλη ταλαντιαία,** δηλ. πλήρης κατά το μέτρον, καθώς και ο Σολομών προείπε: **"εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις θα ριφθούν χάλαζαι"** (Σοφ. Σολ. 5:23)». <sup>97</sup>

Ο Μπηντ (Βέδας) δίνει μια κάπως διαφορετική ερμηνεία για την φυγή των Εκκλησιών στο τέλος του κόσμου: **«Η Εκκλησία, η οποία από το μέγεθος της σταθερότητάς της συγκρίνεται με νησιά και βουνά, κρύβεται με σύνεση από τα κύματα των διωκτών».** Δηλ. πρόκειται οι πιστοί της οργανωμένης και σταθερής θέσης των κατά τόπους Εκκλησιών, που παρομοιάζονται με νήσους και όρη, να κρυφθούν στο μέρος τους ή και στην έρημο, **«όπου έχουν εκεί τόπο ετοιμασμένο από το Θεό, για να τρέφονται χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες»** (τον καιρό που θα διοικεί ο Αντίχριστος), όπως ήδη μας έχει πει (12:6) η Αποκάλυψη. Μπορούμε να συνδυάσουμε την ερμηνεία του Μπηντ με αυτήν του πατρ. Ανθίμου, υπενθυμίζοντας την έλλειψη ποιμένων και διδασκάλων στις έσχατες μέρες. Διότι και οι δύο ερμηνείες ισχύουν. Αφ' ενός η Εκκλησία κρύβεται (πχ κρυπτο-Χριστιανοί στην Τουρκία, Σοβιετ. Ένωση, κλπ) ή φεύγει στην έρημο τον καιρό του Αντιχρίστου (γιατί όσοι συνεχίσουν να ζουν στις πόλεις θα λάβουν τη σφραγίδα του), και αφ' ετέρου οι πιστοί Χριστιανοί λιγοστεύουν από τις παγίδες του πονηρού τόσο, που να κινδυνεύσουν και οι εκλεκτοί εξ αυτών να μη σωθούν.<sup>98</sup>

Ο Ανδρέας Καισαρείας, ερμηνεύει την φυγή γενικότερα, σαν φυγή όλων των Χριστιανών, σταθερών ή μη στην πίστη, λόγω διωγμών: **«Νήσοι είναι οι άγιες Εκκλησίες και όρη είναι οι προύχοντές τους. Φεύγουν (από τη θέση τους) εξ αιτίας των δεινών που αναφέρθηκαν πιο πάνω.** Και η φυγή για μεν τους αμαρτωλούς είναι (προσκόλληση στο Θηρίο) για τιμωρία, για δε τους εναρέτους (φυγή στην έρημο ή το μαρτύριο) για να δοκιμαστεί η αρετή τους με το να υπομένουν τις δυσκολίες. Να υπομένουν όχι μόνο τις τιμωρίες που υφίστανται υπέρ του Χριστού από τον Αντίχριστο, αλλά και τις φυγές και κακοπάθειες στα όρη και τα σπήλαια. Και θα προτιμήσουν αυτές τις κακοπάθειες από το να μένουν στις ανέσεις της πόλεως (που πάντως θα είναι προσωρινές)<sup>99</sup> για την τήρηση της

<sup>96</sup> Ο κλήρος θα εκτραπεί δογματικά και ηθικά, κατά τον άγιο Κοσμά: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων».** (57η). [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophesies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>97</sup> Πάντα από την Ερμηνεία στην Αποκάλυψη του πατρ. Ανθίμου, σελ. 158-160.

<sup>98</sup> **«Θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς».** (Ματθ. 24:24).

<sup>99</sup> Η ευλογημένη Πελαγία του Ryazan της Ρωσίας (+1968), είπε ότι οι τροφές που θα μπορεί να δώσει ο Αντίχριστος θα είναι **για ένα 6μηνο.** Μετά, χωρίς τροφές, οι πόλεις θα εκτραπούν σε αρπαγές, λεηλασίες, φόνους

ευσεβείας». Παρατηρούμε ότι **ο Ανδρέας εξετάζει τη φυγή πιο ενωρίς από ότι ο Βέδας**, δηλ. πριν γίνει το τελικό κοσκίνισμα των πιστών εκ των σκληροτέρων διωγμών του Αντιχρίστου, οπότε όπως μάθαμε πρόκειται να παύσει οριστικά η φανερή παραδοσιακή εκκλησιαστική τάξη. Με τον τρόπο αυτό διακρίνει **κακή φυγή** που γίνεται όταν εξαπατώνται και αποστατούν κάποιοι χριστιανοί και προσκολλώνται στους ανθρώπους του Αντιχρίστου, και **καλή φυγή** όταν κρύβονται άλλοι σε τόπους ερημικούς, για να μη σφραγισθούν από αυτόν. Την τελευταία περίπτωση αναφέρει ο Βέδας, θεωρώντας τους εναπομείναντες μετά τη φυγή των αποστατών, σταθερούς στην πίστη Χριστιανούς, ικανούς να υπομείνουν βάσανα ή και μαρτύριο.

Οι **πόλεις των εθνών** που έπεσαν είναι, πνευματικώς εξεταζόμενες, κατά τον πατριάρχη Άνθιμο, **«τα δόγματα και φρονήματα τα σαπρά και ολέθρια»**. Συγχρόνως στη γη είναι και οι πόλεις που θα έχουν τότε ανθρώπους με τα ίδια φρονήματα, και που **θα "πέσουν" από τις πληγές, και μάλιστα αυτή του μεγάλου σεισμού**.

Οι Ανδρέας και Αρέθας λένε για τον χωρισμό σε τρία μέρη της Μεγάλης Πόλης (Ιερουσαλήμ) πως σημαίνει ότι **«είναι διαφορετικοί οι κάτοικοί της, δηλαδή Χριστιανοί, Ιουδαίοι και Σαμαρείτες»**. Αλλά, λέει ο Ανδρέας, **«μπορεί να ερμηνευθεί και αλλιώς αυτή η διαίρεση σε τρία μέρη: σε όσους έχουν σταθερή πίστη, σε όσους με ρυπαρές πράξεις μόλυναν το Βάπτισμα, και στους Ιουδαίους (και λοιπούς), που ποτέ δεν δέχτηκαν το κήρυγμα»**.

Η απότομη, όμως, διαίρεση μετά την 7η φιάλη υπονοεί **προηγουμένως μια πλαστή ενότητα**. Την ενότητα υπό την πολιτικο-θρησκευτική ηγεσία του Αντιχρίστου και του Ψευδοπροφήτη.<sup>100</sup> Αυτή η ψευτο-ενότητα σπάει, γιατί δεν μπορεί να κρύβεται η αληθινή κατάσταση των ψυχών μπροστά στα γεγονότα της Κρίσης.

Λέει ακόμα ο άγιος Ανδρέας: **«Οι πόλεις των εθνών που έπεσαν σημαίνουν ή την καταστροφή τους ή ότι έπαψε ο εθνικός - ειδωλολατρικός τρόπος ζωής σ' αυτές με την παρουσία της θείας βασιλείας, την οποία θα κατέχουν οι άγιοι, όπως λέει ο Δανιήλ (ο προφήτης)»**. Επίσης, λέει ο Ανδρέας, ότι η αναφερόμενη **Βαβυλών «είναι ο κόσμος στον οποίο επικρατεί σύγχυση από τους πειρασμούς του βίου, που έχει μολυνθεί και δοξαστεί από τον πλούτο που προέρχεται από αδικίες»**.

Ο Αρέθας έχει μια ξεχωριστή γνώμη. Λέει πως **«η Βαβυλών που εδώ αναφέρεται δεν είναι ούτε η αρχαία Ρώμη, στην οποία την παλαιά εποχή έπαθαν τα πάνδεια οι άγιοι μάρτυρες, ούτε όλος ο κόσμος με τον περισπασμό του, αλλά η Κωνσταντινούπολη, που την παλαιά εποχή κοσμούσε η δικαιοσύνη, τώρα όμως (την εποχή του Αρέθα <860-939>) υπάρχει άμιλλα του κακού των πολιτικών και εκκλησιαστικών, που τρέχουν να ανάψουν όσο μπορούν πιο πολύ την οργή του Θεού»!** Αν ο Αρέθας έβλεπε ότι ο κόσμος θα τέλειωνε με την Κωνσταντινούπολη σε παγκόσμιο ηγετικό ρόλο, είναι λογικό να εκφράσθηκε έτσι.

**Τώρα ηγέτιδα «πόλη» είναι οι ΗΠΑ**, και τα χαρακτηριστικά της σαν ηγέτιδα του παγκόσμιου εμπορίου και του πολυθεϊστικού πολιτισμού προβλέπονται από το επόμενο κεφάλαιο της Αποκάλυψης σαν χαρακτηριστικά της Βαβυλώνας. Αργότερα, αν η Ευρώπη επανενωθεί<sup>101</sup> σε πιο βιώσιμες βάσεις από τις τυχοδιωκτικές της σημερινής εποχής, που την οδηγούν σε σύντομη κατάρρευση, το κέντρο μπορεί να έρθει σ' αυτήν.

Πάντως, **η Βαβυλώνα** και σαν παγκόσμια κατάσταση οικονομικής και θρησκευτικής σύγχυσης αλλά και σαν μητρόπολη αυτής (οποιαδήποτε και αν είναι), **όταν θα κυβερνήσει ο Αντίχριστος θα καταστραφεί** από το πλήρως απολυταρχικό, πολιτικά και θρησκευτικά,

---

και κανιβαλισμό... ενώ θα δεχθούν όλη τη μανία των στοιχείων της φύσεως.

<sup>100</sup> Οι αποστάτες Χριστιανοί όλων των δογμάτων, θα μαζευτούν έλεγε ο π. Νικολάι Ραγκόζιν, σε μια Σύνοδο την οποία αυτοί θα ονομάσουν «8η Οικουμενική», στην οποία θα παραστεί ο Αντίχριστος, ο οποίος θα κάνει ένα ψευτο-θαύμα και όλοι θα τον προσκυνήσουν ως θεό. [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin5.html#13](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin5.html#13)

<sup>101</sup> Άγιος Παΐσιος: «Θα επανέλθει το Βυζάντιο. Και ξέρετε γιατί; Διότι **οι Ευρωπαϊκοί λαοί θα ξαναενωθούν**. Ποιός θα τους καθοδηγή; Δεν κρατάει κανείς. Μόνο εμείς κρατάμε την Ορθόδοξη πίστη» (Λόγοι σοφίας και χάριτος σ. 105)».

καθεστώς του. Και πάλι θα παραμείνουν όμως ως την Συντέλεια δύο κατηγορίες ανθρώπων, **οι υποταγμένοι στο Θηρίο και οι Χριστιανοί**. Επίσης μακριά από τα κέντρα ελέγχου του Αντιχρίστου θα έχουν επιβιώσει και **άνθρωποι που δεν έλαβαν τη σφραγίδα του αλλά και δεν πρόλαβαν να γίνουν Χριστιανοί**.<sup>102</sup> Μεταξύ αυτών θα είναι και αρκετοί Εβραίοι.<sup>103</sup> Αυτές μπορεί να είναι οι τρεις κατηγορίες που αναφέρει η Αποκάλυψη και φανερώνονται από τη «**διαίρεση της πόλης σε τρία μέρη**» κατά τον «μέγα σεισμό», ενώ όλα τα άλλα πολιτικο-θρησκευτικά συστήματα κατέρρευσαν (οι πόλεις των εθνών έπεσαν) με την άνοδο στην εξουσία του Αντιχρίστου και την υποχρεωτική επιλογή των τότε ανθρώπων σε ένα από τα δύο: Να σφραγισθούν υποτασσόμενοι στον Αντίχριστο και δι' αυτού στον Σατανά ή όχι.

Η Συντέλεια θα καταργήσει οριστικά τις διαιρέσεις και τη σύγχυση του κόσμου αυτού. **Δηλ. μπορούμε σαν άκρως εσχατολογική Βαβυλώνα να δούμε τη βασιλεία του Αντιχρίστου, με πρωτεύουσά του, την Ιερουσαλήμ**.<sup>104</sup> **Αυτή είναι και η τελευταία και πιο συρρικνωμένη θρησκευτικά μορφή της παγκόσμιας Βαβυλώνας**, διότι κατά τη Συντέλεια θα υπάρχουν μόνο πιστοί Χριστιανοί και άπιστοι αντίχριστοι. Ο χαλασμός της (παγκόσμιας) Βαβυλώνας του Αντιχρίστου, μετά την φυγή των πιστών σε έρημα μέρη, γίνεται εκτός των άλλων πληγών και **με χαλάζι μεγάλου βάρους**.

### 2.12. Η ταλαντιαία χάλαζα.

**«Και χαλάζι μεγάλο βάρους κόκκου ενός ταλάντου (40 περ. κιλών)<sup>105</sup> κατεβαίνει από τον ουρανό πάνω στους ανθρώπους. Και βλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεό εξαιτίας της πληγής του χαλαζιού, γιατί πάρα πολύ μεγάλη είναι η πληγή αυτή».** (16:21).



(αριστ.) καταστροφικό χαλάζι, αν και σε πολύ μικρότερο μέγεθος από αυτό της Αποκάλυψης που θα αντιστοιχεί σε κύβο ακμής 35 εκ. περ. ή σφαίρα διαμ. 42 εκ.

«Όπως η φωνή που ακούστηκε να λέει **«γέγονε»** ήταν ουράνια, έτσι και το χαλάζι, που έρχεται να συμπληρώσει την πληγή της 7ης φιάλης, κατεβαίνει από τον ουρανό. Το **«εκ του ουρανού»** φανερώνει την πηγή, την αφετηρία της δικαίας τιμωρίας. Προτού όμως να αναφέρει ο συγγραφέας (της Αποκάλυψης) την πηγή, υπογραμμίζει την έκταση και την ισχύ της πληγής. Δεν πρόκειται, λέει, για συνηθισμένο χαλάζι, αλλά για **χάλαζα «μεγάλη», «ταλαντιαία»**. Πρόκειται για χαλάζι, που το μέγεθος κάθε κρυστάλλου θα είναι ίσο με το βάρος ενός ταλάντου. Θα είναι δηλ. **βάρους 42 κιλών περίπου**», σχολιάζει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.



<sup>102</sup> Ίσως μάλιστα για να μπορέσουν να σωθούν όλοι οι ασφράγιστοι από τον Αντίχριστο, η εξόντωσή του γίνεται 45 ημέρες νωρίτερα από τη 2α Παρουσία (κατά τον Δανιήλ δηλ. 1335-1290=45 ημ.).

<sup>103</sup> Η ένταξή τους μετά τα έθνη στην Εκκλησία του Χριστού αποκαλείται μυστήριο από τον απ. Παύλο (Ρωμ.11:25-36). Ομοίως είπε ο άγ. Σεραφείμ (σ. 212): [https://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>104</sup> **«Ο άγιος Ανδρέας θεωρεί ότι αυτή η μεγάλη πόλη είναι η πρωτεύουσα του βασιλείου του Αντιχρίστου, δηλ. η Ιερουσαλήμ»**, γράφει και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ στην ερμηνεία του. (σελ. 247). Όπωςδήποτε, όμως, έχουν τη σημασία τους όλες οι εκτεθείσες γνώμες.

<sup>105</sup> Τα **40 κιλά** είναι ενδεικτικά ένας περίπου μέσος όρος των χρησιμοποιούμενων ταλάντων ως μονάδων βάρους. Κατά προσέγγιση ένα ελληνικό («απτικό») τάλαντο ισοδυναμούσε με 26 σημερινά χιλιόγραμμα, ένα αιγυπτιακό με 27, ένα βαβυλωνιακό με 30,3 και ένα ρωμαϊκό με 32,3. Οι Εβραίοι χρησιμοποιούσαν το βαβυλωνιακό τάλαντο, αλλά αργότερα το αναθεώρησαν - το βαρύ τάλαντο της εποχής της Καινής Διαθήκης θα ζύγιζε σήμερα 58,9 χιλιόγραμμα. <https://el.wikipedia.org/wiki/Τάλαντο>



Και προσθέτει: **«Η χάλαζα αυτή έχει στόχο την αμαρτωλή και αμετανόητη ανθρωπότητα και γι' αυτό λέει «κατεβαίνει εκ του Ουρανού επί τους ανθρώπους».**

Ο ιδιαίτερος προσδιορισμός «πάνω στους ανθρώπους» υποδεικνύει ότι **στοχεύονται άμεσα οι άνθρωποι**. Δηλ. ο Ιωάννης ο Θεολόγος μας ανεβάζει πρώτα και κύρια στον πνευματικό κόσμο για να παρατηρήσουμε τον **χαλασμό των ψυχών κατά την περίοδο του Αντιχρίστου** που θα πλήξει τους ανθρώπους που έκρυψαν τα πνευματικά τους τάλαντα (χαρίσματα) στη γη. Τότε όλοι οι ασεβείς, και όσοι ζουν με αμέλεια Χριστιανοί, θα χτυπηθούν από **το χαλάζι των ψευδοθαυμάτων και ψευτο-επαγγελιών του Αντιχρίστου** που θα προσπαθεί με κάθε μέσο να γίνει αποδεκτός σαν παγκόσμιος ηγέτης. Θα χρησιμοποιεί κυρίως τον αέρα για να κάνει τα απατηλά θαύματά του, τα οποία συνδυάζοντας **επιστήμη και μαγεία** θα μεταδίδονται από τα ελεγχόμενα από τους ασεβείς μέσα ενημέρωσης, αποτελώντας **«ταλαντιαία» πνευματική χάλαζα εξαπάτησης**. Αυτήν οι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν χωρίς τα τάλαντα που έλαβαν έκαστος εκ Θεού, αλλά που οι περισσότεροι απώλεσαν δια της αποστασίας.

Τα τάλαντα, δηλαδή, εκτός από μεγάλη μονάδα βάρους και μεγάλης αξίας νομίσματα είναι, κατ' επέκτασιν, και **τα χαρίσματα που δίνει ο Θεός** σε κάθε άνθρωπο,<sup>106</sup> σύμφωνα και με την **παραβολή των ταλάντων**. (Ματθ. 25:14-30). Όσοι κατά την παραβολή δεν εργάζονται τα τάλαντα που τους δίνει ο Θεός, αυτοί σαν ανενέργητα τα χάνουν. Ψάχνοντας τότε για υποκατάστατα εμπερίστατα "τάλαντα" που ικανοποιούν τα πάθη τους, εξαπατούνται εύκολα από τον **Διάβολο, «τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος που ενεργεί τώρα στους υιούς της απειθείας»**, όπως λέει ο απόστολος Παύλος. (Εφ. 2:2).

Αφού, λοιπόν, μας υπενθύμισε ο Ιωάννης τον τρόπο που διαφυλάσσονται τα τάλαντα της ψυχής από τον ποταμό των αισθητών φαντασιών και μας προειδοποίησε ώστε να αποφύγομε την ξηρασία της ψυχής, την οποία επιδιώκει ο διάβολος, τώρα μας λέει ότι όλα αυτά κατορθώνονται με τη χάρη που της δόθηκε εκ Θεού, αν τη διατηρεί. Η χάρη μπορεί να είναι διαφορετική στον καθένα, αλλά ο Κύριος γνωρίζει τι τάλαντα έχει δώσει και γι' αυτό πάλι εξ ουρανού "ταλαντιαίος" δηλ. αντίστοιχος επιτρέπεται πειρασμός, διότι **«δεν θα αφήσει, ο Κύριος, να πειρασθείτε περισσότερο από όσο δύνασθε»**, λέει ο απόστολος Παύλος.<sup>107</sup> **Έτσι οι πιστοί αντέχουν στα δεινά γιατί αν και ζουν μέσα στη μεγάλη Βαβυλώνα, δεν έχουν «Βαβυλώνια» ψυχή!** Και κατά τον απόστολο Πέτρο **«γνωρίζει ο Κύριος να γλυτώνει τους ευσεβείς εκ πειρασμού, τους δε αδίκους να τηρεί προς τιμωρία την ημέρα της Κρίσεως»**. (2η Πέτ. 2:9). Οι πειρασμοί είναι αποτέλεσμα των κακών ανθρώπινων επιθυμιών και δεν ευαρεστείται σε αυτούς ο Θεός: **«Ουδείς πειραζόμενος να λέει ότι πειράζομαι από τον Θεό. Διότι ο Θεός είναι απείραστος κακών, ουδένα δε Αυτός πειράζει. Έκαστος πειράζεται υπό της ιδίας επιθυμίας, από την οποία έλκεται και δελεάζεται»**. (Ιακ. 1:13-14). Η αμετανόητη επιθυμία των πολλών για τα γήινα και η αποστροφή τους προς τα ψυχοφελή, μεγιστοποιείται στα χρόνια του Αντιχρίστου, προκαλώντας τον μέγιστο πειρασμό που πέφτει στους ανθρώπους, υποδηλούμενο από **τη μέγιστη μονάδα βάρους, το τάλαντο**, που πρόκειται να εξαλείψει οριστικά όλα τα τάλαντα της ψυχής σε όποιον παρασυρθεί και σφραγισθεί.

Στο υλικό πεδίο **έρχονται μετεωρολογικές καταστροφές**, ενώ και οι κακές επιθυμίες ωθούν τους ανθρώπους σε βίαιους αγώνες για την επικράτηση και κάρπωση των αγαθών του υλικού κόσμου. **«Άραγε δεν είναι βόμβες αυτό που πρέπει να καταλάβωμε με το φονικό χαλάζι»;** λένε ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος και ο πατήρ Σεραφείμ Ρόουζ. (σελ. 248).

<sup>106</sup> Γι' αυτό και κατά την κοσμική έννοια τάλαντο θεωρείται η *έμφυτη ικανότητα*, «το ταλέντο, το φυσικό χάρισμα, η πέραν του συνηθισμένου ικανότητα και επιδεξιότητα που παρουσιάζουν ορισμένα άτομα σε έναν τομέα, συχνά ήδη από τα πρώτα στάδια της ενασχόλησής τους με αυτόν». <https://el.wiktionary.org/wiki/τάλαντο>

<sup>107</sup> «... πιστός δε ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειρασθείτε περισσότερο από όσο δύνασθε, αλλά θα κάμει μαζί με τον πειρασμό και την έκβασή του, ώστε να μπορείτε να τον υποφέρετε». (1η Κορ. 10:13).

Πριν την ανάδειξη του Αντιχρίστου θα προσπαθήσουν να καταλάβουν όλο τον κόσμο οι βασιλείς **«οι από Ανατολής ηλίου»**. (16:12). Και τότε η Κίνα με τους συμμάχους της δεν θα περάσει μόνο τον Ευφράτη αλλά αφού καταλάβει τη Σιβηρία θα θελήσει να περάσει και τα Ουράλια Όρη, ώστε αν κατακτήσει όλη τη Ρωσία (που δεν θα το επιτύχει) να προχωρήσει προς την Ευρώπη.

Αυτά λένε οι προφητείες, επιβεβαιώνοντας, όπως είπαμε ήδη, ότι ο **"Ευφράτης"** στην **Αποκάλυψη είναι γενικότερα ένα σύνορο Ανατολής - Δύσης**. Ο εξ Ανατολών θα είναι ο τελευταίος μεγάλος πόλεμος, και κάποιοι Ρώσοι γέροντες τον θεωρούν τον κυρίως (3ο) παγκόσμιο πόλεμο.<sup>108</sup> **«Το τέλος θα έρθει διά της Κίνας»** είπε και ο άγιος Αριστοκλής (+1918) από τη Μόσχα.<sup>109</sup> Ο τελικός Αντίχριστος θα κάνει κι αυτός πολέμους, ταπεινώνοντας τρία από τα δέκα βασίλεια στα οποία θα είναι χωρισμένος διοικητικά ο κόσμος, όπως προβλέπουν σε συμφωνία η Αποκάλυψη και ο προφήτης Δανιήλ. Γενικά πόλεμοι και ακαταστασίες θα είναι παντού, εκτός από το διάλειμμα της αναλαμπής της Ορθοδοξίας.

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος παρατηρεί: **«Βλέπομε τον Ιωάννη, να επανέρχεται στη θλιβερή επωδό: «Και βλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεό (εξαιτίας της πληγής του χαλαζιού)», για να δείξει την εσχάτη πύρωση των κακών και αμετανοήτων... Αναγνωρίζουν ότι δεν είναι τυχαία η τιμωρία και όμως αμετανόητοι βλασφημούν Εκείνον που μπορεί να τιθασεύσει το κακό... Να γιατί ακούστηκε τελεσίδικος η φωνή «γέγονε», που προαναγγέλει το τέλος του αμαρτωλού τούτου κόσμου και βεβαία και την αναπόφευκτη την τιμωρία»**. (Δ τόμ. σελ. 236).



### **3. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ.**

**3.01. Από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή.** Αναφερθήκαμε ήδη στον άγιο Μάξιμο. Εδώ μαθαίνουμε ακριβέστερα απ' αυτόν, τον μεγάλο θεολόγο της Εκκλησίας, τι υπάρχει που σαν ποταμός διέρχεται από το μέσον της ψυχής. Καταλαβαίνουμε, έτσι, τι αντίστοιχα σημαίνει ο μεγάλος Ευφράτης για όλη την ανθρωπότητα. Ειπώθηκε ήδη ότι ένα σύνολο ανθρώπων, όπως μια πόλη, ή και την ανθρωπότητα όλη κάθε εποχής<sup>110</sup> μπορούμε να θεωρήσουμε σαν μια ψυχή που έχει τα κύρια ψυχικά χαρακτηριστικά των τότε ανθρώπων. Μάλιστα η ερμηνεία του Αγίου Μαξίμου έχει μεγάλη σημασία διότι αφορά ιδίωμα της ψυχής που εκτείνεται στην αιωνιότητα, (βλ. στο 22ο κεφάλαιο).

Γι' αυτό το ζήτημα ο άγιος Μάξιμος λαμβάνει από τη Γραφή **την ψυχή ως πόλη**, και τον βασιλιά Εζεκία σαν φιλόσοφο και πρακτικό νου, που ελέγχει τα νοήματα και τις φαντασίες από τα διάφορα είδη των αισθητών που διά των αισθήσεων εισέρχονται στην ψυχή. Στην ερώτηση τι σημαίνει πνευματικά το ότι ο βασιλιάς της Ιουδαίας Εζεκίας όταν είδε τον Ασσύριο Σενναχειρίμ απέναντί του **«μάζεψε λαό πολύ και έφραξε τα νερά των πηγών και τον ποταμό που διέσχιζε την πόλη»**, ο άγιος Μάξιμος απάντησε μεταξύ άλλων:

+ **Εζεκίας είναι ο διακριτικός νους, «που το όνομά του εξηγείται "θεία δύναμη" και γι' αυτό βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ δηλ. στην ψυχή ή στην όραση της ειρήνης, δηλ. στην γνωστική θεωρία την απαλλαγμένη από πάθη».**

+ **«Τα νερά τα έξω από την πόλη, δηλ. την ψυχή, που δημιουργούν τον ποταμό που διασχίζει την πόλη, είναι τα νοήματα που σύμφωνα με τη φυσική θεωρία πέμπονται από κάθε αίσθηση μέσω του αντιστοίχου αισθητού και εισρέουν στην ψυχή. Από αυτά**

<sup>108</sup> Ο π. Νικολάι Ραγκόζιν μιλάει γι' αυτόν τον πόλεμο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html)

<sup>109</sup> Είπε ακόμη: «Η Ρωσία και η Κίνα θα καταστρέψουν η μία την άλλη». Και ότι «η Ρωσία θα επιστρέψει πολλά έθνη στον Θεό»... βλ. Επίτομο σελ. 210. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>110</sup> Υπενθυμίζομε ότι για τις ψυχές ισχύουν παντού και πάντα οι ίδιοι αναλλοίωτοι πνευματικοί νόμοι. Ο Χριστός είναι πάντα ο αυτός, και επειδή οι ψυχές είναι αθάνατες, ότι νομοθέτησε ο Κύριος ισχύει στην αιωνιότητα: **«ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν»**. (Ματθ. 24:35).

διασχίζοντας την ψυχή σαν πόλη, διαμορφώνεται, όμοια με ποταμό, ο λόγος της επιστήμης των αισθητών, που όσο τον έχει η ψυχή να τη διασχίζει δεν αποβάλλει τις εικόνες και τις φαντασίες των αισθητών, με τις οποίες της επιτίθενται και ως από τη φύση της την πολεμά η δύναμη της κακίας και του ολέθρου.

+ «**Το Σενναχειρίμ ερμηνεύεται "πειρασμός ξηρασίας" ή "δόντια ακονημένα", που είναι ο διάβολος, αυτός που πραγματικά με τους ακονημένους για την κακία λογισμούς - αυτό εννοώ με τα ακονημένα δόντια- καταξερραίνει τη μέσα μας ροή της γνώσης των θείων ναμάτων, σύμφωνα με την ενέργεια που από τη φύση του προκαλεί σ' αυτούς που τον παραδέχονται, επαληθεύοντας κατάλληλα το όνομα, ονομαζόμενος και όντας πραγματικά πειρασμός ξηρασίας, επειδή απογυμνώνει από κάθε πνευματική ζωτική παροχή εκείνους που έχουν υποπέσει στους δόλους του.**

+ «**Η ίσως "πειρασμός ξηρασίας" ονομάστηκε ο Σενναχειρίμ, δηλαδή ο διάβολος, ως άπορος και πένης και στερημένος από κάθε ιδιαίτερη δύναμη στην εναντίον μας επίθεσή του, και χωρίς τα αισθητά, με τα οποία συνηθίζει να πολεμά την ψυχή, δεν μπορεί να μας βλάψει καθόλου, και γι' αυτό έχοντας ανάγκη από την εναντίον μας πολυμήχανη τυραννίδα των πηγών έξω από την πόλη, δηλαδή των υλικών νοημάτων, με τα οποία κατά τρόπο φυσικό συνεισβάλλουν στην ψυχή τα σχήματα και οι όψεις των αισθητών, και με τα οποία μορφοποιείται φυσικώς εξαιτίας της σχέσης της η αίσθηση και γίνεται πολλές φορές πονηρό και ολέθριο όπλο του διαβόλου για καταστροφή της θείας ευπρέπειας της ψυχής, παραδίδοντας στον εχθρό όλη τη μέσα μας δύναμη του λόγου.**

+ (Συμπερασματικά). «... **Πηγές έξω από την πόλη, δηλ. την ψυχή, είναι όλα τα αισθητά ενώ νερά των πηγών αυτών είναι τα νοήματα των αισθητών. Ποταμός πάλι που περνά από τη μέση της πόλης είναι η γνώση που συνάγεται σύμφωνα με τη φυσική θεωρία από τα αισθητά νοήματα, που περνά από τη μέση της ψυχής γιατί είναι μεθόριος ανάμεσα στον νου και την αίσθηση. Η γνώση δηλ. των αισθητών ούτε έχει αποξενωθεί τελείως από τη νοερή δύναμη ούτε έχει προσδεθεί αποκλειστικά στην ενέργεια της αίσθησης. Αλλά επειδή (η γνώση) βρίσκεται κατά κάποιο τρόπο στο μέσο της συνάντησης του νου με την αίσθηση, και της αίσθησης με τον νου, γίνεται η δημιουργός της συνάφειας του ενός με το άλλο, καθώς στο χώρο της αίσθησης αποτυπώνεται σαν μορφή στα σχήματα των αισθητών, ενώ στον χώρο του νου μεταφέρει σε λόγους τους τύπους των σχημάτων. Γι' αυτό, λοιπόν, **ποταμός που διασχίζει στη μέση την πόλη ονομάστηκε εύλογα η γνώση των ορατών** επειδή είναι το μεταίχιμιο των δύο άκρων, δηλ. του νου και της αίσθησης».<sup>111</sup>**

Ο προφήτης **Ελισσαίος** είναι παράδειγμα χαριτωμένου ανθρώπου. Είχε τη χάρη να μην ενεργούν υλικές φαντασίες στα εισερχόμενα διά των αισθησέων του, λέει ο άγιος Μάξιμος. Και όχι μόνο αυτό, αλλά κληρονόμησε από το δάσκαλό του, τον **προφήτη Ηλία**, να βλέπει με άλλη ενέργεια της χάρης του Θεού, με τα μάτια του, τις γύρω του θείες (αγγελικές) δυνάμεις, τις αντίθετες στις πονηρές. Και χάριζε σε όποιον τον πλησίαζε την ικανότητα να βλέπει τη διαφορά ισχύος των θείων δυνάμεων, που ενεργούν με κέντρο την ψυχή, από την ασθένεια των πονηρών που ενεργούν στο σώμα.<sup>112</sup>

Να σημειωθεί ότι στη Γραφή υπάρχουν πηγές και φρέατα που πρέπει να μένουν ανοικτά για άντληση. Αυτά είναι τα εκπροσωπούμενα τη **συνείδηση**, η οποία είναι **ο φυσικός νόμος** (βλ. Ιω. Χρυσ. PG 49:131-133) που φυλάσσει ζωντανή τη σχέση μας με τον Θεό. Και όπως λέει ο Αββάς Δωρόθεος «**είναι τα πηγάδια που άνοιξε ο Ιακώβ, όπως ακριβώς είπαν οι Πατέρες, και τα παράχωναν οι Φιλισταίοι** (Γεν. 26:15). Με αυτό το νόμο, δηλαδή με τη συνείδηση, συμμορφώθηκαν οι Πατριάρχες και όλοι οι άγιοι που έζησαν πριν από τον γραπτό νόμο και

<sup>111</sup> «Προς Θαλάσιον - Ερωτήσεις Α-ΝΓ», εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς» 1992, ερώτ. ΜΘ, σελ. 327+.

<sup>112</sup> Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, φιλοσοφικά και θεολογικά ερωτήματα. Έκδοση Αποστ. Διακονίας 1990. ΚΔ θεωρία στον Ελισσαίο, σ. 190-293.



ευαρέστησαν τον Θεό. Επειδή όμως αυτή παραχώθηκε και καταπατήθηκε από τους ανθρώπους με την προοδευτική εξάπλωση της αμαρτίας, χρειαστήκαμε τον γραπτό νόμο, χρειαστήκαμε τους Αγίους Προφήτες, χρειαστήκαμε την ενανθρώπιση του Ιδίου του Δεσπότη μας Ιησού Χριστού, για να την ξαναφέρει στο φως και να την αναστήσει...». (Ασκητικά Γ').

**3.02. Από τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, τον ισαπόστολο Κοσμά τον Αιτωλό.** Ο νους δεν είναι το μυαλό, που κινείται απ' αυτόν, αλλά το νοερό της ψυχής. Στο σημείο αυτό πρέπει να θυμίσουμε ότι η ψυχή δεν ανήκει στον ίδιο φθαρτό κόσμο στον οποίο ανήκει το σώμα, αν και τα δύο δημιουργήθηκαν συγχρόνως, τον καιρό της σύλληψης: **«άμα το σώμα και η ψυχή πέπλασται»**, διδάσκει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Υπάρχει μας λέει **«τόπος σωματικός»** (χώρος στον υλικό κόσμο) για το σώμα, αλλά **«υπάρχει και τόπος νοητός, όπου νοείται και υπάρχει η νοητή και ασώματη φύση (δηλ. η ψυχή), στον οποίο βρίσκεται και ενεργεί και δεν περιέχεται σωματικά αλλά νοητά. Διότι δεν έχει σχήμα (η ουσία της ψυχής) για να περικλεισθεί σωματικά (να ορισθεί δηλ. στο υλικό πεδίο από διαστάσεις, διότι δεν έχει)».** Λέγοντας ψυχή αναφερόμαστε άλλοτε στην ουσία της και άλλοτε στις ενέργειές της. Λέμε πχ ότι η ψυχή είναι αθάνατη, εννοώντας την ουσία της. Ενώ όταν λέμε ότι κάποιοι έχουν νεκρωμένες ψυχές εννοούμε ότι είναι νεκρές στο να ενεργούν ενάρετα.



Επειδή η λογική ψυχή είναι φτιαγμένη για να ζει, μπορούμε να πούμε ότι ταυτίζεται με τη ζωή, δηλ. **έχει σαν ουσία τη ζωή, όπως λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: «Κάθε λογική και νοερή φύση, είτε αγγέλου είτε ανθρώπου, έχει τη ζωή ως ουσία, λόγω της οποίας παραμένει υπαρξιακά αθάνατη, ανεπίδεκτη φθοράς. Η νοερή, όμως, και λογική φύση μας (δηλ. η ψυχή) δεν έχει τη ζωή μόνο σαν ουσία, αλλά και σαν ενέργεια, διά της οποίας ζωοποιεί και το ενωμένο (με την ψυχή) σώμα, γι' αυτό και λέγεται ζωή του».** Ενώ τα άλογα ζώα δεν έχουν ψυχή αθάνατη: **«Διότι (τα άλογα ζώα) δεν έχουν ψυχική ουσία παρά μόνο ψυχική ενέργεια... Διότι αυτή (η ψυχή τους), δεν φαίνεται να έχει άλλο ρόλο παρά μόνο να ενεργεί όσα είναι του σώματος. Γι' αυτό και η διάλυση του σώματός τους συνεπάγεται τη «διάλυση» της ψυχής τους»**, προσθέτει ο άγιος Γρηγόριος.<sup>113</sup>

Εφ' όσον, λοιπόν, για τον άνθρωπο δεν είναι μόνη της η βιολογική διεργασία που διατηρεί τη ζωή, όπως στα άλογα ζώα, αλλά είναι πρώτα και κύρια η λογική και αθάνατη ψυχή, που με τις ενέργειές της φροντίζει γι' αυτό, έπεται ότι και οι αισθήσεις ελέγχονται λογικά, όταν θέλομε, από αυτήν. Γι' αυτό **μπορεί κανείς να κλείσει τα αισθητήριά του κατά βούληση**, όχι μόνο για να μην υπάρξει βλάβη για το σώμα, όπως πχ από εκτυφλωτικό φως ή υπερβολικό θόρυβο, αλλά κυρίως για την αποφυγή ψυχικής βλάβης όταν η αίσθηση προκαλεί τη διέγερση κάποιου πάθους. Και είναι τρία τα μεγαλύτερα πάθη: **φιλαργυρία, φιληδονία και φιλαυτία.** Είναι η ψυχή που κινεί και επεξεργάζεται αν θέλει, ό,τι υποπίπτει στην αντίληψη των σωματικών αισθήσεων, δεν δρουν αυτές μόνες τους, όπως τόνιζε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός:<sup>114</sup>

**«Πρέπει και ημείς να στοχασθώμεν τι είναι το σώμα και τι είναι η ψυχή.**



<sup>113</sup> Οι αναφορές, σε σχέση & με σύγχρονες προκλήσεις, από: [https://www.imdleio.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian\\_soul.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2013/kirlian/kirlian_soul.html)

<sup>114</sup> Από την **πρώτη διδαχή του αγίου Κοσμά.** Δείτε και «Τεχνητά εγκεφαλικά νεκρά έχει κοντά στο θάνατο εμπειρίες», όπου η ασθενής έχοντας τεχνητά σταματημένα τα σωματικά αισθητήρια και τον εγκέφαλο, έχει πλήρη αντίληψη των γεγονότων και τα σχολιάζει μάλιστα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/vid/egef\\_nek.htm](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/vid/egef_nek.htm)

Το σώμα είναι χύμα και αύριον θα το φάγουν τα σκουλήκια, και ανάγκη είναι η ψυχή να χαίρεται πάντοτε εις τον παράδεισον, ανίσως και κάμει καλά. Τούτο το σώμα οπού βλέπετε, αδελφοί μου, είναι το φόρεμα της ψυχής. **Η ψυχή είναι άνθρωπος. Η ψυχή είναι οπού βλέπει, ακούει, ομιλεί, περιπατεί, μανθάνει επιστήμας, δίδει ζωήν εις το σώμα και δεν το αφήνει να βρωμήσει. Και άμα έβγει η ψυχή, τότε βρωμά, σκουληκιάζει το σώμα. Το κορμί έχει τα όμματα, μα δεν βλέπει· έχει τα ώτα, μα δεν ακούει· ομοίως και αι λοιπαί αισθήσεις του σώματος. Όλα ενεργούνται δια της ψυχής»!..**

Είδαμε συνοπτικά, από τους διδασκάλους της Εκκλησίας, πως λειτουργεί η ψυχή σε σχέση με τα ερεθίσματα των αισθήσεων, τις οποίες η ίδια ζωογονεί, όπως και όλο το σώμα.



**Επίλογος:** Ο άγιος Ιωάννης είναι ο μέγας Θεολόγος της Εκκλησίας και όσα λέει στην Αποκάλυψη έχουν δογματική θεμελίωση και ιδιαίτερη θεολογική αξία, ενώ εστιάζονται στη σωτηρία των ψυχών μέσω θείων επεμβάσεων. Αυτές γίνονται σύμφωνα με το μυστήριο της Θείας Οικονομίας, ενώ παράλληλα επιτρέπουν και τη δράση του μυστηρίου της ανομίας. Αν δεν το προσέξει κάποιος, και δει τα γεγονότα με τον εξωτερικό μόνο τρόπο που προβάλλονται από τα μέσα ενημέρωσης, θα νομίζει ότι το κακό (με τους Ιλλουμινάτι κλπ) κυριαρχεί. Να πως το περιέγραφε **ο άγιος Παΐσιος (+1994):**

*«Η τηλεόραση δεν θα προλαβαίνει να ανακοινώνει στους ανθρώπους τα καινούργια γεγονότα. Κι όλο αυτό τότε θα θεωρείται σαν θρίαμβος του κακού και του Αντιχρίστου, ενώ στην πραγματικότητα ο Χριστός θα επιτρέψει αυτή την εξέλιξη προνοώντας για τα δικά του παιδιά και συντέμνοντας τον χρόνο ταλαιπωρίας τους».*<sup>115</sup>

Στις έσχατες μέρες το κακό φαίνεται μεγάλο, επειδή μεγάλο είναι το μέγεθος της αποστασίας. Αλλά δεν είναι ανεξέλεγκτο, προχωράει κατά το **«μυστήριο της ανομίας»** (2η Θεσ. 2:7), προς το συμφέρον των πιστών. Και επειδή επλεόνασε η αμαρτία, **στους πιστούς «υπερεπερίσσευσεν η χάρις»!** (Ρωμ. 5:20).

**ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...**

15/(28) Μαρτίου 2019+  
Μανουήλ του Νεομάρτυρος εκ Σφακίων  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

*www.imdleo.gr*

**Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:**

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf) (αυτό το τεύχος)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

**Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:**

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

<sup>115</sup> «Ο γέρων Παΐσιος και τα σημεία των καιρών», Ι. Μ. Κουτλουμουσίου, σελ. 60.

## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

### Ε ν ό τ η τ ε ς :

Σελίς

#### Οι άγγελοι με τις επτά έσχατες πληγές (15:1 - 15:9)

|       |   |    |
|-------|---|----|
| 1.01. | Σύνδεση με τα προηγούμενα.                            | 2  |
| 1.02. | «Σημείο» στον ουρανό                                  | 3  |
| 1.03. | «Θάλασσα γυάλινη ανακατεμένη με φωτιά»                | 5  |
| 1.04. | Η ωδή του Μωυσή και η ωδή του Αρνίου                  | 5  |
| 1.05. | Ο ναός στον Ουρανό                                    | 7  |
| 1.06. | Πως παρουσιάζονται οι επτά άγγελοι με τις επτά πληγές | 9  |
| 1.07. | Πως οι επτά άγγελοι έλαβαν τις επτά φιάλες            | 10 |
| 1.08. | Ο γεμάτος καπνό ναός                                  | 12 |

#### Η συνέχεια του κειμένου (16ο κεφάλαιο)

|       |   |    |
|-------|---|----|
| 2.01. | Η έκχυση (άδειασμα) των φιαλών στη γη και τη θάλασσα  | 15 |
| 2.02. | Η έκχυση της 3ης φιάλης στα πόσιμα ύδατα (γλυκά νερά) | 18 |
| 2.03. | Η έκχυση της 4ης φιάλης στον ήλιο                     | 20 |
| 2.04. | Η έκχυση της 5ης φιάλης στον θρόνο του Θηρίου         | 22 |
| 2.05. | Η έκχυση της 6ης φιάλης στον ποταμό Εφράτη            | 25 |
| 2.06. | Τι είναι πνευματικά ο ποταμός στο μέσο της πόλης      | 27 |
| 2.07. | Η ακάθαρτη τριάδα του κακού (αντι-Τριάδα)             | 30 |
| 2.10. | Η εβδομή (7η) φιάλη                                   | 33 |
| 2.11. | Νήσοι και όρη   | 34 |
| 2.12. | Η Ταλαντιαία χάλαζα                                   | 36 |

#### ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Υπενθυμίσεις σχετικά με την ψυχή

|       |  |    |
|-------|--|----|
| 3.01. | Από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή  | 38 |
| 3.02. | Από τους αγίους Ιωάννη τον Δαμασκηνό, Γρηγόριο τον Παλαμά, Κοσμά τον Αιτωλό. | 40 |





Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Η καταστροφή της Βαβυλώνας από φωτιά και η βύθισή της στη θάλασσα σαν μολόπετρα, όπως δείχνει ο άγγελος.

**«Εις Σιών (Εκκλησία) ανασώξεσθε οι κατοικούντες θυγατέρα Βαβυλώνας». (Ζαχ. 2:11)**

**ΙΑ. Η καταστροφή της Βαβυλώνας (17:1 - 19:4).**

Αύγουστος 2019+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

**Κ**αὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο δεῖξω σοὶ τὸ κρῖμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,

**17-2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

**17-3** καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ τὸ θηρίον τὸ κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα

**17-4** καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων, καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας τῆς γῆς,

**17-5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· μυστήριον, Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

**17-6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα.

**17-7** Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· διατί ἐθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοὶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

**17-8** Τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι καὶ παρέσται.

...ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17ο. Στη δημοτική:

(*Η μεγάλη πόρνη και το θηρίο*)

**Κ**αι ἦρθε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ποὺ εἶχαν τὶς ἑπτὰ φιάλες καὶ μίλησε μαζί μου λέγοντας. Ἐλα, να σου δείξω τὴν καταδίκη τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης ποὺ κάθεται πάνω σε νερά πολλά,

**17-2** με τὴν ὁποία πόρνευσαν οἱ βασιλιάδες τῆς γῆς καὶ μέθυσαν ὅσοι κατοικοῦν τὴ γῆ ἀπὸ τὸ κρασί τῆς πορνείας τῆς.

**17-3** Καὶ με μετέφερε με πνευματικὴ ἔκσταση σε μιὰ ἔρημο. Καὶ εἶδα γυναῖκα να κάθεται πάνω στο θηρίο τὸ κόκκινο, τὸ γεμάτο βλάσφημα ὀνόματα, ποὺ ἔχει ἑπτὰ κεφάλια καὶ δέκα κέρατα.

**17-4** Καὶ ἡ γυναῖκα ἦταν ντυμένη με πορφύρα καὶ κόκκινο, καὶ στολισμένη με χρυσάφι καὶ με πολυτίμους λίθους καὶ με μαργαριτάρια, ἔχοντας χρυσὸ ποτήρι στο χέρι τῆς γεμάτο με βδελύγματα καὶ με τὶς ἀκαθαρσίες τῆς πορνείας τῆς γῆς,

**17-5** Καὶ πάνω στο μέτωπό τῆς ἓνα ὄνομα γραμμένο. Μυστήριο, Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, ἡ μητέρα τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

**17-6** Καὶ εἶδα τὴ γυναῖκα να μεθάει ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ θαύμασα, ὅταν τὴν εἶδα, με θαυμασμὸ μεγάλο.

**17-7** Καὶ μοὶ εἶπε ὁ ἄγγελος. Γιατί θαύμασες; Εγὼ θα σου ἐξηγήσω τὸ μυστήριο τῆς γυναίκας καὶ τοῦ θηρίου ποὺ τὴ βαστάζει, τὸ ὁποῖο ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφάλια καὶ τὰ δέκα κέρατα.

**17-8** Τὸ θηρίο ποὺ εἶδες, ἦταν καὶ δὲν εἶναι καὶ πρόκειται να ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ἀβύσσο καὶ να πηγαίνει στὴν ἀπώλεια (ἐκπληρώνοντας τὸ μυστήριο τῆς ἀνομίας). Καὶ θα θαυμάσουν αὐτοὶ ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ, τῶν ὁποίων δὲν ἔχει γραφτεῖ τὸ ὄνομα στο βιβλίο τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, ποὺ βλέπουν τὸ θηρίο ὅτι ἦταν, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ θα παρουσιασθεῖ πάλι.

**17-9** Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ὄρη ἑπτὰ εἰσιν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν,

**17-10** καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἐστίν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι.

**17-11** καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστίν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

**17-12** καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

**17-13** οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδώσιν.

**17-14** οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

**17-15** Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθεται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

**17-16** καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

**17-17** ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.

**17-18** καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

**17-9** Εἰς τὴν ἑπτά κεφάλια εἶναι ἑπτὰ ὄρη, ὅπου ἡ γυναῖκα κάθεται πάνω τους.

**17-10** Καὶ ἐπίσης εἶναι ἑπτὰ βασιλιάδες· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ ἓνας ὑπάρχει, ὁ ἄλλος ἀκόμα δὲν ἦρθε καὶ, ὅταν ἔρθῃ, πρέπει αὐτὸς νὰ μείνῃ λίγο.

**17-11** Καὶ τὸ θηρίο ποὺ ἦταν καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος βασιλιάς καὶ προέρχεται ἀπὸ τους ἑπτὰ, καὶ πηγαίνει στὴν ἀπώλεια.

**17-12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ποὺ εἶδες εἶναι δέκα βασιλιάδες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβαν βασιλεία ἀκόμη, ἀλλὰ λαβαίνουν ἐξουσία σαν βασιλιάδες γιὰ μιὰ ὥρα μαζί με τὸ θηρίο.

**17-13** Αὐτοὶ ἔχουν μιὰ γνώμη, καὶ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐξουσία τους δίνουν στὸ θηρίο.

**17-14** Αὐτοὶ θὰ πολεμήσουν με τὸ Ἀρνίο, καὶ τὸ Ἀρνίο θὰ τους νικήσῃ, γιὰτὶ εἶναι Κύριος κυρίων καὶ Βασιλέας βασιλέων, καὶ ὅσοι εἶναι μαζί του εἶναι καλεσμένοι του, καὶ ἐκλεκτοί, καὶ πιστοί».

**17-15** Καὶ μοὺ λέει: «Τὰ νερά ποὺ εἶδες, ὅπου ἡ πόρνη κάθεται, εἶναι λαοὶ καὶ πλήθη καὶ ἔθνη καὶ γλώσσες.

**17-16** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ποὺ εἶδες καὶ τὸ θηρίο, αὐτοὶ θὰ μισήσουν τὴν πόρνην καὶ θὰ τὴν κάνουν ἔρημη καὶ γυμνή, καὶ τὶς σάρκες τῆς θὰ φάνῃ καὶ αὐτὴν θὰ τὴν κατακάψουν με φωτιά.

**17-17** Γιατὶ ὁ Θεὸς ἔδωσε στὶς καρδιές τους νὰ κάνουν τὴ γνώμη του, καὶ νὰ ἐνεργήσουν με μιὰ γνώμη καὶ νὰ δώσουν τὴ βασιλεία τους στὸ θηρίο μέχρι νὰ ἐκτελεστοῦν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.

**17-18** Καὶ ἡ γυναῖκα ποὺ εἶδες εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ποὺ ἔχει βασιλεία πάνω στους βασιλιάδες τῆς γῆς.

### **1.01. Σύνδεση με τα προηγούμενα.**

Στο 14ο κεφάλαιο εἶδαμε τρεῖς ἀγγέλους. Ὁ πρῶτος, κατὰ τὴν ἀναλαμπὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἦταν ἐπιφορτισμένος με τὸν ἐπανευαγγελισμό σ' ὅλη τὴ γῆ, **«ἔχοντας εὐαγγέλιο αἰώνιο... γιατί ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Κρίσης τοῦ Θεοῦ»**. (14:6-7). Ὁ δεῦτερος ἀναγγέλλει τὴν πτώση τῆς (παγκόσμιας) **«Βαβυλώνας τῆς μεγάλης»**, καθὼς ἡ ἐπικρατοῦσα σ' αὐτὴν πνευματικὴ σύγχυση συνεργεῖ στὴν ἀνοδο ἀντιχριστῶν ἐξουσιῶν καὶ στὸ **σφράγισμα**, γιὰ τὸ ὁποῖο προειδοποιεῖ ὁ τρίτος ἀγγελοὺς ὅτι ὁδηγεῖ κατ' εὐθείαν στα αἰώνια δεινά (Κόλαση) καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ λάβουν οἱ πιστοί. (14:10).



Η πολυθρησκευτική σύγχυση, κοντά στη συντέλεια του κόσμου περιορίζεται απότομα, γιατί κάθε ονομαζόμενη "θρησκεία" ή "εκκλησία" και κάθε άνθρωπος, **υποχρεωτικά επιλέγει** είτε να προσκολληθεί στο αντίχριστο σύστημα που μάχεται τις εντολές του Θεού ή να εναντιωθεί σ' αυτό. Και είδαμε στο 16ο κεφάλαιο ότι μόνο τρεις κατηγορίες ανθρώπων υπάρχουν στην **«Πόλη τη μεγάλη»** τον καιρό του Αντιχρίστου: Ορθόδοξοι Χριστιανοί που δεν σφραγίσθηκαν, σφραγισμένοι (ασεβείς και αποστάτες Χριστιανοί) και μη σφραγισμένοι Εβραίοι και άλλοι που δεν πρόλαβαν να βαπτισθούν αλλά δεν δέχθηκαν και τον Αντίχριστο. Όλες οι άλλες θρησκείες και τα σεβάσματα των εθνών έπεσαν και προσκύνησαν τον Αντίχριστο: **«Και η πόλη η μεγάλη έγινε τρία κομμάτια, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν»**. (16:19). «Πόλη μεγάλη» είναι η Ιερουσαλήμ,<sup>1</sup> είπαν οι Πατέρες, επειδή περπάτησε και έπαθε σ' αυτήν ο Μεσσίας, αλλά **είναι και η Εκκλησία** που Αυτός ίδρυσε σαν μεγάλη πνευματική πόλη. Από την επίγεια (στρατευομένη) Εκκλησία κάποιοι αποστατούν, με πρώτο τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, ενώ στα χρόνια του Αντιχρίστου η αποστασία θα είναι σημαντική, όπως περιγράφηκε στο 16ο κεφάλαιο από τον Ιωάννη τον Θεολόγο, με την παρομοίωση των κατά τόπους Εκκλησιών με **νήσους, οι οποίες «έφυγαν»!**...

Η Βαβυλώνα η μεγάλη, η οποία κατά τον πατριάρχη Άνθιμο είναι **τα πολλά και διάφορα συστήματα των αμαρτωλών**, όταν φθάσει να αναδείξει τον Αντίχριστο σαν παγκόσμιο πολιτικό και θρησκευτικό ηγέτη και ψευτοθεό, παύει να υπάρχει με την προηγούμενη ποικιλομορφία της. Τότε όχι μόνο **«ήρθε στη θύμιση του Θεού, για να της δώσει το ποτήρι με το κρασί του θυμού της οργής Του»**, (16:19), αλλά διώκεται και από τον Αντίχριστο. Γιατί κάθε είδος πολιτικής και ιδεολογίας μη υποταγμένης και ενσωματωμένης στο σύστημά του, θεωρείται άχρηστο και επιβλαβές. Στη συνέχεια της ερμηνείας της Αποκάλυψης εξετάζουμε την πόρνη «Βαβυλώνα τη μεγάλη», τη σχέση της με το «Θηρίο» και την καταστροφή της.

### **1.02. Το Θηρίο πάνω στο οποίο, κατά το όραμα, κάθεται η πόρνη.**

Εξετάζουμε πρώτα το «Θηρίο» πάνω στο οποίο κάθεται η «πόρνη». Είπαμε ήδη, από την ερμηνεία στο 13ο κεφάλαιο, ότι την άνοδο του τελικού Αντιχρίστου μπορούμε να τη δούμε κατά δύο τρόπους: **1. στην εποχή του**, μέσα από τις τότε υπάρχουσες (αντιχρίστου πνεύματος) εξουσίες και **2. μέσα στο χρόνο**, σαν σταδιακή εκπλήρωση του **«μυστηρίου της ανομίας»**<sup>2</sup> με την προώθηση των διαφόρων μορφών της κακίας μέσα από αυτοκρατορίες που αντιτίθενται στο θέλημα και τον νόμο του Θεού. Για ευκολία στην κατανόηση, επειδή οι δύο αυτοί τρόποι αναφέρονται σε ξεχωριστά κεφάλαια από την Αποκάλυψη, εξετάσαμε ήδη τα βασικά σημεία του 2ου τρόπου, στο 13ο κεφάλαιο.<sup>3</sup>

Είδαμε τον Αντίχριστο, κατά τον 1ο τρόπο, να ανεβαίνει στην εξουσία από την ασεβή (λαο)θάλασσα σαν «Θηρίο»: **«Και είδα από τη θάλασσα θηρίο να ανεβαίνει, έχοντας δέκα κέρατα και επτά κεφάλια, και πάνω στα κέρατά του δέκα διαδήματα και πάνω στα κεφάλια του βλάσφημα ονόματα»**. (13:1). Ανεβαίνει έτσι ο Αντίχριστος, όταν έρθει ο καιρός του, σαν «Θηρίο», από το ασεβές σύστημα εξουσιών της γης. Αυτές είναι θηριώδεις γιατί δεν στηρίζονται στη δικαιοσύνη, όπως θα έπρεπε σε ανθρώπινες κοινωνίες, αλλά στην ισχύ, η οποία περιφρονώντας τον νόμο του Θεού, εξυπηρετεί την **«ιδία δικαιοσύνη»** (Ρωμ. 10:3), των αντιθέτων εξουσιών και των ηγετών τους. Οι ασεβείς εξουσίες, όταν έρχεται ο Αντίχριστος, έχουν ήδη κληρονομήσει κάθε είδος κακίας του παρελθόντος, με τη μορφή των πολλών κεφαλών και κεράτων που λέει η Αποκάλυψη στο εδάφιο αυτό. Το διευκρινίζει ο άγιος άγγελος στον Ιωάννη τώρα, στο 17ο κεφάλαιο.

<sup>1</sup> Δείτε προηγούμενο (10ο) τεύχος, σ.33 και για νήσους σ.34: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)

<sup>2</sup> Διότι όπως βεβαιώνει ο απ. Παύλος **«ήδη ενεργείται το μυστήριο της ανομίας»**... (2η Θεσ. 2:7).

<sup>3</sup> Διαβάστε το **Η τεύχος**: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

Ο Αντίχριστος των εσχάτων ημερών και το επιτελείο του, από ασεβείς και κακοποιούς ηγεμόνες είναι επομένως, κατά τον άγγελο, η κορύφωση της ανομίας που προσέθεσαν μέσα στον χρόνο οι αντιπασσόμενες στο θέλημα του Θεού αυτοκρατορίες: **«Τα επτά κεφάλια είναι επτά όρη (βασιλείες)... και επίσης είναι επτά βασιλείς· οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος ακόμα δεν ήρθε και, όταν έρθει, πρέπει αυτός να μείνει λίγο. Και το θηρίο που ήταν και δεν είναι, και αυτός είναι όγδοος βασιλιάς και προέρχεται από τους επτά, και πηγαίνει στην απώλεια».** (Αποκ. 17:9-11). Έτσι έχουμε:

**1. Τον Αντίχριστο εξεταζόμενο στην εποχή του,** (κατά το 13ο κεφ.) να είναι όγδοος πάνω από επτά συγχρόνους με αυτόν αντίχριστους κυβερνήτες, και να «είναι εκ των επτά» γιατί η βασιλεία του είναι αυτή των επτά (δηλ. των δέκα μείον των τριών που υπέταξε με πόλεμο).<sup>4</sup> Και:

**2. Τον Αντίχριστο εξεταζόμενο διαχρονικά,** (κατά το 17ο κεφ.) να είναι όγδοος μετά από επτά ασεβέστατους ηγεμόνες που κυβέρνησαν κατά καιρούς επτά αυτοκρατορίες (του κακού) πριν απ' αυτόν, και ο ίδιος να προέρχεται από αυτούς, δηλ. να έχει τα χαρακτηριστικά τους, επομένως να **«είναι εκ των επτά»!**<sup>5</sup>

Γράψαμε (στο Η τεύχος) ότι: **Το σταδιακό προχώρημα του κακού, σε όλη την ιστορία της γης, μέχρι το τέλος του κόσμου, προωθείται κυρίως από την θηριώδη ισχύ επτά (7) ασεβών αυτοκρατοριών, και επτά αντίστοιχων ασεβών βασιλέων.** Σε σχέση με την εποχή του, ο Ιωάννης γράφει: «οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος ακόμα δεν ήρθε και, όταν έρθει, πρέπει αυτός να μείνει λίγο». (17:10). Εξηγεί ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, ακολουθώντας τον άγιο Ειρηναίο: **«...Έτσι σε όσους ακούνε αυτά, φαίνεται εύκολα παραδεκτό, ότι (μετρούμενες) απ' αρχής υπάρχουν επτά φημισμένες βασιλείες. Από αυτές οι μιν πέντε ήδη έχουν πέσει. Η έκτη επί της οποίας ωράθη η Αποκάλυψις υπάρχει στην παλιά (ειδωλολατρική) Ρώμη. Η έβδομη, που ακόμη δεν ήλθε, είναι μιας νέας (ασεβούς) Ρώμης. Μετά από την έβδομη είναι η βασιλεία της παγκόσμιας Βαβυλώνας, δηλ. του Αντιχρίστου, που θα κρατήσει (επίσης) λίγο».** (Μαυρ. σελ. 250).

Ο Ιωάννης, σε συμφωνία με τον προφήτη Δανιήλ, αριθμεί **πέντε από τις αρχαίες αυτοκρατορίες, αυτές που περισσότερο εναντιώθηκαν στην έλευση του Σωτήρος Χριστού,** επομένως όσες αιχμαλώτισαν ή εδίωξαν τους παλιούς Ισραηλίτες, εκ των οποίων είναι οι δίκαιοι που υπηρέτησαν στο μυστήριο της Θείας Οικονομίας, για να γεννηθεί ο Χριστός. Προφανώς δεν ενδιαφέρει κάποια θηριώδης αλλά μακρινή αυτοκρατορία πχ της Άπω Ανατολής, που δεν έχει άμεση σχέση με το μυστήριο αυτό της ενανθρώπισης του Σωτήρος. Και επίσης σαν αντίστοιχοι κακοί αυτοκράτορες δεν μπορούν να λογισθούν οι πιο διάσημοι, αλλά οι πιο εχθρικοί στο ως άνω μυστήριο.

Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία να γνωρίζουμε ποιες ακριβώς θεωρούνται οι πιο κακοποιές αυτοκρατορίες της προχριστιανικής εποχής, ούτε το να εξακριβώσουμε μετά από ιστορική μελέτη ποιος ακριβώς είναι ο πονηρότερος από τους βασιλείς της κάθε μιας απ' αυτές. Οι άγιοι πατέρες έχουν αναφερθεί με ένα συνοπτικό τρόπο στο θέμα αυτό. Με βάση όσα είπαν, αναφέρουμε σαν **πέντε αυτοκρατορίες που έπεσαν την Ασσυριακή, Αιγυπτιακή, Βαβυλωνιακή, Μήδο-Περσική, και Ελληνική.** Στην 6η αυτοκρατορία, τη Ρωμαϊκή, που είναι η 4η του οράματος του εξηγηθέντος από τον Δανιήλ, γεννιέται επί Καίσαρος Αυγούστου ο Ιησούς Χριστός, και σταυρώνεται επί Τιβερίου Καίσαρος. **Η έβδομη, είπε ο άγιος Ανδρέας, που ακόμη δεν ήλθε (ως την εποχή του), είναι μιας νέας (ασεβούς) Ρώμης.**

Και είπαμε (Η-21), ότι για να αναγνωρίσουμε την **7η κεφαλή** και τον αντίστοιχο βασιλιά, πρέπει να διευκρινίσουμε, λόγω του διαχωρισμού που κάνει ο ευαγγελιστής Ιωάννης, ότι **στο**

<sup>4</sup> Διαβάστε περισσότερα στο **Η τεύχος:** [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

<sup>5</sup> Από τη σελ. 13, του ως άνω, Η τεύχους της ερμηνείας της Αποκαλύψεως.

**σώμα του «θηρίου» που ανεβαίνει από την άβυσσο της θάλασσας, το οποίο εξετάζομε, ανήκουν οι πιο αφώτιστοι ασεβείς άρχοντες, ενώ οι κακόδοξοι (ψευδόθρησκοι) ηγέτες μαζί με τους ανθρώπους που παραπλανούν ανήκουν στο συνεργαζόμενο «θηρίο» της γης.** Τονίζομε ότι μας ενδιαφέρουν **τα όρη του κακού**, δηλ. οι αντίθετες αυτοκρατορίες που δέσποσαν στην ιστορία, και όχι μικρότερα κράτη, και πάντως όσα, κατά τον προφήτη Δανιήλ, έχουν σχέση με τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, σαν διάδοχά της σχήματα.

Τα Χριστιανικά βασίλεια, που έχουν σαν βάση τον νόμο του Θεού (των δέκα εντολών) και των οποίων οι ανώτατοι άρχοντες ευλογούνται υπό της Εκκλησίας, αντιμάχονται τόσο το «θηρίο» της θάλασσας (των ασεβών) όσο και αυτό της γης (των κακοδόξων). Το Χριστιανικό Ρωμαϊκό βασίλειο που διαδέχθηκε το ειδωλολατρικό, ανέκοψε την πρόοδο του κακού σε Δύση και Ανατολή για πολλούς αιώνες. Η (παλιά) Ρώμη κράτησε την Ορθόδοξη πίστη μέχρι να αποστατήσει οριστικά το 1054 και έκτοτε να ανήκει στο άρμα των κακοδόξων. Στην Ανατολή, η Ορθόδοξη αυτοκρατορία με κέντρο την (νέα Ρώμη) Κωνσταντινούπολη κράτησε περισσότερο, ως το 1453. Τότε κατελήφθη από το κακόδοξο Ισλάμ, χωρίς όμως ο υπόδουλος λαός να χάσει την πίστη του.

Ένα διάδοχο σχήμα της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας υπήρξε το **Χριστιανικό βασίλειο των Ρώσων**, που η πρωτεύουσά του ονομάστηκε τιμητικά **«Τρίτη Ρώμη»**.<sup>6</sup> Και το βασίλειο αυτό παρήκμασε και καταλύθηκε το 1917 από την **κομμουνιστική επανάσταση, η οποία σαν δογματικά αθεϊστική και αντίχριστη είναι γνήσια κεφαλή του «κόκκινου θηρίου» της Αποκάλυψης**, δεν είναι απλό σύμβολό της. Έτσι η κομμουνιστική εξουσία είναι η 7η αυτοκρατορία του κακού και η 7η κεφαλή του «Θηρίου», η οποία θα δώσει πολλά χαρακτηριστικά της στον τελικό Αντίχριστο, σαν εγγύτερη χρονικά προς αυτόν. **Γι' αυτό αν και αυτός θα εμφανισθεί σαν όγδοος (8ος), μετά από αυτήν, θα «είναι εκ των επτά»!...** (17:11). Ο κομμουνισμός επεκτάθηκε στην Κίνα όπου, στα χρόνια της παγκοσμιοποίησης που διανύομε (μετά το 1990), συμβιβάσθηκε με τις επιταγές της «Νέας Τάξης». Και **ο Αντίχριστος θα προτιμήσει το Κινεζικό πρότυπο αθεϊσμού, για να τιμάται σαν «θεός Μαιοζέιμ»**, δηλ. "θεός δυνατός", των θεοποιημένων **κατά το πρότυπο του Μάο**, ηγετών της Κίνας. (H-27).

Είδαμε, έτσι, ποιες είναι οι **«επτά φημισμένες (ασεβείς) βασιλείες»**. Και ότι η εβδόμη (7η), που δεν υπήρξε ως τον καιρό του αγίου Ανδρέα Καισαρείας (7ος αιώνας),<sup>7</sup> και προβλεπόταν να είναι μιας νέας (ασεβούς) Ρώμης, ήρθε πλέον με την επικράτηση του ασεβούς κομμουνισμού στη Ρωσία, την ως τότε θεωρούμενη 3η (Χριστιανική) Ρώμη. Ήρθαν και οι κακοποιοί ηγέτες των επτά αυτοκρατοριών που είναι τύποι του Αντιχρίστου, τους οποίους θα ξεπερνά στην κακία. Οι βασιλείς λαμβάνονται και ως εκπρόσωποι των βασιλείων τους: **«είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε (των προΧριστιανικών αυτοκρατοριών) έπεσαν, ο ένας (της ειδωλολατρικής Ρώμης) υπάρχει, ο άλλος (της 7ης ασεβούς Ρώμης) ακόμα δεν ήρθε (τότε που γραφόταν η Αποκάλυψη) και, όταν έρθει (που ήδη ήρθε), πρέπει αυτός να μείνει λίγο»**. Και πράγματι ο κομμουνισμός στη Ρωσία κράτησε λίγο, περίπου 70 χρόνια.<sup>8</sup> Μετά την πτώση του κομμουνισμού στη Ρωσία (σαν ασεβούς Ρώμης), ξεκινάει η «Νέα Τάξη», δηλ. η προσπάθεια της "παγκοσμιοποίησης" ή αλλιώς η **«παγκόσμια Βαβυλώνα»**. Όταν αυτή αποκτήσει **ενιαία εξουσία**, τότε σαν **βασιλεία της «παγκόσμιας Βαβυλώνας»**, κατά τον άγιο Ανδρέα, θα αναδείξει τον Αντίχριστο: **Μετά από την έβδομη (κομμουνιστική εξουσία) είναι η βασιλεία της παγκόσμιας Βαβυλώνας, δηλ. του Αντιχρίστου, που θα κρατήσει (επίσης) λίγο»**.

<sup>6</sup> Μόνο πολιτικά. Δείτε **«3η Ρώμη και τέλος»**: [https://www.imdle0.gr/diaf/2010/01/3rd\\_Rome.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2010/01/3rd_Rome.pdf)

<sup>7</sup> Πιθανόν 563 - 637. [https://en.wikipedia.org/wiki/Andreas\\_of\\_Caesarea](https://en.wikipedia.org/wiki/Andreas_of_Caesarea) Θεωρείται άγιος της Εκκλησίας ο Ανδρέας.

<sup>8</sup> Το 1991 θεωρείται γενικά σαν χρονιά νέας πορείας για τη Ρωσία. Αλλά ο άγιος Αριστοκλής από τη Μόσχα, πρώην Αθωνίτης μοναχός (+1918), προφητικά συνέδεσε την μετά τον κομμουνισμό αναγέννηση της Ρωσίας με την έκρηξη που έγινε στο Τσερνομπίλ το 1986: **«Η αναγέννηση στη Ρωσία θα αρχίσει μετά μια πολύ ισχυρή έκρηξη στην όχθη ενός μεγάλου ποταμού»**. [https://www.imdle0.gr/diaf/2011/05/chernobyl-prophecy\\_elder\\_aristocleus.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2011/05/chernobyl-prophecy_elder_aristocleus.pdf)



Η «παγκόσμια Βαβυλώνα» θα χρειασθεί κάποιο καιρό για να φέρει διά της αποστασίας τον Αντίχριστο, αλλά η **βασιλεία της (δηλ. η ενιαία εξουσία) θα είναι σύντομη.**

Μάθαμε ήδη ότι θα γίνει πρώτα ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος, θα έρθει η «αναλαμπή» της Ορθοδοξίας και στη συνέχεια νέα δεινά και πόλεμοι (όπως είδαμε στις «πληγές» του 16ου κεφαλαίου). Μετά το πέρασμα του Ευφράτη από τους **«από ανατολής ηλίου» βασιλείς**, θα έρθει η ώρα για ενοποιημένη διοίκηση του πλανήτη, όχι όμως με βάση τον νόμο του Θεού, αλλά τις πονηρίες των **δέκα (10) βασιλέων** από τους οποίους θα ξεπεταχτεί (με επανάσταση) σαν ενδέκατος ο Αντίχριστος, κατά την Αποκάλυψη (17:12) και κατά τον προφήτη Δανιήλ (Δαν. 7:8). **Από το 2009 μπήκαμε σε μια μορφή παγκόσμιας διακυβέρνησης της Γης από τους G20**, όπως είπε ο πρώτος "μόνιμος" πρόεδρος της Ε.Ε. Herman Van Rompuy.<sup>9</sup> Τα πάθη, και οι αδικίες από την καταφρόνηση του νόμου του Θεού θα φέρουν πολέμους που εκτός από την Αποκάλυψη προβλέπονται από τους προφήτες, όπως τον **Ιεζεκιήλ**.<sup>10</sup>

Είδαμε ποιο είναι το **«Θηρίο» - Αντίχριστος**: α. Ο Αντίχριστος σαν **άνθρωπος** στον οποίο, πνευματικά, θα κατοικήσει Σατανάς (ή Διάβολος), και β. Η **θηριώδης οργάνωση** ή, όπως λέγεται συνήθως, το **«σύστημα» της εξουσίας των ασεβών**, σαν επτακέφαλο και δεκακέρατο τέρας, με ηγέτη τον Αντίχριστο. Και είδαμε ότι το «Θηρίο» αυτό, στο τέλος του κόσμου, θα βγει ολόκληρο από την άβυσσο, ενώ προηγουμένως μέσα στο διάβα του χρόνου εμφανιζόταν μόνο ένα μέρος του κάθε φορά, με τη μορφή ασεβών αυτοκρατοριών (ειδωλολατρικών και καισαρολατρικών). Η εβδόμη ασεβής εξουσία του αιμοσταγούς και δογματικά αθεϊστικού κομμουνισμού εμφανίστηκε ήδη, οπότε **το επτακέφαλο «Θηρίο» έχει συγκροτηθεί**. Βρίσκεται όμως ακόμη στην Άβυσσο και στις κατασκότεινες, σαν άβυσσο, καρδιές των εχθρών του Θεού, αναμένοντας να τον ωθήσει στην επιφάνεια η περιφρόνηση του Χριστού και των εντολών Του, που νομοθετείται πλέον, και επιβάλλεται συνεργούσης της πνευματικής σύγχυσης της «παγκόσμιας Βαβυλώνας». **Διότι το Θηρίο «δεν έχει ιδίαν δύναμη, αλλά είναι οι αμαρτίες μας που του δίνουν ζωή και το ενδυναμώνουν»**, τονίζει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων. (σ. 164).

**«Και το να ειπεί ο άγγελος προς τον Ευαγγελιστή ότι το θηρίο που είδες ήταν, και δεν είναι, σημαίνει ότι το οραθέν στην Αποκάλυψη θηρίον είναι ο αρχέκακος διάβολος»**, προσθέτει επίσης ο Άνθιμος. **«Αυτός πριν μεν την παρουσία του Χριστού ήταν, δηλ. υπήρχε με δύναμη και με εξουσία τέτοια κατά των ανθρώπων, ώστε και να τους υποχρεώνει να θυσιάζουν σ' αυτόν τους υιούς και τις θυγατέρες τους, και να τολμήσει να πει στον Δεσπότη (Χριστό): Σε εμένα παραδόθηκε η εξουσία και η δόξα των βασιλείων της Οικουμένης και σε όποιον θέλω την δίνω. Και εάν πέσεις να με προσκυνήσεις θα στα δώσω όλα αυτά! Μετά δε την Σταύρωση και Ανάσταση του Χριστού καταργήθηκε το κράτος και συνετρίβη το κέντρο του, και έγινε ως μη ον. Αυτού η κατοίκηση είναι στην άβυσσο και στα κατώτατα (μέρη) του Αδη. Από εκεί ανεβαίνει για να ενεργήσει τις κακίες του στον κόσμο διά των υπηρετών του. Ωστε και στις ημέρες του Αντιχρίστου από εκεί θα αναβεί για να δείξει την πονηρία του. Κατόπιν θα πάει στην απώλεια (Κόλαση)... Οι χαμαίζηλοι λοιπόν και χαμερπείς κατά τα φρονήματα, τους οποίους και ο Θεός προγνώρισε από καταβολής κόσμου ότι είναι ανάξιοι να γραφούν τα ονόματά τους στο βιβλίο της ζωής, αυτοί θα θαυμάσουν βλέποντες το θηρίο, το πριν μεν υπάρχον (με δυνάμεις), ύστερα δε ως μη υπάρχον, αν και δεν πήγε σε τελεία ανυπαρξία»**. (σ. 164).

Το ότι το «Θηρίο» έχει **δέκα κέρατα** σημαίνει ότι πνευματικά η δύναμή του προέρχεται από την καταπάτηση υπό των ανθρώπων και **των 10 εντολών του Χριστού**. Έτσι, σαν εικόνα αυτού του πνευματικού γεγονότος, λαμβάνουν στη γη εξουσία **10 ασεβείς βασιλείς**, κατά παραχώρηση Θεού, για ένα σύντομο διάστημα, δηλ. **«μία ώρα»**. (17:12).

<sup>9</sup> Βίντεο: <https://www.imdleo.gr/diaf/files/poly09/11/EUpresident.htm>

<sup>10</sup> Στο 38ο και 39ο κεφάλαιο, που συνιστούσε να μελετούμε ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης (+1994).

### 1.03. Η πόρνη που κάθεται πάνω στο Θηρίο είναι το αντίθετο της Εκκλησίας.

Πάνω στο θηρίο κάθεται η «πόρνη». Αυτή ονομάζεται και **«Βαβυλώνα η μεγάλη», η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων της γης.** (17:5).

Η Βαβυλώνα δηλώνει γενικά την πνευματική σύγχυση, που έχει κύριο αποτέλεσμα την παραπλάνηση των ανθρώπων υπό των πονηρών πνευμάτων, το οποίο (τουλάχιστον) αποτελεί **πορνεία πνευματική**. Είπαμε ήδη<sup>11</sup> ότι από την ψευδοπνευματική της κατάσταση, η παγκόσμια Βαβυλώνα, με μέγα πλήθος ψευδών Εκκλησιών, θρησκειών και σεκτών, ονομάζεται από την Αποκάλυψη **«πόρνη η μεγάλη»** (17:1). Όπως το Θηρίο μπορεί να ιδωθεί α. στην πορεία του μέσα στον χρόνο και β. σαν τελική συγκρότηση στην εποχή του Αντιχρίστου, έτσι και ως πόρνη - Βαβυλώνα μπορεί να θεωρηθεί α. η κατά εποχές παραπλάνηση των ανθρώπων υπό των πονηρών πνευμάτων με τη λατρεία των ειδώλων, των ηγεμόνων και άλλων ψευτοθεών και β. η κατάσταση της αποστασίας την εποχή του Αντιχρίστου, όταν το «Θηρίο» θα είναι και εξωτερικά, σαν γήινη εξουσία, πλήρως συγκροτημένο με «επτά κεφάλια και δέκα κέρατα».

Ο Ιωάννης μεταφέρεται πνευματικά σε **τόπο έρημο** (της χάρης του Θεού), για να δει ότι **η πόρνη γυναίκα «κάθεται πάνω στο θηρίο το κόκκινο, το γεμάτο βλάσφημα ονόματα, που έχει επτά κεφάλια και δέκα κέρατα», που σημαίνει τον διάβολο**, ο οποίος θα προσκολληθεί και στην ψυχή του Αντιχρίστου. **«Η γυναίκα κάθεται πάνω στο κόκκινο θηρίο. Αυτό είναι ο διάβολος, ο φονιάς και αιμοχαρής»**, λένε και οι Ανδρέας και Αρέθας. Λένε επίσης: **«Το θηρίο είναι γεμάτο με ονόματα βλασφημίας, γι' αυτό και η γυναίκα γίνεται συνεργός του αποστάτη διαβόλου στις εναντίον του Θεού βλασφημίες. Και μεταξύ αυτών των βλασφημιών είναι το να δείχνει στον διάβολο τον σεβασμό που ανήκει στον Θεό»**. (Μαυρ. 246-247).

Ένας από τους επτά αγγέλους που έχουν τις φιάλες με τις πληγές, δείχνει στον Ιωάννη **«την καταδίκη της πόρνης της μεγάλης που κάθεται πάνω σε νερά πολλά, με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες της γης και μέθυσαν όσοι κατοικούν τη γη από το κρασί της πορνείας της»**. (17:1-2). Δεν αναφέρεται ποιος από τους επτά είναι ο άγγελος που μιλάει τώρα, ίσως για να μην νομισθεί ότι μόνο από ένα συγκεκριμένο άγγελο είναι οι τιμωρίες της «πόρνης της μεγάλης». Επειδή όμως αυτή ονομάζεται **«Βαβυλώνα η μεγάλη»** (17:5), όπως και στην εξαγγελία της καταστροφής της (16:19) από τον έβδομο άγγελο, πρέπει ο ίδιος να δίνει τις εξηγήσεις στον Ιωάννη.

Η πόρνη κάθεται πάνω στο αιμοχαρές κόκκινο «θηρίο». Αυτό σημαίνει ότι εκπροσωπεί ένα **ψευδο-ιερατείο**. Η ιερατική εξουσία θεωρείται ανώτερη της κοσμικής μόνο όταν λαμβάνεται άνωθεν, εκ του αληθινού Θεού, όπως λέγει ο ιερός Χρυσόστομος: **«Αλλά τα όρια δηλ. η δικαιοδοσία της βασιλείας και άλλη η δικαιοδοσία της ιερωσύνης· αλλά αυτή (η ιερωσύνη) είναι μεγαλύτερη (κατά την αξία) εκείνης... Διότι αυτός μεν (ο βασιλεύς) συμβαίνει να οικονομεί τα επί της γης· ο δε θεσμός της ιερωσύνης άνω (της βασιλικής εξουσίας) κάθεται: όσα θα δέσετε πάνω στη γη θα είναι δεμένα στον Ουρανό. Τα εδώ στον βασιλέα**



**έχουν εμπιστευθεί, σε εμένα τα Ουράνια· σ' εμένα, όταν λέγω, τον ιερέα λέγω. Μη λοιπόν διαβάλλεις την ιερωσύνη όταν δεις ιερέα ανάξιο»...** και προσθέτει: **«Ο βασιλεύς σώματα εμπιστεύεται, ο δε ιερέας ψυχάς**. Εκείνος πολεμεί κατά των βαρβάρων, ο δικός μου πόλεμος είναι κατά των δαιμόνων. Μεγαλύτερη είναι αυτή η αρχή. Δια τούτο ο βασιλεύς την κεφαλήν υπό τας χείρας του ιερέως φέρει και παντού στην Παλαιά (Διαθήκη) οι ιερείς έχριαν τους βασιλείς».<sup>12</sup>

<sup>11</sup> Στο Θ-13: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)

<sup>12</sup> Στο είδον τον Κύριον... ομιλία 4η, &4η: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/08/Vidi\\_dominum.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/08/Vidi_dominum.pdf) σελ. 23. Αυτά λέγει ο Χρυσόστομος αναφερόμενος στον βασιλιά Οζία που εισήλθε στα άγια των αγίων και ήθελε να θυμιάσει.

Είναι προφανές ότι μόνο το ψευδο-ιερατείο καταδέχεται να αναπαύεται στις ασεβείς εξουσίες που υπηρετούν τον διάβολο. **Η αληθινή (Ορθόδοξη) του Χριστού Εκκλησία ελέγχει τον διάβολο και τους ασεβείς άρχοντες γι' αυτό και διώκεται**, όπως είδαμε στο κεφ. 12. «Και ο δράκος (διάβολος) στάθηκε μπροστά στη γυναίκα, που μέλλει να γεννήσει, για να καταφάει το τέκνο της όταν το γεννήσει (12:4)... Και έβγαλε ο όφις από το στόμα του, πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να την κάνει να παρασυρθεί από τον ποταμό. Αλλά βοήθησε η γη τη γυναίκα, και άνοιξε η γη το στόμα της και κατάπιε τον ποταμό που έβγαλε ο δράκος από το στόμα του. Και τότε οργίστηκε ο δράκος κατά της γυναίκας και έφυγε, για να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους απογόνους της, που τηρούν τις εντολές του Θεού και που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού». (12:15-17). **Η γυναίκα που εκπροσωπεί την Εκκλησία, βλέπουμε ότι πάντα διώκεται από τον διάβολο.** Η δίωξη συνεχίζεται και στους πνευματικούς απογόνους της, μετά την εποχή των Αποστόλων κατά την οποία εδιώχθη και ο ίδιος ο Ιωάννης ο Θεολόγος, **εναντίον όσων τηρούν τις εντολές του Θεού και έχουν τη μαρτυρία του Ιησού**, δηλ. εναντίον όσων με την τήρηση των εντολών εμποδίζουν το θηρίο να λάβει δύναμη (κι αυτό όταν παραχωρήσει ο Θεός), και όσων μαρτυρούν, ακόμα και με τη ζωή τους, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος και Σωτήρας του κόσμου.

**Η Εκκλησία παρίσταται με γυναίκα, γιατί πνευματικά είναι ως θήλυ που δεν έχει η ίδια, αλλά λαμβάνει εκ Θεού, ως υπό άρρενος, τη χάρη να γεννήσει πνευματικά τέκνα.** Και γι' αυτό η δόξα της είναι Ουράνια, έχοντας «περίβλημα τον ήλιο» της δικαιοσύνης και «στεφάνι από δώδεκα αστέρες» του νοητού στερεώματος, τους δώδεκα αποστόλους, ενώ η ετερόφωτη σελήνη, όλη η φυσική τάξη, είναι κάτω από τα πόδια της.

**Η γυναίκα που κάθεται στο κόκκινο θηρίο, λαμβάνει από αυτό την ψευδο-πνευματική της ιδιότητα, πορνεύουσα μαζί του,** ώστε να αποτελέσει ιερατείο αρεστό τόσο στον διάβολο, όσο και στους ασεβείς άρχοντες που τη στηρίζουν. **Ένα σήμα του W.C.C. (Παγκ. Συμβουλίου Εκκλησιών), δεξιά, (άθελά του;) δείχνει στη συμβολική γλώσσα ότι στηρίζεται από το κόκκινο «χέρι του "Θεού"».**<sup>13</sup> Αυτοί όλοι, ως εκκοσμικευμένοι, αντιτάσσονται «σε όσους τηρούν τις εντολές του Θεού», όπως είδαμε. Και οι Ανδρέας και Αρέθας λένε: «τους αποστάτες από τον Θεό τους βλέπει (ο Ιωάννης) ως γυναίκα, για την θηλυπρεπή αποδοχή της αμαρτίας και την άνανδρη αντιμετώπιση του διαβόλου». (βλ. Μαυρ. σ. 246).



Στο τέλος του κόσμου ο Διάβολος θα κατοικήσει μέσα στον Αντίχριστο, οπότε θα λάβει εξουσία προσκαλεσμένος από τους ασεβείς, **αποτελώντας μ' αυτούς ένα σώμα** εμποτισμένο με την κακία όλων των αιώνων, **που θα έχει αυτόν σαν κεφαλή.** Η ψευδοπνευματική εξουσία που θα αναπαύεται πάνω του, θα είναι τότε το μίγμα όλων των ψευδών θρησκειών και εκκλησιών και ιδεολογιών, που με αρχηγό τον **Ψευδοπροφήτη** θα προσκυνούν τον Αντίχριστο.

«**Νερά πολλά**, πάνω στα οποία κάθεται (η πόρνη), είναι τα πολλά έθνη και φύλα των ανθρώπων, στα οποία (η πόρνη) εξουσιάζει μέχρι τη (2α) παρουσία του δικαίου Κριτού», προσθέτει ο πατρ. Άνθιμος.<sup>14</sup>



<sup>13</sup> Για την 9η Συνέλευση αρχείο ppt ([σύνολο](https://www.imdleio.gr/diaf/2019/9th_assembly_english.ppt)), ή αποθηκευμένο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2019/9th\\_assembly\\_english.ppt](https://www.imdleio.gr/diaf/2019/9th_assembly_english.ppt) Δείτε περισσότερα: <https://www.imdleio.gr/hnm/nwo-orthodoxia.htm> και: <https://www.imdleio.gr/hnm/wcc.htm> Το κόκκινο χέρι ονομάζεται **χέρι του Θεού** (*The hand of God*), δεν συμβολίζεται μόνο! Στο 5ο slide η Παναγία με κομμένο κεφάλι!

<sup>14</sup> Πατριάρχου Ιεροσολύμων Ανθίμου, «**Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν**», Ιεροσόλυμα 1856. σελ. 161. Έγινε μερική προσαρμογή στη Δημοτική.



**1.04. Ποια είναι (γενικότερα) η πόρνη;** Την **πόρνη** μερικοί εξέλαβαν «ως την παλαιά Ρώμη καθώς κείται επί επτά ορέων... **Εγώ όμως, όπως φαίνεται από το κείμενο που ακολουθεί, θεωρώ ως πόρνη ολόκληρη την επίγεια βασιλεία, ως ένα σώμα**», λέει ο άγιος Ανδρέας.<sup>15</sup> Δηλ. ο άγιος Ανδρέας υποστηρίζει την άποψη ότι πόρνη είναι όλη η επίγεια (χαμερπής) βασιλεία σαν ένα σώμα, που από τότε που μπήκαμε στην παγκοσμιοποίηση αυτό είναι φανερό. Να προσεχθεί, όμως, ότι **ο Ιωάννης διακρίνει τα ασεβή επίγεια βασίλεια από την «πόρνη» που αυτά στηρίζουν, γιατί αυτή αν και την εξουσία της την έχει από το «θηρίο», εν τούτοις κάθεται πάνω σ' αυτό σαν ηγέτιδά του**, και βέβαια λαμβάνει την τελική της συγκρότηση και μορφή όταν εμφανισθεί όλο το θηρίο.

Στις αρχαίες αυτοκρατορίες, το ιερατείο των ειδωλολατρών που θεοποιούσε και τους ηγέτες τους, είχε κέντρο τις πρωτεύουσές τους. Τέτοια ήταν η Βαβυλώνα την εποχή του Δανιήλ και η **Ρώμη την εποχή της συγγραφής της Αποκάλυψης**. Οι Χριστιανικές αυτοκρατορίες, όσο διάστημα διατηρούσαν την παραδοθείσα από τον Χριστό και τους Αποστόλους Ορθόδοξη πίστη, δεν είχαν κάποια «πόρνη» ηγέτιδα πάνω τους, αλλά **είχαν την Εκκλησία του Χριστού σε ρόλο σαφώς διακριτό από τον ρόλο της πολιτικής εξουσίας: «Ο βασιλεύς σώματα εμπιστεύεται, ο δε ιερέας ψυχάς»**, όπως είπε ο Χρυσόστομος. Υπήρχε δηλ. «**συναλληλία**» **πολιτικής και θρησκευτικής εξουσίας**, η καλύτερη μορφή συνύπαρξης των δύο εξουσιών.<sup>16</sup> Αλλιώς φτάνουμε στα άκρα: Είτε έχουμε (ψευδεπίγραφη) "θεοκρατία", όπως στο **Ισλάμ**, που ένα "ιερατείο" δρα και ως πολιτική εξουσία, είτε αντίθετα η πολιτική εξουσία απολαμβάνει προνόμια θρησκευτικής εξουσίας και καθοδήγησης, με τη "θεοποίηση" πολιτικών ηγετών, όπως ήταν οι Καίσαρες της αρχαίας Ρώμης, και οι πολιτικοί ηγέτες του Ναζισμού, Κομμουνισμού και στο τέλος ο Αντίχριστος. Οι ψευδείς θρησκείες και οι αιρέσεις στόχο έχουν να καταλάβουν την εξουσία και να ελέγχουν τους λαούς. **Ο αθεϊσμός είναι κι αυτός μία μορφή θρησκευτικής πλάνης, που θεοποιεί τους ηγέτες του.**<sup>17</sup> Στην Πανθρησκευτική συνάντηση της Ασίζης του 2011, ο πάπας Βενέδικτος 16ος προσκάλεσε και **«ένα μη πιστό»**,<sup>18</sup> για να συμπληρωθούν οι θρησκείες στις οποίες ο πάπας θέλει να ηγείται, διεκδικώντας το ρόλο που στην Αποκάλυψη κατέχει ο **«Ψευδοπροφήτης»**...! Αυτός γράφεται ότι θα υποστηρίξει, και μάλιστα με τιμές Θεού, τον Αντίχριστο, που δεν θα πιστεύει σε κανένα θεό ή σέβασμα. Ο αγώνας κατά των αιρέσεων συμβάλλει επομένως και στη διατήρηση των διακριτών ρόλων Εκκλησίας και πολιτείας.

Ο Αντίχριστος, στα έσχατα, ηγείται του κόκκινου θηρίου των ασεβών, πάνω στο οποίο κάθεται η «πόρνη», η οποία στο ιστορικό τέλος των προσπαθειών, που άρχισαν το 1986 υπό τον πάπα της Ρώμης για την **επίτευξη της Πανθρησκείας**, δεν θα αποτελείται μόνο από κακοδόξους αλλά **και από αθέους**. Ενώ δηλ. ο Ιωάννης ο Θεολόγος είδαμε να διακρίνει μεταξύ ασεβών και κακοδόξων στο Η τεύχος,<sup>19</sup> για να μας δώσει τότε να καταλάβουμε ποιες είναι οι αυτοκρατορίες του κακού, τώρα προσθέτει στην πόρνη, εκτός των κακοδόξων, και τους αθεϊστές του κόκκινου θηρίου (που την στηρίζει), για να μας πληροφορήσει ότι **η κακοδοξία ενώνεται τελικά με την αθεΐα** για να προσκυνήσουν όλες οι πλάνες τον Αντίχριστο!

Το Ισλάμ κατέχει ένα μέρος της ανθρωπότητας, επιβληθέν με τις ευλογίες του ιερατείου του, με πολεμικά και άλλα βίαια μέσα. Αλλά **το Ισλάμ σαν θρησκεία δεν σώζει τον άνθρωπο**. Όπως έγραψε ο μητροπολίτης Ναυπάκτου Ιερόθεος: **«ό άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός γνώρισε τον Ίσλαμισμό καί εύρισκόμενος στήν πρώτη φάση τῆς αντιμετωπίσεως τοῦ Ίσλάμ, τόν**

<sup>15</sup> Οι αναφορές στους Καππαδόκες είναι από: «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του κ. Γ. Μαυρομάτη, εδώ τη σ. 246.

<sup>16</sup> Ακούστε τον π. Θεόδωρο Ζήση, καθ. Θεολογίας: <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/Byz-synal.html>

<sup>17</sup> Χαρακτηριστικός ο διάλογος του γέροντος Επιφανίου Θεοδωροπούλου με ένα άθεο, στον οποίο του αποδεικνύει ότι **ο αθεϊσμός είναι θρησκεία**. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/12\\_atheismos.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/12_atheismos.pdf)

<sup>18</sup> Ασίζη: <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm> «On 27 October 2011, during an inter-religious meeting in Assisi, one by one, 13 religious leaders and **one non-believer** all renewed their commitment to build peace in the world»...

<sup>19</sup> [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

θεωρεί ως αίρεση τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὀνομάζει τὸ Ἰσλάμ ὡς «**λαοπλάνον θρησκείαν τῶν Ἰσμηλιτῶν**» καὶ «**πρόδρομον τοῦ Ἀντιχρίστου**». Τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Ἰσλάμ τοὺς ὀνομάζει **Ἰσμηλίτες**, γιατί κατάγονται ἀπὸ τὸν Ἰσμαήλ πού γεννήθηκε μὲν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Ἄγαρ καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Σάρρα, γι' αὐτὸ τοὺς ὀνομάζει καὶ **Ἀγαρηνοὺς**. Ἐπίσης, τοὺς ὀνομάζει καὶ **Σαρακηνοὺς «ὡς ἐκ τῆς Σάρρας κενούς»**, διότι ἡ Ἄγαρ εἶπε στὸν ἄγγελο: «**Σάρρα κενὴν μὲ ἀπέλυσεν**». Ἀντιμετωπίζοντας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός τὰ ὅσα ὑποστήριζαν οἱ Ἰσμηλίτες καὶ γράφονται στὸ **Κοράνιο** τὰ θεωρεῖ ὡς «**γέλωτος ἄξια**»...<sup>20</sup>

Μία θεμελιακὴ ἀντίφαση στο Ἰσλάμ εἶναι ὅτι καλεῖ ὅλους νὰ γίνουν πιστοὶ (μουσουλμάνοι) ἐνῶ συγχρόνως δέχεται ἀπόλυτο προορισμὸ καὶ επομένως ἀνυπαρξία ἐλεύθερης βούλησης τοῦ ἀτόμου, πού απαιτεῖται γιὰ νὰ ἔχει νόημα ἡ πίστη του! Ἐγραψε ὁ μακαριστὸς γέροντας Γεώργιος Καψάνης: «**Τὸ Κοράνιο ἀρνεῖται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐλευθερία τῆς βουλήσεως. Τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ κατὰ τὴν κορανικὴ διδασκαλία ἔχουν τὴν αἰτία τους στὸν Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἁμαρτία δὲν ἔχει γιὰ τὸ Ἰσλάμ ὄντολογικὲς ἐπιπτώσεις στὴν ἀνθρωπίνη φύσι, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἠθικὴ παράβασι τοῦ νόμου. Εἶναι προφανεῖς οἱ σωτηριολογικὲς συνέπειες τοῦ ἀπολύτου προορισμοῦ τῆς κορανικῆς διδασκαλίας. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀνατρέπει τὴν πλάνη αὐτή, ὄχι μόνο γιὰ νὰ μὴν ἀποδίδεται βλάσφημα ἢ αἰτία τοῦ κακοῦ στὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ σωτήριος μετάνοια ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἐλεύθερο προσανατολισμὸ τοῦ αὐτεξουσιοῦ μας στὸν Θεό**». Ἐπίσης:

«**Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι τὰ στοιχεῖα ἀκριβῶς ἐκεῖνα πού συνιστοῦν τὴν πεμπτοῦσία τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅπως εἶναι ἡ «**μωρία τοῦ Σταυροῦ**», τὸ **Τριαδικόν τοῦ Θεοῦ** καὶ ἡ **ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου**, πού ὑπερβαίνουν τὴν ἀνθρωπίνη λογικὴ καὶ δηλώνουν τὴν ἐξ ἀποκαλύψεως προέλευσί του, ἀπορρίπτονται κατὰ τρόπον ἀπόλυτο ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ πού ἐν τούτοις ἐπιμένει νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποτελεῖ ἐξ ἀποκαλύψεως θρησκεία**». Ἡ ἀρνήσις τοῦ Σταυροῦ κάνει καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀκατανόητη: «**Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, πού εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χριστιανικὴ ἀρετὴ, δὲν εἶναι λογικὰ κατανοητὴ καὶ γι' αὐτὸ δὲν γίνεται ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ**».<sup>21</sup>

Τὸ Ἰσλάμ ἐλέγχεται καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως: «**Ἰδιαιτέρως ἀμφισβητοῦνται καὶ σκανδαλίζονται τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον αἱ κοινωνικαὶ δομαί, αἱ ἀντιστρατευόμεναι εἰς τὸ δικαίωμα ἐλευθερίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ συγκεκριμένως, πρῶτον, ἡ σαφῆς ὑποτίμησις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ σκανδαλώδης μονομέρεια ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός εἰς ζητήματα γάμου καὶ διαζυγίου· δεύτερον, ἡ ἐπίσημος θρησκευτικὴ ἀναγνώρισις τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας·**



τρίτον, ἡ θεολογικὴ δικαίωσις τοῦ πολέμου, παρὰ τὰς ἠπίας ἐρμηνείας καὶ διασαφήσεις, καὶ ἡ ἀνύψωσις ὠρισμένων μορφῶν τοῦ ὡς "ἱερῶν"».<sup>22</sup>

Ἡ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία με πρωτεύουσα τὴν Κωνσταντινούπολη, πού ἐξουσίαζε πολλοὺς λαοὺς, μπορεῖ στα χρόνια τῆς (1453-1922) νὰ θεωρηθεῖ σαν μια **νέα πόρνη - Βαβυλώνα**, γιὰ τὶς κακοδοξίες τῆς καὶ τὴν χαρὰ τῆς στα μαρτυρικὰ αἵματα πού προκαλοῦσε.

<sup>20</sup> Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ Ἰσλάμ Β': [http://aktines.blogspot.com/2015/04/blog-post\\_63.html](http://aktines.blogspot.com/2015/04/blog-post_63.html)

<sup>21</sup> Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ «Ὀρθοδοξία καὶ Ἰσλάμ»: <https://www.impantokratoros.gr/E43ED69B.el.aspx>

<sup>22</sup> **Ἀρχιεπ. Ἀλβανίας:** Ἀναστασίου Γιαννουλάτου, Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης, Ἰσλάμ (θρησκευτολογικὴ ἐπισκόπησις), Ἀθήναι 1975, σελ. 212.

Μάλιστα το Ισλάμ ξεκίνησε με πολέμους από την **έρημο** της Αραβίας και κατέκτησε πολλούς **βαπτισμένους (με νερό) Χριστιανικούς λαούς**, δηλ. όπως είπε ο άγγελος για την πόρνη: **«κάθεται πάνω σε νερά πολλά»!...**

Αλλά και η Χριστιανική Δύση, απομακρύνθηκε σταδιακά από την Ορθοδοξία και έπεσε σε κακοδοξίες. Το περιγράφει γλαφυρά ο π. **Ιω. Ρωμανίδης**: «Φαίνεται σαφώς, ότι ο καθορισμός, του σχίσματος το 1054, εντός της πλαστογραφημένης διακρίσεως μεταξύ **«Ανατολικών Γραικών» και «Δυτικών Λατίνων»**, δεν είναι σωστός.

**Το σχίσμα άρχισε το 794** ως καλά σχεδιασμένο αμυντικό και επιθετικό κατασκεύασμα των βαρβάρων και αγραμμάτων Φράγκων. Το **1054** ήτο μόνον μία από τας μετέπειτα εκδηλώσεις ενός σχίσματος, το οποίον ήδη υπήρχε από την εποχή που οι Φράγκοι απεφάσισαν το 794 να προκαλέσουν σχίσμα με τους ελευθέρους Ρωμαίους, που δια πρώτην φοράν ονόμασαν «Γραικούς» και «αιρετικούς», δια λόγους πολιτικούς και στρατιωτικούς. **Η Εκκλησία της Πρεσβυτέρας Ρώμης ηγωνίσθη ηρωικά να παραμείνη ηνωμένη με την Νέα Ρώμη (Κων/πολη) μέχρι το 1009.**

Από το 794 μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνας οι Φράγκοι, οι Φραγκο-Λατίνοι και το Βατικανό ουδέποτε παρεξέκλιναν από την γραμμή τους ότι οι Ανατολικοί Ρωμαίοι είναι «Γραικοί» και «αιρετικοί». Τούτο ήτο τόσο έκδηλο στη νεανική ηλικία του γράφοντος, όταν εσπούδαζε στο Γυμνάσιο της Νέας Υόρκης. **Στα παπικά βιβλία Απολογητικής οι Ορθόδοξοι περιγράφονταν ως αιρετικοί και χωρίς αγίους και θαύματα!** Έτσι ισχυρίζοντο ότι οι τελευταίοι Πατέρες της Εκκλησίας των Ορθοδόξων ήταν οι Άγιοι Ιωάννης Δαμασκηνός (περίπου 675-749) και Θεόδωρος Στουδίτης (759-826). Επίσης οι Φραγκο-Λατίνοι, και ο Παπισμός τους, συνέχισαν τας κατακτήσεις τους που πάντοτε συνοδεύονταν από την εξόντωση ή εκδίωξη των Ορθοδόξων επισκόπων και την υποδούλωση των πιστών δια της μεταβολής τους στην κατάσταση δουλοπαροίκων με την πλήρη αφαίρεση της γεωκτησίας τους.<sup>23</sup> Αυτό δεν το έκαναν ποτέ ούτε οι Άραβες και ούτε οι Τούρκοι Μουσουλμάνοι!...<sup>24</sup>

Κατά τον π. **Ιωάννη Ρωμανίδα** (δεξιά): **«Ο τελευταίος Ορθόδοξος Ρωμαίος Πάπας που μνημονεύεται στα δίπτυχα των υπολοίπων τεσσάρων Ρωμαίων Πατριαρχείων είναι ο Ιωάννης ΙΗ΄ (1003-1009) και ο πρώτος αιρετικός Ρωμαίος Πάπας που εξέπεσε από τα δίπτυχα, αφού προσέθεσε το Filioque (και εκ του Υιού) στην ομολογίαν πίστεώς του, ήτο ο Σέργιος Δ (1009-1012), δηλαδή 42 χρόνια πριν από το λεγόμενον σχίσμα του 1054».** (από το 10)



Όταν οι απολίτιστοι Φράγκοι εκτόπισαν τους Ρωμαίους επισκόπους, τότε η Εκκλησία της Δύσης έχασε το Χριστιανικό της πρόσωπο. Ο π. Ιωάννης γράφει, ότι κατά τον **άγιο Βονιφάτιο**: «Οι Φράγκοι είχαν "απαλλάξει" την Εκκλησία της Φραγκίας από όλους τους Ρωμαίους επισκόπους και είχαν αυτο-εγκατασταθεί επίσκοποι και κληρικοί διοικηταί της. **Ήρπασαν την περιουσίαν της Εκκλησίας** και την εχώρισαν εις τιμάρια, των οποίων την επικαρπίαν διένειμαν ως Φέουδα, συμφώνως προς τον βαθμόν που κατείχε έκαστος εις την πυραμίδα της στρατιωτικής φεουδαρχικής ιεραρχίας.

**Αυτοί οι Φράγκοι επίσκοποι δεν είχαν αρχιεπίσκοπο και δεν είχαν συνέλθει εις Σύνοδον επί 80 χρόνια.** Συνήρχοντο δια τα εθνικοεκκλησιαστικά θέματα μαζί με τους βασιλείς και λοιπούς συναδέλφους οπλαρχηγούς. Κατά τον Άγιον Βονιφάτιον, ήσαν **«αδηφάγοι λαϊκοί, μοιχοί και μέθυσοι κληρικοί, οι οποίοι μάχονται εις τον στρατό με πλήρη πολεμικήν**

<sup>23</sup> Αυτή δεν ήταν η συμπεριφορά των Δυτικών από το 2010 με την τεχνητή οικονομική κρίση στην Ελλάδα;

<sup>24</sup> Από το «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΑΙ ΒΑΤΙΚΑΝΙΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΟΥΝΙΑΣ»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2019/Romanides-Unia-Sxisma.pdf> (αποθηκευμένο). Τα υπ' αριθμόν 25 ως και 27.



## εξάρτηση και με τας χείρας των σφάζουν Χριστιανούς και ειδωλολάτρεις». <sup>25</sup>

Κάτω από αυτή την ψευδο-πνευματικότητα, η Δύση, ήταν επόμενο να εκτραπεί σε Σταυροφορίες, στις οποίες κατελήφθη για αρπαχτικούς λόγους η Κωνσταντινούπολη, σε βιαιότητες κατά την «Ιερά Εξέταση», αλλά και σε πολλές εμφύλιες διαμάχες. Μετά την κατάλυση της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τον 5ο μ. Χ. αιώνα, η Δύση εισήλθε στον Μεσαίωνα (5ος - 15ος αιώνας).

Κατά τον Μεσαίωνα έγινε προσπάθεια να δημιουργηθεί μια Αυτοκρατορία στη Δύση, αντίστοιχη της Ανατολικής, με τη δική της βέβαια ψευδο-πνευματικότητα, για την οποία μιλήσαμε. Τελικά έγινε κάτι πολύ περιορισμένο εδαφικά, που αρεσκόταν να ονομάζεται **"Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία"** (λατινικά: Sacrum Romanum Imperium). Αρχικά η έκτασή της περιελάμβανε και περιοχές της Ιταλίας (και τη Ρώμη), αλλά αργότερα περιορίστηκε στην κεντρική Ευρώπη.

Η επίσημη ονομασία, που άλλαξε αρκετές φορές, ήταν από τα τέλη του 15ου αιώνα **Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία του Τευτονικού (Γερμανικού) Έθνους** (Heiliges Römisches Reich



Deutscher Nation). <sup>26</sup> Δημιουργήθηκε όταν στέφθηκε το **962** αυτοκράτορας (Kaiser) ο Όθων Α΄ της Σαξονίας. Τελευταίος αυτοκράτορας ήταν ο Φραγκίσκος ο Β΄, ο οποίος υποχρεώθηκε σε παραίτηση από τον Ναπολέοντα το **1806** κατά τη διάρκεια των Ναπολεόντιων πολέμων.

Η σημαία της αυτοκρατορίας, αριστερά, δείχνει ότι είχε κυριαρχικές βλέψεις και επί της Ανατολής!

Το 1517 ο **Μαρτίνος Λούθηρος** (1483-1546), άρχισε τη διαμαρτυρία του κατά του παπισμού. Ένα μεγάλο μέρος των πιστών αποκόπηκε από τον τελευταίο, αλλά εκτοπίζοντας τον πάπα φτιάχνει έκτοτε μικρές ή μεγάλες ομάδες τις οποίες αυθαίρετα ονομάζει «εκκλησίες», με ηγέτες που έχουν παρόμοιες με τον πάπα φιλαυτες και φιλόκοσμες αντιλήψεις. Οι Λουθηρανοί οι οποίοι ονομάζονται και Ευαγγελικοί, οι Καλβινιστές (από τον Γάλλο Καλβίνο 1509-1561) που λέγονται και Αναμορφωτές, και οι Αγγλικανοί μαζί με τις θυγατρικές τους ομάδες, είναι οι πολυπληθέστεροι των προτεσταντών. Σήμερα υπολογίζεται ότι οι **«διαμαρτυρόμενοι»** ή **«προτεστάντες»** φθάνουν τα 900 περίπου εκατομμύρια πιστούς σε όλο τον κόσμο.

Από τον **άγιο Νεκτάριο** είδαμε ήδη μια αναφορά στις αρχαιότερες αιρέσεις μέχρι του σχίσματος, καθώς και στις από του σχίσματος και μετά. <sup>27</sup> Η πνευματική κατρακύλα της Δύσης υπήρξε καθοριστική για τη σημερινή, υποδουλωμένη στα πάθη, ανθρωπότητα. Ξεκίνησε όταν **έπεσε «η Δυτική Εκκλησία, ήτις περί άλλα τε πολλά εκαινοτόμησε και περί το δόγμα της του Παναγίου Πνεύματος εκπορεύσεως»**, ως λέγει ο άγιος Νεκτάριος.

Η αίρεση του αρειανισμού κρατάει μακριά τους ανθρώπους από τον Θεό, γιατί ο Χριστός γι' αυτήν είναι μόνο δημιούργημα. Ο πάπας της Ρώμης όταν υποστηρίζει ότι αυτός είναι ο αντιπρόσωπος του Θεού στη Γη κρατά παρομοίως τον Θεό μακριά από τους ανθρώπους, αρειανίζοντας. Το ίδιο κάνουν και οι προτεστάντες που φτιάχνουν «εκκλησίες» στα μέτρα τους ανατρέποντας τις παραδόσεις από την εποχή των Αποστόλων και απορρίπτοντας τους Αγίους.

<sup>25</sup> Από το ως άνω κείμενο, το υπ' αριθμόν 9. Επιστολή του αγίου Βονιφατίου προς τον Πάπα της Ρώμης Ζαχαρία (*natione Graecus*, δηλ. γέννημα της Magna Graecia της Κάτω Ιταλίας) το 741.

<sup>26</sup> [https://el.wikipedia.org/wiki/Αγία\\_Ρωμαϊκή\\_Αυτοκρατορία](https://el.wikipedia.org/wiki/Αγία_Ρωμαϊκή_Αυτοκρατορία)

<sup>27</sup> Στο Η τεύχος από σελ. 41. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

**«Πόθεν τόσος αρειανισμός σήμερα;»** διερωτάται ο άγιος Ιουστίνος. **«Ὁ ἄνθρωπος ἔγινε σήμερα τὸ μέτρον τῶν πάντων, μέτρον ὄλων τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ὄντων καὶ πραγμάτων. Μετρῶν μὲ τὸν ἑαυτὸν του τὰ πάντα ὁ εὐρωπαϊκὸς ἄνθρωπος ἀπορρίπτει πᾶν ὃ,τι εἶναι εὐρύτερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, μεγαλύτερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπειρότερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Τὸ στενὸ του μέτρον στενεύει τὸν Θεάνθρωπον εἰς ἄνθρωπον».** (Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς «Θεάνθρωπος», σελ. 140-142).

Ἔτσι οι προτεστάντες δεν καταλαβαίνουν την Θεία αποκάλυψη πάνω στην οποία θεμελιώθηκε η διδασκαλία της αληθινής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Ἄρχισαν να αλλάζουν το «Πιστεύω» και το «Πάτερ ημών» για να μην τιμάται ο Θεός ως ἄρρην, νομίζοντας ότι θίγεται η γυναίκα ή οι ομοφυλόφιλοι. Προτιμούν ένα Θεό ουδέτερο, που όμως έτσι δεν ενώνεται με την Εκκλησία, ως θήλυ. Και αυτό είναι μια ακόμη έξαρση του Αρειανισμού τους, στους σύγχρονους καιρούς. Τα κοσμικά δικαιώματα που έδωσε τις τελευταίες δεκαετίες η πολιτεία στους κιναιδούς και τους σοδομιστές, εισήχθησαν σαν νόμος, που εκτοπίζει τον νόμο του Θεού, σε πολλές από τις «εκκλησίες» τους. Ἔτσι τελούν γι' αυτούς και θρησκευτικούς γάμους.<sup>28</sup> Επίσης κατέστησαν επισκόπους ομοφυλόφιλους ή και λεσβίες.<sup>29</sup> Απομακρυνθέντες πλέον οι προτεστάντες από τη Βιβλική διδασκαλία, θέλουν τώρα, για να μην ελέγχονται για τις αντιφάσεις τους, να την αλλάξουν! **Δεν έχουν αφήσει κάτι άθικτο από τον Χριστιανισμό, ώστε να μπορούν να αντιπαλαίσουν το Θηρίο.** Υποτάσσονται πλήρως στα προστάγματα της κοσμικής εξουσίας, αποτελώντας έτσι ιερατείο που πορνεύει μ' αυτήν. Το ίδιο κάνει ο παπισμός, ο οποίος μάλιστα ευλογεί τους πολέμους της Νέας Τάξης γιατί δήθεν γίνονται κατά της τρομοκρατίας. Ο εκάστοτε πάπας τα τελευταία χρόνια προτρέπει τους ηγέτες να κάνουν παγκόσμια κυβέρνηση.

Υπέρμαχος ενός **«Novus Ordo Seclorum»**, μιας Νέας Παγκόσμιας Τάξης, και αντίστοιχα μιας Παγκόσμιας Κυβέρνησης ήταν ο Adam Weishaupt ο οποίος για το σκοπό αυτό ίδρυσε το τάγμα των **Illuminati** την 1η Μαΐου του 1776. Ένας δυσारेστημένος πρώην Ιησουίτης, ο Weishaupt, έδωσε στο τάγμα του όχι μόνο μίσος κατά των πρώην συντρόφων του, αλλά και κατά του Θεού! Το 1782 επισφραγίσθηκε η **συμμαχία μεταξύ των Illuminati και των Μασόνων**. Ἐκτοτε οι Μασόνοι έλαβαν καθαρά Εωσφορικό προσανατολισμό, όπως έλεγε ο Ιλλουμινάτος Albert Pike στις οδηγίες του προς τους 30ού και άνω βαθμού Μασόνους: **«Η μασονική θρησκεία θα έπρεπε να συντηρείται από όλους εμάς που είμαστε μνημένοι των υψηλών βαθμών στην καθαρότητα του Εωσφορικού δόγματος».**<sup>30</sup> Ο Mordechai Marx Levy, παραλλαγμένο σε **Karl Marx**, που ανήκε στο παρακλάδι των Ιλλουμινάτι, τον «Σύνδεσμο των Δικαίων», έγραψε το 1847 αυτό που αργότερα ονομάσθηκε **«κομμουνιστικό μανιφέστο»**. Ἐκτοτε οι θεωρητικοί της κομμουνιστικής, αντίθετης και μισάνθρωπης ιδεολογίας, κάθονται πάνω **στην 7η κεφαλή του (κόκκινου) θηρίου (του κομμουνισμού)**, αποτελώντας το «ιερατείο» του, που πορνεύει με τον διάβολο.

<sup>28</sup> Λέει πχ. είδηση της 31-7-2015: «Η καλούμενη «Επισκοπική εκκλησία των ΗΠΑ» (θυγατρική της Αγγλικανικής) με ανακοίνωσή της αναφέρει ότι έχει εγκρίνει τις θρησκευτικές τελετές ομοφυλοφιλικών γάμων». ([Pentapostagma](#))

<sup>29</sup> Κατά το Ρωσικό Πατριαρχείο: **«Το 2003 η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας έπαυσε κάθε επαφή με την Επισκοπική Εκκλησία στις ΗΠΑ λόγω εις Επίσκοπον χειροτονίας του δηλωμένου ομοφυλόφιλου Gene Robinson. Το 2006 επικεφαλής της Επισκοπικής Εκκλησίας στις ΗΠΑ εξελέγη γυναίκα «επίσκοπος».** ([mospat.ru](#)) Ακόμη: Η Μαίρη Γκλάσπουλ και η Εύα Μπρούνε είναι από τις πρώτες λεσβίες επισκόπους στην Αγγλικανική Εκκλησία του Λος Άντζελες των ΗΠΑ η 1η, και στη Λουθηρανική Εκκλησία της Στοκχόλμης η 2η. [Σύνδ.](#) Επίσης: 29-6-2014: **«Παπάς τρανσέξουαλ διδάσκει το λόγο του Θεού στην επισκοπική εκκλησία. Για πρώτη φορά στην ιστορία, ο καθεδρικός ναός της Ουάσιγκτον υποδέχθηκε τον τρανσέξουαλ ιερέα Κάμερον Πάτριτζ. Ο Πάτριτζ, ο οποίος γεννήθηκε γυναίκα, μίλησε για θέματα ισότητας και συνοχής ενώ κάλεσε την κοινότητα LGBT (lesbian, gay, bisexual, and transgender) να παραμείνει σταθερή στον αγώνα της για ισότητα».** ([bankwars](#))

<sup>30</sup> Αυτά που γράφονται εδώ είναι από τον ιστορικό Γκάρυ Άλλεν και το βιβλίο του «Οι Εσωτεριστές», έκδοση Στερέωμα. Περισσότερα από τον Γουίλιαμ Στιλ καθώς και το παιγνίδι των Ιλλουμινάτι που "προέβλεψε" την πτώση των δίδυμων πύργων της Νέας Υόρκης δειτάι στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2009/07/Illuminati\\_c\\_game.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf)

Και η **Μόσχα**, σαν πρωτεύουσα, υπήρξε τον καιρό του κομμουνισμού η **πόρνη-Βαβυλώνα της αθεΐας**, που καθισμένη πάνω στην 7η ασεβή αυτοκρατορία της ΕΣΣΔ, διεύθυνε τους αιματοβαμμένους διωγμούς κατά εκατομμυρίων Χριστιανών, και χαιρόταν με τις «εκκαθαρίσεις». Το «Θηρίο» επομένως που θα έρθει σαν 8ο, και θα έχει όλη την κακία των προηγούμενων επτά αυτοκρατοριών, θα έχει εκτός από τις κακοδοξίες των πρώτων έξι (6), και την μισοθεία της 7ης κεφαλής του θηρίου. **Το φαινόμενο της στρατευμένης αθεΐας των Ιλλουμινάτι (ή Φωτισμένων), των άλλων αποκρυφιστών και του Κομμουνισμού, είναι μοναδικό στην ιστορία της ανθρωπότητας.** Το "ιερατείο" του αθεϊσμού καλύπτει με σκοτεινά πέπλα τον νου των οπαδών του, για να μη βλέπουν τη σοφία του Θεού στην ίδια τη φύση τους και γύρω τους και να Τον δοξάζουν, προτιμώντας να βαδίσουν την οδό του Αντιχρίστου.

**Συνοψίζοντας, ως τώρα, για την πόρνη:** Η πόρνη γυναίκα η καθισμένη στο Θηρίο, εκπροσωπεί τα ψευδοϊερατεία και ονομάζεται έτσι για την πνευματική της σχέση με τον διάβολο και τις υποταγμένες σ' αυτόν εξουσίες. Αντίθετα, η Εκκλησία όταν συμβολίζεται ως γυναίκα δηλώνει την υγιή πνευματική της σχέση με τον αληθινό Θεό και Δημιουργό, από τον οποίο λαμβάνουν τα μέλη της αιώνια ζωή. Και τη λαμβάνουν όταν εκτός των Μυστηρίων διά των οποίων εισήλθαν στην Εκκλησία τηρούν και τις εντολές του Χριστού: **«Εάν θέλεις να εισέλθεις στη ζωή, τήρησε τις εντολές».** (Ματθ. 19:17). Οι κακόδοξοι επειδή έχουν ηγέτες που αποκρύπτουν ή διαστρέφουν (μικρό ή μεγάλο) μέρος της Αλήθειας, ονομάζονται **ψευδοπροφήτες**, τόσο από την Παλαιά Διαθήκη όσο και από τον Κύριο Ιησού: **«Προσέχετε από τους ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, από μέσα τους όμως είναι λύκοι άρπαγες».** (Ματθ. 7:15). Αυτή γενικά είναι η κατάσταση, με τα εκάστοτε πορνεύοντα με τον διάβολο (ψευδο)-ιερατεία των περασμένων αυτοκρατοριών, που είχαν στις πρωτεύουσές τους την έδρα τους, ώστε με τη δύναμη της κοσμικής εξουσίας να επιβάλλουν τις πλάνες και τη σύγχυση, μέχρι να έρθει ο τελικός Αντίχριστος.

**1.05. Ποια είναι η πόρνη στα χρόνια του Αντιχρίστου.** Όταν όλο το «Θηρίο», συμπληρωμένο με όλες τις κεφαλές και με όλα (τα δέκα) κέρατα εμφανισθεί, τότε όλοι οι κακόδοξοι και οι εχθροί του Θεού θα τρέξουν να το προσκυνήσουν. Μόνο ελάχιστοι, αληθινά πιστοί, δεν θα το προσκυνήσουν και δεν θα σφραγισθούν από αυτό. Αλλά ποια θα είναι η ως τότε πόρνη-Βαβυλώνα;

Ο Ιωάννης ακούει από τον άγγελο ότι **«τα δέκα κέρατα που είδες και το θηρίο, αυτοί θα μισήσουν την πόρνη και θα την κάνουν έρημη και γυμνή, και τις σάρκες της θα φάνε και αυτήν θα την κατακάψουν με φωτιά».** (17-16). Αυτό σημαίνει ότι:

1. Η «πόρνη» υπάρχει σαν τέτοια πριν από τους 10 ασεβείς «βασιλείς».
2. Μισείται από τους 10 βασιλείς και το Θηρίο (Αντίχριστο).
3. Η πόρνη είναι εύρωστη, με «σάρκες» (πλούτο υλικό) που επιθυμούν οι καταστροφείς της, γι' αυτό πρώτα **θα φάνε τις σάρκες της** και μετά **αυτήν θα την κατακάψουν με φωτιά**.
4. Μετά την καταστροφή της πόρνης θα λάβει την εξουσία, από τους 10 βασιλείς, ο Αντίχριστος: **«Γιατί ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να κάνουν τη γνώμη Του, και να ενεργήσουν με μία γνώμη και να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο»...** (17-17).
5. Οι 10 βασιλείς δεν θέλουν πλέον να εξουσιάζονται από την πόρνη, γιατί **αυτή εξουσίαζε ως τότε όλους τους βασιλείς της γης** δηλ. αυτή σαν «πόλη μεγάλη» ηγείτο της «παγκοσμιοποίησης»: **«Και η γυναίκα που είδες είναι η πόλη η μεγάλη που έχει βασιλεία πάνω στους βασιλείς της γης».** (17-18). Στο τελικό στάδιο όμως, αντί να εγκαταστήσει αυτή την αρεστή σ' αυτήν παγκόσμια κυβέρνηση, λεηλατείται και καταστρέφεται από τους 10 βασιλείς.

Ο ρόλος των 10 βασιλέων είναι μεταβατικός, γι' αυτό και ο Ιωάννης λέει **«έξουσιαν ως βασιλείς μίαν ώραν λαμβάνουσι μετά τοῦ θηρίου».** Αυτά τα «δέκα κέρατα», που τα είδε και ο



Δανιήλ (7:7) είναι, λέει και ο Ανδρέας Καισαρείας, δέκα βασιλείς που προηγούνται του Αντιχρίστου... **Δεν θα λάβουν οι βασιλείς αυτοί, που παριστάνονται με τα κέρατα, βασιλεία, αλλά εξουσίαν ως βασιλείς και αυτό μόνο μία ώρα.** Μία ώρα θα πει το σύντομο χρόνο, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, ή μία εποχή του χρόνου δηλ. ένα τρίμηνο, λέει ο Ανδρέας, ή και τον απολαυστικό (ωραίο) βίο, λέει επίσης ο Αρέθας, σε σχέση με αυτόν της βασιλείας του Αντιχρίστου.

**Τα κέρατα σημαίνουν τη στρατιωτική δύναμη των βασιλέων, σαν εικόνα «από των κερασφόρων ζώων»,** λέει ο Αρέθας. Αλλά, όμως, **οι 10 βασιλείς θα έχουν το «ανέδραστον»** δηλ. δεν θα μπορούν να δράσουν (όπως θέλουν), γιατί αυτό σημαίνει το «ως βασιλείς», λέει επίσης ο Αρέθας. Διότι οι δυνάμεις των δέκα θα ελέγχονται με διεθνείς συμφωνίες από το ασεβές «θηρίο» που έχει επικεφαλής την πόρνη, η οποία επιζητεί την υπό τον έλεγχό της παγκόσμια εξουσία. Αλλά θα δράσουν κατά της πόρνης συλλογικά, καταστρέφοντάς την!

Πνευματικά οι 10 βασιλείς παίρνουν τη δύναμή τους από τον διάβολο, λόγω της γενικευμένης τότε αποστασίας και της καταπάτησης και των 10 εντολών του Χριστού από τα έθνη της γης. **Γιατί θηρίο ονομάζει τον διάβολο ο ευαγγελιστής Ιωάννης και αλλού έτσι ονομάζει τον Αντίχριστο,** λέει ο Αρέθας.<sup>31</sup> Λεπτομερέστερα η μεγάλη πόρνη - Βαβυλώνα περιγράφεται στο επόμενο (18ο) κεφάλαιο:

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

### ...ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18ο. Στη δημοτική:

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ

#### (Η πτώση της Βαβυλώνας)

Μετά ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ,

**18-2** καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·

**18-3** ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήγους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

**18-4** Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἔξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς μὴ λάβητε·

**18-5** ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

Μετά από αυτά είδα άλλο ἄγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, ἔχοντας εξουσία μεγάλη, και η γη φωτίστηκε από τη δόξα του.

**18-2** Και ἔκραξε με ισχυρή φωνή, λέγοντας. Ἐπεσε, ἔπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμονίων και φυλακή για κάθε πνεύμα ακάθαρτο και φυλακή για κάθε ὄρnio ακάθαρτο και φυλακή για κάθε θηρίο ακάθαρτο και μισημένο.

**18-3** Γιατί από το κρασί του θυμού της πορνείας της ἔχουν πει όλα τα ἔθνη, και οι βασιλιάδες της γης μαζί της πόρνευσαν, και οι ἔμποροι της γης από τη δύναμη της αχαλίνωτης ισχύος της πλούτισαν.

**18-4** Και ἄκουσα ἄλλη φωνή από τον ουρανό να λέει. Λαέ μου βγες από αυτή, για να μην ἔχετε επαφή με τις αμαρτίες της, και από τις πληγές της να μη λάβετε·

**18-5** Γιατί οι αμαρτίες της ἔφτασαν και κολλήθηκαν μέχρι τον ουρανό, και θυμήθηκε ο Θεός τα ἀδικήματά της.

<sup>31</sup> Οι αναφορές στους Καππαδόκες είναι από: «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» του κ. Γ. Μαυρομάτη, σ. 250-251.

**18-6** ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

**18-7** ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, ὅτι κάθημαι καθὼς βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμι καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω,

**18-8** διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

**18-9** καὶ κλαύσουσιν αὐτήν καὶ κόπονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στηρνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

**18-10** ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου.

**18-11** καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσι καὶ πενθήσουσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι,

**18-12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου, καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σηρικῶ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, **18-13** καὶ κινάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

**18-14** καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπόλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσεις.

**18-15** οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

**18-16** λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ

**18-6** Δώστε τα οφειλόμενα σ' αὐτήν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο που κι αὐτὴ ἔδωσε (συμπεριφέρθηκε στους ἄλλους λαούς), καὶ διπλᾶ ανταποδώστε τῆς σε σχέση με τὰ ἔργα τῆς· Με τὸ ποτήρι που κέρασε (θλίψεις στους ἄλλους), με τὸ ἴδιο κεράσατε τὴν διπλᾶ (βάσανα καὶ θλίψεις).

**18-7** Ὅσο δόξασε τὸν εαυτὸ τῆς καὶ ἐξῆσε ἀχαλίνωτα, ἄλλο τόσο δώστε τῆς βασανισμό καὶ πένθος. Γιατί μες στὴν καρδίᾳ τῆς λέει ὅτι κάθομαι σαν βασίλισσα, καὶ χήρα (ἀπροστάτευτη) δὲν εἶμαι (γιατί μέχρι τώρα κανεὶς δὲν με κατέκτησε), καὶ πένθος δὲν θα ὄω (λύπη δὲν θα περάσω).

**18-8** Γι' αὐτὸ σε μιὰ ἡμέρα θα ἐρθοῦν οἱ πληγές τῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ με φωτιά θα κατακαεῖ· γιατί εἶναι ἰσχυρὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς που ἔδωσε τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση γι' αὐτήν.

**18-9** Καὶ θα κλάψουν καὶ θα θρηνησοῦν γι' αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς, που πόρνευσαν μαζί τῆς καὶ ἐξῆσαν ἀχαλίνωτα, ὅταν θα βλέπουν τὸν καπνὸ ἀπὸ τῆ φωτιά που θα τὴν καίει,

**18-10** ἔχοντας σταθεῖ ἀπὸ μακριὰ ἐξαιτίας τοῦ φόβου γιὰ τὴ βασανιστικὴ τιμωρία τῆς, λέγοντας. Αλλοίμονο, αλλοίμονο στὴν πόλη, τὴ μεγάλη Βαβυλώνα, τὴν πόλη τὴν ἰσχυρή, γιατί μέσα σε μιὰ ὥρα ἤρθε ἡ καταδίκη σου.

**18-11** Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίει καὶ πενθοῦνε γι' αὐτή, ἐπειδὴ τὸ φορτίο τους κανεὶς δὲν ἀγοράζει πια,

**18-12** φορτίο χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ πολυτίμων λίθων καὶ μαργαριταριῶν καὶ βασιλικῶ λινῶ υφάσματος καὶ πορφύρας, καὶ μεταξιῶ καὶ κόκκινου πολυτίμου υφάσματος, καὶ κάθε φυτὸ ἀρωματικὸ καὶ κάθε σκεῦος ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο καὶ κάθε σκεῦος ἀπὸ ξύλο πολυτιμότητα, καὶ ἀπὸ χαλκὸ καὶ ἀπὸ σίδηρο καὶ ἀπὸ μάρμαρο,

**18-13** καὶ κανέλα καὶ ἀρωματικὲς αλοιφές καὶ θυμιάματα, καὶ μύρο καὶ λιβάνι καὶ κρασί καὶ λάδι καὶ σιμιγδάλι καὶ σιτάρι καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππους καὶ ἀμάξια με ῥόδες, καὶ σώματα δούλων καὶ ἀνθρώπινες ζωές.

**18-14** Καὶ οἱ τρυφερὲς ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς σου χάθηκαν μακριὰ σου, καὶ ὅλα τὰ νόστιμα (γεύματα) καὶ οἱ λαμπρές (διασκεδάσεις) χάθηκαν ἀπὸ σένα, καὶ δὲν πρόκειται νὰ τα ξαναβρεῖς πια.

**18-15** Οἱ ἔμποροι ὅλων αὐτῶν, που πλούτισαν ἀπὸ αὐτήν, ἀπὸ μακριὰ θα σταθοῦν ἐξαιτίας τοῦ φόβου τῶν βασάνων τῆς τιμωρίας τῆς, κλαίγοντας καὶ πενθώντας· λέγοντας.

**18-16** Αλλοίμονο, αλλοίμονο στὴν πόλη τὴ μεγάλη, τὴ ντυμένη (βασιλικά) με πανάκριβο λινό καὶ πορφυρὸ καὶ κόκκινο ὑφασμα, καὶ στολισμένη με χρυσάφι καὶ πολυτίμους λίθους καὶ

πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

**18-17** καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

**18-18** καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

**18-19** καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη.

**18-20** Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

**18-21** Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι.

**18-22** καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι,

**18-23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη,

**18-24** καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

μαργαριτάρια, γιατί σε μία ὥρα ερημώθηκε ὁ τόσο πολὺς πλοῦτος.

**18-17** Καὶ κάθε κυβερνήτης (μεγάλου πλοίου) καὶ καθένας που πλέει τοπικά (με μικρότερο πλοίο), καὶ ναύτες καὶ ὅσοι ἐργάζονται στὴ θάλασσα, ἀπὸ μακριὰ στάθηκαν

**18-18** καὶ κραύγαζαν, βλέποντας τὸν καπνὸ ἀπὸ τὴν φωτιά που τὴν ἐκαίγε, λέγοντας. Ποια μπορεῖ νὰ μοιάσει στὴν πόλη τὴ μεγάλη;

**18-19** Καὶ ἐρίξαν χῶμα πάνω στα κεφάλια τους καὶ κραυγάζανε, κλαίγοντας καὶ πενθώντας, με τὰ λόγια. Αλλοίμονο, αλλοίμονο στὴν πόλη τὴ μεγάλη, με τὴν ὁποία πλούτισαν ὅλοι ὅσοι ἔχουν τὰ πλοῖα στὴ θάλασσα ἀπὸ τὰ πολύτιμα πράγματά της, γιατί σε μία ὥρα ερημώθηκε.

**18-20** Ἄς ευφραίνεσαι γι' αὐτὴν, Οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆτες, γιατί ἀπέδωσε δικαιοσύνη ὁ Θεὸς καὶ ἐκδικήθηκε τὸ αἷμα σας ἀπὸ αὐτή.

**18-21** Καὶ ἓνας ἄγγελος ἰσχυρὸς σήκωσε λίθον ὡς μύλοπιτρα μεγάλη καὶ τὸν ἐρίξε στὴ θάλασσα, λέγοντας. Με τέτοια ὀρμὴ θὰ ριχτεῖ ἡ Βαβυλῶνα ἡ μεγάλη πόλη καὶ δε θὰ βρεθεῖ πια.

**18-22** Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιγκτῶν δε θ' ἀκουστεῖ μέσα σ' ἐσένα πια, καὶ κανένας τεχνίτης καμιάς τέχνης δε θὰ βρεθεῖ μέσα σ' ἐσένα πια, καὶ ἦχος μύλου δε θὰ ἀκουστεῖ μέσα σ' ἐσένα πια,

**18-23** καὶ φῶς λύχνου δε θὰ φέξει μέσα σ' ἐσένα πια, καὶ φωνὴ γαμπροῦ καὶ νύμφης δε θὰ ἀκουστεῖ μέσα σ' ἐσένα πια. Γιατί οἱ ἔμποροί σου ἦταν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, γιατί με τὰ παραπλανητικὰ σκευάσματά σου (με τὰ ὁποία θὰ ἔρχονταν δῆθεν ἡ εὐτυχία) ἔκανες νὰ πλανηθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη,

**18-24** καὶ σ' αὐτὴν βρέθηκαν αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων καὶ ὄλων τῶν σφαγμένων ἐπάνω στὴ γῆ.

## **2.01. Τα πνευματικά αποτελέσματα τῆς πτώσης τῆς μεγάλης Βαβυλώνας.**

Σε ὅτι προηγουμένως ἀναφέρθηκε γιὰ τὴν πόρνη, που κάθεταί πάνω στο πολυκέφαλο θηρίο τῶν ἀσεβῶν καὶ εἶναι ἡ μεγάλη Βαβυλῶνα τῆς παγκοσμιοποίησης ἡ ὁποία θὰ παραδώσει με τὴν καταστροφὴ τῆς τὴν παγκόσμια διοίκηση στὸν Αντίχριστο, τὸ 18ο κεφάλαιο δίνει περισσότερα στοιχεῖα. Προηγουμένως ἀς δοῦμε περισσότερα γιὰ τὴ Βαβυλῶνα ὄλων τῶν ἐποχῶν (γενικότερα), καὶ τὴν πνευματικότητα που αὐτὴ στηρίζει ἀπὸ τὸν **πατριάρχη Ἄνθιμο τῶν Ἱεροσολύμων**. Αὐτὸς μας λέει ὅτι **ἡ Βαβυλῶνα, ὅταν ἐξετάζεται γενικά, εἶναι ὁ (ἀπὸ ἀδικίης) πλοῦσιος καὶ σπάταλος τρόπος ζωῆς καὶ ἡ διαγωγὴ με τρυφὴ καὶ ἀφθονία.**



Αυτή (η Βαβυλώνα) θα καταπέσει την ημέρα της Συντελείας του αιώνας τούτου και θα γίνει κατοικητήριο των δαιμόνων, και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού. **Διότι η τρυφή και η απόλαυση των κοσμικών ηδονών και το σπάταλο της ζωής, δίνουν (από μόνα τους) χώρα στους δαίμονες να καταστήσουν τους ακρατείς δικό τους κατοικητήριο... δηλ. των πονηρών λογισμών και των κακών επιθυμιών. Έθνη και βασιλείς της γης λέει (ο Ιωάννης) όσους ασχολούνται με επιμέλεια στα γήινα. Αυτούς πάλι που ζουν με πλεονεξία και επιθυμούν τον πρόσκαιρο πλούτο ονομάζει εμπόρους της γης. Αυτοί επειδή απεμακρύνθησαν του Θεού και προσκολλήθηκαν στα γήινα θεωρούνται ότι έπεσαν (μεθυσμένοι) από οίνο της πορνείας. Θα πιούν λοιπόν αυτοί όλοι από τον οίνο του θυμού του Θεού, που θα τους καταπλήξει με τη δριμύτητα των βασάνων.**

Την πτώση της Βαβυλώνας αναγγέλλει **άλλος άγγελος που κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας εξουσία μεγάλη, και η γη φωτίστηκε από τη δόξα του.** Μ' αυτό δείχνει «το φωτεινό και λαμπρό των αγίων αγγέλων», λέει ο Ανδρέας, «το λαμπρό και φωτιστικό», λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σ. 252). Όμως μπορεί ο «άλλος» άγγελος να είναι ο της Μεγάλης Βουλής Άγγελος δηλ. ο σαρκωθείς Λόγος όπως λέει και ο Βέδας, με όχι τη γνωστή του μορφή, γιατί η εμφάνισή του προοιωνίζει (μόνο) τη Δευτέρα Παρουσία, που θα γίνει μετά τον θάνατο του Αντιχρίστου. Εξ άλλου κατά τη Β' Παρουσία του Κυρίου δεν υπάρχει λόγος να αναγγελθεί ότι **«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη».** (18:2). Η «μεγάλη φωνή» είναι όχι μόνο κατά την ένταση αλλά και κατ' αξίαν μεγάλη, διότι ομιλεί ο της «Μεγάλης Βουλής Άγγελος».

Στις ιερές δέλτους γράφεται, λέει ο πατριάρχης Άνθιμος, ο λόγος του Κυρίου: **«Γι' αυτό εξέλθετε εκ μέσου αυτών και απομακρυνθείτε, λέγει Κύριος, και ακαθάρτου μη άπτεσθε, και Εγώ θα σας δεχθώ».** (Β' Κορ. 6:17). Το «εξέλθετε» εδώ δεν επιτάσσει απομάκρυνση (τοπική) και χωρισμό σωματικό, αλλά απομάκρυνση (τροπική) και φυγή του νού και της καρδιάς από τις πονηρίες και ανομίες. Ακόμη και τη φυγή του Λωτ, ο πατρ. Άνθιμος, την ερμηνεύει πνευματικά: «Και όπως ο δίκαιος Λωτ, κατά κέλευσιν Θεού, εξελθών των Σοδόμων δεν έμεινε σε τόπο χαμηλό και πεδινό, αλλά ανέβηκε στο όρος Σηγώρ, και έτσι γλύτωσε από τον θυμό του Θεού που έπεσε πάνω στους μοιχούς, έτσι πρέπει και σε εμάς τους πιστούς, αφού εξέλθωμε με τον νου και την καρδιά από τα παρόμοια πονηρά, να μην επιμένουμε στις σαρκικές ηδονές, ούτε να στεκόμαστε σε οδό αμαρτωλών, αλλά να αιωρούμαστε σε ύψος θεαρέστων πράξεων... Αυτές οι πνευματικές συμβουλές ισχύουν πάντοτε, γιατί αφορούν την ψυχή, η οποία έχει σε όλους τους ανθρώπους τις ίδιες δυνάμεις διαφέροντας μόνο στην αξιοποίηση των δυνάμεων αυτών<sup>32</sup> για την αρετή και την αιώνια ζωή.

Αλλά είδαμε,<sup>33</sup> επίσης από τον πατρ. Άνθιμο, ότι τον καιρό του Αντιχρίστου «ο Θεός θα γλυτώσει τους ευσεβείς, και θα τους απομακρύνει της επιβουλής του διαβόλου και θα τους διαθρέψει τριάμισυ (3,5) έτη κατά την βασιλεία του Αντιχρίστου. Διότι έχει γραφεί: **Ποιος θα μου δώσει πτέρυγες ως περιστεράς και θα πετάξω και θα αναπαυθώ; Ιδού απομακρύνθηκα διαφεύγοντας και αυλίσθηκα στην έρημο...** (Ψαλμ. 13:6). Αυτός ο ψαλμός προφητεύει την φυγή και απαλλαγή των δικαίων από τις επιβουλές του διαβόλου, και την μόνωση και απολύτρωση και ερημία από τις κοσμικές μέριμνες, και την προσδοκία που θα έχουν να απολαύσουν την θεία επικουρία (φροντίδα)». **Επομένως, και η τοπική φυγή είναι επίσης ένας αποδεκτός τρόπος διάσωσης.** Ο Λωτ πρώτα τήρησε τον εαυτό του καθαρό από τις πονηρές συνήθειες των συμπολιτών του και μετά, με εντολή των 2 αγγέλων, έφυγε μακριά από τις αμαρτωλές πόλεις που επρόκειτο να καταστραφούν.

<sup>32</sup> Κατατάσσονται σε φυσικές (σωματικές), ζωτικές και γνωστικές από τον όσιο Δαμασκηνό τον Στουδίτη, του τριμερούς της ψυχής: λογικού, επιθυμητικού και θυμικού. <https://www.imdle0.gr/diaf/2019/dyn-psi-Dam-Stoud.pdf>

<sup>33</sup> Πατριάρχου Ιεροσολύμων Ανθίμου (1717-1808), «Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», Ιεροσόλυμα 1856. σελ. 120-1. Αναγράφεται σε σχετικό θέμα του Ζ τεύχους σ. 28: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)

Και οι Χριστιανοί της Ιερουσαλήμ σώθηκαν γιατί έφυγαν πριν την πολιορκία και την καταστροφή της από τους Ρωμαίους, έχοντας υπ' όψιν τον λόγο του Κυρίου:

**«Όταν δείτε να κυκλώνεται από στρατόπεδα η Ιερουσαλήμ, τότε να γνωρίζετε ότι πλησίασε η ερήμωσή της. Τότε όσοι βρίσκονται στην Ιουδαία να φύγουν στα όρη, και όσοι βρίσκονται μέσα σ' αυτήν να αποχωρήσουν, και όσοι είναι σε άλλες χώρες να μη εισέλθουν σ' αυτήν».** (Λουκ. 21:20-21).

Για τον καιρό του Αντιχρίστου ο άγιος Κύριλλος λέει ερμηνεύοντας τον Δανιήλ: **«"Ημέρες 1290", και "μακάριος ο υπομένων και φθάσας στις χίλιες τριακόσιες τριάντα πέντε (1335) ημέρες". Γι' αυτό πρέπει να κρυβόμαστε και να φεύγομε. Διότι ίσως δεν θα έχομε τελειώσει την φυγή από πόλη σε πόλη του Ισραήλ, μέχρι να έρθει ο Υιός του ανθρώπου».**<sup>34</sup> Εδώ, ο άγιος Κύριλλος, αναφέρεται στον λόγο του Κυρίου: **«όταν σας διώκουν σ' αυτή την πόλι, φεύγετε στην άλλη. Διότι αληθώς σας λέγω, δεν θα έχετε τελειώσει τις πόλεις του Ισραήλ μέχρι να έρθει ο Υιός του ανθρώπου».** (Ματθ. 10:23).

Και στην 6η σφραγίδα λέει ο Ιωάννης: **«Και ο ουρανός αποχωρίστηκε σαν (αρχαίο) βιβλίο που τυλίγεται ελικοειδώς (κυλινδρικά)».** Και αμέσως σαν συνέπεια στη γη: **«κάθε όρος και νήσος μετακινήθηκαν από τον τόπο τους».** (Αποκ. 6:14). Αλλά, επειδή **«Ουρανός πολύφωτος η Εκκλησία»**, τότε, κατά τον Αιδέσιμο Μπηντ (ή Βέδα): **«Όπως ένα κυλινδρικό βιβλίο τυλιγμένο περιέχει πράγματι μυστήρια μέσα του, έτσι θα γίνει με την Εκκλησία. Εκείνη την εποχή, γνωστή μόνο στους δικούς της, θα αποφύγει με σύνεση τον διωγμό με τη φυγή, διότι με την απόκρυψη αυτή μπορεί να παραμείνει μη αντιληπτή από εκείνους που είναι εκτός (αυτής)».**<sup>35</sup>

Σαν τελευταία μαρτυρία, ότι θα είναι και τοπική η φυγή των (αληθινών) Χριστιανών τον καιρό του Αντιχρίστου αναφέρομε από τους σύγχρονους γέροντες της Ρωσίας την εντολή: **«Ο Θεός σας απαγορεύει να ζείτε ως πολίτες του Αντιχρίστου, στις ημέρες του! Ο Θεός σας απαγορεύει να τον δείτε με τα μάτια σας»!**<sup>36</sup> Επομένως τον καιρό του Αντιχρίστου η φυγή των Χριστιανών θα είναι εκτός από τροπική και τοπική. Η τοπική φυγή βοηθάει στη συγκράτηση του νου μέσα στην καρδιά για να γίνεται ευκολότερη η μετάνοια και η προσευχή, όπως κάνουν ήδη οι ασκητές και οι μοναχοί που ζουν στην έρημο. Έτσι η εξωτερική σύγχυση δεν εισδύει μέσα στον άνθρωπο. Η ψυχή που αγωνίζεται να σωθεί επιδιώκει πάντα να βγαίνει από την εξωτερική Βαβυλώνα για να μη καταντήσει να είναι η ίδια στο τέλος «Βαβυλώνια» (γεμάτη σύγχυση) και αποτύχει να σωθεί. **Η τελευταία Βαβυλώνα μπορούμε να πούμε ότι είναι αυτή της εποχής του Αντιχρίστου και του Ψευδοπροφήτη**, όπως είπαμε σε προηγούμενη ανάλυση.<sup>37</sup> Και η τελευταία Βαβυλώνα για κάθε άνθρωπο που δεν έγινε αληθινός Χριστιανός είναι η κατάσταση της ψυχής του με την οποία εγκαταλείπει αυτόν τον βίο. **Διότι η πτώση της μεγάλης Βαβυλώνας σημαίνει την «διέξοδον του φθαρτού τούτου βίου»**, δηλ. ότι πέρασε ο φθαρτός αυτός βίος, λέει ο Αρέθας. (Μαυρομ. σ. 253).

Η τελευταία, επί Αντιχρίστου, Βαβυλώνα, με τον Ψευδοπροφήτη που θα ηγείται στις ψευδείς θρησκείες και στους αποστάτες Χριστιανούς που θα προσκυνήσουν τον Αντίχριστο, αυτή πράγματι θα γίνει **«κατοικητήριο δαιμονίων και φυλακή για κάθε πνεύμα ακάθαρτο και φυλακή για κάθε όρνιο ακάθαρτο και φυλακή για κάθε θηρίο ακάθαρτο και μισημένο».**

<sup>34</sup> Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων Κατήχηση 15η, κεφ. 16ο. Το γράψαμε ήδη στο ΣΤ τεύχος σελ. 20-21. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)

<sup>35</sup> Το είδαμε στο Β τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf) σελ.35

<sup>36</sup> Αυτό το επαναλάμβανε συχνά ο Ρώσος πρωθιερέυς πατήρ Νικολάι Ραγκόζιν (+1981). Το (5) Έσχατο καιροί γενικά, στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf) Παρόμοια μιλούσε ο γνωστός Ρώσος σάρετς Λαυρέντιος του Τσερνίκοφ (+1950). [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>37</sup> Τεύχος Ι σελ. 33: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)

Τότε ο Διάβολος έχοντας κατοικήσει μέσα στον Αντίχριστο θα φέρει πάνω στη Γη την Κόλαση, μαζί με όλων των ειδών τα πονηρά πνεύματα, για τον λίγο χρόνο που θα επιτρέψει ο Θεός. Διότι διάφορα είδη πονηρών πνευμάτων είναι τα **δαιμόνια** και τα **ακάθαρτα πνεύματα και όρνια**. **Εδώ «όρνια ονομάζει τους δαίμονες για το άδηλο της εφόδου αυτών της κατά των ανθρώπων»**, λέει ο Αρέθας. Γιατί είναι άγνωστο πότε κάνουν έφοδο εναντίον των ανθρώπων, όπως και τα όρνια ορμούν όταν κανείς δεν τα περιμένει. (Μαυρ. σελ. 253). Τότε μάλιστα θα γίνει το εξής παράδοξο: Οι πόλεις θα γεμίσουν δαιμόνια, μόλις φύγουν οι Χριστιανοί, ενώ τα πρώην έρημα μέρη στα οποία αυτοί θα καταφύγουν, ενώ ήταν πριν κατοικία δαιμονίων, θα καθαριστούν και αγιασθούν! Διότι η ερήμωση από τη χάρη του Θεού ορίζει τον τόπο που είναι αρεστός στα δαιμόνια. Το φυσικό περιβάλλον από μόνο του δεν είναι κακό.

**Συνοπτικά:** είδαμε ότι ενώ στο 18ο κεφάλαιο επρόκειτο να δοθούν τα λεπτομερέστερα χαρακτηριστικά της πόρνης - μεγάλης Βαβυλώνας, ο **«έχων εξουσία μεγάλη» Άγγελος**, την πτώση της Βαβυλώνας την ανακοινώνει πρώτα με τα πνευματικά αποτελέσματά της, που έχουν και τη μεγαλύτερη σημασία: **«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμονίων και φυλακή για κάθε πνεύμα ακάθαρτο και φυλακή για κάθε όρνιο ακάθαρτο και φυλακή για κάθε θηρίο ακάθαρτο και μισημένο»**. Και επειδή ο Κύριος είναι ο της Μεγάλης Βουλής του Πατρός Άγγελος και έχει αληθινά «μεγάλη εξουσία» ζωής και θανάτου στα δημιουργήματά Του, αναφέρεται κατά προτεραιότητα στη σωτηρία των ανθρώπων και τους πληροφορεί για τα ολέθρια αποτελέσματα της ψυχικής των απωλείας, αν συνεχίσουν να ζουν ως άτομα ή και ως κοινωνίες μέσα σε πνευματική πορνεία και σύγχυση. Ακολουθώντας, λοιπόν, τους Πατέρες και το ίδιο το κείμενο της Αποκάλυψης, εξετάσαμε πρώτα τα λεγόμενα που αφορούν τις ψυχές. Αμέσως μετά, όμως, το κείμενο επεκτείνεται και στα κοσμικά χαρακτηριστικά της Μεγάλης Βαβυλώνας, χωρίς να χάνει και το πνευματικό του νόημα.

## **2.02. Συμπληρωματικά χαρακτηριστικά της πόρνης - μεγάλης Βαβυλώνας.**

Πρόκειται όπως είπαμε για την **τελευταία πριν τον Αντίχριστο Βαβυλώνα**. Γιατί αυτή του Αντιχρίστου είναι ήδη η **πεσμένη «Βαβυλώνα»**, η οποία αφού έπεσε και προσκύνησε το Θηρίο με τις συμβουλές του Ψευδοπροφήτη, έγινε κατοικητήριο δαιμονίων. Αλλά οι Χριστιανοί πρόλαβαν και βγήκαν από αυτή. Συνεπώς, όπου δεν ενδιαφερόμαστε μόνο για το πνευματικό νόημα, που και αυτό ως πολυδιάστατο επιβεβαιώνει τα επί μέρους νοήματα, η **Βαβυλώνα η Μεγάλη**, που εξετάζουμε στο 17ο και 18ο κεφάλαιο, είναι η Παγκόσμια κατάσταση ή Παγκόσμια Βαβυλώνα που καταστρέφεται λίγο πριν έρθει ο Αντίχριστος, από τους «Δέκα (10) βασιλείς».

Στις επόμενες παραγράφους της Αποκάλυψης, μέσα στις εξωτερικές περιγραφές που χαρακτηρίζουν την πόρνη ενυπάρχει αντίστοιχο πνευματικό νόημα.

Γράφεται: **«Γιατί από το κρασί του θυμού της πορνείας της έχουν πει όλα τα έθνη, και οι βασιλιάδες της γης μαζί της πόρνευσαν, και οι έμποροι της γης από τη δύναμη της αχαλίνωτης ισχύος της πλούτισαν»**. (18:3). Είναι φανερός ο παγκόσμιος χαρακτήρας της συγκεκριμένης Βαβυλώνας: Απ' αυτήν **«έχουν πει όλα τα έθνη, και οι βασιλιάδες της γης... και οι έμποροι της γης»**. Με θυμό δηλ. με αυστηρές διαταγές προωθεί παγκόσμια την πνευματική κατάσταση της πορνείας της με τον εχθρό (διάβολο), **εναντιούμενη στα ευσεβή δόγματα της Ορθόδοξης πίστης και σε κάθε εντολή του Θεού**. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιεί δώρα προς τους βασιλείς και άρχοντες των λαών, που δεν τα κέρδισε νόμιμα αλλά με παρανομίες πολλών ειδών. **«Επειδή είχε στην εξουσία της κάθε παρανομία, έστειλε στις υποταγμένες πόλεις (ή χώρες) δώρα με άρχοντες που ήταν εχθροί της αλήθειας και της δικαιοσύνης»**, λέει ο Ανδρέας Καισαρείας. Και στην εποχή μας οι άρχοντες των λαών εξαγοράζονται, με διάφορους τρόπους, από την οικονομική ολιγαρχία που κυβερνάει της Γη, με αποτέλεσμα στις περισσότερες χώρες να μην επικρατεί δικαιοσύνη. **«Ο υπερβολικός πλούτος που απέκτησε η πόρνη προέρχεται από αδικία»**, λέει ακόμη ο άγιος Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 253).



Είπε ήδη ο πατρ. Άνθιμος: **Έθνη και βασιλείς της γης λέγει (ο Ιωάννης) όσους ασχολούνται με επιμέλεια στα γήινα. Αυτούς πάλι που ζουν με πλεονεξία και επιθυμούν τον πρόσκαιρο πλούτο ονομάζει εμπόρους της γης.** Αυτό σημαίνει ότι οι εδώ αναφερόμενοι «**βασιλείς της γης**» μπορεί να μην έχουν αναγκαστικά τίτλο βασιλέως, οπωσδήποτε, όμως, έχουν αποκλειστική προσήλωση στα γήινα, όντας περιφρονητές του Θείου νόμου. Επομένως **δεν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτούς οι ευσεβείς άρχοντες,** όπως και στους «εμπόρους της γης» δεν συμπεριλαμβάνονται όσοι εξ αυτών έχουν φόβο Θεού και τηρούν τις εντολές Του. Η αχαλίνωτη ισχύς της πόρνης οφείλεται στις παρανομίες της, με τις οποίες έγινε πολύ ισχυρή οικονομική και στρατιωτική δύναμη.

Επειδή αυτή η Βαβυλώνα θα καταστραφεί από τους ομοϊδεάτες του Αντιχρίστου δέκα βασιλείς, ο Ιωάννης λέει: **«Και άκουσα άλλη φωνή από τον ουρανό να λέει. Λαέ μου βγες από αυτή, για να μην έχετε επαφή με τις αμαρτίες της, και από τις πληγές της να μη λάβετε· Γιατί οι αμαρτίες της έφτασαν και κολλήθηκαν μέχρι τον ουρανό, και θυμήθηκε ο Θεός τα αδικήματά της».** (18:4-5). Σ' εκείνους που ο Κύριος αναγνωρίζει ως δικούς του (Β' Τιμ. 2:19) η φωνή δίνει εντολή να φύγουν. **Να φύγουν οι δίκαιοι από τον τόπο που κατοικούν οι ασεβείς για να μην απωλεσθούν μαζί τους,** λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σ. 253). Τώρα επομένως η φυγή είναι και τοπική. Το ότι ο Θεός θυμήθηκε, **«έμνημόνευσεν ό Θεός»,** και αναφέρθηκε στα αδικήματά της, είναι ανθρωποπαθής έκφραση λέει ο Αρέθας. **«Διότι για την μακαρία φύση του Θεού, που δεν τον πλησιάζουν τα πάθη, είναι περιττό και να σκέπτεται κάποιος τέτοια πράγματα».** Το ότι δεν ετιμωρείτο μέχρι τώρα η Βαβυλώνα είναι, ανθρωποπαθώς, σαν να την είχε ξεχάσει ο Θεός.

Διπλό κέρασμα θλίψεων θα λάβει η τότε Βαβυλώνα: **«Με το ποτήρι που κέρασε (θλίψεις στους άλλους), με το ίδιο κέραστε την διπλά (βάσανα και θλίψεις)».** (18:6). Διπλό σημαίνει ότι **«είτε οι πολύ αμαρτωλοί θα τιμωρούνται και εδώ και στον μέλλοντα αιώνα, είτε πρόκειται για τιμωρία ψυχής και σώματος, των οποίων η πράξη είναι κοινή»,** λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σ. 254). Το διπλό δεν σημαίνει αναγκαστικά και διπλάσιο (σε ένταση), αλλά ότι **«ο Θεός που είναι φιλόανθρωπος και αγαθός, και όταν τιμωρεί πολύ λιγότερο το θεωρεί ότι απέδωσε διπλά. Και όχι μόνο διπλά αλλά και επταπλάσια»,** λέει ο Αρέθας. (σ. 254). Πάντως, όπως η καταστροφή των Σοδόμων και των γύρω τους πόλεων υπήρξε αληθινή και φοβερή, το ανάλογο θα συμβεί και στη Βαβυλώνα. Μπορούμε επίσης να πούμε διπλή την καταστροφή διότι **θα γίνει με φωτιά και με βύθιση στη θάλασσα: «και κραύγαζαν βλέποντας τον καπνό από την φωτιά που την έκαιγε»** (18:18) και **«ένας άγγελος ισχυρός σήκωσε λίθο σαν μυλόπετρα μεγάλη και τον έριξε στη θάλασσα, λέγοντας. Με τέτοια ορμή θα ριχτεί η Βαβυλώνα η μεγάλη πόλη και δε θα βρεθεί πια».** (18:21). Μάλιστα αυτό μπορεί να θεωρηθεί ανταπόδοση, για τα δεινά που προξένησε ως ηγέτιδα στους λαούς, που άλλους τους «έπνιγε» και άλλους τους «έκαιγε» ψυχικά, μερικούς και σωματικά, για να υπηρετούν τα παράνομα θελήματά της. Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι εδώ η παγκόσμια Βαβυλώνα έχει κάποια χώρα που πρωτοστατεί στα γεγονότα της πνευματικής κατάπτωσης που θα οδηγήσουν στην άνοδο του Αντιχρίστου. Αυτή, η πρωτοστατούσα στα παγκόσμια γεγονότα χώρα ονομάζεται **Βαβυλώνα η μεγάλη πόλη.** Είναι το κέντρο της παγκόσμιας κοινωνίας (ή παγκοσμιοποίησης) πριν τον Αντίχριστο. Οι Χριστιανοί πρέπει να βγουν από τη «μεγάλη πόλη», καθώς και από την Ιερουσαλήμ αργότερα, πριν γίνει πρωτεύουσα του Αντιχρίστου, αλλά και από κάθε πόλη ή χωριό της Γης που θα ελέγχεται απ' αυτόν και να καταφύγουν στα βουνά.

Η ανταπόδοση είναι σχετική με το μέγεθος του παραπτώματος: **«Όσο δόξασε τον εαυτό της και έζησε αχαλίνωτα, άλλο τόσο δώστε της βασανισμό και πένθος».** Ισχύει για κάθε Βαβυλώνια ψυχή και κάθε χώρα της μεγάλης (παγκόσμιας) Βαβυλώνας, και περισσότερο για το κέντρο της.

Πρόσθετα χαρακτηριστικά: **«Γιατί μες στην καρδιά της λέει ότι κάθομαι σαν βασίλισσα, και χήρα (απροστάτευτη) δεν είμαι (γιατί μέχρι τώρα κανείς δεν με κατέκτησε), και πένθος δεν θα δω (λύπη δεν θα περάσω)».** (18-7). Προφανώς, αυτά δεν επαληθεύονται από κάθε χώρα της Γης, αλλά, οπωσδήποτε, από τη χώρα που είναι το κέντρο της παγκόσμιας Βαβυλώνας. Το **κάθομαι σαν βασίλισσα** σημαίνει ότι **δεν θα στερηθώ τη βασιλεία**, λέει ο Αρέθας. Που σημαίνει ότι έχει αίσθηση του γεγονότος ότι ζει πλουσιοπάροχα και αποφασίζει κατά το θέλημά της ανεμπόδιστα, λόγω της μεγάλης ισχύος της. Μάλιστα ποτέ, αυτής της κυρίαρχης χώρας, δεν της συνέβη να χάσει την ισχύ της και να μείνει απροστάτευτη, ούτε ποτέ πέρασε λύπη ή πένθος από κάποιο κατακτητή, γιατί τέτοιος στην ιστορία της δεν υπήρξε. *Η ευθυμία και υπερβολική καλοπέραση είναι σύνηθες να οδηγούν σε καύχηση, όταν ξεχασθεί ο φόβος του Θεού: «πένθος δεν θα δω»!* Και ο ψαλμωδός, λέει ο Ανδρέας Καισαρείας, το εκφράζει με τα παρεμφερή λόγια (Ψαλμ. 29:7): **«δεν θα σαλευθώ στον αιώνα»!** (Μαυρ. σ. 254).

Μαζεμένα δεινά θα βρουν την υπερήφανη χώρα: **«σε μια ημέρα θα έρθουν οι πληγές της, θάνατος και πένθος και λιμός, και με φωτιά θα κατακαεί»...** (18:8). Μία ημέρα σημαίνει το απρόσμενο, το δυνατό, και το σύντομο του καιρού που αυτά θα συμβούν... Αρκεί και μία ημέρα για να φέρει κάθε είδος τιμωρίας, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Μάλιστα το ότι χαρακτηρίζεται «ημέρα» και όχι «νύχτα» ο καιρός της καταστροφής, σημαίνει ότι δεν θα δεχθεί ύπουλη αλλά απλώς ξαφνική προσβολή από τους «βασιλείς» που η ίδια, σαν η ισχυρότερη ως τότε χώρα, συνέβαλε να αναδειχθούν για να υποδεχθούν τον παγκόσμιο ηγέτη, που θα ήθελε να είναι του χεριού της, αλλά που εμείς ξέρομε από τις προφητείες ότι θα είναι ο Αντίχριστος. Και η καταστροφή της **μεγάλης πόλης - Βαβυλώνας** θα γίνει οπωσδήποτε **«γιατί είναι ισχυρός ο Κύριος και Θεός που έδωσε την καταδικαστική απόφαση γι' αυτήν».**

**«Και θα κλάψουν και θα θρηνήσουν γι' αυτήν οι βασιλείς (άρχοντες) της γης, που πόρνευσαν μαζί της και έζησαν αχαλίνωτα, όταν θα βλέπουν τον καπνό από τη φωτιά που θα την καίει»...** (18:9). Αυτά δεν αναφέρονται στη Συντέλεια, αλλά λίγο νωρίτερα, πριν βασιλέψει ο Αντίχριστος. Οι βασιλείς είναι πραγματικοί άρχοντες, που είχαμε δει να παίρνουν από αυτή δώρα (να δωροδοκούνται). **Βασιλείς της γης λέγονται εδώ οι άρχοντες, όπως λέει για την Ιερουσαλήμ ο ψαλμωδός ότι «οι βασιλείς αυτής συνήχθησαν (συγκεντρώθηκαν)»...** (Ψαλμ. 2:2), λέει ο Ανδρέας. **Μπορεί όμως να είναι και οι δαίμονες,** λέει ο Αρέθας, που πείθουν τους άρχοντες να δρουν πονηρά. (Μαυρ. σελ. 255). Το ότι όμως οι βασιλείς **«πόρνευσαν μαζί της και έζησαν αχαλίνωτα»** αναφέρεται καταφανώς σε ανθρώπους, οι οποίοι πορνεύουν με τους δαίμονες και τον Σατανά όταν δεν τηρούν τις εντολές του Θεού.

Οι άρχοντες, λέει ο Ιωάννης, **«έχοντας σταθεί από μακριά εξαιτίας του φόβου για τη βασανιστική τιμωρία της, έλεγαν: Ουαί, Ουαί (Αλλοίμονο, αλλοίμονο) στην πόλη, τη μεγάλη Βαβυλώνα, την πόλη την ισχυρή, γιατί μέσα σε μια ώρα ήρθε η καταδίκη σου».** (18-10). Εφ' όσον οι άρχοντες είναι, όπως ειπώθηκε, πραγματικοί άρχοντες, είναι προφανές ότι αφ' ενός δεν θέλουν να καταστραφούν μαζί της, γι' αυτό στέκονται μακριά, και αφ' ετέρου λυττούνται πολύ για τη μέσα σε λίγο χρόνο, μία ώρα, καταστροφή της. Εδώ αναφέρεται και η **μεγάλη Βαβυλών**, η παγκοσμιοποίηση τότε, και η **πόλη η ισχυρή**, δηλ. η πρωτοστατούσα ισχυρή χώρα, ή αλλιώς το κέντρο της παγκόσμιας ισχύος. **Η πόλη ονομάζεται ισχυρή, γιατί για αμέτρητο σχεδόν χρόνο ήταν απόρθητη και κανείς ποτέ δεν περίμενε να καταστραφεί,** λέει ο Αρέθας. Και βέβαια δεν πρόκειται για τη Βαβυλώνα την παλιά ή τη νέα, δηλ. τη Ρώμη, λένε επίσης οι Ανδρέας και Αρέθας. (σ. 255). Αυτές πράγματι πολλές φορές κατακτήθηκαν και καταστράφηκαν από εχθρούς, το ίδιο και η Κωνσταντινούπολη στην οποία είχε αναφερθεί και ο Αρέθας.<sup>38</sup>

<sup>38</sup> Ο Αρέθας (860-939 ) είδαμε στο προηγούμενο τεύχος να θεωρεί την Κωνσταντινούπολη σαν πιθανή Βαβυλώνα (I τεύχος σελ.35): [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)

Μέχρι τα χρόνια του Αρέθα (10ος αιώνας) δεν είχε υπάρξει γνωστό βασίλειο που να μην είχε κατακτηθεί και καταστραφεί από κάποιο άλλο, γι' αυτό και από τους Ανδρέα και Αρέθα γράφεται ότι «*ούτε για καμμιά άλλη πόλη*» πρόκειται, αλλά για όλο τον φθαρτό αυτό κόσμο και το πέρασμα στην αιωνιότητα, οπότε «*οι τα πρόσκαιρα εμπορευόμενοι με κλάμα και με πένθος θα αλωθούν*». (Μαυρ. σελ. 255). Αμέσως μετά όμως, ο Ιωάννης αναφέρει ότι **η «ισχυρή πόλη» είναι κέντρο εμπορίου, και μάλιστα παγκοσμίου**, διότι αφ' ενός είναι η εποχή της παγκόσμιας Βαβυλώνας, όπως πολλές φορές έχουμε πει, και αφ' ετέρου όλοι οι άρχοντες και έμποροι της γης έπρατταν κατά το θέλημά της: **«Και οι έμποροι της γης κλαίνε και πενθούνε γι' αυτή, επειδή το φορτίο των εμπορευμάτων τους (τόν γόμον αὐτῶν) κανείς δεν αγοράζει πια»** (18:11). **«Γόμο» δηλ. εμπορεύματα** λέει τις ασχολίες με τις οποίες οι άνθρωποι συνηθίζουν να περνούν τον καιρό τους, κατά τη γενική ερμηνεία του Αρέθα. Επειδή όμως η καταστροφή της Βαβυλώνας ακολουθείται από την περίοδο ανάδειξης και διοίκησης του Αντιχρίστου, αυτό που λέει εδώ ο Ιωάννης σημαίνει ότι **παύει πλέον το ως τότε ονομαζόμενο ελεύθερο εμπόριο** και ακολουθεί η εποχή που κάθε δραστηριότητα κρατική και ιδιωτική θα είναι πλήρως ελεγχόμενη:

**«Κανείς δεν αγοράζει πια»** από τους πρώην εμπόρους και τις επιχειρήσεις τους, διότι ο Αντίχριστος επιβάλλει το δικό του απόλυτα ελεγχόμενο από τον ίδιο και το ηλεκτρονικό του «θηρίο» σύστημα αγοραπωλησιών. Μια εικόνα πλήρως ελεγχόμενης από το κράτος οικονομίας και εμπορίου είδαμε επί κομμουνισμού στη Σοβιετική Ένωση, όταν στη Δύση επικρατούσε αντίθετα η "ελεύθερη" οικονομία και το εμπόριο. Αλλά δεν ήταν και τόσο ελεύθερη η οικονομία των μη κομμουνιστικών κρατών διότι οι ισχυρές χώρες επέβαλαν τη θέλησή τους στην ανάπτυξη των ασθενεστερών. Τώρα, τον καιρό της παγκοσμιοποίησης (παγκόσμιας Βαβυλώνας), οι κανόνες του ελεύθερου εμπορίου καθορίζονται σχεδόν αποκλειστικά από **την ισχυρότερη χώρα του κόσμου, τις ΗΠΑ**, με προτεραιότητα (βέβαια) στα συμφέροντά της και τα συμφέροντα των εμπόρων της. Η μεγάλη ποικιλία των ειδών με τα οποία εμπορεύεται αυτή ως βασίλισσα δηλ. σαν ρυθμιστική δύναμη, την καθιστά **το κέντρο ελέγχου του παγκόσμιου εμπορίου**.

Ο άγιος Ανδρέας παραμένοντας μέσα στο νόημα του κειμένου, που δίνει τώρα τα λεπτομερέστερα χαρακτηριστικά της Βαβυλώνας, **επαναλαμβάνει ότι «πρέπει να εξετάσουμε σε ποια πόλη ήταν συνηθισμένη η αγορά των αγαθών αυτού του είδους»...** (Μαυρ. σ. 256). Αντίθετα ο Αρέθας μιλάει για τον βίο σαν Βαβυλώνα, και τους Χριστιανούς σαν πολύτιμες ύλες της. Αλλά, αν και οι Χριστιανοί ζουν στον κόσμο αυτό, όμως **δεν ζουν τροπικά** στη Βαβυλώνα, ενώ **στο τέλος του κόσμου δεν ζουν ούτε τοπικά**, εφόσον ο Θεός τους καλεί τότε να βγουν απ' αυτή. Και βέβαια δεν τους καλεί να βγουν από τον βίο αυτό...<sup>39</sup>

**Το θέμα μας λοιπόν είναι η Βαβυλώνα**, και πρέπει να ενθυμούμεθα πως όταν λέγεται ότι η σύγχρονη ζωή έχει καταστεί «Βαβυλώνα» ή και ότι οι Χριστιανοί ζουν σ' αυτήν, δεν



**Νέα Υόρκη, το (παγκ.) κέντρο εμπορίου του «ενός κόσμου»!**

<sup>39</sup> Οι άγιοι μάρτυρες απομακρύνονται και από τον επίγειο βίο, φεύγοντας όντως «μακριά» από τη Βαβυλώνα! Οι μη Ορθόδοξοι δυτικοί ερμηνευτές της Αποκάλυψης και οι βασισμένοι σ' αυτούς Ορθόδοξοι τα μπερδεύουν. Έτσι, πχ ο καθηγητής Σάββας Αγουριδής έγραψε: «Μέχρι το κεφ. 18 οι δυο κόσμοι, που αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλο, είναι η Ρώμη και ο κόσμος αφενός, η εκκλησία των αγίων αφετέρου. Αλλά στο κεφ. 18 παρουσιάζονται και άλλες επί της σκηνής τρεις σαφείς κατηγορίες (!) που θρηνούν και κόπτονται για την πτώση της μεγάλης πόλης: «βασιλείς της γης», ηγεμόνες δορυφόροι της εξουσίας, μεγάλοι έμποροι αγαθών, και οι εφοπλιστές των θαλασσιών μεταφορών της εποχής». (από την ερμηνεία στην Κ. Διαθήκη, Αποκάλυψη του Ιωάννη. ΕΚΔΟΣΕΙΣ Π. ΠΟΥΡΝΑΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2004).



εννοούμε ότι απορροφήθηκαν από τον τρόπο της χωρίς Χριστό ζωής της. Ζουν στο «Βαβυλώνιο» κοινωνικό περιβάλλον χωρίς να αθετούν τον νόμο του Θεού, γιατί δεν έχουν «Βαβυλώνια» ψυχή.

Λέει ο Αρέθας: *Με χρυσό και άργυρο παρομοιάζονται όσοι υποφέρουν τους πειρασμούς στη ζωή τους καρτερικά και περνούν μέσα από τη φωτιά των θλίψεων, και έχοντας ελπίδα για τα καλύτερα αθλούν και παραμένουν καθαροί. Έτσι συμβαίνει και στον υλικό χρυσό και άργυρο, που καθαρίζονται στη φωτιά.* (Μαυρ. σελ. 256). Ανάλογα ερμηνεύονται **ο τίμιος λίθος, τα μαργαριτάρια** κλπ. Αλλά το νόημα στο κεφάλαιο αυτό της Αποκάλυψης αντίθετα από την ερμηνεία του Αρέθα δεν αναφέρεται σε Χριστιανούς, ως πολύτιμους λίθους κλπ, αλλά **πολύτιμα στελέχη της Βαβυλώνας**, πλούσια σε πάθη, όπως θα δούμε κατόπιν. Αν στον κόσμο αυτό οι άνθρωποι κανόνιζαν τον βίο τους σύμφωνα με τα προστάγματα του Χριστού και της Εκκλησίας Του, και όχι με βάση αυτά των νόμων της Βαβυλώνας, τότε πράγματι θα ήσαν πολύτιμα σκεύη της χάρις του Θεού.

Η εσχατολογική Βαβυλώνα (της παγκοσμιοποίησης) που εξετάζουμε, η οποία καταστρέφεται από τους ανθρώπους του Αντιχρίστου, παρατηρούμε, από τις περιγραφές, ότι προσπαθεί τα αντίθετα από την Εκκλησία των αγίων. Δηλ. επιδιώκει τα υλικά μόνο αντί τα πνευματικά, γιατί **έπαυσε να τηρεί τις εντολές του Χριστού και μάλιστα τις πολεμάει «με θυμό»** (18:3). Γεμίζει έτσι τους ανθρώπους της με τα πάθη της φιλαργυρίας, φιληδονίας και φιλαρχίας, προβάλλοντάς τους σαν επιδιωκόμενο στόχο τον γήινο πλούτο, τις πρόσκαιρες ηδονές και την κοσμική υπερηφάνεια. Γι' αυτό **ο Βέδας (Μπηντ) ερμηνεύει ως «πλούσιους αυτούς που είναι πλούσιοι στις αμαρτίες, οι οποίοι με μια απρεπή κίνηση ανταλλάσσουν τις ψυχές τους με μια πρόσκαιρη αφθονία υλικών. Γιατί οι υπερβολικές πολυτέλειες κάνουν (τον άνθρωπο) φτωχό (ψυχικά) αντί πλούσιο».**

Και όλα τα σωματικά τελειώνουν μαζί με το τέλος του επίγειου βίου κάθε ανθρώπου. Ακόμη και να μην προλάβουν να δουν κάποιοι το τέλος της Βαβυλώνας ολόκληρης, θα δουν το τέλος της δικής τους προσωπικής «Βαβυλώνας», αν ζουν χωρίς πίστη στον αληθινό Θεό, όταν απέλθουν από τη ζωή αυτή. Τότε πράγματι από τον καθένα διαπιστώνεται ότι **«ή όπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου, δηλ. οι τρυφερές επιθυμίες της ψυχῆς σου χάθηκαν μακριά σου, και όλα τα νόστιμα (γεύματα) και οι λαμπρές (διασκεδάσεις) χάθηκαν από σένα, και δεν πρόκειται να τα ξαναβρείς πια».** (18-14). Συνηθίζει να ονομάζει **οπώρα** τον καιρό (των επιθυμιών για τα γήινα), λέει ο Αρέθας. Και καθώς τα ανθρώπινα πράγματα μεταβαίνουν από τη φθορά (του βίου αυτού) προς την αφθαρσία (της αιωνιότητας) αμετάκλητα, επομένως και **όσοι αποκλίνουν (ή προσδένονται) στη φθορά, θα αφανιστούν (μαζί της), μια για πάντα**, προσθέτει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 257).

Αυτοί που είχαν τα μεγαλύτερα κέρδη από τον «Βαβυλώνιο» τρόπο ζωής είναι **«οι έμποροι»** που **«πλούτισαν από αυτήν»**. Αυτοί **«από μακριά θα σταθούν εξαιτίας του φόβου των βασάνων της τιμωρίας της, κλαίγοντας και πενθώντας».** (18:15). Το ότι θα πενθούν για τη Βαβυλώνα και όχι για τον εαυτό τους, δείχνει την αμετανοησία τους. Και ο **άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος** (εικόνα δεξιά) λέει: **«Και δεν υπάρχει, δεν υπάρχει ουδένα άλλο τέτοιο εμπόδιο για την αναχώρηση στους ουρανοί, όσο ο πλούτος και τα από του πλούτου κακά· και δεν είναι δικός μου ο λόγος αλλά από αυτόν τον Χριστό ρίχτηκε η ψήφος».**<sup>40</sup> Διότι ο **«Ιησούς είπε στους μαθητές αυτού:**



<sup>40</sup> «Καὶ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἕτερον οὕτω κώλυμα πρὸς τὴν ἀποδημίαν τῶν οὐρανῶν ὡς πλοῦτος καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πλοῦτος κακά. Καὶ οὐκ ἔμὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἡ ψήφος καταβέβηκεν». (Χρυσοστόμου, ὁμιλία πρώτη ὅτε πρεσβύτερος προεχειρίσθη εἰς ἑαυτὸν...) [online](#)

**Αληθινά σας λέγω ότι δυσκόλως πλούσιος θα εισέλθει στην βασιλεία των Ουρανών. Πάλι σας λέγω, ότι είναι ευκολότερο να διέλθει караβόσχοινο<sup>41</sup> δια τρυπήματος βελόνας παρά να εισέλθει πλούσιος στην βασιλεία του Θεού».** (Ματθ.19:23-24). Οι έμποροι κλαίγοντας έλεγαν: **«Αλλοίμονο, αλλοίμονο στην πόλη τη μεγάλη, τη ντυμένη (βασιλικά) με πανάκριβο λινό και πορφυρό και κόκκινο ύφασμα, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμους λίθους και μαργαριτάρια, γιατί σε μία ώρα ερημώθηκε ο τόσο πολύς πλούτος».** (18:16). **«Εδώ η προσοχή στρέφεται στις τιμωρίες και τους βασανισμούς αυτής της (συγκεκριμένης) Βαβυλώνας. Ο θρήνος και το πένθος γι' αυτήν δείχνουν τη μεγάλη δυστυχία και την τρομακτική μοίρα που θα πλήξει την πόλη, η οποία κάποτε καυχιόταν για την εύνοια των βασιλέων»**, λένε ο αρχιεπ. Αβέρκιος και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ στην ερμηνεία τους.<sup>42</sup>

Μια ωραία για την Βαβυλώνα ημέρα, θα έρθει απότομα η καταστροφή της. Το ίδιο συμβαίνει και με τους ανθρώπους που αισθάνονται κατά τον έξω (σαρκικό) άνθρωπο ωραία, ζώντας πλούσια, μέχρι να τους βρει απότομα ο θάνατος. Τότε **«τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος εάν κερδίσει τον κόσμο ολό, και ζημιωθεί την ψυχήν του; ή τι αντάλλαγμα για την ψυχή του θα δώσει ο άνθρωπος»;** (Μάρ. 8:36-37).

Μαζί με τους **εμπόρους**, λέει ο Ιωάννης, **«Και κάθε κυβερνήτης (μεγάλου πλοίου) και καθένας που πλέει τοπικά (με μικρότερο πλοίο), και ναύτες και όσοι εργάζονται στη θάλασσα, από μακριά στάθηκαν και κραύγαζαν, βλέποντας τον καπνό από την φωτιά που την έκαιγε, λέγοντας. Ποια μπορεί να μοιάσει στην πόλη τη μεγάλη»;** (18:18).

Η Βαβυλώνα έχοντας αντίθετους στόχους από την Εκκλησία, οργώνει την αλμυρή για τις δοκιμασίες θάλασσα του βίου όχι για να ασχοληθεί με τη σωτηρία του ανθρώπου αλλά για να πλουτίσει σε υλικά αγαθά και σε μεγάλη ποικιλία από πνευματικές πλάνες. Έχει για το σκοπό αυτό τους ανθρώπους της σε κατάλληλες θέσεις (ψευδοπροφήτες, κυβερνήτες, εμπόρους, κλπ).

Όχι μόνο η πολυτέλεια αλλά και η οργανωτική της δομή είναι αξιοθαύμαστη: **«Ποια μπορεί να μοιάσει στην πόλη τη μεγάλη»;** Το λένε αυτό γιατί αγνοούν παντελώς ότι η Εκκλησία του Χριστού είναι ασυγκρίτως ανώτερη και κατά την δόξα, που είναι αιώνια, και κατά την οργανωτική της δομή στην οποία κεφαλή απαρασάλευτη είναι ο Χριστός, ενώ εκτός των πιστών μετέχουν και μυριάδες αγγέλων. Αντίθετα οι Βαβυλώνιοι έχουν κεφαλές φθαρτούς ανθρώπους. Γι' αυτό **«έριξαν χύμα πάνω στα κεφάλια τους και κραυγάζανε, κλαίγοντας και πενθώντας, με τα λόγια. Αλλοίμονο, αλλοίμονο στην πόλη τη μεγάλη, με την οποία πλούτισαν όλοι όσοι έχουν τα πλοία στη θάλασσα από τα πολύτιμα πράγματά της, γιατί σε μια ώρα ερημώθηκε».** **«Χύμα»**, λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ, **«που σημαίνει αμαυρώνοντας το πρόσωπο των ηγετών (ως κεφαλών) τους, (θεωρώντας) ότι απ' αυτούς (ως υπαίτιους) συρρικνώθηκαν και καταστράφηκαν. Ή (σε προσωπικό επίπεδο) κατηγορούν τη μανία της δικής τους καρδιάς, ως κυρίου μέρους του ανθρώπου, με μια πολύ αργοπορημένη μετάνοια».**

Και πάλι επαναλαμβάνεται ότι **σε μια ώρα ερημώθηκε η Βαβυλώνα**. Είδαμε ότι **«σε μια ημέρα θα έρθουν οι πληγές της»**, (18:8). Την κλαίνει πρώτα **οι άρχοντες της γης... «γιατί μέσα σε μια ώρα ήρθε η καταδίκη σου».** (18:10). Και **οι έμποροι... «γιατί σε μία ώρα ερημώθηκε ο τόσο πολύς πλούτος».** (18:16). **Και οι ναυτικοί και όσοι έχουν τα πλοία στη θάλασσα... «γιατί σε μια ώρα ερημώθηκε».** (18:19). Τρεις φορές αναφέρεται ότι μέσα σε μια ώρα ήρθε η καταστροφή στη Βαβυλώνα. Την πρώτη φορά κλαίνει οι άρχοντες για την καταδίκη της, γιατί αυτό σημαίνει και τη δική τους, για τις αδικίες τους, καταδίκη. Δεύτεροι, μετά τους άρχοντες, κλαίνει την ηγέτιδα πόλη του παγκοσμίου εμπορίου, οι πλούσιοι έμποροι που προβάλλονταν σαν (ανθρώπινα) είδωλα επιτυχημένης και ευφρόσυνης βιωτής, προς μίμηση

<sup>41</sup> «...εύκοπώτερον έστιν κάμηλον διά τρυπήματος ραφίδος διελθειν»... Κάμηλος ή κάμιλος στην ελληνιστική κοινή, είναι το σχοινί, караβόσχοινο, παλαμάρι. <https://el.wiktionary.org/wiki/κάμιλος> Αλλιώς μπορεί να θεωρηθεί σαν παροιμιώδης φράση, αντίστοιχη της Αραβικής περί ελέφαντος διερχομένου διά οπή ραφίδος. (Liddell-Scott).

<sup>42</sup> «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη», εκδόσεις Μυριόβιβλος 2007, σελ. 266.







## ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ:



Λογότυπο του  
W.C.C. (Παγκ.  
Συμβουλίου  
Εκκλησιών)<sup>44</sup>



Christ Lutheran Church  
Χριστιανική Λουθηρανική  
Εκκλησία



South African  
Council of Churches

Συμβούλιο (Προτεσταντ.)  
Εκκλησιών της Νότιας  
Αφρικής



National Council of  
Churches in Australia  
Εθνικό Συμβούλιο  
Εκκλησιών Αυστραλίας



POPE FRANCIS  
SERVANT OF HOPE  
MOROCCO 2019 المغرب

Λογότυπο της  
επίσκεψης του  
πάπα στο Μαρόκο  
(2019)



Συμβούλιο Εκκλησιών του  
Wisconsin



National Council of Churches in the Philippines

άνω: Εθνικό Συμβούλιο  
Εκκλησιών Φιλιππίνων  
κάτω: «Coexist» δηλ.  
συνύπαρξη θρησκειών



άνω:  
άλλο Πανθρησκευτικό  
Σύμβολο



**2.03. Οι θρησκευτικές συσπειρώσεις, ένα κύριο χαρακτηριστικό της πόρνης - μεγάλης Βαβυλώνας.** Ακόμα και τα σήματα και λογότυπα δείχνουν ότι έχει προχωρήσει η **ενωτική κίνηση** των αυτόκλητων "εκκλησιών" και θρησκειών, και οδεύει στην πραγμάτωση του στόχου της παγκοσμιοποιημένης Βαβυλώνας να υπάρξει **μια ένωση των θρησκειών όλου του πλανήτη** υπό ένα πνευματικό ηγέτη, τον **Ψευδοπροφήτη**, όπως μας φανέρωσε ήδη η Αποκάλυψη από το 13ο κεφάλαιο. Εξετάζουμε τώρα την ενοποίηση των θρησκειών.

Κατά τις παρατηρήσεις του π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, συνεργάτου Συνοδικής Επιτροπής επί των Αιρέσεων:<sup>45</sup> «Σε πολλούς και ποικίλους χώρους γίνεται λόγος για την ανεκτικότητα, τη συμφιλίωση, τη συνεργασία και την προσφορά στην πρόοδο του ανθρώπου από την ποικιλότητα της συνεργασίας των διαφόρων θρησκειών. Από κοινωνιολογικής πλευράς, ο λόγος αυτός πηγάζει από το γεγονός ότι **η θρησκεία ως ενδοκοσμικό φαινόμενο**, που είναι συνυφασμένο με μια ποικιλία κοινωνικών δομών, σχέσεων και δράσεων, πολλές φορές έγινε αφορμή διαφόρων μορφών συγκρούσεων. **Συνέπεια αυτής της λογικής, αποτελεί ο ισχυρισμός ότι πρέπει η θρησκευτικότητα να χειραγωγηθεί και να καταστεί παράγοντας κοινωνικής ευστάθειας**... «Η προβληματική αυτή υιοθετήθηκε», λέει ο π. Βασίλειος, «από τη Νέα Εποχή». Δηλ. αρκετές δεκαετίες ενωρίτερα από την **επίσημη διακήρυξη της έναρξης της Νέας Τάξης ή Παγκοσμιοποίησης, από τον πρόεδρο Μπους τον πρεσβύτερο, το 1990.**

Και συνεχίζει: «Η Νέα Εποχή διαφημίζει την εποχή τη δική της, ακριβώς ως εποχή αρμονικής συμβίωσης των θρησκειών αφ' ενός, και υπέρβασης των προβλημάτων αφ' ετέρου και στο θρησκευτικό πεδίο, που δημιούργησε η "εποχή του Ιχθύος" καθώς κυριαρχούσε ο

<sup>44</sup> <https://www.oikoumene.org/en/resources/logo/ecumenical-symbol>

<sup>45</sup> Πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου (Μ, Θ), συνεργάτου Συνοδικής Επιτροπής επί των Αιρέσεων: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/nwo-09/apokrifismos\\_N-Epohis.htm](https://www.imdleio.gr/diaf/files/nwo-09/apokrifismos_N-Epohis.htm)

Χριστιανισμός. **Όραμα της, όμως, και τελικός στόχος της, είναι η πανθηρσκειά, ως μορφή δήθεν ενότητας κατά το ολιστικό μοντέλο, που η Νέα Εποχή διακηρύττει...** Αν κάποιος ρωτήσει ποια είναι η πηγή προέλευσης αυτών των νεοεποχίτικων αντιλήψεων, πού θεμελιώνονται, η απάντηση είναι δυστυχώς: **ο αποκρυφισμός.** Ας δούμε κάποιες χαρακτηριστικές μαρτυρίες. Η πρώτη, προέρχεται από το αποκρυφιστικό σύστημα της θεοσοφίας. **Η θεοσοφία βρίσκει ότι εις την βάση των, την ουσία των, όλες οι θρησκείες κρύπτουν την αυτήν αλήθειαν, παρουσιαζομένην υπό διαφόρους μορφάς, αναλόγως της εποχής και του λαού προς τον οποίον αποτείνονται.** (Π. Π. Χατζηπέτρος, Θεοσοφία, Μ. Ε. Ε, τόμ. 12 (1930), σελ. 530). Στα ίδια πλαίσια κινείται και **ο Γάλλος θεοσοφιστής Th. Pascal** όταν ομιλεί για την **«απόδειξη της πνευματικής ενότητας πασών των θρησκειών»...** (Βλ. TH, Pascal A. B. Γ. της Θεοσοφίας, 1925, σελ 19).

Η δεύτερη μαρτυρία, λέει ο π. Βασίλειος, προέρχεται από την **Αννί Μπεζάντ**, τη γυναίκα πού διαδέχθηκε τον σύζυγο της **Έλενας Μπλαβάτσκι** στην προεδρία της θεοσοφικής Εταιρείας. Κατά τις αποκρυφιστικές δοξασίες της θεοσοφίας, υπάρχει μια **απόκρυφη Παγκόσμια Πνευματική Ιεραρχία, που καθοδηγεί τον κόσμο αναλόγως των εποχών και των διαφόρων ιστορικών και πνευματικών συγκυριών.** Η Ιεραρχία αυτή έχει ορίσει έναν ειδικό Υπέρτατο Εκπαιδευτή (ή Παγκόσμιο Διδάσκαλο),<sup>46</sup> όπου πάντα κατά τους ισχυρισμούς της Μπεζάντ «Έχει επίσης το μέγα καθήκον, όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου να επαναφάνεται εκάστοτε επί της γης, δια να εμπνεύσει νέα θρησκείαν, να κρούση νέον τόνον, μέχρις ότου όλοι ομού συναπαρτίσουν την μεγαλοπρεπή θρησκευτική συγχορδίαν της ημετέρας ανθρωπότητας, ποικίλην αλλ' αρμονικήν, με διαφορετικούς τόνους αποτελούσαν μίαν υπέροχον συνολική αρμονία». (ANNIE BESANT Προς την Μύησιν, 1930, σελ 96).

Η τρίτη και πλέον χαρακτηριστική μαρτυρία προέρχεται από την αγγλίδα **αποκρυφίστρια Αλίκη Μπέϊλη.** Οι οπαδοί της «Νέας Εποχής» αναφέρονται με ιδιαίτερο θαυμασμό στο όνομα της και τις ιδέες της. Η Μπέϊλη ισχυρίζονταν ότι όλες οι απόψεις της προέρχονταν από την καθοδήγηση και τις υπαγορεύσεις μιας πνευματικής οντότητας - δασκάλου (πονηρού πνεύματος), που ονομάζονταν Τζβάλ Κούλ. Της παρουσιάστηκε με ανθρώπινη μορφή και της είπε ότι ήταν ενσάρκωση ενός θιβετιανού Λάμα. Η οντότητα αυτή ο Τζβάλ Κούλ, λέγει η Μπέϊλη, της φανέρωσε ότι η **πλανητική ιεραρχία "είχε αναλάβει μια αποστολή σε πολιτικό επίπεδο, να φέρει τη διεθνή συνεργασία και την οικονομική σύνθεση. Στο χώρο της θρησκείας, να καλλιεργήσει την πνευματική συνείδηση και ένα είδος παγκόσμιας θρησκείας. Στον τομέα των επιστημών, της εκπαίδευσης και της ψυχολογίας, σκοπός τους ήταν να διευρύνουν την ανθρώπινη συνείδηση, τη γνώση και τις ανθρώπινες ικανότητες, γενικότερα". (...)**

Αλλά κάποιος πρέπει να σκεφτεί: Αν υπάρχει αλήθεια, τότε ότι είναι έξω από αυτήν είναι ψέμα. Ο Πιλάτος αναρωτιόταν τι είναι (κατ' ουσίαν) αλήθεια. Το έκανε με ένα τρόπο που υποδήλωνε ότι αυτό είναι άλυτο θέμα ή και πολύ δύσκολο και χρονοβόρο να ασχοληθεί κανείς μ' αυτό. Όμως απέναντί του ήταν η όντως Αλήθεια, ο Ιησούς Χριστός, που είπε στον Πιλάτο ότι ήρθε να μαρτυρήσει την αλήθεια. Γιατί **κατ' ουσίαν Αλήθεια είναι μόνο ο Θεός και ο Χριστός** σαν τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος είναι συγχρόνως η Αλήθεια και ο τέλειος μάρτυράς Της.

<sup>46</sup> Λέει ελληνικό θεοσοφικό [site](#): «Αυτό υπονοεί ότι ο Παγκόσμιος Διδάσκαλος είναι ο ιδρυτής μιας θρησκείας, που κηρύσσει ξανά τις αρχαίες βασικές Αλήθειες που όλες οι θρησκείες έχουν από κοινού, αλλά δίνοντάς τους μια μορφή που είναι προσαρμοσμένη στον καιρό και τις συνθήκες, στην ιδιοσυγκρασία και την κατάσταση του λαού στον οποίο Εκείνος εμφανίζεται... Από φυσική άποψη, ο Παγκόσμιος Διδάσκαλος είναι ένα μέλος εκείνης της Μεγάλης Αδελφότητας των τελειωθέντων ανθρώπων. Βρίσκεται ψηλά μεταξύ της Αδελφότητας και σε Εκείνον προσβλέπουν με άκρο σεβασμό όλοι οι άλλοι. **Δεν είναι μόνο ο Ιδρυτής μιας θρησκείας και ενός πολιτισμού, αλλά Εκείνος ιδρύει τη μια μετά την άλλη θρησκεία και είναι ο Ένας μέσα στον κόσμο μας που βλέπει όλες τις θρησκείες με ισότητα (!).** Τις βοηθάει όλες, τις εμπνέει όλες, τις παρακολουθεί όλες. Αν και οι λάτρεις Τον επικαλούνται με διαφορετικά ονόματα, προς Εκείνον είναι κάθε προσευχή του λάτρη και από Εκείνον κατέρχεται η ευλογία σαν απάντηση». Αλλά **μόνο ο πατήρ του ψεύδους φτιάχνει και συντηρεί ψευδείς θρησκείες με άλλολο-συγκρούμενα δόγματα, με γήινους στόχους και με άγνοια της αιωνιότητας και του θείου προορισμού μας.**

Δεν υπάρχει καμμία δυσκολία για όποιον είναι καλοπροαίρετος να γνωρίσει την Αλήθεια. Ο τρόπος είναι **«έρχου και ίδε»** (Ιω. 1:47), όπως κάλεσε ο Φίλιππος τον Ναθαναήλ. Έτσι και οι πιστοί καλούν στην Εκκλησία όποιον θέλει να λάβει πείρα του Χριστού με την ψυχή του. Οι εκτός Εκκλησίας δεν γνωρίζουν καν ότι η ψυχή δεν ανήκει στον φθαρτό αυτό κόσμο, γιατί αν το ήξεραν δεν θα έβλεπταν τις θρησκείες σαν απλά κοινωνικά μορφώματα. Λίγοι Ισραηλίτες ήταν άδολοι σαν τον Ναθαναήλ,<sup>47</sup> όπως και τώρα είναι λίγοι όσοι άδολα αναζητούν τον αληθινό Θεό για να προσαρμόσουν τη ζωή τους στα προστάγματά Του. **Οι περισσότεροι θέλουν να δικαιώσουν, τις εμπαιθείς επιθυμίες τους.** Γι' αυτό, έλεγε ο Ιησούς και στους φιλόκοσμους Ιουδαίους, ότι δεν Με αναγνωρίζετε από την ομιλία Μου, **«γιατί ούτε μπορείτε να ακούσετε τον δικό Μου λόγο. Εσείς είστε (πνευματικά) από πατέρα τον διάβολο και τις επιθυμίες του πατρός σας θέλετε να κάνετε».** Τις επιθυμίες της αυτοδικαίωσης τις εκμεταλλεύεται ο πονηρός, και όπως με τον Κάιν, οδηγεί τους ανθρώπους ακόμα και σε εγκλήματα. Διότι **«εκείνος (ο διάβολος) ήταν απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν στάθηκε στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει αλήθεια σ' αυτόν. Όταν λαλεί το ψεύδος λαλεί αφ' εαυτού διότι είναι ψεύτης και ο πατήρ του. Εμένα, όμως, επειδή λέω την αλήθεια δεν Με πιστεύετε».** (Ιω. 8:43-45),

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος λέει ότι **«γνωρίζομε ότι είμαστε εκ Θεού, και ο κόσμος όλος κείται εν τω πονηρώ».** (1η Ιω. 5:19). Δηλ. όσοι δεν έχουν μπει στην Εκκλησία του Χριστού, ώστε διά των θείων μυστηρίων να γίνουν του Θεού, πλανώνται από τον πονηρό. Αυτός με τα ψέματά του φτιάχνει, για να τους απατήσει, το ταιριαστό στον καθένα ψεύτικο κλίμα θρησκευτικότητας. Δεν μπορούν να υπάρχουν πολλές Εκκλησίες ή θρησκείες που να έχουν την Αλήθεια, γιατί εφόσον η Αλήθεια είναι ο Ιησούς Χριστός και αυτό, όπως είπαμε, κάθε καλοπροαίρετος εύκολα μπορεί να το αντιληφθεί και να το ζήσει, **κάθε τι που δεν ανήκει στην Εκκλησία Του είναι απατηλό και εκ του πονηρού.** Και πριν την έλευση του Κυρίου δεν υπήρξε κάποιος άλλος που να μπορούσε να σώσει τον άνθρωπο. Ο ίδιος το εβεβαίωσε: **«πάντες όσοι ήλθον προ Εμού, κλέπται εισί και λησταί»**, εξαπατώντας και κλέβοντας (χωρίς βία), ή ληστεύοντας (με βία), τα πρόβατα του Θεού (Ιω 10:8).

Περιέργως οι ανόητες φαντασιώσεις των αστρομάντιδων γυναικών προτιμήθηκαν από το αληθινά ειρηνικό κάλεσμα του Χριστού και έγιναν δόγμα στην Νέα Τάξη. Συνεργεί σ' αυτό η Μασονία, που είναι ένας ισχυρός αποκρυφιστικός μοχλός για την προώθηση των σχεδίων της παγκοσμιοποίησης. Ενώ ο ΟΗΕ στεγάζεται σε χώρα υποτίθεται Χριστιανική (τις ΗΠΑ), **αντί να φτιαχτεί σ' αυτόν, τιμής ένεκεν, ένα εκκλησάκι προσευχής, φτιάχτηκε ένα δωμάτιο διαλογισμού** σαν πυραμίδα χωρίς παράθυρα, που βρίσκεται ξαπλωμένη στο πλάι, με μια κουρελογραφία προς την κορυφή της. Στο κέντρο η αίθουσα έχει, ως βωμό, μια πέτρα από σκούρο γκρι μαγνητίτη 6 τόνων. Το δωμάτιο είναι χαμηλού φωτισμού, με μια επί πλέον μικρή δέσμη φωτός από το ταβάνι προς τον "βωμό".



**Το δωμάτιο διαλογισμού στον ΟΗΕ**

Ο Dag Hammarskjold, πρώην Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, περιγράφει αυτή την κεντρική πέτρα ως **«σύμβολο του θεού του συνόλου»!**... Τον Σεπτέμβριο του 2015, τα Ηνωμένα Έθνη έκαναν ένα τεράστιο βήμα προς την παγκόσμια κυβέρνηση. Εξέδωσαν ένα έγγραφο με τίτλο **«Η μεταμόρφωση του κόσμου μας: η ατζέντα για τη βιώσιμη ανάπτυξη του 2030».** Είναι η περίφημη **«Ατζέντα 2030»**, η οποία ξεπερνά τις αρχές και στόχους της προηγούμενης **«Ατζέντα 21»** η οποία επικεντρώθηκε κυρίως στο

<sup>47</sup> Γι' αυτό γράφεται: «...εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν». (Ιω. 1:47).



περιβάλλον. Η **Ατζέντα του 2030** απευθύνεται σχεδόν σε όλους τους τομείς της **ανθρώπινης δραστηριότητας**. Είναι πραγματικά ένα σχέδιο προς την παγκόσμια κυβέρνηση, αλλά αυτής δεν είναι τώρα ο καιρός της.

Οι Η.Π.Α. ελέγχουν πάντως κατά πολύ τον ΟΗΕ μέσω των δορυφόρων συμμαχικών τους χωρών, λόγω του δυνάμενου να επέμβει σε όλα τα μέρη της γης στρατού τους, και διότι αυτές τον στεγάζουν και είναι ο σημαντικότερος χρηματοδότης του οργανισμού. Η αμερικανική συνεισφορά αποτελεί το 22% του προϋπολογισμού του. Η κεντρική ιδέα των ΗΠΑ, με την οποία πιέζουν τον ΟΗΕ, είναι ότι η αμερικανική συνεισφορά πρέπει να χρηματοδοτεί τις πράξεις που υποστηρίζονται από την Ουάσιγκτον. Αρνούνται, όμως, να πληρώνουν για πράξεις που αποφασίζουν άλλοι.<sup>48</sup> Ο ΟΗΕ και άλλοι οργανισμοί συνηθίζουν να μοιράζουν τον κόσμο σε **10 περιοχές** (όχι ίδιες κάθε φορά) για να παρακολουθούν την επίτευξη των στόχων που έχουν θέσει.<sup>49</sup> Μας θυμίζουν, απλώς, τα μελλοντικά 10 βασίλεια!

Ο προτεσταντισμός, μη έχοντας ζήσει τον Χριστό με την καρδιά του, δύσκολα αντιλαμβάνεται ότι οι "εκκλησίες" που δημιούργησε είναι σώματα χωρίς Πνεύμα και ότι οι ενώσεις εκκλησιών είναι κάτι πολύ διαφορετικότερο από μια πολιτική επιλογή. Δηλ. οι πολιτικοί συνασπισμοί δεν είναι το ίδιο με τις ενώσεις "εκκλησιών" και θρησκειών. «*Η ιδέα της ενότητας συγκινεί κάθε ευαίσθητη χριστιανική ψυχή και ανταποκρίνεται στους μύχιους πόθους της, λέει η Ι. Μονή Παρακλήτου.*<sup>50</sup> **Την ιδέα αυτή οικειοποιείται και ο Οικουμενισμός. Άλλα το ενωτικό του όραμα, όραμα κατεξοχήν πνευματικό, το στηρίζει κυρίως πάνω στις ανθρώπινες προσπάθειες και όχι στην ενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί, όταν συναντήσει την ανθρώπινη μετάνοια και ταπείνωση, να κάνει αυτό το όραμα πραγματικότητα». Η Εκκλησία, με το κοντάκι της Πεντηκοστής, μας θυμίζει ότι ο Ύψιστος όταν η ανθρωπότητα στο παρελθόν υπερηφανεύθηκε, θέλοντας να φτιάξει πύργο που να φτάνει στον ουρανό για να αφήσει όνομα δηλ. να δοξάζεται από τις μετέπειτα γενιές, τότε κατέβηκε διαμερίζοντας τις γλώσσες:**

***Ότε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.***

Αν και οι τότε άνθρωποι ομονώνοντας συμφώνησαν να οικοδομήσουν τον πύργο, η **ομόνοιά των ήταν για κακό**, και γι' αυτό ο Θεός σύγχυσε τις γλώσσες τους.<sup>51</sup> Στην Ορθόδοξη, όμως, Εκκλησία του Χριστού οι πιστοί αναγεννώμενοι υπό του Θείου Πνεύματος συνάπτονται σε μία θεία αρμονία, καθιστάμενοι σώμα Χριστού, αποκτώντας ενότητα ασυγκρίτως τελειότερη από αυτήν της φωνής και των χειλέων (*ἦν πᾶσα ἡ γῆ χειλος ἓν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι*), που είχαν **οι κακῶς ομονοήσαντες**. Ὅπως λέει τροπάριο της γ' ὠδῆς του κανόνος της Πεντηκοστής:

***«Η του Θείου Πνεύματος επιδημήσασα δύναιμις, την μερισθείσαν πάλαι φωνήν,***

<sup>48</sup> Οι Ρεπουμπλικάνοι υπενθυμίζουν ότι τα 128 πιο φτωχά κράτη δεν συνεισφέρουν συνολικά παρά στο 1% του προϋπολογισμού του Ο.Η.Ε., ενώ διαθέτουν από μία ψήφο το καθένα. Είναι μία δικαιολογία που θέτει υπό αμφισβήτηση την αρχή της ισότητας μεταξύ των κρατών-μελών για να επιβάλει, ντε φάκτο, μία ψήφο φόρου υποτελή. Ο νυν σύμβουλος ασφαλείας του Αμερικανού προέδρου Τραμπ, John Bolton, είχε διοριστεί από τον πρώην πρόεδρο Μπους πρεσβευτής των Η.Π.Α. στον Ο.Η.Ε.. Ο Bolton ήταν γνωστό ότι έχει πει δημοσίως πως **«πρέπει να τελειώνουμε» με αυτό τον Οργανισμό που εμποδίζει την Αμερική να δράσει!** [συνδ.](#) Έξοδο από τον ΟΗΕ θέλει και ο γερουσιαστής Thomas Massie: [thenewamerican](#) και διάλυσή του ο γερουσιαστής Rand Paul [σύνδ.](#)

<sup>49</sup> Ένα μοίρασμα του κόσμου σε αναφορά του 2009: <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/10regions-UN.pdf> είναι η 55η σελ. [εδώ](#) Ένα προγενέστερο (1991) μοίρασμα σε 10 χώρες: 1) ΗΠΑ-ΚΑΝΑΔΑΣ-ΜΕΞΙΚΟ. 2) ΔΥΤ. ΕΥΡΩΠΗ. 3) ΙΑΠΩΝΙΑ, 4) ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ & ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ, 5) ΑΝΑΤ. ΕΥΡΩΠΗ, 6) ΛΑΤ. ΑΜΕΡΙΚΗ, 7) ΒΟΡ. ΑΦΡΙΚΗ & ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ, 8) ΜΕΣΗ ΑΦΡΙΚΗ, 9) ΝΟΤΙΑ & ΝΟΤΙΟ-ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ, 10) ΚΙΝΑ.

<sup>50</sup> Αποθηκ. έντυπο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2006/25\\_oikoym\\_IMParaki.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2006/25_oikoym_IMParaki.pdf)

<sup>51</sup> Διαβάστε περισσότερα: «*Οσίου Πατρός ημών Νικοδήμου του Αγιορείτου, ερμηνεία εις τους κανόνες της Πεντηκοστής*». <http://www.newsnowgr.com/article/1269127/osiou-patros-imon-nikodimou-tou-agioreitou-ermineia-eis-tous-kanonas-tis-pentikostis.html>

**κακώς ομονοησάντων, εις μίαν αρμονίαν θείαν συνήψε, γνώσιν συνετίζουσα πιστούς της Τριάδος».**

**2.04. Η ένωση των θρησκευτικών ομάδων δεν θα φέρει ειρήνη.** Άγιοι και γέροντες:

**Άγιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης (+1991):**

«...Άμα κάνομε μία θρησκεία (λένε) δεν θα μαλώνομε, δεν θα κάνομε πολέμους, θα λήξουν όλα!... **Έτσι λένε, μα έτσι δεν είναι!** Εμείς εδώ οι Έλληνες έχομε μία θρησκεία, είμαστε Χριστιανοί, αν υπάρχει που κανένας ξένος είναι λίγοι, όμως βλέπεις σήμερα πως αλληλοτρωγόμαστε και έχομε χίλια κόμματα και από εμάς του Έλληνες τους Ορθοδόξους Χριστιανούς γίνανε και άθεοι και ξέρω και εγώ... **Μόνο η θρησκεία του Χριστού ενώνει... και όλοι πρέπει να προσευχόμαστε να έρθουν σ' αυτή τη θρησκεία, έτσι θα γίνει η ένωση όχι με το να πιστέψεις ότι όλοι είμαστε το ίδιο, κι όλες οι θρησκείες είναι το ίδιο, δεν είναι το ίδιο!** Η αγάπη η αληθινή είναι η αγάπη του Χριστού»!...<sup>52</sup> Πολύ καλή η παρατήρηση του αγίου ότι και στους ανθρώπους της ίδιας πίστης υπάρχουν συγκρούσεις και ...αλληλοφαγώματα! Πως η ενοποίηση των ακόμα πιο διαφορετικών θρησκευτικών ομάδων θα φέρει ειρήνη;

**Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης (+1994):**

**«Ας γνωρίζωμεν ότι δεν υπάρχουν μόνον φυσικοί νόμοι, αλλά και πνευματικοί. Επομένως, η μέλλουσα οργή του Θεού δεν μπορεί να αντιμετωπισθή με συνεταιρισμόν αμαρτωλών (διότι διπλήν οργήν θα λάβωμεν), αλλά με μετάνοιαν και τήρησιν των εντολών του Κυρίου».** Συνεταιρισμός αμαρτωλών και μάλιστα αμετανοήτων είναι οι ενώσεις "εκκλησιών" και θρησκειών. Πώς να μην φέρουν οργή αντί για το έλεος του Θεού;

Λέει ακόμη ο άγιος:

**«Επίσης, ας γνωρίσωμεν καλά ότι η Ορθόδοξος Εκκλησία μας δεν έχει καμμίαν έλλειψιν. Η μόνη έλλειψις, που παρουσιάζεται, είναι η έλλειψις σοβαρών Ιεραρχών και Ποιμένων με πατερικές αρχές. Είναι ολίγοι οι εκλεκτοί. Όμως, δεν είναι ανησυχητικόν.**

Η Εκκλησία είναι Εκκλησία του Χριστού και Αυτός την κυβερνάει. Δεν είναι Ναός, που χτίζεται από πέτρες, άμμο και ασβέστη (στο υλικό πεδίο) από ευσεβείς και καταστρέφεται με φωτιά βαρβάρων, αλλά είναι ο ίδιος ο Χριστός. **Και ο πεσών επί τον λίθον τούτον συνθλασθήσεται, εφ' ον δ' αν πέση λικμήσει αυτόν.** (Ματθ. 21:44). Ο Κύριος, όταν θα πρέπει, θά παρουσιάση τους Μάρκους τους Ευγενικούς και τους Γρηγόριους Παλαμάδες, δια να συγκεντρώσουν όλα τα κατασκανδαλισμένα αδέρφια μας, δια να ομολογήσουν την Ορθόδοξον Πίστιν, να στερεώσουν την Παράδοσιν και να δώσουν χαράν μεγάλην εις την Μητέρα μας (Εκκλησία)».<sup>53</sup>

**Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς (+1979):**

**«Ο Οικουμενισμός είναι κοινόν όνομα διὰ τούς ψευδοχριστιανισμούς, διὰ τὰς ψευδοεκκλησίας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Μέσα του εύρίσκεται ἡ καρδιά ὄλων τῶν εύρωπαϊκῶν ούμανισμῶν, με ἐπικεφαλῆς τὸν Παπισμόν. Όλοι δὲ αὐτοὶ οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλαι αἱ ψευδοεκκλησῖαι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία αἴρεσις παραπλεύρως εἰς τὴν ἄλλην αἴρεσιν. Τὸ κοινὸν εύαγγελικὸν ὄνομά τους εἶναι παναίρεσις».**<sup>54</sup> Επίσης από τον άγιο Ιουστίνο: «Εντροπή καταλαμβάνει πάντα ειλικρινή Ορθόδοξον, ανατραφέντα υπό την καθοδήγησιν των Αγίων Πατέρων, όταν αναγιγνώσκη, ότι οι Ορθόδοξοι Σύνοδοι της 5ης Πανορθόδοξου Διασκέψεως της Γενεύης (8-16 Ιουνίου 1968) σχετικώς προς την συμμετοχήν των Ορθοδόξων εις το έργον του «Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών», έλαβον τότε την

<sup>52</sup> Ακούστε το από τον ίδιο: <https://www.imdle0.gr/diaf/2014/01/2014.html>

<sup>53</sup> Επιστολή του αγίου γέροντος Παΐσιου κατά του Οικουμενισμού προς τον π. Χαράλαμπο Βασιλόπουλο, στον «Ορθόδοξο Τύπο» (1969). <https://www.imdle0.gr/diaf/2010/Paisios-antiOik.pdf>

<sup>54</sup> Αρχιμ. Ιουστίνου Ποποβιτς (ήδη αγιοκαταταχθέντος), Όρθόδοξος Έκκλησία και Οικουμενισμός, Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 224.

απόφασιν «όπως εκφρασθή η κοινή επίγνωσις της Ορθοδόξου Εκκλησίας ότι αυτή αποτελεί οργανικόν μέρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών». **Αυτή η απόφασις είναι κατά την ανορθοδοξίαν και αντιορθοδοξίαν της αποκαλυπτικώς φρικαλέα.** Ήτο άραγε απαραίτητον η Ορθόδοξος Εκκλησία, αυτό το πανάχραντον Θεανθρώπινον σώμα και οργανισμός του Θεανθρώπου Χριστού να ταπεινωθεί τόσον τερατωδώς, ώστε οι αντιπρόσωποι της θεολόγοι, ακόμα δε και Ιεράρχαι, μεταξύ των οποίων και Σέρβοι, να **επιζητούν την «οργανικήν» μετοχήν και συμπερίληψιν εις το Παγκόσμιον Συμβούλιον των Εκκλησιών, το οποίον, κατ' αυτόν τον τρόπον γίνεται εις νέος εκκλησιαστικός «οργανισμός», μία «νέα Εκκλησία» υπεράνω των Εκκλησιών, της οποίας οι Ορθόδοξοι και μη Ορθόδοξοι Εκκλησίαι αποτελούν μόνο «μέλη» («οργανικώς μεταξύ των συνδεδεμένα»!); **Αλοίμονον, ανήκουστος προδοσία»!...**<sup>55</sup> [online](#)**

**Το 1948 στη συνδιάσκεψη της Μόσχας:**

«Οι σκοποί της Οικουμενικής Κινήσεως», δήλωσαν οι εκπρόσωποι, «όπως εκφράζονται με τον σχηματισμό του "Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών"... δεν αντιστοιχούν προς τα ιδεώδη του Χριστιανισμού ή τους σκοπούς της Εκκλησίας του Χριστού, όπως τα κατανοεί η Ορθόδοξη Εκκλησία». **Συνεπώς καταδικάστηκε κάθε μορφή συμμετοχής στο WCC.**<sup>56</sup>

**Από ανακοίνωση της Ιεράς Κοινότητος Αγίου Όρους Άθω το 2006:**

...«Η Δυτική Ευρώπη είναι χρωμένη με μία σειρά αντιχριστιανικών θεσμών, που είναι συνέπειες των θεολογικών παρεκκλίσεων της Ρώμης από την Ορθοδοξία. **Σκόπιμον είναι η Ορθοδοξία να μη χρεώνεται αμαρτίες αλλότριες και επιπλέον να μη δίδεται η εντύπωση στους εξ αντιδράσεως προς τις εκτροπές του Δυτικού Χριστιανισμού από-χριστιανισθέντες Δυτικοευρωπαίους, ότι η Ανατολική Ορθοδοξία ταυτίζεται με αυτόν, αποτυγχάνοντας έτσι να μαρτυρείται ως η μόνη αυθεντική Πίστις στον Χριστό και η ελπίδα των λαών της Ευρώπης.**

**Το Βατικανό δεν προσανατολίζεται στην αποβολή των αιρετικών διδασκαλιών του αλλά σε επανερμηνεία τους, δηλαδή σε συγκάλυψί τους.** Η ρωμαιοκαθολική εκκλησιολογία των «αδελφών εκκλησιών» είναι αντίθετη προς την αυτοσυνειδησία της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ως της μόνης Μιάς Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. **Το παπικό Πρωτείο ο Ποντίφικας το κρατεί ως απαρασάλευτο προνόμιο, όπως φαίνεται από την πρόσφατη απάλειψη του τίτλου του Πατριάρχου της Δύσεως και από την αναφορά στην παγκόσμια διακονία του Αποστόλου Πέτρου και των διαδόχων του κατά την ομιλία του στον Πατριαρχικό Ναό. Η Ουνία σύμφωνα με αναμφισβήτητες μαρτυρίες πολλαπλώς και ποικιλοτρόπως επιχειρείται να ενισχυθεί και επιβεβαιώνεται. Το Βατικανό προχώρησε ακόμη περισσότερο με τις διαθρησκειακές συμπροσευχές και τον διαφαινόμενο σε αυτές **πανθρησκειακό ηγεμονισμό του Πάπα της Ρώμης.****

Υπό τις προϋποθέσεις αυτές **οι φιλόφρονες εκδηλώσεις των Προκαθημένων δημιουργούν ψευδείς εντυπώσεις ενότητος, απομακρύνουν τον ετερόδοξο κόσμο από του να προσβλέπει στην Ορθοδοξία ως προς την αληθινή Εκκλησία, αμβλύνουν το δογματικό αισθητήριο πολλών Ορθοδόξων και επί πλέον εξωθούν στην πιθανή δημιουργία νέων σχισμάτων».**<sup>57</sup>

**Γέρων Σωφρόνιος ο Αγιορείτης και κτήτωρ Μονής στο Essex (+1993): «Η «μία και μοναδική» Εκκλησία κατέχει την αλήθεια και το πλήρωμα της Χάριτος του Θεού:**

<sup>55</sup> Γνωμοδότηση του Οσίου Ιουστίνου σε αίτημα της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Σερβίας για το αν μπορεί να συμμετάσχει η Ορθόδοξη Εκκλησία σε «οικουμενικές ακολουθίες». Δημοσιεύθηκε με εισαγωγή του τότε ιερχου Ειρηναίου Μπούλοβιτς στο περιοδ. Κοινωνία τ. 18 (1975), σ. 95-101, σε μετάφραση από τα σερβικά της Μαρίνας Σκλήρη.

<sup>56</sup> Καλλίστου Ware, Επ. Διοκλείας, Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, 1996, σελ. 508.

<sup>57</sup> Όλη η ανακοίνωση: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/nwo-13/IeraKoinotisAthos.pdf>



«Η διδασκαλία της Εκκλησίας, που έλαβε την τελική της μορφή από τις Οικουμενικές Συνόδους, δεν επιδέχεται καμιά αλλαγή. Όλη η μετέπειτα επιστημονική εργασία πρέπει απαραίτητα να συμφωνεί με ότι δόθηκε στη Θεία αποκάλυψη και διατυπώθηκε στη διδαχή των Οικουμενικών Συνόδων της Εκκλησίας. Το ίδιο ισχύει και για τη χάρη. Το πλήρωμα της χάριτος μπορεί να κατέχει μόνο η μία και μοναδική Εκκλησία». (σελ. 190)... Επίσης: «Τρία πράγματα δεν μπορώ να κατανοήσω:

- 1) Πίστη χωρίς δόγμα.
- 2) Χριστιανισμό έξω από την Εκκλησία.
- 3) Χριστιανισμό χωρίς άσκηση.

Και τα τρία αυτά, Εκκλησία, δόγμα και ασκητική, δηλαδή Χριστιανική άσκηση, συνιστούν για μένα ενιαία ζωή» (σελ. 191).<sup>58</sup> Έλεγε επίσης ο γέροντας:

«Με τις συζητήσεις (μεταξύ "εκκλησιών") μπορεί να επέλθει μία γνωριμία, που μπορεί να βοηθήσει «πολιτικά», χωρίς όμως να βλάψει την Ορθοδοξία (αν δεν υπογράφονται συμφωνίες). **Αλλά η «ένωση Εκκλησιών» είναι δύσκολη, έως αδύνατη. Όσοι ομιλούν για «ένωση Εκκλησιών» δεν γνωρίζουν ούτε την νοοτροπία των ετεροδόξων ούτε το ύψος της Ορθοδοξίας.** Μερικοί από τους ετεροδόξους μισούν τους Ορθοδόξους. Απόδειξη είναι ότι, αν κάποιος Δυτικός γίνει βουδιστής ή μαρξιστής, οι οικείοι του δεν τον αποβάλλουν από την οικογένειά τους, αν όμως γίνει Ορθόδοξος, τότε τον αποβάλλουν. (σελ. 337).

- Και οι ανατολίτες, που ασχολούνται με τον διαλογισμό (που τον βάλανε και στον ΟΗΕ), βλέπουν κάποιο φως, αλλά αυτή η θεωρία τους χωρίζει από όλη την άλλη δημιουργία, με μία υπερηφάνεια. **Αυτό το φως δεν είναι θεϊκό, αλλά διαβολικό, κτιστό.** Αντίθετα, στην Ορθοδοξία, η θεωρία του θείου Φωτός μεταδίδει στον άνθρωπο ζωή και αγάπη για όλη την κτίση. (σελ. 378).

- Κάποιος πέρασε διαδοχικά από τον Μουσουλμανισμό, τον Ινδουϊσμό, τον Βουδισμό και τη Μαύρη Μαγεία. Σε όλες τις θρησκείες έκανε ταυτόχρονα και την μαγεία. Μόλις έγινε Ορθόδοξος, θέλησε να ασκεί παράλληλα και την μαγεία, αλλά δεν μπορούσε να το κάνει. Από αυτό κατάλαβε ότι **η Μαγεία είναι το υπόβαθρο όλων των θρησκειών** (γιατί φτιάχτηκαν από πνεύματα πλάνης) και ότι **οι θρησκείες είναι νεκρές, οι αρχηγοί τους είναι νεκροί, ενώ ο Χριστός είναι ζωντανός Θεός**». (σελ. 394).

Ο μακαριστός καθηγούμενος Γεώργιος της Ι. Μονής οσίου Γρηγορίου:

«**Η πλουραλιστική κοινωνία δέν ανέχεται απόλυτα μεγέθη, σχετικοποιεί τὰ πάντα, ἄρα καὶ τὴν ὀρθόδοξο πίστη!**»<sup>59</sup>

**2.05. Το ηθικό πρόβλημα.** Και επειδή οι οικουμενιστικοί και διαθρησκειακοί διάλογοι γίνονται από ανθρώπους, **δεν πρέπει να παραβλέπεται το ηθικό ποιόν των συνομιλητών των Ορθοδόξων σ' αυτούς.** Ο πάπας Φραγκίσκος αναφέρθηκε στην ύπαρξη γκέι-λόμπυ μέσα στην κουρία (την καρδιά) του Βατικανού.<sup>60</sup> Μια νεότερη έρευνα αριθμοποιεί το πρόβλημα.

«**Περίπου το 80% των ιερέων του Βατικανού είναι ομοφυλόφιλοι**», γράφεται στο 570 σελίδων βιβλίο του Γάλλου ερευνητού - δημοσιογράφου Frederic Martel «**Στα ενδότερα του Βατικανού**».<sup>61</sup> Στην έρευνα αυτή δεν περιλαμβάνονται τα σχεδόν αναρίθμητα σκάνδαλα

<sup>58</sup> Από το βιβλίο του Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου: «**Οΐδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ**». (Β έκδοση). Διαβάστε επιλεγμένα αποσπάσματα: [https://www.imdleog.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleog.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf)

<sup>59</sup> πρβλ. Αρχιμ. Γεωργίου, Ὁρθόδοξος Μοναχισμός καὶ Ἅγιον Ὅρος, ἐκδ. Ι. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, 1997, σελ. 43, 72.

<sup>60</sup> «**Στην Κουρία (του Βατικανού) υπάρχουν ἄγιοι ἄνθρωποι. Αλλά υπάρχει ἐπίσης ἕνα ρεύμα διαφθοράς... Αναφέρεται το "γκέι λόμπυ" και είναι ἀλήθεια, υπάρχει ἐκεῖ... Πρέπει να δούμε τι πρέπει να κάνουμε!**» Από [Newsy-link](https://www.newslink.gr) και CNN: «**Pope says Vatican contains a 'gay lobby'**» <https://www.cnn.com/videos/world/2013/06/12/nadeau-lok-vatican-gay-lobby.cnn> Μάλιστα στα διαμερίσματά του, στη Ρώμη, **το Βατικανό κατέχει τη μεγαλύτερη γκέι-σάουνα της Ιταλίας...**: [https://www.imdleog.gr/diaf/2017/Vatican-g\\_sauna.pdf](https://www.imdleog.gr/diaf/2017/Vatican-g_sauna.pdf)

<sup>61</sup> Τα στοιχεία του Martel «έρχονται μετά από τέσσερα χρόνια συνεντεύξεων με πάνω από 1.500 ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένων 200 ιερέων, 41 καρδινάλιων και 52 επισκόπων, διπλωματικών αξιωματούχων, φρουρών και άλλων στο Βατικανό». 14-2-2019: <https://www.rt.com/news/451375-vatican-priests-gay-martel-book/>

παιδοφιλίας των παπικών.

Η «Αγγλικανική Εκκλησία» έχει πλέον αποδεχθεί ακόμη και επισκόπους της κατηγορίας των LGBT. Εκλέγει λεσβίες επισκοπίνες και τους αναθέτει μάλιστα διευθυντικές θέσεις.<sup>62</sup> Η «Επισκοπική Εκκλησία» (Episcopal church) τελεί γάμους ομοφυλοφίλων ακόμα και εκεί που αντιτίθενται οι οικείοι "επίσκοποί της"!...<sup>63</sup>

Για τις συναναστροφές μ' αυτούς ο απόστολος Παύλος προειδοποιεί: **«μη πλανάσθε. φθείρουσιν ήθη χρηστά (συν)ομιλίας κακαί!»** (1η Κορ. 15:33). Την κατάληξη προφήτευσε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων»**. Μιλάει και για ηθικά παραπτώματα (χειρότεροι) και για δογματικά (ασεβέστεροι).<sup>64</sup>

**2.06. Ο καταποντισμός των ψευδοπροφητών.** Αυτά είναι αρκετά για να θυμόμαστε, απλώς, πως τίθεται το θέμα της ένωσης των ψευδών "εκκλησιών" και "θρησκειών", που είδαμε ότι προσπαθούν να μοιάσουν στις κατά τόπους Εκκλησίες του Χριστού, και γι' αυτό **παρίστανται και αυτές με πλοία**. Οι πλοιοκτήτες τους όμως, δηλ. οι θεωρούμενοι πνευματικοί ηγέτες τους, πλούτησαν, που πνευματικά σημαίνει ότι γέμισαν πάθη, από τα πολύτιμα δώρα της πόλης της μεγάλης (18:19), γιατί αμείβονταν για την εκκοσμίκευσή τους και την παραμέληση του νόμου του Θεού. Ότι αυτοί είναι ψευδο-πνευματικοί ηγέτες φαίνεται από το γεγονός ότι για την καταστροφή της μεγάλης πόλης κλαίει γοερά κραυγάζοντας ουαί, ουαί, ουαί, ενώ, αντιθέτως προς αυτούς, ο Ιωάννης προτρέπει να ευφραίνονται ο Ουρανός και οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφήτες. (18:20). **«Ας ευφραίνεσαι γι' αυτήν, Ουρανέ, και οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφήτες, γιατί απέδωσε δικαιοσύνη ο Θεός και εκδικήθηκε το αίμα σας από αυτή»**.

Ο Αρέθας διαφοροποιούμενος στο κεφάλαιο αυτό από τον άγιο Ανδρέα, όπως είδαμε ήδη από τη σελ. 24, υποστηρίζει ότι δεν γίνεται λόγος για μια ορισμένη «μεγάλη πόλη», αλλά για όλο το φθαρτό σύστημα του κόσμου τούτου (που ισχύει εσχατολογικά, αλλά δεν αφορά το εδώ μελετώμενο κείμενο της Αποκάλυψης). Διότι, λέει, *ούτε η Βαβυλώνα, ούτε η Ρώμη, ούτε καμιά άλλη πόλη πλουτίζει μόνο από την πορεία των πλοίων, παρά μόνον αυτός ο κόσμος. Και πλουτίζει αλληγορικά τον «όντως πλούτον», τον πραγματικό πλούτο, με ψυχές ανθρώπων. Αυτοί οι άνθρωποι διαπλέουν τον κοσμικό σάλο, σαν να βρίσκονται σε πλοία και δεν μετέχουν στην αλμύρα αυτού του κόσμου.* (Μαυρ. σελ. 258). Αλλά δεν μπορούμε να δεχθούμε ερμηνείες που δεν ταιριάζουν στο νόημα του συγκεκριμένου κειμένου. **Αν αυτοί που βρίσκονται στα πλοία έχουν εντελώς διαφορετικά συναισθήματα για την καταστροφή της «μεγάλη πόλης» από ότι ο «Ουρανός, οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφήτες», τότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πλουτίζουν «σώζοντας ψυχές ανθρώπων»!** Συνεπώς, **οι ναυτικοί εδώ δεν έχουν (πνευματικά) καλή έννοια**, και πρέπει να μείνομε στην ερμηνεία του αγίου Ανδρέα.

Με τη λέξη **ουρανό** ή εννοεί τους αγγέλους ή «τους εις αυτόν έχοντας το πολίτευμα αγίους», λέει ο Ανδρέας, ή μάλλον αγγέλους και αγίους μαζί. Καλεί να ευφρανθούν μαζί μ' αυτούς και οι Απόστολοι και Προφήτες. Γιατί όλοι υπέφεραν από την Πόλη αυτή και ήλθε η ώρα της εκδικήσεως. Και φονεύθηκαν οι μεν Προφήτες από τους Ιουδαίους, οι δε Απόστολοι από τους εθνικούς, όταν τους κήρυξαν τον λόγο του Θεού. Και αυτοί δεν χαίρονται όταν έρχεται η τιμωρία επειδή είναι χεραίκακοι, αλλά γιατί έχουν **«επιθυμία διάπυρο για την διακοπή της αμαρτίας»**, λέει, επίσης, ο Ανδρέας.

<sup>62</sup> <https://anglicanmainstream.org/church-of-england-appoints-lesbian-in-partnered-relationship-to-head-interim-director-of-ministry/>  
Και: <https://www.exapsalmos.gr/2016/11/25/thia-efcharistia-gia-omofylofilous-apo-gyneka-episkopo-tis-anglikanikis-ekklisias/>

<sup>63</sup> <https://www.christianpost.com/news/episcopal-church-expands-gay-marriage-to-all-dioceses-where-bishops-object.html>

<sup>64</sup> 57η προφητεία: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf) Όταν κάποιος κληρικός δυσανασχέτησε ο Άγιος απάντησε: **«Αμ εγώ τι είμαι; Δεν είμαι από την ιδικήν σας τάξιν; Σας λέγω πως αυτά μια μέρα θα γίνουν»**. Καλυβοπούλου, περιοδικό Β. Ήπειρος. Και ο άγιος Νήφων Κωνσταντιανής λέει ότι στις έσχατες μέρες **«όσοι θα κατέχουν τους ιερατικούς θρόνους σε όλον τον κόσμο, θα είναι εντελώς ακατάλληλοι, και δεν θα έχουν ιδέα από αρετή»**. (Από το βιβλίο «Ένας ασκητής Επίσκοπος»).

Όπως στην αρχή του 18ου κεφαλαίου η εστίαση στις πνευματικές επιπτώσεις από την **πτώση της Βαβυλώνας**, ήταν το σημαντικότερο νόημα των λόγων του αγγέλου, που ο Ιωάννης είδε «να κατεβαίνει από τον ουρανό έχοντας εξουσία μεγάλη», το ίδιο συμβαίνει και στο τέλος του. Δηλ. η σπουδαιότητα της σωτηρίας κάθε ψυχής,<sup>65</sup> καθιστά κεντρικό θέμα **την πνευματική πτώση της Βαβυλώνας και όχι την υλική καταστροφή της**. Επομένως είναι προτιμότερο να βλέπομε τη «Βαβυλώνα» σαν την προβληματική ψυχή ενός ή περισσοτέρων ανθρώπων, από το να εξετάζομε τη «Βαβυλώνα» των ψυχών μαζί με την υλική κτίση στην οποία διαβιούν.

✓ **Αυτό είναι πολύ επιβοηθητικό**, διότι: Πνευματικά, είναι παρόμοιο το τέλος του βίου ενός ανθρώπου με «Βαβυλώνα» ψυχή, που **πέφτει στον Άδη** αντί να ανέβει στον Ουρανό, με το τέλος της παγκόσμιας Βαβυλώνας η οποία **πέφτει και προσκυνάει τον Αντίχριστο**, και πάλι το τέλος της Βαβυλώνας του Αντιχρίστου, η οποία **πέφτει κατά την γενική Κρίση και τιμωρείται με αιώνια δεινά**, μαζί με τα πονηρά πνεύματα που την καθοδηγούσαν στην αμαρτία. Τότε **«πάντες θα αλλάξομε»**, λέει ο απόστολος Παύλος, **«διότι πρέπει το φθαρτό αυτό (σώμα) να ενδυθεί αφθαρσία»**. Στην νέα αυτή κατάσταση καμιά φθοροποιός «Βαβυλώνα» δεν χωράει, διότι **«ουδέ η φθορά την αφθαρσία κληρονομεί»**. (1η Κορ. 15:50-54).

Κάθε είδος Βαβυλώνας (προσωπική ή ομαδική) οδηγεί τους ανθρώπους που πείθονται σ' αυτήν σε πνευματική πτώση, που σημαίνει απομάκρυνση από τον Θεό. Γι' αυτό και ο άγγελος με την ισχυρή φωνή, είπε: **«Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμονίων»**. (18:2). Λέγοντας **«έπεσε, έπεσε»** εστιάσθηκε στις πνευματικές επιπτώσεις. Επειδή οι ψυχές «ανεβαίνουν» την κλίμακα των αρετών ή «πέφτουν» από αυτή, αλλά δεν καταστρέφονται, γιατί κατά την ουσία τους δημιουργήθηκαν αθάνατες εκ Θεού.<sup>66</sup> Μέσα στην ανθρώπινη ιστορία **πολλοί «πέφτουν» ακολουθώντας την ευρύχωρη οδό την απάγουσα στην απώλεια**, ενώ λίγοι είναι όσοι βρίσκουν την οδό που οδηγεί στην Ουράνια ζωή. (Μαθ. 7:13-14).

**«Και ένας άγγελος ισχυρός σήκωσε λίθο ως μύλον μέγαν (μυλόπετρα διπλή μεγάλη) και τον έριξε στη θάλασσα, λέγοντας. Με τέτοια ορμή θα ριχτεί η Βαβυλώνα η μεγάλη πόλη και δε θα βρεθεί πια»**. (18-21). Για τις τελευταίες παραγράφους του 18ου κεφαλαίου λέει ο πατριάρχης Άνθιμος:

«Ο μύλος είναι (διπλός) βαρύς λίθος με πολλές τρύπες και τραχύς, που αλέθει και λεπτύνει κάθε τι που του βάζουν. Αυτού το μεν ένα (κάτω) μέρος είναι ακίνητο, το δε άλλο (το άνω) περιστρέφεται περί άξονα· με αυτό μοιάζει ο παρών κόσμος. Διότι είναι βαρύς και ενοχλητικός και πολυτάραχος. Σ' αυτόν επειδή δεν έχει υπάρξει μετάβαση (σε άλλον), περιελλίσσονται οι κύκλοι και οι χρονικές περίοδοι, ώστε να εκλεπτύνουν και να σαφηνίζουν τα συμβαίνοντα. Διά τούτο και ο Κύριος με μύλο αυτόν παρομοίασε, λέγοντας: **«Δύο θα αλέθουν στον μύλο, η μία παραλαμβάνεται και η άλλη αφήνεται»**· αιγιπτόμενος με αυτό ότι ο άνθρωπος ενώ εξερευνά και πολυπραγμονεί στις λεπτομέρειες των πραγμάτων, έξαφνα επελθών σ' αυτόν απροσδόκητα ο θάνατος, χωρίζει την ψυχή από το σώμα του χωρίς να το φροντίσει ο ίδιος. Αυτού η μεν ψυχή λαμβάνεται, το δε υλικό σώμα αφήνεται. Διά τούτο και ο θεατής της Αποκαλύψεως είδε άγγελο ισχυρό, να σηκώνει λίθο ως μέγα μύλο και να τον βάζει στην θάλασσα. Διότι ο περιφερόμενος στα μάτια του κόσμου, και διά των υγρών και ρευστών ηδονών καθιστάμενος υποβρύχιος, θα απολάβει κατά τα έργα του, ριπτόμενος στη θάλασσα των βασάνων και με ορμή θα καταποντισθεί στη γέεννα και θα βυθισθεί σ' αυτήν, όπως βυθίζεται ο λίθος του μύλου όταν βληθεί στη θάλασσα. Διότι όταν βληθεί αυτός θα γίνει αφάνης, σαν να μην υπάρχει». (σελ. 174-175).

<sup>65</sup> Επειδή η ψυχή είναι πολυτιμότερη από όλο τον υλικό κόσμο: **«τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος εάν κερδήσει τον κόσμον όλο, και ζημιωθεί την ψυχήν του; ή τι αντάλλαγμα θα δώσει για την ψυχή του...»;** (Μάρ. 8:36-37).

<sup>66</sup> Και ως λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: **«Άμα (συγχρόνως) δέ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ πέπλασται, οὐ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ ὕστερον κατὰ τὰ Ὡριγένους ληρήματα»**. (Ἐκδόσις ακριβῆς, στο 29ο, περί ανθρώπου).



Η βύθιση της Βαβυλώνας στη θάλασσα δεν θυμίζει το τέλος του κόσμου, που θα γίνει με φωτιά, οπότε **η «γη και τα εν αυτή έργα κατακαήσεται»**. (2η Πέτ. 3:10). Και οι δύο που αλέθουν στον μύλο μπορεί να είναι δύο διαφορετικές ψυχές, εκ των οποίων η μία παραλαμβάνεται στη Βασιλεία του Θεού και η άλλη αφήνεται να τιμωρηθεί, όπως ερμηνεύει ο **άγιος Εφραίμ ο Σύρος**: «Οι μεν (είναι) δίκαιοι, οι δε άδικοι. **Και οι μεν δίκαιοι παραλαμβάνονται, οι δε άδικοι αφήνονται στο πυρ.** Αυτές δε που αλέθουν είναι το πλήθος των γυναικών, εν μέρει δε και οι ψυχές που έζησαν κάτω από δουλικό ζυγό και τέλειωσαν τη ζωή τους ασθενικά... **Πως αφήνονται οι άδικοι; Θα συνάξουν οι άγγελοι τους μεν εκλεκτούς εκ των τεσσάρων ανέμων, τους δε ασεβείς θα κατακαύσουν στο άσβεστο πυρ»**.<sup>67</sup>

Αυτά μας θυμίζουν ότι ο κόσμος θα καταστραφεί με φωτιά. Και επομένως το ότι θα βληθεί η Βαβυλώνα σαν «λίθος μυλικός» στη θάλασσα δεν ταιριάζει τόσο στις «αλήθουσες» της 2ας Παρουσίας όσο στην παιδείυση υπό του Κυρίου όσων προκαλούν σκανδαλισμό. **«Όποιος σκανδαλίσει ένα από τους μικρούς αυτούς που πιστεύουν σε Εμένα, συμφέρει σ' αυτόν να κρεμασθεί λίθος μύλου (μέγας), που περιστρέφεται από όνο, στον τράχηλό του και να καταποντισθεί στο πέλαγος της θαλάσσης.** (Ματθ. 18:6).

Και τέτοιο σκανδαλισμό προκαλούν οι ψευδοπροφήτες. Κάποιοι εξ αυτών, ενώ ονομάζονται Χριστιανοί, στήνουν ιδίας επιπόησης "εκκλησίες" στις οποίες δεν υπάρχουν σωτήρια Μυστήρια ούτε διδάσκεται ο αυθεντικός Χριστιανισμός, αλλά άλλος προσαρμοσμένος στις αντιλήψεις τους και στις επιταγές των αρχών και εξουσιών του κόσμου τούτου. Η «μεγάλη πόλη» που τώρα κατευθύνει την παγκόσμια Βαβυλώνα, δηλ. οι ΗΠΑ, έχουν μέγα πλήθος τέτοιων αυτόκλητων "εκκλησιών", αλλά **και ενώσεών τους, που αποτελούν άκρως εσχατολογικό φαινόμενο.** Θα έρθει, έτσι, γρήγορα ο καιρός που η πνευματική φθορά θα καταλήξει σε πλήρως αθεϊστικές και αντίχριστες κοινωνίες (λαοθάλασσες ασεβών), από τις οποίες θα βγουν οι 10 βασιλείς που θα καταστρέψουν την τότε «μεγάλη πόλη» και κατόπιν θα κυβερνήσει ο Αντίχριστος. Όπως έλεγε, από την Γεωργία, ο άγιος γέροντας **Γαβριήλ (+1995)**, ο διά Χριστόν σαλής: **«Μετά την εμφάνιση του Οικουμενισμού θα έρθει ο Αντίχριστος»**.<sup>68</sup> Άλλοι ψευδοπροφήτες είναι οι διδάσκοντες ιδεολογικές πλάνες, τις οποίες θεωρούν ανώτερες του Χριστιανισμού. Τέτοιες είναι οι πλάνες του Κομμουνισμού και Ναζισμού, της φυσιολατρίας ή οικολογίας ως ανώτατου αγαθού, οι πολλές της αποκρυφιστικής και παγανιστικής Νέας Εποχής και Νέας Τάξης, της περί εξωγήινων και UFO-λογίας<sup>69</sup> και των πολλών και διαφόρων θρησκειών και σεκτών.

Όταν «Βαβυλώνα» είναι η ψυχή ενός πνευματικά μπερδεμένου ανθρώπου, αν αυτός γίνει ψευδοπροφήτης που πλανά και άλλους, θα βυθιστεί στο βαθύτατο πνευματικό σκότος της **λαοθάλασσας των ασεβών** με μεγάλη ταχύτητα. Από αυτή (την ασεβή λαοθάλασσα) θα αναδειχθεί αργότερα ο Αντίχριστος, τον οποίο θα προσκυνήσουν όλοι οι σκοτισμένοι, με αρχηγό τον Ψευδοπροφήτη της Αποκάλυψης. Συνεπώς μπορούμε να πούμε ότι **η εικονική ρίψη της βαριάς (διπλής) μυλόπετρας στη θάλασσα υποδεικνύει ένα σημαντικό πνευματικό παράπτωμα της Βαβυλώνας, αυτό της ανάδειξης πλήθους ψευδοπροφητών.** Αυτοί φορτώνονται, εκτός των δικών τους, και τη μεγάλη αμαρτία της παραπλάνησης των οπαδών τους, που ξεγελασμένοι απ' αυτούς δεν εισέρχονται στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού για να σωθούν. **Αυτές οι διπλές αμαρτίες των ψευδοπροφητών είναι βαριές σαν διπλή**

<sup>67</sup> Όσιου Έφραϊμ τοῦ Σύρου ἔργα, τ. 4, «Τῶ δύο ἔσονται ἐν ἀγγῶ». Θεσσαλονίκη: Το περιβόλι της Παναγίας, 1992.

<sup>68</sup> Περισσότερα: <https://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html>

<sup>69</sup> Η εξαπάτηση διά των UFOs αποκαλύφθηκε αρχικά από τον Βέρνερ Φον Μπράουν και την δρ Κάρολ Ρόσιν: [https://www.imdleio.gr/diaf/2011/01/W\\_Von\\_Braun+Vatican+UN+NASA+Pravda.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2011/01/W_Von_Braun+Vatican+UN+NASA+Pravda.pdf) Τα αρχεία των μυστικών υπηρεσιών που διέρευσαν από τον Σνούντεν μιλάνε για οντότητες που έρχονται στην επιφάνεια της γης από το εσωτερικό της, δηλ. για δαίμονες. Το ίδιο λέει ο άγιος Γαβριήλ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html> (Ζ6 + σχόλιο).

**μυλόπετρα.** Γι' αυτό, πριν κάποιος απ' αυτούς αμαρτήσει, συνέφερε κατά το Ευαγγέλιο, **αντί της αιώνιας καταδίκης, να κρεμασθεί στον τράχηλο του μύλος μέγας (μυλόπετρα διπλή) και να καταποντισθεί έτσι στο πέλαγος της θάλασσας.** (Βλ. Ματθ. 18:6, Μαρκ. 9:42, Λουκ. 17:2).

Σαν συνέπεια των ανωτέρω: **«Και φωνή κιθαριστών και μουσικών και αυλητών και σαλπιγγικών δε θ' ακουστεί μέσα σ' εσένα πια, και κανένας τεχνίτης καμιάς τέχνης δε θα βρεθεί μέσα σ' εσένα πια, και ήχος μύλου δε θα ακουστεί μέσα σ' εσένα πια»...** (18:22).

Στη Συντέλεια δεν θα μείνει καμιά από τις αιτίες που κάνουν τώρα τη Βαβυλώνα να πλανά τον κόσμο. **«Το ότι ούτε ίχνος της Βαβυλώνας - κόσμου δεν θα μείνει φαίνεται και από το ότι δεν θα ακουστούν πλέον σ' αυτήν κιθαρωδοί και μουσικοί και λοιπά»**, λέει ο Ανδρέας. Και γενικότερα προσθέτει ότι θα εκλείψουν μια για πάντα τα **«τρυφής παραίτια και ασωτίας, όχλον ανερεθίζοντα»** δηλ. όσα προκαλούν τρυφή και (εξ αυτής) ασωτία, ερεθίζοντας τον πολύ λαό. (Μαυρ. σελ. 259).

Αλλά μπορούμε να ερμηνεύσουμε, επίσης, την εξεταζόμενη παράγραφο (18:22), ως έχουσα νοηματική συνέχεια με τα προηγούμενα. Διότι οι ψευδοπροφήτες πράττουν τα αντίθετα από τους διδασκάλους της Εκκλησίας. Έτσι ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει:<sup>70</sup> **«θέλω να σας διδάξω θαυμαστής κιθάρας τη χρήση, όχι μεταχειριζόμενος λύρα νεκρή, αλλά τεντώνοντας αντί χορδών τις ιστορίες των Γραφών και τις εντολές του Θεού».** Και εξηγεί ότι όπως οι κιθαρωδοί, από την εμπειρία τους, μαθαίνουν στα δάκτυλα των μαθητευομένων να παράγουν διά των χορδών και των καταλλήλων φθόγγων την πιο ευχάριστη και γλυκιά μελωδία, έτσι πρέπει και εμείς να πράξουμε: **«αντί δακτύλων την διάνοιά σας μεταχειριζόμενοι και τις εντολές του Θεού φέρνοντας (στο νού σας), θα παρακαλέσουμε την αγάπη σας να τις εξετάσετε με την εμπειρία μας (των διδασκάλων)»...**

Επομένως, στους κύκλους των ψευδοπροφητών, και στη Βαβυλώνα ολόκληρη όταν αυτή γεμίσει ψευδοπροφήτες, δεν θα ακούγεται φωνή κιθαριστών τις άγιες Γραφές που διατηρούνται ανόθευτες στην Ορθόδοξη Εκκλησία, ούτε άλλου είδους φωνές ποικίλων πνευματικών νοημάτων (ως από μουσικών και αυλητών) που αναπαύουν τις ψυχές, ούτε ακόμη έντονες, σαν από σάλπιγγα, προφητικές φωνές. Και μ' αυτές τις συνθήκες **θα είναι άγνωστη η τέχνη της οποιασδήποτε αρετής: «και κανένας τεχνίτης καμιάς τέχνης δε θα βρεθεί μέσα σ' εσένα πια»**, και καμιά ομάδα πνευματικής εργασίας δεν θα περιστρέφεται (ως ο μύλος) με κέντρο τη μελέτη της σωτηρίας πάνω στην ακλόνητη αλήθεια του Ευαγγελίου. Ούτε φως από αληθινό κήρυκα μετανοίας, ως από λύχνου Προδρομικού,<sup>71</sup> δεν θα υπάρξει πλέον: **«και φως λύχνου δε θα φέξει μέσα σ' εσένα πια».** Ούτε αληθινά Μυστήρια, που σκορπίζουν χαρά, όπως του γάμου δεν θα τελούνται πλέον: **«και φωνή γαμπρού και νύφης δε θα ακουστεί μέσα σ' εσένα πια».** Το πρόβλημα με τη Βαβυλώνα των ψευδοπροφητών είναι ότι όλα, και την πνευματική ζωή, τα είχε αναγάγει σε εμπόριο: **«Γιατί οι έμποροί σου ήταν οι μεγιστάνες της γης».** Με τους κάθε είδους ψευδοπροφήτες της, έδινε παραπλανητικές συνταγές ευτυχίας, που δηλητηρίαζαν τις ψυχές αντί να τις σώζουν, ώστε να πλανηθούν όλα τα έθνη: **«έν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη».** (18:23). Μια ασκητική ερμηνεία του τι σημαίνει

<sup>70</sup> Εἰς τὴν παραβολὴν «Τοῦ τὰ μύρια τάλαντα ὀφείλοντος, καὶ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπαιτοῦντος»... «καὶ γὰρ κιθαρῶδιαν ὑμᾶς τινα θαυμαστὴν διδάξει βούλομαι, οὐχὶ λύραν νεκρὰν μεταχειρισάμενος, ἀλλὰ τὰς τῶν Γραφῶν ἱστορίας καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς ἀντὶ νευρῶν ἀνατείνας. Καὶ καθάπερ κιθαρῶδοι τοὺς δακτύλους τῶν μαθητευομένων λαμβάνοντες, ἡρέμα τοῖς φθόγγοις προσάγουσι, καὶ διαψηλαφᾶν μετ' ἐμπειρίας διδάσκοντες, ἐκ τῶν ἀφῶνων φθόγγων τε καὶ νευρῶν πάσης φωνῆς ἡδίω καὶ γλυκυτέραν παιδεύουσι κατασκευάζειν φωνήν· οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ποιήσομεν, ἀντὶ δακτύλων τὴν διάνοιαν ὑμῶν μεταχειρισάμενοι, καὶ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ προσαγαγόντες, μετ' ἐμπειρίας αὐτῶν ἄπτεσθαι παρακαλέσομεν τὴν ὑμετέραν ἀγάπην»... (PG 51:17).

<sup>71</sup> Στὸ μεγαλυνᾶριο τῶν γενεθλίων τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου λέμε «...τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν λύχνον τοῦ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὑμνοῖς τιμήσομεν».

**«φαρμακός»**, από τον όσιο **Γεώργιο τον Χοζεβίτη** (6ος αιώνας), είναι η εξής: *«Φαρμακός λέγεται αυτός που φράσσει τον νου του πλησίον και τον εμποδίζει να προσεύχεται και τον αποσπά από κάθε κατά Θεόν βιοτή, όπως εκείνοι που δηλητηριάζουν τα σώματα με ισχυρά δηλητήρια και τα θανατώνουν»*.<sup>72</sup>

Δεν έφταναν αυτές οι κακίες στους Βαβυλώνιους, αλλά εδίωκαν τους αληθινούς Ορθόδοξους Χριστιανούς και μάλιστα όσους προφητικά τους έλεγχαν. Οι διαταγές της **«μεγάλης Πόλης»**, ως ηγέτιδος της παγκόσμιας Βαβυλώνας, είναι υπεύθυνες της αιματοχυσίας όχι μόνο μέσα στην ίδια (ως κέντρου της), αλλά και σ' όλη τη γη: **«και έν αύτῃ αίματα προφητῶν και άγιων εύρέθη και πάντων τῶν έσφαγμένων επί τῆς γῆς»**. (18:24). Εδώ φαίνεται καθαρά ότι διακρίνεται η «μεγάλη πόλη» από την συνολική παγκόσμια Βαβυλώνα. Αν ο Ιωάννης απευθυνόταν γενικά, στη συνολική Βαβυλώνα-κόσμο, δεν θα πρόσθετε **«και πάντων τῶν έσφαγμένων επί τῆς γῆς»**.

Η γενική αναφορά, σαν **εσχατολογική κατάληξη των γεγονότων** ισχύει, αν ακολουθήσουμε τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας: *«Η αιτία της καταστροφής της Βαβυλώνας-κόσμου, είναι το ότι πλάνεψε όλα τα έθνη με τη μελωδία και τη μαγεία της και έγινε ο χώρος όπου χύθηκαν τα αίματα των προφητῶν και των άλλων αγίων»*. (Μαυρ. σελ. 259). Στην περίπτωση αυτή μιλάμε για κάθε «Βαβυλώνα» συνολικά, μέχρι και την τελευταία, της εποχής του Αντιχρίστου. Αυτός θα βασιλεύσει στην **Ιερουσαλήμ, που θα είναι τότε και κοσμικά, η «Πόλη η μεγάλη»**. Αυτή η Πόλη, πρωτεύουσα της Βαβυλώνας του Αντιχρίστου, δεν πληροί την προϋπόθεση να μην έχει κατακτηθεί, ώστε να λείι κατά τον Ιωάννη: **«χήρα (απροστάτευτη) δεν είμαι (γιατί μέχρι τώρα κανείς δεν με κατέκτησε)»**. (18:7). Αυτό μπορούμε να θεωρήσουμε ότι λέγεται από τη συνολική Βαβυλώνα-κόσμο όλων των εποχών και τόπων, υπό την έννοια ότι **δεν αλλάζει ο τρόπος ζωής μέχρι τη 2α Παρουσία**. Τα ζιζάνια αυξάνονται μαζί με τον σίτο ως τότε, κατά τον λόγο του Κυρίου: **«άφετε συναυξάνεσθαι αμφότερα μέχρι του θερισμού»**. (Ματθ. 13:30). Οπότε οι πονηροί άνθρωποι (τα ζιζάνια) νομίζουν ότι αυτό θα γίνεται αιωνίως, και θα λένε όπως πρόβλεψε ο απόστολος Πέτρος: **«Πού έστιν η επαγγελία της παρουσίας Αυτού (του Χριστού)»;... Όλα έτσι διαμένουν απ' αρχής κτίσεως!** (2α Πετ. 3:4). Και προσωποποιούμενη η συνολική Βαβυλώνα λείι ομοίως, κατά τον Ιωάννη: **«Δεν θα δω πένθος!»** (18:7). Αλλά το πένθος της θα έρθει με τη 2α Παρουσία!

Από όσα εξετάσαμε, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιωάννης δίνει ιδιαίτερη σημασία στην **προφύλαξη των πιστών** και όχι στην εξάλειψη κάθε δυνατότητας να υπάρξει Βαβυλώνιος τρόπος ζωής. Διότι αν και είναι άκρως επιθυμητό κι αυτό, δεν θα συμβεί πριν ο Κύριος έρθει (στο τέλος της ζωής κάθε ατόμου και στη Συντέλεια). Και ο Ιησούς προς τον Πατέρα έλεγε: **«Δεν ζητώ να τους πάρεις (τους πιστούς) από τον κόσμο, αλλά να τους φυλάξεις εκ του πονηρού»** (Ιω. 17:15). Γι' αυτό είναι σημαντική η προειδοποίηση ότι η πνευματική σύγχυση από την εμπαθή ζωή, μάλιστα υπό την καθοδήγηση ψευδοπροφητών, ρίπτει την ψυχή στο βαθύτατο σκότος της ασεβείας τάχιστα (σαν μολόπετρα στη θάλασσα). Αυτή η προειδοποίηση γίνεται πολύ σοβαρότερη **στις έσχατες μέρες, που ο χρόνος τρέχει πολύ γρήγορα** καθώς οι ρυθμοί της ζωής επιταχύνονται από την τεχνολογία και κατά τον λόγο του Κυρίου ο χρόνος κολοβώνεται (Ματθ. 24:22). Οι σκοτισμένοι από τους ψεύδο-προφήτες, προσκυνούν τους εκάστοτε αντιχρίστους (Λένιν, Χίτλερ, Μάο κλπ) και μετά τον ίδιο τον τελικό Αντίχριστο.

Οι αιτίες, επομένως, που προκαλούν σύγχυση στην διάνοια των ανθρώπων (αιρέσεις, πλούτος, δόξα, τίτλοι ευγενείας, αξιώματα κλπ), εμποδίζουν τη μετάνοια και διώχνουν τη χάρη του Θεού.

<sup>72</sup> Γραμμένο από τον μαθητή του Οσίου Γεωργίου, Αντώνιο. «Όσιος Γεώργιος ο Χοζεβίτης», «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», Θεσσαλονίκη 2016, σελ. 119.



Και κατά τον Μ. Βασίλειο: «Όλα αυτά είναι συγχυτικά της διανοίας και γι' αυτό άξια να είναι ομώνυμα με τη Βαβυλώνα. Αυτή την καταστρέφει ο Κύριος και γίνεται οικητήριο εξαγριωμένων δαιμόνων (σαν Βαβυλώνα) μπορείς, αν θέλεις, να λάβεις είτε την πόλη, είτε την ψυχή που βρίσκεται σε σύγχυση. Διότι είναι ανάγκη η ερημωθείσα από την οίκηση του Θεού (πόλη ή ψυχή) να γίνει οικητήριο πονηρών πνευμάτων». <sup>73</sup>

**Συμπέρασμα:** Η ψυχή που ζει στη σύγχυση των παθών και των αιρετικών αντιλήψεων περί Θεού, είναι η προσωπική «Βαβυλώνα». Αυτή δεν βρίσκεται σε σταθερή αλλά μεταβατική κατάσταση, από την οποία αν δεν αρχίσει έγκαιρα να αγωνίζεται για τη σωτηρία της, κατάμαυροι σαν κάρβουνο λογισμοί ή και μαύροι στην κακία άνθρωποι (άνθρακες πυρός κατά τον Ησαΐα) την παρασύρουν στην αποδοχή πλήρως αντιχρίστων δογμάτων με συνέπεια την τελεία ερήμωσή της από τη χάρη του Θεού. Έτσι γίνεται οικητήριο δαιμόνων και αυτή είναι η κύρια «καταστροφή της Βαβυλώνας»! Η υλική καταστροφή ακολουθεί την πνευματική. Αλλά τα υλικά, ούτως ή άλλως, φθείρονται και καταστρέφονται κάποτε.

**2.07. Ο προφήτης Ησαΐας σε συνδυασμό με την Αποκάλυψη για την Βαβυλώνα-«μεγάλη πόλη».** Η μετά το 1992, ως και τον Αντίχριστο Βαβυλώνα είναι παγκόσμια. Και επειδή αυτή ήταν η αιτία, με τις διαταγές της υπό την καθοδήγηση των ψευδοπροφητών, να γίνουν οι άνθρωποι ασεβείς και να προσκυνήσουν τον Αντίχριστο, αυτή είναι που πνευματικά βυθίζεται τάχιστα. Και επειδή οι διαταγές έρχονται από **το κέντρο της, την «μεγάλη πόλη»** που κινεί την παγκοσμιοποίηση, εκείνη κυρίως υφίσταται μεγάλες υλικές καταστροφές από φωτιά και βύθιση στη θάλασσα, σαν συνέπεια και εικόνα της έξαψης των σαρκικών και άλλων παθών και της πνευματικής πτώσης της στη θάλασσα της ασεβείας.<sup>74</sup>

Η «μεγάλη Πόλη» που καθοδηγεί την παγκόσμια Βαβυλώνα θα καταστραφεί, όπως είδαμε, τον καιρό που η γη θα κυβερνάται από 10 ασεβείς «βασιλείς». Σημάδι κι αυτό, του ότι αυτή συνήργησε, με την καταπάτηση των 10 εντολών του Θεού, στην εξάπλωση της ασεβείας παγκοσμίως. Από τότε θα γίνονται, σύμφωνα με τα προηγούμενα κεφάλαια της Αποκάλυψης, τεράστιες καταστροφές. Και κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό: «**Σεισμός παγκόσμιος θα γίνει, όλος ο κόσμος θα γίνει ένας κάμπος. Θα πέσουν όλα τα βουνά, όλα τα σπίτια. Η θάλασσα θα σηκωθεί υψηλά δέκα πέντε πήχεις από τα υψηλότερα βουνά**».<sup>75</sup>

Στα χρόνια μας, στο ρόλο του καθοδηγητού της παγκοσμιοποίησης είναι **οι ΗΠΑ**. Η ώρα της πλήρους καταστροφής της χώρας ή του συνασπισμού χωρών (πχ Βόρειο-Αμερικανικής Ένωσης) που θα διαδραματίζουν το ρόλο των ΗΠΑ ως «μεγάλης Πόλης», δεν είναι τώρα, αλλά λίγο πριν τη Συντέλεια. Από τώρα, όμως, έρχονται ισχυρότερες δοκιμασίες όλων των ειδών για όλη τη γη (μεγάλοι σεισμοί, πλήθος ασθενειών, μεγάλοι πόλεμοι, πείνα κλπ) ώστε να χαθεί ένα μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας, και στο κακό αυτό θα έχουν το μεριδίό τους και οι ΗΠΑ. Αυτές ανήκουν στις νεοανακαλυφθείσες χώρες (1492) που, αν και συμμετέχουν σε πολέμους, **δεν καταχτήθηκαν ακόμα από άλλες, επαληθεύοντας τα χαρακτηριστικά της «μεγάλης Πόλης»**. Στον ερχόμενο παγκόσμιο πόλεμο θα υποστούν και οι ΗΠΑ μεγάλη ζημιά.

**Ο προφήτης Ησαΐας** προειδοποιεί για το πνευματικό κατρακύλισμα σαν την κύρια αιτία για την καταστροφή της «θυγατέρας» (νέας) Βαβυλώνας. Η προφητεία του συνδυάζεται με

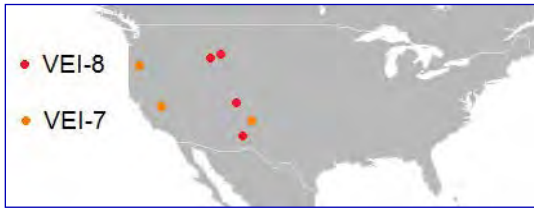
<sup>73</sup> Ερμηνεία στον προφήτη Ησαΐα, κεφ. 13: «Καλεῖ δὲ ἔνδοξόν τινα Βαβυλῶνα, καὶ πλοῦτους κοσμικοὺς καὶ δόξας καὶ τὰς κατὰ σάρκα εὐγενείας καὶ ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλήσια, δοξάζων. Πάντα γὰρ ταῦτα συγχυτικά διανοίας καὶ ἄξια εἶναι ὁμώνυμα τῇ Βαβυλῶνι. Ταύτην καταστρέφει ὁ Κύριος, καὶ γίνεται οἰκητήριον δαιμόνων ἐξηγριωμένων, εἴτε τὴν πόλιν βούλει λαμβάνειν, εἴτε ψυχὴν συγκεχυμένην. Ἀνάγκη γὰρ τὴν ἐρημωθείσαν ἀπὸ τῆς οἰκίσεως τοῦ Θεοῦ, οἰκητήριον γενέσθαι πονηρῶν πνευμάτων».

<sup>74</sup> «ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται»... (18:8) Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. (18:21).

<sup>75</sup> Ο λόγος του αγίου Κοσμά, ως ισαποστόλου, έχει το βαθύ πνευματικό νόημα που έχουν οι αγίες Γραφές και η Αποκάλυψη, του οποίου εικόνα είναι τα συμβαίνοντα στη γη. <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/agKosmas-did4.pdf>

αυτήν της Αποκάλυψης. Για την «μεγάλη πόλη» - Βαβυλώνα είναι πολύ σοβαρή η πρόρρηση: **«Έχεις άνθρακες πυρός κάθεται πάνω σ' αυτούς»!...**<sup>76</sup> (Ησ. 47:14).

Και αυτό, γιατί όπως γράψαμε σε σχετική εργασία, ήδη στο υλικό πεδίο δόθηκε φοβερό σημάδι: **Βρέθηκε «μία τεράστια δεξαμενή λιωμένου άνθρακα κάτω από τις δυτικές ΗΠΑ».**



Το πιο σημαντικό είναι ότι η τεράστια ποσότητα του λιωμένου άνθρακα βρίσκεται κάτω από το γιγάντιο **υπέρ-ηφαίστειο του Yellowstone!**... Συνολικά είναι εκεί επτά (7) υπερηφαίστεια: Mount Mazama, Long Valley, Henry's Fork, Yellowstone, La Garita, Valles και Emory.

Ο προφήτης Ησαΐας<sup>77</sup> λέει, ομοίως προς την Αποκάλυψη, για την καύχηση της «θυγατέρας Βαβυλώνας»: **«ού καθιῶ χήρα οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανίαν»**, (47:8). Δηλ. δεν θα μείνω ποτέ χήρα (θα είμαι υλικά εύρωστη, ισχυρή και αήττητη), ούτε θα γνωρίσω τι θα πει ορφάνια (δηλ. εγκατάλειψη από όσους με ευεργετούσαν). Και συνεχίζει: **«Τώρα όμως, θα επέλθουν κατά σου αυτά τα δύο αιφνιδίως σε μία (μόνη) ημέρα. Ατεκνία και χηρεία θα σε βρει ξαφνικά, όταν θα ασχολείσαι με τη δηλητηριάζουσα (τους πιστούς) "μαγική" τέχνη σου, από την υπερβολικά μεγάλη (τάχα) δύναμη των μάγων - επιστημόνων σου, στους οποίους έχεις την ελπίδα πραγμάτωσης της πονηρίας σου· διότι συ (θυγατέρα της Βαβυλώνας) είπες: Εγώ είμαι, και δεν υπάρχει άλλη (όμοια με εμένα). Μάθε (λοιπόν), ότι η (δήθεν) σύνεση αυτών και η (πνευματική) πορνεία σου (γιατί πιστεύεις περισσότερο στους σοφούς σου από Εμένα) θα μετατραπεί σε καταισχύνη σου. Εσύ όμως είπες από τα βάθη της ψυχής σου: Εγώ είμαι, και δεν υπάρχει άλλη!»**! (47:9-10). **Οι μάγοι ήταν οι σοφοί - επιστήμονες της παλιάς Βαβυλώνας**, με ικανότητες αστρονομικές και γι' αυτό παρατηρούντες τον ουρανό είδαν τον αστέρα που ανήγγειλε τη γέννηση του Χριστού, τον οποίο ακολουθώντας ήρθαν από την Ανατολή για να τον προσκυνήσουν.

Στη σύγχρονη «θυγατέρα Βαβυλώνας», οι επιστήμονες της εποχής δεν κατακρίνονται για την εργασία τους, αλλά για την υπερηφάνεια και ασέβειά τους να προβάλλουν τον εαυτό τους στη θέση του Θεού και να ψευδο-θεολογούν ξεπερνώντας τα όρια της επιστήμης τους. Μάλιστα, διά του προφήτου **ο Θεός προκαλεί τη Βαβυλώνα να γλυτώσει αν μπορεί, με τη βοήθεια των σοφών της από τα επερχόμενα, τώρα που της τα φανέρωσε!** **«Στηρίξου λοιπόν (τώρα που φανέρωσα το τέλος σου) στις μαγικές επιστήμες σου και στη δηλητηριάζουσα (τον πιστό λαό) φιλοσοφία σου, αυτά που μάθαινες από τη νεότητά σου, μήπως και μπορέσεις να ωφεληθείς (για να σωθείς). Έχεις κοπιάσει πολύ για να πραγματοποιήσεις τα θελήματά σου. Ας σταθούν λοιπόν (εντείνοντας τις προσπάθειές τους) και ας σε σώσουν οι σοφοί που μελετούν τα άστρα του ουρανού, αυτοί που παρατηρούν τους αστέρες (και τις συνέπειές των στη Γη, όπως πχ από τις ηλιακές κηλίδες) ας αναγγείλουν σε σένα τι μέλλει να σου συμβεί. Ιδού, όλοι σαν φρύγανα πάνω στη φωτιά θα κατακαούν, και δεν θα γλυτώσουν τη ζωή τους από την φλόγα που θα ανάψει. Διότι εσύ, (θυγατέρα της Βαβυλώνας), έχεις αναμμένους άνθρακες, κάθεται πάνω σ' αυτούς!** Αυτοί θα είναι η "βοήθειά" σου! Κουράστηκες από τη νεότητά σου στη διαρκή μεταβολή σου (την ανανέωσή σου σε κοσμική δόξα, ισχύ κλπ. με κακή πνευματικά συνέπεια περισσότερες αμαρτίες και πλάνες). Ένας άνθρωπος μπορεί να πλανηθεί ο ίδιος (ατομικά). Για σένα όμως (με την ομαδική αλαζονεία και λοιπή πλάνη σου) δεν υπάρχει πλέον ελπίς σωτηρίας»! (Ησ. 47:12-15).

Όταν η πλάνη αφορά μεμονωμένα άτομα δεν είναι μεγάλο το πρόβλημα, όπως όταν γίνεται **πυρκαγιά από απλά κάρβουνα** σε ένα σπίτι. Όταν ομαδοποιείται όμως η ζωή,

<sup>76</sup> Διαβάστε σχετική ανάλυση της προφητείας: [https://www.imdle0.gr/diaf/2017/am\\_carbon.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2017/am_carbon.pdf)

<sup>77</sup> Ο προφήτης Ησαΐας θεωρείται ότι άρχισε να προφητεύει περί το 738 π.Χ. σε ηλικία 27 ετών.

βασισμένη σε βλαβερές αρχές και ιδέες, τότε οι συνέπειες είναι μεγαλύτερες και φθάνουν να είναι όπως η καταστροφή από την **έκρηξη πυρηνικών αντιδραστήρων** σε μια χώρα. Όταν η κακή ομαδοποίηση εκτείνεται σε όλη την ανθρωπότητα, τότε οι συνέπειες είναι παγκόσμιες, ανάλογες με την **έκρηξη (υπερ)ηφαιστείου** που τροφοδοτείται από τεράστιες ποσότητες λιωμένου άνθρακα κάτω από αυτό. Η γνώση του κινδύνου αυτού, που αποτελεί και προειδοποίηση, δόθηκε με είδηση του Απριλίου 2017.

Τώρα τους συνασπισμούς κρατών (πολιτικούς, στρατιωτικούς κλπ, όπως G20, ΕΕ, NATO, BRICKS) ακολουθούν οι ομαδοποιήσεις ψευδο-εκκλησιών και αντιχρίστων ιδεολογιών κάτω από την καθοδήγηση παντός είδους ψευδοπροφητών... Το **«Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών»** ενώνει κάθε ονομαζόμενη «Εκκλησία» σε παγκόσμια βάση. Οι αθεϊστές, αποκρυφιστές, σοδομιστές, και οι "μάγοι" του διεθνούς χρηματο-οικονομικού και Τραπεζικού συστήματος έχουν επίσης τις παγκόσμιες οργανώσεις τους. Τέλος **ο πάπας με την Πανθηρσκεία** προσπαθεί να τους ενώσει όλους, φιλοχρίστους και αντιχρίστους!

Ο Ιωάννης ρίχνει το βάρος στους εκκλησιαστικούς ψευδοπροφήτες, όπως είδαμε, και τις προσομοιώσεις των αληθινών Ορθοδόξων Εκκλησιών που αυτοί κάνουν, μόνο εξωτερικά και εμφανισιακά. **Ο προφήτης Ησαΐας ελέγχει έντονα και τους μάγους - σοφούς και επιστήμονες της Βαβυλώνας** για την υπεροψία τους με την οποία νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα ασχολούμενοι με τα εγκόσμια, χωρίς όμως να τιμούν τον σοφό Δημιουργό και προνοητή όλης της κτίσης. Έτσι έκαναν τους ανθρώπους να πιστεύουν περισσότερο σ' αυτούς από τον Θεό, ο οποίος γι' αυτό αποφασίζει: **«Μάθε (λοιπόν, Βαβυλώνα), ότι η (δήθεν) σύνεση αυτών και η (πνευματική) πορνεία σου (γιατί πιστεύεις περισσότερο στους σοφούς σου από Εμένα) θα μετατραπεί σε καταισχύνη σου».** (Ησ. 47:10).

**«Άνθρωποι έχοντες επιστημονικές γνώσεις θεωρούν αυτόν τον πνευματικό (διανοητικό) τους πλούτο σαν την ουσία της ύπαρξής των, μη υποπτευόμενοι παντελώς ότι υπάρχει άλλη, υψηλότερη γνώση, και θησαυρός αληθινά ασύγκριτος ως προς τον δικό τους "πλούτο", που μαζί του φέρει βαθειά ειρήνη»**,<sup>78</sup> λέει σε σχετικό προβληματισμό ο γέροντας Σωφρόνιος ο Αγιορείτης (+1994) και κτήτορας Μονής στην Αγγλία. Προσθέτει ακόμη: **Ο πόλεμος που δεχόμαστε (οι Χριστιανοί) είναι πολύ μεγάλος. Όλοι είναι εναντίον μας: η επιστήμη και η πολιτική. Δεν είμαι απαισιόδοξος, αλλά νομίζω ότι ζούμε στους τελευταίους καιρούς»**.<sup>79</sup>

Επομένως, ενώ ο άνθρωπος πρέπει ελεύθερα να αναζητήσει και να βρει την Αλήθεια, γιατί η εμπειρική γνώση της θα τον ελευθερώσει από τη δουλεία των παθών<sup>80</sup> και θα τον οδηγήσει στην αιώνια ζωή, οι ψευδοπροφήτες τον παραπλανούν με διάφορους τρόπους, και μεταξύ αυτών συγκαταλλέγονται και οι σοφοί - επιστήμονες που κρατούν τη δόξα του Θεού για τον εαυτό τους! **Η «μεγάλη Πόλη», λοιπόν, καταστρέφεται όταν έχει φτάσει στο μέγιστο της ασεβείας**, να υποστηρίζει τα αντίθετα της Χριστιανικής διδασκαλίας και να αναδεικνύει αντίχριστους άρχοντες. Τότε που οι αδικίες και διωγμοί και φόννοι των Χριστιανών (όπως από τους πολέμους που οργανώνει) έχουν αυξηθεί τόσο, που πλέον η πνευματική της κατάσταση να μη διαφέρει της επερχόμενης βασιλείας του Αντιχρίστου. Για την καταστροφή της, που σημαίνει ότι πλησίασε η 2α Παρουσία: **«Ας ευφραίνεσαι γι' αυτήν, Ουρανέ, και οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφήτες, γιατί απέδωσε δικαιοσύνη ο Θεός και εκδικήθηκε το αίμα σας από αυτή».** (18:20).



<sup>78</sup> Από το «ΑΣΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ», επιλογή: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf) το Δ 09.

<sup>79</sup> Από το «Οΐδα άνθρωπον έν Χριστώ», επιλογή: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf) το Α 25.

<sup>80</sup> Κατά το «γνώσεσθε την αλήθειαν, και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς» (Ιω. 8:32).



Μετά ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων· ἀλληλουϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

**19-2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις διέφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.

**19-3** καὶ δεύτερον εἶρηκαν· ἀλληλουϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**19-4** καὶ ἔπεσαν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμήν, ἀλληλουϊα.

Μετά από αυτά άκουσα σαν φωνή μεγάλη από πλήθος πολύ στον ουρανό να λένε: Αλληλουία· η σωτηρία και η δόξα και η δύναμη είναι του Θεού μας,

**19-2** γιατί είναι αληθινές και δίκαιες οι κρίσεις του· διότι έκρινε την πόρνη τη μεγάλη, που διέφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδικήθηκε το αίμα των δούλων του (που χύθηκε) από το χέρι της.

**19-3** Και για δεύτερη φορά είπαν: Αλληλουία· και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων.

**19-4** Και έπεσαν οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι και τα τέσσερα όντα τα γεμάτα ζωή και προσκύνησαν το Θεό που κάθεται πάνω στο θρόνο, λέγοντας: Αμήν, Αλληλουία.

### 3.01. Η δοξολογία στον Ουρανό για την καταστροφή της Βαβυλώνας.

Κατά τον πατριάρχη Άνθιμο: «Ο πολὺς ὄχλος στον Ουρανό του οποίου τη φωνή άκουσε (ο Ιωάννης), είναι τα τάγματα τα αγγελικά και τα πλήθη των αγίων ψυχών, που χαίρουν για την εκδίκηση του Θεού, ὄχι σαν να χαιρεκακούν κατά των εχθρών, αλλά ευφραϊνόμενοι για την λήξη της κακίας τους και ευχαριστούντες την δικαιοκρισία του Θεού, για την οποία και θα τον δοξάσουν με φωνή μεγάλη, δηλ. με προθυμία και με έφεση της καρδιάς. Και θα Τον προσκυνήσουν λέγοντας την ωδή του Δαβίδ: **Αλληλουϊά**, το οποίο ερμηνεύεται **Αινείτε τον Κύριο**. (Δόξα Σοι ο Θεός). Θρόνος, επίσης, του Θεού λέγεται η βασιλεία Του και η κυριότητα και ὅλοι οι με καλά έργα ευαρεστούντες Αυτόν. Το δε, να κάθεται πάνω στον θρόνο, δηλώνει το μόνιμο και (καλά) εδρασμένο και αμετακίνητο της βασιλείας, και την ανάπαυση Αυτού και την ευαρέστησή Του στους δικαίους που τον υμνούν και τον δοξάζουν διά των καλών έργων, οι οποίοι, διά μεν την ταπεινοφροσύνη ονομάζονται μικροί, διά δε το ύψος της δόξας τους μεγάλοι. Διότι πας ο υψών τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, ο δε ταπεινός θα υψωθεί».<sup>81</sup>

**«Με το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο Αλληλουϊά ανυμνείται η Τρισυπόστατη Θεότητα, δηλαδή ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα»**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Επίσης: «Ο καπνός που ανεβαίνει **εις τους αιώνες των αιώνων** από την πόρνη τη μεγάλη,<sup>82</sup> σημαίνει ότι οι τιμωρίες που ήλθαν σ' αυτήν είναι αιώνιες και χωρίς σταματημό», προσθέτει ο Ανδρέας. Ενώ, «για το ποιοι είναι **οι πρεσβύτεροι** και ποια **τα τέσσερα ζώα** έχουμε πει στα προηγούμενα»,<sup>83</sup> συμπληρώνει.

Οι αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος και ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ λένε στην ερμηνεία τους: «Στους δέκα πρώτους στίχους αυτού του (19ου) κεφαλαίου περιγράφεται πολύ γλαφυρά **η αγαλλίαση στον ουρανό, ανάμεσα σε πληθώρα χορωδιών από αγίους, εξ αιτίας της (αποφασισμένης) καταστροφής του βασιλείου του Αντιχρίστου και του ερχομού της Βασιλείας του Χριστού. Η τελευταία απεικονίζεται ως το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου στο οποίο συμμετέχουν οι δίκαιοι και οι ευσεβείς».**<sup>84</sup> (Ματθ. 22:1-14, Λουκ. 14:16:24).

<sup>81</sup> Πάντα από την «Ερμηνεία στην Αποκάλυψη», ελαφρώς προσαρμοσμένη στη δημοτική, εδώ από τη σελ. 177.

<sup>82</sup> Μαυρ. σελ. 257. Ετέθη «πόρνη μεγάλη» που είναι στο πρωτότυπο, αντί για «πόλη», που γράφει εδώ το βιβλίο.

<sup>83</sup> Διαβάστε γι' αυτά και την Ουράνια λατρεία στο Β τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)

<sup>84</sup> «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη», εκδόσεις Μυριόβιβλος 2007, σελ. 271.

Εδώ οι εκκλησιαστικοί ερμηνευτές βλέπουν σαν Βαβυλώνα-κόσμο που καταστρέφεται όλη την εμπαθή ανθρωπότητα και όλο τον υλικό κόσμο, που παύει πλέον να παράγει δυστυχία γιατί αντικαθίσταται από την ανακαινισμένη άφθαρτη κτίση και τις αιώνιες διαμονές.

**3.02. Συνοψίζουμε για τη Βαβυλώνα.** Μιλήσαμε για τη «**Βαβυλώνια ψυχή**» που μπορεί είτε να μετανοήσει και να σωθεί, είτε προσπαθώντας να συμβιβασθεί με τον κόσμο να χειροτερέψει την κατάστασή της. Και είδαμε ότι η ψυχή των διαφόρων ειδών ψευδοπροφητών, που απομακρύνουν και τους άλλους ανθρώπους από τον Θεό, σκοτίζεται περισσότερο, βυθιζόμενη τάχιστα, σαν βαρύς μύλος, στο βαθύτατο σκότος που βρίσκονται οι αθεϊστές και οι αντίχριστοι.

Μιλήσαμε επίσης για την **παγκόσμια Βαβυλώνα** από την οποία τον καιρό των 10 «βασιλέων» θα αναδειχθεί παγκόσμιος ηγεμόνας ο Αντίχριστος. **Η παγκόσμια «Βαβυλώνα» των δέκα βασιλείων είναι η τελευταία κυρίως Βαβυλώνα**, όπως δηλώνεται από την εικόνα του οράματος του βασιλιά της αρχαίας Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορος, διότι η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία στην οποία γεννήθηκε ο Χριστός θεωρείται ότι καταλήγει, με τα διάδοχα σχήματά της, στα **10 τελευταία βασίλεια**. Αυτά στον προφήτη Δανιήλ, παρίστανται με **τα 10 δάχτυλα της εικόνας** που είδε σε όραμα ο Ναβουχοδονόσωρ. Στην Αποκάλυψη (13:1), **τα δέκα βασίλεια δηλώνονται από τα 10 κέρατα του Θηρίου**, και με τα αντίστοιχα πάνω σ' αυτά 10 στέμματα δηλώνονται οι «βασιλείς» που τα διοικούν.<sup>85</sup> Έπρεπε να αναφερθούμε στην «**παγκόσμια Βαβυλώνα**» και το κέντρο της, τη «**μεγάλη πόλη**» δηλ. τη χώρα που κατευθύνει την «παγκοσμιοποίηση», γιατί όπως είδαμε (στη σελίδα 35), δεν μπορούμε να το αποφύγουμε, όπως προσπάθησε ο Αρέθας, χωρίς να βγούμε έξω από το νόημα των συναφών χωρίων της Αποκάλυψης. Ερευνήσαμε τα χαρακτηριστικά της «μεγάλης πόλης», όπως πρότεινε ο Ανδρέας Καισαρείας, τα οποία βρήκαμε ότι είναι ίδια με αυτά που της αποδίδει ο προφήτης Ησαΐας. Τώρα στο ρόλο της «μεγάλης πόλης» είναι οι ΗΠΑ.

**Η πνευματική παγκοσμιοποίηση άρχισε από τον Χριστό με την Εκκλησία Του, συντρίβοντας τις (φθαρτές) νομιζόμενες αξίες της Βαβυλώνας,<sup>86</sup> ενώ δεν πρόκειται να καταλυθεί ποτέ, γιατί είναι «Βασιλεία, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται».**<sup>87</sup> Αντίθετα η κοσμική παγκοσμιοποίηση, χωρίς να στηρίζεται στις εντολές του Χριστού, είναι Βαβυλώνα που εμπαίζεται από τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους, και θα καταρρεύσει τάχιστα. **Η κυρίως πτώση της παγκόσμιας Βαβυλώνας είναι η προσκύνηση του Αντιχρίστου.** Την πνευματική αυτή πτώση θα ακολουθήσει η οριστική **συνολική καταστροφή της Βαβυλώνας-κόσμου κατά τη 2α Παρουσία**. Τότε αναπέμπονται προς την Αγία Τριάδα δοξολογικοί ύμνοι γιατί ήρθε το τέλος της κακίας και της φθοράς και γίνεται ο γάμος του Αρνίου με την Εκκλησία Του. Λίγο νωρίτερα η καταστροφή της «μεγάλης πόλης» που οδήγησε την παγκόσμια Βαβυλώνα στον Αντίχριστο δείχνει ότι **απέδωσε δικαιοσύνη ο Θεός** ακόμα και τότε που η Συντέλεια απέχει ελάχιστα. (βλ.18:20). Από τότε ο Ιωάννης προτρέπει **να ευφραίνεται ο Ουρανός και οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφῆτες**, γιατί προδικάζεται η τιμωρία του Αντιχρίστου και του Σατανά και το τέλος των φόνων και των αμαρτιών και η ανακαίνιση του κόσμου.

Τρεις φορές<sup>88</sup> αναφέρεται ότι μέσα σε μια ώρα ήρθε η καταστροφή στην άκρως εμπαθή Βαβυλώνα και τρεις φορές αναγράφεται (19:1,3,4) η δοξολόγηση με το Αλληλουϊά, που δείχνει πως όλα γίνονται κατά το θέλημα και εις δόξαν της Αγίας Τριάδος.

<sup>85</sup> Βλ. Η τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf) σελ. 11.

<sup>86</sup> Όπως ο λίθος που «έπταξε την εικόνα» του Ναβουχοδονόσορος «πάνω στα πόδια τα σιδερένια και τα πήλινα και τα έκανε τελικά σκόνη», έτσι και αυτή τη Βαβυλώνα, η ισχύς του Πνεύματος του Θεού θα την απομακρύνει οριστικά, κατά την 2α Παρουσία. (Δαν. 2:34-35).

<sup>87</sup> Δαν. 2:44. Διαβάστε από τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο σχετική ερμηνεία στο Η τεύχος, σελ. 10.

<sup>88</sup> Δηλώνοντας το 3πλό χτύπημα κατά της φιλαρχίας (18:10), φιλαργυρίας (18:16) και φιληδονίας (18:19). Βλ. σελ. 26.

Από ενωρίς ο άγιος γέροντας Παΐσιος (+1994) είχε παρατηρήσει την είσοδο στην (παγκόσμια πλέον) Βαβυλωνία: **«Είναι πολύ δύσκολα τα χρόνια. Έχει πέσει πολλή στάχτη, σαβούρα, αδιαφορία. Θέλει πολύ φύσημα, για να φύγει. Οι παλιοί έλεγαν ότι θα έρθει ώρα πού θα κλωτσήσουν οι άνθρωποι. Πετάνε τους φράκτες,<sup>89</sup> δεν υπολογίζουν τίποτε. Είναι φοβερό! Έγινε μία Βαβυλωνία. Να κάνουμε προσευχή να βγουν οι άνθρωποι από αυτήν την Βαβυλωνία».** (Λόγοι Β΄- Πνευματική αφύπνιση).

**ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...**

20 Ιουλίου / (2 Αυγούστου) 2019+  
Προφήτου Ηλίου του Θεσβίτου  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης  
*www.imdleo.gr*

### **Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:**

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf) (αυτό το τεύχος)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf)

### **Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:**

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

---

<sup>89</sup> Φράκτες για τους πιστούς είναι οι εντολές του Χριστού και οι, με βάση αυτές, αποφάσεις των Οικουμενικών και άλλων Συνόδων της Ορθοδοξίας.



## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

| Ε ν ό τ η τ ε ς :  |  | Σελίς     |
|--|--|-----------|
| <b>Η μεγάλη πόρνη και το θηρίο (17ο κεφάλαιο)</b>                          |  | <b>2</b>  |
| 1.01.  | Σύνδεση με τα προηγούμενα.   | 3         |
| 1.02.  | Το Θηρίο πάνω στο οποίο, κατά το όραμα, κάθεται η πόρνη.                     | 4         |
| 1.03.  | Η πόρνη που κάθεται πάνω στο Θηρίο είναι το αντίθετο της Εκκλησίας           | 8         |
| 1.04.  | Ποια είναι (γενικότερα) η πόρνη  | 10        |
| 1.05.  | Ποια είναι η πόρνη στα χρόνια του Αντιχρίστου                                | 15        |
| <b>Η πτώση της Βαβυλώνας (18ο κεφάλαιο)</b>                                |  | <b>16</b> |
| 2.01.  | Τα πνευματικά αποτελέσματα της πτώσης της μεγάλης Βαβυλώνας                  | 18        |
| 2.02.  | Συμπληρωματικά χαρακτηριστικά της πόρνης - μεγάλης Βαβυλώνας                 | 21        |
| 2.03.  | Οι θρησκευτικές συσπειρώσεις, ένα κύριο χαρακτηριστικό της μεγάλης Βαβυλώνας | 28        |
| 2.04.  | Η ένωση των θρησκευτικών ομάδων δεν θα φέρει ειρήνη                          | 32        |
| 2.05.  | Το ηθικό πρόβλημα  | 34        |
| 2.06.  | Ο καταποντισμός των ψευδοπροφητών  | 35        |
| 2.07.  | Ο προφήτης Ησαΐας σε συνδυασμό με την Αποκάλυψη για την «μεγάλη πόλη».       | 40        |
| <b>Η ανταπόκριση των αγίων στην καταστροφή της Βαβυλώνας (19:1 – 19:4)</b> |  | <b>43</b> |
| 3.01.  | Η δοξολογία στον Ουρανό για την καταστροφή της Βαβυλώνας                     | 43        |
| 3.02.  | Συνοψίζουμε για τη Βαβυλώνα  | 44        |



Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

# ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Ο Χριστός με τα στρατεύματα του Ουρανού φονεύουν τους ανιχνιστους που κατατρώνονται από τα όρνια.

**«Και ἤξει Κύριος ὁ Θεός μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' Αὐτοῦ» (Ζαχ. 14:5)**

**ΙΒ. Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου, ο αναβάτης του λευκού ίππου, η χιλιετής βασιλεία του Χριστού, Γωγ και Μαγώγ, η Κρίση και νέος ουρανός και νέα γη. (19:5 - 22:21).**

Ιούνιος 2022+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

[www.imdleio.gr](http://www.imdleio.gr)

# ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

## ...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

**19-5** καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε λέγουσα· αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

**19-6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· ἀλληλοῦῖα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

**19-7** χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοιμάσεν ἑαυτήν

**19-8** καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστί.

**19-9** Καὶ λέγει μοι· γράψον, μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι· οὔτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσι.

**19-10** Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σύνδουλός σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

### 1.1. Σύνδεση με τα προηγούμενα.

Η ψυχὴ εἶναι «**Βαβυλώνια**» ὅταν σύρεται ἀπὸ τὰ πάθη, ζώντας μέσα στη σύγχυση που αὐτὰ δημιουργοῦν. Αὐτὴ εἶναι ἡ **προσωπικὴ Βαβυλώνα**, που τὰ πονηρὰ πνεύματα διὰ τῶν παθῶν τὴν σπρώχνουν πρὸς ὄλο καὶ μεγαλύτερη ἀσέβεια καὶ ἐχθρὰ πρὸς τὸν Θεό. Στὴν περίπτωση τῶν ψευδοδιδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν ἡ μεταβολὴ τῆς ἐμπαθοῦς ψυχῆς τους (ἀπὸ τὴν ἠπιότερη «Βαβυλώνια» κατάσταση) στὸν ἀκραῖο σκοτισμὸ τῆς ἀσέβειας καὶ μισοθεΐας εἶναι ταχύτατη, ὅπως πέτρινου μεγάλου μύλου που ρίχνεται στα βαθειὰ σκοτεινὰ νερά τῆς θάλασσας. Ἡ ἀποκάλυψη προειδοποίησε πολλές φορές ἔντονα γιὰ τοὺς ψευδοπροφήτες καὶ τὶς ολέθριες πλάνες τους καὶ προέβλεψε ὅτι κάποιος ἀπὸ αὐτούς,<sup>1</sup> στὸ τέλος τοῦ κόσμου, θὰ κάνει ὅλους νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἀντίχριστο καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ νὰ λάβουν τὸ χάραγμα του.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> Εἶναι τὸ **2ο «θηρίο»** που εἶδε ὁ Ἰωάννης (13:11), «*να ανεβαίνει ἀπὸ τὴ γῆ, καὶ εἶχε δύο κέρατα ὅμοια με Ἀρνίο, ἀλλὰ μιλοῦσε σαν δράκος* (Σατανικὰ λόγια)».

<sup>2</sup> «*Καὶ ὅλη τὴν ἐξουσία τοῦ 1ου θηρίου (Ἀντιχρίστου) ἐνεργεῖ μπροστὰ του. Καὶ κάνει τὴ γῆ καὶ ὅσους κατοικοῦν σ' αὐτὴ νὰ προσκυνήσουν τὸ θηρίο τὸ πρῶτο*».(13:12)... «*καὶ θὰ πράξει ἔτσι, ὥστε ὅσοι δὲν προσκυνήσουν τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ φονευθοῦν*»... (13:15). «*Καὶ υποχρεώνει ὅλους... νὰ δώσουν στὸν εαυτὸ τους χάραγμα*»... (13:16)

## ...ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19ο. Στη δημοτική:

(**Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου**)

**19-5** Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς τὰ ἔξω ἀπὸ τὸ θρόνο, λέγοντας: Αἰνεῖτε τὸ Θεὸ μας ὅλοι οἱ δούλοι του καὶ ὅσοι τὸν φοβάστε, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

**19-6** Καὶ ἀκουσα σαν φωνὴ ἀπὸ πλήθος πολὺ καὶ σαν βοή ἀπὸ νερά πολλά καὶ σαν βοή βροντῶν ἰσχυρῶν νὰ λένε: Ἀλληλοῦῖα, γιὰτὶ βασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτορας.

**19-7** Ἀς χαιρόμαστε καὶ ἀς ἀγαλλόμαστε, καὶ ἀς δώσουμε τὴ δόξα σ' Αὐτόν, γιὰτὶ ἦρθε ὁ γάμος τοῦ Αρνίου, καὶ ἡ Γυναίκα του (δηλ. ἡ Ἐκκλησία) ετοίμασε τὸν εαυτὸ τῆς,

**19-8** καὶ τῆς δόθηκε νὰ φορέσει (ρούχο) βασιλικὸ ἀπὸ λινὸ λαμπρὸ, καθαρὸ· γιὰτὶ τὸ βασιλικὸ λινὸ ὕφασμα εἶναι οἱ δικαιοσύνες (δηλ. οἱ δίκαιες πράξεις καὶ ἀρετές) τῶν ἁγίων.

**19-9** Καὶ μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οἱ καλεσμένοι στὸ δείπνο τοῦ γάμου τοῦ Αρνίου. Ἐπίσης μου λέει. Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοί, τοῦ Θεοῦ.

**19-10** Καὶ ἔπεσα μπροστὰ στα πόδια του, γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσω. Ἀλλὰ μου λέει: Κοίτα μὴν τὸ κάνεις! Εἶμαι δούλος (τοῦ Θεοῦ) μαζί με ἐσένα καὶ τὰ ἀδέλφια σου που ἔχουν (με τὰ ἔργα τους δώσει) τὴ μαρτυρία τους γιὰ τὸν Ἰησοῦ· τὸν Θεὸ προσκύνησε. Γιὰτὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα (=τὸ κύριο νόημα) τῆς προφητείας.



Έχομε μπει στην εποχή της Παγκόσμιας Βαβυλώνας,<sup>3</sup> της οποίας η «πολύθη αθεΐα»,<sup>4</sup> κατά την έκφραση του Αγίου Μαξίμου του ομολογητού, χαρακτηριζόμενη από συσπειρώσεις κακοδόξων και αντιχρίστων, που ακόμη και στα σύμβολα προσπαθούν υποκριτικά να μοιάσουν εξωτερικά στο πρότυπο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, προκαλεί μεγάλη σύγχυση στον νου των ανθρώπων.<sup>5</sup> Από τη σύγχυση μεταξύ αρετών και παθών αυξάνεται κατακόρυφα η ηθική διαφθορά, και η αδικία και πλεονεξία προκαλούν απανωτούς πολέμους, πείνα, αρρώστιες και δυστυχία. Και με εξαίρεση ένα διάλειμμα επανευαγγελισμού της Γης (και αναλαμπής της Ορθοδοξίας) μετά τον «Γενικό»<sup>6</sup> ή 3ο Παγκ. Πόλεμο, η τελευταία αυτή και μέγιστη Βαβυλώνα θα καταλήξει σύντομα στην ανάδειξη του Αντιχρίστου, που είναι η πνευματική καταστροφή των ανθρώπων της, συνοδευόμενη και από φοβερές γεωφυσικές καταστροφές σε όλη τη Γη, που τελειώνουν με τον ερχομό του Χριστού κατά την 2α Παρουσία.

Η απομάκρυνση της χάρης του Θεού από όσους ενστερνισθούν την πολύθη αθεΐα της Βαβυλώνας θα συνεχίζεται στην αιωνιότητα. **Και οι τωρινές συμφορές σαν «τιμωρίες που ήλθαν σ' αυτήν, είναι αιώνιες και χωρίς σταματημό»,** εξήγησε (στο 19:3) ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. Αντίθετα όμως προς αυτούς που παρασύρθηκαν από τις πλάνες της Βαβυλώνας και έχασαν τη χάρη του Θεού, **οι ευσεβείς χριστιανοί παρηγορούμενοι στις θλίψεις της παρούσης ζωής από το Άγιο Πνεύμα,** προετοιμάζονται με χαρά να λάβουν τα αιώνια αγαθά, που είναι μόνιμα, γιατί μόνιμος ως ακλόνητος γάμος είναι ο δεσμός του Χριστού μετά της Εκκλησίας στην αιωνιότητα. *«Ας χαιρόμαστε και ας αγαλλόμαστε»,* λένε, *«και ας δώσουμε τη δόξα σ' Αυτόν, γιατί ήρθε ο γάμος του Αρνίου, και η Γυναίκα του (δηλ. η Εκκλησία) ετοίμασε τον εαυτό της».* (19:7).

## 1.2. Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου, γενικά.

Μετά την τριπλή δοξολογία του Θεού διά του Αλληλούϊα, για την κατάργηση της παγκόσμιας Βαβυλώνας και την καταστροφή από τους ανθρώπους του Αντιχρίστου της «μεγάλης πόλης» η οποία την καθοδηγούσε, **νέα «φωνή εξήλθε από το θρόνο, λέγοντας: Αινείτε το Θεό μας όλοι οι δούλοι του και όσοι τον φοβάστε, οι μικροί και οι μεγάλοι».** (19:5). Τώρα η δοξολογία έχει σκοπό να ευχαριστήσει τον Θεό για τα ανεκτίμητα δώρα του στους πιστούς Χριστιανούς. **Θρόνος Θεού είναι η Θεοτόκος** και δι' αυτής όλες οι δωρεές δίνονται στους ανθρώπους. *Αλλά η φωνή βγήκε από τον θρόνο «άρα και από των Σεραφείμ»,* λέει ο Αρέθας. *Η φωνή από τον Θρόνο έδινε εντολή να υμνούν όχι μόνο οι μεγάλοι αλλά και οι μικροί σε κατορθώματα, ο καθένας με τρόπο κατάλληλο προς τη δύναμή του,* λέει ο Ανδρέας. Και συμπληρώνει το εξής σημαντικό: *Νομίζω ότι «και οι αποθνήσκοντες μικροί κατά την ηλικία και ατελείς παίδες, μεγάλοι θα αναστηθούν και τον μεγαλουργό Θεό θα υμνήσουν».*<sup>7</sup> Αν ανάλογα με τα κατορθώματα (της αρετής) είναι η μετοχή στις δωρεές του Θεού και η κατανόηση τους, όμως κατά τον Μπηντ (Βέδα): **«Μικροί, λέει, και μεγάλοι, γιατί το λίγο της κατανόησης δεν βλάπτει, όπου η καρδιά και η γλώσσα γεμίζουν με τον έπαινο του Κυρίου».**<sup>8</sup>

Μικροί και μεγάλοι κατά την αρετή, ανυμνούν όλοι μαζί τον Θεό, που διά της Θεοτόκου έγινε τέλειος άνθρωπος για να μας απαλλάξει της δουλείας του διαβόλου και να μας εισάγει

<sup>3</sup> Από το 1990 περ. Δείτε και προηγούμενο τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)

<sup>4</sup> ...«Και αυτοί που οικοδόμησαν τον πύργο (της Βαβυλώνας)... κατέπεσαν σε πολλές περί θεότητος δοξασίες· και αφού συνέθεσαν, σαν με πλίνθους, τον λόγο από κάθε δοξασία, **οικοδόμησαν σαν πύργο την πολύθη αθεΐα»...** απόκριση του Αγίου Μαξίμου στην κγ ερώτηση. Δείτε σελ. 56: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)

<sup>5</sup> Ιδιαίτερα μεγάλη είναι η σύγχυση από τις προσομοιώσεις των κοσμικών ενώσεων των ψευδοεκκλησιών προς τις ενωμένες εν Πνεύματι Αγίω Ορθόδοξες κατά τόπους Εκκλησίες, και η σύγχυση επεκτείνεται και με προσομοιώσεις των συμβόλων τους, όπως είδαμε στο προηγούμενο 11ο τεύχος.

<sup>6</sup> Για τον «Γενικό πόλεμο» μίλησε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Προφητείες 58, 59, 60, 72, κλπ.: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/02\\_AgKosmas.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf)

<sup>7</sup> Η απόδοση στην νεοελληνική είναι από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη «Η Αποκάλυψις του Ιωάννου» σελ. 260.

<sup>8</sup> Από το: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στη νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

στην αιώνια Βασιλεία Του. Και είναι πλήθος πολύ οι σωζόμενοι, όπως μας είπε και νωρίτερα ο Ιωάννης: **«καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς (πλήθος πολὺ), ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν ἐστώτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου»...** (7:9). Αυτοί είναι οι προ Χριστού δίκαιοι και όσοι **έλαβαν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος διὰ των Μυστηρίων** του Βαπτίσματος και Χρίσματος, και ο Ιωάννης μας το υπενθυμίζει: **«Και άκουσα σαν φωνή από πλήθος πολύ και σαν βοή από νερά πολλά και σαν βοή βροντῶν ισχυρῶν να λένε: Αλληλούια, γιατί βασίλεψε Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας».** (19-6).

Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων (+1808) εξηγεί: **«Τα πλήθη των πιστῶν ενωμένα με τους αγγέλους, και έχοντας γίνει ένα σύστημα και μία Εκκλησία, λέγεται ὄχλος πολὺς. Το δε πολὺς (υπονοεῖ) και κατά τον αριθμό και κατά την τιμή και κατά το ὕψος της δόξης. Αυτοί και ὕδατα πολλά ονομάζονται, ως συρρεύσαντες από κάθε μέρος, και ὅτι γέμισαν από Ἅγιο Πνεῦμα, το οποίο ο Κύριος ὕδατα ονομάζει, λέγοντας: «Πας ο πιστεύων σε Εμένα (καθώς λέει η Γραφή), θα ρεύσουν από την κοιλιά του ποταμοῖ ὕδατος ζώντος· αυτό το ἔλεγε για το Πνεῦμα το οποίο ἐπρόκειτο να λάβουν οι πιστεύοντες σ' Αυτόν».** (Ιω. 7:38). Επομένως σαν «νερά» ονομάζονται οι πιστοί, γιατί είναι με νερό βαπτισμένοι και έχουν τη χάρη του Θεού από τα Μυστήρια της Εκκλησίας και ὄχι χωρὶς αυτά ὅπως νομίζουν κάποιοι αιρετικοί. **Και οι έχοντες τη χάρη της Θεολογίας ανυμνοῦν τον Θεό με φωνές δυνατότερες, που μοιάζουν με βοή βροντῶν ισχυρῶν.** Η φωνή των Θεολόγων της Εκκλησίας είναι βροντή που κατέρχεται από τον Ουρανὸ επειδὴ είναι αποκάλυψη εκ Θεοῦ και δεν είναι ἀποτέλεσμα διανοητικῆς εργασίας. Γι' αυτό και ο Ιωάννης ο Θεολόγος, ὅπως και ο ἀδερφός του Ιάκωβος, ονομάσθηκαν από τον Κύριο **«βοανεργές» δηλ. υιοὶ βροντῆς.** (Μάρκ. 3:17).

Οι Ανδρέας και Αρέθας προσθέτουν για τις αγγελικὲς τάξεις που συμμετέχουν στην υμνωδία: **«Μερικοί λένε ὅτι αυτές οι αγγελικὲς δυνάμεις είναι το ὕδωρ που αναφέρει ο ψαλμωδός<sup>9</sup> ὅτι βρίσκεται υπεράνω των ουρανῶν».** (Μαυρ. σελ. 260). Ὅλοι, ἄνθρωποι και ἄγγελοι δοξάζουν τον Θεὸ **γιατί βασίλεψε Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας.** Συνεχίζει να διαλύει τις πλάνες, ο Ιωάννης ο Θεολόγος, που θεωροῦν τον Χριστὸ ἀπλὸ ἄνθρωπο ἢ ἓνα από τους "θεοῦς" και ὅτι υπάρχει ἄλλος θεός Δημιουργός κατά τους αποκρυφιστές... Αντίθετα, ἐδῶ ο Ιωάννης τονίζει ὅτι ο Υἱός είναι Θεός Παντοκράτορας.<sup>10</sup> Διότι το Ἄρνιο στο πρόσωπο του Υἱοῦ ἐνώνει την ἀνθρώπινη φύση με τη Θεϊκή, κάνοντας ἐνωση του Θεοῦ με την Εκκλησία ἀπαρασάλευτη, που δηλώνεται ως (αιώνιος) γάμος: **«...ἦρθε ο γάμος του Ἀρνίου, και η Γυναίκα του (δηλ. η Εκκλησία) ετοίμασε τον εαυτὸ της»...**

**«Γάμο του Ἀρνίου λέγει τη συνάφεια της Εκκλησίας προς τον Χριστόν»**, ἐρμηνεύει ο Ανδρέας. Και **αρμωσταί** της ἐνώσεως αὐτῆς ἐγίναν οι ἀπόστολοι. (βλ. Β Κορ. 11:2). Ο γάμος αὐτός ο «πνευματικός» γίνεται μετὰ ἀπὸ μνηστεία, γι' αὐτὸ είναι τέλειος γάμος, λέει ο Αρέθας. Διὰ των ἀποστόλων δόθηκε στην Εκκλησία **«ο αρραβῶν του Πνεύματος, με την προοπτική να λάβει κατά τον γάμο, την ειλικρινή συνάφεια κάθε πρόσωπο (μέλος της)»**, λέει ο Ανδρέας. (σελ. 260). Και ο Αιδέσιμος Μπηνητ (Βέδας) συμφωνεῖ: **«Εἶναι ο γάμος του Ἀρνίου, ὅταν η Εκκλησία πρόκειται να ἐνωθεῖ με τον Κύριο στον γαμήλιο θάλαμο του Ουράνιου βασιλείου».**

**Γυναίκα, αλληγορικά, ονομάζει την Εκκλησία,** γι' αὐτὸ και στις παραβολές ἀναφέρεται ο γάμος του Υἱοῦ, (καθώς) και παρθένες που κρατοῦν λαμπάδες, ἀπὸ τις οποίες, ἄλλες μεν

<sup>9</sup> «Αἰνεῖτε αὐτόν (τον Θεόν) οι ουρανοὶ των ουρανῶν και το ὕδωρ το υπεράνω των ουρανῶν, αἰνεσάτωσαν (ας αἰνοῦν) το ὄνομα Κυρίου. (ψαλμ. 148:4).

<sup>10</sup> Διότι **διὰ του Υἱοῦ ἐγίναν ὅλα ὅσα υπάρχουν** ὅπως λέει ο Ιωάννης στην ἀρχή του εὐαγγελίου του: **«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, και ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, και Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, και χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν».** Συνεργούντων πάντως Πατρός και Αγίου Πνεύματος, διότι ως λέει ο ἅγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, **εκείνων που είναι η οὐσία η αὐτή, είναι φανερόν ὅτι και η ἐνέργεια είναι η αὐτή:** **«Ὅθεν δῆλον, ὅτι, ὡν ἡ οὐσία ἡ αὐτή, τούτων και ἡ ἐνέργεια ἡ αὐτή, ὡν δὲ αἱ φύσεις διάφοροι, τούτων και αἱ ἐνέργειαι διάφοροι»...** (37ο, περὶ ἐνεργείας, ἔκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως).

(φρόνιμες), που είχαν στα αγγεία τους λάδι αξιώθηκαν να μπουν στον νυμφώνα, ενώ άλλες που δεν είχαν λάδι (μωρές), έμειναν έξω της θύρας. (Ματθ. 25:1-13). Επίσης στις παραβολές αναφέρεται πως εκείνος που αμέλησε και δεν ήταν ντυμένος με ένδυμα γάμου εκδιώχθηκε από το τραπέζι του γάμου. (Ματθ. 22:11-13).

**Δίδεται στη Γυναίκα, δηλ. στην Εκκλησία να ντυθεί βύσσινο, που σημαίνει τη λαμπρότητα στις αρετές,** «το λαμπρόν εν αρεταίς», όπως λέει ο Ανδρέας. Η βύσσιος είναι φλοιός ινδικού φυτού που με κατεργασία γίνεται κλωστή. Η λαμπρότητα, λοιπόν, αναφέρεται με το βύσσινον, γι' αυτό και στη συνέχεια αναφέρεται ως λαμπρόν και καθαρόν, και δεν μπορεί να εννοηθεί τίποτε άλλο παρά οι ενάρετες πράξεις των αγίων, που είναι συνυφασμένες με τη λαμπρότητα και λεπτότητα των διανοημάτων τους, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 260-1).

**«...Και η Γυναίκα Του (δηλ. η Εκκλησία) ετοίμασε τον εαυτό της»...** Η Θεοτόκος ως έμπυχος θρόνος του Κυρίου και τύπος όλης της Εκκλησίας είναι πάντοτε έτοιμη και προσκαλεί όλους τους πιστούς να ετοιμασθούν και αυτοί, για να έρθουν στον Ουράνιο γάμο. Είναι έτοιμη για τον Ουράνιο γάμο, διότι **εκτός από την ψυχή της και το σώμα της Θεοτόκου συνδοξάστηκε και ανήλθε στον Θεό, τον οποίο και εγέννησε,** ως λέγει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.<sup>11</sup> Μάλιστα, ο άγιος Κάλλιστος (+1363) παρομοιάζει την κατά την κοίμηση της Θεοτόκου σύναξη και έλευση των αποστόλων από τα πέρατα της οικουμένης, με **το σάλπισμα της κοινής ανάστασης,** όταν και οι νεκροί (αναστημένοι) θα συναχθούν ενώπιόν του Κριτού.<sup>12</sup> Η Θεοτόκος όπως ο Υιός της, **την τρίτη ημέρα μεθίσταται στους Ουρανοίς,** λέει και ο άγιος Φιλόθεος ο Κόκκινος (+1379).<sup>13</sup> Ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας τονίζει, ότι κατά την Κοίμηση, **η ψυχή της Παναγίας χωρίζεται για λίγο από το σώμα, αλλά έπειτα ως θρόνος χερουβικός υποδέχεται τον Βασιλέα.**<sup>14</sup> Και ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006) λέει για τη Θεοτόκο και το δοξασμένο και ουράνιο σώμα της: **«Η Παναγία είναι το μόνο ανθρώπινο πλάσμα που γεννήθηκε με όλους τους όρους και τους κανόνες της ανθρώπινης ζωής, αλλά το σώμα της μετέστη, δεν υπάρχει ίχνος από το σώμα της στη γη. Και δεν θα περάσει κρίση στη Δευτέρα Παρουσία. Είναι πάνω από τους Αγγέλους».**<sup>15</sup>

Έτοιμη ήταν η Θεοτόκος και ανέμενε τον Κύριο Ιησού να έρθει να ευλογήσει και τον γάμο στην Κανά της Γαλιλαίας: **«Και την ημέρα την τρίτη γάμος έγινε στην Κανά της Γαλιλαίας, και ήταν η μητέρα του Ιησού εκεί».** (Ιω. 2:1). Τότε «εκλήθη και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμο», τον οποίο ευλόγησε. **«Γάμος μεν ο τίμιος αγιάσθηκε, η δε κατάρα κατά της γυναικός εκδιώχθηκε»,** λέει ο άγιος Επιφάνιος Κύπρου.

**1.3. Διαφωτιστικοί συμβολισμοί.** Και πράγματι, τον Ουράνιο γάμο συμβολίζει ο γάμος της Κανά, όπως εξηγεί ο άγιος Επιφάνιος. **«Κατέβηκε, λοιπόν, από τους ουρανοίς ο Λόγος του Θεού, όπως αυτός κάπου λέγει, για να κάνει, ως Νυμφίος, την ανθρώπινη φύση, με την οικείωσή της, να κυοφορεί τα πνευματικά σπέρματα της σοφίας. Και εύλογα, ως εκ τούτου Νύμφη καλείται η ανθρωπότης, Νυμφίος δε ο Σωτήρ... Συγκροτείται δε ο γάμος την τρίτη ημέρα, δηλ. στους έσχατους καιρούς του παρόντος αιώνος. Διότι ο τρίτος αριθμός (3) μας φέρνει (την έννοια) της αρχής, του μέσου, και του τέλους. Επειδή έτσι προσμετρείται ο χρόνος όλος.**

<sup>11</sup> Αγίου Γρηγορίου Παλαμά «Εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου», (χώρο ἀπὸ τὸν τάφο».

<sup>12</sup> Σ. Εὐστρατιάδης «Ὁ πατριάρχης Κάλλιστος ὡς ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ», βλ. ΕΠΕ Γρηγορίου Παλαμά ἔργα 10), σ. 449. Επομένως, **η Θεοτόκος έχει πλέον αναστημένο (διὰ του Υιού της) το σώμα της,** όπως συγκεκριμένα λέει ο άγιος (στα νεοελληνικά): «Αποδεικτικὸ γιὰ τοὺς μαθητὲς στοιχεῖο περὶ τῆς ἀναστάσεώς της ἀπὸ τοὺς νεκροὺς γίνονται τὰ σινδόνια καὶ τὰ ἐντάφια, ποὺ μόνα ἀπέμειναν στὸ τάφο καὶ βρέθηκαν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἦλθαν νὰ τὴν ζητήσουν, ὅπως συνέβηκε προηγουμένα μὲ τὸν Υἱὸ καὶ Δεσπότη. Δὲν χρειάσθηκε νὰ μείνει καὶ αὐτὴ πάνω στὴ γῆ, ὅπως ἐπίσης ὁ Υἱὸς της καὶ Θεός, γι' αὐτὸ ἀναλήφθηκε ἀμέσως (με ἀφθαρτο σώμα) πρὸς τὸν ὑπερουράνιο». Εκκλησιαστικὸς Φάρος 8 (1911), σ.117.

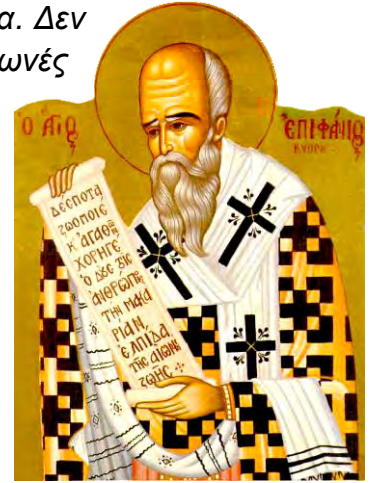
<sup>13</sup> Βλ. Δ. Τσεντικόπουλου «Φιλόθεος Κόκκινος. Βίος καὶ ἔργο», (Διδ. Διατριβή), Θεσσαλονίκη 2001.

<sup>14</sup> Π. Νέλλα, «Νικολάου του Καβάσιλα η Θεομήτωρ». Τρεῖς Θεομητορικοί Λόγοι, Ἀθήνα 1968, σ. 217.

<sup>15</sup> «ΓΕΡΩΝ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ. Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου. Τόμος Β». σελ. 87. Είναι το (11) στο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)



Με το να ειπεί, λοιπόν, την τρίτη ημέρα, κατά την οποία ετελείτο ο γάμος, τον τελευταίο σημαίνει καιρό. Προσδιορίζει δε, και τον τόπο· διότι λέει εν Κανά της Γαλιλαίας. Ας προσέξει πάλι ο φιλομαθής, διότι **δεν είναι στα Ιεροσόλυμα η γιορτή (του γάμου)**, αλλά έξω από την Ιουδαία γίνεται το δείπνο, ωσάν να επιτελείται σε εθνική χώρα. Διότι **"Γαλιλαία των εθνών"** την ονομάζει ο προφήτης. Είναι πάντως φανερό ότι η Συναγωγή των Ιουδαίων δεν απεδέχθη τον Νυμφίο, τον οποίο εδέχθη και με πολλή χαρά, η από τα έθνη Εκκλησία. Δεν έρχεται από μόνος του στους γάμους ο Σωτήρ, διότι από πολλές φωνές αγίων εκαλείτο (με σημαντικότερη της Θεοτόκου, όπως είδαμε). Και ο οίνος έλειπε τότε από όσους έτρωγαν (στο τραπέζι του γάμου). Διότι τίποτα δεν είχε τελειοποιήσει ο Νόμος, ούτε εξαρκούσε για να δώσει ευφροσύνη το Μωσαϊκό γράμμα του. Αλλά ούτε αυτή η έμφυτος νήψη επαρκούσε για να μπορέσει να μας σώσει. Και για μας λοιπόν θα μπορούσε να ειπωθεί ότι είναι αληθές το ότι **«δεν έχουν οίνο»**. Ο πλουσιόδωρος όμως Θεός δεν παραβλέπει την δυσκολευόμενη από την ανάγκη των αγαθών φύση μας. Μας παρουσίασε οίνο καλύτερο από τον πρώτο: διότι το **"γράμμα αποκτένει (φονεύει), το δε Πνεύμα ζωοποιεί"**... Θαυμάζει τον νέο οίνο ο αρχιεπίσκοπος, διότι νομίζω ότι (ανάλογα προς αυτόν) καθέννας που έχει καταταχθεί στην θεία ιερωσύνη και του εμπιστευθήκαν τον οίκο του Σωτήρος μας Χριστού, καταπλήττεται με την υπεροχή του λόγου Του ως προς τον Νόμο. Σ' αυτόν δε πρώτα διατάσσει ο Χριστός να δοθεί (ο οίνος), διότι κατά την φωνή του Παύλου **«ο κοπιάζων γεωργός πρέπει πρώτα να μεταλαμβάνει των καρπών»** και ας εννοήσει πάλι ο ακροατής όσα λέγω». <sup>16</sup>



Και η ονομασία της Κανά μαρτυρεί τη μεγάλη ευλογία που ήρθε εκεί όταν υποδέχθηκε τον Κύριο στον γάμο. Διότι **Κανά**, λέει επίσης ο άγιος Επιφάνιος, σημαίνει η κτησαμένη, δηλ. αυτή που απέκτησε κλήρο, η κληρονόμος (ή κληρονομούσα): **«Διότι Κανά ερμηνεύεται η κτησαμένη. Τι όμως είναι η κτησαμένη, παρά η κληρονόμος, για την οποία έλεγε ο ψαλμωδός στον πέμπτο ψαλμό "ΰπέρ της κληρονομούσης"»**; <sup>17</sup>

Ο Ουράνιος γάμος αρχίζει από τώρα, ως μνηστεία (αρραβώνας), με την είσοδο στην Εκκλησία διά των Μυστηρίων. **«Η μεν λοιπόν άνωθεν καθορισθείσα τάξη είναι αυτή: να λουσθείτε πρώτα (διά του αγίου Βαπτίσματος), μετά να χρισθείτε με Μύρο, και μετά να έλθετε στην ιερά Τράπεζα (για τη θεία κοινωνία)»**, <sup>18</sup> λέγει συνοπτικά ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας.

Αλλά **«μη ζητάς εδώ την προίκα (δηλ. τα αιώνια αγαθά)»**, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. **«Όλα (δίνονται) με ελπίδα, όλα με πίστη. Και (τότε αναρωτιέμαι) τίποτα δεν μου δίνεις εδώ; Απαντάει (ο Χριστός): Λάβε αρραβώνα για να με πιστεύσεις (γι' αυτά) του μέλλοντος· λάβε προγαμιαία δωρεά, λάβε και δώρα μνηστείας (αρραβώνος). Γι' αυτό ο Παύλος λέγει "σας προσάρμοσα" (ταίριαξα). Ως δώρα μνηστείας μας έδωσε τα παρόντα ο Θεός»**. <sup>19</sup> Και ο Μέγας Βασίλειος, σε ερμηνεία του στους ψαλμούς, παρατηρεί: **«Γεύσασθε όμως είπε και όχι χορτάστε. Διότι τώρα μερικώς γνωρίζομε και κατοπτρικά βλέπομε και αινιγματικά την αλήθεια. Θα συμβεί όμως κάποτε ο τωρινός αρραβώνας και το γεύμα αυτό της χάριτος να φθάσει στο τέλειο της απολαύσεως»**. (PG 29:365).

<sup>16</sup> Από το «Αγκυρωτός και Πανάριον». Περικοπή: <https://www.imdle0.gr/apocalypse/ap/agEpif-kana.pdf>

<sup>17</sup> Από το «Πανάριον», σελ. 256, εδώ: <https://www.imdle0.gr/apocalypse/ap/panarion.pdf> (Από Παν/μιο Αιγαίου).

<sup>18</sup> «Περί τής έν Χριστώ ζωής». Λόγος Β', το (9). <https://www.imdle0.gr/apocalypse/ap/kabasil-xr-2.pdf>

<sup>19</sup> **«Μη ζητεί ὤδε τήν προίκα· πάντα έν έλπίδι, πάντα έν πίστει. Καί οὐδέν μοι διδῶς ένταῦθα; Λέγει· Λάβε ἀρραβώνα, ἴνα μοι πιστεύσης περὶ τοῦ μέλλοντος· λάβε ὑπόβολα, λάβε καί μνηστρα. Διά τοῦτο Παῦλος λέγει, Ἦρμωσάμην γάρ ὑμᾶς. Ὡς μνηστρα ἔδωκεν ἡμῖν τὰ παρόντα ὁ Θεός· μνηστρά ἐστι τὰ παρόντα, ἀρραβών ἐστιν ἡ προῖξ ὅλη ἐκεῖ μένει. Πῶς; ἐγὼ λέγω· ὤδε γηρῶ, ἐκεῖ οὐ γηρῶ· ὤδε θνήσκω, ἐκεῖ οὐ θνήσκω· ὤδε λυποῦμαι, ἐκεῖ οὐ λυποῦμαι· ὤδε πενία, καί νόσος, καί ἐπιβουλαί, ἐκεῖ οὐδέν τοιοῦτον»**... (PG 52:408).

Ας μη νομίζομε μικρές τις δωρεές του πνευματικού αρραβώνος. Διότι είναι τεράστια η διαφορά του νόμου της χάριτος που μας δόθηκε από τον Χριστό, από ότι καλύτερο προϋπήρχε, δηλ. τον Μωσαϊκό νόμο. **«Είναι πνευματικός αυτός ο νόμος, γιατί τα πάντα εργάζεται το Πνεύμα»**, λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας (+1397). **«Γραπτός ήταν εκείνος (ο Μωσαϊκός), διότι μέχρι των γραμμάτων έφθανε και των φωνών· ένεκα των οποίων σκιά και εικόνα (ονομάζεται) εκείνος, πραγματικότητας δε και αλήθεια τα παρόντα.**



Διότι τα λόγια και τα γράμματα, ως προς αυτή την ουσία των πραγμάτων, επέχουν λόγο εικόνας. Πριν αυτά (τα του Πνεύματος) γίνουν έργο, πολλά χρόνια προηγουμένως, με τη γλώσσα των προφητών, μας τα πληροφόρησε ο Θεός. **«Θα διαθέσω, λέγει, Διαθήκη (συμφωνία) καινούργια, όχι κατά την Διαθήκη που διέθεσα στους πατέρες σας».** Αλλά ποια είναι αυτή; **«Αυτή, λέει, είναι η Διαθήκη την οποία θα διαθέσω στον οίκο Ισραήλ και στον οίκο Ιούδα· βάζοντας τους νόμους Μου στις διάνοιές τους και θα τους γράψω στις καρδιές τους (διά των Μυστηρίων).** Όχι ρυθμίζοντας τη συμπεριφορά τους με φωνή (κάποιου διδασκάλου), αλλά (επεμβαίνοντας) άμεσα αυτός ο Νομοθέτης. Διότι δεν θα διδάξουν πλέον, λέει, έκαστος τον πλησίον του: **“Γνώρισε τον Κύριο”.** Γιατί όλοι εξ αυτών θα Με γνωρίσουν από μικρού έως μεγάλου».<sup>20</sup>

Και γι' αυτό, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, **«οι Ιουδαίοι μεν είχαν σαν σφραγίδα (του Μωσαϊκού Νόμου) την περιτομή, εμείς δε (σαν σφραγίδα του πνευματικού νόμου) τον αρραβώνα του Πνεύματος».**<sup>21</sup>

Γράφεται (στον 4ο ψαλμό), λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«Έδωσες ευφροσύνη στην καρδιά μου».** **«Και ο Κύριος: η βασιλεία των Ουρανών είναι εντός σας. Ποια λέει βασιλεία που είναι μέσα μας; Ποιαν άλλη, παρά την εκ των άνω ευφροσύνη που γίνεται διά του Πνεύματος μέσα στις ψυχές μας; Διότι αυτή είναι σαν εικόνα και αρραβώνας και δείγμα της αιωνίου χαράς, την οποία θα απολαύσουν οι ψυχές των αγίων στον προσδοκώμενο αιώνα».**<sup>22</sup>

#### 1.4. Οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του Αρνίου.

**«Και μου λέει (ο άγγελος), γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του Αρνίου».** (19:9). **«Στην ευαγγελική περικοπή των βασιλικών γάμων, αυτούς μεν που είναι καλεσμένοι είπε ότι είναι πολλοί, ο Κύριος»**, λέει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων. **«Διότι όλους καλεί η χάρη προς Θεογνωσία και προς απόλαυση των Ουρανίων αγαθών. Τους εκλεκτούς, όμως, (είπε) λίγους,** δηλ. όσους υπάκουσαν στην πρόσκληση και υπετάγησαν στον Θεό κατά τα δόγματα (της πίστεως) και κατά τα έργα. **Αυτούς τους εκλεκτούς ονομάζει εδώ καλεσμένους στον γάμο του Αρνίου, τους οποίους και μακαρίζει».** Το κάλεσμα λέγεται ότι είναι για **το δείπνο του γάμου** δηλ. τονίζει την Ουράνια ευφροσύνη του Παραδείσου που ακολουθεί τον γάμο του Χριστού με την Εκκλησία, που σαν αρραβώνας αρχίζει με το **Μυστικό Δείπνο** κατά τη Θεία λειτουργία στη γη.

**«Επειδή είναι πολλά τα αγαθά του μελλοντικού αιώνα, και υπερβαίνουν κάθε σκέψη, γι' αυτό και η συμμετοχή σ' αυτά αναφέρεται με πολλά ονόματα, λέει ο Ανδρέας. Άλλοτε μεν ως Ουράνια βασιλεία διά το ένδοξον αυτής και το τίμιον. Άλλοτε πάλι ως Παράδεισος διά την ανέκλειπτον (μη εκλείπουσα) των αγαθών πανδαισίαν. Άλλοτε ως κόλποι του Αβραάμ διά την εκεί ανάπαυση όσων εκοπίασαν (για τις εντολές του Χριστού). Και άλλοτε ως Νυμφών και Γάμος, όχι μόνο για την άληκτο ευφροσύνη, αλλά και για την ειλικρινή και άρρητο (ανεκλάλητο)**

<sup>20</sup> Το (87), σελ. 14, επίσης από «Περί της εν Χριστώ ζωής»: <https://www.imdle0.gr/apocalypse/ap/kabasil-xr-2.pdf>

<sup>21</sup> Στην 2α προς Κορινθίους Επιστολή, (ομιλίες 1-30), (PG 61:418).

<sup>22</sup> Το (8,1.78)-79, σελ. 13, «Περί του κατά Θεόν σκοπού»... <https://www.imdle0.gr/apocalypse/ap/Nys-Christ.pdf>

του Θεού προς τους δούλους του συνάφεια, που τόσο υπερβαίνει την ένωση των σωμάτων μεταξύ τους, όσο διαφέρει το φως από το σκοτάδι και όσο το μύρο από τη δυσοσμία. Και είναι **μακάριοι οι κεκλημένοι**, όσοι βέβαια, μετά την πρόσκληση, φεύγουν (από την πρόσκαιρη ζωή) όπως πρέπει». λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σ. 261).

Επειδή είναι μεγάλες και πάμπολλες οι προαναφερθείσες δωρεές του Θεού, γι' αυτό ο Ιωάννης ο Θεολόγος τονίζει: **«Επίσης μου λέει (ο άγγελος). Αυτοί οι λόγοι είναι αληθινοί, του Θεού».** «Αληθινοί» σημαίνει και βέβαιοι. **Δηλαδή**, λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ (Βέδδας), **«με βεβαιότητα θα γίνουν τα πράγματα, τα οποία ανακοίνωσα ως μέλλον».**<sup>23</sup> Γιατί κατά τον απόστολο Παύλο: **«όπως φορέσαμε την εικόνα του γήινου (Αδάμ), θα φορέσουμε και την εικόνα του επουράνιου (Χριστού)».** (Α Κορ. 15:49).

### 1.5. Η προσκύνηση στον άγγελο και η «μαρτυρία του Ιησού».

Μετά τις αποκαλύψεις του αγγέλου, για τα μυστήρια του μέλλοντος αιώνας, με τρόπο που υποδεικνύει ότι αυτά έχουν ξεκινήσει ήδη με τα παραδοθέντα από τον Κύριο στην Εκκλησία Μυστήρια, στα οποία μετέχουν μόνο οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, ο Ιωάννης πέφτει να τον προσκυνήσει. **«Και έπεσα μπροστά στα πόδια του, για να τον προσκυνήσω. Αλλά μου λέει: Κοίτα μην το κάνεις! Είμαι δούλος (του Θεού) μαζί με εσένα και τα αδέρφια σου που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε. Γιατί η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα (=το κύριο θέμα και νόημα) της προφητείας».** (19-10).

**«Μαρτυρία του Ιησού»** για τους πιστούς είναι πρώτα η διά των μυστηρίων είσοδος στην Εκκλησία και η απόκτηση των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, διά των οποίων επιτυγχάνουν και κάθε άλλου είδους (με λόγια και έργα) θεάρεστη μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, τον ενανθρωπίσαντα Υιό και Λόγο του Θεού. Όποιος ζει θεάρεστα, ως Ορθόδοξος Χριστιανός δίνει, χωρίς να κηρύττει, σημαντική μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και μπορεί να διωχθεί γι' αυτήν.<sup>24</sup> Ο ίδιος ο Ιωάννης, από τους κορυφαίους Μαθητές του Χριστού, λέει για τον εαυτό του στην αρχή του βιβλίου της Αποκαλύψεως ότι **«έμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν».** (1:2). Και δεν είδε από μακριά τον Ιησού, αλλά τον έζησε από κοντά, ο Ιωάννης.

**«Μην προσκυνείς εμένα, λέει ο θεϊός άγγελος, επειδή σου προείπα τα μέλλοντα. Διότι δεν είναι (αποκλειστικά) δικό μου αυτό το γνώρισμα της προφητείας αλλά της ομολογίας για τον Χριστό των συνδούλων μου· διότι αυτή είναι χορηγός του προφητικού πνεύματος»**, λέει ο Αρέθας. **«Μπορεί όμως, να εννοηθεί κι αλλιώς»**, λέει ο άγιος Ανδρέας. **«Ότι δηλ. γι' αυτό δίνεται η προφητεία, για να βεβαιωθεί η μαρτυρία του Χριστού και η πίστη από τους αγίους. Γι' αυτό μη με προσκυνάς που είμαι σύνδουλός σου, αλλά τον έχοντα το κράτος των πάντων (δηλ. τον Παντοκράτορα Θεό).** Και από αυτά τα λόγια του αγγέλου, συνεχίζει ο άγιος Ανδρέας, **το ταπεινό φρόνημα των αγίων αγγέλων μαθαίνουμε, και ότι δεν σφετερίζονται τη θεία δόξα, όπως έκαναν οι αλαζόνες δαίμονες, αλλά και ότι τη δόξα την προσφέρουν στον Δεσπότη».** (Μαυρ. σελ. 261-2).

**Ο Οικουμένιος** (6ος αιώνας), έχει την εξής γνώμη, στην ερμηνεία του:<sup>25</sup>

<sup>23</sup> Πάντα από: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στη νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>24</sup> «Όλοι όσοι θέλουν να ζουν με την εις τον Ιησού Χριστόν ευσέβεια θα διωχθούν». (Β Τιμ. 3:12).

<sup>25</sup> «Βουλομένου γάρ τὸν θεῖον ἄγγελον προσκυνῆσαι τοῦ εὐαγγελιστοῦ, καὶ οὐχ ὡς θεὸν προσκυνῆσαι - τίς γὰρ μάλλον ἠπίστατο τοῦ Ἰωάννου τίς τέ ἐστιν ὁ φύσει καὶ ἀληθῶς Θεός, τίνες δὲ εἰσὶν οἱ ἄγγελοι, ὅτι λειτουργοὶ καὶ δοῦλοι καὶ κτίσματα τυγχάνουσι τοῦ Θεοῦ; - ὅμως καὶ αὐτὴν τὴν ὡς ἀγγέλου προσκύνῃσιν φαίνεται παραιτούμενος, ἐπειδὴ ὅλως ἐστὶ προσκύνῃσιν, καὶ λέγων ὅρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμί καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. τὸ ὅρα οὐχ ἀπλῶς κωλύοντος ἀλλὰ διαμαρτυρουμένου ῥῆμα τυγχάνει. λέγει δὲ καὶ σύνδουλον ἑαυτὸν πάντων τῶν ὁμολογούντων ἑαυτοῦς δούλους Χριστοῦ καὶ μαρτυρούντων ὅτι Θεός ἐστι σεσαρκωμένος. τί οὖν ποιητέον, ὃ θειότατε ἄγγελε, σοῦ τὸ προσκυνηθῆναι ἀπαγορεύοντος; τῷ Θεῷ φησι προσκύνῃσιν· ἢ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, ὡσεὶ ἔλεγεν διὰ τοῦτο με ζητεῖς προσκυνῆσαι, ὅτι σοὶ τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα προαφηγησάμην; πάντες ὅσοι μαρτυροῦσι τῇ δεσποτεῖα καὶ τῇ θεότητι τοῦ Χριστοῦ ἔμπλεοι τυγχάνουσι προφητικοῦ χαρίσματος καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος».



**«Ήθελε ο ευαγγελιστής να προσκυνήσει τον θείο άγγελο, αλλά όχι σαν Θεό· -Ποιος βέβαια γνώριζε καλύτερα από τον Ιωάννη το ποιος είναι ο κατά φύσιν και αληθινός Θεός και ποιοι είναι οι άγγελοι, ότι δηλ. είναι λειτουργοί και δούλοι και κτίσματα του Θεού;-** Εν τούτοις και αυτή την (έμμεση - τιμητική) προσκύνηση φαίνεται να αποφεύγει ο άγγελος, επειδή πράγματι είναι προσκύνηση, και να λέει: Πρόσεξε, μη! Είμαι δούλος σαν εσένα και σαν τους αδερφούς σου που δίνουν τη μαρτυρία του Ιησού. Το "πρόσεξε" είναι λόγος αυτού που όχι απλώς εμποδίζει, αλλά και αντιτίθεται. Ονομάζει δε τον εαυτό του και σύνδουλο όλων των ομολογούντων για τους ευατούς των ότι είναι δούλοι του Χριστού, και μαρτυρούντων ότι (Αυτός) είναι Θεός σαρκωμένος». Και συνεχίζει ο Οικουμένιος: «Άρα τι πρέπει να κάνομε θειότατε άγγελε, αφού μας απαγορεύεις να σε προσκυνήσομε; Τον Θεό, λέει, να προσκυνήσεις, γιατί η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **Σαν να έλεγε: "γι' αυτό ζητάς να με προσκυνήσεις, επειδή σου προείπα τα μέλλοντα να συμβούν"; Όλοι όσοι μαρτυρούν ότι ο Χριστός είναι Κύριος και Θεός είναι γεμάτοι από το προφητικό χάρισμα και όχι μόνον εγώ**». Επομένως οι αληθινές προφητείες, όπως η Αποκάλυψη, έχουν κέντρο τον Ιησού Χριστό.

Αλλά ο Ιωάννης θέλησε να προσκυνήσει τον άγγελο, πριν τον ρωτήσει ποιος είναι. Υποπτευόταν, ίσως, ότι ήταν με νέα μορφή ο της Μεγάλης Βουλής Άγγελος, πριν αυτός τον πληροφορήσει: **«Είμαι δούλος (του Θεού) μαζί με εσένα και τα αδέρφια σου που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε**». Αν ήταν σίγουρος ο Ιωάννης ότι απέναντί του είχε ένα απλό άγγελο, όπως λέει ο Οικουμένιος, τότε δεν θα χρειαζόταν να τον διαβεβαιώσει ο άγγελος: **«σύνδουλός σου είμί»**, δηλ. είμαι όπως εσύ δούλος του Θεού. Διότι για την τέλεια επιτέλεση της αποστολής του, ο άγγελος έπρεπε να έχει και το **διορατικό χάρισμα**, να διαβάζει τις απορίες που γεννιόντουσαν στην ψυχή του Ιωάννη και να τις απαντάει. Στην περίπτωση του αγγέλου, δούλου του Θεού, δεν διακινδύνευε με την προσκύνηση ο Ιωάννης να κάνει κάτι άτοπο, διότι όπως οι πιστοί βάζουν μετάνοια και μεταξύ τους, για να δείξουν την εν Χριστώ ενότητα και αγάπη που έχουν, έτσι και ο Ιωάννης μπορούσε να βάλει τιμητική και όχι λατρευτική μετάνοια στον άγγελο. Ο άγγελος όμως, δεν την δέχεται ούτε αυτή, με τη δικαιολογία ότι **δεν είναι ο μόνος που μπορεί να ερμηνεύσει την προφητεία**, αλλά μπορούν όλοι όσοι έχουν τη «μαρτυρία του Ιησού»: **«ή γάρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας»**. (19:10). Αυτό βέβαια σημαίνει ότι μπορούσε και ο ίδιος ο Ιωάννης να ερμηνεύσει τα οράματα, με τη χάρη που του δόθηκε από τον Θεό, ο οποίος όμως πρόλαβε και έστειλε τον άγγελό Του για να τα ερμηνεύσει εκείνος στον Ιωάννη.

Ο άγγελος ευλαβείτο τον Ιωάννη, γνωρίζοντας την κορυφαία θέση του μεταξύ των Αποστόλων και μέσα στην Εκκλησία, **ως θετό υιό της Παρθένου** και ως έχοντα εξουσία μεγάλη επί της γης μαζί με τους δύο προφήτες τον Ηλία και τον Ενώχ. Διότι είδαμε ότι το βιβλιδάριο της ευαγγελικής και προφητικής διδασκαλίας των εσχάτων ημερών δόθηκε από τον **Ισχυρό Άγγελο** (10:1) στον Ιωάννη τον Θεολόγο ως υπεύθυνο της διάδοσης της, καθώς αυτός μένει επί της γης υπηρετώντας το μυστήριο της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία των ανθρώπων μέχρι τη 2α Παρουσία, όπως είπε ο Χριστός στον Πέτρο: **«εάν θέλω να μείνει αυτός (ο Ιωάννης) μέχρι να έρθω, τι σε νοιάζει εσένα»;** (Ιω. 21:22). Ο Αιδέσιμος Μπηντ (Βέδας) λέει, γενικότερα: **«Μετά που ο Κύριος Ιησούς Χριστός ανέβασε τον άνθρωπο, τον οποίο προσέλαβε, υπεράνω των Ουρανών, ο άγγελος εφοβείτο να προσκυνείται υπό ανθρώπου»**.

Επομένως ο άγγελος αντιστέκεται δυναμικά ακόμα και σε τιμητική προσκύνηση,<sup>26</sup> καθώς θεωρούσε ότι ο Ιωάννης ήταν σύνδουλός του και τον ευλαβείτο ως έχοντα εκ Χριστού εξουσία μεγάλη επί της Γης. Βλέπομε ότι και οι δύο, άγγελος και Ιωάννης,

<sup>26</sup> Τιμητική προσκύνηση κάνουν πχ. στους γέροντές τους οι υποτακτικοί, ενώ θεωρείται άπρεπο το αντίθετο, δηλ. να προσκυνούν τιμητικά τους υποτακτικούς οι γέροντές τους, ή τους λαϊκούς οι ιερείς και οι επίσκοποι. Μόνο για λόγους αλληλοσυγχώρησης γίνονται αμοιβαίες μετάνοιες γερόντων και υποτακτικών, όπως κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κάτι που δεν έχει καμμία σχέση με τα συμβαίνοντα μεταξύ αγγέλου και Ιωάννη.

ταπεινώνονται ο ένας μπροστά στον άλλο, γνωρίζοντας ότι **«πας ο υψών εαυτόν θα ταπεινωθεί και ο ταπεινών εαυτόν θα υψωθεί»**. (Λουκ. 14:11). Διότι μέχρι τη 2α Παρουσία του Κυρίου, και την τελική Κρίση που θα γίνει τότε από Αυτόν, η αρετή μπορεί να μεταβληθεί, οπότε δεν πρέπει να κρίνομε ποιος είναι ανώτερος και ποιος κατώτερος. **«Ούτε τον εαυτό μου δεν κρίνω»**, λέει ο απόστολος Παύλος, και προσθέτει: **«ώστε μη προ καιρού κρίνετε οτιδήποτε, έως ότου να έλθει ο Κύριος»**. (Α Κορ. 4:3,5). Ο άγγελος, έτσι, επειδή δεν ήρθε η τελική Κρίση, έχοντας καλό και ταπεινό λογισμό, δεν επέτρεψε ούτε τιμητική προσκύνηση από τον Ιωάννη. Όμως δεν τον απέτρεψε από την απ' ευθείας προσκύνηση του Θεού, αντίθετα τον παρακίνησε: **«τον Θεό προσκύνησε»**.

Αυτά, τα γύρω από την προσκύνηση, αν και δεν είναι προφητικά, είναι μεγάλης θεολογικής αξίας, διότι καταπολεμούν αιρέσεις και δίνουν την ευκαιρία στον **Μέγα Αθανάσιο** να πει: **«Διότι το κτίσμα δεν προσκυνεί (δουλικά) άλλο κτίσμα, αλλά ο δούλος τον δεσπότη και το κτίσμα τον Θεό. Ο Πέτρος μεν λοιπόν, ο απόστολος, εμποδίζει τον Κορνήλιο, ο οποίος ήθελε να τον προσκυνήσει, λέγοντας ότι "και εγώ είμαι άνθρωπος", ο δε άγγελος εμποδίζει τον Ιωάννη όταν ήθελε να τον προσκυνήσει, κατά την Αποκάλυψη, λέγοντας "πρόσεξε, μη. Είμαι σύνδουλος σου και των αδελφών σου των προφητών, και των τηρούντων τους λόγους του βιβλίου τούτου. Τον Θεό προσκύνησε". Λοιπόν του Θεού είναι μόνο το να προσκυνείται, και αυτό το γνωρίζουν και αυτοί οι άγγελοι. Διότι κι αν υπερέχουν των άλλων κατά τη δόξα, αλλά κτίσματα όλοι είναι, και δεν είναι προσκυνούμενα αλλά προσκυνούντα τον Δεσπότη. Τον Μανωέ, πάλι, πατέρα του Σαμψών, θέλοντα να προσφέρει θυσία προς τον (τότε εμφανισθέντα) άγγελο, εμπόδισε ο άγγελος με τα λόγια: "όχι σε μένα, αλλά στον Θεό να την προσφέρεις". Ενώ ο Κύριος και παρά των αγγέλων προσκυνείται: διότι έχει γραφεί: "Και ας προσκυνήσουν Αυτόν πάντες οι άγγελοι του Θεού" ...»**.<sup>27</sup>

Πρέπει να παρατηρήσουμε, επίσης, ότι με το να μην είναι μόνος του ο Ιωάννης, αλλά να έχει και τον άγγελο να του εξηγεί το όραμα, επιβεβαιώνεται ότι είναι αληθινά τα ορώμενα και όχι φαντασία. Διότι όταν ο άγγελος διακηρύττει ότι **«αυτοί οι λόγοι είναι αληθινοί, του Θεού»**, έχει, με μάρτυρα τον Ιωάννη, βεβαιότερο τον λόγο, καθώς **«επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών σταθήσεται πάν ρήμα»**. (Β Κορ. 13:1). Συνεχίζουμε:

### ...ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

**19-11** Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεφγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ·

**19-12** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἔχων ὀνόματα γεγραμμένα, καὶ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

**19-13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἐν αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

**19-14** καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν.

### Συνέχεια στο 19ο κεφάλαιο. Στη δημοτική:

#### (Ο αναβάτης του λευκού ίππου)

**19-11** Και είδα τον ουρανό ανοιγμένο, και ιδού ίππος λευκός, και αυτός που κάθεται πάνω του καλείται Πιστός και Αληθινός, και με δικαιοσύνη κρίνει και πολεμάει.

**19-12** Και οι οφθαλμοί του είναι σαν πύρινη φλόγα, και πάνω στο κεφάλι του διαδήματα πολλά, έχοντας ονόματα γραμμένα (στο κάθε διάδημα) και όνομα (μοναδικό, της Θεότητας) γραμμένο, που κανείς δεν ξέρει παρά μόνο αυτός.

**19-13** Και είναι ντυμένος με ρούχο βαμμένο στο αίμα, και καλείται το όνομά του: Ο Λόγος του Θεού.

**19-14** Και τα στρατεύματα που είναι στον ουρανό τον ακολουθούσαν πάνω σε ίππους λευκούς, ντυμένοι με εκλεκτό λινό λευκό, καθαρό.

<sup>27</sup> Από τις ομιλίες του Μ. Αθανασίου κατά των αιρετικών Αρειανών. (PG 26:196). Παρόμοια μιλάει και ο άγιος Κύριλλος (PG 75:252).

**19-15** και ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα δίστομος, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

**19-16** καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων.

**19-17** Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ μεγάλη ῥέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ,

**19-18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

**19-19** Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

**19-20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν θείῳ.

**19-21** καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐξεληθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

**19-15** Καὶ ἀπὸ τοῦ στόμα του βγαίνει σπαθὶ με διπλὴ κόψη, κοφτερό, γιὰ νὰ πατάξει με αὐτὸ τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὸς θὰ τοὺς ποιμάνει με ῥάβδο σιδηρένια. Καὶ αὐτὸς πατὰ τὸ πατητήρι που παράγει τὸ κρασί ἀπὸ τὸ θυμὸ τῆς ὀργῆς του Θεοῦ του Παντοκράτορα.

**19-16** Καὶ ἔχει πάνω στο ρούχο του καὶ πάνω στο μηρό του τὸ ἐξῆς ὄνομα γραμμένο: Βασιλεὺς των βασιλέων καὶ Κύριος των κυρίων.

**19-17** Καὶ εἶδα ἓνα ἄγγελο νὰ ἔχει σταθεῖ μέσα στον (φαινόμενο ἀπὸ τὴ γῆ) ἡλιακὸ δίσκο καὶ ἔκραξε με φωνὴ μεγάλη, λέγοντας σε ὅλα τὰ ὄρνια που πετοῦν στο μεσουράνημα. Ἐλάτε, συναχτεῖτε στο δεῖπνο τὸ μεγάλο του Θεοῦ,

**19-18** γιὰ νὰ φάτε σάρκες βασιλέων καὶ σάρκες χιλιάρχων καὶ σάρκες ἰσχυρῶν καὶ σάρκες ἵππων καὶ των καθημένων πάνω τους, καὶ σάρκες ὅλων, ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

**19-19** Καὶ εἶδα τὸ θηρίο καὶ τοὺς βασιλιάδες τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματά τους συναγμένα, γιὰ νὰ κάνουν τὸν πόλεμο ἐναντίον αὐτοῦ που κάθεται πάνω στον ἵππο καὶ ἐναντίον του στρατεύματός του.

**19-20** Καὶ πιάστηκε τὸ θηρίο (Ἀντίχριστος) καὶ ὁ μαζί με αὐτὸ ψευδοπροφήτης που ἔκανε τὰ θαυματουργικὰ σημεῖα μπροστά του, με τὰ ὁποῖα πλάνησε ἐκείνους που ἔλαβαν τὸ χάραγμα του θηρίου καὶ ἐκείνους που προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα του· ζωντανοὶ ρίχτηκαν οἱ δύο στη λίμνη τῆς φωτιάς που καίγεται με θειάφι.

**19-21** Καὶ οἱ λοιποὶ σκοτώθηκαν με τὴ ῥομφαία αὐτοῦ που κάθεται πάνω στον ἵππο, ἡ ὁποῖα βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ὅλα τὰ ὄρνια χόρτασαν ἀπὸ τὴς σάρκες τους.

## **2.1. Ο αναβάτης του λευκοῦ ἵππου με δικαιοσύνη κρίνει καὶ πολεμά.**

Μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Βαβυλώνας, που δείχτηκε στον Ἰωάννη, «ἀκόμη καὶ τούτο δείχνεται στον εὐαγγελιστὴ», λέει ὁ **Οικουμένιος**: «Του Ἀντιχρίστου καὶ του ἀρχεκάκου δράκοντος (Σατανά) ἡ πτώση, καὶ σε ποῖα κόλαση οδηγοῦνται στον καιρὸ του τέλους καὶ τῆς ἀνταπόδοσης, καθὼς καὶ των βασιλέων ἡ καταστροφὴ, ὅσων ἐξεγέρθησαν κατὰ τὸν παρόντα χρόνον, ἐναντίον των δούλων του Χριστοῦ. Καὶ βλέπε τι λέει: **Καὶ εἶδα τὸν οὐρανὸ ἀνοιγμένο, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ αὐτὸς που κάθεται πάνω του καλεῖται Πιστός καὶ Ἀληθινός, καὶ με δικαιοσύνη κρίνει καὶ πολεμάει (ὡς δίκαιος). Τὸν Κύριο βλέπει ὄχι μόνο συμπολεμοῦντα μετὰ των αγίων, ἀλλὰ καὶ προπολεμοῦντα καὶ στρατευόμενον κατὰ των ἀντιπάλων. Γι' αὐτὸ καὶ ὡς στρατηγὸ Τὸν λαμβάνει ἡ ὀπτασία, δίνοντάς Του ἵππο καὶ ξίφος καὶ**



ηγεσία στρατευμάτων».<sup>28</sup>

Το **άνοιγμα του ουρανού** σημαίνει τον ερχομό και την παρουσία του «ελπιζομένου κριτού», λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 262). Σαφέστερα, όπως το εκφράζει ο πατριάρχης Άνθιμος, **σημαίνει την παρασκευή (προετοιμασία) της παρουσίας του δικαίου Κριτού, κατά την οποία θα κρίνει ζώντες και νεκρούς**... (Ερμηνεία εις την Ιεράν Αποκάλυψιν, σελ. 181). Αλλά, γενικότερα, «άνοιγμα του Ουρανού» είναι η φανέρωση όσων συμβαίνουν στον πνευματικό κόσμο, στον οποίο όμως περιλαμβάνονται και οι ψυχές μας. Επομένως δεν πρέπει να βλέπομε απομακρυμένο από εμάς τον πνευματικό Ουρανό.

Οπωσδήποτε η μαχητική εμφάνιση του Χριστού δείχνει ότι δεν ήρθε ακόμα ο καιρός της 2ας Παρουσίας, όταν Αυτός θα έρθει **«επί των νεφελών του ουρανού»** (Ματθ. 26:64) και καθίσει **«επί θρόνου δόξης αυτού»** (Ματθ. 19:28), ότι δηλ. **είναι ακόμα καιρός αγώνων για την απόκτηση αρετών**, στους οποίους ο Κύριος βοηθάει τους πιστούς, πολεμώντας τους εχθρούς των δαίμονες. Δεν καταργεί τους αγώνες παρεμβαίνοντας εξ αρχής με την ασύγκριτη δύναμή Του εναντίον των εχθρών, αλλά συμπολεμεί με τους πιστούς, δίνοντάς τους στον κατάλληλο καιρό τη νίκη. Στο τέλος θα καταργήσει τον Αντίχριστο και τον Ψευδοπροφήτη (19:20), και θα παύσει πλήρως και οριστικώς την εξουσία του Σατανά που πλανά τους ασεβείς με ψευτοθαύματα.

Ο αναβάτης του λευκού ίππου **πάντα «με δικαιοσύνη κρίνει και πολεμά»**, δεν θα πολεμήσει έτσι στις έσχατες μέρες μόνο. Μας το υπενθυμίζει<sup>29</sup> ο άγιος **Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης: «Η υπέρτατη αγάπη της αγαθότητας του Θεού κατέλυσε την εναντίον μας εξουσία του πλήθους των αποστατών, δηλαδή των δαιμόνων, όχι με τη δύναμή Του, που είναι απείρως ισχυρότερη, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα με τη διδασκαλία που μας έχει μυστικώς παραδοθεί».** (Περί εκκλησιαστικής ιεραρχίας). Και ο άγιος **Νικόλαος ο Καβάσιλας: Με αυτή (τη Σταυρική Του θυσία) ο Σωτήρας έδωξε την αμαρτία και θανάτωσε τον διάβολο, όχι με την υπερβολή της θεϊκής Του ισχύος, ούτε με τη νικηφόρο δύναμή Του, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα μ' εκείνο που λέγει η Γραφή: «Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι το θεμέλιο του θρόνου Σου»** (Ψαλμ. 88, 15). **Όπως κι εμείς στα δικαστήρια νικούμε τούς αντιδίκους μας με την ψήφο των δικαστών. Γι' αυτό είπε ο Κύριος πριν από το πάθος Του: «Τώρα είναι κρίση του κόσμου τούτου τώρα ο άρχοντας του κόσμου τούτου θα πεταχτεί έξω».** (Ιω. 12,31).

## 2.2. Τι δηλώνει ο λευκός ίππος.

Ο λευκός ίππος, σύμφωνα με τον άγιο Ανδρέα, **«φανερώνει τη λαμπρότητα των αγίων επάνω στους οποίους ευρίσκεται καθήμενος ο Ένας, ο οποίος θα κρίνει τα έθνη... Ως βασιλιάς, εμφανίζεται με πλήθος στεμμάτων στο κεφάλι Του, πράγμα που σημαίνει ότι σε Αυτόν "έχει δοθεί κάθε εξουσία στον Ουρανό και στη γη" (Ματθ. 28:18), και πάνω σε όλα τα βασίλεια του κόσμου».** (άγ. Ανδρέας κεφ. 58).<sup>30</sup> Συνεπώς, κατά τον άγιο Ανδρέα, **οι άγιοι είναι ο λευκός ίππος του Χριστού.** Και οι άγιοι συμμετέχουν στην κρίση, όπως είπε ο απόστολος Παύλος: **«Δεν γνωρίζετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο»;** (Α Κορ. 6:2). Οι άγιοι θα κατακρίνουν τον κόσμο με την ζωή τους. Δεν θα καθίσουν σαν δικαστές να τον κρίνουν,<sup>31</sup> όπως εξηγεί ο άγιος

<sup>28</sup> Οικουμενίου, Ερμηνεία στην Αποκάλυψη. «...ἔτι καὶ τοῦτο δείκνυται τῷ εὐαγγελιστῇ, τοῦ τε ἀντιχρίστου καὶ τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος ἢ πῶσις, καὶ εἰς ποίαν ἀπίασιν ἐν τῷ τοῦ τέλους καὶ τῆς ἀντιδόσεως καιρῷ, καὶ τῶν βασιλέων δὲ ἢ καταστροφή τῶν ἐπαναστησομένων τὸ τηλικάδε τοῖς Χριστοῦ δούλοις, καὶ ὅρα τί φησιν. εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ ἐπιβάτης πιστὸς καὶ ἀληθὴς καὶ δίκαιος. τὸν Κύριον ὁρᾷ μονονουχὶ συμπολεμοῦντα καὶ προπολεμοῦντα τῶν ἀγίων καὶ στρατευόμενον κατὰ τῶν ἀντιπάλων. διὸ καὶ στρατηγικὸν αὐτῷ σχῆμα περιτίθησιν ἢ ὀππασία, ἵππον καὶ ξίφος ἐγχειρίζουσα καὶ τὸ ἐξηγεῖσθαι στρατευμάτων».

<sup>29</sup> Το αναφέραμε ήδη στον Α τόμο σελ. 20. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)

<sup>30</sup> Από την ερμηνεία του αρχιεπισκόπου Αβερκίου και του π. Σεραφεὶμ Ρόουζ, Μυριόβιβλος 2007, σελ. 276.

<sup>31</sup> Μάλιστα διότι δεν είπε (ο απόστολος) ότι θα κριθούν από εσάς (**υφ' υμῶν**) αλλά **«εν υμῖν»** δηλ. με εσάς, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. (στην Α επιστολή προς Κορινθίους PG 61:132).

Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Αυτή η κρίση γίνεται και προ της 2ας Παρουσίας.<sup>32</sup> Τότε θα φανερωθεί όμως ξεκάθαρα, όπως λέει ο Κύριος: **«Η βασίλισσα Νότου θα αναστηθεί και θα κατακρίνει την γενιά αυτή. Και οι άνδρες της Νινευί... » ομοίως.** (Ματθ. 12:42).

«...Είναι λευκός ο ίππος, για να δείξει το "φαιδρό (χαρωπό) και ανεπισκίαστο (χωρίς σκιά αδικίας)", λέει ο Αρέθας, του τρόπου με τον οποίο (ο Θεός) κρίνει χωρίς καμμία προσωποληψία». (Μαυρ. σελ. 262).

### 2.3. Τι δηλώνει η εμφάνιση του Χριστού και των ουρανίων στρατευμάτων.

Ερμηνεύει ο πατριάρχης Άνθιμος: **«Η θεαθείσα στον ευαγγελιστή (Ιωάννη) μορφή δεν ήταν η ανθρώπινη μορφή την οποία προσέλαβε ο του Θεού Υιός, αλλά (θείας) ενεργείας απεικόνιση (απείκασμα).** Διότι το να είναι **οι οφθαλμοί του ως φλόγα πυρός** σημαίνει ότι κατά την ημέρα της Κρίσης, εκείνους που βλέπει με τα αλάθητα και γνωρίζοντα τα κρύφια (των ανθρώπων) μάτια της θεότητός Του να είναι δίκαιοι, τούτους θα φωτίσει με το φως της θεότητός Του. Αυτούς, όμως, που γνωρίζει πονηρούς και αμετανόητους, τούτους θα καύσει στη φλόγα και το πυρ του θυμού Του». Δηλ. με το ότι οι οφθαλμοί Του είναι σαν πύρινη φλόγα προδηλώνει και προειδοποιεί για την βασισμένη στην τελειότητα της γνώσης Κρίση Του. (σελ. 181-2).

Ο αναβάτης του λευκού ίππου αποκαλύπτεται ότι είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, που **«είναι ντυμένος με ρούχο βαμμένο στο αίμα, και καλείται το όνομά του: Ο Λόγος του Θεού».** (19-13). **«Το ένδυμα (ρούχο) του Λόγου του Θεού είναι η πάναγνη και αδιάφθορη σάρκα Του, που βάφτηκε κόκκινη από το αίμα Του κατά τη διάρκεια των εκουσίων Παθών Του»**, λέει ο άγιος Ανδρέας (κεφ. 58) και το μεταφέρουν αυτούσιο στην ερμηνεία τους ο αρχιεπ. Αβέρκιος και ο π. Σεραφεΐμ Rose (σελ. 276-7). **«Το δε, να περιβάλλεται ιμάτιο βαμμένο στο αίμα, δηλώνει την ενανθρώπιση αυτού (του Λόγου) και το αιματοβαμμένο πάθος της»**, λέει και ο πατριάρχης Άνθιμος (σελ. 182), ο οποίος δίνει μια επί πλέον ερμηνεία στο ότι υπήρχαν πάνω στο κεφάλι του Λόγου **«διαδήματα πολλά, έχοντας ονόματα γραμμένα».** Εκτός από την εξήγηση που δίνει ο Ανδρέας, ότι στον Χριστό **«έχει δοθεί κάθε εξουσία στον Ουρανό και στη γη»**, ο Άνθιμος προσθέτει: **«Ακόμη σημαίνει τις νίκες και τα τρόπαια τα οποία έλαβε με τη δύναμη της θεότητός Του και ότι με διαδήματα θα στεφανώσει όσους Τον ευαρέστησαν με αρετές».**

Πρέπει πράγματι να δώσουμε περισσότερη προσοχή στην ερμηνεία αυτή του Ανθίμου, διότι ο εδώ φανείς Λόγος, ως μαχητής υπερασπιστής του δικαίου και της αρετής, ταιριάζει περισσότερο να έχει διαδήματα νίκης από τη μάχη αυτή που δίνει μαζί με τους πιστούς, από την οποία αναδεικνύονται άγιοι μάρτυρες, όσιοι, και ομολογητές, άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικίας. Ο ίδιος, ως τέλειος άνθρωπος, έδωσε το υπόδειγμα του τρόπου με τον οποίο πρέπει να αγωνίζονται και να στεφανώνονται οι πιστεύοντες σ' Αυτόν. Και γι' αυτό, λέει ο απόστολος Παύλος, **«βλέπομε τον Ιησού δια το (εκούσιον) πάθημα του θανάτου με δόξα και τιμή στεφανωμένο»**, όπως προφήτευσε ο Δαβίδ στον 8ο ψαλμό, κατά τον οποίο σαν ανταμοιβή και όχι αυθαίρετα: **«πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού (του Ιησού)».** Λέγοντας **τα «πάντα»**, λέει ο απόστολος, σημαίνει ότι **«ουδέν αφήκεν Αυτώ ανυπότακτον».** Προσθέτει, όμως, ότι **«τώρα δεν βλέπομε ακόμη να είναι τα πάντα υποταγμένα σ' Αυτόν».** (Εβρ. 2:6-10).

Εκτός από τα πολλά ονόματα, ο Χριστός είχε και όνομα (μοναδικό) γραμμένο, που **«κανείς δεν ξέρει παρά μόνον Αυτός» (ὁ οὐδείς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός).** **«Αυτό το άγνωστο (σε μας) όνομα σημαίνει ότι η ουσία Του (ως Θεού) είναι ακατάληπτη»**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. **«Διότι στις εκδηλώσεις του προς τον κόσμο είναι πολυώνυμος, ως αγαθός, ως ποιμήν, ως ήλιος, ως φως, ως ζωή, ως δικαιοσύνη, ως αγιασμός, ως απολύτρωση. Και στις αποφατικές**

<sup>32</sup> Τα πνευματικά παιδιά των αγίων, διά της υπακοής και τήρησης όσων έμαθαν κοντά τους, αξιώνονται να μην έρχονται σε (τιμωρητική) κρίση. Μια νέα μαρτυρία (video) [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin.html) για τον γέροντα Νικολάι Ραγκόζιν. Και σε κείμενο: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf)

διατυπώσεις, ως άφθαρτος, ως αθάνατος, ως αόρατος, ως αναλλοίωτος. Στην ουσία του, όμως, (ο Θεός Λόγος) είναι ανώνυμος και ακατανόητος. Και είναι γνωστός μόνο στον εαυτό Του, στον Πατέρα και στο Πνεύμα», συμπληρώνουν οι Καππαδόκες ερμηνευτές. (Μαυρ. σ. 263).

Το άνοιγμα του ουρανού εκτός από τον ερχομό και την παρουσία του «ελπιζομένου Κριτού», όπως μας είπε ο Αρέθας (σελ. 11), είναι και αποτέλεσμα της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος στις ψυχές των μελών της Εκκλησίας, που τις φωτίζει για να λάβουν γνώση του πνευματικού κόσμου και να συνταχθούν με τον Χριστό και τις αγγελικές δυνάμεις που τον ακολουθούν. Επομένως **«βρίσκονται σε ημέρα όσοι πίστευσαν, ενώ οι απειθείς σαν μέσα σε νύχτα και σκοτάδι μάχονται τον Χριστό»**, όπως λέει ο άγιος Κύριλλος. Και το ότι ακόμα και οι παλαιοί δίκαιοι ζούσαν μέσα στο σκοτάδι, φαίνεται από το περιστατικό της νυχτερινής πάλης του πατριάρχη Ιακώβ προς τον με είδος ανθρώπου εμφανισθέντα σ' αυτόν Θεό. Έτσι παρόλο που ο Ιακώβ ακούει ότι **«δεν θα κληθεί πλέον το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ, που ερμηνεύεται ο Βλέπων Θεόν»**,<sup>33</sup> εν τούτοις ο (φαινόμενος ως άνθρωπος) Θεός θέλει να φύγει διότι **«ανέβη ο όρθρος»!** Δεν πρόκειται, βέβαια, για πονηρό πνεύμα, καθώς αυτά πράγματι φοβούνται και το φως της ημέρας, διότι ο Ιακώβ βεβαιώνει ότι **«είδα θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον»** (Γέν. 32:31). Και το ιερό κείμενο συμπληρώνει: **«ανέτειλε σ' αυτόν ο ήλιος, όταν παρήλθε το Είδος του Θεού (δηλ. ο εμφανισθείς ως άνθρωπος σ' αυτόν Θεός)»**. (32:32). Αυτό προμήνυε, λέει ο ιερός Χρυσόστομος ότι επρόκειτο ο Θεός να λάβει και την ανθρώπινη φύση. (PG 54:510). Και τότε μεν ο δίκαιος «πάλευε» με τον Θεό σε καιρό νυχτερινό, δηλ. πριν Αυτός να σαρκωθεί και να μας δώσει τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

Τώρα όμως ο Θεός, λέει ο άγιος Κύριλλος,<sup>34</sup> **«δεν ανέχεται να παλεύει μετά την αυγή της ημέρας. Διότι δεν μάχεται αυτούς που βρίσκονται στο φως»**, δηλ. αυτούς που έλαβαν το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας. Όλοι οι φωτισμένοι πιστοί γνωρίζουν καλά ότι **«ο Λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν»**. (Ιω. 1:14). Και το να **«έχει πάνω στο ρούχο του και πάνω στο μηρό του όνομα γραμμένο Βασιλεύς των βασιλέων και Κύριος των κυρίων»** (19-16). δηλώνει ότι και σαν άνθρωπος ο Υιός είναι βασιλεύς.<sup>35</sup> Διότι, λέει ο Οικουμενικός, «ο μηρός την σαρκική γέννηση επισημαίνει. Επειδή έχει γραφεί στην Γένεση **όλες οι ψυχές που εισήλθαν μαζί με τον Ιακώβ στην Αίγυπτο, που εξήλθαν από τους μηρούς αυτού...**». Και **«διότι περί τους μηρούς όλα τὰ παιδογόνα μέλη κείνται»**, λέει ο άγιος Κύριλλος. (PG 69:272). Και όταν ζήτησε ο Αβραάμ από τον υπηρέτη του να πάρει όρκο, του είπε **«Βάλε το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου»**, που σημαίνει, κατά τον άγιο Κύριλλο, **«ορκίσου στον Θεό και σ' όλους που θα γίνουν από εμένα και (βέβαια) στη γέννηση του Δεσπότη (Χριστού). Ο μηρός λοιπόν δηλώνει τους εκ των μηρών (προερχομένους)»**.<sup>36</sup> Επισημαίνεται δηλ. ότι ο Ιησούς Χριστός είναι τέλειος άνθρωπος και Θεός.

#### 2.4. Οι αντιθέσεις μεταξύ των στρατευμάτων Χριστού και Αντιχρίστου.

Είδαμε ήδη,<sup>37</sup> ότι η αντίχριστη ανθρωπότητα, επειδή δεν τηρεί τις (10) εντολές του Χριστού, οργανώνεται στις έσχατες μέρες σαν **«θηρίο»** που ασκεί βία και πανουργία για την επικράτησή του, και όχι αρετή. Γι' αυτό έχει **«δέκα κέρατα και επτά κεφάλια, και πάνω στα κέρατά του δέκα διαδήματα και πάνω στα κεφάλια του βλάσφημα ονόματα»**. (Αποκ. 13:1).

<sup>33</sup> Γέν. 32:29. Κατά τον ιερό Χρυσόστομο (PG 54:509): «Οὐκ ἔτι γὰρ κληθήσεται, φησὶν, Ἰακώβ τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' Ἰσραήλ. Ἰσραήλ δὲ ἐρμηνεύεται, Ὁρῶν Θεόν. Ἐπειδὴ, ὡς ἰδεῖν ἀνθρώπῳ δυνατόν, ἰδεῖν κατηξιώθησθε Θεόν, διὰ τοῦτο καὶ τὴν προσηγορίαν σοὶ ταύτην ἐπιτίθημι, ἵνα πᾶσι τοῖς ἐξῆς κατάδηλον γένηται, οἷας ἡξιώθησθε ὀπτασίας. Καὶ ἐπήγαγεν, Ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός ἔσῃ».

<sup>34</sup> «Οὐκοῦν, ἐν ἡμέρᾳ μὲν οἱ πιστεύσαντες, οἱ δὲ ἀπειθείς ὡς ἐν νυκτὶ καὶ ἐν σκότῳ μάχονται τῷ Χριστῷ...» (PG 69:272). Καὶ «Ἐφη γὰρ τῷ Ἰακώβ ὁ προσπαλαίων ἄνθρωπος: **«Ἀπόστειλόν με· ανέβη γὰρ ὁ ὄρθρος»**. Συνίης, ὅπως οὐκ ἀνέχεται παλαίειν διαυγαζούσης ἡμέρας. **Ὁὐ γὰρ μάχεται τοῖς ἐν φωτὶ γεγονόσι»**. (PG 69:273)

<sup>35</sup> Καὶ ὅποιος βλέπει τὸν ἄνθρωπο Ἰησοῦ βλέπει τὸν Θεό. Διότι **«ο εωρακὼς Ἐμέ εώρακε τὸν Πατέρα»**. (Ιω. 14:9).

<sup>36</sup> PG 69:272.

<sup>37</sup> Βλ. Η τεύχος: «Τα δύο θηρία, Αντίχριστος & Ψευδοπροφήτης». [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)



Φαινομενικά, γι' αυτούς που αγνοούν ότι δεν γίνεται κάτι χωρίς το θέλημα του Θεού, οι εξουσίες στη γη, όσο πλησιάζουμε στη Συντέλεια, όχι μόνο δεν θα είναι υποταγμένες στον Χριστό, αλλά τα κατορθώματα του παγκόσμιου οργανωμένου «θηρίου» θα θεωρούνται νίκη του ηγέτη του δηλ. του Αντίχριστου και του Σατανά: **«προσκύνησαν το δράκοντα (Σατανά), που έδωσε την εξουσία στο θηρίο (Αντίχριστο), και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας. Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο (Αντίχριστο), και ποιος μπορεί να πολεμήσει με αυτόν»;** (Αποκ. 13:4).

Όμως, μόνο για τις αμαρτίες των ανθρώπων **δόθηκε, εκ Θεού, η εξουσία** στον Αντίχριστο: **«Και του δόθηκε εξουσία πάνω σε κάθε φυλή και λαό και γλώσσα και έθνος».** (Αποκ. 13:7). Δεν έλαβε μόνος του την εξουσία ο διάβολος και ο υποτακτικός του, ο Αντίχριστος. **«Διότι αν στις αγέλες των χοίρων δεν ετόλμησε να επέμβει (ο διάβολος), χωρίς να το επιτρέψει ο Θεός, πολύ περισσότερο δεν μπορεί να το κάνει στις ψυχές των ανθρώπων»**, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. (PG 62:225). Αυτό το αντιλαμβάνονται οι πιστοί, ενώ όσοι εξετάζουν τα πράγματα εξωτερικά μόνο, δεν μπορούν να διακρίνουν τη εξουσία του Χριστού που είναι ισχυρότερη από όλες της εξουσίες της Γης και έτσι θα πλανηθούν από τον Αντίχριστο.

**«Ίππος» του Χριστού «λευκός»**, δηλ. καθαρός από αμαρτία, είναι αυτός που βαστάζει επάξια το όνομά Του δηλ. είναι τέλειος **«Χριστιανός»**, όπως οι Απόστολοι. **«Διότι θα επιβείς (Κύριε) επί τους ίππους Σου, και η ιππασία Σου (φέρνει) σωτηρία»**, λέει προφητικά ο Δαβίδ (Ψαλμ. 3:8). **«Διά τούτο»**, λέει ο Οικουμένιος, **«και περί του σκεύους της εκλογής, του Παύλου, έχει λεχθεί από τον Κύριο ότι πρόκειται να βαστάσει το όνομά Μου ενώπιον των εθνών και των βασιλέων των υιών Ισραήλ. Βλέπε, λοιπόν, ότι επί όσων είναι όπως ο Παύλος αναπαύεται και επ' αυτών φέρεται ο Χριστός».**<sup>38</sup> Αυτούς τους τέλειους Χριστιανούς με αρχηγό τη Θεοτόκο, μας γνώρισε νωρίτερα η Αποκάλυψη ως τους **«144.000» εκλεκτούς** που **«ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πηγαίνει»**, οι οποίοι **«αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, απαρχή για τον Θεό και το Αρνίο».** (14:4).<sup>39</sup>

Σε πλήρη αντίθεση προς τους αγίους, που είναι ο ίππος του Χριστού, ο Αντίχριστος που είναι ο (κατ' εξοχήν) **άνθρωπος της αμαρτίας** κατά τον απόστολο Παύλο,<sup>40</sup> είναι ο ίππος του Σατανά. Ο Αντίχριστος θα πεισθεί απ' αυτόν, με τα ψευδοθαύματά του, ότι έχει γίνει θεός, και μάλιστα ανώτερος κάθε άλλου ως τότε θεωρουμένου θεού ή σεβάσματος.<sup>41</sup>

Ο Χριστός έχει τα Ουράνια στρατεύματα των αγγέλων που τον ακολουθούν **«πάνω σε ίππους λευκούς, ντυμένους με εκλεκτό λινό λευκό, καθαρό».** (19:14), διότι δεν έχουν οι άγιοι άγγελοι ίχνος αμαρτίας και διότι συμπολεμούν, ως επί ίππων, με τους καθαρθέντας (διά των μυστηρίων και της μετανοίας) πιστούς. **«Είναι δε και στους αγίους αγγέλους λευκοί οι ίπποι, διότι και αυτοί χαίρονται στους καθαρούς των ανθρώπων, επειδή έγιναν και διατηρούνται καθαροί κατά την φύση τους και είναι (πλέον, μετά Χριστόν) ανεπίδεκτοι πάσης (αμαρτωλής) κηλίδας. Και αυτό το φανερώνει το ένδυμα από λευκό και καθαρό λινό»**, λέει ο Οικουμένιος.<sup>42</sup>

Ο Σατανάς, απεναντίας, έχει σαν στρατεύματά του τα ξεπεσμένα από τον Ουρανό πνεύματα, που είναι πλέον **δαίμονες αμετανόητοι** και μαζί του προσπαθούν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην απώλεια. Το στρατεύμα **«του ίππου»** (ιππικού) που διευθύνεται από αυτούς και θα απωλέσει το τρίτο των ανθρώπων κατά τον μεγάλο πόλεμο της 6ης σάλπιγγας, μάθαμε ότι είναι **200 εκκατομμύρια.** (9:16). Διότι, λέει ο Ιωάννης, **«άκουσα τον αριθμό τους»**

<sup>38</sup> «Διὸ καὶ περὶ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ Παύλου εἴρηται παρὰ τοῦ Κυρίου τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν Ἰσραὴλ. ὅρα οὖν τοῖς κατὰ τὸν Παῦλον ἐπαναπαύεται καὶ ἐποχεῖται ὁ Χριστός».

<sup>39</sup> Περισσότερα στο Θ τεύχος της ερμηνείας: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)

<sup>40</sup> 2α Θεσ. 2:3. **«...ο άνθρωπος της αμαρτίας, ο υιός της απωλείας».**

<sup>41</sup> «...αντικείμενος (ο Αντίχριστος) και υπεραιρόμενος επί πάντα λεγόμενον Θεόν ή σεβασμα». (2α Θεσ. 2:4).

<sup>42</sup> «...λευκοί δὲ καὶ τοῖς ἀγίοις ἀγγέλοις οἱ ἵπποι· καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ τοῖς καθαρῶς τῶν ἀνθρώπων ἐφήδονται ἐπεὶ καὶ καθαροὶ τὴν φύσιν εἰσὶ καὶ πάσης κηλίδος ἀμιγεῖς. καὶ δεῖκνυσι τοῦτο τὸ ἐκ βύσσου περιβλημα τῆς λευκῆς καὶ καθαρᾶς»...

(9:16) και **«είδα τους ίππους στην όραση και αυτούς που κάθονται πάνω τους»...** (9:17), το οποίο πνευματικά σημαίνει ότι είδε τους αμετανόητα αμαρτωλούς σαν ίππους που μάχονται τον Χριστό και την Εκκλησία Του και κάθε τι Χριστιανικό (Σταυρό, διδασκαλία, ιερές Γραφές και εικόνες, παραδόσεις κλπ), καθοδηγούμενοι από τους πονηρούς δαίμονες, σαν από αναβάτες.<sup>43</sup>

Οι πόλεμοι στη γη γίνονται άκρως εξολοθρευτικοί όταν συμπληρωθεί ο αριθμός των 200 εκατομμυρίων δαιμονισμένων εχθρών του Χριστού.<sup>44</sup> Η Αποκάλυψη μας πληροφορεί ότι υπάρχει ιεραρχία στο στράτευμα των πονηρών. Διότι τα 200 εκατομμύρια δρουν οργανωμένα όταν λύνονται οι **τέσσερις (4) πονηροί άγγελοι**, που είναι αρχηγοί τους (9:14), ενώ ο Σατανάς εξουσιάζει όλο το στράτευμα του κακού. Αναφέρεται ως «βασιλέας» των δαιμονικών «ακρίδων» και **«Άγγελος της Αβύσσου (απύθμενης Κόλασης)»** με το όνομα **«Απολλύων»** στα Ελληνικά και **«Αβαδδών»** στα Εβραϊκά (9:11), ως γενικός καταστροφέας (ψυχών και σωμάτων).

Αντί του Απολλύοντος και **των τεσσάρων εξολοθρευτών αγγέλων**, που οδηγούν σε καταστροφικούς πολέμους την ανθρωπότητα, οι πιστοί έχουν οδηγό τον Ιησού Χριστό και τον σωτήριο λόγο Του διά **των τεσσάρων ευαγγελιστών**, υπό την εποπτεία **τεσσάρων (ιδιαίτερης ζωντανίας) αγγελικών οντοτήτων**: **«Και στο μέσο του θρόνου και κυκλικά γύρω από το θρόνο, τέσσερα ζώα (όντα με ιδιαίτερη ζωντανία), γεμάτα οφθαλμούς από μπροστά και από πίσω».** (Αποκ. 4:6). Και στο θρόνο κάθεται ο Θεός, **«ως Βασιλεύς των βασιλέων και Κύριος των κυρίων»**, που εξουσιάζει όλη τη Δημιουργία, ορατή και αόρατη, αισθητή και πνευματική. Ακόμη εξουσιάζει και τα ξεπεσμένα πνεύματα, που θέλουν το κακό μας. Γι' αυτό ο Κύριος **«εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων πονηρών»...** (Λουκ. 7:21), ενώ ο αρχηγός τους Διάβολος ή Σατανάς ή Απολλύων, **«ανθρωποκτόνος ήταν απ' αρχής»** (Ιω. 8:44). Αυτός κλείστηκε στην Άβυσσο και δεν μπορεί να βγει απ' εκεί όσο οι άνθρωποι τηρούν τις (10) εντολές του Θεού.

## 2.5. Ο άγγελος μέσα στον ήλιο!

**«Και είδα ένα άγγελο να έχει σταθεί μέσα στον (φαινόμενο από τη γη) ήλιο»**, λέει στη συνέχεια ο Ιωάννης. (19:17). Αυτός ο άγγελος είναι ένας από τους υπερέχοντες, λέει ο Ανδρέας. Ο άγγελος στέκεται στον ήλιο γιατί **έχει να εξεγγείλει φανερά το θείο πρόσταγμα**, και ως ευρισκόμενος μέσα στο φως εξαγγέλει όσα σημαίνουν τη σωτηρία. Η Αποκάλυψη τον παρουσιάζει να έχει όχημα τον ήλιο, γιατί δεν υπάρχει κάτι άλλο από τα ορατά που να είναι λαμπρότερο από αυτόν, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σ. 265).

Ο Ιωάννης, δηλαδή, μιλάει για «άγγελο» που βλέπεται να είναι όλος **μέσα στο φως του νοητού Ηλίου - Χριστού**, γιατί όπως είπε ο Ανδρέας, **«έχει να εξεγγείλει φανερά το θείο πρόσταγμα**, και ως ευρισκόμενος μέσα στο (Θείο) φως εξαγγέλει όσα σημαίνουν τη σωτηρία». Επομένως οι πιστοί, όπως και ο Ιωάννης, βλέπουν με τα μάτια τους τον «άγγελο» αυτόν όταν κηρύττει, ενώ αναγνωρίζουν από τα θαύματα που τον συνοδεύουν ότι βρίσκεται ολόκληρος μέσα στο φως του Χριστού. Και ποιος είναι αυτός που θα διδάσκει φανερά στις έσχατες μέρες κάνοντας και φοβερά θαύματα μπροστά σε όλους, παρά μόνο ο **«ένσαρκος άγγελος»**, κατά το

<sup>43</sup> Τα 200 εκατομμύρια είναι, λοιπόν, οι πλήρως κυριαρχούμενοι από τους δαίμονες, που πνευματικά από τα στόματά τους βγαίνει το κάλεσμα στην αμαρτία σαν φωτιά της Κόλασης και αιρέσεις σαν καπνός που συσκοτίζει το νου και η βλαφημία των θείων σαν θειάφι (...από τα στόματά τους βγαίνει φωτιά και καπνός και θειάφι). (9:17).

<sup>44</sup> Οι αριθμοί δίνονται για να επιβεβαιώσουν τα νοήματα περισσότερο και όχι για ακρίβεια. Έτσι δεν είναι ακριβής ο αριθμός των 144.000 σφραγιζομένων δούλων του Θεού (7:3-8), ούτε ο αριθμός των 144.000 εκλεκτών που ακολουθούν παντού τον Χριστό (14:4). Το αποδεικνύει το αναρίθμητο, σχεδόν, πλήθος των σωζομένων. (7:9). Όμως η διαφορά στην τάξη μεγέθους μεταξύ 144.000 και 200.000.000 μας δείχνει ότι όταν οι μαχητές του πονηρού φτάσουν να είναι περ. χίλιες φορές περισσότεροι από αυτούς του Χριστού, τότε όπως και στα Σόδομα, έρχονται εξολοθρευτικές καταστροφές. **«Ο 3ος Παγκ. Πόλεμος δεν θα είναι για μετάνοια, αλλά για εξολόθρευση»**, **λέει** ο σάρετς Λαυρέντιος. **«Στους χίλιους έναν θα βρίσκεις που θα μιλάει την αλήθεια και οι άλλοι θα τον λένε τρελό»**, λέει και ο γέρ. Αμβρόσιος. Το 35ο στο [https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf)

απολυτικό του,<sup>45</sup> **προφήτης Ηλίας;**

Ο Ηλίας είναι όλος φως. Κατά την οπτασία που είδε ο πατέρας του, όταν γεννήθηκε, δύο άνδρες λευκοφορεμένοι τον ονόμαζαν Ηλία, τον σπαργάνωναν με φωτιά και του έδιναν να φάει φλόγα. Στο βιβλίο Σοφία Σειράχ της Αγίας Γραφής αναγράφεται τιμητικά για τον προφήτη Ηλία: **«Και ανέστη (παρουσιάσθηκε) Ηλίας ο προφήτης ως πυρ, και ο λόγος αυτού ως λαμπάς εκαίετο...»**<sup>46</sup>

Δεν πέθανε,<sup>47</sup> αλλά αρπάχτηκε προς τον ουρανό από άρμα με πύρινους ίππους: **«Και ιδού άρμα πυρός και ίπποι πυρός και ξεχώρισαν τους δύο (Ηλία και Ελισσαίο), και αρπάχτηκε ο Ηλίας μέσα σε σεισμό ως εις τον ουρανό».** (Δ' Βασ. 2:11). Βρίσκεται έκτοτε, χωρίς να έχει υποστεί φθορά το σώμα του, στη γη. Εμφανίσθηκε μαζί με τον Κύριο μέσα στο φως της Μεταμόρφωσής Του. (Ματθ. 17:2-3). Τον είδαμε να **«ανεβαίνει από την ανατολή του ηλίου, έχοντας σφραγίδα του ζωντανού Θεού»** και να επεμβαίνει για τη σωτηρία των πιστών. (Αποκ. 7:2, & τ. Γ σελ. 5).



Βοηθάει αοράτως τους ευσεβείς, αλλά θα φανερωθεί κηρύττοντας μπροστά σε όλους ένα διάστημα (3,5 έτη), πριν την ανάδειξη του (τελικού) Αντιχρίστου σε παγκόσμιο ηγεμόνα.

Διότι ο Ηλίας έρχεται να κηρύξει πριν τη 2α Παρουσία του Χριστού, όπως προείπε ο Κύριος διά του προφήτου Μαλαχία: **«...Και ιδού Εγώ θα σας αποστείλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, πριν να έλθει η ημέρα Κυρίου η μεγάλη και επιφανής (της 2ας Παρουσίας)... για να μην έλθω να πατάξω την γη άρδην (ολοκληρωτικά)».** (Μαλ. 4:4-5).

Ο Ηλίας μαζί με τον Ενώχ (που επίσης δεν πέθανε) είναι οι δύο προφήτες για τους οποίους γράφτηκε στο 11ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης: **«Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές Μου και θα προφητέψουν χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες (δηλ. 3,5 χρόνια) ντυμένοι με σάκους (πένθημα)».** (11:3). Κανείς δεν θα μπορεί να βλάψει τους προφήτες τα 3,5 χρόνια του κηρύγματός τους: **«Και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, φωτιά βγαίνει από το στόμα τους και κατατρώει τους εχθρούς τους».** Και αν κάποιος θελήσει να τους φονεύσει **«με τον ίδιο τρόπο πρέπει αυτός να φονευθεί».** (Αποκ. 11:5).

Οι καλοπροαίρετοι είναι επόμενο να αποδεχθούν ως θεόπνευστο το κήρυγμα των δύο προφητών, το βεβαιούμενο από μεγάλα και φοβερά θαύματα, το οποίο αφ' ενός θα αποκαλύπτει τον Αντίχριστο ως πλάνο και Θεομάχο και αφ' ετέρου ότι σύντομα παύει η εξουσία του. Θα λένε, κατά τον άγιο Εφραίμ τον Σύρο: **«Πλάνος είναι (ο Αντίχριστος) ω άνθρωποι... κανείς να μην υπακούσει στον Θεομάχο· κανείς από σας να μην φοβηθεί, διότι γρήγορα καταργείται».** (Βλ. τεύχος Στ 13). Όμως, όταν ολοκληρώσουν το έργο τους, θα επιτρέψει ο Θεός να φονευθούν από τον Αντίχριστο. Αλλά για να μην νομισθούν πιο αδύναμοι από αυτόν, ο Κύριος μετά 3,5 ημέρες θα τους αναστήσει. (Αποκ. 11:11).

<sup>45</sup> «Ο ένσαρκος Άγγελος, των Προφητών ή κρηπίς, ο δεύτερος Πρόδρομος, τής παρουσίας Χριστού, Ήλίας ο ένδοξος, άνωθεν καταπέμψας, Έλισαίω τήν χάριν, νόσους άποδιώκει, και λεπρούς καθαρίζει, διό και τοίς τιμώσιν αυτόν, βρύει ιάματα». (+ 20 Ιουλίου).

<sup>46</sup> «...Με τον λόγο του επικαλούμενος τον Κύριο έκλεισε τον ουρανό ώστε να μη βρέξει και τρεις φορές κατέβασε φωτιά από τον ουρανό. Ω πόσο δοξάσθηκες Ηλία με τα θαύματά σου! Και ποιος μπορεί να καυχηθεί ότι είναι όμοιος με σένα; Ανέστησες νεκρό από τον θάνατο και τον Άδη, με την επίκληση του Κυρίου... Κατέβασες βασιλείς από τον θρόνο τους στην απώλεια... Στο Σινά άκουσες αποκαλύψεις και κρίσεις του Θεού... Έχρισες βασιλείς τιμωρούς του κακού, και προφήτας διαδόχους σου. Αναλήφθηκες μέσα σε λαίλαπα φωτιάς με άρμα από πύρινους ίππους. Για σένα έχει γραφεί ότι προορίσθηκες από τον Θεό να κοπάσεις την θεία οργή για να επιστρέψεις καρδιά πατρός προς υιό και να αποκαταστήσεις (στην ευσέβεια) τις φυλές του Ιακώβ»... (κεφ. 48).

<sup>47</sup> Όπως είπαμε ήδη σε άλλα τεύχη και κυρίως στο 6ο: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)



## 2.6. Τα «όρνεα».

«Ο άγγελος έκραξε με φωνή μεγάλη», συνεχίζει ο Ιωάννης ο Θεολόγος, λέγοντας σε όλα τα όρνια που πετούν στο μεσουράνημα: **Ελάτε, συναχτείτε στο δείπνο το μεγάλο του Θεού, για να φάτε σάρκες βασιλέων και σάρκες χιλιάρχων και σάρκες ισχυρών και σάρκες ίππων και των καθισμένων πάνω τους, και σάρκες όλων, ελεύθερων και δούλων και μικρών και μεγάλων.** (19:17-18).

Ο Ανδρέας ερμηνεύει τα «όρνια» ως αγγέλους. Δηλ. λέει, ο άγγελος που στέκεται στον ήλιο προτρέπει τους λοιπούς αγγέλους να γεμίσουν ευφροσύνη για την τιμωρία των αμαρτωλών και την εξάλειψη της αμαρτίας. (Μαυρ. σ. 265). Μπορεί, λέει επιπρόσθετα ο Αρέθας, **όρνια να ονομάζει τις ψυχές των αγίων**, οι οποίες άφησαν τα χαμερπή πράγματα και ανέβηκαν ψηλά, σύμφωνα με τον Παύλο, και προχωρούν (έτσι, κατά κάποιο τρόπο) στον αέρα για να προϋπαντήσουν τον Κύριο. (Α Θεσ. 4:17).

Την ερμηνεία τους οι Ανδρέας και Αρέθας την στηρίζουν θεολογικά στα δύο, ως προς τους ανθρώπους, θελήματα του Θεού: **την ευδοκία (ή προηγούμενο) και την παραχώρηση (ή επόμενο) θέλημα.** Λέει, σχετικά, ο Ανδρέας Καισαρείας: **«Δεύτε συνάχθητε εις τὸ δείπνον τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ».** Το προηγούμενο θέλημα του Θεού, το οποίο λέγεται και ευδοκία και περιπόθητο δείπνο, είναι το να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν σε βάθος την αλήθεια (Α Τιμ. 2:4) και να μετανοήσουν και να ζήσουν (1εζ. 18:23). Το δεύτερο και κατά κάποιο τρόπο επόμενο θέλημα του Θεού, είναι το να τιμωρηθούν εκείνοι που επιθυμούν και τρέχουν προς την Κόλαση. Και ο Χριστός το θέλημα του Πατέρα Του το ονόμασε τροφή, όταν έλεγε: **«Ἐμὸν βρῶμα (τροφή δική Μου) είναι το να κάνω το θέλημα Αυτοῦ που με έπεμψε και να τελειώσω το έργο Του».** (Ιω. 4:34).

Αυτό λοιπόν εδώ ονομάζεται **δείπνον Θεού και ο κάθε άνθρωπος απολαμβάνει εκείνο που με τα έργα του επεθύμισε**, την βασιλεία ή την τιμωρία. (Μαυρ. σ. 265).

Με τη βρώση των σαρκών «σημαίνεται ο των σαρκικών πάντων αφανισμός, και η των αρχικών (ή αρχηγικών) επί γης ονομάτων η έκλειψις», προσθέτει ο Ανδρέας. Δηλ. όλα τα αφορώντα τη σάρκα (μέριμνες, κόποι και πόνοι, ηδονές και αμαρτίες) θα αφανισθούν, και θα εκλείψουν τα ονόματα εκείνων που έχουν (αμαρτωλή) εξουσία.

«Όταν θα φθάσει η απόλαυση της αιώνιας ζωής, τα σαρκικά θα αφανισθούν», λέει και ο έτερος των Καππαδοκών Αρέθας. (Μαυρ. σ. 265).

Αλληγορική ερμηνεία για τα «όρνεα» δέχεται και ο πατριάρχης των Ιεροσολύμων Άνθιμος (+1808): «Τα όρνια που πετούν μεσουράνα, τα οποία προσκαλεί ο άγγελος στο δείπνο του μεγάλου Θεού, είναι τα πνεύματα των δικαίων που υπερυψώθηκαν πάνω από τις κοσμικές και γήινες μέριμνες στην παρούσα ζωή και πέταξαν με τη διάνοιά τους προς τα ουράνια αγαθά. Αυτοί οι δίκαιοι θα αρπαγούν την ημέρα της κοινής αναστάσεως στον αέρα, κατά τον απόστολο.<sup>48</sup> Τότε και θα μασήσουν, δηλ. θα γνωρίσουν με λεπτομέρεια τις ανταποδόσεις των ανθρωπίνων πράξεων· και αυτή η με ακρίβεια γνώση δείπνο ονομάζεται. Διότι όπως το δείπνο στα τέλος της ημέρας, έτσι στη συντέλεια της πρόσκαιρης αυτής ημέρας (του βίου) θα γίνει η επαλήθευση των πραγμάτων που κατ' ευδοκίαν και αρχαία βουλή του Θεού προορίσθηκαν. Διότι προώρισε ο Θεός για μεν τους δικαίους (κατ' ευδοκίαν) τη βασιλεία προ καταβολής κόσμου, στους δε αμετανοήτους (κατά παραχώρηση) το πυρ, το οποίο ετοιμάσθηκε (ήδη) για τον διάβολο και τους αγγέλους αυτού».

Οι πόλεμοι όσο πλησιάζομε τη Συντέλεια γίνονται όλο και πιο εξοντωτικοί από τα νέα όπλα. Τότε **πλήθη ορνέων βοηθούν να καθαρισθεί η γη από τα πτώματα.** Ο 3ος παγκόσμιος θα είναι πολύ πιο εξοντωτικός από τους προηγηθέντες παγκοσμίους πολέμους,

<sup>48</sup> Α Θεσ. 4:16-17: «...οί νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον. Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα». Και (Κολ. 3:1-2): «Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστίν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς».

αφού μόνο από τα όπλα θα χαθεί το τρίτο των ανθρώπων. (Αποκ. 9:15). Τότε θα καταστραφούν οι αντίχριστες δυνάμεις του Γωγ, όπως προφήτευσε ο προφήτης Ιεζεκιήλ: **«...Και θα πέσεις εσύ και όλοι οι γύρω από σένα, και τα έθνη που θα είναι μαζί σου θα δοθούν σε πλήθη ορνέων, σε κάθε πετούμενο και σ' όλα τα θηρία της πεδιάδας σε έδωκα κατάβρωμα»...** (Βλ. Ιεζ. Κεφ. 39). Διότι, ενώ όλα τα σχετικά με τον Γωγ έχουν κυρίως εσχατολογική σημασία,<sup>49</sup> εν τούτοις θα πραγματοποιηθεί και ένας τύπος αυτών ενωρίτερα, καθώς πριν την περίοδο των φιαλών της Αποκάλυψης και της Συντελείας είναι η περίοδος των αναλογικά μικρότερων (στο ένα τρίτο) καταστροφών των σαλπίγγων. Έτσι, περιμένουμε τώρα μικρότερο (από τον καιρό του τελικού Αντιχρίστου - Γωγ) πόλεμο κατά της Εκκλησίας, και από τα όπλα του παγκοσμίου πολέμου περιορισμένη (στο τρίτο) καταστροφή της ανθρωπότητας.<sup>50</sup> **«Σ' αυτόν τον πόλεμο όλοι θα γυρίσουν νικημένοι. Ο Ελληνικός στρατός θα παραμείνει θεατής. Γήπεδο θα είναι η Παλαιστίνη, τάφος τους η Νεκρά Θάλασσα. Αυτό θα είναι και το πρώτο ημίχρονο...»**, έλεγε ο άγιος Παΐσιος. Και αφορούν γήινα γεγονότα τα λεγόμενα του προφήτου Ιεζεκιήλ, ότι οι κατοικούντες τις πόλεις του Ισραήλ θα καίνε για επτά χρόνια τα καιόμενα μέρη των όπλων του πολέμου, και ότι θα γίνει μια φάραγγα τόπος ταφής των στρατευμάτων του Γωγ, και αυτό θα διαρκέσει επτά μήνες κλπ. Τότε έχουμε και **όρνια για τον καθαρισμό της γης**. Δηλαδή, δεν είναι μόνο πνευματική η ερμηνεία για τα όρνια. Πρόσθετε ο άγιος Παΐσιος: **«Να διαβάσετε τους προφήτες τι λένε...Τον Ιωήλ, τον Ζαχαρία, τον Ιεζεκιήλ, τον Δανιήλ...Τα λένε όλα πως θα γίνουν! Για 7 χρόνια στην Παλαιστίνη δεν θα καίνε ξύλα, αλλά μπαστούνια (όπλων)»!**<sup>51</sup>

Τον καιρό του τελικού Αντιχρίστου, σε όραμα του αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης, υπάρχει αφ' ενός η παρέμβαση των αγγέλων ως νοερών ορνέων που παραλαμβάνουν τις ψυχές των θανατωθέντων Χριστιανών για να τις οδηγήσουν στον Παράδεισο<sup>52</sup> και αφ' ετέρου τα όρνεα της γης («εκατομμύρια πουλιά») που επιπίπτουν στους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Αυτό δείχνει και η αγιογραφία του εξωφύλλου στο παρόν τεύχος. Τα όρνια της γης, μπορούμε να θεωρήσουμε, ότι κατευθύνονται εναντίον των αντιχρίστων από αγγέλους, που έχουν προσκληθεί για το έργο αυτό από τη φωνή του Ηλία. Δηλ. ο Ηλίας, ο άγγελος που είναι όλος μέσα στον νοητό ήλιο Χριστό, συμπληρώνει τη γεμάτη θαύματα<sup>53</sup> διδαχή του στους ανθρώπους, με την πρόσκληση των ορνέων (λογικών και αλόγων) στην προετοιμασμένη καταστροφή όσων έμειναν αμετανόητοι, παρά το κήρυγμά του. Όλοι οι αμετανόητοι θα ενωθούν με τον Αντίχριστο, λαμβάνοντας το σφράγισμά του και νομίζοντας ότι θα μπορέσουν να αντισταθούν στον ερχομό του Χριστού κατά τη 2α Παρουσία.

## 2.7. Τα «στρατεύματα» του Διαβόλου και το στράτευμα του Χριστού.

Το «Θηρίο»-Αντίχριστος δεν έρχεται για να φέρει ευημερία στους ανθρώπους, αλλά μαζί με τους οπαδούς του είναι ο ίππος του Σατανά, που έχει σκοπό να πολεμήσει τον Ιησού Χριστό που είδαμε ότι είναι ο αναβάτης του λευκού ίππου, δηλ. των αγίων. Λέει ο Ιωάννης: **«Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες της γης και τα στρατεύματά τους συναγμένα, για να κάνουν τον πόλεμο εναντίον αυτού που κάθεται πάνω στον (λευκό) ίππο και εναντίον του στρατεύματός του»**. (Αποκ.19-19).

<sup>49</sup> Για τον Αρμαγεδδόνα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/13\\_Gog-Armagedon.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf)

<sup>50</sup> Δείτε από τον ως άνω σύνδεσμο διευκρινήσεις από σελ. 14 (129).

<sup>51</sup> (Ιεζεκ. 39,9-10) «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισημηναγός.

<sup>52</sup> ...«Και είδα ένα βουνό από πτώματα καλυμμένα από ανθρώπινο αίμα και από πάνω τους πετούσαν άγγελοι. Έπαιρναν τις ψυχές αυτών που είχαν δολοφονηθεί για το Λόγο του Θεού προς τα Ουράνια ενώ έμαλλαν «Αλληλούια»! Περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag\\_I\\_Krostand-auton.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf)

<sup>53</sup> Διότι οι δύο προφήτες, Ηλίας και Ενώχ, «έχουν την εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μην πέφτει βροχή κατά τις ημέρες της προφητείας τους. Και έχουν εξουσία πάνω στα νερά να τα μετατρέπουν σε αίμα και να χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή όσες φορές κι αν θελήσουν». Ενώ, μέχρι τέλους του έργου τους, «αν κάποιος θελήσει να τους βλάψει, με τον ίδιο τρόπο πρέπει αυτός να θανατωθεί». (Αποκ. 11:5 & 6)

Είδαμε ότι τον Χριστό, που ο Ιωάννης παρουσιάζει με τα ιδιώματα της διπλής φύσης του (Λόγο του Θεού και τέλειο άνθρωπο που έπαθε για χάρη μας, στο 19:13) ακολουθούν **τα στρατεύματα** που είναι στον Ουρανό (19:14), στον πληθυντικό αριθμό, για τις πολλές τάξεις και το μέγα πλήθος των αγγελικών δυνάμεων, καθώς κατά τον προφήτη Δανιήλ (7:10): **«χίλιες χιλιάδες λειτουργούσαν σε Αυτόν, και μύριες μυριάδες παραστέκονταν σ' Αυτόν»**. «Όχι διότι τόσο μόνο είναι το πλήθος τους, αλλά διότι περισσότερο δεν μπορούσε να πει ο προφήτης», λέει ο άγιος Κύριλλος. Και **«διότι είναι περισσότεροι οι άγγελοι. Εκείνα είναι τα ενενήντα εννέα (99) πρόβατα, η δε ανθρωπότητα το ένα μόνο»**.<sup>54</sup>

Τώρα όμως (19:19), λένε οι ερμηνευτές Ανδρέας και Αρέθας, για τους πονηρούς ο Ιωάννης αναφέρει **στρατεύματα**, ενώ για όσους είναι με τον Χριστό λέει **στράτευμα** (στον ενικό). «Στον πληθυντικό αριθμό δηλ. **στρατεύματα** ονομάζει τους συστρατευόμενους με τον **Διάβολο, για τα πολλά είδη της αμαρτίας**, γιατί είναι διηρημένοι και γιατί έχουν πολλές γνώμες». Αυτό δεν σημαίνει ότι οι πονηροί είναι περισσότεροι των αγίων (αγγέλων και ανθρώπων), διευκρινίζει ο άγιος Ανδρέας: **«Και βέβαια (οι πονηροί) είναι ελάχιστο μέρος των αγγελικών δυνάμεων και των ισαγγέλων ανθρώπων (αγίων)»**. Οι ενάρετοι, επειδή η αρετή τους ενώνει με τον Χριστό, που ως Θεός Λόγος είναι η πηγή της, έχουν και μεταξύ τους ενότητα. **«Εκείνοι που ακολουθούν τον Χριστό, τον οποίο (ο Ιωάννης) ονομάζει αναβάτη (του λευκού) ίππου, τους ανέφερε στον ενικό, δηλαδή **στράτευμα**, γιατί έχουν ένα θέλημα και μία γνώμη προς τον Θεό Λόγο, για να Τον ευαρεστήσουν»**, κατά τους Ανδρέα και Αρέθα. (Μαυρ. σ. 266). Επομένως οι πονηροί έχουν ενότητα μόνο στην καταστροφή, καθώς αντιπαλεύουν μεταξύ τους για την ικανοποίηση των παθών τους (φιλοδοξίας, φιλαργυρίας, και φιληδονίας) ενώ οι άγιοι έχουν, ως ιδιότητα της αρετής τους, πλήρη ενότητα με τον Χριστό και μεταξύ τους.

**2.8. Η νίκη του Χριστού. «Και πιάστηκε το θηρίο (Αντίχριστος) και μαζί με αυτό ο Ψευδοπροφήτης που έκανε τα θαυματουργικά σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε εκείνους που έλαβαν το χάραγμα του θηρίου και εκείνους που προσκυνούν την εικόνα του· ζωντανοί ρίχτηκαν οι δύο στη λίμνη της φωτιάς που καίγεται με θειάφι»**. (Απ. 19:20).

Νικήθηκαν από τη θεία οργή ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία και τα τέρατα, για να κάνει τους ανθρώπους να δεχθούν εύκολα τις απάτες, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Δεν πεθαίνουν τον κοινό θάνατο οι δύο, λέει ο Ανδρέας, αλλά καταδικάζονται **«εν ριπή οφθαλμού να μεταβούν στον δεύτερο θάνατο, τη λίμνη του πυρός»**. Και λέει για άλλους ο Παύλος ότι δεν θα πεθάνουν μεν, όμως θα μεταμορφωθούν σε μια στιγμή, όσο θέλει το μάτι να ανοιγοκλείσει. Και όλοι αυτοί, όπως είναι φυσικό, θα οδηγηθούν στην κρίση. **«Οι παρόντες δύο (Αντίχριστος και Ψευδοπροφήτης), όμως, ως δυσσεβείς και αντίθεοι (οδηγούνται) όχι σε κρίση, αλλά σε κατάκριση»**. Τονίζει ότι **αυτό δεν αντιτίθεται στον τρόπο εξολόθρευσης του Αντιχρίστου με ένα φύσημα του Κυρίου** (Β Θεσ. 2:8), όπως λέει ο Παύλος. Και οπωσδήποτε δεν αντιτίθεται στην προφητεία του Δανιήλ κατά την οποία κάποιοι άνθρωποι θα μείνουν ζωντανοί μετά την εξόντωση του Αντιχρίστου, που μακαρίζονται από αυτόν τον προφήτη. Λέμε (μετά βεβαιότητας), τονίζει ο Ανδρέας, ότι **αυτοί οι δύο θα ριχθούν ζωντανοί στη φωτιά της Γέενας (Κόλασης) «με άφθαρτο σώμα»**, όταν ο Θεός καταργήσει την εξουσία και δύναμή τους. Και αυτό είναι ο θάνατος και η εξολόθρευση με το θείο πρόσταγμα του Χριστού. (Μαυρ. σ. 266). Κατά τη 2α Παρουσία, ως γνωστόν, όλων των ανθρώπων τα σώματα θα λάβουν αφθαρσία. Των δικαίων θα είναι λαμπρά και μ' αυτά θα εισέλθουν στον Παράδεισο, ενώ των (αμετανόητων) αμαρτωλών θα είναι σκοτεινά, και μ' αυτά θα μπουν στη **«λίμνη του**

<sup>54</sup> Διότι, κατά τον άγιο Κύριλλο, «ανάλογα με το μέγεθος των τόπων πρέπει να υπολογίζουμε και το πλήθος των οικητόρων... Οι ουρανοί των ουρανών ανέκφραστον έχουν τον αριθμό». (Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων 15η κατήχηση στους φωτιζομένους, κεφ. 23-24). Και ο άγιος Ιω. ο Χρυσόστομος: «...αὐτὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ καταλιπὼν τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα πρόβατα (Ματθ. 18:12), καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ πεπλανημένον· τουτέστιν, ὁ καταλιπὼν τὰς ἐπουρανοῦς δυνάμεις, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν πεπλανημένον Ἀδὰμ». (Στην ἀρνήση του Πέτρου. ΡΓ 59:616)



**πυρός»** (αιώνια βάσανα). Ο αιώνιος χωρισμός από τη ζωοποιό χάρη του Θεού είναι ο «**δεύτερος θάνατος**» ή «**λίμνη του πυρός**» (20:14), ή και **Κόλαση**. Ο χωρισμός της ψυχής από το σώμα είναι ο **πρώτος θάνατος**. Η ψυχή του ανθρώπου που χαριτώθηκε με τα Μυστήρια της Εκκλησίας και διαφύλαξε (με έργα και λόγια) τη χάρη αυτή, **λέγεται ότι αναστήθηκε**, και αυτή είναι «**η ανάσταση η πρώτη**», όπως λέει ο Ιωάννης κατόπιν (20:5).

Ο **Οικουμένιος** θεωρεί τον Αντίχριστο, που κι αυτός ψεύδεται μπροστά στους ανθρώπους, ταυτόσημο πρόσωπο με τον Ψευδοπροφήτη. Έτσι αποτυγχάνει να ερμηνεύσει σωστά τα σχετικά εδάφια της Αποκάλυψης, υποβιβάζοντας τη σατανική τριάδα, (Διάβολο, Αντίχριστο και Ψευδοπροφήτη) σε δυάδα.<sup>55</sup> Η ερμηνεία του διαφέρει, καταφανώς, από αυτήν του Αγίου Ανδρέα, κατά την οποία **οι δύο ρίχνονται στη Γέεννα «με άφθαρτο σώμα»**, γιατί ο **Διάβολος, ως πνεύμα, δεν έχει σώμα**. Έπειτα προσπαθώντας να ερμηνεύσει το εδάφιο (20:10) της Αποκάλυψης,<sup>56</sup> που αναφέρει τρία πρόσωπα αναγκάζεται να **εισάγει ένα πνεύμα, τον Σατανά, που όμως είναι μόνο λεκτικά διάφορος του Διαβόλου!...**<sup>57</sup> Λέει: «*Περί μεν του δευτέρου του Διαβόλου και του Αντιχρίστου λίγο πριν ειπώθηκε ότι εβλήθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός την καιόμενν με θειάφι. Τώρα δε, βέβαια, περί του Σατανά λέγει ήτοι Διαβόλου, που προηγουμένως ονομάζει δράκοντα (ο Ιωάννης)*»...<sup>58</sup> Αποφεύγομε επομένως την συγκεκριμένη ερμηνεία του Οικουμένιου.

Ο **άγιος Ιππόλυτος**, όπως και ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, δέχεται ότι τα δύο θηρία της Αποκαλύψεως, **ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης, είναι δύο ξεχωριστά ανθρώπινα πρόσωπα**, και αυτή την ερμηνευτική οδό ακολουθούμε.

Να σημειωθεί ότι στον καιρό μας της «Παγκόσμιας Βαβυλώνας», πριν να εμφανισθούν προσωπικά ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης, το θηρίο υπάρχει σαν **αντίχριστο σύστημα**,<sup>59</sup> στο οποίο το ψεύδος είναι βασικό συστατικό του. Σφραγίζει πνευματικά τους ανθρώπους που δένονται με πλάνες, και τους προετοιμάζει να δεχθούν το τελικό σφράγισμα στο χέρι ή στο κούτελο.<sup>60</sup> Οι πιστοί όμως θα διαφυλαχθούν από τον αναβάτη του λευκού ίππου, που είναι ο Ιησούς Χριστός, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος.

**«Και οι λοιποί σκοτώθηκαν με τη ρομφαία αυτού που κάθεται πάνω στον ίππο, η οποία βγήκε από το στόμα του, και όλα τα όρνια χόρτασαν από τις σάρκες τους».** (19:21).

Οι δύο, είπε ο Ιωάννης, Αντίχριστος και Ψευδοπροφήτης, ρίχτηκαν ζωντανοί στη «λίμνη του πυρός» που καίγεται με θείο<sup>61</sup> (θειάφι), ώστε όπως σκορπούσαν ασφυξία και βρώμα με τα

<sup>55</sup> Λέει πχ. Ο Οικουμένιος: «...Έποίησαν μὲν τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τῶν θείων ἀγγέλων ὃ τε Διάβολος καὶ ὁ ἀντίχριστος, τοῦτον γὰρ καλεῖ ψευδοπροφήτην τοῦ θηριώδους Διαβόλου, καὶ οἱ τούτοις συστρατεύοντες βασιλεῖς»... Σελ. 392, της ἐκδόσεως της Ι. Μ. Σταυροκινήτα, 2019. (ISBN 978-960-86507-7-0)

<sup>56</sup> «Και ο **Διάβολος** που τους πλανάει ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού, όπου είναι και το **Θηρίο και ο Ψευδοπροφήτης**, και θα βασανιστούν ημέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων». (Αποκ. 20:10).

<sup>57</sup> «...τρεις παρέδωκεν ἡμῖν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἢ παροῦσα ἀποκάλυψις· ἓνα μὲν τὸν ἀρχέκακον δράκοντα ἐν τῷ οὐρανῷ δεικνύμενον, **δεύτερον δὲ θηρίον ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναβαῖνον, ὃν ἐνοήσαμεν δευτερεύειν μὲν τοῦ Σατανᾶ, προὔχειν δὲ τῶν λοιπῶν δαιμόνων**, καὶ τρίτον τὸν ἀντίχριστον, ὃν καὶ ψευδοπροφήτην καλεῖ. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ δευτέρου τοῦ Διαβόλου καὶ τοῦ ἀντιχρίστου ἐν τοῖς μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρηται ὅτι ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός τὴν καιομένην θείῳ. νῦν δὲ γε περὶ τοῦ Σατανᾶ φησιν ἦτοι Διαβόλου, ὃν ἐν τοῖς φθάσαι δράκοντα ὠνόμασε». Βλ. σελ. 418, της ἐκδόσεως της Ι. Μ. Σταυροκινήτα.

<sup>58</sup> Υπάρχει μια λίαν συνοπτική, μη ερμηνευτική, αναφορά στην Αποκάλυψη του αγίου Αθανασίου, που λέει: «Καὶ ἐπάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης, ὅστις ἦν ὁ Ἀντίχριστος, καὶ εἶδε βαλλομένους αὐτοὺς εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός». Αυτό ισχύει μόνο από την άποψη ότι είναι ψεύτης και ο Αντίχριστος, όχι σαν ερμηνεία του χωρίου της Αποκάλυψης. Ότι η αναφορά δεν είναι ερμηνευτική φαίνεται και στο ότι δεν δίνει εξήγηση στο ποιος ήταν με τον Αντίχριστο στη λίμνη του πυρός. Διότι απλώς αναφέρει: «**Εἶτα ἑώρακεν, ὅτι μετὰ χίλια ἔτη λυθήσεται ὁ Σατανᾶς, καὶ βληθήσεται εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός μετὰ τοῦ Ἀντιχρίστου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». (Σύνοψις στις ἄγιες Γραφές, PG 28:429).

<sup>59</sup> Δείτε και για τη «**βασιλεία της παγκόσμιας Βαβυλώνας, δηλ. του Αντιχρίστου**», στην οποία ζούμε:

H-19: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf) και <https://www.imdleio.gr/diaf/2021/iothesia3.html>

<sup>60</sup> Το χάραγμα, εσωτερικό και εξωτερικό, τεύχος H: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf) σελ. 54.

<sup>61</sup> Το «θείο» είναι το θειάφι, αλλά και το θεικό (εκ Θεού).

λόγια και τα απατηλά έργα τους στους ανθρώπους, εμποδίζοντάς τους από τη λήψη της ζωοποιού Θείας χάριτος, έτσι κρίθηκε να διαμένουν κι αυτοί, με ασφυξία και βρώμα σαν από θειάφι, μέσα στην αιώνια φωτιά.

Οι υπόλοιποι αντίχριστοι, πεθαίνουν με το πρόσταγμα του Χριστού, αλλά έρχονται στην Κρίση. Δεν καταδικάζονται αμέσως στα αιώνια βάσανα, αν και δεν θα τα γλυτώσουν. «*Το προείπε ο ιερός συγγραφέας*», λέει ο μακαριστός π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (1910-1982).<sup>62</sup> **«Αν κάποιος προσκυνεί το θηρίο και την εικόνα του, και λαβαίνει το χάραγμα πάνω στο μέτωπό του ή πάνω στο χέρι του, ...θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους αγίους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο».** (14:9-10).

Οι διαφορές στην κρίση του Θεού δείχνουν ότι είναι μετά λεπτομερείας ακριβοδίκαιος. Λέει ο ιερός Χρυσόστομος: «...Είδες με πόση ακρίβεια εξετάζει ο Θεός αυτά που γίνονται; Γι' αυτό και εκείνους που ζούσαν στον Κατακλυσμό τους τιμωρούσε διαφορετικά, και αλλιώς τους κατοίκους των Σοδόμων, και με διαφορετικό τρόπο τους Ισραηλίτες και τους κατοίκους της Βαβυλώνας και όσους έζησαν την εποχή του Αντιόχου, αποδεικνύοντας ότι δίνει μεγάλη αξία στα δικά μας (έργα και λόγια). Και άλλοι ήταν εβδομήντα (70) χρόνια υπόδουλοι, οι άλλοι τετρακόσια (400), οι άλλοι έφαγαν τα παιδιά τους και υπέφεραν άλλες φοβερότερες συμφορές και ούτε έτσι γλύτωσαν (τα αιώνια δεινά), ούτε αυτοί, ούτε εκείνοι που κήηκαν ζωντανοί στα Σόδομα». **«Πιο λίγο»**, λέει, **«θα υποφέρουν τα Σόδομα και τα Γόμορρα παρά η πόλη εκείνη (που δεν θα δεχθεί τους αποστόλους)».** (Ματθ. 10:15). Γι' αυτό ο Σατανάς τη λαμπρότητα της 2ας Παρουσίας και της δόξας του Κυρίου δεν θα αξιωθεί να δει.<sup>63</sup> **«Αρθήτω ο ασεβής, ίνα μη ίδη την δόξαν Κυρίου»**, καθώς λέει ο Ησαΐας (26:10). Το ίδιο και ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης που πρόθυμα έλαβαν όλη τη σατανική ενέργεια μέσα τους. Όμως, οι παρασυρθέντες από αυτούς είδαμε ότι δεν ρίπτονται ζώντες στη **«λίμνη του πυρός» (Κόλαση)**, αλλά έρχονται στην Κρίση.

Και για όσους αμφιβάλουν για το αν υπάρχει Κόλαση, ο Χρυσόστομος λέει: **«Αν λοιπόν δεν ενδιαφέρει, τον Θεό, ούτε όταν αμαρτάνομε, ούτε όταν κατορθώνουμε την αρετή, ίσως θα είχε μια δικαιολογία το να λέει κάποιος ότι δεν υπάρχει Κόλαση. Αφού όμως φροντίζει τόσο πολύ ώστε να μην αμαρτάνομε, και κάνει τόσα πολλά ώστε να κατορθώνουμε την αρετή, είναι ολοφάνερο ότι και όταν αμαρτάνομε μας τιμωρεί και όταν κατορθώνουμε την αρετή μας στεφανώνει».**<sup>64</sup>

Η ρομφαία του Θεού, που βγαίνει από το στόμα Του, δηλώνει το πρόσταγμα Του, λέει ο Ανδρέας. Ο Αρέθας εξηγεί αλληγορικά αυτούς τους στίχους: «*Ονομάζει εδώ θανάτωση την αργία και απραξία από τις πονηρές απασχολήσεις όταν έρχεται η διάλυση της σύνθετης φύσης (από ψυχή και σώμα) των ανθρώπων*». (Μαυρ. σελ. 267). Η νοηματική συνέχεια κάνει προτιμητέα, για τους στίχους αυτούς, τη σωματική θανάτωση από την αλληγορική.

**«Και όλα τα όρνια χόρτασαν από τις σάρκες τους».** Το επινίκιο δείπνο στο οποίο καλούνται τα όρνεα του ουρανού για να φάνε **«σάρκες βασιλέων και σάρκες χιλιάρχων και σάρκες ισχυρών και σάρκες ίππων και των καθισμένων πάνω τους, και σάρκες όλων, ελεύθερων και δούλων και μικρών και μεγάλων»** (Αποκ. 19:18), που το βλέπομε στο στίχο αυτό πραγματοποιημένο, **είναι τραγική αντίθεση προς το γαμήλιο δείπνο που θα γίνει μεταξύ Χριστού και Εκκλησίας πέραν του κόσμου τούτου** και το οποίο περιγράφηκε πριν (στίχ. 9-10), λέει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος (1901-1966).<sup>65</sup> **«Η βεβαιότητα της νίκης του Χριστού είναι το κεντρικό σημείο, το οποίο μας γνωρίζει ο συγγραφέας (Ιωάννης ο Θεολόγος) από την εποχή του»**, προσθέτει, σ' αυτήν την κυριολεκτική (και όχι αλληγορική) ερμηνεία του, ο π. Ιωήλ.

<sup>62</sup> Στο κεφ. «Η τιμωρία του Αντιχρίστου και του Ψευδοπροφήτου», σελ. 123 του αντιστοίχου τεύχους.

<sup>63</sup> Θα το δούμε στη συνέχεια (Αποκ. 20:10).

<sup>64</sup> Ελήφθη μεταφρασμένο από τον Χρυσόστομικό άμβωνα Θ'. Συνοδεία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, σελ. 84-85.

<sup>65</sup> «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως», έκδοση Πουρνάρα, 1991, σελ. 204, (προσαρμοσμένο στη δημοτική).

Ότι τα όρνια χόρτασαν από τις σάρκες των αντιχρίστων είναι και ένα είδος ανταπόδοσης σε αυτούς που σκέπτονται μόνο σαρκικά. Δηλ. όπως καταδικάστηκαν οι άνθρωποι επί Νώε να πνιγούν στον κατακλυσμό «**διά το είναι αυτούς σάρκας**» (Γέν. 6:3), έτσι και τώρα τρώγονται οι σάρκες των αντιχρίστων από τα όρνια, για να φανεί ποια είναι η κατάληξη όσων η φιλοσαρκία οδήγησε στην υποταγή του Αντιχρίστου. Προστίθεται εδώ, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, αυτό που λέει ο Θεός (στους σαρκικούς ανθρώπους) διά του Ησαΐα (1:14): «**εγενήθητέ Μοι εις πλησμονήν**» Δηλ. σας χόρτασα (όπως λέμε "σας μπούχτισα", δεν ανέχομαι άλλο τον τρόπο ζωής σας). (Βλ. Μαυρ. σ. 267).

Συνεχίζουμε:

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

**Κ**αι είδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἄβυσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

**20-2** καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη,

**20-3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσει καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

**20-4** Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθησαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη·

**20-5** καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἕως τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

**20-6** μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

## 20ό κεφάλαιο. Στη δημοτική: (Η χιλιετής βασιλεία του Χριστού)

**Κ**αι είδα ἄγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, ἔχοντας το κλειδί της αβύσσου (του χωρίς βυθοῦ χάους) και αλυσίδα μεγάλη στο χέρι του.

**20-2** Και κράτησε το δράκοντα, τον όφη τον αρχαίο, που είναι διάβολος (διότι διαβάλει και το Θεό και τους ανθρώπους) και ο Σατανάς (που σημαίνει ο εχθρικός και αντιπιθέμενος στο θέλημα του Θεού) και τον έδεσε χίλια έτη,

**20-3** και τον έριξε στην άβυσσο και έκλεισε και σφράγισε από πάνω του, για να μην πλανήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια έτη. Μετά από αυτά πρέπει αυτός να λυθεί για μικρό χρονικό διάστημα.

**20-4** Και είδα θρόνους και κάθισαν πάνω τους και τους δόθηκε η κρίση, και είδα τις ψυχές των θανατωμένων με πέλεκυ (βίαια), εξαιτίας της μαρτυρίας του Ιησού και εξαιτίας του λόγου του Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του και δεν έλαβαν το χάραγμα πάνω στο μέτωπό τους και πάνω στο χέρι τους. Και έζησαν και βασίλεψαν μαζί με το Χριστό χίλια έτη. (Πνευματικά βασίλεψαν, στο συνολικό χρονικό διάστημα «**1000 έτη**» μεταξύ της Γεννήσεως του Χριστού και της 2<sup>ας</sup> Παρουσίας).

**20-5** Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς (που τα έργα τους δεν ήταν θεάρεστα) δεν έζησαν μέχρι να συντελεσθούν τα χίλια έτη. Αυτή (η σωτηρία των ψυχών των μαρτύρων και λοιπών Αγίων και εναρέτων ανθρώπων) είναι η ανάσταση η πρώτη.

**20-6** Μακάριος και άγιος εκείνος που έχει μέρος στην ανάσταση την πρώτη· πάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος (η αιώνια καταδίκη) δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ἱερεῖς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλέψουν μαζί του χίλια έτη (δηλ. θα δοξασθούν μαζί Του, από τους πιστούς που θα βρίσκονται στη ζωή, μέχρι το τέλος του κόσμου).



### 3.1. Το δέσιμο του Σατανά.

«Το τμήμα αυτό, της Αποκάλυψης, έχει μεγάλη σχέση και αποτελεί συνέχεια του 12ου κεφαλαίου, όπου περιγράφεται ο Σατανάς. Στο 12ο κεφάλαιο είδαμε ότι **ο Σατανάς εκβάλλεται από τον Ουρανό και ρίπτεται στη γη. Στο τμήμα όμως τούτο (στίχους 1-10) του 20ού κεφαλαίου, ο Σατανάς εκβάλλεται από τη γη και ρίπτεται στον Άδη**», λέει (σελ. 205), ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος. «Εδώ (στο 20ό κεφ.)», εξηγεί ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, **«μας διηγείται την καθαίρεση του Διαβόλου, που συνέβη με το πάθος του Δεσπότη Χριστού. Κατ' αυτό ο Διάβολος, που θεωρούσε τον εαυτό του ισχυρό, δέθηκε από τον ισχυρότερό του, τον Χριστό και Θεό μας, και αφού ο Χριστός τον έδεσε, πήρε ως λάφυρα από τα χέρια του εμάς, λυτρώνοντάς μας και καταδικάζοντας αυτόν να ριχθεί στην Άβυσσο. Αυτό φαίνεται και από το ότι οι δαίμονες παρακαλούσαν τον Χριστό να μη σταλούν στην Άβυσσο. (Ματθ. 8:31, Λουκ. 8:31). Και το ότι ο διάβολος δέθηκε, απόδειξη είναι ο αφανισμός της ειδωλολατρείας, το γκρέμισμα των ειδωλίων, η έκλειψη του μολυσμού των θυσιών πάνω στους βωμούς, αλλά και η επίγνωση και εκπλήρωση από όλο τον κόσμο του θελήματος του Θεού. Και ο άγιος Ιουστίνος λέει, ότι κατά την πρώτη παρουσία του Χριστού ο διάβολος καταδικάστηκε για την άβυσσο και για τη γέεννα του πυρός. Αυτή την απόφαση του Χριστού, μας λέει η Αποκάλυψη, την υπηρετεί Άγγελος, για να δείξει πόσο μεγαλύτερη είναι η δύναμη των αγγελικών δυνάμεων από του διαβόλου και ότι μάταια αποθρασύνεται στην εξουσία του πάνω σε όλα».** (Μαυρ. σ. 267).

**«Και είδα άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας το κλειδί της αβύσσου»**, λέει ο Ιωάννης. Το «κλειδί» σημαίνει ότι η άβυσσος είναι πλήρως ελεγχόμενη από τον έχοντα αναλάβει την επιτήρησή της Άγγελο. Και επειδή **«άβυσσος είναι η χωρίς τέλος τιμωρία»** κατά τον Αρέθα Καισαρείας, με το «κλειδί» επισημαίνεται και **«η βεβαία φυλάκιση των κατακριθέντων»**, προσθέτει ο ίδιος. (Μαυρ. σ. 268).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ (ή Βέδας) λέει: **«Τον έδεσε. Δηλ. τον κατακράτησε (τον Σατανά) και περιόρισε τη δύναμή του με την οποία παρασύρει τους ανθρώπους που επρόκειτο (με τη χάρη του Θεού) να καταστούν ελεύθεροι. Διότι αν του επιτρεπόταν να ασκήσει το σύνολό της, (τότε) είτε με βία είτε με δόλο, θα εξαπατούσε τους περισσότερους των αδυνάμων, στο τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Με τα «χίλια χρόνια» προκαθόρισε ένα μέρος, συγκεκριμένα, το υπόλοιπο των χιλίων ετών της έκτης ημέρας, στην οποία γεννήθηκε και υπέφερε ο Κύριος».**<sup>66</sup> Ο Βέδας με τον λόγο περί **«των χιλίων ετών της έκτης ημέρας»**, εισάγει το θέμα της τυχόν σημασίας τους κατά την κοσμική χρονολόγηση, οπότε χρειάζεται προσοχή, διότι κυκλοφορούν και στις μέρες μας «χιλιαστικές» αντιλήψεις και αιρέσεις.

Γνωρίζουμε ότι καθημερινά διαβάζεται, κυρίως στα Μοναστήρια, η **«Έκτη Ώρα»** για να μας υπενθυμίζει την 6η ώρα της λυτρωτικής για μας Σταύρωσης του Κυρίου, που έγινε την 6η ημέρα, δηλ. Παρασκευή.<sup>67</sup> Ο Βέδας θεωρεί ότι το υπόλοιπο της «6ης ημέρας» της Δημιουργίας, που περιλαμβάνει τον καιρό της ενσάρκου οικονομίας του Κυρίου,<sup>68</sup> είναι τα **«χίλια χρόνια»**, αλλά δεν αναφέρει αν είναι κοσμικά, ίσως της 6ης χιλιετηρίδας,<sup>69</sup> ή αν έχουν πνευματικό νόημα. Στη 2η περίπτωση, η γνώμη του ταυτίζεται με την επικρατούσα στην Εκκλησία, την οποία εκφράζοντας ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος λέει: **«Τα χίλια έτη δεν είναι ακριβώς χίλια έτη, αλλά πολλά έτη, τα οποία υπάρχουν από της εποχής του Χριστού μέχρι το τέλος του κόσμου».** (σελ. 207). Αν υποθέσουμε ότι ο Βέδας εννοούσε κοσμικό χρόνο, τότε θα φτάναμε στη Συντέλεια στο υπόλοιπο της κοσμικής χιλιετηρίδας 6000-5508=442, δηλ. το 442 μ.Χ., πράγμα **αδύνατο**

<sup>66</sup> Πάντα από: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στη νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

<sup>67</sup> «Ο εν έκτη ημέρα τε και ώρα τω Σταυρώ προσηλώσας την εν τω Παραδείσω τολμηθείσαν τω Αδάμ αμαρτίαν, και των παισιμάτων ημών το χειρόγραφον διάρρηξον Χριστέ ο Θεός, και σώσον ημάς».

<sup>68</sup> Λέμε «οικονομία», γιατί «...η σχέση της Αγίας Τριάδος προς τα δημιουργήματα και ιδίως τον άνθρωπον και την σωτηριάν αυτού καλείται οικονομική», λέει ο άγιος Νεκτάριος. (Ιερά Κατήχησις, σελ. 86).

<sup>69</sup> Διότι η Γέννηση του Χριστού έγινε την 6η χιλιετηρίδα, κατά το 5508 από Αδάμ.

να υποστηρίζεται από τον Βέδα που έζησε μεταγενέστερα, μεταξύ 672 και 735 μ.Χ. (Δείτε και σελ. 30). Επομένως, δεν καθορίζει «το υπόλοιπο των χιλίων ετών της έκτης ημέρας», κατά τον μηχανικό χρόνο, αλλά του δίνει πνευματικό νόημα.

**3.2. Τα χίλια (1000) έτη.** Τον (ενδιαφέροντα πάντως) τρόπο "υπολογισμού" της μυστικής περιόδου των 1.000 ετών, παρουσιάζει σε συντομία ο Οικουμένιος.<sup>70</sup> «Τι λοιπόν λέγεται στον προφήτη; **Ότι χίλια έτη στους οφθαλμούς σου Κύριε, (είναι) όπως η χθεσινή μέρα, που πέρασε, και σαν μια διάρκεια φύλαξης (τρίωρο) τη νύκτα.**<sup>71</sup> Τα χίλια επομένως έτη ως μία ημέρα λογίζεται στους οφθαλμούς του Θεού. Το ίδιο και η δευτέρα επιστολή του θεσπεσίου (αποστόλου) Πέτρου λέει, γράφοντας (Β Πέτ. 3:8): **Ένα δε, το εξής, να μη σας διαφεύγει, αγαπητοί, ότι μία ημέρα για τον Κύριο (είναι) ως χίλια έτη και χίλια έτη ως μια ημέρα**». Ως εδώ, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι η Αγία Γραφή δεν δίνει αναλογία μεταξύ κοσμικής και υποθετικής μέτρησης χρόνου υπό του Θεού. Διότι αφ' ενός ο Θεός είναι άχρονος και δημιουργός του χρόνου, ενώ αφ' ετέρου τα ιερά κείμενα εξισώνουν τα χίλια χρόνια, όπως τα βλέπει ο Θεός, τόσο με μία ημέρα, δηλ. 24 ώρες, όσο και με ένα τρίωρο νυχτερινό! Επειδή, απλούστατα, δεν είναι κόπος για τον Θεό να ανατρέχει και να θυμάται οποιοδήποτε χρονικό διάστημα. Υπάρχει βαθύτερο νόημα στους χρονικούς προσδιορισμούς της Γραφής και αυτό φανερώνεται και από όσα λέει στη συνέχεια ο Οικουμένιος:

«Ο δε θεσπέσιος Ησαΐας ημέρα αποκαλεί όλη την ενανθρώπιση του Κυρίου, λέγοντας: **Σε καιρό ευπρόσδεκτο σε εισάκουσα και σε ημέρα σωτηρίας σε εβοήθησα.** Όχι δε μόνο αυτός, αλλά και ο ψαλμωδός ημέρα την αποκαλεί και πρωί. Άλλοτε μεν λέγοντας: **Αυτή είναι η ημέρα την οποία εποίησε (δημιούργησε) ο Κύριος.**<sup>72</sup> **Ας αγαλλώμεθα και ας ευφρανθούμε κατ' αυτήν,** την ευφροσύνη της σωτηρίας μας. Άλλοτε πάλι ψάλλοντας: **Το πρωί θα εισακούσεις τη φωνή μου, το πρωί θα Σου παρασταθώ και θα με προσέξεις.** Διότι είναι ευπρόσδεκτες οι προσευχές μας όταν αξιωθούν της προσοχής του Θεού και Πατρός, καθώς (και αυτές) έγιναν με τη μεσιτεία του (ενανθρωπίσαντος) Κυρίου που φέρνει και την καταλλαγή προς τον Πατέρα. Και πάλι για την Ιερουσαλήμ λέει: **Θα την βοηθήσει ο Θεός το προς πρωί πρωί (με την πρωινή Του εμφάνιση).** **Διότι ημέρα και πρωία είναι η ενανθρώπιση του Κυρίου,** οπότε έλαμψε πάνω μας ο Ήλιος της δικαιοσύνης. Επειδή έτσι τον ονομάζει ο (προφήτης) Μαλαχίας (4:2), καθώς μας έφερε το φως της γνώσης, για το οποίο Θείο φως ο (πατήρ του Βαπτιστού) Ζαχαρίας προείπε ότι **μας επισκέφθηκε ανατολή εξ ύψους (ο Χριστός) για να φανερωθεί στους καθισμένους σε σκότος και σκιά θανάτου.**<sup>73</sup>

«Ας έρθουμε στο προκείμενο», λέει κατόπιν ο Οικουμένιος. «Επειδή έχει λεχθεί ότι η ημέρα έχει λογισθεί ως χίλια έτη για τον Θεό και πάλι ημέρα έχει ονομασθεί η επί γης παραμονή του Κυρίου, αυτή την ημέρα ονομάζει χίλια έτη, επειδή δεν υπάρχει παρά Θεού διαφορά (μεταξύ) μιας μέρας και χιλίων ετών. Κατ' αυτήν μεν του Κυρίου την ενανθρώπιση δέθηκε ο Διάβολος, τα θαύματα του Σωτήρος μη δυνάμενος να αναιρέσει. Οπότε αντιλαμβανόμενοι τον νοητό τούτο δεσμό οι αλητήριοι δαίμονες έκραζαν: τι υπάρχει μεταξύ μας υιέ του Θεού του ζώντος; Ήλθες ενωρίτερα (από την Κρίση) να μας βασανίσεις; Αλλά και ο Κύριος ξεγυμνώνοντας (κάνοντας φανερό) το δέσιμό τους έλεγε: **αλλά πως μπορεί κάποιος να εισέλθει στον οίκο του ισχυρού και να αρπάξει αυτού τα σκεύη αν δεν δέσει πρώτα τον ισχυρό;** (Ματθ. 12:29). Και τότε θα διαρπάσει την οικία του. Επειδή λοιπόν, όπως ειπώθηκε, εννοήσαμε την ενανθρώπιση του Κυρίου και την επί γης συναναστροφή Του (μαζί μας) ως μία ημέρα (καθώς) και χίλια έτη, διότι με τρόπο μυστικό η θεία Γραφή ονομάζει αυτό τον αριθμό, χωρίς να υπάρχει διαφορά, βλέπε τι

<sup>70</sup> Στον 10ο και 11ο λόγο του Οικουμένιου στην ερμηνεία της Αποκαλύψεως, από τους οποίους παραθέτομε αποσπάσματα.

<sup>71</sup> Προσευχή του Μωυσή, ψαλμ. 89:4.

<sup>72</sup> Επικεντρώνεται στην ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου, όπως ψάλλεται στον αναστάσιμο κανόνα του Πάσχα.

<sup>73</sup> (Λουκ. 1:76-77 & ψαλ. 106:10)». Λόγος 10ος, του Οικουμένιου.

λέει η Αποκάλυψη: **«Και είδα άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας το κλειδί της άβυσσου (του χωρίς βυθού χάους) και αλυσίδα μεγάλη στο χέρι του».** Και αφού εκράτησε (συνέλαβε) τον Διάβολο, λέει, τον έδεσε και τον έβαλε στην άβυσσο. Σαν σε πίνακα ζωγραφικής φανερώνονται στον ευαγγελιστή (Ιωάννη) όσα ενήργησε ο Κύριος κατά του Διαβόλου, στο πνευματικό πεδίο... Έτσι λοιπόν και τώρα να με εννοήσεις, πράττοντας σωστά, λέει ακόμα, ο Οικουμένιος. **«...Για να μην πλανήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια έτη».** Διότι έπρεπε να υπάρχει κάποια επί πλέον αντίληψη και φροντίδα του λόγου κατά την επί γης διαμονή του Κυρίου, για να εμποδίζονται κατ' αυτήν οι δαίμονες να ενεργούν κατά των ανθρώπων με την ίδια δύναμη (που ενεργούσαν) στους προ της ενανθρώπισης χρόνους.

**«Μετά από αυτά πρέπει αυτός (ο Σατανάς ή Διάβολος) να λυθεί για μικρό χρονικό διάστημα».** Το ερμηνεύει ως εξής ο Οικουμένιος: **«Ποιο λέει μικρό; Τον μεταξύ της ενανθρώπισης του Κυρίου και της Συντελείας του παρόντος αιώνας (χρόνο).** Διότι μικρός είναι αυτός, αν και θεωρείται μέγιστος, όταν συγκριθεί προς τον παρελθόντα και τον μέλλοντα. Διότι αν κατά την εσχάτη ώρα και την ενδεκάτη ο Κύριός μας εμφανίσθηκε σωματικώς, κατά την πίστη που έχομε στα ιερά γράμματα, δίκαια μικρός ονομάζεται ο μέχρι τη Συντέλεια καιρός, μετά τον οποίο πάλι θα δεθεί (ο Διάβολος) τον αιώνιο και χωρίς τέλος δεσμό»... Αλλά **το λύσιμο του Σατανά μέχρι τη Συντέλεια,** που λέει ο Οικουμένιος, **είναι λάθος!** Διότι:

Ο Κύριος πριν την Ανάληψή του στους Ουρανοί απέστειλε τους μαθητές του σε όλα τα έθνη: **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα σας έδωσα εντολή»** (Ματθ. 28:19), ενώ Αυτός πριν δίδασκε στους Ιουδαίους. Πως λοιπόν θα πίστευαν και θα τηρούσαν τις εντολές του Κυρίου τα έθνη όταν, κατά τον Οικουμένιο, θα ήταν λυτός ο Σατανάς μέχρι τη Συντέλεια δηλ. θα εξαπατούσε με πλήρη ελευθερία τους ειδωλολάτρες, χειρότερα από τότε που με την παρουσία Του ο Χριστός τον είχε δεμένο; Ο ίδιος πριν παραδέχθηκε ότι γι' αυτό, κατά το ιερό κείμενο, δέθηκε 1000 χρόνια ο Σατανάς: **«Για να μην πλανήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια έτη».** Συνεπώς, χρειαζόταν η περίοδος του δεσίματος των 1000 χρόνων για **να πιστέψουν ανεμπόδιστα στον Χριστό** όλοι οι καλοπροαίρετοι, από όλα τα έθνη. Μάλιστα και εκ των Ιουδαίων ελάχιστοι είχαν πιστέψει στον Χριστό τον καιρό της επίγειας παρουσίας Του, ενώ θα πιστέψουν τελευταίοι **«και έτσι όλος ο Ισραήλ (από εθνικούς και Ιουδαίους) θα σωθεί»** (Ρωμ. 11:26).

Και στο σημείο αυτό, επομένως, **η ερμηνεία του Οικουμενίου αποκλίνει από την αποδεκτή από την Εκκλησία.** Τα χίλια χρόνια δεν περιορίζονται στην επί γης παρουσία του Χριστού. Εκτείνονται μέχρι τη Συντέλεια, καθώς ο Κύριος είναι μαζί μας (μάλιστα με τα Μυστήρια της Εκκλησίας), όπως ο ίδιος λέει: **«Ιδού Εγώ είμαι μαζί σας πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνας»** (Ματθ. 28:20). Και νέοι άγιοι αναδεικνύονται διαρκώς.

Εξ άλλου ο Κύριος είπε ότι με τη Σταύρωσή Του κατεκρίθη ο Διάβολος. **«Τώρα είναι κρίση του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχων αυτού του (αμαρτωλού) κόσμου θα εκβληθεί (πεταχτεί) έξω. Και Εγώ αν ανυψωθώ από τη γη (με τη Σταύρωση), πάντας θα ελκύσω (ανεμπόδιστα) προς Εμένα».** (Ιω. 12:31-32). Πιο πριν ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς αντιμετώπισε την θρασυτάτη τριπλή προσπάθεια του Σατανά να τον εξαπατήσει ακόμα και με λόγους μέσα από τη Γραφή! Σκοπός των ξεπεσμένων από τον Ουρανό πνευμάτων είναι να καταφέρουν με διάφορες απάτες να αποκτήσουν "δικαιώματα" εις βάρος των ανθρώπων από την τυχόν υπακοή στο πονηρό τους θέλημα. Γι' αυτό ο Σατανάς, αφού έδειξε τα (ψευδώς λεγόμενα δικά του) βασίλεια του κόσμου, έλεγε στον Κύριο: **«Αυτά όλα θα σου τα δώσω, εάν πέσεις να με προσκυνήσεις»!** (Ματθ. 4:10). Αλλά τους ανθρώπους και την κτίση δημιούργησε ο Θεός. Μόνο την πλάνη εισήγαγε ο Διάβολος, από τον καιρό που οι πρωτόπλαστοι του έδωσαν το δικαίωμα της επέμβασης στη ζωή τους, και μόνο αυτή ήταν δικιά του από τα βασίλεια!



Η συνεχιζόμενη παραπλάνηση των ανθρώπων από τα πονηρά πνεύματα, που βεβαιώνει την αμετανοησία τους, ήταν ικανή να τα καταδικάσει (δικαίως) στο **«πυρ το αιώνιο»**, που όπως ανήγγειλε ο Κύριος, **«ετοιμάσθηκε (ήδη) για τον διάβολο και τους αγγέλους του»** (Ματθ. 25:41). Διότι ο Χριστός είπε, εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος, **«τη μεν βασιλεία την ετοίμασα για τους ανθρώπους, τη δε γέεννα (Κόλαση) την παρασκεύασα όχι για τους ανθρώπους, αλλά για τον διάβολο και τους αγγέλους του»**.<sup>74</sup> Επομένως η (δικαία) κρίση του Θεού κατά του Διαβόλου δόθηκε με τη Σταύρωση. Έπρεπε να απαλλαγεί ο άνθρωπος από την τυραννία του Διαβόλου (που επέσειε "δικαιώματα" εναντίον του), και επίσης να ολοκληρωθεί το έργο του Κυρίου στη γη, με το οποίο επιτυγχάνεται η συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Θεό. Αυτό το κατόρθωσε ο Κύριος Ιησούς, επειδή ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος ήταν ο μόνος ικανός να το πραγματοποιήσει. Διότι, λέει ο άγιος Νεκτάριος, **«μόνο ο κοινωνός θείας και ανθρωπίνης φύσεως ήταν δυνατόν να διαλλάξει τον Θεό προς τον άνθρωπο (όχι αυθαιρέτως αλλά) εκπληρώνοντας πάσα δικαιοσύνη»**,<sup>75</sup> όπως ήδη μάθαμε από τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη: **«Η υπέρτατη αγάπη της αγαθότητας του Θεού κατέλυσε την εναντίον μας εξουσία του πλήθους των αποστατών, δηλαδή των δαιμόνων, όχι με τη δύναμή Του, που είναι απείρως ισχυρότερη, αλλά με κρίση και δικαιοσύνη, σύμφωνα με τη διδασκαλία που μας έχει μυστικώς παραδοθεί»**.<sup>76</sup>

Με κρίση και δικαιοσύνη, λοιπόν, ο άνθρωπος συμφιλιώθηκε με τον Θεό<sup>77</sup> και ο Διάβολος έχασε από τον νέο Αδάμ, Ιησού Χριστό, κάθε (ψευτο)δικαίωμα κατά του προπάτορος Αδάμ και των απογόνων του.<sup>78</sup> Και δέθηκε πλέον για χίλια χρόνια, **«για να μην πλανήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια χρόνια»**. Σ' αυτά τα χρόνια κηρύχθηκε το Ευαγγέλιο σ' όλα τα έθνη. Και η συντριβή των κεφαλών των δρακόντων (δαιμόνων) επί του ύδατος που έγινε υπό του Χριστού κατά τη βάπτισή Του,<sup>79</sup> τώρα συμβαίνει ανάλογα, με τη χάρη του Θεού, στη βάπτισμα κάθε πιστού, οπότε η ψυχή του ελευθερώνεται από την εξουσία του Σατανά. Και στο όνομα του Χριστού, ο αληθινά πιστός, λαμβάνει εξουσία να πατάει **«επί πάσαν τη δύναμιν του εχθρού»**. (Λουκ. 10:19).

Και για να ανακεφαλαιώσουμε: Ο Σατανάς ρίχνεται από τον Ουρανό όταν υπερηφανεύθηκε προς τον Θεό και αποστάτησε. Κατόπιν εξαπατά τους πρωτοπλάστους και κατατρέχει τους δικαίους τον καιρό της Παλ. Διαθήκης αλλά αποτυγχάνει να εμποδίσει τη γέννηση του Χριστού, ο οποίος αμέσως περιορίζει τη δύναμη του εχθρού, για να μην Τον εμποδίζει στο έργο Του, και σύντομα την καταλύει οριστικά με τα πάθη και την Ανάστασή Του. Δηλ. **πρώτα με δικαιοσύνη** και ύστερα με την άσκηση της υπεράπειρης δύναμής Του.

<sup>74</sup> «Σκόπει δὲ καὶ ἐνταῦθα τὴν πολλὴν περὶ ἡμᾶς Αὐτοῦ κηδεμονίαν. Τοῖς μὲν γὰρ στεφανουμένοις ὅτε διελέγετο: Δεῦτε, φησὶν, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν πρὸ καταβολῆς κόσμου· τοῖς δὲ κολαζομένοις οὐκ εἶπε: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ κατηγορούμενοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ. Τὴν μὲν γὰρ βασιλείαν ἀνθρώποις ἡτοίμασα, τὴν δὲ γέενναν οὐκ ἀνθρώποις, φησὶν, ἀλλὰ τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκείνου παρεσκεύασα». Κατὰ Ανομοίων, 8η ομιλία, καὶ «κατόπιν αιτήματος της μητέρας των υιών Ζεβεδαίου». (MPG 48:770).

<sup>75</sup> Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως Ορθόδοξος Ι. Κατήχησις, Θεσσαλονίκη 2001, σελ. 76.

<sup>76</sup> Το αναφέραμε στη σελ. IB-12 και στον Α τόμο σελ. 20. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)

<sup>77</sup> Ο Σωτήρ, λέει ο άγιος Νεκτάριος, ως Μέγας Αρχιερέυς προσέφερε τον εαυτό του ως άμωμο ιερό αφιέρωμα στον Θεό και Πατέρα, θυσία εξιλαστήρια, γενόμενος θύτης και θύμα. **Και εξιλέωσε και ικανοποίησε την θεία δικαιοσύνη την προσβληθείσα από την αμαρτία των ανθρώπων** με την παράβαση του θείου νόμου, αναλαβών ως αναμάρτητος αντιπρόσωπος του ανθρωπίνου γένους ενώπιον του Θεού και Πατρός πάσαν την τιμωρίαν, της οποίας ο άνθρωπος επειδή αμάρτησε ήταν άξιος και αφού έχυσε επί του Σταυρού το τίμιο και σωτήριο αυτό αίμα, κύρωσε την Καινή Διαθήκη που συνέθεσε προς τον Πατέρα, διά της οποίας σώζεται πας ο πιστεύων εις Αυτόν, που ομολογεί την εξιλέωση από τον σταυρικό Αυτόν θάνατο. (Ι. Κατήχησις, σελ. 81-82).

<sup>78</sup> **«Διότι αν με το παράπτωμα του ενός (Αδάμ) οι πολλοί απέθαναν, πολύ περισσότερο η χάρη του Θεού και η δωρεά με τη χάρη του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού περίσσευσε στους πολλούς»**. (Ρωμ. 5:15).

<sup>79</sup> «Συ συνέτριψας τας κεφαλὰς των δρακόντων επί του ύδατος (του Βαπτίσματος). Συ συνέθλασας την κεφαλὴν του δράκοντος (με την Σταύρωση)» είχε προφητεύσει και ο προφητάναξ Δαβίδ. (Ψαλμ. 73:13-14).

«**Το χίλια σημαίνει ή τα πολλά ή το τέλειο**», λένε οι Καππαδόκες Ανδρέας και Αρέθας. «**Διότι είναι πολλά αυτά τα χρόνια που χρειάσθηκαν ώσπου να κηρυχθεί παντού, σ' όλο τον κόσμο το Ευαγγέλιο, και να ριζώσουν σ' αυτόν τα σπέρματα της ευσεβείας. Και είναι τέλειος ο αριθμός, γιατί αφού απαλλαγήκαμε από την παιδική ηλικία του νόμου, κληθήκαμε στην τελειότητα, που μέτρο της είναι ο Χριστός**» (Εφ. 4:13), προσθέτουν. Και πιο συγκεκριμένα, λένε οι Καππαδόκες, «**είναι τα χίλια έτη, ο χρόνος από την παρουσία του Χριστού μέχρι τον ερχομό του Αντιχρίστου**», (Μαυρ. σ. 268).

Επομένως, όταν ο Ιωάννης λέει ότι «**μετά από αυτά (τα 1000 χρόνια) πρέπει αυτός να λυθεί για μικρό χρονικό διάστημα**» (Απ. 20:3), καθορίζει σαν μικρό το διάστημα που ο Σατανάς δρα ελεύθερα, όπως στην προχριστιανική εποχή. Θα συμβεί αυτό, όταν ο Θεός το επιτρέψει για τις αμαρτίες των ανθρώπων, στα (3,5) χρόνια της εξουσίας του τελικού Αντιχρίστου.

### 3.3. Το λύσιμο του Σατανά για μικρό χρόνο.

«**Ο χρόνος του θα είναι μικρός, δηλ. ο χρόνος της παρουσίας του Αντιχρίστου, τον οποίο συντόμευσε ο Χριστός, γιατί οι πιστοί υποφέρουν πολλά και αφόρητα για το όνομα του Χριστού. Γι' αυτόν τον χρόνο και ο Σωτήρας είπε στα Ευαγγέλια ότι θα έλθει μεγάλη θλίψη, τέτοια που δεν συνέβη από την αρχή του κόσμου. Γι' αυτό και θα συντομευθούν οι ημέρες αυτές για τους εκλεκτούς (Ματθ. 24:21-22)**», λέει ο Αρέθας. «**Ο μικρός χρόνος είναι τα 3.5 έτη του Αντιχρίστου**» λέει και ο π. Ιωήλ (σ. 209), ενώ ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος μας υπενθυμίζει την προηγουμένη πτώση του δράκοντος από τον Ουρανό στη γη:

«**Εκεί στο 12ο κεφάλαιο (στίχο 9), είχαμε την πτώση του Σατανά: (Και έγινε πόλεμος στον ουρανό, ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του ήρθαν να πολεμήσουν με τον δράκοντα. Και ο δράκων πολέμησε και οι άγγελοί του. Αλλά δεν υπερίσχυσε, ούτε βρέθηκε τόπος γι' αυτόν πια στον ουρανό). Και ρίχτηκε ο δράκοντας, ο όφιος ο μεγάλος ο αρχαίος, που αποκαλείται διάβολος και ο Σατανάς, αυτός που πλανά την οικουμένη όλη, ρίχτηκε στη γη και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του. Εδώ (στη γη) βλέπομε τώρα σαν συνέχεια την τιμωρία του... Και όταν οι εβδομήκοντα μαθηταί του Κυρίου επέστρεψαν από κάποια θριαμβευτική περιοδεία τους, είπαν γεμάτοι θαυμασμό και χαρά: Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται σε μας στο όνομά σου. Τότε ο Ιησούς τους απάντησε: Έβλεπα τον Σατανά να έχει πέσει σαν αστραπή από τον Ουρανό (Λουκ. 10:18). Δηλ. από τότε που άρχισα το έργο Μου, έβλεπα τον σατανά να απογυμνώνεται από την τυραννική εξουσία του και να γκρεμίζεται με ταχύτητα αστραπής από τα ύψη της κυριαρχίας του»...**

Για να καταλάβουμε καλύτερα αυτή την τυραννική εξουσία του εχθρού, ο μακαριστός πατήρ Χαράλαμπος παραθέτει το εξής περιστατικό από το ευαγγέλιο (Λουκ. 13:10-17). «**Κάποιο Σάββατο που ο Χριστός δίδασκε σε μια συναγωγή, είχε πάει και μια γυναίκα η οποία ήταν άρρωστη επί 18 χρόνια, σκυμμένη συνεχώς και μη μπορούσα να σηκώσει το κεφάλι και το σώμα της, εξ αιτίας μοχθηρής επίδρασης πονηρού πνεύματος. Την γυναίκα αυτή τη θεράπευσε ο Κύριος. Γυναίκα, λύθηκες από την ασθένειά σου, της είπε, και αμέσως έγινε καλά. Επειδή άρχισαν να κρυφοσκολιάζουν τη θεραπεία αυτή οι Γραμματείς και Φαρισαίοι, καθώς έγινε την ημέρα της αργίας του Σαββάτου, ο Κύριος τους ρώτησε: Αυτή, που είναι θυγατέρα του Αβραάμ, την οποία έδεσε ο Σατανάς φανερά 18 έτη, δεν έπρεπε να λυθεί από το δέσιμο αυτό την ημέρα του Σαββάτου; Από το θαύμα αυτό του Κυρίου και τους λόγους Του γίνεται φανερό ποια ήταν η κυριαρχία του Σατανά και ότι εκείνος (ο Σατανάς) τότε έδενε τους ανθρώπους, προτού να Σταυρωθεί ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός**».<sup>80</sup>

Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων (+1808), δηλώνει και αυτός κατ' αρχάς ότι:

<sup>80</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», 1993, κεφ. «Η οριστική καταδίκη του Σατανά», σελ. 127-130 του αντιστ. τεύχους. Βλέπομε ότι και πριν την Σταύρωση ο Κύριος είχε αρχίσει το ξήλωμα της δυναστείας του πονηρού.

«Τα χίλια (1000) χρόνια εδώ (στην Αποκάλυψη) δεν σημαίνει τις δέκα εκατοντάδες, αλλά την τελειότητα του αριθμού, δηλ. την τελείωση όλων των αριθμητικών διαστημάτων, μονάδων, δεκάδων, και εκατοντάδων, **ήτοι όλο τον καιρό του ευαγγελικού κηρύγματος και τη συμπλήρωση της ποσότητας των ευσεβών**». Κατόπιν αναφερόμενος στο ότι **«πρέπει αυτός να λυθεί για μικρό χρονικό διάστημα»** (20:3), λέει: «Μετά τη συμπλήρωση τούτου του χρονικού διαστήματος (των χιλίων χρόνων), που είναι γνωστό μόνο στον Θεό, **θα έρθει ο Αντίχριστος και θα βασιλεύσει λίγο καιρό**, όπως έχει προειπωθεί στο βιβλίο του Δανιήλ του προφήτη: **Καιρό και καιρούς και το μισό του καιρού, δηλ. ένα χρόνο και δύο και μισό χρόνο, ήτοι 3,5 χρόνους** (Δαν. 7:25). Διότι, όπως προείπε ο Κύριος (Ματθ. 24:12, 22), **αν δεν περικόπτονταν οι ημέρες εκείνες, ουδεμία σάρκινη ύπαρξη θα σωζόταν**. Διά τους εκλεκτούς όμως θα περικοπούν οι ημέρες εκείνες».<sup>81</sup>

Ο προφήτης Δανιήλ λέει για τον Αντίχριστο πως θα ξεπεταχτεί σαν ενδέκατο μικρό κέρατο, δηλ. βασιλιάς με μικρή αρχικά εξουσία, μέσα από τα δέκα μεγάλα κέρατα - βασιλεια που θα υπάρχουν τότε στη γη, και θα εκριζώσει τρία από αυτά, **και ότι έκανε πόλεμο προς τους αγίους**, (ιδιαίτερα τον Ηλία και τον Ενώχ), που πληροφορούσαν τον κόσμο εναντίον του. **«Καθώς έβλεπα, το κέρας εκείνο (ο Αντίχριστος) έκανε πόλεμο με τους αγίους και υπερίσχυσε αυτών»!** (Δαν. 7:21). Εδώ φαίνεται ότι ούτε τα αληθινά θαύματα του Ηλία δεν μπόρεσαν να επικρατήσουν στις (εμπαθείς) διάνοιες των ανθρώπων μπροστά στο μέγεθος της εξαπάτησης από το κατοικητήριο του Σατανά (Αντίχριστο), για να μην τον αναδείξουν παγκόσμιο ηγέτη τους και (ψεύτο)-θεό τους! **Ο Δανιήλ, έτσι, επιβεβαιώνει ότι είναι λανθασμένη η ερμηνεία του Οικουμενίου**, που θέλει με λυμένο τον Σατανά, και κάτω από την τυραννία του, να γίνεται ο ευαγγελισμός των λαών και η είσοδός τους στην Εκκλησία του Χριστού. Ο πόλεμος του Αντιχρίστου κατά των πιστών Χριστιανών (αγίων) συνεχίσθηκε, όπως είδε στο όραμά του ο Δανιήλ, **«έως ότου ήλθε ο παλαιός ημερών (δηλ. ήρθε η ώρα της Κρίσης του προαιώνιου Θεού) και την ικανότητα να κρίνουν έδωσε στους Αγίους του Υψίστου. Και ο καιρός έφθασε και τη Βασιλεία κατέλαβαν οι άγιοι»** (Δαν. 7:22)....<sup>82</sup>

Ο Μπηντ (Βέδας) λέει: **«Βασιλεία. Το Πνεύμα όταν το έγραψε αυτό, δήλωσε ότι η Εκκλησία θα βασιλεύει χίλια χρόνια, δηλαδή μέχρι το τέλος του κόσμου**». Επίσης: **«Με το "όταν τελειώσουν" (τα 1000 χρόνια) προσδιόριζε ένα μέρος από το σύνολο**.

<sup>81</sup> Από την ερμηνεία του πατριάρχου Ανθίμου στην Αποκάλυψη, Ιεροσόλυμα 1856, σελ. 189.

<sup>82</sup> Ολόκληρο το απόσπασμα από τον προφήτη Δανιήλ είναι: «13 έθεώρουν έν όράματι τής νυκτός και ίδου μετά τών νεφελών τοῦ ούρανοῦ ὡς υἱός ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν και ἔως τοῦ παλαιοῦ τών ἡμερῶν ἐφθασε και ἐνώπιον αὐτοῦ προσηνέχθη. 14 και αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχή και ἡ τιμή και ἡ βασιλεία, και πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται, και ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται. — 15 Ἐφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιήλ, και αἱ όράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με. 16 και προσῆλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων και τὴν ἀκριβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων, και εἶπέ μοι τὴν ἀκριβειαν και τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι· 17 ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλείαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς, 18 αἱ ἀρθήσονται· και παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι Ἰψίστου και καθέξουσιν αὐτὴν ἔως αἰῶνος τῶν αἰώνων. 19 και ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ και ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ. ἐσθίον και λεππύνον και τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει· 20 και περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ και τοῦ ἐτέρου τοῦ ἀναβάντος και ἐκτινάξαντος τῶν προτέρων τρία, κέρας ἐκεῖνο, ὃ οἱ ὀφθαλμοὶ και στόμα λαοῦν μεγάλα και ἡ ὄρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν. 21 ἐθεώρουν και τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων και ἴσχυσε πρὸς αὐτούς, 22 ἔως οὐ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν και τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις Ἰψίστου, και ὁ καιρὸς ἐφθασε και τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι. 23 και εἶπε· τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῆ, ἣτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας και καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν και συμπιθήσει αὐτὴν και κατακόψει. 24 και τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, και ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, και τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει· 25 και λόγους πρὸς τὸν Ἰψιστον λαλήσει και τοὺς ἁγίους Ἰψίστου παλαιώσει και ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιωσαι καιρούς και νόμον. και δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἔως καιροῦ και καιρῶν και ἡμισυ καιροῦ. 26 και τὸ κριτήριον καθίσει και τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσει και τοῦ ἀπολέσει ἔως τέλους. 27 και ἡ βασιλεία και ἡ ἐξουσία και ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ ούρανοῦ ἐδόθη ἁγίοις Ἰψίστου, και ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, και πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν και ὑπακούονται». (Δαν. 7:13-27).



Γιατί (ο διάβολος) θα λυθεί με τέτοιο τρόπο που **θα απομείνουν τα τρία χρόνια και οι έξι μήνες της τελευταίας σύγκρουσης**. Εκτός όμως από αυτό τον αριθμό, δικαίως λέγεται ότι ο χρόνος έχει τελειώσει. Διότι ένα τόσο μικρό υπόλοιπο δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, όταν ο Απόστολος **ονομάζει επτακόσια χρόνια, και όσα επί πλέον θέλει ο Θεός, «μια ώρα»**. Διότι από τη γέννηση του Χριστού ως τη Συντέλεια, κατά τον απόστολο και ευαγγελιστή Ιωάννη, είναι η «εσχάτη ώρα» (Α Ιω. 2:18) και πολλοί αντίχριστοι έχουν ήδη έρθει. Ως την εποχή του Βέδα (+735) είχαν πράγματι περάσει 700 χρόνια, ενώ **δεν ξέρομε, λέει, πόσα επί πλέον θα προσθέσει ο Θεός για να συμπληρωθούν τα χρόνια** (της έσχατης ώρας) **ως τη Συντέλεια. Δεν λέει ότι μένουν άλλα 300...** Αυτό επιβεβαιώνει την Ορθόδοξη αντίληψη του Αιδέσιμου Μπηντ για τα «1000 χρόνια».

### 3.4. Παρένθεση περί αγαθών και πονηρών πνευμάτων.

Ο ισαπόστολος άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός δίδασκει: «**Παρακινούμενος ο Κύριος μας από την πολλήν του ευσπλαχνίαν έκαμε πρώτον δέκα τάγματα Αγγέλους. Το πρώτον τάγμα εξέπεσεν από την υπερηφάνειάν του και έγιναν δαίμονες. Τότε επρόσταξεν ο πανάγαθος Θεός και έγινε<sup>83</sup> τούτος ο κόσμος και έκαμεν ένα άνδρα και μίαν γυναίκα ωσάν ημάς· το σώμα από λάσπην, και την ψυχήν αγγελικήν, αθάνατον**».<sup>84</sup> Ο **Εωσφόρος**, αρχηγός του πρώτου τάγματος των αγγέλων, ξέπεσε επομένως από την αρχηγική θέση που είχε στον Ουρανό μόλις υπερηφανεύθηκε, γενόμενος **Σατανάς** (δηλ. εχθρός του Θεού), παρασύροντας μαζί του πλήθος αγγέλων. Η πνευματική πτώση των ασωμάτων ακολουθήθηκε από την **πτώση τους προς τη γη**, μετά τη δημιουργία του ανθρώπου, που σταμάτησε η παρέμβαση του **αρχαγγέλου Μιχαήλ** με τα λόγια: «**Στώμεν καλώς**». Αυτά επαναλαμβάνονται κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας.<sup>85</sup>



Με την εξαπάτηση των πρωτοπλάστων, ο Σατανάς έγινε και εχθρός του ανθρωπίνου γένους, ονομαζόμενος και Διάβολος γιατί διαβάλλει τον Θεό στους ανθρώπους, λέγοντας πχ στην Εύα (Γεν. 3:4-5) ότι «**ου θανάτω αποθανείσθε**» δηλ. δεν θα πεθάνετε όπως σας είπε ο Θεός, αλλά «**έσεσθε (θα γίνετε) ως θεοί**». Και τους ανθρώπους διαβάλλει στον Θεό, όπως στην περίπτωση του Ιώβ, που αν και γνώριζε ότι ήταν δίκαιος έλεγε: «**μη δωρεάν Ιώβ σέβεται τον Κύριον**»; (Ιώβ 1:9). Διαβάλλει και μεταξύ τους τους ανθρώπους, προκαλώντας μίσση και μάχες. Και τα σώματα των νεκρών επιβουλεύεται, όπως αυτό του Μωυσή για το οποίο ο αρχάγγελος Μιχαήλ διαλεγόταν μαζί του (Ιου. 9). Σαν αποτέλεσμα της ασυγκράτητης κακίας του, ο Κύριος Ιησούς ανάγγειλε ότι **το πυρ το αιώνιο είναι ετοιμασμένο για τον διάβολο και τους αγγέλους του** (Ματθ. 25:41). Αυτό το τέλος που του προειπώθηκε, **αποτελεί το αιώνιο δέσιμό του**, και θα συμβεί ελάχιστα πριν τη 2α Παρουσία (Απ. 20:10), μετά την όμοια καταδίκη του Αντιχρίστου και Ψευδοπροφήτου (Απ. 19:20). Η προαναγγελία της τιμωρίας δεν τον έκανε να συγκρατηθεί μήπως και μειωθεί η τιμωρία του. Αντίθετα, εκείνος «**ως λέων ωρυόμενος περιπατεί ζητώντας ποιον να καταπιεί**» (Α Πέτ. 5:8).

Πριν να δέσει μονίμως τον διάβολο, ο Χριστός ελευθερώνει τον άνθρωπο που κρατούσε εκείνος δεμένο. Πρώτα (κεφ. 12), βλέπομε **ως γυναίκα** την πληθύ των προ Χριστού εναρέτων, να πολεμείται από τον **Δράκοντα**,<sup>86</sup> ο οποίος όμως δεν κατορθώνει να εμποδίσει τη γέννηση

<sup>83</sup> Συμπληρώθηκε δηλ. η δημιουργία του κόσμου που είχε ξεκινήσει από την αρχή του χρόνου: «Στην αρχή εποίησε (δημιούργησε) ο Θεός τον Ουρανό και τη Γη», αλλά «η Γη ήταν άορατη και ακατασκεύαστη» λέει ο Μωυσής στους δύο πρώτους στίχους του 1ου κεφαλαίου της Γένεσης.

<sup>84</sup> Δ' διδαχή, σελ. 1η. <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/agKosmas-did4.pdf>

<sup>85</sup> «**Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου. Πρόσχωμεν την αγίαν αναφοράν εν ειρήνη προσφέρειν**»... Ερμηνεία στη θεία λειτουργία αγίου Νικολάου Καβάσιλα: [https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm\\_Leit\\_Kavasila.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm_Leit_Kavasila.pdf) σελ. 4

<sup>86</sup> Ο Δράκων έχει και πολλά άλλα ονόματα, με τα οποία αποκαλείται από τον **άγιο Ιγνάτιο**: «**Εσύ είσαι ο Βελίαρ, ο Δράκων, ο αποστάτης, ο σκολιός όφης, ο αποστατήσας από τον Θεό, ο χωρισθείς από τον Χριστό, ο αποξενωθείς**

του Χριστού, που είναι το τέκνο που αυτός ήθελε να «καταφάει». Τότε «γυναίκα» είναι η **Εκκλησία**<sup>87</sup> κατά τους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης. Τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης **δεν ήταν εμφανές το όρος Κυρίου**, όπως αποκαλεί την **Εκκλησία** ο προφήτης Μιχαίας, στην οποία έμελλε **«να σπεύσουν λαοί και να πορευθούν έθνη πολλά»** (κεφ. 4ο), δηλ. να έχει Οικουμενικό χαρακτήρα. Ούτε ήταν εμφανής η οργάνωσή της, γιατί τότε είχε μεγάλη εξουσία ο πονηρός, σαν αποτέλεσμα της παρακοής των πρωτοπλάστων στον Θεό και υπακοής στον Εχθρό. Όμως, και στην περίοδο αυτή η Εκκλησία έχει τη βοήθεια του Θεού, η οποία **δίδεται και διά των αγίων αγγέλων**, που είναι μέλη της.<sup>88</sup>

Η βοήθεια του Θεού γνωρίζουμε ότι παρέχεται, είτε προς άτομα, όπως στην περίπτωση των Αβραάμ, Λωτ, Ισαάκ, Ιακώβ, Ιωσήφ του παγκάλου κλπ, είτε προς ομάδες ανθρώπων, όπως για την έξοδο του Ισραήλ από την Αίγυπτο και την είσοδο στη γη Χαναάν. Αλλά τη βοήθειά του ο Θεός τη δίνει στις ψυχές και με το να επιτρέπει δοκιμασίες (ή πειρασμούς). Γιατί **«σήκωσε τις δοκιμασίες και ουδείς σώζεται»**,<sup>89</sup> κατά τον Μεγάλο Αντώνιο. Έτσι τον καιρό της σκληρής δοκιμασίας των απογόνων του Ιακώβ στην Αίγυπτο γεννήθηκε από τον Αμράμ και την Ιωχαβέθ, όταν δεν επιτρεπόταν η ζωή των αρρένων, ο μέγας γενόμενος στην αρετή και στα θαύματα **Μωυσής**. Και **«αυτό που άκουσε (εκ Θεού) στο τέλος, ανέβα στο όρος και εκεί να τελειώσεις το βίο σου, για να μη γνωρίζει άνθρωπος το μέρος της ταφής του»**, σήμαινε κατά λογική συνέπεια, λέει ο άγιος Επιφάνιος, **«το να μην κηδευθεί το σώμα του από ανθρώπους, αλλά από αγίους αγγέλους»**.<sup>90</sup>

**Οι άγγελοι, επομένως, φροντίζουν και τα νεκρά σώματα των αγίων**. Και τα φυλάττουν από επιβουλών του πονηρού, όπως προκύπτει από τη διαμάχη που ακολούθησε μεταξύ του αρχαγγέλου Μιχαήλ και του Διαβόλου για το σώμα του Μωυσή, την οποία αναφέρει ο απόστολος, και αδελφός του Κυρίου, Ιούδας.<sup>91</sup>

Ο Μιχαήλ είναι ο αρχιστράτηγος όλων των ουρανίων ταγμάτων: **«Εγώ ειμί ο επάνω των στρατευμάτων του Βασιλέως»**, όπως αυτοσυστήθηκε στον Επιφάνιο, κατόπιν αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως.<sup>92</sup> Ήταν σύμμαχος των ευσεβών και κατά τους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης. Ο **Ιησούς του Ναυή**, **«όταν ήρθε στην Ιεριχώ, σήκωσε τα μάτια του και είδε να στέκει μπροστά του άνθρωπος με βγαλμένο το σπαθί από τη θήκη του. Όταν τον πλησίασε ο Ιησούς του είπε: Είσαι δικός μας ή των αντιπάλων; Αυτός τότε του απάντησε: «Εγώ είμαι ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως Κυρίου που μόλις τώρα έφθασα»**.<sup>93</sup>



---

από το Άγιο Πνεύμα, ο εκβληθείς από τον χορό των αγγέλων, ο υβριστής των νόμων του Θεού, ο των νομίμων εχθρός...». Το είδαμε στο [https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdle.org/apocalypse/apocalypse_g.pdf) σελ. Z-25.

<sup>87</sup> «Με την γενικότερη Χριστιανική σημασία, **Εκκλησία είναι η κοινωνία πάντων των λογικών και ελευθέρων όντων των πιστευόντων εις τον Σωτήρα, συμπεριλαμβανομένων και των (αγίων) αγγέλων**», λέει ο άγιος Νεκτάριος, ερμηνεύοντας τον απόστολο Παύλο που λέει ότι: **«Εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρουμένου»** (Εφ. 1:10, 20-23). Η Εκκλησία, λέει ακόμη ο άγιος Νεκτάριος, περιλαμβάνει και την **«Εκκλησία της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία επί μιν των Πατριαρχών καθοδηγούνταν από τις επαγγελίες και την πίστη που προερχόταν από αποκαλύψεις, ήτοι χωρίς γραπτό λόγο, επί δε του Μωυσέως και των Προφητών διά του Νόμου και των προφητειών, δηλ. γραπτώς»**... (Ορθόδοξος Ιερά Κατήχησις, Θεσ. 2001, σ. 217).

<sup>88</sup> Βλ. την ως άνω υποσημείωση, των λόγων του αγίου Νεκταρίου.

<sup>89</sup> «Ο Μέγας Αντώνιος», εκδ. Ρηγοπούλου 2004, σελ. 159, ε.

<sup>90</sup> Από τον άγιο Επιφάνιο Κύπρου (Πανάριον, έκδοση Holl, K. Leipzig 2:513 και 2:514). Βλ. Αρ. 27:12 & Δευτ. 3:26-27

<sup>91</sup> «Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε τω διαβόλω διακρινόμενος διελέγετο περί του Μωσέως σώματος, ουκ ετόλμησε κρίσιν επενεγκείν βλασφημίας, αλλ' είπεν επιτιμήσαι σοι Κύριος». (Ιου. 9) Ο Ιούδας ήταν παιδί του Ιωσήφ.

<sup>92</sup> Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη, σελ. 101. [https://www.imdle.org/diaf/files/proph/gen/agANDREAS\\_salos\\_agior.pdf](https://www.imdle.org/diaf/files/proph/gen/agANDREAS_salos_agior.pdf)

<sup>93</sup> Ιησούς Ναυή 5:13-15.

Ο αρχιστράτηγος Μιχαήλ, είναι προστάτης των ευσεβών Χριστιανών (και της Ελληνικής αεροπορίας) και εορτάζεται κατά την εορτή των Αρχαγγέλων στις 8 Νοεμβρίου κάθε έτους.

Υπάρχουν και άλλοι άγιοι αρχάγγελοι. Ένας εξ αυτών είναι ο **Γαβριήλ**, που φώτισε τον προφήτη Δανιήλ να μάθει τα μέλλοντα και είναι ο ίδιος που έδωσε το χαρμόσυνο μήνυμα της γέννησης του Σωτήρος στην Παναγία. Ενωρίτερα προείπε και στον Ζαχαρία τη γέννηση απ' αυτόν και της Ελισάβετ του Τιμίου Προδρόμου, διευκρινίζοντας για τον εαυτό του: **«Εγώ είμι ο Γαβριήλ που παραστέκομαι ενώπιον του Θεού, και απεστάλην για να μιλήσω προς εσένα»...** (Λουκ. 1:19). Έξι αιώνες πριν, ο Γαβριήλ ομολογεί στον προφήτη Δανιήλ ότι καθυστέρησε να φτάσει σ' αυτόν, διότι εμποδιζόταν επί 21 ημέρες από τον **άρχοντα-άγγελο των Περσών**, έως ότου **«ήλθε ο Μιχαήλ, ένας των αρχόντων των πρώτων, να με βοηθήσει»**.<sup>94</sup> Εδώ φανερώνεται ότι υπάρχουν ανώτερες και κατώτερες τάξεις αγγέλων, και ότι διακρίνονται κατά το είδος της αποστολής τους. Επιβεβαιώνεται επίσης ο Μωυσής που έλεγε πως **«όταν (με τη σύγχυση των γλωσσών του πύργου της Βαβυλώνας) διεμέριζε έθνη ο Ύψιστος, κατά τη διασπορά των υιών (απογόνων) Αδάμ, όρισε τα όρια των εθνών κατά τον αριθμό των αγγέλων του Θεού»**. (Δευτ. 32:8). Επομένως σε κάθε έθνος προΐσταται ένας άγγελος, ενώ στους Ορθόδοξους Χριστιανούς δίνεται επί πλέον μετά τη βάπτισή τους ένας φύλακας άγγελος στον καθένα.<sup>95</sup> Οι αρχάγγελοι έχουν γενικότερα καθήκοντα.

Στο βιβλίο του Τωβίτ αναφέρεται ένας ακόμη αρχάγγελος: Ο Μέγας, όπως αποκαλείται, **Ραφαήλ** (Τωβ. 3:16). Αυτός έδωσε το δαιμόνιο Ασμοδαίο στα «ανώτατα Αιγύπτου» (Τωβ. 8:3). Απεκάλυψε τον εαυτό του με τα λόγια: **«Εγώ είμαι ο Ραφαήλ, ένας εκ των επτά αγίων αγγέλων, οι οποίοι αναφέρουν (στον Θεό) τις προσευχές των αγίων, και εισέρχονται μπροστά στη δόξα του Αγίου Θεού»**. (Τωβ. 12:15). Και η Αποκάλυψη λέει για **«τα επτά (αγγελικά) πνεύματα που παρίστανται στον θρόνο Του»** (Απ. 1:4). Δηλ. υπάρχουν επτά (7) άγιοι αρχάγγελοι, άμεσα παριστάμενοι στον Θρόνο του Θεού. Ο άγιος Νήφων Κωνσταντιανής αναφέρει, επίσης, τον **αρχάγγελο Ουριήλ**, που μαζί με τους Μιχαήλ, Γαβριήλ, και Ραφαήλ και τα ουράνια τάγματά τους θα προπορευθούν του Κυρίου στη 2α Παρουσία. Διότι πριν από αυτή ο άγιος Νήφων βλέπει ότι: **Ο Κύριος ένευσε στον στρατηγό του ενός τάγματος και εκείνος πλησίασε λαμπρός, φοβερός, μα και συνεσταλμένος: «Μιχαήλ, Μιχαήλ, άρχοντα της διαθήκης, παράλαβε με το τάγμα σου τον πυρίμορφο θρόνο της δόξης μου και πήγαινε στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ. Εκεί θα τον εγκαταστήσεις σαν πρώτο σημάδι της παρουσίας μου»...**<sup>96</sup> Πρόκειται για την αποκατάσταση της ειρήνης στη γη μετά την εξόντωση **«στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ»** των αντιχριστών, που από όλα τα έθνη εξεστράτευσαν κατά της Εκκλησίας του Χριστού, πριν τη 2α Παρουσία.<sup>97</sup>

Ο Μιχαήλ φανερώνεται, έτσι, υπερασπιστής των ευσεβών (από τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης) και πολέμιος των αντιχριστών, όπως προείπε και ο **αρχάγγελος Γαβριήλ στον προφήτη Δανιήλ: «Και στον (έσχατο) καιρό εκείνο θα δραστηριοποιηθεί ο Μιχαήλ ο άρχων ο μέγας, ο οποίος παραστέκεται στους υιούς του λαού σου»**<sup>98</sup> και θα είναι καιρός θλίψης. **Θλίψη τέτοια που δεν έγινε αφ' ότου υπάρχει έθνος στη γη έως του καιρού εκείνου»**. (Δαν. 12:1). Είναι επόμενο, ο άγγελος που αναφέρει ο Ιωάννης να είναι ο Μιχαήλ:

<sup>94</sup> (Δαν. 10:13) **«Και ο άρχων βασιλείας Περσών ειστήκει εξ εναντίας μου είκοσι και μίαν ημέραν, και ιδού Μιχαήλ εις των αρχόντων των πρώτων ήλθε βοηθήσαί μοι»...**

<sup>95</sup> Γι' αυτό έχομε προσευχές και προς τον άγγελο φύλακά μας: **«Άγιε Άγγελε ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής και ταλαιπώρου μου ζωής»...** (ευχή του αποδείπνου).

<sup>96</sup> Όραμα της μέλλουσας κρίσης αγίου Νήφωνος Κωνσταντιανής: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf)

<sup>97</sup> Γράφεται στον προφ. Ιωήλ: **«Ας εγερθούν και ας αναιθούν όλα τα έθνη στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ, διότι εκεί Εγώ θα στήσω το δικαστήριό Μου, για να κρίνω και δικάσω όλα τα γύρω έθνη»...** Περισσότερα στο 9ο τεύχος της Ερμηνείας της Αποκάλυψης, σελ.23 και μετά: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)

<sup>98</sup> Ευσεβείς "υιοί του λαού των Ιουδαίων" στα έσχατα είναι οι εξ Ιουδαίων Χριστιανοί, όλοι οι Ορθόδοξοι γενικότερα.



**«Και είδα άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας το κλειδί της αβύσσου και αλυσίδα μεγάλη στο χέρι του. Και κράτησε τον δράκοντα, τον όφη τον αρχαίο, που είναι διάβολος και ο Σατανάς και τον έδεσε χίλια έτη»...** (Απ. 20:1-3). Δεν αναφέρεται, όμως, συγκεκριμένα ο Μιχαήλ στην αποστολή αυτή, γιατί κατά την ερμηνεία των Καππαδοκών (που είδαμε πριν) και άλλος άγγελος μπορούσε να την διεκπεραιώσει καθώς είναι πολύ μεγαλύτερη η δύναμη των αγγέλων που έχουν τη βοήθεια του Θεού, από των δαιμόνων: **«Αυτή την απόφαση του Χριστού (του δεσίματος του Διαβόλου), μας λέει η Αποκάλυψη, την υπηρετεί Άγγελος, για να δείξει πόσο μεγαλύτερη είναι η δύναμη των αγγελικών δυνάμεων από του διαβόλου»** (βλ. σελ. 24).

Όταν ο Ασσύριος Σεναχειρίμ εξεστράτευσε κατά της Ιερουσαλήμ υβρίζων τον αληθινό Θεό, τον καιρό που βασιλιάς της ήταν ο Εζεκίας, τότε απεστάλη άγιος άγγελος και κατέσφαξε σε μία νύχτα 185.000 από τους πολιορκητές. **«Ένας άγγελος που προσέτρεξε οπλισμένος από τους Ουρανούς, σε μια νύχτα 185.000 από τους αλλοφύλους εξόντωσε, χωρίς να μπορεί ουδείς από αυτούς να υπερισχύσει της δύναμης του οπλισμένου χεριού του, για να μάθουν τα γένη των αλλοφύλων να μη οξύνουν γλώσσα βλάσφημη κατά του Θεού»**, λέει ερμηνεύοντας τους ψαλμούς ο ιερός Χρυσόστομος. (PG 55:595).

Τον καιρό της Συντελείας, είπε ο Κύριος, οι άγγελοι θα έρθουν να επιλέξουν τους πονηρούς, που τώρα βρίσκονται διάσπαρτοι ανάμεσα στους δικαίους, και θα τους βάλουν στην «κάμινο του πυρός».<sup>99</sup> Άγγελοι θα οδηγήσουν και τους δικαίους στον ουρανό: **«Διότι, λέει, αυτός ο Κύριος θα κατέβει απ' τον Ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου. Ωστε τους αναστημένους θα τους μαζέψουν οι άγγελοι, όταν δε τους μαζέψουν θα τους αρπάξουν οι νεφέλες (στον ουρανό). Και όλα αυτά ακαριαία γίνονται, σε ατομικό επίπεδο»**, εξηγεί ο Χρυσόστομος.<sup>100</sup>

Συνεπώς οι πιστοί, και ιδιαίτερα οι ποιμένες των, πρέπει να μη φοβούνται τον διάβολο όταν, για λόγους που γνωρίζει ο Κύριος, του επιτραπεί να δοκιμάσει τους Χριστιανούς, αλλά να σκέφτονται ότι έτσι ανταλλάσσουν τα πρόσκαιρα με τα αιώνια. Αυτό λέει στον επίσκοπο της πολύπαθης Εκκλησίας της Σμύρνης ο Κύριος: **«Τίποτα να μη φοβάσαι από αυτά που μέλλεις να πάθεις. Ιδού λοιπόν πρόκειται να βάλει ο διάβολος μερικούς από εσάς σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε, και θα έχετε θλίψη δέκα ημέρες. Γίνου πιστός μέχρι θανάτου και θα σου δώσω το στεφάνι της (αιώνιας) ζωής»**. (Απ. 2:10). Και εάν, από δόλο του Διαβόλου, κάποιος πιαστεί στα δίκτυα του, η Εκκλησία έχει εξορκισμούς<sup>101</sup> για την εκδίωξή του, και όλων των άλλων κακοποιών πνευμάτων. Ο Αντίχριστος, όμως, με τη θέλησή του θα γίνει κατοικητήριο και ενεργούμενο του Σατανά. Και θα κυβερνήσει μόνο 3,5 χρόνια, στα οποία, όπως είδαμε, θα επιτρέψει ο Κύριος να δρα ανεμπόδιστα ο Σατανάς, δηλ. να «λυθεί», για να τιμωρήσει τους αμετανόητους ανθρώπους.



<sup>99</sup> «...άποστελεϊ ό υιός του ανθρώπου τους άγγελους αυτού, και συλλέξουσιν εκ τής βασιλείας αυτού πάντα τὰ σκάνδαλα και τους ποιούντας τήν άνομίαν, και βαλοῦσιν αυτούς εις τήν κάμινο του πυρός· εκεί ἔσται ό κλαυθμός και ό βρυγμός των όδόντων». (Ματθ. 13:41-42). Και «...ούτως ἔσται εν τη συντελεία του αιώνος. εξελεύσονται οι άγγελοι και αφοριούσι τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων»... (Ματθ. 13:49).

<sup>100</sup> Ομιλία οστ' (76): «Αὐτός γάρ, φησίν, ό Κύριος καταβήσεται απ' ουρανοῦ εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου. Ωστε αναστάντας μεν συλλέξουσιν άγγελοι, συλλεγέντας δε άρπάσουσιν αί νεφέλαι· και ταῦτα πάντα εν άκαριαίω γίνεται, εν άτόμω».

<sup>101</sup> Λέει πχ εξορκισμός του ιερού Χρυσοστόμου: «...Αὐτός επιτιμᾷ σοι Κύριος, διάβολε, διὰ του φοβεροῦ αυτού όνόματος· φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, αναχώρησον, έξολοθρεύθητι, **φυγαδέυθητι ό πεσών ουρανόθεν, και συν σοι πάντα τὰ πονηρά πνεύματα**, πᾶν πνεῦμα πονηρόν, πνεῦμα άσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινόν και ήμερινόν, μεσημβρινόν τε και έσπερινόν· πνεῦμα μεσονυκτικόν, πνεῦμα φανταστικόν, πνεῦμα συναντικόν, είτε χερσαίον, είτε ένυδρον, είτε έν ἄλσοις, είτε έν καλάμοις, είτε έν φάραξι, είτε έν διόδοις και τριόδοις, έν λίμναις, και έν ποταμοῖς, έν οίκοις, έν αύλαῖς, και έν βαλανείοις παρατρέχον και βλάπτον, και άλλοιοῦν τον νοῦν του ανθρώπου». (PG 64,1065-8). Όλος ο εξορκισμός: <https://www.imdle0.gr/diaf/2021/lw.Xrysostom-exork.pdf>

### 3.5. Η κρίση από τους καθισμένους πάνω στους θρόνους.

Εδώ η κρίση αναφέρεται ότι γίνεται από τους καθισμένους πάνω στους θρόνους. Πρώτα στους Αποστόλους υποσχέθηκε ο Κύριος ότι θα καθίσουν μαζί Του σε θρόνους. «Λέει, ο Ιωάννης, πως **είδε τους Αποστόλους** διά των οποίων τα έθνη συνετίσθησαν και φωτίσθησαν με τον διδασκαλικό τους λόγο, **να συμβασιλεύουν για χίλια χρόνια με τον Χριστό**», ερμηνεύουν οι Καππαδόκες Ανδρέας και Αρέθας. Και θα καθίσουν στους θρόνους σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου (Ματθ. 19:27), ότι θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ, δηλ. **θα κατακρίνουν «αυτούς που απώθησαν τον ευαγγελικό λόγο**», λέει ο Ανδρέας. Όπως είπε ο Δαβίδ: «εκεί ανέβησαν οι φυλές, οι φυλές του λαού του Θεού, μαρτυρία (ευσεβείας) για τον (πνευματικό τώρα) Ισραήλ, για να δοξολογήσουν το όνομα του Κυρίου· διότι **εκεί εκάθισαν θρόνοι για κρίση**, θρόνοι στον (βασιλικό) οίκο Δαβίδ (αναγωγικά του παμβασιλέως Χριστού)». (Ψαλμ. 121:4-5. Βλ. Μαρ. σ. 269).

Πρέπει όμως να παρατηρήσουμε ότι η υπόσχεση του Κυρίου προς τους Αποστόλους είναι για την ημέρα της Κρίσης, διότι τους είπε: **«εσείς που με ακολουθήσατε, στην παλιγγενεσία (κατά την κοινή Ανάσταση), όταν καθίσει ο υιός του ανθρώπου επί θρόνου δόξης αυτού, θα καθίσετε και εσείς πάνω σε δώδεκα θρόνους κρίνοντας τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ**». (Ματθ. 19:28). Όταν όμως ο Ιωάννης λέει για τους αγίους μάρτυρες: **«Και έζησαν και βασίλευσαν μαζί με το Χριστό χίλια έτη**», αναφέρεται στη δόξα που αυτοί έχουν, τιμώμενοι μαζί με τον Χριστό, **πριν το τέλος του κόσμου**, στο σύνολο του χρόνου που ονομάζεται **«1000 έτη**» μεταξύ 1ης και 2ας Παρουσίας του Χριστού. Διότι **«δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι**» (Σοφ. Σολ. 5:15), λέει ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων. *Επειδή ως ζώντες κάνουν ιάματα και θαυματουργούν και φανερώνονται σε όσους με πίστη προστρέχουν σ' αυτούς, καθώς υπάρχουν αχώριστοι της αυτοζωής (δηλ. του Χριστού). Και εβασίλευσαν μετά του Χριστού χίλια έτη*... (σ. 190-1).

Όπως παρατηρείται από τον αρχιεπίσκοπο Αβέρκιο και τον π. Σεραφείμ Ρόουζ, στην ερμηνεία τους της Αποκάλυψης, σ' όλους τους Χριστιανούς που κέρδισαν τη σωτηρία **«είχε δοθεί η υπόσχεση του Βασιλείου και της δόξας του Χριστού (Α Θεσ.)**<sup>102</sup> **Απ' όλο αυτό το πλήθος ο άγιος Ιωάννης ξεχωρίζει συγκεκριμένα «τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ...» δηλ. τους αγίους Μάρτυρες**».

Οι βίαια θανατωθέντες (πεπελεκισμένοι), λέει εδώ ο Ιωάννης, ότι **εβασίλευσαν, επομένως «κάθισαν σε θρόνους» μαζί με τον Χριστό χίλια χρόνια**, πριν τη Συντέλεια. Τη δόξα των αγίων μαρτύρων την αντιλαμβάνονταν οι Χριστιανοί από την πληθώρα των υπερφυσικών σημείων που έκαναν, ακόμα και ενώπιον απίστων αρχόντων και λαών.

Δεν είναι μόνο οι άγιοι Μάρτυρες που δοξάζονται τώρα που διανύομε την περίοδο των «1000 ετών». Υπάρχει πλήθος οσίων που τιμώνται από την Εκκλησία. Ο ίδιος ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος τιμάται, και δικαίως, γιατί αν και δεν μαρτύρησε, πολλές φορές έφτασε ως τον θάνατο για το κήρυγμα του ευαγγελίου, και είναι καθοριστική η επέμβασή του στα πράγματα της γης, καθώς **αυτός μένει ώσπου να έρθει ο Χριστός** (Βλ. Ιω. 21:22). Σ' αυτόν, ως υπεύθυνο, δίνει ο «ισχυρός Άγγελος» το βιβλιδάριο που περιέχει το κήρυγμα του λόγου του Θεού στις έσχατες μέρες: **«Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς**». (Αποκ. 10:11). Επομένως, ο Θεολόγος και ευαγγελιστής Ιωάννης παρουσιάζει το οφθαλμοφανές της μέχρι θανάτου αυταπάρνησης των μαρτύρων και τη

<sup>102</sup> **«...ὁμῆς μάρτυρες** καὶ ὁ Θεὸς ὡς ὀσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, καθάπερ οἶδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρόμενοι **εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν**». (Α Θεσ. 2:10-12). Και κατά τον Πέτρον, (Α Πέτ.2:9), **«ὁμῆς δὲ (οἱ πιστοί) γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν**». Αλλά εδώ η Αποκάλυψη δεν εναφέρεται σε όλους τους πιστούς.

συνέπειά της, που είναι η τελεία ένωσή τους με τον Χριστό, για να περιορίσει τους καθισμένους πάνω σε θρόνους την περίοδο των «1000 ετών», σε όσους, μόνο, έφθασαν σε καθαρότητα ψυχής και τελειότητα αρετής, δηλ. όσους «νεκρώθηκαν» για τον κόσμο, όπως ο απόστολος Παύλος, που έλεγε: **«Έχω συσταυρωθεί με τον Χριστό. Δεν ζω πλέον εγώ, αλλά μέσα μου ζει ο Χριστός».** (Γαλ. 2:20). Και **«καθ' ημέραν αποθνήσκω»!** (Α Κορ. 5:31).

Στους αγίους μάρτυρες, επομένως, η απώλεια της ζωής τους για τον Χριστό καθιστά βέβαιη την αιώνια συμβασιλεία μαζί Του, και αυτό φανερώνει η δόξα τους από τους πιστούς άμεσα μετά το μαρτύριό τους ως τη Συντέλεια (ή «χίλια χρόνια»)<sup>103</sup>. Οι ασκητικά αγωνιζόμενοι μοναχοί λένε, ενθαρρυνόμενοι μεταξύ τους: **«Δώσε αίμα να λάβεις Πνεύμα»!** Και ο ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύοντας το **«αν κάποιος είναι του Χριστού, είναι νέα κτίση»**, λέει: **«Βλέπε σ' όλη την οικουμένη την νέα (πνευματική) κτίση. Όταν δεις μοναχούς να έχουν καταλάβει τα όρη, σταυρωμένους, που καταπατούν τις ανάγκες της (ανθρώπινης) φύσης, να μιμούνται στην απάθεια τους αγγέλους, ώστε (πράγματι): Εί τις έν Χριστώ, καινή κτίσις».**<sup>104</sup> Αλλά, ενώ οι Μάρτυρες φθάνουν γρήγορα, διά του μαρτυρίου, στην τελειότητα της αγάπης του Χριστού, οι ασκητικά διαβιούντες προσπαθούν να την αποκτήσουν με τις καθημερινές τους και πολύχρονες, συνήθως, προσπάθειες, οι οποίες πρέπει, επί πλέον, να γίνονται χωρίς να το γνωρίζουν οι άλλοι. Διότι **αληθινός Ιουδαίος (Χριστιανός), λέει ο Παύλος, είναι ο εν κρυπτώ Ιουδαίος,** του οποίου ο έπαινος δεν είναι από τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεό.<sup>105</sup> Και ο Χριστός λέει να προσευχόμεθα στα κρυφά, γνωρίζοντας ότι ο Θεός που βλέπει (ως πανταχού παρών) στα κρυφά, θα μας αποδώσει (τον "μισθό" μας) στα φανερά.<sup>106</sup>

Έτσι, τους οσιακά τελειωθέντες φανερώνει ο Θεός με θαύματα. Η αγιοκατάταξή τους μπορεί να καθυστερήσει, και μαζί μ' αυτήν και οι τιμές που τους πρέπει, ενώ οι Μάρτυρες τιμώνται άμεσα μετά το μαρτύριό τους. Οι άγιοι Μάρτυρες (μεταξύ των οποίων οι πλείστοι των αγίων αποστόλων), ήταν κατ' αποκλειστικότητα σχεδόν, οι τιμώμενοι μαζί με τον Χριστό τον καιρό της συγγραφής της Αποκάλυψης. Επομένως είναι λογικό να εστιάζει σ' αυτούς ο Ιωάννης το λόγο περί συμβασιλείας και κρίσης. Δεν εξαιρεί όμως τους οσιακά τελειωθέντες που υποδεικνύονται από τον Κύριο με θαυμαστά σημεία. Και οπωσδήποτε δεν μπορεί να εξαιρεθεί η «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ» Υπεραγία Θεοτόκος.

Οι **άγιοι είναι καθισμένοι πάνω σε θρόνους,** που σημαίνει ότι βρίσκονται σε ανάπαυση,<sup>107</sup> αλλά και ότι συγκυβερνούν με τον Κύριο. **«Τα λόγια αυτά»**, λέει και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ, **«μαρτυρούν ότι οι άγιοι (άγγελοι και άνθρωποι) παίρνουν μέρος στη διακυβέρνηση της Εκκλησίας του Χριστού στη γη, και γι' αυτό είναι φυσικό, αλλά και πρέπει, να τους επικαλούμαστε με προσευχές, και να ζητούμε τη διαμεσολάβησή τους ενώπιον του Κυρίου με τον οποίο συγκυβερνούν».** (Ρόουζ σ. 287).

Το ότι **«τους δόθηκε η κρίση»**, είναι σχετικό με το ότι συγκυβερνούν, διότι σημαίνει ότι στην περίοδο αυτή των «χιλίων ετών» έλαβαν, ως πλήρεις Πνεύματος Αγίου, και τη δυνατότητα

<sup>103</sup> Καθώς λέει ο Κύριος, αυτός που αγαπάει τη "ζωούλα" του στον κόσμο αυτό θα την απολέσει, ενώ εκείνος που την μισεί θα την φυλάξει ζώντας αιωνίως μαζί Του, επιτυγχάνεται οφθαλμοφανώς από τους αγίους μάρτυρες: **«ο φιλών την ψυχήν αυτού απολέσει αυτήν, και ο μισών την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω εις ζωήν αιώνιον φυλάξει αυτήν».** (Ιω. 12:25). Και **«ο απολέσας την ψυχήν αυτού ένεκεν Εμού ευρήσει αυτήν».** (Ματθ. 10:39)

<sup>104</sup> **«Όρα πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης καινήν τὴν κτίσιν. Όταν ἴδῃς μοναχοὺς ὄρη κατειληφότας, ἔσταυρωμένους, τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως καταπατοῦντας, ἀγγέλους μιμουμένους τῇ ἀπαθείᾳ: ὥστε, Εἴ τις έν Χριστῷ, καινή κτίσις».** (PG 64:34).

<sup>105</sup> **«Ου γαρ ο εν τω φανερώ Ιουδαίος εστίν, ουδέ η εν τω φανερώ εν σαρκί περιτομή, αλλ' ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος (δηλ. ο Χριστιανός), και περιτομή καρδίας εν πνεύματι, ου γράμματι, ου ο έπαινος ουκ εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού».** (Ρωμ. 2:29).

<sup>106</sup> **«Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ έν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων έν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι έν τῷ φανερῷ».** (Ματθ. 6:6).

<sup>107</sup> Αυτή η ανάπαυση είναι διπλή. Εξωτερική από εχθρούς (πονηρούς ανθρώπους και δαίμονες) και εσωτερική από (τυχόν προϋπάρχοντα) ίδια πάθη. Δείτε και Β τεύχος, σελ. 5. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)



να κρίνουν μαζί με τον Χριστό τις υποθέσεις που αφορούν τους πιστούς. Βλέπουμε πχ ότι η **αγία Ευφημία** κατέκρινε, με το άφθαρτο σκήνωμά της, τους αιρετικούς τον καιρό της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου (451 μ. Χ.),<sup>108</sup> θαύμα που γιορτάζεται στις 11 Ιουλίου.

Η ίδια αγία μάρτυς επισκέφθηκε και τον άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη για να του διευκρινίσει τρέχοντα εκκλησιαστικά ζητήματα.<sup>109</sup> Ο **άγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος** (+25 Νοεμβρίου), που έζησε τον 3ο αιώνα στους χρόνους των ασεβών αυτοκρατόρων Δεκίου (249-251), Γάλλου (251-253) και Βαλεριανού (253-259), ανέλαβε τα φυλασσόμενα άρματά του και φόνευσε τον Ιουλιανό τον παραβάτη.<sup>110</sup> Και ο άγιος **μεγαλομάρτυς Δημήτριος** προστάτευσε πολλές φορές τη Θεσσαλονίκη, στην οποία είναι πολιούχος, από βαρβάρους επιδρομείς.

**«Κρίμα έδόθη αυτοίς».** «Έδόθη κρίμα, δηλ. εξουσία να κρίνουν», λέει κι ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας (Μαυρ. σελ. 269). Ήταν γνωστό στους πρώτους Χριστιανούς ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο κατά την ένδοξη Δευτέρα του Κυρίου Παρουσία. Γι' αυτό ο Παύλος ρωτάει (κάπως επιτιμητικά) τους Κορινθίους: **«Δεν γνωρίζετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο»;** (Α Κορ. 6:2). Αλλά ήδη, από τον παρόντα αιώνα, «κρίνουν», ήτοι κατακρίνουν με το παράδειγμά τους την αμαρτωλή διαγωγή του κόσμου. Δεν θα καθίσουν σαν δικαστές να κρίνουν, όπως εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος.<sup>111</sup> Είναι αυτό που λέει ο Κύριος: **«Η βασίλισσα Νότου θα αναστηθεί και θα κατακρίνει την γενιά αυτή. Και οι άνδρες της Νινευί...»** ομοίως. (Ματθ. 12:42).

Η «κρίση» έχει άλλοτε το νόημα της κατάκρισης, όπως όταν ο Κύριος λέει: **«Ο τον λόγον Μου ακούων και πιστεύων στον πέμπσαντά Με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν (δηλ. σε κατάκριση) ουκ έρχεται, αλλά μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν».** (Ιω. 5:24). Και άλλοτε το νόημα της διάκρισης (ξεχωρίσματος) καλού - κακού, και δικαστηρίου ή απόδοσης δικαιοσύνης. Έτσι όταν ο Ησαΐας λέει για τον Χριστό: **«κρίσιν τοις έθνεσιν απαγγελεί»**, εννοεί ότι θα διδάξει τα έθνη να διακρίνουν το κατά Θεόν καλό από το κακό, καθώς και τον αγώνα (ή πνευματικό πόλεμο) που απαιτείται για την επικράτηση του καλού, στον οποίο ο Χριστός επιμένει **«έως αν εκβάλη εις νίκος την κρίσιν».** (Ματθ. 12:18,20). Για το μετά το θάνατο δικαστήριο,<sup>112</sup> και το ξεχώρισμα που γίνεται τότε δικαίων και αμαρτωλών, λέει ο απόστολος Παύλος: **«καθ' όσον απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις».** (Εβ. 9:27). Τέλος, η κρίση σαν εξουσία σημαίνει, όπως είπαμε, συγκυβέρνηση με τον Χριστό.

Ο Ιωάννης τονίζει για τους Μάρτυρες ότι **«δεν προσκύνησαν το θηρίο, ούτε την εικόνα του, και δεν έλαβαν το χάραγμα πάνω στο μέτωπό τους και πάνω στο χέρι τους».** (20:4). Μας θυμίζει, έτσι, το 13ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, που μιλάει για **τα δύο «θηρία».** Τον Αντίχριστο (το 1ο θηρίο, που βγαίνει από τη θάλασσα)<sup>113</sup> και τον Ψευδοπροφήτη (που ονομάζεται και 2ο θηρίο ή θηρίο από τη γη).<sup>114</sup> Αυτά τα δύο θηρία

<sup>108</sup> Στη Σύνοδο οι Ορθόδοξοι συνέταξαν Τόμο των θεοπνευστων αποφάσεών τους, αλλά και οι αιρετικοί Μονοφυσίτες (Ευτυχιανοί) συνέταξαν αντίστοιχο τόμο, που περιείχε τις πλάνες τους (για μία φύση στον Χριστό μετά την ένωση των δύο φύσεων κλπ -βλ. Ι Κατήχηση Αγ. Νεκταρίου σ. 229-, αντί των δύο ασυγχύτων, θείας και ανθρωπίνης, που πιστεύει η Εκκλησία). Με μία γνώμη, Ορθόδοξοι και αιρετικοί έθεσαν τους δύο Τόμους στο στήθος του ιερού λειψάνου της Αγίας Ευφημίας και σφράγισαν τη λειψανοθήκη. Όταν αργότερα την άνοιξαν από κοινού, βρήκαν τον Τόμο των Ορθοδόξων στα χέρια της ενώ αυτόν των αιρετικών Μονοφυσιτών στα πόδια της.

<sup>109</sup> Ήταν γύρω στις 10 π.μ. της 27ης Φεβρουαρίου 1974. <https://www.imlemesou.org/index.php/psifides-pisteos-2/agies-morfes/1169-i-episkepsi-tis-agias-effimias-ston-osio-paisio>

<sup>110</sup> Με εντολή της Θεοτόκου, μετά από παρακλήσεις του Μεγάλου Βασιλείου και άλλων πιστών να σταματήσει ο διωγμός των Χριστιανών.

<sup>111</sup> Μάλιστα διότι δεν είπε (ο απόστολος) ότι θα κριθούν **από εσάς (υφ' υμών)** αλλά **«εν υμίν»** δηλ. με εσάς, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. (Προς Κορινθίους ΡΓ 61:132).

<sup>112</sup> Αμέσως μετά το θάνατο γίνεται η μερική κρίση και στη Συντέλεια η οριστική (οπότε λαμβάνονται υπ' όψιν τα μνημόσυνα, οι τυχόν δωρεές κλπ υπέρ των κεκοιμημένων).

<sup>113</sup> **«Και του δόθηκε (του Αντιχρίστου) εξουσία πάνω σε κάθε φυλή και λαό και γλώσσα και έθνος».** (Απ. 13:7).

<sup>114</sup> **«Και (ο Ψευδοπροφήτης) παραπλανά αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη, εξαιτίας των θαυματουργικών σημείων που του δόθηκε να κάνει μπροστά στο (1ο) θηρίο (Αντίχριστο), λέγοντας σ' αυτούς που κατοικούν πάνω**

έχουν τους ακολούθους τους το καθένα (ασεβείς το πρώτο και αιρετικούς το δεύτερο), που αλληλοϋποστηρίζονται. Θα δοθεί στον Ψευδοπροφήτη η δυνατότητα, λέει ο Ιωάννης ο Θεολόγος, προφανώς με τεχνολογία και μαγεία, να κάνει την εικόνα του Αντιχρίστου να μιλήσει (13:15), ώστε να νομισθεί αυτό ως θαύμα και να προβάλλει την αξίωση της προσκύνησης της εικόνας του Θηρίου-Αντιχρίστου, θεωρουμένου πλέον ως θεού!

Εδώ πρέπει να προσέξουμε ότι:

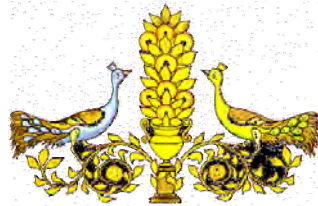
**α. «Το μυστήριο της ανομίας»,<sup>115</sup>** για το οποίο μίλησε ο απόστολος Παύλος, πριν να φέρει τον τελικό Αντίχριστο οργανώνει τους ασεβείς κάτω από πολλούς άλλους, μικρότερους στην κακία, αντιχρίστους. Ο Ιωάννης γράφοντας γενικά για τους μάρτυρες ότι δεν προσκύνησαν τον Αντίχριστο και την εικόνα του και δεν έλαβαν το χάραγμά του, βεβαιώνει ότι **υπάρχει αυτή η οργάνωση των ασεβών** πολιτικό-κοινωνικά, αλλά και πνευματικά υπό του διαβόλου, σαν **αντίχριστο σύστημα,<sup>116</sup>** κάτω από αντιχρίστους ηγέτες. Ήδη, ο Κύριος έλεγε για τους τότε ασεβείς Ιουδαίους: **«εσείς είσθε από πατέρα τον διάβολο»...** όχι τον Θεό, όπως υποστήριζαν αυτοί. Η εξαπάτηση των ανθρώπων από τις ψευδείς θρησκείες και αιρέσεις γίνεται επίσης υπό **του διαβόλου, ως ψεύτου και πατρός του ψεύδους.** (Ιω. 8:44).

**β.** Οι μάρτυρες κατά τον Ιωάννη:<sup>117</sup>

- **«Δεν προσκύνησαν το θηρίο»:** Οι άγιοι μάρτυρες αρνήθηκαν την προσκύνηση των θεοποιούντων τον εαυτό τους αρχόντων, πχ των Ρωμαίων αυτοκρατόρων Νέρωνος, Διοκλητιανού κλπ και των συγχρόνων Λένιν, Χίτλερ, Στάλιν, Μάο κλπ

- **«Δεν προσκύνησαν την εικόνα του θηρίου»:** Αρνήθηκαν, οι άγιοι μάρτυρες, και την προσκύνηση εικόνων ή αγαλμάτων των αυτοκρατόρων ή άλλων ψευτοθεών (που δεσμεύουν τους ανθρώπους με τα τρία μεγάλα πάθη, της φιλαργυρίας, φιλαρχίας και φιληδονίας), και δεν τίμησαν τις εορτές και τις ιδεολογίες τους (τώρα "θεοσοφίας", Ναζισμού, κομμουνισμού κλπ).

- **«Δεν έλαβαν το χάραγμα πάνω στο μέτωπό τους και πάνω στο χέρι τους»:** Δεν έγραψε στο νου των μαρτύρων ο πονηρός τα θελήματά του, ούτε με τις πράξεις τους παρέβησαν τις εντολές του Θεού. Ούτε κάποιο αντίχριστο σφράγισμα, με τεχνικό τρόπο, σημειώθηκε επάνω τους. Ο άγιος Ανδρέας σημειώνει για το σφράγισμα του Αντιχρίστου: **«Αλλά δεν θα το δεχθούν αυτό το σφράγισμα, όσοι έχουν σφραγισμένα τα πρόσωπά τους με το θείο φως».** Όσοι, δηλαδή, διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας και της τήρησης των εντολών του Χριστού διατηρούν τη σφραγίδα της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος πάνω τους. **Χάραγμα, κατά τον Αρέθα, είναι και η αποτύπωση στα χαρακτηριστικά του προσώπου της ψυχικής κατάστασης του ατόμου, καλής ή κακής: «Διότι όπως επάνω στο πρόσωπο, το φως είναι το γνώρισμα των θεοφιλών ανθρώπων, έτσι επάνω στο μέτωπο των ασεβών χαράσσεται η αναίδεια και το ποιοι είναι εμφανίζεται φανερά. Και για να είναι αυτό πιο φανερό, το βεβαίωσαν με τις άτοπες πράξεις τους, διότι το χέρι υπονοεί την πράξη».** (Μαυρ. σ. 270).



στη γη να κάνουν εικόνα στο (πρώτο) θηρίο (Αντίχριστο)...». (13:14). «Και υποχρεώνει όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλούσιους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να δεχθούν χάραγμα πάνω στο χέρι τους το δεξί ή πάνω στα μέτωπά τους. Και να μη μπορεί κανείς να αγοράσει ή να πουλήσει παρά μόνο όποιος έχει το χάραγμα, το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του». (13:16-17).

<sup>115</sup> «Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας»... (Β Θεσ. 2:7).

<sup>116</sup> Καί ο άγιος Παΐσιος (+1994) αναφερόταν στο αντίχριστο σύστημα της εποχής μας, πριν την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, ως τον Αντίχριστο. «Αυτήν την φορά θα δώση ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθή το πλάσμα Του. Θα αφήση το πλάσμα Του ο Χριστός; Θα παρουσιασθή στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώση από τα χέρια του Αντιχρίστου. Θα επιστρέψουν στον Χριστό και θα έρθη μια πνευματική γαλήνη σε όλην την οικουμένη για πολλά χρόνια... Θα επέμβη ο Χριστός, θα δώση μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξη όλο το κακό και θα το βγάλη σε καλό τελικά». ΛΟΓΟΙ Β' «Πνευματική Αφύπνιση», Σουρωτή.

<sup>117</sup> Γράψαμε σχετικά στο Η τεύχος: [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

### 3.6. Οι δύο θάνατοι και οι δύο αναστάσεις.

Μετά τη δόξα των αγίων Μαρτύρων και τη συμβασιλεία με τον Χριστό για «χίλια χρόνια» (δηλ. πριν ακόμη έρθει η γενική Κρίση και η Συντέλεια), η Αποκάλυψη αναφέρεται σε όσους πέθαναν χωρίς να έχουν πίστη και έργα σωτήρια: **«Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς (που τα έργα τους δεν ήταν θεάρεστα) δεν έζησαν έως να συντελεσθούν τα χίλια έτη. Αυτή (η σωτηρία των ψυχών των Μαρτύρων και λοιπών Αγίων και εναρέτων ανθρώπων) είναι η ανάσταση η πρώτη».** (20:5).

«Ονομάζει νεκρούς όσους έχουν μείνει στην απιστία», λέει ο Αρέθας. «Από την Αγία Γραφή διδασκόμαστε ότι, **όπως έχουμε δύο ζωές, έτσι έχουμε και δύο θανάτους**, δηλ. νεκρώσεις. Και είναι η μεν πρώτη ζωή η πρόσκαιρη και σαρκική, και τη ζούμε μετά την παράβαση της εντολής στην Εδέμ. Η δεύτερη ζωή, η αιώνια, είναι αυτή που μας υποσχέθηκε ο Χριστός πως θα έχουμε μετά την τήρηση των θείων εντολών Του. **Ο ένας (θάνατος) είναι της σάρκας, ο πρόσκαιρος. Ο άλλος ο αιώνιος, που έρχεται για την τιμωρία των αμαρτιών στο μέλλον και είναι η γέενα του πυρός.** Ξεχωρίζουμε, όμως, και διαφορά νεκρών. Άλλοι είναι που πρέπει να τους αποφεύγομε, για τους οποίους είπε ο προφήτης Ησαΐας **«οι δε νεκροί ζωή δεν θα δουν»** (Ησ. 26:14), που από τις πράξεις τους φέρνουν τη δυσωδία (της αμαρτίας) και τη νέκρωση (την πνευματική). Υπάρχουν και οι **επαινετοί νεκροί**, εκείνοι που ζουν εν Χριστώ και για τον Χριστό φονεύουν τις ηδυπαθείς πράξεις του σώματος και συσταυρούνται με τον Χριστό, και όντας νεκροί για την αμαρτία, περιφέρουν στο σώμα τους τη νέκρωση του Ιησού (Β. Κορ. 4:10), λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. (Μαυρ. σ. 270).

Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων λέει: «Ο Κύριος είπε στο Ευαγγέλιο: **Αυτή είναι η αιώνια ζωή, να γνωρίζουν εσένα τον αληθινό Θεό, και εκείνον που απέστειλες τον Ιησού Χριστό.** (Ιω. 17:3). Όσοι λοιπόν δεν επίστευσαν, ως στερηθέντες της αιώνιας ζωής, νεκροί λέγονται. Παρομοίως και όσοι έζησαν με αμέλεια και ραθυμία και απραξία των εντολών του Θεού, και αυτοί νεκροί λογίζονται... Μετά δε την συντέλεια του αιώνος θα αναστηθούν μεν μαζί με τους λοιπούς που θα έχουν πεθάνει, θα αποπεμφθούν όμως σε αιώνιο θάνατο και απώλεια».<sup>118</sup>

**«...έως να συντελεσθούν τα χίλια έτη.** Όπως σε πολλά άλλα σημεία της Αγίας Γραφής, η πρόθεση **«έως»** δεν σημαίνει τη συνέχιση μιας πράξης μέχρι ένα συγκεκριμένο χρονικό όριο. Αντίθετα δείχνει την παντελή έλλειψη οποιουδήποτε χρονικού ορίου.<sup>119</sup> Με άλλα λόγια αυτό σημαίνει ότι οι ασεβείς νεκροί (δηλ. όσοι πέθαναν στην ασέβεια) στερούνται διαπαντός τη μακάρια ζωή», λέει ο π. Σεραφείμ Ρόουζ. (σελ. 287-8).

Και ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος σχολιάζει: **«Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς δεν έζησαν έως να συντελεσθούν τα χίλια έτη».** Οι νεκροί αυτοί είναι οι νεκροί κατά την ψυχή, οι πνευματικώς νεκροί. Ως γνωστόν, θάνατος σημαίνει χωρισμός. **Όταν χωρίζεται το σώμα από την ψυχή λέγεται σωματικός θάνατος. Όταν χωρίζεται η ψυχή από τον Θεό λέγεται πνευματικός θάνατος.**<sup>120</sup> (σελ. 210).

**Η δεύτερη ανάσταση είναι η γενική των σωμάτων (κατά τη 2α Παρουσία),** η οποία γίνεται αρχή για όσους πέθαναν στην αμαρτία, για τη μελλοντική τους Κόλαση, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 271). Είναι και χρονολογικά δεύτερη, μετά την **πρώτη ανάσταση, που είναι πνευματική και επιτυγχάνεται διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας και της τήρησης των εντολών του Χριστού,** για την οποία λέει ο Ιωάννης:

<sup>118</sup> «Εις την Ιεράν Αποκάλυψιν», ελαφρά μεταγλωτισμένο στη δημοτική, σελ. 191.

<sup>119</sup> Όπως όταν ο Κύριος έλεγε στους Μαθητές: **«Ίδού εγώ μεθ' υμών είμι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος».** Αυτό δεν σημαίνει ότι μετά θα τους εγκατέλειπε.

<sup>120</sup> Η λογική ψυχή δημιουργήθηκε αθάνατη, οπότε δεν μπορεί να χωρισθεί κατά την ουσία της από κάθε ενέργεια του Θεού (γιατί θα κατέληγε σε ανυπαρξία), αλλά μόνο να χάσει τις δωρεές (ή χάρη) Του. Τότε λέμε ότι «πεθαίνει» πνευματικά και υποφέρει. Και ο προφήτης Δαβίδ λέει: **«Που να πορευθώ (μακριά) από του Πνεύματός σου και από του προσώπου σου που να φύγω; Εάν ανεβώ στον Ουρανό, Σου εκεί είσαι. Αν κατέβω στον Άδη είσαι παρών».** (Ψαλμ. 138:7-8).



**«Μακάριος και άγιος εκείνος που έχει μέρος στην ανάσταση την πρώτη· πάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος (η αιώνια καταδίκη) δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλέψουν μαζί Του χίλια έτη.** (20:6).

«Εκείνοι που έλαβαν μέρος στην **πρώτη ανάσταση**, δηλ. στην έγερση από τις σκέψεις που οδηγούν στον θάνατο και τις νεκρές πράξεις, αυτοί είναι μακάριοι», λέει ο Ανδρέας, «διότι σ' αυτούς δεν έχει εξουσία ο **δεύτερος θάνατος**, που συμβαίνει για τιμωρία της αμαρτίας», συμπληρώνει ο Αρέθας.

Να μην ξεχνάμε, όμως, ότι **η έγερση ή ανάσταση από τα νεκρά έργα είναι πρώτιστα δώρο του Χριστού**, που δίδεται απ' Αυτόν με τα Μυστήρια της Εκκλησίας. Αρχικά με το Βάπτισμα. «Με τρεις λοιπόν καταδύσεις και ισάριθμες τις επικλήσεις (του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος), το μέγα μυστήριο του Βαπτίσματος τελειώνεται. **Και για να εξεικονισθεί ο τύπος του θανάτου και με την παράδοση της θεογνωσίας να φωτισθούν στις ψυχές τους οι βαπτιζόμενοι**»,<sup>121</sup> λέει ο Μέγας Βασίλειος. Και κατόπιν, με το μυστήριο του Χρίσματος έρχονται οι δωρεές του Αγίου Πνεύματος στους πιστούς. **«Αυτό λοιπόν είναι το να γεννηθεί κάποιος εξ ύδατος και Πνεύματος (που είπε ο Κύριος). Καθώς η μεν νέκρωση συντελείται με το νερό, η δε ζωή μας ενεργείται διά του Πνεύματος».**<sup>122</sup>

Εκείνος, επομένως, που έχει μέρος στην ανάσταση την πρώτη είναι **μακάριος και άγιος**, και αυτό περισσότερο τονίζει ο Ιωάννης, παρά την βασιλεία των 1000 χρόνων που, όσο ένδοξη και να είναι, συμβαίνει σ' αυτή τη ζωή, ενώ η μακαριότητα και αγιότητα δεν έχει τέλος. Την ανάσταση αυτή του ανθρωπίνου γένους, από τα νεκρά έργα στην αγιότητα, προετοίμασε ο Κύριος με το δικό του **Βάπτισμα στον Ιορδάνη**, που δεν είναι τυχαίος ποταμός, καθώς αυτός μόνος «δεν τρέχει σε ζώσα θάλασσα, και νερό θάλασσας που έχει ζωή δεν τον δέχεται, αλλά τον δέχεται η νεκρά θάλασσα... **Είναι δε ο Ιορδάνης του θνητού μας γένους τύπος**», λέει ο ιερός Χρυσόστομος. «Εκείνο δε που είναι η νεκρά θάλασσα για τα ζωντανά νερά, αυτό είναι ο Άδης γι' αυτούς που πεθαίνουν». Ο Ιορδάνης ξεκινά από δύο πηγές λέει, επίσης ο Χρυσόστομος, **Ιόρ και Δαν**, από τις οποίες πήρε το όνομά του, που συμβολίζουν τις ρίζες της φύσης μας, που είναι ο Αδάμ και η Εύα. «Περί αυτόν λοιπόν τον Ιορδάνη, που προέρχεται από ζώσες πηγές και καταλήγει στη νεκρά θάλασσα, όλη η θαυματουργία του Θεού γινόταν για να μη τρέχει το ζων ύδωρ προς θάνατον... αλλά (αναστρεφόμενο) προς τις αρχαίες ζώσες ρίζες».<sup>123</sup> Συνεπώς ο Ιωάννης ο Θεολόγος μεταφέρει πολύ σημαντικά μηνύματα με τις συνοπτικές εκφράσεις «πρώτη ανάσταση», «δεύτερη ανάσταση» κλπ, που δεν μπορούν να πλησιάσουν οι αμφισβητίες του θεολογικού κύρους της Αποκάλυψης.

**«Και έζησαν και βασίλεψαν μαζί με τον Χριστό χίλια έτη».** Πνευματικά βασίλεψαν οι άγιοι, στο συνολικό χρονικό διάστημα **«1000 έτη»** μεταξύ της Γεννήσεως του Χριστού και της 2<sup>ας</sup> Παρουσίας. Δεν υπάρχει χιλιετία του Χριστού στη Γη μετά τη 2α Παρουσία Του, όπως νομίζουν οι Ιαχωβάδες και άλλες αιρέσεις, για να μην αναγκασθούμε να κάνουμε απαραίτητη, κατά τον άγιο Εφραίμ το Σύρο, και μια τρίτη (3η) Παρουσία του Χριστού, ώστε να γίνει τότε η αναβληθείσα... Συντέλεια! Ο **χιλιασμός** σαν ιδεολογία ή θρησκευτική δοξασία φθάνει μέχρι τις ημέρες μας. Χιλιαστικές ιδέες είχε ο Ναζισμός, που προσπαθούσε να φτιάξει ένα νέο χιλιετές Ράιχ, ο κομμουνισμός επίσης, και γενικά όσοι δεν δέχονται Μεσσία τον Ιησού Χριστό αλλά περιμένουν κάποιον άλλο να τους σώσει στη Γη. Είναι μια μορφή σύγχρονου Αρειανισμού, κατά τον οποίο ο Θεός μένει στον Ουρανό, και στη Γη στέλνει ανθρώπους σωτήρες.

<sup>121</sup> «Ἐν τρισίν οὖν καταδύσεσι καὶ ἰσαρίθμοις ταῖς ἐπικλήσεσι, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ βαπτίσματος τελειοῦται, ἵνα καὶ ὁ τοῦ θανάτου τύπος ἐξεικονισθῆ καὶ τῇ παραδόσει τῆς θεογνωσίας τὰς ψυχὰς φωτισθῶσιν οἱ βαπτιζόμενοι». Μεγάλου Βασιλείου **ομιλία στο Άγιον Πνεύμα**. (κεφ. 15, & 35)

<sup>122</sup> «Τοῦτο οὖν ἔστι τὸ ἄνωθεν γεννηθῆναι ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος· ὡς τῆς μὲν νεκρώσεως ἐν τῷ ὕδατι τελουμένης· τῆς δὲ ζωῆς ἡμῶν ἐνεργουμένης διὰ τοῦ Πνεύματος». (ως, άνω15,35)

<sup>123</sup> Αγίου Ιω. Χρυσοστόμου, «Εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν», (PG 61:725).

Ο παπισμός της Ρώμης, με τον πάπα ως αντιπρόσωπο του Θεού στη γη, βρίσκεται σε τέτοια αιρετική δοξασία. Βλέπουμε τον **χιλιασμό και στη Νέα Τάξη** μέσα από τις προσδοκίες του τότε προέδρου της Federal Reserve, Alan Greenspan: **«Οι παγκόσμιοι ηγέτες προφητεύουν και φωνάζουν για μια ενωμένη οικονομία, μια συγκεντρωτική κυβέρνηση, ένα μοναδικό άτομο που θα οδηγήσει την ανθρωπότητα... στην επόμενη χιλιετηρίδα»!..<sup>124</sup>**

Επειδή οι αριθμοί εκφράζουν και επιβεβαιώνουν πρωτίστως τα νοήματα των Γραφών, όπως έχουμε ήδη δείξει σε προηγούμενα τεύχη, τα **1000 χρόνια** είναι το διάστημα διάδοσης της στηριζόμενης στις **10 εντολές** διδασκαλίας του Χριστού, σε κάθε μήκος, πλάτος και ύψος της γης. Κατ' αυτό αναδεικνύονται άγιοι μάρτυρες και άλλοι άγιοι, που συμβασιλεύουν και τιμώνται από τους πιστούς μαζί με τον Χριστό, και στον παρόντα αιώνα, πριν τη Συντέλεια.



**Συνέχεια στο 20<sup>ο</sup> κεφάλαιο. Στη δημοτική:  
( Γωγ και Μαγώγ )**

**20-7** Καί όταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,

**20-8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γωγ καὶ τὸν Μαγώγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

**20-9** καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

**20-10** καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθῆσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**20-7** Και όταν συντελεσθούν τα χίλια ἔτη, θα λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του

**20-8** και θα εξέλθει, για να πλανήσει τα ἔθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την ἄμμο της θάλασσας.

**20-9** Και ανέβηκαν στο πλάτος της γης (δηλ. κυριάρχησαν πάνω σ' ολόκληρη τη Γη), και κύκλωσαν το στρατόπεδο των ἁγίων και την πόλη την αγαπημένη (την Εκκλησία)· και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατάφαγε.

**20-10** Και ο διάβολος που τους πλαναίει ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς και του θείαφιού, όπου είναι και το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης, και θα βασανιστούν ἡμέρα και νύχτα στους αἰῶνες των αἰώνων.

#### **4.1. Ποιοι είναι οι Γωγ και Μαγώγ.**

Όταν μετά τα χίλια χρόνια, λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του, θα πλανήσει όλα τα ἔθνη, και θα κινήσει σε πόλεμο τον **Γωγ και τον Μαγώγ**, «προς ερήμωσιν της οικουμένης», λέει ο ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας. (Μαυρ. σελ. 272).

Υπενθυμίζουμε ότι προηγουμένως η Αποκάλυψη μας επεσήμανε πως **το λύσιμο των πονηρῶν πνευμάτων**, που λέγεται και **ἐξοδός τους από τον Ἄδη μέσω του φρέατος της Αβύσσου**, προκαλεί ενίσχυση της διαφθοράς όλων των ειδῶν και μάχες μέσα στις κοινωνίες, και μεταξύ χωρῶν. Βλέπουμε στην εποχή μας να αρχίζει στο (εξωτερικό πεδίο) με τα γεγονότα στην Ουκρανία, τα εκκολαπτόμενα Ελληνοτουρκικά κλπ **ο πόλεμος του πετρελαίου** (που θα κατεβάσει τους Ρώσους στην Πόλη) και είναι έτοιμος να ακολουθήσει **ο πόλεμος του νερού** (που ο πάπας με τους ανθρώπους του θα μετατρέψει σε παγκόσμιο).<sup>125</sup>

Για την προέλευση των Γωγ και Μαγώγ αναφέρεται από τους Καππαδόκες Πατέρες:

<sup>124</sup> Περισσότερα στο Γ τεύχος: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)

<sup>125</sup> Βλ. «ΤΡΙΑ ΟΥΑΙ»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

Όσο για τον **Γωγ και τον Μαγώγ**, είναι, όπως νομίζουν μερικοί, **υπερβόρεια σκυθικά έθνη**, τα οποία ονομάζομε και Ουνικά, που είναι πολυανθρωπότερα και πολεμικότερα από κάθε άλλη βασιλεία και έθνος στη γη και συγκρατούνται από το να καταστρέψουν την οικουμένη από το χέρι του Θεού, μέχρι που να λυθεί ο διάβολος. Μερικοί ερμηνεύουν τα ονόματα από την Εβραϊκή γλώσσα, το μεν Γωγ ως αθροίζοντα ή άθροισμα (συναγωγή εθνών), το δε Μαγώγ ως επηρμένον (υπερήφανο). Και από τα ονόματα των εθνών σημαίνεται το (μέγα) άθροισμα των εθνών και η υπερηφάνειά τους, λέει ο Ανδρέας. και προσθέτει: Πρέπει να γνωρίζομε ότι και ο **προφήτης Ιεζεκιήλ** (κεφ. 38 και 39), προφήτευσε γι' αυτά τα έθνη, ότι θα έλθουν κατά τους εσχάτους καιρούς και θα πέσουν με μεγάλη δύναμη στη γη του Ισραήλ, που από τα απομεινάρια των όπλων τους θα έχει θέρμανση για επτά χρόνια. (Μαυρ. σελ. 272).

Υπάρχουν διάφορες εικασίες για το πότε εννούσαν την πραγματοποίηση των γεγονότων αυτών οι προφήτες. Είναι όμως φανερό ότι **«περισσότερο αρμόζει η έλευσή τους στα έσχατα χρόνια»**, λέει ο Ανδρέας. Και αυτό για τρεις λόγους:

α) Γιατί πουθενά δεν έχει γραφεί ότι σκυθικά έθνη θα κάνουν πόλεμο εναντίον των Ιουδαίων, αλλά μόνο γειτονικά.<sup>126</sup>

β) Γράφεται για τον Γωγ ότι **θα ετοιμασθεί από τις αρχαίες ημέρες και θα έλθει στις έσχατες**.

γ) Στην Αποκάλυψη, που μελετάμε και προφητεύει τα μέλλοντα, έχει γραφεί ότι ο Γωγ και ο Μαγώγ θα έλθουν προς το τέλος του παρόντος αιώνας, (δηλ. λίγο πριν τη Συντέλεια).

Ο **πατριάρχης Άνθιμος**, μεταγενέστερος των Καππαδοκών, δεν κάνει αναφορά περί σκυθικών εθνών, αλλά λέει ότι **«για τα έθνη αυτά (Γωγ) είπε και Ιεζεκιήλ ο προφήτης (38ο κεφ.). Αυτών τις εφόδους ο Θεός τώρα μεν αναχαιτίζει, στους δε εσχάτους καιρούς, όταν με θεία παραχώρηση αφεθεί ο Σατανάς, δηλ. λυθεί από την κάθειρξή του, και χωρίς να εμποδίζεται (της άσκησης) της κακουργίας του, τα πλανήσει, θα αποθρασυνθεί και μετά μανίας θα θέλει να δοξάζεται ένεκα του πλήθους των, που θα είναι στον αριθμό σαν την άμμο της θάλασσας. Γι' αυτό και θα νικήσει και θα πλατυνθεί σ' όλη τη γη. Και θα κυκλώσει την παρεμβολή των ευσεβών και την πόλη την αγαπημένη, ήτοι την Εκκλησία του Χριστού. Μετά δε ταύτα θα καταναλωθεί με πυρ που θα έρθει εκ Θεού, από τον Ουρανό»...** (σελ. 193, δημοτ.).

2. Εϋθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ προφητεία παρουσιάζεται ἀπειλητικὴ διὰ τοὺς κακοὺς καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν «Γῶγ Μαγῶγ». Αἱ λέξεις αὗται εἶναι ἀνιγματοῦδες. Ἐρμηνεύεται τινὲς ἐτυμολογοῦν τὸν Γῶγ ἐκ τοῦ Guga βαβυλωνιακοῦ τύπου τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως τῶν Λύδων Γύγου 607 π.Χ. ἄλλοι ἐκ τοῦ Guga γεωγραφικοῦ ὄρου εὐρεθέντος εἰς τὰς ἐπιστολάς Tell-el Amarna προελθόντος ἐκ τοῦ gagaya, ὀνόματος φυλῆς τῆς μεσημβρινῆς Συρίας. Ἄλλοι κατὰ τὰς σφηνοειδεῖς γραφάς ἐκ τοῦ Gagi ἀρχοντος χώρας βορείως τῆς Ἀσσυρίας. Ἄλλοι ὁμως ἐτυμολογοῦν — τὸ καὶ ὀρθότερον — ἐκ τῆς Σουμερικῆς λέξεως gug τὸ ὁποῖον σημαίνει σκόπη, διότι βλέπουν εἰς τὸν Γῶγ τὴν προσωποποίησιν τοῦ σκότους.

Τὸ δὲ Μαγῶγ ἐτυμολογοῦν ἐκ τοῦ Mā (tu) βαβυλωνιακῆς λέξεως = χώρας καὶ τοῦ Γῶγ = χώρας τοῦ Γῶγ. Κατὰ τὸ Γεν. 10, 2 ἡ ὀνομασία Μαγῶγ ἀποδίδεται εἰς ἓνα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰάφεθ. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἰουδαίους ἐρμηνευτὰς (Ἀρχαιολ. Ἰωσήφ. 1, 6, 1. Ἰερων. in Ezech) εἶναι τὸ ἔθνος τῶν Σκυθῶν.

Ο **π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος** λέει στην ερμηνεία του της Αποκάλυψης: **«Ὡς Γωγ και Μαγώγ κατά τον δον αιώνα π.Χ. εθεωρούντο βόρειοι λαοί και κυρίως οι Σκύθες, οι οποίοι άφησαν πίσω τους μεγάλες φρικαλεότητες. Επομένως Γωγ και Μαγώγ συμβολίζουν την έσχατη φοβερή αντίθετη δύναμη, κατά τις έσχατες μέρες, εναντίον του νέου Ισραήλ, της Εκκλησίας του Χριστού»**. Κατά τον π. Ιωήλ **«ο Γωγ ο άρχων, και Μαγώγ ο λαός, τον οποίο θα διευθύνει ο Γωγ, ευρίσκονται στον προφήτη Ιεζεκιήλ, προς δήλωσιν των αγρίων λαών, οι οποίοι θα επιτεθούν εναντίον της Ιερουσαλήμ κατά τις έσχατες μέρες»**. (σελ. 211). Από την ερμηνεία του π. Ιωήλ, στον προφήτη Ιεζεκιήλ, βλέπομε σε υποσημείωση, ότι **θεωρεί ὀρθότερο να λαμβάνεται ο Γωγ από το Σουμερικό Gug, που σημαίνει προσωποποίηση του σκότους** (Αντίχριστος), γιατί gug σημαίνει γενικά σκόπη.

<sup>126</sup> Οι Σκύθες ήταν νομαδικός λαός. Μερικοί μετακινήθηκαν προς τη βορειοδυτική Περσία τον 7ο π.Χ. αιώνα. Κάποιοι εγκαταστάθηκαν στη **Βαιθσάν** παρά τον Ιορδάνη (24 χλμ νότια της Τιβεριάδας), η οποία μετονομάστηκε **Σκυθόπολη** (Ιησούς του Ναυή 17:11, Κριτές 1:27 κλπ). Βλ. χάρτη: <https://www.imdle0.gr/diaf/2022/img-22/Bethsan.jpg> Και περισσότερα: [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)



Το Μαγώγ θεωρεί ότι σημαίνει «χώρα», στη Βαβυλωνιακή διάλεκτο. Και μας θυμίζει ότι **Μαγώγ λέγεται και ένα παιδί του Ιάφεθ**. (Εις τον Ιεζεκιήλ σελ. 293).

Υπάρχει, όμως, μια διαφορά μεταξύ Ιεζεκιήλ και Αποκάλυψης, όσον αφορά τον Γωγ. Στον προφήτη Ιεζεκιήλ ο Γωγ ηγείται μιας ομάδας εθνών. Για την Αποκάλυψη **Γωγ και Μαγώγ** είναι οι συνασπισμοί των εθνών **«που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης»**, δηλ. **όλοι οι λαοί της Γης**, οι οποίοι τίθενται στην υπηρεσία του Αντιχρίστου, όταν **«θα λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του» για να κάνει τον τελευταίο διωγμό των Χριστιανών**.

#### **4.2. Ο πόλεμος κατά της Εκκλησίας (και η καταστροφή) των Γωγ και Μαγώγ.**

Στον προφήτη Ιεζεκιήλ υπάρχει μια επικέντρωση σε **έθνη του Βορρά (Ρως, Μοσόχ και Θοβέλ) που εξουσιάζει ο Γωγ**, τον οποίο πάντως ακολουθούν και άλλοι λαοί, βόρειοι όπως ο Γομέρ και ο οίκος του Θεργαμά, και νοτιότεροι, όπως οι Πέρσες, Λίβυες και Αιθίοπες. Και εδώ, όπως στην Αποκάλυψη, ηγείται ένας αντίχριστος άρχων. Στην Αποκάλυψη είναι ο τελικός Αντίχριστος που θα έχει μέσα του τον Σατανά, ενώ στον Ιεζεκιήλ μπορεί να είναι και κάποιος ισχυρός πρόδρομος του Αντιχρίστου, ο οποίος γι' αυτό λέει ο Κύριος ότι θα του γίνει εμπροσθοφυλακή: **«Συ δε (Γωγ), ως αρχηγός του στρατεύματος αυτού, θα Μου γίνεις προφυλακή (εμπροσθοφυλακή)»**. (Ιεζ. 38:7).

Το στράτευμα των αντιχρίστων τιμωρείται κατά καιρούς από τον Θεό, αλλά το κακό δεν θα σταματήσει μέχρι τη 2α Παρουσία του Χριστού, διότι η ελεύθερη προαίρεση στον άνθρωπο γίνεται αφορμή σε κάποιους να επιμένουν αμετανόητα στην κακία τους. Μας το βεβαιώνει ο Κύριος στην παραβολή των «ζιζανιών», τα οποία μένουν μαζί με τον «σίτο» μέχρι τον καιρό του **θερισμού. «Αφήστε να μεγαλώνουν και τα δύο μέχρι του θερισμού»**. Και **«ο θερισμός είναι συντέλεια του αιώνας, οι δε θεριστές είναι άγγελοι»**. (Ματθ. 13:39). Έτσι ο οριστικός διαχωρισμός δικαίων από αδίκων έρχεται μετά την κατάργηση της βασιλείας του τελικού Αντιχρίστου, που δεν γίνεται από ανθρώπους αλλά από τον Χριστό με ένα Του φύσημα και **«τῆ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ»**, δηλ. με τη (2α) Παρουσία Του. (Β Θεσ. 2:8).

**Ο Γωγ στον Ιεζεκιήλ έχει έδρα τη Ρως, αρχαίο όνομα της Ρωσίας**. Και είδαμε<sup>127</sup> ότι όταν η Ρωσία έπεσε (το 1917) υπό τον αθεϊστικό κομμουνισμό τότε το πρώην Χριστιανικό βασίλειο έγινε **η 7η βασιλεία του κακού**,<sup>128</sup> για την οποία προείπε νωρίτερα ο Ιωάννης ότι στον καιρό του δεν υπήρχε, αλλά όταν έρθει θα μείνει για λίγο, όπως και έγινε (70 περ. χρόνια). Ο αθεϊσμός των Σοβιετικών, που επεκτάθηκε από τη Ρωσία και σε άλλες χώρες (τη γη του Μαγώγ), είναι πράγματι εμπροσθοφυλακή του πολιτεύματος **του τελικού Αντιχρίστου, του οποίου η βασιλεία θα είναι ογδόη**, και μάλιστα θα είναι εκ των επτά,<sup>129</sup> διότι θα έχει όλη την ασέβεια των προκατόχων του συμπυκνωμένη, και κυρίως αυτή της 7ης βασιλείας.

Όπως έλεγε η αγία Ματρώνα της Μόσχας (η τυφλή): **«Θα γίνει κάποια καλυτέρευση (μετά την πτώση της ΕΣΣΔ) που όμως, θα κρατήσει λίγο καιρό. ...Μετά θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλιοί (κομμουνιστές)... και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πώς σας λυπάμαι όλους! Μέχρι το τέλος, (από εκεί και πέρα), έτσι θα ζήσετε»...**<sup>130</sup> Ο Θεός εναντιώνεται στον οργανωμένο από τον Σατανά αθεϊσμό, που μέσω του κομμουνισμού θέλει να

<sup>127</sup> Αναλυτικά στον Η τόμο: [https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)

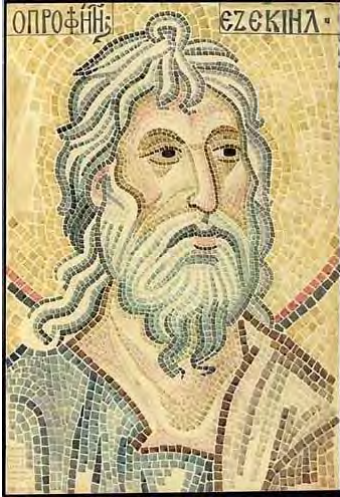
<sup>128</sup> Από τους αθεϊστές ασεβείς. Επειδή οι αντίχριστοι (βλ. υποσ. άνω) είναι δύο ειδών: **α) ασεβείς** (αθεϊστές και ειδωλολάτρες) και **β) κακόδοξοι** (αιρετικοί κλπ). Για το λόγο αυτό η οργάνωσή τους από τον Σατανά γίνεται, κατά παραχώρηση Θεού, με δύο αντίστοιχα αλληλο-υποστηριζόμενα «θηρία», όπως λέει ο Ιωάννης. **Το ένα, κατά καιρούς, αναδεικνύει αντιχρίστους ηγέτες και το άλλο ψευδοπροφήτες**. Το «μυστήριο της ανομίας» θα εκτυλιχθεί μέχρι να κορυφωθεί στον τελικό Αντίχριστο και τον συνεργάτη του, τον Ψευδοπροφήτη.

<sup>129</sup> **«Τα επτά κεφάλια είναι επτά όρη... και επίσης είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος ακόμα δεν ήρθε και, όταν έρθει, πρέπει αυτός να μείνει λίγο. Και το θηρίο που ήταν και δεν είναι, και αυτός είναι ογδοος βασιλιάς και προέρχεται από τους επτά, και πηγαίνει στην απώλεια»**. (Αποκ. 17:9-11).

<sup>130</sup> [https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/14\\_agiaMatrona.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf)

ελέγξει τους λαούς, με την πρόφαση οικονομικών βελτιώσεων στη ζωή τους, αγνοώντας ότι **ουδέν καλό μπορούν να πράξουν χωρίς Αυτόν.** (Ιω. 15:5). Ο άγιος Αριστοκλής από τη Μόσχα (+1918), είχε σωστά προβλέψει τι ερχόταν: **«Ένα κακό θα βρει την Ρωσία, και οπουδήποτε θα πάει αυτό το κακό (κομμουνισμός), ποταμοί από αίμα θα κυλίσουν. Δεν είναι η Ρωσική ψυχή, αλλά μια (δαιμονική) επιβολή στη ρωσική ψυχή. Δεν είναι ιδεολογία, ούτε φιλοσοφία, αλλά ένα πνεύμα από την Κόλαση»...**<sup>131</sup>

Γωγ, προσωποποίηση του σκότους και εμπροσθοφυλακή του Σατανά στη Ρωσία, έγινε ο αντίχριστος Λένιν και η «συναγωγή» του, των οποίων ο Θεός διά του Ιεζεκιήλ, αναγγέλει από την αρχαιότητα τη δραστηριοποίησή τους στις έσχατες μέρες:



**«Ετοιμάσου, λοιπόν, ετοίμασε τον εαυτόν σου και (ας ετοιμασθεί) και όλη η συναγωγή σου (δηλ. όλο το πλήθος που θα είναι μαζί σου). Εσύ δε (Γωγ, άρχοντα των Ρώσων), θα μου γίνεις εμπροσθοφυλακή. Αυτό (το στράτευμα) θα ετοιμασθεί από πολλά χρόνια (κατά το μυστήριο της ανομίας), και κατά τους έσχατους καιρούς θα έλθει και θα φθάσει στη χώρα η οποία έχει πλέον λυτρωθεί από τη φονική μάχαιρα των (πνευματικών) εχθρών, στη γη Ισραήλ (τους Χριστιανούς), η οποία προηγουμένως είχε εξ ολοκλήρου ερημωθεί. Αυτός όμως ο λαός βγήκε πλέον από την αιχμαλωσία των ειδωλολατρικών εθνών και θα κατοικήσουν όλοι ειρηνικά».** (Ιεζ. 38:7-8).

Στην περιοχή της Ρωσίας κατοικούσαν ειδωλολατρικά έθνη, μέχρι τη βάπτισή τους στην Ορθοδοξία με τη βοήθεια των Βυζαντινών. Έτσι το ειρηνικό πνεύμα του Χριστιανισμού ήρθε διά της Εκκλησίας του Χριστού και στην Ορθόδοξη Ρωσία, η οποία πνευματικά έγινε πλέον «γη Ισραήλ». Εναντίον των ψυχών αυτής της Ορθόδοξης χώρας έρχεται η σατανικής επιπόνης αντίθετη κομμουνιστική ιδεολογία σαν βροχή και σαν σκοτεινή νεφέλη που εμποδίζει τον φωτισμό από τον Ήλιο της Δικαιοσύνης. Και επεκτάθηκε με αθεϊστικά κομμουνιστικά κόμματα και επαναστάσεις σε πολλά έθνη της Γης. **«Συ (Γωγ), θα ανεβείς εναντίον της χώρας αυτής ωςάν ραγδαία βροχή. Θα φθάσεις εκεί ως σκοτεινή νεφέλη<sup>132</sup> και θα σκεπάσεις τη γη. Στην επιδρομή αυτή θα είσαι συ και όλοι οι γύρω από σένα πολεμιστές και πολλά άλλα έθνη μαζί σου».** (Ιεζ. 38:9).

Πρόκειται για πόλεμο κατά του πνευματικού Ισραήλ, της Εκκλησίας του Χριστού, ο οποίος (πόλεμος) σαν εμπροσθοφυλακή έχει τον Λένιν και τους λοιπούς αντιχρίστους τον καιρό της Σοβιετικής Ένωσης, που όμως θα συνεχισθεί και μεγιστοποιηθεί στο τέλος του κόσμου.<sup>133</sup> Στον προφήτη Ιεζεκιήλ αν και η αναφορά στον Γωγ φθάνει (διά του μυστηρίου της ανομίας) ως τον τελικό Αντίχριστο, όμως δηλώνεται ότι **θα γίνει νωρίτερα μια καταστροφή των αντιχρίστων δυνάμεων υπό του Κυρίου,** σαν προτύπωση αυτής που θα συμβεί εναντίον του τελικού Αντιχρίστου. Αυτή θα προηγηθεί, και θα γίνει **φανερά, στο υλικό πεδίο,** για να δοξασθεί ο Κύριος και να γίνει γνωστός στα άλλα έθνη: **«Θα καταδικάσω τον Γωγ σε θάνατο. Αίμα και κατακλυσμιαίες βροχές και λίθους από χαλάζι και φωτιά και θειάφι θα βρέξω επάνω του και σ' όλους που είναι μαζί του και σε πολλά έθνη που θα είναι μαζί μ' αυτόν. Έτσι (με τη συντριβή του Γωγ), θα φανεί το Μεγαλείο μου, η Αγιότης μου και η Δόξα μου. Και θα γίνω γνωστός ενώπιον πολλών (απίστων) εθνών, και θα μάθουν ότι Εγώ είμαι ο Κύριος».** (Ιεζ. 38:22-23).

<sup>131</sup> Ο Αγιορείτης άγιος γέροντας Αριστοκλής προέβλεψε και την έκρηξη του Chernobyl. Περισσότερα στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ: [www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/26\\_prof\\_me\\_leptom.pdf](http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf)

<sup>132</sup> Η νεφέλη, που εικονίζεται και στο σχήμα του μυαλού, υποδηλώνει ανθρωπίνη ιδεολογία, που επειδή είναι σκοτεινή σημαίνει ότι βρίσκεται μέσα στην κακία του σκότους του διαβόλου.

<sup>133</sup> Δείτε γι' αυτό: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1\\_prophecies\\_parts/13\\_Gog-Armagedon.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf)

Είδαμε ότι τον πόλεμο του Γωγ κατά της Εκκλησίας ανέκοψε το **μέγα πλήθος Μαρτύρων της Ρωσικής γης**, ενώ τον κατακτητικό πόλεμο («έρχεσαι για να λεηλατήσεις και να αποκτήσεις λάφυρα;» [38:13]) των αθεϊστών του Γωγ στο υλικό πεδίο, τον εξουδετερώνει ο Θεός με πολλούς τρόπους.

Επειδή οι σκοτισμένοι πνευματικά άνθρωποι του Γωγ - αντίχριστου Λένιν και της παρέας του απεφάσισαν ότι δεν έχουμε λογική και αιώνια ψυχή και πίστεψαν τις θεωρίες του (Ιλλουμινάτη) Μαρξ ότι η θρησκεία είναι το όπιο του λαού, δεν σημαίνει ότι έτσι, αγνοώντας τον πνευματικό νόμο είναι αθώοι των βιαιοτήτων και εγκλημάτων τους. **Το αίμα μάλιστα των Χριστιανών Μαρτύρων έδιωξε τελικά τα δαιμόνια που στήριζαν τους αντιχρίστους**, και ξαφνικά μια μέρα το αθεϊστικό κράτος των Σοβιετικών κατέρρευσε. Στο υλικό πεδίο, ο πόλεμος με τη Ναζιστική Γερμανία ξεκλήρισε πολλούς αλαζόνες και βλάσφημους αθεϊστές, ενώ και μεταξύ τους γίνονταν εκκαθαρίσεις. Το θαύμα που εξελισσόταν τότε δεν μπορούσε να γίνει αντιληπτό από τους απίστευτους, οι οποίοι και στις μέρες μας ξεχνούν τις αδελφοκτόνες αρχές του κομμουνισμού και τον βλέπουν σαν ένα πολιτικό κίνημα μόνο. Οι κομμουνιστές δεν καταδικάστηκαν από κάποιο διεθνές δικαστήριο σαν εγκληματίες, όπως οι Ναζί. Γι' αυτό εκτός της πνευματικής καταδίκης τους, θα τιμωρηθούν και στο υλικό πεδίο, μαζί με τον Γωγ.

Τώρα, θα δοξασθεί φανερά στα έθνη ο Κύριος, χτυπώντας παραδειγματικά τους αντιχρίστους που θα εκστρατεύσουν πάλι εναντίον της Εκκλησίας **«στην οποία δεν υπάρχει**



**τείχος, ούτε μοχλοί και θύρες (οχυρωματικά κλπ αμυντικά μέσα προφύλαξης των πιστών)», σε συγκεκριμένο τόπο πλέον: «ἐπὶ τὸν ὄμφαλὸν τῆς γῆς».** (Ιεζ. 38:11-12). Στον «ομφαλό της γης»<sup>134</sup>

γεννήθηκε και περπάτησε ο Χριστός. Εκεί είναι τα άγια προσκυνήματα της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και μάλιστα ο **Πανάγιος Τάφος**, ως θρόνος του Κυρίου στην κοιλάδα Ιωσαφάτ. Ο Κύριος θα πολεμήσει υπέρ της Εκκλησίας Του, η οποία δεν έχει προστασία από ανθρώπινα μέσα. Τα διάφορα κράτη, και το σύγχρονο Ισραήλ, έχουν όχι μόνο αμυντικά συστήματα προστασίας αλλά και επιθετικά. Επομένως η

προστασία του Θεού δεν επικεντρώνεται σε κράτη. Η επέμβαση του Κυρίου θα ξεκαθαρίσει τους πονηρούς που βρίσκονται ακόμα και μέσα στην Εκκλησία.<sup>135</sup>

Ο «Γωγ», ένας πνευματικά νεκρός (αθεϊστής) ηγέτης των Ρώσων, θα καταστραφεί με τους συμμάχους του έξω από την Ιερουσαλήμ, κοντά στη Νεκρά θάλασσα. Η εξόντωση των αντιχρίστων του Γωγ, θα είναι ολοφάνερη, όπως λέει ο Ιεζεκιήλ: **«Τότε θα εξορμήσουν οι κάτοικοι των πόλεων του ισραηλιτικού λαού και θα καύσουν τα όπλα των εχθρών των... Θα τα καίουν επί επτά έτη»!** (Ιεζ. 39:9). Και επιβεβαίωσε ο άγιος Παΐσιος (+1994): «Να διαβάσετε τούς προφήτες τι λένε... Τον Ιωήλ, τον Ζαχαρία, τον Ιεζεκιήλ, τον Δανιήλ... Τα λένε όλα πως θα γίνουν! Για 7 χρόνια στην Παλαιστίνη δεν θα καίνε ξύλα, αλλά μπαστούνια (όπλων), αλλά πού να ξέρετε εσείς από μπαστούνια και ξύλα! Εσείς έχετε στα σπίτια σας καλοριφέρ (χαμογελώντας), ενώ εγώ καίω ακόμη ξύλα στο τζάκι κι' έτσι ξέρω απ' αυτά»!... Ο πόλεμος αυτός ξεκινάει σαν «πόλεμος του νερού», εικόνα της παρεμπόδισης της Χριστιανικής διδασκαλίας από τους αποστάτες της πίστης και τους λοιπούς αντιχρίστους.<sup>136</sup>

<sup>134</sup> Σαν «Ομφαλό» είχαν οι αρχαίοι Έλληνες τους Δελφούς, οι Περουβιανοί το Νιόβιο κλπ.

<sup>135</sup> Η Παναγία η υπάρχουσα προειδοποιεί για θανατικό στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων (βίντεο):

[https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/Panagia\\_yparx.htm](https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/Panagia_yparx.htm)

<sup>136</sup> [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)



Πολλά ακόμη ξέρομε γι' αυτόν τον πόλεμο από τον άγιο Παΐσιο<sup>137</sup> και άλλους αγίους. Εμείς εστιάζομε στο γεγονός της παραδειγματικής τιμωρίας του «Γωγ», που θα γίνει αφορμή να δοξασθεί ο Κύριος Ιησούς Χριστός κατά την ακολουθούσα ειρηνική περίοδο της αναλαμπής της Ορθοδοξίας, μετά και την παραχώρηση της Κωνσταντινούπολης στους Έλληνες. Τότε οι κατά τόπους εκκλησίες (ως πνευματικές νήσοι), αλλά και η Ελλάδα με τα νησιά της, θα κατοικούνται ειρηνικά: **«Θα αποστείλω φωτιά εναντίον του Γωγ (για τον εξολοθρεύσω), και έτσι τα νησιά θα κατοικηθούν ειρηνικά· και θα μάθουν όλοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος».** (Ιεζ. 39:6).

**Στην Αποκάλυψη, «Γωγ» είναι ο έσχατος Αντίχριστος,** στον οποίο, όπως έχει ειπωθεί, μέσα του οικεί ο Σατανάς. Η Ρωσία και τα αναφερόμενα ως ακολουθούντα τον Ρώσο «Γωγ» έθνη, δεν είναι σήμερα αθεϊστικά, φέροντα ονόματα βλασφημίας, όπως λέει ο Ιωάννης για τον καιρό του Αντιχρίστου (κεφ. 13). Οι τοπικοί πόλεμοι και το μίσος κατά της Ρωσίας από τους Δυτικούς (με πρώτο τον πάπα) θα συντελέσουν στην ανατροπή των μετριοπαθών και την ανάδειξη αθεϊστού-κομμουνιστού Ρώσου ηγεμόνα.<sup>138</sup> Αλλά, πολιτιστικά, διαφέρουν των Ρώσων οι Πέρσες, Λίβυες κλπ. Αυτοί διακηρύσσουν πίστη, αλλά όχι στον Ιησού Χριστό. Έτσι, **«η γη του Μαγώγ», μπορεί να δηλώνει τα κακόδοξα έθνη,**<sup>139</sup> τα οποία στην πράξη είναι αντίχριστα. Γι' αυτό και ο ισαπόστολος άγιος Κοσμάς Αιτωλός (+1779), σωστά δίδασκε στην εποχή του ότι **«αντίχριστος ένας είναι ο Πάπας και έτερος είναι αυτός οπού είναι εις το κεφάλι μας, χωρίς να ειπώ το όνομά του· το καταλαβαίνετε».**<sup>140</sup> Οι κακόδοξοι ανήκουν στον όμιλο του Ψευδοπροφήτη, το «θηρίο» από τη γη. Οι ίδιοι μπορεί να θεωρούν, λόγω της (ψευδούς όμως) πίστης τους, πως είναι διαφορετικοί από τους αντιχρίστους του Γωγ, γι' αυτό ονομάζονται και Μαγώγ, δηλ. (δήθεν) «Μη Γωγ» (καθώς το μακρό «α» κάνει το Μαγώγ=Μηγώγ).<sup>141</sup>

Λέγεται πχ, ότι όποιος πιστεύει σε ένα Θεό είναι ευσεβής, και μάλιστα όταν ανήκει σε κάποια από τις τρεις θρησκείες εκ των απογόνων του Αβραάμ: Χριστιανισμό, Ιουδαϊσμό, Μωαμεθανισμό. Υπάρχουν διαβαθμίσεις στο σκότος, αλλά αυτό κάνουν και τα δαιμόνια! **«Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ένας. Καλώς κάνεις. Και τα δαιμόνια πιστεύουν και φρίττουν»!** (Ιακ. 2:19). Οι αιρέσεις του Χριστιανισμού, ο σύγχρονος Ιουδαϊσμός και ο Μωαμεθανισμός, εκτός από τις δογματικές κακοδοξίες, υστερούν και στην αρετή διότι έχουν έντονα κοσμικά ενδιαφέροντα. Γι' αυτό και οι αδιάκοποι πόλεμοι τα τελευταία χρόνια, που ξεκινούν από δυτικά Χριστιανικά (κατ' όνομα) κράτη. Αυτή η διπλή «αγάπη» προς τον Θεό και προς τα είδωλα του κόσμου, είναι **πνευματική μοιχεία,** κατά τον άγιο Ιάκωβο τον αδελφόθεο: **«Μοιχοί και μοιχαλίδες! δεν γνωρίζετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα προς τον Θεό; όποιος λοιπόν θελήσει να είναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται».** (Ιακ. 4:4). Διότι: **«η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου, δεν είναι εκ του Θεού Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου».** (1Ιω. 2:16). Οι αιρεσιάρχες, που διδάσκουν την πνευματική (ή και σαρκική) μοιχεία **«είναι πηγές άνυδροι, νεφέλες που φέρνει η λαίλαπα (της αμαρτίας), στους οποίους ο ζόφος του σκότους διαρκεί αιώνια»** όπως λέει ο

<sup>137</sup> Από «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, και τα βιβλία της Σουρωτής. Έλεγε πχ «Όταν ακούσετε ότι τα νερά τού Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία του μεγάλου εκείνου πολέμου»... Και: «Σ' αυτόν τον πόλεμο όλοι θα γυρίσουν νικημένοι. Ο Ελληνικός στρατός θα παραμείνει θεατής. **Γήπεδο θα είναι ή Παλαιστίνη, τάφος τους η Νεκρά Θάλασσα.** Αυτό θα είναι και το πρώτο ημίχρονο... Θα υπάρξει μετά και συνέχεια... το δεύτερο ημίχρονο... (πίσω στην Κων/πολη)».

<sup>138</sup> «Δύσει ο προφητεύων», λέει κι ο άγιος Μεθόδιος, μετά το κατέβασμα των Ρώσων στην Πόλη. Επειδή ο πάπας θα αντιδράσει, και θα βρει ευκαιρία να αναδειχθεί (ηγεμών) έτερος, **«λύκος αγριώδης».** (Α τόμος Προφητειών σ. 68).

<sup>139</sup> Αυτό συμφωνεί με την διάκριση, που κάνει ο Ιωάννης, των πλανεμένων από τον Σατανά σε αθεϊστές που τιμούν σαν θεούς πολιτικούς ηγέτες (παλιά τους αυτοκράτορες της ειδωλολατρικής Ρώμης, τώρα τους Λένιν, Στάλιν, Μάο... και τέλος τον Αντίχριστο), και σε όσους δεν έχουν σωτήρια πίστη παρασυρμένοι από ψευδείς θρησκείες και αιρέσεις. (βλ. Η τεύχος).

<sup>140</sup> 8η διδαχή Αγίου Κοσμά. Από το βιβλίο του μακαριστού μητροπολίτου Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτη.

<sup>141</sup> Μην ξεχνάμε ότι έγραψαν Ελληνικά οι 70 μεταφραστές της Παλαιάς Διαθήκης (και του βιβλίου του Ιεζεκιήλ)!

απόστολος Πέτρος (2 Πετ. 2:17), και προείπε ο Ιεζεκιήλ. Ο Ιωάννης κατατάσσει όλους όσους δεν δέχονται τη σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού στους αντιχρίστους: **«και παν πνεύμα που δεν ομολογεί τον Ιησού Χριστό να έχει σαρκωθεί, δεν είναι εκ του Θεού. Και αυτό είναι το (πνεύμα) του αντιχρίστου, το οποίο ακούσατε ότι έρχεται, και τώρα ήδη είναι στον κόσμο»**. (Α΄ Ιω. 4:3).

Αυτό το αντίχριστο πνεύμα, που είναι ήδη στον κόσμο, θα φέρει με τη μεγιστοποίηση της αμαρτίας τον τελικό Αντίχριστο, όταν επιτρέψει ο Θεός να λυθεί ο Σατανάς **«για να πλανήσει τα έθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων (εμπολέμων) ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας»**. (Αποκ. 20:8).

Ο πόλεμος είναι κατά των Χριστιανών και έχει σκοπό να τους οδηγήσει στην απιστία και με τις αμαρτίες στην απομάκρυνση του Χριστού από τις ψυχές τους. Ο πόλεμος αυτός είναι παλαιός, αλλά με τους μεγάλους στην κακία αντιχρίστους των εσχάτων χρόνων θα μεγιστοποιηθεί. Ο άγιος Σωφρόνιος ο Αγιορείτης (+1993) έλεγε: **«Να κρατούμε την Ορθόδοξη πίστη. Και, επειδή ζούμε σε δύσκολους καιρούς, θα λάβουμε μισθό περισσότερο από άλλους ανθρώπους που έζησαν τις παλαιότερες εποχές και κράτησαν την πίστη»**.<sup>142</sup> Παρατηρούσε τον πόλεμο κατά των Χριστιανών στις σύγχρονες κοινωνίες: **«Ο πόλεμος που δεχόμαστε είναι πολύ μεγάλος. Όλοι είναι εναντίον μας: η επιστήμη και η πολιτική»**.<sup>143</sup> **«Δεν είμαι απαισιόδοξος, αλλά νομίζω ότι ζούμε στους τελευταίους καιρούς»**. (ως άνω, σελ. 375). Λίγοι θα σώζονται. **«Στους χίλιους έναν θα βρίσκεις που θα μιλάει την αλήθεια και οι άλλοι θα τον λένε τρελό»**, έλεγε και ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης. Η αναλογία των σωζομένων θα είναι παρόμοια με αυτή των Σοδόμων και Γομόρρων.

Ο Αντίχριστος με το σφράγισμα που θα εισάγει στους πολίτες του, θα καταστήσει αναγκαίο στους Χριστιανούς να φύγουν σε όρη, δάση και σπηλιές για διάστημα 3.5 ετών, όσο θα διαρκέσει η βασιλεία του. Έλεγε σχετικά ο π. Νικόλαος Ραγκόζιν (+1981): **«Ο Θεός σας απαγορεύει να ζείτε ως πολίτες του Αντιχρίστου, στις μέρες του»!** Γιατί, είπε, **«στην αρχή θα βάζουν το σφράγισμα σε εκείνους που το θέλουν. Αλλά σε λίγες μέρες θα εφαρμόζουν το σφράγισμα αναγκαστικά»!**...<sup>144</sup> Διότι όσοι παραμένουν σε κατοικημένες περιοχές θεωρείται ότι αρέσκονται στη διοίκηση του Αντιχρίστου. **«Ποιεί πάντα»**, όπως είπε ο Ιωάννης. (Αποκ. 16:16). Και βέβαια δεν πρέπει να αποδεχούμε και τις νέες ταυτότητες, που θα προσπαθήσουν να δώσουν όχι μόνο τότε αλλά και νωρίτερα, στις μέρες μας, πριν τον παγκόσμιο πόλεμο. Όπως, όμως, έλεγε ο πατήρ Ιωάννης Καλαϊδής, δεν θα προλάβουν.<sup>145</sup>

Ο θρόνος του Θεού (δηλ. η χάρη Του) θα σηκωθεί από τα Πανάγια Προσκυνήματα για να μπορέσει ο τελικός Αντίχριστος να καθίσει στον δικό του θρόνο, στην Ιερουσαλήμ. Θα επανέλθει όμως, συνεργώντας του Αρχαγγέλου Μιχαήλ,<sup>146</sup> μετά την οριστική τιμωρία του Σατανά **«στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού (Κόλαση), όπου είναι και το θηρίο (Αντίχριστος) και ο ψευδοπροφήτης...»**, σύμφωνα με όσα λέει κατόπιν ο Θεολόγος Ιωάννης (Απ. 20:10). Όταν όμως, νωρίτερα, φθάσει έξω από τους Αγίους Τόπους (ως το όρος Θαβώρ κατά τον νέο ιερομάρτυρα Φιλούμενο, +1979) ο (τότε) αντίχριστος άρχοντας των Ρώσων, η χάρη του Θεού θα είναι παρούσα στον Πανάγιο Τάφο και τα άλλα άγια Προσκυνήματα. Και αυτή θα αντιπαχθεί, με πολλούς τρόπους όπως λέει ο Ιεζεκιήλ, στις δυνάμεις του Γωγ.

<sup>142</sup> Από το βιβλίο (Β έκδοση) του Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, Ιεροθέου: «Οΐδα άνθρωπον έν Χριστώ», σελ. 378. Και: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_A.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf)

<sup>143</sup> Η ψευδεπιστήμη δεν αναγνωρίζει υπερβατό Δημιουργό (Θεό) και την ταξινόμηση των ειδών τη μετατρέπει σε θεωρία της Εξέλιξης, που θεοποιεί τη φύση και τη τύχη. Η «πολιτική ορθότητα» μάχεται τις 10 εντολές του Θεού.

<sup>144</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf)

<sup>145</sup> Θα τους προλάβει ο πόλεμος. <https://www.imdleio.gr/diaf/2016/gLabrini-taytotites.pdf> σελ. 2.

<sup>146</sup> Όπως είπαμε ήδη στη σελ. 32 αυτού του τεύχους.

Με την καταστροφή του αντιχρίστου Ρώσου ηγεμόνα στον Αρμαγεδδόνα θα δοξασθεί ο Κύριος, όπως μάθαμε από τον Ιεζεκιήλ. Αυτός ο ηγεμόνας με τον στρατό του, σαν «**εμπροσθοφυλακή**» του τελικού Αντιχρίστου θα δώσει, με την καταστροφή του, φανερό μήνυμα της συντριπτικής υπερκόσμιας δύναμης του Χριστού. Τότε αρκετοί Ιουδαίοι που από κοντά θα έχουν ζήσει το θαύμα θα πιστέψουν στον υπέρ πάντων (Ιουδαίων και εθνικών) σταυρωθέντα και αναστάντα Κύριο Ιησού Χριστό. Αποδεικνύεται, επίσης, το μάταιο της μεταγενέστερης συναγωγής των αντιχρίστων και κακοδόξων λαών (Γωγ και Μαγώγ) κατά του Χριστού, ο οποίος εκτός από τέλειος άνθρωπος είναι και τέλειος Θεός Παντοκράτωρ και Κύριος των Δυνάμεων. Αυτός και τον καιρό του Αντιχρίστου θα προστατεύσει τους εναπομείναντας αληθινούς Χριστιανούς οι οποίοι γι' αυτό ψάλλουν: **«Κύριε τα Σύμπαντα (είναι) δούλα Σά»** και **«Κύριε των Δυνάμεων μεθ' ημών γενού»**.<sup>147</sup>

Ο Αντίχριστος, ενώ σαν σύστημα υπάρχει ήδη στον κόσμο (όπου δεν τηρούνται οι εντολές του Χριστού) σύμφωνα με το μυστήριο της ανομίας, όμως **σαν πρόσωπο θα γεννηθεί από μητέρα εκ της φυλής του Δαν**. Και αρχίζει τους πολέμους για να επιβληθεί: **«...έκ Δαν άκουσόμεθα φωνήν όξύτητος ίππων αύτου, από φωνής χρεμετισμού ίππασίας ίππων αύτου έσεισθη πάσα ή γή...»**, όπως προλέγει ο προφήτης Ιερεμίας. (Ιερ. Η 16). Τις λεπτομέρειες της ανάδειξης του Αντιχρίστου μέσα από τα δέκα τελευταία βασίλεια της γης, εκθέσαμε ήδη σε προηγούμενα τεύχη. Εδώ υπενθυμίζουμε, μόνο, από το 16ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ότι τα γεγονότα του τελικού Αρμαγεδδόν<sup>148</sup> ξεκινούν όταν **οι βασιλείς οι από ανατολής ηλίου** (Κίνα, Ινδία κλπ) περάσουν τον ξηρανθέντα Ευφράτη. Τότε ο Ιωάννης **παρατηρεί «να βγαίνουν από το στόμα του δράκοντα (Σατανά) και από το στόμα του θηρίου (Αντιχρίστου) και από το στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πνεύματα ακάθαρτα σαν βάτραχοι»**. Και αμέσως ο ίδιος εξηγεί: **«Είναι δηλαδή πνεύματα δαιμονίων που κάνουν (ψευτο) θαύματα, που στέλνονται στους βασιλιάδες της οικουμένης όλης, για να τους συνάξουν στον πόλεμο της ημέρας εκείνης της μεγάλης (της 2ας Παρουσίας) του Θεού του Παντοκράτορα... Και τους σύναξε στον τόπο που καλείται εβραϊκά Αρμαγεδών»**. (Απ. 16:12,16)

Στον Αρμαγεδδόν συνάγονται, με δαιμονικό κάλεσμα, από τα τρία διακριτά πρόσωπα<sup>149</sup> του Σατανά, Αντιχρίστου και Ψευδοπροφήτη όλοι οι λαοί κατά του Χριστού. Η συναγωγή του Σατανά αποτελείται από **δύο υποσυναγωγές**, αυτή του Αντιχρίστου (Γωγ) και αυτή του Ψευδοπροφήτη (Μαγώγ), ο οποίος πείθει τους κακοδόξους να ακολουθήσουν τον Αντίχριστο. Αυτή η (κατά παραχώρηση Θεού) μεγάλη συσσώρευση δύναμης του κακού θα προκαλέσει αρχικά **πνευματικό σεισμό**. Κάθε τοπική Εκκλησία θα αναγκασθεί να φύγει στην έρημο και άγιοι, υψηλοί σαν όρη στην αρετή, δεν θα βρίσκονται για να βοηθήσουν τους Χριστιανούς. **«Και κάθε νήσος έφυγε, και όρη δεν βρέθηκαν»**, όπως είπε ο Ιωάννης (Απ. 16:20).

Ο αθεϊστικός κομμουνισμός της Κίνας, που ήδη διώκει τους εκεί Χριστιανούς, θα συντελέσει στην ανάδειξη του Αντιχρίστου τόσο ιδεολογικά, όσο και πολεμικά, όταν με τους άλλους βασιλείς της Ανατολής προσπαθήσει να καταλάβει όλο τον πλανήτη. Διότι δεν θα περάσει μόνο τον Ευφράτη, αλλά θα προσπαθήσει βορειότερα να καταλάβει όλη τη Ρωσία και κατόπιν να ξεχυθεί στη λοιπή Ευρώπη. Ο Αγιορείτης άγιος Αριστοκλής της Μόσχας (+1918), δέκα μέρες πριν το τέλος της ζωής του, είπε ότι **«το τέλος θα έρθει δια της Κίνας»**.<sup>150</sup>

<sup>147</sup> Ψαλμός 118:91 και ψαλμ. 45:8,12 αντίστοιχα και ψάλεται σε ακολουθίες της Εκκλησίας.

<sup>148</sup> Αρμαγεδών ή Αρμαγεδδών (Armageddon, Harmagedon). Εβραϊκά «har megiddō (חַר מְגִידוֹ)». *Χαρ σημαίνει «βουνό ή σειρά λόφων»*. Αυτή είναι μια συντομευμένη μορφή του *harar* που σημαίνει "ανασηκώνω· βουνό". Η **Megiddo** αναφέρεται σε μια οχύρωση που έγινε από τον βασιλιά Αχαάβ που δέσποζε στην πεδιάδα της Ιεζραέλ. Το όνομά της σημαίνει **«τόπος πλήθους»**. ([wikipedia](https://en.wikipedia.org/wiki/Megiddo))

<sup>149</sup> Σαφώς εδώ τρία πρόσωπα διακριτά, και μη συγχέομενα μεταξύ τους (όπως κάνει ο Οικουμένιος), αναφέρονται.

<sup>150</sup> [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/15\\_mellon\\_Rwsias\\_epanemfanisi.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/15_mellon_Rwsias_epanemfanisi.pdf) Από ομιλία (3-8-1981) του π. Σεραφεΐμ Ρόουζ. Επιδρομή από τα **«βδελυρά έθνη»** ονομάζεται από τον άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν σαλό, ο πόλεμος των από Ανατολής ηλίου βασιλέων. [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agAndreas\\_salos.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agAndreas_salos.pdf)



Και ο άγιος γέροντας Σεραφείμ της Βύριτσα (+1949) έλεγε: **«όταν η Ανατολή (Κίνα και σύμμαχοι) γίνει ισχυρή, τότε ο κόσμος θα γίνει ασταθής... Πολλές χώρες θα προσβάλουν τη Ρωσία, αλλά αυτή θα αντέξει, αν και θα χάσει ένα μεγάλο μέρος του εδάφους της. Ο πόλεμος που μνημονεύθηκε από τους Προφήτες και το άγιο Ευαγγέλιο, θα προκαλέσει την ένωση του ανθρωπίνου γένους. Οι λαοί του κόσμου θα αντιληφθούν ότι κινούνται προς ένα αδιέξοδο καταστροφής κάθε ζωής, και θα εκλέξουν τελικά μία κοινή (Παγκόσμια) Κυβέρνηση. Αυτό θα είναι ο προάγγελος της ενθρόνισης του Αντιχρίστου. Κατόπιν θα αρχίσει η καταδίωξη των Χριστιανών παντού. Οι άνθρωποι θα φεύγουν προς τη Ρωσία σε τεράστια νούμερα, και όλοι πρέπει να πηγαίνουν μαζί με τον πρώτο, διότι πολλοί που θα μένουν (απομονωμένοι σε μη Ορθόδοξες χώρες) θα χάνονται».**<sup>151</sup> Στη Ρωσία τους Χριστιανούς αρχικά θα τους εξορίζουν μόνο,<sup>152</sup> πρέπει όμως να επιζητούν να φύγουν από τις πόλεις με τους πρώτους που θα εξορίζονται, γιατί αν αργήσουν θα σφραγιστούν.<sup>153</sup>

Ο Ιωάννης βλέπει ότι όταν κυριάρχησαν στη γη οι ασεβείς, θέλοντας να αφανίσουν τους εναπομείναντας πιστούς και την Εκκλησία, ήρθε με φωτιά η κρίση του Θεού, που σαν **πύρινο ποτάμι**, όπως στις αγιογραφίες, τους κατακράτησε μέσα της αιωνίως: **«Και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατάφαγε».** (Απ. 20:9). Και ο προφήτης Δανιήλ, σε όραμα της μέλλουσας Κρίσης,<sup>154</sup> βλέπει τον προαιώνιο Θεό (Παλαιό των ημερών) πάνω σε πύρινο θρόνο, και **«πύρινος ποταμός κυλούσε μπροστά Του»...** (Δαν. 7:9-10). **«Και όσους πράττουν την ανομία»,** λέει ο Κύριος στην παραβολή των ζιζανίων, **«θα βάλουν αυτούς (οι άγγελοι) στο καμίνι του πυρός».** (Ματθ. 13:42). Και ο Απόστολος Παύλος: **«Η ημέρα Κυρίου «με πυρ αποκαλύπτεται. Και ποιο είναι το έργο του καθ' ενός το πυρ θα δοκιμάσει».** (Α Κορ. 3:13). Και ο απόστολος Πέτρος: **«οι τωρινοί ουρανοί και η γη με τον λόγο Του είναι θησαυρισμένοι με πυρ, διατηρούμενοι για την ημέρα της Κρίσης και απωλείας των ασεβών ανθρώπων».** (Β Πέτ. 3:7).

Για τον Διάβολο, γράφει ιδιαίτερα ο Ιωάννης, ότι η κατάληξή του θα είναι εκεί που θα έχουν ήδη βρεθεί το Θηρίο (Αντίχριστος) και ο Ψευδοπροφήτης:<sup>155</sup> **«Και ο διάβολος που τους πλανάει ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς και του βιαιαφιού, όπου είναι και το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης, και θα βασανιστούν ημέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων».** (Απ. 20:10). Και επειδή από το Ευαγγέλιο ξέρομε ότι υπάρχουν πολλών ειδών κολάσεις, όπως και για τους δικαίους πολλών ειδών διαμονές, αυτοί οι τρεις σημαίνει ότι θα βρίσκονται στη χειρότερη τιμωρία.<sup>156</sup>

Πάντως, λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας, **εμείς διδαχθήκαμε από τον Σωτήρα μας Χριστό, να ευχόμαστε να μη εισέλθουμε σε πειρασμό (Ματθ. 26:41), και να προσευχηθούμε με θερμότητα σ' Αυτόν, αφού γνωρίζουμε καλά την αδυναμία μας, για να γλυτώσουμε από τα δεινά**

<sup>151</sup> Περισσότερα: [https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2\\_epitomos\\_parts/27\\_prof\\_Seraf\\_Vyritsa.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/27_prof_Seraf_Vyritsa.pdf) σελ. 2.

<sup>152</sup> Και γενικά στις Ορθόδοξες χώρες οι διωγμοί των Χριστιανών θα είναι, αρχικά τουλάχιστον, ηπιότεροι.

<sup>153</sup> Όπως έλεγε ο π. Νικόλαος Ραγκόζιν θα υπάρχουν τρία τραίνα. Πρέπει οι πιστοί να επιμείνουν, κι αν ακόμα δεν είναι στη λίστα των εξοριζομένων, να φύγουν με το πρώτο! [https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik\\_Ragozin6.html](https://www.imdleio.gr/diaf/2017/pNik_Ragozin6.html)

<sup>154</sup> Και από τον άγιο Νήφωνα Κωνσταντιανής: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf) Αναφέρει ένα τεράστιο πύρινο ποτάμι, πλατύ σαν μεγάλη θάλασσα, που έπρεπε να περάσουν όλοι. (σελ. 6-7).

<sup>155</sup> «Είς τήν λίμνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ θείου». Σαν ανταπόδοση για το άναμμα της φωτιάς των παθών και για τη βλασφημία στα θεία, που προκαλούσε η επήρειά τους στους ανθρώπους.

<sup>156</sup> Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος λέει: «Διάφοροι τῶν κολάσεων τόποι εἰσίν, ὡς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἠκούσαμεν. Ἔστιν οὖν σκότος ἐξώτερον· δηλον ὅτι καὶ ἄλλο ἐσώτερον. Γέεννα τοῦ πυρός τόπος ἄλλος· βρυγγὸς ὀδόντων τόπος ἴδιος· σκώληξ ἀκοίμητος ἐν ἐτέρῳ τόπῳ ἐστίν· ἡ λίμνη τοῦ πυρός τόπος ἕτερος· ὁ τάρταρος τόπος ἴδιος· τὸ ἄσβεστον πῦρ ἴδια χώρα· καταχθόνια καὶ ἀπώλεια ἐν ἰδίῳ τόποις· κατώτατα γῆς ἄλλος τόπος· ἄδης ἐνθα ἀποστρέφονται οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ πυθμὴν ἄδου τόπος χαλεπώτερος. Ἐν ταύταις ταῖς κολάσεσι καταμερίζονται οἱ ἔλεεινοί, ἕκαστος πρὸς ἀναλογίαν τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ, εἴτε σφοδρότερον εἴτε μαλακώτερον, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὅτι σειραῖς τῶν ἑαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται· τοιοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ δαρήσεται πολλὰς καὶ ὀλίγας. Ὡσπερ δὲ ὧδέ εἰσι διαφοραὶ κολάσεων, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι». (Ομιλία στη 2α Παρουσία του Κυρίου. «Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα» - τόμος 4ος, έκδοση «Το περιβόλι της Παναγίας», Θεσ/κη 1992, σελ. 24).

που προφητεύθηκαν, και να μη δούμε ούτε τον ερχομό του Αντιχρίστου,<sup>157</sup> ούτε την κίνηση των εθνών που προαναφέρθηκαν, ούτε θανατηφόρο κίνδυνο που μας βιάζει να απομακρυνθούμε από την πίστη». (Μαυρ. σελ. 273).



Συνέχεια στο 20ό κεφάλαιο. Στη δημοτική:

**(Η Κρίση μπροστά στο μεγάλο λευκό θρόνο)**

**20-11** Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς.

**20-12** καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοιχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

**20-13** καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

**20-14** καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν.

**20-15** καὶ εἶ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

**20-11** Καὶ εἶδα θρόνο μεγάλο, λευκό, καὶ τὸν καθισμένο πάνω του, ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ οποίου ἔφυγε ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος δὲν βρέθηκε γι' αὐτούς.

**20-12** Καὶ εἶδα τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, νὰ ἔχουν σταθεῖ μπροστά στο θρόνο. Καὶ βιβλία ανοίχτηκαν, καὶ ἄλλο βιβλίον ανοίχτηκε, τὸ οποῖο εἶναι τῆς ζωῆς. Καὶ κρίθηκαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ αὐτὰ που βρίσκονται γραμμένα στα βιβλία κατὰ τὰ ἔργα τους.

**20-13** Καὶ ἔδωσε ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς που βρίσκονταν σ' αὐτήν, καὶ ὁ θάνατος (που χωρίζει τὰ σώματα ἀπὸ τὶς ψυχές) καὶ ὁ Ἄδης (που χωρίζει τὶς ψυχές ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους του) ἔδωσαν τοὺς νεκρούς που ἦταν σ' αὐτούς· καὶ κρίθηκαν ἕνας - ἕνας κατὰ τὰ ἔργα τους.

**20-14** Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄδης ρίχτηκαν στη λίμνη τῆς φωτιάς (προσωποποιημένα τιμωρήθηκαν αἰώνια, δηλ. καταργήθηκαν οριστικά). (Ἡ αἰώνια τιμωρία) αὐτὸς εἶναι ὁ θάνατος ὁ δεύτερος, (δηλ. ἡ αἰώνια απομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ Ζωή, τὸν Κ. Ἰησοῦ Χριστό).

**20-15** Καὶ ἀν κάποιος δε βρέθηκε στη βίβλο τῆς ζωῆς γραμμένος, ρίχτηκε στη λίμνη τῆς φωτιάς.

### 5.1. Το τέλος του παρόντος κόσμου με την εμφάνιση του Κριτού.

Ὁ Θρόνος δηλώνει τὴ βασιλικὴ ιδιότητα τοῦ Θεοῦ, που εἶναι αὐθύπαρκτη καὶ ὄχι δοτὴ, ὅπως στους ἄλλους βασιλεῖς. Εἶναι λευκός, γιατί ἡ εξουσία τοῦ Θεοῦ στηρίζεται στη δικαιοσύνη καὶ στην τελεία ἀρετὴ Του, ἀπὸ τὴν οποία λαμβάνουν οἱ ἅγιοι, κατὰ χάριν, γιὰ νὰ γίνουν κι αὐτοὶ βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς Του. **«Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος ευθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου»**, ψάλλει ὁ Δαβὶδ (Ψαλ. 44:7). Καὶ: **«Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ Αὐτοῦ»**, προσθέτει ὁ προφήτης Ἀμβακούμ (Αμβ. 3:3), γιὰ τὴν ἀρετὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινο. Δηλ. ὅτι υπερκαλύπτει τὶς ἀρετὲς τῶν ἁγίων (αγγέλων καὶ ἀνθρώπων). **«Θρόνος σημαίνει τὴν ἀνάπαυση τοῦ Θεοῦ»**, λένε ἐπίσης, οἱ Ἀνδρέας καὶ Ἀρέθας. Καὶ προσθέτουν: **«Εἶναι δε λευκός, δηλ. λαμπρός, ἀπὸ τὶς ἅγιες ἀρετὲς... καὶ δὲν ὑπάρχει σ' αὐτὲς μαύρισμα ἀμαρτιῶν. Χαρακτηρίζεται αὐτὸς ὁ θρόνος μέγας, καθὼς Μέγας εἶναι καὶ ὁ Θεός που κάθεται σ' αὐτόν, ὅπως μελωδούσε καὶ ὁ Δαβὶδ»**. (Ψαλ. 141:3. Μαυρ. σελ. 273).

<sup>157</sup> Ὁ χαρισματικὸς Ρώσος πρωθιερέας π. Νικόλαος Ραγκόζιν ἔλεγε γιὰ τὸν Ἀντίχριστο: **«Ὁ Θεός σας ἀπαγορεύει νὰ τὸν δεῖτε με τὰ μάτια σας... Ἀν σας ἄρесе γιὰ μιὰ στιγμή, γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο, δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ἀπαλλαγίτε ἀπ' αὐτόν, ποτὲ πλέον»!**... [https://www.imdleo.gr/diaf/2018/pNik\\_Ragozin.pdf](https://www.imdleo.gr/diaf/2018/pNik_Ragozin.pdf)

Ο πατριάρχης Άνθιμος των Ιεροσολύμων αναφέρει για τον θρόνο, όσα και οι Καππαδόκες. Για το ότι από προσώπου του καθημένου πάνω στον θρόνο έφυγε η γη και ο ουρανός λέει: «**Πρόσωπο Θεού είναι η Δευτέρα Παρουσία. Φυγή δε της Γης και του ουρανού είναι η μετάσταση των κτισμάτων από την φθορά (του παρόντος κόσμου) στην αφθαρσία (του μελλοντικού) και η ανακαίνισή τους**». Και γράφεται ότι δεν βρέθηκε τόπος σ' αυτούς γιατί **δεν θα υπάρξει άλλη μετάσταση (μεταποίηση)**. (σελ. 193). Αυτό επίσης σημαίνει ότι δεν θα υπάρξει πουθενά στη Δημιουργία κάποια συνέχιση του υλικού και πνευματικού κόσμου όπως είναι σήμερα. Διότι δεν υπάρχει πλέον λόγος γι' αυτό. Οι κόπτοι και αγώνες των ανθρώπων για την αρετή τελειώνουν με τη 2α Παρουσία του Κυρίου. Και τότε άνθρωποι, άγγελοι, αλλά και δαίμονες λαμβάνουν τον οριστικό τόπο διαμονής τους: **«έφυγε η γη και ο ουρανός, και τόπος δεν βρέθηκε γι' αυτούς»!**<sup>158</sup> Η φυγή του ουρανού και της γης, λέει ο Αρέθας, δεν σημαίνει τοπική μετακίνηση, αλλά **μετακίνηση από τη φθορά στην αφθαρσία**, κατά τη 2α Παρουσία του Κυρίου, κατά την οποία και το θνητό μας σώμα θα ντυθεί την αφθαρσία (Α Κορ. 15:53), και θα ανακαινισθεί το πρόσωπο της γης (Ψαλμ. 103:30).

Σημαίνει, λοιπόν, η φυγή την «εις το βέλτιον (καλύτερο) ανανέωση», λέει και ο Ανδρέας. Διότι, όπως λέει ο απόστολος Παύλος, για χάρη μας η κτίση υποτάχθηκε στη φθορά, αλλά και θα απολαύσει μαζί μας την ελευθερία που θα απολαμβάνουν τα δοξασμένα παιδιά του Θεού (Ρωμ. 8:20-21) και θα ανακαινισθεί «επί το φαιδρότερον» και δεν θα αφανισθεί. Και ο άγιος Ειρηναίος λέει, ότι η υπόσταση και η ουσία της κτίσης δεν θα εξαφανισθεί. Διότι είναι αληθής και βέβαιος ο δημιουργός της, **αλλά θα φύγει το σχήμα του κόσμου** (Α Κορ. 7:31), δηλ. αυτά στα οποία έγινε η παράβαση και παλαιώθηκε ο άνθρωπος σ' αυτά... Και ο Δαβίδ λέει πως με το Πνεύμα Του ο Θεός θα ανακαινίσει τη γη (Ψαλ.103:31) και **ο Ησαΐας μιλά για καινούργιο ουρανό και καινούργια γη** (Ησ. 65:17-18, 66:22). Ωστε η κτίση, που δημιουργήθηκε για μας, μαζί μας θα δεχθεί την προς το καλύτερο αλλοίωση και όχι την ανυπαρξία, όπως ούτε κι εμείς θα βαδίσουμε προς την ανυπαρξία μετά θάνατον, συμπληρώνει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ.274).

Και ο Αιδέσιμος Μπηντ (Βέδας): **Είπε ότι «...έφυγαν ο ουρανός και η γη»**. Διότι μετά το τέλος της Κρίσης, ο ουρανός και η γη παύουν να υπάρχουν, όταν αρχίζει να υπάρχει νέος ουρανός και νέα γη, δηλ. **με την αλλαγή των υπαρχόντων πραγμάτων, και κατά κανένα τρόπο με την καταστροφή τους...**

Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει: «Τότε ανοίγουν διάπλατα όλες οι πύλες των ουρανίων αψίδων ή μάλλον και αυτός ο ουρανός θα φύγει απ' τη μέση. **Θα τυλιχθεί**, λέει, **ως (αρχαίο κυλινδρικό) βιβλίο ο Ουρανός** (Ησ. 34:4), συστελλόμενος σαν παραπέτασμα θεατρικής σκηνής, ώστε να αλλάξει προς το καλύτερο. Τότε τα πάντα γεμίζουν από έκσταση, φρίκη και τρόμο»...<sup>159</sup>

Από το όραμα της μέλλουσας κρίσης, όπως αποκαλύφθηκε στον άγιο Νήφωνα Κωνσταντιανής της Κύπρου, και από όσα ήδη είπαμε, έπεται ότι η χάρη του Θεού που είχε σηκωθεί από τους Αγίους Τόπους, για να μπορέσει να εγκατασταθεί στην Ιερουσαλήμ ο Αντίχριστος, επανέρχεται πριν την τελική Κρίση, ως **θρόνος του Χριστού στην κοιλάδα Ιωσαφάτ**, όπου και ο **Πανάγιος Τάφος** του Κυρίου.<sup>160</sup>

<sup>158</sup> Πουθενά δεν υπάρχει τόπος για "εξωγήινη ζωή" ή για να μετεμψυχωθούν οι αμαρτωλοί (υποστηρικτές αυτής της πλάνης) και να αλλάξουν την κατάστασή τους!...

<sup>159</sup> Χρυσόστομικός Άμβων Θ', Βενεδίκτου Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη Αγίου Όρους 2013, σελ. 100.

<sup>160</sup> Έξαφνα βλέπει να αποτραβιέται το στερέωμα του ουρανού σαν σεντόνι. Και να παρουσιάζεται ο Κύριος Ιησούς Χριστός σε πελώριες διαστάσεις. Στεκόταν στους αιθέρες περικυκλωμένος απ' όλες τις ουράνιες στρατιές: άγγελοι, αρχάγγελοι, τάγματα φοβερά και εξαίσια, παραταγμένα με κάθε συστολή. Ο Κύριος ένευσε στον στρατηγό του ενός τάγματος και εκείνος πλησίασε λαμπρός, φοβερός, μα και συνεσταλμένος: **«Μιχαήλ, Μιχαήλ, άρχοντα της διαθήκης, παράλαβε με το τάγμα σου τον πυρίμορφο θρόνο της δόξης Μου και πήγαινε στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ. Εκεί θα τον εγκαταστήσεις σαν πρώτο σημάδι της παρουσίας Μου. Γιατί πλησιάζει η ώρα που θα λάβει καθένας κατά τα έργα του**». [https://www.imdle0.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf) Και Τεύχος στ'.



## 5.2. Η κρίση των νεκρών με το άνοιγμα των βιβλίων.

Λέγοντας ο Ιωάννης: **«και είδα τους νεκρούς, τους μεγάλους και τους μικρούς, να έχουν σταθεί μπροστά στο θρόνο»** (20:12), λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, ονομάζει νεκρούς ή όλους τους ανθρώπους, επειδή υπέμειναν όλοι τη νέκρωση του σώματος, ή τους νεκρωθέντες από τα παραπτώματα. Τα ανοιγμένα βιβλία σημαίνουν τις πράξεις του καθενός και τη συνείδηση του καθενός. **Και ένα βιβλίο από αυτά είναι της ζωής**, στο οποίο έχουν γραφεί τα ονόματα των αγίων. (Μαυρ. σελ. 276). Αλλά το κείμενο λέει: **«Και βιβλία ανοίχτηκαν, και άλλο βιβλίο ανοίχτηκε, το οποίο είναι της ζωής. Και κρίθηκαν οι νεκροί από αυτά που βρίσκονται γραμμένα στα βιβλία κατά τα έργα τους»**. Δηλ. **το βιβλίο της ζωής δεν περιέχεται στα βιβλία με τα οποία (κατα)κρίνονται οι νεκροί**, που σημαίνει ότι ο Ιωάννης βλέπει να τιμώνται οι ζωντανοί στην πίστη και τα έργα κατά την Κρίση, και να κατακρίνονται οι πνευματικά νεκροί ακόμα και με τον τρόπο αυτό. Επειδή αρκεί να είναι κάποιος γραμμένος στο **«βιβλίο της ζωής»** για να μην χρειάζονται "πολλές εξηγήσεις" κατά την ώρα της Κρίσης! Στο Δικαστήριο αυτό, πάντως, **μιλάνε τα γραμμένα στα βιβλία**, δηλ. οι μνήμες, δεν χρειάζονται άλλα λόγια. **«Κριτήριο στήθηκε και βίβλοι ανοίχτηκαν»** λέει και ο Δανιήλ ο προφήτης. (Δαν. 7:11).

Γράφει σε μοναχό ο ιερός Χρυσόστομος: **«Φοβερό, φίλε Θεόδωρε, το δικαστήριο εκείνο, το οποίο ούτε κατηγορούς χρειάζεται, ούτε μάρτυρες περιμένει. Διότι όλα είναι γυμνά και ολοφάνερα στον Δικαστή και ο καθένας θα είναι υπεύθυνος όχι μόνο για τις πράξεις, αλλά και για τις ενθυμήσεις των λογισμών. Διότι είναι κριτής ενθυμήσεων και εννοιών καρδιάς ο Δικαστής εκείνος... Όταν θα δικάζεται ολόκληρη η οικουμένη από τέτοιον Κριτή, που δεν χρειάζονται μάρτυρες και έλεγχοι, αλλά χωρίς όλα αυτά, πράξεις και λόγοι και ενθυμήσεις αποκαλύπτονται ενώπιον όλων και σαν σε εικόνα φανερώνονται<sup>161</sup> σε όσους αμάρτησαν και σε όσους τα αγνοούσαν, πως δεν είναι φυσικό να κλονισθεί και σαλευθεί κάθε δύναμη»;** (Αμβων Θ', σ. 97-101).

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος μας υπενθυμίζει ότι την Κρίση την κάνει ο Υιός, ο οποίος όμως είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος: **«Τούτο εμφανίζεται ρητώς στο κατά Ιωάννην ευαγγέλιο, όπου υπογραμμίζεται ως εξής: Ούτε ο Πατήρ κρίνει ουδένα, αλλά πάσα την Κρίση έδωσε στον Υιό»**. (Ιω. 5:22).<sup>162</sup> Επάνω στον θρόνο επομένως είναι ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, όπως επιβεβαιώνει το 22ο κεφάλαιο: **«Και μου έδειξε ποταμό από νερό ζωής, λαμπρό σαν κρύσταλλο, που βγαίνει από το θρόνο του Θεού και του Αρνίου»**. (Απ. 22:1).

Και επειδή μία είναι η ουσία των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδος, τότε και οι ενέργειες αυτών είναι κοινές κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Οπότε **στην Κρίση μετέχει διά των ενεργειών της όλη η Παναγία Τριάς και το Αρνίο, δηλ. ο Κύριος Ιησούς με την ανθρώπινη φύση του, η οποία είναι ενωμένη ασυγχύτως με τη θεία φύση στο πρόσωπο του Υιού**. Είναι προφανές ότι η βασιλεία του Θεού είναι παντοτινή. Αλλά στον Ιησού, ως «υιό ανθρώπου», λέει ο προφήτης Δανιήλ, **δόθηκε η αρχή και η τιμή**, και η βασιλεία του ποτέ δεν θα καταστραφεί και δεν θα σβήσει. (Δαν. 7:13). **«Αυτός, ο Ιησούς, δεν θα έρθει όπως φανερώθηκε την προηγούμενη φορά στη Βηθλεέμ και σε μία μικρή γωνιά της οικουμένης χωρίς να τον γνωρίζει κανείς αρχικά. Αλλά φανερά και με κάθε επισημότητα και με τρόπο που να μη χρειάζεται να τον εξαγγείλει κανείς»**, λέει ο Χρυσόστομος. Και: **«Όπως η αστραπή βγαίνει από την Ανατολή και φαίνεται μέχρι τη Δύση, έτσι θα γίνει και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου»**... Και **«τότε θα φανεί το σημείο (σύμβολο) του Υιού του ανθρώπου στον ουρανό, δηλ. ο Σταυρός, ο οποίος είναι πιο λαμπρός από τον ήλιο, αφού αυτός μεν θα σκοτισθεί και θα κρυφθεί (χωρίς να εξαφανισθεί, αλλά υποχωρώντας μπροστά στο φως της Παρουσίας του Χριστού), ενώ εκείνος θα φαίνεται. Δεν θα φαινόταν (ο Σταυρός) αν δεν ήταν πιο λαμπρός από τις ακτίνες του ήλιου»**... (Αμβων Θ', σ. 37-40).

<sup>161</sup> Δηλ. κινηματογραφικά, αλλά με αστραπιαία ταχύτητα γιατί δεν θα υπάρχει τότε η παχύτητα του σώματος.

<sup>162</sup> «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», 1993, κεφ. «Η τελική κρίσις του κόσμου», σελ. 159 του αντιστ. τεύχους.

Συνεπώς, η Γραφή και οι Πατέρες συμφωνούν με τον Ιωάννη το Θεολόγο ότι στα γεγονότα της Συντελείας **επί θρόνου βρίσκεται ο Θεός και το Αρνίο, δηλ. ο Θεάνθρωπος Κύριος Ιησούς**, που πραγματοποιεί τα αρμόζοντα στις δύο φύσεις Του. Ο Υιός ως Θεός ενεργεί, από κοινού με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, την ανάσταση των νεκρών, το άνοιγμα των «βιβλίων» και τη μεταποίηση του Σύμπαντος από τη φθορά στην αφθαρσία· ενώ ως άνθρωπος, παρουσιάζεται σε ένδοξο θρόνο για να κρίνει τους συνανθρώπους του, προπορευομένου του Σταυρού του, με τον οποίο πρώτο κατέκρινε τον Διάβολο. Και ο απόστολος Παύλος, μιλώντας στους Αθηναίους, είπε ξεκάθαρα ότι με τον αναστάντα Ιησού, το «Αρνίο» κατά τον Θεολόγο Ιωάννη, θα γίνει η Κρίση: **«... Ο Θεός για τώρα παραγγέλει στους ανθρώπους όλους, παντού όπου βρίσκονται να μετανοούν, διότι ώρισε ημέρα κατά την οποία μέλλει να κρίνει την Οικουμένη με δικαιοσύνη, με άνδρα που καθώρισε, αναστήσας Αυτόν εκ νεκρών για να πιστεύσουν όλοι»**. (Πρ. 17:30-31). Όταν δουν μέσα σε απερίγραπτη δόξα Αυτόν που νόμιζαν αδύναμο, επειδή εκουσίως σταυρώθηκε γι' αυτούς, τότε όσοι δεν Τον δέχθηκαν ως Σωτήρα, από όλες οι φυλές της γης, θα θρηνήσουν γοερά γιατί αντί του φιλανθρώπου Ιησού ακολούθησαν ψευδείς θρησκείες και δαιμονικές πλάνες.<sup>163</sup>

Ο γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006), έλεγε ότι: **«Η Συντέλεια του κόσμου θα διαρκέσει όσο κρατάει ο Εξάψαλμος, λίγα λεπτά. Την ώρα που θα κρινόμαστε, στον ουρανό θα ψέλνουν τον Εξάψαλμο οι Άγγελοι. Όλοι οι άνθρωποι που θα ζουν εκείνη τη στιγμή θα βιώσουν τον θάνατο ακαριαία και αμέσως μετά θα αναστηθούν. Θα είμαστε όλοι με τα σώματα μας άυλα, δεν θα πιάνουμε χώρο, ο ένας θα βλέπει το σώμα του άλλου και όλοι θα είναι στην ηλικία των 33 χρόνων. Ο Κύριος θα κρατά το βιβλίο της ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, (τον θρόνο) πού κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - που δηλώνει ότι δεν υπάρχει έλεος στη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ στο τέμπλο είναι κλειστό το βιβλίο που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε έλεος»**.<sup>164</sup>

### **5.3. Οι νεκροί της θάλασσας, του θανάτου και του Άδη.**

Ο Ιωάννης μοιάζει να ξεχνάει τους νεκρούς που τα σώματά τους βρίσκονται στην ξηρά ή διαλύθηκαν (μερικώς τουλάχιστον) από φωτιά στον αέρα, όπως αυτή που έπεσε στα Σόδομα και Γόμορρα, αυτή των ηφαιστειών και αυτή που σήμερα προκαλείται από τα πυρηνικά και άλλα μεγάλης ισχύος όπλα. Από τα τελευταία, ήδη μάθαμε, ότι **«σκοτώθηκαν το ένα τρίτο των ανθρώπων, δηλαδή από τη φωτιά και τον καπνό και το θειάφι που βγαίνει από τα στόματά τους»**. (Απ. 9:18). Δηλ. θεωρείται δεδομένη η καταστροφή από φωτιά κατά τον 3ο Παγκ. Πόλεμο, λόγω της γενικής αμετανοησίας. Θα δούμε όμως, στη συνέχεια, την εξήγηση που δίνουν οι άγιοι σε όσα λέει εδώ ο Θεολόγος Ιωάννης: **«Και έδωσε η θάλασσα τους νεκρούς που βρίσκονταν σ' αυτήν, και ο θάνατος και ο Άδης έδωσαν τους νεκρούς που ήταν σ' αυτούς· και κρίθηκαν (οι νεκροί) ένας - ένας κατά τα έργα τους»**. (Απ. 20:13).

Ο άγιος Ανδρέας λέει: *Κάθε (ανθρώπινο) σώμα, εκεί που διαλύεται (πεθαίνοντας), από τα (ίδια) συστατικά του περιβάλλοντος (κατά την κοινή Ανάσταση) ανασυγκροτείται και εκ νέου αποδίδεται, είτε (πέθανε) στη γη είτε στη θάλασσα.* (Μαυρ. σελ. 276). Δεν πρόκειται επομένως ο Θεός να δημιουργήσει νέα ύλη για τα σώματα που θα λάβουν οι νεκροί, αλλά αφού λάβουν τα σώματά τους από την υπάρχουσα ύλη, κατόπιν θα τα αφαρτήσει, όπως και όλο το Σύμπαν. Λέει σχετικά ο **Αρέθας**: *Επειδή μερικοί έδειχναν απιστία για την τελευταία και παγκόσμια*

<sup>163</sup> «Ίδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἴτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν (καὶ μετὰ τὴν συμπεριφορὰ τους), καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν». (Απ 1:7).

<sup>164</sup> «Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης, Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου», Εκδόσεις Π. Κυριακίδη, σελ.183. Δείτε online επιλογή αποφθεγμάτων: [https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g\\_Ambrosios.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf)

Ανάσταση, και αναρωτιόντουσαν πως μπορεί να γίνει, και τι είδους θα είναι τα σώματα που από αιώνες έχουν φθαρεί και αφανισθούν, αυτό θέλει να επανορθώσει ο λόγος, όταν λέει: **όπως τα σώματα από την αρχή ήρθαν στην ύπαρξη όχι αυτόματα από το μηδέν, (αλλά) από τα τέσσερα στοιχεία (νερό, φωτιά, αέρα και γη),<sup>165</sup> έτσι εύλογα, αφού διαλύθηκαν μέσα σ' αυτά τα στοιχεία, από αυτά πάλι θα λάβουν τα συστατικά και την ύπαρξη.** Εδώ λοιπόν, η θάλασσα θα αποδώσει τους ανθρώπους που πνίγηκαν σ' αυτήν. (Μαυρ. σελ. 276).

Οι ψυχές όμως των ανθρώπων δεν συνίστανται από ύλη (ή την εξ αυτής ενέργεια), ούτε προϋπήρχαν, αλλά δημιουργούνται κατά τη σύλληψη. Ομοίως, τα συγγενή με τις ψυχές μας αγγελικά πνεύματα δημιουργήθηκαν πριν τον υλικό κόσμο, εν χρόνω. Δεν προϋπήρχαν.<sup>166</sup> Είναι ενδιαφέρουσα η ερμηνεία των λέξεων **θάνατος** και **Άδης**, στο εδάφιο της Αποκάλυψης που μελετάμε, από τους Καππαδόκες Ανδρέα και Αρέθα. Γράψαμε ήδη, και το επαναλαμβάνει ο Ανδρέας, ότι **θάνατος σημαίνει χωρισμός της ψυχής από το σώμα.** Αλλά εδώ, λέει ο Αρέθας, **θάνατο ονομάζει όσους πέθαναν στην ξηρά,** γιατί λέει στους ψαλμούς «εις χουν θανάτου κατήγαγές με», δηλ. με κατέβασες στο χώμα για να πεθάνω. (Ψαλ. 21:16). Και **Άδη πάλι ονομάζει τον αέρα,** λέει ο Αρέθας. **Και ονομάζεται έτσι, γιατί «είναι τόπος αιειδής (άμορφος), ήτοι αφανής και άγνωστος, ο οποίος δέχεται τις ψυχές μας όταν εκδημήσουν (αναχωρήσουν) από εδώ»,** λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 276). Μάλλον αναφέρει τον αέρα σαν μια ενδιάμεση μετάβαση προς τον Ουρανό, γι' αυτό λέει ότι δέχεται τις ψυχές μας. Αν αυτές περάσουν τα **εναέρια τελώνια,** τότε ανεβαίνουν σε τόπο ευφροσύνης στον Ουρανό. Μάθαμε, ήδη, ότι **ο Άδης είναι μια προσωρινή κατάσταση φυλακής για τις ψυχές των αμαρτωλών και των πονηρών πνευμάτων,** μέχρι την Ανάσταση και την τελική Κρίση. Δηλ. **ο Άδης χωρίζει τις ψυχές από τον Θεό και τους Αγίους.** Ο Χριστός μετά το πάθος κατέβηκε στον Άδη και απελευθέρωσε τις ψυχές των δικαίων που κρατούσε εκεί ο Διάβολος, ανεβάζοντάς τες στον Ουρανό.

Ο πατριάρχης Άνθιμος για το εδάφιο αυτό (20:13) της Αποκάλυψης εξηγεί ότι εδώ είναι σαν να έλεγε ο Ιωάννης: «**Η θάλασσα, δηλ. το νερό, θα αποδώσει το υγρό των σωμάτων που έλαβε· και ο θάνατος, ήτοι η γη, το ξηρό στοιχείο των σωμάτων· και ο Άδης, δηλ. το πυρ, το κατακρατηθέν από αυτόν θερμό (στοιχείο)· των οποίων αποδοθέντων θα συσταθούν αμέσως τα σώματα και θα ενωθούν με τις ψυχές, με πρόσταγμα Θεού και έτσι θα γίνει η κοινή Ανάσταση.**» (σελ. 194). Υπάρχει μια διαφοροποίηση του Ανθίμου από τον Ανδρέα ως προς τον Άδη, αλλά το νόημα της ανασύστασης των σωμάτων από προϋπάρχοντα στοιχεία παραμένει.

#### **5.4. Η οριστική τιμωρία του θανάτου, του Άδη και των αμαρτωλών.**

Ο άγιος Ανδρέας λέει: *Το να ριχθούν ο θάνατος και ο Άδης στη λίμνη του πυρός σημαίνει ότι και ο λόγος του αποστόλου Παύλου: «Έσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος».* (Α Κορ. 15:26). *Ή σημαίνει ότι θα καταδικασθούν στη φωτιά οι πονηρές δαιμονικές δυνάμεις, που προξένησαν με την αμαρτία τον θάνατο και έχουν (μέχρι την οριστική Κρίση) κατοικία τους τον Άδη, και εκεί παρέπεμπαν όσους έπειθαν. Και όπως πόλη λέγονται οι κάτοικοί της, έτσι θάνατος και Άδης λέγονται όσοι είναι αίτιοι (ή κατάλληλοι) για τον θάνατο και τον Άδη.* Ο Θεός όσα εδημιούργησε είναι «καλά λίαν» (Γεν. 1:31), γι' αυτό και εκείνη η φωτιά αφανίζει ότι δεν είναι «καλό λίαν». Διότι έχει γραφεί ότι τον θάνατο δεν τον δημιούργησε ο Θεός (Σοφ. Σολ. 1:13). Γι' αυτό λοιπόν, το να λέει ότι ο θάνατος και ο Άδης δεν θα υπάρχουν γιατί θα ριχθούν στη φωτιά, αυτό σημαίνει ότι θα βασιλεύει η αφθαρσία και η αθανασία. (Μαυρ. σελ. 277).

**Βέδας: «Θάνατος και Άδης».** Επισημαίνει έτσι ότι τα σώματα πρέπει να συγκεντρωθούν από τη γη (ύλη), και οι ψυχές από τις δικές τους (προσωρινές, στον Ουρανό ή Άδη) θέσεις.

<sup>165</sup> Τα 4 στοιχεία ή τις 4 καταστάσεις της ύλης, αλλιώς, με την οποία πλάσθηκε ο πρώτος άνθρωπος και με τα προϊόντα αυτής τρεφόμενοι μεγαλώνουν σωματικά, μετά τη σύλληψη, όλοι οι άνθρωποι.

<sup>166</sup> Βλ. και αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της Ορθοδόξου πίστεως».



**Διότι με το όνομα «θάνατος» προσδιορίζει τις καλές ψυχές, οι οποίες έχουν υποστεί μόνο τη διάλυση της σάρκας, και όχι επίσης την τιμωρία. Και με τον όρο Άδης, τις κακές... Αλλά όταν είπε, ότι «κρίθηκαν ο καθένας σύμφωνα με τα έργα του», συνοπτικά πρόσθεσε ότι «και ο θάνατος και ο Άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς». Εννοεί τον διάβολο, καθισμένο στον χλωρό ίππο και τους δικούς του, που ο Άδης ακολουθούσε, όπως (είδαμε) πιο πάνω. (Απ. 6:8). Επαναλαμβάνει έτσι πιο ξεκάθαρα, αυτό που είχε ήδη πει σαν αναμενόμενο: «Και ο διάβολος που τους παραπλάνησε, ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού»...<sup>167</sup> Κατά τον Βέδα οι ζώντες σημαίνονται με τη θάλασσα (ως βίο).**

Ειπώθηκε και πριν, ότι οι σωζόμενοι είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής. Συνεπώς, όπως λέει εδώ ο Ιωάννης, «**αν κάποιος δεν βρέθηκε στη βίβλο της ζωής γραμμένος, ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς**». Δεν πρέπει να θαυμάζουμε εάν θα ριχτούν στη λίμνη του πυρός όσοι δεν είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής, λέει ο Ανδρέας, και προσθέτει: Όπως υπάρχουν κοντά στον Θεό και Πατέρα πολλοί τόποι διαμονής για τους σωζομένους (Ιω. 14:2), έτσι υπάρχουν και διάφοροι τρόποι και τόποι κολάσεως. Άλλοι μεν σκληρότεροι και άλλοι ηπιότεροι, τους οποίους θα δοκιμάσουν «**οι μη αξιωμένοι της εγγραφής στη βίβλο της ζωής**». (Μαυρ. σελ. 277).

Η λίμνη του πυρός θεωρείται δεύτερος θάνατος, διότι είναι ο αιώνιος χωρισμός από του Θεού, παντός πίπτοντος εις αυτήν, λέει ο π. Ιωήλ. Και ονομάζεται δεύτερος θάνατος σε αντίθεση προς τον πρώτο θάνατο, ο οποίος είναι χωρισμός ψυχής και σώματος, που είναι πρόσκαιρος, συμπληρώνει. (σελ. 217).



## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

**Κ**αὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

**21-2** καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

**21-3** καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται,

**21-4** καὶ ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

**21-5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει μοι γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσι.

**21-6** καὶ εἶπέ μοι· γέγονεν. ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

## Το 21ο κεφάλαιο. Στη δημοτική:

### (Καινούργιος ουρανός και καινούργια γη)

**Κ**αι είδα καινούργιο ουρανό και καινούργια γη. Γιατί ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη έφυγαν και η θάλασσα δεν υπάρχει πια.

**21-2** Και την πόλη, την αγία Ιερουσαλήμ, καινούργια την είδα να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό, ετοιμασμένη σαν νύφη κοσμημένη για τον άντρα της.

**21-3** Και άκουσα φωνή μεγάλη από το θρόνο να λέει: Ιδού η σκηνή του Θεού με τους ανθρώπους, και θα κατασκηνώσει μαζί τους, και αυτοί θα είναι λαός του και ο ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί τους.

**21-4** Και θα εξαλείψει απ' αυτούς ο Θεός κάθε δάκρυ από τους οφθαλμούς των, και ο θάνατος δεν υπάρχει πια, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν υπάρχει πλέον· γιατί τα πρώτα πέρασαν.

**21-5** Και είπε ο καθισμένος πάνω στο θρόνο. Ιδού, τα κάνω όλα καινούργια. Και μου λέει. Γράψε ότι αυτοί οι λόγοι είναι αξιόπιστοι και αληθινοί.

**21-6** Και μου είπε: Έχει γίνει. Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος. Εγώ σ' αυτόν που διψά θα δώσω από την πηγή του νερού της ζωής δωρεάν.

<sup>167</sup> Από το: «The Explanation of the Apocalypse by Venerable Beda», στη νέο-αγγλική υπό Edward Marshall.

**21-7** ὁ νικῶν, ἔσται αὐτῷ ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

**21-8** τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἔβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

**21-7** Αυτὸς που νικά θα κληρονομήσει αὐτά, καὶ θα εἶμαι σ' αὐτὸν Θεὸς καὶ αὐτὸς θα μου εἶναι υἱός.

**21-8** Ἀλλὰ για τους δειλοὺς καὶ ἀπιστοὺς καὶ βδελυροὺς καὶ φονιάδες καὶ πόρνους καὶ μάγους καὶ εἰδωλολάτρες καὶ για ὅλους τους ψεύτες, τὸ μέρος τους θα εἶναι μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά καὶ θείαφι, τὸ ὁποῖο εἶναι ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

### **6.1. Η ὄραση τῆς ανακαινισμένης Κτίσης, περιληπτικά.**

**«Και εἶδα καινούργιο ουρανὸ καὶ καινούργια γη».** Ο στίχος αὐτὸς δεν μιλά για τὴν ἀνυπαρξία τῆς κτίσης ἀλλὰ **τον ανακαινισμό τῆς προς τὸ καλύτερο**, λένε οὖν οὖν Ἀνδρέας καὶ Ἀρέθας. Καὶ προσθέτουν: *Διότι βέβαια κάθε τι που παλιώνει, ὅταν ανακαινίζεται, δεν σημαίνει ὅτι ἀφανίζεται σὴν οὐσία του, ἀλλὰ φεύγουν ἀπὸ πάνω του τὸ γέραςμα καὶ οἱ ρυτίδες. Πρέπει να σημειώσουμε ὅτι για τὸν ουρανὸ καὶ τὴ γη λέει πως ἀπήλθον (ἐφυγαν), δηλ. δεν προχώρησαν προς τὸ μηδέν, ἀλλὰ κατὰ κάποιον τρόπο μετέβησαν (μετακινήθηκαν), καὶ ἀπέβαλαν ὅτι ἐγκατέλειψαν, ἐνῶ δέχθηκαν ἐκεῖνο προς τὸ ὁποῖο ἦλθαν. Καὶ ἐνῶ για τὸν ουρανὸ καὶ τὴ γη λέει ἀπήλθον, για τὴ θάλασσα λέει ὅτι **δεν ὑπάρχει πλέον**. Διότι τι χρειάζεται ἡ θάλασσα, ἀφοῦ δεν θα ἔχουν ἀνάγκη οἱ ἀνθρώποι να τὴν πλέουν ἢ να προμηθεύονται δι' αὐτῆς προϊόντα μακρινῶν χωρῶν; Καὶ βέβαια οἱ ἀνθρώποι δεν θα ἔχουν ἀνάγκη θαλασσινῆς ἢ ἄλλης σημερινῆς τροφῆς... Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, ἐπειδὴ **ἡ θάλασσα σημαίνει τὸν ταραχώδη καὶ πολυκύμαντο βίον**, λέγεται ὅτι **δεν ὑπάρχει τότε**, διότι οὔτε ἶχνος ταραχῆς ἢ φόβου δεν θα ἀπομείνει στους ἀγίους, λέει ὁ Ἀνδρέας. (Μαυρ. σελ. 277-278).*

Ἀν ἡ θάλασσα συμβολίζει πρὶν ἀπὸ τὴ Συντέλεια τὸν ταραχώδη βίον, ὅπως εἶπε ὁ ἅγιος Ἀνδρέας καὶ προηγουμένως ὁ Βέδας, τότε μετὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ Σύμπαντος δεν εἶναι περιέργο να ὑπάρχει κάτι ἀντίστοιχο, ἀλλὰ πολὺ διαφορετικῶν χαρακτηριστικῶν. Καὶ πράγματι ὁ Ἰωάννης εἶπε στο 4ο κεφάλαιο: **«...καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνῃ, ὁμοία κρυστάλῳ».** **Δηλ. ἡ μέλλουσα ζωὴ** που δεν ἔχει διακυμάνσεις χαρᾶς - λύπης καὶ δεν κρύβει ἀμαρτωλά γεγονότα σε σκοτεινὰ βάθη γιατί εἶναι ὅλη φως, **μοιάζει σαν θάλασσα γυάλινῃ, ὁμοία (σε καθαρότητα) με κρύσταλλο.**

Ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος λέει ὅτι ὁ πύρινος ποταμὸς, θα ἐξέλθει μετὰ θυμοῦ, κατακαίοντας ὄρη καὶ βουνὰ καὶ **τὴ θάλασσα θα ἀφανίσει**, καὶ τὸν αἰθέρα θα διαλύσει ἀπὸ τὴν πυράκτωση, σαν κερὶ.<sup>168</sup>

### **6.2. Η νέα ἀγία Ἱερουσαλήμ.**

Με τὸ να βλέπει τὴν ἀγία πόλη Ἱερουσαλήμ **«καινή»**, δείχνει τὸ ὄνομα τῆς ἀνακαίνισης, δηλ. τὸ γινώρισμα τῆς μεταποίησης προς τὸ ωραιότερο, λέει ὁ Ἀνδρέας. Καὶ εἶναι ἀνάγκη, λέει ὁ Ἀρέθας, μπροστὰ στον ἀνακαινισμό των πάντων να ἐμφανισθεῖ καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ καινή, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ, ἀπ' ὅπου κατεβαίνει καινοποιὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Γι' αὐτό, λοιπόν, ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι καινούργια.

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ παλιά Ἱερουσαλήμ που εἶχε τα ἀγία ὡς τύπους των ἐπουρανίων παρήλθε, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος **«ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη»** (Ψαλμ. 17:10), σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου. Αυτὸς, ὁ Χριστὸς γενόμενος ἀληθῆς Ἀρχιερεὺς, **«παρέδωσε τὸν εαυτὸν Του υπὲρ ἡμῶν προσφορά καὶ θυσία στον Θεό»** (Ἐφ. 5:2), ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τῆς Νομικῆς λατρείας,

<sup>168</sup> Στο «Περὶ Συντελείας τοῦ Κόσμου»: «...καὶ πᾶσα φύσις καὶ γλῶσσα καὶ ἔθνος καὶ φυλὴ ἀναστήσονται “ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ” καὶ παραστήσονται ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἐκδεχόμενοι τὴν τοῦ δικαίου καὶ φοβεροῦ κριτοῦ ἔλευσιν ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀδιηγῆτω. ὁ γὰρ πύρινος ποταμὸς ἐξερχόμενος μετὰ θυμοῦ ὡσπερ ἀγρία θάλασσα, καὶ κατακαύσει ὄρη καὶ βουνοὺς καὶ τὴν θάλασσαν ἀφανίσει καὶ τὸν αἰθέρα διαλύσει ἐκ τῆς πυρώσεως ὡσπερ κηρόν».

λέει ο Παύλος, **«υποδείγματι και σκιά (κατά απομίμηση και σκιωδώς) λατρεύουν τα επουράνια (πνευματικά)»**. Καθώς, συνεχίζει ο απόστολος, (έτσι) διατάχθηκε ο Μωϋσής που έμελλε να επιτελεί τη σκηνή (και εισήγαγε τα τυπικά της Νομικής λατρείας). Διότι, λέει, **«βλέπε, θα τα κάνεις όλα κατά τον τύπο που σου υποδείχθηκε στο όρος»**. (Εβρ. 8:5).

Ο Αβραάμ και οι προ Χριστού δίκαιοι, **ομολόγησαν ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης**, λέει επίσης ο Παύλος, που σημαίνει ότι επεθύμησαν καλύτερη, ήτοι επουράνια διαμονή, **«γι' αυτό δεν ντρέπεται ο Θεός να ονομάζεται Θεός τους, επειδή τους ετοίμασε Πόλη (επουράνια)»**. (Εβρ. 11:13-16). Γι' αυτή την πόλη λέει ο Ιωάννης: **«Και την πόλη την αγία Ιερουσαλήμ, καινούργια την είδα να κατεβαίνει από τον Ουρανό, από τον Θεό, ετοιμασμένη σαν νύφη κοσμημένη για τον άντρα της»**. (Απ. 21:2).

Η επίγεια Ιερουσαλήμ φτιάχτηκε από τον πεσμένο στην αμαρτία άνθρωπο, τον παλαιό Αδάμ. Η νέα και αγία Ιερουσαλήμ από τον αναμάρτητο **νέο Αδάμ**, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Έχει γραφεί, λέει ο απόστολος Παύλος, ότι **«έγινε ο πρώτος Αδάμ σε ψυχή ζώσα (αθάνατη), ο έσχατος Αδάμ σε πνεύμα που ζωοποιεί (δηλ. όχι μόνο ζει αλλά και δίνει ζωή)»**.

**Ο πρώτος άνθρωπος έγινε εκ γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος είναι ο Κύριος εξ Ουρανού»**. (Α Κορ. 15:45-47). Και, έτσι, **«ενώ είμασταν νεκροί από τα παραπτώματα, ο Θεός μας ζωοποίησε διά του Χριστού, για να είμαστε μαζί μ' Αυτόν, κατά χάριν σωσμένοι»**, λέει ακόμη ο Παύλος. Και προσθέτει εμφαντικότερα ότι **«(μας) συνήγειρε (συνανέστησε) και συνεκάθισε στα επουράνια μαζί με τον Ιησού Χριστό»**. (Εφ. 2:5-6).

Συνοπτικά, ο ιερός Χρυσόστομος λέει: **«Δούλος έγινε ο Δεσπότης αναλαμβάνοντας τη δική μας φύση, για να καταστήσει τους δούλους ελευθέρους. Έκλινε ουρανούς και κατέβη, ώστε να ανυψώσει στον Ουρανό τους κάτω διαμένοντες»**. (PG 51:103).

Είναι επομένως απαραίτητο οι ψυχές των σωζομένων να ανεβαίνουν στον Ουρανό,<sup>169</sup> από όπου θα έλθουν τον καιρό της Συντελείας να λάβουν, μετά την ανάσταση των σωμάτων, την αιώνια διαμονή τους. Και όπως, κατά τον απόστολο, η νυν Ιερουσαλήμ χαρακτηρίζει τους κατά σάρκα γεννηθέντες, η άνω Ιερουσαλήμ είναι **«καινή» και «αγία», διότι χαρακτηρίζει τους πνευματικά αναγεννηθέντες**. (Βλ. Γαλ. 4:21-31).

Και ο Βέδας σχολιάζει: **«Νέα Ιερουσαλήμ. Αυτή η πόλη λέγεται ότι «κατέβηκε από τον Ουρανό», γιατί ο Θεός την έφτιαξε με Ουράνια χάρη»**.

Ο πατριάρχης Άνθιμος μας υπενθυμίζει ότι «ο Κύριος, όταν κήρυξε στην Ιερουσαλήμ, έλεγε: **«Η βασιλεία των Ουρανών είναι εντός σας»**,<sup>170</sup> επειδή η βασιλεία του Θεού είναι οικητήριο (κατοικία) όσων πιστεύουν σ' Αυτόν, και σ' αυτήν είναι η απόλαυση της δόξας και λαμπρότητας Αυτού, και η αυτοψία του φωτός της θεότητός Του». (σελ. 196). Επομένως η πνευματική αναγέννηση, ως βασιλεία του Θεού μέσα μας, δεν έρχεται με κάποια εξωτερική παρατήρηση, αλλά έρχεται όταν οι πιστοί ενεργοποιήσουν μέσα τους τη χάρη του Θεού διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας. Τότε, εφόσον τηρούν και τις εντολές του Χριστού, γίνονται **πολίτες της Καινής Ιερουσαλήμ** στην οποία κατοικούν μαζί με τον Χριστό και τους αγίους, και θα φανερωθούν εν δόξη, όταν και ο Κύριος φανερωθεί με τη θεϊκή του δόξα στο τέλος του κόσμου. Τη φανέρωση αυτή της Καινής Ιερουσαλήμ τονίζει η «μεγάλη φωνή» του Θεού στον Ιωάννη, χρησιμοποιώντας και ένα **άλλο τύπο των επουρανίων**, που αναφέραμε πριν, τη «σκηνή του Μαρτυρίου»: **«Ιδού η σκηνή του Θεού με τους ανθρώπους, και θα κατασκηνώσει μαζί τους, και αυτοί θα είναι λαός του και ο ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί τους»**. (Αποκ. 21:3).

Και ο πατριάρχης Άνθιμος λέει σχετικά: **«Η σκηνή του Μαρτυρίου την οποία έπηξε ο Μωϋσής, ο άνθρωπος του Θεού, ήταν τύπος των επουρανίων, ως λέγει ο απόστολος**.

<sup>169</sup> Και όχι να κατεβαίνουν στον Άδη, όπως των αμαρτωλών.

<sup>170</sup> «Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἡ ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. (Λουκ. 17:20-21),



Οι δίκαιοι, λοιπόν, θα κατοικήσουν σ' αυτή την αχειροποίητη ουράνια Σκηνή, που ήταν το πρότυπο αυτής του Μωϋσή. Και θα γίνουν αυτοί μεν λαός του Θεού, αυτός δε Θεός αυτών, όπως είπε στις θείες Γραφές: «Θα κατοικήσω μέσα σ' αυτούς και θα περπατήσω, και θα είμαι Θεός τους και αυτοί θα είναι λαός Μου». (Β Κορ. 6:16). Διότι ο Θεός, αν και είναι παντοκράτωρ και δεσπότης, λέγεται όμως εξαιρετικότερα και **Θεός των δικαίων: «Εγώ είμαι ο Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ»**, όπως ο ίδιος λέει.<sup>171</sup> Όταν, λοιπόν, οι δίκαιοι σκηνώσουν μαζί με τον Θεό, τότε θα απαλλαγούν από όλα τα δεινά και όλες τις θλίψεις που υπέφεραν στο βίο τους. Διότι τα «πρώτα απήλθον», προσθέτει. Δηλ. όλα όσα προηγουμένως τους έθλιβαν (όταν ζούσαν με το φθαρτό τους σώμα στη γη) έφυγαν, ακόμα και οι μνήμες τους.

Ο Αρέθας σημειώνει ότι, όπως λέει ο Ιωάννης, **η νέα Ιερουσαλήμ είναι ετοιμασμένη από τον Θεό**, διότι ποιος κατορθώνει μόνος του τη σωτηρία του, χωρίς τη βοήθεια του Θεού; (Μαυρ. σελ.279). Εδώ δεν πρόκειται μόνο για τη βοήθεια του Θεού κατόπιν προσευχής των πιστών, αλλά ευρύτερα για **το μυστήριο της «Θείας Οικονομίας»** με το οποίο ο Κύριος έχει τη φροντίδα όλης της Δημιουργίας και ιδιαίτερα της Εκκλησίας Του, καθώς **«μας εξέλεξε από καταβολής κόσμου, για να είμαστε άγιοι και άμωμοι ενώπιόν Του, με το να μας προορίσει να υιοθετηθούμε διά Ιησού Χριστού από Αυτόν»**, όπως λέει ο απόστολος. Διότι, προσθέτει, «κατά την ευδοκία Του μας γνώρισε το μυστήριο του θελήματός Του, κατά το οποίο **η Θεία οικονομία, με τη συμπλήρωση των καιρών (όταν ενσαρκώθηκε ο Υιός), ανακεφαλιώνει τα πάντα εν Χριστώ (δηλ. ανανεώνει τα πάντα, με κεφαλή τον Χριστό)**, όσα είναι στον ουρανό (αγγέλους) και όσα είναι επί της γης (ανθρώπους)». (Βλ. Εφ. 1:4-11).

Η μελλοντική παραδείσια κατάσταση των αγίων, ονομάζεται εκτός από **νέα Ιερουσαλήμ, Σκηνή** του Θεού μετά των ανθρώπων, αλλά και **Νύμφη** που έχει ετοιμασθεί για τον γάμο της με τον Ουράνιο Νυμφίο, και είναι στολισμένη με κοσμήματα τις αρετές. Δηλ. με πολλούς τρόπους η Αποκάλυψη ανακεφαλιώνει, κι αυτή, ως τελευταίο βιβλίο του κανόνος της Αγίας Γραφής, την προφητική και ευαγγελική διδασκαλία για την εν Χριστώ σωτηρία των ανθρώπων.

«Σ' εκείνο, τον μελλοντικό βίο, επειδή είναι άφθαρτος, θα έχει απομακρυνθεί η οδύνη, η λύπη και ο στεναγμός» (Ησ. 35:10), λέει ο Αρέθας. «Διότι ο χορηγός της αεννάου χαράς, ο Χριστός, θα δωρήσει σε όλους τους αγίους την όραση της αλήκτου ευφροσύνης», προσθέτει ο άγιος Ανδρέας. (Μαυρ. σελ.279). Τότε **όλοι οι άγιοι θα είναι Θεόπτες**, ευφραϊνόμενοι από την όραση του Θεού,<sup>172</sup> της πηγής όλων των αγαθών.

Πρέπει να τονισθεί εδώ ότι, για τους Χριστιανούς, «σωτηρία» σημαίνει να σωθεί καθαρή και ανόθευτη (από αμαρτίες και αιρέσεις) η εικόνα του Θεού στον άνθρωπο, όπως σωζόταν στον προπρωτικό Αδάμ. Αυτό πλέον κατορθώνεται μόνο διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας, ως δώρου Χριστού, και της τήρησης (όλων) των εντολών Του: **«Ο πιστεύσας και βαπτισθείς θα σωθεί, ο δε απιστήσας θα κατακριθεί»**. (Μάρ. 16:16). Και **«εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που Με αγαπά»**. (Ιω. 14:21). Συνεπώς, απαιτείται το άγιο Βάπτισμα και Χρίσμα για να αναγεννηθεί κάποιος και να μπορεί να «σωθεί», και να βλέπει τον Θεό. Διότι λέει ο άγιος Συμεών ο νέος Θεολόγος, **κανείς (στο βίο αυτό) δεν γνώρισε τον πατέρα του πριν να γεννηθεί! Και ουδείς των ανθρώπων θα δει τον Θεό, αν προηγουμένως δεν γεννηθεί εξ Αυτού.**<sup>173</sup> Άρα, **θεολογικά υπάρχει διαφορά στην έννοια**

<sup>171</sup> (Εξ. 3:6 και Ματθ. 22:32) Σελ. 197, της ερμηνείας εις την ιεράν Αποκάλυψιν του πατρ. Ανθίμου Ιεροσολύμων.

<sup>172</sup> Βλέπουν τις άκτιστες ενέργειες της Θεότητας, αλλά **δεν βλέπουν την ουσία του Θεού οι άγιοι**, γιατί αυτή είναι απερίγραφη, πέρα από κάθε είδος και έννοια του κτιστού κόσμου, του τωρινού αλλά και του μελλοντικού. Γι' αυτήν ο Θεολόγος Ιωάννης λέει στο ευαγγέλιό του: **«Κανείς ποτέ δεν είδε τον Θεό· ο Μονογενής Υιός, που είναι μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα, εκείνος μας το εξήγησε, (διά του Αρνίου - Χριστού)»**. (Ιω. 1:18).

<sup>173</sup> «...Εί οὖν οὐκ ἐγεννήθης ἐκ τοῦ Θεοῦ σύ, οὐδέ τέκνον ὑπάρχεις αὐτοῦ δηλονότι, οὐδέ προλαβὼν ἐδέξω αὐτόν, οὐδέ ἔλαβες αὐτόν ἐν σεαυτῷ, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε ἐξουσίαν σοι δέδωκεν οὔτε δύνασαι τέκνον γενέσθαι Θεοῦ· τέκνον δέ Θεοῦ μὴ γενόμενος, πῶς ἄρα τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς θεάσῃ Θεόν καὶ Πατέρα σου; **Οὐδείς πρό τοῦ γεννηθῆναι τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ποτέ τεθέεται, καὶ οὐδείς ἀνθρώπων τὸν Θεὸν ὄψεται, ἐὰν μὴ πρότερον ἐξ αὐτοῦ**

**της σωτηρίας, από αυτήν της αποφυγής της Κόλασης.** Στην τελειότητα της Ουράνιας Πόλης, που βλέπει ο Ιωάννης, δεν ταιριάζουν οι αβάπτιστοι, δηλ. οι μη αναγεννηθέντες διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας. Εκεί έχουν θέση μόνο όσοι σώζουν το κατ' εικόνα και βλέπουν τον Θεό πρόσωπο προς πρόσωπο, δηλ. οι βαπτισμένοι. Αλλά και οι προ Χριστού δίκαιοι σώθηκαν από τον ίδιο τον Χριστό με την κάθοδό Του στον Άδη. Οι (μετά Χριστόν) αβάπτιστοι, κατακρίνονται αν δεν δέχθηκαν το αποστολικό κήρυγμα. Αν όμως αγνοώντας τον Χριστό υπάκουσαν στη συνείδησή τους, μεταβαίνουν σε τόπο αναπαύσεως απολαμβάνοντας κάποια παραδείσια αγαθά, αλλά χωρίς όραση Θεού, δηλ. χωρίς γνώση της πηγής της ευφροσύνης τους.

Στο όραμα της Δευτέρας Παρουσίας ο **άγιος Νήφων Κωνσταντιανής παρατηρεί:** «Μετά (τους αγίους) μπήκε πολύ πλήθος ειδωλολατρών, που δεν γνώρισαν τον νόμο του Χριστού, αλλά εκ φύσεως τον τήρησαν υπακούοντας στη συνείδησή τους. Πολλοί έλαμπαν σαν ήλιοι απ' την αγνότητα και την καθαρότητά τους. Και ο Κύριος τους χάρισε τον παράδεισο και φαιδρά στεφάνια πλεγμένα με ρόδα και κρίνα. **Επειδή όμως είχαν στερηθεί το άγιο βάπτισμα, ήταν (σαν) τυφλοί. Δεν έβλεπαν καθόλου τη δόξα του Θεού.** Γιατί το άγιο βάπτισμα είναι φως και μάτι της ψυχής. Γι' αυτό όποιος δεν το λάβει κι αν άπειρα καλά εργασθεί, κληρονομεί βέβαια την παραδείσια άνεση και κάτι δοκιμάζει από την ευωδία και τη γλυκύτητά της, αλλά δεν βλέπει τίποτε (από τη δόξα του Θεού)». <sup>174</sup>

### **6.3. Αληθινοί οι λόγοι του Θεού, οι νικητές κληρονόμοι και οι καταδικαστέοι στο πυρ.**

Οι λόγοι είναι πιστοί και αληθινοί, γιατί **προέρχονται απ' αυτόν που είναι η Αλήθεια**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Και δεν διατυπώνονται με σύμβολα, αλλά γνωρίζονται στην πραγματικότητα, λέει ο Ανδρέας. Είναι, προσθέτει ο Αρέθας, σαν να λέει ο Χριστός στον Ιωάννη: *Μη νομίζεις επειδή είναι μεγάλα (σπουδαία) αυτά που κοινοποιούνται πως θα αλλοιωθούν, ή πως από (δήθεν) υπερβολική φαντασία θα πέσουν σε ψεύδος κατά την εφαρμογή τους όσα σου λέγονται...* (Μαυρ. σελ.280). «Οι λόγοι τους οποίους είπε μέχρι εδώ η Αποκάλυψη είναι πιστοί και αληθινοί, είναι αξιόπιστοι και θα πραγματοποιηθούν», λέει και ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος. Και προσθέτει: «Για να δηλώσει ο Θεός το βέβαιον της εκπλήρωσης αυτών, διατάζει τον συγγραφέα να γράψει ότι οι λόγοι είναι αξιόπιστοι και θα πραγματοποιηθούν. Για να κορυφωθεί όμως η βεβαιότητα των λόγων τούτων, δηλώνεται ότι **«Γέγονε»** (στίχ.6),... σε χρόνο παρακείμενο, για να δηλωθεί και πάλι ότι το μέλλον των προφητευομένων είναι παρόν για τον Θεό, και επομένως το βέβαιο της πραγματοποίησής των. (σελ. 220).

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος παρατηρεί ότι: «**Βλέπομε εδώ μια θαυμάσια αντιστοιχία του τέλους (των κανονικών βιβλίων) της Αγίας Γραφής με την αρχή της. Βλέπομε δηλ. ότι ενώ η Παλαιά Διαθήκη αρχίζει με τη Δημιουργία του Ουρανού και της Γης, η Καινή Διαθήκη τελειώνει με τη Δημιουργία «καινού Ουρανού και καινής Γης».**<sup>175</sup> Γι' αυτό και «ο καθισμένος πάνω στο θρόνο» είπε, «ιδού, τα κάνω όλα καινούργια», προσθέτοντας: **«Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος»** (Αποκ. 21:6), δηλ. **Εγώ έκανα αρχικά τη Δημιουργία**<sup>176</sup> και **Εγώ την τελειοποίησα και θα τη φροντίζω στην ατελεύτητη αιωνιότητα.** Λένε επίσης οι Ανδρέας και Αρέθας: «**Αρχή και τέλος είναι ο Χριστός, που προσθέτει το Α και το Ω για τον εαυτό Του, γιατί είναι πρώτος για την θεότητα και έσχατος για την ανθρωπότητα (την ανθρώπινη φύση Του).**

---

**γεννηθῆ.** Διά τοῦτο καί ὁ Κύριος ἔλεγεν· “Ἐάν μή τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν”... (Αγίου Συμεών Νέου Θεολόγου Έργα, τόμος Β, Λόγος 9ος).

<sup>174</sup> Το όραμα της Δευτέρας Παρουσίας του αγίου Νήφωνος: [https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf)

<sup>175</sup> «Η Αποκάλυψη εξηγημένη», στο κεφ. «Τα πέραν του κόσμου τούτου», σελ. 175 του αντιστοίχου τεύχους.

<sup>176</sup> Διότι **«στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος»** (Ιω. 1:1), δηλ. στην αρχή της Δημιουργίας, ήταν (ήδη) ο προαιώνιος Λόγος, το 2ο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, **«διά του οποίου τα πάντα εγένοντο»** (Ιω. 1:3), Ομοίως λέει ο Μωϋσής: **«Στην αρχή έκανε ο Θεός τον Ουρανό και τη Γη»** (Γεν. 1:1). Και τονίζει ο ευαγγελιστής: **«χωρίς Αυτόν δεν έγινε το οτιδήποτε από όσα έγιναν»** (Ιω. 1:3). Άρα, αυτός, ο Θεός Λόγος, ο οποίος προσέλαβε στο πρόσωπό Του και την ανθρώπινη φύση με τη γέννηση του Κυρίου Ιησού, είναι ο Δημιουργός και τελειωτής των πάντων, που ανακεφαλαιώνει τα λογικά όντα εν Χριστώ, είναι το Α και το Ω.

Επίσης λέγεται και αλλιώς να είναι το Α και το Ω ο Χριστός, γιατί απλώνει την πρόνοιά Του από το πρώτο Του δημιουργήμα, δηλ. τους ασωμάτους αγγέλους, μέχρι τους τελευταίους, τους ανθρώπους». (Μαυρ. σελ.280). **«Καίτοι, των έργων από καταβολής κόσμου γεννηθέντων».** Δηλ. εμείς βλέπουμε σταδιακά την πρόνοια του Θεού σε αγγέλους και ανθρώπους, αλλά για τον Θεό τα έργα έχουν ήδη γίνει από τη δημιουργία του κόσμου. (Εβρ. 4:3). Και η βασιλεία, λέει ο Κύριος, έχει ετοιμασθεί για τους δικαίους από καταβολής κόσμου (Μαθ. 25:34), ενώ ο ίδιος αγαπήθηκε σαν άνθρωπος από τον Πατέρα, ο οποίος επέλεξε και τους πιστούς Χριστιανούς για να είναι ενώπιόν Του άγιοι, προ καταβολής κόσμου.<sup>177</sup>

Η ερμηνεία του Αιδέσιμου Μπηντ (Βέδα) για το **«Γράψε...»**, είναι ότι **«αυτά τα πράγματα πρέπει να τα πιστεύει κανείς, όχι να τα εξηγεί, ειδικά επειδή λέει «γέγονεν», δηλ. ότι έχουν γίνει σε παρελθόντα χρόνο, για να μην αφήσει κανένα να διακατέχεται από αμφιβολία για το μέλλον».** Και για το **«Εγώ το Α και το Ω»:** **«Όπως μαρτύρησε στην αρχή του βιβλίου ότι ήταν Αυτός (ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος), έτσι έπρεπε να επαναληφθεί για τρίτη φορά, ότι «ούτε πριν από αυτόν», όπως λέει ο Ησαΐας, «ούτε μετά από Αυτόν» δεν έπρεπε να πιστεύεται ότι θα είναι άλλος (Θεός εξουσιαστής). Και επειδή ο λόγος είναι για το τέλος του κόσμου, πρέπει να γίνει κατανοητός ως τελειωτής της εποχής ο Ίδιος που ονομάζεται Δημιουργός».** Περισσότερα για το «Εγώ το Α και το Ω» στο 22ο κεφάλαιο, στίχο 13.

**«Σ' αυτόν που διψά τη δικαιοσύνη ο Χριστός έδωσε την υπόσχεση να του δώσει τη χάρη του ζωοποιού Πνεύματος, την οποία στα Ευαγγέλια υποσχέθηκε να δώσει σ' όσους πιστεύουν σ' Αυτόν»,** λέει ο Ανδρέας. **«Και αλλού ο Χριστός μακαρίζει όσους πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη, όταν λέει: «Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, διότι αυτοί θα χορτάσουν».** (Μαθ. 5:6). Θα ξεδιψάσουν πίνοντας από την πηγή που αναβλύζει ύδωρ ζωής και η πηγή αυτή δεν είναι άλλη παρά ο Χριστός», λέει ο Αρέθας.

**Η σωτηρία είναι δώρο Χριστού.** Διά της ενανθρώπισης του Υιού ανανεώθηκε η ανθρώπινη φύση, και διά των παραδοθέντων από τον Χριστό στην Εκκλησία Μυστηρίων σώζεται κάθε πιστός. Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέει ότι ο Θεός είναι **«και αντιλήπτωρ της σωτηρίας», κατά τον ψαλμό (88:27), καθώς σαρκώθηκε (ο Υιός), και ανακαινίζει στον εαυτό Του τη φύση μας και ανεβάζει την εικόνα (του Θεού στην ψυχή) προς το «αρχαίον κάλλος» και φέρει ο Ίδιος τα κοινά χαρακτηριστικά του ανθρώπου.**<sup>178</sup> Ακόμη, κι όσοι στερήθηκαν το άγιο βάπτισμα γιατί δεν υπήρξε κήρυγμα σ' αυτούς (και όχι γιατί το αρνήθηκαν) και θα απολαύσουν από τα αγαθά του μέλλοντος αιώνος χωρίς να βλέπουν τη δόξα του Θεού, όπως ειπώθηκε πριν, και αυτοί διά του Χριστού, του συμφιλιωτού Θεού και ανθρώπων θα μπουν στον Παράδεισο. Απόδειξη είναι ότι προ Χριστού κανείς δίκαιος δεν μπορούσε να σωθεί. Όλοι περίμεναν την κάθοδο του Χριστού στον Άδη για την απελευθέρωσή τους. **«Ζητήσατε να μάθετε, ότι εις τούς πέντε και ήμισυ χιλιάδες χρόνους (δηλ. προ Χριστού) όλοι όσοι απέθνησκον επήγαινον εις την κόλασιν (Άδη),»** δίδασκε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.<sup>179</sup>

Κατά ένα άλλο τρόπο, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας, το «δωρεάν», όταν λέει ο Κύριος **«Εγώ σ' αυτόν που διψά θα δώσω από την πηγή του νερού της ζωής δωρεάν»,** σημαίνει αυτό που είπε ο Παύλος: **«Δεν είναι άξια τα παθήματα του παρόντος καιρού προς τη μέλλουσα δόξα που θα μας αποκαλυφθεί».** (Ρωμ. 8:18).

<sup>177</sup> Βλ. (Ιω. 17:24). «Πάτερ, ους δέδωκας μοι, θέλω ίνα όπου ειμί εγώ κακείνοι ώσι μετ' εμού, ίνα θεωρώσι την δόξαν την εμήν ην δέδωκας μοι, **ότι ηγάπησας με προ καταβολής κόσμου».** Το «ην δέδωκός μοι», φανερώνει ότι πρόκειται για τον υιό σαν άνθρωπο, διότι ο Υιός ως Θεός δεν έχει δοτή τη δόξα. Και: (Εφ. 1:4). «καθώς και εξελέξατο ημάς εν αυτώ **προ καταβολής κόσμου** είναι ημάς αγίους και αμώμους κατενώπιον αυτού»...

<sup>178</sup> «Πατήρ μου εἶ σύ, Θεός μου, και αντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Πατήρ μὲν ὡς Θεοῦ καὶ Υἱοῦ πρὸ αἰώνων, καὶ τῆς οὐσίας ἐκλάμπαντος τοῦ γεννήτορος· **Θεὸς δὲ καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας, ὡς σαρκωθέντος,** καὶ τὴν ἡμετέραν ἐν ἑαυτῷ φύσιν ἀνακαινίζοντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναβιβάζοντος τῆς εἰκόνος, καὶ τὸ κοινὸν φέροντος ἐν ἑαυτῷ τῆς ἀνθρωπότητος πρόσωπον». (Ομιλία στη Μεταμόρφωση του Κυρίου. PG 96:564).

<sup>179</sup> Α Διδαχή, σελ. 9. <https://www.imdleio.gr/diaf/2019/agKosmas-did1.pdf> (Βιβλίο μακ. μητρ. Φλωρίνης Αυγουστίνου).



Το «**δωρεάν**», όμως, δηλώνει κυρίως ότι **η σωτηρία είναι δώρο Χριστού**, όπως είπαμε πριν. Διότι «**πηγή του ύδατος ζωής**» είναι το Πανάγιο Πνεύμα του οποίου η πληρότητα της χάρης (=δωρεάς), διά της οποίας τελούνται τα άγια Μυστήρια, ήρθε στον κόσμο διά του Χριστού. (Ιω. 15:26). Αν ο Κύριος Ιησούς δεν απερχόταν (με Σταυρικό θάνατο, Ανάσταση και Ανάληψη), δεν επρόκειτο να έρθει το Άγιον Πνεύμα, όπως έλεγε στους Μαθητές Του: **«Συμφέρει σε σας να απέλθω Εγώ. Διότι εάν Εγώ δεν απέλθω, ο Παράκλητος (το Άγιον Πνεύμα) δεν πρόκειται να έλθει προς εσάς· Εάν όμως πορευθώ (στον Ουρανό), θα Τον πέμψω προς εσάς»**. (Ιω. 16:7). Τα έργα που κάνουν οι πιστοί θεωρούνται **έργα πίστεως**, δεν είναι από μόνα τους σωτήρια.<sup>180</sup>

Όποιος νικάει στον πόλεμο προς τους αόρατους δαίμονες, αυτός θα απολαύσει αυτά τα αγαθά, δηλ. θα γίνει υιός Θεού και θα εντριφά στα πνευματικά αγαθά, λέει ο άγιος Ανδρέας Καισαρείας. (Μαυρ. σελ.280-1). Διότι, κατά τον απόστολο Παύλο, **«δεν είναι η πάλη μας προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τις αρχές, προς τις εξουσίες, προς τους κοσμοκράτορες<sup>181</sup> του σκότους αυτού του αιώνας, προς τα πνευματικά (τάγματα) της πονηρίας στα επουράνια (δηλ. στον αέρα)»**. Είναι πολύ το πλήθος τους και δεν είναι καθόλου μακριά μας, εξηγεί ο Μέγας Αθανάσιος στο βίο του Αγίου Αντωνίου - PG 26:876). (Εφ. 6:12). Επομένως χρειάζεται **ανδρεία ψυχής** για να παλέψει κάποιος εναντίον τους. Γι' αυτό, λέει ο Ανδρέας, **μαζί με εκείνους που εδώ λέγεται ότι θα τιμωρηθούν, αναφέρει και τους δειλούς και ανανδρους στην πάλη τους κατά του διαβόλου, ότι θα καταδικασθούν στον δεύτερο θάνατο**. (Μαυρ. σελ.281).

Ο δεύτερος θάνατος, η αιώνια κατοικία όσων ο σωματικός (ή πρώτος) θάνατος βρήκε αμετανόητους θα είναι η διαφόρων ειδών, ανάλογη προς τις αμαρτίες, κόλαση.<sup>182</sup> Γενικά, όπως προτιμάει να λέει ο Ιωάννης, θα είναι **μέσα στη φωτιά και το θειάφι (=θείον)**, γιατί έτσι γίνεται συνοπτικά κατανοητή η δίκαιη ανταπόδοση για τη **φωτιά των παθών και τις ύβρεις προς τον αληθινό Θεό** από τους αμαρτωλούς, στον πρόσκαιρο αυτό βίο. **Ωστε προτρεπόμεθα, με τον πόθο της αιώνιας δόξας ή και με τον φόβο της ατελείωτης ντροπής, όσο είναι καιρός, να εργασθούμε το αγαθό**, λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ.281).

## Συνέχεια στο ΚΑ (21ο) κεφάλαιο.

**21-9** Καὶ ἦλθεν εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο δεῖξω σοὶ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

**21-10** καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

**21-11** ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοῖος λίθῳ τιμιωτάτῳ ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

**21-12** ἔχουσα τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς

## Στη δημοτική:

**(Τα κύρια χαρακτηριστικά της νέας Ιερουσαλήμ)**

**21-9** Και ήρθε ένας από τους επτά αγγέλους που είχαν τις επτά φιάλες, που ήταν γεμάτες με τις επτά πληγές τις έσχατες, και μίλησε μαζί μου λέγοντας. Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου.

**21-10** Και με μετέφερε με πνευματικό τρόπο πάνω σε όρος μεγάλο και ψηλό, και μου έδειξε την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό,

**21-11** έχοντας την δόξα του Θεού. Ο φωτιστής της είναι σαν τον πολυτιμότερο λίθο ίασπη που ακτινοβολεί με κρυσταλλικές ανταύγιες.

**21-12** Έχει τείχος μεγάλο και ψηλό, έχει δώδεκα πυλώνες (μεγάλους στύλους με ενσωματωμένες

<sup>180</sup> Διότι έχει γραφεί λέει ο Παύλος: «Ο δε δίκαιος εκ πίστεως ζήσεται» (Ρωμ. 1:17). Και επίσης: «Δικαιούμενοι δωρεάν τη αυτού χάριτι δια της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού. (Ρωμ.3:24). Και: «Λογίζόμεθα ουν πίστει δικαιούσθαι άνθρωπον, χωρίς έργων νόμου. (Ρωμ. 3:28).

<sup>181</sup> **Αρχές, εξουσίες** κλπ είναι ονόματα αγγελικών ταγμάτων που είχαν πριν ξεπέσουν οι δαίμονες. Αλλά όταν, λόγω της πονηρίας τους ξέπεσαν, έχουν και τώρα τις προσηγορίες (ονομασίες) αυτές, λέει ο Θεοδώρητος, «εις έλεγchon της βδελυρίας των». (Ερμηνεία στις 14 επιστολές του απ. Παύλου, PG 82:553).

<sup>182</sup> Το είδαμε και από τον άγιο Εφραίμ, υποσ. 156, σελ. 48.

φυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

**21-13** ἀπ' ἀνατολῶν φυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ φυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου φυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν φυλῶνες τρεῖς.

**21-14** καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

πύλες) καὶ πάνω στους δώδεκα πυλώνες δώδεκα ἀγγέλους, καὶ ὀνόματα εἶναι γραμμένα πάνω στους πυλώνες, που εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

**21-13** Ἀπὸ τῆς μεριάς τῆς ἀνατολῆς τρεῖς πυλώνες, καὶ ἀπὸ βορρᾶ τρεῖς πυλώνες, καὶ ἀπὸ νότου τρεῖς πυλώνες, καὶ ἀπὸ δυτικά τρεῖς πυλώνες.

**21-14** Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλης ἔχει δώδεκα θεμελίους λίθους, καὶ πάνω τους τὰ δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

### 7.1. Ὅραση με τὴ βοήθεια τοῦ ἀγγέλου, καὶ φωτισμός τῆς Νέας Ἱερουσαλήμ

Δεν ἦταν κακοὶ οἱ ἀγγελοὶ που εἶδαμε νὰ ἀδειάζουν τὶς φιάλες με τὶς τελευταίες, πρὶν τὴ 2α Παρουσία, φοβερὲς πληγές, που ἐπληξαν τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ Ἀνδρέας καὶ Ἀρέθας λένε σχετικά: *Με τὰ αναφερόμενα ἐδῶ δείχνει ὅτι οἱ ἀγγελοὶ δεν φέρνουν μόνο πληγές κακώσεως, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἰατροί, που ἄλλοτε ἐγχειρίζοντας κόβουν καὶ ἄλλοτε αλείφουν ἀπαλὰ φάρμακα. Ὁ ἀγγελὸς που τότε ἔφερε πληγὴ σ' ἐκείνους που τὸ ἀξίζαν, τώρα δείχνει τὴ μακαριότητα τῆς Ἐκκλησίας στὸν ἅγιο (εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη).* (Μαυρ. σελ.281). Ὁ ἀγγελὸς αὐτὸς εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ για τοὺς ὁποίους εἶπε ὁ Ἰωάννης: **«Καὶ εἶδα ἄλλο σημεῖο στὸν οὐρανό, μεγάλο καὶ θαυμαστό. Ἐπτὰ ἀγγέλους νὰ ἔχουν ἐπτὰ πληγές, τὶς ἐσχάτες, γιατί με αὐτὲς συντελέσθηκε ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ».** (Ἀποκ. 15:1). Στὸ 17ο κεφάλαιο, στίχο 1, γράφεται ὅτι ἕνας ἐκ τῶν ἐπτὰ αὐτῶν ἀγγέλων προσφέρθηκε νὰ δείξει στὸν Ἰωάννη τὴν «πόρνη τὴ μεγάλη»: **«Ἦρθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ ἀγγέλους που εἶχαν τὶς ἐπτὰ φιάλες (με τὶς ἐσχάτες πληγές) καὶ μίλησε μαζί μου λέγοντας. Ἐλα, νὰ σου δείξω τὴν καταδίκη τῆς πόρνης τῆς μεγάλης»...**

Ὁ ἀγγελὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀναγγεῖλει τὴν καταστροφὴ τῆς Βαβυλώνας διὰ τῶν ἐσχάτων πληγῶν, **ὁ ἴδιος ἀγγελὸς ἀναγγέλει τὴν (ολόφωτη) νέα Ἱερουσαλήμ, για νὰ τονιστεῖ κατὰ τὸν πιο θαυμάσιο τρόπο ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ, (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴ ζοφερὴ εἰκόνα τῆς Βαβυλώνας),** λέει ὁ π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος. (Βλ. σελ. 223).

Δεν ἀνέβηκε σὲ κάποιο βουνό τῆς γῆς ὁ Ἰωάννης, γιατί τὸ ὄραμα ἀφορᾷ τὴ νέα κτίσις. Καὶ τίποτα «υψηλότερο» ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ δεν ὑπάρχει ἀπὸ αὐτὴν. Για νὰ βλέπει ὁ Ἰωάννης τὴν Ἐκκλησία σὲ ὅλο τὸ μέγεθός της, πράγμα φοβερό, λαμβάνει με τὴ μεσολάβηση τοῦ ἀγγέλου τὴ δύναμη νὰ τὴν παρατηρεῖ σαν με τὰ μάτια τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ «υψηλά». *Τὸν μετέφερε ἐν πνεύματι (με πνευματικὸ τρόπο), διότι χωρὶς τὴν πνευματικὴ χάρη δεν ὑψώθηκε κανεὶς ἀνθρώπινος νους για νὰ βρεθεῖ στὴ μεγάλη σοφία τῆς δόξας τῶν ἁγίων,* λέει ὁ Ἀνδρέας. Διότι οἱ ἅγιοι μποροῦν με τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ὑψώνονται πνευματικά καὶ νὰ βλέπουν ἀκόμη καὶ ἀρρητὰ μυστήρια, ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Οἱ ἅγιοι εἶναι ὄρη υψηλά. **Διότι σ' αὐτοὺς δεν ὑπάρχει τίποτε τὸ χαμηλό καὶ τιποτένιο,**... λέει ὁ Ἀρέθας. (Μαυρ. σελ.282). Ἀλλὰ ἀγιότερος ὅλων, Ἅγιος ἁγίων καὶ πηγὴ ἀγιότητος εἶναι ὁ Χριστός.

Ὁ Ἰωάννης βλέπει σὲ ὄραμα τὴ μελλοντικὴ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Γυναίκα καὶ Νύμφη τοῦ Ἀρνίου. **«Καὶ ἦρθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ ἀγγέλους που εἶχαν τὶς ἐπτὰ φιάλες».** Ἐδῶ φανερώνεται ὅτι ὁ ἀγγελὸς αὐτὸς δεν εἶχε ἀκόμη ἀδειάσει τὴ φιάλη του, ἀλλὰ τὴν «εἶχε» ὅταν μιλοῦσε στὸν Ἰωάννη. Καὶ με τὸν τρόπο αὐτὸ δηλώνεται ὅτι τὰ προφητευόμενα στὴν Ἀποκάλυψη εἶναι ἀληθινὰ καὶ σίγουρα. *Ὅπως ἀκριβῶς ὅταν κοιμήθηκε ὁ Ἀδὰμ πλάσθηκε ἡ γυναίκα με τὴν ἀφαίρεση τῆς πλευράς του, ἔτσι καὶ στὸν Χριστό, ὅταν με τὴ θέλησή Του, με τὸν θάνατο στὸν Σταυρό «κοιμήθηκε», συστήθηκε ἡ Ἐκκλησία, ...καὶ ἔτσι ἐνωθήκαμε με τὸν Χριστό,* λένε οἱ Ἀνδρέας καὶ Ἀρέθας. (Μαυρ. σελ.282).

Ο Ιωάννης λέει: **«μου έδειξε την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από τον Θεό»**. Δεν πρόκειται για τοπική κατάβαση της Ιερουσαλήμ από τον Ουρανό, αλλά ότι τα θεία και υψηλά δόγματα του Θεού και τα απόκρυφα, συγκαταβατικά αποκαλύφθηκαν στους αξίους, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ.282). Το **«κατεβαίνει»** σημαίνει κίνηση σε εξέλιξη, δεν βλέπει δηλ. ο Ιωάννης μια στατική εικόνα της Πόλης. Έτσι, δηλώνεται με την κατάβαση και η σταδιακή συμπλήρωση των μελών της θριαμβεύουσας Εκκλησίας, των οποίων η θέση στον Ουρανό εφυλάσσετο (με την πρόνοια του Θεού, ο οποίος τους εξέλεξε από καταβολής κόσμου) μέχρι να έρθει η ώρα της ολοκλήρωσης των αγώνων τους στη γη. Όταν έρθει με δόξα ο Χριστός κατά τη 2α Παρουσία Του, τότε τα τελευταία εναπομείναντα μέλη της Εκκλησίας στη γη, θα ενωθούν με αυτά της επουρανίου, που περιλαμβάνει και τους αγγέλους, σε μια ενότητα με τον Κύριο, σε εκπλήρωση της αρχιερατικής Του ευχής προς τον Πατέρα: **«Και Εγώ την δόξα που μου έδωσες την έδωσα σ' αυτούς, για να είναι ένα καθώς Εμείς είμεθα ένα. Εγώ σ' αυτούς και Εσύ σε Εμένα, για να γίνει τέλεια η ένωση»**. (Ιω. 17:22-23). Επομένως η δόξα, δηλ. η λαμπρότητα της Εκκλησίας, οφείλεται στον Κύριο, που είναι ο φωστήρας της, δηλ. η πηγή του φωτισμού της.

Ο φωστήρ της Εκκλησίας είναι ο Χριστός, λέει ο Ανδρέας. Και προσθέτει: Ο φωστήρας αυτός λάμπει όπως ο πολύτιμος λίθος ο ίασπις, που κρυσταλλίζει (δηλ. αφήνει κρυσταλλίζουσες ανταύγειες) και έχει χρώμα πρασινωπό (βλ. Αποκ. 4:3), και η παρομοίωση αυτή γίνεται γιατί είναι αειθαλής (αιώνια αναλλοίωτος) και δωρίζει ζωή και καθαρός. Αν άλλοι του δίνουν άλλα ονόματα και τον σκιαγραφούν διαφορετικά, αυτό συμβαίνει γιατί οι ποικίλες ευεργεσίες Του προς εμάς δεν μπορούν να περιγραφούν από ένα παράδειγμα (των ενεργειών Του). (Μαυρ. σελ.282).

Μερικοί ερμηνευτές της Αποκαλύψεως με τη λαμπρότητα της Αγίας Πόλεως θεωρούν ότι συμβολίζεται η μαρτυρία, η διδασκαλία και τα μυστήρια της Εκκλησίας, καθώς και οι αρετές των αγίων, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, επειδή ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο Ήλιος της Δικαιοσύνης. Και προσθέτει: Η νέα Ιερουσαλήμ δεν είναι μόνο απαστράπτουσα και ακτινοβολούσα, αλλά περιβάλλεται και με τείχος μεγάλο και ψηλό. Το **«μέγα και υψηλόν» τείχος** της πόλεως σημαίνει την αιώνια ασφάλεια της πόλεως. Σημαίνει ότι η αγία αυτή πόλις βρίσκεται κάτω από τη σίγουρη προστασία του Θεού.<sup>183</sup>

## 7.2. Τείχος και πυλώνες της Νέας Ιερουσαλήμ

Ο Αιδέσιμος Μπηντ (Βέδας) ερμηνεύει: Τείχος, λέει την απόρθητη σταθερότητα της πίστης, της ελπίδας και της αγάπης. Ο Κύριος επίσης που προστατεύει την Εκκλησία από κάθε πλευρά, μπορεί να γίνει κατανοητό ότι είναι το τείχος, για το οποίο επίσης ο Ησαΐας λέει: **«Την ημέρα εκείνη θα ψάλλουν το άσμα τούτο επί γης Ιούδα· ιδού πόλις ισχυρά, και για μας θα θέσει (ο Κύριος) σωτήριο τείχος και περίτειχος (εξωτερικό τείχος). Ανοίξατε πύλας, ας εισέλθει λαός φυλάσσων δικαιοσύνην και φυλάσσων αλήθειαν»...** (Ησ. 26:1-2).

Η Εκκλησία - νέα Ιερουσαλήμ ή Ουράνια Πόλη δηλώνεται από τον Ιωάννη με τα μέλη της, μέσα στα οποία κατοικεί ο Χριστός με πολυποίκιλα χαρίσματα. Έτσι, τείχος είναι τα μέλη της Εκκλησίας που δηλώνουν περισσότερο τη φύλαξη της δικαιοσύνης και της αλήθειας, όπως είπε ο προφήτης Ησαΐας. Πρώτα η Θεοτόκος και μετά οι άγιοι Απόστολοι, Μάρτυρες και ομολογητές της πίστεως, και οι θεολόγοι άγιοι, ιδίως των Οικουμενικών και άλλων Συνόδων διά των οποίων στερεώθηκαν και φυλάσσονται τα ευσεβή δόγματα. Είδαμε ήδη,<sup>184</sup> ότι **οι επτά Οικουμενικές Σύνοδοι ονομάζονται από τον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως (+1920) «οι επτά περίβολοι της Ορθοδοξίας, οι δια κανόνων και όρων και διατάξεων περιχαρακώσαντες τας ιεράς αληθείας από των σοφισμάτων των κακοδόξων»**. Αλλά και κάθε πιστός πρέπει να αναλάβει **την πανοπλία του Θεού**, (Εφ. 16:13), όπως λέει ο απόστολος

<sup>183</sup> Εκδόσεις «Ορθόδοξου Τύπου» 1993, στο κεφ. «Τα πέραν του κόσμου τούτου», σελ. 197 του αντιστ. τεύχους.

<sup>184</sup> Τόμος Γ, σελ. 38. [https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)



Παύλος, και έτσι **ντυμένος με τα όπλα του φωτός** (Ρωμ. 13:12), να εισέλθει στην Πόλη του αΐλου φωτός. **Της Πόλης αυτής μέγα τείχος και προστασία είναι εξαιρέτως οι άγιοι άγγελοι.** Αυτοί προστατεύουν ατομικά (ως φύλακες άγγελοι) και συλλογικά τους Ορθοδόξους.

Οι άγιοι άγγελοι περικυκλώνουν την Ουράνια Πόλη, μετά την είσοδο σ' αυτήν όλων των σωθέντων, σύμφωνα με το **όραμα της μέλλουσας Κρίσης**<sup>185</sup> του αγίου Νήφωνος Κωνσταντιανής: «Όταν λοιπόν μοίρασε ο Κύριος στους αγίους του όλα τα άφραστα και ανήκουστα αγαθά, πρόσταξε τα Χερουβίμ να κυκλώσουν τον αιώνιο θάλαμο. Πρόσταξε έπειτα τα Σεραφίμ να κυκλώσουν τα Χερουβίμ, οι Θρόνοι τα Σεραφίμ, οι Κυριότητες τους Θρόνους, οι Αρχές τις Κυριότητες, οι Εξουσίες τις Αρχές και τέλος οι Δυνάμεις των ουρανών τις Εξουσίες. **Όπως το τείχος κυκλώνει μία πόλη έτσι τα Ουράνια τάγματα κυκλώνουν το ένα το άλλο**».

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος, μας παρουσιάζει όχι τη στατική, αλλά τη δυναμική εικόνα συγκρότησης της Ουράνιας Πόλης, που εκτός από την **εξελισσόμενη «κατάβαση»** από τον Ουρανό (21:10), δηλώνεται και από τους **ανοικτούς πυλώνες** (21:25), που επισημαίνουν ότι η είσοδος των σωζομένων στην Πόλη του Ουρανού συνεχίζεται τον καιρό του οράματος.

Οι **πυλώνες** είναι πύλες στο τείχος της Πόλης. Γενικά, κατά τα ετυμολογικά λεξικά,<sup>186</sup> εκτός από το κούφωμα **περιλαμβάνουν και μέρος του τείχους στο οποίο στηρίζονται οι πύλες** καθώς και τυχόν πύργους άνωθέν τους για προστασία από τους εχθρούς. **Οι δώδεκα πυλώνες που υπάρχουν σ' αυτό (το τείχος) είναι οι άγιοι Απόστολοι. Και αυτοί βοηθούνται από δώδεκα αγγέλους, τους προύχοντες, οι οποίοι περισσότερο πλησιάζουν τον Θεό, λόγω της αγιότητός τους. Και εάν πιστεύουμε, ότι κάθε πιστό τον ακολουθεί και ένας άγγελος, πολύ περισσότερο πρέπει να πιστέψουμε ότι ακολουθούν άγγελοι και συνεργάζονται μαζί με τους θεμελιωτές της Εκκλησίας και σπορείς του λόγου του Ευαγγελίου,** λέει ο Ανδρέας Καισαρείας. (Μαυρ. σελ.282). Αυτά συμφωνούν με το ότι τείχος της Εκκλησίας είναι εξαιρέτως οι άγιοι άγγελοι, και εδώ επισημαίνεται ότι είδε ο Ιωάννης **«πάνω στους δώδεκα πυλώνες δώδεκα αγγέλους»**, κατ' αντιστοιχία προς τους πύργους που βρίσκονται πάνω από τις πύλες στα τείχη των γηίνων πόλεων, για λόγους ασφαλείας.

**«Και ονόματα είναι γραμμένα πάνω στους πυλώνες, που είναι τα ονόματα των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ»**, λέει ο Ιωάννης, αλλά εδώ επειδή η Νέα Ιερουσαλήμ απαρτίζεται από όλες τις φυλές της γης, Ιουδαίους και Εθνικούς, πρόκειται για φυλές με νοερά χαρακτηριστικά, και για πνευματικό Ισραήλ. **Τα ονόματα των φυλών του νοητού (πνευματικού) Ισραήλ έχουν γραφεί στους πυλώνες που αντιστοιχούν στους Αποστόλους,** κατά τον Ανδρέα. **Και επειδή, εξηγεί, την παλαιά εποχή τα ονόματα των φυλών του αισθητού Ισραήλ είχαν γραφεί στην επωμίδα του αρχιερέα, η αναγραφή εδώ των ονομάτων μαρτυρεί τη μέριμνα των Αποστόλων για τους πιστούς.** Όπως πχ. ο Παύλος λέει πως έχει τη μέριμνα όλων των εκκλησιών (Β Κορ. 11:28)... (Μαυρ. σελ.282).

Οι πιστοί ελκυόμενοι από τη διδασκαλία των Αποστόλων του Χριστού εφαρμόζουν στο βίο τους τις αρετές, γνωριζόμενοι από αυτές στις οποίες έχουν ιδιαίτερη επίδοση, διακρινόμενοι σε αντιστοιχία προς τους 12 αποστόλους, ως **12 «φυλές» του πνευματικού Ισραήλ.** Αυτές οι πνευματικές φυλές, παρομοιάζονται με **πολύτιμα πετράδια**, όπως θα δούμε στη συνέχεια του κειμένου (Απ. 21:19-20). **Οι πυλώνες, ή πύλες (με τη φέρουσα αυτές κατασκευή), είναι ανά τρεις μοιρασμένες σε τέσσερα μέρη,** λέει ο Ανδρέας και συνεχίζει. Αυτό σημαίνει ότι **η Αγία Τριάδα προσκυνείται, και οι άνθρωποι έχουν επίγνωσή της, και στα τέσσερα σημεία της οικουμένης.**

<sup>185</sup> [https://www.imdle0.gr/diaf/2018/orama\\_agNefwn.pdf](https://www.imdle0.gr/diaf/2018/orama_agNefwn.pdf) σελ. 10.

<sup>186</sup> Πχ από το ηλ. λεξικό magenta: «**πυλών** =πύλη # μεγάλη θύρα εισόδου μεγάρου ή ναού ή της αυλής σπιτιού # οικοδόμημα πάνω από την πύλη τείχους # πύργος πύλης τείχους # πύλη με τον πύργο της, ο - εξ αυτής η αγγλική λέξη **pylon**. Επίσης από το Liddell-Scott: «**πύλων**, -ώνος, ό (πύλη), εξωτερική πύλη, πύλη με τον πύργο της, σε Πολύβ. κ.λπ.».

Αυτή τη διδασκαλία τη λάβαμε «διά του ζωοποιού Σταυρού», διότι οι θέσεις των πυλών σχηματίζουν σταυρό. (Μαυρ. σελ. 283).

Πράγματι, η φανέρωση του μυστηρίου της Αγίας Τριάδος συμπληρώνεται από τη φανέρωση του μυστηρίου της ενανθρώπισης του ενός προσώπου Αυτής, ήτοι του Υιού, διά της κατά σάρκα Σταύρωσης του οποίου ήρθε η συμφιλίωση με τον Τριαδικό Θεό και η σωτηρία μας.

Οι θέσεις των πυλών είναι οι ίδιες που είχαν και **οι δώδεκα βόες** (βόδια), οι οποίοι στήριζαν τη «θάλασσα», ήτοι τον νιπτήρα, που είχε κατασκευάσει ο Σολομών (Γ Βασ. 7:25), και χαρακτήριζαν (προδηλώναν) την τριπλή τετράδα των αποστόλων, που κήρυξε την Αγία Τριάδα και την αποστολή (και διάδοση) των τεσσάρων ευαγγελίων στα τέσσερα σημεία της γης. Μ' αυτή τη θάλασσα, που κατασκεύασε ο Σολομών, εικονίζεται και η νοητή θάλασσα του αγίου βαπτίσματος, που συστήθηκε από τον νοητό Σολομώντα (πνευματικό Βασιλέα) Χριστό, η οποία καθαρίζει τον κόσμο από την αμαρτία, προσθέτει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 283).

**Οι δώδεκα πυλώνες είναι οι άγιοι Απόστολοι**, λέει και ο πατριάρχης Άνθιμος, διά των οποίων έγινε η εισέλευσή μας (στην Εκκλησία) και η προς τον Χριστό προσαγωγή. Οι ίδιοι (οι απόστολοι) λέγονται και θεμέλιοι της Εκκλησίας, καθώς έθεσαν το θεμέλιο της πίστης στον Χριστό. Και σ' αυτούς (τους πυλώνες) αναγράφονται πάσαι αι φυλαί του **Ισραήλ**, ήτοι των Χριστιανών που έχουν **νουν ορώντα τον Θεό** (διότι αυτό σημαίνει Ισραήλ). Και αυτοί (οι απόστολοι) που εισήγαγαν όλους και στήριζαν στην πίστη, έγιναν ως πυλώνες και θεμέλιοι αυτών (των φυλών του πνευματικού Ισραήλ). (σελ. 201).

## Συνέχεια στο ΚΑ (21ο) κεφάλαιο.

**21-15** Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

**21-16** καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον καὶ τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν ἐν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

**21-17** καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.

**21-18** καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις, καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον ὕαλω καθαρῷ.

**21-19** οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασπις, ὁ δεύτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος σμάραγδος,

**21-20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος.

**21-21** καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται· ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής.

## Στη δημοτική:

### (Μέτρηση και πολύτιμα συστατικά της Πόλης)

**21-15** Κι αυτός που μιλούσε μαζί μου είχε σαν μέτρο καλάμι χρυσό, για να μετρήσει την πόλη και τους πυλώνες της, και το τείχος της.

**21-16** Και η πόλη τετράγωνη κείται, και το μήκος της είναι όσο και το πλάτος. Και μέτρησε την πόλη με το καλάμι, σε δώδεκα χιλιάδες στάδια. Το μήκος και το πλάτος και το ύψος της είναι ίσα.

**21-17** Και μέτρησε το τείχος της (βρίσκοντάς το) εκατόν σαράντα τέσσερις πήχεις, με μέτρο ανθρώπινο, το οποίο χρησιμοποίησε ο άγγελος.

**21-18** Και η εσωτερική δομή του τείχους της είναι από ίασπη και η πόλη από χρυσάφι καθαρό όμοιο με γυαλί καθαρό.

**21-19** Οι θεμέλιοι (λίθοι) του τείχους της πόλης είναι κοσμημένοι με κάθε πολύτιμο λίθο (αποτελούνται από πολύτιμους λίθους). Ο θεμέλιος ο πρώτος είναι ίασπης, ο δεύτερος ζαφείρι, ο τρίτος χαλκηδόνιος, ο τέταρτος σμαράγδι,

**21-20** ο πέμπτος σαρδόνυχας, ο έκτος σάρδιο, ο έβδομος χρυσόλιθος, ο όγδοος βήρυλλος, ο ένατος τοπάζι, ο δέκατος χρυσόπρασος, ο ενδέκατος υάκινθος, ο δωδέκατος αμέθυστος.

**21-21** Και οι δώδεκα πυλώνες είναι δώδεκα μαργαριτάρια· καθένας από τους πυλώνες ήταν από ένα μαργαριτάρι. Και η πλατεία της πόλης είναι χρυσάφι καθαρό διαυγές σαν γυαλί.

## 8.1. Μέτρηση της Ουράνιας Πόλης

Εδώ ο άγγελος μετράει την Πόλη όπως θα έχει τελειωθεί, σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού, χρησιμοποιώντας χρυσό δηλ. αγιοπνευματικό τρόπο μέτρησης, διότι πλήρη από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος θα είναι τα μέλη της.

*«Κάλαμος μέτρησης είναι η πρόγνωση του Θεού, με την οποία προγνωρίζει την ποσότητα και ποιότητα των ιδικών του, προ καταβολής κόσμου, και τους πυλώνες δηλ. τους Αποστόλους που μας εισήγαγαν στην πίστη, προς τους οποίους και είπε ότι Εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου. Είναι, δε, χρυσός ο κάλαμος για να επισημάνει το πολύτιμο των εκλεκτών του Θεού, αυτών που τήρησαν τις εντολές του Θεού, οι οποίες είναι υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου πολυτιμότερες (βλ. Α Πέτ. 1:7). Διότι αυτοί, οι εκλεκτοί, στον παρόντα βίο πυρώθηκαν και δοκιμάσθηκαν με τη φλόγα των θλίψεων, και (έτσι) αφού απόθεσαν κάθε κηλίδα και καθαρίσθηκαν, έγιναν σαν χρυσάφι καθαρό, κατάλληλο να αποταμιευθεί στους θησαυρούς του Ουρανού Βασιλέως»,* λέει ο πατριάρχης Άνθιμος. (Σελ. 202, στη δημοτική).

**Ο κάλαμος με τον οποίο μετρά την αγία Πόλη είναι μέτρο που μετρούν στη γη**, λέει ο Αρέθας (Μαυρ. σελ. 283). Δηλ. αν και οι άγιοι άγγελοι έχουν πολύ ανώτερες ικανότητες για να αντιλαμβάνονται την αγιότητα των πιστών και να «μετρούν» αυτούς και τις αρετές τους, εδώ δεν μετρούν με τον δικό τους τρόπο, αλλά με τον απλό τρόπο τον κατανοητό στους ανθρώπους.

Η Ουράνια πόλη πρέπει να θεωρήσουμε ότι είναι η Εκκλησία στην κατάσταση της τελειότητάς της, όταν τη μετρά ο άγγελος. Επομένως **μετρώνται όλα τα άγια μέλη της** και όχι αυτά μέχρι την εποχή του ευαγγελιστού, ούτε μετρώνται άλογα οικοδομήματα.

*Το τετράγωνο σχήμα της Πόλης δηλώνει την ευστάθειά της, διότι το τετράγωνο σχήμα είναι το ευσταθέστερο των σχημάτων. Και εμείς λέμε για ένα έξυπνο άνθρωπο ότι είναι νους τετραγωνικός. Τετράγωνο σχήμα είχαν και τα άγια των Αγίων του ναού του Σολομώντος, Επομένως και η αγία Πόλη, η άνω Ιερουσαλήμ είναι για μας τα άγια των Αγίων,* σχολιάζει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος. (Σελ. 225). *«Πρέπει να υποθέσουμε ότι όλες οι αριθμητικές εκφράσεις χρησιμοποιούνται για να εκφράσουν την τελειότητα, στερεότητα και συμμετρία του όλου οικήματος της Εκκλησίας του Θεού»,* λέει και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ, στην ερμηνεία του της Αποκάλυψης (Σελ. 307)

*Η πόλη είναι (διαστάσεων) 12.000 σταδίων, και οι χιλιάδες των σταδίων είναι ισάριθμοι με τους (12) μακαρίους Αποστόλους, επειδή το κήρυγμά τους έφερε ως καρπό αυτό το αποτέλεσμα, την ισομετρία σε όλες τις διαστάσεις,* λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 284). Λέγοντας ότι **«μέτρησε το τείχος της (βρίσκοντάς το) εκατόν σαράντα τέσσερις πήχεις», δείχνει και με τον αριθμό αυτό τους Αποστόλους.** Διότι ο αριθμός 12 όταν πολλαπλασιασθεί με τον εαυτό του δίνει τον αριθμό 144, προσθέτει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 284).

Αυτό σημαίνει ότι η **φύλαξη των δογμάτων της πίστεως** δηλ. των αληθειών του λόγου του Θεού που κηρύχθηκε από τους αποστόλους, **εξασφαλίσθηκε κατά τον τελειότερο τρόπο (12x12)** από τους αγίους, που με το παράδειγμά τους (Μάρτυρες και Ομολογητές) μαζί με τις διδαχές τους (Απόστολοι και θεολόγοι) αποτελούν τείχος προστασίας των πιστών. Αυτό γίνεται με τη βοήθεια και των αγίων αγγέλων, όπως είδαμε, αλλά εδώ ο άγγελος αναφέρει τις μετρήσεις κατά άνθρωπον, δηλ. παραλείπει αυτή την αόρατη βοήθεια. Το τείχος δεν λέγεται ότι απέχει από την Πόλη. Αυτό δείχνει ότι το ανθρώπινο «τείχος» είναι μέρος των κατοίκων της Πόλης, δηλ. των σωθέντων, των οποίων το πλήθος συμβολίζεται από τις τρεις διαστάσεις της Πόλης. Συμβολικά, οι άγιοι του «τείχους» δηλώνονται αρκετοί (12x12), αλλά λίγοι σε σχέση με το πλήθος των σωζομένων που δηλώνονται από ένα κύβο με πλευρά 12.000 στάδια.<sup>187</sup> Όλοι όσοι έρχονται στην Πόλη, σώζονται διά των 12 αποστόλων, γι' αυτό και το πλήθος τους δηλώνεται συμβολικά πολλαπλάσιο του 12.

<sup>187</sup> Η Ρωμαϊκή μονάδα μήκους **στάδιο** είναι ίση με **185** μέτρα. ([merriam-webster](#)). Μονάδα διαφέρουσα κατά πόλη των αρχαίων Ελλήνων ίση με το μήκος ενός αθλητικού σταδίου (600 ποδών) από 177,5 ως 192,27 μέτρα. ([wiki](#))



Και όπως ήδη ειπώθηκε, **οι 12 απόστολοι κρίνουν (με το παράδειγμα και τις διδαχές τους) τις 12 φυλές του Ισραήλ. Η πόλη είναι τετράγωνη**, για την καλή της έδραση και σταθερότητα. Γιατί όταν είναι ισόπλευρο το βάθος, το μήκος και το ύψος, τότε το αντικείμενο που τα έχει λέγεται κύβος και σημαίνει σταθερότητα, λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 284).

Το στάδιο, επειδή οι άνθρωποι μετρούν και με χρόνο, μπορεί να υποδηλώνει τη **σταδιακή ολοκλήρωση** της Ουράνιας Εκκλησίας. Και ο βίος των πιστών είναι ένα **στάδιο αγώνων για την αρετή**, στους οποίους **βασικοί εκπαιδευτές είναι οι άγιοι απόστολοι και οι άξιοι διάδοχοί τους**. Δι' αυτών, με τη βοήθεια του Χριστού, καταλήγουμε σε νικηφόρο αποτέλεσμα, του οποίου έπαθλο είναι η είσοδός μας στη Βασιλεία των Ουρανών. Και μπορούμε να δούμε την Ουράνια Βασιλεία ή Πόλη τελειωμένη με την καθοδήγηση της διδασκαλίας των 12 Αποστόλων και διαδόχων τους, σε **1.000 στάδια**, δηλ. χίλια χρονικά διαστήματα ή **«χίλια χρόνια»** όπως μας είπε νωρίτερα ο Ιωάννης. Και είναι η βάση της τετράγωνη, δηλ. στιβαρή και σταθερή, γιατί η πίστη των σωζομένων εδράζεται διά των τεσσάρων (4) Ευαγγελιστών στο λόγο του Θεού, ο οποίος δεν παρέρχεται: **«Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι δε λόγοι μου δεν θα παρέλθουν»**. (Ματθ. 24:35). Οι πλευρές της ως πολλαπλάσιο του δώδεκα (12) μας δηλώνουν το πλήθος των σταδιακά σωζομένων ως αποτέλεσμα του κόπου των αποστόλων, ενώ η ισότητά τους ότι οι αρετές δεν αλλάζουν ανά εποχή, επειδή διέπονται από τον ίδιο πνευματικό νόμο, ασχέτως του ότι διαφορετικά πρόσωπα συνεχίζουν το έργο των αποστόλων. Η αρμονία των αρετών που υπάρχει μέσα στις ψυχές των σωζομένων, γιατί φρόντισε γι' αυτό η πρόνοια του Παντογνώστη Θεού, υπάρχει και στην Πόλη ολόκληρη.

**«Οι δώδεκα χιλιάδες των σταδίων σημαίνουν ότι οι πιστοί είναι καρποφορία της πορείας και (μάλιστα) της κοπιαστικής περιήγησης των δώδεκα Αποστόλων. Το δε να είναι ίσες οι διαστάσεις της Πόλης, και το μήκος και το πλάτος και το ύψος, σημαίνει ότι οι ευάρεστες στον Θεό πράξεις είναι ισόπλευροι και ισόμετροι, σώζοντας σε κάθε περίπτωση το αυτό μέτρο χωρίς υπερβολή ή έλλειψη»**, λέει ο Άνθιμος Ιεροσολύμων. (Σελ. 202).

Η ισότητα των διαστάσεων, κατά τον Βέδα, **«είναι η στερεότητα της ακατανίκητης αλήθειας, με την οποία η Εκκλησία δεν ανέχεται να υποφέρομε σαν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι και περιφερόμενοι από κάθε άνεμο διδασκαλίας (Εφ. 4:14), καθώς στηρίζεται στο μήκος της πίστης, στο εύρος της αγάπης και στο ύψος της ελπίδας. Και αν έχει μόνο ένα από αυτά, δεν θα υπάρχει η τέλεια σταθερότητα της Εκκλησίας»**.

## 8.2. Τα πολύτιμα συστατικά της Ουράνιας Πόλης

**Ενδόμηση** λέει την οικοδομή, δηλ. την φροντίδα και την ακρίβεια που έδειξαν οι Απόστολοι για το κήρυγμα, λέει ο Αρέθας. Και πιο ζωντανά, από την ετυμολογία της λέξης (εν+δομώ) **την εσωτερική δομή** του τείχους: **«Και η εσωτερική δομή του τείχους της είναι από ίασπη»**. Ίσως το διαμάντι, ο «πολυτιμότατος» λίθος (21:11). Το τείχος, όπως είπαμε ήδη, συμβολίζει τους αγίους Αποστόλους, Μάρτυρες, Ομολογητές και λοιπούς θεοφόρους Πατέρες οι οποίοι διαφυλάσσουν από αιρέσεις και καταρτίζουν θεολογικά το πλήρωμα της Εκκλησίας. Δεν συμβολίζει κάποια υλική κατασκευή. Επομένως ενδόμηση του τείχους είναι η πεντακάθαρη κατάσταση των ψυχών των αγίων αυτών. Είναι λογικό, ο αριθμός τους να είναι μικρός σε σχέση με το σύνολο των σωζομένων, αλλά **το έργο τους είναι «μέγα και υψηλό»** (21:12). Αυτό εξηγεί την απορία του π. Χαράλαμπους Βασιλοπούλου: **«Το τείχος αυτό ονομάστηκε μέγα και υψηλό, πως λοιπόν παριστάνεται τώρα με τον παραπάνω (μικρό 12x12=144) αριθμό»;**<sup>188</sup>

Για την αληθή θεολογία απαιτείται ιδιαίτερη καθαρότητα, την οποία συμβολίζει ο λίθος **ίαςπης**. Ο λίθος αυτός **«που έχει χρώμα ανοικτό πρασινωπό (χλωρίζον), δείχνει την αιθαλή και αμάραντη ζωή των αγίων, όπως είπαμε ήδη πολλές φορές»**, λέει ο Ανδρέας. Και **«είναι ολοπράσινος για πάντα και διατηρεί αμάραντο το κήρυγμα»**, λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 284).

<sup>188</sup> Εκδόσεις «Ορθοδόξου Τύπου» 1993, στο κεφ. «Τα πέραν του κόσμου τούτου», σελ. 204 του αντιστ. τεύχους.

Αυτά, ιδιαίτέρως, ισχύουν για τους θεολόγους της Εκκλησίας, εκ των οποίων **μέγας είναι ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής**, απόστολος του Χριστού και θεολόγος, καθώς και συγγραφέας της Αποκάλυψης.

Και **«η πόλη από χρυσάφι καθαρό όμοιο με γυαλί καθαρό»**. Δηλ. όχι μόνο το «τείχος», αλλά και η Πόλη ολόκληρη είναι από πολύτιμο συστατικό: από χρυσό καθαρό σαν γυαλί, **«που σημαίνει τη διαύγεια και λαμπρότητα των κατοίκων της»**, λέει ο Ανδρέας. Η λαμπρότητα φανερώνει τις αρετές των σωθέντων. **«Και με δώδεκα πολύτιμους λίθους παρομοιάζει τις αρετές των Αποστόλων, τους οποίους καλεί και θεμελίους»**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Και εφ' όσον είναι πρότυπο των πιστών οι απόστολοι, είναι προφανές ότι πλουτίζουν από αυτούς με ποικίλες, πολύτιμες σαν ακριβά πετράδια, αρετές.

**«Δώδεκα (12) ήταν και οι λίθοι του λογείου του αρχιερέα (Εξ. κεφ. 28ο) της Παλαιάς Διαθήκης. Από αυτούς οι οκτώ (8) είναι όμοιοι με τους θεμελίους και οι τέσσερεις διαφορετικοί, για να φανεί και η συμφωνία της Παλαιάς προς την Καινή Διαθήκη, και η υπεροχή της Νέας και όσων διέπρεψαν σ' αυτήν, από όσων στην Παλαιά. Οι απόστολοι, λοιπόν, είναι στολισμένοι με κάθε είδος αρετές, που παρομοιάζονται με πολύτιμους λίθους»**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 284).

Ο πρώτος θεμέλιος είναι ο **ίασπισ**. Έχει χρώμα πρασινωπό,<sup>189</sup> όπως και το σμαράγδι, κι όπως είναι φυσικό μ' αυτό δηλώνεται ο κορυφαίος Πέτρος, λέει ο Ανδρέας.

Ο δεύτερος είναι ο **σάπφειρος**, που έχει το χρώμα του ουρανού, και μ' αυτόν δηλώνεται ο μακάριος Παύλος, που ανέβηκε μέχρι τρίτου ουρανού (Β Κορ. 12:2), και απ' εκεί έλκει όσους πείθονται στα λόγια του και το ουράνιο πολίτευμα που έχει, λέει ο Ανδρέας.

Ο τρίτος είναι ο **χαλκηδών**.<sup>190</sup> Αυτός δεν υπήρχε στο λογείο του αρχιερέα, αλλά στη θέση του αναφέρεται ο άνθρακας, ο οποίος όμως δεν υπάρχει μεταξύ των θεμελίων. Επομένως ο άγιος Ιωάννης τον άνθρακα ονόμασε χαλκηδόνα. Άνθρακας είναι ο μακάριος απόστολος Ανδρέας, ο οποίος άναψε από το Πνεύμα και παρουσίασε στους γνωστούς του τον Μεσσία, όταν τον βρήκε, λέει ο Ανδρέας.

Ο τέταρτος είναι ο **σμάραγδος**, που είναι κι αυτός πράσινος στο χρώμα του λαδιού, έχει διαύγεια και δηλώνει το κήρυγμα του ευαγγελιστή Ιωάννη. Αυτό είναι το κήρυγμα που με το θείο έλαιο μας φαιδρύνει και απομακρύνει την κατήφεια που μας φέρνουν οι αμαρτίες και μας δωρίζει το αιθαλές της πίστεως, με το πολύτιμο χάρισμα της θεολογίας, λέει ο Ανδρέας.

Ο πέμπτος είναι ο **σαρδόνυξ**. Έχει το χρώμα του νυχιού και είναι διαυγής, αλλά το χρώμα αυτό είναι με κόκινες γραμμές, και όπως είναι φυσικό δηλώνει τον Ιάκωβο, που πριν από όλους τους άλλους δέχτηκε τη νέκρωση και έφτασε στην ουράνια ζωή, την πλήρη φωτός, από τον δρόμο του αίματος. Ο παραλληλισμός γίνεται γιατί και το νύχι δεν έχει αίσθηση (έχει νέκρωση) όταν κόβεται, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας.

Ο έκτος είναι ο **σάρδιος**. Έχει το χρώμα της φωτιάς, είναι διαυγής και θεραπεύει (λένε) τα σωματικά αποστήματα και τις πληγές που έγιναν από σίδερο. Χαρακτηρίζει το κάλλος της αρετής του μακαρίου Φιλίππου, τη στολισμένη με τη φωτιά του Αγίου Πνεύματος και θεραπεύει τα ψυχικά τραύματα όσων πλανήθηκαν, όταν δέχτηκαν πληγές από τον διάβολο, λέει ο Ανδρέας.

Ο έβδομος είναι ο **χρυσόλιθος**, που έχει τη λαμπρότητα του χρυσού και εικονίζεται με αυτόν ο Βαρθολομαίος, ο καταστολισμένος με πολύτιμες αρετές και με το θείο κήρυγμα, λέει ο

<sup>189</sup> Ο ίασπισ (Jasper) βρίσκεται σε διάφορα χρώματα, πράσινο, κυρίως κόκκινο, κίτρινο κλπ. Χημικός Τύπος: SiO<sub>2</sub>. Ο μαύρος ίασπισ χρησιμοποιείται επί χιλιάδες χρόνια ως λυδία λίθος για τον προσδιορισμό της ποιότητας χρυσού στα διάφορα κράματα. ([gemshow](#)) Μάλλον πρόκειται για το διαμάντι λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.

<sup>190</sup> **Χαλκηδόνιος**: Πρόκειται για μια μεγάλη οικογένεια ορυκτών, υποκατηγορία του χαλαζία. Περιλαμβάνει τον **αχάτη, την αβεντουρίνη, τον ίασπη, την κορνεόλη, τον σάρδιο, τον όνυχα και το χρυσοπράσινο**. Στην πράξη όμως με τον όρο «χαλκηδόνιος» αναφερόμαστε σε ένα είδος χαλκηδόνιου που δεν υπάγεται σε καμιά από τις παραπάνω ονομασίες, και έτσι παίρνει το όνομα όλης της οικογένειας. Έχει μία ποιότητα ημιδιάφανη, με ανοιχτό γαλάζιο χρώμα, με άσπρα νερά ή χωρίς νερά. [stonetales](#)

Ανδρέας. Και συνεχίζουμε:

Ο όγδοος είναι ο **βήρυλλος**. Έχει το χρώμα της θάλασσας και του ουρανού και μοιάζει του υακίνθου. Εικονίζει τον Θωμά και την ασταθή πίστη του, αλλά περισσότερο τη μακρινή θαλάσσια πορεία του μέχρι τους Ινδούς, όπου εστάλη για τη σωτηρία τους, λέει ο Ανδρέας.

Ο ένατος είναι το **τοπάζιο**. Έχει χρώμα ερυθρό και μοιάζει με τον άνθρακα. Από αυτόν προέρχεται, όπως λένε, ένα γαλακτώδες κόμυ που θεραπεύει τις ασθένειες των ματιών. Δηλώνει τη μακαρία ψυχή του Ματθαίου, την πυρωμένη από τον θείο ζήλο και στολισμένη με την έκχυση του αίματός του για τον Χριστό. Κάνει άξιους, με το Ευαγγέλιο, όσους έχουν τύφλωση στην καρδιά και ποτίζει με γάλα τους νεογέννητους στην πίστη, λέει ο Ανδρέας.

Ο δέκατος είναι ο **χρυσόπρασος**. Έχει βαθύτερο χρώμα από τον χρυσό και σημαίνει τον μακάριο Θαδδαίο. Αυτός ευαγγελίσθηκε στον Άβγαρο, τον βασιλιά της Εδέσσης, τη βασιλεία του Χριστού που παρομοιάζεται με χρυσό. Η βασιλεία αυτή είναι αιώνια, και αυτό σημαίνεται «διά της αειθαλίας του πρασίνου χρώματος», λένε οι Ανδρέας και Αρέθας.

Ο ενδέκατος είναι ο **υάκινθος**. Έχει κυανό χρώμα, δηλ. του ουρανού και εικονίζει τον Σίμωνα τον ζηλωτή, ο οποίος ως ζηλωτής των χαρισμάτων του Χριστού, έχει ουράνιο φρόνημα, λέει ο Ανδρέας.

Ο δωδέκατος, τέλος, είναι ο **αμέθυστος**. Έχει το χρώμα της φωτιάς και σημαίνει τον Ματθία, που κατά τη διανομή των γλωσσών αξιώθηκε να λάβει το θείο πυρ και αναπλήρωσε τη θέση του Ιούδα, ο οποίος εξέπεσε, λέει επίσης ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 285-286).

**Οι παραπάνω δώδεκα θαυμάσιοι και πολύτιμοι θεμέλιοι λίθοι, με την πλούσια πολυχρωμία και ποικιλία... είναι σύμβολα ανεκτίμητου ψυχικού πλούτου. Είναι σύμβολα της αρετής και της χάριτος των προσώπων που συμβολίζουν, των δώδεκα αποστόλων, λέει ο μακαριστός π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, αλλά θεωρεί (αν και την αναφέρει) εξεζητημένη την αντιστοίχιση κάθε πολύτιμου πετραδιού σε ένα απόστολο. (σελ. 208).**

Πρέπει να εννοήσουμε τις περιγραφές των επουρανίων σαν σχετικές με τις αρετές, επομένως κατά ένα μέρος γνώριμες στην ψυχή μας, ιδιαίτερα επειδή οι αρετές εξετάζονται αναλυτικά από τους αγίους της Εκκλησίας. Διότι θα ήταν μάταιο αν μας πληροφορούσε ο Ιωάννης ο Θεολόγος και συγγραφέας της Αποκάλυψης για πράγματα εντελώς ακατανόητα. Επειδή, όπως λένε οι αρχιεπίσκοποι Καισαρείας Ανδρέας και Αρέθας, **«η ακραιφνής (ακριβής) της άνω Πόλεως κατανόηση υπερβαίνει και ακοή και όραση και διάνοια».**

Όπως με τα προαναφερθέντα πολύτιμα συστατικά της Πόλης, «και εδώ οι μαργαρίται (μαργαριτάρια) συμβολίζουν την τιμιότητα (πολυτιμότητα) και την αξία των πνευματικών πυλώνων. Το ίδιο και ο καθαρός χρυσός συμβολίζει την άρρητη και απεριγράπτη αξία της πνευματικής πλατείας της Πόλεως», λέει ο π. Χαράλαμπος. (σελ. 208). Οι πυλώνες επομένως και η πλατεία έχουν πνευματικό νόημα. **«Οι δώδεκα πυλώνες είναι οι μαθητές του Χριστού, από τους οποίους γνωρίσαμε τη Θύρα και την Οδό της ζωής (δηλ. τον Χριστό)»**, λέει ο Ανδρέας, και προσθέτει: Αυτοί οι ίδιοι είναι και **12 μαργαρίτες** που απέκτησαν τη διαύγειά τους (ή την αξία τους), «από τον Ένα πολύτιμο μαργαρίτη, τον Χριστό». Την πολυτιμότητα των αγαθών της άνω Ιερουσαλήμ δεν μπορεί να την παραστήσει με ένα παράδειγμα, γι' αυτό και την πλατεία της πόλεως **την πολυτέλεια και τον ωραίο χρωματισμό της, τα παρομοίασε με χρυσό. Την καθαρότητα πάλι, την είδε ως κρύσταλλο**, δηλαδή ως διαυγή ύαλο, τα οποία για μας είναι αδύνατον να ενωθούν σε ένα (υλικό). (Μαυρ. σελ. 286).

Ότι είπε για την «πλατεία», το ίδιο είπε και για όλη την Πόλη: **«και η πόλη (είναι) από χρυσάφι καθαρό όμοιο με γυαλί καθαρό».** (21:18). Η καθαρότητα της Πόλης είναι η καθαρότητα των ψυχών των μελών της, που θαυμάσια παρομοιάζεται με διαυγή ύαλο. Και την κάθαρση της ψυχής ενήργησε η θεία χάρη, η οποία επί πλέον πλούτισε την ψυχή με τα πολυτιμότερα και άφθαρτα σαν χρυσάφι δώρα του Αγίου Πνεύματος.



Έτσι αυτά που στο υλικό πεδίο φαίνονται αταίριαστα, δεν είναι στο πνευματικό. Διότι η καθαρότητα των ψυχών και ο στολισμός τους με δώρα του Αγίου Πνεύματος μπορούν και πρέπει να συνυπάρχουν, και είναι εκείνο που επιδιώκει η Εκκλησία για τους πιστούς. Έτσι, ενώ προηγουμένως, λέει ο απόστολος Παύλος, *μερικοί από εσάς ήσασταν από αυτούς που δεν κληρονομούν την Βασιλεία των Ουρανών, «αλλά απελούσασθε, αλλά ηγιασθήτε»*, δηλ. ξεπλύνετε τις αμαρτίες (με το Βάπτισμα και το μυστήριο της Μετανοίας) και αγιασθήκατε. *Δικαιωθήκατε γιατί αυτές οι δωρεές ήλθαν με την επίκληση του ονόματος του Κυρίου Ιησού και με το Πνεύμα του Θεού μας.* (Α Κορ. 6:11).

Αλλά τι είναι πνευματικά η πλατεία; Η πλατεία είναι τόπος συνάντησης ανθρώπων. Εδώ, στην Ουράνια Πόλη που αποτελείται μόνο από ανθρώπους με ευσεβή ψυχή, είναι **"τόπος" συνάντησης μεταξύ τους και με τον Θεό.** Να μην ξεχνάμε ότι κάθε ευσεβής άνθρωπος είναι κι αυτός Πόλη του Θεού, επουράνια μάλιστα, διότι η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα του κατά τον λόγο του Κυρίου: **«Ιδού η βασιλεία του Θεού είναι εντός σας».** (Λουκ. 17:21). Ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής, απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με την ευαγγελική περικοπή για τον άνθρωπο που βάσταζε κεράμιον ύδατος (Λουκ. 22:10), λέει επίσης: **«Πόλις είναι η ψυχή του καθ' ενός στην οποία διαπαντός αποστέλλονται, ως μαθητές του λόγου και Θεού, οι περί αρετής και γνώσεως λόγοι».** Η οικία με το «μέγα ανώγειον» που είναι έτοιμη να δεχθεί τον Κύριο μαζί με τους μαθητές Του, όπως τότε στο Μυστικό Δείπνο, είναι **η οικοδομηθείσα (στην ψυχή) κατάσταση και έξις των αρετών**, λέει ακόμη ο άγιος Μάξιμος. Η «πλατεία», όπως και το «ανώγειον», είναι **«η πλατεία και ευρύχωρη (στα θεία) διάνοια»**, η οποία έχει ως **οικοδεσπότη τον νου, προς τον οποίον ερχόμενος ο Λόγος μετά των μαθητών Του, μεταδίδει τον εαυτόν Του.**<sup>191</sup> Συνοψίζουμε: Στην Ουράνια Πόλη, που αποτελείται μόνο από ευσεβείς, οι διάνοιές τους είναι έτοιμες να ενώνονται στη δοξολογία του Θεού και την απόλαυση εξ Αυτού των θείων δωρεών, ευρισκόμενες σε **«πλατεία», δηλ. σε πνευματικό**, χωρίς περισπασμούς από υλικές κατασκευές και παραστάσεις τόπο. Αυτό το λέει και διαφορετικά ο Ιωάννης, όπως θα δούμε στη συνέχεια: **«Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή (την Ουράνια Πόλη)»!**

## Συνέχεια και τέλος του ΚΑ (21ου) κεφ.

**21-22** Και ναόν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ τὸ ἄρνιον.

**21-23** καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον.

**21-24** καὶ περιπατήσουσι τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν,

**21-25** καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ·

**21-26** καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

## Στη δημοτική:

### (Χαρακτηριστικά της νέας Ιερουσαλήμ)

**21-22** Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή, γιατί ο Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτορας είναι ναός της, και το Αρνίο.

**21-23** Και η πόλη δεν έχει ανάγκη του ήλιου ούτε της σελήνης, για να φέγγουν σ' αυτή, γιατί η δόξα (λαμπρότητα) του Θεού τη φώτισε και ο λύχνος της είναι το Αρνίο.

**21-24** Και θα περπατήσουν τα έθνη με το φως της, και οι βασιλιάδες της γης θα φέρουν τη δόξα και την τιμή τους σ' αυτή.

**21-25** Και οι πυλώνες της δεν θα κλειστούν καμμία ημέρα, γιατί (βέβαια) νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί. **21-26** Και θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών σ' αυτή.

<sup>191</sup> «Πόλις γάρ ἐστὶν ἡ τοῦ καθέκαστον ψυχή, εἰς ἣν διαπαντὸς ἀποστέλλονται, ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου καὶ Θεοῦ, οἱ περὶ ἀρετῆς καὶ γνώσεως λόγοι. Ὁ δὲ τὸ κεράμιον βαστάζων τοῦ ὕδατός ἐστὶν ὁ ἀνέχων τοῖς ὤμοις τῆς ἐγκρατείας ἀκαθαίρετον τὴν ἐν τῷ βαπτίσματι δοθεῖσαν χάριν τῆς πίστεως καρτερικὸς τρόπος τε καὶ λογισμὸς. Ἡ δὲ οἰκία ἐστὶν ἡ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων, ὡσπερ λίθων, στερρῶν τε καὶ ἀνδρικῶν ἠθῶν τε καὶ λογισμῶν οἰκοδομηθεῖσα κατάστασις τε καὶ ἕξις τῶν ἀρετῶν. Τὸ δὲ ἀνώγειον ἡ πλατεῖα καὶ εὐρύχωρός ἐστι διάνοιά τε καὶ ἐπιτηδειότης τῆς γνώσεως, θείοις μυστικῶν τε καὶ ἀπορρήτων δογμάτων κατακοσμηθεῖσα θεάμασιν. Ὁ δὲ οἰκοδεσπότης ἐστὶν ὁ νοῦς»... (ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ, ΑΠΑΝΤΑ. Εκδόσεις «Το Βυζάντιον», 14Β, σελ. 64).

**21-27** και οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁρνίου.

**21-27** Και δε θα εισέλθει σ' αυτήν κανένα πράγμα ακάθαρτο και ὅποιος πράττει (οτιδήποτε αποτελεί) βδέλυγμα και ψέμα, παρά μόνο οι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωῆς του Ἀρνίου.

### 9. Περισσότερα χαρακτηριστικά της Νέας Ιερουσαλήμ.

Ο Βέδας για την μη ύπαρξη ναού: «*Αν και, λέει (ο Ιωάννης), μίλησα για την πόλη ως κτισμένη από (πολύτιμες πάντως) πέτρες, έχω δείξει ότι η ανάπαυση των αγίων δεν είναι σε κάποιο υλικό κτίριο (ή πόλη). Διότι ο ἴδιος ο Θεός γίνεται γι' αυτούς το μοναδικό τους σπίτι και το φως και η ανάπαυση. Δεν υπάρχει ανάγκη ναού, επειδή η Εκκλησία δεν καθοδηγείται από το (φυσικό) φως, ούτε από τα στοιχεία του κόσμου, αλλά καθοδηγείται από τον Χριστό, τον αιώνιο Ἡλιο, (να εξέλθει) μέσα από το (πνευματικό) σκοτάδι του κόσμου*».

Ποια ανάγκη υπάρχει, αλήθεια, αισθητού ναού σ' εκείνη την πόλη που έχει φρουρό και σκέπη τον Θεό **«μέσα στον οποίο ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε»;** (Πράξ. 17:28), λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Αν και οι άγιοι είναι ναοί του Θεού, ίσως επειδή κι αυτοί ζουν και υπάρχουν μέσα στον Θεό, λένε επίσης οι Καππαδόκες ότι και ο Θεός είναι ναός των αγίων: *Διότι αυτός είναι ο ναός των αγίων και ο ένοικος, όπως έχει υποσχεθεί, ότι δηλ. θα κατοικήσει ανάμεσά τους και θα πορεύεται μαζί τους.* (Β Κορ. 6:16). **Μαζί με τον Θεό Πατέρα είναι ναός της και το Ἀρνίον**, δηλ. «ο σφαιρισθείς για μας αμνός του Θεού», συμπληρώνουν οι Ανδρέας και Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 286-7).

Είναι φανερό ότι τα χαρακτηριστικά της νέας Ιερουσαλήμ, που μας δείχνει ο Ιωάννης, έχουν άμεση σχέση με τις αρετές που καλούνται στη γη να επιτύχουν οι Χριστιανοί. Διότι ο βίος των εναρέτων στη γη είναι το προστάδιο της αιώνιας ζωῆς. Και είπαμε προηγουμένως ότι τα στάδια στις διαστάσεις της Πόλης του Ουρανού δηλώνουν συμβολικά το μέγεθός της δηλ. το πλήθος ὄσων μετά από αγώνες στο στάδιο της ζωῆς σώθηκαν, αλλά και τις αρετές τους με τις οποίες, ως ένδυμα γάμου, εισήλθαν στον Ουράνιο Νυμφώνα. Η Θεοτόκος είναι ανωτέρα ὄλων των αγίων στην αρετή. Ενώ η Ουράνια Πόλη θα ζει χωρίς χρόνο, στην αιωνιότητα, οι πιστοί τώρα χρειάζονται τον χρόνο για την τελείωσή τους. «**Χρόνος είναι ο «τόπος» της συναντήσεώς μας μετά του Δημιουργού· χρόνος είναι η διαδικασία της πραγματοποίησης του σχεδίου του Θεού περί της Δημιουργίας**»,<sup>192</sup> λέει ο άγιος Σωφρόνιος ο Αγιορείτης (+1993). Οι ναοί στη γη χρειάζονται χρόνο να τελειωθούν, όπως και κάθε άνθρωπος που είναι λογικός ναός του Θεού. Η Ουράνια Πόλη των ευσεβών δηλ. η Εκκλησία, όταν ολοκληρωθεί θα είναι, με κεφαλή το Ἀρνίον, ο μέγας ναός του Τριαδικού Θεού και σώμα του Χριστού,<sup>193</sup> **«το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρουμένου»**,<sup>194</sup> κατά τον απόστολο Παύλο. (Εφ. 1:22-23).

**«Ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή»:** Η πνευματική δομή της Ουράνιας Εκκλησίας κάνει αχρείαστη κάθε βοηθητική υλική κατασκευή για να μεταδώσει ο Τριαδικός Θεός τη χάρη του. Και το Ἀρνίον δεν θα πίνει πλέον μαζί με τους μαθητές Του από το παλαιόν γένημα της αμπέλου, αλλά όπως είπε ο ίδιος, **θα το «πίνω μαζί σας καινούργιο στη βασιλεία του Πατρός μου».** (Ματθ. 26:29). Διότι όταν ο παλιός κόσμος παρέλθει και τα σώματα των αγίων γίνουν πνευματικά (σαν φως), τίποτα δεν θα υπάρχει που να θυμίζει τον κόσμο της φθοράς στον οποίο τώρα μετέχομε, και τίποτα από αυτόν δεν θα έχουμε ανάγκη για τη λατρεία του Θεού και του «Ἀρνίου», του ενανθρωπίσαντος Υιού του Θεού.

<sup>192</sup> «Περί Προσευχῆς», Ιερ/χου Ζαχαρίου, 1993, σ.25. Και: [https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios\\_B.pdf](https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf)

<sup>193</sup> «Σῶμα αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν μετάληψιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος», λέει ο άγιος Ιω. Δαμασκηνός. (PG 95:828)

<sup>194</sup> Πλήρωμα του Χριστού η Εκκλησία, ο οποίος ως Θεός πληρεί τα πάντα, κατ' ενέργειαν, όχι κατ' ουσίαν. Ο άγιος Μάξιμος σε σχετική ερώτηση διευκρινίζει: «Ὁ Θεός κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν ἀποφατικῶς πάντων ὑφεξήρηται τῶν ὄντων· οὔτε γὰρ λέγεται, οὔτε νοεῖται, οὔδὲ μετέχεται οὐδαμῶς ἀπὸ τινος· κατὰ δὲ τὴν προνοητικὴν πρόοδον ὑπὸ πολλῶν μετεχόμενος, ὑπ' αὐτῶν καὶ πληροῦται».

**«Και θα περπατήσουν τα έθνη με το φως της»**, γιατί η θριαμβεύουσα Εκκλησία των τελειωθέντων αγίων είναι φως για τους ανθρώπους που αγωνίζονται ακόμα στη γη. Και εκείνοι που στη γη βασίλευσαν και (δηλ.) κυριάρχησαν πάνω στα πάθη τους, θα φέρουν σ' αυτή τη δόξα και την τιμή των αγαθών πράξεών τους (μαζί τους), λέει ο Ανδρέας.

Το να μην κλείνονται οι πύλες της πόλεως, αυτό σημαίνει ότι οι κάτοικοί της είναι ασφαλείς, λέει ο Ανδρέας. Και ότι εκεί επικρατεί ειρήνη και ασφάλεια, ώστε να μην υπάρχει ανάγκη να φυλάσσεται η πόλη, και το κλείσιμο των πυλών, λέει ο Αρέθας. Δεν θα εισέλθει εκεί τίποτε το μολυσμένο και ακάθαρτο. Διότι όπως λέει ο απόστολος Παύλος (Β Κορ 6:14), **τι κοινό υπάρχει ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι;** ρωτάει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 287).

«Το να μην είναι νύκτα εκεί, υποδηλώνει ότι **νύκτα και σκότος θα είναι στους αμαρτωλούς**, των οποίων οι πράξεις στο βίο τους υπήρξαν ζοφώδεις (σκοτεινές)», λέει ο πατριάρχης Άνθιμος. (σελ. 207). Ο Βέδας μας θυμίζει από την πρώτη επιστολή του Ιωάννου του Θεολόγου ότι και τώρα **«ο μισών τον αδελφό του βρίσκεται στο σκοτάδι και στο σκοτάδι περπατάει, και δεν ξέρει που πάει, γιατί το σκοτάδι (του μίσους) του τύφλωσε τους οφθαλμούς»**, (Α Ιω. 2:11), δηλ. (λέει ο Βέδας) αυτός δεν βρίσκεται στην Εκκλησία (ασχέτως τι νομίζει ο ίδιος) και δεν βλέπει το φως της Πόλης του Θεού.

Ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος παρατηρεί ότι με τον στίχο 27 ο Ιωάννης διευκρινίζει τι εννοούσε στον προηγούμενο στίχο (26): **«Και θα φέρουν τη δόξα και την τιμή των εθνών σ' αυτή, την Πόλη»**. Διότι εμείς εννοήσαμε ότι οι πιστοί Χριστιανοί και πρώην εθνικοί - ειδωλολάτρες θα τιμήσουν την Πόλη για τη σωτηρία τους. Κάποιος, όμως, με πανθηρσκευτικά κίνητρα (ότι όλες οι θρησκείες οδηγούν στον Θεό) θα μπορούσε να εννοήσει ότι θα φέρουν τη δόξα και την τιμή των ψευτο-θεών και ειδωλολατρικών εθίμων και εορτών. Γι' αυτό, λέει ο πατήρ Χαράλαμπος, **βεβαιώνει εν συνεχεία ο Ιωάννης, ξεκαθαρίζοντας τα πράγματα, ότι στη Νέα Ιερουσαλήμ δεν θα υπάρχει κάτι το εθνικό, κάτι το ειδωλολατρικό, το ακάθαρτο, κάτι που να είναι ξένο προς το ενάρετο και το άγιο**. (σελ. 216). Για το βιβλίο της ζωής μιλήσαμε ήδη στην ερμηνεία άλλων χωριών (3:5, 13:8, και 20:12), λέει επίσης ο π. Χαράλαμπος. (σελ. 218).



## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

**22-1** Καὶ ἔδειξέ μοι ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρῦσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου.

**22-2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδίδουν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

**22-3** καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ

**22-4** καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

**22-5** καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτιεῖ αὐτούς, καὶ βασιλεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΒ

### Ο ποταμός και το δένδρο της ζωής

**Και** μου ἔδειξε ποταμὸ ἀπὸ νερό ζωῆς, λαμπρὸ σαν κρῦσταλλο, που βγαίνει ἀπὸ τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.

**22-2** Στὸ μέσο τῆς πλατείας τῆς καὶ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τοῦ ποταμοῦ ἦταν δέντρο ζωῆς, που κάνει δώδεκα καρπούς, κάθε μῆνα ἀποδίδοντας τὸν καρπὸ τοῦ. Καὶ τὰ φύλλα τοῦ δέντρου εἶναι γιὰ θεραπεία τῶν ἐθνῶν.

**22-3** Καὶ κανένα ἀνάθεμα δε θὰ ὑπάρχει πια. Καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θὰ εἶναι μέσα σ' αὐτὴν, καὶ οἱ δούλοι τοῦ θὰ τὸν λατρεύουν

**22-4** καὶ θὰ βλέπουν τὸ πρόσωπό Του, καὶ τὸ ὄνομά Του θὰ εἶναι πάνω στα μέτωπά τους.

**22-5** Καὶ νύχτα δε θὰ ὑπάρχει πια, καὶ δε ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ φως λύχνου καὶ ἀπὸ φως ἡλίου, γιὰτί ὁ Κύριος ὁ Θεός θὰ τοὺς φωτίζει, καὶ θὰ βασιλεύουν στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.



## 10. Ο ποταμός και το δένδρο της ζωής.

Ο Βέδας λέει για το ποτάμι: Στο ποτάμι της ζωής που κυλάει στη μέση της πόλης, δεν υπάρχει πλέον ένδειξη εορτασμού του Βαπτίσματος, αλλά αποκαλύπτεται τώρα ο καρπός αυτού του μυστηρίου. Διότι στον παρόντα καιρό η Εκκλησία «σπέρνει εν Πνεύματι, για να θερίσει τότε αιώνια ζωή».<sup>195</sup>

Διπλή ωφέλεια προέρχεται από τον ποταμό. Και σβήνει κανείς τη δίψα του και καθαρίζεται από τον ρύπο, πράγματα με τα οποία γεμίζει η ζωή, η σύμφωνη με το κήρυγμα του Ευαγγελίου του Χριστού. Και ξεδίψασαν οι προφήτες, οι προ της παρουσίας του Χριστού, που έλεγαν: «Για Εσένα δίψασε η ψυχή μου» (Ψαλμ. 62:2), και με το θείο Βάπτισμα καθάρισε και έκανε αγνούς τους λουομένους, λέει ο Αρέθας. **Την άνω Ιερουσαλήμ, λοιπόν, την διατρέχει ο ποταμός του Θεού, ο γεμάτος από νερά, δηλ. το ζωοποιό Πνεύμα...** λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 288)

Το Άγιον Πνεύμα, λοιπόν, **ως ποταμός γεμίζει την πλατεία της πόλεως, δηλ. το πλήθος αυτής**, που σύμφωνα με τον ψαλμωδό (138:18) είναι «υπέρ άμμον» (δηλ. πιο πολύ από την άμμο), προσθέτει ο Ανδρέας, ο οποίος έτσι φαίνεται να εξισώνει την πλατεία με την Πόλη! Αυτό αν και στον υλικό κόσμο είναι παράλογο,<sup>196</sup> όμως, με βάση όσα είπαμε από τον άγιο Μάξιμο, δεν είναι. Διότι πλατεία στον άνθρωπο είναι «**η πλατεία και ευρύχωρη (στα θεία) διάνοια**», την οποία έχουν όλοι οι σωσμένοι άγιοι, οι οποίοι είναι αφ' ενός μέλη της Πόλης, λόγω της αγιότητός τους ενώ αφ' ετέρου είναι μέλη της πλατείας, διότι ετοίμασαν τον νού τους για την ανεμπόδιστη (πλατιά) θεωρία του Θεού.

Για όσους βρίσκονται επομένως στην «πλατεία» της Ουράνιας πόλης και στη θεωρία του Θεού, κατά τη δεκτικότητα του έκαστος (επειδή υπάρχουν πολλές διαμονές), δεν υπάρχει κανένας φόβος, και οι ποικίλες ενέργειες του Αγίου Πνεύματος τρέχουν **«σαν νερό που δίνει ζωή, λαμπρό σαν κρύσταλλο, που βγαίνει από το θρόνο του Θεού και του Αρνίου»**. Επειδή όμως ο Ιωάννης συνδέει τις προσπάθειες των αγίων στη γη με την κατάσταση στην οποία θα φθάσουν στον Ουρανό, καλό είναι να πούμε ότι στη γη ελάχιστοι είναι οι θεοφόροι και θεόπτες που γεύονται σε κάποιο βαθμό εμπειρίες ανάλογες με αυτές των κατοίκων του Ουρανού, διότι ελάχιστοι είναι οι απαθείς. Και όταν δεν έχει φθάσει κάποιος στην απάθεια δεν βρίσκεται σε **ανεμπόδιστη πνευματική πλατωσιά**, αλλά πολεμείται ακόμη από **«τον νόμο της σάρκας, που ήταν και λεγόταν Κάϊν»**, όπως λέει ο άγιος Μάξιμος. Οι άνθρωποι συνηθίζουν να έρχονται στην από τη φύση τους πλατιά (δηλ. όλων των κατηγοριών) θεωρία των αισθητών, από την οποία μπορούν να αντλούν σπουδαία πνευματικά νοήματα. Έτσι πχ από την απεραντοσύνη του Σύμπαντος αντιλαμβάνονται το μεγαλείο του Δημιουργού, από την αρμονία στη φύση τη σοφία Του κλπ, αλλά παραδοκεί ο ύπουλος νόμος της σάρκας, που ενέπνευσε πχ την παγανιστική ή ψευδο-θεϊστική<sup>197</sup> θεωρία της Εξέλιξης. Γι' αυτό, «**αν ο Άβελ ο μακάριος φυλαγόταν και δεν είχε βγει μαζί με τον Κάϊν στην πεδιάδα, δηλ. στην πλατωσιά της φυσικής θεωρίας πριν από την απάθεια, δεν θα τον σκότωνε ορμώντας με δόλο, απατώντας τον με τα δεξιά όπλα, κατά τη θεωρία των όντων, ο νόμος της σάρκας, (δηλ. ο Κάϊν)**», λέει ακόμη ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής.

Επομένως, αντίθετα από την ασφαλή θεωρία του Θεού στην πλατεία (την πλατωσιά) της νέας Ιερουσαλήμ, και την απόλαυση των εκεί πλουσιών ως ποταμού δωρεών του Θεού, στη γη υπάρχει το μη ασφαλές αντίστοιχο, το οποίο αναφέρει ο άγιος Μάξιμος όταν δίνει τη βαθύτερη

<sup>195</sup> Διότι λέει ο απόστολος: «...ότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού εκ της σαρκός θερίσει φθοράν, **ο δε σπείρων εις το πνεύμα εκ του πνεύματος θερίσει ζωήν αιώνιον**». (Γαλ 6:8). Σπείρει στο πνεύμα δηλ. την ψυχή, αλλά **εν Πνεύματι** λέει η νέο-αγγλική μετάφραση του Βέδα, που σημαίνει με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

<sup>196</sup> Το να παρασυρόμαστε από τα σχήματα, ακόμα και για την Ουράνια Πόλη, συμβαίνει από την ατέλειά μας, κατά τον άγιο Μάξιμο: «Γιατί στους ατελείς ανθρώπους έχουν μεγαλύτερη δύναμη πάνω στην αίσθηση τα σχήματα των φαινομένων από ότι πάνω στην ψυχή οι κρυμμένοι λόγοι των δημιουργημάτων». (Τόμ. 14Β, σελ. 345).

<sup>197</sup> «Θεϊστική» είναι η έκδοση της Εξέλιξης κατά το Βατικανό... (Η-37). Γράψαμε γι' αυτήν σε άλλα τεύχη της Αποκάλυψης (πχ στο Γ σελ. 40, Δ σελ. 11, Η σελ. 36), στο «3 ΟΥΑΙ» κλπ.

ερμηνεία της πολιορκίας της Ιερουσαλήμ επί εποχής του βασιλιά Εζεκία από τον Ασσύριο Σενναχειρίμ. (Ερώτηση μθ). Στην παρούσα κατάσταση στη γη, **«ποταμός που διασχίζει στη μέση την πόλη, ονομάστηκε εύλογα η γνώση των ορατών (ή αισθητών γενικότερα) επειδή είναι το μεταίχμιο των δύο άκρων, του νου και της αίσθησης»**. Διότι η γνώση των αισθητών, εξηγεί ο άγιος Μάξιμος, **δεν είναι τελείως αποξενωμένη της δύναμης του νου, αλλά ούτε αποκλειστικά διατρέφεται με την ενέργεια της αίσθησης. Διότι βρίσκεται κατά κάποιο τρόπο στο μέσο της συνάντησης του νού με την αίσθηση και της αίσθησης με τον νου. Έτσι γίνεται η δημιουργός της συνάφειας του ενός με το άλλο**. Αυτή η γνώση όμως, που συμβολίζεται με ποταμό, δεν είναι ακίνδυνη όπως η αντίστοιχη στον Ουρανό, και γι' αυτό χρειάζεται να τη φράζομε στις ώρες της ενόχλησης των παθών.<sup>198</sup>

Από αυτά αφού καταλάβαμε πως λειτουργεί ο ποταμός της γνώσης στη γη, αντιλαμβανόμαστε και το γιατί δεν μπορεί να υπάρξουν ανάλογοι πειρασμοί στον Ουρανό:

**α.** Οι πηγές είναι τελείως διαφορετικής ποιότητας. Ο ποταμός στον Ουρανό πηγάζει από τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου, ενώ **στη γη**, όπως στην περίπτωση του Εζεκία, **οι πηγές του ποταμού είναι έξω από την πόλη, δηλ. έξω από την ψυχή**. Και **πηγές είναι όλα τα αισθητά, ενώ νερά των πηγών αυτών είναι τα νοήματα των αισθητών**. Και,

**β.** Τα αισθητά στη γη είναι δυνατόν να προκαλέσουν σαρκικούς (φίλαυτους, φιλήδονους ή φιλάργυρους) λογισμούς, όταν δεν έχομε φτάσει στην κατά Χριστόν απάθεια, η οποία αποκτάται κατόπιν αγώνων, ενώ στον Ουρανό τα αισθητά φέρνουν μόνο τη χάρη του Θεού. Δηλ. τώρα πρέπει να ελέγχουμε τι λογισμοί έρχονται διά των αισθητών με βάση τις εντολές του Χριστού, ώστε ο ποταμός της γνώσης από τη φυσική θεωρία να μην έχει νερό θολό και ακάθαρμο πνευματικά. Αυτό, επειδή μετά την παράβαση ο Αδάμ γέννησε τον νόμο της αμαρτίας, σαν πρώτο καρπό της, που δεν είχε δημιουργήσει ο Θεός στον Παράδεισο, γιατί Κάιν σημαίνει "κτήση" (απόκτημα), λέει ο άγιος Μάξιμος. Ενώ ο διάβολος πρότεινε στους ανθρώπους **το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού**, από το οποίο είναι και η πνευματική θολούρα που κάνει τον κόσμο παγκόσμια Βαβυλώνα, ο ερχομός του Χριστού έστησε ανάμεσά μας **τον Σταυρό Του, το δένδρο της αληθινής γνώσης και ζωής**, για να μας απαλλάξει από τις απάτες του διαβόλου και να μας ανεβάσει στη Βασιλεία Του. Σ' αυτήν ο Θεός αποκαλύπτει αισθητώς τον εαυτό Του, γιατί μετά την κοινή Ανάσταση **οι άνθρωποι είναι ως οι άγγελοι στον ουρανό** (Ματθ. 22:30) και **«βλέπουν δια παντός το πρόσωπον του πατρός Μου του εν ουρανοίς»** (Ματθ. 18:10), είπε ο Κύριος. Επομένως, αυτό που με κόπο κατορθώνουν οι πιστοί στη γη με τη δύναμη του Σταυρού, έχοντας τη γνώση ότι δι' αυτού νικούνται τα πονηρά πνεύματα που εμποδίζουν τη σωτηρία τους, το απολαμβάνουν πλούσια στον Ουρανό, άκοπα και ανεμπόδιστα. Και ανάμεσα στα άλλα πλούσια δώρα που δίνονται εκεί ως ποταμός στους ευσεβείς, υπάρχει και το **δένδρο της ζωής**, που σαν ανταπόδοση των ασκητικών και άλλων αγώνων τους στη γη, τους παρέχει συμβολικά **12 καρπούς**. Διότι διά των αγίων αποστολών ήρθε σε μας η γνώση και η **δύναμη του Σταυρού**. Και ο καρπός δίνεται **«κατά μήνα»**, διότι κάθε φορά που οι ευσεβείς αντιμετωπίζουν νικηφόρα την **μήνη (οργή) του διαβόλου**, αμείβονται με ιδιαίτερη χάρη, η οποία ως **«στερεά τροφή»** τους δίνει και τη βαθύτερη γνώση

<sup>198</sup> Εξ αιτίας του επηρεασμού που προκαλεί η εισβολή υλικών σχημάτων στον νου, εξηγεί ο άγιος Μάξιμος. «Αλλά όποιος έκλεισε αποφασιστικά τις αισθήσεις του με τη λελογισμένη εγκράτεια, και με τις ψυχικές δυνάμεις έκλεισε τις εισόδους των αισθητών σχημάτων προς τον νου, καταστρέφει εύκολα τα πονηρά μηχανεύματα του διαβόλου, κάνοντάς τον να πάρει ντροπιασμένος τον δρόμο από τον οποίο ήρθε»... Αυτό συνέβη με τον Σενναχειρίμ το βασιλιά των Ασσυρίων (τύπο του διαβόλου), όταν πολύ σοφά πράττοντας ο Εζεκίας, σύμφωνα με το νόημα της Γραφής, έκλεισε τα νερά των πηγών που ήταν έξω από την Ιερουσαλήμ. Έτσι με την υλική ξηρασία ο Εζεκίας, που ερμηνεύεται «κράτος θείων» και βασιλεύει της Ιερουσαλήμ, δηλ. της ψυχής, νίκησε τον Σενναχειρίμ που ερμηνεύεται «πειρασμός ξηρασίας» επειδή καταξηραίνει τη μέσα μας ροή των θείων ναμάτων. Διότι **ο διάβολος, χωρίς τα αισθητά με τα οποία συνηθίζει να πολεμά την ψυχή δεν μπορεί να μας βλάψει καθόλου**, λέει επίσης ο άγιος Μάξιμος. (Βλ. Τόμ. 14B, σελ. 327-345). Βλ. και σελ. 33.

του μυστηρίου του Σταυρού. Διότι **«των τελείων είναι η στερεά τροφή, αυτών που από την πολύ συνήθεια έχουν τα αισθητήρια γυμνασμένα να διακρίνουν μεταξύ καλού και κακού»**. (Εβ. 5:14).

Η ιδιαίτερη αυτή χάρη συνεχίζεται στην αιωνιότητα, χωρίς ανάμνηση των λυπηρών, γιατί το δένδρο της ζωής είναι μόνο του στον Παράδεισο. Δεν υπάρχει εκεί ανάγκη διάκρισης καλού και κακού, ούτε χρειάζονται άλλοι αγώνες για τους πιστούς, καθώς απουσιάζει η επιβολή του πονηρού και ρέει άφθονη σαν ποτάμι η πολυποίκιλη χάρη του Θεού, εκ του οποίου είναι **«πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον»**. (Ιακ. 1:17).

Επειδή, λοιπόν, και τα αισθητά στον Ουρανό είναι ελεύθερα από επιβουλές του πονηρού, καθώς τις αισθήσεις των σωθέντων κινεί το Άγιον Πνεύμα, γι' αυτό το δένδρο της ζωής δεν είναι αποκλεισμένο από αυτά αλλά βρίσκεται **«και από εδώ και από εκεί του ποταμού»**, δηλ. και στα αισθητά και στη γνώση. Γιατί και στα δύο κοπίασαν οι σωθέντες, **σηκώνοντας το σταυρό τους** στην πρόσκαιρη ζωή, ώστε να απολαμβάνουν κατόπιν τον καρπό του κόπου τους στην αιωνιότητα.<sup>199</sup>

Εκτός από τον καρπό του δένδρου της ζωής, ο Ιωάννης αναφέρει ότι και τα φύλλα του είναι θεραπευτικά: **«Και τα φύλλα του δέντρου είναι για θεραπεία των εθνών»**. (22:2). Κατά τον Ανδρέα Καισαρείας **καρποί των Αποστόλων είναι όσοι έκαναν εκατό καρπούς** (Μάρ. 4:3). **Φύλλα όσοι έκαναν εξήντα και τριάντα και τα προσέφεραν για τη θεραπεία των εθνών**. Διότι όση είναι η διαφορά των φύλλων από τους καρπούς, τόση είναι και η διαφορά των τότε σωζομένων. Άλλων με μικρότερη και άλλων με μεγαλύτερη δόξα. (Μαυρ. σελ. 289).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ (Βέδας) λέει για τα «φύλλα»: **Εάν ο καρπός θεωρείται η ανταμοιβή μιας ευλογημένης αθανασίας, τα φύλλα δικαίως γίνεται αντιληπτό ότι είναι ένα αιώνιο τραγούδι**, δεδομένου ότι είναι για την υγεία αυτών που τραγουδούν στο τώρα μακάριο μέρος τους. Διότι εκεί είναι η αληθινή θεραπεία των εθνών, η πλήρης λύτρωση, η αιώνια ευδαιμονία.

Ο πατριάρχης Άνθιμος λέει για το «δένδρο» ότι περί τούτου προείπε και ο προφήτης Δαβίδ, ονομάζοντάς το: **«το δένδρο το φυτευμένο στις εκβολές των νερών»**. Το οποίο, ομοίως προς την Αποκάλυψη, **«τον καρπό του θα τον δώσει στον καιρό του, και το φύλλο του δεν θα πέσει»**. (Ψαλ. 1ος). Αυτό σημαίνει ότι οι θεάρεστες πράξεις που προέρχονται από θεία επίγνωση, λέει ο πατριάρχης, όταν γίνονται στον κατάλληλο καιρό έχουν αποτέλεσμα την αρετή. Όποιος λοιπόν εργάζεται τις πράξεις του με γνώση και λογισμό, τους μεν καρπούς, ήτοι τις εξαιρετικές αρετές του, τις δίνει τροφή στους τελειότερους· την δε **διαγωγή του στον κόσμο, που αυτή αναλογεί στα φύλλα**, δεν την χάνει, αλλά αυτή θα γίνει «θεραπεία των εθνών». Δηλ. και οι εθνικοί (μη βαπτισμένοι Χριστιανοί) βλέποντας τη σεμνότητα με την οποία διάγει τον βίο του, θα θαυμάσουν και θα μιμηθούν το καλό. «Διότι γνωρίζει και πολέμιος την αρετήν ανδρός να θαυμάζει», συμπληρώνει ο Άνθιμος. (Στη δημοτική, βλ. σελ. 209).

**«Τα φύλλα του δένδρου θα είναι για να θεραπεύουν, δηλ. για να καθαρίζουν την άγνοια εκείνων των ανθρώπων που υπολείπονται στην αρετή»**, λέει με βάση τον Ανδρέα Καισαρείας και ο π. Σεραφείμ Ρόουζ, **«αφού άλλη η δόξα ηλίου, και άλλη η δόξα σελήνης, και άλλη η δόξα αστέρων»**. (σελ. 314).

Συγκρίνοντας τις πιο πάνω ερμηνείες για τα «φύλλα» βλέπουμε ότι μόνο ο πατριάρχης Άνθιμος λαμβάνει τα λεγόμενα του Ιωάννη ως μια τρέχουσα διεργασία στη γη που δίνει στον καιρό της τον αντίστοιχο καρπό στον Ουρανό και συμπληρώνει όσα μας είπε ο άγιος Μάξιμος. Διότι **«τα φύλλα του δέντρου είναι για θεραπεία των εθνών»**. Λέει «είναι» και όχι θα είναι. Πρόκειται για μια τωρινή εικόνα όσων συμβαίνουν σε γη και Ουρανό. Για διεργασία κατά την οποία οι τελειωθέντες άγιοι γίνονται παράδειγμα για την τελείωση των αγωνιζομένων Ορθοδόξων, ενώ η διαγωγή τους κατά τον παρόντα βίο θεραπεύει τώρα τα «έθνη», ανάλογα με

<sup>199</sup> Βλέπουμε ότι σημασία έχουν οι έννοιες, που αποτελούν και τη νοερή γεωμετρία, όσων λέει ο Ιωάννης.



τη δεκτικότητα τους, δηλ. μειώνει την άγνοιά τους ως προς τα ευσεβή δόγματα και τις αρετές. Ακόμα και ο **Ηρώδης**, αν δεν τον κατέστρεφε το πάθος του για την Ηρωδιάδα, θα μπορούσε να ωφεληθεί από τον Βαπτιστή, που «τον γνώριζε ως άνθρωπο δίκαιο και άγιο». Γι' αυτό «όταν τον άκουσε πολλά έκανε (απ' όσα τον συμβούλευσε) και με ευχαρίστηση τον άκουγε». (Μάρ. 6:20).

Ο Ανδρέας, ο οποίος θεωρεί «φύλλα» τους σωθέντες που απέδωσαν λιγότερο καρπό, δίνει διαφορετική εξήγηση από τον Άνθιμο. Αντίθετα προς τον Ανδρέα, ο Οικουμένιος θεωρεί φύλλα όλους: αποστόλους, ευαγγελιστές, πατριάρχες... και πάσα δικάια ψυχή...<sup>200</sup> Και ενώ ο Άνθιμος θεωρεί «φύλλα» μόνο «**το εν κόσμω πολίτευμα**» (την καλή διαγωγή) **των αγίων**, ο Οικουμένιος θεωρεί φύλλα τους ίδιους τους αγίους («πᾶσα ψυχή δικάια»). Προφανώς ο πατρ. Άνθιμος έχει, με αλάνθαστο οδηγό το ψαλτήρι, την καλύτερη ερμηνεία. Πρέπει να πούμε ότι ο Παύλος όταν λέει «σας πότισα γάλα», το λέει στους (βαπτισμένους) πιστούς Κορινθίους και Εβραίους που όμως έχουν ακόμη σαρκικό φρόνημα,<sup>201</sup> ενώ τα «φύλλα» σαν βότανα από τα οποία γίνεται θεραπευτικό αφέψημα ή τσάι είναι για τους μη Χριστιανούς.

Αν και το δένδρο με τα θεραπευτικά φύλλα βρίσκεται στην Ουράνια Πόλη, γιατί αυτή είναι η κατοικία των αγίων, οι μη βαπτισμένοι δεν έρχονται εκεί, αλλά θεραπεύονται στον κόσμο όπου και βρίσκονται, όσο υπάρχει καιρός. Όταν παρέλθει ο κόσμος αυτός, **δεν θα υπάρχει πλέον κατάθεμα** δηλ. οτιδήποτε είναι συνδεδεμένο με το κακό, αναθεματισμένο, καταραμένο, αφορισμένο. *Επειδή ο διάβολος θα έχει απομακρυνθεί, και το καλό δεν θα αλλοιώνεται απ' αυτόν. Και εκείνοι που με τις θεοφιλείς αρετές ευτρέπισαν τον εαυτό τους και έγιναν θρόνος του Θεού και του Αρνίου, αυτοί θα είναι οι κάτοικοι της πόλης εκείνης, της άνω Ιερουσαλήμ, λέει ο Ανδρέας. Αυτοί θα βλέπουν τον Θεό, όπως τώρα οι άγγελοι στον Ουρανό (Ματθ. 18:10). Πρόσωπο προς πρόσωπο, θα δουν τον Θεό, όπως λέει ο άγιος Διονύσιος Αλεξανδρείας και όχι με αινίγματα, αλλά όπως φανερώθηκε στο όρος Θαβώρ, στους αγίους Αποστόλους (Ματθ. 17). Αυτοί θα έχουν αντί για το χρυσό πέταλο που την παλιά εποχή φορούσε ο αρχιερέας, το θείον όνομα, όχι μόνο στα μετωπά τους, αλλά χαραγμένο και στις καρδιές τους, που σημαίνει τη σταθερή, θαρραλέα και αμετάθετη αγάπη. Διότι η γραφή στο μέτωπο σημαίνει τον στολισμό με παρρησία, προσθέτει ο Ανδρέας Καισαρείας. (Μαυρ. σελ. 289-290).*

Ο Χριστός είπε, ότι **οι δίκαιοι θα λάμπουν όπως ο ήλιος** (Ματθ. 13:43), επομένως, ρωτάει ο Ανδρέας, πώς θα υπάρχει ανάγκη από λυχνία ή από ηλιακό φως σ' εκείνους που έχουν τον Κύριο της δόξης για φωτισμό και βασιλιά; Διότι μαζί Του **θα βασιλεύουν αιωνίως**.

## Συνέχεια στο ΚΒ (22ο) κεφάλαιο

**22-6** Καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

**22-7** καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

## Στη δημοτική:

### (Η αξιοπιστία της Αποκάλυψης)

**22-6** Και μου λέει. Αυτοί οι λόγοι είναι αξιόπιστοι και αληθινοί, και ο Κύριος, ο Θεός των πνευμάτων των προφητών, απέστειλε τον άγγελό του, για να δείξει στους δούλους του αυτά που πρέπει να γίνουν με γρηγοράδα.

**22-7** Και ἰδοὺ, ἔρχομαι γρήγορα. Μακάριος ὅποιος τηρεῖ τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου.

<sup>200</sup> «...φύλλα τῆς ζωῆς οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀπρητημένοι καὶ αὐτοῦ ἐχόμενοι πατριάρχαι, προφῆται, ἀπόστολοι, εὐαγγελισταί, μάρτυρές τε καὶ ὁμολογηταί, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἱερούργοι τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς ἐκκλησίας ποιμένες, καὶ πᾶσα ψυχή δικάια»... Οικουμενίου ερμηνεία στην Αποκάλυψη.

<sup>201</sup> (Α Κορ. 3:2): «Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε. ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε». Και (Εβ 5:12) «...καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ, καὶ γεγονάτε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς». Το «γάλα» έχει και θρεπτική αξία, γι' αυτό συνιστάται στους πνευματικά νηπίους ώστε να στερεωθούν στην πίστη μέσω των Γραφών (ως δύο μαστών): «ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν» (Α Πετ. 2:2).

**22-8** Καγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

**22-9** καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

**22-8** Κι ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι που ἀκούω καὶ βλέπω αὐτά. Καὶ ὅταν ἀκουσα καὶ εἶδα, ἔπεσα, γιὰ νὰ προσκυνήσω μπροστὰ στα πόδια τοῦ ἀγγέλου που μου ἔδειχνε αὐτά.

**22-9** Καὶ μου λέει. Πρόσεχε μὴν το κάνεις! Ὁμοίός σου δούλος εἶμαι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ ὁσῶν τηροῦν τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Τὸν Θεὸ προσκύνησε.

### **11. Αξιοπιστία της Αποκάλυψης καὶ ἡ μὴ προσκύνηση τοῦ ἀγγέλου.**

Ὁ Ἀρέθας Καισαρείας σχολιάζει: Ὅπως στο *Ευαγγέλιο*, ἔτσι καὶ ἐδῶ, ὁ *ευαγγελιστὴς Ἰωάννης* αναφέρεται *στη γνησιότητα ἐκείνων που γράφει*. Στο *Ευαγγέλιο* ἔγραφε: **«καὶ οἶδαμεν (γνωρίζομε) ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ»** (Ιω. 21:24). Καὶ ἐδῶ *επισφραγίζοντας* λέει, ὅτι *τα λόγια τοῦ εἶναι ἀξιόπιστα καὶ ἀληθινὰ καὶ ἡ ἀξιοπιστία τοὺς προέρχεται ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Θεό, ὁ ὁποῖός εἶναι καὶ ὁ Κύριος τοῦ χαρίσματος τῶν προφητῶν*. Διότι αὐτὸ θέλει νὰ παραστήσει με τὸ **Κύριος τῶν πνευμάτων**, που εἶναι σαν νὰ ἔλεγε, **ὁ Κύριος τοῦ προφητικοῦ χαρίσματος**.

Τὸ **ἔρχομαι ταχύ**, λέει ὁ Ἀνδρέας, σημαίνει ἢ τὴν βραχύτητα τοῦ παρόντος καιροῦ σὲ σύγκριση με τὸν μελλοντικό ἢ (καὶ) τὸ τέλος τοῦ καθενός, που ἔρχεται σύντομα. Καὶ **τηρῶν**, λέει ὁ Ἀρέθας, *εἶναι ἐκεῖνος που φροντίζει νὰ μὴ πέσει στὶς τιμωρίες που ἀναφέρονται σ' αὐτὸ τὸ βιβλίον, ἀλλὰ τὶς ἀποφεύγει με τὸν θεάρεστο βίον*. (Μαυρ. σελ. 290).

Ὅπως στο *Ευαγγέλιο* ὁ Ἰωάννης εἶπε: **«ὁ ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία»** δηλ. αὐτός που εἶδε αὐτὸς ἔδωσε τὴ μαρτυρία, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ» (Ιω. 19:35), *εννοώντας τὸν εαυτὸ τοῦ, ἔτσι κι ἐδῶ, ἔκανε ἀξιόπιστα τὰ ὅσα εἶδε με τὸ νὰ ὁμολογήσει ὅτι εἶναι αὐτήκοος καὶ αὐτόπτης τῶν προφητευθέντων*: **«Κι ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι που ἀκούω καὶ βλέπω αὐτά»**. (22:8). Αὐτὰ λένε οἱ Ἀνδρέας καὶ Ἀρέθας, καὶ προσθέτουν γιὰ τὸν ἀγγέλο που δὲν δέχεται τὴν προσκύνηση: *Ἐδῶ φαίνεται ἡ εὐλάβεια τοῦ ἀγγέλου, που ἔδειξε τὶς ὁράσεις, ὁ ὁποῖός δὲν δέχεται τὴν προσκύνηση τῶν συνδούλων τοῦ, ἀλλὰ με εὐγνωμοσύνη τὴν ἀπονέμει στὸν Δεσπότη τῶν ὅλων*. (Μαυρ. σελ. 291).

Ὁ ἀγγελος δὲν δέχεται τὴν προσκύνηση διότι, λέει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ Ἰωάννης **«ὡς φαίνεται τὴν προσέφερε λατρευτικῶς»**. Ἀλλὰ ἀπὸ ταπείνωση, μπορεῖ νὰ μὴ δέχθηκε οὔτε τιμητικὴ προσκύνηση ὁ ἀγγελος. Περισσότερα γιὰ τὸ ἴδιο θέμα εἶπαμε στὴν ἐρμηνεία τοῦ εδαφίου 19:10, στὸ 1.5. αὐτοῦ τοῦ τεύχους (σελ. 8).

### **Στὴ δημοτικὴ:**

#### **Συνέχεια στο ΚΒ (22ο) κεφάλαιο**

**22-10** Καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς γὰρ ἔγγυς ἐστίν.

**22-11** ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

**22-12** Ἴδού ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ.

**22-13** ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ τέλος.

**22-14** Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς

#### **(Τελευταῖες συμβουλές καὶ εὐχές)**

**22-10** Καὶ μου λέει. Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· γιὰ τὸ καιρὸς εἶναι κοντά.

**22-11** Ὅποιος ἀδικεῖ ας ἀδικήσῃ ἐπὶ πλέον, καὶ ὁ ρυπαρὸς ας ρυπαρευθῇ (βρωμισθεῖ) περισσότερο, καὶ ὁ δίκαιος ας πράξῃ ἐπὶ πλέον δικαιοσύνη, καὶ ὁ ἅγιος ας ἁγιασθεῖ περισσότερο.

**22-12** Ἴδού ἔρχομαι γρήγορα, καὶ ὁ μισθός μου εἶναι μαζί μου, γιὰ νὰ ἀποδώσω σὲ καθέναν ὅπως θὰ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ.

**22-13** Ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ωμέγα, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (Δηλ. κατὰ κυριολεξία, μόνο Ἐγὼ, ὁ Θεός, ζῶ καὶ ἀρχῶ).

αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

**22-15** ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

**22-16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός.

**22-17** Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· ἔρχου. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, καὶ ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

**22-18** Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. ἐάν τις ἐπιθῆ ἔπι ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

**22-19** καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

**22-20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

**22-21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

**22-14** Μακάριοι ὅσοι πράττουν τις ἐντολές Του, για να είναι η εξουσία τους πάνω στο δέντρο της ζωῆς, και για να εἰσέλθουν στην πόλη ἀπὸ τους πυλώνες.

**22-15** Ἐξω οἱ (ἄνθρωποι που ζουν σαν) σκύλοι και οἱ μάγοι και οἱ πόρνοι και οἱ φονιάδες και οἱ εἰδωλολάτρες και καθέννας που αγαπά και πράττει το ψεῦδος.

**22-16** Εγώ, ο Ιησοῦς, ἔστειλα τον ἄγγελό μου να μαρτυρήσει σ' εσάς αυτά για (να πληροφορήσει) τις ἐκκλησίες. Εγώ εἰμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο ἀστέρης ο λαμπρός, ο πρωϊνός.

**22-17** Και το Πνεῦμα και η Νύμφη λένε. Ἐλα. Και ὅποιος ἀκούει ας πει: Ἐλα. Και ὅποιος διψά ας ἐρθεῖ, και ὅποιος θέλει ας λάβει νερό ζωῆς δωρεάν.

**22-18** Δίνω μαρτυρία ἐγὼ σε καθέναν που ἀκούει τους λόγους τῆς προφητείας του βιβλίου τούτου. Αν κάποιος προσθέσει σ' αυτά, ο Θεός θα προσθέσει πάνω του τις πληγές που εἶναι γραμμένες στο βιβλίο τούτο.

**22-19** Και αν κάποιος ἀφαιρέσει ἀπὸ τους λόγους του βιβλίου τῆς προφητείας αὐτῆς, θα ἀφαιρέσει ο Θεός το μέρος του ἀπὸ το δέντρο τῆς ζωῆς και ἀπὸ τὴν πόλη τὴν ἁγία, ἀπὸ τα γραμμένα στο βιβλίο αὐτό.

**22-20** Λέει ἐκεῖνος που μαρτυρεῖ αὐτά. Ναι, ἔρχομαι γρήγορα. Ἀμήν, ναὶ ἔλα Κύριε Ιησοῦ.

**22-21** Η χάρη του Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ ας εἶναι με ὅλους τους Χριστιανούς (ἁγίους, διότι ἀκολουθοῦν τον Ἅγιο Κύριο Ιησοῦ Χριστό). Ἀμήν.

### 12.1. Ο Χριστός προς τον Ιωάννη και τους πιστούς.

Χωρὶς ἰδιαίτερη εἰσαγωγή, μόνο με τὴ φράση «και μου λέει», ο Ιωάννης δίνει τώρα τον λόγο στον Χριστό: **«Και μου λέει: Μη σφραγίσεις τους λόγους τῆς προφητείας του βιβλίου τούτου»...** Μέχρις ἐδῶ ο Ιωάννης παρέθεσε τα λόγια του ἀγγέλου, τώρα μεταφέρεται στο πρόσωπο του Χριστοῦ, λέει ο Ανδρέας. **Μη σφραγίσεις τους λόγους τῆς προφητείας, δηλ. μὴν τους φυλάξεις ἀποκλειστικά για τον εαυτό σου, ἀλλὰ φανέρωσέ τους σε ὅλους, γιατί το βιβλίο εἶναι κατάλληλο να ἀναγνωσθεῖ ἀπὸ τους πιστούς,** προσθέτει ο Αρέθας. Και αὐτό διότι, ὅπως ἐξηγεῖ ο Ανδρέας, **με τὴν περιγραφή τῆς ετοιμασμένης κολάσεως για τους ἀμαρτωλούς και με τὴν ὑπόσχεση τῆς ἀναπαύσεως των ἁγίων, ὁδηγεῖ προς τὴν ἀληθινὴ ζωή.** (Μαυρ. σελ. 291).

Πρέπει να σημειωθεῖ ὅτι **υπάρχει κάποιος «σφράγισμα»!** Αὐτό δὲν ἀφορᾶ το κείμενο, ἀλλὰ τὴν κατάσταση των ψυχῶν που το μαθαίνουν. Γιατί ἡ προφητεία ἔχει στόχο τὴ βελτίωση των ψυχῶν. Ἐτσι πρῶτα τὸ νόημά τῆς εἶναι πνευματικὸ και ὕστερα σαν εἰκόνα του πνευματικοῦ στη γῆ ὑπάρχουν τα σημάδια τῆς προφητείας οφθαλμοφανῶς. Ὅπως ἔπρεπε οἱ Μαθητές να ρωτοῦν τον Χριστό για τὴν ἐρμηνεία των παραβολῶν, ὅταν δὲν ἦταν τέλειοι, τὸ ἴδιο πρέπει και ὅσοι θέλουν να ἐρμηνεύσουν τὴν Ἀποκάλυψη να ρωτοῦν τους ἁγίους και μάλιστα τους συγχρόνους.<sup>202</sup> Διότι ἡ πρῶτη και ἀκριβῆς ἐρμηνεία εἶναι πάντα πνευματικὴ. (βλ. τεύχ. Γ & Ι).

<sup>202</sup> Ἐτσι γνωρίζομε ὅτι ο ἅγιος Παῖσιος (+1994) ἔχει βεβαιώσει πως τὸ Τσέρνομπιλ εἶναι ἡ τρίτη σάλπιγγα, αν και ἡ Ἀποκάλυψη λέει: «ἔπεσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας»... (Απ. 8:10). Ἀλλὰ «ἀστέρες» εἶναι οἱ ἐπίσκοποι. (1:20).



Δηλαδή αφορά την ωφέλεια ή τη βλάβη των ψυχών. Στο υλικό πεδίο δίνεται, με τα ίδια λόγια, μια εικόνα του προφητικού πνευματικού νοήματος. Είναι προφανές ότι για τον τυχόντα ερμηνευτή υπάρχει δυσκολία, σαν να υπάρχει σφράγισμα, να αποδοθεί σωστά το πνευματικό νόημα των προφητευομένων, που είναι και το σπαιδιαίτερο.

**«Ο καιρός είναι εγγύς»**, γιατί είναι μπροστά μας τα προφητικά γεγονότα, αλλά και η δυνατότητα για μετάνοια. Στον καιρό της παρουσίας ζωής είναι **«κοντά» η μετάνοια** και στο χέρι μας η απόκτηση των αρετών, ενώ **μετά το θάνατο αυτά είναι «μακριά»**. Και αυτό τονίζει ο απόστολος Παύλος: **«Να, τώρα είναι καιρός ευπρόσδεκτος, να τώρα είναι ημέρα σωτηρίας»**. (Β Κορ. 6:2). Και είδαμε ότι ο ισχυρός άγγελος, που έρχεται να ειρηνεύσει (προσωρινά) τη γη, ορκίστηκε ότι **«χρόνος (μετανοίας) δεν θα υπάρξει πια»** (Απ. 10:6) στην ανθρωπότητα, παρά μόνο αυτός του κηρύγματος του «μικρού βιβλίου», δηλ. του συντόμου επανευαγγελισμού που θα γίνει από τους Ορθοδόξους.

Ο Άνθιμος ερμηνεύει: **«Το δε, ο καιρός είναι εγγύς (κοντά), αντί του είναι πάντως αναγκαίο να γίνουν όσα ειπώθηκαν. Οπότε πρέπει αυτά να διασαφηνισθούν ώστε, πριν να πραγματοποιηθούν, να προκαλέσουν μετάνοια στους αμαρτωλούς»**. (σελ. 211). Το **«Ιδού έρχομαι γρήγορα, και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε καθέναν όπως θα είναι το έργο του»**, σημαίνει ότι η **Κρίση**, είτε η **μερική** (μετά το θάνατο του καθενός), είτε η **γενική** (κατά τη Συντέλεια) δεν θα αργήσει.

**«Όποιος αδικεί ας αδικήσει περισσότερο, και ο ρυπαρός ας ρυπαρευθεί (βρωμισθεί) περισσότερο»**... Δεν προτρέπει σε αδικία ή ρυπαρότητα μ' αυτά που λέει. Μη γένοιτο! Αλλά θέλει να πει πως κανένας δεν αναγκάζεται να αλλάξει γνώμη. Είναι σαν να έλεγε: Ο καθένας να πράξει ότι θέλει. Δεν βιάζω την προαίρεση, εξηγεί ο Ανδρέας.

Ο Κύριος επισημαίνει: **«Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος»**. Και στην αρχή της Αποκάλυψης (1:17), όταν εμφανίστηκε με υπερφυσικές δυνάμεις, είπε στον Ιωάννη: **«Μη φοβάσαι, εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος (τελευταίος)»**. Δηλ. η παρουσία Μου, είτε είναι ταπεινή, είτε είναι με δυνάμεις και δόξα, από Εμένα γίνεται. Δεν υπάρχει εκτός από Εμένα Θεός. Και ονομάζεται **Α** μεν, δηλ. πρώτος για τη θεότητα, **Ω** δε, δηλαδή έσχατος, για την ανθρωπότητά Του, λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 292). Ομοίως και ο Βέδας λέει: **«Στο Α δηλώνει τη θεότητα του Λόγου, και στο Ω την προσληφθείσα ανθρωπότητα, την αρχή χωρίς τέλος. Κάτι που επιβεβαιώνεται από τη συχνή επανάληψη σε αυτό το βιβλίο. Αυτό γίνεται, είτε για να υποδηλώνει εκάστοτε τη θεότητα και την ανθρωπότητα του ενός Χριστού, ή ότι ολόκληρη η Τριάδα πρέπει να κηρυχθεί ότι είναι μίας φύσης (ή ουσίας, δηλ. είναι ένας ο Θεός). Όπως λέει ο προφήτης: «Εγώ πρώτος και εγώ μετά ταύτα' πλην Εμού ουκ έστι Θεός»** (Ησ. 44:6).

**Είναι πραγματικά άξιοι να μακαρίζονται όσοι πράττουν τις εντολές του Θεού**. Διότι θα έχουν μετοχή στην αιώνια ζωή και στο ξύλο - δένδρο της ζωής, δηλ. τον Χριστό και Θεό μας και θα αναπαύονται και θα εντρυφούν στο να τον θεωρούν και δεν θα μπορεί να τους παρεμποδίσει καμιά πονηρή δύναμη, λέει ο Ανδρέας. Και με τις **αποστολικές πύλες**, δηλ. με τα διδάγματα (της διδασκαλίας) των αποστόλων, θα εισέλθουν στην άνω πόλη, διά της αληθινής θύρας, και δεν θα πηδήσουν από άλλο μέρος, όπως οι μισθωτοί ποιμένες, αλλά θα εισαχθούν από τον θυρωρό της ζωής (Ιω. 10:12), προσθέτει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 292).

Ενώ είναι μακάριοι όσοι σώζονται πράττοντας τις εντολές του Χριστού, οι υπόλοιποι κατακρίνονται και χάνουν τη χάρη του Θεού και την Ουράνια μακαριότητα: **«Έξω οι (άνθρωποι που ζουν σαν) σκύλοι και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονιάδες και οι ειδωλολάτρες και καθέννας που αγαπά και πράττει το ψεύδος»**. (22-15).

Ερμηνεύει ο Αρέθας: Ονομάζει **κύνες (σκυλιά)**, όχι μόνο τους αναιδείς απίστους, αλλά και τους **κιναίδους**, που για την αναίδειά τους και ακαθαρσία, τους απομακρύνει. Είναι αυτοί για τους οποίους και ο θείος Μωυσής λέει: **«Δεν θα προσφέρεις στον οίκο Κυρίου του Θεού σου**

**μίσθωμα (αμοιβή) πόρνης ούτε άλλαγμα κυνός (συναλλαγή κιναίδου), για οποιοδήποτε τάξιμο, γιατί και τα δύο είναι βδελυκτά στον Κύριο και Θεό σου».** (Δευτ. 23:19). **Κύνες** όμως είναι και όσοι, μετά το βάπτισμα, όπως οι σκύλοι, επέστρεψαν στον εμετό τους (τον αηδιαστικό τρόπο ζωής), λέει ο Ανδρέας. (Μαυρ. σελ. 292).

Ειπώθηκε **«έξω»**, λέει ο Βέδας, «γιατί όλη η μανία των πονηρών επιτίθεται ακόμη και τώρα στην Εκκλησία από μέσα (με την κακία της ψυχής τους). **Αλλά όταν ο Κύριος του οίκου εισέλθει, καθώς και οι άγιοι εισέλθουν μαζί Του στον Γάμο, θα κλειστεί η θύρα. Τότε θα αρχίσουν να στέκονται έξω και να χτυπούν την πόρτα».** (Λουκ. 13:25).

## **12.2. Η βασιλική καταγωγή του Ιησού, ευχές για τον ερχομό Του, αφορισμοί στους αλλοιωτές της Αποκάλυψης.**

Προβάλλεται ονομαστικά ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, Χρησιμοποιεί στον λόγο Του την προσωπική αντωνυμία **«Εγώ»** δύο φορές, λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος. Με το να στείλει τον **άγγελό Του φαίνεται το δεσποτικό Του αξίωμα**, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Για να **μαρτυρήσει ο άγγελος**, δηλ. να δώσει μαρτυρία όχι στα κρυφά, αλλά φανερά για να την ακούμε όλοι, στις Εκκλησίες όλου του κόσμου, λέει ακόμα ο Αρέθας.

Παρατηρούμε, όμως, ότι πολλοί άγγελοι εμφανίζονται στον Ιωάννη, ενώ **δύο φορές πέφτει να προσκυνήσει άγγελο.**<sup>203</sup> Και επειδή και τις δύο φορές δεν γίνεται δεκτή η προσκύνηση, από αυτό καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται για διαφορετικούς αγγέλους. Αλλιώς ο Ιωάννης θα ήξερε από την πρώτη φορά ότι ο άγγελος δεν δέχεται την προσκύνηση και δεν θα ξαναδοκίμαζε. Συνεπώς δεν καταδεικνύεται από το κείμενο ένας συγκεκριμένος άγγελος για τον οποίο να υποθέσουμε ότι αυτός μεταφέρει το μήνυμα στις Εκκλησίες. Οπωσδήποτε, οι άγγελοι συμμετέχουν στη διάδοση του ευαγγελικού και προφητικού λόγου. (Βλ. και σελ. 63). Και ο Ιωάννης είναι σε ανάλογο καθήκον για την αναγγελία του προφητικού μηνύματος της Αποκάλυψης, καθώς άκουσε τον Χριστό να του λέει: **«Ό,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίο και στείλε το στις επτά Εκκλησίες».** (Απ. 1:11). Και ακόμη: **«Γράψε, λοιπόν, αυτά που είδες, και αυτά που γίνονται και όσα μέλλουν να γίνουν μετά από αυτά».** (Απ. 1:19). Ορατός άγγελος, επομένως, που μαρτυρεί σε μας, κατά τον λόγο: **«Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου να μαρτυρήσει σ' εσάς αυτά, για (να πληροφορήσει) τις Εκκλησίες»**, είναι ο Ιωάννης. Και λέει **για (να πληροφορήσει) τις Εκκλησίες, διότι η Αποκάλυψη προορίζεται για την Εκκλησία**, όπως είδαμε ήδη από την αρχή της ερμηνείας μας, γράφει ο π. Χαράλαμπος. (σελ. 253).

Ο Χριστός είναι **ρίζα του Δαβίδ**, γιατί είναι Θεός, και **γένος του Δαβίδ**, επειδή βλάστησε κατά σάρκα από αυτόν, λένε οι Ανδρέας και Αρέθας. Είναι επίσης ο Χριστός, **ο αστήρ ο λαμπρός ο πρωϊνός**, επειδή ανέτειλε σ' εμάς από τον τάφο, μετά από τρεις ημέρες, και επειδή μετά από τη νύχτα αυτού του βίου, το πρωϊ της ανάστασης όλων, θα φανερωθεί στους αγίους, φέρνοντας την ατέλειωτη ημέρα, λέει επίσης ο Ανδρέας. Επίσης μπορούμε να πούμε πως ο Χριστός είναι ο αστήρ, ο πρωϊνός γιατί είναι αίτιος κάθε σωφροσύνης, και λαμπρός γιατί φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο (Ιω. 1:9), λέει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 293). Ο Χριστός είναι το γένος Δαβίδ, διότι ενανθρώπισε μέσω της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία ήταν **«εξ οίκου και πατριάς Δαυΐδ»**, όπως και ο Ιωσήφ. (Λουκ. 2:4), εξηγεί ο π. Χαράλαμπος. (σελ. 253).

Ως προς τον Δαβίδ, λέει ο Βέδας: **«Εδώ, ο Χριστός, εξέφρασε τη διπλή φύση του προσώπου Του, δηλαδή, ότι ο ίδιος ήταν ο Πλάστης του Δαβίδ, κατά τη θεότητά Του, ο οποίος (επίσης) έγινε «εκ σπέρματος Δαυΐδ κατά σάρκα» (Ρωμ. 1:3). Και αυτό το ερώτημα ο Κύριος αποτείνει στους Εβραίους, στο Ευαγγέλιο (Ματθ. 22:44). Δηλαδή πώς «ο Χριστός είναι Υιός του Δαβίδ», όταν «ο Δαβίδ εν Πνεύματι Τον αποκάλεσε Κύριο»;** (Ψαλ. 109:1).

<sup>203</sup> (19:10) Και έπεσα μπροστά στα πόδια του, για να τον προσκυνήσω. Αλλά μου λέει: Κοίτα μην το κάνεις! Και: (22:8) Κι εγώ ο Ιωάννης είμαι που ακούω και βλέπω αυτά. Και όταν άκουσα και είδα, έπεσα, για να προσκυνήσω μπροστά στα πόδια του αγγέλου που μου έδειχνε αυτά. (22:9) Και μου λέει. Πρόσεχε μην το κάνεις!

Στο **έρχομαι ταχύ**, που λέει ο Χριστός, **έρχου** απαντούν με λαχτάρα οι στρατιώτες της πίστεως, οι αθλητές της πνευματικής άσκησης, λέει ο π. Χαράλαμπος. (σελ. 255).

Η Νύμφη, δηλ. η Εκκλησία «και το εις αυτήν Πνεύμα» κράζουν μέσα στις καρδιές μας «Αββά ο Πατήρ» (Γαλ. 4:6) και επικαλούνται την παρουσία του μονογενούς Υιού του Θεού. Και κάθε πιστός που ακούει, ως διδαγμένος, προσεύχεται στον Θεό και Πατέρα και λέει: «**ελθέτω η Βασιλεία Σου**». (Ματθ. 6:10). Και **ο διψών ερχέσθω**, διότι υπάρχει ανάγκη για το ποτό της ζωής, για να βεβαιωθεί κανείς ότι τον κατέχει. **Μάλιστα η ζωή προσφέρεται ως δώρο**, όχι σε όσους δεν κοπίασαν καθόλου, αλλά σε όσους πρόσφεραν αντί χρυσού και αργύρου, που είναι ανάξια της μεγαλειότητας του δώρου, μαζί με την γνήσια και θερμή γνώμη, και τον σωματικό κόπο, λέει ο Ανδρέας. Και προσθέτει:

**Δίνω μαρτυρία** και διαβεβαίωση, λέει ο Ιωάννης, ότι είναι πιστό και απαράβατο κάθε τι που επισημάνθηκε στα λόγια αυτής της προφητείας. **Δίνω μαρτυρία ότι δεν πρέπει κανείς «μήτε να αφαιρέσει, μήτε να προσθέσει»** στο βιβλίο, γιατί πρόκειται να έλθουν οπωσδήποτε σ' αυτόν οι πληγές που αναφέρονται σε όλο το βιβλίο, ερμηνεύει ο Αρέθας. (Μαυρ. σελ. 293).

Ο απόστολος Παύλος απειλεί ανάθεμα στους νοθεύοντας την πίστη (Γαλ. 1:8-9). Ο δε Ιωάννης απειλεί ανάθεμα σε όσους νοθεύουν την ελπίδα που περιέχεται στην Αποκάλυψη, λέει ο πατήρ Ιωήλ Γιαννακόπουλος.

**«Νύφη» του Χριστού είναι και η ψυχή του καθ' ενός μας**, λέει ο π. Χαράλαμπος. Και προσθέτει: Νύφη που πρέπει να είναι καθαρή, άμωμη, λευκή, ακηλίδωτη. Νύφη που προσμένει να ενωθεί με τον Σωτήρα Χριστό. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός με το **έρχομαι ταχύ**, απευθύνεται στο σύνολο των ανθρωπίνων υπάρξεων, όχι όμως αφηρημένα, αλλά **στην κάθε ψυχή ξεχωριστά**. Προειδοποιεί για τον ερχομό Του κάθε ψυχή. Και θέλει από κάθε ψυχή να ακούσει το «έρχου», δηλ. το **έλα Κύριε**. (σελ. 255). Μάλιστα από τους πιστούς, οι οποίοι έλαβαν ήδη τον **αρραβώνα των μελλόντων αγαθών** (βλ. σελ.5) διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας.

Και ο Ιωάννης κλείνει το βιβλίο της Αποκάλυψης, δίνοντας την αποστολική ευλογία του: «**Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού ας είναι με όλους τους αγίους δηλ. τους Χριστιανούς (που ακολουθούν πιστά τον μόνο άγιο Κύριο Ιησού Χριστό)**». Και εμείς ευχόμεθα: Αμήν (γένοιτο).

### Όλα τα τεύχη της ερμηνείας:

- A. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_a.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf)
- B. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_b.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf)
- Γ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_c.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf)
- Δ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_d.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf)
- E. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_e.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf)
- ΣΤ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_f.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf)
- Z. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_g.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf)
- H. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_h.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf)
- Θ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_9.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf)
- I. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_10.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf)
- ΙΑ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_11.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf)
- ΙΒ. [https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse\\_12.pdf](https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf) (αυτό το τεύχος)

### Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

30 Μαΐου / (12 Ιουνίου) 2022  
Πεντηκοστή, της Αγίας Τριάδος  
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

*www.imdleo.gr*



## Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

### Ε ν ό τ η τ ε ς :

Σελίς

#### **Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου (19:5 - 19:10)**

|      |   |   |
|------|---|---|
| 1.1. | Σύνδεση με τα προηγούμενα                           | 2 |
| 1.2. | Το γαμήλιο δείπνο του Αρνίου                        | 3 |
| 1.3. | Διαφωτιστικοί συμβολισμοί                           | 5 |
| 1.4. | Οι καλεσμένοι στο δείπνο του γάμου του Αρνίου       | 7 |
| 1.5. | Η προσκύνηση στον άγγελο και η «μαρτυρία του Ιησού» | 8 |

#### **Ο αναβάτης του λευκού ίππου (19:11 - 19:21)**

|      |   |    |
|------|---|----|
| 2.1. | Ο αναβάτης του λευκού ίππου με δικαιοσύνη κρίνει και πολεμάει   | 11 |
| 2.2. | Τι δηλώνει ο λευκός ίππος                                       | 12 |
| 2.3. | Τι δηλώνει η εμφάνιση του Χριστού και των ουρανίων στρατευμάτων | 13 |
| 2.4. | Οι αντιθέσεις μεταξύ των στρατευμάτων Χριστού και Αντιχρίστου   | 14 |
| 2.5. | Ο άγγελος μέσα στον ήλιο  | 16 |
| 2.6. | Τα «όρνεα»  | 17 |
| 2.7. | Τα «στρατεύματα» του Διαβόλου και το στράτευμα του Χριστού      | 19 |
| 2.8. | Η νίκη του Χριστού  | 20 |

#### **Η χιλιετής Βασιλεία του Χριστού (20:1 έως 20:6)**

|      |  |    |
|------|--|----|
| 3.1. | Το δέσιμο του Σατανά                             | 24 |
| 3.2. | Τα χίλια (1000) έτη.                             | 25 |
| 3.3. | Το λύσιμο του Σατανά για μικρό χρόνο             | 28 |
| 3.4. | Παρένθεση περί αγαθών και πονηρών πνευμάτων.     | 30 |
| 3.5. | Η κρίση από τους καθισμένους πάνω στους θρόνους. | 34 |
| 3.6. | Οι δύο θάνατοι και οι δύο αναστάσεις.            | 38 |

#### **Γωγ και Μαγώγ (20:7 έως 20:10)**

|      |  |    |
|------|--|----|
| 4.1. | Ποιοι είναι οι Γωγ και Μαγώγ                                       | 40 |
| 4.2. | Ο πόλεμος κατά της Εκκλησίας (και η καταστροφή) των Γωγ και Μαγώγ. | 42 |

#### **Η Κρίση μπροστά στο μεγάλο λευκό θρόνο (20:11 έως 20:15)**

|      |   |    |
|------|---|----|
| 5.1. | Το τέλος του παρόντος κόσμου με την εμφάνιση του Κριτού   | 49 |
| 5.2. | Η κρίση των νεκρών με το άνοιγμα των βιβλίων              | 51 |
| 5.3. | Οι νεκροί της θάλασσας, του θανάτου και του Άδη           | 52 |
| 5.4. | Η οριστική τιμωρία του θανάτου, του Άδη και των αμαρτωλών | 53 |

#### **Καινούργιος ουρανός και καινούργια γη (21:1 έως 21:8)**

|      |  |    |
|------|--|----|
| 6.1. | Η όραση της ανακαινισμένης Κτίσης, περιληπτικά                                 | 55 |
| 6.2. | Η νέα αγία Ιερουσαλήμ  | 55 |
| 6.3. | Αληθινοί οι λόγοι του Θεού, οι νικητές κληρονόμοι και οι καταδικαστέοι στο πυρ | 58 |

#### **Τα κύρια χαρακτηριστικά της νέας Ιερουσαλήμ (21:9 έως 21:14)**

|      |   |    |
|------|---|----|
| 7.1. | Όραση με τη βοήθεια του αγγέλου, φωτισμός και πυλώνες της Νέας Ιερουσαλήμ | 61 |
| 7.2. | Τείχος και πυλώνες της Νέας Ιερουσαλήμ                                    | 62 |

#### **Μέτρηση και πολύτιμα συστατικά της Ουράνιας Πόλης (21:15 έως 21:21)**

|      |  |    |
|------|--|----|
| 8.1. | Μέτρηση της Ουράνιας Πόλης               | 65 |
| 8.2. | Τα πολύτιμα συστατικά της Ουράνιας Πόλης | 66 |

|              |  |           |
|--------------|--|-----------|
| <b>9</b>     | <b>Επί πλέον χαρακτηριστικά της Νέας Ιερουσαλήμ (21:22 έως 21:27)</b>            | <b>70</b> |
| <b>10</b>    | <b>Ο ποταμός και το δένδρο της ζωής (22:1 έως 22:5)</b>                          | <b>72</b> |
| <b>11</b>    | <b>Αξιοπιστία της Αποκάλυψης και μη προσκύνηση του αγγέλου (22:6 έως 22:9)</b>   | <b>76</b> |
|              | <b>Τελευταίες συμβουλές και ευχές (22:10 έως 22:21)</b>                          | <b>76</b> |
| <b>12.1.</b> | <b>Ο Χριστός προς τον Ιωάννη και τους πιστούς</b>                                | <b>77</b> |
| <b>12.2.</b> | <b>Η καταγωγή του Ιησού, ευχές για τον ερχομό Του, αφορισμοί στους αλλοιωτές</b> | <b>79</b> |